

พระคริสตธรรมคัมภีร์ ภาคพันธสัญญาใหม่

Northern Thai Lanna Bible Translation

This Bible is copyrighted by Wycliffe Bible Translators (Wycliffe.org) and is printed with permission by the Digital Bible Society (dbs.org) for non-commercial use.

This Bible is available for free download in a variety of digital formats at dbs.org/bibles.

มัทธิว	4
มาระโก.....	29
ลูกา	44
ยอห์น.....	67
กิจการ.....	85
โรม	108
1 โครินธ์	119
2 โครินธ์	129
กาลาเทีย	136
เอเฟซัส	140
ฟิลิปปี.....	144
โคโลสี.....	147
1 เรสะโลนิกา	150
2 เรสะโลนิกา	153
1 ทิโมธี	155
2 ทิโมธี	158
ทิตัส.....	160
ฟีเลโมน.....	162
ฮีบรู.....	163
ยากอบ.....	171
1 เปโตร	174
2 เปโตร	178
1 ยอห์น	180
2 ยอห์น	183
3 ยอห์น	184
ยูดา	185
วิวรณ์.....	186

มัทธิว

เขียนโดย

หนังสือเล่มแรกของพระคัมภีร์ใหม่ชื่อกันว่า หนังสือข่าวดี ย้อนได้บอกข่าวดีของชีวิตกับความตายของพระเยซู ผู้ที่พระเจ้าพระบิดาส่งมา เพื่อช่วยห้อมนุษย์ ในหนังสือข่าวดีถึงสี่เล่มนี้ ข่าวดีมัทธิวเป็นเล่มแรก คงจะย้อนว่า ยุคแรกถือว่าเล่มนี้เป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด หนังสือข่าวดีสี่เล่มนี้ได้เล่าถึงชีวิตพระเยซู คำสอน กำนต่ายบมันไม่ค้างเขน กับกำนเป็นขึ้นจากความต่ายของพระองค์ หนังสือข่าวดีสี่เล่มเขียนมาจากมุมมองของผู้เขียนโดยได้จับกำนดลใจจาก

คริสตจักรสมัยยุคแรกก็ยอมรับว่าผู้เขียนหนังสือข่าวดีเล่มนี้คือ มัทธิว ซึ่งเป็นคนเก็บภาษี กับได้เป็นคนหนึ่งในอัครสาวกถึงสิบสองคนของพระเยซู กับเมื่อลูนมาตำนก็ได้เป็น บมีหลักฐานแน่ชัดว่ามัทธิวได้เขียนหนังสือข่าวดีเล่มนี้เมื่อใด ผู้เชี่ยวชาญหลายคนถือว่าคงเขียนขึ้นในระหว่างปี ค.ศ. 60 - 70 ก่อนที่กรุง จะถูกทำลายในปี ค.ศ. 70

มัทธิวได้เขียนหนังสือข่าวดีเล่มนี้ให้อ่าวยิวที่อับเจือพระเยซู อาจจะเป็นจ่าวยิวที่อยู่ใแคว้นซีเรียกว่าดินแดนปาเลสไตน์ จาอันหนังสือเล่มนี้ได้เน้นพระสัญญาในพระคัมภีร์พันธสัญญาเก่าที่เกิดขึ้นตำนนั้นโดยพระเยซู เล่มนี้ตั้งเิกำกับลำดับพะกุนของพระเยซู นี้ก็แสดงให้อูเจือจ่าวยิวอู้ว่าพระเยซูเป็นลูกหลานของอับราฮัม กับเป็น ผู้ตีเยยะให้อูพระสัญญาของพระเจ้าเป็นแต่ มัทธิวได้อำงำต่าวยตี๊กหลายอย่างในพระคัมภีร์พันธสัญญาเก่าเพื่อแสดงให้อูเห็นว่าได้เกิดขึ้นแต่โดยพระเยซู ตำนได้เชื่อมโยงพันธสัญญาเก่ากับพันธสัญญาใหม่ แต่เมื่อพระเยซูได้ให้อูพระมหาบัญชา(28:20)กับหมู่อัครสาวกไว้ ก็แสดงว่าหนังสือข่าวดีเล่มนี้ก็บใจเพื่อบอกกำจ่าวยิวแต่อาัน แต่บอกให้อูกับคนตังโลกตวยสิ่งสำคัญแหมอย่างในหนังสือข่าวดีเล่มนี้คือ เรื่องแผ่นดินของพระเจ้า ที่อ้องแหมอย่างว่าแผ่นดินสวรรค์ มัทธิวได้รวบรวมกำเพิมของพระเยซูที่สอนว่า แผ่นดินของพระเจ้าเป็นจาใด กับใบทักที่ 5-7 ตำนรวมกำสอนของพระเยซูที่บอกอ่า ผู้ตีเจือจ่าวยิวพระเยซูควรรใจจิตจาใด

ลำดับพะกุนป้ออูยแม่หม่อนของพระเยซู

- 1 นี้เป็นบันทึกรายจ้ออูยแม่หม่อนของพระเยซูคริสต์ ผู้ตีเป็นลูกหลานของกษัตริย์ดาวิดในพะกุนอับราฮัม
- 2 อับราฮัมเป็นป้ออิสอัค อิสอัคเป็นป้อยาโคบ ยาโคบเป็นป้อยูดาห์ ตังหมู่ผู้นองบ่าวของเขา
- 3 ยูดาห์เป็นป้อเปเรศกับเศราห์ แม่จ้อกามาร์ เปเรศเป็นป้อเฮสโรน เฮสโรนเป็นป้อราม
- 4 รามเป็นป้ออัมมีนาดับ อัมมีนาดับเป็นป้อนาโฮน นาโฮนเป็นป้อสลโมน
- 5 สลโมนเป็นป้อโบอาส แม่จ้อราหับ โบอาสเป็นป้อโอเบด แม่จ้อรูธ โอเบดเป็นป้อเอสซ
- 6 เอสซเป็นป้อดาวิดผู้เป็นกษัตริย์ ดาวิดเป็นป้อซาโลมอน แม่ของซาโลมอนเคยเป็นเมียของอูริยาร์มาก่อน
- 7 ซาโลมอนเป็นป้อเรโหโบอัม เรโหโบอัมเป็นป้ออาบียาร์ อาบียาร์เป็นป้ออาสา
- 8 อาสาเป็นป้อเยโฮชาฟัท เยโฮชาฟัทเป็นป้อโยรัม โยรัมเป็นป้ออูสซียาร์
- 9 อูสซียาร์เป็นป้อโยราม โยรามเป็นป้ออาหัส อาหัสเป็นป้อเฮเซคียาร์
- 10 เฮเซคียาร์เป็นป้อมนัสเสห์ มนัสเสห์เป็นป้ออาโมน อาโมนเป็นป้อโยสิยาร์
- 11 โยสิยาร์เป็นป้อเยโคเนียห์ ตังหมู่ผู้นองบ่าวคนอื่นๆ ของเขา ในเวลานั้นหมู่จ่าวยิวถูกบังคัมไปเป็นเชลยตีประเทศบาบิโลน
- 12 หลังจากเหตุการณนั้นแล้ว เยโคเนียห์ก็มีลูกจ้อเฮอัลทิเอล เฮอัลทิเอลเป็นป้อเศรบบาเบล
- 13 เศรบบาเบลเป็นป้ออาบียูด อาบียูดเป็นป้อเอสสิยาคิม เอสสิยาคิมเป็นป้ออาซอร์
- 14 อาซอร์เป็นป้อคาโดก คาโดกเป็นป้ออาคิม อาคิมเป็นป้อเอสสิอูด
- 15 เอสสิอูดเป็นป้อเอลาชาซาร์ เอลาชาซาร์เป็นป้อมัทราน มัทรานเป็นป้อยาโคบ

16 ยาโคบเป็นป้อโยเซฟ ตีเป็นพัวนางมารีย์ แม่ของพระเยซู ตีอ้องกันว่า *พระคริสต์*

17 ย้อนจาอันตั้งแต่อับราฮัมลงมาจนถึงกษัตริย์ดาวิดนับได้สิบสี่เจิ้นคน ถำนับต่อจากดาวิดลงมาจนถึงตอนตีถูกบังคัมไปเป็นเชลยตีประเทศบาบิโลน ก็นับได้แหมสิบสี่เจิ้นคน ตั้งแต่ถูกบังคัมไปเป็นเชลยจนถึงพระคริสต์ก็นับได้แหมสิบสี่เจิ้นคน

พระเยซูคริสต์มาเกิด

18 เรื่องราวตีพระเยซูคริสต์มาเกิดนั้นเป็นจาอู้คือ มารีย์ตีเป็นแม่ของพระเยซูได้หมั้นกับโยเซฟไว้แล้ว แต่ก่อนตีตั้งสองจะอยู่กันตวยกัน ปักกว่ามารีย์มาแหยก่อนโดยฤทธิ์เดชของ *พระวิญญาณบริสุทธิ์*¹⁹ โยเซฟก็หมั้นของมารีย์นั้นก็คิดใจจะยกเลิกกำนหมั้นกับนาง แต่เขาเป็นคนที่ต้องตำมธรรมบ่อยากให้อนางอับอาย จึงจะยกเลิกโดยบ่ให้อูเรื่องนี้²⁰ หลังจากตีโยเซฟก็ตงเยยะจาอัน *ทูตสวรรค์* ของพระเจ้าองค์หนึ่ง ก็เข้าฝั้นโยเซฟบอกอ่า “โยเซฟลูกหลานของกษัตริย์ดาวิดเหย บ่ถ้ากั้วตีจะอับมารีย์มาเป็นเมียแ่นอ ย้อนว่า หละอ้อนใตองของนางนั้น เกิดขึ้นจากฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์²¹ มารีย์จะเกิดลูกป้อจาย เมื่อเกิดมาแล้วให้อูตั้งจ้อว่า ‘เยซู’[†] ย้อนว่าตำนจะจ้อยคนของตำนให้อู *รอดปิ่นบาปได้* ”

22 เรื่องตังหมดนี้ เกิดขึ้นเพื่อจะเป็นไปตำมตีพระเจ้าได้อู้ฝั้นตางผู้เป็นปากเป็นเสียงแตนพระองค์อ่า²³ “จะมีแม่หญิงสาวบริสุทธิ์คนหนึ่งมาน แล้วก็เกิดลูกป้อจาย คนตังหลายจะอ้องตำนว่าอิมมานูเอล” แปลว่า “พระเจ้าอยู่กับเขา”

24 เมื่อโยเซฟตื่นขึ้นมา ก็ได้เยยะตำมตีทูตสวรรค์ของพระเจ้าสั่งไว้คืออับมารีย์มาเป็นเมียของเขา²⁵ แต่บ่ได้มีอะหยังกับนางจนเต้าฮอดมารีย์เกิดลูก แล้วโยเซฟก็อ้องจ้อลูกคนนั้นว่า “เยซู”

† เยชู เป็นภาษากรีก ซึ่งเป็นคำเดียวกับคำว่า โยชูวา ในภาษาฮีบรู แปลว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าช่วยให้อูรอด

หมู่โหราจารย์มานมัสกานพระเยซู

2 พระเยซูเกิดที่หมู่บ้านเบธเลเฮมในแคว้นยูเดีย ในสมัยของ กษัตริย์เฮโรด † เมื่อลูนามามีหมู่โหราจารย์ ลูกตั้งวันออกเที่ยว ตางมาที่กรุง เยรูซาเล็ม² ถามว่า “หละอ่อนคนนั้น ที่เกิดมาเป็น กษัตริย์ของจาวยิวอยู่ที่ไหน หมู่เขารู้ว่าท่านเกิดมาแล้ว ย้อนหันดาว ที่แสดงเง็ก้านเกิดของท่านปากฎขึ้นมาตั้งวันออก ก็ปากันเที่ยวตาง มาที่นี้เป็อนมัสกานท่าน”³ เมื่อกษัตริย์เฮโรดได้ยินจาจัน ก็ตึกอก ตึกใจขนาด หมู่จาวกรุงเยรูซาเล็มก็ปากันตึกใจด้วย⁴ กษัตริย์เฮโรด อ้องหมู่หัวหน้า ปุโรหิต ตึงหมู่ *ธรรมาจารย์* มาจุมมุกันถามว่า “ *พระคริสต์* จะเกิดที่ไหน”⁵ หมู่เขาตอบว่า “ที่หมู่บ้านเบธเลเฮมใน แคว้นยูเดีย ย้อนว่า *ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า* ได้เขียนไว้ว่า⁶ ‘หมู่บ้านเบธเลเฮมในแผ่นดินยูดาห์

ป้ให้หมู่บ้านสะเส็กสะหน้อยในหมู่เมืองต่างๆ ในแผ่นดินยูดาห์เมื่อ ย้อนว่าจะมีเจ้านายคนนึ่งออกมาจากหมู่เจ้า

ตึงจะมาเป็นผู้นำตึงเอาใส่จาวอิสราเอล คนของเขา’ †† ”

7 กษัตริย์เฮโรดก็เจ็ญหมู่โหราจารย์มาปะกัอย่างลับๆ แล้วอู้กััน ถามเกี่ยวกับดาวแก้นั้นปากฎขึ้นมาเมื่อใด⁸ เมื่ออู้แล้วก็หื้อหมู่โหรา จารย์ไปตึงหมู่บ้านเบธเลเฮมสั่งว่า “ไปเซาะหาหละอ่อนคนนึ่งหื้อตึงๆ เต็ะ เมื่อปะแล้ว ชะใส่ปึกมาบอกเขาเวยๆ เป็องเขาจะไปนมัสกานตึง ตัวย”

9 แล้วหมู่โหราจารย์ก็ลาออกไป ดาวแก้นตึงตึงเคยหันในตึงวัน ออกนำหน้าหมู่เขาไป จันมาหยุดตึงตึงสถานตึง ตึงหละอ่อนคนนึ่งอู้¹⁰ เมื่อหมู่โหราจารย์หันดาวแก้นั้น ก็ตึงอกตึงใจขนาด¹¹ หมู่เขาปากัน เข้าไปในบ้านหลังนึ่ง ก็ปะหละอ่อนกับแม่คือมารีย์ ก็กราบไหว้กับ นมัสกานแล้วเปิดหีบสมบัติเอา ค้า กำยาน มดยอบ † ออกมาถวาย เป็ นของขวัญหื้อพระองค์¹² แล้วพระเจ้าตึงนหมู่โหราจารย์ในความ ฝืน บ่หื้อปึกไปหากษัตริย์เฮโรดแหม หมู่เขาก็ใส่เส้นตางตึงอ้น เป็อง ปึกไปบ้านเมืองของตึงเก้า

ปาพระเยซูหนีไปประเทศอียิปต์

13 เมื่อหมู่โหราจารย์ปึกไปแล้ว กุตสวรรค์ของพระเจ้าองค์นึ่งมา เข้าฝืนโยเซฟบอกวว่า “ลูกขื่น ปาสองแม่ลูกหนีไปอู้ตึงประเทศอียิปต์ เถ็งแล้วหื้ออู้ตึงหั้น จันกว่าเขาจะบอกหื้อปึกมาแหมใหม่ ย้อนว่า กษัตริย์เฮโรดกำลังจะส่งคนมาตึงฆ่าลูก”

14 โยเซฟก็ลูกขื่นปาลูกกับมารีย์ออกเที่ยวตางไปประเทศอียิปต์ใน คันนั้นเลย¹⁵ หมู่เขาปากันอู้ตึงประเทศอียิปต์จันกษัตริย์เฮโรดตึงตาย ก็เป็นไปตึงตามคำตึงพระเจ้าได้บอกไว้ฝืนตางผู้เป็นปากเป็นเสียงแทน พระองค์วว่า “เขาได้อ้อองลูกของเขาออกมาจากประเทศอียิปต์” ††

เฮโรดสั่งฆ่าหละอ่อนป้อจายในเบธเลเฮม

16 เมื่อกษัตริย์เฮโรดอู้ว่าตึงโดนหมู่โหราจารย์จุกก็โขดขนาด จึงสั่ง หื้อทหารไปฆ่าหละอ่อนป้อจายอายุสองขวบลงมาจุกันตึงอู้ในหมู่บ้าน เบธเลเฮม ตึงตึงหมู่บ้านไก็ๆ หั้น ย้อนว่ากษัตริย์เฮโรดก็ตึงวว่าเป็องเวลา สองปีฝืนมาแล้วตึงหมู่โหราจารย์ได้หันดาว¹⁷ เรื่องนึ่งเกิดขื่นจ่าจี้ ก็เป็น ไปตึงตามตึงพระเจ้าได้อู้ฝืนคนจ้อเยเรมีย์ ตึงเป็องผู้เป็นปากเป็นเสียง แทนพระองค์วว่า

18 “ได้ยินเสียงคนในหมู่บ้านราม่าห้ เป็นเสียงให้เสียงหุย ย้อนความเสียใจขนาด คือเสียงนางราเชลไก็ๆ หุยๆ เรื่องลูกตึงหลายของนาง ฝืนมาอู้เล่าโลมจาใดนางตึงบ่ยอมฝึง ย้อนว่าลูกตึงหลายของนางบ่มีแล้ว” ††

† สมัยนี้คือ กษัตริย์เฮโรดมหาราชที่ 1 เซ็งปกครองแคว้นยูเดียหละหว่าง พ.ศ. 503 เถ็ง 539 †† 2:6 มค. 5:2 † ของขวัญตึงสามอย่างนี้เป็องของสำหรับ ถากษัตริย์ †† 2:15 ฮย. 11:1 †† 2:18 ยสม. 31:15

โยเซฟปกครองครัวปึกอิสราเอล

19 หลังจากกษัตริย์เฮโรดตึงตายแล้ว กุตสวรรค์ของพระเจ้าได้เข้าฝืน โยเซฟตึงอู้ในในประเทศอียิปต์บ่อกวว่า²⁰ “ลูกขื่น หื้อปาสองแม่ลูก ปึกไปตึงแผ่นดินอิสราเอล บ่าตึงนึ่งคนตึงตึงกานจะฆ่าลูกได้ตึงไป หมดแล้ว”

21 โยเซฟก็ลูกขื่นปาลูกกับแม่ปึกไปตึงแผ่นดินอิสราเอลแหมใหม่²² แต่เมื่อโยเซฟอู้ว่าอารเคลาสได้ขื่นเป็องกษัตริย์ปกครองแคว้นยูเดีย แทนกษัตริย์เฮโรดป้อของเขา ก็กับ่กำปึกเข้าไปในแคว้นยูเดีย แต่ใน ความฝืนโยเซฟได้ก้าตึงนจากพระเจ้าวว่า หื้อเที่ยวตางไปตึงแคว้นกาลิ ลีแดน²³ โยเซฟปกครองครัวไปอู้ตึงเมืองนาซาเร็ธ ก้าตึงพระเจ้าเกย อู้ฝืนมาตางหมู่ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าก็เกิดขื่นตึงวว่า “คน ตึงหลายจะอ้อองตึงนึ่งว่า จาวนาซาเร็ธ”

ยอห์นผู้หื้อ บัพติศมา บอกหื้อกลับใจจากบาป

3 หลายปีฝืนมา ยอห์นผู้หื้อบัพติศมาบอกคนในดินแดนทุ รกันดารในแคว้นยูเดีย² วว่า “กลับใจจากบาปเมื่อ ย้อนว่า แผ่นดินสวรรค์ไก็เข้ามาแผแล้ว”³ อีสยาห์ *ผู้เป็นปากเป็นเสียง แทนพระเจ้า* ได้จ้อถึงยอห์นคนนึ่งวว่า “มีเสียงอ้อองเ็นของคนนึ่งในดินแดนทุรกันดารวว่า ‘เทียมใจหื้อพร้อม

สำหรับกานเข้ามาขององค์พระผู้เป็นเจ้า จงแบ่งหนตางอ้อๆ หื้อพระองค์’ †† ”

4 ยอห์นอู้ในดินแดนทุรกันดาร เขาใจจิวตึงอย่างเรียงง่าย นุงเลื้อฝ้า ตึงเป็งจากขนอฐ มีสายอ้างนึ่งมัดแอแแบบเดียวกับเอลียาห์ผู้เป็น ปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าในสมัยโบราณ กันจิกแต้นกับน้ำฝึงป่าเป็อง อาหาร⁵ คนจันนวนนิกจากกรุง เยรูซาเล็ม ไควแคว้นยูเดีย ตึงตึง แถวแม่ น้ำจอร์แดนปากันมาฝึงยอห์นเตสนา⁶ เมื่อหมู่เขาสารภาพ บาปแล้ว ยอห์นก็หื้อหมู่เขาอับบัพติศมาในแม่น้ำจอร์แดน

7 แต่เมื่อยอห์นหันหมู่ *ฟาริสี* กับหมู่ *สะดูสี* หลายคนปากันมาเป็องจะ อับบัพติศมา ยอห์นวว่าหื้อหมู่เขาวว่า “หมู่จันตึงบิด ฝืนตึงนหื้อหมู่เจ้า หลบหนีจากกานลงโต้ชของพระเจ้า ตึงกำลังจะมาเถ็ง⁸ เยียะหื้อฝ้องก้า ลวว่า หมู่เจ้ามีจิวตึงตึงกลับใจจากบาปแล้วตึงๆ ก่อนตึงมาอับบัพติศมา⁹ บ่ตึงถึงเอาคนตึงยวว่า ‘หมู่เขาบ่ตึงตึงถูกลงโต้ช ย้อนว่าหมู่เขาเป็องลูก หลานตึงนเต้าของอับราฮัม’ เขาจะบอกหื้ออู้ว่า พระเจ้าจะเยียะหื้อบ่า หินหมู่นี้ก้ายเป็องลูกหลานของอับราฮัมก็ได้นอ¹⁰ มุยได้เทียมแเนไว้ตึง ปืนเก้าไม้แล้ว เก้าไม้ก็เก้าตึงเกิดหน่วงบ่ตึงจะถูกตึงแล้วข้างใส่ใน ก้องไฟ

11 “เขาหื้อหมู่เจ้าอับบัพติศมาตึงนน้ำเป็องหื้อหน้า หมู่เจ้ากลับใจ จากบาปแล้วตึงๆ แต่จะมีผู้นึ่งมาเมื่อลูนเขา ตึงยิ่งใหญ่เหลือเขา แม่ แต่จะตึงเกิบหื้อพระองค์ ตึงเขาบ่ยอมตึงจะเยียะจาอ้นเลย พระองค์จะหื้อเจ้าตึงหลายอับบัพติศมาตึง *พระวิญญาณบริสุทธิ์* กับตึงไฟ¹² พระองค์เหมือนจาวนา มือของพระองค์ก้าฝากหะข้าว ไว้ แล้วพระองค์จะสะสาตึงระตึงข้าวจันไคว จะเกิบข้าวตึงไว้ในหลอ งข้าว ส่วนข้าวสิบก็จะเอาไปเฟาไฟตึงบ่อู้จกตึง”

พระเยซูอับบัพติศมาจากยอห์น

13 ในตึงอนนึ่งพระเยซูเที่ยวตางจากแคว้นกาลิลี มาหายอห์นตึง แม่น้ำจอร์แดนเป็องขออับบัพติศมา¹⁴ แต่ยอห์นบ่ยอมเยียะหื้อ อ้าง วว่า “พระองค์ตึงเป็องคนหื้อบัพติศมาแก่ข้าพเจ้า บ่ให้ข้าพเจ้าเป็องคน หื้อบัพติศมาพระองค์”

15 แต่พระเยซูตอบยอห์นวว่า “ในตึงนี้ หื้อเป็องจ่าอู้ไปก่อน ย้อนว่า หมู่เขาเป็งตึงเยียะหื้ออย่างตึงตามตึงพระเจ้าตึงกาน” ยอห์นก็หื้อบัพติ ศมาพระองค์¹⁶ เมื่อพระเยซูอับบัพติศมาแล้ว ก็ผดขื่นมาจากน้ำ

††† 3:3 ฮย. 40:3

แล้วฟ้าสวรรค์ก็แหวกออก พระองค์เห็นพระวิญญาณของพระเจ้ามีรูปร่างเหมือนนกพิราบมาลงอยู่บนพระองค์¹⁷ แล้วมีเสียงจากฟ้าสวรรค์ว่า “ท่านผู้นี้เป็นลูกที่เฮาอีก เฮาเปิงใจแต่ใจ”

มารมาลงใจพระเยซู

4 แล้วพระวิญญาณก็พาพระเยซูเข้าไปอยู่ในดินแดนทรกัณดาร เพื่อห้อมมารมาลงใจพระองค์² หลังจากพระเยซูบัพติศมาเข้ามาได้เป็นเวลาสี่สิบวันสี่สิบคืนแล้ว พระองค์ก็ใค้อยากกินข้าว³ มารก็มาอุ้กับพระองค์ว่า “ถ้าท่านเป็น *พระบุตรของพระเจ้า* หื้อสั่งป่าหินหมู่นี้เข้าขนมปังแล”

⁴ พระเยซูตอบมารว่า “พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า ‘คนเขาจะเลี้ยงชีวิตด้วยอาหารอย่างเดียวยังได้ แต่ต้องเลี้ยงชีวิตโดยถ้อยคำที่ออกมาจากปากของพระเจ้าผู้ให้ตาย’ †”

⁵ ต่อจากนั้นมารก็พาพระเยซูไปกรุง *เยรูซาเล็ม* ป่าขึ้นไปอยู่บนหลังคา *พระวิหาร*⁶ แล้วบอกพระองค์ว่า “ถ้าท่านเป็นพระบุตรของพระเจ้าแต่ใจ ก็หื้อโดดลงไปแล ย้อนพระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า ‘พระเจ้าจะสั่งหื้อ *ทูตสวรรค์* มาปกป้องรักษาท่าน เอามือจับท่านไว้บัพติศมาไปตีบใส่ป่าหิน’ ††”

⁷ พระเยซูตอบมารว่า “แต่พระคัมภีร์มีเขียนไว้เหมือนกันว่า ‘ห้ามลองตองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของเจ้า’ †”

⁸ ต่อไปมารพาพระเยซูขึ้นไปบนดอยที่สูงๆ หื้อพระองค์พ้อความจำเรียว รุ่งเรืองของอาณาจักรทั้งหมดในโลกนี้⁹ มารบอกพระเยซูว่า “ถ้าท่านกราบไหว้นมัสการเฮา เฮาจะยกทั้งหมดนี้หื้อ”

¹⁰ พระเยซูอุ้กับมารว่า “ไอ้ *ซาตัน* ไปใ้ไกลๆ บ่าเดียวนี้ พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า ‘หื้อนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของเจ้า กับจับใจพระองค์ผู้เดียวแต่ใจ’ ††”

¹¹ แล้วมารก็ละพระเยซูไป หมู่ทูตสวรรค์ก็มาพ้อกอยพระองค์

พระเยซูตั้งเฝ้าเยเยะก้านในแคว้นกาลิลี

¹² เมื่อพระเยซูอุ้ข่าวว่ายอห์นโดนขับขังคอก พระองค์ก็บีกไปแคว้นกาลิลี¹³ ไปถึงเมืองนาซาเร็ธ แล้วลวดไปอยู่เมืองคาเปอร์นาอุม ที่อยู่ริมฝั่งทะเลสาบกาลิลีในเขตแดนของเศบูลุนกับนัฟทาลี¹⁴ เพื่อหื้อเป็นไปตามที่อิสยาห์ *ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า* ได้อุ้ว่า

¹⁵ “คนในดินแดนเศบูลุนกับดินแดนนัฟทาลี ที่อยู่ตางไปทะเลสาบกาลิลี ตั้งวันตกของแม่น้ำจอร์แดน

เป็นดินแดนของแคว้นกาลิลีที่ *คนต่างจำด* อยู่

¹⁶ คนที่อยู่ในความมืดได้หันแสงแจ้งที่ยิ่งใหญ่แล้ว

คนที่อยู่เป็นอัมพาตแห่งความตายนั้น แสงสว่างก็ได้ส่องมาถึงหมู่เขาแล้ว” †

¹⁷ ตั้งแต่นั้นมาพระเยซูก็ตั้งเฝ้าบอกกว่า “หื้อกลับใจจากบาปเสีย ย้อนว่าแผ่นดินสวรรค์ให้เข้ามาแพวแล้ว”

พระเยซูเลือกสาวกสี่คน

¹⁸ วันหนึ่งตอนตีพระเยซูกำลังเตียวอยู่ริมฝั่งทะเลสาบกาลิลี ก็เห็นสี่คนหาป่าสองคนปี่นึ่ง คนอ้ายจื้อซีโมนที่อ้องแหมจื้อว่าเปโตร กับน้องบ่าวจื้ออันดรูว์ หมู่เขากำลังตอดแหอยู่¹⁹ พระองค์ก็อุ้กับหมู่เขาว่า “ตวยเฮามาเป็นสาวกเฮาเถอะ เฮาจะสอนหื้อท่านเซาะหาคนเหมือนเซาะหาป่า”²⁰ ตั้งสองคนก็สวะแห แล้วป่ากั้นตวยพระองค์ไปตั้นบาดตั้นบ่วง

²¹ เมื่อพระองค์เตียวต่อไปแหมน้อย ก็เห็นแหมสองคนปี่นึ่ง คือ ยากอบกับยอห์น ตั้งสองคนเป็นลูกบ่าวของเศเบดี กำลังซ่อมแหกับ

ป้อของเขานในเรือ แล้วพระองค์ก็อ้องสองคนปี่นึ่งนี้มา²² ยากอบกับยอห์นก็ละเรือกับลาป้อแล้วตวยพระเยซูไปป่าเดียวนั้นเลย

พระเยซูสอนกับอักษาคนตังหลาย

²³ พระเยซูเตียวตางไปไคว้แคว้นกาลิลี เปื่อเทศนาสั่งสอนใน *ธรรมาศาลา* ของจาวยิว กับบอกข่าวดีเรื่อง *แผ่นดินของพระเจ้า* หื้อคนอุ้ป้ายบ่ป้อยังอักษาคนเป็นพยาริต่างๆ หื้อหายตวย²⁴ เยเยะหื้อจื้อเสียงของพระองค์ดังไปไคว้ประเทศซีเรีย หมู่คนก็ป่าคนตังหลายที่เป็นพยาริต่างๆ มาหาพระองค์ อย่างคนตีเจ็บป่วยนัก คนโดนผีเข้า คนเป็นลมบ้าหมู คนเป็นง่อย พระองค์ก็ได้อักษาหมู่เขาจันหายกันหมดทุกคน²⁵ พระเยซูไปตังใด คนจำนวนนักก็ตวยพระองค์ไป มีตึงคนตีมาจากแคว้นกาลิลี แคว้นกษบุรี กรุงเยรูซาเล็ม แคว้นยูเดีย ตึงดินแดนตังวันออกของแม่น้ำจอร์แดนตวย

พระเยซูสอนคนตังหลาย

5 เมื่อพระเยซูหันหมู่คนตวยมาเป็นจำนวนนัก พระองค์ก็ขึ้นไปบนดอย แล้วนั่งอยู่ตีหิน หมู่สาวกก็เข้ามาหาพระองค์²

พระองค์ตั้งเฝ้าเทศนาสั่งสอนหมู่เขาว่า

³ “คนใดตีถูกยักตางฝ่ายวิญญาณ พระเจ้าไผดหื้อคนนั้นเป็นสุข ย้อนว่าเขาได้เป็นคนของแผ่นดินสวรรค์แล้ว

⁴ คนใดเป็นตุ๊กโสทศเคราะห์ พระเจ้าไผดหื้อคนนั้นเป็นสุข

ย้อนว่าเขาจะได้ฮับก้านเล่าโลมใจจากพระเจ้า

⁵ คนใดมีจิตใจอ่อนน้อม พระเจ้าไผดหื้อคนนั้นเป็นสุข

ย้อนว่าเขาจะได้ฮับแผ่นดินโลกเป็นมรดก

⁶ คนใดใ้เยเยะตามตองค้ำของพระเจ้านักเหลือสิ่งอื่นๆ

พระเจ้าไผดหื้อคนนั้นเป็นสุข ย้อนว่าเขาจะได้ฮ้อมอ้อมใจ

⁷ คนใดมีใจเมตต่า พระเจ้าไผดหื้อคนนั้นเป็นสุข

ย้อนว่าเขาจะเมตต่าอินดูเขา

⁸ คนใดมีใจบริสุทธิ์หมดใสจ้องอักษากดีต่อพระเจ้าแต่ใจ

พระเจ้าไผดหื้อคนนั้นเป็นสุข ย้อนว่าเขาจะได้เห็นพระเจ้า

⁹ คนใดสร้างความสงบสุข พระเจ้าไผดหื้อคนนั้นเป็นสุข

ย้อนว่าเขาจะถือว่าเขาเป็นลูกของพระองค์

¹⁰ คนใดโดนคำย้อนเยเยะตามตองค้ำของพระเจ้า พระเจ้าไผดหื้อคนนั้นเป็นสุข เขาได้เป็นคนของแผ่นดินสวรรค์แล้ว

¹¹ “เมื่อใดหมู่ตั้นโดนตุงตุงแควน โดนคำ ถูกใ้ฮ้ายตีบ่เป็นเรื่องแต่ ย้อนติดต้ามตวยเฮา พระเจ้าไผดหื้อหมู่ตั้นเป็นสุข¹² จงจันจมนยิตตีเถอะ ย้อนว่าพระเจ้ามีรางวัลอันยิ่งใหญ่ไว้ในสวรรค์สำหรับหมู่ตั้นแล้ว หมู่ *ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า* สมัยเก่าก่อน ก็โดนคำจ่าอี้เหมือนกัน

เกือกับความเป่งแจ้ง

¹³ “ตั้นตังหลายเฟียบเหมือนเกือสำหรับคนในโลกนี้ ††† ถ้าเกือจ่าไปเสีย จะเยเยะหื้อเกิมแหมตึงบ่ได้ บัพติศมาจะเหยงแหมต่อไปเอาขว้างหื้อคนย่ำแต่ใจัน¹⁴ ตั้นตังหลายเฟียบเป็นความเป่งแจ้งสำหรับคนในโลกนี้ เมืองตีเป่งไวบนดอยจะเอาขอมบ่หื้อคนหันตึงบ่ได้¹⁵ เฟียบเหมือนเมื่อต้ามโคมไฟ ก็บ่มีไฟเอาตังมาควบไว้เสีย แต่จะเอาโคมตีตั้งไวบนตัง เปื่อจะส่องแจ้งเชื้อฮ้อมหื้อคนตังหลายในเขื่อนนั้นได้หันตีๆ¹⁶ หมู่ตั้นก็เหมือนกัน จงส่องแจ้งออกไปหื้อคนตังหลายได้หัน เปื่อเมื่อหมู่เขาได้หันก้านดีตีตั้นตังหลายเยเยะ ก็ะสรรเสริญพระเจ้าพระบิดาของตั้น ผู้ที่อยู่ในสวรรค์

† 4:4 อสย. 8:3 †† 4:6 สดด. 91:11-12 †† 4:7 อสย. 6:16 †† 4:10 อสย. 6:13 †† 4:16 อสย. 9:1-2

††† เกือป้อกั้นของกั้นบ่หื้อนำเจินเตียวกันคนตีเฟียบเหมือนเกือจะจ้วยอักษาหื้อจิตใจคนบ่เสีย

พระเยซูสอนเรื่อง *บทบัญญัติ* ต่างๆ

17 “จะไปก็คิดว่าเราหมายเล็บบทบัญญัติของโมเสส กว่าหมายเล็บบทบัญญัติของผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าได้เขียนไว้ เขาไปได้หมายเล็บบทบัญญัติของหมู่คนนั้นเมื่อ แต่มาเยียะหือครบถูกต้องตามที่ได้เขียนไว้” 18 เขาบอกความจริงแก่ท่านตั้งหลายว่า เมื่อฟ้ากับดินยังมีอยู่ จะมีอักษรตัวใดกว่าชีวิตๆ หนึ่งจะสูญหายไปจากบทบัญญัติ จนกว่าทุกสิ่งทุกอย่างในบทบัญญัตินั้นจะสำเร็จครบถ้วน 19 ย้อนจาอันคนใดบ่เยียะตามบทบัญญัติข้อเล็กๆ หน้อยๆ ยังแอกชะแตกสอนคนอื่นหือเยียะเหมือนตัวเก่าแหม คนนั้นจะได้ชื่อว่าเป็นคนเล็บบทบัญญัติในแผ่นดินสวรรค์ แต่ถ้านคนใดตั้งสอนตั้งได้เยียะตามบทบัญญัตินั้น คนนั้นจะได้ชื่อว่าเป็นคนยิ่งใหญ่ในแผ่นดินสวรรค์ 20 เขาจะบอกหือว่า ถ้าท่านตั้งหลายบ่เยียะตามความต้องการกันของพระเจ้านักเหลือหมู่ *ธรรมาจารย์* กับหมู่ *ฟาริสี* ท่านจะเข้าแผ่นดินสวรรค์บ่ได้เลย

เรื่องกันไขดเคียด

21 “ท่านตั้งหลายเคยได้ยินคำสอนของโมเสสที่สอนคนในสมัยโบราณว่า ‘ห้ามฆ่าคน’ † ถ้าไฟฆ่าคน คนนั้นจะถูกตัดสินลงโทษตามบทบัญญัติ 22 แต่เขาบอกท่านตั้งหลายว่า ถ้าไฟไขด †† หือบ่บ่ของของตัว คนนั้นจะถูกตัดสินลงโทษ ถ้าไฟดับบ่บ่ของว่า ‘ไอสิ่งตั้ง’ ก็จะถูกปาขึ้นศาลของสภาจาวิว ถ้าไฟดับบ่บ่ของว่า ‘ไอ่ง่าว’ คนนั้นจะได้จับโทษถึงตกรหม้อหน้าอก 23 “ย้อนจาอันถ้าท่านเอาเครื่องปูจามาถึงเดินปูจมาแล้ว แต่ก็คิดว่าบ่บ่ของไขดหือท่านในสิ่งตั้งท่านได้เยียะไป 24 หือท่านวางเครื่องปูจานั้นไว้หั้น แล้วจะไขดไปคั้นตีกับบ่บ่ของคนนั้นเหยยก่อน แล้วบ่บ่ของกายของปูจาแก่พระเจ้า

25 “ถ้าเป็นถ้อยเป็นความกับไฟคนใด หือจะไขดอุตกลงกันเวยๆ ในหละหว่างทางตางที่กำลังเวยไป ก่อนที่กำลังจะขึ้นศาล ถ้าบ่จาอันคนที่เป็นคนฟ้องจะมอบท่านหือผู้พิพากษา แล้วผู้พิพากษาจะมอบท่านหือนายกุมคอก นายกุมคอกก็จะเอาท่านไปขังคอกไว้เหยย 26 เขาบอกความจริงแก่ท่านตั้งหลายว่า ท่านจะออกจากคอกตั้งบ่ได้ จนกว่าจะจ่ายค่าปรับจนครบทุกสิ่งตางค ‡ เหยยก่อน

เรื่องกันมิจู้

27 “ท่านตั้งหลายอุ้คำที่โมเสสได้สอนไว้ว่า ‘ห้ามเป็นจู้ฟัวเมยเป็น’ ††28 แต่เขาจะบอกท่านว่า ถ้าท่านพ่อแม่ญิงแล้วก็คั้นในตางบ่บ่ ได้หลงผิดเป็นจู้ตางจู้กับแม่ญิงคนนั้นแล้ว 29 ย้อนจาอันถ้าแค้นตาเบื่องขวางของท่าน เยียะหือท่านเป็นบาป ก็หือควัดตำเฝคนั้นขวางไปเหยย ย้อนว่าถ้าเสียอวยวะไปอย่างหนึ่ง ก็ยังดีเหลือมีตั้งเนื้อตั้งตัวครบหมด แต่ต้องตกรหม้อหน้าอก 30 ถ้ามือเบื่องขวางของท่านเยียะหือท่านเป็นบาป หือตัดมือเบื่องนั้นขวางไปเหยย ย้อนว่าถ้าเสียอวยวะไปอย่างหนึ่ง ก็ยังดีเหลือมีตั้งเนื้อตั้งตัวครบหมดแต่ต้องถูกส่งลงหม้อหน้าอก

เรื่องกันละฟัวละเมย

31 “โมเสสก็ได้สอนตวยว่า ‘ถ้าไฟคนใดจะละเมย ก็หือเขียนใบหย่าหือเมยเหยย’ ††32 แต่เขาบอกท่านตั้งหลายว่า ป้อจายคนใดละเมย ย้อนสาเหตุอื่นๆ นอกจากป้อจายไปเล่นจู้ ก็เยียะหือเมยผิดเรื่องกันล่องประเวณเมื่อมีฟัวใหม่ ป้อจายคนใดตีมาแต่งงานกับแม่ญิงคนนี้ก็ผิดเรื่องกันล่องประเวณเหมือนกัน

† 5:21 อพย. 20:13 †† สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อความว่า ไขดหือบ่บ่ของของตัวโดยบ่มีสาเหตุ ‡ ถ้าบ่ตรงๆ กับภาษาศกรีกจ้อคอดรินเตส †† 5:27 อพย. 20:14 †† 5:31 ดสน. 24:1

เรื่องกันสาบาน

33 “ท่านตั้งหลายเคยได้ยินคำสอนของโมเสส ที่สอนคนในสมัยโบราณว่า ‘ห้ามหือเสียคำสาบานแต่หือเยียะตวยตามคำสาบาน ที่ได้ถวายแก่องค์พระผู้เป็นเจ้านั้น’ 34 แต่เขาบอกท่านตั้งหลายว่า บ่ดีสาบานเลย ถ้าสาบานโดยอ้างถึงสวรรค์ก็เหมือนอ้างถึงพระเจ้า ย้อนว่าสวรรค์เป็นที่พระเจ้านั่งปกครองอยู่ ††35 กว่าบ่ดีสาบานโดยอ้างถึงโลกนี้ในคำสาบาน ย้อนว่าโลกนี้ก็เป็นที่ตั้งของต้นของพระเจ้า กว่าโดยอ้างถึงกรุง *เยรูซาเลิม* ในคำสาบาน ย้อนว่ากรุงเยรูซาเลิมก็เป็นกรุงของพระมหากษัตริย์ อ้างจาอันก็เหมือนอ้างถึงพระเจ้าตวย 36 กว่าที่จะไขหือของตัวเก่าเป็นประกันในคำสาบานก็เยียะบ่ได้ ย้อนว่าผมบ่นหือของตัวเก่า แต่แต่เส้นเดียวก็ยังมีปัญญาเยียะหือดำกิก กว่าหงอกขวางเผื่อขวางเผื่อคอดได้เลย 37 ถ้า ‘ไข’ ก็บอกว่า ‘ไข’ ถ้า ‘บ่ไข’ ก็บอกว่า ‘บ่ไข’ อุ้มอกอ้อบ่อแล้ว อุ้มอกอ้อบ่อนี้ก็มาจากมาร

เรื่องกันแก้แค้น

38 “ท่านตั้งหลายอุ้คำที่โมเสสได้อุ้ไว้ว่า ‘เอาแค้นตำล้ายแค้นตำเอาเขี้ยวล้ายเขี้ยว’ †††39 แต่เขาบอกท่านตั้งหลายว่า บ่ดีแก้แค้นคนตีเยียะผิดเยียะช้ายต่อท่าน ถ้าไฟคนใดตบแถมเฝคขวางของตัว ก็หือบ่นแถมเฝคช้ายหือเขาตบแถม 40 ถ้าไฟคนใดก็ตามไปฟ้องศาลเพื่ออุ้เอาเลื่อของตัวเป็นกำไรม ก็หือท่านถอดเลื่อคุมแถมเขาไปแถมผืน 41 ถ้าทหารคนใดเขหือท่านแบกของของเข เดียวตวยกันเขาไปก็บ่บ่ของก็ไลเมตร หือท่านยอมแบกของนั้นเดียวต่อไปแถมหนึ่งก็ไลเมตรเมื่อ 42 ถ้าไฟมาขอของอะหยังจากท่านก็หือเขาไป ถ้ามีไฟมาขออิมอะหยังจากท่าน ก็จะไปบ่นหลังตำเขาคนนั้นเมื่อ

หืออักษัตร์

43 “ท่านตั้งหลายอุ้คำที่โมเสสได้อุ้ไว้ว่า ‘จงอักษเพื่อนบ้านของตัวแล้วหืออักษัตร์’ ††44 แต่เขาบอกท่านตั้งหลายว่าจงอักษัตร์ของตัวหืออักษชานเพื่อคนตีคำหุ้ตัวตวย 45 ถ้าท่านตั้งหลายเยียะจาอันแล้ว ก็แสดงว่าท่านเป็นลูกแต่ๆ ของพระบิดาที่อยู่ในสวรรค์ ย้อนว่าพระองค์ก็เยียะหือตะวันสองแจ่งหลีแจ่งหลังตั้งคนบ่ดีกับคนดี ก็หือฝนตกลงมาใส่ตั้งคนตีเยียะดีตั้งคนตีเยียะช้ายเหมือนกันหมดทุกคน 46 ถ้าท่านตั้งหลายอักษกำคนตีอักษตัวท่านจะไดรับอักษอะหยัง ย้อนว่าแม่แต่คนเก็บภาษ ก็ยังอักษคนตีอักษเขาเหมือนกันบ่ได้กา 47 ถ้าท่านเอาคำอุ้ตีถวยหุ้ญาตีบ่บ่ของเป็นฝูงของตัวเก่าอย่างเดียวแต่อันท่านจะดีเหลือคนอื่นๆ จาใด ย้อนว่าคนตีบ่บ่ของพระเจ้าก็เยียะอย่างเดียวกัน 48 ย้อนจาอันหือเป็นคนดีพร้อมทุกอย่าง เหมือนพระบิดาของตัวอยู่ในสวรรค์เป็นผู้ดีพร้อมทุกอย่าง

เรื่องกันหือตาง

6 “หละวังหือดีเมื่อ ห้ามแต่งเยียะความดีตั้งศาสนา เพื่ออวดคนอื่นแต่อัน ย้อนว่าถ้าเยียะจาอัน ท่านจะบ่ได้อับรางวัลอักษอย่างจากพระบิดาของตัวที่อยู่ในสวรรค์ 2 “ย้อนจาอัน เมื่อใดก็ตามตีท่านจ้วยเหลือคนตุ๊กคนจัน ก็ห้ามเยียะเหมือนกับหมู่คนหน้าชื่อจู้เกิด ที่หุ้มเป่าแกลใน *ธรรมศาสตร์* กว่าตามหนตาง เพื่อจะหือคนยกออปบ่นเขา เขาบอกความจริงแก่ท่านตั้งหลายว่า หมู่เขาก็ได้อับรางวัลเรียบร้อยแล้ว จะบ่มีรางวัลจากพระเจ้าเลย 3 ตอนตีหือตางนั้น ห้ามหือไฟอู้ เหมือนกับมือช้ายหือตางแต่บ่หือมือชวางอู้ 4 เพื่อว่าท่านหือตางของตัวนั้น จะเป็นความลับ แล้วพระบิดาของหมู่ตัว ผู้ตีหั้นสิ่งตีหือตัวหลักเยียะ ก็จะไม่อับรางวัลแต่ท่าน

††† 5:34 ยก. 5:12; อสย. 66:1 ††† 5:38 อพย. 21:24 § 5:43 aut. 19:18

เรื่องกำนอริชชาน

5 “เมื่อท่านอริชชาน ก็ห้ามเยียะเหมือนหมู่คนหน้าซื่อใจคด ที่ชอบยื่นอริชชานในธรรมกาลา กับตามหนตาง เปื่ออวดหื้อคนอื่นฯ หับเอาบอกความจริงแก่ท่านตังหลายว่า หมู่เขาได้ฮับรางวัลของเขาไปแล้ว 6 ส่วนท่านต่อนที่จะอริชชาน ก็หื้อเข้าไปในห้อง หับปะตุ๋ แล้วอริชชานต่อพระบิดาของท่านที่พ่อบ่หัน แล้วพระองค์ผู้ตีเห็นสิ่งดีที่ท่านลักเยียะ ก็จะไม่ให้อริชชานแก่ท่าน

7 “แล้วตอนที่ท่านอริชชานอยู่นั้น ก็ห้ามอุ้หลิ้มเก่าหลิ้มใหม่ เหมือนคนตีบ่รู้จักพระเจ้าเยียะกัน ย้อนว่าหมู่เขาก็ตีว่าถ้าเยียะจาอินแล้ว หมู่เขาก็จะได้ฮับคำตอบจากกำนอริชชานนั้น 8 ห้ามเยียะเหมือนกับคนหมู่บั้นเป่อ ย้อนว่าพระบิดาฮื้อแล้วว่าท่านต้องกำนอริชชานก่อนที่ท่านจะจำปากขอ

9 “ตั้งแต่นี้ต่อไปหื้อท่านตังหลายอริชชานจาอินว่า ‘ข้าแต่พระบิดาของข้าพระองค์ตังหลายผู้ที่อยู่ในสวรรค์ ขอหื้อนามของพระองค์เป็นที่นับถือ

10 ขอหื้อแผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่ ขอหื้อคนตังหลายเยียะตวยตามความต้องกำนของพระองค์ในโลกนี้เหมือนอย่างเดียวกันที่เยียะในสวรรค์

11 ขอโปรดหื้อข้าพระองค์ตังหลายมีอาหารกินในวันนี้

12 ขอโปรดยกโทษบาปของข้าพระองค์ตังหลาย เหมือนกับที่ข้าพระองค์ตังหลายยกโทษหื้อคนอื่นที่เยียะบ่ดีต่อข้าพระองค์ตังหลาย

13 แล้วขอบ่หื้อปาข้าพระองค์ตังหลายเข้าไปหากำนลองใจ แต่ขอจួយหื้อบั้นจากสิ่งบ่ดี †

14 ย้อนว่าถ้าหมู่ท่านจะยกโทษหื้อคนตีเยียะบ่ดีแก่ท่าน พระบิดาของท่านที่อยู่ในสวรรค์ก็จะโปรดยกโทษหื้อท่านเหมือนกัน 15 แต่ถ้าท่านบ่ยอมยกโทษบาปหื้อคนอื่น พระบิดาของท่านก็จะบ่ยอมโปรดยกโทษบาปของท่านเหมือนกัน

กำนสอนเรื่อง ก็คือลอดอาหาร

16 “เมื่อท่านลอดอาหารเพื่อใดก็ตาม ห้ามแปงหน้าหมองตองเศร่า เหมือนหมู่คนหน้าซื่อใจคดเยียะกัน หมู่เขาบ่ช่วยหน้าล้างต่า บ่หวีผมหื้อพ้อเหมือนบ่สบาย เปื่อไค่หื้อคนตังหลายหันว่าเขากำลังถือคือลอดอาหารอยู่ แล้วยกยอปอบั้นเขา แต่เอาบอกความจริงแก่ท่านตังหลายว่า หมู่เขาได้ฮับรางวัลเรียบร้อยแล้ว จะบ่มีรางวัลจากพระเจ้าเลย 17 แต่เมื่อใดที่ท่านตังหลายถือคือลอดอาหารอยู่ ขอหื้อช่วยหน้าล้างต่า กับหวีผมเหมือนตีเคยเยียะตังวัน 18 เปื่อจะบ่หื้อไฟฮื้อเลยต่ากำลังถือคือลอดอาหารอยู่ แต่พระบิดาผู้ตีพ่อบ่หัน จะหันสิ่งดีที่ท่านลักเยียะ ก็จะไม่ให้อริชชานแก่ท่าน

กำนสอนเรื่องเข้าของเงินค้ำ

19 “ห้ามเอากำเก็บหอมกรพยมบัตไ้หื้อตัวในโลกลนี้ ซึ่งขี้เมียงกาว่าแมงจะมาขบกันเยียะหื้อกรพยมบัตไ้เสียหายได้ กาวาตีขโมยจะมาลักเอาไปได้ 20 แต่หื้อเก็บหอมกรพยมบัตไ้ในสวรรค์ ที่ขี้เมียงกับแมงจะมาขบกันเยียะหื้อกรพยมบัตไ้เสียหาย กาวาขโมยเข้าบ้านลักเอาไปตังบ่ได้ 21 ย้อนว่ากรพยมบัตไ้ของท่านอยู่ที่ไหน จิตใจของ ท่านก็อยู่ที่นั่น

22 “แก่นต่าเหยียบเหมือนโคมไฟส่องแจ้งในตัวของคนเขา ถ้าแก่นต่าของท่านตีตั้งเนื้อตึงตัวก็เป่งแจ้งไปหมด 23 แต่ถ้าแก่นต่าของท่านบ่ตีตั้งเนื้อตึงตัวก็มืดไปหมด แล้วถ้าตีว่าตัวท่านเป่งแจ้งแต่ตีๆ เป็นความมืด ความมืดนั้นจะมีคนเหลือนั้นขนาดไหน

† สำนานาโบราณบางฉบับมีข้อความนี้ เหตุว่าราชอำนาจ ฤทธิเดช กับเกียรติ เป็นของพระองค์ตลอดไป

24 “บ่มีไฟจะฮับใจเจ้านายสองคนพร้อมกันได้ ย้อนว่าเขาจะเจ้านายคนหนึ่ง แล้วก็ฮักนายแหมคนหนึ่ง กาวาเขาก็จะฮื้อฮักกับนายคนหนึ่ง แต่จะถูถูกแควนนายแหมคนหนึ่ง เจ้นเดียวกันตั้นจะฮับใจพระเจ้าแล้วจะฮับใจเงินค้ำพร้อมกันบ่ได้

สอนเรื่องกำนกระวนกระวาย

25 “ย้อนจาอินเขาบอกท่านตังหลายว่า บ่ถ้าฮื้อใจจิวจิวหรือเกี่ยวกับจิวจิว จะเอาอะฮยังมากิน เอาอะฮยังมาดื่ม กาวาเป็นห้วงเรื่องของตัวว่าจะเขาหาเสื่อผ้าตีไหนมาบุง ย้อนว่าจิตสำคัญนักเหลือของกิน กับตัวของคนเขาก็สำคัญนักเหลือผ้าบุงบ่ใช้กา 26 แหนงพ่อนกตีบินอยู่บนฟ้าลอ มันบ่ได้หว่านบ่ได้เก็บเกี่ยว แล้วก็บ่ได้เอาข้าวสะสมไว้ในหลองข้าว แต่พระบิดาของท่านที่อยู่ในสวรรค์ เลี้ยงนกลุ่มนั้นไว้ แล้วหมู่ท่านลอ มีกำนักเหลือนกลุ่มนั้นบ่ใช้กา 27 ในหมู่ท่าน มีไฟพ่องตีฮื้อใจ แล้วต่อจิวจิวตัวเก่าหื้อยาวออกไปแหมสักหน้อยหนึ่งได้

28 “แล้วเป็นอะฮยังเลิงเป็นห้วงเรื่องผ้าบุง แยกพ่อดอกไม้ต่าโตงต๋านาลอว่า จอกงามขึ้นมาได้จาใด มันบ่ได้เยียะกำน บ่ได้บั้นฝ้าย 29 แต่เขาจะบอกหื้อท่านตังหลายฮื้อว่า ขนาดกษัตริย์ซาโลมอนตีนับว่า ร่ำรวยนักขนาด ก็ยังใส่เสื่อผ้าบุงงามเต้าดอกไม้หมู่ตีสีดอกเดียว 30 ถ้าพระเจ้าแต่งห้อยดอกหญ่าต่าโตงต๋านา ซึ่งอยู่ได้วันนีวันเดียว ตกแหมวันก็จะถูกกำป้อเข้าคองไฟ จาอินแล้วพระองค์ก็จะแต่งห้อยหมู่ท่านนักเหลือนั้นแหม โอ หมู่ท่านมีความเจือหน้อยแต่ตีๆ 31 ย้อนจาอินบ่ถ้าฮื้อใจว่า ‘จะมีอะฮยังกินพ่องก่อ’ ‘จะมีอะฮยังดื่มพ่องก่อ’ กาวา ‘จะมีอะฮยังมาบุงพ่องก่อ’ 32 ย้อนว่าคนตีบ่รู้จักพระเจ้าก็ปากันเขาหาสิ่งหมู่ตี แต่พระบิดาของท่านตังหลายที่อยู่ในสวรรค์ ฮื้อตีอยู่แล้วสิ่งหมู่ตีจำเป็นสำหรับท่าน 33 แต่สิ่งตีสำคัญตีสุดสำหรับหมู่ท่าน ก็คือหื้อเขาหา แผ่นดินของพระเจ้า ก่อน กับเยียะตวยตามความต้องกำนของพระเจ้า แล้วพระองค์จะຕื่อมແຄ່ງสิ่งตีจำเป็นตึงหมดตีกับหมู่ท่าน 34 ย้อนจาอินก็บ่ต้องฮื้อใจเรื่องวันพุก วันพุกก็มีเรื่องฮื้อใจสำหรับวันพุกอยู่แล้ว วันใดๆ ก็มีปัญหาป้อสำหรับวันนั้นอยู่แล้ว

สอนเรื่องกำนตัดสินคนอื่น

7 “บ่ดีตัดสินคนอื่น แล้วพระเจ้าจะบ่ตัดสินท่าน 2 ย้อนว่าท่านตังหลายจะตัดสินคนอื่นจาใด พระเจ้าก็จะตัดสินท่านตังหลายจาอิน เฝียบเหมือนท่านใจต่างแค้นใดตวงหื้อคนอื่น พระเจ้าก็จะใจต่างแค้นนั้นตวงหื้อท่านเหมือนกัน

3 “เป็นจาใดท่านพ้อหันขี้ฝุ่นที่อยู่ในต่าบี่นึ่งองของท่าน แต่บ่มีตึงดุ้นอยู่ในต่าตัวเก่าพ้อหัน 4 เป็นจาใดท่านฮื้อกับหมู่บี่นึ่งองของท่านว่า ‘หื้อเอาเขี่ยขี้ฝุ่นออกจากต่าของเจ้านะ’ แต่ตีไหนได้บ่มีตึงดุ้นอยู่ในต่าตัวเก่า 5 คนหน้าซื่อใจคด หื้อจิกไม้ตึงดุ้นออกจากต่าตัวเก่าเหยก่อน แล้วจะได้พ้อหันตีๆ ก่อนตีจะไปเขี่ยขี้ฝุ่นออกจากต่าของบี่นึ่งองได้ 6 “ห้ามเอาของศักดิ์สิทธิ์ยื่นหื้อหมา กับบ่ตีเอาไปมุกใจหื้อหมู่ ย้อนว่าหมากับหมู่จะเอาตีนชอกข่าของหมู่บั้นหื้อจ่มบั้นตีนของมัน ปายบ่ปอจะจวยบี่คมายบตวย

กำนฮ้องกับกำนเขาหา

7 “จงขอแล้วจะได้ จงเขาแล้วจะปะ จงฮ้องตีปะตุ๋แล้วจะเปิดหื้อ 8 ย้อนว่าถ้าคนตีฮ้องก็ได้ ถ้าคนตีเขาจะปะ ถ้าคนตีฮ้องตีปะตุ๋ก็เปิดหื้อเขา

9 “มีไฟในหมู่ท่านถ้าลูกขอของกิน จะเอาบ่าหันยื่นหื้อกินแตนกา 10 กาวาถ้าลูกขอของท่านขอป่า จะเอางูบิตหื้อจาอินกา 11 ย้อนว่าท่านตังหลายตีเป็นคนบาปยังรู้จักเอาของตีๆ หื้อลูก แล้วพระบิดาที่อยู่ในสวรรค์จะบ่เอาของตีๆ นักเหลือนั้นหื้อกับคนตีขอกจากพระองค์กา 12 หื้อเยียะต่อคนอื่นอย่างตีท่านต้องกำนหื้อคนอื่นเยียะต่อท่าน นี้เป็น

ความหมายของ *บทบัญญัติ* ของโมเสส กับเป็นคำสอนของหมู่ *ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า*

ปะตุ้กิดกับปะตุ้กว้าง

13 “หื้อเข้าไปตางปะตุ้กิด ย้อนว่าปะตุ้ใหญ่กับหนตางโล่งกว้าง เทียวสบาย จะไปไปเลิงความฉิบหาย แล้วก็มีคนจำนวนนักเดียวไปตางนี้ 14 ส่วนปะตุ้ที่กิดกับหนตางที่เตียวยาก จะไปไปเลิงจีวิต แล้วก็มีคนจำนวนน้อยตีเขาปะ-

อู้จักเก้าไม้ก็ย่อนหน่วย

15 “หื้อหลวงผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าตีบ้อม ตีมหาตางตางหลายในสภาพเป็นเหมือนแกะ แต่ตางในใจนั้นตีแต่เป็นเหมือนหมาป่าซีสวขนาด 16 ตานจะอู้จักเขาได้ตีก็ผ่อตีกันเกิดผลจากงานของเขา มีไฟพองเก็บหน่วยงุ่นได้จากเก้าไม้ตีมีหนาม กาวาเก็บหน่วยป่าเต้อจากเก้าไม้ตีมีหนาม 17 ก็อย่างเดียวกันเก้าไม้ตีดีก็จะออกหน่วยดี ส่วนเก้าไม้ตีปดก็จะออกหน่วยตีปด 18 เป็นไปไม่ได้ตีเก้าไม้ตีจะออกหน่วยปด กาวาเก้าไม้ตีจะออกหน่วยดีแต่ 19 เก้าไม้ตีคูเก้าตีออกหน่วยปด ก็จะถูกปิมขวางแล้วเผาไฟเสีย 20 ย่อนจางัน ตานจะอู้ได้จากใจว่าคนตีเป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้านั้น เป็นตัวตี กาวาตีบ้อม ก็หื้อผ่อตีกันเกิดผลจากงานของเขา

21 “บ่ใจกูคนตีอ้องเฮว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้า’ แล้วจะได้เข้าไปแผ่นดินสวรรค์ แต่คนตีเยยะตวยตางความต้องการของพระบิดาตีอยู่ในสวรรค์ตีอ้อง จะเข้าไปในแผ่นดินนั้นได้ 22 เมื่อวันตัดสินลงได้ชบาปมาแพวนั้น ก็จะมีคนเป็นจำนวนนักอู้กับเฮว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้า หมู่ข้าพระองค์ตางหลายได้อ้างจ้อของพระองค์ต่อนตีกำลังเยยะหน้าตีเป็นปากเป็นเสียงแทนพระองค์ กับได้อ้างจ้อของพระองค์ต่อนตีผ่อออก ติงได้ออกจ้อของพระองค์ต่อนตีเยยะก้านอิศจัรรยหลายอย่าง บ่ใจกา’ 23 แต่เฮจะบอกหมู่ตานชื่อๆ ว่า ‘เฮาบ่เกยอู้จักหมู่เจ้าสักตีอ้องเจ้าเป็นคนเยยะปดตี ขะใจป่ากั้นหนีไปหื้อปีนหน้าเฮาเสีย’

กาฝียบคนหลวงกับคนง่าวเป้งเฮือน

24 “ย่อนจางันกูคนตีได้ยิ่นคำสอนหมู่ตีของเฮแล้วเยยะตวย ก็ฝียบเหมือนคนหลวงกับคนง่าวเป้งเฮือนของตี เอตีเสาเฮือนจ้อมหล่อมลงในหินเล็ก เป้อเฮาคินเป็นฐานของเฮือนนั้น 25 ต่อนฝนตกหนักน้ำก็ไหลแอง กับมีลมหลวงบีดตีตั้งเฮือนซ้ำแล้วซ้ำแหม แต่เฮือนหลังนั้น ก็บ่โก้นหลวหลวงลงมา ย้อนว่าได้ฝิงตีเสาของเฮือนลงบนปีนหินอย่างมันคงแล้ว 26 แต่สำหรับคนตีได้ฝิงแล้วบ่เยยะตวยคำสอนหมู่ตีของเฮ เขาก็ฝียบเหมือนคนง่าวเป้งเฮือนอยู่บนปีนทราย 27 ต่อนฝนตกหนักน้ำก็ไหลแอง กับมีลมแองบีดตีตั้งเฮือนซ้ำแล้วซ้ำแหม แล้วเฮือนนั้นก็โก้นลงหลวงหมด นับเป็นความฉิบหายอย่างใหญ่หลวงแต่ 28”

28 เมื่อพระเยซูอู้กาฝียบหมู่ตีจบแล้ว จาวบ้านจาวเมืองตางหลายตี ปากันตีตางในคำสอนของพระองค์ 29 ย้อนว่าพระองค์สอนอย่างผู้ตีมีสิทธิอำนาจแต่ 30 บ่เหมือนหมู่ *ธรรมจารย์*

พระเยซูอู้จักคนเป็นขี้ตูด

8 เมื่อพระเยซูเตียวลงมาจากถอยแล้ว ก็มีคนเป็นหมู่ใหญ่ตีตตามพระองค์ไป 2 ต่อนั้นมีคนตีเป็นขี้ตูด † มากุกเข้าไหวตีอหน้าพระองค์ อู้ว่า “พระองค์เจ้าข้า ถ้าพระองค์ตีจ้อยข้าพเจ้าหื้อหายข้าพเจ้าก็จะหายแน่งๆ”

3 พระเยซูก็ยิ่นมือไปหุยมบ้อจายคนนั้นแล้วอู้ว่า “เฮาไค้จ้อย จงหายโรคตีอ” แล้วเขาก็หายเป็นขี้ตูดบ่าเตียวนั้นเลย 4 พระเยซูตั้งเฮว่า “ห้ามเล่าเรื่องนี้หื้อไฟฟิงแน่ง แต่หื้อไปแสดงตีอต่อ *ปุโรหิต*

แล้วเฮาเครื่องปุจาไปถวายตางคำสั่งของ *บทบัญญัติ* ของโมเสส เป้อแสดงหื้อคนตางหลายอู้ว่าเฮาหายโรคแล้ว”

ก้านอู้จักคนอับใจนายร้อยทหารโรมัน

5 ต่อนตีพระเยซูเตียวเข้าไปในเมืองคาเปอร์นาอุม มีนายร้อยทหารโรมันคนตีเข้ามาอ้อนวนอน เป้อขอความช่วยเหลือจากพระองค์ 6 อู้ว่า “ตานครับ คนอับใจของข้าพเจ้าเป็นจ้อยลุกบ่ได้ นอนอยู่ตีบ้านเขา ตูกลำบากนักขนาด”

7 พระเยซูบอกนายร้อยคนตีนั้นว่า “เฮาจะไปโผดอู้จักเขาหื้อหาย”

8 แต่เขากบอกพระองค์ว่า “ตานครับ ข้าพเจ้าบ่ตีอ้องตีหื้อตานลอดเข้ามาในจายคาเฮือนของข้าพเจ้าแน่ง ขอตานสั่งกาตีเดียวตีอ้อง คนอับใจของข้าพเจ้าก็จะหายจากพยารตีเขาเป็น 9 ข้าพเจ้าอยู่ตีวันตีของทหาร กับมีทหารอยู่ตีบังกับของข้าพเจ้าตวย ข้าพเจ้าสั่งคนตีหนึ่งว่า ‘ไป’ เขาก็ไป สั่งคนตีหนึ่งว่า ‘มา’ เขาก็มา ข้าพเจ้าบ่บอกคนอับใจว่า ‘เยยะอันตีแน่ง’ เขาก็เยยะ”

10 เมื่อพระเยซูได้ยิ่นคำอู้กาจ้อจางัน ก็จิดในความจ้อของนายร้อย จิงอู้กับคนตีตีตตามว่า “เฮาบ่บอกความจริงหื้อตานตางหลายอู้ว่า เฮาบ่เกยปะไฟคนตีในประเทอิสราเอลตีมีความจ้อนักขนาดตีนี้มาก่อนเลย 11 เฮาบ่บอกตานตางหลายอู้ว่า จะมีคนจำนวนนักมาจากตางวัน ออกกับตางวันตัก เป้อมาอ้อมกับอับราฮัม อิสอัคตีงยาโคบตีกันเสียงจลองกันตีแผ่นดินสวรรค์ 12 แต่คนตีนี้จะได้เข้าไปอยู่ตีแผ่นดินนั้น †† จะตีอ้องถูกลใส่หื้อออกไปอยู่ตีตีมีด ตีมีเสียงคนตีหื้อขบเขี้ยวเกี่ยวทางอย่างจ้อบปด”

13 แล้วพระเยซูก็บอกกับนายร้อยคนตีนั้นว่า “ปีกไปบ้านของตานก่อนตีอ้อง ส่วนเรื่องตีตานตางก้านนั้นก็จะไปตีตามตีตานจ้อ” เวลาตีเดียวกันนั้นคนอับใจก็หายเป็นปดตี

พระเยซูอู้จักคนจำนวนนัก

14 เมื่อพระเยซูเข้าไปในเฮือนของเปโตร ก็ห็นแม่เมียของเขายืนสบายเป็นขี้นอนอยู่ 15 พระองค์ก็หุยมมือของนาง นางก็หายจากขี้แล้วนางลุกขึ้นอับใจตีอ้องของพระองค์

16 เมื่อแลงวันนั้นหมู่คนปากันเฮาหลายคนตีโดนผีเข้ามาหาพระเยซู พระองค์ก็จี้กาอู้จับไล่ผีหื้อออกจากคนหมู่ตีนั้น แล้วยังได้อู้จักคนจ้อบป่วยกูคนหื้อหายตวย 17 สิ่งตีได้เกิดขึ้นตีนี้ก็เป้อหื้อเป็นไปตีตามตีอิสยาห์ *ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า* อู้ไว้ว่า “พระองค์ตีอ้องอเอาความจ้อบป่วยของหมู่เฮาไปเสีย กับแบกพยารตีของเฮาไว้” †

ก้านตีตตามพระเยซู

18 เมื่อพระเยซูห็นคนเข้ามาแวดพระองค์เป็นหมู่ พระองค์จิงสั่งสาวกปาข้ามไปแหมเผกตีหนึ่งของทะเลสาบ 19 ต่อนั้นมี *ธรรมจารย์* คนตีหนึ่ง เข้ามาอู้กับพระองค์ว่า “ตานอาจารย์ ตานไปตางตีอ ข้าพเจ้าขอตวยตานไปตางตีนั้น”

20 พระเยซูบอกเขาว่า “หมาโนยังมีอ้ออยู่ นกตีอากาศยังมีอ้อนอน แต่เฮาผู้เป็นบุตรมนุษย์ †† ยังบ่มีตีจ้อชุกตีอนอน”

21 มีสาวกแหมคนตีหนึ่งบอกพระองค์ว่า “พระองค์เจ้าข้า หื้อข้าพเจ้าปีกไปฝิงศพบ้อก่อนตีอ”

22 พระเยซูตอบเขาว่า “ตวยเฮามาก่อน ปลอ่ยหื้อคนตีอฝิงคนตีอตายเอาคนเดียว”

พระเยซูห้ามลมหลวง

23 เมื่อพระเยซูลงเฮือแล้ว หมู่สาวกก็ตวยพระองค์ไป 24 ตันตีนั้นก็มีลมหลวง ติงฝนตีงลมแองเกิดขึ้นตีทะเลสาบ คลื่นตีอเอาตีน้ำเข้า

† ความหมายตีภาษากรีกรวมถึงโรคตีอหนังกัวไป

†† หมายถึง จาวยิว ‡ 8:17 อสย. 53:4 ††† พระเยซูอ้องตีอว่าตีเป็นบุตรมนุษย์ เป็นจ้อตีมาจากพระธรรมดาเนียล 7:13-14

ในเรือจันเต็ม แต่พระเยซูก็ยังนอนหลับอยู่²⁵ หมู่สาวกเข้ามาอื้ออง พระเยซูตื่น บอกว่า “พระองค์เจ้าข้า ชะใจจួយท่าเหือะ หมู่เอากำลึงจะจ่มน้ำตายกันหมดแล้ว”

²⁶ พระเยซูก็อุ้กกับหมู่เขาว่า “กัวยะเยะหยัง มีความเชื่อห้อยน้อยแต่็ๆ” แล้วพระองค์ก็ลุกขึ้นมากำลึงลวงตึงคลื่นใหญ่ แล้วลวมกับคลื่นก็หยุดเลย

²⁷ หมู่สาวกก็ปากันจิดอุ้กกันว่า “ท่านผู้นี้เป็นไฟกัน ขนาดลวมลวงตึงกับคลื่นแสงก็ยั้งเชื่อฟังท่าน”

พระเยซูไล่ฟ้ออกตี้แคว้นกาตารา

²⁸ เมื่อปากันข้ามทะเลสาบมาถึงแหมเผ็กในเขตของจาวกาตารา ก็ มีสองคนตีโดนผีเข้า ออกมาจากอุโมงค์ฝังศพเข้ามาหาพระองค์ สองคนนี้สวกขนาดจันบ่มีไฟภาเดียวกายเข้าไปใ้ดำหมู่หั้น ²⁹ ป้อจายสองคนนั้นเอ็กปัดใส่พระเยซูว่า “ท่านเป็น พระบุตรของพระเจ้า มา ยู่กับหมู่เขาเยะเยะหยัง ท่านต้องกำนมารมานหมู่เขาก่อนเวลาที่ พระเจ้ากำหนดไว้แล้วจ่าอันกา”

³⁰ จากตีหั้นบ่ป้อใ้ดำไต มีหมูหมู่ใหญ่กำลึงเขะหากันอยู่ดำหมู่ หั้น ³¹ ผีตีเข้าสองคนนั้นอ้อนวอนพระองค์ว่า “ถ้าท่านจะไล่หมู่ข้า ออกไปแต่็ๆ ขอหื้อหมู่ข้าไปเข้าในหมูหมู่หั้นแทนเหือะ”

³² พระเยซูก็สั่งผีหมู่หั้นว่า “ออกไป” แล้วหมู่ผีก็ออกจากป้อจายสองคนนั้นไปเข้าในหมูหมู่แทน แล้วหมูตีงหมตก็ปากันล่นลงหน้าผา จั้ง ลงไปในทะเล แก้นน้ำตายกันหมด ³³ ส่วนหมู่คนเลียงหมูปากัน ล่นหั้นเข้าไปในเมือง แล้วเล่าเรื่องตีเกิดขึ้นตึงหมตหื้อคนตังหลาย ฟัง ตึงเล่าเหตุการ์ณตีเกิดขึ้นกับป้อจายสองคนตีโดนผีเข้านั้นตวย ³⁴ คนตึงเมืองนั้นก็ปากันออกมากหาพระเยซู เมื่อปะพระองค์แล้ว ก็ ปากันอ้อนวอนขอหื้อพระองค์ออกไปจากเขตแดนของหมู่เขาเหือะ

พระเยซูอั๊กษาคคนเป็นง่อย

9 พระเยซูก็ลวงเชือข้ามทะเลสาบปิกไปเมืองคาเปอร์นาอุมตีเป็น ต้อยของพระองค์ ² มีคนปากันหามคนง่อยนอนอยู่ตีนอนคน นึงมากหาพระเยซู เมื่อพระองค์หั้นความเชื่อของหมู่เขา ก็อุ้กกับคนง่อย ว่า “ลูกเหย สบายใจเหือะ บาปของเจ้าได้ไผดยกหื้อแล้วเน้อ”

³ เมื่อหมู่ *ธรรมจารย์* บางคนได้ยินจ่าอันก็คิดในใจว่า “คนนี้กำลึง อุ้กมั้นประมาทพระเจ้า”

⁴ พระเยซูก็กำกิดใจของหมู่เขา ก็ถามว่า “เป็นจ่าใดหมู่ท่านจั้งกิด บ่ตีใจจ่าอ้อ ⁵ อันใดจะง่ายเหลือกัน ตึงจะว่า ‘บาปของเจ้าได้ไผดยก แล้ว’ ก่าว่า ‘ลุกขึ้นเตียวไปเหือะ’ ⁶ แต่เหือว่าท่านตังหลายจะอู้ว่า บุตรมนุษย์ † มีสิทธำนาจในโลกตีจะไผดยกได้เขบาปได้” แล้ว พระองค์ก็อุ้กกับคนง่อยนั้นว่า “ลุกขึ้นแบกตีนอนปิกไปบ้านเหือะ” ⁷ คนง่อยนั้นก็ลุกขึ้น แล้วเตียวปิกบ้าน ⁸ เมื่อจาวบ้านจาวเมืองหั้นจ่า อัน ก็คนก็แก่งกั้ว แล้วปากันสรรเสริญพระเจ้า ตียอมหื้อคนมีสิทธำ อำนาจเหือะจ่าอันได้ตวย

พระเยซูอ้องมัทริวเป็นสาวก

⁹ เมื่อพระเยซูออกจากตีหั้นมาแล้ว ก็หั้นป้อจายคนนึ่งจ้อมัทริวนึ่ง อยุ่ตีดำนเก็บภาชี พระองค์บอกเขาว่า “ตวยเฮามาเหือะ” มัทริวก็ลุก ขึ้นตวยพระองค์ไป

¹⁰ ตอนตีพระเยซูกับหมู่สาวกกันข้าวอยู่ในบ้านของมัทริว คนเก็บ ภาชีกับคนบาปหลายคนก็เข้ามาอ่วมกันข้าวตวย ¹¹ เมื่อหมู่ *ฟาริสี* หั้นจ่าอัน ก็อุ้กกับหมู่สาวกของพระเยซูว่า “เป็นจ่าใดจ่าจาร์ยของหมู่ ท่าน มานั่งกันข้าวอ่วมกับคนเก็บภาชีตึงคนบาปจ่าอัน”

¹² เมื่อพระเยซูได้ยินจ่าอัน ก็ตอบว่า “คนอยู่ตีสบาย แข็งแอง บ่ ต้องกำนหมอ แต่คนตีบ่สบายต้องกำนหมอ ¹³ หื้อปิกไปเฮียนพระ

คัมภีร์ข้อมนี้หื้อดีๆ ตีพระเจ้าบอกว่ ‘เฮาต้องกำนความเมตดำ บ่ใ้ ต้องกำนสัตว์มาป้อจ่า’ †† ย้อนเฮาบได้มาเหืออ้องหาคคนที่ตีคือว่เป็นคน ถูกต้องตามธรรม แต่มาเหืออ้องหาคคนบาป”

เรื่องกำน กือคือลอดอาหาร

¹⁴ ส่วนสาวกของยอห์นผู้หื้อ *บัพติศมา* มากมาพระเยซูว่า “หมู่เขา ตึงหมู่ฟาริสีก็คือลอดอาหาร แต่เป็นจ่าใดสาวกตึงหลายของท่านบ่ เหือะพ้อง”

¹⁵ พระเยซูก็ตอบเป็นคำเหือบว่า “เมื่อเจ้าบ่าวยังอยู่ เป็อนๆ ของ เขาจะเป็นตึงไผศอกเศรำได้จ่าใด แต่จะมีวันนึ่งตีเจ้าบ่าวจะถูกเอาไปจาก หมู่เขา เก็งตอนนั้นหมู่เขาก็จะปากันกือคือลอดอาหาร

¹⁶ “บ่มีไฟเอาผ้าใหม่ไปปะเสื่อผ้าเก่าเน้อ ย้อนว่าผ้าใหม่ตีปะไปนนั้น เมื่อหุดก็จจะจิกเสื่อผ้าผืนเก่าปุดนั๊กเหลือเก่า ¹⁷ กับบ่มีไฟเอาเหล้าอุ่น หมัก † ใหม่ๆ ใส่ถงหนังเก่า ย้อนว่าเหล้าอุ่นหมักใหม่นั้นจะเหือะหื้อ ถงหนังเก่าแตก เหล้าอุ่นก็อ้อออกมาหมต ถงแก่นนั้นก็จะจี้บ่ได้ แต่ เป็งตีตีจะเอาเหล้าอุ่นหมักใหม่ใส่ในถงหนังใหม่ แล้วเหล้าอุ่นกับถง หนังจี้ได้ตึงสอง”

พระเยซูจ้วยชีวิตหละอ้อนกับอั๊กษาคแม่หญิงเป็นเลือดตกบ่หยุด

¹⁸ ตอนตีพระเยซูกำลึงอุ้กคำเหือบอยุนั้น ก็มีนาย *ธรรมศาลา* ของ จาวยิวคนนึ่ง เข้ามาคุกเข้าไหว้ต่อนหน้าพระองค์อู้ว่า “ลูกสาวของ ข้าพเจ้าตายบ่ป้อเป็นมานี้ ขอพระองค์ไผดไปวางมือบนตัวของเขา ลูกสาวของข้าพเจ้าก็จะปิกเป็นขึ้นมากใหม่”

¹⁹ พระเยซูตึงหมู่สาวกของพระองค์ก็ตวยเขาไป

²⁰ ตอนนั้นก็มีแม่หญิงคนนึ่งเป็นโรคเลือดตกบ่หยุดมาสิบสองปี แล้ว ตึงกรมานเหลือขนาด แม่หญิงคนนี้ลคมอมมาตึงหลังพระเยซู แล้วก็หยุดตีเสื่อคุมของพระองค์ ²¹ ย้อนนางก็คิดในใจว่า “ถ้าได้ หยุดตีเสื่อคุมของพระองค์ตีอั้น เฮาก็จะหายแน่ๆ”

²² ส่วนพระเยซูจ้วยหลังปิกมาหั้นใส่ก็อุ้กกับนางว่า “ลูกเหย สบาย ใจได้แล้วเน้อ ความเชื่อของเจ้าเหือะหื้อเจ้าหายโรคแล้ว” แล้วนางก็ หายบ่าเตียวนั้นเลย

²³ เมื่อพระเยซูเตียวมาแพวเฮือนของนายธรรมศาลา ก็หั้นหมู่คน ปากันเป่าเป่าแแนเล่นเพลงงานศพ กับคนจ้ำนวนนั๊กเหือะเสียงตึงวุ่น ะวุ่นววย ²⁴ พระเยซูก็ไล่คนหมู่หั้นว่า “ออกไปหื้อหมต หละอ้อนแม่ หญิงคนนึ่งยังบ่ตายเตือลอ กำลึงนอนหลับอยู่ปดาย” คนตึงหลายก็ ใ้หัวใส่พระองค์ ²⁵ หลังจากไล่คนหมู่หั้นออกไปหมดแล้ว พระเยซูก็ เข้าไปในห้องแล้วกำมือหละอ้อนไว้ หละอ้อนก็ลุกขึ้นมา ²⁶ เรื่องตีเกิด ขึ้นนี้ก็เล่าลืออุ้กกันไปไควแคว้นนั้น

พระเยซูอั๊กษาคคนตาบอด

²⁷ เมื่อพระเยซูออกมาจากเฮือนของนายธรรมศาลา ก็มีคนตาบอด สองคนตวยมา อ้องเฮ็นเสียงตึงว่า “ท่านผู้เป็นบุตรของกษัตริย์ดา วิด †† เหย ขอไผดอินดูหมู่เขาตวยเหือะ”

²⁸ เมื่อพระเยซูเข้าไปในเฮือนแล้ว คนตาบอดตึงสองคนก็ตวยเข้า ไป พระองค์ถามเขาว่า “ท่านตึงสองเชื่อว่เขาจะเหือะหื้อดำของท่าน ผ้อหั้นได้จ่าอันกา” คนตาบอดสองคนนั้นตอบว่า “ท่านครึบ เฮาเชื่อ แต่็ๆ”

²⁹ พระเยซูเอามือจี้ตีแค้นดำของคนตึงสอง อู้ว่า “หื้อเป็นไปต้อมตี ต้านเหือเหือะ” ³⁰ แล้วเขาตึงสองคนก็ผ้อหั้น พระเยซูเตือนเขาว่า “ห้ามบอกเรื่องนี้หื้อไผคนใดอู้” ³¹ แต่เมื่อเขาตึงสองไปแล้ว ก็เล่า เรื่องตีเกิดขึ้นเกี่ยวกับพระองค์หื้อคนอื่นในแคว้นนั้นอู้จันไควไปหมต

†† 9:13 *ฮย. 6:6 †* เหล้าอุ่นหมักใหม่มีแก๊สนั๊ก ถ้าใส่ในถงหนังเก่าจะ เหือะหื้อถงหนังปุด †† เป็นกำนอ้างเถิงเหือสายพิเศษของกษัตริย์ดาวิด ติจาวยิว เหือว่า เหือะสายคนนึ่งจะเป็นพระเมสสิยาห์ (พระคริสต)

† พระเยซูอ้องตัวเก่าว่าเป็นบุตรมนุษย์ เป็นจ้อตีมาจากพระธรรมดาเนียล 7:13-14

พระเยซูรักษาคนเป็นใบ้

32 ตอนที่ปอจายตีหายตำบลสองคนนั้นออกไปจากที่นั้น มีคนปาปอจายตีโดนผีเข้ามาหาพระเยซู ผีได้เยาะหือเขาเป็นใบ้ 33 เมื่อพระเยซูไล่ผีนั้นออกไปแล้ว ปอจายคนนั้นก็อุ้ได้ คนตั้งหลายก็จิด ปากันอุ้ว่า “บ่เคยอุ้บ่เคยเห็นเรื่องจายไว้ในประเทศอิสราเอลมาก่อนสักเดื่อ”

34 แต่หมู่ฟารสีอุ้ว่า “คนนี้ไล่ผีออกได้โดยเจ้ออำนาจของหัวหน้าผี”

พระเยซูอุ้เรื่องจ้วยกันนำคนมาเจ้อ

35 พระเยซูเที่ยวตางไปไคว่กู่เมือง ติงกู่หมู่บ้าน แล้วสั่งสอนในธรรมศาลาของจาวยิว กับบอกข่าวดีเรื่อง *แผ่นดินของพระเจ้า* ก็อีกษัพยารตีตั้งกันเจ็บป่วยตางๆ หือคนตั้งหลายหายตวย 36 เมื่อพระเยซูหันคนตั้งหลาย พระองค์ก็อุ้สึกอินดูหมู่เขา ย้อนว่าหมู่เขาตูกใจหลายอย่าง กับบ่มีไฟจ้วย เฝียบเหมือนฝูงแกะที่บ่มีคนเลี้ยง 37 พระองค์อุ้กับหมู่สาวกว่า “มีคนบักตีพร้อมจะจับเจ้อเหมือนข้าวเหลืองเต็มไต้ แต่คนงานที่จะเกี่ยวนั้นยังมีหน้อยลำไ้ 38 ย้อนจายอันหือจ้วยกันอันวอนขอพระเจ้า ผู้เฝียบเหมือนเจ้าของนาหือส่งคนงานมา เพือจ้วยกันเกี่ยวพืชผลของพระองค์ตวย”

สาวกสิบสองคนออกไปบอก ข่าวดี

10 พระเยซูอุ้สาวกสิบสองคนมา แล้วหือสิทธินำจายหมู่เขา เพือจะไล่ผีจาย † กับอีกษาระกติงกันเจ็บป่วยกู่อย่างหือหายไต้ 2 หมู่อักรสาวกสิบสองคน มีจื่อว่า ซิโมน ที่อุ้องแหมจื่อว่าเปโตร อันดรูว์ ที่บ่เป็นน้องบ่าวของซิโมนเปโตร ยากอบ ยอห์น ที่บ่เป็นน้องบ่าวยากอบ บ่เป็นน้องสองคนนี้เป็นลูกเศเบดี 3 ฟลิป บาร์โธโลไมว โรมัส มัทธีว คนเก็บภาษี ยากอบ ลูกของอัลเฟอัส ธัดเดอัส 4 ซิโมน ที่บ่เป็นคนของพรรคจาดนียม กับยูดาสะคาริโอก ตอนเมื่อลุนคนนี้ได้หักหลังพระเยซู

5 เมื่อพระเยซูส่งสาวกสิบสองคนนี้ออกไป ก็สั่งว่า “ห้ามเข้าหาหมู่ *คนต่างจาด* กาวาเข้าไปในเมืองของหมู่จาวสะมาเรีย 6 แต่หือไปหาคนอิสราเอลตีเฝียบเหมือนแกะของพระเจ้าตีหลงหลายไป 7 ตอนที่หมู่ต่านเที่ยวไปนั้น หือบอกไปตวยว่า ‘แผ่นดินสวรรค์มาใกล้แล้วแล้ว’ 8 แล้วอีกษาคคนป่วยหือหาย เยียะหือคนต่ายไปแล้วบักเป็นขึ้นใหม่ อีกษาคคนเป็นขี้ตูดหือหายสะอาด ไส้ฝ้อออกจากคนตีถูกเข้า ต่านตั้งหลายได้จับฤทธิ์อำนาจนี้มาบ่ตวย ก็หือจ้วยเหลือคนอื่นบ่ตวย 9 บ่ตวยเอาสตาจตีตัตไปสักหือหือ 10 บ่ตวยเอาถง เสือผ้าแหม ผืน เกบ กาวาไม้เต้าไปตวย ย้อนว่าคนตีเยียะกัน ก็สมควรจะได้จับกันฝ้อกอยในสิ่งตีเขาจ่าเป็นตวยเจ้อ

11 “เมื่อต่านไปถึงหมู่บ้านใดกาวาเมืองใดก็ต่าม หือเขาหาคคนตีเต็มใจตีอับต่าน แล้วอย่างอุ้กับเขาคนนั้น จันกาวาจะออกเที่ยวตางตอไปตีอับแหม 12 เมื่อเข้าไปในเฮือนของเขา ก็หือบ่ปอนเขา 13 ถ้าคนในเฮือนนั้นยินตีอับหมู่ต่าน ก็หือกำปอนนั้นอยู่กับเขา แต่ถ้าเขาบ่ตวยอับหมู่ต่าน ก็หือกำปอนนั้นบักย้อนมาหาหมู่ต่านเหย 14 ถ้าบ้านใดเมืองใดบ่ยินตีอับต่าน บ่ฟังคำอุ้ของต่าน เมื่อออกจากบ้านเมืองของเขา ก็หือปิดขี้ฝุ่นตีตัตตีนของต่านออก †† เหยก่อน 15 เขาบอกความจริงแก่เจ้าตั้งหลายว่า ในวันตัตสิ้นลงไต้เขาบ่ปอนจาวเมืองไฮโดมกับเมืองโกโบราหือจะมีไต้เขาเหลือจาวเมืองนั้นแหม †

พระเยซูเตือนว่าจะเกิดเรื่องเดือดร้อน

16 “ฟังหือดีเปอ เขาส่งต่านตั้งหลายออกไป เฝียบเหมือนส่งแกะเข้าไปอยู่ต่ามกำงหมู่หมาป่า ย้อนจายอันตองหลวกเหมือนงู ติงชื่อไฮอ่อนน้อมเหมือนนกกำแก 17 ละวังหือดี ย้อนว่าคนหมู่บ่จะจับต่านตั้งหลายบ่าไปขึ้นศาล แล้วเขียนลงไต้เขาบ่ปอน *ธรรมศาลา* ของ

† ในภาษากรีก เป็นคำว่า *บสะอาด* †† เป็นกันแสดงว่าบ่ยอมอับ หือฝ้อกิจจาย 13:51 ‡ 10:15 ปฐก. 19:24-28

จาวยิว 18 หมู่เขาจะปาตัวต่านไปยื่นตอหน้าเจ้าเมือง ตอหน้ากษัตริย์ ย้อนว่าหมู่ต่านตัตต่ามเขา ต่านจะตองเป็นพยานเรื่องเขาหือกษัตริย์กับเจ้าเมืองติง *คนต่างจาด* ฟัง 19 เมื่อต่านโดนจับ บ่ตวยอับนอกตงใจว่าจจะอุ้ะหยัง กาวาจะอุ้จายไต้ เมื่อถึงเวลานั้น ต่านจะอุ้ว่าจจะอุ้ะหยังฟอง 20 แต่บ่ใจตีตัวต่านตีอุ้ แต่เป็นพระวิญญานของพระบิดาตีอุ้ผ่านตีตัวต่าน

21 “บ่ตองจะหักหลังกันจันถูกฆ่าต่าย ปือแม่จะหักหลังลูกจันถูกฆ่าต่าย หมู่ลูกๆ ก็จจะตอต่านปือแม่ แล้วเยียะหือถูกฆ่าต่ายเหมือนกัน

22 คนตั้งหลายจะจ้งหมู่ต่าน ย้อนว่าหมู่ต่านได้ตัตต่ามเขา แต่ถ้าไฟตีคนได้จันถึงตีสุด ก็จจะได้อับความ *รอดปิบบาปไต้* 23 ถ้าเขาตีเขาต่านในเมืองนี้ ก็หือหนีไปเมืองปุน เขาบอกความจริงแก่ต่านว่า ก่อนตีหมู่ต่านจะไปเยียะกันหือแล้วจันไคว่กู่เมืองของจาวอิสราเอล บุตรมนุษย์จะมาแพวก่อน

24 “ลูกศิษย์บ่ใหญ่เหลือครุ กับคนอับใจบ่ใหญ่เหลือเจ้านาย 25 ลูกศิษย์ขึ้นไปเปียงครุ กาวาคนอับใจเปียงนายของต่น ก็บักแล้ว ถ้าคนปากันอ้องเขาตีเป็นเจ้าของเฮือนว่า เบเอลเซบูล † แล้วเขาจะอ้องจื่อต่านตีเป็นสมาชิกในครอบครัวอ้ายเหลือนั้นสักมอกไต้

26 “ย้อนจายอันบ่ตองก้วคนหมู่บ่ นั้น กู้อย่างตีปิดบังชุกไ้จะเปิดหือหัน ติงตีเป็นความลับกู่อย่างจะถูกเปิดเผยออกมาหมดสิ่ง 27 สิ่งไต้เขาบอกหือต่านตั้งหลายในตีมืด ก็หือไปบอกในตีแจ้ง สิ่งไต้เขาชูปบอกรหือต่าน ก็หือเอิ้นบอกรตีตาดฟ้าหลังคาศึก 28 บ่ตองก้วคนตีฆ่าได้ก่าตัว แต่บ่มีอำนาจข่าจิตวิญญานของต่านได้ แต่หือก้วพระเจ้าผู้ตีมีฤทธิ์อำนาจก่าลายติงตัตติงจิตวิญญานของต่านในหน้าหน้าอกไต้ 29 นกจอกสองตัว เป็นชายกันมากตวยบ่ไ้จ่า ถ้าพระบิดาบ่ยอม นกหมู่บ่ นั้นสักตีจะตมก่าต่ายบนปดินติงบ่ไต้ 30 เส้นผมของต่านมีตีเส้นพระองค์บ่บ่ไ้หมดแล้ว 31 ย้อนจายอันบ่ตองก้วเน่อ หมู่ต่านมีก่าบักเหลือนกกจอกหลายตีแหมก่อน

32 “ถ้าคนใดยอมอับเขาตอหน้าคนในโลกนี้ เขาก็จะยอมอับเขาตอหน้าพระบิดาของเขาคืออยู่ในสวรรค์ 33 แต่ถ้าคนใดตีบ่ยอมอับเขาตอหน้าคนในโลกนี้ เขาก็จะบ่ยอมอับเขาตอหน้าพระบิดาของเขาคืออยู่ในสวรรค์เหมือนกัน

34 “บ่ตีก็ตีเอาคนตวยว่า เขามาในโลกนี้เพือนำเอาความสงบสุขมาหือเน่อ แต่เขาเอาดาบมา 35 เขามาเพือเยียะหือ

‘ลูกบ่าวแตกแยกกับปือ
ลูกสาวแตกแยกกับแม่
ลูกปือแตกแยกกับแม่ฝัว

36 คนในสมาชิกครอบครัวเดียวกันจะเป็นศัตรูกัน” ††

37 “คนใดตีอักปือกาวาอักแม่ของตวันก็เหลือเขา ก็บ่สมควรมาเป็นสาวกของเขา คนตีอักลูกบ่าวลูกสาวของตวันก็เหลือเขา ก็บ่สมควรตีจะเป็นสาวกของเขาเหมือนกัน 38 กับคนใดตีบ่ยอมแบกไม้กำงเขน ††† ของตีแล้วตวยเขามา ก็บ่สมควรมาเป็นสาวกของเขา 39 คนตีไ้ อักษาจิตของตีไว้ คนนั้นจะอักษาจิตนั้นบ่ไ้ตีจะต่าย แต่คนยอมสละจิตของตีย้อนหันแก่เขาก็จะมีจิตนิรันดร์

40 “คนตีอับหมู่ต่านก็อับหมู่เขา คนตีอับหมู่เขาตีอับหมู่ผู้ตีไ้เขาตวย 41 คนตีอับหมู่ *ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า* ย้อนหันว่าเขาเป็นจายอัน ก็จจะได้อับรางวัลแบบเดียวกันกับคนนั้น กาวาคนตีอับคนถูกตองต่ามธรรม ย้อนว่าเขาเป็นจายอัน ก็จจะได้อับรางวัลแบบเดียวกันกับคนนั้น 42 กาวาคนตีเอาน้ำเย็นสักแกว่หนึ่งหือสาวกตีต่าตอยตีสุด ย้อนหันว่าเขาเป็นสาวกของเขา เขาบอกความจริงแก่ต่านตั้งหลายว่า คนนั้นก็จจะได้อับรางวัลแน่นอน”

†† เบเอลเซบูล เป็นแหมจื่อหนึ่งตีอ้องช่าต่าน ต่เป็นหัวหน้าของผี ††† 10:36 มคา. 7:6 †††† ก่านยอมแบกไม้กำงเขน หมายถึง ก่านยอมเสียสละของตีแก่เพือหันแก่พระคริสต์

พระเยซูตอบยอห์นผู้หื้อ บัพติศมา

11 เมื่อพระเยซูสั่งหมู่สาวกตีสืบสองคนเรียบร้อยแล้ว พระองค์ก็ออกจากที่นั่นไปเตเสนา กับสั่งสอนตามเมืองต่างๆ ในตำบลแคว้นกาลิลี

2 ส่วนยอห์นผู้หื้อบัพติศมายังอยู่ในคุก ได้ยินข่าวเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่ พระคริสต์ เยียะอยู่ ก็เลยหื้อสาวกของตัวไปหาพระเยซู 3 ถามว่า “ท่านเป็นผู้ที่จะมานั้นกา กว่าจะต้องกองถ้าคนอื่นแหม”

4 พระเยซูตอบว่า “บิ๊กลงไปบอกยอห์นตามทีหมู่ท่านได้ยิน กับได้ห็น 5 คือคนต่ำบอดก็พ้อห็นได้ คนง่อยก็เดินได้ คนขี้ตืดก็หายสะอาด + คนหูหนวกก็ได้ยิน คนตายก็ฟื้นขึ้นจากความตาย กับคนตึกคนยากก็ได้ฟัง ข่าวดี⁶ คนตีบขัดใจในสิ่งทีเฮารู้กับเยียะ ก็เป็นสุข”

7 เมื่อสาวกของยอห์นได้บิ๊กลงไปแล้ว พระเยซูตั้งเกี้อู้กับคนตังหลายเรื่องยอห์นว่า “ท่านตังหลายไปพ้ออะหยังในดินแดนทรุกันดารไปพ้อต้นอ้อถูกลมบิดแกว่งไปแกว่งมาจากอันกา 8 ถ้าบ่ไว้ ออกไปพ้ออะหยังกัน ไปพ้อคนแต่งตัวงามๆ กา ย้อนว่าคนตีแต่งตัวอย่างดั้น ย่อมปากันอยู่ในวังปุ้น 9 ถ้าจ้ออันหมู่ท่านออกไปพ้ออะหยังกัน ไปพ้อ ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า แม่นก้อ แม่นแล้ว เฮบอกท่านตังหลายว่ายอห์นเป็นนิกเหลือผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าแหมก่อน 10 คือยอห์นคนเนียะ มีกาเขียนเล็งท่านไว้ว่า

‘เฮจะส่งคนส่งข่าวนำหน้าท่านไปก่อน

เฮจะเกียมคน ++ หื้อพร้อมก่อนท่านมา’ †

11 เฮบอกความจริงแก่ท่านตังหลายว่า บ่มีไฟตี้งใหญ่เหลือยอห์นผู้หื้อบัพติศมา แต่คนตีเล็กน้อยทีสุดในแผ่นดินสวรรค์นั้น ก็ยังใหญ่เหลือยอห์นแหมก่อน 12 นับตั้งแต่สมัยยอห์นผู้หื้อบัพติศมาเริ่มเตสนามาจั้นแหวบ่าเดี่ยวนี แผ่นดินสวรรค์ก็โดนใจมตี้อย่างหนัก กับหมู่หัวรุนแรงก็อเฮแผ่นดินสวรรค์หื้อได้ 13 ทีจ้อจ้ออันย้อนว่าก่อนสมัยยอห์น ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าตังหมด กับ *บทบัญญัติ* ของโมเสสเกยบอกไว้เล็งเรื่อง *แผ่นดินของพระเจ้า*¹⁴ ถ้าท่านตังหลายเจือกำของหมู่เฮา แล้วทีจ้อว่าเฮลียาหจะมา ก็หมายเล็งยอห์นคนเนียะ †¹⁵ ไผยอมฟังก็หื้อฟังไว้เดือะ

16 “เฮจะเฟียบคนในยศสมัยนีเหมือนกับอะหยังดี หมู่เฮาก็เฟียบเหมือนกับหละอ่อนนั่งเล่นอยู่กำงากำงสิ เอ็นฮ้องใส่กันว่า

17 ‘หมู่เป็นเป่าเป่าแ่นหื้อฟังแล้ว

หมู่ตัวก็บ่เต้นบ่พ้อนตวย

หมู่เป็นปากันฮ้องเพลงสำหรับงานศพหื้อฟัง

หมู่ตัวก็บ่แ่งหน้าหมองต้องเศร่าตวย’

18 เมื่อยอห์นมา เขาก็ *ถือศีลอดอาหาร* บ่กินเหล้าอ้งุ่น หมู่คนก็ว่า ‘คนนีมีผีเข้า’ 19 ส่วนบุตรมนุษย์ได้ตังกันตังดึ่ม คนตังหลายก็ว่า ‘พ้อคนนีลอ ชีกละ ชีเมาตวย ปายบ่ปอยังเป็นเพื่อนกับคนเก็บกาษีคบกกันกับคนบาป’ แต่ปัญญาของพระเจ้านั้นก็ได้ฮับกำนอมฮับว่าถูกต้อแล้วจากผลต้อออกมา”

พระเยซูว่าหื้อเมืองตีบ่ได้กลับใจจากบาป

20 แล้วพระเยซูก็ตั้งเกี้อู้หื้อเมืองต่างๆ ทีพระองค์ได้เยียะกำนอฮัจร์รัยไว้บิ๊กละเป็น ย้อนว่าหมู่เฮาบ่ยอมกลับใจจากบาป

21 “ความฉิบหายก็จะเกิดกับเมืองโคราซินกับเมืองเบรซดา ถ้าเฮาไปเยียะกำนอฮัจร์รัยแบบเดี่ยวกันนีตีเมืองทรุกันกับเมืองโซดอน คนตังหลายตีห็นก็จะกลับใจจากบาป ปากัน *บุงฝ่ากระสอบ* กับเอาขี้เต่าผูกใส่หัวตัวเก่าไปเมินแล้ว 22 เฮบอกหื้อเจ้าจ้อว่า ในวันตัดสินลงได้ชบาปนั้น เมืองทรุกันกับเมืองโซดอนจะมีได้ชบาปเหลือหมู่เจ้าแหม 23 ส่วนเมืองคาเปอร์นาอุม เจ้าก็คิดว่าเจ้าจะถูกยกขึ้นเปียงฟ้าสวรรค์กาบไว้เป่อ แต่เจ้าจะถูกใจลงไปในแดนคนตายเป่อ ย้อนว่ากำนอฮัจร์รัยตี

† 11:5 *มถ.* 14:1-32 †† ถ้าแปลตรงๆ กับภาษากรีกกาว่า “เกียมคน” เป่ *น* “เกียมตาง” † 11:10 *มถ.* 3:1 †† 11:14 *มถ.* 4:5

เฮาได้เยียะหื้อเจ้าห็นนี ถ้าเฮาไปเยียะตีเมืองโสโดมเมืองนิน ก็จะมีอยู่จั้นเล็งตังวันนี 24 เฮบอกหื้อจ้อว่าในวันตัดสินลงได้ชบาปนั้น ได้ชตีเมืองโสโดมจะฮับนิน ยังจะเฮาเหลือได้ชของเจ้าแหม”

คนจะได้พักพ่อนเมื่อมาหาพระเยซู

25 แล้วพระเยซูก็จ้อว่า “ข้าแต่พระบิดา ผู้เป็นเจ้าของฟ้าสวรรค์กับแผ่นดินโลก ข้าพระองค์ขอสรรเสริญพระองค์ ย้อนว่าพระองค์ได้ปิดบังเรื่องต่างๆ หมู่นี้ บ่หื้อผู้มีพญาปัญญา ผู้มีกำนศึกษาได้ฮู้ แต่ได้เปิดเผยหื้อกับหมู่คนตีถ่อมใจเป็นเหมือนหละอ่อนน้อยๆ 26 ข้าแต่พระบิดาเจ้า แม่นแล้ว พระองค์ปอใจตีจะเยียะจ้ออัน”

27 แล้วพระองค์ก็จ้อกับคนตังหลายว่า “พระบิดาได้มอบสิทธำนาจเหนือสิ่งทีฮู้ฮ้อยหื้อเฮา บ่มีไฟฮู้จักพระบุตรนอกจากพระบิดา บ่มีไฟฮู้จักพระบิดานอกจากพระบุตร กับคนตีพระบุตรต้อกำนเปิดเผยหื้อฮู้จักเต้าอัน

28 “ส่วนคนตังหลายตีฮู้สิทธิดอกอ้ออันใจ กับมีภาระหนัก หื้อมาหาเฮาเดือะ แล้วเฮาจะหื้อท่านตังหลายหายอดหายอ่อนกับได้พักพ่อนหย่อนใจ 29 ฮับเฮาเป็นผู้นำจิต แล้วเฮียนฮู้จากเฮา ย้อนว่าใจเฮาอ่อนน้อมถ่อมต้น แล้วท่านตังหลายจะได้พักพ่อน 30 ย้อนเฮาจะนำจิตของท่านหื้อตวยได้ง่าย กับภาระของเฮาก็หมอกแหมาะ”

กำถามเรื่อง วันสะบาโต

12 มีเดือหนึ่งพระเยซูเตียวลัดกำงโต้ง วันนั้นเป็นวันสะบาโต หมู่สาวกของพระองค์โค้อยากกินข้าว ก็ปากันเด็ดจวงข้าวมาเกิดกินกัน 2 เมื่อหมู่ *ฟาริสี* ห็นเข้าใส่ ก็ถามพระเยซูว่า “พ้อห็นลอ หมู่สาวกของท่านเยียะในสิ่งตีห้ามเยียะในวันสะบาโต”

3 พระเยซูตอบว่า “หมู่ท่านบ่เคยอ่านพระคัมภีร์เรื่องตีกษัตริย์ดาวิดเยียะ ต่อนตีท่านกับหมู่คนตีมาตวยโค้อยากกินข้าวกา †⁴ ท่านเข้าไปใน *พระวิหาร* ของพระเจ้า แล้วกินเข้านมปังตีตั้งถวยพระเจ้า เซ็งตำกฏ ห้ามท่านกับหมู่ของท่านกินนอจาก *ปุโรหิต* เต้าอันตีกินได้ 5 หมู่ท่านยังบ่เคยอ่าน *บทบัญญัติ* ของโมเสสกา ทีว่าหมู่ปุโรหิตตีเยียะกำนอยู่ในพระวิหารก็เยียะกำนในวันสะบาโตเหมือนกัน แต่หมู่เฮาก็บ่มีความผิด 6 แล้วเฮบอกหื้อจ้อว่า มีคนตีอยู่ตีนี้ยังใหญ่เหลือพระวิหารแหม 7 ถ้าหมู่ท่านเข้าใจความหมายของข้อพระคัมภีร์ตีว่า ‘เฮาต้อกำนความเมตตำ บ่ใจตีต้อกำนสัตว์มาปุ้อจ’ ††† ท่านคงจะบ่ตัดสินลงได้ชคนหมู่ตีตีบ่มีความผิดแ่นๆ 8 ย้อนว่าบุตรมนุษย์เป็นเจ้าเป็นนายเหนือวันสะบาโต”

พระเยซูฮักขาป้อจายมือสิบ

9 พระเยซูออกมาจากตีห็น แล้วเข้าไปใน *ธรรมศาลา* ของจาวฮิว 10 มีป้อจายคนตีอยู่ตีห็นมือเฟิกนึ่งของเขาสิบ จาวฮิวบางคนได้ถามว่า “ห้ามฮักขาคนเป็นพยาริในวันสะบาโตก้อ” ทีเขากำนเปือจะหาเหตุ

นียบได้ชพระองค์ 11 พระเยซูก็ตอบหมู่เฮาว่า “ถ้าคนใดในหมู่ท่านมีแกะอยู่ตีเดียวแล้วแกะตีนั้นตกลงไปในน้ำบ่อในวันสะบาโต เขาคนนั้นจะบ่จ้วยจิกแกะขึ้นมาจากบ่อกา 12 คนๆ เดี่ยวกีมีกำนิกเหลือแกะตีหนึ่งหลายเต้า ย้อนจ้ออันควรจะเยียะกำนตีในวันสะบาโต”

13 แล้วพระเยซูสั่งคนมือสิบนั้นว่า “เหยียดมือของเจ้าออกมา” เขาก็เยียะตวยตาม แล้วมือของเขาก็หายตีเหมือนแหมเฟิกนึ่ง 14 แล้วหมู่ฟาริสีก็เลยปากันออกไปวางแผนว่าจะฆ่าพระเยซูได้จ้อได

พระเยซูคือผู้ตีพระเจ้าเลือก

15 แต่พระเยซูฮู้ตีเดียวก่อนว่าหมู่เฮาวางแผนจะเยียะอะหยัง ก็เลยออกไปจากตีห็น มีคนเป็นจำนวนนิกตวยพระองค์ไป พระองค์ก็ไดฮัก

†† 12:3 1 *ชมอ.* 21:1-9 ††† 12:7 *ชย.* 6:6

เขาคนป่วยหรือหายูกคน 16 พระเยซูสั่งห้ามคนหมู่นั้น บ่หือบอกคนอื่น ว่า พระองค์เป็นไฟ 17 เปื่อหือเป็นไฟไปตามคำที่อิสยาห์ ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า ได้รู้ไว้แล้วว่า

18 “คนฮับใจคนนี่คือคนที่เขาได้เลือกไว้แล้ว ที่เขาฮักกับเปิงใจขนาด

เขาจะหืออำนาจกับท่านโดยพระวิญญานของเขา ท่านจะบอกเรื่องความยุติธรรมแก่คนกั้จาด

19 ท่านจะบ่ผิดหัวไฟ กาว่าขึ้นเสียงดัง บ่มีไฟจะได้ยินเสียงของท่านที่กางกอง

20 ท่านจะบ่หักไม้ฮ้อที่จาดแล้วว้าง

กับท่านจะบ่ดับไล่ไฟที่เป้นควันให้จะดับ

ท่านจะเยี่ยจารอจันกว่าตา

จะเยี่ยหือความยุติธรรมได้ฮับชัย

21 ท่านจะเป้นความหวังของคนกั้จาด † †

พระเยซูถูกหว่านเป้นของ ชาต๋าม

22 มีป้อจายคนนึ่งโดนผีเข้า เยี่ยหือเขาตาบอดกับเป้นใบ้ บางคนพาเขามาหาพระเยซู พระองค์ก็ได้ฮักเขาเขาหือหายจันพ่อหั้นกับฮู้ได้เหมือนเก่า 23 คนตึงหมดปากกันจิด ถามกันว่ “คนนี่เป้นบุตรของ กษัตริย์ดาวัด” †† ได้กา

24 เมื่อหมู่ฟาริสีได้ยินจาดจัน ก็จิวว่ “ตื้อคนนี่ไล่ไฟออกได้ ก็ฮ้อนว่ให้อำนาจของเบเอลเซบูล หัวหน้าผี”

25 พระเยซูฮู้คำที่คิดของหมู่เขา ก็ตอบว่ “อาณาจักรที่แตกแยกกัน จะจับหาย เมืองใดกาว่าครอบครัวใดแตกแยกกันก็จะตั้งอยู่บ่ได้ 26 เหมือนเดียวกันถ้าชาต๋ามขับไล่หมู่ของมันเอง ก็เหมือนต่อสู้อันตัวเก่า แล้วอาณาจักรของมันจะตั้งอยู่ได้จาดใด 27 กับถ้าเขาไล่ไฟออกโดยให้อำนาจของเบเอลเซบูล หมู่ของท่านไล่ไฟออกโดยให้อำนาจของไฟ จาดจันหมู่ของท่านนั้นละ จะเป้นผู้ตึงสนเรื่องนี่ได้ 28 แต่ถ้าเขาไล่ไฟออกโดยพระวิญญานของพระเจ้า แสดงว่แผ่นดินของพระองค์ก็มาถึงหมู่ท่านแล้ว

29 “กาว่าถ้าไฟสามารถเข้าไปปล้นเอาทรัพย์สมบัติในบ้านของคนที่มีกำลังบัก เขาก็ต้องมัดเจ้าของบ้านที่แข็งแรงแนั้นเหยยก่อน ถึงจะสาารถปล้นได้

30 “ถ้าไฟบ่ได้อยู่ฝ่ายเดียวกับเขาก็เป้นศัตรูต่อเขา ไฟบ่ได้จิวฮ้องคนเข้ามาเปมาต้อมกับเขา ก็เป้นคนเยี่ยหือคนแตกทะเลและเจไป 31 ฮ้อนจาดจันเขาฮอบอกหือหมู่ท่านว่ ความบาปกับคำหมีนประมาท พระเจ้าจะยกโทษฮือได้กั้จาดอย่าง แต่พระเจ้าจะบ่ยกโทษฮือคนใดที่ฮู้หมีนประมาท พระวิญญานบริสุทธิ์ 32 พระเจ้ายังจะยกโทษฮือกับคนที่ดำบุตรมนุษย์ได้ แต่จะยกโทษฮือคนที่ดำพระวิญญานบริสุทธิ์ตึงได้ บ่ว่าป่เดียวนี้กาว่าตลอดผดไปแพวยุคหน้า”

กาฮู้กาจ่าฮ้อว่คนนั้นเป้นจาดใด

33 พระเยซูฮู้แหมว่ “ถ้าเขาไม่ตีหน่วยก็จะออกมามี ถ้าเขาไม่บ่ตีหน่วยออกมามีถึงบ่ตี เขาจะฮู้ว่เก้านั้นเป้นจาดใดที่ฮือพ่อตีหน่วยของมัน 34 หมู่เจ้าเป้นคนที่เหยยเหมือนงูปีด แล้วคนบ่ตีบ่อย่างเจ้าจะฮู้สิ่งใดได้จาดใด ฮ้อนในใจเป้นจาดใดปากก็ฮู้มาจาดจัน 35 คนดีที่มีสิ่งดีในใจ แล้วก็จะฮู้สิ่งดีออกมา แต่คนบ่ดีก็มีสิ่งบ่ดีในใจ แล้วก็จะฮู้สิ่งบ่ดีออกมาเหมือนกัน 36 เขาจะบอกท่านตึงหลายว่ ในวันตึงสนลงโทษบาปนั้นท่านตึงหลายจะตึงฮับผิดชอบในคำฮู้ตีบ่มีสาระ 37 คำฮู้ของหมู่ท่านจะจิวฮ้อนว่ท่านจะเป้นโทษ กาว่าจะถูกตึงสนลงโทษ”

† 12:21 อสย. 42:1-4 †† ถ้าเป้นตรงๆ กับภาษากรีกเป้น ลูกของดาวัด ฮ้องถึง พระเมสสิยาห์ กาว่า พระคริสต

ผู้นำศาสนาของพระเยซูเยี่ยหือก้านฮ้อจัน

38 เวลานั้นมีหมู่ฟาริสีกับ สรรมาจารย์ บางคนบอกพระเยซูว่ “ฮ้อจันจันรย ขอท่านเยี่ยหือหมายสำคัญฮือหมู่เขาหั้นก่าลว่ ว่าท่านมาจากพระเจ้าแต่จัน”

39 พระเยซูก็ตอบว่ “มีก่าหมู่คนบ่ตีกับคนบ่ฮ้อสัตย์ต่อพระเจ้าที่ฮ้องของฮือเยี่ยหือหมายสำคัญฮือพ่อ แต่พระเจ้าจะบ่เยี่ยหือหั้นเนอ นอกจากหมายสำคัญที่เกดขึ้นกับโยนาห์ † ผู้เป้นปากเป้นเสียงแทนพระเจ้า 40 คือโยนาห์ฮืออยู่ในตึงป่าตัวใหญ่ถึงสามวันสามคืนจาดใด บุตรมนุษย์ก็จะฮือได้พื้นแผ่นดินโลกเป้นเวลาสามวันสามคืนจาดจันเหมือนกัน 41 จาวเมืองนีนะเวห์จะฮ้อนขึ้นนอบได้ขคนสมัยนี้ ในวันตีพระเจ้าตึงสนโลก ฮ้อนว่เขาตึงหลายได้กลับใจจากบาปเมื่อโยนาห์ไปสั่งสอนหมู่เขา แต่ต้อนนี้คนตีเป้นใหญ่เหลือโยนาห์ฮือฮ้องหน้าหมู่ท่าน แต่ฮ้อนบ่มีไฟกลับใจจากบาปสักคน 42 แล้วในวันนั้น พระราชินีของตึงตึงก็ฮ้อนขึ้นนอบได้ขคนในสมัยนี้ ฮ้อนว่พระนางได้มาจากตีสุดปายแผ่นดินโลก เปื่อจะมาฟังสติปัญญาของกษัตริย์ซาโลมอน แต่ป่เดียวนี้คนตีเป้นใหญ่เหลือกษัตริย์ซาโลมอนฮือฮู้ตีนี้แล้ว หมู่ท่านก็บ่ยอมฟัง

ผีฮ้ายปีกมาเข้าคนเก่าแหม

43 “ผีฮ้ายตัวนี้ เมื่อออกจากตัวของคนไปแล้ว ก็ฮ้อนไปตามตีกันดารแห้งแล้งเปื่อเขาหาตีอยู่ใหม่ แต่ที่เขหาบ่ปะ 44 ผีฮ้ายตัวนี้เลยฮู้ขึ้นว่ ‘ฮ้อปีกไปฮ้อนหลังเก่าที่ได้ออกมาแล้วตีก่า’ เมื่อผีฮ้ายปีกมาแล้ว ก็หั้นว่ฮ้อนหลังเก่านี้ยังว้าง บ่มีไฟอยู่เตื่อ กับเผยสะอาดเรียบร้อยตี 45 ผีฮ้ายตัวนี้ก็ไปจวนผีตัวฮ้อๆ แหมเจ็ดตัวตีฮ้ายเหลือมันแหม แล้วปากันเข้ามาฮือในฮ้อนหลังนั้น สุดตายแล้วคนฮ้อนก็ฮ้อฮ้ายเหลือเก่าแหม คนบ่ตีในสมัยนี้ก็จะมีความเหมือนจาดจันตาย”

ไฟเป้นครอบครัวของพระองค์

46 ต้อนตีพระเยซูฮ้อกำลังฮู้กับหมู่คนตึงหลาย แม่กับหมู่ฮ้อนบ่าวของพระองค์ก็มาฮ้อนถ้อยฮ้ออยู่ตึงนอก แหมจะฮู้กับพระองค์ 47 มีคนมาบอกพระเยซูว่ “แม่กับหมู่ฮ้อนบ่าวของฮ้อจันรยมาฮ้อนถ้อยฮ้ออยู่ตึงนอก หมู่เขาบอกว่ไค้ฮู้ตายท่าน”

48 พระเยซูบอกว่ “ไฟเป้นแม่กับบี่ฮ้อนของเฮ” 49 แล้วพระเยซูก็จิวตีหมู่สาวกของพระองค์ฮ้อว่ “หมู่เนี่ยเป้นแม่กับบี่ฮ้อนของเฮ 50 ฮ้อนว่คนตีเยี่ยหือตามตึงความตึงก้านของพระบิดาของเฮตีฮืออยู่ในสวรรค์ คนนั้นก็เป้นบี่ฮ้อนกับเป้นแม่ของเฮ”

กาเหยยเรื่องดินฮ้ออย่าง

13 ในวันเดียวกันนั้น พระเยซูออกจากเฮือนมานั่งฮ้อฮ้อฮิมทะเลสาบ 2 มีคนจ่านวนนักปากันมาหลุมพระองค์ พระเยซูก็ลงไปนั่งฮ้อในเฮื่อ คนตึงหลายก็ฮ้อนฮ้อฮิมฟัง 3 แล้วพระองค์ก็เล่าเรื่องตึงตึง เป้นกาเหยยสอนหมู่เขา พระองค์เล่าว่ “มีจาวานคนนึ่งออกฮ้อไปทวนเม็ดพืช 4 ต้อนตีทวนฮ้อฮ้อนนั้น บางเม็ดตกตามหนตางเตี่ยว นกก็มาจิกกินเหยยหมด 5 บางเม็ดก็ตกลงดินตีบั้นตึงลุ่มเป้นป่าหินตึงไปหมด มีดินบางแตะแตะฮ้ออยู่ตึงบน ก็เยี่ยหือเม็ดพืชนั้นงอกขึ้นเวย 6 แต่เมื่อโดนแดดเผาขึ้นตึงตึงก็เหยยแห้งตาย ฮ้อนว่ฮ้อฮ้อฮ้อนฮ้อไป 7 บางเม็ดตกก้างป่าหนาม ตึงหนามนั้นก็ใหญ่ขึ้นมาจาดต้นนั้นเหยยหมด 8 แต่มีบางเม็ดตกบนดินดี ก็ฮ้อฮ้อนใหญ่ขึ้นเกดดอกออกผลร้อยเต้าพอง หกลีบเต้าพอง สามสิบเต้าพอง 9 ไฟยอมฟังก็ฮ้อฮ้อฮือ”

‡ พ่อตีพระสรรมาโยนาห์

พระเยซูชี้แจงคำเปรียบเรื่องดิน

10 หมู่สาวกพากันมาถามพระเยซูว่า “เป็นจาใดอาจารย์ถึงสอนคนต่างหลายหมู่เป็นคำเปรียบ”

11 พระเยซูตอบว่า “ข้อล้าเล็กเรื่องแผ่นดินของสวรรค์โปรดหือตำนต่างหลายหมู่ได้ ส่วนหมู่คนอื่น ๆ นั้นโปรดหือไฟผู้สกลคน 12 คนที่เข้าใจอยู่แล้ว ก็จะเข้าใจนักขึ้นจนเหลือล้น ส่วนคนที่บ่เข้าใจ กับบ่สนใจนั้น แม้สิ่งที่เขาเข้าใจ พระเจ้าก็จะเหยยะหือเขาบ่เข้าใจแหมเลย 13 ยอนจาอันเขาจึงได้รู้ได้สอนหมู่เขาเป็นคำเปรียบ เพื่อบหมู่เขาพอแล้วพอแหมก็บ่หัน ฟังแล้วฟังแหมก็บ่ได้ยินกับบ่เข้าใจ 14 ก็เป็นไปตามคำตีสพยาห์ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า ได้บอกไว้ว่า

‘หมู่เจ้าจะฟังแล้วฟังแหม แต่จะบ่เข้าใจ จะพอแล้วพอแหมแต่จะบ่หัน

15 ยอนจิตใจของคนหมู่นี้หสิ่ง

หมู่เขาปิดหูปิดตาเสีย

ถ้าบ่จาอันหมู่เขาที่จะหันกับตา

ได้ยินกับหู เข้าใจด้วยจิตใจของหมู่เขา

แล้วปีกมาหาเขาเพื่หือเขาอักษาหมู่เขาหือหายดี’ †

16 แต่หมู่ตำนได้หันกับตาได้ยินกับหูก็เป็นสุข 17 เขาบอกความจริงแก่ตำนต่างหลายว่า หมู่ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้ากับหมู่คนย้าเก่งพระเจ้าต่างหลาย ไค่หันสิ่งที่ตำนต่างหลายหัน แต่ก็บ่เคยหัน ไค่ได้ยินสิ่งที่ตำนต่างหลายได้ยิน แต่ก็บ่เคยได้ยิน

ความหมายของคำเปรียบ

18 “ฟังหือดีเมื่อ ต่อไปนี้เป็นความหมายของคำเปรียบเรื่องคนหว่านเมล็ดพืช ที่เขาเมล็ดพืชไปหว่าน คือว่า 19 เม็ดที่ตกตามหนตางเตียว ก็เหมือนคนที่ได้ฟังเรื่อง แผ่นดินของพระเจ้า แต่บ่เข้าใจ แล้วซาตัวมา สู่เอาที่นั่นที่หว่านลงในใจของเขาไปเสีย 20 เม็ดที่ตกลงดินที่บ่ขึ้นตั้งลุ่มเป็นป่าหินเต็มไปหมด เหมือนคนที่ได้ฟังถ้อยคำแล้ว ก็ฮับถ้อยคำนั้นไว้ว่าเดี๋ยวนั้น อย่างจั้นจมนยิต 21 แต่ฮากลงดินบ่เล็กอยู่ได้บ่เมิน เมื่อเกิดปัญหากว่าโดนค้ำ ยอนถ้อยคำนั้นเขาก็เลิกเจือไปเสีย 22 เม็ดที่ตกก้างป่าหนามนั้น ก็เหมือนคนที่ได้ฟังถ้อยคำแล้ว แต่ยังเป็นห้วงเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับชีวิตในโลกนี้ กับหลงมัวเมาข้าวของเงินค้ำ สิ่งหมู่นี้ก็มางำถ้อยคำไว้ เหยยะหือถ้อยคำนั้นบ่เกิดผลในจิต 23 ส่วนเม็ดที่ตกบนดินดี ก็เหมือนคนที่ได้ฟังถ้อยคำแล้วเข้าใจ คนนั้นก็เกิดดอกออกผลร้อยเต้าพ่อง หกสิบเต้าพ่อง กว่าสามสิบเต้าพ่อง”

คำเปรียบเรื่องข้าวเจือดีกับหญ้าข้าวรก

24 พระเยซูเล่าคำเปรียบแหมเรื่องนึ่ง หือเขาต่างหลายฟังว่า “แผ่นดินสวรรค์ เฝียบเหมือนคนนึ่งคัดข้าวเจือดีมาหว่านในนาของเขา 25 ตกตอนเมื่อคั้นนั้นเมื่อคนหลับหมดแล้ว ศัตรูของเขาได้มาหว่านหญ้าข้าวรกลงไปนาตีดดีเดียวกัน แล้วก็หนีไป 26 เมื่อเลิงเวลาข้าวเจือดีนั้นออกงวงหญ้าข้าวรกก็งอกงามขึ้นมามาตวย 27 หมู่คนฮับใจก็ถามนายของเขาว่า ‘นายครับ นายหว่านข้าวเจืออย่างดิลงในนาบ่ใช้กา แล้วหญ้าข้าวรกขึ้นมาได้จาใด’

28 “นายตอบว่า ‘ศัตรูเหยยะ’ คนฮับใจถามว่า ‘นายจะหือหมู่เขาไปหลกเอาหญ้าข้าวรกออกขว้างเหยียก่อนก่อ’

29 “นายตอบว่า ‘บ่ดีเหยยะ ยอนกั้วว่าต่อนหลกหญ้าข้าวรก จะหลันหลกใส่ข้าวเจือดีติดมือออกมาตวย 30 ป้อยหือตึงสองใหญ่งามไปตวยกันก่อน จนเลิงหน้าเกี่ยวก็ได้ แล้วเขาจะสังหือคนงานเกี่ยวหญ้าข้าวรกออกก่อน มัดเป็นหลุ่นๆ เอาไปเผาไฟเหยีย แล้วปีกมาเกี่ยวข้าวเจือดีนั้นเอาไปเก็บไว้ในหลองข้าวของเขา’ ”

คำเปรียบเรื่องเมล็ดมัสตาร์ดกับเจือพวงฟู

31 พระเยซูเล่าคำเปรียบแหมเรื่องนึ่งหือเขาฟังว่า “แผ่นดินสวรรค์ เฝียบเหมือนเมล็ดมัสตาร์ด †† เม็ดนึ่ง ที่คนนึ่งเอาไปปลูกไว้ในสวนของเขา 32 เป็นเมล็ดน้อยที่สุดใหญ่ในหมู่เมล็ดพืชต่างหลาย แต่ถ้าได้ใหญ่งอกงามขึ้นมา ก็สูงใหญ่เหลือหมู่ จันจนมาแบ่งฮับบงก้งของเก้านั้นได้”

33 พระเยซูชี้แจงคำเปรียบแหมเรื่องนึ่งหือเขาฟังว่า “แผ่นดินสวรรค์ เฝียบเหมือนเจือพวงฟู ที่แม่ญิงคนนึ่งเอามาฮับกับแบ่งสามก้าง เจือนั้นก็เหยยะหือแบ่งนั้นบ่ขึ้นตั้งหมด”

34 พระเยซูเล่าเรื่องตึงหมดนี้หือคนต่างหลายฟังเป็นคำเปรียบ นอกจากคำเปรียบแล้ว พระองค์บ่ได้รู้จะเหยียเลย 35 ยอนจาอันก็เป็นไปตามที่ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าเคยรู้ไว้ว่า “ข้าพเจ้าจะฮือออกมาเป็นคำเปรียบ จะฮือเรื่องความลับที่ปิดบังไว้ตั้งแต่สร้างโลกมาแล้ว” †

ความหมายคำเปรียบเรื่องหญ้าข้าวรก

36 พระเยซูแหละออกมาจากคนต่างหลายเข้าไปในเฮื่อน หมู่สาวกเข้ามาหาพระองค์คือว่า “จิวยอริบายเรื่องหญ้าข้าวรกในนานั้นหือพวงน้อยเตื่อ” 37 พระเยซูตอบว่า “คนที่หว่านข้าวเจือดีนั้นคือบุตรมนุษย์ 38 นาคีเฝียบเหมือนโลกนี้ ข้าวเจือดีก็เฝียบเหมือนคนของแผ่นดินสวรรค์ หญ้าข้าวรกเฝียบเหมือนคนของมาร 39 ศัตรูที่เข้ามาหว่านเมล็ดหญ้าข้าวรกนั้นก็คือมาร หน้าเกี่ยวข้าวเฝียบเหมือนเป็นวันสิ้นโลก หมู่คนงานที่ปากันเกี่ยวข้าวก็เฝียบเหมือนหมู่ กุตสวรรค์

40 “หญ้าข้าวรกถูกหลกมัดเอาไปเผาไฟจาใด ในวันสิ้นโลกคนของมารก็จะถูกไปเผาไฟจาอัน 41 บุตรมนุษย์จะส่งหมู่กุตสวรรค์ของพระเจ้ามา เพื่รวบรวมคนตีเหยยะหือคนอื่นเหยยะบาป กับคนตีเหยยะบ่ดี ออกไปจากแผ่นดินของพระองค์ 42 แล้วจะเอาคนหมู่นี้ไปจิ้งลงในเต้าไฟที่ฮ้อนขนาด ที่หับมีกาเสียงให้หุยอย่างเจ็บปวดตึงขบเขี้ยวเกี่ยวกวาง 43 ในเวลาเดียวกันคนของพระเจ้าจะส่องแสงเหมือนแสงของตะวัน ในแผ่นดินของพระบิดาของหมู่เขา ไฟยอมพวงก็หือพวงไว้เตื่อ

เรื่องข้าวของกับไข่มุก

44 “แผ่นดินสวรรค์เฝียบเหมือนว่ามีจุกสมบัติซ่อนไว้ที่ก้างโต้งเมื่อมีคนมาปะเข้าใส่ ก็ตีใจขนาด เอาปีกเก็บซ่อนไว้เหมือนเก้าจิงไปขายกู่สิ่งกู่อย่างดีเขามีแล้วเอาสตาตาศไปซื้อตีนาหันเหยีย

45 “แผ่นดินสวรรค์ ก็เฝียบเหมือนบือก้าไปเขาซื้อไข่มุกเม็ดงาม 46 เมื่อปะไข่มุกล้ำก้าเม็ดนึ่ง เขาก็ไปขายกู่สิ่งกู่อย่างดีเขามีเพื่อเอาสตาตาศไปซื้อไข่มุกงามเม็ดนั้น

เรื่องอวนยับป่า

47 “แหมอย่างนึ่งแผ่นดินสวรรค์เฝียบเหมือนอวนที่ลากป่าอยู่ในทะเล แล้วยับป่าได้หลายอย่าง 48 เมื่อยับได้ป่าเต็มอวนแล้ว ก็ลากขึ้นฝั่ง ปากันนึ่งเลือกเอาก้าป่าที่กินได้ใส่ซาเก็บไว้ แล้วเอาป่าที่กินบ่ได้ขว้างเหยีย 49 แล้วในวันสิ้นโลกก็จะเป็นจาอัน หมู่กุตสวรรค์จะแยกคนบ่ดีออกจากคนย้าเก่งพระเจ้า 50 ส่วนหมู่คนบ่ดีก็เอาไปจิ้งในเต้าไฟที่ฮ้อน มีกาเสียงให้หุยอย่างเจ็บปวดตึงขบเขี้ยวเกี่ยวกวาง

51 “ตึงหมดตึงเสียงตีเอาจุ่มานี้ หมู่ตำนเข้าใจกันก่อ” หมู่สาวกตอบว่า “เข้าใจดีแล้ว”

52 พระเยซูฮือกับหมู่สาวกแหมว่า “หมู่ รรรมจารย์ กูคนตีได้ฮับเอากำสอนเรื่องแผ่นดินสวรรค์แล้ว ก็เฝียบเหมือนเจ้าของบ้านคนนึ่ง ที่ได้เอาสมบัติล้ำก้าตึงเก้าตึงใหม่ออกมาจากห้องเก็บของของตัวเอง”

† 13:15 อสย. 6:9-10

†† เป็นเครื่องเทศชนิดนึ่ง ที่มีในดินแดนปาเลสไตน์ จะเป็นเมล็ดน้อยๆ แต่ต้นของมันใหญ่ † 13:35 สด. 78:2

พระเยซูไปเมืองนาซาเร็ธ

53 เมื่อพระเยซูเล่าคำเปรียบต่างๆ แล้วพระองค์ก็ไปจากที่นั่น 54 ปีกไปเมืองนาซาเร็ธบ้านของพระองค์ แล้วสั่งสอนคนใน *ธรรมศาลา* ของชาวยิว หมู่เขาก็พากันจัดอุ้กันว่า “คนนี่ไปได้พบญาปัญญากับฤทธิ์อำนาจเยี่ยงท่านอัครจรรยนี้มาจากไหน 55 เขาเป็นลูกสลาไม้ แม่จือมารีย์ มีน้องบ่าวจือยากอบ โยเซฟ ซีโมน กับยูดาสบ่ใช้กา 56 น้องสาวก็คนก็อยู่เมืองเดียวกันกับหมู่เขาตวยบ่ใช้กา แล้วเขาไปได้สั่งต่างๆ หมู่นี้มาจากที่ไหนกัน” 57 หมู่เขาบ่ยอมอับพระองค์ พระองค์อุ้กับหมู่เขาว่า “ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้านั้นจะได้อับเกียรติในกู๋ๆ ตี ยกเว้นในบ้านเมืองเดียวกันกับครอบครัวของตัวเด้ออัน” 58 พระเยซูก็ไปได้เยี่ยงท่านอัครจรรยที่หั้นนิกเด้อใด ย่อนว่าหมู่เขาบ่มีความเจือ

เฮโรดได้ยินเรื่องพระเยซู

14 เมื่อกษัตริย์เฮโรดที่ปกครองแคว้นกาลิลีได้ยินเรื่องราวของพระเยซู 2 ก็อุ้กับหมู่ตีเป็กเขาว่า “เขาคอนี้จะต้องเป็นยอห์นผู้หื้อ *บัพติศมา* เป็นขึ้นจากความตายแหมเตือแน่งๆ เขาเถิงเยี่ยงท่านอัครจรรยหมู่นี้ได้”

เฮโรดข่ายอห์นผู้หื้อบัพติศมา

3 กษัตริย์เฮโรดก็ดจาอันย่อนว่าท่านได้ยับยอห์นเอาเจือกเหล็กล่ามไว้ในคอก ย่อนหั้นแก่นางเฮโรเดียส เมียฟิลิปน้องบ่าวของต้น†4 เซ็งยอห์นเคยอุ้กับเฮโรดว่า “ท่านบ่มีสิทธิ์เอาเมียของน้องมาเป็นเมียของตัว” 5 เยี่ยงหื้อเฮโรดใคข่ายอห์น แต่ก็กั้วจาวเมืองตังหลายตีนับถ้อยยอห์นว่าเป็น *ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า*

6 ในงานวันเกิดของกษัตริย์เฮโรด ในงานนั้นลูกสาวของเฮโรเดียสพอนหื้อเฮโรดกับแขกตีมาในงานพอ เฮโรดปอออกปอใจขนาด 7 จึงได้สัญญาต่อคนตังหลายว่านางของอะหยังก็อะหยัง 8 นางก็เลยขอตามตีแม่ของนางบอกคือ “ข้าเจ้าขอหัวของยอห์นผู้หื้อบัพติศมาใส่ถาดมาหื้อข้าเจ้าตีนี้” 9 กษัตริย์เฮโรดก็ตักใจขนาด แต่ได้สัญญาต่อหน้าแขกตังหลายไว้ แล้ว ก็สั่งคนหื้อเยี่ยงตามตีนางขอ 10 เฮโรดก็ใ้คนไปกคคยอห์นเข้าในคอก 11 แล้วเอาหัวใส่ถาดมาหื้อนางคนนั้น แล้วนางก็เอาไปหื้อแม่ 12 ส่วนหมู่สาวกของยอห์นก็มาอับศพของยอห์นไปฝัง แล้วไปเล่าเรื่องตีเกิดขึ้นนี้หื้อพระเยซูฟัง

พระเยซูเลี้ยงห้าปีคน

13 เมื่อพระเยซูได้ยินเรื่องของยอห์นแล้ว ก็ลงเฮือไปตีเซียบๆ เป็นส่วนตัว คนตังหลายตามเมืองต่างๆ อุ้ที่ปากันเตียวตวยพระองค์ไป 14 เมื่อพระเยซูขึ้นจากเฮือ ก็หั้นคนเป็นจำนวนนิก พระองค์ก็อุ้สิกลินดู แล้วอักษาคคนเป็นพยาริในหมู่หั้นหื้อหาย

15 ตกตอนแลงหมู่สาวกก็มาบอกพระเยซูว่า “อาจารย์ บ่าเดี้ยนี้ก็คำนิกแกลแล้ว ต่าหมู่ตีก็ถูกรันดาร หื้อคนหมู่ตีนี้บีกไปก่อนบ่อ เพือจะไคไปเซาะชื่อของกันกันตามหมู่บ้านต่างๆ นั้น”

16 แต่พระเยซูตอบว่า “หื้อหมู่เขาอยู่กันตีนี้เตือจะ แต่หมู่ท่านไปเซาะของกันมาเลี้ยงเขาเสีย”

17 หมู่สาวกตอบว่า “ตีนี้หมู่เขามีกำเข้าหนมปังห้าก้อนกับป้าสองตัวเด้ออัน”

18 พระเยซูบอกว่ “เอามาหื้อเขาตีนี้ล่อ” 19 พระเยซูสั่งคนตังหลายนั่งลงบนหญ่า แล้วอับเข้าหนมปังห้าก้อนกับป้าสองตัวนั้นมา แล้วแหงหน้าขึ้นไปฟ้อฟ้าสรรคขอบพระคุณพระเจ้า พระองค์ก็หึคเข้าหนมปังแล้วเอาเข้าหนมปังกับป้านั้นหื้อหมู่สาวกแจกคนตังหลาย 20 คนตังหมดได้กินอ้มกัคน แล้วหมู่สาวกก็เก็บของกันตีเหลือได้ส

สองข้าเต็มๆ 21 คนตีกินอยู่ตีหั้นมีป้อจายประมาณห้าปีคน แม่ญิงกับหละอ่อนบ่ได้นับ

พระเยซูเตียวบนน้ำ

22 หลังจากนั้นสักกำ พระเยซูก็บอกหื้อหมู่สาวกลองเฮือข้ามฟากไปก่อน ส่วนพระองค์ยังอยู่ตีหั้นเปือส่งคนตังหลายปีกบ้าน 23 เมื่อส่งคนตังหลายปีกเมื่อบ้านหมดแล้ว พระองค์ก็ขึ้นไปบนดอยคนเดียว เปืออริชฐาน มีดคำแล้วพระองค์ก็ยังอยู่ตีหั้นคนเดียว 24 ส่วนเฮือของหมู่สาวกได้ออกจากฝั่งไปจาดไคแล้ว กำลังถูกคลื่นลมปิดไปปิดมาย่อนเฮือตอลม

25 ประมาณตีสามเถิงหกโมงเจ้า พระเยซูเตียวบนน้ำไปหาหมู่เขา 26 เมื่อหมู่สาวกหั้นพระองค์เตียวมาบนน้ำ ก็ตกใจกั้ว ปากันอ้องเสียงดั่งว่า “ผี”

27 แต่พระเยซูอุ้กับหมู่เขาต่อนั้นว่า “แบ่งไว้ตีๆ ไว้ เตือเขาบ่อ บ่ล้ากั้ว”

28 เปโตรอุ้วว่า “ถ้าเป็นอาจารย์เตือๆ แล้ว อ้องข้าพเจ้าเตียวบนน้ำไปหากำ”

29 พระเยซูบอกว่ “มาแหละ” เปโตรก็ออกจากเฮือเตียวบนน้ำไปหาพระเยซู 30 แต่เมื่อเปโตรหั้นคลื่นลมเองก็กั้ว เมื่อกำลังจะจ่มลงน้ำ ก็เฮินเสียงดั่งว่า “อาจารย์ จัวยกำเตือจะ”

31 พระเยซูก็ฟ้งยิ้นมือจิกตัวเขาไว้อุ้วว่า “ท่านมีความเชื่อห้อยเตือๆ สงสัยเยี่ยงหยัง”

32 เมื่อพระเยซูกับเปโตรขึ้นเฮือแล้วลมก็ย้าง 33 หมู่สาวกตี้อยู่ในเฮือปากันมากราบไหว้พระเยซู แล้วอุ้วว่า “ท่านเป็น *พระบุตรของพระเจ้า* เตือๆ”

พระเยซูอักษาคคนป่วยจำนวนนิก

34 หลังจากข้ามฟากมาแล้ว ก็มาแพพฝั่งแคว้นเยนเนซาเรท 35 เมื่อคนตีหั้นจำพระเยซูได้ ก็ส่งข่าวเฮินบอกกันไปไคว่แคว้น คนตังหลายก็ปาคนป่วยมาหาพระองค์ 36 เพืออ้อนวนขอหยุบตี้นเสื่อของพระองค์เต้ออันก็บ่อแล้ว ไคตีได้หยุบตี้นเสื่อคุมของพระองค์ก็หยาป่วยกันหมดกัคน

คำสอนเรื่องความบริสุทธิ์ตังในใจ

15 ตอนนั้นหมู่ *ฟารสี* กับหมู่ *ธรรมาจารย์* บางคนเตียวตางมาจากกรุง *เยรูซาเล็ม* มาหาพระเยซู ถามว่ 2 “เป็นจาใดหมู่สาวกของท่านจิงปากันดูถูกดูแควนคำสอนตามฮิตเก่าฮอยเดิม ตีบ่ออียแม่หม่อนสอนไว้เรื่องกันช่วยมือตามธรรมเนียมก่อนกันข้า”

3 พระเยซูจิงตอบหมู่เขาว่า “เป็นจาใดหมู่ท่านเถิงดูถูกดูแควนคำสั่งของพระเจ้าเรื่องตีเอากำหั้นแต่ฮิตเก่าฮอยเดิมต่างๆ ของหมู่ท่าน 4 ย่อนพระเจ้าบอว่ ‘หื้อเคารพนับถือบ่อแม่ของตัว’ † กับ ‘คนใดตีสาปแจ้งบ่อแม่จะต้องมีตีเซเถิงต่าย’ ‡ แต่หมู่ท่านแอกเซแตกสอนว่ ‘กรพิยสมบัติตีควรจจะจัวยเหลือบ่อแม่นั้นก็เป็งตีตีจะเอาไปถวายหื้อกับพระเจ้าแทน’ 6 จาฮื่อหมู่ท่านก็เยี่ยงหื้อถ้อยกำของพระเจ้าบ่มีผลย่อนฮิตเก่าฮอยเดิมตีสอนต่อๆ กันมา 7 หมู่ท่านเป็นคนหน้าฮื่อใจกิด ฮิสยาหื้ออุ้ถูกเตือๆ ตีตวยตีเถิงต่ายตังหลายว่

8 ‘คนหมู่ตีนี้บ่ถือเอากำปากของเขาเต้ออัน

แต่ใจอยู่ห่างไคจากเขา

9 ก็เลยบ่มีประโยชน์ตีหมู่เขาจะนมัสกันเขา

ย่อนเขาเอากฎตีคนตังขึ้นมอ้างเป็นกำสั่งของพระเจ้า’ † ‡ ”

10 แล้วพระเยซูก็อ้องคนตังหลายเข้ามา อุ้กับหมู่เขาว่า “ฟ้งหื้อตีๆ หื้อเข้าใจเตือๆ เนอ 11 บ่ใจสิ่งตีเข้าปากเยี่ยงหื้อคนเป็นมลทินในสายต่าพระเจ้าเนอ แต่สิ่งตีออกมาจากปากเยี่ยงหื้อคนเป็นมลทิน”

† 14:3 *อูต.* 18:16;20:21

†† 15:4 *อพย.* 20:12 ‡ 15:4 *อพย.* 21:17 †† 15:9 *อพย.* 29:13

โลกนี้ พระเจ้าก็ห้ามสิ่งนั้นในสวรรค์ แล้วอะหยังก็ห้ามที่ด้านหือเยเย- ในโลกนี้ พระเจ้าก็หือเยเยสิ่งนั้นในสวรรค์เหมือนกัน” 20 แล้วพระ เยชูสั่งหมู่สาวกบ่หือบอกคนอื่นว่า พระองค์เป็นพระคริสต

พระเยซูตายตีก้านตายของพระองค์

21 ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาพระเยชูอธิบายหือหมู่สาวกของพระองค์ฟิง ว่า พระองค์จะต้องไปกรุง *เยรูซาเล็ม* แล้วจะต้องอับความตีกกรรมน หลายอย่างจากหมู่ *คนเผ่าคนแก่* กับหมู่หัวหน้า *ปุโรหิต* ติงหมู่ *ธรรมาจารย์* ในที่สุดพระองค์จะถูกฆ่าตาย แต่หลังจากนั้นสาม วัน พระเจ้าจะเยเยหือเป็นขึ้นจากความตาย

22 เมื่อเปโตรได้ยินจอนั้นก็ปาพระเยชูออกจากหมู่ แล้วว่าหือ พระองค์ว่า “จูจาอีได้จาใด พระเจ้าจะบ่หือสิ่งนี้เกิดขึ้นแน่ๆ”

23 พระเยชูถึงว่ายหลังมาอุ้กับเปโตรว่า “ไอ่ *ซาต่าน* ไปหือปีนคูปีน ต้า เจ้ากำลังขัดขวางเฮา ยอนว่าเจ้าบ่ได้ก็ด้อย่างพระเจ้า แต่ก็ด้อย่าง คน”

24 พระเยชูอุ้กับหมู่สาวกว่า “ถ้าไฟคนใดไค่เป็นสาวกของเฮา ก็หือ คนนั้นตัดอกตัดใจ แบกไม้กางเขนของตัวเก้าแล้วตายเฮามา 25 ยอนว่าถ้าคนใดไค่อักษะชีวิตของตัวไว้ คนนั้นจะอักษะชีวิตนั้นบ่ได้ก็ จะตาย แต่ถ้าคนใดยอมสละชีวิตของตัวยอนหันแก่เฮา คนนั้นจะมี วิตนิรันดร์ 26 จะมีประโยชน์อะหยังถ้าได้เป็นเจ้าของกุ้สิ่งก้อย่างใน โลกนี้ แต่ต้องเสียชีวิตของตัวไปเสีย ต้านจะเอาอะหยังไปแลกกับ วิตของต้านบีกคืนมาได้ 27 แต่บุตรมนุษย์จะบีกมาด้วยริศมีของพระ บิดาพร้อม กับ *ภูตสวรรค์* ของพระองค์ แล้วบุตรมนุษย์จะมาตักสินคู้ คนตามตีแต่ละคนได้เยเยเฮาไว้ 28 เฮาบอกความจริงแก่ต้านติง หลายว่า หมู่ต้านบางคนที่ยืนอยู่ที่นี่จะยงบ่ตายตือ จันกว่าจะได้หัน บุตรมนุษย์เข้ามาอย่างกษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่”

พระเยซูมาอุ้ตวยโมเสสกับเอลียาห์

17 หลังจากนั้นหกวันพระเยชูปาเปโตร ยากอบ กับ ยอห์นน้อง ของยากอบ ขึ้นไปบนดอยสูงตวยกันบ่มีคนอื่นตีเห็น 2 แล้ว ตัวของพระองค์ก็เปียนไปต่อหน้าต่อตาหมู่เขา หน้าของพระองค์ส่อง แสงแจ้งเหมือนตะวัน เสื้อผ้าก็ขาวจันเหลืออมมาบๆ 3 แล้วหมู่เขาก็หัน โมเสสกับเอลียาห์ † กำลังอุ้กับพระเยชูอยู่

4 เปโตรอุ้กับพระเยชูว่า “พระองค์เจ้าข้า เป็นสิ่งดีแต่ย ตี้หมู่เฮาได้ มาอยู่ตีนี้ ถ้าพระองค์ต้องก้าน หมู่เฮาจะแบ่งตวยไว้สามหลังหือ พระองค์ โมเสส กับเอลียาห์คนละหลัง”

5 เปโตรอุ้ลันยงบ่ตันเข้าปาก ก็มีเมฆสว่างแจ้งหลังหมู่หมู่เขาไว้ แล้วมีเสียงออกมาจากเมฆว่า “ต้านผู้นี้เป็นลูกตีเฮาอักษ เฮาปอใจต้าน นักขนาดเน่อ หือเจือฟิงต้านตืออะ”

6 เมื่อหมู่สาวกได้ย็นก็ท้วงขนาด ปากันก็กรมกราบลง 7 พระเยชูตวย มาหยับตัวหมู่เขาอุ้ว่า “ลุกขึ้นตืออะ บ่ตือองท้วง” 8 เมื่อหมู่เขาแขง หน้าขึ้นฟ้อ ก็บ่หันไฟ หันก้าพระเยชูตืออัน

9 ตือนตีปากันตือยลงมาจากดอยนั้น พระองค์สั่งหมู่เขาว่า “ห้าม บอกหือไฟอุ้เน่อว่า หมู่ต้านได้หันอะหยังมาแล้วฟองจันกว่าบุตร มนุษย์จะเป็นขึ้นจากความตายหือก่อน”

10 หมู่สาวกถามว่า “เป็นจาใดหมู่ *ธรรมาจารย์* ปากันอุ้ว่า เอลียาห์ ตือองมาก่อน *พระคริสต*”

11 พระเยชูตอบว่า “ถูกแล้วตีเอลียาห์ตือองมาก่อน เปื่อมาเกียมกุ้ สิ่งก้อย่างหือบีกเหมือนเก้า 12 แต่เฮาจะบอกหืออุ้ว่า เอลียาห์ได้มา แล้ว หมู่เขาบ่อุ้ว่าเป็นเอลียาห์ แต่ปากันเยเยบ่ตีกับเป็นตามใจของหมู่ เขา ตืออันยงบ่ปอหมู่เขาก็จะกรรมบุตรมนุษย์จันเหมือนกัน” 13 หมู่สาวกก็อุ้ว่า ตี้พระเยชูอุ้มานั้นหมายเลึงยอนผู้หือ *บัพติศมา*

† เอลียาห์กับโมเสสเป็นผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าในสมัยโบราณตีตายไป แล้ว ตือมีชีวิตอยู่กับพระเจ้า

พระเยชูอักษะหืออ่อนตีมีผีเข้า

14 เมื่อพระเยชูกับหมู่สาวกบีกลงมาถึงตีหมู่คนอยู่กัน ก็มีป้อจาย คนหนึ่งมาคุกเข่าส่องหน้าพระองค์ 15 อุ้ว่า “พระองค์เจ้าข้า ขอโพดอิน ดูลูกบ่าวของข้าพเจ้าตวยตืออะ เขาเป็นโรคลมบ้าหมู ตูกกรรมขนาด เกยตกน้ำตักไฟเจือๆ 16 ข้าพเจ้าเกยปาลูกบ่าวคนนีมาหาหมู่สาวก ของพระองค์ แต่หมู่เขาอักษะหือหายบ่ได้”

17 พระเยชูตอบว่า “เอ้อ หมู่คนบ่มีความเชื่อกับเยเยบ่ตี เฮาจะตืออง อยู่กับหมู่สุ้แหลมเมินสั๊กเต้าใด เฮาจะตือองอดทนกับหมู่สุ้ไปแพวไหน ปาหืออ่อนคนนั้นมานี้แล้ว” 18 แล้วพระเยชูสั่งผีตีนั้นหือออกมา ผี นั้นก็ออกจากหืออ่อนคนนั้นเวยบ่ค้าน หืออ่อนคนนั้นก็หายเป็น ปกติ

19 เมื่อพระเยชูอยู่คนเดียว หมู่สาวกก็มาถามพระองค์ว่า “เป็นจา ไດหมู่เฮาเลิงไล่ผีตีนั้นออกบ่ได้” 20 พระเยชูตอบหมู่เขาว่า “ยอนหมู่ ต้านมีความเชื่อหือน้อยล้าไป เฮาบอกความจริงแก่ต้านติงหลายว่า ถ้า ต้านติงหลายมีความเชื่อเต้าเม็ดมีสตาร์ดเม็ดหนึ่ง แล้วสั่งดอยม่อนนี้ หือย้ายจากตีนี้ไปอยู่ติงปีน ก็จะเป็นไปตามตีต้านว่านั้น จะบ่มีอะหยัง ตี้ต้านติงหลายจะเยเยบ่ได้” ††

พระเยซูตายตีกเลิงก้านตายของพระองค์แหลม

22 เมื่อพระเยชูกับหมู่สาวกมาจุมบุมกันตีแคว้นกาลิลี พระเยชูบอก กับหมู่เขาว่า “จะมีคนหักหลังบุตรมนุษย์ แล้วมอบพระองค์หืออยู่ใน อำนาจของคน 23 แล้วหมู่เขาจะฆ่าพระองค์หือตวย แต่พระองค์จะเป็ นขึ้นจากความตายในวันตีสาม” หมู่สาวกก็ปากันแบ่งหน้าหมองตืออง เสร้าเสียใจขนาด

พระเยชูสอนเรื่องก้านจ่ายภาษี

24 เมื่อพระเยชูกับหมู่สาวกตือยตวยมาเลิงเมืองคาเปอร์นาจุม มี คนเก็บสตางค์ก้าบารุง *พระวิหาร* มาถามเปโตรว่า “อาจารย์ของต้าน บ่เสียสตางค์ก้าบารุงพระวิหารกา” †

25 เปโตรตอบว่า “เสียก้า บ่เสียจาใด” เมื่อเปโตรเข้าไปหาพระเยชู ในเฮือน พระองค์ก็อุ้ขึ้นก่อนว่า “ซีโมน ตัวต้านก็ตือจาใดฟอง คนตีเป็ นกษัตริย์ในโลกนี้เกยเก็บก้าถาต่างๆ จากไฟ เก็บจากหมู่ลูกๆ ของ ต้าน กว้าาเก็บจากคนอื่น”

26 เปโตรตอบว่า “เก็บจากคนอื่น” พระเยชูบอกวว่า “ถ้าจันหมู่ ลูกๆ ของพระองค์ ก็บ่ตือองเสียก้าถาแม่นค้อ 27 แต่เปื่อบ่หือคนตีมา เก็บสตางค์ก้าบารุงไซด หือต้านไปจ้อมเบ็ดตีทะเลสาบ เมื่อได้บ้าตัว เก้าหัวก็ หือจางปากบ้าออก แล้วต้านจะปะสตางค์หือยหนึ่งเซเซล หือเอาสตางค์นั้นไปจ่ายก้าบารุงพระวิหารสำหรับเฮากับต้านตืออะ”

ไฟตีเป็นใหญ่หือเลือเป็น

18 มีตือนหนึ่งหมู่สาวกมาถามพระเยชูว่า “ในแผ่นดินสวรรค์ ไฟ เป็นใหญ่ตีสุด”

2 พระเยชูอือองหืออ่อนหนือคนหนึ่งมายืนอยู่ส่องหน้าหมู่สาวก 3 แล้วอุ้กับหมู่เขาว่า “เฮาบอกความจริงแก่ต้านติงหลายว่า ถ้าหมู่ต้าน บ่ยอมเปียนใจหือเป็นเหมือนหืออ่อนหนือคนนี ก็จะเป็นไป ในแผ่นดินสวรรค์ตีบ่ได้ 4 ยอนจัน ถ้าไฟคนใดอ่อนนือมถ้อมตือน เหมือนหืออ่อนหนือคนนี คนนี้ ก็จะเป็นได้ว่าเป็นคนตียิ่งใหญ่หือเลือเป็น ในแผ่นดินสวรรค์

5 “แหลมอย่าง ไฟคนใดตีตือนอับคนตีเป็นเหมือนหืออ่อนหนือจาย อี้ ยอนหันแก่เฮา ก็เปียบเหมือนกับว่าคนนั้นได้ตือนอับเฮาตวย 6 แต่ ถ้าไฟคนใดเยเยหือคนตีเป็นเหมือนหืออ่อนหนือตีเจือวางใจในเฮา

†† สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อ 21 ตือว่า “จะไล่ฟ้าจ้อออกไถนออกจากอริชฐาน กับอดอาหารตืออัน” † 17:24 อพย. 30:13;38:26

หลงผิดไปสักคนหนึ่ง ก็หือเอาป่าหิมไม่ก้อนใหญ่ๆมัดติดคอคนนั้น แล้วจุ่มใจลงในทะเลหือต่ายเหี้ย ก็ยังดีเหลือ

กำนลองใจหือเยยะบาบ

7 “ความวิบหายก็จะเกิดกับโลกนี้ ย้อนว่าสิ่งต่างๆ ที่เยยะหือคนหลงผิด แต่ความวิบหายจะเกิดขึ้นกับคนที่เยยะหือเกิดเรื่องจาอันนั้น 8 ย้อนจาอัน ถ้ามือกว่าตีนของต่าบเยยะหือตัวต่าบเป็นบาบ ก็หืออกกว้างเหี้ย ย้อนว่าถ้ามือกุดกว่าตีนปุดแต่ยังมีชีวิตนิรันดร์ ก็ยังดีเหลือมือกว่าตีนติงสองข้างดีครบหมด แต่ต้องตกในไฟที่บมีวันดับ 9 ถ้าแค้นต่าบของต่าบเยยะหือตัวต่าบเป็นบาบ ก็หืออกกว้างเหี้ย ย้อนว่าถ้าเหลือแค้นต่าบเพียงแต่ยังมีชีวิตนิรันดร์ ก็ยังดีเหลือมือต่าครบติงสองแค้น แต่ต้องตกหม้อหน้าอก

เรื่องแกะหาย

10 “หละวังหือดี ห้ามดูถูกดูแควนคนที่ต่าต้อยหมู่นี้แม่แต่คนเดียว เขาขอบอกหือต่าบติงหลายชื่อว่า *ภูตสวรรค์* ประจำตัวของหมู่เขาเข้าเฝ้าพระบิดาของเขาที่อยู่ในสวรรค์ตลอด †

12 “หมู่ต่าบจะกิดจาใด ถ้าป้อจายคนหนึ่งมีแกะร้อยตัวแล้วมีตัวหนึ่งหายไป เขาก็ละแกะเก้าสิบบเก้าตัวไว้บนดอย แล้วไปตวยเขาหาแกะตัวที่หาย 13 เขาบอกความจริงแก่ต่าบติงหลายว่า เมื่อเขาปะแกะตัวที่หายไปแล้ว เขาจะจันจมนมดตีได้ปะแกะตัวนั้นนิกเหลือตีมีเก้าสิบบเก้าตัวตีได้หายไปแหมก่อน 14 ก็เหมือนเดียวกันกับพระบิดาของต่าบติงหลายที่อยู่ในสวรรค์ ก็ปะไค้หือคนต่าต้อยหมู่นี้คนใดคนหนึ่งหลงหายไปแม่แต่คนเดียว

กำสอนเกี่ยวกับคนเยยะผิดต่อเขา

15 “ถ้าป็น้องผู้เจือเยยะบ่ดีต่อต่าบ ก็หือไปอธิบายตัวต่อตัวหือเขาหันความผิดของเขา ถ้าเขาฟังต่าบก็บับว่าเขากับต่าบปีกมาเป็นปีน้องกันแหม 16 แต่ถ้าเขาบ่ยอมฟัง ก็หือปาแหมสักคนสองคนตวยต่าบไปหาเขา เพื่อว่าเรื่องราวที่กิดขึ้นนั้นจะได้มีพยานสองสามคนเถิงจะเจือถือได้ 17 ถ้าเขายังบ่ยอมฟังแหม ก็หือเอาเรื่องนี้ไปบอก *คริสตจักร* แต่ถ้าเขายังบ่ยอมฟังคริสตจักร ก็หือเยยะกับเขาเหมือนเป็นคนตีบ่รู้จักพระเจ้ากว่าเขาเป็นเหมือนคนเก็บภาษีตีขี้ไก่อ

18 “เขาบอกความจริงแก่ต่าบติงหลายว่า อะหยังก็ต่าบที่ต่าบห้ามในโลกันี้ พระเจ้าก็ห้ามสิ่งนั้นในสวรรค์ แล้วอะหยังก็ต่าบที่ต่าบหือเยยะในโลกันี้ พระเจ้าก็หือเยยะสิ่งนั้นในสวรรค์เหมือนกัน

19 “เขาบอกต่าบแหมว่า ถ้าหมู่ต่าบที่อยู่ในโลกันี้สักสองคนอ่วมไว้กันตีจะขอสิ่งหนึ่งสิ่งใด พระบิดาของเขาที่อยู่ในสวรรค์ก็จะเยยะสิ่งนั้นหือต่าบเหมือนกัน 20 ย้อนว่าตีไหนก็ต่าบตีมีสองสามคนมาจมนุมกัน ในนามของเขา เขาก็จะอยู่กับหมู่เขาตีหั้น”

กำเทียบเรื่องเจ้านีบ่ยอมยกโต้

21 ต่อนั้นเปโตรเข้ามาถามพระเยซูว่า “อาจารย์ ถ้าป็น้องเยยะผิดต่อเขาตีกๆ เขาจะยกโต้หือก็เตอดี แผเจ็ดเตื่อป้อก่อ”

22 พระเยซูตอบว่า “อี บ่ใจเจ็ดเตื่อเน้อ แต่ต้องเป็นเจ็ดคูณแหมเจ็ดสิบบเตื่อ”

23 “ตีเป็นจาอันย้อนว่า แผ่นดินสวรรค์เทียบเหมือนกับเจ้านีบ่ยอมยกโต้ที่ต้องกำนจะสะสงหนตีหมู่คนฮือตีติดค้างอยู่ 24 เมื่อลงมือจัดกำนบัญชี ก็ปาคคนฮือตีหนึ่งตีเป็นหนนี้อยู่หนึ่งหมื่นตะลันต์ †† เข้ามา 25 แต่เขามีสตางค์บ่ป้อส่ายหนตี เจ้านีบ่ยอมยกโต้เลยสั่งหือเอาตัวคนฮือตีคนตีตั้งลูกเมียกับข้าวของกู้อย่างตีเขามิ เอาไปขายเหี้ยหือหมดเปื่อเอาสตางค์มาส่ายหนตี

26 “คนฮือตีคนนั้นก็คูกเขาลงอ้อนวอนต่อเจ้านีบ่ยอมยกโต้ว่า ‘ขอเวลาหือแหมหน้อยเตื่อจะเอาสตางค์ตีงหมดมาใจหนตีหือจันครบคู่บักกุสตางค์’ 27 เจ้านีบ่ยอมยกโต้มีความฮือตีคนฮือตีคนนั้น เลยยกหนตีตีงหมดหือแล้วป้อยตัวไป

28 “บักองคนฮือตีคนนั้นออกไปแล้ว ไปปะเปื่อนตีเป็นคนฮือตีตีตวยกัน ตีเปื่อนตีเขาอยู่ตีงร้อยเดนาเรียน † เขาก็เข้าไปบับคอปือคนฮือตีคนนั้นแล้วสั่งว่า ‘ส่ายสตางค์ตีเปื่อนตีมาป้าตีเขานี้เลย’

29 “เปื่อนคนฮือตีตีเปื่อนลูกหนตีก็คูกเขาลงอ้อนวอนว่า ‘ขอเวลาแหมสักหน้อยเตื่อแล้วเอาจะเอาสตางค์ตีงหมดมาส่ายหนตีหือจันครบ’

30 “แต่เขาบ่ยอม เลยสั่งหือยับเปื่อนคนฮือตีคนนั้นไปขังคอกไว้จันกว่าจะส่ายหนตีจันครบตีงหมดก่อน 31 เมื่อคนฮือตีคนฮือตีคนฮือตีเหตุการ์ณตีกิดขึ้น ก็ฮือฮือสลดใจ เลยไปเล่าเรื่องตีกิดขึ้นตีหือเจ้านีบ่ยอมยกโต้

32 “เจ้านีบ่ยอมยกโต้ฮือตีคนฮือตีคนฮือตีคนฮือตีว่า ‘ไอขี้ข้าใจดำ เขาตีคูกหนตีหือเจ้านีบ่ยอมยกโต้แล้ว ย้อนว่าเจ้านีบ่ยอมยกโต้เขา 33 เจ้านีบ่ยอมยกโต้ฮือตีคนฮือตีคนฮือตีคนฮือตีเหมือนอย่างตีเขาฮือตีคนฮือตีคนฮือตี’ 34 เจ้านีบ่ยอมยกโต้ฮือตีคนฮือตีคนฮือตีคนฮือตีแล้วก็หือฮือตีงหมดเขาจันกว่าจะส่ายหนตีจันครบ

35 “พระบิดาของเขาที่อยู่ในสวรรค์จะเยยะจาอันกับหมู่ต่าบที่คนเหมือนกัน ถ้าหมู่ต่าบบ่ยอมยกโต้หือกับป็น้องจากใจตีแต่”

เรื่องของฟิวเมียละกัน

19 หลังจากตีพระเยซูฮือตีเรื่องหมู่ตีแล้ว ก็ออกจากแคว้นกาลิลีตีเวตตางเข้าไปแคว้นยูเดียตีอยู่แหมเผกหนึ่งของแม่ น้ำ

จอร์แดน 2 มีคนตีต่าบพระเยซูไปเป็นจันจวนนิก พระองคก็ฮือฮือชาคคนเป็นพยานในหมู่เขาตีหั้น

3 หมู่ *ฟาริสี* บางคนมาลองเจิงพระเยซู ถามว่า “จะผิด *บทบัญญัติ* ก่อ ถ้าฟิวจะละเมียบเหี้ย บ่ว่าจะมีสาเหตุมาจากเรื่องอะหยังก็ต่าบ”

4 พระเยซูตอบว่า “หมู่ต่าบบ่เคยอ่านกา ว่าต่อนเก้าหือตีพระเจ้าผู้สร้างได้สร้างคนเป็นป้อจายกับแม่หญิง 5 พระเจ้าฮือว่า ‘ย้อนจาอันป้อจายจะแยกจากป้อแม่ของตัวไปอยู่อ่วมผูกพันกันกับเมียบ ติงสองคนจะกำยเป็นคนๆ เดียวกัน’ †6 กับบ่เป็นสองคนแหมต่อไป แต่เป็นคนๆ เดียวกัน ย้อนจาอันสิ่งตีพระเจ้าได้มัดตีบับเข้าตวยกันแล้ว บตีหือไฟมาเตเขาติงสองออกจากกันเน้อ”

7 หมู่ *ฟาริสี* ถามแหมว่า “เป็นจาใดโมเสสเถิงสั่งหือเขียนในหย่าหือเมียบเหี้ย แล้วก็ละนางไปได้เลย”

8 พระเยซูตอบว่า “โมเสสยอมหือหมู่ต่าบละเมียบได้ ย้อนว่าหมู่ต่าบลสิกลหึ่ง แต่พระเจ้าบ่ได้ตีงใจหือเป็นไปจาอันตีงแต่เก้าแต่เหง้า 9 แต่เขาบอกต่าบติงหลายว่า ป้อจายคนใดละเมียบแล้วไปมีเมียบใหม่ ย้อนสาเหตุอื่นๆ เว้นแต่เมียบไปเล่นจู ก็ถือว่าผิดเรื่องกำนสว่างประเวณี” †

10 หมู่ *สาวก* ฮือกับพระเยซูว่า “ถ้ามีข้อตีฮือตีตีป้อจายจะละเมียบได้ บ่แต่งงานเหี้ยเลยจะตีเหลือก่อน”

11 พระเยซูตอบว่า “บ่ใจว่ากูคนยอมฮือตีกำนี้ได้ แต่จะมีบางคนตีฮือตีพระเจ้าเยยะหือฮือตีได้ 12 อย่างบางคนกิดมาเป็นจาอัน †† บางคนถูกยับตีฮือตีและบางคนบ่แต่งงานฮือตีฮือตีแหมแผ่นดินสวรรค์ ถ้าไฟยอมฮือตีกำสอนนี้ได้ก็หือยอมฮือตีเตื่อ”

พระเยซูบับปอนหละอ่อน

13 ต่อนั้นมีบางคนปาละอ่อนหน้อยๆ ของหมู่เขาเข้ามาหาพระเยซู เปื่อหือพระองควางมือกับอริษฐานเพื่อ แต่หมู่สาวกว่าหือ 14 แต่พระเยซูบอกวว่า “หือหมู่หละอ่อนเข้ามาหาเขาเตื่อ บตีห้ามเขาไว้ ย้อน

† สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อ 11 คือ “ย้อนว่าบุตรมนุษย์ได้ลงมาในโลกันี้ เปื่อจันคนหลงหายหือรอดป็นบาบโต้” †† บ่งตะลันต์ มีก้าต่าบกับกำแอง 1.5 ปี

† 1 เดนาเรียน ต่ากับกำแอง ป้อจาย 1 วัน †† 19:5 *ปฐมก.* 2:24 †† สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อความว่า กับบนใดตีฮือตีแม่หญิงตีหย่าแล้วนั้นมาเป็นเมียบ ก็ผิดประเวณีตวย ††† ถ้าบ่ตีตรงๆ กับบนภาษากรีก คือ “บางคนเป็นขันตีตั้งแต่กิด”

ว่าแผ่นดินสวรรค์เป็นของคนตีเพียงเหมือนหละอ่อนหมู่¹⁵ หลังจากตีพระเยซูขวางมือป็นปอนหละอ่อนหมู่¹⁵นั้นแล้ว พระองค์ก็ออกไปจากที่นั้น

พระเยซูอยู่กับเศรษฐีเรื่องชีวิตนิรันดร์

16 มีป้อายคนนึ่งมาหาพระเยซูถามว่า “อาจารย์ ข้าพเจ้าจะต้องเยี่ยความดีอะหยังพ้องถึงจะได้ชีวิตนิรันดร์”

17 พระเยซูตอบว่า “เป็นจาใดตันถึงถามเขาว่าอะหยังดี มีกำพระเจ้าแต่อันที่ดี ถ้าตันต้องกำนจะมีชีวิตนิรันดร์ก็ตองเยี่ยะตำมบทบัญญัติ”

18 ป้อายคนนึ่งถามว่า “ข้อไหนพ้อง” พระเยซูตอบว่า “ข้อที่ว่า ‘ห้ามฆ่าคน ห้ามเป็นจูฬัวเมียเป็น ห้ามลักของของเป็น ห้ามเป็นพยานตีจูบแต่¹⁹ จงเคารพนับถือป้อแม่ของตัว † แล้วจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตัวเก้’ ††”

20 ป้อายหมู่คนนึ่งตอบว่า “ข้อต่างๆ ในบทบัญญัตินี้ ข้าพเจ้าได้ถือรักษาจูบไม่ได้ขาดอยู่แล้ว ยังมีอะหยังตีจะต้องเยี่ยะแหมก่อน”

21 พระเยซูตอบว่า “ถ้าตันต้องกำนเป็นคนตีพร้อมในสายตำของพระเจ้า ตันจะต้องไปขายของคู่อ่างตีตันมืออยู่ แล้วเอาสตาจไปแจกคนตีคนจน ตันจึงจะมีสมบัติในสวรรค์ แล้วตวยเอามาเป็นสาวกของเอาเตอะ”

22 เมื่อป้อายหมู่คนนึ่งได้ยินจาอัน ก็เตียวออกไปด้วยใจเป็นตึกย่อนว่าเขารวยนักขนาด

23 พระเยซูจูกับหมู่สาวกกว่า “เอาบอกความจริงแก่ตันตั้งหลายว่าคนรวยจะเข้าในแผ่นดินสวรรค์ก็ยากนักแคะ²⁴ เอาขอบอกหมู่ตันแหมเตื่อว่า ตัวอูจลอดเข้าจูเขิม ยังจ่ายเหลือตีคนรวยจะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้า แหมก่อน”

25 เมื่อหมู่สาวกได้ยินจาอัน ก็ปากันจิดขนาด ถามว่า “ถ้าจาอัน ไผจะรอดป็นบาปได้²⁵ ได้”

26 พระเยซูพ้อหมู่สาวกแล้วจูว่า “สำหรับคน เป็นไปไม่ได้อยู่แล้ว แต่สำหรับพระเจ้าก็สิ่งคู่อ่างเป็นไปไดตั้งหมด”

27 เปโตรถามพระเยซูว่า “พ้อลอ หมู่เอาได้ละก็สิ่งคู่อ่างเปือติดตำมาอาจารย์มา แล้วหมู่เอาจะไดอะหยังตอแตนพ้อง”

28 พระเยซูตอบว่า “เอาบอกความจริงแก่ตันตั้งหลายว่า ในยุคใหม่ บุตรมนุษย์จะนั่งบนบัลลังก์อันยิ่งใหญ่ แล้วตันตั้งหลายตีได้ตวยเอา ก็จะได้นั่งบนบัลลังก์สิบสองตี เปือติดสินสิบสองพะกุนของคนอิสราเอล²⁹ คุ้คนตีละบ้าน กาวาละป็น้อง ละป้อแม่ ละลูกๆ กาวาละไอนาย้อนหันแก่เอา ก็จะได้ฮับผลตอแตนเป็นร้อยเต้า ก็จะได้ฮับชีวิตนิรันดร์ตวย³⁰ แต่มีหลายคนตีเป็นคนตั้งเก้าในต่อนี้ จะกำยเป็นคนตั้งป้าย กับคนตั้งป้ายต่อนี้ จะกำยไปเป็นคนตั้งเก้า”

คำเปรียบเรื่องคนงานฮับกำจ้างเต้ากัน

20 “แผ่นดินสวรรค์เพียงเหมือนเจ้าของสวนคนนึ่ง ต้ออกจากเชือนไปเจ้ามิด เปือไปจ้างคนงานมาเยี่ยะกำนในสวนอจุ่นของเป็น² เมื่อตกลงกันแล้วว่าจะหื้อกำแองนึ่งเดนาไรอันต้อวันแล้วก็ส่งคนงานเข้าไปเยี่ยะกำนในสวนอจุ่น

3 “ประมาณเก้าโมงเจ้า เจ้าของสวนก็เตียวเข้าไปตีกาดแหม ก็หันบางคนยืนอยู่ปดาย บ่ได้เยี่ยะกำนอะหยัง⁴ เจ้าของสวนจูว่า ‘ถ้าหมู่เจ้าไปเยี่ยะกำนในสวนอจุ่นของเอา เอาจะหื้อกำจ้างตำสมคอร’⁵ คนหมู่⁵นั้นก็ตกลงไปเยี่ยะกำน ในสวนอจุ่น ประมาณเต็งตอน เจ้าของสวนก็ออกไปแหม บ่ายสามโมงแล้วก็ยังออกไปเยี่ยะจาอันเหมือนกัน⁶ ประมาณห้าโมงแลง เจ้าของสวนก็ออกไปแหมเตื่อ ก็หันบางคนยืนอยู่ปดาย เป็นก็เข้าไปถามคนหมู่⁶นั้นว่า ‘เป็นจาใดหมู่เจ้าถึงยืนตีนี้ บ่เยี่ยะกำนอะหยังวันคำจาอิ’

7 “เขาหมู่⁷นั้นตอบว่า ‘บ่มีไฟจ้างหมู่เอา’ เจ้าของสวนก็จวนหมู่เขาว่า ‘ไปเยี่ยะกำนตีสวนอจุ่นของเอาบ่อ’

8 “ตกลเมื่อแลงวันนึ่งถึงเวลาเลิกงานแล้ว เจ้าของสวนสั่งหัวหน้าคนงานว่า ‘ไปอ้อคนงานตึงหมดมา แล้วจ่ายกำแองหื้อหมู่เอา จ่ายตำลำดับตึงแต่คนมาเมื่อลุนจันถึงคนตีมาเก้าหัวตี’

9 “คนงานตีมาเมื่อลุนต่อนห้าโมงแลง ได้กำแองไปคนละนึ่งเดนาไรอัน¹⁰ หมู่คนงานฮับจ้างตีมาก่อนก็คาคว่าจะได้มักเหลือนึ่ง แต่ก็ได้คนละนึ่งเดนาไรอันเต้ากันหมด¹¹ เมื่อหมู่เขาฮับกำแองไปแล้ว ก็จ่มว่าหื้อเจ้าของสวนว่า¹² ‘คนหมู่¹²นั้นเยี่ยะกำนจิวโมงเดียว แต่ได้กำแองเต้ากับหมู่เอาตีเยี่ยะกำนฮับตำยอยู่กำงแดดฮ้อนวันคำ’

13 “เจ้าของสวนอจุ่นก็ตอคนนึ่งในหมู่คนนึ่งว่า ‘เปือนเหย เอาบ่ได้โคงเจ้าเน่อ ก็ตกลงกำแองกันไว้แล้วว่านึ่งเดนาไรอันบ่ใช้กา¹⁴ ฮับกำแองของเจ้าแล้วไปเหยเตื่อ เอาป้อใจจะจ่ายหื้อคนตีเอาจ้างมาเมื่อลุนเต้ากับตีเอาจ่ายหื้อเจ้า¹⁵ เอามีสิกรตีจะเยี่ยะจาอิกับสตาจของเอา กาว่าเจ้าขอยย่อนเอาใจกว้างจาอันกา’

16 “แต่มีหลายคนตีเป็นคนตั้งเก้าในต่อนี้ จะกำยเป็นคนตั้งป้ายกับคนตั้งป้ายต่อนี้ จะกำยไปเป็นคนตั้งเก้า”

พระเยซูตวยตึกเรื่องกำนตำยของพระองค์แหมเตื่อ

17 ต่อนตีพระเยซูกำลึงเตียวตางไปกรุง เยรูซาเล็ม พระองค์ฮ้องสาวกตึงสิบสองคนหื้อออกจากคนตั้งหลายมาอยู่เปาะกัน แล้วจูกับหมู่เขาว่า¹⁸ “พ้อเน่อ หมู่เอากำลึงจะไปกรุงเยรูซาเล็ม แล้วบุตรมนุษย์จะถูกลักหลังหื้ออยู่ในอำนาจของหมู่หัวหน้า บุโรฮิต กับหมู่ธรรมาจารย์ เขาหมู่¹⁹นั้นจะตัดสินลงได้ขตันถึงตาย¹⁹ แล้วจะมอบตันหื้อกับ คนต่างจาด เขียนตีกับเยาะเย้ย แล้วก็ปาไป เขิงตีไม้กำงเขน จันตาย แต่ในวันตีสามพระเจ้าจะเยี่ยะหื้อเป็นขึ้นจากความตาย”

พระเยซูสอนเรื่องกำนฮับใจคนฮับ

20 แม่ของยากอบกับยอห์นตีเป็นลูกป่าวของเศเบดี สามคนแม่ลูกปากันมาหาพระเยซู นางคูกเข้าลงแล้วขอหื้อพระองค์เยี่ยะหื้อนางอ่าอย่างนึ่ง

21 พระเยซูถามนางว่า “มีเรื่องอะหยังกา” นางตอบว่า “เมื่อพระองค์ขึ้นเป็นเจ้าองค์นึ่งแล้ว ขอหื้อลูกป่าวตึงสองคนของข้าเจ้านั่งอยู่เฟิกขวาคนนึ่ง เฟิกซ้ายคนนึ่งตวยเน่อ”

22 พระเยซูตอบว่า “หมู่ตันบ่จูว่า กำลึงของอะหยัง ตันจะกันน้ำจากถวยแห่งความตึกตีเอาจะกันได้กา” เขาตึงสองตอบว่า “ได้กำ”

23 พระเยซูบอกเขาว่า “หมู่ตันจะได้กันจากถวยของเอาเน่นอน แต่ตึงหื้อไฟนึ่งเฟิกขวาเฟิกซ้ายของเอาเน่น บ่ใจเอาเป็นคนจิดหื้อนึ่งเน่อ แต่พระบิดาของเอาเต้าอันตีเป็นผู้เลือกว่าจะหื้อไฟนึ่งตีใดไหน”

24 เมื่อหมู่สาวกแหมสิบคนได้ยินจาอัน ก็ปากันฮอดสองคนป็น้องนึ่ง²⁵ พระเยซูก็ฮ้องหมู่เขาตึงหมดมาหา แล้วจูว่า “ตันตั้งหลายก็ฮู้แล้วว่าผู้ปกครองของ คนต่างจาด วางตัวเป็นนายเหนือเขาตึงหลายหมู่ผู้นำก็ใจอำนาจเหนือเขาตึงหลายตวย²⁶ แต่สำหรับหมู่ตันนึ่งบ่เป็นจาอันเน่อ ในหมู่ตันกำไฟคนใดไค้เป็นใหญ่ ก็หื้อเขาเป็นผู้ฮับใจหมู่ตัน²⁷ ถ้าไฟคนใดไค้เป็นใหญ่เหลือเป็น ก็ตึงยอมสมัครใจเป็นคนฮับใจของหมู่ตัน²⁸ เหมือนเตียวกันกับบุตรมนุษย์ตีบได้มาเปือหื้อคนอื่นฮับใจ แต่มาเปือฮับใจคนอื่น แล้วก็สละจิวตของตันเปือเป็นกำไค้คนจำนวนนักหื้อ รอดป็นบาปได้²⁹”

พระเยซูฮักษาคคนตำบอดสองคน

29 ต่อนตีพระเยซูกับสาวกกำลึงออกจากเมืองเยรีโค มีคนเตียวไปตวยเป็นจำนวนนัก³⁰ มีคนตำบอดสองคนนึ่งอยู่ฮับหนตาง เมื่อได้ยินว่าพระเยซูกำลึงเตียวกำยามา ก็ฮ้องเฮ็นเสียงตึงว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า บุตรของกษัตริย์ดาวิดเหย ขอโพดอินดูเฮาสองคนตวยเตื่อ”

† 19:19 อพย. 20:12-16; อสม. 5:16-20 †† 19:19 อุต. 19:18

31 คนตั้งหลายปากันดำคนต่ำบอดสองคนนั้นหือดักเหยีย แต่เขาก็เ็นดังขึ้นตึกๆ ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า บุตรของกษัตริย์ดาวิดเหยียขอไผดอินดูหมู่เฮาสองคนน้อยเตื่อะ”

32 พระเยซูก็เลยหยุด แล้วอึ้งมาถามว่า “เจ้าต้องกำนหือเฮาเหยียะอะหยังหือกา”

33 คนต่ำบอดตอบว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า หมู่เฮาไผ่พ่อหั้น”

34 พระเยซูอินดูเขา ก็เลยเอามือจี้เต้แก่นต่ำของเขา เขาตึงสองกัฝ่อหั้นบ่าเต๋ยวั้นเลย แล้วเขากัตวยพระองค์ไป

พระเยซูขี้ลาเข้ากรุง เยรูซาเล็ม

21 เมื่อพระเยซูกับหมู่สาวกเข้ามาใกล้กรุงเยรูซาเล็ม ก็มาแพรหมู่บ้านเบรฟายิบนดอยบ่ากอกเทศ ก็ใช้สาวกสองคนเข้าไปก่อน ²สั่งว่า “เข้าไปในหมู่บ้านตั้งหน้าหั้นเนื่อ ตันก็เต้เข้าไปแล้ว จะปะแม่ลาบกับลูกของมันมัดอยู่เต้หั้น หือแก่เจือกัจงมาหือเฮาตึงสองตัว ³ถ้ามีคนถาม หือตอบเขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าต้องกำนให้ เขาก็จะหือมาเลยตันก็”

⁴สิ่งเต้เกิดขึ้นนี้ก็เพื่อหือเป็นไปตามเต้ *ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า* ^{อูว์ไว้ว่า}

⁵ “หือบอกจาวเมืองศิโยน † ว่า

‘พ่อหั้นล่อ กษัตริย์ของหมู่เจ้ากำลังมาหาเจ้าตึงหลาย

พระองค์สุภาพอ่อนโยนขี้หลังลา

ขี้หลังลูกลาม่า’ †† ”

⁶สาวกสองคนนั้นก็ไป แล้วเหยียตามเต้พระเยซูสั่ง ⁷เขาจูงลาสองตัวแม่ลูกมาหือพระเยซู เอาเสื้อผ้าของหมู่เขาปูบนหลังลา พระองค์ก็ขี้ขึ้น ⁸หมู่คนจ่านวนนักปากันเอาเสื้อผ้าของตัวปูบนหนตาง บางคนก็พินกัังไม้มายายตามหนตางตวย ⁹หมู่คนเต้เต๋ยนำหน้ากับเต๋ยตวยหลังพระเยซู ปากันไผ่อึ้งเสียงดังว่า

“โฮซันนา ‡ แก่บุตรของกษัตริย์ดาวิด

ขอพระเจ้าบั้นปอนผู้เต้มาในนามองค์พระผู้เป็นเจ้า

โฮซันนาในเต้สูงสุด”

¹⁰เมื่อพระเยซูเข้าไปในกรุงเยรูซาเล็ม คนตึงเมืองแตกตั้นถามกันว่า “คนนี้เป็นไผกา”

¹¹คนตั้งหลายตอบว่า “คนนี้จือเยซู เป็นผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้ามาจากหมู่บ้านนาซาเร็ธในแคว้นกาลิลี”

พระเยซูเข้าไปใน พระวิหาร

¹²พระเยซูเข้าไปในบริเวณพระวิหาร แล้วไล่เห็บหมู่คนเต้กำลังชื้อขายของกันอยู่เต้หั้น กับเปิดไต้ะของคนฮับแลกสตางค์ กับยู่เต้หนึ่งของคนขายนกกำแก่ขวางตวย ¹³พระองค์จู้กับคนหมู่บั้นว่า “มีกำเขียนไว้ใพระคัมภีร์ว่า ‘พระวิหารของเฮาจะอึ้งว่า เป็นเต้สำหรับอริษฐาน’ †† แต่หมู่เจ้ามาเหยียะหือกำยเป็นถ้ำของโจริเหยีย” ††

¹⁴มีคนต่ำบอดกับคนง่อยปากันเข้ามาหาพระเยซูเต้พระวิหาร แล้วพระองค์อักขาหมู่เขาหือหาย ¹⁵เมื่อหมู่หัวหน้า *ปุโรหิต* กับหมู่ *ธรรมาจารย์* หั้นสิ่งอัศจรรย์ตางๆ เต้พระเยซูเหยียะ กับได้ยิบเสียงหละอ่อนให้เ็นกันใบริเวณพระวิหารว่า “โฮซันนาแก่บุตรของกษัตริย์ดาวิด” หมู่เขากัปากันโขดพระเยซู

¹⁶หมู่เขาถามพระเยซูว่า “ตันบ่ได้ยิบเต้หละอ่อนหมู่บั้นให้เ็นกันกา” พระเยซูตอบว่า “ได้ยิบกำ หมู่ตันบ่เคยอ่านปะใพระคัมภีร์ฟองกาเต้ว่า ‘พระเจ้าได้เกลียมหละอ่อน กับหละอ่อนเกิดใหม่ๆ หืออึ้งถวยกำสรรเสริญพระองค์’ ††† ”

¹⁷พระเยซูก็ละหมู่เขา แล้วก็ออกจากกรุงเยรูซาเล็มไปนอนเต้หมู่บ้านเบธานี

พระเยซูดำต้นบ่าเตื่อเต้บ่มีหน่วย

¹⁸เมื่อแจ่งเจ้าต้อนพระเยซูกำลังเต๋ยวปีกเข้ากรุงเยรูซาเล็ม พระองค์อยากกินข้าว ¹⁹เมื่อพระองค์หั้นใส่เก้าบ่าเตื่ออยู่ฮิมตาง ก็เต๋ยวเข้าไปใใ แต่บ่มีอะหยังบนเก้า มีกำใบเต้าฮั้น พระองค์ก็บอกบ่าเตื่อเก้านั้นว่า “ห้ามออกหน่วยแหม่ช่าเนื่อ” บ่ากองว่าหือแล้ว บ่าเตื่อเก้านั้นก็เหยียวแ่งต่ายขำหน้าขำตา

²⁰เมื่อหมู่สาวกหั้นก็ปากันจิด ถามพระเยซูว่า “เป็นไปไดจาใดเก้าบ่าเตื่อเหยียวแ่งต่ายเวยจาอี”

²¹พระเยซูตอบว่า “เฮาบอกความจริงแก่ตันตั้งหลายว่า ถ้าตันมีความเชื่อ บ่อิกอะหลีกใจสักหน่วย ตันก็จะเหยียะจาอีได้เหมือนกัน จะเหยียะได้หนักเหลือนี้แหม่ตวย บ่ว่าจะสั่งดอยม่อนนี้ย้ายลงไปใทะเลเหยีย ก็จะเป็นไปจาฮั้น ²²ถ้าตันเชื่อ ตันก็จะได้อับถู่อย่างตามเต้ตันอริษฐานขอ”

ผู้นำศาสนาเต้าพระเยซูเรื่องสิกริอำนาจ

²³พระเยซูเข้าไปในบริเวณพระวิหาร ต้อนเต้กำลังสอนอยู่บั้น หมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่ *คนแต้คนแก่* เข้ามาถามพระองค์ว่า “ตันมีสิกริอำนาจอะหยังเหยียะสิ่งหมู่บั้น ไผหือสิกริอำนาจตัน”

²⁴พระเยซูตอบว่า “เฮาจะถามหมู่ตันสักขื่อหนึ่งก่อน ถ้าหมู่ตันตอบเฮา เฮาเลิงจะบอกวาเฮาใช้สิกริอำนาจของไผมาเหยียะสิ่งหมู่บั้น ²⁵ลองตอบเฮามาถ่าลว่า สิกริอำนาจของยอห์นเต้เขาหือ *บัพติศมา* บั้นมาจากไหน มาจากพระเจ้าถ่ามาจากคน” หมู่เขากัเป็กเขากันว่า “ถ้าหมู่เฮาจะว่า ‘มาจากพระเจ้า’ ตันก็จะย่อนถามหมู่เฮาแหม่ว่า ‘แล้วเป็นจาใดบ่เจือยอห์น’ ²⁶แต่ถ้าหมู่เฮาจะว่า ‘มาจากคน’ ก็ถั่วคนตั้งหลายจะโขด ย่อนว่าคนตั้งหลายปากันเจือว่ายอห์นเป็นผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า”

²⁷หมู่เขากัเลยตอบพระองค์ว่า “หมู่เฮาบ่จู้เนื่อ” พระเยซูก็บอกหมู่เขาว่า “ถ่าจาฮั้น เฮาก็จะบ่บอกเหมือนกันว่า เฮาใช้สิกริอำนาจของไผเหยียะสิ่งหมู่บั้น

กำเปรียบเรื่องลูกบ่าวสองคน

²⁸“บอกถ่าลว่า หมู่ตันก็ถ่าลเกี่ยวกับเรื่องเต้จะเล่าต่อไปนี้ คือ ป้อจายคนหนึ่งมีลูกบ่าวสองคน เขابอกลูกบ่าวคนเก้าว่า ‘ลูกป้อ วนนี้ไปเหยียะกำนในสวนองุ่นของป้อกำเนื่อ’

²⁹“ลูกบ่าวคนเก้าตอบว่า ‘ฮิ บ่ไป’ แต่เมื่อลุนเขาเป๋ยงใจไป

³⁰“จากนั้นป้อก็ไปบอกลูกบ่าวคนหล่าเหมือนกันว่า ‘ลูกป้อ วนนี้ไปเหยียะกำนในสวนองุ่นของป้อกำเนื่อ’ ลูกบ่าวคนหล่าตอบว่า ‘ตกลงคริบ ผมจะไปเหยียะ’ แต่เขากับ่ได้ไปเหยียะสักกำ

³¹“ขอถามว่า ลูกบ่าวสองคนนี้ คนใดเต้เจือฟงเหยียะตามกำสั่งของป้อ” หมู่เขาตอบว่า “ลูกบ่าวคนเก้า” พระเยซูก็บอกหมู่เขาว่า “เฮาบอกความจริงแก่ตันตั้งหลายว่า คนเก็บบากะกับแม่ฮึงขายตัว จะได้เข้าใแผ่นดินสวรรค์ก่อนหมู่ตันเนื่อ ³²ย่อนว่ายอห์นได้มาจ้ตางหือหั้นว่าจะจิจิฏตอย่างถูกตองตามธรรมได้จาใด หมู่ตันก็บ่ยอมเจือยอห์น แต่คนเก็บบากะกับแม่ฮึงขายตัวได้เจือยอห์น เลิงแม่ตันตั้งหลายได้หั้นสิ่งหมู่บั้นแล้ว แต่ก็ยิบยอมกลับใจจากบาปมาเจือยอห์นเลย

กำเปรียบเรื่องสวนองุ่นกับคนเจ้า

³³“ฟงกำเปรียบเต้จะเล่านี้หือต เรื่องมีอยู่ว่า เจ้าของสวนคนหนึ่งเหยียะสวนองุ่น เขาล้อมฮัวแวดสวนไว้หมด เจาะหินแบ่งเป็นบ่อฮ่าองุ่นกับแบ่งบ่อสำหรับเฟ้าสวนไว้ แล้วหือคนมาเจ้า ส่วนเจ้าของก็เต๋ยวตางไปอยู่ตางประเทศ ³⁴เมื่อเลิงหน้าเก็บหน่วยองุ่น เจ้าของสวนก็หือลูกจ้างไปหาหมู่คนเจ้า เพื่อฮับส่วนแบ่งองุ่นเต้เป็นส่วนแบ่งของเขา

† ศิโยน หมายถึง กรุงเยรูซาเล็ม †† 21:5 ศคย. 9:9 ‡ คำนี้เป็นภาษาฮีบรูมีความหมายว่า “ขอไผดจួយหือรอด” จาวยิวใช้ใเป็นกำสรรเสริญพระเจ้า ††† 21:13 อสย. 56:7 ††† 21:13 ยสม. 7:11 †††† 21:16 สดต. 8:2

35 “แต่หมู่คนเจ้าก็ยับลูกจ้างหมู่นั้นไว้ แล้วพากันบดตีคนหนึ่ง ข่าเหยยคนหนึ่ง กับเอาป่าหินขว้างคนตีสามจนตาย 36 เจ้าของสวนก็ส่งหมู่ออกมาหาหาแหม่นจำนวนนักเหลือแต่ดีแล้ว แต่ก็ถูกหมู่คนเจ้าสวนปากันเหยยะจาอันแหม่น 37 สุดตายเจ้าของสวนส่งลูกบ่าวของเขาไป เจ้าของสวนรู้ว่า ‘คนเจ้าหมู่นั้นก็จะนับถือลูกบ่าวของเขาฟอง’ 38 “แต่เมื่อหมู่คนเจ้าหันใส่ลูกบ่าวเจ้าของสวนมา ก็สู้กันว่า ‘นี่ลอคคนตีจะอับมรดก หมู่เขาช่วยกันฆ่ามันเหยยเถอะ แล้วมรดกนั้นจะตกเป็นของหมู่เขา’ 39 หมู่เขาก็ยับลูกบ่าวเจ้าของสวนนั้น จุ่มโจ่งออกป็นอกสวนแล้วก็ฆ่า 40 เมื่อเจ้าของสวนปีกมาเขาจะเหยยะจาใดกับคนเจ้าหมู่นี้”

41 หมู่หัวหน้าปุโรหิตกับคนเฒ่าคนแก่ตอบว่า “เจ้าของสวนจะฆ่าคนบ่ดีหมู่นั้นหรือตายอย่างตึกกรรมาน แล้วก็หรือคนตียอมแบ่งอ่องน้หรือกับเจ้าของสวนเมื่อถึงหน้าเก็บหน่วยเจ้าต่อ”

42 พระเยซูบอกหมู่เขาว่า “หมู่ท่านบ่เคยอ่านพระคัมภีร์ข้อนี้ภาตีว่า ‘ศิลาตีสล่าเป็งเฮือนเอาขว้างไปแล้วนั้น ปากฎว่าเป็น *ศิลาหมมเอก* สิ่งนี้มาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า ตีหมู่เขาหันกับตำ ก็จิดแต่ๆ’ †

43 เขาจะบอกหรืออู้ว่า *แผ่นดินของพระเจ้า* จะถูกยึดเอาไปจากหมู่ท่าน แล้วก็ยกหรือกับคนตีเหยยะตามคำสั่งของพระเจ้า 44 คนใดก็ตามตีโก้นเต่งป่าหินก่อนนี้ เขาก็จะแหลวเป็นป่าหลืนต้นตอน ถ้าป่าหินก่อนนี้ตกเต่งใส่ไฟ คนนั้นก็แหลวไปเลย” ††

45 เมื่อหมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่ *ฟาริสี* ได้ยินคำเปรียบเรื่องนี้ของพระเยซู ก็อู้ว่าพระองค์กำลังอู้ถึงหมู่เขา 46 หมู่เขาก็ปากันหาตางตีจะยับพระองค์ แต่ก็กลัวคนตังหลาย ย้อนว่ามีคนจำนวนนักเชื่อว่พระเจ้าพระเยซูเป็นผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า

คำเปรียบเรื่องกำนเจิญคนมางานเลี้ยง

22 พระเยซูเล่าเรื่องเป็นคำเปรียบหรือหมู่เขาฟังแหม่นว่า 2 “แผ่นดินสวรรค์เปรียบเหมือนกษัตริย์ตีได้จัดงานเลี้ยงฉลองแต่งงานหรือลูกบ่าวของต่าน 3 เมื่อเกียมเสร็จแล้ว กษัตริย์ส่งคนอับใจไปอ้องแขกตีเจิญไว้หรือมางานได้แล้ว แต่ก็มีมีไฟยอมมา 4 กษัตริย์ก็ส่งคนอับใจคนอื่นไปอ้องแหม่น สั้งหรือบอกจาอู้ว่า ‘เขาได้ฆ่าหมู่จิวตีตัวตู่ๆ ไว้ กู้อย่างพร้อมแล้ว หรือมางานเลี้ยงฉลองกำนแต่งงานนี้ได้เลย’

5 “แต่บ่มีไฟสนใจสักคน ต่างคนต่างไปเหยยะกำนของตัวเหยย คนหนึ่งไปเหยยะไฮเหยยะนา แหม่นคนหนึ่งก็ไปกีฬาเหยย 6 คนอื่นๆ ก็ยับหมู่คนอับใจตีมาบอคนนั้นแล้วบุดฆ่าเหยย 7 กษัตริย์โหดขนาด เลยส่งกองทัพมาฆ่าฆาตกรหมู่นั้น แล้วเผาเมืองของหมู่เขาตาย

8 “กษัตริย์อู้กับคนอับใจของพระองค์ว่า ‘งานเลี้ยงฉลองกำนแต่งงานก็เกียมไว้พร้อมแล้ว แต่แขกตีเขาได้เจิญไว้บ่เป็งตีจะมาในงานของเขา 9 หรือออกไปตามกู้ออมตางเตยว เมื่อปะไฟก็เจิญมาในงานนี้หรือหมด 10 แล้วหมู่คนอับใจออกไปตามหนตาง แล้วก็เจิญกู้อคนตีหมู่เขาปะ ตึงคนตีตึงคนบ่ดีแล้วปามา จันในที่สุดห้องอับแขกก็มีคนมาเต็มห้อง

11 “เมื่อกษัตริย์เข้ามาฟ่องแขกตีมา ก็หันใส่ป้อจายคนตีแต่งตัวบ่เป็งกับงานแต่งงาน 12 พระองค์ก็อู้ว่า ‘เพื่อนเหยย เข้ามาตีนี้ได้จาใด เลือคุมสำหรับงานแต่งงานบ่มี’ ป้อจายนั้นก็ปากบ่ออก 13 กษัตริย์ก็สั่งหมู่คนอับใจว่า ‘มัดตี้นมัดมือคนตีแล้วโจ่งออกไปตังนอก ตีตีมัดตีมีเสียงคนตีให้หุยบเขี้ยวเกี้ยวทางอ้อยเจีบปวด’”

14 พระเยซูก็สรุปว่า “มีหลายคนตีได้อับเจิญมา แต่มีคนน้อยตีจะถูกลูกเลือกไว้”

† 21:42 สดต. 118:22-23 †† บางฉบับบ่มีข้อนี้

คำถามเกี่ยวกับกำนเสียภาย

15 หมู่ *ฟาริสี* ก็ออกไปวางแผนหาตางเอาพิตคำอู้ของพระเยซู 16 หมู่เขาก็เลยส่งสาวกของตัว กับหมู่ตีสนับสนุนเฮไรด ไปถามพระเยซูว่า “อาจารย์ หมู่เขาอู้ว่อาจารย์เป็นคนสัตย์ชื่อ สอนเรื่องตางของพระเจ้าตามความจริงโดยบ่ได้เอาใจไฟ ย้อนอาจารย์บ่หันแกหน้าไฟเลย 17 ถ้าจันอู้บอหมู่เขาอู้ว่ อาจารย์ก็ตีว่าจาใด ตีจะเสียภายหรือ *ซซาร์* เขาควรจะเสียดีกว่าบ่ควรเสียดี”

18 แต่พระเยซูอู้คำก็ตีอ้ายของหมู่เขา พระองค์เลยอู้ย้อนไปว่า “หมู่คนหน้าชื่ออู้ก็ตี ต่านจะมาจับพิตเขาเหยยะหยัง 19 เอาหรือยญตีให้เสียภายมาหรือเขาฟอลอ” หมู่เขาก็ยึ้นหรือยญเดนาไรอันหรือยญนึ่งหรือพระองค์ 20 พระเยซูถามหมู่เขาว่า “อูบกับจ้อต้อยบนหรือยญนี้เป้นของไฟ”

21 หมู่เขาตอบว่า “เป้นของซซาร์” พระเยซูก็บอกหมู่เขาว่า “ของของซซาร์ก็เอาไปหรือซซาร์ แต่ของของพระเจ้าก็หรือพระเจ้า”

22 เมื่อได้ยินจาอันหมู่เขาก็จิด แล้วละพระองค์ไว้ปากันออกไป

หมู่ *สะดูสี* แนนับพิตพระเยซู

23 ในวันนั้น *สะดูสี*บางคนมาหาพระเยซู คนหมู่นี้ถือว่บ่มีกำนเป้นขึ้นจากความตาย หมู่เขาถามพระองค์ว่า 24 “อาจารย์ *บทบัญญัติ* ของโมเสสเขียนไว้ว่ ‘ถ้าป้อจายคนใดตาย แต่ยงบ่ตั้นมีลูกตีอือ นอองบ่าวเขาก็ต้องอับเอาบ่ปีเปมาเป็นเมียเหยย กับหรือมีลูกสืบเจือสายของอ้ายไว้’ ‡25 สมมุตีว่า ในหมู่เขาตีมีป้อจายตีเป้นบ่ตีอึงกันเจ็ดคน อ้ายเกียแต่งงานยงบ่ตั้นมีลูกก็ตายไปเหยย นอองบ่าวคนถัดมาอับนางมาเป้นเมียต่อ 26 นอองบ่าวคนตีสองก็ตายไปเหยย นอองบ่าวคนถัดมาอับนางมาเป้นเมียต่อ 27 แล้วสุดท้ายแม่ยงคนตีก็ตายตาย 28 เมื่อถึงวันตีเป้นขึ้นจากความตายนั้น แม่ยงคนตีจะเป้นเมียของไฟอ้อยนว่าตีงเจ็ดคนตีก็เกยเป้นผัวของนางมาหมดแล้ว”

29 พระเยซูตอบหมู่เขาว่า “หมู่ท่านเข้าใจพิตแล้ว ย้อนว่าหมู่ท่านบ่เข้าใจพระคัมภีร์กับบ่อู้จักฤทธิอำนาจของพระเจ้า 30 เมื่อถึงวันตีกู้อคนเป้นขึ้นจากความตาย จะบ่แต่งงานกัน กาว่ายกหรือเป้นผัวเป้นเมียกันแหม่น แต่จะเป้นเหมือน *ภูตสวรรค์* 31 ส่วนเรื่องกำนเป้นขึ้นจากความตายนั้น หมู่ท่านบ่เคยอ่านภา ตีพระเจ้าอู้ว่ 32 ‘เขาเป้นพระเจ้าตีอับราฮัม อิสอัค กับยาโคบนับถือ’ †† พระองค์บ่เป้นพระเจ้าของคนตาย แต่เป้นพระเจ้าของคนตีมีชีวิต”

33 เมื่อคนตังหลายได้ยินจาอู้ก็ปากันจิดในกำสอนของพระเยซู

บัญญัติข้อใดสำคัญที่สุด

34 เมื่อหมู่ฟาริสีได้ยินว่หมู่สะดูสีจับพิตในคำอู้พระเยซูบ่ได้ หมู่เขาก็มาจุมนุมนกันเปือถามพระเยซูแหม่นเตื่อ 35 มีผู้ข่านายบกบัญญัติคนนึ่ง ลองเจิงพระองค์ว่า 36 “อาจารย์ ในบทบัญญัติตีงหมด ข้อใดสำคัญเหลือเป้น”

37 พระเยซูตอบว่า “จงอ๊กองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของต่านจันสุดจิดสุดใจกับสุดพญาบัญญัติของเจ้า” ††38 คือเป้นบทบัญญัติข้อเกีย กับเป้นข้อตีสำคัญที่สุด 39 ส่วนข้อสองตีสำคัญพอๆ กันคือ ‘จงอ๊กเปือนบ้านเหมือนอ๊กตัวเก้า’ ††40 บทบัญญัติกับหนังสือของ *ผู้เป้นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า* ตีได้เขียนไว้ ก็ยึ้นอ้อยกับบทบัญญัติสองข้อนี้”

‡ 22:24 อสุ. 25:5 †† 22:32 อพย. 3:6 †† 22:37 อสุ. 6:5 ††† 22:39 อุต. 19:18

เจื้อยสยภษัตริย์ดาวิดใหญ่เลือกษัตริย์ดาวิด

41 ตอนตีหมู่ฟาริสีมาจุมนุษย์กันอยู่ตีหั้น พระเยซูได้ถามหมู่เขาว่า
 42 “หมู่ท่านก็ดจาใจฟ่องเรื่องเกี่ยวกับ พระคริสต์[†] ท่านเป็นเจื้อยสยของไฟ” หมู่ฟาริสีตอบว่า “เป็นเจื้อยสยของภษัตริย์ดาวิด”
 43 พระเยซูถามต่อว่า “แล้วเป็นจาใจเมื่อภษัตริย์ดาวิดอุ้โดย พระวิญญาณบริสุทธิ์^{††} นั้น จึงอ้องพระคริสต์ว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้า’ ย้อนภษัตริย์ดาวิดได้อุ้ว่า
 44 ‘พระเจ้าอุ้กับองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าว่า “หื้อนังตั้งขวามือของเฮา จันเต้าฮอดเฮาจะเยียะหื้อศัตร์ของท่าน อยู่ลุ่มปิ่นตีนของท่าน” †’
 45 ในเมื่อภษัตริย์ดาวิดอ้องพระองค์ว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้า’ แล้วพระองค์จะเป็นเจื้อยสยของภษัตริย์ดาวิดได้จาใจ”⁴⁶ บ่มีไฟตอบพระเยซูได้สักคน นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาก็บ่มีไฟเข้ามากถามอะหยังพระองค์แหมเลย

พระเยซูเตือนหื้ออุ้เกี่ยวกับหมู่ *ธรรมาจารย์* กับหมู่ *ฟาริสี*

23 พระเยซูอุ้กับคนตังหลายตังหมู่สาวกของพระองค์ว่า ² “หมู่ธรรมาจารย์กับหมู่ฟาริสีมีอำนาจที่จะสอนตังหลายเรื่อง *บทบัญญัติ* ของโมเสส ³ อะหยังตีเขาสอน ก็หื้อเจื้อฟงกับเยียะตวยตามคำสอนนั้น แต่สิ่งตีหมู่เขาเยียะ ห้ามเยียะตวยเน่อ ย้อนว่าคนหมู่นี้สอนอย่างนึ่ง แต่เยียะแหมอย่างนึ่ง ⁴ เขาตังกฎตียากๆ หื้อคนตังหลายยึดถือ เฝียบเหมือนหมู่เขาเอาของหนักๆ หื้อคนอื่นแบกไว้ แต่หมู่เขาก็บ่ยอมจ้วยจิสักหน้อย
⁵ “เขาอียะอุ้อย่างเปื้ออวดคนเต้าอัน เขาแบ่งแ็บใส่ข้อพระคัมภีร์แก่นใหญ่เหลือเป็นมัดตีตัว แล้วใส่เสื้อคุมตีมีพู่ห้อยยาวเหลือเป็น ⁶ เขาชอบนังต็ดตีมีเกียรตในงานเสียง กับตีสำคัญใน *ธรรมศาสตร์* ของจาวยิว ⁷ หมู่เขาชอบหื้อคนไหว้ก่างกาดก่างสิ กับชอบหื้อคนตังหลายอ้องเขาว่า ‘อาจารย์’
⁸ “แต่ห้ามหื้อคนอื่นอ้องหมู่ท่านว่า ‘อาจารย์’ ย้อนว่าท่านตังหลายมีอาจารย์คนเดียว กับหมู่ท่านก็เป็นปิ่นองกันตังหมด ⁹ ห้ามอ้องคนบนโลกนี้ว่า ‘พระบิดา’ ย้อนว่าท่านตังหลายมีพระบิดาองค์เดียวตีอยู่ในสวรรค์คือพระเจ้า ¹⁰ ห้ามหื้อคนใดอ้องท่านตังหลายว่า ‘เจ้านาย’ ย้อนว่าท่านตังหลายมีเจ้านายคนเดียวคือ พระคริสต์^{†††} ในหมู่ท่านคนตีเป็นใหญ่เหลือเป็น จะต้องเป็นคนตีฮับใจตีท่านตังหลาย ¹² คนตียกตัวขึ้น คนนั้นจะถูกเต็กหื้อต่ำลง ส่วนคนตีถ่อมตัวลง ก็จะไต่ฮับก่านยกขึ้น

พระเยซูตำหมู่ผู้นำศาสนา

¹³ “ความฉิบหายก็จะเกิดกับหมู่ธรรมาจารย์กับหมู่ฟาริสี ย้อนว่าหมู่เจ้าเป็นคนหน้าซื่อใจคด หมู่เจ้าได้คิดกันคนอื่นบ่หื้อไปแหวแผ่นดินสวรรค์ เซ็งหมู่เจ้าก็บ่ยอมเข้าไป เมื่อคนอื่นอจะเข้าไป หมู่เจ้าเองก็ขวางไว้เหี้ย ††
¹⁵ “ความฉิบหายก็จะเกิดกับหมู่ธรรมาจารย์กับหมู่ฟาริสี เจ้าเป็นคนหน้าซื่อใจคด ตีต้องฮับความตึก หมู่เจ้ายอมข้ามน้ำข้ามทะเล เปื้อเซาะหาคนกำคนเดียวหื้อเข้าฮิตศาสนา ยิว เมื่อเข้าฮิตแล้ว ก็เยียะหื้อเขาสมควรที่จะตักหม้อหน้าฮอกนิกเหลือเจ้าตังหลายแหมสองเต้า
¹⁶ “ความฉิบหายก็จะเกิดกับคนนำตางตีตำบล ตีต้องฮับความตึก หมู่เจ้าสอนว่า ‘ถ้าคนใดก็ตามเมื่อสาบานโดยอ้าง พระวิหาร ก็บ่มีความหมายอะหยัง แต่ถ้าคนใดสาบานอ้างคำของพระวิหาร เขาจะ

ต้องเยียะตวยคำสาบานตีได้อ้างแล้วนั้นหื้อได้’ ¹⁷ หมู่คนจ่าวป้ายบ่ปอตำบลแหม อันไหนสำคัญเหลือกัน คำในพระวิหารกว่าพระวิหาร ตีเยียะหื้อคำนั้นเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ¹⁸ หมู่เจ้ายังอุ้แหมว่า ‘ถ้าคนใดก็ตามสาบานโดยอ้างแต่ต้นปุ้จา ก็บ่มีความหมายอะหยัง แต่ถ้าคนใดสาบานโดยอ้างเครื่องปุ้จาบนแต่ต้นปุ้จานั้น เขาจะต้องเยียะตวยคำสาบานตีได้ว่านั้นหื้อได้’ ¹⁹ เจ้าคนตำบลแต่ญ อะหยังสำคัญเหลือกัน เครื่องปุ้จากว่าแต่ต้นปุ้จา อันใดตีเยียะหื้อเครื่องปุ้จานั้นศักดิ์สิทธิ์ ²⁰ ย้อนจาอู้ไฟก็ตามตีสาบานโดยอ้างแต่ต้นปุ้จา เขาก็สาบานโดยอ้างแต่ต้นปุ้จาตังเครื่องปุ้จาทู้อย่างตีอยู่บนแต่ต้นนั้นตวย ²¹ คนตีสาบานโดยอ้างพระวิหาร เขาก็สาบานโดยอ้างพระวิหารแหวพระเจ้าผู้ตีอยู่ในพระวิหารตวย ²² กับคนตีสาบานโดยอ้างสวรรค์ ก็สาบานโดยอ้างบัลลังก์ของพระเจ้าตังพระองค์ตีนึ่งอยู่บนบัลลังก์นั้นตวย

²³ “ความฉิบหายก็จะเกิดกับหมู่ธรรมาจารย์กับหมู่ฟาริสี เจ้าเป็นคนหน้าซื่อใจคด ย้อนหมู่เจ้า *ถวายสิบลด* จากหอมถ้วน เบ็ดฝักจิบ ยี่หระ แต่สิ่งตีสำคัญเหลือนั้นในบทบัญญัติ คือความยุติธรรม ความเมตต่า กับความซื่อสัตย์ก็ละเลยเหี้ย ส่วนก่านถวายสิบลด เจ้าก็ควรเยียะอยู่ แต่บ่ดีละสิ่งสำคัญหมู่นี้ตวย ²⁴ คนนำตางตีตำบล หมู่เจ้ากรองแวงตัวหน้อยๆ ออกจากน้ำกิน แต่สิ้นอุฐเข้าโปตังตัว

²⁵ “ความฉิบหายก็จะเกิดกับหมู่ธรรมาจารย์กับหมู่ฟาริสี เจ้าเป็นคนหน้าซื่อใจคด หมู่เจ้าล้างถ้วจันก่าตังนอกเต้าอัน แต่ตังในนั้นมีกำความโลกกับความมัวเมาในกิเลสเต็มไปหมด ²⁶ หมู่ฟาริสีตำบลหื้อหมู่เจ้าล้างตังในถ้วจันหื้อสะอาดเหี้ยก่อน แล้วตังนอกก็จะสะอาดไปตวย

²⁷ “ความฉิบหายก็จะเกิดกับหมู่ธรรมาจารย์กับหมู่ฟาริสี เจ้าเป็นคนหน้าซื่อใจคด ย้อนหมู่เจ้าเฝียบเหมือนอุ้โมงค์ฝงศพตีตาสีขาว ตังนอกฟ่องแหมแต่ญ แต่ตังในมีกำกระดูกคนต่ายกับสิ่งตีเป็นมลทินคู้อย่างเต็มไปหมด ²⁸ เหมือนกับหมู่เจ้า ตีหื้อคนหันว่าเป็นคนเยียะสิ่งตีถูกตองตามธรรม แต่แต่ญ ในตัวเจ้ามีความหน้าซื่อใจคดกับความบ่ดีเต็มไปหมด

²⁹ “ความฉิบหายก็จะเกิดกับหมู่ธรรมาจารย์กับหมู่ฟาริสี เจ้าเป็นคนหน้าซื่อใจคด ย้อนหมู่เจ้าได้แบ่งอุ้โมงค์ฝงศพตีเป็งกับ *ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า* แล้วแต่ญห้องหลุมฝงศพของหมู่ตีเยียะถูกตองตามธรรม ³⁰ หมู่เจ้าก็อุ้ว่า ‘ถ้าเขาอยู่ในสมัยป้ออุ้ยแม่หม่อนของเฮานั้น เขาจะบ่ยอมฮ่วมมือกับเขา ตีฆ่าหมู่ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าหมู่นี้แน่ๆ’ ³¹ เป็นก่านแสดงหื้อหันว่าหมู่เจ้ายอมฮ่วมตัวเก่าเป็นลูกหลานของคนหมู่นี้ ตีฆ่าผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า ³² ย้อนจาอัน หื้อเยียะบาตีป้ออุ้ยแม่หม่อนของหมู่เจ้าได้ตังเกียเยียะไว้หื้อเสร็จเหี้ยเตื่อ

³³ “หมู่เจ้าตุง หมู่เจ้าตุงบีด หมู่เจ้าจะป็นจากหม้อหน้าฮอกได้จาใจ ³⁴ ย้อนจาอัน เขาจะส่งผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า คนตีมีปัญญา กับธรรมาจารย์มาหาเจ้าตังหลาย แล้วเจ้าตังหลายก็จะฮับเขาหมู่นี้ไปฆ่าเหี้ยฟ่อง ไป *เข็งบนไม้ก่างเขน* ฟ่องไปเขียนในธรรมศาสตร์ของจาวยิวฟ่อง ใส่หมู่เขานีจากเมืองนึ่งไปแหมเมืองนึ่งฟ่อง ³⁵ ย้อนจาอันได้ชะมาเล็งหมู่เจ้านีละ ตีได้ฆ่าคนตีบริสุทธิ์ ตังแต่อาแบลตีถูกฆ่า ต่ายจันเล็งเศคาริยาห์ลูกของเบเรคิยาห์ ตีถูกฆ่าต่ายหละหว่างพระวิหารกับแต่ต้นปุ้จา ³⁶ เขาบอกความจริงแก่เจ้าตังหลายว่า ได้ษตีได้ฆ่าคนหมู่นี้ก็จะมาเล็งคนในยุคนี้้อย่างแน่นอน

พระเยซูเตือนคนในกรุง *เยรูซาเล็ม*

³⁷ “โอ เยรูซาเล็ม เยรูซาเล็มเหี้ย เจ้าคือผู้ตีได้ฆ่าผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า แล้วเอาบ่าฮินขวางคนหมู่นี้ตีพระเจ้าส่งมาหาหมู่เจ้าจันต่าย หลายเตื่อเอาไคเอาลูกของเจ้ามาไว้ในอ้อมอก เหมือนแม่ไคกกลูกอยู่ตีปีกของมัน แต่เจ้าบ่ยอม ³⁸ ฟ่องหื้อดีเน่อ เเฮียนของเจ้า † จะถูกละขว้างหื้ออ้างไปเหี้ย ³⁹ เขาชอบอกเจ้าตังหลายไว้เน่อว่า

† 22:44 สด. 110:1 †† *สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อ 14 คือ “ความฉิบหายก็จะเกิดกับหมู่ธรรมาจารย์กับหมู่ฟาริสี เจ้าเป็นคนหน้าซื่อใจคดตีต้องฮับความตึก ย้อนว่า หมู่เจ้ายึดเอาสมบัติของหมู่แม่หม้ายไปเป็นของตัวเก่าเหี้ย แล้วก็ตีแต่งอริชฐานยาวๆ ย้อนจาอันเจ้าตังหลายจะต้องฮับได้ษใหญ่หลวง”*

‡ 23:35 2 พศ. 24:20-22

ตั้งแต่นั้นต่อไปปายหน้า เจ้าตั้งหลายจะบ่หันเอาแหมแล้ว จันกว่าหมู่เจ้าจะเอนว่า ‘ขอพระเจ้าเป็นปอนผู้ตีมาในนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า’ †”

กำนทำลาย พระวิหาร ก่อนสิ้นโลก

24 ตอนที่พระเยซูกำลังเที่ยวออกจากริเวณพระวิหาร หมู่สาวกมาจีหื้อพระองค์ฟ้อตักต่างๆ ในบริเวณพระวิหาร ² พระองค์อุ้กับหมู่เขาว่า “ตั้นตั้งหลายหันตักหมู่นี้คือ เขาบอกความจริงแก่ตั้นตั้งหลายว่า ป่าหินที่ซ้อนกันหมู่นี้จะถูกเตขวางจันบ่หันวางซ้อนกันเลยสักก้อน”

³ ตอนที่พระเยซูกำลังนั่งอยู่บนดอยปากอกเทศ หมู่สาวกมาถามพระองค์เป็นกำนส่วนตัวว่า “ขอออกหมู่เขากำเตื่อว่า สิ่งหมู่นี้จะเกิดขึ้นเมื่อใด แล้ววันตีพระองค์จะเป็กมากับวันสิ้นโลกจะมีหมายสำคัญะหยังฟ้อง”

⁴ พระองค์ตอบว่า “หลวงหื้อดี ห้ามหื้อไฟจุล่ายตั้นเน่อ ⁵ ย้อนว่า จะมีหลายคนอ้างจื่อของเขาว่า ‘เขาเป็น พระคริสต์’ แล้วจุล่ายหื้อหลายคนหลงเจือ ⁶ ตั้นตั้งหลายจะได้ยินเรื่องสงคราม กับได้ข่าวลือว่าเกิดสงครามตึงไค้ตึงไค้ ก็ป่ถัดตอกตักใจ ย้อนเรื่องจ่าอั้งต้องเกิดขึ้นก่อน แต่ยั้งบ่ถึงวันเสี้ยงสุดของโลกเตื่อ ⁷ ประเทศนี้จะสู้รบกับแหมประเทศนี้ อานาจักรนี้จะสู้รบกับแหมอานาจักรนี้ จะเกิดกำนกันข้าวอยากน้ำกับแผ่นดินจะไหวหลายตี ⁸ แต่เหตุการณหมู่นี้ก็เหียบเหมือนกำนตั้งเก๊าเจ็บตึงก่อนเกิดลูก

⁹ “หมู่ตั้นจะถูกยิบไปทรมาน แล้วถูกฆ่า คนจะจ้งตั้นไคว้ไปหมด ย้อนว่าหมู่ตั้นได้ติดตามเขา ¹⁰ ถึงตั้นนั้นหลายคนจะเลิกเจือ จะหักหลังกันกับจะจ้งกันตวย ¹¹ จะมี ผู้เป็นปากเป็นเสียงแต่นพระเจ้าตัวป้อมหลายคน แล้วมาจุล่ายคนจันนวนนิก ¹² คนตั้งหลายจะบ่มีความอ๊กหื้อกันแหมต้อไป ย้อนว่าความบ่ดีจะนั๊กขึ้นตักๆ ¹³ แต่ถ้าไฟตีกันได้จันถึงตีสุดจะได้ฮับความ รอดป็นบาปได้ ¹⁴ คนจะบอกข่าวตีเรื่อง แผ่นดินของพระเจ้า ไปไคว้ตึงโลก เปื่อกู้อัจจะจะได้ยินข่าวตีนี้ แล้ววันสิ้นโลกจะมาถึง

ความหล่มจุ่มครั้งใหญ่หลวง

¹⁵ “ดาเนียลผู้เป็นปากเป็นเสียงแต่นพระเจ้าเคยอุ้ถึง ‘สิ่งตีมาอย่าสังคักตีสิกรี้ ตี้เยียะหื้อเกิดความฉิบหาย’ †† เมื่อตั้นหันสิ่งตีนั้นตึงอ้อยในสถานที่ตีสิกรี้ (หื้อคนตีอ่านกำนีเข้าใจความหมายหื้อดี) ¹⁶ ก็หื้อคนตีอ้อยในแคว้นยูเดียชะใจหนีไปอ้อยบนดอยเวยๆ ¹⁷ คนตีอ้อยบนดาดฟ้าหลังคาบ้าน ห้ามลงมากกว่าเป็กเข้าไปเก็บควในบ้าน ¹⁸ คนตีอ้อยต่ามตีตั้งต่ามา ห้ามเป็กไปเอาเสื่อคุมตีบ้าน หื้อลวดหนีไปเลย ¹⁹ ในหว่างนั้นความฉิบหายก็จะเกิดกับหมู่แม่มาบกับแม่ลูกน้อยตีลูกยังกันนมอ้อย ²⁰ หื้ออ้อนวนอนขอพระเจ้าตีจะบ่ตึงหนีในหน้าหนาว กาวาใน วันสะบาโต ²¹ ย้อนว่ายามนั้นจะเกิดความตักยากลำบากอ้อยใหญ่หลวงขนาด อ้อยตีบ่เคยเกิดขึ้นมาก่อนเลย นับตั้งแต่โลกเกิดขึ้นจันถึงบ่าเตียวนี้ กับจะบ่มีจ่าอั้งเกิดขึ้นแหมเลย ²² ถ้าพระเจ้าบ่ห้อยวันเวลาหมู่บั้นหื้อสิ้นลง ก็จะมีไฟรอดจีวิตเลย แต่ย้อนว่า พระองค์หันแก่คนตีพระองค์ได้เลือกไว้เป็นของพระองค์แล้ว ก็หื้อเวลานั้นสิ้นลง ²³ ในเวลานั้นถ้ามีคนใดมาบอกกว่า ‘ฟ้อลขอพระคริสต์อ้อยหัน’ กาวา ‘พระคริสต์อ้อยนี้’ ห้ามเจือเขาเน่อ ²⁴ ย้อนว่าจะมีพระคริสต์ตีตัวป้อม กับผู้เป็นปากเป็นเสียงแต่นพระเจ้าตีตัวป้อมเกิดขึ้น แล้วหมู่เขาที่จะเยียะกำนอัครรรยกับหมายสำคัญต่างๆ เปื่อจุล่ายแ่มแต่คนตีพระเจ้าได้เลือกไว้แล้ว ถ้าเป็นไปได้ ²⁵ ฟังไว้หื้อดีเน่อ เขาได้เตือนหมู่ตั้นไว้ก่อนแล้ว

²⁶ “ยอนจ่าอั้งถ้ามีไฟมาบอกตั้นตั้งหลายว่า ‘หันลขอ พระคริสต์อ้อยตีดินแดนทุรกันดาร’ ห้ามออกไปหาเขา กาวาถ้ามีคนบอกกว่า ‘พระ

คริสต์หลบอ้อยนีลขอ’ ก็ห้ามเจือเน่อ ²⁷ ย้อนว่าเมื่อบุตรมนุชย์เป็กมา จะเหียบเหมือนกับฟ้าแมบตึงวันออก อ้อยตึงวันตักก็หันแจ่งหลิ่ง ²⁸ เหมือนกับตีไหนมีชาคศพ ตี้หันก็จะมีหมู่แ่งหลุ่มต้อมกันเต็มไปหมด ²⁹ “ตั้นก็ตีเวลาตักยากลำบากนั้นผ่านป็นไปแล้ว ‘ตะวันจะมิดตี

เดือนจะบ่ส่องแสง ดาวจะหวยะตักจากตึงฟ้า หมู่ผู้มีอำนาจตั้งหลายในตึงฟ้าก็จะสันไหวเฟือนคลอน’ † ³⁰ “ในเวลานั้นจะมีหมายสำคัญบนตึงฟ้าบอกหื้ออ้อยว่า บุตรมนุชย์กำลังเป็กมา คนตั้งหลายหมตึงโลกจะไห้สั่นป็นป็น หมู่เขาจะหันบุตรมนุชย์ลงมาบนแมบในตึงฟ้าด้วยฤทธิอำนาจกับรัศมีอันยั้งใหญ่ ³¹ พระองค์จะส่งหมู่ กูตสวรรค์ ของพระองค์มา พร้อมกับเสียงแกตีตั้งขนาด หมู่กูตสวรรค์นั้นจะมารรวบรวมคนตีพระองค์เลือกไว้แล้ว จากตึงสี่ทิศตึงแต่ขอบฟ้าเผกหนึ่ง จันถึงสุดขอบฟ้าแหมเผกหนึ่ง

หื้อเฮียนอ้อยจากเก๊าบ่าเตื่อ

³² “หื้อเฮียนอ้อยจากเรื่องเก๊าบ่าเตื่อ คือเมื่อคั้งบ่าเตื่อป้งไปใหม่ ตั้นก็อ้อยว่าไค้จะถึงหน้าอ้อนแล้ว ³³ ก็เหมือนเดียวกัน เมื่อตั้นตั้งหลายหันเหตุการณตีเขาบอกแล้ว ก็หื้ออ้อยว่าไค้ถึงเวลาตีพระองค์จะเป็กมาไค้จะถึงเวลาเตี่ย แล้วเน่อ ³⁴ เขาบอกความจริงแก่ตั้นตั้งหลายว่า คนในยุคนี้จะยั้งบ่ต่ายก่อนเหตุการณตีว่าหมู่นี้จะเกิดขึ้น ³⁵ ตึงฟ้ากับโลกจะหวยหายไป แต่ถ้อยกำของเฮาจะบ่สูญหายไปเลย

พระเจ้าเต้าอั้นตีอ้อยว่าเมื่อใดจะถึงเวลา

³⁶ “แต่ว่าวันนั้นเวลานั้นตีสิ่งหมู่นี้จะเกิดขึ้น บ่มีไฟอ้อยฮักคน หมู่กูตสวรรค์ก็บ่อ้อย บุตรของพระเจ้าก็บ่อ้อย มีกำพระบิดาองค์เดียวเต้าอั้นตีอ้อย ³⁷ เมื่อบุตรมนุชย์จะมา ก็จะเป็นอ้อยอย่างเดียวกันในสมัยของโนอาห์ ³⁸ คือว่าในสมัยของโนอาห์นั้น ก่อนตีน้ำจะท่วมโลก คนตั้งหลายได้กั้นกับตีมีกำนแต่งงานกัน ตึงยกลูกหื้อเป็นฟัวเมียกัน จันถึงวันตีโนอาห์ได้เข้าไปในเรือ ³⁹ คนตั้งหลายหมู่บั้นอ้อยตีอ้อยว่าเกิดเหตุการณอะหยังขึ้น เต้าฮอดน้ำท่วมปัดปาคนหมู่บั้นไปหมด เมื่อบุตรมนุชย์จะมา ก็จะเป็นจ่าอั้งเหมือนกัน ⁴⁰ ในยามนั้นป้อจายสองคนตีกำลังเยียะนา คนหนึ่งจะถูกฮับไปแต่แหมคนหนึ่งจะถูกละไว้ ⁴¹ กับแม่ญิงสองคนกำลังไม่แบ่งอ้อยตวยกัน คนหนึ่งจะถูกฮับไปแต่แหมคนหนึ่งจะถูกละไว้

⁴² “ยอนจ่าอั้งหมู่ตั้นจวงหลวงหื้อดี ย้อนตั้นบ่อ้อยว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าของตั้นจะเป็กมาเมื่อใดวันไหนกันแน ⁴³ หื้อจ่าไว้ว่า ถ้าเจ้าของบ้านอ้อยตีอ้อยว่าโม่จะลักเข้ามาต้อเมื่อคั้นเวลาใด เขาก็จะแนหลวง บ่หื้อขโม่ยัดเข้ามาในบ้านได้แน ⁴⁴ เหมือนเดียวกัน ตั้นตั้งหลายจวงเทียมตัวไว้หื้อพร้อม ย้อนว่าบุตรมนุชย์จะมาในเวลาที่หมู่ตั้นก็ตีบ่ถึง

⁴⁵ “ไฟคนใดตีเป็นคนฮับใจตีชื้อสตัยกับหลวง ตี้เจ้านายมอบหน้าตีหื้อเป็นหัวหน้าคนฮับใจคนอื่นๆ เปื่อแจกของกันต่าเวลา ⁴⁶ เมื่อเจ้านายเป็กมาหันเขายังเยียะกำนอ้อยอย่างดี คนฮับใจคนนั้นก็ป็นสุข ⁴⁷ เขาบอกความจริงแก่ตั้นตั้งหลายว่า เจ้านายจะตั้งหื้อเขาฟ้อกอ้อยก้อยอย่างตีเป็นของป็น ⁴⁸ แต่ถ้าคนฮับใจคนนั้นป็นคนบ่ดี แล้วก็ตีในใจว่า ‘แหมเมินอ้อยกว่าเจ้านายจะเป็กมา’ ⁴⁹ แล้วตั้งเก๊าบุดตีคนฮับใจคนอื่นๆ กับปากันตึงกันตึงตีกับหมู่บั้นอ้อยตี ⁵⁰ เจ้านายของเขา ก็เป็กมาในวันเวลาที่เขาบ่อ้อยกับบ่ตั้นอ้อยตี ⁵¹ แล้วก็จะลงตีเขาอ้อยหนัก ตึงไล่หื้อไปอ้อยตวยหมู่คนหน้าชื้อใจตี ตี้ตีมีเสียงคนไห้หุยขบเขี้ยวเกี้ยวจวงอ้อยจันปัด”

กำเหียบเรื่องเป็นเจ้าสาวสิบคน

25 “ในเวลานั้น แผ่นดินสวรรค์จะเหียบเหมือนเป็นเจ้าสาวสิบคน กำโคมไฟอ้อยมาถ้าฮับเจ้าบ่าว ² ในแม่ญิงหมู่บั้นมีห้าคน

†† *เฮียนของเจ้า อั้งถึง กรุงเยรูซาเล็มตึงพระวิหาร* † 23:39 สดต. 118:26 †† 24:15 ดนล. 9:27;11:31;12:11

‡ 24:29 อสย. 13:10;34:4

เป็นคนง่าว แหม่ห้าคนเป็นคนหลวก ³ แม่ญิงง่าวห้าคนนั้นเอาโคมไฟไป แต่บ่ได้เอาน้ำมันสำรองไปตวย ⁴ แต่แม่ญิงหลวกห้าคนนั้นเอาน้ำมันสำรองใส่กำไปพร้อมกับโคมไฟตวย ⁵ เป็นเวลาเมืงขนาดแต่เจ้าบ่าวกก็ยงบ่มาเตื่อ แม่ญิงสาวตึงสิบคนก็ไค่หลับแล้วก็หลับไป

⁶ “เมื่อเถิงเวลาเตียงคั้น ก็มีเสียงเ็นอ้องว่า ‘เจ้าบ่าวกมาแล้ว ชะไว้ ออกมาต้อนรับเนอ’

⁷ “เป็องเจ้าสาวตึงหมดสิบคนก็ตื่น แล้วแบ่งไล่โคมไฟของตัวหื้อพร้อม ⁸ หมูแม่ญิงง่าวอู้กับหมูแม่ญิงหลวกว่า ‘ขอแบ่งน้ำมันของหมูเจ้าหื้อหมูเฝ้าฟองเตื่อ โคมไฟของหมูเฝ้ากำลังจะดับอยู่แล้ว’

⁹ “หมูแม่ญิงหลวกตอบว่า ‘บ่ได้ก้า น้ำมันตีมีอยู่ตีมีบ่อสำหรับตัวเขาเต้าอัน หมูเจ้าไปชะซื้อจากคนขายเขาคนเดียวเตื่อ’

¹⁰ “ตอนตีหมูแม่ญิงง่าวออกไปชะซื้อน้ำมัน เจ้าบ่าวกก็มาแพว เป็องเจ้าสาวตีพร้อมอยู่แล้วได้ไปงานเลี้ยงแต่งงานกับเจ้าบ่าวก แล้วปะตุ้ก็หับ

¹¹ “ต่อมาเมื่อหมูแม่ญิงง่าวห้าคนบีกมา ก็ปากันอ้องว่า ‘ด้านเจ้าชัวยไปปะตุ้หื้อเอาก้าเตื่อ’

¹² “แต่เจ้าบ่าวกตอบว่า ‘เขาบอความจริงแก่หมูเจ้าว่า เขาบ่อู้จักหมูเจ้าเลย’

¹³ “ย่อนจาอัน หื้อด้านตึงหลายเฝ้าหละวังอยู่ตลอด ย่อนด้านบ่อู้วันเวลาตีเขาจะบีกมา

กำเฝียบเรื่องคนอับใจีสามคน

¹⁴ “แผ่นดินสวรรค์ก็เฝียบเหมือนบ่อจ่ายคนนึ่งตีกำลังจะออกเตียวตางไปเมืองไค่ เขาอ้องหมูคนอับใจีเข้ามาหา แล้วมอบข้าวของเงินค้ำหื้ออับพิดชอบ ¹⁵ ด้านหื้อสตางค้ำหื้อตะลันตีแคะคนตีนึ่ง หื้อสองตะลันตีแคะคนตีสอง แล้วก็หื้อคนตีสามตะลันตีเดียว โดยแบ่งหื้อตามความสามารถของแต่ละคน แล้วด้านก็ออกเตียวตาง ¹⁶ คนอับใจีตีได้ค้ำหื้อตะลันตี ก็เอาไปเป็นตีนก้าขายเลย แล้วก็ตีค้ำโฮมาแหม่ห้าตะลันตี ¹⁷ คนอับใจีตีได้สองตะลันตี ก็เอาไปเป็นตีนก้าขายเหมือนกัน แล้วก็ตีค้ำโฮมาแหม่สองตะลันตี ¹⁸ สำหรับคนอับใจีตีได้ตะลันตีเดียว ก็ขุดดินเป็นอ้อม แล้วช่อนสตางค้ำของเจ้านายไว้ในหั้นเหย

¹⁹ “เวลาผ่านไปเมืงแล้ว เจ้านายบีกมา จึงอ้องหมูคนอับใจีสามคนมาถามว่าได้เอาสตางค้ำไปเหยอะหยังคั้นฟอง ²⁰ คนอับใจีตีได้ค้ำหื้อตะลันตี เอาตีตึงค้ำโฮมาแหม่ห้าตะลันตีมาหื้อนายแล้วก็บอว่า ‘นายเจ้าข้า สตางค้ำตีหื้อข้าพเจ้าไว้ห้าตะลันตี ฟ่อนี่ล่อ ตินห้าตะลันตี ข้าพเจ้าได้ค้ำโฮมาเปาะแหม่ห้าตะลันตี’

²¹ “นายก็อู้กับเขาว่า ‘ดีแล้ว เจ้าเป็นคนอับใจีตีดี กับชื่อสัตย เจ้าชื่อสัตยในสิ่งเล็กๆ น้อยๆ เขาจะตั้งหื้อเจ้าฟ่อกอยของจำนวนนิกมาอ้อมยนิตีกับนายของเจ้าเตื่อ’

²² “แล้วคนอับใจีตีได้สองตะลันตี ก็เข้ามาอู้ว่า ‘นายเจ้าข้า สตางค้ำตีหื้อข้าพเจ้าไว้สองตะลันตี ฟ่อนี่ล่อ ตินสองตะลันตีข้าพเจ้าได้ค้ำโฮมาเปาะแหม่สองตะลันตี’

²³ “นายก็อู้กับเขาว่า ‘ดีแล้ว เจ้าเป็นคนอับใจีตีดี กับชื่อสัตย เจ้าชื่อสัตยในสิ่งเล็กๆ น้อยๆ เขาจะตั้งหื้อเจ้าฟ่อกอยของจำนวนนิกมาอ้อมยนิตีกับนายของเจ้าเตื่อ’

²⁴ “แล้วคนอับใจีตีได้ตะลันตีเดียวก็เข้ามาอู้ว่า ‘นายเจ้าข้า ข้าพเจ้าอู้ว่าด้านเป็นคนเขี้ยว ด้านเก็บเกี่ยวสิ่งตีด้านบ่ได้ปลูก แล้วก็เก็บพืชผลตีด้านบ่ได้หว่าน ²⁵ ข้าพเจ้าก็วิเลเอาสตางค้ำตะลันตีเดียว ไปขุดขุมช่อนไว้ในดินเหย ฟ่อนี่ล่อ สตางค้ำตะลันตีเดียวของด้าน’

²⁶ “นายก็ตอบเขาว่า ‘โฮยี่ข้าบตีขี้ค้ำน เจ้าก็อู้ว่าเขาเก็บเกี่ยวในสิ่งตีเขาบ่ได้ปลูก กับเก็บพืชผลตีเขาบ่ได้หว่าน ²⁷ ถ้าจาอันเป็นจาใดบ่เอาสตางค้ำนั้นไปฝากธนาคารไว้ เมื่อเขาบีกมาก็จะได้สตางค้ำตีตึงตึงตึงตึงตึง’

²⁸ “แล้วเจ้านายก็สั่งหื้อเอาสตางค้ำนึ่งตะลันตีจากเขาไปหื้อคนตีมีสิบตะลันตี ²⁹ ย่อนคนตีมีอยู่แล้ว ก็จะต้องนิกขึ้นจันเหลือล้น ส่วน

คนตีบ่มี แม่แต่สิ่งตีเขามีอยู่ตีนั้นก็จะเอาไปจากเขาเหย ³⁰ จากนั้นก็สั่งหื้อเอาคนอับใจีบ่มีประโยชน์คนนั้น โจ้งออกไปตีมีดตึงนอกเหย ตีหั้นจะมีเสียงให้หุยขบเขี้ยวเกี่ยวทางอ้อยงเจ็บปวด

บุตรมนุชยจะตัดสินลงได้ชุกุก

³¹ “เมื่อบุตรมนุชยจะบีกมาโดยรัศมีอันย่งใหญ่อ้อมกับหมู *ภูตสวรรค์* พระองค้จะนั่งบนบัลลังก์ตีเต็มไปดวยรัศมีตีมาจากสวรรค์ ³² คนเจือจาดตางๆ จะมาเปาะกันส่องหน้าบุตรมนุชย พระองค้จะแบ่งหมูเขาออกเป็นสองหมู เหมือนกับคนเลี้ยงแกะตีแยกแกะออกจากเป๊ะ ³³ พระองค้จะเอาแกะไว้ตึงขวามือ ส่วนเป๊ะก็จะเอาไว้ตึงซ้ายมือ

³⁴ “แล้วพระองค้ผู้เป็นกษัตริยจะอู้กับหมูตีอ้อยงตึงขวามือว่า ‘ด้านตึงหลายตีได้อับปอนจากพระบิดาของเขา เจริญอับอาณาจักรตีได้เกียมไว้สำหรับด้านตึงหลายตีแต่สร้างโลกมาแล้ว ³⁵ ย่อนว่าตอนตีเขาไค่อยากกินข้าว หมูด้านก็เลี้ยงเขา เขาไค่อยากกินน้ำ ด้านก็เอาน้ำหื้อเขากิน เขาเป็นคนแปลกหน้า หมูด้านก็ต้อนรับเขาหื้อเข้าไปในบ้าน ³⁶ เขาบ่มีเสื้อผ้าใส่ ด้านก็เอามาหื้อเขาอู้ง เขาบ่สบาย ด้านก็ฟ่อกอยเขาไค้ใส่ เขาติดคอก ด้านก็มาอ้อวหาเขา’

³⁷ “แล้วหมูตีเหยจะถูกตึงตามธรรมจะตอบว่า ‘องค้พระผู้เป็นเจ้า หมูเฝ้าเกยหันพระองค้ไค่อยากกินข้าวแล้วเสียงพระองค้เมื่อใด ก้าวาหันพระองค้ไค่อยากกินน้ำแล้วเอาน้ำหื้อพระองค้กินเมื่อใด ³⁸ หมูเฝ้าเกยหันพระองค้เป็นคนแปลกหน้าแล้วเจริญพระองค้เข้ามาในบ้าน ก้าวาหันพระองค้บ่มีเสื้อผ้าใส่แล้วเอาเสื้อผ้ามาหื้ออู้งเมื่อใด ³⁹ หมูเฝ้าหันพระองค้บ่สบาย ก้าวาติดคอกแล้วไปอ้อวหาพระองค้เมื่อใด’

⁴⁰ “แล้วพระองค้ผู้เป็นกษัตริยจะตอบหมูเขาว่า ‘เขาบอความจริงแก่ด้านตึงหลายว่า เมื่อใดก็ตีตามตีหมูด้านเหยะกับคนตีต้อยตีสุดคนนึ่งในหมูบ่ีน้องของเขา ก็เหมือนด้านตึงหลายตีได้เหยะต่อเขาตวย’

⁴¹ “แล้วพระองค้จะบีนหน้าไปบอหมูตีอ้อยงตึงเฟ็กซ้ายมือว่า ‘ไปหื้อปินหุปินต่าเขาเหย หมูเจ้าถูกแจ้หื้อตกหม้อหน้าชกในไฟตีบ่มีวันดับเป็นไฟตีเกียมไว้สำหรับมารกับหมูของมั้น ⁴² ย่อนว่าตอนตีเขาไค่อยากกินข้าว เจ้าตึงหลายตีบ่ได้หื้ออ้อยงเขากิน เขาไค่อยากกินน้ำ เจ้าตึงหลายตีบ่ได้หื้อน้ำเขากิน ⁴³ เขาเป็นคนแปลกหน้า เจ้าตึงหลายตีบ่ได้เจริญเขาเข้าไปในบ้าน เขาบ่มีเสื้อผ้าใส่ เจ้าตึงหลายตีบ่ได้หื้อเสื้อผ้าเขาอู้ง เขาบ่สบายกับติดคอก เจ้าตึงหลายตีบ่เกียมาอ้อวหาเขา’

⁴⁴ “หมูเขาจะตอบว่า ‘พระองค้เจ้าข้า หมูเฝ้าหันด้านไค่อยากกินข้าว คินน้ำ ก้าวาเป็นคนแปลกหน้า ก้าวาบ่มีเสื้อผ้าอู้ง บ่สบายกับติดคอก แล้วหมูเฝ้าบ่ได้เหยะอะหยังสัค้อยงตีจะชัวยเหลือด้านเมื่อใด ก้า’ ⁴⁵ “พระองค้จะตอบว่า ‘เขาบอความจริงแก่เจ้าตึงหลายว่า อะหยังก็ตีตามตีเจ้าตึงหลายตีบ่ได้เหยะกับคนตีต้อยตีสุดคนนึ่ง เจ้าตึงหลายตีบ่ได้เหยะต่อเขาเลย’

⁴⁶ “แล้วคนตึงหลายหมูตีนั้นก็จะอับได้ชตลอดไป แต่คนตีเหยจะถูกตึงตามธรรมจะเข้าสู่จิวตีนิรันดร์”

ผู้นำศาสนาวางแผนฆ่าพระเยชู

26 เมื่อพระเยชูอู้เรื่องหมูตีนี้เป็นกำเฝียบจบแล้ว พระองค้บอหมูสาวกของพระองค้ว่า ² “หมูด้านก็อู้แล้วว่าแหม่สองวันจะเถิงงาน *ปัสกา* ตอนนั้นบุตรมนุชยจะถูกยับส่งไปหื้อค้ตริอื่อเอาไป *เข็บบนไม้กางเขน* จันต่าย”

³ กวมเตียวกันนั้นหมูห้วหน้า *ปุโรหิต* กับหมู *คนแต่งคนแต่ง* มาจุมนุชกันตีบ้านของมหาปุโรหิต ตีอื่อค้ายาฟาสา ⁴ หมูเขาวางแผนตีจะลักยับพระเยชูไปฆ่า ⁵ แต่หมูเขาตกลงกันว่า “ในหละหว่างงานนี้ บ่ตีฟ้งเหยอะหยังเตื่อ ก้าวาคนตึงหลายจะอ้อมนวยแตกตีกัน”

แม่หญิงคนหนึ่งที่เอาน้ำมันหอมใส่ผมพระเยซู

6 เมื่อพระเยซูอยู่ที่หมู่บ้านเบธาไนในบ้านของซีโมนคนตีเกลเป็นซีตูด 7 มีแม่หญิงคนหนึ่งกำขวดใส่น้ำมันหอมราคาแพงขนาดเข้ามาหาพระองค์ นางถลกน้ำมันหอมลงบนหัวของพระองค์ † ตอนที่พระองค์กำลังกินข้าวอยู่นั้น

8 เมื่อหญิงสาวชดตำหันจากรู้ก็บอไว้ รู้กันว่า “เป็นจาใดเสียหรือเสียของไป เสียปดาย 9 ถ้าเอาไปขายก็จะได้สตางค์นิก แล้วเอาสตางค์นั้นไปปั้นหื้อคนตึกคนจันก็ได้”

10 พระเยซูก็กำก็จันก็จันกับหญิงสาวกว่า “ไปยุ่งกับนางเยยะหยังนางได้เยยะสิ่งดีตั้งมาหื้อกับเฮ 11 คนตึกคนจันจะยังอยู่ตวยหมู่ต่านไปตลอด แต่เฮจะบ่อยู่ตวยหมู่ต่านไปตลอด 12 ตีนางเอาน้ำมันหอมถลกลงบนตัวเฮนั้น ก็เปื้อจะเกียมไว้สำหรับกำนฝงศพของเฮ 13 เฮบอกความจริงแก่ต่านตั้งหลายว่า บ่ว่าคนจะบอกข่าวดีเรื่องแผ่นดินสวรรค์ไปตีไหนก็ต่ามในโลก เขาก็จะเล่าเรื่องต่านเยยะนี่เป็นกำนระลึกถึงนางตวย”

ยูดาสตกลงจะหักหลังพระเยซู

14 ยูดาส อิสคาริโอท เป็นสาวกคนหนึ่งในสิบสองคนของพระเยซู ไปปะหมู่หัวหน้าปุโรหิต 15 งามว่า “หมู่ต่านจะหื้อเฮเอาเต่าได้ถ้าเฮจิดตีพระเยซูหื้อ” หมู่มหาปุโรหิตก็หื้อสตางค์ยูดาสสามสิบเหรียญเงิน 16 ตั้งแต่เห็นมายูดาสก็แหกโอกาสตั้งจะหักหลังพระเยซูหื้อหมู่เขา

เมื่อสุดต้ายของพระเยซูอ่วมกับหมู่สาวก

17 วันตั้นหนึ่งของงานกินเข้าหนมปังบ่ใส่เจือ หมู่สาวกเข้ามาหาพระเยซูแล้วถามว่า “จะหื้อหมู่เฮไปเกียมมือปัสกาหื้อพระองค์กินตีไหนตี”

18 พระเยซูบอกว่ “หื้อเข้าไปในกรุง *เยรูซาเล็ม* ไปหาป้อจายคนตั้นแล้วบอกเขาว่า ‘อ่าจ่ารย์บอกว่ กำหนดเวลาของเฮามาใส่จะแพวแล้วเฮต้องกำนจะเสียงจลองงานปัสกากับหมู่สาวกที่บ้านของต่าน’ ”

19 หมู่สาวกเยยะต่ามตีพระเยซูบอก แล้วได้จัดเกียมมือปัสกาไว้

20 เล็งต่อนเมื่อคำ พระเยซูอ่วมกับหมู่สาวกตั้งสิบสองคน 21 ต่อนตีกำลังกินอยู่นั้น พระเยซูอู้ว่ “เฮบอกความจริงแก่ต่านตั้งหลายว่า คนตั้นในหมู่ต่านจะหักหลังเฮ”

22 หมู่สาวกก็ตึกใจขนาด เปียนกันถามพระองค์กำคณว่ “พระองค์เจ้าข้าเป็นเฮากา”

23 พระเยซูตอบว่ “คนตั้นจุ่มลงถ้วยเดียวกับเฮจะเป็นคนตีหักหลังเฮ 24 บุตรมนุษย์จะต้องจากไปต่ามตีมีเขียนไว้ในพระคัมภีร์เกี่ยวกับพระองค์ แต่ความฉิบหายก็จะเกิดกับคนตีหักหลังบุตรมนุษย์ ถ้าคนตั้นบ่ได้เกิดมาก็ยังดีเหลือนี้”

25 ยูดาสคนตีจะหักหลังพระองค์ถามว่ “อ่าจ่ารย์ เป็นเฮากา” พระองค์ตอบว่ “ต่านว่าคนเดียวบ่”

ความหมายของเข้าหนมปังกับเหล้าอุ่น

26 ต่อนตีกำลังกินข้าวตวยกันอยู่นั้น พระเยซูหยิบเข้าหนมปังขึ้นมาขอบพระคุณพระเจ้า แล้วมียื่นหื้อหมู่สาวก อู้ว่ “นี่คือกายของเฮหื้อฮับเฮไปกินเตือ”

27 แล้วพระเยซูก็กำถ้วยเหล้าอุ่นขึ้นมา ขอบพระคุณพระเจ้า แล้วก็ส่งหื้อหมู่สาวก อู้ว่ “หื้อกินกันจากถ้วยนี้ 28 ย้อนว่สิ่งต้อยในถ้วยนี้คือเลือดของเฮตั้นจะไหลออกมาเพื่อรับรอง *พันธสัญญา*† และหว่างพระเจ้ากับคนตั้นหลาย กับเปื้อยกโต้ชบาปของคนตั้นหลาย 29 เฮบอกต่านตั้งหลายว่า ตั้งแต่นี้ไป เฮจะบ่กินเหล้าอุ่นแพวต่อไป

† กำนเอาน้ำมันถลกบนหัวเป็นธรรมเนียมของจาวยิวตีแสดงถึงกำนหื้อเกียตั้นและจ้อจกตี †† สำเนาโบราณบางฉบับมีกำว่ *พันธสัญญาใหม่*

จันกว่าจะถึงวันตั้นตีเฮจะกินตวยกันกับหมู่ต่านในแผ่นดินพระบิดาของเฮ แต่เป็นความหมายแบบใหม่”

30 เมื่อหมู่เขาอ้อเพลงสรรเสริญพระเจ้าแล้ว ก็ปากันออกไปตีดอยบ่ากอกเทศ

พระเยซูบอกว่หมู่สาวกจะหนีละไป

31 พระเยซูอู้กับหมู่สาวกว่า “คนตั้นหมู่ต่านจะหนีละเฮไปเหยหมดเหมือนกับตีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่

‘พระเจ้าจะฆ่าคนเลียงแกะแล้วแกะหมู่ตั้นจะแตกขะแลขะแจหนีไปหมด’ ‡

32 แต่เมื่อพระเจ้าเยยะหื้อเฮเป็นขึ้นจากความต่าย เฮจะไปแคว้นกาสิสิก่อนหมู่ต่าน แล้วปะกันตีหั้นบ่”

33 เปโตรบอกพระองค์ว่ “ถึงคนตั้นจะละพระองค์ไปหมด แต่ข้าพเจ้าจะบ่มีวันเยยะจัน”

34 พระเยซูอู้กับเขาว่า “เฮบอกความจริงแก่ต่านว่ คนตั้นก่อนตีไ้จะขึ้น ต่านจะบอภู่จิกเฮถึงสามเตือ”

35 แต่เปโตรยืนยันว่ “แม้ว่าข้าพเจ้าจะต้องต่ายตวยพระองค์ ข้าพเจ้าตั้งบ่มีวันปฎิเสธพระองค์เลย” หมู่สาวกคนตั้นตั้นตั้น ติงหมด ก็อู้จันเหมือนกัน

พระเยซูเป็นตึกในสวนคนเดียว

36 จากนั้นพระเยซูก็ปาสวกเดี่ยวไปในตั้นจื่อว่เกกเสมตี แล้วบอกหมู่สาวกว่า “บั้นอยู่ตีตั้นเนือ เฮจะไปอธิษฐานตั้งปุ่น” 37

พระองค์ปาเปโตร ยอห์นกับยากอบ ตั้นเป็นลูกบ่าวสองคนของเศเบตีไปตวย เวลานั้นพระองค์โคกเศราเป็นตึกขนาด 38 พระองค์บอกหมู่เขาว่า “ใส่เฮเป็นตึกบอจะต่ายอยู่แล้ว เฝ้าอยู่ตีตั้นกับเฮเนือ”

39 แล้วพระองค์เดี่ยวห่างออกไปหน้อย ก็กินหน้าลงปิ่น แล้วอธิษฐานว่ “พระบิดาเจ้าข้า ถ้าเป็นไปได้ ขอหื้อถ่วงแห่งความตึก

ยากนี้ปิ่นไปจากข้าพระองค์เหยเตือ แต่ขอหื้อเป็นไปตามความต้อยกำนของพระองค์บ่ใจของข้าพระองค์” 40 แล้วพระองค์เดี่ยวปิกมาหาสาวกสามคนตั้นตั้นถ่าอยู่หั้น ก็หันหมู่เขากำลังนอนหลับอยู่ ก็ถามเปโตรว่ “หมู่ต่านบั้นเฝ้าเฮสักจิวบงบ่ได้กา 41 หื้อเฝ้าหละวังกับอธิษฐานตวย เปื้อว่ต่านจะบ่ตคอยู่ในอำนาจของกำนลองใจ ถึงแม้ว่าจิดใจฝ้ายวิญญานไค่ยอมเยยะ แต่ตัวของคนเฮยังอ่อนแออยู่”

42 พระองค์ปิกไปอธิษฐานแพมเป็นเตือตีสองว่ “ข้าแต่พระบิดา ถ้าถ่วงแห่งความตึกยากนี้ปิ่นไปบ่ได้ จ่าเป็นต้อยกันเตือๆ ก็ขอหื้อเป็นไปตามความต้อยกำนของพระองค์เตือ” 43 จากนั้นพระองค์ก็มาหาสาวกสามคนตั้นแพม ก็หันหมู่เขายังหลับอยู่ ย้อนว่หมู่เขาเป็นต่าบ่ขึ้น 44 พระเยซูก็ละเขาไปอธิษฐานเหมือนสองเตือตีผ่านมา 45 จากนั้นพระองค์มาหาหมู่สาวก อู้ว่ “ยังหลับหื้อหายอิดอยู่แพมกา ใ้จะถึงเวลาตีบุตรมนุษย์จะถูกหักหลังยกหื้อหมู่คนบาปแล้ว 46 ลูกขึ้นไปกินเตือ” คนตีหักหลังเฮามาแพวแล้ว”

47 บ่ากองพระเยซูอู้ลื่นยังบ่ตั้นเข้าปากเตือ ยูดาสตีเป็นสาวกคนหนึ่ง

ในสิบสองคนตั้น ก็เตียวมาเล็งตวยกัน กับคนจ่าวนนิกตีกำดาบกำค้อนมาตวย หมู่เขาเป็นคนที่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่คนเฒ่าคนแก่ของ

คนตั้นหลายส่งมา 48 ยูดาสได้ตกลงกับคนหมู่ตั้นไว้ก่อนแล้วว่า “เฮจอบ † คนใด ก็แม้นคนตั้น หื้อไปยับเฮได้เลย” 49 เมื่อมาแพว ยูดาสก็เข้ามาหาพระเยซูเว่ยบ่าค่าน แล้วอู้กับพระองค์ว่ “อ่าจ่ารย์คริบ” แล้วก็จอบพระองค์

พระเยซูโดนยับ

47 บ่ากองพระเยซูอู้ลื่นยังบ่ตั้นเข้าปากเตือ ยูดาสตีเป็นสาวกคนหนึ่ง

ในสิบสองคนตั้น ก็เตียวมาเล็งตวยกัน กับคนจ่าวนนิกตีกำดาบกำค้อนมาตวย หมู่เขาเป็นคนที่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่คนเฒ่าคนแก่ของ

คนตั้นหลายส่งมา 48 ยูดาสได้ตกลงกับคนหมู่ตั้นไว้ก่อนแล้วว่า “เฮจอบ † คนใด ก็แม้นคนตั้น หื้อไปยับเฮได้เลย” 49 เมื่อมาแพว ยูดาสก็เข้ามาหาพระเยซูเว่ยบ่าค่าน แล้วอู้กับพระองค์ว่ “อ่าจ่ารย์คริบ” แล้วก็จอบพระองค์

‡ 26:31 คคย. 13:7 †† จอบ ต่ามธรรมเนียมของจาวยิวเป็นวิธีตีตักตวย

50 พระเยซูอุ้มกับเขาว่า “เพื่อนเหย จะเยียะอะหยังก็ขะใจ์เยียะเหีย” แล้วคนหมู่นั้นก็เข้ามาจับพระองค์กุมตัวไว้ 51 สาวกคนหนึ่งที่อยู่กับพระเยซูก็จีกดาบออกมาฟันถูกหูคนจับใจ์ของมหาปุโรหิตปุถ

52 พระเยซูอุ้มกับเขาว่า “เก็บดาบใส่ฝักเหียเหือะ ย้อนว่าคนที่ใจ์ดาบก็จะตายย้อนดาบ 53 ด้านก็คิดว่าเขาจะขอความช่วยเหลือจากพระบิดาเขา แล้วพระองค์จะส่ง *ทูตสวรรค์* มาหือกับเขานักเหลือสิบสองก้องตันที่ปได้กา 54 แต่ถ่าเขาเยียะจาอัน ก็จะบ่เป็นไปตามตีพระคัมภีร์เขียนไว้ว่าจะต้องเป็นไปตามตี”

55 พระเยซูอุ้มกับคนหมู่นั้นว่า “หมู่เจ้าหันเขาเป็นใจ์รกา ถึงได้ก้าดาบก้าค้อมมายับเขา เขาบั้งสังสอนอยู่ใน *พระวิหาร* กูวัน ด้านตั้งหลายก็บ่มายับเขา 56 แต่ตีเกิดขึ้นตึงหมดนี้ ก็เปือหือเป็นไปตามตี *ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า* ได้เขียนไว้” แล้วหมู่สาวกตึงหมดก็ละขว้างพระองค์แล้วป้ากันหนีไป

พระเยซูอยู่ต่อหน้าผู้นำจาวยิว

57 หมู่ตีป้ากันมายับพระเยซูนั้น ปาพระองค์ไปที่บ้านของคายาฟาสมหาปุโรหิต ตีหั้นมีหมู่ *ธรรมาจารย์* กับหมู่คนเฒ่าคนแก่มาจุมบุมกันอยู่ 58 ส่วนเปโตรเตียวถ้อมตวยพระเยซูไปห่างๆ มาจันเข้าไปแพวก้างช่วงบ้านของมหาปุโรหิต เขาเข้าไปนั่งก้างช่วงบ้านกับหมู่ยาม แ่นฝ่อว่าจะมีอะหยังเกิดขึ้นพ้อง

59 หมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่สมาชิกสภาจาวยิวป้ากันเซาะหาพยานเทือมาใส่อายพระเยซู เปือจะฆ่าพระองค์เหีย 60 ถึงแม็งจะมีพยานเทือหลายคน แต่หมู่เขากี้หาหลักฐานตีดีปอบได้ แล้วในที่สุดก็มีสองคนมาหือก้านว่า 61 “เยซูคนนี้เคยอุ้วว่า ‘เฮาสามารถตีพระวิหารของพระเจ้าขว้างได้ แล้วเบ็งขึ้นใหม่ภายในสามวัน’ ”

62 มหาปุโรหิตจึงลุกขึ้นขานถามพระเยซูว่า “ด้านจะบ่แก้ตัวในก้ากล่าวหาตีหมู่เขาว่ามานีพ้องกา” 63 แต่พระเยซูถักอยู่ มหาปุโรหิตก็อุ้มกับพระองค์ว่า “ขอด้านสาบานในนามพระเจ้าตีมีจิวตอยู่ ขอหือบอกหมู่เฮามาเทือว่า ด้านเป็น *พระคริสต* *พระบุตรของพระเจ้า* จาอันกา”

64 พระเยซูตอบเขาว่า “อุ้ถูกแล้ว แต่เฮาจะบอกหืออุ้แหมว่า ตึงแต่นี้ไป ด้านตั้งหลายจะได้หันบุตรมนุษย์นั้งตั้งเผือกขวาของพระเจ้าผู้มีฤทธิ์อำนาจ กับจะลงมานบนเมฆในฟ้าสวรรค์”

65 มหาปุโรหิตก็จิกเสื้อผ้าของตัวเก้า † อุ้วว่า “เขาอุ้หมั้นประมาทพระเจ้า เฮาบ่ต้องมีพยานอะหยังแหม หันก้อ ด้านตั้งหลายก็ได้ยิบเขาอุ้หมั้นประมาทพระเจ้าแล้ว” 66 “หมู่ด้านก็ตึงใจ์พ้อง” หมู่เขาตอบว่า “เป็งฮับได้ขะถึงตาย”

67 หมู่เขากี้ถ่มน้ำลายใส่หน้าพระองค์ กับบุมตีพระองค์ คนอื่นๆ ป้ากันตบหน้าพระองค์ตวย 68 อุ้หือว่า “พระคริสตตวยมาก้าลอว่า ฟ้าตบหน้าเจ้า”

เปโตรกั้วตีจะยอมฮับว่าอุ้จักพระเยซู

69 ตอนตีเปโตรก้าลั้งนั่งอยู่ตีก้างช่วงบ้าน มีสาวใจ์คนนั้งเข้ามาตีกว่า “ด้านก็อยู่ตวยเยซูจาวกาลิสตีตวยปได้กา”

70 แต่เปโตรปฏิเสธต่อหน้าคนตั้งหลายว่า “ตีเจ้าอุ้นั้นเฮาบ่อุ้เรื่องลอ”

71 แล้วเปโตรก็เตียวออกไปตีปะตุ้ฮับบ้าน สาวใจ์แหมคนหันใส่ก็บอกกับคนตั้งหลายตีอยู่ตีดีหั้นว่า “คนนี้อยู่กับเยซูจาวนาซาเรีตตวยเปือ”

72 เปโตรปฏิเสธแหมว่า “เฮาสาบานได้เลยว่เฮาบ่เคยอุ้จักจายคนนินเลย”

73 ต่อมาสักก้านึง คนตียืนอยู่ตีหั้นก็เตียวเข้ามาหาเปโตรอุ้วว่า “เจ้าเป็นคนนั้งในหมู่นั้นแน่งๆ ฟังสำเนียงของเจ้าก็อุ้แล้ว”

74 เปโตรก็อุ้วว่า “สาบานก็ได้ว่ข้าอุ้แต่ ข้าบ่เคยอุ้จักเขา ขอหือพระเจ้าลงได้ขะเถือถ่าข้า” แล้วใจ์ก็ขึ้นขึ้นมادتันก้าเตียวนั้ง 75

† เป็นก้านแสดงออกถึง ยอมฮับสิ่งนั้นบ่ได้ บ่ปอใจ์นักขนาด

เปโตรก็เลยกิดถึงก้าอุ้ตีพระเยซูเคยบอกเขาว่า “ก่อนใจ์ขึ้น ด้านจะบอกว่บ่อุ้จักเขาถึงสามเทือ” เปโตรก็ออกไปตึงนอก แล้วให้เสียใจ์ขขนาด

พระเยซูถูกปาไปหือเจ้าเมืองปิลาด

27 ถึงตอนเจ้ามิด หมู่หัวหน้า *ปุโรหิต* กับหมู่ *คนเฒ่าคนแก่* ตึงหมดได้ตึงฮับใจ์กันว่พระเยซูสมควรตาย 2 หมู่เขามิดพระเยซูแล้วปาไปมอมหือปิลาดตีเป็นเจ้าเมือง

ยูดาส อิสคาริโอท ข่าตีตัวตาย

3 เมื่อยูดาส อิสคาริโอท คนตีหักหลังพระเยซู หันว่พระเยซูถูกตึงฮับลงได้ขะถึงตาย ก็กั้นแหงขขนาด เขาเอาสตาบสามสิบเหรียญเงินตีดี มาคินหือกับหมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่คนเฒ่าคนแก่ 4 อุ้วว่า “เอาได้เยียะบาปไปแล้วตีดีหักหลังผู้บริสุทธิ์คนนั้งถึงตาย” หมู่มหาปุโรหิตกับหมู่คนเฒ่าคนแก่ตอบว่า “เรื่องนี้อยู่จะหยังกับเฮาตวย เป็นเรื่องของเจ้าคนเดียวตีต้องฮับผิดชอบ”

5 ยูดาสเอาสตาบคินนั้งก้าป้อเข้าไปใน *พระวิหาร* แล้วก็ออกไปแหงนคอตาย

6 หมู่หัวหน้าปุโรหิตก็เก็บสตาบคินนั้งมา อุ้วว่า “เป็นก้านผิด *บทบัญญัติ* ตึงเฮาสตาบคินนั้งเก็บไว้ในคลังพระวิหาร ย้อนเป็นสตาบคินนั้งเปือเลือก” 7 หมู่เขาตึงฮับใจ์เฮาสตาบคินนั้งไปซื้อตีนาของสล่าป็นหมือ เปือเอาไว้เปือตีฝังศพคนต่างบ้านต่างเมือง 8 ตึงตีดีหั้นเลยฮ้องว่ “นาเลือก” มาเต้าฮอดถึงวันนี 9 แล้วก็ไปตีตามตีเยเรมีย์ *ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า* ได้อุ้ไว้ว่า “หมู่เขาเอาสตาบสามสิบเหรียญเงิน ตึงเป็นก้าหือของคนนั้งตีจาวอิสราเอลตึงหือ 10 เอาไปซื้อนาของสล่าป็นหมือ ตึงตีต้องคพระผู้เป็นเจ้าได้สั่งไว้” ††

เจ้าเมืองปิลาดสอบสวนพระเยซู

11 หมู่เขาปาพระเยซูไปยืนอยู่ต่อหน้าเจ้าเมืองปิลาด ปิลาดถามพระเยซูว่า “ด้านเป็นกษัตริย์ของจาวยิวกา” พระองค์ก็ตอบว่า “ด้านอุ้แล้ว”

12 แต่เมื่อหมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่คนเฒ่าคนแก่ใส่ความพระเยซู พระองค์บ่ได้ตอบอะหยังหมู่เขาสักก้าเตียวเลย

13 ปิลาดถามพระองค์ว่ “ด้านบ่ได้ยิบข้อหาตึงหมดตีเขาว่าหือด้านกา”

14 แต่พระเยซูบ่ตอบก้าว่าแก้ตีตัวสักก้า ปิลาดก็จิดขขนาด

ปิลาดฮิวาตางจะป้อยตีตัวพระเยซู

15 เป็นธรรมเนียมในหละหว่างงาน *ปัสกา* ตึงเมืองจะป้อยนักได้ขะคนนั้งตีคนตั้งหลายเลือก 16 ตอนนั้งมีนักได้ขะตีมีจือเสียงดังคนนั้งจือบารับบัส 17 เมื่อคนตั้งหลายมาจุมบุมกันแล้ว ปิลาดก็ถามหมู่เขาว่า “ไค้หือเอาป้อยไฟหละหว่างบารับบัส กับเยซูตีฮ้องกันว่ *พระคริสต*” 18 ปิลาดอุ้วว่ตีผู้นำจาวยิวยับพระเยซูมาหือด้านตึงฮับใจ์ ย้อนขอพระองค์

19 ตอนตีปิลาดนั้งอยู่บนตีนั่งของผู้พิพากษา เมียของด้านใจ์คนมาบอกว่ “ห้ามยู่กับจายคนนี ด้านเป็นคนบ่มีความผิด ตะคินข้าเจ้าฝินฮ้ายบ่สบายใจ์ขขนาดเทียวกับด้านคนนี”

20 แต่หมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่คนเฒ่าคนแก่อุ้ฮือคนตั้งหลายหือปิลาดป้อยบารับบัส แล้วหือฆ่าพระเยซูเหีย

21 เจ้าเมืองถามคนตั้งหลายแหมว่า “สองคนนั้งจะหือป้อยไฟตี” คนตั้งหลายเอิ้นตอบว่ “บารับบัส”

22 ปิลาดถามว่ “แล้วเยซูคนตีฮ้องกันว่พระคริสตตีนี้ลอ จะหือเอาเยียะจาได้” หมู่เขากู้คนเอิ้นตอบว่ “*เขิงบนไม้ค้ำงเขน*”

†† 27:10 ยสม. 32:6-9; คคย. 11:12-13

23 ปีลาตก็ถามว่า “เขิงเขาเยียะหยัง เขาเยียะอะหยังผิด” แต่คนตั้งหลายเ็นเสียงดังขึ้นตึกๆ ว่า “เขิงบนไม้กางเขน”

24 เมื่อปีลาตเห็นว่าเยียะอะหยังบ่ได้นักเหลือนี้แล้ว กำเดียวจะเกิด วุ่นวายขึ้น เขาก็เอาน้ำช่วยมือสองหน้าคนตั้งหลายจู้ว่า “กำนตาย ของวายคนนี้ เสาบเกี่ยว เสาบมีความผิดเน้อ หมู่ต่านฮับผิดกันคน เดียวเตื่อะ”

25 คนตั้งหลายตอบว่า “หมู่เฮากับลูกๆ ของเฮาจะฮับผิดชอบเรื่อง กำนตายของเขาคนเดียว”

26 ปีลาตจึงป่อยบารับบัสหื้อหมู่เขาไป จากนั้นก็สั่งหื้อเขียนพระเยชู แล้วหื้อหมู่ทหารเอาไปเขิงบนไม้กางเขน

ทหารโรมันดูแควนพระเยชู

27 หลังจากนั้นหมู่ทหารของปีลาตปาพระเยชูเข้าไปที่ศูนย์บัญชาการใหญ่ของโรมัน หมู่ทหารตั้งกองเข้ามาแควนพระองค์ 28 หมู่เขาแก้เสื้อของพระองค์ออก แล้วเอาเสื้อคุมสีแดงสอดมาใส่แทน 29 หมู่เขาเอากิ่งไม้ที่มีหนามมาแปงเป็นมงกุฎ แล้วเอาสับหัวหื้อพระองค์ มือขวาหื้อกำกำนไม้ฮ้อไว้ แล้วขี้แต่งคูกเข่าลงสองหน้าพระองค์ เหล้นหน้าว่า “ขอภษัตริย์ของจาวยิวจงจำเริญเตื่อะ” 30 แล้วก็ถ่มน้ำลายใส่ เอาไม้ฮ้อนั้นพาดหัวพระองค์หลายกำ 31 เมื่อดูแควนจันปอใจแล้ว หมู่เขาก็แก้เสื้อคุมออก แล้วเอาเสื้อผืนเก่าของพระองค์มาบุงหื้อใหม่ แล้วปาพระองค์ออกไปเขิงบนไม้กางเขน

พระเยชูถูกเขิงบนไม้กางเขน

32 ตอนตีหมู่เขากำลึงเอาพระองค์เดี่ยวออกมา ก็ปะป้อจายคนตั้งจื้อซีโมนมาจากเมืองไซริน หมู่ทหารก็เซซีโมนแบกไม้กางเขนแควนพระเยชูไป 33 เมื่อมาแควนตีตั้งฮ้อกันนั้นว่า กลโคธา หมายถึง เนินกระโหลงหัว 34 หมู่เขาเอาเหล่าฮ้อจันกับตีขมมาหื้อ แต่พระองค์จิมบ่ตายบ่ยอมกัน 35 เมื่อเขาเขิงพระองค์บนไม้กางเขนแล้ว ก็เอาเสื้อผ้าของพระองค์มาจากเบอร์แบ่งกัน 36 แล้วหมู่เขาก็ตั้งเฝ้าพระเยชูอยู่ตีหั้น 37 หมู่เขาได้เขียนข้อหาตีไว้เลยหัวพระเยชูขึ้นไปว่า “คนนี้คือเยชู ภษัตริย์ของจาวยิว” 38 มีโจรสองคนถูกเขิงบนไม้กางเขนพร้อมพระองค์ ตั้งขวาคอนตั้งซ้ายคนตั้ง 39 คนตั้งหลายตีเดี่ยวกายไปกำยาม ปากันส่วยหน้าฮู้ยามพระองค์ว่า 40 “เจ้าเป็นคนตีฮู้ว่าจะกำลายพระวิหาร แล้วจะแปงขึ้นใหม่ในสามวันบ่ใจกำ ถ้าเจ้าเป็น พระบุตรของพระเจ้า แต่ จิวยตัวเก่าหื้อรอดก่อนเตื่อะ ลงมาจากไม้กางเขนเหยยแหล่”

41 หมู่หัวหน้าบุโรหิตกับหมู่ *ธรรมาจารย์* กับหมู่คนเฒ่าคนแก่ปากันเยาะเย้ยพระองค์เหมือนกันว่า 42 “เขาจิวยชีวิตคนอื่นหื้อรอดได้ แต่จิวยชีวิตตัวเก่าบ่ได้ ถ้าเขาเป็นภษัตริย์ของอิสราเอลแต่ หื้อลงมาจากไม้กางเขนบ่าเต๋ยนี้เตื่อะ แล้วเฮาจะได้อื่อ 43 เขาไว้ใจพระเจ้า ถ้าพระเจ้าต้องกำนจิวยชีวิตเขา ก็หื้อพระเจ้าจิวยเขาบ่าเต๋ยนี้ ย้อนเขาฮู้ว่า ‘เขาเป็นพระบุตรของพระเจ้า’ ” 44 โจรสองคนตีถูกเขิงตายพระองค์นั้น ก็ฮู้ถ้อยจำใส่พระองค์เหมือนกัน

พระเยชูตายบนไม้กางเขน

45 ตั้งแต่ตอนเต๋ยวัน ก็มืดไปไคว่แผ่นดินจันเล็งบ่ายสามโมง 46 ประมาณบ่ายสามโมงพระเยชูฮ้องเสียงดังว่า “เอลี เอลี ลามา สะบักธาปี” แปลว่า “พระเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์ เป็นจาใดพระองค์มาละข้าพระองค์ไปเหยย” †

47 มีบางคนตีฮู้ตีหั้นได้ยิกก็ฮู้กันนั้นว่า “เขาฮ้องหาเอลียาห์”

48 มีคนตั้งในหมู่เขาล่นไปเอาฟองน้ำมาจุ่มเหล่าฮ้อจันส้อม เสิยบป่ายไม้ฮ้อ ยื่นหื้อพระเยชูกิน 49 แต่คนอื่นฮู้ ฮู้กันนั้นว่า “กำเดียวก่อน แนพ่อว่าเอลียาห์จะมาจิวยชีวิตเขาก่อ”

50 เมื่อพระเยชูฮ้องเสียงดังขึ้นแหลมเตื่อ พระองค์ก็ตาย

† 27:46 สด. 22:1

51 เวลาควมกันนั้น ผ่ากั้งในพระวิหาร †† ก็ฉีกออกเป็นสองเผก ตั้งแต่ตั้งบนลงลุ่ม แผ่นดินก็ไหว บ่าหิ้นก็บะออกจากัน 52 อุโมงค์ฝังศพเปิดอ้าได้โล่ คนของพระเจ้าหลายคนตีตายไปแล้วเป็นขึ้นจากความตาย 53 คนตายหมู่บั้นเตียวออกมาจากอุโมงค์ฝังศพ หลังจากพระเยชูเป็นขึ้นจากความตายแล้ว ปากันเข้าไปในกรุง *เยรูซาเล็ม* ตีหั้นหลายคนหั้นหมู่เขา

54 เมื่อนายร้อยกับหมู่ทหารตีเฝ้าพระเยชูอยู่หั้นแผ่นดินไหวกับเหตุกำรณตีงหมดตีเกิดขึ้น ก็กั๊กกันขนาด ฮู้ว่า “แต่ๆ แล้วต่านคนนี้เป็นพระบุตรของพระเจ้า”

55 มีแม่หญิงหลายคนฮั้นพ่ออยู่ไก่อ หมู่นางเคยตีตตามพ่อคอยพระเยชูมาจากกาลิลี 56 ในคนหมู่บั้นนี้มีมารียจาวเมืองมิกดาลา มารียแม่ของยากอบกับโยเซฟ ตังแม่ของยากอบกับยฮ้อนลูกบ่าวเศเบดี

เอาศพระเยชูไปไว้ในอุโมงค์ฝังศพ

57 เมื่อเล็งตอนเมื่อแลง มีเศษฐีคนตั้งจากเมืองอาริมาเรียจื้อโยเซฟ เป็นสาวกคนตั้งของพระเยชูเหมือนกัน 58 เข้าไปหาปีลาตเปื้อขอศพระเยชู ปีลาตก็สั่งหื้อทหารเอาศพระเยชูหื้อโยเซฟ 59 โยเซฟเอาศพระองค์ไป กับเอาผ้าลินินสะอาดป็นศพไว้ 60 แล้วเอาศพไปไว้ในอุโมงค์ฝังศพใหม่ของเขา ตีเจาะเข้าไปในหิน แล้วกั้งบ่าหิ้นแผ่นใหญ่มาตีตปากอุโมงค์ไว้เหยย เสร็จแล้วเขาก็ไป 61 มารียจาวมิกดาลากับมารียแหลมคนตั้ง ผกพ่อแหลมเผกตั้งของอุโมงค์ฝังศพ

ทหารยามเฝ้าอุโมงค์ฝังศพพระเยชู

62 ตอนเจ้าถัดมาแหลมวันตั้งเป็น *วันสะบาโต* หมู่หัวหน้าบุโรหิตกับหมู่ *ฟาริสี* มาปะปีลาต 63 บอกต่านว่า “หมู่เฮาจำได้ว่า คนขี้จุกหลอกวงคนตั้งเคยฮู้ไว้ตอนตียังมีชีวิตว่า ‘หลังจากตายได้สามวันเฮาจะเป้นขึ้นจากความตาย’ 64 ย้อนจาฮั้น ขอจิวยสังหารไปเฝ้าตีอุโมงค์ฝังศพหื้อแน้นหนาตายเตื่อะ เฝ้าไว้จันเล็งวันที่สาม บ่แน่ว่าหมู่สาวกของเขาอาจะมาลักเอาศพไป แล้วบอกกับคนตั้งหลายว่า ‘เขาเป้นขึ้นจากความตายแล้ว’ ตอนหั้นกำนหลอกวงเตื่อนี้จะฮ้ายเหลือเตื่อะเก้าหู้ตีแหลมก่อน” 65 ปีลาตบอกหมู่เขาว่า “เอาทหารไปเป้นยามเฝ้าตีอุโมงค์ฝังศพหื้อแน้นหนา เต้าตีหมู่ต่านจะเหยยะได้” 66 ย้อนจาฮั้นหมู่เขาก็ไปเหยยะหื้ออุโมงค์ฝังศพแน้นขึ้น โดยจำกำไว้บนบ่าหิ้นตีตปากตางเข้าอุโมงค์ กับวางเวรยามเฝ้าตาย

พระเยชูเป้นขึ้นจากความตาย

28 หลัง *วันสะบาโต* ปินไปแล้ว ตอนเจ้ามิดของวันตีต มารียจาวมิกดาลา กับมารียแหลมคนตั้งปากันไปพ่ออุโมงค์ฝังศพ

2 ในตอนนั้นเกิดแผ่นดินไหวแองขนาด ย้อนว่ามี *ทูตสวรรค์* ของพระเจ้าองค์ตั้งลงมาจากสวรรค์กั้งบ่าหิ้นออกจากปากอุโมงค์ แล้วนั่งบนบ่าหิ้นนั้น 3 ตัวของทูตสวรรค์แจ่งหลังเหมือนพ่าแมบ เลื่อผ้าตีบุงสีขาวเหมือนหิมะ 4 ทหารยามหั้นทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป้นเจ้าก็กั๊กจันตัวฮั้นถาบๆ แล้วโก้นลงฮ้อเก็กเด็กเหมือนคนตาย

5 ทูตสวรรค์องค์ตั้งฮู้กับแม่หญิงสองคนตั้งว่า “บ่ถ้ากั๊กเมื่อ เหาฮู้ว่าหมู่เจ้ามาหาพระเยชูตีถูก *เขิงบนไม้กางเขน* 6 พระองค์บ่ได้อื่อตีบ่ พระเจ้าเหยยะหื้อพระองค์เป้นขึ้นจากความตายเหมือนตีได้ฮู้ไว้แล้ว เขามาพ่อตีวางศพของพระองค์แหล่ 7 แล้วชะไว้ไปบอกหมู่สาวกของพระองค์เนื่อว่า ‘พระองค์เป้นขึ้นจากความตายแล้ว ตอนนีกำลึงไปแควนกาลิลีก่อนหน้าต่านตั้งหลาย ต่านตั้งหลายจะหั้นพระองค์ตีหั้น’ เหาบอกหมู่เจ้าแล้วเนื่อ”

8 แม่หญิงตั้งสองคนก็ฟ้งออกจากอุโมงค์ หมู่นางกั๊กแต่ก็ตีใจขนาดล่นไปบอกหมู่สาวกของพระองค์ 9 จู่ๆ พระเยชูก็มาปะแม่หญิงสองคนนี้ ตึกหมู่นาง ตั้งสองคนก็เข้ามาถอดตีตพระองค์แล้วนบัสกำ

†† ผ่ากั้งนี้แหลกห้องบรสุภร์ตีสุดในพระวิหาร เขิงคนกั๊กไปเข้าไปบ่ได้

พระองค์ ¹⁰ พระเยซูอุ้กับนางว่า “อย่ากลัว หื้อไปบอกหมู่พี่น้องที่เป็นสาวกของเขาหื้อพากันไปแคว้นกาลิลีเถอะ แล้วจะหั้นเขาที่ปัฐน”

ผู้นำศาสนาเอาสตางค์ปิดปากทการยาม

¹¹ ตอนตีแม่ญิงตึงสองคนกำลังเตียวไปนั้น ทการยามบางคนก็เข้ามาในเมือง เล่าเรื่องที่เกิดขึ้นตึงหมดหื้อหมู่หัวหน้า *ปุโรหิต* ฟัง ¹² เมื่อหมู่หัวหน้าปุโรหิตหรือวางแผนกับหมู่ *คนเฒ่าคนแก่* แล้ว หมู่เขาก็เอาสตางค์หื้อหมู่ทการยามจำนวนนัก ¹³ สั่งว่า “หมู่เจ้าจะต้องอุ้ว่า ‘หมู่สาวกของเยซูมาตอนเมื่อคืน แล้วลักเอาศพไป ตอนตีทการยามกำลังหลับ’ ¹⁴ ถ้าเจ้าเมืองอุ้เรื่องนี้ หมู่เขาจะอุ้แทน หมู่เจ้าจะบ่เตือดฮ้อน” ¹⁵ หมู่ทการฮับสตางค์ไปแล้วก็เฮียะตวยตามนั้น หมู่จาวยิวก็ยั้งเล่าลือเรื่องนี้จั้นแหวตึงวันนี้

กำลังกับพระสัญญาของพระเยซู

¹⁶ หมู่สาวกตีเหลือสิบเฮ็ดคนก็พากันไปแคว้นกาลิลี แล้วขึ้นไปบนดอยตีพระเยซูบอก ¹⁷ เมื่อหั้นพระเยซูก็พากันนมีสกำนพระองค์ แต่มีบางคนอีกชะหลิกในใจ ¹⁸ พระเยซูเข้ามาหาหมู่เขา อุ้ว่า “พระเจ้ามอบสิทธอำนาจตึงหมดในสวรรค์กับแผ่นดินโลกไว้กับเขาแล้ว ¹⁹ ย้อนจาอิ้ หื้อหมู่ท่านไปสอนคนทุกุ้จาดหื้อเป็นสาวกของเขา กับหื้อเขาฮับ *บัพติศมา* ในนามพระบิดา พระบุตรกับ *พระวิญญานบริสุทธิ์*²⁰ สอนเขาหื้อเจื้อฟังกุ้สิ่งตีเขาได้สั่งไว้กับท่าน อุ้ไว้เถอะว่า เขาจะอยู่กับหมู่ท่านตลอดไปจั้นแหววันสิ้นโลกแต่ญ”

มาระโก

เขียนโดย

ผู้เชี่ยวชาญทางพระคัมภีร์หลายคนหันตวยกันว่า หนังสือข่าวดีของมาระโกได้เขียนขึ้นก่อนหนังสือข่าวดีเล่มอื่นๆ เล็งแม้ว่าหนังสือเล่มนี้ไม่ได้บอกว่าใครเป็นผู้เขียน แต่ สมัยยุคแรกยอมรับว่าผู้เขียนคือมาระโก มาระโกมีแหมชื่อหนึ่งว่า ยอห์น ต้านปเปโตรผู้เป็นอัครทูตเป็นอดีตนายก เป็นลูกของเบเนดิก (1 เปโตร 5:13) ตั้งแต่สมัยคริสตจักรยุคแรกๆ คนถือว่ามาระโกเขียนสิ่งนี้ได้ยินจากเปโตรเล่าถึงพระเยซู คนส่วนใหญ่ก็คิดว่ามาระโกได้เขียนหนังสือข่าวดีเล่มนี้ขึ้นประมาณปี ค.ศ. 55 กับเป็นหนังสือที่มีทิวกับลูก้าเอามาใช้เป็นแหล่งข้อมูลสำหรับหนังสือข่าวดีเล่มที่พวกเขาได้เขียนไว้

คริสตจักรในยุคแรกๆ คนเชื่อว่ามาระโกเขียนหนังสือข่าวดีเล่มนี้หรือผู้เชื่อในกรุงโรมกับประเทศอิตาลี หนังสือข่าวดีของมาระโกได้เขียนอธิบายถึงธรรมเนียมของชาวยิวหรือกับผู้เชื่อชาวโรมันที่ยังไม่รู้เรื่องเกี่ยวกับสิ่งใหม่ๆ นั้น ต้านคงเขียนหนังสือข่าวดีเล่มนี้ขึ้นในกรุงโรม มาระโกได้บันทึกหลายอย่างตบออกถึงกานโล่ฝี่ กานอักษาคณ กับกานอัครธรรมอื่นๆ ถึงหมดนี้ก็แสดงว่าพระเยซูเป็น กานถูก กับกานตายของพระเยซูก็แสดงว่าพระองค์ตายเพื่อหือกู้คน ในบทที่ 8:29 เปโตรคนที่เป็นสาวกของพระเยซูยืนยันว่า พระเยซูเป็น ในบทที่ 15:39 นายร้อยทหารโรมันก็ยืนยันว่าพระเยซูเป็นพระบุตรของพระเจ้า คำพยานตบสองนี้ก็แสดงหือห็นว่าตบจาวยิวกับ ยอมรับว่าพระเยซูเป็นพระเจ้าแท้ๆ

คำเทศนาของยอห์นผู้หือ บัพติศมา

1 **ข่าวดี** เรื่องพระเยซูคริสต์ผู้เป็นบุตรของพระเจ้า † ได้ตบเกีจาวอว่า ² ในหนังสืออิสยาห์ *ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า* ได้เขียนไว้ว่า

“เขาจะส่งคนส่งข่าวนำหน้าตบไปก่อน
เขาจะเกียมคนหือพร้อมก่อนตบมา” ††

3 “มีเสียงอ้องเอนของคนหนึ่งในดินแดนทุรกันดารว่า
‘เกียมใจหือพร้อมสำหรับกานเข้ามาขององค์พระผู้เป็นเจ้า
จงแบ่งหนตบช้อๆ หือพระองค์’” †

4 คนส่งข่าวนี้คือยอห์นผู้หือ *บัพติศมา* ตบผดมาในดินแดนทุรกันดาร ตบบอกหือคนกลับใจจกบาป แล้วฮับบัพติศมา เพื่อพระเจ้าจะยกได้ชบาปหือ

5 คนตบหลายตบมาจากกรุง *เยรูซาเล็ม* กับคนตบมาจากแคว้นยูเดีย ปากันมาฟังยอห์นเทศนา เมื่อหมู่เขาสารภาพบาปแล้ว ยอห์นก็หือหมู่เขาฮับบัพติศมาในแม่น้ำจอร์แดน

6 ยอห์นอยู่ในดินแดนทุรกันดาร เขาใจจิวตบอย่างเรียบงาย นุงเสื่อผ้าตบเป้งจกขนอฐ มีสายอ้างหนงมัดแหวแบบเดียวกับอิสยาห์ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าในสมัยโบราณ กันจ๊กแต่นกับน้ำเฟ็งป่าเป็นอาหาร ⁷ ยอห์นบอกหืออู่ว่า “จะมีคนหนึ่งมาเมื่อลูบเขา ตบผู้นี้จะยิ่งใหญ่เหลือเขา แม้แต่แก้สายมัดเกิบของตบ ตบเขายังป้สมควรจกบลงไปเยยะจาวันเลย ⁸ เขาหือหมู่ตบฮับบัพติศมาด้วยน้ำ แต่ตบผู้ตบจะมานั้นจะหือฮับบัพติศมาด้วย *พระวิญญาณบริสุทธิ์*”

พระเยซูฮับบัพติศมา

9 ในต่อนั้นพระเยซูเตียวตบมาจากเมืองนาซาเร็ธในแคว้นกาลิลี แล้วยอห์นได้หือบัพติศมาพระองค์ในแม่น้ำจอร์แดน ¹⁰ ต่อนตบพระเยซูผดขึ้นมาจากน้ำ พระองค์ก็ห็นตบฟ้าแหวกออกเป็นอ้อม พระวิญญาณมีอูปร่างเหมือนนกก้าแก้งมาหาพระองค์ ¹¹ แล้วมีเสียงจกฟ้าสวรรค์ว่า “ตบเป็นลูกตบที่เฮอจก เขาเป็งใจตบแท้ๆ”

† *สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อความ ผู้เป็นบุตรของพระเจ้า* †† 1:2 มล. 3:1 † 1:3 อสย. 40:3

พระเยซูถูก ชาต่าน ลงใจ

12 ตบในนั้นพระวิญญาณก็ส่งพระเยซูเข้าไปอยู่ในดินแดนทุรกันดาร ¹³ พระองค์อูอยู่ตบห็นเป็นเวลาสี่สิบวัน ชาต่านก็มาลงใจพระองค์ตลอด ตบห็นมีสัตว์ป่า หมู่ *ทูตสวรรค์* ก็มาฟอกยพระองค์ตบ

พระเยซูตบเกียเยะกาน

14 หลังจากยอห์นผู้หือบัพติศมาโดนยับชงคอกแล้ว พระเยซูก็บีกไปแคว้นกาลิลี ตบเกียเทศนาสั่งสอนเรื่องข่าวดีของพระเจ้าหือคนตบห็นว่า ¹⁵ “เล็งเวลาแล้ว *แผ่นดินของพระเจ้า* ใก้เข้ามาแหวแล้ว หือกลับใจจกบาปเหีย กับเจือในข่าวดีของพระเจ้านี้ตบ”

พระเยซูเลือกสาวก

16 ต่อนตบพระเยซูเตียวไปตบตามอิมฝ่งทะเลสาบกาลิลีอูอยู่นั้น ก็ห็นใส่คนหาป่าสองคนป็นองกำลังตบตบแหอญ คนอ้ายจือซีโมน คนนองจืออันดรูว์ ¹⁷ พระองค์ก็อูกับหมู่เขาว่า “ตบเขามาเป็นสาวกเขาเตือะ เขาจะสอนหือตบเขาหาคนเหมือนเขาหาป่า” ¹⁸ ตบสองคนก็สวะแห แล้วปากันตบยพระองค์ไปบ่าเตี้ยนนั้นเลย ¹⁹ พระองค์เตียวตบไปแหม่นอย ก็ห็นยาคอบกับยอห์นนองของเขา ตบสองคนเป็นลูกบ่าวของเศเมตี หมู่เขาก่าลังชอมแหอญในเฮือ ²⁰ พระองค์อ้องหมู่เขาตบสองหือไปตบยพระองค์ เขาก็ลปะบือตบหมู่ลูกจ้างไว้ในเฮือ แล้วตบยพระองค์ไปบ่าเตี้ยนนั้นเลย

พระเยซูขับไล่ฝี่

21 พระเยซูกับหมู่สาวกเข้าไปในเมืองคาเปอร์นาอุม เมื่อเล็ง *วันสะบาโต* พระองค์เข้าไปใน *ธรรมศาลา* ของจาวยิว แล้วเทศนาสั่งสอนคนตบหลาย ²² คนตบหลายก็ปากันจิดในก่าสอนของพระองค์ ยอนว่าพระองค์สอนอย่างผู้ตบมีสิทธิอำนาจแต่จก บ่เหมือนหมู่ *ธรรมจ่ารย* ²³ แล้วอู่ๆ ก็มีบือจายคนหนึ่งในธรรมศาลานั้นตบมีฝี่อ้าย † เข้า ²⁴ อ้องเสียงตบจว่า “พระเยซูจาวนาซาเร็ธ มาอู่งกับหมู่เขาเยยะหยัง

†† *ในภาษากรีก เป็นคำว่า ปะสะอาด*

ท่านจะมากลាយหมู่เฮากา เขาถือว่าท่านเป็นไฟ ท่านเป็นผู้บริสุทธิ์ของพระเจ้า”

25 พระเยซูสั่งพี่น้องว่า “จะไปปากนั้ก ออกมาจากเขาน่าเดี๋ยวนี” 26 พี่ชายก็เยีเยหือป้อจายคนนั้นดินใจงดินจ่างกับอ้องเสียงดัง แล้วก็ออกจากตัวเขาไป

27 คนตั้งหลายก็ปากันจิดอู้กันว่า “ปาดโกะ อะหยังเป็นลำเป็นเหลือเบีเยะ ต้องเป็นกำสอนใหม่แน่ๆ มีสิทธินำนาจแต่ีๆ ขนาดท่านสั่งหือพี่ชายออก มันก็เจือฟง” 28 แล้วจ้อเสียงของพระองค์ก็โด่งดังไปเวยขนาด มีคนอู้สับกันไปไคว้แคว้นกาลิลี

พระเยซูอักษากคนจำนวนนั้ก

29 เมื่อพระเยซูกับหมู่สาวกของพระองค์ออกจากธรรมศาลาแล้ว พระองค์ก็เข้าไปในเฮือนหลังนึ่ง เป็นเฮือนของซีโมนกับอันดรูว ยากอบกับยอห์นก็เข้าไปตวย 30 แม่เมียของซีโมนบ่สบายเป็นโซ้นอนอยู่หมู่เขากี้เล่าอากำนของนางหือพระองค์ฟง 31 พระองค์ก็เตี๋ยเข้าไปกำมือนาง แล้วตุ้มหือลุกขึ้นนึ่ง นางก็หายจากโซ้ แล้วนางก็ลุกขึ้นอ้อใจฝ้อกอยพระเยซูกับหมู่สาวก

32 เมื่อแลงวันนั้นตอนตะวันตกดินแล้ว คนตั้งเมืองก็ปากันเอาคนเป็นพยารพะยา ตึงคนตีโดนผีเข้ามาหาพระเยซู 33 ปากันมาอ้อถ้าอยู่ตีปะตุ้หน้าบ้าน 34 พระองค์จ้องอักษากคนจำนวนนั้กตีเป็นพยารพะยาต่างๆ หือหาย ตึงขับไล่ฝ้อออกไปจากหลายคนแหมตวย แต่พระองค์ห้ามบ่หือหมู่มันอู้ ย้อนหมู่มันอู้แล้วว่าพระองค์เป็นไฟ

พระเยซูเตี๋ยตางไปบอกข่าวดี

35 วันนึ่งพระเยซูลุกขึ้นในเวลาเจ้ามืด เตี๋ยออกจากบ้านไปอริชฐานในตีสังัดักเยิน 36 ซีโมนตึงเปือนก็ออกตวยเขะหาพระองค์ 37 เมื่อปะแล้วหมู่เขากี้บอกว้า “คนตั้งหลายปากันตวยเขะหาพระองค์อยู่”

38 แต่พระองค์ตอบว้า “หือหมู่เขาไปเมืองอื่นตำหมู่นี้กันเตีเยะ เขาจะสั่งสอนตีเห็นตวย ตีเขามาตีก็เปือมาสั่งสอนเน้อ” 39 พระองค์ก็เตี๋ยตางไปไคว้แคว้นกาลิลี เตสนาสั่งสอนตำธรรมศาลาของจาวยิว แล้วขับไล่ผีแหมหลายตัวออกไปจากหลายคนตวย

พระเยซูอักษากคนเป็นขี้ตุ้ด

40 มีป้อจายคนนึ่งเป็นขี้ตุ้ด เขามาคุกเข่าอ้อนวอนขอพระเยซูว้า “พระองค์เจ้าข้า ถ้าพระองค์ไคว้จ้วยข้าพเจ้าหือหาย ข้าพเจ้าก็จะหายแน่ๆ”

41 พระเยซูอู้สิกกอินดูก็ยื่นมือออกไปหุยบป้อจายคนนั้น แล้วอู้ว้า “เขาไคว้จ้วย จงหายโรคเตีเยะ” 42 แล้วโรคของเขาก็หายบ่าเดี๋ยวนั้นเลยตึงเนื้อตึงตัวก็สะอาดหมดใส

43 ก่อนตีพระเยซูจะหือเขาไป พระองค์สั่งว้า 44 “ห้ามเล่าเรีองนี้หือไฟฟงเน้อ แต่หือไปแสดงตัวต่อ *ปุโรหิต* แล้วเอาเครื่องปุ้จาสำหรัคนตีหายโรคนี้ ไปถวยตำกำสั่งของ *บทบัญญัติ* ของโมเสส เปือแสดงหือคนตั้งหลายอู้ว้าเจ้าหายโรคแล้ว” 45 แต่เมื่อป้อจายคนนี้ออกไปแล้ว ก็เล่าหือคนตั้งหลายฟงจันอู้กันไปไคว้หมด เยีเยหือพระเยซูเข้าไปในเมืองอย่างเป็ดเผยบ่ได้ พระองค์ก็ตึงหลบอยู่นอกเมือง แต่ก็ยังมีคนนั้กขนาดจากภูหนภูแห่งหลังไหลมาหาพระองค์

พระเยซูอักษากคนเป็นง่อย

2 ต่อมาแหมสองสามวัน พระเยซูเข้าไปในเมืองคาเปอร์นาอุม แหม จาวบ้านจาวเมืองอู้ข่าวว้าพระองค์ปิกมาอยู่บ้านตีเกยอยู่แล้ว 2 ก็ปากันมาเต็มบ้านจันลันออกมายัดกันอยู่หน้าปะตุ้ แล้วพระเยซูก็เตสนาสั่งสอนถ้อยกำของพระเจ้าหือหมู่เขาฟง 3 มีป้อจายสี่คนจ้วยกันห้ามคนง่อยคนนึ่งมาหาพระองค์ 4 เมื่อเข้าไปใ้กำ พระเยซูบ่ได้ ย้อนมีคนนั้ก หมู่เขากี้ปากันขึ้นไปเตหลังคาออกตีตบบนหัว

พระองค์ เมื่อเตเป็นอ้อมแล้ว ก็ปากันห้อยคนเป็นง่อยนอนอยู่บนตีนอนลงไป 5 พระองค์หันความเจือของหมู่เขากี้อู้กับคนง่อยว้า “ลุกเขย บาปของเจ้าได้ไผดยกหือแล้วเน้อ”

6 ตีเห็นมีหมู่ *ธรรมจารย์* บางคนนึ่งอยู่ ก็คิดในใจว้า 7 “เป็นจาใดคนนีอู้หมีนประมาทพระเจ้า ไฟจะยกตีเขบาปได้นอกจากพระเจ้าองค์เตี๋ยแต่้อัน” 8 พระเยซูอู้กำก็คิดในใจของหมู่เขา ก็ถามว้า “เป็นจาใดหมู่ท่านคิดในใจอ้อ” 9 อันใดจะง่ายเหลือกัน ตีจะอู้กับคนง่อยนี้ว้า ‘บาปของเจ้าไผดยกหือแล้วเน้อ’ กว้าจะอู้ว้า ‘ลุกขึ้นแบกตีนอนเตี๋ยไปเตีเยะ’ 10 แต่เปือตางตั้งหลายจะอู้ว้าบุตรมนุษย์ มีสิทธินำนาจในโลกตีจะไผดยกตีเขบาปได้” แล้วพระองค์ก็อู้กับคนง่อยนั้นว้า 11 “เขาสั่งเจ้าหือลุกขึ้นแบกตีนอนปิกไปบ้านเตีเยะ” 12 คนง่อยนั้นก็ลุกขึ้น แบกตีนอนแล้วเตี๋ยปิกบ้านต่อหน้าต่อตาคนตั้งหลาย คนตั้งหมดก็ปากันจิดสรรเสริญพระเจ้าว้า “เขาบ่เกยอู้บ่เกยหันอะหยังจ้ออู้สิกเตีเยะ”

พระเยซูจวนเลวีไปตวย

13 พระเยซูเตี๋ยตำอิมกะเลสาบแหม มีคนจำนวนนั้กมาหาพระองค์ พระองค์จ้องเตสนาสั่งสอนหมู่เขา 14 ความเวลาตีพระองค์เตี๋ยมาตำตางนั้น ก็หันคนเก็บภาษีคนนึ่งจ้อเลวีลูกของอัลเฟอัส นึ่งอยู่ตีต่านเก็บภาษี พระองค์อู้กับเขว้า “ตวยเขามาเตีเยะ” เลวีก็ลุกขึ้นตวยพระองค์ไป

15 เมื่อแลงวันนั้นตอนตีพระเยซูกินข้าวกับหมู่สาวกในบ้านเลวี ก็มีหมู่คนเก็บภาษีกับคนบาปหลายคนมาอ้อมกันข้าวตวยพระองค์ตีเห็น ย้อนว้ามีคนจ้อหลายคนติดตำพระองค์ 16 มีหมู่คนตีเป็ดตั้ง *ธรรมจารย์* เป็นตึง *ฟาริสี* หันพระเยซูนึ่งกินข้าวตวยกันกับคนเก็บภาษีตีหมู่คนบาป † ก็ถามสาวกของพระองค์ว้า “เป็นจาใดจ้อจรัยของหมู่ท่านนึ่งกินข้าวอ้อมกับคนเก็บภาษีกับคนบาปจ้ออัน” 17 เมื่อพระเยซูได้ยินจ้ออันก็ตอบว้า “คนอยู่ตีสบายเข็งแองบ่ตึงกำนหมอ แต่คนตีบ่สบายตึงกำนหมอ เขาบ่ได้มาเปืออ้องหากคนตีก็ตึงว้าเป็นคนถูกตึงตำธรรม แต่มาเปืออ้องหากคนบาป”

ปัญหารีองกำน ถือศีลอดอาหาร

18 เวลานั้นหมู่สาวกของยอห์นผู้หือ *บัพติศมา* ตึงหมู่ *ฟาริสี* ถือศีลอดอาหาร มีบางคนมาถามพระเยซูว้า “หมู่สาวกของยอห์นกับสาวกของหมู่ *ฟาริสี* ถือศีลอดอาหาร แต่เป็นจาใดสาวกของท่านบ่เยีเยะฟอง” 19 พระองค์ตอบเป็นกำเฟียบว้า “เมื่อเจ้าบ่าวยังอยู่ เปือนๆ ของเขาจะถือศีลอดอาหารได้จ้อใจ เจ้าบ่าวอยู่ตวยหมู่เขาเมินมอกใด หมู่เขาก็จะบ่อดอาหารเมินมอกอัน 20 แต่จะมีวันนึ่งตีเจ้าบ่าวจะถูกเอาไปจากหมู่เขา ถึงตอนนั้นหมู่เขาก็ปากันถือศีลอดอาหาร

21 “บ่มีไฟเอาผ้าใหม่มาปะเสื้อเก่า ถ้าเยีเยะจ้ออัน เมื่อผ้าใหม่หุดก็จ้อจิกเสื้อผ้าฝืนเก่าบุดนั้กเหลือเก่า 22 บ่มีไฟเอาเหล้าจุ่นหมักใหม่ๆ ใส่ถงหนิงเก่า ย้อนว้าถ้าเยีเยะจ้ออันเหล้าจุ่นหมักใหม่นั้นจะเยีเยะหือถงหนิงเก่าแตก เหล้าจุ่นตึงถงหนิงก็จ้อจี้บ่ได้ เหล้าจุ่นหมักใหม่ตึงใส่ในถงหนิงใหม่”

จาวยิวบางคนว้าหือพระเยซู

23 มีเตีเยะนึ่งเป็น *วันสะบาโต* พระเยซูเตี๋ยลัดกำงโต้ง หละหว่างเตี๋ยลัดไปนึ่ง หมู่สาวกของพระองค์ก็เต็ดงวงข้าวมาเกิดกันกัน 24 หมู่ *ฟาริสี* หันก็ถามพระเยซูว้า “ฝ้อห็นลอ เป็นจาใดสาวกของท่านเยีเยะสั่งตีห้ามเยีเยะในวันสะบาโต”

25 พระองค์ก็ตอบว้า “หมู่ท่านบ่เกยอ่านพระคัมภีร์เรีองตีักษัตริย์ดาวิดเยีเยะตอนตีต่านกับหมู่คนตีมาตวยโค่อยากกินข้าวกา 26 ท่านเข้าไปใน *พระวิหาร* ของพระเจ้าในต้อนตี้อาบิอาธาร์เป็นมหา *ปุโรหิต* อยู่ แล้วกินเข้าหนมปังตีตั้งถวยพระเจ้า เข็งตำมกฎบ่หือไฟกินนอก

† จาวยิวสมัยนั้นหันว้าเป็นเรีองบ่ถูกตึงตีคนเคร่งศาสนาจะอยู่กับคนบ่ดีจ้อ

จากปุโรหิตเข้าอันที่กินได้ แต่ท่านยังเอาหื้อหมู่คนตีมาตวยกันตวย”
 27 พระเยซูบอกหมู่เขาว่า “พระเจ้าตั้งวันสะบาโตสำหรับจิวมนุษย์ บ่
 ใจหื้อมนุษย์ต้องมาลำบากยื้อวันสะบาโต 28 ยื้อจนจิวบุตรมนุษย์
 เป็นเจ้าเป็นนายเหนือวันสะบาโตตวย”

พระเยซูรักษาคนมือลีบ

3 พระเยซูเข้าไปใน *ธรรมศาลา* ของจาวยิวแฮม มีป้อจายคนหนึ่ง
 มือเผิกหนึ่งของเขาลีบอยู่ตีเห็น 2 มีจาวยิวบางคนกำลังพ้อว่า
 พระองค์จะรักษาป้อจายมือลีบคนนั้นใน *วันสะบาโต* ก้อ เพื่อจะหาเหตุ
 นานได้ขพระองค์ 3 พระองค์บอกคนมือลีบคนนั้นว่า “ลุกยืนขึ้นส่อง
 หน้าคนตั้งหลาย”

4 แล้วพระองค์ก็ถามหมู่เขาว่า “ควรจะเยียะก้านดีกว่าเยียะก้านอ้าย
 ในวันสะบาโต จะจิวชีวิตกว่าจะกำลายชีวิต” แต่หมู่เขาก็ป้ากันดัก
 บึง 5 พระเยซูพ้อรอบๆ หมู่เขา พระองค์ไขดกับเสียใจตีเห็นพ้อหมู่เขามี
 ใจตีเห็นแล้วอู้กับคนมือลีบว่า “เหยียดมือออกมา” เขาก็เยียะตวย
 ต่าม แล้วมือของเขาก็หายเป็นปกติ 6 เมื่อหมู่ *ฟาริสี* นั้นจาวอัน ก็พ้อ
 ออกไปวางแผนกับหมู่ของกษัตริย์เฮโรดว่าจะฆ่าพระเยซูได้จาวใด

คนตวยพระเยซูไปนิกขนาด

7 พระเยซูไปทะเลสาบกาลิลีกับหมู่สาวก แล้วมีคนนิกขนาดตวย
 พระองค์ไป ติงคนตีมาจากแคว้นกาลิลี แคว้นยูเดีย 8 กรุง *เยรูซาเล็ม*
 แคว้นอิดูเมอา กับแคว้นต้อยเผิกแม่น้ำจอร์แดน แล้วก็ยังมีคนลุกมา
 จากแควเมืองทรักกับเมืองไซดอนมาตวย ยื้อนได้ยื้อนเรื่องต่างๆ
 ตีพระองค์เยียะมา 9 พระองค์ก็เลยสั่งหมู่สาวกเทียมเอือลำนึงหื้อ
 เปื่อกั้นคนหมู่บ้นบ่หื้อมายึดอยู่พระองค์ 10 ยื้อนในวันนั้นพระองค์ได้
 รักษาคนจำนวนนิกหื้อหลาย คนเป็นพยาธิพะย้าต่างๆ ก็ยื้อนยื้อนเข้ามา
 เปื่อจะหยุบจะกำพระองค์ แล้วจะหายโรค 11 เมื่อหมู่ศิษย์ † ตีเข้าไป
 คนหันพระองค์ ก็หมอบลงกราบไหว้พระองค์ แล้วอ้อเสียงดังว่า “
 ท่านเป็นบุตรของพระเจ้า” 12 แต่พระเยซูสั่งห้ามหมู่ศิษย์อ้อย่าง
 เด็ดขาดบ่หื้อบอกพระองค์เป็นไฟ

พระเยซูเลือกหมู่อัครสาวกสิบสองคน

13 หลังจากนั้นพระเยซูขึ้นไปบนดอยม่อนหนึ่ง แล้วพระองค์เปิงใจจะ
 อ้อคนใดก็อ้อคนนั้นตวยพระองค์ไป หมู่เขาก็มาหาพระองค์ 14 ติง
 หมดมีสิบสองคน พระองค์แต่งตั้งคนหมู่บ้นเปื่อจะอยู่ตวยท่าน กับจะ
 ใจหมู่เขาไปบอก *ข่าวดี* หื้อคนอื่นฟัง พระเยซูอ้อหมู่เขาว่าหมู่อัคร
 สาวก 15 ติงหื้อหมู่เขามีอำนาจตีขับไล่ผีออกได้ตวย 16 หมู่อัคร
 สาวกสิบสองคนนี้มีจื่อว่า ซิโมนคนตีพระองค์ตั้งจื่อหื้อแฮมจื่อว่า
 เปโตร 17 ยากอบลูกบ่าวของเศเบดี กับยอห์นน้องบ่าวของเขา สอง
 คนตีพระองค์หื้อจื่อแฮมว่า โบอาเนอเยเป้วว่า “ลูกบ่าวของฟ้าอ้อ”
 18 อันดรูว์ ฟิลิป บาร์โธโลมิว มัทธีว โรมัส ยากอบลูกบ่าวของ
 อัลเฟอัส รัตเดอัส ซิโมนคนของพรรคจาดนิยม 19 กับยูดาส อิสคาริ
 โทท ตอนเมื่อลูนคนตีได้หักหลังพระเยซู

พระเยซูกับเบเอลเซบูล

20 จากนั้นพระองค์ก็ปิกบ้าน มีหมู่คนมายืนอ้อกันอยู่ตีบ้านหันแฮม
 จันเยียะหื้อพระเยซูติงหมู่สาวกสิบสองคนบ่มีเวลากันข้าวกันน้ำ 21
 เมื่อครอบครัวของพระองค์ได้ยื้อนข่าวนี้ ก็ตีคิดว่าพระองค์เป็นบ้าไปแล้ว
 จึงป้ากันมาหาเปื่อจะยับปิกเมื่อบ้าน

22 แต่มีหมู่ *ธรรมจารย์* ตีลุกจากกรุงเยรูซาเล็มมา อู้กันว่า “เขา
 ถูกเบเอลเซบูล หัวหน้าผีเข้า ตีเขาไล่ผีออกได้นั้น ก็ยื้อนใจอำนาจของ
 หัวหน้าผีตีนั้นละ”

† ในภาษากรีก เป็นคำว่า *นสะอาด*

23 พระเยซูอ้อหมู่เขาเข้ามาใกล้ๆ แล้วเล่าคำเปรียบหื้อเขาฟังว่า “
ซาตาน จะขับไล่ตีเราได้จาว 24 ถ้าอาณาจักรใดๆ แดกแยกกันเหีย
 อาณาจักรนั้นก็จะตั้งอยู่ต่อไปได้ 25 กาวถ้าครอบครัวใด แดกแยก
 กัน ครอบครัวนั้นก็จะตั้งอยู่บ่ได้ 26 เหมือนกับถ้าซาตานต่อต้านหมู่
 ของมัน หมู่มันก็จะแดกแยกกัน แล้วซาตานก็จะตั้งอยู่บ่ได้ แต่จะ
 หล่มจุ่มไปเต้าอัน

27 “บ่มีไฟสามารถตีจะเข้าไปปล้นเอาทรัพย์สมบัติในบ้านของคนตี
 มีกำลังนิกได้ เขาจะต้องมัดเจ้าของบ้านตีมีกำลังนิกนั้นเหียก่อน เลิง
 จะสามารถปล้นได้

28 “เฮาบอความจริงแก่ท่านตั้งหลายว่า ความบาปต่างๆ ติงกำอู้
 หมิ่นประมาทตีคนได้วามานัน ยังยกได้ขหื้อได้ 29 แต่ถ้าไฟอู้หมิ่น
 ประมาท *พระวิญญาณบริสุทธิ์* จะยกได้ขหื้อตีบ่ได้เลย ยื้อนว่าบาป
 นั้นจะติดตีไปตลอด” 30 ตีพระเยซูอู้จาวอันก็ยื้อนว่า หมู่เขาป้ากันหา
 ว่าพระองค์มีผีอ้ายเข้า

แม่กับน้องของพระเยซูมาหา

31 เวลานั้น แม่กับหมู่บ่น้องบ่าวของพระเยซูก็มายืนถ้าอยู่ติงนอก
 หมู่เขาใช้คนเข้าไปอ้อพระองค์ออกมา 32 มีหลายคนตีตั้งแวงพระ
 เยซูเป็นหมู่ บอกกับพระองค์ว่า “แม่กับหมู่บ่น้องบ่าวมายืนถ้าอยู่ติง
 นอก”

33 พระเยซูบอกว่า “ไฟเป็นแม่กับบ่น้องของเขา” 34 แล้วพระองค์
 ก็พ้อไปตีคนตั้งแวงพระองค์อยู่ อู้ว่า “หมู่เยียะเป็นแม่กับบ่น้องของ
 เขา 35 ยื้อนว่าคนตีเยียะตวยตีความตึงก้านของพระเจ้า คนนั้นก็
 เป็นบ่น้องกับเป็นแม่ของเขา”

คำเปรียบเรื่องจาวนาหว่านพ็ช

4 พระเยซูสั่งสอนตีอ้อมทะเลสาบแฮม มีคนจำนวนนิกป้ากันมา
 หล่มพระองค์ พระองค์ก็ลวงไปบ่น้องอยู่ในเฮือลอยอิมฝั่ง ส่วนคน
 ตั้งหลายยื้อนพ้องอยู่บนต่าฝั่ง 2 พระเยซูอู้เป็นคำเปรียบสอนหมู่เขา
 หลายอ้อย่าง พระองค์เล่าว่า 3 “พ้องหื้อตีๆ เนอ มีจาวนาคนตั้งออกไป
 หว่านเม็ดพ็ช 4 ตอนตีหว่านอยู่ตีนั้น บางเม็ดตกตามหนตางเตียว นก
 ก็มาจิกกินเหียหมด 5 บางเม็ดก็ตกลงดินตีบ้นตั้งลุ่มเป็นบ่าหินเต็ม
 ไปหมด มีดินบางเตะแหยะอยู่ติงบน ก็เยียะหื้อเม็ดพ็ชนั้นงอกขึ้นเวย
 6 แต่เมื่อโดนแดดเผาหนักขึ้นตีๆ ก็เหียวแห้งต่าย ยื้อนว่าหากอยู่ตีนั้น
 ล้าไป 7 บางเม็ดตกก้างป่าหนาม ตันหนามนั้นก็ใหญ่ขึ้นมาง่าตันนั้น
 เหียหมด ตันนั้นก็บ่มีดอกบ่มีหน่วย 8 แต่มีบางเม็ดตกบนดินตีก็งอก
 งามใหญ่ขึ้น เกิดดอกออกผลสามสิบเต้าพ้อง หกสิบเต้าพ้อง ร้อย
 เต้าพ้อง” 9 แล้วพระองค์อู้ว่า “ไผยอมพ้องก็หื้อพ้องไว้เตื่อะ”

เป้าหมายของคำเปรียบ

10 เมื่อคนตั้งหลายปิกไปแล้ว สาวกสิบสองคนติงบางคนตีตวย
 พระองค์อยู่ ก็ถามเลิงเรื่องคำเปรียบตีนั้นว่าหมายความว่าจาวใด 11
 พระองค์ตอบว่า “ข้อล้าเล็กเรื่อง *แผ่นดินของพระเจ้า* โทดหื้อท่านตั้ง
 หลายอู้ได้ ส่วนหมู่คนอื่นตีนั้น จะอู้หื้อพ้องเป็นคำเปรียบเต้าอัน 12 เปื่อ
 ว่า

‘หมู่เขาพ้อแล้วพ้อแฮมแต่จะบ่หัน
 ฟังแล้วฟังแฮมแต่จะบ่เข้าใจ
 ถ้าเขาหัน ถ้าเขาเข้าใจ
 เขาก็จะปิกมาหาพระเจ้า แล้วอ้อกำนยกได้ข’ †† ”

คำอธิบายคำเปรียบเรื่องจาวนาหว่านพ็ช

13 แล้วพระเยซูถามหมู่เขาว่า “หมู่ท่านบ่เข้าใจคำเปรียบตีนั้นเตื่อหา
 แล้วจะเข้าใจคำเปรียบอื่นตี ได้จาวใด 14 หมายความว่า คนหว่านเม็ดพ็ช

†† 4:12 อสย. 6:9-10

นั้นหว่านถ้อยคำของพระเจ้า¹⁵ เมื่อดึกตามหนทางเดียวกันเหมือนคนที่ได้ฟังถ้อยคำของพระเจ้าแล้ว แต่ *ชาตัม* มาสู่เอาถ้อยคำนั้นที่หว่านลงในใจของเขาไปเสีย¹⁶ ส่วนเมล็ดที่ตกลงดินที่ขึ้นตั้งกลุ่มเป็นป่า หว่านลงไปหมด ก็เหมือนคนที่ได้ฟังถ้อยคำ แล้วก็จับถ้อยคำนั้นไว้บ้าง เดียวนั้นเลยอย่างจืดจมนิด¹⁷ แต่หากกลงดินบ่งเล็ก อยู่ได้บ่งเมิน เมื่อเกิดปัญหาว่าโดนคำยื้อถ้อยคำนั้น เขาก็เลิกเชื่อไปเสีย¹⁸ ส่วนเมล็ดที่ตกข้างป่าหนามนั้น ก็เหมือนคนที่ได้ฟังถ้อยคำแล้ว¹⁹ แต่ยังเป็นห่วงเรื่องต่างๆ กับชีวิตในโลกนี้ หลงมัวเมาข้าวของเงินคำ กับโลกใค้ได้สิ่งต่างๆ สิ่งหมู่นี้ก็มางำถ้อยคำไว้ เยียะหื้อถ้อยคำนั้นบ่งเกิดผลในชีวิต²⁰ แต่เมล็ดที่ตกบนดินดีก็เหมือนคนที่ได้ฟังถ้อยคำแล้วอับไว้ แล้วเกิดดอกออกผลสามสิบเต้าพ่อง หกสิบเต้าพ่อง ร้อยเต้าพ่อง”

ตามโกมแล้วบังไว้

²¹ แล้วพระองค์ถามหมู่เขาว่า “มีไฟพ่องเมื่อตามโกมไฟแล้วจะเอากันควบไว้ กาวาเอาไปชุกไว้เป็นเตียงเสีย แต่จะบ่เอาไปตั้งบนตั้งไวกา²² กูสิ่งตีเอาไปซ่อนไว้ก็จะป่ากฏออกมาหื้อหัน กูสิ่งตีเป็นความลับจะถูกเปิดเผยหื้ออู้²³ ไผยอมฟังก็หื้อฟังไว้เถอะ”²⁴ พระองค์อู้กับหมู่เขาแหมว่า “หื้อเอาใจใส่ในสิ่งตีตามได้ฟังหื้อตีๆ ตานจะสวนสิ่งตีฟังมาด้วยต่างแค้นใจ พระเจ้าจะสวนความเข้าใจคั้นหื้อตานด้วยต่างแค้นนั้น ปายบ่พอจะต่อมแล้งหื้อแหม²⁵ คนตีเข้าใจอยู่แล้วก็จะเข้าใจนิกขึ้นแหม ส่วนคนตีบ่เข้าใจกับบ่สนใจนั้น แม้สิ่งตีเขาเข้าใจพระเจ้าก็จะเยียะหื้อเขาบ่เข้าใจแหมเลย”

คำเปรียบเรื่องกำนงอกของเม็ดพืช

²⁶ พระองค์อู้ต่อแหมว่า “แผ่นดินของพระเจ้าเปรียบเหมือนกับป้อจายคนหนึ่งหว่านเม็ดพืชลงในไต้งนา²⁷ ตอนเมื่อคืนกินนอนหลับ เมื่อวันก็ลุกขึ้น ไปๆ มาๆ เม็ดพืชนั้นจะงอกจ้ำเรียวขึ้นจาไต้เขาก็บู้²⁸ ย้อนว่าดินเยียะหื้อเม็ดนั้นงอกขึ้นเป็นต้นก่อน แล้วเมื่อลูนมาก็ออกงวง หลังจากนั้นก็มีเม็ดข้าวเต็มงวง²⁹ เมื่อข้าวแก่ได้ตี สมควรตีเกี่ยวแล้ว เขาก็ไปเกี่ยวเก็บมาไว้กิน ย้อนว่าถึงยามเกี่ยวข้าวแล้ว”

คำเปรียบเรื่องเม็ดพืช

³⁰ แล้วพระองค์ก็อู้ว่า “จะเปรียบแผ่นดินของพระเจ้าเหมือนอะหยังตี กาวาจะอู้คำเปรียบจาไตตี³¹ ก็เปรียบเหมือนเม็ดมีสตาธาเม็ดหนึ่ง ตอนบ่มไว้ในดิน เม็ดก็หน้อยเหลือเป็น³² แต่เมื่องอกจ้ำเรียวขึ้นมาแล้ว ก็เป็นต้นใหญ่เหลือเป็น มีกิ่งใหญ่ป้อต้นขึ้นมาเบ็งงออาศัยอยู่ในอ่มเงาของตนนั้นได้”³³ พระเยซูใช้คำเปรียบหลายเรื่องจ่าไปสอนคนตังหลายแต่ตีหมู่เขาเข้าใจได้³⁴ นอกจากคำเปรียบแล้ว พระองค์บ่ได้จู้อะหยังกับหมู่เขาแหม แต่เมื่อคนตังหลายบีกไปแล้ว พระองค์ก็อธิบายคำเปรียบหมูนั้นหื้อหมู่สาวกฟัง

พระเยซูห้ามลมหวง

³⁵ เมื่อแลงวันนั้น พระเยซูบอกหมู่สาวกว่า “หื้อหมู่เขาข้ามทะเลสาบไปเผิกตังปุ้นกันเถอะ”³⁶ หมู่เขาก็ลาคนตังหลาย ปากันลวงเอือกับพระองค์ที่นั่งในเรืออยู่แล้ว แล้วป่าพระองค์ไป มีเรือหลายลำตวยไป³⁷ จู่ๆ ลมหวงก็เกิดขึ้น เยียะหื้อคลื่นซัดน้ำเข้ามาจ้นพอจะเต็มลำเอือ³⁸ แต่พระเยซูนอนหนุนหมอนหลับอยู่ต้ายเอือ หมู่สาวกก็มาอ้องพระองค์ลุด บอกว่า “อาจารย์บ่ห่วงกันพ่องกา หมู่เขาถ้ำลึงจะจ่มน้ำต้ายกันหมดแล้ว”

³⁹ พระองค์ก็ลุกขึ้นห้ามลม แล้วสั่งคลื่นว่า “ย้าย ย่างบ่าเดียนี่” แล้วลมก็ย้าย คลื่นก็หนีบผิวบ่าเดียนั้นเลย⁴⁰ พระองค์อู้กับหมู่เขาว่า “กั้วเยียะหยัง บ่มีความเชื่อกา”⁴¹ หมู่เขากั้วขนาด อู้กันในหมู่เขาว่า “ตานผู้ตีเป็นไฟกัน ขนาดลมหวงกับคลื่นแองก็ยั้งเอือฟังตาน”

พระเยซูรักษาป้อจายตีถูกผีอ้ายเข้า

⁵ พระเยซูกับหมู่สาวกก็ข้ามทะเลสาบมาถึงแหมเผิกในเขตของจาวกราธา² หลังจากตีพระเยซูขึ้นจากเรือ ก็มีป้อจายคนหนึ่งออกมาจากอุโมงค์ฝังศพเข้ามาหาพระองค์ เขาโดนผีอ้าย[†] เข้า³ ป้อจายคนนั้นอยู่ตามอุโมงค์ฝังศพ บ่มีไฟมัดเขาไว้ได้แหมแล้ว ขนาดเอาเอือเหล็กสามไว้ยังบ่อยู่⁴ ย้อนว่าเขเอาเอือเหล็กสามเขาไว้หลายเตือแล้ว แต่เขาก็สะตึกเอือเหล็กตีสามมือจ้นปุด ตีสามตีนก็เอาฟาดลงจ้นปุด บ่มีไฟมัดเอือป้อตีจะเยียะหื้อเขาอยู่ตังๆ ได้⁵ เขาจะเตียวไปเตียวมาตามอุโมงค์ฝังศพกับต้ามดอยต่างๆ ตึงเมื่อวันตึงเมื่อคืนคางเสียงตึงเหมือนผีบ้า แล้วเอาบ่าห็นคมเอือเนื้อเอือตี

⁶ เมื่อเขาหันพระเยซูจาดไค้ ก็ล่นเข้ามาหากราบไหว้พระองค์⁷ แล้วอ้องเสียงตึงว่า “พระเยซู พระบุตรของพระเจ้า ผู้สูงสุด มาอยู่กับข้าเยียะหยัง ขอสัญญาต่อพระเจ้าก่อนเถอะว่า พระองค์จะบ่กรมานข้า”⁸ เขาจู้จ่าอ้อย้อนพระเยซูสั่งว่า “ไค้ผีอ้าย จงออกจากคนนั้นเสีย”

⁹ พระเยซูถามมันว่า “เจ้าจู้อะหยัง” มันตอบว่า “จู้ก้อง ย้อนหมู่ข้ามีหลายตัวอยู่ตวยกัน”¹⁰ หมู่มันอ้อนวอนพระองค์ข้าแล้วข้าแหมขอป้อพระองค์ไล่มันออกไปจากแคว้นนี้

¹¹ ต้าหมู่มันมีหมู่หมู่ใหญ่ถ้ำลึงเขาหะกั้นอยู่ตามเถิมดอย¹² ผีหมู่มันอ้อนวอนพระเยซูว่า “ขอไผหื้อหมู่ข้าตังหลายไปเข้าในหมู่หมู่ตีเถอะ”¹³ พระองค์ก็ยอมหื้อไปเข้าอยู่ในหมู่ได้ แล้วผีอ้ายหมูนั้นก็ออกจากป้อจายคนนั้น ไปเข้าในหมู่จำนวนประมาณสองปีนตีแล้วหมู่ก็ปากันล่นลงหน้าผาจึงลงไปทะเลแค้นน้ำต้ายหมด

¹⁴ หมู่คนเสียงหมู่ก็ปากันล่นหนีไปเล่าเรื่องนี้หื้อคนในเมืองกับคนตามบ้านนอกฟัง หมู่เขาก็ออกมาพ้อว่าเกิดอะหยังขึ้น¹⁵ เมื่อหมู่เขาปากันมาหาพระเยซู ก็หันป้อจายคนตีเกยโดนผีเข้า บ่งเลื่อผ้ามีสตีตีบ่งอยู่ คนตังหลายก็ปากันกั้ว¹⁶ คนตังหลายตีได้หันเหตุการณตีเลื่อหื้อคนอื่น ฟังว่า เกิดอะหยังขึ้นกับคนตีโดนผีเข้ากับตีเกิดในหมู่หมู่¹⁷ คนหมู่มันก็อ้อนวอนขอหื้อพระองค์ออกไปจากเขตแดนของหมู่เขาเสีย

¹⁸ ตอนตีพระเยซูบีกลงเอือ ป้อจายคนตีเกยโดนผีเข้าก็ขอไปตวย

¹⁹ พระองค์บ่ยอมหื้อเขาไป แต่บอกเขาว่า “บีกไปบ้านเสีย แล้วเล่าหื้อหมู่เขาฟังถึงกำนใหญ่ต้อองค์พระผู้เป็นเจ้าได้เยียะต่อเจ้ากับความเมตตตีพระองค์ไผดหื้อเจ้า”²⁰ ป้อจายคนนั้นก็บีกไป แล้วตึงเก้าบอกหื้อคนในแคว้นทศบุรีฟังถึงเหตุการณตีพระเยซูได้เยียะกับเขาคนตังหลายก็ปากันจิดขนาด

ลูกสาวของไยรัสกับแม่หญิงตีป่วย

²¹ พระเยซูลงเอือบีกไปแหมฝั่งของทะเลสาบ หมู่คนจำนวนนักมาแวดพระองค์ตีฮิมฝั่งทะเลสาบนั้น²² มีนาย *ธรรมาสา* ของจาวยิวคนหนึ่งจู้ไยรัสมาตีหันตวย เมื่อเขาหันพระเยซูก็เข้ามากราบตีพระองค์²³ อ้อนวอนพระองค์ว่า “ลูกสาวหน้อยๆ ของข้าพเจ้าป่วยถ้ำลึงจะต้าย ขอพระองค์ไผดไปวางมือบนตัวเขาหน้อยเถอะ เบือเขาจะได้หายโรค แล้วบ่ต้าย”²⁴ พระเยซูก็ไปกับไยรัส

หมู่คนจำนวนนักเตียวยัดอยู่พระองค์²⁵ มีแม่หญิงคนหนึ่งเป็นโรคเลื่อตักบ่หยุดมาสิบสองปีแล้ว²⁶ นางทนตักกรมานหนักขนาดจากกำนอักษาของหมอหลายคน เสียงเงินเสียงทองจ้นหมดเนื้อหมดตีแต่โรคนั้นก็บ่ยั้งแควนขึ้น ข้าบีกเป็นนักเหลือเก้า²⁷ บ่ากองนางได้ยีนเรื่องของพระเยซู ก็เตียวเข้าไปในคนตังหลาย ลักเข้ามาตังหลังพระเยซู แล้วหยุบเลื่อคุมของพระองค์²⁸ ย้อนนางก็ตีใจไว้ว่า “ถ้าเขาได้หยุบเก้าเลื่อผ้าของพระองค์ เขาก็จะหายแม่ๆ”²⁹ บ่ากองเขาหยุบเลื่อพระเยซู เลื่อตีตักอยู่ก็หยุดแ่งไปเลย นางก็อู้ตีว่าโรคหายแล้ว³⁰ พระเยซูอู้บ่าเดียนั้นเลยว่าถุกธิในตัวของพระองค์ได้แผ่ช่านออกไป จึงเหลือวบีกไปถามคนตังหลายว่า “ไผมาหยุบเลื่อผ้า

† ในภาษากรีก เป็นถ้ำว่า บ่สะอาด

เขา” 31 หมู่สาวกก็ตอบว่า “พระองค์ก็หันอยู่แล้วว่าคนกำลังยึดผู้พระองค์อยู่ ยังจะถามอยู่กว่า ‘ไผหุบตัวเขา’”

32 แต่พระเยซูพอไปรอบๆ เป็จะหาคนที่หุบเสื้อพระองค์ 33 แม่หญิงคนนั้นก็วิ่งตัวสั้น ย้อนรู้ว่าเกิดอะหยังขึ้นกับนาง ก็เข้ามาทูลลงกราบพระองค์ แล้วเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นทั้งหมดหือพระองค์ฟัง 34 พระเยซูก็อุ้กับนางว่า “ลูกเขย ความเชื่อของเจ้าเยี่ยะหือเจ้าหายโรคแล้ว จะไม่ต้องตึกแหม ขอหืออยู่ดีมีสุขน่อ”

35 ตอนทีพระองค์กำลังอุ้อยู่นั้น มีคนมาจากบ้านของโยริสตีเป็นนายธรรมศาลามอบอกเขาว่า “ลูกสาวของท่านตายแล้ว บ่ต้องรบกัวนอาจารย์ละ”

36 เมื่อพระเยซูได้ยินก็ป่วนใจทีหมู่เขาอุ้กัน † บอกโยริสว่า “บ่ต้องกัวนน่อ ขอหือเจือเต้าอัน”

37 พระองค์บ่หือคนอื่นตวยพระองค์ไป เว้นแต่เปโตร ยากอบ กับยอห์นน้องบ่าวของยากอบ 38 เมื่อหมู่เขามาแหวนเวียนของโยริส พระองค์ก็หันคนนู่นวุ่นวายให้หุยกันสนั้นป็นป็น 39 พระองค์เข้าไปในบ้าน แล้วบอกหมู่เขาว่า “หมู่ท่านปากันวุ่นวายให้สนั้นป็นป็นเยี่ยะหยัง หละอ่อนคนนียังบ่ต่ายเตือลอ กำลังนอนหลับอยู่บ่ดาย”

40 หมู่เขาก็ไคหัวใส่พระองค์

หลังจากพระองค์ใส่หมู่เขาออกไปแล้ว ก็ปาป้อมแม่ของหละอ่อนกับสาวกสามคนตีมาตวยพระองค์นั้น เข้าไปในห้องทีหละอ่อนคนนั้นนอนอยู่ 41 พระองค์กำมือของหละอ่อนคนนั้นแล้วอุ้ว่า “กาสิธา คูมิ” เป็นภาษาฮิบรูเปื้อว่า “หละเฮย ลูกขึ้นเตือะ” 42 หละอ่อนคนนั้นก็ลุกขึ้นมา แล้วเตียวไปเตียวมาในห้องนั้น (หละอ่อนแม่หญิงคนนีอายุสิบสองปี) คนต้อยู่ในห้องก็ปากันจิดอยู่ในใจ 43 พระเยซูสั่งหมู่เขาบ่หือเล่าเรื่องนีหือไฟฟ้งเป็นเต็ดขาด แล้วบอกป้อมแม่เขาเข้าวมาหือหละอ่อนกันเฮย

พระเยซูบีกไปบ้านนาซาเรธ

6 พระเยซูออกจากตีหัน แล้วบีกไปเมืองนาซาเรธบ้านของพระองค์ หมู่สาวกก็ไปตวยพระองค์ 2 เมื่อถึง วันสะมาโต พระองค์ก็ตั้งเฝ้าสั่งสอนใน *ธรรมศาลา* ของจาวยิว มีคนนักขนาดฟ้งแล้วจิดในกำสอนของพระองค์ ก็อุ้กันว่า “เขาไปเอากำก็ดจาอี่ตีไหนมา พญาบัญญาตีคนนีได้มาเป็นจาใด ตึงกำนอัครจรรยี่ต่างๆ ก็ยังเยี่ยะได้ตวย 3 เขาเป็นสลาไม้บ่ใจกา เป็นลูกบ่าวของมารีย์ มีน้องบ่าวจือยากอบ โยเสส ยูดาส กับซีโมน หมู่น้องสาวของเขาก็อยู่ในเมืองนีกับหมู่เขาบ่ใจกา” หมู่เขาก็เลยบ่ยอมอับพระองค์

4 พระเยซูก็เลยอุ้กับหมู่เขาว่า “ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า นั้นจะได้อับเกียรติในคู้ๆ ที ยกเว้นในบ้านเมืองตึงครอบครัวญาติพี่น้องของตัว” 5 ตอนต้อยู่ตีหัน พระเยซูก็บ่สามารถเยี่ยะกำนอัครจรรยี่ได้ นอกจากวางมืออักษาคคนป่วยหือหายบ่กัคนเต้าอัน 6 พระองค์จิดตีหมู่เขาบ่มีความเชื่อในพระองค์

พระเยซูส่งสาวกสิบสองคนออกไป

พระองค์ก็เลยไปสอนตามหมู่บ้านอื่นตามไก้ตามฮิมเฮย 7 พระองค์อ้องสาวกสิบสองคนมา แล้วส่งหมู่เขาออกไปเป็นคู้ๆ พระองค์หือหมู่เขามีสิทธินำจือจะไล่ผีตึงหลายออกได้ 8 แล้วสั่งว่า “บ่ต้องเอาอะหยังติดตัวไปน่อ นอกจากไม้เต้า บ่ต้องเอาของกิน กงยาม กับสตาจตีติดตัวไป 9 หือสุขเก็บได้ แต่บ่ต้องเอาเสื้อผ้าไปตวยแหมผืน” 10 พระองค์ก็อุ้กับหมู่เขาว่า “ถ้าเข้าไปในเอือนใด ก็หืออย่างอยู่ตีเอือนนั้นจันกว่าจะไปเมืองอื่น 11 แต่ถ้าตีไหนบ่ต้อนอับกว่าบ่ฟ้งหมู่ท่าน ก็หือออกจากตีหันไปเฮย แล้วปิดขี้ฝุ่นตีตืดตีนของท่านขว้าง เปือส่อหือหันว่าพระเจ้าบ่ปอใจกับบ่ยอมอับเขา”

† บ่ได้แหมอย่างว่า เมื่อพระเยซูได้ยินสิ่งตีหมู่เขาอุ้กันนั้น

12 หมู่สาวกของพระองค์ก็ออกไปสั่งสอนหือคนตึงหลายกลับใจจากบาป 13 หมู่เขาขับไล่ผีออกไปหลายตัว กับตายนำมันบ่ากอกหือคนเจ็บป่วยหลายคน คนหมู่บั้นก็หาย

กำนต่ายของยอห์นผู้หือ บัพติศมา

14 กษัตริย์เฮโรดได้ยินจือเสียงของพระเยซู ย้อนมีคนเล่าลือกันไปทั่ว บางคนอุ้ว่า “คนนีต้องเป็นยอห์นผู้หือบัพติศมา ทีเป็นขึ้นจากความต่ายแน่ๆ เลิงเยี่ยะกำนอัครจรรยี่ได้” 15 ฟ่องก็ว่า “เขาคือเอลียาห์” แต่คนอื่นก็ว่า “เขาคือผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า เหมือนกับผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าคนอื่นๆ ในสมัยโบราณนั้น” 16 เมื่อกษัตริย์เฮโรดได้ยินเรื่องหมู่นี้ ท่านอุ้ว่า “ต้องเป็นยอห์นคนตีเฮย สักหือกคอกแล้ว เป็นขึ้นจากความต่ายแน่ๆ” 17 กษัตริย์เฮโรดก็จิดจายันย้อนว่าท่านสั่งหือยบยอห์นเอาเจือกเหล็กล่ามไว้ในคอก ย้อนหันแก่นางเฮโรเดียสเมียของท่าน ซึ่งเคยเป็นเมียของฟิลิปน้องบ่าวของท่าน 18 ยอห์นเคยอุ้กับกษัตริย์เฮโรดว่า “ท่านบ่มีสิทธินำเมียของน้องมาเป็นเมียของตัว” 19 เฮโรเดียสแค้น ไคข่ายอห์น แต่กษัตริย์เฮโรดบ่หือเยี่ยะ 20 ย้อนพระองค์ก็ขยอห์น ท่านอุ้ว่ายอห์นเป็น คนถูกตองตำธรรมตึงเป็นคนบรสิฐร์ ก็เลยปกปองยอห์นไว้ กู้เตือตีกษัตริย์เฮโรดฟ้งยอห์นสอนก็บ่ม่วนใจ แต่ก็ยังไคฟ้งอยู่

21 วันนึ่งเป็นเวลาดีตีเฮโรเดียสจะหือยอห์นถูกฆ่า เป็นวันเกิดของกษัตริย์เฮโรด พระองค์เจียหมู่ข้าราชการจันสูง นายทหารจันผู้ใหญ่ ตึงคนสำคัญๆ ในแคว้นกาลิลีงานเลียง 22 ในงานนั้นลูกสาวของเฮโรเดียสฟ้อน เยี่ยะหือกษัตริย์เฮโรดตึงหมู่แขกปอกปอใจขขนาด กษัตริย์เฮโรดบอว่า “จะขออะหยังเขาก็จะหือ” 23 แล้วกษัตริย์เฮโรดยังสัญญาแหมว่า “หญจะขออะหยังก็ได้ จะขอแบ่งราชอาณาจกรสักเก็งนึ่งก็หือ”

24 นางก็ออกไปถามแม่ว่า “แม่เจ้า จะขออะหยังดี” แม่ก็ตอบว่า “ขอหัวของยอห์นผู้หือบัพติศมา” 25 แล้วนางก็ฟ้งล่นเข้าไปบอกกษัตริย์ว่า “ข้าเจ้าขอหัวของยอห์นผู้หือบัพติศมาใส่ถาดมาหือข้าเจ้าบ่าเตียวนี้” 26 กษัตริย์เฮโรดก็ตึงใจอย่างหนัก แต่ได้สาบานต่อหน้าแขกตึงหลายไว้แล้ว บ่ไคบอกนางว่าหือบ่ได้ 27 เฮโรดก็สั่งหือทหารคนนึ่งไปกคอกยอห์นมา ทหารคนนึ่งก็ไปกคอกยอห์นฆ่าในคอก 28 แล้วเอาหัวใส่ถาดมาหือนางคนนั้น แล้วนางก็เอาไปหือแม่ 29 เมื่อกษัตริย์เฮโรดอุ้จายัน ก็ปากันมาอับศพของยอห์นไปฝังไว้ในอุโมงค์

พระเยซูเลียงคนห้าป็นคน

30 หมู่อัครสาวกตีพระเยซูส่งออกไปมาแหวดพระองค์ แล้วรายงานเรื่องคู้ๆอย่างตีได้เยี่ยะตึงได้สอนหือพระองค์ฟ้ง แล้วพระเยซูก็บอกหมู่เขาว่า 31 “หมู่เขาไปหาตีเจียบๆ อย่างกันสักกำเตือะ” ย้อนว่ามีคนนักขนาดมาหาพระองค์อยู่สะลวด จันบ่มีเวลาแม่แต่จะกินข้าว

32 หมู่เขาก็ลงเอือไปหาตีเจียบๆ เป็นส่วนตัว 33 แต่ก็มีหลายคนหันหมู่เขาไป ก็จำหมู่เขาได้ แล้วคนหมู่นี้ตีมาจากหลายๆ หมู่บ้าน ก็ล่นไปตามฮิมฟ้งทะเล เปือไปตึงกรอถ้าพระเยซูกับหมู่สาวก 34 เมื่อพระเยซูขึ้นจากเอือ ก็หันคนเป็นจันนวนนัก พระองค์ก็อู้สิทธินอหมู่เขา ย้อนว่าหมู่เขาเฟียบเหมือนฟุ้งแคะตีบ่มีคนเลียง พระองค์จิงสั่งสอนหมู่เขาหลายเรื่อง

35 ตกต้อนแลง หมู่สาวกก็มาบอกพระองค์ว่า “อาจารย์ บ่าเตียวนี้ ก็ค่านักแกแล้ว ต่าหมู่นี้ก็ถูกรักนดาร 36 บอกหือหมู่เขาบีกไปเฮยก่อนบ้อ เปือจะได้ไปเขาซื้อของกินกันตามบ้านไ้บ้านนาตึงหมู่บ้านต่าหมู่นี้ก่อน”

37 แต่พระองค์ผู้ว่า “หมู่ท่านไปเสาะของกินมาเลี้ยงหมู่เขาเสียค่า” หมู่สาวกบอกว่า “จะต้องใช้เงินจำนวนเก้าจ้างสองร้อยวัน † เลี้ยงจะพอชื่อของกินมาเลี้ยงคนหมู่นี้ได้”

38 พระเยซูก็บอกหมู่เขาว่า “ไปเสาะฟ่อลว่ามิเข้านมปังอยู่ที่ก่อน” เมื่อหมู่เขาผู้ก็บิกมาบอกว่า “มิเข้านมปังห้าก้อนกับป้าสองตัว”

39 พระองค์ก็สั่งหื้อคนตังหลายนั่งเป็นหมู่ๆ บนหญ้าเขียวจุ่มที่หั้น 40 คนตังหลายก็นั่งลงเป็นหมู่ๆ ร้อยคนฟ่องห้าสิบคนฟ่อง 41 แล้วพระองค์ก็อับเข้านมปังห้าก้อนกับป้าสองตัวนั้นมา แล้วแหงนหน้าขึ้นไปฟ่อฟ้าสวรรค์ขอบพระคุณพระเจ้า แล้วก็หักเข้านมปังส่งหื้อหมู่สาวกเอาไปแจกคนตังหลาย แล้วพระองค์แบ่งป้าสองตัวแจกหื้อหมู่เขาตวย 42 คนตังหมดได้กินอิมกุคน 43 แล้วหมู่สาวกเก็บเข้านมปังตึงป้าที่เหลือได้สิบสองซ้าเต็มๆ 44 คนตังกินเข้านมปังตวยกันวันนั้นนับกำป้อจายมีห้าปีนคน

พระเยซูเที่ยวบนน้ำทะเล

45 หลังจากนั้นสักกำ พระเยซูก็บอกหื้อหมู่สาวกของพระองค์ลงเรือข้ามฟากไปเมืองเบรโซดาก่อน ส่วนพระองค์ยังอยู่ที่หั้น เพื่อส่งคนตังหลายบิกบ้าน 46 หลังจากพระองค์ลาคนตังหลายแล้ว ก็ขึ้นไปอธิษฐานบนดอย

47 มีดคำแล้วเรือของหมู่สาวกลอยอยู่ท่างทะเลสาบ ส่วนพระองค์อยู่บนบกคนเดียว 48 พระองค์หันหมู่สาวกกำลังพายเรืออย่างยากลำบาก ย้อนเรือตอลมอยู่ หละหว่างที่สามถึงหกโมงเจ้า พระองค์เที่ยวบนน้ำไปหาหมู่เขา กับเหมือนว่ากำลังจะตวยกำหมู่เขาไป 49 เมื่อหมู่สาวกหันพระองค์ตวยมาบนน้ำก็คิดว่า เป็นผี เลยอึ้งเสียงตัง 50 ย้อนว่าตงใจแก้ว แล้วพระองค์ก็อู้กับหมู่เขาต่อนั้นว่า “แบ่งใจตึงไว้ นี่เขาเน่อ บ่ถ้าแก้ว” 51 เมื่อพระเยซูขึ้นเรือแล้ว ลมก็ย้าง หมู่เขาปากันตึงขนาดที่พระองค์ตวยบนน้ำได้กับลมก็หยุด 52 ย้อนเขายังบ่เข้าใจความหมายเรื่องเข้านมปังห้าก้อนนั้น สุดบ่ัญญาหมู่เขาแล้ว

พระเยซูอักษาคคนป่วย

53 หลังจากข้ามฟากมาแควฟ่งแคว้นเยนเนซาเรทแล้ว หมู่สาวกก็มัดเรือไว้ 54 เมื่อขึ้นมาจากเรือแล้ว คนตังหั้นก็จำพระเยซูได้ 55 ก็ล่นไปบอกหมู่คนอื่นๆ ไคว่แคว้น แล้วหามคนป่วยใส่ที่นอนมาหาพระองค์ ผู้ว่าพระองค์อยู่ตังใดก็ไปหาที่หั้น 56 พระองค์ไปตังใดบ่ว่าในหมู่บ้าน ในเมือง กว่าไปบ้านนอกก็ดี คนตังหลายก็ปาเอาคนป่วยมานอนตมภาค เพื่อขอหยุบตั้นเสื่อคุมของพระองค์ กูคนตังได้หยุบตั้นเสื่อของพระองค์ก็หายป่วย

กำสอนของป้ออูยแม่หม่อนของหมู่เขา

7 มีหมู่ ฟาริสี กับหมู่ ธรรมาจารย์ ตีมาจากกรุง เยรูซาเล็ม ปากันมาหาพระเยซู 2 หมู่เขาหันสาวกของพระเยซูบางคนบ่ช่วยมือตมพิธิตางศาสนาฮิวก่อนกินข้าว 3 (จาวฮิวตังหลายตึงคนตังหมู่ฟาริสีจะถือตมกำสอนตังป้ออูยแม่หม่อนสอนต่อๆ กันมาว่า ถ้าบ่ช่วยมือตมพิธิตางศาสนาเสียก่อน จะบ่กินข้าวตือ 4 หลังจากไปชื้อของในกาดมาแล้ว ก็ตึงช่วยมือตมพิธิตางเสียก่อนเหมือนกัน แล้วก้อยกินข้าว ก็มีฮิตฮอยอื่บๆ แหมหลายอย่างตึงเขาถือ อย่างกำนล้างถ้วย จ้อน หม้อใส่ น้ำ ตึงหม้อแก่งตวย)

5 ย้อนจาวฮิวหมู่ฟาริสีกับหมู่ธรรมาจารย์ก็ถามพระเยซูว่า “เป็นจาวใดหมู่สาวกของตังบ่เหยยะตมฮิตเก่าฮอยเดิมตึงป้ออูยแม่หม่อนสอนไว้ แต่ปากันใช้มือตึงเป็นมลทินกินข้าว” 6 พระองค์ตอบว่า “หมู่ตังเป็นคนหน้าชื้อใจกิด อีสยาหื้ออูถูกตึงๆ ตึงตวยตึงถึงหมู่ตังว่า “คนหมู่ตังนับถือเอากำปากของเขาตืออัน

† ถ้าเปตรงภาษากรีกจะเป็นสองร้อยหรือหกร้อยเดนาเรียน 1 หรือหกร้อยมีห้าเท่ากับกำแอง 1 วัน

แต่ใจอยู่ห่างไคจากเขาขนาด 7 ก็เลยบ่มีประโยชน์ตึงหมู่เขาจะนมสกำนเอา ย้อนเขาเอากรฎตีคนตึงขึ้นมาอ้างเป็นกำสั่งของพระเจ้า” ††

8 หมู่ตังละเลยกำสั่งสอนของพระเจ้า แล้วไปยึดถือตมกำสอนของป้ออูยแม่หม่อนตึงสอนต่อๆ กันมา” 9 แล้วพระเยซูอู้แหมว่า “หมู่ตังเก่งขนาดตึงปากันหลบลลิกกำสั่งของพระเจ้า เพื่อเหยยะตมฮิตเก่าฮอยเดิมของป้ออูยแม่หม่อนตึงสอนต่อๆ กันนั้น 10 อย่างเจิน โมเสสสอนไว้ว่า ‘จงเคารพนับถือป้อแม่ของตึง’ กับ ‘คนใดตึงสาปเจ็งป้อแม่จะตึงมีได้ขเถิงต้าย’ 11 แต่หมู่ตังแอกขะแตกสอนว่า กรพิยสมบัติตึงควรจะจ้วยเหลือป้อแม่ตึง ก็เป็งตึงจะเอาไปถวายหื้อกับพระเจ้าแทน” 12 ลูกคนตึงก็มีข้อแก้ตึงบ่ตึงจ้วยเหลือป้อแม่ 13 หมู่ตังก็เหยยะหื้อก้อยกำของพระเจ้าบ่มีผล ย้อนฮิตเก่าฮอยเดิมตึงสอนต่อๆ กันมา กับโดยเหยยะแหมหลายอย่างตึงเหมือนกับจาวฮิวตึง”

สิ่งตึงเหยยะหื้อคนเป็นมลทิน

14 พระเยซูก็อ้อคนตึงหลายเข้ามาหาแหม แล้วอู้กับหมู่เขาว่า “หมู่ตังกูคนฟ่งหื้อตึงๆ หื้อเข้าใจแต่ๆ เน่อ 15 กำนกันของตึงห้ามกันบ่ได้ เหยยะหื้อคนเป็นมลทิน แต่สิ่งตึงออกมาจากตึงในใจ สิ่งนึบจะเหยยะหื้อคนเป็นมลทิน 16 ไผยอมฟ่งก็หื้อฟ่งไว้ตือะ” ††17 เมื่อพระเยซูละคนตึงหลายเข้าไปในเฮือน หมู่สาวกก็เข้ามาถามพระองค์ว่า “กำเพียบนึบหมายความว่าจาวใด” 18 พระองค์บิกถามหมู่เขาว่า “ตังตึงหลายยังบ่เข้าใจแหมกา ตังตึงยังบ่หั้นตือเอ่า คือว่าบ่มีอะฮยังตึงเข้าปากไปแล้วเหยยะหื้อคนเป็นมลทินได้ 19 ย้อนว่าบ่ได้เข้าไปในจิตใจ แต่ตึงตึงแล้วก็ถ่ายออกไปเสีย” (ตึงจาวฮิวเป็นกำนบอกหื้ออูว่าของกินอ้อย่างกินได้ บ่มีอันใดเป็นมลทิน) 20 พระองค์ก็อู้ต่อแหมว่า “สิ่งตึงออกมาจากจิตใจของคนนึบละเหยยะหื้อคนเป็นมลทิน 21 ย้อนว่าสิ่งตึงออกมาจากจิตใจของคนคือกำนคิดอ้าย กำนลักของ กำนฆ่าคน กำนเหยยะบาปตางเพศกู้อย่าง 22 กำนเล่นจู้ กำนชื้อโลก กำนเหยยะอ้าย กำนหลอกหลวง ราคะตึงหา ความอิจจาวฮอยยวน กำนใส่อ้ายคนอื่บ ความหยิ่งจ้องหอง กับกำนเป็นคนบ่มีสำนึกในตางธรรม 23 สะบะกูสิ่งตึงตึงนึบออกมาจากใจของคน เหยยะหื้อคนเป็นมลทิน”

ความเจือของแม่ญิงจาวซีเรียฟินีเซีย

24 พระเยซูจากตึงหั้นเข้าไปในแคว้นเมืองไทรกับเมืองไซดอน † แล้วเข้าไปในเฮือนหลังนึ่ง พระองค์บ่ตึงกำนหื้อไฟอู้ไฟหั้น แต่ก็ยังมีคนอู้คนหันอ้อยู่

25 มีแม่ญิงคนนึ่ง ลูกสาวของนางถูกผีอ้าย †† เข้า เมื่ออู้ข่าวถึงเรื่องพระเยซู นางก็เข้ามา แล้วไหว้ตึงตึงของพระองค์ 26 แม่ญิงคนนึบบ่ใจเป็นจาวฮิว แต่เป็นจาวซีเรียฟินีเซีย ตึงอูภาษากรีก นางมาอ้อนวอนขอหื้อพระองค์ขับไล่ผีออกจากลูกสาว 27 พระองค์อู้กับแม่ญิงคนนึบว่า “หื้อหมู่ลูกกินอิมเสียก่อนตือะ บ่ถูกตึงตึงจะเอาของกินของลูกไปใจงหื้อหมา” 28 แต่แม่ญิงคนนึบตอบพระองค์ว่า “แม่แล้วตังเจ้าข้า แม่แต่หมาตืออยู่บ่ตึงได้ ก็ได้กินเศษของกินลูกตึงตกลงจากตึง” 29 พระเยซูบอคนางว่า “ย้อนเจ้าตอบจาวฮิว บิกไปบ้านเจ้าตือะ ฝ้อออกจากลูกสาวแล้วเน่อ” 30 เมื่อนางบิกไปแควบ้าน ก็หันลูกสาวนอนอ้อยู่บนตึงนอน ฝ้อออกไปแล้ว

พระเยซูอักษาคคนตึงหูหนวกกับปากกัก

31 แล้วพระเยซูออกจากแคว้นเมืองไทรแต่ยถ่ายเมืองไซดอน ไปทะเลสาบกาลิลีในแคว้นทศบุรี 32 มีคนปาป้อจายหูหนวกปากกักคนนึ่งมาหาพระองค์ อ้อนวอนขอพระองค์วางมือบนตึงคนนึบ เพื่ออักษเขาเขาหื้อหาย

†† 7:7 อสย. 29:13 † ถ้าเปตรงกับภาษากรีกจะเป็น “ไทรบาน” เปว่าของตึงแยกไว้เพื่อถวายพระเจ้า †† สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อ 16 †† สำเนาโบราณบางฉบับมีคำกว่า “กับเมืองไซดอน” ††† ในภาษากรีก เป็นคำกว่า บ่สะอาด

33 พระองค์ปาป้อจายคนนั้นออกจากคนตั้งหลายไปอยู่แหมที่นี้
พระองค์เอานิ้วมือชุกเข้าไปในหูของเขา แล้วถ่มน้ำลายใส่นิ้วมือแปด
ที่ลิ้นของเขา 34 แล้วพระองค์แหงหน้าฟ้อฟ้าสวรรค์ ถอนหายใจ
ยาวด้วยความอินดูแล้วบอกคนนั้นว่า “เอฟฟารา” แปลว่า “จงเปิด
ออก” 35 แล้วหูของคนนั้นก็ได้ยิน ลึนก็รู้สึกได้รอบขึ้นมาบ้างเดี๋ยวนั้น
เลย

36 พระองค์สั่งหมู่คนตีปาเขามาบ่หือไปเล่าเรื่องนี้หือไฟฟิง แต่ยังมี
พระองค์สั่งห้ามนักเต้าใด หมู่เขาก็ยังบอกคนอื่นนักขึ้นเต้าอื่น 37 คน
ตั้งหลายก็ปากันจัดขนาดอุ้กันว่า “กูสิ่งตีพระเยซูเยียนั้นตีขนาด
พระองค์เยียนะหือคนหูหนวกได้ยิน เยียนะหือคนใบ้ได้”

พระเยซูเลี้ยงคนสี่ปีคน

8 เวลานั้นมีคนจำนวนนักมาหาพระเยซูแหม แต่เมื่อของกิน
เสียงหมดแล้ว พระเยซูจึงอึ้งหมู่สาวกมาหาอุ้ว่า 2 “เฮาอินดู
คนหมู่นี้ขนาด ย้อนหมู่เขาอยู่ตวยเฮาสามวันมาแล้ว บ่าเตี้ยนบ่มีอะ
หยังกินสักอย่าง 3 ถ้าเฮาหือหมู่เขาบีกบ้านโดยบ่ได้กินอะหยังเตื่อ หมู่
เขาก็จะเป็นปีหมดแวงข้างตาง ย้อนว่าบางคนก็ลุกจากตีโก่ง มา” 4
หมู่สาวกก็ตอบว่า “ในตีถูรกันดารจ่าอี จะไปเซาะของกินตีไหนมา
เลี้ยงหมู่เขาปะล้าปะเหลือ” 5 พระเยซูถามหมู่สาวกว่า “หมู่ต่านมีเข้า
หนมปังที่ก้อน” หมู่สาวกตอบว่า “เจ็ดก้อนเต้าอื่น” 6 พระองค์สั่งหือ
คนตั้งหลายนั่งลงบนปิ่นดิน แล้วพระองค์อับเอาเข้าหนมปังมา
อธิษฐานขอพระคุณพระเจ้า แล้วก็หักเข้าหนมปังยื่นหือหมู่สาวกเอา
ไปแจกคนตั้งหลาย 7 หมู่เขามิบ่าตัวหน้อยๆ บ่ที่ตัว พระองค์ก็เอาป่านั้น
มาขอพระคุณพระเจ้า แล้วหือหมู่สาวกเอาไปแจกตวย 8 คนตั้ง
หลายกินอ้อมกันหมดแล้ว ยังเก็บของกินตีเหลือใส่ถ้วยได้แหมเจ็ด
แค้น 9 คนตีอยู่ตีหั้นมีประมาณสี่ปีคน แล้วพระองค์ก็ส่งเขาตั้ง
หลายบีกเมื่อบ้าน 10 ส่วนพระองค์กับหมู่สาวกปากันลงเฮื่อไปแคว้น
กาลมาบูร่าเดี๋ยวนั้นเลย

หมู่ ฟาริสี มากดลองพระเยซู

11 หมู่ฟาริสีตั้งเกาเถียงพระเยซู แล้วขอหือพระองค์เยียนะหมาย
สำคัญจากฟ้าสวรรค์หือฟ้อ เพื่อจะอุ้ว่าพระองค์มาจากพระเจ้าแต่ๆ
ก่อ 12 พระเยซูถอนหายใจยาวแล้วอุ้ว่า “เป็นจาใดคนในสมัยนี้ฟ้อหา
กำหนดสำคัญเต้าอื่น เฮาบอกความจริงแก่ต่านตั้งหลายว่า เฮาจะบ่
เยียนะหมายสำคัญหือคนในสมัยนี้หั้น” 13 พระองค์ก็ละหมู่เขาไว้หั้น
แล้วลงเฮื่อกับหมู่สาวกข้ามทะเลสาบไปแหมฝั่งหนึ่งเฮีย

เจือฟุของหมู่ฟาริสีกับของหมู่เฮโรด

14 หมู่สาวกลิมเอาเข้าหนมปังมาตวย ในเฮื่อมืออยู่ก้อนเดียว 15 พระ
เยซูเตือนหมู่เขาว่า “หละวังเจือฟุของหมู่ฟาริสี กับเจือฟุของกษัตริย์
เฮโรดไว้หือตีๆ” 16 หมู่สาวกอุ้กันว่า “ตีพระองค์อุ้จ่าอีก็ย้อนว่าหมู่
เฮาบ่มีเข้าหนมปัง” 17 พระเยซูอุ้ว่าหมู่เขาอุ้เรื่องอะหยังกินอยู่ก็เลยอุ้
ว่า “เยียนะหยังหมู่ต่านปากันอุ้เรื่องบ่มีเข้าหนมปัง หมู่ต่านยังบ่เข้าใจ
เตื่อกา กว่าที่สุดคำกิดแล้ว 18 มีต่ากีฟ้อบ่หั้น กับมีหูก็บ่ได้ยินจ่าอีกา
หมู่ต่านจ่าบ่ได้กา 19 ตอนตีเฮาเอาเข้าหนมปังห้าก้อนเสียงตึงห้าปี
คนนั้น หมู่ต่านเก็บตีเหลือได้สี่ช่า” หมู่เขาตอบว่า “ได้สิบสองช่า”
20 “ตอนตีเฮาเอาเข้าหนมปังเจ็ดก้อนเสียงตึงสี่ปีคนล่อ ต่านตั้ง
หลายเก็บตีเหลือได้สี่ถ้วย” หมู่เขาตอบว่า “ได้เจ็ดถ้วย” 21 แล้วพระ
เยซูก็อุ้ว่า “ยังบ่เข้าใจเตื่อกา”

พระเยซูอักษากคนตาบอดตีเมโรซดา

22 เมื่อพระเยซูตั้งหมู่สาวกมาแหมเมืองเบโรซดา มีคนปากัน
ตาบอดคนหนึ่งมาอ้อนวอนขอพระองค์อักษากเขาหือหาย 23 พระองค์ก็
รุ่งมือคนตาบอดออกมาออกหมู่บ้าน แล้วถ่มน้ำลายใส่ต่าตึงวางมือ
บนต่าสองเบื่องของคนนั้น ถามว่า “ฟ้อหั้นอะหยังฟ้องก่อ”

24 คนตาบอดก็ได้แหงหน้าขึ้นมาฟ้อแล้วบอกว่า “หั้นคนเหมือน
เกาไม้เตียวไปเตียวมา” 25 พระองค์ก็วางมือบนต่าของเขาแหมเตื่อ
นึ่ง คนตาบอดก็บีกต่าฟ้อ ต่าของเขาก็หายดี เข่าฟ้อหั้นตั้งหลาย
ได้เป่งหลัง 26 พระองค์ก็ส่งเขาบีกเมื่อบ้านเฮียกับบอว่า “ห้ามแ่ว
เข้าไปในหมู่บ้านเน่อ”

เปโตรอุ้ว่าพระเยซูเป็น พระคริสต

27 พระเยซูกับหมู่สาวกเตียวตางไปตามหมู่บ้านใกล้เมืองซีซารียา
ฟีลิปปี ต่อนเตียวข้างตางนั้นพระองค์ถามหมู่สาวกของพระองค์ว่า “
คนตั้งหลายอุ้กันว่าเฮาเป็นไผกา”

28 หมู่สาวกตอบว่า “บางคนก็ว่าเป็นยอห์นผู้หือ บัพติศมา บางคน
ก็ว่าเป็นเอลียาห์ แล้วมีบางคนว่าเป็น ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทน
พระเจ้า คนหนึ่ง” 29 แล้วพระองค์ถามหมู่เขาว่า “หมู่ต่านล่อ ก็ตีว่าเฮา
เป็นไผ” เปโตรตอบว่า “พระองค์เป็นพระคริสต” 30 แล้วพระองค์ก็
สั่งหมู่สาวกบ่หือบอกคนอื่นว่าพระองค์เป็นไผ

พระเยซูตวยตีเกล็ดความต่ายของพระองค์

31 แล้วพระเยซูตั้งเกาสอนหือหมู่เขาอุ้ว่า “บุตรมนุษย์จะต้องได้อับ
ความตีกรรมหลายอย่าง หมู่ คนแต่่าคนแก่ หมู่หัวหน้า ปุโรหิต
ตีหมู่ รรรมจ่ารย์ จะบ่ยอมอับพระองค์ ในตีสุดพระองค์จะต้องถูก
ฆ่าต่าย แต่หลังจากนั้นแหมสามวันพระเจ้าจะเยียนะหือเป็นขึ้นจาก
ความต่าย” 32 พระเยซูเล่าเรื่องนี้หือหมู่สาวกฟ้องอย่างบ่ปิดบังอะ
หยัง ส่วนเปโตรปาพระเยซูออกจากหมู่ แล้วว่าหือพระองค์ 33 พระ
เยซูชง้วยหน้ามาฟ้อหมู่สาวกแล้วก็ดำเปโตรว่า “ไอ้ ช่าต่าน ไปหือปีนหู
ปีนต่า ย้อนว่าเจ้าบ่ได้ตีถ้อยอย่างพระเจ้า แต่ก็ถ้อยอย่างคน”

34 แล้วพระองค์อึ้งคนตั้งหลายกับหมู่สาวกเข้ามาหา แล้วบอกหมู่
เขาว่า “ถ้าไผคนใดไค้เป็นสาวกของเฮา ก็หือคนนั้นตัดอกตัดใจ แแบก
ไม้ข้างเขนของตัวเกา แล้วตวยเฮามา 35 ย้อนว่าถ้าคนใดไค้อักษาก
จิตของตัวไว้ คนนั้นจะอักษากจิตนั้นบ่ได้ก็จ่าต่าย แต่ถ้าคนโดยยอม
สละจิตของตัวย้อนหั้นแก่เฮาตึง ข่าวดิ คนนั้นจะมีชีวิตนิรันดร์ 36
จะมีปะโยชนอะหยัง ถ้าได้เป็นเจ้าของกูสิ่งกู้อย่างในโลกนี้ แต่ต้อง
เสียจิตของตัวไปเฮีย 37 ต่านจะเอาอะหยังไปแลกกับชีวิตของต่าน
บีกคืนมาได้ 38 ในยุคนี้ตีมีคนบาปเป็นคนที่บ่ซ้อสัตย์ต่อพระเจ้า ถ้าคน
ใดอายย้อนตีต่าต่านเฮากับคำสอนของเฮา เฮาผู้เป็นบุตรมนุษย์ก็จะ
อายคนนั้นตวยเมื่อเฮาบีกมาในโลกด้วยรัศมีของพระบิดาอ่วมกับหมู่
ภูตสวรรค์ บรสิทุร์”

9 พระเยซูอุ้กับหมู่เขาแหมว่า “เฮาบอกความจริงแก่ต่านตั้ง
หลายว่า หมู่ต่านบางคนตียืนอยู่ตีนี้ จะยังบ่ต่ายเตื่อจันกว่าจะ
ได้หั้น แผ่นดินของพระเจ้า มาด้วยฤทธิเดช”

โมเสสกับเอลียาห์มาบ่ากฏ

2 หลังจากนั้นหกวันพระเยซูปาเปโตร ยากอบ กับยอห์นขึ้นไปบน
ตอยสูงตวยกัน บ่มีคนอื่นตีหั้น แล้วตัวของพระองค์ก็เปียนไปต่อ
หน้าต่อต่าหมู่เขา 3 เสื้อผ้าของพระองค์ก็ขาวจันเหลืออมมาบๆ บ่มี
ส่าฟอกผ้าคนใดในโลกจะฟอกเสื้อผ้าหือขาวจันได้ 4 แล้วหมู่เขาก็
หั้นเอลียาห์กับโมเสสกำลังอุ้กับพระเยซูอยู่

5 เปโตรบอกพระเยซูว่า “อาจารย์ครับ เป็นสิ่งดีแต่ๆ ตีหมู่เฮาได้มา
อยู่ตีนี้ หมู่เฮาจะแบ่งตวยไว้สามหลังหืออาจารย์ โมเสส กับเอลียาห์คน
ละหลัง” 6 ตีเปโตรอุ้จ่าอันก็ย้อนว่าหมู่เขายังสะตุงตักใจอยู่ เลยบ่อุ้ว่า
จะอุ้จ่าใดตี

7 จากนั้นก็มีเมฆมาหุ้มหมู่เขาไว้ แล้วมีเสียงออกมาจากเมฆว่า “
ต่านผู้นี้เป็นลูกตีเฮาอักษาก หือเจือฟิงต่านเตื่อะ”

8 หมู่เขาฟ้องเหลือยฟ้อรอบๆ ตันใดนั้นก็บ่หั้นไฟ หั้นถ้าพระเยซูเต้า
อัน

9 ตอนที่ปากันเดียวลงมาจากดอยนั้น พระองค์สั่งห้ามหมู่เขาบ่หือเล่าเรื่องดีหั้นนี้หือไฟฟง จันคว่าบุตรมนุษย์จะเป็นขึ้นจากความตายหือก่อน

10 หมู่เขาก็เก็บเรื่องนี้ไว้ แต่ก็ยังถามในหมู่เดียวกันว่า ที่พระองค์อู้ว่า “เป็นขึ้นจากความตาย” นั้นหมายความว่าจาดใด 11 แล้วหมู่เขากลามพระองค์ว่า “เป็นจาดใดหมู่ *ธรรมาจารย์* ปากันอู้ว่าเอเสียห์ต้องมาก่อน *พระคริสต์*”

12 พระเยซูตอบว่า “ถูกแล้ว ที่เอเสียห์ต้องมาก่อนเปือมาเทียมกุสิ่งกืออย่างหือปีกเหมือนเก่า แต่จ่าได้กือว่าพระคัมภีร์เขียนเลิงบุตรมนุษย์ไว้ตวยว่า บุตรมนุษย์จะต้องทนตึกกรรมอันอย่างแสนสาหัสกับถูกละไปหือ 13 แต่เขาจะบอกหืออู้ว่าเอเสียห์ได้มาแล้ว คนตังหลายก็ปากันเขียนปะตีกับเป็นตามใจของหมู่เขา เหมือนกับที่เกยเขียนไว้ในพระคัมภีร์” †

พระเยซูอักษะหะอ่อนตีมีฝ้ายเข้า

14 เมื่อพระเยซูกับสาวกลงดอยมาหาหมู่สาวกที่ถ้ำอยู่ตังลุ่ม ก็หั้นมีคนจ่าบวนนักแวดทะเลภูมิหมู่สาวกอยู่ มีหมู่ธรรมาจารย์กำลังเลิงหมู่เขา 15 เมื่อคนตังหลายหั้นพระเยซูตวยมา ก็แปลกใจกับตีใจ ปากันล่นเข้ามาต้อนฮับพระองค์

16 พระเยซูถามหมู่เขาว่า “กำลังเลิงกันเรื่องอะฮยัง” 17 มีป้อจายคนนึ่งในคนตังหลายนั้นตอบพระองค์ว่า “อาจารย์ครับ ข้าพเจ้าปาลูกบ่าวมาหาอาจารย์ เขามีฝ้ายเข้าหืออู้ได้ 18 ฝ้อออกฤทธิ์เมื่อใดจะหือหะอ่อนคนนึ่งโก้นลงดิน น้ำลายออกเต็มปากจือไฟพะ ขบเขี้ยวขบกางมันตึง กับตัวแข็งเก๊กเด็ก ข้าพเจ้าขอหมู่สาวกของต่านใส่ฝ้านั้นออก แต่หมู่เขาใส่มันออกบ่ได้” 19 พระเยซูตอบว่า “เฮ้อ หมู่คนบ่มีความเชื่อ เขาจะต้องอยู่กับหมู่สุไปแหมเมินสักเต้าใด เขาจะต้องอดทนกับหมู่สุไปแผวไหน ปาหะอ่อนคนนึ่งมานี้แล้ว” 20 หมู่เขาก็ปาหะอ่อนมาหาพระองค์ เมื่อฝ้านั้นพระองค์ ก็หือหะอ่อนจิก แล้วโก้นลงกึ่งไปมาบนพื้นดิน กับน้ำลายออกเต็มปากจือไฟพะ 21 พระเยซูก็ถามป้อจายคนนึ่งว่า “ฝ้ายหือเป็นจ่าอ้อมาเมินแล้วกา” ป้อจายก็ตอบว่า “เป็นตึงแต่เมื่อหือหะอ่อนๆ มาแล้ว 22 ฝ้ายหือหือตงน้ำตักไฟจือๆ เปือจะฆ่าหือตาย ถ้าต่านสามารถจวยได้ ก็ขออินดูจวยบ่หือเตือะ” 23 พระเยซูอู้กับป้อจายคนนึ่งว่า “ถ้าจวยได้” อ้อกา ถ้าไฟจือ กืออย่างก็ไปไม่ได้สำหรับเขา” 24 ป้อจายของหะอ่อนก็อ้องออกปากออกคอกว่า “ข้าพเจ้าจือๆ แต่มีความเชื่อบ่พอ ขอไฟดเต็มแก้งหือจือเตือะ” 25 เมื่อพระเยซูหั้นหลายคนปากันล่นเข้ามาหานักขึ้นพระองค์ก็สั่งฝ้าย † ตวินั้นว่า “ไว้ฝ้ายหือหือหุหนวกอู้ได้ เขาสั่งหือจ่าออกจากหะอ่อนคนนึ่ง ห้ามปิกมาเข้าเขาแหมฆ่าเน้อ” 26 ฝ้านั้นก็ให้ๆ หือหะอ่อนคนนึ่งดินจึ่งดินจ่าจอยู่สักกานึ่งแล้วก็ออกไป หะอ่อนกีนอนหิมีผิวเหมือนคนตาย แล้วคนตังหลายก็อู้กันว่า “เขาตายแล้ว” 27 แต่พระเยซูกำมือของหะอ่อนคนนึ่งจิกหือลูกขึ้นหะอ่อนคนนึ่งก็ลุกขึ้นยืน

28 เมื่อพระเยซูเข้าไปในเฮือนหลังนึ่ง หมู่สาวกก็มาถามพระองค์เปือส่วนต้วว่า “เป็นจาดใดหมู่เขาเลิงใส่ฝ้านั้นออกบ่ได้” 29 พระองค์ก็ตอบว่า “ฝ้ายจือจะใส่ออกง่ายๆ ตึงบ่ได้เน้อ เว้นแต่ต้องอธษฐานใส่เต้าฮั้น”

พระเยซูอู้เลิงเรื่องความตายของพระองค์เปือเตือต้อสอง

30 พระเยซูตึงหมู่สาวกปากันออกจากที่หั้น ตวยก่ายแคว้นกาลิลีไป แต่พระองค์บ่ไคหือไฟอู้ว่าพระองค์อยู่ตีไหน 31 ย้อนว่าต่อนั้นพระเยซูกำลังสอนหมู่สาวก พระองค์บอกหมู่เขาว่า “จะมีคนหักหลังบุตรมนุษย์ แล้วมอบพระองค์หืออยู่ในอำนาจของคน แล้วหมู่เขาจะฆ่าพระองค์หือตาย แต่เมื่อตายได้สามวัน พระองค์จะเป็นขึ้นจาก

† คนตีได้ยินเรื่องนี้ในสมัยของพระเยซูคงเข้าใจว่านี่เป็นคำนำอ้างอิงความตึกตียอหั้นผู้หือบพิตศาฮับ †† ในภาษากรีก เป็นคำว่ ปสะอาด

ความตาย” 32 ที่พระเยซูบอก หมู่สาวกบ่เข้าใจก้าอู้นั้น แต่หมู่เขาก็บ่ก้าถามพระองค์

พระเยซูบอกว่ไฟเป็นใหญ่ที่สุด

33 แล้วหมู่เขามาเลิงเมืองคาเปอร์นาอุม ต้อนต้อยู่ในบ้าน พระเยซูถามหมู่สาวกว่า “ต่อนตวยมาค่างตาง หมู่ต่านเลิงกันเรื่องอะฮยัง” 34 แต่ก้าคนปากันตักบิงหมดอู้สิกอาย ย้อนว่าต่อนตวยมาค่างตางนั้น หมู่เขาเลิงกันเรื่องไฟจะเป็นใหญ่ที่สุด 35 พระองค์ก็บ่ลงอ้องสาวกตึงสิบสองคนเข้ามาแล้วอู้ว่า “ถ้าไฟไคเป็นคนตังเก้า ก็หือเขาคนนึ่งเป็นคนตังปาย แล้วฮับจิกคนตังหลาย” 36 พระองค์เอาหะอ่อนหือคนนึ่งมาฮั้นอยู่สอ่งหน้าหมู่เขา พระองค์ก็อ้อมหะอ่อนคนนึ่งมานั่งตักไว้ แล้วอู้กับหมู่เขาว่า 37 “ถ้าไฟจะต้อนฮับหะอ่อนหือจ่าอ้อฮั้นแก่เฮา คนนึ่งก็ต้อนฮับเฮา บ่จื่อต้อนฮับก้าเฮาเต้าฮั้น แต่ฮยังต้อนฮับผู้ตีจื่อเฮามาตวย”

คนตีบ่ต้อนฮับพระเยซูก็เปือหมู่ของพระองค์

38 ยอหั้นอู้กับพระเยซูว่า “อาจารย์ครับ หมู่เขาหั้นคนนึ่งไล่ฝ้อออกในนามของพระองค์ หมู่เขาก็ห้ามเขาฮั้นหมู่เขา” 39 แต่พระเยซูบอกว่ “บ่ต้องห้ามเขาเน้อ ย้อนว่าบ่มีไฟสักคนตีหือหะก้าน อ้อครूरย์ในจื่อของเขา แล้วจะปิกมาว่ใส่ฝ้ายเขาเมื่อลุน 40 ไฟบ่ต้อนฮับเขาตีเปือหมู่ของเขาแล้ว 41 เขาบอกความจริงแก่ต่านตังหลายว่า ไฟคตีเต้าฮั้นหมู่ต่านกั้นสักจอกนึ่งยอนว่าหมู่ต่านเป็นคนฝ้ายพระคริสต์ คนนึ่งก็จะได้ฮับรางวัลเน้นอน”

ตีขของคนที่หือหือคนอื่นหลงผิด

42 “แต่ถ้าไฟคนใดหือหือคนตีเปือเหมือนหะอ่อนหือคนตีจื่อจวงใจในเขาหลงผิดไปสักคนนึ่ง ก็หือเขาป้าฮั้นไม่ก้อนใหญ่ๆ มัดติดคอกคนนึ่ง แล้วอ้อมจิงลงในทะเลหือตวยหือ ก็ฮยังดีเหลือ 43 ถ้ามือของต่านหือหือต้วต่านเปือบาป ก็หือกขขวางหือ ย้อนว่าถ้ามีมือกุดแต่ฮยังมีจิตมีนริณร์ ยังดีเหลือมีมือตึงสองข้างตึครบหมด แต่ต้องตคหมือหน้าอกตีมีไฟไหมบ่อู้จกตีบ 44 ถ้าตีบของต่านหือหือต้วต่านเปือบาป ก็หือกขขวางหือ ย้อนว่าถ้ามีตีบตุด แต่ฮยังมีจิตมีนริณร์ยังดีเหลือมีตีตึงสองข้างตึครบหมด แต่ต้องตคหมือหน้าอก †47 ถ้าแค้นต่าของต่านหือหือต้วต่านเปือบาป ก็หือควิตขวางหือ ย้อนว่าถ้ามีแค้นต่าฝักเดียว แต่ฮยังได้เข้าในแผ่นดินของพระเจ้า ยังดีเหลือมีต่าครบตึงสองแค้น แต่ต้องตคหมือหน้าอก 48 ฮยัง ‘ตีหั้นต้วหนอนตีคั้นคนบ่อู้จกตีตาย ไฟก็ไหมอยู่บ่อู้จกตีบ’ †49 พระเจ้าจะเทียมคนตังหลายหือหมดใส่ด้วยไฟ

50 “เกือเปือสิ่งตีมีประโยชน์ แต่ถ้าเกือจ่างไปหือจะหือหือเกือหมดตีบได้ ขอหือต่านตังหลายเปือเหมือนเกือ แล้วอยู่ตวยกันอย่างสงบสุขกับสามัคคี”

พระเยซูสอนเรื่องก้านละพัลละเมย

10 แล้วพระเยซูออกจากเมืองคาเปอร์นาอุมเข้าไปแคว้นยูเดีย ต้อยู่แหมฝักนึ่ง ของแม่บ่าจอร์แดน มีคนปากันมาหาพระองค์ พระองค์ก็สั่งสอนหมู่เขาเหมือนอย่างตีเกยสอนมาก่อนนึ่ง 2 มีหมู่ *ฟาริสี* บางคนมาลองเจิงพระองค์ว่ “จะผิด *บทบัญญัติ* ก้อถ้าพัลจะละเมยหือ” 3 พระองค์ยอนถามเขาว่า “โมเสสได้สั่งเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่จาด” 4 หมู่เขาปากันตอบว่ “โมเสสยอมหือป้อจายละเมยได้ มอกป้อจายเขียนใบหย่าหือเมยหือ แล้วก็ละนางไปได้เลย” 5 พระเยซูตอบว่ “โมเสสเขียนบทบัญญัติขื่อนี้ก็ยอนว่าหมู่ต่านหลีกหลัง 6 แต่ตึงแต่เก้าหือตีที่พระเจ้าสร้างโลกนึ่ง ‘พระองค์ได้สร้างคนเปือป้อจายกับแม่ฮึง’ 7 ยอนจ่าฮั้นป้อจายจะแยกจากป้อแม่

‡ สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อ 44 ตีมือข้อความเหมือนกับข้อ 48 †† สำเนาโบราณฉบับมีข้อ 46 ตีมือข้อความเหมือนกับข้อ 48 †‡ 9:48 อสย. 66:24

ของตัวไปอยู่ร่วมผูกพันกันกับเมีย ถึงสองคนจะกายเป็นคนๆ เดียวกัน⁸ กับจะเป็นสองคนแหมต่อไป แต่เป็นคนๆ เดียวกัน⁹ ย้อนจาอันสิ่งตีพระเจ้าได้มัดได้ป็นเข้าตวยกันแล้ว บัดหื้อโผมาเตเขาตึงสองออกจากกันเนื้อ”

¹⁰ เมื่อพระเยซูเข้าไปในบ้านกับหมู่สาวก หมู่สาวกก็ถามพระองค์เกี่ยวกับเรื่องกานละพัลละเมีย ¹¹ พระองค์ตอบว่า “ป้อจายคนใดละเมียเก่าแล้วไปมีเมียใหม่ คนนั้นก็เยยะผิดเรื่องกานล่วงประเวณีต่อเมียเก่า ¹² ถ้าแม่ญิงคนใดละพัลเก่าแล้วไปเอาพัลใหม่ คนนั้นก็เยยะผิดเรื่องกานล่วงประเวณีต่อพัลเก่าเหมือนกัน”

พระเยซูปิ่นปอนหื้อหละอ่อนหน้อยๆ

¹³ มีบางคนปาหละอ่อนหน้อยๆ ของหมู่เขาเข้ามาหาพระเยซู เปื่อหื้อพระองค์วางมือปิ่นปอน แต่หมู่สาวกว่าหื้อ ¹⁴ เมื่อพระเยซูหันหมู่สาวกเยยะจาอัน ก็ป้อใจ ฐู้กับหมู่เขาว่า “หื้อหมู่หละอ่อนเข้ามาหาเขาเตื่อ บัดห้ามเขาไว้ ย้อนว่า *แผ่นดินของพระเจ้า* เป็นของคนตีเหยิบเหมือนหละอ่อนหมู่ ¹⁵ เขาบอกความจริงแก่ตั้นตึงหลายว่า ถ้าไฟคนใดป้อฮับเอาแผ่นดินของพระเจ้าเหมือนหละอ่อนหมู่ ¹⁶ คนนั้นก็จะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้าตึงป้อได้” ¹⁶ แล้วพระองค์ก็กอดหละอ่อนหมู่ ¹⁷ นี้ เขามีอวางหมู่เขา แล้วก็ปิ่นปอนหื้อ

เศรฐฐีหมู่

¹⁷ ในเวลาที่พระเยซูกำลังเตียวไปต่าหนตางนั้น มีป้อจายคนนึ่งล่นเข้ามาคูกเข้าล่งต่อน้ำพระองค์ถามว่า “อาจารย์ผู้ตีเลศ ข้าพเจ้าจะต้องเยยะความตือะหย่งฟองเลิงจะได้จิตนิรันดร์” ¹⁸ พระเยซูตอบเขาว่า “ตั้นอ้องเขาว่าผู้ตีเลศเยยะหย่ง บ่มีไฟตีเลศนอกจากพระเจ้าองค์เดียวเต้าอัน ¹⁹ ตั้นอ้อบกบัญญัติแล้ว ตี้ว่า ‘ห้ามฆ่าคน ห้ามเป็นจูฟเวเมียเป็น ห้ามลักขของของเป็น ห้ามเป็นพยานตีอ้อบแต่ห้ามโกงของของคนอื่น จงเคารพนับถือป้อแม่ของตัว’” ²⁰ ป้อจายคนนั้นก็ฐู้ว่า “อาจารย์ ข้อตางๆ ในบทบัญญัตินี้ ข้าพเจ้าได้ถ้ออักษากู้ข้อบ่ได้ขาดตึงแต่เป็นหละอ่อนมาแล้ว” ²¹ พระเยซูปิกต่าพ่อเขาก็ฐู้สึกอักษเขาจริงฐู้ว่า “แต่ตั้นยังบ่ได้เยยะแหมอย่างนึ่ง คือหื้อไปขายของกืออย่างตีตั้นมืออยู่ แล้วเอาตางทีไปแจกคนตึกคนจั้น ตั้นจิงจะมีสมบัติในสวรรค์ แล้วตวยเฮามาเป็นสาวกของเขาเตื่อ” ²² เมื่อเขาได้ยิ่นพระเยซูฐู้จาอัน หน้าของเขาก็หมองช็อกต็อก แล้วเตียวออกไปด้วยใจเป็นตึก ย้อนว่าเขารวยนักษขนาด

²³ พระเยซูพ้อไปพ้อมาจั้นไคว แล้วฐู้กับหมู่สาวกว่า “คนรวยจะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้าก็ยากนักษแก” ²⁴ หมู่สาวกจิดในคำฐู้ของพระเยซู แล้วพระองค์ฐู้กับสาวกแหมว่า “ลูกเหย คนจะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้าก็ยากนักษแก ²⁵ ตี้วอฐูลอดเข้าสู่เขิม ยังง่ายเหลือตีคนรวยจะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้าแหมก่อน” ²⁶ หมู่สาวกฟิงแล้วเข้าจิดนักษเหลือเก่าฐู้กันว่า “ถ้าจั้น ไผจะ *รอดปิ่นบาปได้*” ²⁷ พระเยซูพ้อหมู่สาวกแล้วฐู้ว่า “สำหรับคนก็ปิ่นไปบ่ได้อยู่แล้ว แต่สำหรับพระเจ้า กู้สิ่งกืออย่างปิ่นไปบ่ได้ตึงหมด”

²⁸ เปโตรฐู้กับพระองค์ว่า “พ้อลอ หมู่เฮาได้ละกู้สิ่งกืออย่างเปื่อติดต่ามาจารย์มา” ²⁹ พระเยซูตอบเขาว่า “เขาบอกความจริงแก่ตั้นตึงหลายว่า ถ้าไฟคนใดตีละบ้าน ละบ่ถ้อง ละป้อแม่ ละลูกๆ กาวาละไ่อนาย้อนหันแก่เขาตึง *ข่าวดี* ของเขา ³⁰ คนนั้นจะได้ฮับผลตอบแทนในโลกนี้เปิ่นร้อยเต้า คือบ้าน ปิ่นถ้อง ป้อแม่ ลูกๆ กาวา ไ่อนา รวมถึงก้านโดนคำตวย แต่ในโลกหน้าเขาจะได้จิตนิรันดร์ ³¹ แต่มีหลายคนตีเป็นคนตึงเกาในต้อนนี้ จะกายเป็นคนตึงปาย กับคนตึงปายต้อนนี้จะกายไปเป็นคนตึงเกา”

† สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อความว่า คนตีไว้วางใจในเข้าของเงินคำจะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้านั้นยากขนาดน้อ

พระเยซูฐู้ถึงความต้ายของพระองค์แหมเปิ่นเตื่อตีสาม

³² เมื่อกำลังเตียวตางไปกรุง *เยรูซาเล็ม* พระเยซูเตียวนำหน้าหมู่เขาไปก่อน หมู่สาวกปากันจิดในใจ คนตีเตียวตวยหลังก็ท้อขึ้นมา พระเยซูปาหมู่สาวกตึงสิบสองคนนึ่งออกจากคนตึงหลายแหม แล้วฐู้เรื่องเหตุการ์ณตีจะเกิดขึ้นกับพระองค์หื้อหมู่เขาฟิง ³³ พระองค์บอกหมู่เขาว่า “พ้อเนื้อ หมู่เฮากำลังจะไปกรุงเยรูซาเล็ม แล้วบุตรมนุษย์จะถูกหักหลังหื้ออยู่ในอำนาจหมู่หัวหน้า *ปุโรหิต* กับหมู่ *เศรฐฐาจารย์* เขาหมู่บั้นจะตัดสินลงได้ตั้นตึงต้าย แล้วจะมอบตั้นหื้อกับ *คนตางจาด* ³⁴ แล้วหมู่ *คนตางจาด* นั้นก็จะเยยะเหยงถ่มน้ำลายใส่ตั้นเขียนตีตั้น แล้วในตีสุดก็จะปากันฆ่าตั้นต้าย แต่พระเจ้าจะเยยะหื้อตั้นเปิ่นขึ้นจากความต้ายในวินตีสาม”

คำขของยากอบกับยอห์น

³⁵ แล้วยากอบกับยอห์นลูกบ่าวของเศเบดีเข้ามาฐู้กับพระเยซูว่า “อาจารย์ครับ เฮามีเรื่องจะขอฮักอย่างได้ก้อครับ” ³⁶ พระเยซูถามว่า “มีเรื่องอะหย่งกา” ³⁷ หมู่เขาตอบว่า “เมื่ออาจารย์ได้ฮับเกียรติเป็นกษัตริย์แล้ว ขอตั่งตึงหื้อเฮาตั้งเฟิกขวาคนนึ่ง เฟิกซ้ายคนนึ่ง” ³⁸ พระเยซูตอบว่า “หมู่ตั้นบ่ฐู้ว่ากำลังขอะหย่ง หมู่ตั้นจะกินน้ำจากถ้วยแห่งความตึกตีเฮาจะกินได้กา เฮาจะฮับความตึก ³⁹ ตั้นนักษขนาดไหน หมู่ตั้นจะฮับได้ก้อ” ³⁹ เขาตึงสองตอบว่า “ได้กา” พระเยซูบอกเขาว่า “หมู่ตั้นจะตีกินจากถ้วยของเฮาแหม่นอน ความตึกตีนี้กล้าไปตีเฮาจะฮับนั้น หมู่ตั้นจะตีฮับแหม่ๆ ก็แหม่อยู่ ⁴⁰ แต่ตึงหื้อไฟนึ่งเฟิกขวาเฟิกซ้ายของเฮานั้น บ่ให้เฮาเป็นคนจิดหื้อนึ่งน้อ แต่พระเจ้าของเฮาเต้าอันตีเปิ่นผู้เลือกกว่าจะหื้อไฟนึ่งตีใด”

⁴¹ เมื่อหมู่สาวกแหมสิบคนได้ยิ่นจาอัน ก็ปากันขอยากอบกับยอห์น ⁴² ย้อนจาอัน พระเยซูก็ฮ้องหมู่เขาตึงหมดมาหา แล้วฐู้ว่า “ตั้นตึงหลายฐู้แล้ววว่า ผู้ตีคนตึงหลายถ้อวว่าเป็นผู้ปกครองของคนตางจาดวางตัวเปิ่นนายเหนือเขาตึงหลาย หมู่ผู้นำก็ใริอำนาจเหนือเขาตึงหลายตวย ⁴³ แต่สำหรับหมู่ตั้นนึ่งบ่เป็นจาอันน้อ ในหมู่ตั้นถ้าไฟคนใดไคเปิ่นใหญ่ก็หื้อเขาเปิ่นผู้ฮับใจหมู่ตั้น ⁴⁴ ถ้าไฟคนใดไคเปิ่นใหญ่เหลือเปิ่น ก็ตึงยอมสมัคไรเปิ่นคนฮับใจของคนตึงหลาย ⁴⁵ ย้อนบุตรมนุษย์บ่ได้มาเปื่อหื้อคนอื่นฮับใจ แต่มาเปื่อฮับใจคนอื่น แล้วก็สละจิตของตั้นเปื่อเปิ่นกำไคคนจ้านวนนักษหรือดปิ่นบาปได้”

พระเยซูฮักษาคนต่าบอดจ้อบารกิเมอัส

⁴⁶ พระเยซูตึงหมู่สาวกมาแผวเมืองเยริโค ต้อนตีออกจากเมือง มีคนจ้านวนนักษตวยพระองค์กับหมู่สาวกไป มีคนต่าบอดคนนึ่งจ้อบารกิเมอัสลูกของกิเมอัส นั้งขอตานอยู่ฮิมหนตาง ⁴⁷ เมื่อเขาได้ยิ่นว่าพระเยซูจาวเมืองนาซาเร็ธกำลังเตียวก่ามา เขาก็ฮ้องเิ้นเสียงตึงว่า “บุตรของกษัตริย์ดาวิด ขอไผอินดูข้าตวยเตื่อ” ⁴⁸ มีหลายคนปากันด่าเขา บอกหื้อตักเหย แต่เขาก็เิ้นตึงขึ้นตึกๆ ว่า “บุตรของกษัตริย์ดาวิดเหย ขอไผอินดูข้าน้อยเตื่อ” ⁴⁹ พระเยซูก็เลยหยุดแล้วฐู้ว่า “ฮ้องเขามาพ้” หมู่เขาก็ฮ้องคนต่าบอดนึ่งบอกว่า “หื้อฮ้องออกจั้นใจเตื่อ ชะใจลุกขึ้นแหล่ พระเยซูฮ้องเจ้าแล้ว” ⁵⁰ คนต่าบอดคนนึ่งก็กำฝ่าตีวตั้นตีตมอยู่ขว้างไปเหย แล้วลุกขึ้นมาหาพระเยซู ⁵¹ พระองค์ถามเขาว่า “เจ้าตึงกานหื้อเฮาเยยะอะหย่งหื้อกา” คนต่าบอดตอบว่า “อาจารย์ ข้าพเจ้าไคพ้อหัน” ⁵² พระเยซูตอบเขาว่า “ไปเตื่อเนื้อ ความเชื่อของเจ้าเยยะหื้อต้ายของเจ้าหายบอดแล้ว” แล้วเขาก็พ้อหันบ่าเตียวนั้นเลย แล้วเขาก็ตวยพระองค์ไป

†† ถ้าเปโตรกับภาษากรีกจะเป็น บัพติศมา

กานเข้ากรุง เยรูซาเล็ม

11 เมื่อพระเยซูกับหมู่สาวกเข้ามาไว้จะแหวกกรุงเยรูซาเล็ม ก็มา แพร่หมู่บ้านเบรธาเข้ากับหมู่บ้านเบธานีที่บนดอยปากอกเทศ พระองค์ใช้สาวกสองคนเข้าไปก่อน 2 สั่งว่า "หื้อเข้าไปในหมู่บ้านที่อยู่ ตังหน้าหั้นเน้อ ต้มก็ตีเข้าไปแล้ว จะปะลูกลาตัวนี้มดอยู่ ลาตัวนี้ยังบ่ มีไฟเคยขี้กำเตื่อ หื้อแกแจือกแล้วจูงมาตีนี้เตื่อ 3 ถ้ามีคนถามว่า 'หมู่ ตานเยเยะจาอีเยเยะหยัง' หื้อตอบเขาว่า 'องค์พระผู้เป็นเจ้าต้องกำนัใจ สักกำเดียว แล้วจะเอามาคั้นหื้อตีเกำ'" 4 สาวกสองคนนั้นก็ไป แล้ว ปะลูกลาตัวนี้มดอยู่นอกปะตูบ้านอิมหนตางหั้น หมู่เขากี้แกแจือก แล้วจูงมา 5 มีบางคนอยู่ตีหั้นถามว่า "แกแจือกลาเยเยะหยัง" 6 สาวก ตึงสองก็ตอบตามตีพระเยซูบอกมา หมู่เขากี้ยอมหื้อเอาลูกลาไป 7 แล้วหมู่เขากี้จูงลูกลามาคือพระเยซู เอาเสื้อผ้าของหมู่เขาปูบนหลังลา แล้วจ้วยตุ้มพระองค์ขึ้น

8 คนตังหลายปากันเอาเสื้อผ้าของหมู่เขาปูลงบนหนตาง บาง คนก็พันกิ้งไม้ใบไม้กิ้งกำตึงมามายตามหนตางตวย 9 คนตีเดียว นำหน้ากับคนตวยตวยหลัง ปากันไห้อังเสียงดังว่า

"โฮชนนา †
ขอพระเจ้าป็นปอนผู้ตีมาในนามองค์พระผู้เป็นเจ้า ††

10 ขอพระเจ้าป็นปอนอาณาจักรของกษัตริย์ดาวิดปืออู๊ยมแม่หม่อน ของเขาตีกำลึงจะมาตึงเตื่อเน้อ
โฮชนนาในตีสูงสด"

11 เมื่อพระเยซูเข้าไปในกรุงเยรูซาเล็มแล้ว ก็เข้าไปในบริเวณ พระวิหาร ตวยพ้อตึงตังหลายตังมวลจันไควหมด แต่ต่อนั้นก็เกือบมีด นักแกแล้ว จึงออกไปหมู่บ้านเบธานีกับหมู่สาวกสิบสองคน

พระเยซูสาปแจ็งเกำบ่าเตื่อ

12 แจ็งเจำมาแหมวันนึ่ง ต่อนตีเดียวออกจากหมู่บ้านเบธานี พระเยซูอยากกินข้าว 13 เมื่อพระองค์หันใส่เกำบ่าเตื่อเกำนึ่งอยู่ไค้ดำมีใบ เต็มเกำ พระองค์ก็ตวยเข้าไปพ้อไค้ๆ ว่ามีหน่วยพ้องก่อ เมื่อตวย เข้าไปไค้ หันมีเกำใบเต็มเกำไปหมด แต่บ่มีหน่วยสักแก้น ย้อนยังบ่ถึง เวลาออกหน่วยเตื่อ 14 พระเยซูก็บอกบ่าเตื่อเกำนั้นว่า "ตึงแต่นี้ต้อ ไป จะบ่มีไฟได้กินหน่วยของเจำแหม" หมู่สาวกก็ได้ยินกำอู๊นนั้นเหมือนกัน

พระเยซูในพระวิหาร

15 เมื่อมาแหวกกรุงเยรูซาเล็มแล้ว พระเยซูก็เข้าไปในบริเวณพระวิหาร แล้วไล่หับหมู่ตีกำลึงชื้อขายของกันอยู่ตีหั้น บิดตีะของคนฮับ แลกสตางค์ กับผู้ตีตั้งของหมู่คนขายนกกำแก้วางตวย 16 แล้วห้าม บ่หื้อคนขนของสิ่งใดๆ ตวยลัดบริเวณช่วงพระวิหาร 17 พระองค์ สอนหมู่เขาว่า "มีถ้อยกำของพระเจ้าเขียนไว้ในพระคัมภีร์บ่ใช้กา ว่า 'พระวิหารของเจำจะอ้องว่าเป็นตีสำหรับอธิษฐานของคนกำจัดกำภาษา † แต่หมู่เจำมาเยเยะหื้อกำยเป็นถ้ำของโจรหยัง' ††"

18 เมื่อหมู่หัวหน้า ปุโรหิต กับหมู่ ธรรมาจารย์ อู๊นจาอั้น หมู่เขากี้ กั้วพระองค์ ก็เลยเป็กษาหารอ้อกันเปื่อหาตางตีจะฆ่าพระองค์หยัง ย้อนว่าคนตังหลายตีได้ฟังกำสอนของพระเยซูก็ตึง 19 แต่เมื่อกำลึง แล้ว พระเยซูตึงหมู่สาวกก็ปากันออกไปจากกรุงเยรูซาเล็ม

บทเขียนจากเกำบ่าเตื่อ

20 แจ็งเจำมาแหมวันนึ่ง เมื่อพระเยซูตึงหมู่สาวกตวยกำยเกำบ่า เตื่อเกำตวะแหม ก็หันหยังแหมตึงไปหมดจันถึงฮาก 21 เปโตรก็ตึง กำตีพระเยซูบอกบ่าเตื่อตึงนั้นตวะจิงอู๊นขึ้นว่า "อาจารย์ครับ พ้อบ่า

† กำนี้เป็นภาษาฮีบรูมีความหมายว่า "ขอไฟดจ้วยหื้อรอด" จาวยิวใช้เป็นกำ สรรเสริญพระเจ้า †† 11:9 สดด. 118:26 † 11:17 อสย. 56:7 †† 11:17 ยสม. 7:11

เตื่อเกำตีพระองค์แจ็งตวะเวลานี้ล่อ หยังแหมตึงตวยไปเตื่อเฮย" 22 พระเยซูก็บอกหมู่สาวกว่า "ขอหื้อเจื่อพระเจ้าเตื่อหน้า 23 เขาบอกความจริงแก่ตึงตังหลายว่า ถ้าไฟคนใดจะตึงดอยม่อนนี้ว่า 'จิงย่ำยลงไป ในทะเลหยัง' โดยบ่สงสยเลย แต่เจื่อว่าจะบ่เป็นตามตีตึงนั้น ก็จะเป็นไป จาอั้น 24 ย้อนจาอ้อเขาบอกตึงตังหลายว่า ตานจะอธิษฐานขอสิ่งใด ถ้าตานเจื่อว่าจะได้ฮับ ตานก็จะได้ฮับตามตีนั้นเตื่อ 25 ต่อนกำลึง อธิษฐานอยู่ ถ้ากิดได้ว่าตานมีเรื่องผิดอกผิดใจไฟออยู่ ก็ยกตีหื้อคน นั้นหยังก่อน แล้วพระบิดาของตานตืออยู่ในสวรรค์ก็จะโปรดยกตีหื้อ ตานเหมือนกัน 26 แต่ถ้าตานตึงหลายบ่ยอมยกตีหื้อไฟ พระบิดา ของตานตืออยู่ในสวรรค์ ก็จะบ่ยอมโปรดยกตีหื้อตานเหมือนกัน" †

หมู่ผู้นำสงสยในสิทธินำนาจของพระเยซู

27 พระเยซูกับหมู่สาวกเข้ามากรุงเยรูซาเล็มแหม เมื่อพระเยซูกำลึง ตวยอยู่ตีบริเวณพระวิหาร หมู่หัวหน้าปุโรหิตตึงหมู่ธรรมาจารย์กับ หมู่ คนเมำคนแก่ เข้ามาถามพระองค์ว่า 28 "ตานมีสิทธินำนาจจะ หยังเยเยะสิ่งหมู่ตี ไฟหื้อสิทธินำนาจตานตีจะเยเยะจาอ้อ" 29 พระเยซู ตอบหมู่เขาว่า "เขาจะถามหมู่ตานสักขื่อนี้ก่อน ถ้าหมู่ตานตอบเขา เขาเจิงจะบอกว่าเขาใช้สิทธินำนาจของไฟมาเยเยะสิ่งหมู่ตี 30 ลอง ตอบเขามากำลึงว่าสิทธินำนาจของยอห์นตีเขาหื้อ บัพติศมา นั้น มา จากพระเจ้ากว่ามาจากคน" 31 หมู่เขากี้เป็กษากันว่า "ถ้าเขาจะว่า ' มาจากพระเจ้า' ตานก็จะย้อนถามหมู่เขาแหมว่า 'แล้วเป็นจาใดบ่เจื่อ ยอห์น' 32 แต่ถ้าหมู่เขาจะว่า 'มาจากคน' " ก็กั้วคนตึงหลายจะฮอด ย้อนว่าคนตึงหลายปากันเจื่อว่ายอห์นเป็น ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทน พระเจำ เตื่อ 33 หมู่เขากี้เลยตอบพระองค์ว่า "หมู่เขาบ่อู๊นเน้อ" พระ เยสุก็บอกหมู่เขาว่า "ถ้าจาอั้น เขาจะบ่บอกเหมือนกันว่าเขาใช้สิทธินำนาจของไฟเยเยะสิ่งหมู่ตี"

กำเพียบเรื่องสวนอ่งกับคนเจำ

12 พระเยซูอู๊นกับหมู่เขาเป็นกำเพียบว่า "มีป้อจายคนนึ่งเยเยะ สวนอ่ง เขาล้อมอ้วเวดสวนไว้หมด เจาะหินแบ่งบ่อกันน้ำ อ่งกับแบ่งป้อมสำหรับเฝ้าสวนไว้แล้วหื้อคนมาเจำ ส่วนเจำของก็ ตวยตางไปอยู่ตางประเทศ 2 เมื่อถึงหน้าเก็บหน่วยอ่ง เจำของ สวนก็หื้อลูกจ้างไปหาหมู่คนเจำ เปื่อฮับสวนแบ่งอ่งตีเป็นส่วนแบ่ง ของเขา 3 แต่หมู่คนเจำก็ฮับลูกจ้างคนนั้นไว้ ปากันนุบตีแล้วไล่ปิก โดยบ่ได้อะหยังตีมือไปสักอย่าง 4 เจำของสวนก็ส่งลูกจ้างไปแหม คนนึ่ง กำนี้คนเจำปากันนุบหวัเขากับเยเยะหื้อเขาอาย 5 ต้อมาเจำของ สวนส่งลูกจ้างคนนึ่งไปแหม หมู่เขากี้ฆ่าหยัง แล้วเจำของก็ส่งคนฮับ ใจไปแหมหลายคน หมู่คนเจำก็นุบตีพ้องฆ่าพ้อง 6 เจำของสวนยังมี แหมคนนึ่ง เป็นลูกบ่าวตีเขาฮัก จึงส่งลูกไป ก็ตว่า 'คนเจำหมู่ตีนั้นก็จะ นับถือลูกบ่าวของเจำพ้อง' 7 แต่หมู่คนเจำอู๊นกันว่า 'นี่ล่อ คนตีจะฮับ มรดก หมู่เขาจ้วยกันฆ่ามันหยังเตื่อ แล้วมรดกนั้นจะตกเป็นของหมู่ เขา' 8 หมู่เขากี้ฮับลูกบ่าวเจำของสวนนั้นฆ่า แล้วเอาศพขว้างไว้ตึง นอกสวน"

9 พระเยซูถามว่า "เจำของสวนจะเยเยะจาใด เขากี้จะฆ่าหมู่คนเจำ สวนหมู่ตีนั้นหยัง แล้วเอาสวนอ่งนั้นไปหื้อคนอื่นเจำต้อ 10 ตานตึง หลายบ่เกยอ่านพระคัมภีร์ขื่อนี้กา ตีว่า 'ศิลาตีสล่าแบ่งเฮือนเขาขว้างไปแล้วนั้น ปากฎว่าเป็น ศิลาหมมเอก 11 สิ่งนี้มาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า ตีหมู่เขาหันกับดำ ก็ตึงเตื่อ' ††"

12 หมู่ผู้นำจาวยิวอู๊นว่าพระองค์กำลึงอู๊นกำเพียบถึงหมู่เขา หมู่เขากี้ ปากันหาตางตีจะฮับพระองค์ แต่กั้วคนตึงหลายตีหั้น หมู่เขาเลยปากันปิกไปหยังก่อน

†† สำเนาโบราณบางฉบับบ่มีข้อ 26 †† 12:11 สดด. 118:22-23

มีคนถามเกี่ยวกับกำนเสียกาษี

13 แล้วหมู่เขาส่งหมู่ *ฟาริสี* กับหมู่ของเฮโรดไปหาพระเยซู เพื่อจะ
 แ่นยับผิดในคำอู่กำจำของพระองค์ 14 เมื่อมาแผลแล้ว หมู่เขาก็ถาม
 พระองค์ว่า “อาจำรย หมู่เขาอู่ว่าอาจำรยเป็นคนชื้อสัตย์ บ่ได้เอาใจใฝ
 กับบ่หันแก่หน้าไฟเลย แต่สอนเรื่องตางของพระเจ้าตามความจริง
 ขอบอกเขาว่าถูกกว่าบ่ถูกต๊ะจะเสียกาษีหื้อ *ซัซาร์* เขาควรจะเสียดีกา
 ว่าบ่ควรเสียดิ” 15 แต่พระองค์อู่อกหมู่เขาจึงตอบว่า “ตั้นจะมาจับ
 ผิดเขาเยยะหยัง เอาเหรียญเดนาเรียนมาหื้อเขาพ่อสักเหรียญลอ”
 16 หมู่เขาก็เอาเหรียญนี้มาหื้อพระองค์ พระเยซูถามหมู่เขาว่า “อู
 กับจื้อต้อยบ่นเหรียญนี้เป็นของไฟ” หมู่เขาตอบว่า “เป็นของซัซาร์”
 17 พระเยซูก็บอกหมู่เขาว่า “ของของซัซาร์ก็เอาไปหื้อซัซาร์ แต่ของ
 ของพระเจ้าก็หื้อพระเจ้า” หมู่เขาก็จิดพระองค์ขนาด

กำนเป็นขึ้นจากความต่าย

18 มีหมู่ *สะดูสี* บางคนมาหาพระเยซู คนหมู่นี้ลือว่ามีกำนเป็นขึ้น
 จากความต่าย หมู่เขาถามพระองค์ว่า 19 “อาจำรย *บทบัญญัติ* ของ
 โมเสสเขียนไว้ว่า ถ้าบ่อจายคนใดต่ายละเมีย แต่ยังบ่ตันมีลูกตื้อ ก็
 หื้อน้องบ่าวอับบ่ไปมาเป็นเมีย เพื่หื้อมีลูกสืบเจือสายของอ้ายไว้ 20
 สมมุติว่าบ่มีอจายตื้อเป็นบ่มีน้องกันเจ็ดคน อ้ายเกมีเมีย แล้วต่ายไป
 ยังบ่มีลูกตื้อ 21 บ่มีน้องบ่าวคนตื้อสองก็อับบ่ไปมาเป็นเมีย แล้วก็
 ต่ายไปยังบ่มีลูกตื้อ บ่มีน้องคนตื้อสามก็อับบ่ไปมาเป็นเมียแหม แล้ว
 เขาก็ต่ายไปยังบ่มีลูกเหมือนกัน 22 บ่มีน้องตื้อเจ็ดคนนี้เอาแม่หญิงคน
 นั้นมาเป็นเมีย แต่ก็ต่ายโดยยังมีลูก แล้วสุดต่ายแม่หญิงคนนั้นก็ต่าย
 ตวย 23 จาอันเมื่อถึงวันตื้อคนจะเป็นขึ้นจากความต่าย แล้วในวันนั้น
 แม่หญิงคนนี้จะเป็เมียของไฟ ย้อนว่านางเคยเป็นเมียของบ่มีอจายตื้อ
 เจ็ดคนนั้นหมดแล้ว”

24 พระเยซูบอกหมู่เขาว่า “ในข้อนี้หมู่ตั้นเข้าใจผิดแล้ว ย้อนว่าหมู่
 ตั้นบ่เข้าใจพระคัมภีร์กับบ่อู่จักถูกร้ออำนาจของพระเจ้า 25 เมื่อถึงวัน
 ตื้อคนเป็นขึ้นจากความต่ายนั้น จะมีกำนแต่งงานกัน กว่ายกหื้อเป
 นฟัวเป็นเมียกันแหม แต่จะเป็นเหมือน *ทูตสวรรค์* 26 ส่วนเรื่องคน
 ต่ายจะเป็นขึ้นจากความต่ายก่อ หมู่ตั้นบ่เคยอ่านเรื่องคัมไม้ตื้อบ่ไหม
 ไฟในหนังสือตื้อโมเสสเขียนกา พระเจ้าอู่กับโมเสสว่า ‘เขาเป็นพระเจ้าตื้อ
 อับราฮัม อิสอัค กับยาโคบนับถือ’ 27 พระองค์บ่เป็นพระเจ้าของคน
 ต่าย แต่เป็นพระเจ้าของคนตื้อมีจีวิต หมู่ตั้นเข้าใจผิดไปนักขนาด”

บทบัญญัติข้อสำคัญตื้อสุด

28 มี *ธรรมจำรย* คนหนึ่งเข้ามาไดยินหมู่เขาเถียงพระเยซู ก็หันว่า
 พระองค์ตอบหมู่เขาได้ตื้อจึงถามพระองค์ว่า “ในบทบัญญัติตื้อทั้งหมด
 ข้อใดสำคัญเหลือเป็น” 29 พระเยซูตอบว่า “บทบัญญัติตื้อทั้งหมดข้อตื้อ
 สำคัญตื้อสุดคือข้อตื้อว่า ‘จาวอิสราเอลตื้อหลายฟั้งไว้หื้อดีเนอ องค์
 พระผู้เป็นเจ้าของเขาคือพระเจ้าองค์เดียว 30 จงอักองค์พระผู้เป
 ็นเจ้า พระเจ้าของตั้นจันสุดจิดสุดใจ สุดพญาบ่พญา กับสุดกำล้ง
 ของเจ้า’ 31 ส่วนข้อตื้อสำคัญเป็นข้อสองนั้นคือ ‘จงอักบ่เป็นบ้าน
 เหมือนอักตัวเจ้า’ บทบัญญัติตื้ออื่นตื้อสำคัญเหลือสองข้อนี้บ่มีแหม
 แล้ว”

32 แล้วธรรมจำรยคนนั้นอู่ว่า “ดีแล้วอาจำรย ตั้นอู่ถูกแต่จี้ ว่า
 พระเจ้ามีแต่องค์เดียว นอกจากพระองค์แล้วบ่มีพระเจ้าอื่นแหม 33
 กำนอักพระองค์ด้วยสุดจิดสุดใจ สุดกำล้ง สุดความเข้าใจ กับกำนอัก
 เป็อนบ้านเหมือนอักตัวเจ้า ก็สำคัญเหลือสัตวตื้อตื้อเฝ้าปุจากับเครื่องปุ
 จาตื้อตื้อตื้อ” 34 เมื่อพระเยซูหันว่าคนนั้นตอบอย่างมีพญา
 บ่พญา จึงอู่กับเขาว่า “ตั้นก็ไก่อตื้อจะเป็นคนของพระเจ้ามานักแ
 แล้ว” ตึงแต่นั้นไปก็บ่มีไฟกาถามพระองค์แหม

† 12:26 อพย. 3:6

กำถามเกี่ยวกับเจือสายของดาวิด

35 ตื้อนตื้อพระเยซูสั่งสอนอยู่ใน *พระวิหาร* พระองค์ถามคนตึงหลาย
 ว่า “ตื้อหมู่ธรรมจำรยว่า *พระคริสต* เป็นเจือสายของกษัตริย์ดาวิด
 นั้น เป็นไปไดจาด 36 ย้อนว่าตื้อกษัตริย์ดาวิดอู่เจือพระคริสตโดย
พระวิญญานบรสิสุท ว่า

‘พระเจ้าอู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าของบ้ำฟเจ้าว่า
 “หื้อนั้งตึงขวามือของเขา
 จันเต้าฮอดเขาจะเยยะหื้อศตู่ของตั้นอู่ลุ่มบ่เป็นตื้อนของตั้น” ††’
 37 ตื้อของกษัตริย์ดาวิดอ้อองพระองค์ว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้า’ แล้ว
 พระองค์จะเป็นเจือสายของกษัตริย์ดาวิดไดจาด 38 คนตึงหลายฟั้งจา
 อันก็ม่วนใจ

38 ตื้อนตื้อพระเยซูสอนก็อู่ว่า “หื้อหละวังหมู่ธรรมจำรยไว้หื้อดีจ
 หมู่เขาขอบบ่เงงเลื้อคุมยาวเตียวไปเตียวมา แล้วขอบบ่คนไหว้กำ
 กาดกำงสิ 39 กับขอบบ่เงงตื้อตื้อสำคัญใน *ธรรมศาลา* ของจาวยิว กับตื้อ
 มีเกียรตื้อในงานเลียง 40 หมู่เขาฮัดเอาสมบัติของหมู่แม่หม้ายไปเป็น
 ของตัวเจ้าเหย แล้วก็บ่แต่งอริษขานยาวจาย คนหมู่นี้จะตื้ออับบ่ไต่
 ไหญ่หลวง”

เงินถายของแม่หม้าย

41 เมื่อพระเยซูบ่เงงอยู่หน้าตื้อเก็บสตางค์ถายในพระวิหาร ก็พ่อคน
 ตึงหลายเอาสตางค์มาจ้อมลงในตื้อเก็บสตางค์นั้น คนร่ำวหลายคน
 เอาสตางค์จำนวนนักมาจ้อม 42 แต่มีแม่หม้ายตื้อกคนหนึ่งเอาเหรียญ
 ตองแดงหน้อยจาย สองอันมาจ้อมตวยเป็น มีกำบอกลักขาวห้าสตางค์
 43 พระเยซูอ้อองหมู่สาวกเข้ามาบอกเขาว่า “เอาบอความจริงแก่ตั้นตึง
 หลายว่า แม่หม้ายตื้อกคนนี้ จ้อมสตางค์นักเหลือคนตึงหลายหมู่บ่
 ก้อน 44 ย้อนว่าคนตึงหลายไดเอาสตางค์ตื้อเหลือจ้อมจ้อม แต่แม่
 หม้ายคนตื้อนี้ถายก ยังไดเอาสตางค์ตื้อมีอู่สำหรับเลียงจีวิตของตัว
 มาจ้อมจันเลียงหมด”

พระเยซูตวยตื้อกเล็งกำนทำลาย *พระวิหาร*

13 ตื้อนตื้อพระเยซูกำลังเตียวออกจากริเวณพระวิหาร สาวก
 ของพระองค์คนหนึ่งอู่ว่า “อาจำรย ตื้อหมู่นี้ใหญ่โตจางขนาด
 บ้ำหิตตื้อไฉ่แ่งก็ก้อนใหญ่แต่จี้” 2 พระองค์ตอบคนนั้นว่า “ตั้นหัน
 ตื้อใหญ่จี้ หมู่นี้ก่อ บ้ำหิตตื้อชื้อกันหมู่บ่จะถูกเตวร้างจันบ่หันวาง
 ชื้อกันเลยสักก้อน”

3 ตื้อนตื้อพระเยซูกำลังบ่เงงอยู่บนดอยบ่ากอกเทศตื้ออยู่แหมเผกชื้อ
 พระวิหาร เปโตร ยากอบ ยอห์น กับอันดรูว์มาถามพระองค์บ่กันกำ
 ส่วนตื้อว่า 4 “ขอบอกหมู่เขาเถื่อว่า สิ่งหมู่นี้จะเกิดขึ้นเมื่อใด มีอะ
 หยังเป็นหมายสำคัญหื้อหันว่าสิ่งหมู่นี้จะเกิดขึ้นแล้ว” 5 พระองค์
 ตอบว่า “หละวังหื้อดี ห้ามหื้อไฟจูล่ายตั้นเนอ 6 ย้อนว่าจะมีหลายคน
 มาอ้างจื้อของเขาวว่า ‘เขาเป็น *พระคริสต*’ แล้วจูล่ายหื้อหลายคนหลง
 เจ้อ 7 เมื่อตั้นไดยินเรื่องสงคราม กับได้บ่าวลือว่าเกิดสงครามตึงไก่อ
 ตึงไก่อ ก็บ่ถาดกอกตึงใจ ย้อนเรื่องจาวอจี้จะต้องเกิดขึ้นก่อน แต่ยังบ่
 ถึงวันเลียงสุดของโลกตื้อ 8 ประเทศหนึ่งจะสู้บกับแหมประเทศหนึ่ง
 อาณาจักรหนึ่งก็จะสู้บกับแหมอาณาจักรหนึ่ง จะเกิดกำนกันบ้ำวออยาก
 บ้ำ กับแผ่นดินจะไหวหลายตื้อ เหตุการณ์หมู่นี้ก็เผียบเหมือนกำนตึง
 เก้าเจ็บตื้อก่อนเกิดลูก 9 แต่จ้องหละวังตื้อไว้หื้อดี ย้อนว่าหมู่ตั้นจะ
 ถูกยับปาไปขึ้นศาล จะถูกเขียนถูกตื้อใน *ธรรมศาลา* ของจาวยิว กับจะ
 ตื้อยบ่ไปขึ้นตื้อหน้าเจ้าเมือง ตื้อหน้ากษัตริย์ย้อนว่าหมู่ตั้นตื้อตื้อตามเขา
 เป็องจะเป็นพยานเรื่องเขาตื้อหน้าหมู่เขา 10 แต่ก่อนถึงวันเลียงสุด
 ของโลก คนตึงหลายจะตื้อบอก *บ้ำวดี* หื้ออู่จิดอู่เฝ้าเหยก่อน 11
 เมื่อหมู่ตั้นโดนยับไปขึ้นศาลนั้น ห้ามฟั้งอื้อนออกตึงใจตื้ออู่จื้อตื้อ

†† 12:36 สดต. 110:1

จาใดดี แต่ในเวลาอัน หืออุไปตามตีพระเจ้าโผดหือต่านอุ ย้อนว่าผู้ตีอุ นั้นบ่ใจตีตัวต่านตีอุ แต่เป็น *พระวิญญาณบริสุทธิ์* ฐูผ่านตีตัวต่าน

12 “บ่บ่บองจะหักหลังกันจนถูกฆ่าตาย ปือแม่จะหักหลังลูกจนถูกฆ่า ตาย หมู่ลูก ก็จะทำต่านปือแม่แล้วเยยะหือถูกฆ่าตายเหมือนกัน 13 คนตังหลายจะจ้งหมู่ต่าน ย้อนว่าต่านได้ติดต่ามเฮา แต่ถ้าไฟตีกันได้ จ้งถึงตีสุด จะได้ฮับความ *รอดป็นบาปได้ษ*

สิ่งน่าสยดสยอง

14 “แต่เมื่อหมู่ต่านหัน ‘สิ่งตีมาฆ่าสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ตีเยยะหือเกิดความ จิบหาย’ มาตังไว้ใสถานตีบ่ควรดตี † (หือคนตีอ่านกำตีเข้าใ ความหมายหือดี) ก็หือคนตีอยู่ในแคว้นยูเดียชะไว้หนีไปอยู่บนดอย เวยๆ 15 คนตีอยู่บนดาดฟ้าหลังคาบ้าน ห้ามลงมากกว่าบีกเข้าไปเก็บ คัวในบ้าน 16 คนตีอยู่ต่ามโด่งต่ามนา ห้ามบีกไปเอาเสื่อคุมตีบ้าน หือ ลวดหนีไปเลย 17 ในหว่างนั้นความจิบหายก็จะเกิดกับหมู่แม่มาบกับ แม่ลูกน้อยตีลูกยังกินนมอยู่ 18 หืออ้อบวอนขอพระเจ้าตีจะบ่เกิด ขึ้นในหน้าหนาว 19 ย้อนว่ายามนั้นจะเกิดความตึกยากลำบากขนาด อย่างตีบ่เคยเกิดขึ้นมาก่อนเลย นับตังแต่พระเจ้าสร้างโลกมาจ้งถึง บ่าเตี้ยวัน ก็บ่บ่บมีจ้ออ้เกิดขึ้นแหมเลย 20 ถ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าบ่ หือยวันเวลาหมู่นั้นหือสั้นลง ก็บ่บ่บมีไฟรอดจีวิตเลย แต่ย้อนว่า พระองค์หันแกคนตีพระองค์ได้เลือกไว้เป็นของพระองค์แล้ว ก็หือ เวลานั้นสั้นลง 21 ในเวลานั้นถ้ามีคนใดมาบอกว่ ‘พ่อลอปพระคริสต์ อยู่หั้น’ กว่ว ‘พระคริสต์อยู่หั้น’ ห้ามเชื่อเขาเน่อ 22 ย้อนว่าจะมีพระ คริสต์ตีป้อมกับ *ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า* ตั้วป้อมเกิดขึ้น แล้วหมู่เขาก็จะเยยะกำนอัครรภัยกับหมายสำคัญต่ามๆ เป้อจูลายคน ตีพระเจ้าได้เลือกไว้แล้ว ถ้าเป็นไปได้ 23 ต่านตังหลายจ้งเฝ้าหะวัง ตั้วไว้หือดีเน่อ เฮาได้เตือนหมู่ต่านไว้ก่อนแล้ว

บุตรมนุษย์จะมา

24 “หลังจากเวลาตึกยากลำบากนั้นผ่านป็นไปแล้ว ‘ตะวันจะมืดตี๊ก เดือนจะบ่ส่องแสง 25 ดาวจะหวะตะกจากตองฟ้า †† หมู่ผู้มีอำนาจตังหลายในตองฟ้าก็จะสั้นไหวเพื่อนคลอน’ †

26 “แล้วคนตังหลายจะจ้งบุตรมนุษย์ลงมาบนเมฆด้วยฤทธิ์อำนาจ อันยิ่งใหญ่กับรัศมี 27 เวลานั้นพระองค์จะส่งหมู่ *ทูตสวรรค์* มา รวบรวมคนตีพระองค์เลือกไว้แล้วจากตึงสี่ทิศ ตังแต่สุดปาย แผ่นดินโลกจ้งถึงสุดขอบฟ้า

บทเขียนจากเกิบ่าเตื่อ

28 “หือเขียนอุ้จากเรื่องเกิบ่าเตื่อ คือเมื่อเกิบ่าเตื่อโป่งใบใหม่ ต่านก็อุ้ว่าใจะถึงหน้าฮ้อนแล้ว 29 ก็เหมือนเดยวกัน เมื่อหมู่ต่านหัน เหตุการณ์ตีเฮาบอกแล้วนั้นเกิดขึ้น ก็หืออุ้ว่าใถึงเวลาตีพระองค์จะ ปีกมา ใจะถึงเวลาเตี้ยๆ แล้วเน่อ 30 เฮาบอกความจริงแก่หมู่ต่านว่ คนในยุคนี้จะยังบ่ต่ายก่อนเหตุการณ์ตีว่าหมู่นี้จะเกิดขึ้น 31 ตองฟ้า กับโลกจะยุบหายไป แต่ถ้อยกำของเฮาจะบ่สูญหายไปเลย

บ่มีใฮู้วันเวลา

32 “แต่ว่าวันนั้นเวลานั้นตีสิ่งหมู่นี้จะเกิดขึ้น บ่มีใฮู้สักคน หมู่ทูต สวรรค์ก็บ่ฮู้ บุตรของพระเจ้าก็บ่ฮู้ มีกำพระบิดาองค้เตยวเต่าอื่นตีฮู้ 33 จ้งเฝ้าหะวังตีตัวไว้หือดี ย้อนต่านบ่ฮู้ว่วันเวลานั้นจะมาแหว เมื่อใด 34 ก็เฟียบเหมือนเจ้าของบ้านคนตีกำลังจะออกเตยวตาง ไปเมืองใ 35 เขามอบอำนาจหือหมู่คนฮับใจฮับผิดชอบบ้านต่านหน้าตี กำงานของไฟของมัน กับบอกคนยามหือเฝ้าปะตู่บ้านไว้หือดีฯ 35 ย้อนจ้ออันหมู่ต่านจ้งหะวังตีตัวไว้หือดี ย้อนต่านบ่ฮู้ว่เจ้าของบ้านจะบีก

† อ่างถึงพระวิหาร †† 13:25 อสย. 34:14;วว. 6:13 ‡ 13:25 ยอล. 2:10

มาเวลาใด จะมาเมื่อค้ำกา จะมาเด็กลงเค็งคึนกา จะมายามใก้ชึนกา กว่วจะมาเมื่อเจ้า 36 จ้งเฝ้าหะวังหือดี กว่วว่เป็นอาจจะสะหลดสะ หลิมมาปะใส่ต่านนอนหลับอยู่ 37 สิ่งตีเฮาอุ้กับหมู่ต่าน เฮาก็อุ้กับคน ตังหลายเหมือนกันว่ จ้งเฝ้าหะวังหือดี”

กำนบองฮ้ายพระเยชู

14 แหมสองวันจะถึงงาน *ปัสกา* ตังงานกันเข้าหมบป้งบ่ใส่เจื่อ หมู่หัวหน้า *ปุโรหิต* ตังหมู่ *ธรรมจารย์* วางแผนตีจะลักฮับ พระเยชูไปฆ่าเหยย 2 หมู่เขาอุ้กันว่ “ในหะหว่างงานนี้ บ่ตีฟ้งเยยะอะ หยังเตื่อ กว่วว่คนตังหลายจะวุ่นวายแตกตีกัน”

มารีย์เอาน้ำมันหอมขโมยพระเยชู

3 ต่อนั้นพระเยชูอยู่ตีหมู่บ้านเบธาไนในบ้านของซีโมนคนตีเคยเป็น ขี้ตูด ต่อนตีพระองค์กำลังกินข้าว มีแม่หญิงคนตีเข้ามามา นางค้ำ ขวดใส่น้ำมันหอมนารดาบรสุฤทธิ์ราคาแพงขนาด นางตีบปากขวด ถอกน้ำมันหอมตีลงบนหัวของพระองค์ ††4 บางคนตีหันบ่บ่ใจฮู้ กัันว่ “เป็นจาใเดเยยะหือน้ำมันหอมเสียไปเหยยบ่ตาย 5 ถ้าเอาน้ำมัน หอมนีไปขาย ก็จะได้สตาจ้ถึงสามร้อยปาย † จะเอาสตาจ้ตีนั้นไป ปั้นหือคนตีถูกคนจ้งค้ได้” หมู่เขาปากันหลุ่มว่หือแม่หญิงคนตี 6 แต่ พระเยชูก็อุ้กับหมู่เขาว่ “ห้ามว่หือนาง ไปยุ่งกับนางเยยะหยัง นาง ได้เยยะสิ่งตีตังงานหือกับเฮา 7 คนตีถูกคนจ้งจะยังอยู่ตวยหมู่ต่านไป ตลอด แต่เฮาจะบ่อยู่ตวยหมู่ต่านไปตลอด 8 แม่หญิงคนตีเยยะเต่าตี เยยะได้ เขากอนน้ำมันหอมบนตีหัวเฮา เป้อจะเทียมกำนฝิงศพของเฮา ล่วงหน้า 9 เฮาบอกความจริงแก่หมู่ต่านว่ บ่ว่าคนจะบอก *ข่าวดี* ไปตี ไหนก็ต่ามใโลก เขาก็จะเล่าเรื่องตีนางเยยะตีเป็นกำนระลึกถึงนาง ตวย”

ยูดาสตกลงจ้วยศัตร์ฮู้พระเยชู

10 แล้วยูดาสฮือศารโอกตีเป็นสาวกคนตีในสิบสองคนของพระ เยชู ไปหาหมู่หัวหน้า *ปุโรหิต* เป้อจะหักหลังพระองค์หือหมู่เขายับ 11 เมื่อได้ฮึนยูดาสฮู้จ้ออัน ก็ตอกตีใจ แล้วฮึนญว่ว่จะหือสตาจ้เป็นกำ ตอบแทน แล้วยูดาสก็แหหาโอกาสตีจะหักหลังพระเยชู

มือสุดต้ายของพระเยชูอ่วมกับหมู่สาวก

12 ในวันตีหนึ่งของงานกันเข้าหมบป้งบ่ใส่เจื่อ เป็นวันตีจ้าวฮิวฆ่าลูก แกะสำหรับงาน *ปัสกา* หมู่สาวกปากันถามพระเยชูว่ “จะหือหมู่เฮาไป เทียมมือ *ปัสกา* หือพระองค์กันตีไหนดี” 13 พระเยชูก็ใฮู้สาวกสองคน ไปกรุง *เยรูซาเล็ม* บอกเขาว่ “หือเข้าไปในกรุง *เยรูซาเล็ม* แล้วจะมีปือ จายคนตีแบกน้ำหมือมาหาหมู่ต่าน หือตวยคนตีนั้นไป 14 เขาเข้า เื่อนหลังใเดก็หือบอกเจ้าของเื่อนนันว่ ‘อาจารย์หือหมู่เฮามาถาม ว่ หือตีเป็นจะกินมือ *ปัสกา* กับหมู่สาวกตีนั้นอยู่ตังใด’ 15 เจ้าของ เื่อนจะปาหมู่ต่านขึ้นไปหือใหญ่จ้งบนตีแต่งดาไว้แล้ว ก็หือจิดเทียม มือ *ปัสกา* ไว้ตีหือตีนั้นเตื่อ” 16 แล้วสาวกสองคนตีนั้นก็ออกไป เข้าไป ในเมือง แล้วก็ปะกืออย่างตีพระเยชูบอกไว้ตังหมด หมู่เขาก็ได้จิดเทียม มือ *ปัสกา* ไว้

17 ถึงต่อนเมื่อค้ำ พระเยชูกับหมู่สาวกสิบสองคนตีมาแหวเื่อ นหลังนั้น 18 ต่อนตีกำลังกินอยู่นั้น พระเยชูอุ้ว่ “เฮาบอกความจริง แก่หมู่ต่านว่ คนตีในหมู่ต่านจะหักหลังเฮา คนตีนั้นนังกินข้าวตวย หมู่เฮาตีนี้” 19 หมู่สาวกตีตึกใจ ก็คนตีเบียบกับถามพระองค์ค้ำคานว่ “ เป็นเฮากา” 20 พระเยชูตีตอบหมู่เขาว่ “เป็นคนตีในหมู่ต่านสิบสอง คนตีละ คือคนตีจ่มลงในถ้อยเตยวกับเฮา 21 บุตรมนุษย์จะตองจาก ไปต่ามตีมีเขียนไว้ใพระคัมภีร์ตีเกี่ยวกับพระองค์ แต่ความจิบหายก็จะ เกิดกับคนตีหักหลังบุตรมนุษย์ ถ้าคนตีนั้นบ่ได้เกิดมาก็ยังตีเหลือ”

†† นางเยยะจ้อฮึนเปืออวยเกียรติตีตังแสดงความจริงฮือคักตีต่อพระองค์ †† นึงเหยยมีกำเต่ากับกำจ้งคนงานตีงาน

ท่านตั้งพิธีหักเข้าขนมปัง

22 ตอนที่กำลังกินข้าวด้วยกันอยู่นั้น พระเยซูหยาบเข้าขนมปังขึ้น มาขอบพระคุณพระเจ้า แล้วบิยื่นหื้อหมู่สาวก ว่า “นี่คือกายของเฮา หื้อฮับเอาไปกินเถอะ” 23 พระองค์ก็ทำถ้วยเหล้าองุ่นขึ้นมา ขอบพระคุณพระเจ้า แล้วส่งหื้อหมู่สาวกทุกคน 24 พระองค์ว่า “สิ่งที่อยู่ในถ้วยนี้คือเลือดของเฮาที่จะไหลออกมา เพื่อบรรอง พันธสัญญา หละหว่างพระเจ้ากับคนตังหลาย 25 เฮาบอกความจริง แก่หมู่ท่านว่า เฮาจะบ่กินเหล้าองุ่นแหมต่อไป จนกว่าจะถึงวันนั้นที่ เฮาจะกินถ้วยกันใน แผ่นดินของพระเจ้า แต่จะกินในความหมายแบบ ใหม่”

26 เมื่อหมู่เขาฮ้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าแล้ว ก็พากันออกไปที่ ดอยบ่ากอกเทส

พระเยซูตวยตีกว่าเปโตรจะละพระองค์

27 พระเยซูอุ้กับหมู่สาวกว่า “หมู่ท่านจะหนีละเฮาไปเสียหมด ย้อนมี กำเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า

‘พระเจ้าจะฆ่าคนเลี้ยงแกะ

แล้วแกะหมู่ นั้นจะแตกขะแลขะแจะหนีไปหมด’ †

28 แต่เมื่อพระเจ้าเย็บหื้อเฮาเป็นขึ้นจากความตาย เฮาจะไปแคว้นกา ลิลีก่อนหมู่ท่าน แล้วบ่กินที่นั่น” 29 แต่เปโตรบอกพระองค์ว่า “

ถึงคนอื่นๆ จะละพระองค์ไปหมด แต่ข้าพเจ้าจะบ่มีวันเย็บจ้ออื่น” 30 พระเยซูอุ้กับเขาว่า “เฮาบอกความจริงแก่ท่านว่า คินนี้ก่อนตีโถงจะ บันสองตี้อ ท่านจะบ่บอกบ่ฮู้จักเฮาถึงสามตี้อ” 31 แต่เปโตรยืนยัน เสียแข็งว่า “แม้ว่าข้าพเจ้าจะต้องตายถวายพระองค์ ข้าพเจ้าตังบ่มี วันปฏิเสธพระองค์เลย” หมู่สาวกคนอื่น ๆ ตังหมด ก็ฮู้จ้ออันเหมือน กัน

พระเยซูอธิษฐานอยู่คนเดียว

32 พระเยซูกับหมู่สาวกพากันไปตั้งที่จ้อว่า เอกเสมณี พระองค์บอก หมู่สาวกว่า “นั้งถ้าอยู่ตี้อนี้เฮาจะไปอธิษฐาน” 33 แล้วก็พาเปโตร ยอห์นกับยากอบไปตวย เวลานั้นพระองค์เป็นตึกหนักใจขนาด 34 บอกหมู่เขาว่า “ไว้เฮาเป็นตึกปอจะต่ายอยู่แล้ว ฝ้าอยู่ตี้อนี้กันเน้อ” 35 แล้วพระองค์เดียวห่างออกไปหน่อย ก็คุกเข่าลงป็นดิน แล้ว อธิษฐานขอหื้อเวลาแห่งความตึกยากนี้ ป็นไปจากพระองค์เสียถ้าเป็น ไปได้ 36 พระองค์ฮ้อนวอนว่า “อับบา †† พระบิดาเจ้าข้า พระองค์ สามารถเย็บสิ่งตังมวลได้ ขอหื้อถ้อยแห่งความตึกยากนี้ ป็นไปจาก ข้าพระองค์เสียเถอะ แต่ขอหื้อเป็นไปตามความต้องการของ พระองค์ บ่ใจของข้าพระองค์” 37 แล้วพระองค์เดียวปีกมาหาสาวก สามคนนั้นตั้งนั้งถ้าอยู่หั้น ก็หันหมู่เขากำลั้งนอนหลับอยู่ ก็ถามเปโตร ว่า “ซิมัน ท่านนอนหลับเสียกา จะฝ้าเฮาสักจิวโมงบ่ได้กา 38 หื้อฝ้า หละวังกับอธิษฐานตวย เพื่อว่าท่านจะบ่ตักอยู่ในอำนาจของกำนลอง ใจ ถึงว่าจิตใจฝ้าวยวิญญานไค่ยอมเย็บ แต่ตัวของคนเฮายัง อ่อนแออยู่” 39 แล้วพระองค์ปีกไปอธิษฐานเหมือนเก่าแหมเตื่อ 40 แล้วเดียวปีกมาหาสาวกสามคนนั้นแหม ก็หันหมู่เขายังหลับอยู่ ย้อน ว่าหมู่เขามันต่าบ่ขึ้น หมู่สาวกก็บ่ฮู้จะฮู้จะฮักกับพระองค์ดี 41 พระองค์ก็เดียวปีกไปอธิษฐานแหมเตื่อนั้ง เมื่อปีกมาหาหมู่เขาเป็น เตื่อตี้อสาม จึงอุ้กับหมู่เขาว่า “ยังหลับหื้อหายอดอยู่แหมกา ปอแล้ว ถึงเวลาที่บุตรมนุษย์จะถูกหักหลังยกหื้อหมู่คนบาปแล้ว 42 ลูกขึ้นไป กับตี้อนี้ คนตี้อหักหลังเฮามาแผนแล้ว”

พระเยซูถูกยับ

43 บ่ากองพระเยซูอุ้ลั้งยังบ่ต้นเข้าปากเตื่อ ยูดาตี้อเป็นสาวกคนนั้ง ในสิบสองคนนั้น ก็เดียวมาเล็งตวยกับหมู่คนหลายตี้อตักบกำ ค้อนมาตวย หมู่เขาเป็นคนตี้อหัวหน้าปุโรหิต ธรรมาจารย์ กับหมู่ คน เฒ่าคนแก่ ส่งมา 44 ยูดาตี้อตกลงกับคนหมู่บั้นไว้ก่อนแล้วว่า “เฮา จอบคนใดก็แม่คนนั้นเน้อ หื้อยับแล้วกุมตัวเขาไป”

45 ยูดาตี้อเดียวชื่อๆ เข้ามาหาพระเยซู แล้วอุ้กับพระองค์ว่า “อา จารย์ครับ” แล้วก็จอบพระองค์ 46 คนหมู่บั้นก็ยับพระองค์กุมตัวไว้ 47 แต่มีคนหนึ่งตี้อยืนใกล้กันหั้น จักตักออกมาพันถูกหูคนฮับใจคนนั้งของ มหาปุโรหิตปุต 48 พระเยซูอุ้กับคนหมู่บั้นว่า “หมู่เจ้าหันเฮาเป็นใจรกา ถึงได้กำตักบกำค้อนมายับเฮา 49 เฮาอยู่ตวยกับสั่งสอนหมู่ท่านควั้น ใน พระวิหาร ตานตังหลายก็บ่มายับเฮา แต่ตี้อเกิดขึ้นตังหมดนี้ก็เพื่อ หื้อเป็นไปตามตี้อเขียนไว้ในพระคัมภีร์”

50 แล้วหมู่สาวกตังหมดก็ละข้างพระองค์แล้วพากันหนีไป 51 มีป้อ จายหมู่คนนั้งตี้อกำผ้าลินินพันเดียวเตื่ออันเดียวถ้อมตวยพระองค์ ไป คนหมู่บั้นก็พากันยับป้อจายหมู่คนนั้น 52 แต่เขาสะวิดผ้าตี้อ ข้างเสียบ้วยตัวใจละล่นหนีไป

พระเยซูอยู่ต่อหน้าสภา แซนเฮดริน

53 หมู่เขาพาพระเยซูไปหามหาปุโรหิต ตี้อหั้นมีหมู่หัวหน้าปุโรหิต หมู่ ธรรมาจารย์ กับหมู่คนเฒ่าคนแก่มาจอบน้อมกันอยู่ 54 ส่วนเปโตรเดียว ถ้อมตวยพระเยซูไปห่างๆ จนเข้าไปแผนข้างข่วงบ้านของมหาปุโรหิต ไปนั้งหิงไฟตวยหมู่ยาม 55 หมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่สมาชิกสภาจาว ยิวปากันเซาะหาพยานมาใส่ฮ้ายพระเยซู เพื่อจะฆ่าพระองค์เสีย แต่บ่ ปะ 56 ถึงแม้ว่าจะมีหลายคนเป็นพยานเทื่อ แต่กำหื้อกำนของหมู่เขา บ่เหมือนกัน 57 แล้วก็มิบางคนลุกยืนขึ้นเล่าแต่เป็นพยานเทื่อว่า 58 “ หมู่เฮาได้ฮับคนนั้งนี้ว่า ‘เฮาจะตี้อพระวิหารนี้ตี้อมนุษย์แบ่งขึ้นมาข้าง เสีย แล้วสามวันหลังจากนั้น เฮาจะแบ่งพระวิหารขึ้นมาใหม่แหมหลัง นั้งตี้อมนุษย์บ่ได้แบ่ง’ ” 59 แต่กำพยานของหมู่เขาขัดกันเย็บหื้อฟังบ่ ขึ้น

60 มหาปุโรหิตจึงลุกยืนขึ้นกำหมู่คนตี้อจอบน้อมกันนั้น ถ้อมพระเยซู ว่า “ท่านจะบ่แก้ตัวในกำกล่าวหาตี้อหมู่เขาว่ามานี้อพองกา” 61 แต่พระ เยซุดักอยู่ บ่ได้ตอบอะฮยังสักอย่าง มหาปุโรหิตก็ถามพระองค์แหม ว่า “ท่านเป็น พระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า ผู้ตี้อสมควรได้ฮับกำน สรรเสริญจ้ออื่นกา” 62 พระเยซูก็ตอบว่า “แม่แล้ว เฮาเป็น แล้ว ตานตังหลายจะได้หันบุตรมนุษย์นั้งตังเผิกขาวของพระเจ้าผู้มีฤทธิ์ อำนาจ กับจะลงมาบนเมฆในฟ้าสวรรค์”

63 มหาปุโรหิตก็ฉีกเสื้อผ้าของตัวเก่าฮู้ว่า “เฮาบ่ต้องมีพยานอะ ฮยังแหม 64 ตานตังหลายก็ได้ฮับเฮาฮู้หมั้นประมาทพระเจ้าแล้ว ตาน ตังหลายก็ตักใจไปพอง”

หมู่เขาตัดสินว่าพระเยซูเป็งฮับตี้อเส็งต่าย 65 แล้วบางคนถ้อม น้ำลายใส่หน้าพระองค์ ปิดหน้าพระองค์ไว้กับบุดตี้อพระองค์ แล้วอุ้ ห้อยพระองค์ว่า “ตวยมากำล่อว่า ไฟตบนหน้าเจ้า” หมู่ยามก็พา พระองค์ไป แล้วตบพระองค์ตวย

เปโตรปฏิเสธพระเยซู

66 ตอนที่เปโตรกำลังนั้งอยู่ตี้อข้างข่วงบ้านนั้น มีสาวใจคนนั้งของ มหาปุโรหิตเดียวเข้ามา 67 นางหันเปโตรนั้งหิงไฟอยู่ ก็เข้าไปส่องผ่อ หน้าใจๆ แล้วฮู้ว่า “ท่านก็อยู่ตวยเยซุจาวเมืองนาซาเรธตวยบ่ใจกา” 68 แต่เปโตรปฏิเสธต้อยตวยพระเยซู ฮู้ว่า “ตี้อเจ้าฮู้นั้งเฮาอยู่เรื่อง เฮา บ่เข้าใจล่อ” เปโตรก็เดียวไปตี้อตักเข้าข่วงบ้าน แล้วโคกขัน 69 สาวใจ คนนั้นหันเปโตรตี้อหันแหม นางก็บอกหมู่คนตี้อฮับอยู่ต่าหมู่หั้นว่า “เขา เป็นคนนั้งในคนหมู่บั้น” 70 เปโตรก็ปฏิเสธแหมเตื่อ ต่อมาสักกำนั้ง

† 14:27 คย. 13:7 †† เป็นภาษาอารามคเปื่อว่า “ป้อ”

‡ สำเนาโบราณบางฉบับบ่มีคำนี้ว่า “โคกขัน”

คนตั้งหลายที่ยืนอยู่ที่หันอุ้กับเปโตรว่า “เจ้าเป็นคนหนึ่งในหมู่ฉันแน่ๆ ย้อนว่าเจ้าเป็นจาวกาลิลีเหมือนกัน” 71 แต่เปโตรก็รู้ว่า “สาบานก็ได้ว่าข้าอู้แต่ ข้าบ่เคยอุ้จักเขา ขอหื้อพระเจ้าลงโทษเถอะ ถ้าข้าอู้” 72 บ่า กองเปโตรอุ้อออกมาจ้อน ไ้ก็ขึ้นเป็นเตื่อตีสอง เปโตรก็เลยก็ตึง ก้ออุ้ตีพระเยซูเกยบอกเขาว่า “ก่อนไ้ขึ้นสองเตื่อ ต้านจะบอกว่่าปู้จักเขาถึงสามเตื่อ” แล้วเขาก็ไ้ห้อออกมาบ่าเตียวั้นเลย

พระเยซูต่อหน้าปลาตเจ้าเมือง

15 แจ้งเจ้ามา หมู่หัวหน้า *ปุโรหิต* หมู่ *ธรรมาจารย์* หมู่ *คนแต่่าคนแก่* ตังสมาชิกผู้คู้กันของสภาจาวยิวมาปะกันตกลง เรื่องพระเยซู แล้วก็มัดพระเยซู แล้วปาไปมอบหื้อปลาตตีเป็นเจ้าเมือง 2 ปลาตถามพระเยซูว่่า “ต้านเป็นกษัตริย์ของจาวยิวก่า” พระองค์ก็ตอบว่่า “ต้านอุ้แล้ว” 3 หมู่หัวหน้าปุโรหิตไ้ความพระเยซู ในหลายข้อหลายประก่าน 4 ปลาตจึงถามพระองค์แหมว่่า “ฟังลอ เขาฟ้องข้อหาต้านตึงหมดนี้ ต้านจะบ่ตอบอะหยังฟองก่า” 5 แต่พระเยซูบ่ตอบอะหยัง ปลาตก็จิด

พระเยซูถูกตัดสินประหารชีวิต

6 ในหละหว่างงาน *ปัสกา* ปลาตเกยป่อยนักโทษคนหนึ่งตามตีคนตั้งหลายขอ 7 ในเวลานั้นมีป้อจายคนหนึ่งจื้อบาริบบัสถูกยับซังคอกอ่วมกับกบฏคนอื่นๆ ซึ่งหมู่เขาไ้บ่าคนต่ายหละหว่างก้อกันวุ่นวาย 8 คนตั้งหลายก็บ่ากันมาขอปลาตหื้อป่อยนักโทษคนหนึ่ง อย่างตีเกยเยยะมา 9 ปลาตถามหมู่เขาว่า “ต้านตั้งหลายตึงก้านหื้อเขาป่อยกษัตริย์ของจาวยิวก่า” 10 ปลาตอุ้ว่่า ตีหมู่หัวหน้าปุโรหิตยับพระเยซูมาหื้อต้านตัดสิน ก็ยอนขอยพระองค์ 11 แต่หมู่หัวหน้าปุโรหิตอุ้ส่วยคนตั้งหลายหื้อปลาตป่อยบาริบบัสแทน 12 ปลาตก็ถามหมู่เขาแหมเตื่อว่่า “แล้วคนๆ นี้ตีอ้อกันว่่ากษัตริย์ของจาวยิวลอ จะหื้อเขาเยยะจาด” 13 หมู่เขาเ็นตอบมาว่่า “*เขิงบนไม้กางเขน*” 14 ปลาตถามว่่า “เขิงเขาเยยะหยัง เขาเยยะอะหยังผิด” แต่คนตั้งหลายช่าเ็นเสียงดังขึ้นเหลือเกว่่า “*เขิงบนไม้กางเขน*” 15 ปลาตจะเอาไ้หมู่เขา จึงป่อยบาริบบัสหื้อหมู่เขาไป กับสังหื้อเขียนพระเยซู แล้วหื้อหมู่ทหารเอาไปเขิงบนไม้กางเขน

หมู่ทหารเยะเยยพระเยซู

16 หมู่ทหารปาพระเยซูเข้าไปตีศูนย์บัญชากันใหญ่ของโรมันตีจื้อว่่า ปรีทอเรียม แล้วอ้องหมู่ทหารตึงก้อมาจวมุมกัน 17 หมู่เขาเอาเสื้อคุมสีม่วงมาบุงหื้อพระองค์ แล้วเอากิ่งไม้ตีมีหนามมาแบ่งเป็นมงกฏ แล้วเอาสับหัวหื้อพระองค์ 18 แล้วหมู่เขาก็ชี่แต่งเข้ามาไหว้สาพระองค์ อุ้ว่่า “บอกษัตริย์ของจาวยิวจ้งจ่าเรียวเตื่อะ” 19 แล้วหมู่เขาก็เอาไม้อ้อฟาดหัวพระองค์ ถ่มน้ำลายใส่พระองค์ แล้วคูกเข่าลงชี่แต่งนมีส่ากันพระองค์ 20 เมื่อดูแควนจันปอไ้แล้ว หมู่เขาก็เก้เสื้อคุมสีม่วงออก แล้วเอาเสื้อผืนเก่าของพระองค์มาบุงหื้อใหม่ แล้วปาพระองค์ออกไปเขิงบนไม้กางเขน

พระเยซูถูกเขิงบนไม้กางเขน

21 ตอนตีปาพระองค์ไปต้ามหนตางนั้น ก็ปะป้อจายคนตั้งลูกบ้านออกมา เขาจื้อซิโมนมาจากเมืองไซริน เป็นป้อของอเล็กซานเดอร์กับรุฟัส หมู่ทหารก็เขิงซิโมนแบกไม้กางเขนแทนพระเยซูไป 22 หมู่เขาปาพระเยซูมาแพวตีตั้งจื้อ กลอโกรา (แป้วว่่าเป็นกระโหล่งหัว) 23 หมู่เขาเอาเหล้าอุงุ่นสูนกับมดยอมมาหื้อพระองค์กัน แต่พระองค์บ่ยอมกิน 24 แล้วหมู่เขาก็เขิงพระองค์บนไม้กางเขน กับเอาเสื้อผ้าของพระองค์มาจกเบอร์แบ่งกัน เปื่อฟ้อว่่าไฟจะไ้ด้อะหยังฟอง 25 ตอนตีหมู่เขาเขิงพระองค์นั้นเป็นเวลาเก้าโมงเจ้า 26 มีป้ายเขียนข้อหาตีตีไว้

† มดยอมคือสมุนไพรอย่างหนึ่ง นำมาสูนกับเหล้าอุงุ่น ใช้เป็นยาจ้วยลดความเขิมเขิม

บนไม้กางเขนว่่า “กษัตริย์ของจาวยิว” 27 หมู่เขาเอาไ้รสองคนเขิงบนไม้กางเขนพร้อมพระองค์ ตังขวาคคนหนึ่งตังซ้ายคคนหนึ่ง 28 คนตั้งหลายตีเตียวก่ายไปก่ายมา ปากันสว่ยหน้าอุ้หยามพระองค์ว่่า “เออะเหอ เจ้าเป็นคนตีอุ้ว่่าจะก่าสลาย พระวิหาร แล้วจะแบ่งขึ้นใหม่ในสามวันบ่ไ้ก่า” 30 จ้วยตัวเก้าหื้อรอดก่อนเตื่อะ ลงมาจากไม้กางเขนเหยแหล” 31 หมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่ธรรมาจารย์ปากันเยะเยยพระองค์ในวงของหมู่เขาเหมือนกันว่่า “เขาจ้วยชีวิตคนอื่นหื้อรอดชีวิตได้ แต่จ้วยชีวิตตัวเก้าบ่ได้” 32 หื้อ *พระคริสต์* กษัตริย์ของจาวยิวสราเอลลงมาจากไม้กางเขนบ่าเตียวนี้เตื่อะ เปื่อเออะจะไ้เด้อ” ไ้รสองคนตีถูกเขิงตวยพระองค์นั้นก็อุ้ถ้อยจ่าใส่พระองค์เหมือนกัน

พระเยซูต่าย

33 เมื่อเวลาเตียงวัน ก็มีดไปไ้คว่แผ่นดินจันถึงบ่ายสามโมง 34 ในเวลาบ่ายสามโมง พระเยซูอ้องเสียงดังว่่า “เอโลอี เอโลอี ลามา สะบักธาณี” แป้วว่่า “พระเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์ เป็นจาดไ้พระองค์มาละข้าพระองค์ไปเหย” 35 มีบางคนต้อยูตีหันไ้ยหันก็อุ้กันว่่า “ฟังลอ เขาอ้องหาเอลียาห์” 36 มีคนหนึ่งล่นไปเอาฟองน้ำมาจุ่มเหล้าอุงุ่นสึม เสียบบ่ายไม้อ้อยั้นหื้อพระองค์กินแล้วอุ้ว่่า “ก่าเตียวก่อนเน้อ หื้อเขาแ่นฟ้อว่่าเอลียาห์จะมาเอาเขาจากไม้กางเขนก่า”

37 พระเยซูอ้องเสียงดัง แล้วก็ต่าย 38 ตอนนั้นผ้ากั้งในพระวิหารจีกออกเป็นสองเฟคตึงแต่ตังบนลงลุ่ม 39 เมื่อนายร้อยกทหารตั้งยืนอยู่สอ่งหน้าพระองค์ † หันว่่าพระองค์ต่ายจาด ก็อุ้ว่่า “แต่ๆ แล้วต้านคนนี้เป็น *พระบุตรของพระเจ้า*”

40 มีแม่ญิงบางคนยืนฟ้ออยู่ไ้ก่ๆ คือมารีจาวเมืองมกดาลา นางสะโลเม กับมารีแม่ของยากอบหน้อยตึงโยเสส 41 แม่ญิงหมู่นี้เกยติดต้ามฟ้อกอยพระเยซูตอนตีพระองค์อยู่ตีแคว้นกาลิลี ตีหันก็มีแม่ญิงคนอื่นแหมหลายคนตีตวยพระองค์มาจรุง *เยรูซาเล็ม*

ก้านฝังศพพระเยซู

42 วันนั้นเป็นวันจิดเทียมแต่งดาก่อนถึง *วันสะบาโต* เมื่อถึงตอนเมื่อแลง 43 โยเซฟจาวอาริมาเรียก่าไปหาปลาตเปื่อขอศพพระเยซู เขาเป็นสมาชิกตีมีจื้อเสียงดีของสภา *แซนเฮดริน* เป็นคนตีร้อถ้าวันเวลาตี *แผ่นดินของพระเจ้า* จะมาถึง 44 ปลาตก็จิกขะหลิกในไ้ตีพระเยซูต่ายเวยขนาดนี้แล้ว จึงอ้องนายร้อยกทหารคนตั้งมาถามว่่าพระเยซูต่ายแล้วก่า 45 เมื่อปลาตอุ้เรื่องจากนายร้อยกคนตั้งแล้ว ก็อนุญาตหื้อโยเซฟเอาศพพระเยซูไปได้ 46 โยเซฟชื้อผ้าลินินมา แล้วเอาศพพระองค์ลงมาจากไม้กางเขน ก็เอาผ้าลินินนั้นป็นศพพระองค์แล้วเอาศพไปไว้ในอุ้โมงค์ฝังศพตีเจอะเข้าไปในหิน แล้วกั้งบ่าหินแผ่นใหญ่มาตีดปากอุ้โมงค์ไ้เหย 47 มารีจาวมกดาลาตึงมารีแม่ของโยเสสก็หันอุ้โมงค์ตีโยเซฟเอาศพของพระเยซูไปฝังไว้ตีหัน

พระเยซูเป็นขึ้นจากความต่าย

16 เมื่อ *วันสะบาโต* ป็นไปแล้ว มารีจาวมกดาลา นางสะโลเม กับมารีแม่ของยากอบ ไปชื้อเครื่องหอมมา เปื่อจะชโลมศพของพระเยซูต้ามธรรมเนียมจาวยิว 2 เจ้ามืดของวันตีดบ่ากองตวันก่าล้งจะออก หมู่เขาก็ไปตีอุ้โมงค์ฝังศพนั้น 3 หละหว่างเตียวตางไป หมู่เขาอุ้กันว่่า “ไฟจะกั้งบ่าหินตีตีดปากอุ้โมงค์หื้อเฮาก่า” 4 เมื่อมาถึงอุ้โมงค์ หมู่เขาก็หันบ่าหินใหญ่นั้นกั้งออกไปแล้ว 5 หมู่เขาเข้าไปในอุ้โมงค์ ก็หันป้อจายหนุ่มคนตั้งบุงหื้อเสื้อคุมสีขาว † นั้งอยู่ตึงเฟคขวา หมู่เขาก็สะดุ้งตกอกตักใจ 6 ป้อจายหนุ่มคนตั้งอุ้กับหมู่เขาว่า “บ่ถ้าตักใจเน้อ หมู่เจ้ามาหาพระเยซูจาวเมืองนาซาเร็ดตีถูก *เขิงบนไม้กางเขน* นั้นก่า พระเจ้าเยยะหื้อพระองค์เป็นขึ้นจากความต่ายแล้ว

†† *สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อ 28 เขียนว่่า ก็เป็นไปต้ามตีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่่า “ต้านถูกนับเข้ากับคนบาป” (อสย. 53:12) †† สำเนาโบราณบางฉบับเพิ่มข้อความว่่า “ไ้ยหันพระองค์อ้องเสียงดัง” †† 16:5 มธ. 28:2-3*

พระองค์ไม่ได้อยู่ที่นี้ ผอ่ตืดที่หมู่เขาวางศพของพระองค์แหละ⁷ แล้ว
 หือไปบอกหมู่สาวกของพระองค์ถึงเปโตรตวยเน่อว่า ‘พระองค์กำลัง
 ไปแคว้นกาลิลีก่อนหน้าต้านตั้งหลาย ต้านตั้งหลายจะหั้นพระองค์ที่
 หั้น เหมือนอย่างทีพระองค์เคยบอกต้านตั้งหลายไว้’ ”⁸ แม่หญิงหมู่
 นั้นก็ฟ้งล่นออกไปจากอุโมงค์ตึงจืดตึงตัวสั่นไปหมด บ่จู้จะหยังกับ
 ไฟสักคนย่อนว่ากั๋ว

(สำเนาโบราณที่ดีที่สุดมีข้อ 9 เล็ง 20)

พระเยซูป่ากฏหือมารีย์จาวมิกดาลาหั้น

⁹ เมื่อเจ้ามีดวงตืดหลังจากพระเยซูเป็นขึ้นจากความต่ายแล้ว
 พระองค์ก็ป่ากฏตัวหือมารีย์จาวมิกดาลาหั้นก่อนเป็น นางคือคนตี
 พระเยซูขับไล่ผีเจ็ดตัวออกจากนางนั้น¹⁰ แล้วนางไปบอกหือหมู่
 สาวกฟ้ง ตอนนั้นเขาหมู่ นั้นกำลังให้เป็นที่อยู่¹¹ แต่เมื่อหมู่เขา
 ได้ยึ่นว่าพระองค์มีจิต กับมารีย์ได้หั้นพระองค์มาแล้ว เขาก็บ่เจื่อ

พระเยซูป่ากฏหือสาวกสองคนหั้น

¹² หลังจากนั้นมิสองคนตีเคยติดตามพระเยซูกำลังเตียวตางไป
 บ้านนอก พระเยซูป่ากฏหือสองคนนี้หั้นแต่เป็นสภาพบ่เหมือนเก่า¹³
 สองคนนั้นก็บีกไปบอกคนอื่น ๆ ทีเคยติดตามพระองค์ว่าได้หั้นพระ
 เยชู แต่หมู่เขาก็บ่เจื่อ

พระเยซูป่ากฏตัวกับสาวกสิบเอ็ดคน

¹⁴ ถัดมาเมื่อลูนพระเยซูป่ากฏหือสาวกตึงสิบเอ็ดคนหั้นตอนตีหมู่
 เขากินข้าวกันอยู่ พระองค์ว่าหือหมู่เขา ย่อนว่าหมู่เขาสงสัยตึงสิ่งตี
 บ่เจื่อคนตีได้หั้นพระองค์หลังจากเป็นขึ้นจากความต่ายแล้ว¹⁵
 พระองค์จู้กับหมู่สาวกของพระองค์ว่า “ต้านตั้งหลายจงออกไปบอก
 ข่าวดี หือคนตั้งหลายฟ้งจันไควโลก¹⁶ คนใดเจื่อและฮับ *บัพติศมา*
 คนนั้นก็จะ *รอดปีนบาปได้* แต่คนใดบ่เจื่อจะถูกตัดสินลงได้¹⁷ คน
 ตีเจื่อจะฮับฤทธิ์อำนาจเหยยะหมายสำคัญ คือจะไล่ผีออกด้วยจื่อของ
 เขา จะฮือภาษาอื่น ๆ ตีบ่เคยฮือ¹⁸ เขาจะหยบจูบได้ ถ้ากินของมีปีดก็
 จะบ่เป็นอันตรายต่อเขา เขาจะเอามือวางบนตัวคนป่วย คนหมู่ นั้นก็จะ
 หายป่วย”

พระเจ้าฮับพระเยซูขึ้นสวรรค์

¹⁹ เมื่อพระเยซูฮือกับหมู่เขาจบแล้ว พระเจ้าก็ฮับพระองค์ขึ้นไป
 สวรรค์หือนั่งตึงเพ็ทขวาของพระองค์²⁰ แล้วหมู่สาวกก็ออกไป
 เตสนาสั่งสอนคูตีคูแห่ง องค์พระผู้เป็นเจ้าก็เหยยะกำนตวยหมู่เขา
 โดยหือฤทธิ์อำนาจหมู่เขาเหยยะหมายสำคัญเปื่อพิสูจน์ว่า คำสอนของ
 เขาเป็นเรื่องแต่

ลูก้า

เขียนโดย

ถึงแม้ว่าหนังสือข่าวดีเล่มนี้ไม่ได้บอกชื่อของผู้เขียนไว้ แต่ สมัยยุคแรกก็ยอมรับว่า ผู้เขียนหนังสือข่าวดีเล่มนี้คือ ลูก้า ลูก้าบ่ไว้ คนหนึ่งในหมู่ อัครทูตสิบสองคนนั้นของพระเยซู แต่ท่านเป็นเพื่อนร่วมเที่ยวต่างในกานบอข่าวดีของเปาโล ลูก้าเป็นหมอตีได้ฮักงานศึกษาสูง เขาได้เขียนหนังสือข่าวดีเล่มนี้ขึ้นประมาณปี ค.ศ. 60-65 ลูก้าได้ตั้งเกียรเขียนบอกผู้อ่านว่า ท่านบ่ได้หันพระเยซูกับคำของท่าน แต่ท่านได้ปรึกษา กับผู้ที่ได้หันพระเยซูกับคำตัวเก้า

ลูก้าเป็นจาวกรีก ท่านได้เขียนหนังสือข่าวดีเล่มนี้หือหมู่จาวกรีก ท่านได้ตั้งเกียรในหนังสือเล่มนี้ โดยบอกว่าเขียนถึงเพื่อนของท่านที่ชื่อ เรโอฟิลัส แต่หนังสือข่าวดีเล่มนี้ก็มีประโยชน์สำหรับทุกคนตวย บ่ได้จ้าวกรีกแต่ฮัก ลูก้าเป็นจาวกรีกคนเดียวที่ได้เขียนบันทึกในพระคัมภีร์ ท่านคงจะเขียนหนังสือข่าวดีเล่มนี้ขึ้นตอนต้อยอยู่ในกรุงโรมกับเปาโล ซึ่งตอนนั้นเปาโลได้ถูกคุมตัวอยู่ในบ้าน

ตอนตั้งเกียรของหนังสือข่าวดีเล่มนี้ ลูก้าได้เขียนบอกถึงเป้าหมายที่ผู้อ่านได้เข้าใจเกี่ยวกับความจริงของพระเยซูคริสต์ดีขึ้น ท่านต้องกำนหือผู้อ่านฮือถึงสิ่งตีพระเยซูฮือกับสิ่งตีพระเยซูฮือเยะ ท่านได้เล่าเรื่องเกี่ยวกับ วิวัต กานต่าย กับกานเป็นขึ้นจากความต่ายของพระเยซู คริสต์ โดยได้เน้นถึงพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยหือ ของคนติงโลก ท่านได้ฮือถึงหมู่แม่หญิงที่ได้ติดตามพระเยซูอย่างละเอียดนักเหลือ หนังสือข่าวดีเล่มอื่นๆ สิ่งหนึ่งตีท่านเขียนหือความสนใจนักขนาดคือ เรื่องกานอธิษฐานของพระเยซู กับตีพระเยซูออกไปอธิษฐานคนเดียวเป็น ประจ่า

เรื่องวิวัตของพระเยซูเขียนโดยหมอลูก้า

1 สวัสดิ์ครับ ท่านเรโอฟิลัส ตีนับถือ มีหลายคนลงมือเขียน เรื่องราวต่างๆ ซึ่งสำเร็จแล้วตามกานหมู่เขา ² ต่ามตีหมู่เขาได้หันกับต่าตั้งแต่เกียร และได้เป็นผู้บอกถ้อยคำนั้นหือเขาฮือ ³ ย่อมาจื่อ หลังจากตีข้าพเจ้าสืบเซาะอย่างละเอียดตั้งแต่เกียร ก็หันว่าตีจะเขียน เรื่องราวตามลำดับฝากมาหือท่าน ⁴ เปื่อท่านจะได้ฮือแน่นอนว่าคำสอน ตีท่านได้ฮือมานั้นเป็นเรื่องแต่

⁵ ในยุคตีเฮโรดเป็นกษัตริย์แคว้นยูเดีย มี *ปุโรหิต* คนหนึ่งจื่อเศคาริยาห์อยู่ในหมู่อาบิยาห์ เมียของเศคาริยาห์จื่อเอลิซาเบธ ติงสองเป็นคนในพระคัมภีร์ ⁶ เขาติงสองคนฮือเยะตาม *บทบัญญัติ* กับกฎเกณฑ์ของพระเจ้าติงหมดได้อย่างบ่มีตีติเลย กับเป็นคนถูกต้อง ต่ามธรรม ⁷ แต่ติงสองคนบ่มีลูก ย่อนว่านางเอลิซาเบธเป็นหมัน กับติงสองก็เต๋มาแล้ว

⁸ ตอนตีหมู่ของเศคาริยาห์อยู่เเวร เปื่อฮือเยะหน้าตีของปุโรหิตเข้าเฝ้าพระเจ้า ⁹ ท่านจกเบอร์ต่ามธรรมเนียมของปุโรหิตได้ จึงต้องเข้าไปเฝ้าเครื่องหอมปุจาใน *พระวิหาร*¹⁰ ส่วนคนติงหลายก็อธิษฐานอยู่ ติงนอกต่อนตีเฝ้าเครื่องหอมนั้น ¹¹ *ทูตสวรรค์* องค์หนึ่งของพระเจ้า มาป่ากฏหือเศคาริยาห์หัน โดยฮืออยู่ติงเผิกขวาของเต้นเฝ้าเครื่องหอมนั้น ¹² เศคาริยาห์หันใส่ทูตสวรรค์องค์นั้นก็สะตุงกั้วตัวสัน ¹³ ทูตสวรรค์จิงฮือกับท่านว่า “เศคาริยาห์เหย บ่ถ้ากั้วเนื้อ พระเจ้าฟังก่าอธิษฐานของท่านแล้ว เอลิซาเบธเมียของท่านจะเกิดลูกป้อจาย หือตั้งจื่อลูกกว่ายอหัน ¹⁴ ท่านจะมีความจันจวมยินดีฮือคนเหล่ออ่อนคนนี้นักขนาด กับคนอื่นจ่าวนนักก็จะมีความยินดี ตีเขาเกิดมา ¹⁵ เขาจะเป็นใหญ่ต่อหน้าพระเจ้า เขาจะบ่กินเหล่อจุ่นกับเหล่ออื่นๆ เลย กับ *พระวิญญาณบริสุทธิ์* จะอยู่กับเขาตั้งแต่อยู่ในตือ ¹⁶ เขาจะนำจาวอิสราเอลหลายคนปี้กมาทอองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของหมู่เขา ¹⁷ เขาจะนำหน้าพระองค์โดยอำนาจตีมาจากพระวิญญาณเหมือนตีเอลิยาห์เคยมี ฮือเยะหือป้อคินตีกับลูก กับคนหลังเปียนเป็นคนมีปัญญาของคนตีถูกต้องต่ามธรรม เปื่อเกียมคนในจ่าดหนึ่ง † ไว้หือพร้อมสำหรับกานมาขององค์พระผู้เป็นเจ้า”

¹⁸ เศคาริยาห์จิงถามทูตสวรรค์ว่า “ข้าพเจ้าจะแน่ใจได้จ่าใด ย่อนข้าพเจ้ากับเมียก็เต๋มาแล้ว” ¹⁹ ฝ่ายทูตสวรรค์ก็ตอบว่า “เขาคือกาเบรียล ซึ่งฮืออยู่ต่อหน้าพระเจ้า พระองค์จื่อเฮามาฮือกับท่านกับบอ *ข่าวดี* นี้แก่ท่าน ²⁰ แต่ย่อนท่านบ่จื่อก่าของเฮาว่าเรื่องนี้จะเปันแต่ ต่ามตีคำหนด ท่านก็จะเปันไปจันถึงวันตีเรื่องนี้จะเกิดขึ้นในเวลาตีคำหนด”

²¹ คนติงหลายตีถ้าเศคาริยาห์ก็จิดตีท่านอยู่ในพระวิหารเมินล้าไป ²² เมื่อท่านออกมาแล้วก็ฮือกับหมู่เขาบ่ได้ คนหมู่หนึ่งก็จิดได้ว่าท่านหันมีมิตในพระวิหาร ย่อนหันท่านเต๊ะก่าไปใส่หมู่เขาแต่ฮือฮือบ่ได้ ²³ เมื่อหมดเวรของท่านแล้วท่านก็ปี้กบ้าน

²⁴ เมื่อฮือมา เอลิซาเบธเมียของเศคาริยาห์ก็มาน แล้วก็เก็บตัวอยู่ในบ้านห้าเดือน ²⁵ นางฮือว่า “พระเจ้าได้จื่อยข้าพเจ้าจื่อ ในเวลาตีพระองค์เมตต่าข้าพเจ้า เปื่อจะบ่หือข้าพเจ้าได้อายคนติงหลายย่อนบ่มีลูก”

ก่าตวยตีกรเรื่องกานเกิดของพระเยซู

²⁶ เมื่อเอลิซาเบธตือองได้หกเดือนแล้ว ทูตสวรรค์กาเบรียลก็ฮือก่าสั่งจกพระเจ้าฮือไปเมืองหนึ่งในแคว้นกาลิลีจื่อนาซาเร็ธ ²⁷ ไปหาแม่หญิงสาวบริสุทธิ์คนหนึ่งจื่อมารี๋ย นางหมันกับป้อจายตีจื่อโยเซฟ ซึ่งเปันเจือสายของกษัตริย์ดาวิด ²⁸ ทูตสวรรค์เข้ามาในบ้านมารี๋ย แล้วฮือกับนางว่า “มารี๋ยเหย พระเจ้าโผดเจ้า พระองค์อยู่กับเจ้าเม่อ” ²⁹ มารี๋ยก็บ่ม่วนใจในก่าฮือของทูตสวรรค์นั้นว่า ก่าตวยตีกรนั้นหมายควมว่าจ่าใด ³⁰ ทูตสวรรค์ก็ฮือกับนางแหมว่า “บ่ถ้ากั้วย่อนพระเจ้าโผดเจ้าแล้ว ³¹ ฝ่อเนื้อ เจ้าจะต้องแล้วเกิดลูกป้อจาย หือตั้งจื่อว่าเยชู ³² ลูกคนนั้นจะเป็นใหญ่ กับจะได้จื่อว่าเป็น *พระบุตรของพระเจ้า* ผู้สูงสุด พระเจ้าจะตั้งหือพระองค์เป็นกษัตริย์อย่างเดียวกันกับกษัตริย์ดาวิด ป้อฮือแม่หม่อนของท่าน ³³ ท่านจะปกครองจาวอิสราเอลตลอดไป แผ่นดินของท่านจะบ่เสียงสุดเลย”

³⁴ มารี๋ยก็ถามทูตสวรรค์ว่า “เหตุก่ารนี้จะเป็นไปได้จ่าใด ข้าพเจ้ายังบ่เคยนอนกับป้อจายก่าเตื่อ” ³⁵ ทูตสวรรค์ตอบว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์จะอยู่กับเจ้า ฤทธิเดชของพระเจ้าผู้สูงสุดจะปกคุมเจ้าไว้ ย่อนจ่าฮือผู้บริสุทธิ์ตีจะเกิดมานั้นจะได้จื่อว่า พระบุตรของพระเจ้า ³⁶ ฟังเนื้อ เอลิซาเบธญาติของเจ้าถึงแน่นางเต๋มาแล้ว ก็ยัง

† หมายถึง อิสราเอล

จะมีลูกป้อจาย คนตั้งหลายคือว่านางเป็นหมัน แต่ก็ยังต้องได้หกเดือนแล้ว ³⁷ ย้อนบมือะหยังตีพระเจ้าเยยะบได้” ³⁸ มารีย์จึงว่า “ข้าเจ้าเป็นคนฮับใจของพระเจ้า ขอหือเป็นไปตามที่ตำานว่านั้นเถือะ” แล้วภูตสวรรค์นั้นก็จากนางไป

มารีย์ไปแ่วหาเอลีซาเบร

³⁹ เมื่อลูนมา มารีย์ก็ฟ้งไปเมืองนึ่งตำหมู่ดอยในแคว้นยูเดีย ⁴⁰ แล้วเข้าไปในเฮือนของเศคาริยาห์ กับตักตวยเอลีซาเบร ⁴¹ เมื่อเอลีซาเบรได้ยินคำตักตวยของมารีย์ ลูกในท้องของเอลีซาเบรก็ดิ้นแล้วเอลีซาเบรก็ได้ฮับกำนดลใจจากพระวิญญูณบรสุกัร ⁴² จึงฮู้เสียงดังว่า “ในหมู่แม่ญิงตั้งหลาย หลานได้ฮับปอนนิกเหลือเป็น ตั้งลูกในท้องของหลานก็ได้ฮับปอนตวย ⁴³ เป็นจาใดพระเจ้าโผดป่านักขนาดจาอี ตีแม่ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของป่ามาแ่วหา ⁴⁴ ฝ่อลอบ่ากองป่าได้ฮับเสียงฮู้ของหลาน ลูกในท้องของป่าก็ดิ้นอย่างจั้นจมนยินดี ⁴⁵ หลานก็เป็นสุข ย้อนเจือคำตีพระเจ้าฮู้กับหลานว่าจะเป็นไปตามนั้น”

⁴⁶ มารีย์จึงว่า

“จิตใจของข้าเจ้าก็สรรเสริญพระเจ้า

⁴⁷ จิตใจข้าเจ้าจั้นจมนยินดีในพระเจ้า ผู้จួយหือ รอดป็นบาปโต้ษของข้าเจ้า

⁴⁸ ย้อนพระองค์พ้อหันกับห้วงโยคนฮับใจของพระองค์ ที่มีฐานะอันตำต้อย แล้วตั้งแต่บ่าเดียนนี้เป็นต้นไป คนกู่เจ็นจะฮ้องข้าเจ้าว่าผู้มีความสุข

⁴⁹ ย้อนว่าผู้มีฤกัรอำนาจได้เยยะกำนใหญ่แก่ข้าเจ้า กับพระองค์ก็บรสุกัร

⁵⁰ พระองค์มีเมตตำต่อคนที่เก้งกั้วพระองค์ตลอดไปกู่เจ็นคน

⁵¹ พระองค์ได้ใจอำนาจเยยะสิ่งที่ยิ่งใหญ่ พระองค์ได้เยยะหือคนที่มิใจจ้องหงอกแตกหนี

⁵² พระองค์ได้ฮุดอำนาจจากผู้ปกครอง แล้วยกคนตำต้อยขึ้น

⁵³ พระองค์โผดหือสิ่งต่างๆ แก่คนอดอยาก แต่คนร่ำรวยพระเจ้าหือปิกไปมือบ่ดาย

⁵⁴ พระองค์ได้จួយจาวอิสราเอลคนฮับใจของพระองค์

คือพระองค์บ่ได้ลิมความเมตตำตำได้สัญญาต่ออับราฮัมกับลูกหลานของตำนตลอดไป

ตำมตีพระองค์ได้ฮู้ไว้กับป้ออู๊ยมแม่หม่อนของเขา”

⁵⁶ มารีย์ก็อยู่ตวยเอลีซาเบรประมาณสามเดือน แล้วก็ปิกบ้านของนาง

ยอห์นผู้หือ บัพติศมา เกิด

⁵⁷ เมื่อเอลีซาเบรเล็งกำหนดเกิดแล้ว ก็เกิดลูกเป็นป้อจาย ⁵⁸ ญูตปีนึ่งกับหมู่จาวบ้านของนางได้ฮุดว่าพระเจ้าได้แสดงความเมตตำอย่างยิ่งใหญ่ต่อนาง ก็ปากันจั้นจมนยินดีตวย ⁵⁹ เมื่อหละอ่อนเกิดได้แปดวัน หมู่เขาก็ปากันมาฮ่วมใน พิธิสุหนิต ของหละอ่อนหน้อย แล้วจะใส่ชื่อหละอ่อนนั้นว่าเศคาริยาห์เหมือนชื่อของป้อ ⁶⁰ แต่แม่ของหละอ่อนหน้อยบอกวว่า “บ่ใจเน้อ ต้องใส่ชื่อวว่า ยอห์น” ⁶¹ หมู่เขาก็ปากันฮู้วว่า “บ่มีปีนึ่งของตำนจื่อว่ายอห์นล่อ” ⁶² แล้วหมู่เขาเต๊ะทำใบิถามเศคาริยาห์วว่า “ตำนใส่ใส่ชื่อลูกวว่าจาใด” ⁶³ ตำนก็ฮอกระดานชนวนมา แล้วเขียนชื่อลูกวว่า ยอห์น คนตั้งหลายก็ปากันจิด ⁶⁴ แล้วตำนก็ฮู้ได้เหมือนเก่าบ่าเดียนนั้นเลย กับสรรเสริญพระเจ้า ⁶⁵ จาวบ้านก็ปากันกั้ว และเหตุการณหมู่นี้ก็เล่าลือกันไปจั้นจิดดอยในแคว้นยูเดีย ⁶⁶ หมู่คนที่ได้ฮับเรื่องนี้ก็จ่าไว้ในใจตั้งสงฮยวว่า “หละอ่อนหน้อยคนนี้จะเป้นจาใดต่อไปตั้งหน้า” ย้อนอำนาจของพระเจ้าอยู่กับเขา

⁶⁷ เศคาริยาห์ป้อของยอห์นก็ฮับกำนดลใจจากพระวิญญูณบรสุกัรแล้วตวยตีกำว

⁶⁸ “จงสรรเสริญพระเจ้าของหมู่จาวอิสราเอล ย้อนว่าพระองค์ได้มหาคนของพระองค์แล้ว เพื่อจួយหมู่เขาหือมีอิสระ

⁶⁹ พระองค์ได้หือผู้จួយหือรอดป็นบาปโต้ษที่มีฤกัรเกิดมา ในเจือสายของกษัตริย์ดาวิดฮู้บใจของพระองค์

⁷⁰ ก็เป็นไปตามตีพระองค์ได้ฮู้ไว้ตั้งแต่โบราณมาแล้วผ่านตาง ผู้เป้นปากเป้นเสียงแทนพระเจ้า ตีบรสุกัร

⁷¹ คือพระองค์จะจួយเขาหือรอดป็นจากหมู่ศัตรู้ของเขา กับป็นจางอำนาจของคนตั้งหลายตีจ้งเขา

⁷² ย้อนพระเจ้าได้เมตตำป้ออู๊ยมแม่หม่อนของหมู่เขา กับกิดเล็ง พันธสัญญา อันบรสุกัรของพระองค์

⁷³ คือพันธสัญญาตีพระเจ้าปฏิญูณไว้กับอับราฮัม † ป้ออู๊ยมแม่หม่อนของหมู่เขา

⁷⁴ ตีจะจួយหมู่เขาป็นจางอำนาจของศัตรู้ตั้งหลายของหมู่เขา แล้วจะโผดหือเขาฮับใจพระองค์โดยบ่มีความกั้ว

⁷⁵ ด้วยความบรสุกัรกับความถูกต้องตำมธรรมไปตลอดจีวิตของหมู่เขา

⁷⁶ ส่วนยอห์นลูกของเขาเหย คนอื่นๆ จะว่าลูกเป็นผู้เป้นปากเป้นเสียงแทนพระเจ้าผู้สูงสุด

ย้อนว่าลูกจะนำหน้าองค์พระผู้เป้นเจ้า เพื่อเกียมกำนมาขององค์พระผู้เป้นเจ้าไว้

⁷⁷ เปือจะเยยะหือคนของพระองค์ฮู้เล็งความรอดป็นบาปโต้ษ คือโต้ษบาปของหมู่เขาจะไดฮับกำนยกโต้ษโดยความเมตตำของพระเจ้า

แสจจากสวรรค์ก็ใส่จะส่งลงมาเล็งหมู่เขา เปือส่งหือกับคนตั้งหลายต้อยในความมิด

กับคนที่ตคอยู่ใต้เงาแห่งความตาย

กับเปือนำหมู่เขามาสูตางแห่งสันติสุข”

⁸⁰ หละอ่อนหน้อยคนนั้นก็ใหญ่ขึ้น กับเข้มแข็งตางจิติญูณนิกขึ้น ตำนก็ไปอยู่ในดินแดนทุรกันดารจั้นจิดวันตีตำนเผยตัวต่อหน้าจาวอิสราเอล

กำนเกิดของพระเยชู

2 ต่อนั้นจักรพรรดิออกัสตัส †† มีกำสั่งหือมีกำนจดทะเบียนสำมะโนครัวไควอาณาจักรโรม ² กำนจดทะเบียนสำมะโนครัวนี้เป็นต้อยตีหนึ่งตีเกิดขึ้นต่อนครินิอัสเป้นเจ้าเมืองแคว้นซีเรีย ³ คนตั้งหลายก็ปากันไปจดทะเบียนตีเมืองของตั้น ⁴ โยเซฟก็ออกจากเมืองนาซาเร็ธแคว้นกาลิลี ขึ้นไปเมืองเบรเลเฮมตีเป้นบ้านเกิดของกษัตริย์ดาวิดในแคว้นยูเดีย ย้อนว่าโยเซฟเป้นเจือสายของกษัตริย์ดาวิด ⁵ เขาปามารีย์ตีหมั้นไว้กับต้อยแก่ใส่จะเกิดไปตวย เปือจะขึ้นทะเบียนสำมะโนครัว ⁶ เมื่อเขาติงสองอยู่ในเมืองเบรเลเฮมนั้น ก็เล็งเวลาตีมารีย์จะเกิดลูก ⁷ นางก็เกิดลูกป้อจายคนเก้า นางเอาผ้าอ้อมป็นตัวหละอ่อน แล้ววางไว้ในฮางหญ้า ย้อนบ่มีตีพิทไหนดว่างเลย

⁸ ใภ้ๆ เมืองนั้นมีคนเลียงแกะ ฝ้าฝุงแกะของหมู่เขาต่อนเมื่อคืน ⁹ มี ภูตสวรรค์ องค์หนึ่งขององค์พระผู้เป้นเจ้าปากฏกับหมู่เขา รัศมีของพระเจ้าส่งล้อมรอบหมู่เขา หมู่เขาก็ตักใจกั้วขนาด ¹⁰ ภูตสวรรค์องค์นั้นฮู้กับหมู่เขาว่า “บ่ถ้ากั้วเมื่อ ย้อนเขานำข่าวมาบอกตำนตั้งหลาย เป้นข่าวตีจะเยยะหือคนตั้งหลายต้อยกิดใจ ¹¹ คือว่าวันตี พระผู้จួយหือ รอดป็นบาปโต้ษ ของตำนตั้งหลาย คือ พระคริสต์ องค์พระผู้เป้นเจ้ามาเกิดตีเมืองเบรเลเฮม บ้านเกิดของกษัตริย์ดาวิด ¹² จะม้อย่างนึ่งตีเยยะหือฮู้วว่าเป้นแต่ คือหมู่ตำนจะหันหละอ่อนหน้อยป็นฝ้าอ้อมนอนอยู่ในฮางหญ้า” ¹³ จู่ๆ ก็มีหมู่ภูตสวรรค์จำนวนนิกมาฮ่วมกับภูตสวรรค์องค์นั้นแล้วปากันสรรเสริญพระเจ้าว่า

† 1:73 ปฐก. 22:16-18 †† จักรพรรดิออกัสตัส ปกครองอาณาจักรโรม ปี พ.ศ. 516-557

14 “ขอหื้อพระเจ้าอับเกียรติในสวรรค์สูงสุด
ขอหื้อพระเจ้าหื้อสันติสุขแก่คนดีพระองค์เปิงใจในโลกนี้เถอะ”

15 เมื่อหมู่ทูตสวรรค์จากหมู่เขาก็คือไปสวรรค์แล้ว หมู่คนเลี้ยงแกะก็
จวนกันว่า “หื้อเขาไปเมืองเบรเลเฮม ฟ้อเหตุการณืที่เกิดขึ้นตามตี
องค์พระผู้เป็นเจ้าได้บอกหมู่เขา” 16 หมู่เขาก็ฟังปากันไป เมื่อไปแพว
ก็ปะโยเซฟกับมารีย์ แล้วหันละอ่อนเกิดใหม่บนอนอยู่ในฮางหญ่า 17
เมื่อหมู่เขากันจ้อแล้ว ก็เล่าเรื่องตีทูตสวรรค์บอกนั้นหื้อโยเซฟกับ
มารีย์ตังคนอื่น ฟัง 18 คนตังหลายตีได้ยินก็ปากันจิดในเรื่องตีคน
เลี้ยงแกะเล่าหื้อฟังนั้น 19 ส่วนมารีย์ก็จำเรื่องหมู่นี้ไว้ในใจ กับคิดเถิง
เรื่องนี้อยู่ตลอด 20 หมู่คนเลี้ยงแกะก็ปากันปิกกับสรรเสริญพระเจ้า
ไปตวย ในเหตุการณืตังหมดตีเขาได้ยินได้หันตามตีทูตสวรรค์บอกไว้
ก้อย่าง

21 เมื่อหละอ่อนคนนั้นเกิดได้แปดวันแล้ว ก็เถิงวันตีจะเข้า *พิธี
สุหนัต* ป้อมแม่จึงตั้งจื่อว่าเยชู ตามตีทูตสวรรค์บอกไว้ตังแต่มารีย์ยัง
บต้องเตื่อ

พิธีถวายลูกป้อจายคนเก้าหื้อพระเจ้า

22 เมื่อเถิงเวลาเยชะพิธีล้างตัวหื้อบรสุกรตีตาม *บทบัญญัติ* ของ
โมเสสแล้ว โยเซฟตังมารีย์ก็ปาลูกไปกรุง *เยรูซาเล็ม* เปื่อถวาย
พระเจ้า 23 (ตามตีเขียนไว้ในบทบัญญัติของโมเสสว่า “ลูกคนเก้าตีเป
ป้อจายก็คนต้องมอบถวายหื้อองค์พระผู้เป็นเจ้า”) 24 แล้วเขาก็
ถวายเครื่องป้อจายสำหรับพิธีนี้ ตามตีองค์พระผู้เป็นเจ้าสั่งไว้ในบท
บัญญัติ † ของพระองค์ คือคนเขาหมู่หนึ่งกว่าวันก้าแก่หมู่หนึ่ง
25 มีป้อจายคนหนึ่งจื่อสิเมโอนอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม เป็นคนถูกตัง
ตามธรรมกับเจือฟังพระเจ้า ต้านรอถ่าเวลาตีพระเจ้าจะมาจ้อจาว
อิสราเอลหื้อรอดป็นจากความตึก กับพระวิญญาณบรสุกรตีอยู่กับ
ต่าน 26 พระวิญญาณบรสุกรตีเผยเปิดเผยแก่ต่านว่า ต่านจะป้ต่าย
เตื่อจ้นกว่าต่านจะได้หันพระคริสตขององค์พระผู้เป็นเจ้า 27 ในวันนั้น
สิเมโอนเข้าไปใน *พระวิหาร* โดยก้านนำของพระวิญญาณบรสุกรตี เมื่อ
ป้อมแม่พาพระเยชูเข้าไปในพระวิหาร เปื่อจะเยชะตามธรรมเนียมบท
บัญญัติ 28 สิเมโอนก็จุ่มพระเยชู แล้วสรรเสริญพระเจ้าว่า

29 “ข้าแต่พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่สูงสุด บ่าเดี่ยวนี้อหื้อส่งผู้รับใช้ของ
พระองค์ไปเป็นสุข

ต่านก้าสัญญาของพระองค์เตื่อะ

30 ย้อนว่า ต่าของข้าพเจ้าได้หันพระผู้จ้อวยหื้อ *รอดป็นบาปไต้ษ* ตี
พระเจ้าส่งมาแล้ว

31 ผู้ตีพระองค์เยี่ยมไว้สำหรับคนก้อจ่า

32 ผู้ตีเป้นแสงส่องแจ้งหื้อ *คนต่างจ่า* จู้จักพระเจ้า
กับเป้นผู้นำเกียรติอันยิ่งใหญ่มาหื้อจาวอิสราเอลคนของพระเจ้า”

33 ส่วนโยเซฟกับมารีย์ได้ยินสิเมโอนจ้อจ้ออันก็จิดในก้าตีต่านได้จู้
เถิงพระเยชู 34 สิเมโอนก็ป้อนหมู่เขา แล้วจู้กับมารีย์แม่พระเยชูว่า
“ถ่าฟ้อไปเถื่อะ หละอ่อนหน้อยคนตีพระเจ้าเลือกไว้จะเยชะหื้อจาว
อิสราเอลหลายคนล้มลง กว่าลูกขึ้น กับจะเป้นเครื่องหมายตีแสดง
เถิงความตองก้านของพระเจ้า แต่คนจะต้อต่าน 35 เปื่อจะเปิดเผยก้า
กิดในใจของคนจ่านวนนั กกับหัวใจของแม่ก็จะเจิบปวดกรมาน
เหมือนถูกดาบแทงในใจ”

36 มีแม่หญิงคนหนึ่งจื่ออันนา เป้น *ผู้เป้นปากเป้นเสียงแทนพระเจ้า*
เป้นลูกสาวของฟาเนเอลคนในพะกุนอาเซอร์ นางแต่นักแล้ว
แต่งงานเมื่อยังสาว อยู่กับก้นได้เจ็ดปีฟัวก็ต่ายละ 37 นางเป้นหม้าย
จ้นอายุได้แปดสิบสี่ปี นางปีได้ออกจากพระวิหารเลย แต่บมีสก้านตัง
เมื่อกันเมื่อคินโดยถือศีลอดอาหารกับอธิษฐาน 38 นางเข้ามาต็ดต้อน
ตีสิเมโอนยังอยู่กับโยเซฟกับมารีย์ นางตังเก้าขอบพระคุณพระเจ้า
สำหรับพระเยชู แล้วจู้เรื่องพระเยชูหื้อคนตังหลายตีถ่าเวลาตีกรุง
เยรูซาเล็มจะหฺลุดป็นเป้นอิสระฟัง

ปิกไปเมืองนาซาเรธ

39 เมื่อโยเซฟกับมารีย์ได้เยชะตามบทบัญญัติขององค์พระผู้เป
นเจ้าก้อย่างแล้ว ก็ปิกไปเมืองนาซาเรธบ้านของเขาในแคว้นกาลิลี 40
หละอ่อนหน้อยคนนั้นก็ใหญ่ขึ้น แข็งแอง มีสติปัญญา กับพระเจ้า
ก็ป้อนต่าน

ต้อนพระเยชูไปพระวิหารกับป้อมแม่

41 กู้ปีป้อมแม่ของพระเยชูเคยขึ้นไปกรุงเยรูซาเล็มเปื่ออ่วมงาน
ปัสกา 42 ต้อนตีพระเยชูอายุสิบสองปี หมู่เขาก็ขึ้นไปกรุงเยรูซาเล็ม
เปื่ออ่วมงานปัสกาเหมือนกู้ปี 43 เมื่อเสี้ยงงานแล้ว หมู่เขาก็ปิกเมื่อ
บ้าน ส่วนพระเยชูยังอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม โยเซฟกับมารีย์ก็ป้อ 44 เขา
สองคนก็ต่าว่าพระเยชูอยู่ในหมู่คนตีมาตวยกัน เมื่อเตี่ยวตางมาได้วัน
นึ่ง ก็เขาหาพระเยชูในหมู่ปีน้องกับหมู่คนตีจู้จักกัน 45 เมื่อเขาหา
ปะ ก็ปิกไปเขาในกรุงเยรูซาเล็ม 46 เขาได้สามวัน ก็ปะพระเยชูนึ่งอยู่
บริเวณพระวิหารกับหมู่จ้อจ่ารย์ ก้าลึงฟังกับถามอ้าจ้อจ่าหมู่ปีน 47
คนตังหลายตีได้ยินพระองค์จู้ ก็ปากันจิดในสติปัญญากับก้าตอง
ของพระองค์ 48 เมื่อป้อมแม่หันก็จิดขนาด แม่ก็ถามว่า “ลูกเหย เยชะ
หยังจ้อ ป้อมแม่เขาหาลูกตีจูกตีจู้ขนาดน่อ” 49 พระเยชูก็
ตองไปว่า “เขาหาเขาเยชะหยัง ป้อจ่า ว่าเขาตองอยู่ในบ้านของพระ
บิดาของเขา” 50 ป้อมแม่ก็ป้เข้าใจก้าจู้ของพระเยชู 51 แล้วพระเยชูก็
ปิกไปเมืองนาซาเรธตวยหมู่เขา กับยอมเจือฟังป้อมแม่ แม่ก็จ้อเรื่อง
ตังหมดนีไว้ในใจ

52 พระเยชูก็ใหญ่ขึ้นตังตัวกับสติปัญญา พระเจ้ากับคนตังหลายก็
ป้อใจพระองค์นักรขึ้นตักๆ

ยอห์นบอกคนตังหลายหื้อกลับใจจากบาป

3 ในปีที่สิบห้าในราชก้านทิเบริอัส *ซีซาร์* ต้อนนั้นปอนทอัสปีลาต
เป้นเจ้าเมืองแคว้นยูเดีย เฮอร์โธ อันตีบสปกครองแคว้นกาลิลี
ฟิลิปน้องบ่าวของเฮอร์โธปกครองแคว้นอิกรียกับแคว้นตราโคนิตัส
ส่วนสิซาเนียสปกครองแคว้นอาบีเลน 2 อันนาศกับคายาฟาสาเป้น
มหา *ปุโรหิต* ต้อนนั้นยอห์นลูกเศคาริยาห์ได้ฮับถ้อยก้าของพระเจ้าใน
ดินแดนทूरกันดาร 3 แล้วยอห์นก็ไปตังลุ่มแม่น้ำจอร์แดนจ้นไคว
บอกหื้อคนกลับใจจากบาปกับหื้ออับ *บัพติศมา* เปื่อพระเจ้าจะยกไต้ษ
บาปหื้อ 4 เรื่องนี้ก็เป็นไปตามตีเขียนไว้ในหนังสืออิสยาห์ *ผู้เป้นปาก*
เป้นเสียงแทนพระเจ้า ว่า

“มีเสียงจ้อจ้อเจินของคนนึ่งในดินแดนทूरกันดารว่า
‘เยี่ยมใจหื้อพร้อมสำหรับก้านเข้ามาขององค์พระผู้เป้นเจ้า
จงแบ่งหนตางซ้อๆ หื้อพระองค์

5 ห้วยกู้ตีก็ถมหื้อเต็ม
ดอยตางๆ ก็ต็ดหื้อต่าลง
ตางกิดก็แบ่งหื้อซ้อ
ตางตีสูงต่าบ่เต้าก้นก็แบ่งหื้อเปียง

6 คนตังหลายจะหันความ *รอดป็นบาปไต้ษ* ของพระเจ้า” ††

7 ยอห์นจิงว่าหมู่คนต้อออกมาฮับบัพติศมาว่า “หมู่จ้อจ่าตุงปิด ไฟ
เตื่อนหื้อหมู่สุหลมหนีจากก้านลงไต้ษของพระเจ้าตีก้าลึงจะมาถึง 8
เยชะหื้อฟ้อก้าลัวจิวตหมู่สุเกิดผลจากก้านกลับใจจากบาปแล้วแต่ๆ
ป้ตีก็ตีเอาคนเดียวว่า ‘หมู่เขาบ่ตองถูกลงไต้ษ ย้อนว่าหมู่เขาเป้นลูก
หลานต่านเต้าของอับราฮัม’ เขาจะบอกหื้อจู้ว่า พระเจ้าจะเยชะหื้อบ่า
หับหมู่ตีก้าเป้นลูกหลานของอับราฮัมก็ได้น่อ 9 หมู่ได้เยี่ยมแนวไว้ตี
ป็นเก้าไม้แล้ว เก้าไม้ก็เก้าตีเกิดหน้อยบ่ตึงจะถูกต็ดแล้วชว้างใส่ในกอง
ไฟ”

† 2:24 *อพย. 13:2,12; อุต. 12:8*

†† 3:6 *อพย. 40:3-5*

10 หมู่คนจึงถามกันว่า “เขาจะต้องเยาะจาใดดี” 11 ยอห์นตอบหมู่เขาว่า “คนใดมีเสื้อสองผืนหรือแบ่งคนที่บ่ม คนใดมีของกินก็หื้อบ่มคนที่บ่มกิน”

12 หมู่คนเก็บภาษีก็มาขออับบัพติศมาด้วย หมู่เขาถามว่า “อาจารย์หมู่เขาจะต้องเยาะจาใดฟ่อง” 13 ยอห์นตอบหมู่เขาว่า “หมู่เจ้าห้ามเก็บภาษีคนที่กำหนด” 14 หมู่ทหารก็ถามว่า “หมู่เขาจะต้องเยาะจาใดฟ่อง” ท่านตอบหมู่เขาว่า “ห้ามบังคับคนอื่นกับห้ามใส่อ้ายเปือเอาสตาจคนอื่น แต่หื้อปอใจถ้าจางของตัว”

15 คนตั้งหลายกำลังถ้า *พระคริสต์* มาอย่างใจจืดใจจ่อ ก็สงสัยว่า ยอห์นเป็นพระคริสต์แม่่นก้อ 16 ยอห์นจึงตอบเขาตั้งหลายว่า “เขาหื้อเจ้าอับบัพติศมาด้วยน้ำ แต่จะมีแหมผู้หนึ่งมีอำนาจนิกเหลือเอามาเมื่อลูน แม่แต่แกสยมัดเก็บของต่าน ตัวเขายังบ่สมควรจะเยาะจาอันเลย ต่านจะหื้อเจ้าตั้งหลายอับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์กับด้วยไฟ 17 ต่านเหมือนจาวนา มือของต่านกำผากหะข้าวไว้ แล้วจะสะสาจตรางที่ข้าวจั้นไคว จะเก็บข้าวเต่งไว้ในหลองข้าว ส่วนข้าวสับก็ จะเอาไปเผาไฟที่บู่จักกับ” 18 ยอห์นจึงจวนเขาแหมหลายอย่าง กับบอกข่าวดีเรื่องพระคริสต์แก่คนตั้งหลาย

19 ยอห์นดำกษัตริย์เฮโรดที่ปกครองแคว้น เรื่องเอานางเฮโรเดียสเมียของน้องบ่าวมาเป็นเมียของตัว กับอุ้เอ็งก้านบ่ดีตั้งหลายที่เฮโรดได้เยาะ 20 เฮโรดซำเยาะก้านบ่ดีนิกขึ้นแหม เปาะกับที่เยาะมาแล้วคือยับยอห์นไปขังคอก

พระเยซูอับบัพติศมาจากยอห์น

21 เมื่อคนตั้งหลายอับบัพติศมา พระเยซูก็อับบัพติศมา ต่อนตีพระเยซูกำลังอธิษฐานอยู่ ฟ้าสวรรค์ก็แหวกออกเป็นอ้อม 22 พระวิญญาณบริสุทธิ์มีรูปร่างเหมือนนกกำลังมาอยู่บนพระองค์ แล้วมีเสียงมาจากฟ้าสวรรค์ว่า “ต่านผู้นี้เป็นลูกที่เฮ้อจิก เขาเป็งใจต่านแต่จิก”

ลำดับเจือสายของพระเยซู

23 เมื่อพระเยซูตั้งเจ้าสั่งสอน พระองค์อายุประมาณสามสิบปี ตามคำกิดของคนตั้งหลายเข้าใจว่า พระเยซูเป็นลูกของโยเซฟ โยเซฟเป็นลูกของเฮลี 24 เฮลีเป็นลูกของมักรัต มักรัตเป็นลูกของเลวี เลวีเป็นลูกของเมลคี เมลคีเป็นลูกของยันนาย ยันนายเป็นลูกของโยเซฟ 25 โยเซฟเป็นลูกของมักรธาธิส มักรธาธิสเป็นลูกของอาโมส อาโมสเป็นลูกของนาฮุม นาฮุมเป็นลูกของเฮสสิ เฮสสิเป็นลูกของนิกกาย 26 นิกกายเป็นลูกของมาอาท มาอาทเป็นลูกของมักรธาธิส มักรธาธิสเป็นลูกของเสเมอิน เสเมอินเป็นลูกของโยเสค โยเสคเป็นลูกของโยดา 27 โยดาเป็นลูกของโยอาบัน โยอาบันเป็นลูกของเรซา เรซาเป็นลูกของเศรบบาเบล เศรบบาเบลเป็นลูกของเซอัลทิเอล เซอัลทิเอลเป็นลูกของเนรี 28 เนรีเป็นลูกของเมลคี เมลคีเป็นลูกของอัดดี อัดดีเป็นลูกของโคสัม โคสัมเป็นลูกของเอลมาดัม เอลมาดัมเป็นลูกของเอรี 29 เอรีเป็นลูกของโยชวา โยชวาเป็นลูกของเฮสิเยเซอร์ เฮสิเยเซอร์เป็นลูกของโยริม โยริมเป็นลูกของมักรัต มักรัตเป็นลูกของเลวี 30 เลวีเป็นลูกของสิเมโอน สิเมโอนเป็นลูกของยูดาห์ ยูดาห์เป็นลูกของโยเซฟ โยเซฟเป็นลูกของโยนาม โยนามเป็นลูกของเฮสิยาคิม 31 เฮสิยาคิมเป็นลูกของเมเลอา เมเลอาเป็นลูกของเมนนา เมนนาเป็นลูกของมัทตะธา มัทตะธาเป็นลูกของนารัน นารันเป็นลูกของดาวิด 32 ดาวิดเป็นลูกของเจสซี เจสซีเป็นลูกของไอเบด ไอเบดเป็นลูกของโบอาส โบอาสเป็นลูกของสัลโมน สัลโมนเป็นลูกของนาโฮน 33 นาโฮนเป็นลูกของอัมมีนาดับ อัมมีนาดับเป็นลูกของอัดมิน อัดมินเป็นลูกของอารนี อารนีเป็นลูกของเฮสโรน เฮสโรนเป็นลูกของเปเรศ เปเรศเป็นลูกของยูดาห์ 34 ยูดาห์เป็นลูกของยาโคบ ยาโคบเป็นลูกของอิสอัค อิสอัคเป็นลูกของอับราฮัม อับราฮัมเป็นลูกของเทราห์ เทราห์เป็นลูกของนาโฮร์ 35 นาโฮร์เป็นลูกของเสรุก เสรุกเป็นลูกของเรอู เรอูเป็นลูกของเปเลก เปเลกเป็นลูกของเอเบอร์ เอเบอร์เป็นลูกของเซลาค

36 เซลาคเป็นลูกของโคนาน โคนานเป็นลูกของอารฟาซัด อารฟาซัดเป็นลูกของเซม เซมเป็นลูกของโนอาห์ โนอาห์เป็นลูกของลาเมค 37 ลาเมคเป็นลูกของเมธูเสลาห์ เมธูเสลาห์เป็นลูกของเอโนค เอโนคเป็นลูกของยาเรด ยาเรดเป็นลูกของมาหะลาเลเอล มาหะลาเลเอลเป็นลูกของโคนาน 38 โคนานเป็นลูกของเอโนช เอโนชเป็นลูกของเสก เสกเป็นลูกของอาดัม อัดมัมเป็นลูกของพระเจ้า

มารลองใจพระเยซู

4 พระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่กับพระเยซู แล้วพระองค์ออกไปจากแม่น้ำจอร์แดนพระวิญญาณก็ปาพระองค์ไปในดินแดนทุรกันดาร 2 ที่หั้นมารก็ลองใจพระองค์เป็นเวลาสี่สิบวัน ตลอดเวลานั้นพระองค์บ่ได้กินอะหยังเลย แล้วหลังจากนั้นพระองค์ก็ไค่อยากกินข้าว 3 มารจึงอุ้กับพระองค์ว่า “ถ้าต่านเป็น *พระบุตรของพระเจ้า* ก็หื้อสั่งบ่าหिनก่อนนี้เป็นเข้าหนมบึงแล” 4 พระเยซูก็ตอบมารว่า “พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า ‘คนเขาจะเลี้ยงจีวิตด้วยอาหารอย่างเดียวยบ่ได้’ † ” 5 แล้วมารก็ปาพระเยซูไปตั้งสูง หื้อพระองค์ฟ้ออาณาจกรตั้งหมดในโลกนี้ถ้ามาบเดียว แล้วบอกพระองค์ว่า 6 “สิทธอำนาจกับความรุ่งเรืองของอาณาจักรตั้งหมดนี้เขาจะยกหื้อต่าน ย้อนว่าตั้งหมดนี้ไค่มอบไว้เป็นสิทธของเขาแล้ว เขาไค่ยกหื้อไฟก็ได้ตามใจเขา 7 ถ้าต่านนมัสก้านเขา กู้สิ่งกู้อย่างนี้ก็จะเป็นของต่าน” 8 พระเยซูตอบมารว่า “พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า ‘หื้อนมัสก้านองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเจ้ากับอับบัพติศมาผู้เดียวแต่จิก’ †† ”

9 แล้วมารก็ปาพระเยซูไปกรุง *เยรูซาเล็ม* ปาขึ้นไปอยู่บนหลังคา *พระวิหาร* แล้วบอกพระองค์ว่า “ถ้าต่านเป็นพระบุตรของพระเจ้าแต่จิก ก็หื้อโดดลงไปแล” 10 ย้อนพระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า

‘พระเจ้าจะสั่งหื้อ *ทูตสวรรค์* มาปกปีกอักษตาต่าน 11 เอามืออับบัพติศมาไว้บ่หื้อตีบ่ตีบ่ใส่บ่าหिन’ † †

12 พระเยซูตอบมารว่า “พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า ‘ห้ามลองต้องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเจ้า’ † † ” 13 เมื่อมารลองใจพระองค์กู้อย่างแล้ว ก็ละพระองค์ไว้จันกัว่าจะมีโอกาสเหมาะๆ แหม

14 พระเยซูปิกไปแคว้นกาลิลีโดยอำนาจพระวิญญาณบริสุทธิ์ กับมีคนเล่าเรื่องเกี่ยวกับพระองค์จันไควต่ำหมู่หั้น 15 พระองค์สั่งสอนใน *ธรรมศาลา* ของจาวยิว คนตั้งหลายก็ปากันยกย่องพระองค์

จาวเมืองนาซาเร็นบ่ยอมอับบัพติศมา

16 แล้วพระองค์ก็มาแหมเมืองนาซาเร็น เป็นเมืองตีพระองค์ใหญ่ใน *วันสะบาโต* พระองค์ไปธรรมศาลาของจาวยิวเหมือนกู้ตั้งแล้ว ยืนขึ้นจะอ่านพระคัมภีร์ 17 มีคนส่งม้วนพระธรรมอิสยาห์ *ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า* หื้อพระองค์ เมื่อพระองค์กางพระคัมภีร์นั้นออก ก็บ่ชื้อตีเขียนไว้ว่า

18 “พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่กับข้าพเจ้า ย้อนว่าพระองค์ได้ตั้งข้าพเจ้าไว้

หื้อบอกข่าวดีแก่คนตัก

พระองค์ให้ข้าพเจ้าหื้อบอกนิกได้ซำว่าเขาจะมีอิสระ

หื้อบอกคนต่ำบอดว่าเขาจะหั้นแหม

หื้อบอกคนตีโดนคำว่าจะเป้นตัก

19 กับหื้อบอกวาถึงเวลาแล้ว ตีพระเจ้าจะจ้วยคนของพระองค์” † †

20 เมื่ออ่านหื้อคนตั้งหลายฟังแล้ว พระองค์ก็ม้วนพระคัมภีร์นั้นส่งคืนเจ้าหน้าตี แล้วนั่งลง สายตาของคนตั้งหลายในธรรมศาลาก็ฟ้อมาตีพระองค์ 21 พระองค์อุ้ว่า “วันนี้พระคัมภีร์ต่อนตีต่านได้ยืนก็ไค่ไค่แล้ว” 22 คนตั้งหลายก็อุ้ยกย่องพระองค์ และปากันจิดในคำอุ้ตีบ่าฟังของพระองค์ หมู่เขาอุ้กันว่า “คนนี้เป็นลูกบ่าวโยเซฟผู้ไค่กา”

† 4:4 *อสุ.* 8:3 †† 4:8 *อสุ.* 6:13 ‡ 4:11 *สด.* 91:11-12 †† 4:12 *อสุ.* 6:16 †† 4:19 *อสุ.* 61:1,2

ใส่เขาที่ว่า ‘หมอรักษาตัวเก่าก่อนเถอะ’ กับจะว่า ‘สิ่งที่ได้ยินว่าท่าน เยียะในเมืองคาเปอร์นาอุม หรือเยียะที่นี่ในเมืองของตัวพ่อจ’ ” 24 พระเยซูอุ้กับหมู่เขาว่า “เอาบอกความจริงแก่ท่านตั้งหลายว่า บ่มีผู้เป็น ปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าสักคนได้อับก้านยอมอับจากคนในบ้าน เมืองของตัวเก่า 25 เอาบอกความจริงแหมว่า เมื่อฝนตกสามปีเกิน จันเกิดก้านกั้นอากไคว่แผ่นดินในสมัยของเอลียาห์ผู้เป็นปากเป็น เสียงแทนพระเจ้า ก็มีแม่หม้ายในหมู่จาวอิสราเอลจ้านวนนัก †26 แต่ พระเจ้าก็บ่ใจเอลียาห์ไปหาแม่หม้ายจาวอิสราเอลคนใดเลย แต่หื้อไป หาแม่หม้ายคนหนึ่งเป็น คนต่างจ้าว ในหมู่บ้านศารเพทเขตเมืองไซ ดอนเต้าจัน 27 กับในสมัยเอลียาห์ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าก็ เหมือนกัน ในหมู่จาวอิสราเอลมีคนเป็นขี้ตูดหลายคน แต่บ่มีไฟได้อับ ก้านอากหื้อหายเลย เว้นแต่อาอามานจาวซีเรียเต้าจัน” †28 เมื่อคน ตั้งหลายในธรรมศาลาได้ยินจาวอันก็โอดขนาด 29 จึงลุกขึ้นลาก พระองค์ออกจากเมือง ไปไปบนหน้าผาตีเมืองของหมู่เขาตั้งอยู่นั้น ตั้งใจว่าจะอยู่พระองค์หื้อตกลงไป 30 แต่พระองค์เดียวลัดก้างหมู่เขา ไปได้

พระเยซูใส่ผ้ายออกจากกายคนหนึ่ง

31 พระเยซูไปเมืองคาเปอร์นาอุมในแคว้นกาลิลี แล้วเทศนาสั่งสอน คนตั้งหลายในวันสะบาโต 32 คนตั้งหลายก็ปากันจิดในคำสอนของ พระองค์ ย้อนว่าพระองค์สอนอย่างผู้มีสิทธิอำนาจ

33 ในธรรมศาลาของจาวยิวมีบ่จายคนหนึ่งโดนผ้าย † เข้าอยู่ เขา อ้องเสียงดังว่า 34 “พระเยซูจาวนาซาเรธ มาอยู่กับหมู่เขาเยียะหยัง ท่านมาทำลายหมู่เขาเถา เอ้าจ้าวท่านเป็นไฟ ท่านเป็นผู้บริสุทธิ์ของ พระเจ้า” 35 พระเยซูจึงสั่งมันว่า “จะไปปากนัก ออกมาจากเขาบ่า เดี่ยวนี้” ผ้ายนั้นก็เยียะหื้อคนนั้นโก้นลงต่อหน้าคนตั้งหลาย แล้วก็ ออกจากบ่จายคนนั้นไป โดยคนนั้นบ่ได้อับบาดเจ็บ 36 คนตั้งหลาย ก็ปากันจิด อุ้กันว่า “คำอุ้ของท่านเป็นจาวใดหา หยังมีสิทธิอำนาจสั่ง หื้อผ้ายออก มันก็ยอมออก” 37 คนที่เล่าเรื่องของพระองค์ไปไคว่ ต้าหมู่หั้น

พระเยซูอากแม่เมียบของซีโมน

38 พระเยซูออกจากธรรมศาลาเข้าไปในเฮือนซีโมน แม่เมียบของซีโม นเป็นใช้หนักขนาด เขาตั้งหลายจึงอ้อนวอนพระองค์หื้อจ้วยนาง 39 พระเยซูก็ไปยืนอยู่ข้างตีนอนของนาง จู๊ว่า “ขอหื้อหายใช้บ่าเดี่ยวนี” แล้วนางก็หายจากใช้ สักคำเดี่ยวนางก็ลุกขึ้นอับใจฟ้อกอยพระ เยชูกับหมู่ของพระองค์

40 เมื่อแลงไถ่ตะวันตกดิน ก็มีคนปากเจ็บป่วยเป็นพยาธิพะย้า ต่างๆ มาหาพระเยซู พระองค์ก็วางมือบนตัวคนป่วยหมู่บั้นนี้คน อัก ษาหมู่เขาหื้อหาย 41 หมู่ผ้ายก็ออกจากคนตีโดนเข้าตวย มันอ้อง เสียงดังว่า “ท่านเป็นพระบุตรของพระเจ้า” พระองค์ก็ห้ามบ่หื้อหมู่ มันอุ้ ย้อนหมู่มันอุ้แล้วว่าพระองค์เป็น พระคริสต

42 แจ้งเจ้ามาพระเยซูออกไปตั้งสวดตักเขียนตามลำพัง คนตั้งหลายก็ เซาหาพระองค์ เมื่อปะพระองค์แล้ว ก็เหนียวพระองค์ไว้ บ่หื้อจากหมู่ เขาไป 43 แต่พระองค์บอกหมู่เขาว่า “เอาต้องไปบอกข่าวดีเรื่อง แผ่นดินของพระเจ้า หื้อคนในเมืองอื่นอุ้ตวย ตีเอาอันใจมานั้นก็เปื้อ เหตุนี้ละ” 44 พระองค์จึงเทศนาสั่งสอนในธรรมศาลาต่างๆ ในแคว้น ยูเดีย

พระเยซูอ้องคนเซาป่ามาเป็นสาวก

5 มีเตื้อหนึ่งคนตั้งหลายยืนเบียดพระเยซู เปื้อจะฟังพระเยซูสั่ง สอนถ้อยคำของพระเจ้า ตอนนั้นพระองค์ยืนอยู่บนตำฟั้ง ทะเลสาบกาลิลี †2 พระองค์หันเฮื้ออยู่อิมฝั่งทะเลนั้นสองลำตีหมู่คน

† 4:25 1 พทษ. 17:1-24 †† 4:27 2 พทษ. 5:1-14 † ในภาษากรีก ใช้ คำว่า บ่สะอาด †† อ้องแหมจ้อว่า ทะเลสาบเยนเนซาท

หาป่าละไว้เปื้อไปชักอวน 3 พระองค์จึงลงไปใเฮือนลำหนึ่งเป็นของซีโม น แล้วบอกหื้อเขาถอยเฮื้อออกจากฝั่งไปน้อย พระองค์ก็นั่งอยู่ใน เฮือนนั้นสั่งสอนคนตั้งหลาย 4 เมื่อสอนจบแล้วก็บอกซีโมนว่า “เอา เฮื้อออกไปตีน้ำเล็กๆ แล้วหย่อนอวนลงเอาป่า” 5 ซีโมนตอบพระองค์ ว่า “อ่าจาร์ย หมู่เขาลาจาวอนคินอ้งยังบ่ได้ป่าสักตัว แต่เอาจะหย่อน อวนลงแหมก้าตามตีพระองค์บอก” 6 เมื่อหย่อนอวนลงไป ก็ยับป่า ได้หนักขนาดจันอวนเกือบุด 7 เขาจึงกวักเปื้อนเตื้ออยู่ในเฮื้อแหมลำหนึ่ง หื้อมาจ้วยกัน เปื้อนก็มาจ้วย แล้วได้ป่าเต็มเฮื้อสองลำจันเฮื้อเกือบ จัม 8 ซีโมนเปโตร เมื่อหันจาวอัน ก็ก้มลงกราบพระเยซู บอกพระองค์ ว่า “ขอหื้อไปไถ่ๆ ข้าพเจ้าเตื้อะ ย้อนว่าข้าพเจ้าเป็นคนบาป” 9 ตีอุ้จาว อัน ย้อนว่าเขากับคนตั้งหลายตั้งอยู่ตวยกันหั้นจิดตีได้ป่าบักจาวอิ 10 ยากอบกับยอห์นลูกของเศเบดี เปื้อนอ้อมหาป่าตวยกันกับซีโมนก็จิด เหมือนกัน พระเยซูอุ้กับซีโมนว่า “บ่ลำกั้ว ตั้งเตื้อนี้ไปตวันจะเป็นผู้ปาก มาหาเฮา” 11 เมื่อเอาเฮื้อเข้าฝั่งแล้ว หมู่เขาก็สละกุ้อย่างตวย พระองค์ไป

พระเยซูอากคนขี้ตูด

12 ตอนตีพระองค์อยู่ในเมืองหนึ่ง มีคนเป็นขี้ตูดเต้มตึงเนื้อตึงตัว เมื่อเขาหันพระเยซูก็ก้มหน้าลงจันถึงดิน อ้อนวอนพระเยซูว่า “ พระองค์เจ้าข้า ถ้าพระองค์ไค่จ้วยข้าพเจ้าหื้อหาย ข้าพเจ้าก็จะหาย แ่น่ๆ” 13 พระองค์ยื่นมือออกไปหยุบบ่จายคนนั้นแล้วจู๊ว่า “เอาไค่ จ้วย จงหายโรคเตื้อะ” แล้วเขาก็หายเป็นขี้ตูดบ่าเดี่ยวนั้นเลย 14 พระองค์สั่งเขาว่า “ห้ามเล่าเรื่องนี้หื้อไฟฟ้งแ่ม แต่หื้อไปแสดงตื่อตอ บุโรหิต แล้วเอาเครื่องปูจาวสำหรับคนตีหายโรคนี้ไปถวายตามคำสั่ง ของ มกษัตริย์ ของโมเสส เปื้อแสดงหื้อคนตั้งหลายจู๊ว่าเจ้าหาย โรคแล้ว” 15 มีคนเล่าเรื่องของพระเยซูไปไถ่แหม คนตั้งหลายจ้านวน นักก็มาจุมนุมนกัน เปื้อจะฟังพระองค์กับหื้อพระองค์อากโรคต่างๆ ของเขาหื้อหาย 16 แต่พระองค์ก็ลิกไปหาตีเจียบๆ เปื้ออริชฎานเป็น ประจ่า

พระเยซูอากคนง่อย

17 วันหนึ่งเมื่อพระองค์กำลังสั่งสอนอยู่ ก็มีหมู่ ฟาริสี กับหมู่ สรรมา จาร์ย นั่งฟังอยู่ที่หั้นตวย หมู่เขามาจากภูหมู่บ้านในแคว้นกาลิลี แคว้นยูเดียกับกรุง เยรูซาเล็ม กับพระเจ้าได้หื้ออฤทธิอำนาจกับพระ เยชูตีอากโรคต่างๆ หื้อหาย 18 มีคนหามคนง่อยคนหนึ่งนอนอยู่ ตื่นอนมา หมู่เขาอิจจะเอาคนป่วยเข้าไปวางลงตึงหน้าพระเยซู 19 ก็บ่มี อ้อมตีจะเอาคนป่วยเข้าไปได้ยอนมีคนนัก เขาก็หามขึ้นไปตึงหลังคา เเทหลังคาออกเป็นอ้อม หย่อนคนป่วยตึงตื่นอนลงก้างหมู่สองหน้า พระเยซู 20 เมื่อพระเยซูหันความเจื้อของหมู่เขา ก็อุ้กับคนง่อยว่า “ เปื้อนเหย บาปของเจ้าได้ไผดยกหื้อแล้วแ่ม” 21 หมู่สรรมาจาร์ยกับ หมู่ฟาริสีก็คิดในใจว่า “คนนี้เป็นไฟ ตีอุ้หมีนประมาทพระเจ้า ไผจะยกไถ้ ษบาปได้นออกจากพระเจ้าองค์เดียวเต้าจัน” 22 พระเยซูอุ้ก็คิดในใจ ของหมู่เขา ก็ถามว่า “เป็นจาวใดหมู่ท่านคิดในใจจาวอิ 23 อันใดจะจาย เหลือกันตีจะว่า ‘บาปของเจ้าได้ไผดยกแล้ว’ กับจะว่า ‘ลุกขึ้นเตียวไป เตื้อะ’ 24 แต่เปื้อตวันตั้งหลายจะจู๊ว่าบุตรมนุษย์มีสิทธิอำนาจในโลกตี จะไผดยกได้ษบาปได้” แล้วพระองค์ก็อุ้กับคนง่อยนั้นว่า “เอาสั่งเจ้า หื้อลุกขึ้นแบกตื่นอนปีกไปบ้านเตื้อะ” 25 เขาก็ลุกขึ้นต่อหน้าคนตั้ง หลายบ่าเดี่ยวนั้นเลย แบกตื่นอนขึ้น แล้วเตียวปีกบ้านสรรเสริญ พระเจ้า 26 คนตั้งหลายปากันจิดขนาด ปากันสรรเสริญพระเจ้า ต่าง คนต่างเค้งกั้ว อุ้กันว่า “วันนี้เขาได้หั้นสิ่งตี้อัจรรยตีสุด”

พระเยซูอ้องเลวีมาเป็นสาวก

27 เมื่อเหตุการณ์นี้ผ่านไปแล้ว พระเยซูออกไป แล้วหันใส่คนเก็บ ภาษีคนหนึ่งจื่อว่าเลวีนั่งอยู่ที่ด่านเก็บภาษี พระองค์อุ้กับเขาว่า “ตวย เฮามาเตื้อะ” 28 เขาก็สละกุ้อย่างไว้หั้น ลุกขึ้นตวยพระองค์ไป

29 เลวีจัดงานเลี้ยงใหญ่ที่บ้านของเขา เพื่อเป็นเกียรติแก่พระเยซู มีคนเก็บภาษีกับคนอื่นแหมหลายคนนั่งร่วมโต๊ะด้วยหมู่สาวกของพระองค์ 30 หมู่ฟาริสีกับหมู่ธรรมาจารย์ที่อยู่ในหมู่ของเขาชบชบกัน ติหมู่สาวกของพระเยซูว่า เป็นจาไดหมู่ท่านมาकिनมาติดกับหมู่คนเก็บภาษีกับหมู่คนบาป 31 พระเยซูตอบหมู่เขาว่า “คนอยู่ดีสบายแข็งแรงไม่ต้องก้านหมอ แต่คนดีสบายต้องก้านหมอ 32 เขาไปได้มาเพื่ออ้อองหากคนที่คิดว่าเป็นคนถูกต้องตามธรรม แต่มาเพื่ออ้อองหากคนบาปหื้อกลับใจใหม่”

33 หมู่เขาบอกพระเยซูว่า “หมู่สาวกของยอห์นผู้หื้อ บัพติศมา ก็อ คีลอดอาหาร กับอธิษฐานอยู่เจ้อๆ สาวกของหมู่ฟาริสีก็อเหมือนกัน แต่สาวกของท่านเอาตังกินตังดื่ม” 34 พระเยซูอู้กับหมู่เขาว่า “หมู่ท่านจะหื้อเปื้อนของเจ้าบ่าวก็อคีลอดอาหารเมื่อเจ้าบ่าวยังอยู่กับเขาภา 35 แต่จะมีวันหนึ่งเจ้าบ่าวจะถูกละไปจากหมู่เขา วันนั้นหมู่เขาจะก็อคีลอดอาหาร” 36 พระเยซูได้อู้กับหมู่เขาบ้อหนึ่งหื้อหมู่เขาฟังว่า “บมีไฟเอาผ่าจากเลื้อใหม่มาปะเลื้อเก่า ถ้าเยยะจาอันเลื้อใหม่ก็จะปุด ปายูปอผ่าจากเลื้อใหม่ก็ปะเป็งกับเลื้อเก่าตวย 37 บมีไฟเอาเหล้าจุ่นหมักใหม่ๆ ใส่ลงหน้งเก่า ย้อนว่าถ้าเยยะจาอันเหล้าจุ่นที่หมักใหม่บั้น จะเยยะหื้อลงหน้งเก่าแตก เหล้าจุ่นก็อ้อออกมาหมด กงหน้งก็จะปุด จะหวาก กงหน้งก็จะใจิปได้ 38 เหล้าจุ่นหมักใหม่ๆ ต้องใส่ลงหน้งใหม่ 39 บมีไฟกินเหล้าจุ่นเก่า แล้วจะใส่กินเหล้าจุ่นใหม่ๆ เขาเยยอมบอกว่า ‘ของเก่ามันดีแล้ว’ ”

ผู้นำศาสนาบปอใจพระเยซูเรื่อง วันสะบาโต

6 ในวันสะบาโตวันหนึ่ง พระเยซูกำลังเตียวลัดก้างโต้ง หมู่สาวกของพระองค์ก็เต็ดจงงข้าวมารเกิดกินกัน 2 บางคนในหมู่ ฟาริสีถามว่า “เป็นจาไดหมู่ท่านเยยะในสิ่งตีห้ามเยยะในวันสะบาโต” 3 พระเยซูจึงตอบเขาว่า “หมู่ท่านบ่เกยอ่านพระคัมภีร์เรื่องตีกษัตริย์ดาวิดเยยะเมื่อต่านกับหมู่ตีมาตวยไค่อยากกินข้าวกา 4 ต่านเข้าไปใน พระวิหาร ของพระเจ้า แล้วกินเข้าขนมปังตีตั้งถวยพระเจ้า แล้วยังเอาหื้อหมู่คนตีมาตวยกันกินตวย เช่นต่ามกฎห้ามบ่หื้อไฟกินนอกจาก ปุโรศิต เต้าอันตีกินได้” 5 พระองค์จึงบอกหมู่ฟาริสีว่า “เขาผู้เป็นบุตรมนุษย์เป็นใหญ่เหลือวันสะบาโต”

6 ในวันสะบาโตแหมวันหนึ่ง พระเยซูเข้าไปใน *ธรรมศาลา* ของจาวยิว แล้วสั่งสอน มีคนหนึ่งมือขวาสิบได้เข้าไปฟังตวย 7 หมู่ *ธรรมาจารย์* กับหมู่ฟาริสีก็ปากันถ้าพ่อว่า พระองค์จะอักษาเขาในวันสะบาโตก็อเปื้อจะหาเหตุนาบไค่ขพระองค์ 8 แต่พระองค์อู้ว่าเขากัดจาได จึงอู้กับคนมือสิบคนนั้นว่า “ลุกยิบขึ้นสองหน้าคนตังหลาย” เขาก็ลุกยิบขึ้น 9 แล้วพระเยซูก็อู้กับคนตังหลายว่า “เขาจะถามต่านตังหลายว่า ควรจะเยยะก้านตีกว่าเยยะก้านอ้ายในวันสะบาโต จะจ้อยจีวิตก้าว่าจะก้าลายจีวิต” 10 แล้วพระองค์พ่อไปตีที่คนตีอยู่หั้น บอกคนมือสิบว่า “เหยียดมือของเจ้าออกมา” เขาก็เยยะตวยต่าม แล้วมือของเขาก็หายเป็นปกติ 11 หมู่ฟาริสีกับหมู่ธรรมาจารย์ก็โขดหื้อพระเยซู จึงเป็กษากันว่าจะเยยะจาไดกับพระองค์ตี

พระเยซูเลือกอัครสาวกสิบสองคน

12 ตอนนั้นพระเยซูขึ้นไปบนดอยม่อนหนึ่งเพื่ออธิษฐาน แล้วได้อธิษฐานต่อพระเจ้าคินอู้ง 13 แจ้งแล้วพระองค์ก็อ้อองหมู่สาวกมาหา แล้วเลือกเอาสิบสองคนออกจากหมู่สาวกนั้น แล้วอ้อองหมู่เขาว่าหมู่อัครสาวก 14 คือซีโมนตีพระองค์อ้อองแหมจ้อว่า เปโตร อันดรูว์บ้อองบ่าวของเปโตร ยากอบ ยอห์น ฟิลิป บาร์โธโลมิว 15 มัทธีวโรมัส ยากอบลูกบ่าวของอัลเฟอัส ซีโมน ตีเป็นคนของพรรคจาดนियม 16 ยูดาสา ลูกบ่าวของยากอบ กับยูดาสา อิสคาริโอทตอนเมื่อลูนคนนี้ได้หักหลังพระเยซู

17 แล้วพระเยซูกับหมู่อัครสาวกก็ลงมายืนในที่เปียงแห่งหนึ่ง พร้อมตีหมู่สาวกของพระองค์กับแหมหลายคนที่มาจกจากไคว่แคว้นยูเดีย

กรุง *เยรูซาเล็ม* กับเมืองต่างๆ ฮิมฟังกะเลคือเมืองไทรกับเมืองไซดอน เปื้อจะฟังพระองค์ 18 กับหื้อพระองค์อักษาโรคของหมู่เขา หมู่คนที่ตองทนตักยอนฝ้าย † เข้า พระเยซูก็อักษาหื้อหลาย 19 คนตังหลายต่างคนก็ต่างพยายามตีจะถูกตีด้วยพระเยซู ยอนมีฤทธิ์ช่านออกจกพระองค์อักษาโรคของหมู่เขาหื้อหลายก็ูก

พระเยซูหื้อกำลังใจหมู่สาวก

20 พระเยซูพ่อหน้าหมู่สาวกของพระองค์ อู้กับหมู่เขาว่า “หมู่ท่านตีตักยอก พระเจ้าโผดหื้อหมู่ท่านเป็นสุข ย้อนว่าหมู่ท่านได้เป็นคนของ *แผ่นดินของพระเจ้า* แล้ว 21 หมู่ท่านตีกันออยากในเวลาตี พระเจ้าโผดหื้อหมู่ท่านเป็นสุข ย้อนว่าหมู่ท่านจะได้กินอิม หมู่ท่านตีอ้อองให้อยู่ในเวลาตี พระเจ้าโผดหื้อหมู่ท่านเป็นสุข ย้อนว่าหมู่ท่านจะได้ไค่ห้ว 22 พระเจ้าโผดหื้อหมู่ท่านเป็นสุข เมื่อคนตังหลายจ้งหมู่ท่านไล่หมู่ท่านออกจกหมู่เขา ตูถูกตูดแควนหมู่ท่าน ว่าหมู่ท่านเป็นคนบ่ดี ยอนหมู่ท่านหันแกเอาผู้เป็นบุตรมนุษย์ 23 เมื่อเกิดจาอันขึ้น ต่านตังหลายจ้งจันจมนยินตีวตีๆ เต้นๆ เตื้อเย ย้อนว่าพระเจ้ามีรางวัลอันยิ่งใหญ่ไว้ในสวรรค์สำหรับหมู่ท่าน ซึ่งก็เหมือนเตียวกันกับหมู่ *ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า* ตีโดนบ้ออูยแม่หม่อนเยยะอ้อยางเตียวกัน 24 แต่ความฉิบหายก็จะเกิดกับเจ้าตังหลายตีร่ารวย ย้อนว่าเจ้าได้อับความสุขสบายตีสุดแล้ว 25 ความฉิบหายก็เกิดกับเจ้าตังหลายตีได้กินอิมเวลาตี ย้อนว่าเจ้าจะกินออยาก ความฉิบหายก็เกิดกับเจ้าตังหลายตีไค่ห้วเวลาตี ย้อนว่าเจ้าจะโคกเศร่าเสียใจ 26 ความฉิบหายก็เกิดกับเจ้าตังหลายตีหมู่คนยกยอองว่าเจ้าเป็นคนดี ย้อนว่าบ้ออูยแม่หม่อนของหมู่เขาก็ได้เยยะอ้อยางเตียวกันตีกับหมู่ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าตีบ้อมมาแล้ว

พระเยซูบอกหื้ออัครศัตร์

27 “แต่เอาบอกหื้อต่านตังหลายตีกำลังฟังอ้อยว่า จงอัครศัตร์ของต่าน จงเยยะตีกับคนตีจ้งต่าน 28 จงบั้นปอนคนตีแจ้งดำต่าน จงอธิษฐานเพื่อคนตีเยยะอ้ายต่อต่าน 29 ถ้าไฟคนตีตบแถมของต่านเผกนึ่ง ก็หื้อบั้นแหมเผกนึ่งหื้อเขาแหม ไฟเอาเลื้อคุดต่านไป ถ้าเขาจะเอาเลื้อแหมก็หื้อเขาไปเตื้อ 30 ถ้าไฟมาขอะอหยังจกต่าน ก็หื้อเขาไปเตื้อ กับเมื่อไฟเอาจะอหยังของต่านไป ก็บ่ถ้าทวงคิน 31 หื้อเยยะต่อคนอื่น อ้อยางตีต่านตองก้านหื้อคนอื่นเยยะต่อต่านจาอัน 32 “ถ้าต่านตังหลายอ้อก้าคนตีอ้อกต่านเต้าอัน จะได้บุญคุณอะอหยัง คนบ่ดีคนบาปตังหลาย ก็อ้อกคนตีอ้อกเขาเหมือนกัน 33 ถ้าต่านเยยะตีกับคนตีเยยะตีกับต่านเต้าอัน จะบุญคุณอะอหยัง คนบาปตังหลายก็เยยะอ้อยางเตียวกัน 34 ถ้าต่านตังหลายหื้ออิมก้าคนตีต่านอู้ว่าจะได้คินเต้าอัน จะได้บุญคุณอะอหยัง คนบาปตังหลายก็หื้อคนบาปอิมโดยคาคว่าจะอับคินอ้อยางเตียวกัน 35 แต่จ้งอัครศัตร์ของต่านตังหลายกับเยยะตีกับเขา จงหื้อเขายิมไปโดยบ่ตองห้วงว่าจะได้คิน แล้วต่านจะได้อับรางวัลยิ่งใหญ่ในสวรรค์ จะได้เป็นลูกของพระเจ้าผู้สูงสุด ยอนพระองค์โผดตังคนตีอ้อกตัญญู ติงคนบ่ดี 36 ต่านตังหลายจ้งมีความเมตต่ากรณา เหมือนพระบิดาของต่านมีความเมตต่ากรณา

ก้านตัดสินตีหนิคนอื่น

37 “บ่ตีตัดสินไฟ แล้วเขาก็จะบ่ตัดสินต่าน บ่ถ้าตัดสินลงไค่ไฟ แล้วเขาก็จะบ่ตัดสินลงไค่ขต่าน จงยกไค่ขหื้อเขา แล้วเขาก็จะยกไค่ข

† ในภาษากรีก เป็นก้าว่า *บสะอาด*

หื้อต่าน 38 จงหื้อกับคนอื่น แล้วพระเจ้าก็จะหื้อกับต่าน ต่านจะได้ฮับตวงจั้นสวดจั้นลั่นต่าง ย้อนว่าต่านใจีต่างแค้นใดตวงหื้อคนอื่น พระเจ้าก็จะใจีต่างแค้นนั้นตวงหื้อต่านเหมือนกัน”

39 พระเยซูฮู้กับหมู่เขาเป็นคำเฝียบว่า “คนต่าบอดจูงคนต่าบอดได้กา ตึงสองคนจะปะตกขุมตกบ่อกา 40 ลูกศิษย์บ่ใหญ่เหลือครู แต่ลูกศิษย์ดีฮู้กันเฝื่กสอนจบแล้วก็จะเฝื่กเหมือนครูของเขา

ก่านจ้วยหมู่บ่ฮ้องแค้นปัญหา

41 “เป็นจาใดต่านฟ้อหั้นขี้ฝุ่นตื้ออยู่ในต่าบ่ฮ้องของต่าน แต่ไม่ตึงดุ่นอยู่ในต่าตัวเฝ้าฟ้อหั้น 42 เป็นจาใดต่านฮู้กับหมู่บ่ฮ้องของต่านว่า ‘บ่ฮ้องเหย หื้อเฮาเขี่ยขี้ฝุ่นออกจากต่าของเจ้านะ’ แต่ตีไหนได้มีไม่ตึงดุ่นอยู่ในต่าตัวเฝ้าฟ้อหั้น คนหน้าซื่อใจีถืด หื้อจิกไม่ดุ่นออกจากต่าตัวเฝ้าฟ้อหั้นก่อน แล้วจะได้ฟ้อหั้นตีๆ ก่อนตึงจะไปเขี่ยขี้ฝุ่นออกจากต่าของบ่ฮ้องได้

43 “เกาไม้ดีก็ออกหน่วยดี เกาไม้บ่ดีก็ออกหน่วยบ่ดี 44 เฮาจะฮู้ว่าเกาไม้ดีกว่าบ่ดี ก็ฟ้อตีหน่วยของมัน บ่มีไฟเเคยเก็บหน่วยบ่าเตื่อจากเกาไม้ดีที่มีหนาม กาวาเก็บองุ่นจากเกาหน่าตีมีหนาม 45 คนดีก็มีสิ่งตีๆ ในใจีแล้วก็จะฮู้แต่สิ่งตีออกมา แต่คนบ่ดีก็มีสิ่งบ่ดีในใจีก็บจะฮู้สิ่งตีออกมาเหมือนกัน ย้อนในใจีเป็นจาใดปากก็ฮู้มาจาฮั้น

ชีวิตสองอย่าง

46 “เป็นจาใดต่านตึงหลายฮ้องเฮาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้า แต่หมู่ต่านก็บ่เฝียะตามตีเฮาสอนนั้น 47 ภูคนตีมาหาเฮากับฟิ่งคำสอนของเฮา แล้วเฝียะตามคำสอนนั้น เฮาจะบอกหื้อต่านตึงหลายฮู้ว่าเฮาเฝียบเหมือนไฟ 48 เขาเฝียบเหมือนคนตีแบ่งเฮือน เขาขุดขุมเล็กกว้างฐานไว้บนบ่าหั้น เมื่อน้ำท่วม สายน้ำเจียวตึงใส่เฮือนนั้น เฮือนก็บ่ไหว บ่เฟือน ย้อนได้แบ่งไว้อย่างมันคง 49 แต่คนตีได้ฟิ่งคำสอนของเฮาแล้วก็บ่ได้เฝียะตาม เขาก็เฝียบเหมือนคนตีแบ่งเฮือนบนดิน ขุดขุมวางฐานไว้บ่เล็ก เมื่อน้ำท่วม สายน้ำไหลแองตึงใส่เฮือนนั้น เฮือนนั้นก็จะหละปะงลงตั้นตี เสียหายหมด”

พระเยซูฮู้กับคนฮับใจีของนายร้อยทหารโรมัน

7 เมื่อพระเยซูฮู้เรื่องหมู่บ่ฮ้องคนตึงหลายฟิ่งแล้ว พระองค์ก็เข้าไปในเมืองคาเปอร์นาอุม 2 มีคนฮับใจีคนตีหนึ่งของนายร้อยทหารโรมัน บ่สบายหนักเกือบจะต้ายแล้ว นายร้อยฮักคนตีนั้นนัก 3 นายร้อยได้ฮั้นว่าพระเยซูมา จึงหื้อหมู่ *คนเฝ้าคนแค้น* ของจาวยิวบางคน ไปฮ้องวอนขอหื้อพระองค์มาฮักฮักคนฮับใจีของเขา 4 เมื่อหมู่คนเฝ้าคนแค้นนั้นมาถึงพระเยซูแล้ว ก็ฮ้องวอนแล้วฮ้องวอนแหมว่า “นายร้อยคนตีสมควรตีต่านจะจ้วย 5 ย้อนเขาฮักคนตีในจาดของเขา กับเขาได้แบ่ง *ธรรมศาลา* หื้อเฮาตวย” 6 พระเยซูจึงไปกับหมู่เขา เมื่อไปเกือบจะถึงเฮือนตีนายร้อยคนตีนั้นอยู่ นายร้อยก็หื้อเปื่อนบางคนไปหาพระองค์ ใจีบอกว่ “บ่ถ้าเข้าไปในเฮือนเน่อ ย้อนข้าพเจาบ่ตีบ่อตีจะหื้อต่านลอดเข้ามาในจายคาเฮือนของข้าพเจา 7 ย้อนจาฮั้นข้าพเจาหั้นว่าบ่เป็งตีจะออกมาปะต่าน แต่ขอต่านสั่งกำเดียวเต้าฮั้น คนฮับใจีของข้าพเจาก็จะหายจากพยาธิตีเขาเป็น 8 ข้าพเจาอยู่ตีวันยของทหาร กับมีทหารอยู่ตีบ่จับคับของข้าพเจาตวย ข้าพเจาสั่งคนตีหนึ่งว่า ‘ไป’ เขาก็ไป สั่งคนตีหนึ่งว่า ‘มา’ เขาก็มา ข้าพเจาบอกคนฮับใจีว่า ‘เฝียะฮั้นนี้เน่อ’ เขาก็เฝียะ” 9 เมื่อพระเยซูได้ฮั้นจาฮั้นก็ฮั้นในความเชื่อของนายร้อย จึงเหลือวปีกมาฮู้กับคนตึงหลายตีติดตามพระองค์ไปว่า “เฮาบอกหื้อต่านตึงหลายฮู้ว่า เฮาบ่เคยปะไฟคนตีใดในประเทศอิสราเอลตีมีความเชื่อหนักขนาดตีมาก่อนเลย” 10 เมื่อเปื่อนปีกไปถึงเฮือนนายร้อย ก็หั้นคนฮับใจีคนตีนั้นหายเป็นปกติแล้ว

พระเยซูจ้วยลูกของแม่หม้ายเป็นขึ้นมาใหม่

11 ได้แหมบ่บ่อเป็น พระเยซูไปหมู่บ้านนาฮั้นกับหมู่สาวกของพระองค์ คนตึงหลายแหมจาดนักก็ตวยพระองค์ไป 12 เมื่อมาถึงใกล้ปะตุ้เมืองนั้น มีคนหมากศพบ่ฮ้องคนหนึ่งมา แม่ของบ่ฮ้องคนตีนั้นเป็นแม่หม้ายมีลูกคนเดียว จาวบ้านจาดหลายคนก็มาตวยนาง 13 เมื่อพระเยซูเห็นแม่ของบ่ฮ้องคนตีนั้น พระองค์ก็ใจีฮ้องนาง ฮู้ว่า “บ่ตึงให้เน่อ” 14 แล้วพระองค์เข้าไปใกล้ๆ แล้วตีตะแตะหมากศพ หมู่ตีหมากก็หยุดฮั้น พระองค์จึงสั่งว่า “จายหมู่เมย เฮาสั่งเจ้าหื้อลูกขึ้น” 15 คนต้ายนั้นก็ลุกขึ้นนั่งฮู้ได้ พระองค์จึงมอบจายหมู่คนตีนั้นหื้อแม่ของเขา

16 คนตึงหลายตีตวยมากตีเก้งกั๊กกันขนาด แล้วปากันสรรเสริญพระเจ้าว่า “ต่าน *ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า* ตียิ่งใหญ่ได้เกิดขึ้น มาตามกำหมู่เฮาแล้ว กับพระเจ้าได้มาจ้วยคนของพระองค์แล้ว” 17 เรื่องนี้ก็ได้เล่าฮ้อกันไปไคว่แคว้นยูเดีย กับดินแดนตื้ออยู่แหวดแคว้นนั้นตวย

ยอห์นส่งสาวกมาถามพระเยซู

18 หมู่สาวกของยอห์นก็เล่าถึงเหตุกำรณ์ตึงหมดนั้นหื้อยอห์นฟิ่ง 19 ยอห์นฮ้องสาวกสองคนมาหา สั่งหื้อไปถามพระเยซูว่า “ต่านเป็นผู้ตีจะมานั้น † กา กาวาจะตึงคองถ้ำคนอื่นแหม” 20 เมื่อหมู่เขามาถึงพระเยซู ก็บอกพระองค์ว่ “ยอห์นผู้ตี *บัพติสมา* ใจีหมู่เฮามาถามพระองค์ว่ “ต่านเป็นผู้ตีจะมานั้นกา กาวาจะตึงคองถ้ำคนอื่นแหม”

21 ในเวลาหละหว่างนั้นพระเยซูได้ฮักฮักคนจับคนเป็นโรคต่างๆ หื้อหายเป็นจ้านวนนัก คนตีผีเข้าก็หาย คนต่าบอดก็ฟ้อหั้นได้ 22 พระองค์ตอบสาวกสองคนตีนั้นไปว่า “ปีกไปบอกยอห์นตามตีหมู่ต่านได้ฮั้นกับได้หั้น คือคนต่าบอดก็ฟ้อหั้นได้ คนฮ้องก็ตวยได้ คนขี้ตูดก็หายสะอาด คนหูหนวกก็ได้ฮั้น คนต้ายก็ขึ้นจากความต้าย คนตึงคนยากก็ตีได้ฟิ่ง *ข่าวดี* 23 คนตีบ่ขัดใจีในสิ่งตีเฮาฮู้กับเฝียะ ก็เป็นสุข”

24 เมื่อคนตียอห์นใจีมาปีกไปแล้ว พระองค์ตึงใจีฮู้กับคนตึงหลายเรื่องยอห์นว่า “ต่านตึงหลายไปฟ้ออะฮยังในดินแดนถูรกันดาร ไปฟ้อตั้นฮ้องถูกลมบ่ดแคว้งไปแคว้งมาจากฮั้นกา 25 ถ้าใจี ออกไปฟ้ออะฮยังกัน ไปฟ้อคนแต่งตึงงามๆ กา ย้อนว่าคนตีแต่งตึงอย่างตีกันตีอยู่ตีฮ้อมปากันอยู่ในวงปีน 26 ถ้าจาฮั้นหมู่ต่านออกไปฟ้ออะฮยังกัน ไปฟ้อผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าแม่บ่ก้อ แม่บ่แล้ว เฮาบอกต่านตึงหลายว่ายอห์นเป็นนักเหลือผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าแหมก่อน 27 คือยอห์นคนตีเฝียะ มีกำเขียนเลิงต่านไว้ว่า

‘เฮาจะส่งคนส่งข่าวนำหน้าต่านไปก่อน

เฮาจะเฝียะคน †† หื้อพร้อมก่อนต่านมา’ ‡

28 เฮาบอกต่านตึงหลายว่า ในหมู่คนตีเกิดมานั้นบ่มีไฟตียิ่งใหญ่เหลือยอห์น แต่คนเล็กหน้อยตีสุดใน *แผ่นดินของพระเจ้า* ก็ยิ่งใหญ่เหลือยอห์นแหมก่อน” 29 คนตึงหลายกับหมู่คนเก็บภาษตีได้ฮั้นกับได้ฮั้นบัพติสมาจากยอห์นแล้ว ก็ฮ้อมฮับว่าพระเจ้าฮู้ธรรม 30 แต่หมู่ *ฟารสี* กับหมู่ข่านาย *ภกัญญตี* บ่ฮ้อมฮับแผนกานของพระเจ้าตีมีต่อหมู่เขา โดยบ่ฮับบัพติสมาจากยอห์น

31 พระเยซูฮู้ต่อไปแหมว่า “จาฮั้นเฮาจะเฝียะคนในยุคสมัยตีเหมือนกับอะฮยังตี หมู่เขาจะเหมือนอะฮยัง 32 ก็เฝียบเหมือนกับหละฮ้องนั้งเล่นอยู่กำกาดกำงลี เอ็นฮ้องใส่กันว่

‘หมู่เป็นเป่าเป่าแหมหื้อฟิ่งแล้ว

หมู่ตีก็บ่เต็นบ่ฟ้อนตวย

หมู่เป็นปากันฮ้องเพลง สำหรับงานศพหื้อฟิ่ง

† ผู้ตีจะมานั้นหมายถึง พระคริสต์ ตีผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าบ่ก้อจะมา †† ถ้าตีตรงกับภาษากรีกเป็นคำว่ “เฝียะคน” เป็น “เฝียะตาง” ‡ 7:27 มค. 3:1

หมู่ตัวก็บ่ให้บ่หุ่ยตาย’
 33 ย้อนยอห์นผู้ให้บัพติศมา *ถือศีลอดอาหาร* กับบ่ได้กินเหล้าองุ่น ตานตั้งหลายก็ว่า ‘คนนี้มีผีเข้าอยู่’ 34 ส่วนบุตรมนุษย์ได้ตั้งกินตั้งดื่ม ตานตั้งหลายก็ว่า ‘พ่อคนนี่ล่อ ชีกละ ชีเมาตาย ป้ายบ่ปอยังเป็นเพื่อนกับคนเก็บภาษี คบกันกับคนบาป’ 35 แต่ปัญญาของพระเจ้า นั้นก็ได้ฮับกำนอมฮับว่าถูกต้องแล้วจากคนที่เยาะขยวมตามปัญญา นั้น”

พระเยซูในบ้านฟาริสี

36 มีคนหนึ่งในกลุ่มฟาริสีชื่อซีโมน เญยพระองค์ไปกินข้าวตวย พระองค์ก็ไปนั่งกินในเฮือนของเขา 37 มีแม่ญิงคนหนึ่งในเมืองนั้นเป็นคนบาป เมื่อรู้ว่าพระองค์กำลังกินข้าวอยู่ในบ้านของฟาริสีคนนั้น 38 แม่ญิงคนนั้นก็กำขวดใส่น้ำมันหอมมาฮับยืนอยู่ตงหลังใ้กาย ตื่นพระเยซูให้จั้นน้ำตำย้อยตกลใส่ตีนพระองค์ นางก็เอาผมของนางเจ็ดตีน พระองค์ จูบตีนพระองค์แล้วเอาน้ำมันหอมตกลใส่ตีนพระองค์ 39 ฟาริสีที่ได้เญยพระเยซูมาบ้านหันใส่ ก็กิดในใจว่า “ถ้าท่านเป็นผู้เป็นปาก เป็นเสียงแทนพระเจ้าแต่ ก็ต้องรู้ว่าแม่ญิงคนตีถูกตัวของท่านนั้นเป็นไฟ เป็นคนจาได ย้อนนางเป็นคนบาป”

40 พระเยซูจึงอุ้กับเขาว่า “ซีโมนเญย เฮามีเรื่องจะอุ้กับท่านน้อย” เขาก็ตอบว่า “เญยอาจารย์ อุ้ไปเตอะ” 41 พระองค์จึงอุ้ว่า “เจ้าหนีนีคนนึ่งมีลูกหนีสองคน คนนึ่งเป็นหนึหาร้อยเดนาเรียน แหมคนนึ่งเป็นหนึหาร้อยเดนาเรียน 42 เมื่อหมู่เขาบ่มีสตางค์มาใจหนี เจ้าหนีนีก็ยกหนึหื้อกับสองคนนั้นเญย แล้วในสองคนนั้นใ้ใจจะฮักนายนักเหลือกัน” 43 ซีโมนก็บอกพระองค์ว่า “ข้าพเจ้าเห็นว่าคนตีนายยกหนึหื้อนัก ก็ฮักนายนัก” พระองค์จึงว่า “ท่านอุ้ถูกแล้ว” 44 พระองค์จึงเหลือยหลังพ่อแม่ญิงคนนั้น แล้วอุ้กับซีโมนว่า “ท่านหันแม่ญิงคนนึ่งก็อ เฮาได้เข้ามาในเฮือนของท่าน ท่านบ่ได้เอาน้ำมาช่วยตี้นเฮา แต่แม่ญิงคนนึ่งได้เอาน้ำตำยช่วยตี้นเฮา แล้วเอาผมเจ็ดตีนเฮา 45 ท่านบ่ได้จูบเฮา แต่แม่ญิงคนนึ่งจูบตี้นเฮาตลอดตังแต่นางเข้ามา 46 ท่านบ่ได้เอาน้ำมันตกลหิวเฮา แต่แม่ญิงคนนึ่งเอาน้ำมันหอมตกลใส่ตีนเฮา 47 ย้อนจาอันเฮาบอกท่านว่า บาปของแม่ญิงคนนึ่งเซ็งมีนัก ได้โผดยกหื้อแล้ว ย้อนนางฮักเฮาเม๊ว แต่คนตีได้ฮับกำนอมได้ษหนึฮักหนึฮักน้อย”

48 พระองค์จึงบอกกับแม่ญิงคนนึ่งว่า “บาปของเจ้า เฮาขกหื้อแล้ว” 49 ฝ่ายคนตั้งหลายตี้นกินข้าวตวยกันก็กิดในใจว่า “คนนึ่งเป็นไฟเญยยกได้ษบาปหื้อได้” 50 พระเยซูจึงบอกแม่ญิงคนนึ่งว่า “ความเจ็ของเจ้าได้เยยะหื้อเจ้า *รอดป็นบาปได้ษ* แล้ว ขอหื้ออยู่ดีมีสุขเม่อ”

8 ต่อมาพระองค์ก็เตียวตางไปไควบ้านไควเมือง บอกข่าวดีเรื่อง *แผ่นดินของพระเจ้า* สาวกสิบสองคนก็อยู่กัพระองค์ 2 อ่วมกับแม่ญิงบางคนตีพระองค์เคยไล่ฝ้อออกจากตัวกับฮักษาโรคหื้อหายได้แก่มาเรียตี้อองกันว่ามาเรียยาวมักดาลา คนตีพระองค์ได้ไล่ฝ้อออกเจ็ดตัว 3 กับนางโยอันนาเมียของคูซา ป้อบ้านของเจ้าเมืองเฮโรด สุสันนากับแม่ญิงแหมหลายคนตีเคยถวยของส่วนตัวจ้วยเหลือ พระองค์กับสาวกของพระองค์

คำเปรียบเรื่องหว่านเมล็ดข้าว

4 เมื่อมีหมู่คนจ้านวนนัก คนจากหลายบ้านหลายเมืองมาหาพระเยซู พระองค์จึงอุ้กับหมู่เขาเป็นคำเปรียบว่า 5 “มีจาวนาคนนึ่งออกไปหว่านเมล็ดพืช บางเมล็ดตกลตามหนตางเตียว คนก็ย่ำแล้วนกก็มาจิกกินเหลือหมด 6 บางเมล็ดก็ตกลกลงตี้นป็นตงลุ่มเป็นบ่าหินเต็มไปหมด เม็องจกขึ้นมาบ่ปอเม็องก็เหี่ยวแห้งตาย ย้อนว่าขาดน้ำ 7 บางเมล็ดตกล่างป่าหนาม ตันหนามนึ่งก็ใหญ่ขึ้นมาจ่าตี้นนึ่งเหลือหมด 8 บางเมล็ดตกลบนดินตี้น ก็จอกงามใหญ่ขึ้นแล้วก็มีจวงมีเมล็ดนักเป็นร้อยเต้า”

† วัฒนธรรมกำนต้อนฮับของจาวยิว จะเอาน้ำหื้อช่วยตี้น จูบแถม กับเอาน้ำมันหอมตกลใส่หัว

เมื่อพระองค์อุ้แล้ว ก็บอกหมู่เขาเสียงตงว่า “ไผยอมฟังก็หื้อฟังไว้เตอะ”

9 หมู่สาวกถามพระองค์ว่า “คำเปรียบนึ่งหมายความว่าจาได” 10 พระเยซูบอกหมู่สาวกว่า “ข้อล้าเล็กเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าโผดหื้อ ตานตั้งหลายอุ้ได้ ส่วนหมู่คนอื่นนึ่ง นั้น จะอุ้หื้อฟังเป็นคำเปรียบเป็หื้อ เป็นไปตำพระคัมภีร์ตี้นว่า ‘หมู่เขาพ่อแต่บ่หัน หมู่เขาฟังแต่บ่เข้าใจ’ ††

11 “คำเปรียบคือจ่าอี่ เม็ดพืชก็คือถ้อยคำของพระเจ้า 12 ต่ตกลตามหนตางเตียวก็เหมือนคนตีได้ฟังถ้อยคำของพระเจ้า แล้วมารก็มาอุ้เอาถ้อยคำนึ่งตีหว่านลงในใจของเขาไปเญย เป็บ่หื้อเขาเจ็อและ *รอดป็นบาปได้ษ* ได้ 13 ต่ตกลกลงตี้นป็นตงลุ่มเป็นบ่าหินเต็มไปหมด ก็เหมือนคนตีได้ฟังถ้อยคำแล้วก็ฮับถ้อยคำนึ่งตงบนตงบั้งอยู่อย่างจั้นจมนยตี้น แต่ฮากกลงตี้นบ่เล็ก เขาเจ็อบ่ปอเม็อง เมื่อถูกถดถองก็เล็กเจ็อไปเญย 14 ต่ตกล่างป่าหนามนึ่งก็เหมือนคนตีได้ฟังถ้อยคำแล้วก็ฮับเอาเหมือนกัน แต่ความเป็นห้วงเรื่องตางตาง เกี่ยวกัชีวิตในโลกนึ่ง ความหลงมัวเมาข้าวของเงินคำ กับความม่วนจันสันเล้า ก็มาจ่าเขาไว้แล้วความเจ็ของเขาก็บ่จ่าเรญเตบโต 15 ต่ตกลบนดินตี้น ก็เหมือนคนมีจิตใจตี้นตงามกับสูงส่ง เมื่อได้ฟังถ้อยคำก็จ่าเอาไว้ แล้วก็อดทนจันออกผล

คำเปรียบเรื่องโคมไฟ

16 “บ่มีไฟเมื่อตำโคมไฟแล้วจะเอาช่าควบไว้เญย กาวาเอาไปชูกไว้ป็นเตียง แต่จะตั้งบนตงไว้ เป็องคนตั้งหลายตี้นเข้ามาจะหันเป็งแจ็งได้ 17 กู้สิ่งตี้นเอาไปชอนไว้ก็จ่าปากฏออกมากหื้อหัน กับกู้สิ่งตี้นเป็นความลับก็จ่าถูกเปิดเผยหื้ออุ้ 18 ย้อนจาอัน ตานตั้งหลายฟังหื้อตี้น คนตีเข้าใจอยู่แล้วก็จะเข้าใจนักขึ้นแหม ส่วนคนตีบ่เข้าใจ แม้ตีเขาตี้นว่าเขาเข้าใจ พระเจ้าจะเอาไปจากเขาเญย”

19 ตอนนึ่งแม่กับหมู่บ่าวของพระเยซูมาหาพระองค์ แต่เข้าไปเถิงตี้นพระองค์บ่ได้ ย้อนมีคนนัก 20 มีคนบอกพระองค์ว่า “แม่กับหมู่บ่าวของท่านมาฮับถ้อยตงนอก” 21 พระเยซูอุ้กับหมู่เขาตี้นว่า “แม่กับบ่าวของเฮา คือคนตีได้ฟังถ้อยคำของพระเจ้า แล้วเยยะตำ”

พระเยซูห้ามลมหวง

22 อยู่มาวันนึ่งพระองค์ลงเฮ็อกกับหมู่สาวกของพระองค์ แล้วพระองค์บอกหมู่เขาว่า “หื้อหมู่เขาข้ามทะเลสาบไปเฟ็กตงป็นเตอะ” หมู่เขาก็นึ่งเฮ็อกออกไป 23 เมื่อเฮ็อกกำลังไป พระองค์ก็ฮอนกลับ แล้วมีลมหวงก่างทะเล น้ำชดเข้าเท็อบเต็มเฮ็อกจันเป็นอันตราย 24 หมู่เขามาฮ้องพระองค์ลุก บอกพระองค์ว่า “อาจารย์ อาจารย์ หมู่เฮาจะจ่มน้ำตายกันหมดแล้ว” พระองค์ก็ลุกขึ้นห้ามลมกับคลื่น แล้วคลื่นกับลมก็หยุด ทะเลก็ฮนิมฟิวตี 25 พระเยซูจึงอุ้กับหมู่เขาว่า “บ่มีความเจ็อก” หมู่เขาก็กั้วกับปากันจิดอุ้กันว่า “ท่านผู้ตี้นเป็นไฟกัน สั้งบั้งคัมลมหกับคลื่นได้ ลมหกับคลื่นก็เจ็อฟังท่าน”

พระเยซูฮักษาคนโดนผีฮ้าย † เข้า

26 หมู่เขาแล่นเฮ็อไปเถิงเขตของจาวเกรธาตี้อยู่แหมเฟ็กนึ่งของทะเลสาบกาลิลี 27 เมื่อพระองค์ขึ้นฝั่ง มีคนนึ่งออกมาจากเมืองมาปะพระองค์ คนนึ่งมีผีเข้าอยู่ บ่ได้บุงเสื่อบุงผ้า บ่ได้อยู่กับบ้านกับเฮ็องอยู่ตำมอโมงคฝงศพมาเม็องแล้ว 28 เมื่อเขาหันพระเยซู เขาก็หุ่ยเสียงตง ยอบตัวลงไหว้ส้องหน้าพระองค์ฮ้องเสียงตงว่า “โอพระเยซู พระบุตรของพระเจ้า ผู้สูงสุด มายุงกับเฮาเยยะหยัง ขอเตอะ ห้ามกรมานเฮาเน่อ” 29 ต่เขาอุ้จาอัน ก็ฮ้อนพระเยซูตี้นสั่งผีฮ้ายหื้อออกจากเขา ฝั้นนเญยเข้าเขาหลายเต็อ เขาเญยถูกคนเฮาเจ็อกเหล็กล่ำมกับกุมเขาไว้ แต่เขาก็สตี๊กเจ็อกเหล็กปุดหมด กับผีฮ้ายก็ปาเขาเข้าไปอยู่ในป่าคนเตียว 30 พระเยซูถามเขาว่า “เจ้าจื่ออะหยัง” เขาตอบว่า “จื่อก่อง”

†† 8:10 อสย. 6:9 † ในภาษากรีก เป็นคำว่่า บ่สะฮาด

ย่อนว่ามีผีร้ายหลายตัวเข้าอยู่ในตัวเขา 31 ผีนั้นก็อ่อนวอนซ้ำแล้วซ้ำ
 แหม ขอบหื้อพระองค์ส่งปิกไปอยู่ในขุมที่เล็กที่สุด 32 มีหมู่เป็นหมู่
 ใหญ่กำลังเขาะหากันอยู่ตามเถิมดอยใ้ๆ หัน ผีหมู่หนึ่งจึงอ่อนวอน
 พระองค์ ขอไปเข้าอยู่ในหมู่หมู่หนึ่ง พระเยซูชี้ว่า “ไปเถอะ” 33 ผีร้าย
 หมู่หนึ่งก็ออกจากป้อจายคนนั้น แล้วไปเข้าอยู่ในหมู่ หมู่หมู่หนึ่งก็ปากัน
 ล่นลงหน้าผาจึงลงไปในทะเลเกินน้ำตายหมด

34 หมู่คนเลียงหมู่เมื่อเห็นเหตุการณ์จาอิน ก็ปากันล่นหนีไปเล่าหื้อ
 คนในเมืองนั้นฟัง ตั้งในเวียงตั้งบ้านนอก 35 คนตั้งหลายก็ปากัน
 ออกไปพอเหตุการณ์เกิดขึ้นนั้น เมื่อหมู่เขามาดีพระเยซูอยู่ ก็หันคน
 ดีฝ้อออกแล้วนั้น นุงเสื้อผ้า มีสติดีนั่งอยู่ใต้ต้นพระเยซู คนตั้งหลายก็
 ปากันก้าว 36 คนตั้งหลายดีได้เห็นเหตุการณ์ ก็เล่าหื้อคนอื่น ฟังเรื่อง
 คนโดนผีเข้าหายเป็นปกติได้จาใด 37 หมู่คนในดินแดนเกรซาปากัน
 มาอ่อนวอนพระองค์ขอหื้อไปจากหมู่เขาเหยีย ย่อนว่าหมู่เขาแก้ว พระ
 เยชูจึงลงเฮือไป 38 คนดีฝ้อออกจากตัวแล้ว อ่อนวอนขอไปกับ
 พระองค์ แต่พระเยซูสั่งเขาว่า 39 “ปิกไปบ้านเหยีย แล้วบอกหื้อจาว
 บ้านอุ้ถึงกำนใหญ่ดีพระเจ้าได้เหยียต่อเจ้า” คนนั้นก็ปิกไปบอกคนตั้ง
 เมืองอุ้ถึงเหตุการณ์ดีพระเยซูได้เหยียกับเขา

พระเยซูอักษาสวาทิสกับแม่ญิงคนดีเป็นเลือดตกบ่หยุด

40 เมื่อพระเยซูปิกข้ามทะเลมาแล้ว คนตั้งหลายก็ต้อนฮับพระองค์
 ย่อนเขาตั้งหลายถ้าพระองค์อยู่ 41 มีป้อจายคนหนึ่งจ้อไรสร เป็นนาย
 รรมศาสา ของจาวยิวเข้ามาราบดินพระเยซู อ่อนวอนพระองค์หื้อ
 ไปบ้านของเขา 42 ย่อนว่าเขาดีลูกสาวคนเดียวอายุสิบสองขวบ นอน
 ป่วยอยู่เกือบจะตายแล้ว เมื่อพระองค์กำลังไปนั้น คนตั้งหลายก็ยึดอยู่
 พระองค์

43 มีแม่ญิงคนดีเป็นโรคเลือดตกบ่หยุดสิบสองปีแล้ว เสียงเงิน
 ทองหื้อหม้ออักษาจันหมดเนื้อหมดตัว † แต่บ่มีไฟอักษาได้ 44 นางลัก
 มอมมาตั้งหลังพระเยซู แล้วก็หยุดตีนเสื้อคุมของพระองค์เลือดดีตก
 ก็หยุดแห้งไปเลย 45 พระเยซูจึงถามว่า “ไฟมาหยุดตัวเธอ” เมื่อคน
 ตั้งหลายชี้ว่าบ่ได้โดนลอ เปโตรจึงบอกพระองค์ว่า “จาจารย์ คนยึดอยู่
 กันล่อ ก็ถูกใส่พระองค์พองท่า” 46 แต่พระเยซูบอก “มีคนหนึ่งถูก
 ตัวเธอ ย่อนเธออุ้สิฤกฤตแผ่ชานออกจากตัวเธอ” 47 เมื่อแม่ญิงคน
 นั้นหันหน้าพระเยซูชี้แล้ว นางก็จันตัวสั่นเข้ามาใกล้กราบพระองค์
 บอกพระองค์ต่อหน้าคนตั้งหลายว่า นางได้ถูกต้องพระองค์ย่อนเหตุ
 อะหยัง และได้หายโรคตันก็ 48 พระองค์อุ้กับนางว่า “ลูกเหยความ
 เจือของเจ้าเหยียหื้อเจ้าหายโรคแล้ว ขอหื้ออยู่ดีมีสุขน่อ”

49 ตอนดีพระองค์กำลังอุ้อยู่นั้น มีคนมาจากบ้านของไรสรดีเป็น
 นายธรรมศาสาบอกเขาว่า “ลูกสาวของต่านตายแล้ว บ่ต้องรบ
 กัวนจาจารย์ละ” 50 เมื่อพระเยซูได้ยินจาอิน จึงอุ้กับไรสรว่า “บ่ต้อง
 กัวจงเจือเต้าอื่น แล้วลูกจะหาย” 51 เมื่อมาแพว พระเยซูก็เข้าไปใน
 เฮือน พระองค์บ่หื้อคนอื่นเข้าไปตวย นอกจากเปโตร ยอห์น ยากอบ
 กับป้อแม่ของหละอ่อนเต้าอื่น 52 คนตั้งหลายก็ให้หุยสนั่นป็นป็น
 ย่อนหละอ่อนคนนั้นตาย พระเยซูบอกหมู่เขาว่า “บ่ต้องให้ เขายังบ่
 ตายเตือลอ แต่หลับอยู่ปดาย” 53 คนตั้งหลายก็ไ้หัวใส่พระองค์
 ย่อนหมู่เขาชี้ว่าหละอ่อนนั้นตายแล้ว 54 พระเยซูกำมือหละอ่อนคนนั้น
 ไว้ แล้วอุ้ออกมาว่า “ลูกเหย จงลุกขึ้นมาเถอะ” 55 แล้ววิญญานของ
 หละอ่อนก็ปิกเข้าสู่ในหละอ่อนคนนั้น เขาก็ลุกขึ้นนั่งตันก็ พระองค์สั่ง
 ป้อแม่ว่า “เอาข้าวมาหื้อหละอ่อนกิน” 56 ป้อแม่ของหละอ่อนก็ปากัน
 ตกสะเท็ด แต่พระองค์สั่งห้ามเขาบ่หื้อบอกเหตุการณ์ดีเกิดขึ้นนั้นกับ
 ไฟสีกคน

ส่งสาวกสิบสองคนออกไปเหยียกำน

9 พระเยซูอ้งสาวกสิบสองคนมา แล้วหื้อสิทธอ้านาจหมู่เขาไล่ผี
 ร้าย † กับอักษาโรคต่างๆ หื้อหายได้ 2 แล้วพระองค์ส่งหมู่เขา
 ออกไปบอกเรื่อง *แผ่นดินของพระเจ้า* กับอักษาคนเจ็บป่วยตั้งหลาย
 หื้อหาย 3 พระองค์สั่งหมู่เขาว่า “บ่ต้องเอาอะหยังไปตวยน่อ เจินไม้
 เต้า ถง ของกิน สตางค์ กาวา เสื้อผ้าหม่มผืน 4 ถ้าเข้าไปในเฮือนใด ก็
 หื้ออย่างอยู่เฮือนนั้นจนกว่าจะย้ายไป 5 หมู่บ้านใดบ่ยอมต้อนฮับต่าน
 เมื่อต่านออกจากหมู่บ้านนั้นไป หื้อปดขี้ฝุ่นดีติดตั้นต่านออกขว้างไว้
 หัน เปื่อส่อหื้อคนว่าพระเจ้าบ่ปอใจกับบ่ยอมฮับเขา” 6 หมู่สาวกก็ปา
 กันออกไปไควบ้านไควเมือง บอก *ข่าวดี* กับอักษาคนเจ็บป่วยกุ้แห่ง
 หื้อหาย

7 กษัตริย์เฮโรดดีปกครองแคว้นกาลิลีได้ยินเรื่องเหตุการณ์ตั้ง
 หลายดีพระเยซูกับสาวกดีเหยียะ จึงสับสนขนาด ย่อนบางคนบอกว่า
 ยอห์นเป็นขึ้นจากความตายแล้ว 8 บางคนว่าเป็นเอลียาหมาเป็นปากฎ
 คนอื่นก็ว่าเป็น *ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า* ในสมัยโบราณดีเป็น
 ขึ้นจากความตาย 9 เฮโรดก็ชี้ว่า “ยอห์นนั้นเขาได้สั่งหื้อกคอกแล้ว
 แต่คนดีได้เขาได้ยินเรื่องของเขา เป็นไฟหา” แล้วเฮโรดจึงหาโอกาสดี
 จะปะพระองค์

กำนเลียงคนห้าป็นคน

10 เมื่อหมู่อัครสาวกปิกมาแล้ว เขารายงานพระเยซูเรื่องดีหมู่เขาได้
 เหยียะ พระองค์ก็ปาหมู่เขาและออกจากคนนัก ไปตั้งเมืองเบรไซดา
 11 แต่คนตั้งหลายอุ้จิงปากันไปตวยหาพระองค์ พระองค์ก็ต้อนฮับ
 เขา สอนเขาถึงเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า ไฟตองกำนหื้อพระองค์อักษ
 ษาโรคพระองค์ก็อักษาหื้อ

12 ตอนเมื่อแลง สาวกสิบสองคนมาบอกพระองค์ว่า “บอกหื้อคน
 หมู่ไปไปเขาของกินกับเขาที่อย่างนอนกันตามบ้านไ้อบ้านนาตั้งหมู่
 บ้านต่าหมู่นี้เอาเถอะ ย่อนดีนี้ทุ่กันดาร” 13 พระองค์บอกหมู่สาวก
 ว่า “หมู่ต่านไปเขาของกินมาเลียงหมู่เขาเหยียค่า” หมู่เขาก็ว่า “เขาบ่
 มีอะหยังนัก มีกำเข้าหนมปังห้าก้อนกับป้าสองตัวเต้าอื่น จะหื้อเขาไป
 ซือของกินสำหรับคนหมู่นี้กา” 14 ดีอุ้จ้อย่อนนับกำป้อจายได้
 ประมาณห้าป็นคน แล้วพระองค์จึงสั่งหมู่สาวกกว่า “จัดหื้อคนตั้งหมด
 บั่งลงเป็นหมู่ๆ ละห้าสิบคน” 15 สาวกก็เหยียะตามคำสั่งจัดหื้อคน
 ตั้งหมดบั่งลง 16 พระองค์จึงฮับเข้าหนมปังห้าก้อนกับป้าสองตัวนั้น
 มา แล้วแหงหน้าขึ้นพ้อฟ้าสรรคขอบพระคุณพระเจ้า แล้วก็หักส่ง
 หื้อหมู่สาวกเอาไปแจกคนตั้งหลาย 17 คนตั้งหมดได้กินอิมกุ้คน แล้ว
 หมู่เขาเก็บของกินดีเหลือได้สิบสองช่าเต็มๆ

ซีโมนเปโตรบอกพระเจ้าพระเยซูเป็นไฟ

18 วันหนึ่ง เมื่อพระเยซูอริชฐานอยู่คนเดียว หมู่สาวกก็อยู่ใ้ๆ
 พระองค์ก็ถามหมู่เขาว่า “คนตั้งหลายอุ้กันว่าเขาเป็นไฟกา” 19 หมู่
 สาวกตอบว่า “บางคนว่า เป็นยอห์นผู้หื้อ *บัพติศมา* บางคนว่า เป็นเอ
 ลียาห์ บางคนก็ว่า เป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าใน
 สมัยโบราณดีเป็นขึ้นจากความตาย” 20 พระองค์ถามหมู่เขาว่า “หมู่
 ต่านลอกดีว่าเขาเป็นไฟ” เปโตรตอบพระองค์ว่า “พระองค์เป็น *พระ
 คริสต์* ของพระเจ้า”

21 พระองค์สั่งหมู่สาวกบ่หื้อบอกเรื่องนี้กับไฟ 22 แล้วบอกหมู่เขา
 ว่า “บุตรมนุษย์จะต้องได้ฮับความตูกกรรมหลายอย่าง หมู่ *คนแต้ว
 คนแก* หมู่หัวหน้า *บุโรหิต* กับหมู่ *ธรรมจารย์* จะบ่ยอมฮับพระองค์
 ในที่สุดพระองค์จะถูกฆ่าต่าย แต่หลังจากนั้นหม่มสามวัน พระเจ้าจะ
 เหยียะหื้อเป็นขึ้นจากความตาย”

23 พระองค์ก็บอกหื้อคนตั้งหลายว่า “ถ้าไฟคนใดไ้เป็นสาวกของ
 เขา ก็หื้อคนนั้นตุดอกตุดใจ แบกไม้กางเขนของตัวเฝ้า แล้วตวยเขา

† *สำเนาโบราณบางฉบับบ่มีข้อความนี้ “เสียงเงินทองหื้อหม้ออักษาจันหมด
 ตัว”*

†† *ในภาษากรีก เป็นคำว่า บ่สะอาด*

มาทุกวัน ²⁴ ยืนยันว่าถ้าคนใดได้รักษาชีวิตของตัวไว้ คนนั้นจะรักษาชีวิตนั้นไม่ได้ก็จะตาย แต่ถ้าคนใดยอมสละชีวิตของตัว ยืนยันแก่เรา คนนั้นจะมีชีวิตนิรันดร์ ²⁵ จะมีประโยชน์อะไรถ้าได้เป็นเจ้าของสิ่งทุกอย่างในโลกนี้ แต่ต้องเสียชีวิตของตัวไปเสีย ²⁶ ถ้าคนใดอายุยืนติดตามเรา กับคำสอนของเรา เขาผู้เป็นบุตรมนุษย์ก็จะอายุคนนั้นตายเมื่อเขาไปมาในโลกด้วยรัศมีของตัว กับของพระบิดา ถึงของหมู่ทูตสวรรค์ บริสุทรี ²⁷ แต่เขาบอกความจริงแก่หมู่ท่านว่า หมู่ท่านบางคนที่ยืนอยู่ที่นี่จะยังบ่ตายเพื่อ จนกว่าจะได้เห็นแผ่นดินของพระเจ้าเสียก่อน”

สาวกหันรัศมีของพระเยซู

²⁸ เมื่อพระเยซูอุจ่าอันแล้วได้สักแปดวัน พระองค์ก็พาเปโตร ยอห์น กับยากอบขึ้นไปบนดอยเพื่ออธิษฐาน ²⁹ เมื่อพระองค์กำลังอธิษฐานอยู่ หน้าของพระองค์ก็เปลี่ยนไป เสื้อผ้าของพระองค์ก็ขาวจันต้องดำมาบๆ ³⁰ แล้วมีสองคนคือโมเสสกับเอลียาห์กำลังอุ้กับพระองค์ ³¹ ผู้ที่มาปากฎนั้นรัศมีอันยิ่งใหญ่ กำลังอุ้กันถึงเรื่องความตายของพระองค์ที่จะเกิดขึ้นแต่ในกรุง เยรูซาเล็ม ตามความต้องการของพระเจ้า ³² เปโตร ยากอบ ยอห์น กำลังไล่หลัง เมื่อตาแจ้งขึ้นก็หันรัศมีของพระองค์ กับหันสองคนนั้นยืนอยู่กับพระองค์ ³³ เมื่อสองคนนั้นกำลังจะลาพระองค์ เปโตรจึงอุ้กับพระเยซูว่า “อาจารย์ครับ เป็นสิ่งดีแต่ๆ ที่หมู่เราได้มาอยู่ที่นี่ หมู่เราจะแบ่งตบไว้สามหลัง หรืออาจารย์ โมเสส กับเอลียาห์คนละหลัง” เปโตรไม่รู้สึกรู้ว่าได้อู้อะยังไป ³⁴ เมื่อเขากำลังอุ้อยู่นั้น มีเมฆหุ้มหมู่เขาไว้ เมื่ออยู่ในเมฆหมู่เขาก็กลัว ³⁵ มีเสียงออกมาจากเมฆว่า “ท่านผู้นี้เป็นลูกของเรา เป็นผู้ดีเราเลือกไว้ หรือเจ้าฟังท่านเถอะ” ³⁶ เมื่อเสียงดักแล้ว เขาตังสามก็หันกับพระเยซูคนเดียวแต่อัน เหตุการณ์ที่หมู่เขาหันนั้น หมู่เขาเก็บเรื่องนี้ไว้ กับบ่ได้บอกหรืออุ้สึกับคน

พระเยซูไล่ผีร้ายออกจากทะเลอ่อน

³⁷ เมื่อแจ้งเจ้าแล้ว พระเยซูกับสาวกสามคนนั้นลงดอยมา มีคนจำนวนนักมาหาพระองค์ ³⁸ มีป้อจายคนหนึ่งคนตังหลายที่มานั้น เอ็นพระองค์ว่า “อาจารย์ครับ ขอไปปล่อยลูกข้าพเจ้าหน่อย ข้าพเจ้ามีลูกคนเดียวแต่อัน ³⁹ ผีร้ายเข้าเขา เยียะหรือเขาอ้องเสียงดงป่าเดียวนั้นเลย กับโกลนลงจิกดินจิกองน้ำลายออกเต็มปาก จนเนื้อตัวมันไปหมด ผีตึงบ่ออกจากเขาเลย ⁴⁰ ข้าพเจ้าขอหมู่สาวกของท่านไล่ผีนั้นออก แต่หมู่เขาไล่มันออกบ่ได้” ⁴¹ พระเยซูตอบว่า “เอ้อ หมู่คนบ่มีความเชื่อกับเยียะบ่ดี เขาจะอยู่กับหมู่สูกับจะต้องอดทนกับหมู่สูไปแพวไหน ปาลูกมานี้แล้ว” ⁴² เมื่อทะเลอ่อนคนนั้นกำลังมา ผีร้ายก็เยียะหรือเขาจิกดินจิกอง แต่พระเยซูสั่งผีร้ายนั้นให้ออกมา กับรักษาทะเลอ่อนหรือหายเป็นปกติ แล้วหื้อป้อของเขาสับไป ⁴³ คนตังหลายก็จิดในฤทธิ์อำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า

แต่เมื่อหมู่เขายังจิดในสิ่งตังหลายตีพระเยซูเยียะ พระองค์ก็อุ้กับหมู่สาวกว่า ⁴⁴ “ท่านตังหลายจำกำนีไว้เน้อ ว่าจะมีคนหักหลังบุตรมนุษย์ แล้วมอบพระองค์ให้ออยู่ในอำนาจของคน” ⁴⁵ แต่หมู่สาวกบ่เข้าใจกำอันนั้น ย้อนพระเจ้ายังบ่เปิดเผยหื้ออุ้ เพื่อหมู่เขาจะยังบ่เข้าใจแต่ แต่หมู่เขาก็บ่กำถามพระองค์

ไฟใหญ่เหลือเป็น

⁴⁶ แล้วมีกำนเถียงกันเกิดขึ้นในหมู่สาวกว่า ไนหมู่เขาไฟจะเป็นใหญ่ตีสุด ⁴⁷ พระเยซูอุ้ว่าหมู่เขาก็ต้อะยัง จึงเอาทะเลอ่อนน้อยคนหนึ่งมา ยืนอิมพระองค์ ⁴⁸ แล้วบอกหมู่เขาว่า “ไฟคนใดตีต้อนฮับคนตีเป็นเหมือนทะเลอ่อนน้อยจาอี่ย้อนหันแก่เขา ก็เปรียบเหมือนกับว่าคนนั้นได้ต้อนฮับเขาตาย คนใดต้อนฮับเขาคนนั้นก็ตีต้อนฮับผู้ตีให้เขาตาย ย้อนว่าไฟเล็กน้อยตีสุดในหมู่ท่าน คนนั้นละเป็นใหญ่ตีสุด”

⁴⁹ ยอห์นบอกพระเยซูว่า “อาจารย์ครับ หมู่เราหันคนหนึ่งไล่ผีออกในนามของพระองค์ หมู่เราหื้อห้ามเขา ย้อนเขาบ่ให้หมู่เรา” ⁵⁰ พระเยซูบอกยอห์นว่า “บ่ต้อห้ามเขาเน้อ ย้อนว่าไฟบ่ต้อต้อนหมู่ท่าน เขาก็เป็นหมู่ของท่านแล้ว”

จาวสะมาเรียบ่ต้อนฮับพระเยซู

⁵¹ ปากองไว้เวลาตีพระเจ้าจะฮับพระองค์ปึกสวรรค์ พระองค์ก็ตีงใจแแน่วแแน่ตีงไปกรุงเยรูซาเล็ม ⁵² พระองค์ส่งบางคนล่วงหน้าไปบอกข่าวตีหมู่บ้านจาวสะมาเรียก่อน เพื่อเกียมสิ่งตังๆ หื้อพร้อมสำหรับพระองค์ ⁵³ แต่จาวบ้านบ่ต้อนฮับพระองค์ ย้อนหันว่า พระองค์จะตีงไปกรุงเยรูซาเล็ม ⁵⁴ เมื่อยกอกกับยอห์นสาวกของพระองค์หันจาอัน ก็ถามพระองค์ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ตีงหื้อหมู่เราขอไฟลงมาจากสวรรค์เผาหมู่เราเสียตีง” ⁵⁵ พระองค์เหลือวหน้ามาว่าหื้อเขา ⁵⁶ แล้วพระองค์กับหมู่สาวกก็เข้าไปแหมหมู่บ้านนั้น

⁵⁷ เมื่อพระเยซูกับหมู่สาวกกำลังเตียวตางไป ก็มีคนหนึ่งบอกพระองค์ว่า “ท่านไปตางใด ข้าพเจ้าขอตวยท่านไปตางนั้น” ⁵⁸ พระเยซูบอกเขาว่า “หมาไอนยังมีฮื้ออยู่ นกในอากาศยังมีฮังนอน แต่บุตรมนุษย์บ่มีตีงจะฮักฮังนอน” ⁵⁹ พระองค์บอกแหมคนว่า “ตวยเอามาเถอะ” คนนั้นตอบว่า “พระองค์เจ้าข้า หื้อข้าพเจ้าปึกไปฝงศพป้อก่อนเถอะ” ⁶⁰ พระเยซูบอกเขาต่อไปว่า “หื้อคนตวยฝงคนตวยเอาคนเดียวเถอะ แต่ท่านจงไปบอกข่าวตีเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า” ⁶¹ แหมคนหนึ่งบอกพระองค์ว่า “อาจารย์ครับ ตวยเราจะไปตวยเหมือนกัน แต่ขอไปลาตังบ้านก่อน” ⁶² พระเยซูจึงบอกเขาว่า “ไฟกำจันใดแล้วว้ายหน้าปึกเสีย คนนั้นก็บ่เป็งสำหรับแผ่นดินของพระเจ้า”

สาวกเจ็ดสิบสองคนออกไปบอก ข่าวตี

10 เมื่อเหตุการณ์หมู่บั้นส่วนบั้นไปแล้ว พระเยซูก็ตีงสาวกแหมเจ็ดสิบสองคน † ให้เขาออกไปเป็นคู่ๆ หื้อล่วงหน้าไปก่อน พระองค์ เข้าไปในเมืองกับหมู่บ้านตังๆ ตีพระองค์จะไป ² พระองค์อุ้กับหมู่สาวกว่า “มีคนนักตีพร้อมจะฮับเจือเหมือนข้าวเหลืองเต็มโต้ง แต่คนงานตีงจะเกี่ยวนั้นยังมีน้อยลำไป ย้อนจาอันหื้อจ้วยกัน อ้อนวอนขอพระเจ้าผู้เผียบเหมือนเจ้าของนา หื้อส่งคนงานมาเพื่อจ้วยกันเกี่ยวพืชผลของพระองค์ตวย ³ ท่านตังหลายจงออกไปเถอะ เขาส่งท่านออกไปเผียบเหมือนส่งหมู่ลูกแกะเข้าไปอยู่ตามกำงหมู่หมาป่า ⁴ บ่ต้อเอาถงตางค์ กว่าถงสะปาย กว่าถงเก็บแหมคู่ตีงไป กับตามหนตางก็บ่ต้อเสียเวลาตีงตวยไฟ ⁵ ต่าจะเข้าเฮือนใดก็หื้อบั้นป้อนว่า ‘ขอสันติสุขจงมีแก่เฮือนนี้เถอะ’ ⁶ ถ้าเขาฮักสันติสุข กำปอนของท่านก็จะอยู่กับเขา ถ้าเขาบ่ฮักสันติสุขกำปอนนั้นก็จะปึกคินมาหาหมู่ท่าน ⁷ จงอย่างอยู่ในเฮือนนั้นคั้นตีงของตีเขาหื้อนั้น ย้อนว่าคนตีเยียะกำนก็สมควรจะตีฮับกำจาง บ่กำย้ายจากเฮือนนี้ไปอยู่เฮือนบั้น ⁸ ถ้าหมู่ท่านเข้าไปในเมืองใด แล้วมีคนต้อนฮับหมู่ท่าน หื้อคินของคินตีเขาจิดตีงไว้ ⁹ จงรักษาคนป่วยในเมืองนั้นหรือหายป่วย เวลารักษาคนป่วยก็หื้อสอนหมู่เขาว่า แผ่นดินของพระเจ้า ใ้เข้ามาแหมแล้ว ¹⁰ แต่ถ้าหมู่ท่านเข้าไปในเมืองใด แล้วคนในเมืองนั้นบ่ต้อนฮับหมู่ท่าน หื้อออกไปกำงกองเมืองนั้น บอกหมู่เขาว่า ¹¹ ‘แม่แต่ขี้ฝุ่นในเมืองของหมู่เจ้าตีตุดตีงหมู่เรา หมู่เราก็จะตีงออกเพื่อแสดงถึงกำนบ่ยอมฮับหมู่เจ้า แต่หมู่เจ้าจงเข้าใช้ข้อความนี้เถอะ คือแผ่นดินของพระเจ้าใ้เข้ามาแหมแล้ว’ ¹² เขาบอกหมู่เจ้าว่า โต๊ะของเมืองไลโดม †† ไนวันที่พระเจ้าตัดสินลงโต๊ะบาป ยังจะเบาเหลือโต๊ะของเมืองนั้นแหม

¹³ “ความฉิบหายก็จะเกิดขึ้นกับเมืองโคราซัน เมืองเบรโซดา ย้อนถ้าเขาไปเยียะกำนอัครจรรยาแบบเดียวกันตีเมืองไทรกะกับเมืองไซดอน คนตังหลายตีงนั้นก็จะกลับใจจากบาป ปากั้น มุ่งฝ่ากระสอบ นั้งลงเอา

† สำเนาโบราณบางฉบับบันทึกว่า เจ็ดสิบคน †† 10:12 ปฐก. 19:1-29

ขี้เท้าผูกใส่หัวตัวเก่าไปเมินแล้ว ¹⁴ ในวันตัดสินลงโทษบาป โดษของเมืองไทรกะกับเมืองไซดอน จะเบาเหลือโทษของหมู่เจ้า ¹⁵ ส่วนเมืองคาเปอร์นาอุมเจ้าก็คิดว่าเจ้าจะถูกยกขึ้นเพียงฟ้าคา บ่ไฉน แต่หมู่เจ้าจะตกลงไปถึงแดนคนตาย”

¹⁶ พระเยซูบอกหมู่สาวกว่า “คนที่ฟังท่านตั้งหลายก็ได้ฟังเอา คนที่บ่ยอมอับท่านตั้งหลาย ก็บ่ยอมอับเอา คนที่บ่ยอมอับเอา ก็บ่ยอมอับผู้ใดให้เอา”

สาวกเจ็ดสิบสองคนบ่มีการงาน

¹⁷ หมู่สาวกเจ็ดสิบสองคนนั้นก็บ่มีการงานด้วยความจั้นจมนัด บอกพระองค์ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า แมแต่หมู่ผี หมู่เอาก็บังคับโดยนามของพระองค์ได้” ¹⁸ พระองค์บอกหมู่เขาว่า “เขาได้หัน *ซาตัน* ตกลงจากฟ้าเหมือนฟ้าแมบ ¹⁹ ฟังเนอ เขาได้หื้อหมู่ท่านมีอำนาจย่างปิดกับแมงป่องได้ ตึงหื้อมีอำนาจยิ่งใหญ่เหลือศัตรูของพระเจ้า บ่มีสิ่งใดเยี่ยอันตรายท่านได้สักอย่าง ²⁰ บ่ถ้าจั้นจมนัดในเรื่องที่ท่านบังคับผีได้ แต่หื้อยินดีที่ชื่อของหมู่ท่านจดไว้แล้วในสวรรค์”

²¹ ตอนนั้น พระเยซูมีความสุขที่เกิดจากพระวิญญานบริสุทธิ์ จึงอุ้ว่า “ข้าแต่พระบิดา ผู้เป็นเจ้าของฟ้าสวรรค์กับแผ่นดินโลก ข้าพระองค์ขอสรรเสริญพระองค์ ย้อนว่าพระองค์ได้ปิดบังเรื่องต่างๆ หมู่นี้ บ่หื้อผู้มีปัญญา กับผู้มีกานศึกษาได้รู้ แต่ได้เปิดเผยหื้อกับหมู่คนดีถ่อมใจเป็นเหมือนหละอ่อนหน้อยๆ ข้าแต่พระบิดาเจ้า แม่นแล้ว พระองค์บ่อไรที่จะเยี่ยจาอัน

²² “พระบิดาได้มอบสิทธิอำนาจเหนือทุกสิ่งทุกอย่างหื้อเอา บ่มีใญ่จิกพระบุตรว่าเป็นใญ่ออกจากพระบิดา บ่มีใญ่จิกพระบิดาว่าเป็นใญ่ออกจากพระบุตร กับคนที่พระบุตรต้องกานเปิดเผยหื้อจิกเอาอัน”

²³ พระเยซูเสียวไปหื้อหมู่สาวก อุ้ก่าหมู่เขาเอาอันว่า “คนที่ได้หันในสิ่งทีหมู่ท่านได้หันก็เป็นสุข ²⁴ เขาบอกท่านตั้งหลายว่าหมู่ *ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า* กับ กษัตริย์หลายองค์ไคหันสิ่งทีท่านตั้งหลายหัน แต่ก็บ่เคยหัน ไคได้ยินสิ่งทีท่านตั้งหลายได้ยิน แต่ก็บ่เคยได้ยิน”

จาวสะมาเรียใจดี

²⁵ มีผู้ขานาญ *บทบัญญัติ* คนหนึ่งยิ้นขึ้นลงเจิงพระองค์ถามว่า “อาจารย์ ข้าพเจ้าจะต้องเยี่ยความดื้อหยังฟอง ถึงจะได้จิตนิรันดร์” ²⁶ พระองค์ตอบเขาว่า “ในบทบัญญัติของโมเสสมีก่าเขียนไว้จาใดฟอง ท่านอ่านแล้วเข้าใจอย่างใด” ²⁷ เขาตอบพระองค์ว่า “จงอักษองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของท่านจันสุดจิตสุดใจ สุดกำลัง กับสุดปัญญาปัญญาของเจ้า † จงบอจักเป็นบ้านเหมือนอักษตัวเก่า” †²⁸ พระองค์จึงอุ้กับเขาว่า “ท่านตอบถูกแล้ว จงเยี่ยจาอัน แล้วจะได้จิตนิรันดร์”

²⁹ แต่คนนั้นไค่แสดงว่าตัวดี จึงถามพระเยซูว่า “ไฟเป็นเพื่อนบ้านของข้าพเจ้า” ³⁰ พระเยซูตอบว่า “มีบ่อจาคนหนึ่งออกจากกรุง *เยรูซาเล็ม* ไปเมืองเยรีโค เขาถูกหมู่โจรปลัน โจรนั้นได้ลู่เอาเสื้อผ้าของเขา บุตที่เขา แล้วละเขาไว้ที่หั้นจันเกือบจะตาย ³¹ ปอดดี *ปูลิส* คนหนึ่งเดียวไปตึงนั้น หันใส่คนนั้นก็เดียวเว้นไปแหมเฟิกหนึ่ง ³² คนหนึ่งในหมู่เลวก็เยี่ยอย่างเดียวกัน เมื่อมาถึงที่หั้น หันใส่คนนั้นแล้วก็เว้นไปแหมเฟิกหนึ่ง ³³ แต่มีจาวสะมาเรียคนหนึ่งเมื่อเดียวมาถึงคนนั้น หันใส่เขาแล้ว ก็มีใจอินดู ³⁴ เข้าไปอักษเขาโดยเอาน้ำมันกับเหล้าองุ่น ถอกใส่แผล แล้วเอาผ้ามาพันแผลหื้อ กับเอาเขาขึ้นขี่ลาของตัว ปามาตีโรงแรมแห่งหนึ่งและอักษเขาพยาบาลเขา ³⁵ แจ้งเจ้ามาเมื่อจะไปต่อแหม จาวสะมาเรียคนนั้นก็เอาสตาจสองเดนาเรียนหื้อเจ้าของโรงแรมไว้ บอกว่า ‘อักษเขาเถอะ สตาจทีต้องเสียนักเหลือนี้ เมื่อเขาบ่มีการจะต่อมหื้อแหม’” ³⁶ พระเยซูก็ถาม *ธรรมาจารย์* คนนั้นว่า “สามคนนั้น ท่านคิดว่าคนใดเป็นเพื่อนบ้านของคนที่ถูกปลัน” ³⁷ เขา

ตอบว่า “ก็คนที่เมตตาเขานั้นละ” พระเยซูจึงบอกเขาว่า “ท่านจงไปเยี่ยเหมือนจาอันเถอะ”

พระเยซูอยู่บ้านมารธา กับมารีย์

³⁸ เมื่อพระเยซูกับหมู่สาวกกำลังเที่ยวต่างต่อไปกรุงเยรูซาเล็มนั้น ก็เข้าไปที่หมู่บ้านหนึ่ง มีแม่ญิงคนหนึ่งจื่อมารธา ตอนอับพระองค์ไว้ที่เอือนของนาง ³⁹ มารธามีน้องสาวคนหนึ่งจื่อมารีย์ มารีย์ก็มานั่งอิมตีบพระเยซูฟังคำสั่งสอนจากพระองค์ ⁴⁰ มารธามาเยี่ยว่าเยี่ยกันอยู่คนเดียว จึงเอินถามพระเยซูว่า “อาจารย์เจ้า อาจารย์บ่สนใจกา ที่น้องสาวปล่อยข้าเจ้าเยี่ยกันคนเดียว ขอบอกเขามาจួយข้าเจ้าน่อย” ⁴¹ พระเยซูตอบนางว่า “มารธาหยุด เจ้ากรวนกรวยกับอ้อนใจในหลายอย่างล้าไป ⁴² สิ่งทีจำเป็นมีสิ่งเดียวเอาอัน มารีย์ได้เลือกเอาสิ่งดีอันนั้น ไผจะลู่เอาไปจากเขาตึงบ่ได้”

พระเยซูสอนเรื่องกานอธิษฐาน

11 มีวันหนึ่งพระเยซูอธิษฐานอยู่ในที่แห่งหนึ่ง เมื่ออธิษฐานจบแล้วสาวกคนหนึ่งบอกพระองค์ว่า “อาจารย์ครับ ขอสอนหมู่เราอธิษฐาน เหมือนที่อห้นผู้หื้อ *บทพิศมา* สอนสาวกของเขาฟอง” ² พระองค์บอกหมู่เขาว่า “เมื่ออธิษฐานหื้อว่า ‘ข้าแต่พระบิดาขอหื้อนามของพระองค์เป็นที่นับถือ ขอหื้อแผ่นดินของพระองค์มาตึงอยู่ ³ ขอไผดหื้อข้าพระองค์ตั้งหลายมีอาหารกินตึงวัน ⁴ ขอไผดยกโทษบาปของข้าพระองค์ตั้งหลาย เหมือนข้าพระองค์ยกโทษหื้อคนที่เยี่ยบาปต่อข้าพระองค์นั้น ขอบ่หื้อปาข้าพระองค์ตั้งหลาย เข้าไปหา กานหลงใจ’”

⁵ พระองค์อุ้กับหมู่เขาว่า “สมมุติคนหนึ่งในหมู่ท่านไปหาเสี่ยวคนหนึ่งที่บ้านในเวลาเที่ยงคืน อุ้กับเขาว่า ‘เสี่ยวเหยอ ยืมเข้าหมมปังสักสามก้อนเถอะ ⁶ เปือนเอาคนหนึ่งกาหาเที่ยวต่างมาถึง เขาบ่มีอะหยังจะหื้อเขากิน’ ⁷ แล้วเสี่ยวที่อยู่ตึงในบ้านก็ตอบว่า ‘ห้ามมารบกวกันเถอะ ปะตูบ้านก็หับแล้ว หมู่ลูกๆ กับ เขากำลังจะหลับ เขาลุกไปเอาหื้อเสี่ยวบ่ได้’ ⁸ เขาบอกท่านตั้งหลายว่า ถึงแม้ว่าเป็นเสี่ยวกัน เขาก็ยังบ่ลุกมาเอาหื้อ แต่ย่อนคนนั้นคืออ้องตักๆ เสี่ยวคนนั้นจึงลุกขึ้นมาเอาหื้อตามทีต้องกาน ⁹ เขาจึงบอกท่านตั้งหลายว่า จงขอแล้วจะได้ จงเซาะแล้วจะปะ จงอ้องตีปะตูแล้วจะเปิดหื้อ ¹⁰ ย้อนว่าผู้คนที่ขอก็จะได้ ผู้คนที่เซาะก็จะปะ ผู้คนที่อ้องตีปะตูก็จะเปิดหื้อเขา ¹¹ มีไฟในหมู่ท่านที่เป็นบือ ถ้าลูกขอบ่าจะเอางูบิดหื้อแทนกา † ถ้าขอไปจะเอาแมงป่องหื้อเขากา ¹³ ย้อนว่าท่านตั้งหลายทีเป็นคนบาปก็ยังอุ้จิกเอาของดีๆ หื้อลูก แล้วนักเหลือนั้น พระบิดาที่อยู่สวรรค์จะบ่หื้อพระวิญญานบริสุทธิ์กับคนที่ขอจากพระองค์กา”

พระเยซูให้อำนาจของพระเจ้าไล่ผี

¹⁴ วันหนึ่งพระเยซูไล่ผีตีเยี่ยหื้อคนเป็นบือออกจากบือจายคนหนึ่งแล้วเขาก็อุ้ดี คนตั้งหลายก็ปากันจิต ¹⁵ แต่บางคนในหมู่เขาอุ้ว่า “คนนี่ไล่ผีออกได้โดยให้อำนาจของเบเอลเซบูลหัวหน้าผี” ¹⁶ ข้าคนก็จะมากทดลองพระองค์ ขอหื้อพระองค์เยี่ยหมายสำคัญจากฟ้าสวรรค์หื้อฟ้อ เปื่อจะอุ้ว่าพระองค์มาจากพระเจ้าแต่ๆ ¹⁷ แต่พระองค์อุ้ก่ากิดในใจของเขาจึงอุ้ว่า “อาณาจักรใดถากแตกแยกกันจะฉิบหาย ครอบครวใดแตกกันก็ฉิบหาย ¹⁸ ถ้า *ซาตัน* แตกแยกกันในหมู่ของมัน อาณาจักรของมันจะตั้งอยู่ได้จาใด ท่านตั้งหลายว่าเขาไล่ผีออกโดยให้อำนาจของเบเอลเซบูล ¹⁹ แต่ถ้าเขาไล่ผีออกโดยให้อำนาจของไฟ จาอันหมู่ของท่านนั้นละ จะเป็นผู้ตัดสินเรื่องนี้ได้ ²⁰ แต่ถ้าเขาไล่ผีออกโดยอำนาจของพระเจ้า แสดงว่าแผ่นดินของพระองค์ก็มาถึงหมู่ท่านแล้ว

²¹ “เมื่อคนที่มีกำลัง ก่าอาวุธไฟเอือนของตัวอยู่ สิ่งของของเขาที่จะมีอยู่โดยบ่มีอันตราย ²² แต่เมื่อมีคนตีมีกำลังนักเหลือเขา เข้ามา

† 10:27 *osv.* 6:5 † 10:27 *aut.* 19:18

‡ *सानาโบราณบางฉบับเพิ่มประโยคว่า ถ้าลูกขอเข้าหมมปัง จะเอาบ้านหื้อกา*

ต่อสู้อันแล้วเขาก็คนนั้นก็จะสู้ว่าจวตั้งเขาวางใจไปเหยย แล้วเก็บเอาสิ่งของกรพยสมบัตินของเขาไปแบ่งกัน

23 “ถ้าไฟไปได้ย่อยฝายเดียวกับเขาก็เป็นศัตรูต่อเขา ไฟไม่ได้จ้วยอองคนเข้ามาเปามาต่อมกับเขา ก็เป็นคนเหยยะหื้อคนแตกขะแลขะแเจไป

ฝ้ายปีกมาตีเท่า

24 “ฝ้าย † ตัวหนึ่ง เมื่อออกจากตัวของคนไปแล้ว ก็อ่อนไปตามตีกันดารแห้งแล้งเพื่อเขาหาที่อยู่ใหม่ แต่ก็เขาหาบ่ปะ ฝ้ายตัวนั้นเลยอู้ขึ้นว่า ‘ข้าจะปีกไปเยือนหลังเท่าที่ได้ออกมาแล้วดีกว่า’ 25 เมื่อปีกมาแล้วก็หันว่า เอือนหลังเท่านี้บ่เพียงสะอาดเรียบร้อยดี 26 ฝ้ายตัวนั้นก็ไปจวนฝ้ายอื่น ๆ แหมเจ็ดตัวที่อ้ายเหลือมันแหม แล้วปากันเข้ามาอยู่ในเอือนหลังนั้น สุดตายแล้วคนๆ นั้นก็ซ้ำอ้ายเหลือเท่าแหม”

คนตีเป็นสุขเหลือคนอื่น

27 เมื่อพระเยชูกำลังอ้อยอยู่ มีแม่ญิงคนหนึ่งในคนตังหลายอ้องบอกพระองค์ว่า “แม่ตีเกิดพระองค์และหื้อกินนม ก็เป็นสุข” 28 แต่พระองค์อู้ว่า “คนตังหลายตีได้ยินถ้อยคำของพระเจ้า แล้วเหยยะตำถ้อยคำนั้น ก็เป็นสุขเหลือคนอื่นแหมก่อน”

เรื่องคนชอบเขาหาถิ่นอาศัย

29 เมื่อคนปากันมานักขึ้นแหม พระองค์อู้ว่า “คนสมัยนี้เป็นคนบ่ดี มีคำพ้อหาหมายสำคัญเท่าอื่น แต่เขาจะบ่เหยยะหื้อหันเน่อ นอกจากหมายสำคัญตีเกิดขึ้นกับโยนาห์เท่าอื่น 30 ย้อนว่าสิ่งตีเกิดขึ้นกับโยนาห์ได้เป็นหมายสำคัญหื้อจาวเมืองนินะเวหะอู้ว่า พระเจ้าได้ส่งเขาไปก็เหมือนกันกับสิ่งตีเกิดขึ้นกับบุตรมนุชยก็เป็หมายสำคัญหื้อคนในสมัยนี้อู้ 31 ในวันที่พระเจ้าจะตัดสินโลก พระราชินีของตังได้ † ก็ะยิ้นขึ้นนบโต้ชคนในสมัยนี้ ย้อนว่าพระนางได้มาจากตีสุดป้ายแผ่นดินโลก เพื่อจะมาฟังสติปัญญาของกษัตริชชาโลมอน แต่บ่าเดยวันนี้คนตีเป็นใหญ่เหลือกษัตริชชาโลมอนอยู่ตีนี้ แล้วหมู่ตังที่บ่ยอมฟัง 32 จาวเมืองนินะเวหะจะยิ้นขึ้นนบโต้ชคนสมัยนี้ ในวันที่พระเจ้าตัดสินโลก ย้อนว่าเขาตังหลายได้กลับใจจากบาปเมื่อโยนาห์ไปสั่งสอนหมู่เขา แต่ต่อนี้คนตีเป็นใหญ่เหลือโยนาห์อยู่สองหน้าหมู่ตัง แต่ยังมีไฟกลับใจจากบาปสักคน

33 “บ่มีไฟเมื่อตำมโคมไฟแล้วจะเอาตั้งไว้ตีลับตีบัง กว่าว่าเอากังควบไว้แต่จะตั้งไว้บนตัง เพื่อคนตังหลายตีเข้ามาจะหันเป่งแเจงได้ 34 แก่นตำเพียงเหมือนโคมไฟสองแเจงในตัวของคนเขา ถ้าแก่นตำของตังตี ตังเมื่อตังตัวก็เป่งแเจงไปหมด ถ้าแก่นตำของตังบ่ตี ตังตัวของตังก็จะมีหมด 35 ย้อนจาวเมืองนินะเวหะอู้ดี หละวังความเป่งแเจงตีตังก็ตังว่าอ้อยในตีเป็นความมิด 36 ถ้าตัวของตังตังหมดมีคำความเป่งแเจงบ่มีความมิดเลย ก็ะแเจงไปหมดเหมือนกับโคมไฟตีสองมาหาตังนั้น”

พระเยชูตีเทียบหมู่ ฟาริสี กับหมู่ รรรมจารี

37 เมื่อพระองค์อู้เสร็จแล้ว มีคนหนึ่งในหมู่ฟาริสีเจญพระองค์ไปกินข้าวตวยกันที่บ้าน พระองค์ก็เข้าไปแล้วนั่งลงกินตวยกัน 38 เมื่อฟาริสีคนนั้นหันว่า พระเยชูบ่ได้เหยยะพิริช่วยมือก่อนกินข้าว เขาก็แปลกใจ 39 พระองค์อู้กับเขาว่า “หมู่ฟาริสีล้างถ้วยจนก้าตังนอกเท่าอื่น แต่ตังในนั้นมิก้าความโลกกับก้านบตี 40 หมู่คนง่าว พระเจ้าผู้สร้างตังนอกก็ตีสร้างตังในตัวบ่ใจกา 41 จงเอาของตีอ้อยในถ้วยจนหื้อคนตักยาก แล้วถ้วยก็จะสะอาดบริสุทธิ์สำหรับเจ้า

42 “ความฉิบหายก็จะเกิดกับหมู่ฟาริสีย้อนหมู่เจ้า *กวยสิบลด* จากหอมด่วน ขมื่น กับหมู่เครื่องเทศ แต่บ่สนใจความยุติธรรมกับความอิกต่อพระเจ้า ก้านกวยสิบลดเจ้าก็ควรเหยยะอยู่ แต่บ่ตีละสิ่งสำคัญ

หมู่บั้นตวย 43 ความฉิบหายก็จะเกิดกับหมู่ฟาริสี ย้อนเจ้าชอบนั่งตีดีตีสำคัญใน *รรรมศาลา* ของจาวยิว กับชอบหื้อคนไหว้ก้างกาดก้างสิ 44 ความฉิบหายก็จะเกิดกับเจ้าตังหลาย ย้อนหมู่เจ้าเพียงเหมือนอุโมงค์ฝงศพตีคนบ่อู้ว่ามีศพฝงอยู่หั้น คนจะเตยยอ่าไปย้อมาโดยบ่อู้เรื่อง † ”

45 ผู้ชำนาญ *บทบัญญัติ* คนตีบ่บอกพระองค์ว่า “อาจารย์ ตีตังว่าจาวอื่น ตันก็ตุงแควนหมู่เขาตวยก้า” 46 พระองค์ก็บอกเขาว่า “ความฉิบหายก็จะเกิดกับหมู่ผู้ชำนาญบทบัญญัติตวย ย้อนหมู่เจ้าตังกฎตียากๆ หื้อคนตังหลายแบกไว้ แต่หมู่เจ้านั้นก็บ่ยอมจ้วยจิสักหน้อย 47 ความฉิบหายก็จะเกิดกับเจ้าตังหลาย ย้อนหมู่เจ้าได้แบ่งอุโมงค์ฝงศพตีเป็งกับ *ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า* แต่บ่อ้อยแม่หม่อน ของหมู่เจ้านั้นละเป็นคนฆ่าหมู่ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า หมู่บั้น 48 ตีหมู่เจ้าเหยยะนั้นก็แสดงว่าหมู่เจ้าหันตีหันงามกับสิ่งตีบ่อ้อยแม่หม่อนได้เหยยะ หมู่เขาฆ่าหมู่ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า แล้วหมู่เจ้าก็มาแบ่งอุโมงค์ฝงศพหื้อ 49 ย้อนจาวอื่น พระเจ้าได้อู้ตำปัญญาของพระองค์ว่า ‘เขาจะส่งหมู่ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนเขากับหมู่อัครสาวกไปหาหมู่เขา หมู่เขาก็จะฆ่าเหยยพอง จะคำเหยยพอง’ 50 ย้อนจาวอื่นคนในยุคนี้ละ จะต้องอับได้ชตีได้ฆ่าหมู่ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าตังหมดตังแต่เมื่อเกาสร้างโลก 51 คือตังแต่อาเบล † จันถึงเศคาริยาห์ † † ตีถูกฆ่าต่ายหละหว่าง *พระวิหาร* กับแดนปุ่จจา เขาบอกความจริงแก่ตังตังหลายว่า คนในยุคนี้จะต้องอับได้ชตีได้ฆ่าคนหมู่บั้นอย่างแน่นอน 52 ความฉิบหายก็จะเกิดกับหมู่ผู้ชำนาญบทบัญญัติ ย้อนว่าหมู่เจ้าเอาลูกขะแแจแห่งความอู้เรื่องพระเจ้าไปชอนไว้เหยย แต่หมู่เจ้าก็บ่ยอมเข้าไป คนอื่นอิจจะเข้าไป หมู่เจ้าเองก็ขวางไว้เหยย”

53 เมื่อพระเยชูออกมาจากบ้านฟาริสีคนนั้นแล้ว หมู่รรรมจารีกับหมู่ฟาริสีก็ตังเก้าต่อตังพระองค์อย่างแองกับหลุ่มถามพระองค์หลายอย่าง 54 หมู่เขาหวังจะยับผิดเอาจากคำของพระองค์ เพื่อจะพ้องพระองค์ได้

คำเตือนเรื่องความหน้าชื่อใจกิดของหมู่ ฟาริสี

12 ก้านนั้นมีคนนักเป็นป็นๆ คนมาจุมนุชยตีกันอยู่ พระเยชูอู้กับหมู่สาวกของพระองค์ก่อนว่า “ตังตังหลายของหละวังเจือฟูของหมู่ฟาริสี คือความหน้าชื่อใจกิด 2 แต่ถ้วยตีปิดบังชุกไว้จะเปิดหื้อหัน ตังตีเป็นความลับถ้วยจะถูกเปิดเผยออกมาหมดหลัง 3 ย้อนจาวอื่นถ้วยตีตังอู้ในตีมิด คนจะตียิ้นในตีแเจง กับสิ่งตีตังชูปชบตีหูในห้องส่วนตัว จะมีคนเอ็นบอคนบดาดฟ้าหลังคาตี

ผู้ตีเฮาสมควรกั

4 “เปือนของเขาเหยย เขาชอบบอกตังตังหลายว่าบ่ตังถ้วยตีฆ่าได้ก้าตัว แล้วเมื่อลุนมาก็เหยยะอะหยังตังแหมบตีได้ 5 แต่เขาจะตีเอ็นหื้ออู้ก่อนว่าสมควรจะกัไฟ หื้อกัพระเจ้าผู้ตีฆ่าตังได้ แล้วยังมีฤทธิ์อำนาจจะเอาใจงลงหม้อหน้าอกได้แหม หื้อกัพระองค์นั้นละ 6 นกจอกห้าตีเป็นชายกันสองบัก † † † บ่ใจกา แม้นกตีเดียวพระเจ้าก็บ่สิม 7 ขนาดผมของตังมีก็เส้น พระเจ้าก็บ่บไว้หมดแล้ว ย้อนจาวอื่นบ่ตังถ้วยตีหมู่ ตังตังมีก้านักเหลือจนจอกหลายตีแหมก่อน

8 “เขาบอกหมู่ตังว่า คนตีตียอมอับเขาต่อหน้าคนในโลกนี้ บุตรมนุชยก็จะยอมอับเขาต่อหน้าหมู่ *กุตสวรรค์* ของพระเจ้า 9 แต่คนตีตีบ่ยอมอับเขาต่อหน้าคนในโลกนี้ เขาก็จะบ่ยอมอับเขาต่อหน้าหมู่ *กุตสวรรค์* ของพระเจ้าเหมือนกัน 10 พระเจ้าอิจจะยกตีชหื้อกับคนตีตำบุตรมนุชยตีได้ แต่จะยกตีชหื้อคนตีอู้หมีนประมาทพระวิญญานบริสุทธิ์ตีบตีได้

† จาวยิวตีอู้ว่าก้านถูกใส่หลุมฝงศพเหยยะหื้อเป็นมลทิน † † อาเบลเป็นคนแรกตีถูกฆ่าต่ายในปฐมกาล 4:8 † † เศคาริยาห์ เป็นปุโรหิตคนสุดท้ายตีถูกฆ่าใน 2 พคต. 24:20-21 † † ถ้าบ่ตีตรงๆ กับภาษากรีกเป็น สองเหยยญอชฮารอื่น เช่น นิงเดนาธอื่นตีกับสิบลอชฮารอื่น

† ในภาษากรีก เป็นคำว่า บ่สะอาด † † 11:31 1 พทษ. 10:1-10

11 “เมื่อหมู่ต๋านถูกปาไปตัดสินโต้ะใน *ธรรมศาลา* กว่าต่อหน้าเจ้าเมืองกว่าผู้มีอำนาจตัดสิน บ่ต้องอ่อนอกตกใจว่าจะตอบจาใดจะจู้จาใด 12 ย้อนว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะสอนต๋านว่า ควรจะจู้จาใดในเวลานั้น”

เศรษฐีง่าว

13 มีคนหนึ่งในหมู่คนตีมาหั้นบอกพระเยซูว่า “อาจารย์ ขอสั่งหื้ออ้ายแบ่งมรดกหื้อข้าพเจ้าทำเตื่อะ” 14 แต่พระเยซูอุ้กับเขาว่า “ไฟได้ตั้งเขาเป็นผู้ตัดสินความ กกว่าเป็นคนแบ่งมรดกหื้อต๋านกา” 15 แล้วพระองค์ก็อุ้กับคนตังหลายว่า “จงหละวังหื้อละเว้นก้านโลกตึงหมดเหี้ย ย้อนว่าชีวิตของคนเขาบ่ได้ขึ้นอยู่กับก้านมีสิ่งของนั๊ก” 16 พระองค์อุ้กาเหียบข้อหนึ่งหื้อหมู่เขาฟังว่า “มีเศรษฐีคนหนึ่ง นาของเขาได้ข้าวนั๊กขนาด 17 เขาก็ดในใจว่า ‘เขาจะเหี้ยะจาใดตีหา ย้อนว่าเขาบ่มีตีตั้งใส่ข้าวจั้นหมดจั้นเสียได้’ 18 เขาก็ดว่า ‘เขาจะเตหลองข้าวเก่านั้น แล้วแบ่งแหมใหม่หื้อใหญ่ๆ แล้วเก็บข้าวกับทรัพย์สมบัติไว้ใหลองใหม่จั้นหมด 19 แล้วเขาจะบอกกับตัวเก๋าว่า ‘เขามีข้าวของนั๊กอยู่ได้แหมหลายปี หื้ออยู่สบายๆ กั้นดืมม่วนจั้นเตื่อะ’ ”

20 “แต่พระเจ้าบอกกับเขาว่า ‘เออ คนข่าว คินนี้เจ้าจะต๋ายแล้วของตีสะสมไว้จั้นจะเป็นของไฟ’

21 “คนตีสะสมทรัพย์สมบัติไว้หื้อตัวเก๋า แต่บ่ได้ร่ำรวยในสิ่งตีในสายตาพระเจ้าก็เป็นจาจั้นละ”

พระเยซูบอกหื้อไว้ใจพระเจ้า

22 พระเยซูอุ้กับหมู่สาวกของพระองค์ว่า “ย้อนจาอันบ่ถ้าอ่อนใจจี้จี้จ้อหรือเกี่ยวกับชีวิตว่า จะเอาอะหยังมาคั้น กกว่าเป็นห้วงเรื่องของตัวว่า จะเซาะหาเสื่อผ้าตีไหนมาบุง 23 ย้อนว่าชีวิตสำคัญนั๊กเหลือของกั้น กับตัวของคนเขาก็สำคัญนั๊กเหลือผ้าบุง 24 ลองผ้อหมู่คนก้าลอว่า บ่ได้หว่าน บ่ได้เก็บเกี่ยว บ่ได้เอาข้าวไว้ใหลอง แต่พระเจ้าเป็นผู้เสี้ยงนั๊กหมู่บั้นไว้ หมู่ต๋านมีก้านนั๊กเหลือนั๊กหมู่บั้นแหมก่อน 25 ในหมู่ต๋าน มีไฟพ่องตีอ่อนใจแล้วต่อชีวิตตัวเก๋าหื้อยาวออกไปแหมสัคน้อยนึ่งได้ 26 ย้อนจาอัน แม้สิ่งน้อยๆ จาจี้ยังเหี้ยะบ่ได้ จะอ่อนอกตกใจเรื่องอั้นๆ เหี้ยะหยัง

27 “ลองผ้อดอกไม้ลอ มันงอกงามขึ้นมาได้จาใด มันบ่ได้เหี้ยะก้านมันบ่ปิ่นฝ้ายแบ่งเสื่อบุง แต่เขาบอกหื้ออู้ว่า ขนาดกษัตริย์ซาโลมอนตีนับว่าร่ำรวยนั๊กขนาด ก็ยังใส่เสื่อผ้าบ่งามเต้าดอกไม้หมู่บั้นสักดอกเตี่ยว 28 ถ้าพระเจ้าแต่งห้อยงดอกหย้าดำโต่งต๋านา เข่มมีชีวิตอยู่ได้วันนึ่งเดียว ตกแหมวันก็จะถูกกำป้อเข้ากองไฟจาอัน แล้ว พระองค์ก็จะแต่งห้อยงหมู่ต๋านนั๊กเหลือบั้นแหม โอ หมู่ต๋านมีความเชื่อห้อยเตี้ย 29 ต๋านก็บ่ถ้าอ่อนใจว่าจะเอาอะหยังมาคั้นมาตี 30 ย้อนว่าคนตีบ่จู้จักพระเจ้าโค้วโลกเซาะหาสิ่งหมู่บั้น แต่พระบิดาของต๋านตังหลายอู้ต้อยแล้วว่สิ่งหมู่บั้นจ่าเป็นสำหรับต๋าน 31 แต่หื้อต๋านเซาะหา *แผ่นดินของพระเจ้า* ก่อน แล้วพระเจ้าจะเตื่อมแกลงสิ่งตีจ่าเป็นหมู่บั้นกับหมู่ต๋าน

ทรัพย์สมบัติในสวรรค์

32 “หมู่แคะห้อยๆ เหย บ่ถ้ากั๋วเมื่อ พระบิดาของหมู่ต๋านปอใจตีตั้งหื้อหมู่ต๋านอยู่ในแผ่นดินของพระองค์ 33 ต๋านตังหลายจงขายของตีมืออยู่ แล้วแจกหื้อคนตึก หื้อแบ่งกงสตาจตีบ่มีวันบุด คือมีทรัพย์สมบัติไว้ใสวรรค์ตีบ่จู้จักหมด ตีบโมยก็บ่เข้ามาใ้ แมงก็บ่มาขบคั้น 34 ย้อนว่าทรัพย์สมบัติของต๋านอยู่ตีไหน จิตใจของต๋านก็อยู่ตีหั้น

หมู่คนอับใจตีถ้าต้อนอับนาย

35 “ต๋านตังหลายต้องแต่งตัวหื้อพร้อมตีจะอับใจ กับหื้อโถมไฟของต๋านแจ่งอยู่ 36 หื้อเป็นเหมือนคนอับใจ ตีถ้าต้อนอับนายของตัวเมื่อนายปิกจากงานแต่งงานมาแพวบ้าน แล้วเมื่อนายมาอ้อหน้าปะ

ตู่ หมู่เขาก็จะไขหื้อบ่าเตี้ยวนั้นได้เลย 37 คนอับใจตีนายมาปะว่ากำลังรอถ้าอยู่ตีเป็นสุข เขาบอกความจริงแก่ต๋านตังหลายว่า นายจะแต่งตัวเป็นคนอับใจ แล้วหื้อคนอับใจนึ่งคั้นข้าว นายจะยกข้าวมาหื้อคั้น 38 ถ้านายปิกมาปะว่าคนอับใจยังรอถ้าอยู่ หมู่เขาก็จะเป็นสุข แม้วจะเป็นเวลาเตี้ยคั้น กกว่าใ้ใ้แจ่งแล้วก็ตีตาม 39 หื้อจ่าไว้ว่า ถ้าเจ้าของบ้านอู้ตีตัวว่าขโมยจะลักเข้ามาเวลาใด เขาก็จะแหมละวังบ่หื้อขโมยจิดเข้ามาในบ้านได้แแน่ๆ 40 ต๋านตังหลายจงเกียมตัวไว้หื้อพร้อม ย้อนว่าบุตรมนุษย์จะมาในเวลาตีหมู่ต๋านก็ตีบ่เล็ง”

41 เปโตรถามพระเยซูว่า “อาจารย์อุ้กาเหียบนั้นหื้อหมู่เขาฟังกา กว่าอู้หื้อคนอื่นฟัง” 42 พระองค์ตอบว่า “ไฟเป็นป้อบ้านตีชื่อสัตย์ กับหลวก ตีเจ้านายมอบหน้าตีหื้อเป็นหัวหน้าคนอับใจคนอื่นๆ เปื่อแจกของคั้นตีตามเวลา 43 เมื่อเจ้านายปิกมาหั้นเขายังเหี้ยะก้านอยู่อย่างตีป้อบ้านคนนึ่งก็ตีเป็นสุข 44 เขาบอกความจริงแก่ต๋านตังหลายว่า เจ้านายจะตั้งหื้อเขาผ้อคอยก้อยอย่างตีเป็นของเป็น 45 แต่ถ้าป้อบ้านคนนึ่งก็ตีในใจว่า ‘แหมเม้นอยู่กว่าเจ้านายจะปิกมา’ แล้วตั้งเก็บบุดตีคนอับใจจายญิงกับตึงคั้นตีตีมจั้นมาแล้ว 46 เจ้านายของเขาก็จะปิกมาในวันเวลาตีเขาบ่อู้กับบ่ตีบ่ตีคิง แล้วก็จะลงตีเขาอย่างหนัก ตึงใส่หื้อไปอยู่ตวยหมู่คนตีบ่เจือ 47 คนอับใจตีอู้เจ้านาย แล้วบ่ได้เกียมตัวเหี้ยะก้านตีตามเจ้านาย จะต้องถูกเขียนหนัก 48 แต่คนตีบ่อู้ แล้วเหี้ยะในสิ่งตีสมควรจะถูกเขียน ก็จะถูกเขียนห้อยไฟไฟได้อับนั๊ก ก็จะต้องหื้อนั๊ก ไฟได้อับความไว้วางใจนั๊กก็จะต้องอับผิดชอนนั๊ก

พระเยซูเป็นเหตุหื้อแตกแยกกัน

49 “เอามาเปื่อจะหื้อไฟแห่งก้านตัดสินเกิดขึ้นในโลก เขาก็ไ้หื้อไฟนั้นลุก เปื่อก้านงานเขาจะได้สำเร็จ 50 เขาต้องอับความตึกขนาด เขาก็ตึกใจจั้นกว่าจะสำเร็จ 51 ต๋านตังหลายก็ตีว่าเอามาเปื่อจะหื้อเกิดความสงบสุขในโลกนี้กา บ่จ่าจั้นเนอ แต่มาเปื่อหื้อเกิดก้านแตกแยกกัน 52 ตั้งแต่นี้ไปเอื่อในตีตีมีห้าคนก็ตีจะแตกแยกกัน เป็นหมู่บั้นสามคนกับแหมหมู่สองคนตีต่อต๋านกัน 53 ป้อกับลูกบ่าจะแตกแยกกัน แม้กับลูกสาวจะแตกแยกกัน แม้ผัวกับลูกปือจะแตกแยกกัน”

54 พระเยซูอุ้กับคนตังหลายแหมว่า “เมื่อต๋านตังหลายหั้นแหมดำบนตีองฟ้าตังวันตัก ต๋านก็อู้ตีตีว่า ‘ฝนจะตกแล้ว’ ก็เป็นจาอันเตี้ย 55 เมื่อต๋านหั้นลมปัดมาตังตี ต๋านก็ตีว่า ‘จะอ่อนขนาด’ แล้วก็เป็นจาอันเตี้ย 56 เออ คนหน้าชื่อใจตีคิด ต๋านตังหลายอู้จู้ตีความหมายของสิ่งตีเกิดขึ้นบนแผ่นดินกับตีองฟ้า แต่เป็นจาใดต๋านตีความหมายสิ่งตีพระเจ้ากำลังเหี้ยะอยู่ในสมัยนึ่งบ่ได้

57 “เป็นจาใดต๋านตังหลายบ่ตัดสินเอาคนเดียวว่า อะหยังเป็นสิ่งที่ถูก 58 ถ้าต๋านกำลังเตี่ยวไปศาลกับคนตีจะพ่องต๋าน หื้ออูตสำหรับหาตังตีจะตกลงกันได้เมื่อยบ่ตีไปเลิงศาลเตื่อ กั๋วว่าเขาจะบงคับต๋านไปหาผู้พิพากษา ผู้พิพากษาก็จะส่งต่อหื้อนายกุมคอก นายกุมคอกก็จะเอาต๋านไปขังคอกไว้เหี้ย 59 เขาบอกต๋านว่า ต๋านจะออกจากคอกตีงบ่ได้ จั้นกว่าจะจ่ายกำปรับจั้นครบทุกุ้ตักตักตักก่อน”

หื้อกลับใจจากบาป

13 เวลานั้นมีบางคนอยู่หั้นเล่าเรื่องจาจาลีตีที่ถูกปลาต๋าต๋าต๋ายต้อนตีกำลังเหี้ยะพิธีถวายเครื่องปู้จาพระเจ้า หื้อพระเยซูฟัง 2 พระองค์ก็ถามหมู่เขาว่า “ต๋านตังหลายก็ตีว่าจาจาลีตีหมู่บั้นเป็นคนบาปนั๊กเหลือจาจาลีตีคนอื่น ย้อนว่าหมู่เขาได้ถูกข่าต๋ายจาจั้นกา 3 เขาบอกต๋านตังหลายว่าบ่ใจ ถ้าต๋านตังหลายบ่ได้กลับใจจากบาป ก็จะต้องฉิบหายเหมือนกัน 4 กกว่าสิบแปดคนนั้นลอ ตีหื้อคอยเมืองสิโลมโกลันเต็งหมู่เขาต๋าย ต๋านตังหลายก็ตีว่าหมู่เขาเป็นคนบาปนั๊กเหลือคนตังหลายตีอยู่ในกรุง *เยรูซาเล็ม* กา 5 เขาบอกต๋านตังหลายว่าบ่ใจ ถ้าต๋านตังหลายบ่กลับใจจากบาปก็ตีจะฉิบหายเหมือนกัน”

คำเปรียบเรื่องเกົป่าเดือบมีหน่วย

6 พระเยซูอุ้คำเปรียบหื้อหมู่เขาฟังว่า “มีคนหนึ่งปลูกเกົป่าเดือเกົหนึ่งไว้ในส่วนองุ่นของเขา เขามาเขาหาหน่วยดีเกົนั้นก็มี 7 เขาก็บอกคนเยยะสวนองุ่นว่า ‘พ่อลอเอามาเขาหน่วยบ่าเดือเกົนี้สามปีแล้ว บ่หันมีสัคนหน่วย ฟันขวางเหยยเดือะ ละไว้ก็เต็ทสวนบ่ตาย’ 8 คนเยยะสวนองุ่นก็บอกว่า ‘นายครับ ขอเอาไว้แฮมปีเดือะ ลองกุดดินเอาปุ้ยใส่พ่อก่อน’ 9 ถ้าปีหน้ามีหน่วยก็ดี แต่ถ้าบ่มีหน่วย ก้อยฟันขวางเมื่อลุนก็ได้”

อักษะแม่ญิงหลังก่องใน วันสะบาโต

10 ในวันสะบาโตวันหนึ่ง พระเยซูกำลังสั่งสอนอยู่ใน *ธรรมศาลา* ของจาวยิว 11 มีแม่ญิงคนหนึ่งโดนผีเข้าเหยยะหื้อเป็นโรคได้สับแปดปี นางหลังก่องหยัดตัวซ้อบได้ 12 เมื่อพระองค์หันนางแล้วจึงอ้อหื้อเข้ามาหาบอกว่า “นางเหยย ตัวเจ้าหายจากโรคแล้ว” 13 พระองค์เอามือวางที่ตัวของนาง โรคของนางก็หายบ่าเดือวนั้นเลย หยัดตัวซ้อบได้ กับสรรเสริญพระเจ้า 14 แต่นายธรรมศาลาไซดตี้พระเยซูอักษะโรคในวันสะบาโต จึงบอกคนตังหลายว่า “มีหกวันดีหื้อเหยยะกำบได้ ในหกวันนั้นหื้อมาอักษะโรคเดือะ แต่ในวันสะบาโตขออย่างก่อน” 15 พระเยซูตอบเขาว่า “คนหน้าซ้อใจกิด เจ้าตังหลายได้แก้เจ็อกจัวเจ็อกลา ปามันออกคอกไปกินน้ำในวันสะบาโตบ่ใจกา 16 แม่ญิงคนนี้เป็นเจ็อกสายของอับราฮัม เขาถูก *ซาตัน* เหยยะหื้อเป็นโรคมาสับแปดปีแล้ว บ่สมควรเดือเกົตาเงจะมีอิสระในวันสะบาโต” 17 เมื่อพระองค์อ้อจ้ออันแล้ว หมู่ดีเป็นศัตร์ก็ออย แต่คนตังหลายจันจมยินดี ย้อนกำนอัครจรรยาดีพระเยซูได้เหยยะ

คำเปรียบเรื่อง แผ่นดินของพระเจ้า

18 พระองค์อ้อหื้อฟังว่า “แผ่นดินของพระเจ้าเหมือนอะหยัง เหาจะเปรียบแผ่นดินของพระเจ้าเหมือน อะหยังดีบ่อ 19 ก็เปรียบเหมือนเม็ดมันตาร์ดเม็ดหนึ่งดีคนหนึ่งเอาไปปลูกไว้ในสวนของเขา จอกออกมาแล้วก็เป็นต้นใหญ่จันนคมาแปงฮังบนคังของเกົนั้นได้”

คำเปรียบเรื่องเจ็อกเข้าหนมปัง

20 พระองค์อ้อหื้อแหมว่า “เฮาจะเปรียบแผ่นดินของพระเจ้าเหมือนอะหยังดีหา 21 ก็เปรียบเหมือนเจ็อกผงฟูดีแม่ญิงคนหนึ่งเอามาสูนกับแปงสามลึง † เจ็อกนั้นก็เหยยะหื้อแปงนั้นปู้ขึ้นตังหมด”

ปะตุ้กิด

22 ตอนดีพระองค์กำลังเตียวตางไปกรุงเยรูซาเล็ม พระเยซูก็แ่ววไปต้ามบ้านต้ามเมืองตางตาง สั้งสอนคนตังหลายตวย 23 มีคนหนึ่งถามพระองค์ว่า “อาจารย์ คนดีจะ *รอดป็นบาปได้* บั้นมีหน้อยกา” 24 พระองค์อ้อกับคนตังหลายว่า “ต้ามตังหลายจงพยายามเข้าไปตางปะตุ้กิดตางตาง เหาบอกต้ามตังหลายว่า มีคนนักฮือจะเข้าไปก็เข้าบ่ได้ 25 เมื่อเจ้าของบ้านหับปะตุ้แล้ว ต้ามตังหลายฮือฮืออยู่ตังนอกปะตุ้ว่า ‘นายเจ้าข้า จัวยไซปะตุ้หื้อเฮาก่าเดือะ’ แต่เจ้าของบ้านตอบว่า ‘เฮาบ่ฮืออักษะหมู่เจ้าว่าเป็นไฟ ลุกดีไหนมา’ 26 ต้ามตังหลายก็จะตอบว่า ‘หมู่เฮาเคยกินสุกกินดิบกับต้าม ต้ามเคยสั่งสอนต้ามคนในบ้านของหมู่เฮานั้นล่อ’ 27 เจ้าของบ้านก็ตอบว่า ‘เฮาบ่ฮืออักษะหมู่เจ้าว่าเป็นไฟ ลุกดีไหนมา เจ้าผู้เหยยะบ่ดีตังหลาย จงไปหื้อป็นหน้าเฮาเหยยเดือะ’

28 “เมื่อนั้นต้ามตังหลายจะหันอับราฮัม อิสอัค ยาโคบ กับหมู่ *ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า* ตังหลายในแผ่นดินของพระเจ้า แต่ต้ามต้ามจะถูกขับไล่หื้อไปอยู่ตังนอก แล้วหมู่ต้ามก็จะให้หุยขบเขี้ยวเกียวกองอย่างเจ็บปวด 29 คนจะมาจากตังวันออก ตังวันตก ตังเหนือ กับ

† จาวยิวจะใช้ลึงดีใส่แปงได้สับสามลึงต

ตังใต้จะกั้นเสียงดลองกั้นในแผ่นดินของพระเจ้า 30 พ่อเน้อจะมีคนดีเป็นคนตังเกົป่าในต่อนี้ จะกำยเป็นคนตังปาย กับคนตังปายต่อนี้ จะกำยไปเป็นคนตังเกົป่า”

พระเยซูอินดูกรุงเยรูซาเล็ม

31 ในวันนั้นมีหมู่ *ฟาริสี* บางคนมาบอกพระองค์ว่า “ขอต้ามไปจากต้ามนี้เหยยเดือะยอนเฮโรดเจ้าเมืองจะฆ่าต้าม” 32 พระองค์จึงบอกหมู่เขาว่า “ไปบอกหมาในต้ามนี้เน้อว่า เหาไล่พ่อออกกับอักษะโรคในวันนี้กับวันพุก แล้วในวันดีพระเจ้ากำหนดไว้ เหาจะเหยยะหื้อสำเร็จ 33 แต่จ้ามจ้ามเป็นดีเฮาจะตังเตียวไปวันดี วันพุก กับวันฮือ ยอนว่าผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าจะบ่ถูกฆ่าออกกรุงเยรูซาเล็ม

34 “โอ เยรูซาเล็ม เยรูซาเล็มเหยย เจ้าคือผู้ดีได้ฆ่าผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า แล้วเอาบ่าฟันขวางคนหมู่บั้นดีพระเจ้าสั่งมาหาหมู่เจ้าจันต้าย หลายเดือเอาใส่เอาลูกของเจ้ามาไว้ในอ้อมอกเหมือนแม่ไป่กกลูกอยู่ใต้ปีกของมัน แต่เจ้าบ่ยอม 35 พ่อหื้อดีเน้อ เเฮอนของเจ้าจะถูกละขวางหื้อฮ้างไปเหยย เหาขอบอกเจ้าตังหลายไว้เน้อว่า เจ้าตังหลายจะบ่หันเฮาแฮมแล้ว จันกว่าหมู่เจ้าจะเฮ็นว่า ‘ขอพระเจ้าป็นปอนผู้ดีมาในนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า’ ††”

อักษะโรคใน วันสะบาโต

14 ในวันสะบาโตวันหนึ่ง พระเยซูเข้าไปในเฮือนของผู้นำคนหนึ่งของหมู่ *ฟาริสี* เพือจะกินข้าว คนดีหันถ้าพ่อว่า พระองค์จะเหยยะกำนในวันสะบาโตก้อ 2 มีคนหนึ่งเป็นโรคบวมน้ำอยู่ต่อหน้าพระองค์ 3 พระเยซูจึงถามหมู่ผู้ชานาย *บทบัญญัติ* กับหมู่ฟาริสีว่า “ถ้าจะอักษะคนป่วยในวันสะบาโต จะผิดบทบัญญัติก้อ” 4 หมู่เขาที่บ่ว่าใดสักคน พระองค์จึงกำตัวคนป่วย แล้วอักษะเขาหื้อหายโรค แล้วก็หื้อเขาไป 5 พระองค์จึงถามเขาตังหลายว่า “ในหมู่ต้ามมีไฟพองถ้ามีลูก ‡ กาว่าจัวตคนน้ำบ่อในวันสะบาโต จะบ่จะไล่ลาออกก้อ” 6 หมู่เขาก็ตอบกำถามนั้นบ่ได้

พระเยซูสอนเรื่องกำนถ้อมต้ว

7 พระเยซูหันหมู่คนดีอับเจ็อกมาคั้นเสียงเลือกนั้งดีสำคัญ พระองค์จึงอ้อคำเปรียบหื้อหมู่เขาฟังว่า 8 “เมื่อมีไฟเจ็อกต้ามไปคั้นเสียงงานแตงงาน บ่ดีไปเลือกดีนั้งดีสำคัญเน้อ เพือว่าเจ้าภาพได้เจ็อกคนดีมียศสูงเหลือต้ามมาในงานนั้นตวย 9 เจ้าภาพจะปาคนนั้นมาหา แล้วจะบอกหื้อต้ามลูกหื้อคนนั้นนั้ง แล้วต้ามจะถูกเลื่อนไปนั้งดีต่ำที่สุด ต้ามก็จะอาย 10 เมื่อต้ามได้อับเจ็อก ถ้าไปแพวบ่านดีจิดงานแล้ว หื้อเขาเต็นั้งดีต่ำที่สุดก่อน ถ้าเจ้าภาพมาบอกต้ามว่า ‘เพื่อนเหยย เจ็อกต้ามไปนั้งดีดีเหลือนี้เดือะ’ ต้ามก็จะได้อับเจ็อกต้ามหน้าคนตังหลายต้ามต้ามต้ามต้าม 11 ยอนว่าคู้คนดียกตัวขึ้นก็จะถูกเต็ทหื้อต่ำลง ส่วนคนดีถ้อมตวมก็จะได้อับกำนยกขึ้น”

12 แล้วพระเยซูอ้อกับเจ้าภาพว่า “เมื่อต้ามจะจิดงานเสียง จะเป็นเมื่อวันกิด เมื่อค้ำกิด บ่ถ้าเจ็อกกำเนือนเดือยเสียวกัน กาว่าเจ็อกญาคีบีนอง กาว่าเพื่อนบ้านดีร่ำรวยเต้าอัน ยอนหมู่บั้นก็จะเจ็อกต้ามเป็นกำนส่ายมือกัน 13 แต่เมื่อจิดงานเสียง หื้อเจ็อกหมู่คนตัก คนพิกำน คนเข็งหักขาห้าน กับคนต้ามอดตวย 14 แล้วพระเจ้าจะบ่นปอนต้าม ยอนคนหมู่บั้นมีอะหยังจะมาส่ายต้าม แต่พระเจ้าจะเป็นผู้หื้อรางวัลต้ามเมื่อพระองค์เหยยะหื้อคนถูกต้ามต้ามธรรม เป็นขึ้นจากคววมต้าม”

คำเปรียบเรื่องงานเสียงใหญ่

15 มีคนหนึ่งต้ามกั้นข้าวดีเตียวกันกับพระเยซู เมื่อได้ยินพระองค์อ้อจ้อ ก็บอกพระองค์ว่า “คนดีจะได้เข้าฮ่วมงานเสียงใน *แผ่นดินของ*

†† 13:35 สด. 118:26 ‡ สำเนาโบราณบางฉบับเป็นค้ำว่า ลา

พระเจ้า ก็เป็นสุข”¹⁶ พระองค์ก็อยู่กับเขาว่า “มีคนหนึ่งจัดงานเลี้ยงใหญ่โต ได้เชิญคนจำนวนมากมาร่วมงาน¹⁷ เมื่อเลี้ยงเสร็จแล้ว ก็ส่งคนขับให้ออกไปตวงหาหมู่ที่เชิญไว้แล้วบอกเขาว่า ‘เชิญมาเถิด ภัตตาคารก็พร้อมแล้ว’¹⁸ คนหมู่ที่นั้นพากันอ้างว่า ‘ไปไม่ได้ คนหิวก็บอกว่า ‘เราซื้อนาไว้ วันนี้ไปพ่อบ้าน ขอสุมมาเถิด’¹⁹ แหมคนหนึ่งว่า ‘เราซื้อจิวไว้ห้ากู่ เราจะไปลองก้านพ้อ เราขอสุมมาเถิด’²⁰ แหมคนหนึ่งก็รู้ว่า ‘เราแต่งงานใหม่ย้อนจางอันไปไม่ได้’²¹ คนขับให้ก็ไปบอกนาย นายโหดขนาดส่งคนขับให้ว่า ‘ออกไปตามกองใหญ่กับกองน้อยในเมืองเวียงๆ ปาคนตึก คนพิงกัน คนต่าบอด กับคนแข่งหักขาห่านเข้ามาเน้อ’²² คนขับให้ก็มาบอกเขาว่า ‘นายครับเราได้เหยะตามตึกนายสั่งไว้แล้ว ยังมีที่ว่างอยู่’²³ นายจึงส่งคนขับให้ให้แหมว่า ‘ออกไปตามหนทางบ้านนอก เมื่อปะไฟก็หื้อจิกจวนมาหมด เพื่อหื้อมีคนมาเต็มเขื่อนเขา’²⁴ เขาบอกต่าบอดทั้งหลายว่า ‘หมู่คนที่เขาเชิญแล้วบ่มาเน้อ บ่มีไฟสักคนจะได้กินของกินของเขา’ ”

ก้านเป็นสาวกของพระเยซู

²⁵ มีคนจำนวนมากทวงพระองค์ไป พระองค์เสียวหลังมาพ้อ แล้วก็อยู่กับหมู่เขาว่า²⁶ “ถ้าคนใดมาหาเราแล้วฮักเราหนี้อเหลือบือ แม่ ลุก เมีย ญาติ กับพี่น้อง แม่แต่จิวตัวตัวเก้านักเหลือบือเขา จะเป็นสาวกของเราบ่ได้²⁷ คนใดที่บ่ยอมแบกไม้ค่างเขนของตัวแล้วตายเอาตามคนนั้นจะเป็นสาวกของเราบ่ได้²⁸ ในหมู่ต่าบอดถ้าไฟจะไคแบ่งตึกจะบ่บ่บ่ลงก็ดราภาเหยะก่อนกา ว่า จะมีเงินปอเหยะจันแล้วก่อ²⁹ กัว่าถ้าวางฐานแล้ว แต่แบ่งบ่แล้ว คนต่าหลายตีมาหั้นก็จะได้หัวใส่³⁰ แล้วอู้ว่า ‘คนนี้ต่าตั้นแบ่ง แต่แบ่งหื้อแล้วบ่ได้’³¹ กาว่า มีกษัตริย์องค์ใดพ้อง เมื่อจะยกทัพไปรบกับกษัตริย์องค์อื่น จะบ่บ่ลงก็ดเหยะก่อนว่า มีทหารหมื่นคนจะรบกับกองทัพตียกมาสองหมื่นคนได้ก่อ³² ถ้าหั้นว่าสู้บ่ได้ เมื่อยังอยู่ห่างกัน ก็จจะให้หมู่ทูตไปขอเป็นมิตรกันเหยะ³³ ก็อย่างเดียวกันนั้นละ ในหมู่ต่าบอด ถ้าไฟบ่ยอมสละกู่สิ่ง จะบ่บ่สาวกของเราบ่ได้

เกื้อต่าจ่างแล้ว

³⁴ “เกื้อเป็นของดี แต่ถ้าเกื้อจ่างไปเหยะ จะเหยะหื้อเกิมแหมตบ่ได้³⁵ จะเอาเป็นปุ๋ยใส่ดินก็บ่ได้ จะเอาหมักกับขี้สัตว์แบ่งปุ๋ยก็บ่ได้ เขาก็จะเอาข่างเหยะเต้าอัน ไฟยอมพังกก็หื้อพังกไว้เถิดะ”

ก้าเหยียบเรื่องแกะหาย

15 ตอนนั้นหมู่คนเก็บภาษีกับหมู่คนบาปต่าหลายปากันเข้ามาใ้พระเยซูเพื่อจะฟังพระองค์สั่งสอน² แต่หมู่ ฟาริสี กับหมู่ สรรมาจารย์ จ่มว่า “คนนี้ตอนฮับคนบาปกับกินดื่มตวยหมู่เขา”³ พระองค์ก็ไปก้าเหยียบหื้อหมู่เขาฟังว่า⁴ “ในหมู่ต่าบอดมีไฟพ้องตีมีแกะร้อยตัว แล้วมีตัวหนึ่งหายไป จะบ่ละแกะเก้าสิบเก้าตัวไว้ แล้วก็ไปเซาะหาตัวตีหายไ้จันปะกา⁵ เมื่อปะแล้วก็ยกขึ้นใส่บ่าแบกปึกมาด้วยความจั้นจุมยินดี⁶ เมื่อมาถึงบ้านแล้ว จึงเชิญหมู่เพื่อนฝูงกับจาวบ้านมาตีบ้าน แล้วบอกหมู่เขาว่า ‘ขอยินดีกับเขาตวยเน้อ ย้อนว่าเราไ้ปะแกะตัวตีหายไ้บ่แล้ว’⁷ เขาบอกต่าบอดทั้งหลายว่า ในสวรรค์ก็เป็นอย่างเดียวกันเมื่อคนบาปคนหนึ่งกลับใจจากบาป จะมีความจั้นจุมยินดีนักเหลือเก้าสิบเก้าคนตีเป็นคนถูกต่าบอดต่าบอดแล้วบ่ต้องกลับใจจากบาป

ก้าเหยียบเรื่องเงินเหรียญหาย

⁸ “กาว่าแม่ญิงคนใดมีเหรียญเงินสิบบเหรียญ แต่เหรียญนี้หายไป จะบ่ตามโคมไฟกวาดเขื่อนเซาะหาจันปะกา⁹ เมื่อปะแล้วก็เชิญเพื่อนฝูงกับจาวบ้านมาอยู่จ่วมกัน บอกหมู่เขาว่า ‘ขอยินดีกับข้าเจ้าตวยเน้อ ข้าเจ้าเซาะหาเหรียญตีหายไ้บ่ได้แล้ว’¹⁰ ก็เป็นอย่างเดียวกัน

นั้นละ เขาบอกต่าบอดทั้งหลายว่า หมู่ กุตสวรรค์ ของพระเจ้าจะมีความยินดีเมื่อมีคนบาปคนเดียวกลับใจจากบาป”

ก้าเหยียบเรื่องลูกหล้าหลงผิด

¹¹ พระองค์เล่าแหมเรื่องบ่ถึงหมู่เขาฟังว่า “คนนี้มีลูกป้อจายอยู่สองคน ลูกหล้าที่นั้นมาอู้กับป้อว่า¹² ‘ป้อครับ ขอสมบัตตีตีเป็นส่วนของลูกเหยะเถิดะ’ ป้อก็แบ่งทรัพย์สมบัตตีหื้อลูกต่าสองคน¹³ ได้สักสองสามวันลูกคนหล้าก็เก็บเอาทรัพย์สมบัตตี ติงหมดตีตีเป็นของเขา ออกจากบ้านไปเมืองไค แล้วให้จายสตาจายค้อย่างสุรุ่ยสุร่าย¹⁴ เมื่อสตาจายเสียหมดแล้ว ก็เกิดกั้นอยากในเมืองนั้น เขาก็บ่มีสตาจายตีตีตัวเลย¹⁵ จึงไปขอเหยะก้านกับจาวเมืองคนหนึ่ง คนนั้นก็ให้เขาไปเลี้ยงหมูอยู่ก้างโต้ง¹⁶ เขาไคอยากกินหื้ออ้อมตอง แต่บ่มีไฟหื้อจะเหยะเขาก็บ่สักอย่าง แม่แต่บ่าถั่วตีใหญ่กิน เขาก็ไคอยากกิน¹⁷ เมื่อเขาก็ดได้ก็อู้ว่า ‘ลูกจ่างของป้อเรามีหลายคน ก็ยังมีข่าจันจันเหลือส่วนตัวเขาจะมาต่ายเหยะตีตีย้อนกั้นอยากกา¹⁸ เขาจะปิกไปหาป้อบอกเป็นว่า ‘ป้อครับ ลูกไคเหยะบาปต่อพระเจ้ากับต่อป้อตวย¹⁹ ลูกบ่สมควรจะเป็นลูกของป้อ ขอฮับลูกไว้เป็นลูกจ่างคนหนึ่งเถิดะ’ ”²⁰ แล้วเขาก็ลุกขึ้นปิกไปหาป้อ เมื่อเขายังอยู่ไค ป้อหั้นเขาก็มีความอินดูแล้วบ่นออกไปคอดคอกกับจอบลูก²¹ ฝ่ายลูกก็อู้กับป้อว่า ‘ป้อครับ ลูกไคเหยะผิดต่อพระเจ้ากับป้อตวย ลูกบ่สมควรเป็นลูกของป้อต่อป้อ’²² แต่ป้อสั่งหมู่คนขับให้ว่า ‘เซไว้ไปเอาเสื้อคลุมอย่างตีตีสุดมาบ่บ่หื้อเขา เอาแหวนมาใส่นิ้วมือ เอาเกิบมาหื้อสุบ’²³ บิดจะมิงงานเลี้ยงฉลองเน้อ เสือกเอาลูกจิวตีตีต่ายๆ มาข่าเลี้ยงกันเถิดะ²⁴ ย้อนว่าลูกของเขาคคนตี ต่ายไปแล้ว แต่ได้ปิกเป็นขึ้นมาแหม เขาหายไ้แล้วแต่ได้มาปะกันแหม’ เขาต่าหลายก็เริ่มฉลองกัน

²⁵ “ลูกคนเก้าเหยะก้านอยู่ก้างโต้ง เมื่อปึกมาใ้เก็งบ้าน ก็ไคยินเสียงแ่แหมตบ่พ้องกัน²⁶ เขาอ้อจคนขับให้จันต่ามากามว่า ‘เป็นมีงานอะเหยะกัน’²⁷ ลูกจ่างก็ตอบว่า ‘น้องของต่าบอดปึกมาแล้ว ป้อของต่าบอดสั่งหื้อข่าลูกจิวตีตีต่ายๆ กั้นเลี้ยงกัน ย้อนน้องของต่าบอด ปึกมาอย่างปลอดภัย’²⁸ ลูกคนเก้าก็โหด บ่ยอมเข้าบ้าน ป้อก็ออกมาขอฮ้อของเขา²⁹ แต่เขาตอบป้อว่า ‘พ้อลล ลูกไคฮ้อป้อมากตีตีแล้ว บ่เคยเหลือก้าสิ่งของป้อเลยสักข้อ ขนาดเป๊ะสักตีตี ป้อก็ยังไม่เคยหื้อข่าเลี้ยงเปื่อฉลองกับเพื่อนฝูง³⁰ แต่เมื่อลูกคนตีตีของป้อไคให้สมบัตตีจันหมดจันเลี้ยง โดยไปคบบแม่ญิงขายตัว ป้อยังไคข่าลูกจิวตีตีต่ายๆ เลี้ยงกันอยู่กา’³¹ ป้อจึงตอบเขาว่า ‘ลูกเหยะ ลูกอยู่กับป้อมาตลอดของของป้อต่าทั้งหมดก็เป็นของเจ้าแล้ว³² สมควรตีตีหมู่เขาจะฮับตีตีกับฉลองกัน ย้อนน้องคนตีตีต่ายแล้วแต่ปิกเป็นขึ้นมาแหม เขาหายไ้แล้วแต่ได้มาปะกันแหม’ ”

ก้าเหยียบเรื่องป้อบ้านตีบ่ซ้อสัตย์

16 พระเยซูเล่าเรื่องหื้อหมู่สาวกฟังว่า “เศรษฐีคนหนึ่งมีป้อบ้านมีคนมาพ้องเศรษฐีว่าป้อบ้านของเขาให้จายสตาจายค้อยูก² เศรษฐีจึงอ้อจป้อบ้านมากามว่า ‘เรื่องตีเขาไคฮ้อมาเป็นจาดใด หื้อเอาสมุดบันก็ฮ้อจายของเจ้ามาลล ย้อนเจ้าจะเป็นป้อบ้านต่อไปบ่ได้แล้ว’³ ป้อบ้านคนตีตีก็คิดในใจว่า ‘เขาจะเหยะจาดตีตี ย้อนนายจะถอดเขาออกจากหน้าตีตี ป้อบ้านจะไปฮับจ่างขุดดินก็บ่มีแเฮง จะขอคนอื่นก็บ่ฮ้อเขา’⁴ เขาก็ไคแล้วว่าจะเหยะจาดตีตี เพื่อต่อนถูกถอดออกจากหน้าตีตีป้อบ้าน คนตีตีฮ้อฮ้อเขาไว้ในเขื่อนเขาต่อไปได้’⁵ ป้อบ้านตีตีก็อ้อจลูกคนตีตีของนายมาตีตีหมดต่าคนตีตีว่า ‘ต่าบอดเป็นหนี่นายของข้าเต้าไค’⁶ เขาตอบว่า ‘เป็นหนี่นี้บ่ากอกเทศร้อยถ้ง’ ป้อบ้านบอกเขาว่า ‘เอาใบแจ้งหนี่มา บ่บ่ลงเซไร้เก้เป็นห้าสิบบึงเน้อ’⁷ แล้วแหมคนตีตีว่า ‘ต่าบอดเป็นหนี่เต้าไค’ เขาตอบว่า ‘เป็นหนี่นี้ข่าวสาสิร้อยกระสอบ’ ป้อบ้านก็บอกเขาว่า ‘เอาใบแจ้งหนี่มาเก้เป็นแปดสิบบ

+ ในสมัยนั้น ก้านใส่แหวนแสดงถึงตำแหน่งของลูก คนตีตีเก็บแสดงถึงว่าใ้ใช้ขี้ขี้

กระสอบเนื้อ⁸ เศรษฐีก็ยกย่องป้อบ้านซีไ่ก้คนนั้นว่าเขาหลวกใน เรื่องนี้ ย้อนว่าคนต้งหลายที่อยู่ฝ่ายโลกนี้ก็หลวกใน เรื่องของโลกนั้ก เหลือคนของพระเจ้า

9 “เขาบอกต้งหลายว่า หื้อใจีกรพยสมบัตตีมีอยู่ในโลกนี้จ้วย คนอื่นเปือหื้อเป็นเปือนกัน เปือว่าเมือกรพยสมบัตตีเสียงแล้ว พระเจ้า จะต้อนฮับต้งเข้าในสวรรค์

10 “คนตีซ้อสัตยในสิ่งหน้อยๆ จะซ้อสัตยในสิ่งตีใหญ่ คนตี ซ้อสัตยในสิ่งหน้อยๆ ก็จจะบ่ซ้อสัตยในสิ่งตีใหญ่ตวย 11 แล้วถ้าต้งต้ง หลายบ่ซ้อสัตยในกรพยสมบัตตีฝ่ายโลก ไผจะมอมกรพยสมบัตตีตีเตย ึงแต่หื้อต้งต้งกา 12 ถ้าต้งต้งหลายบ่ซ้อสัตยในของของของคนอื่น ไผจะ มอมกรพยสมบัตตีของต้งต้งหื้อเป็นของต้งต้งได้ 13 บ่มีไผจะฮับใจี เจ้านายสองคนพร้อมกันได้ ย้อนว่าเขาจะจ้งนายคนหนึ่ง แล้วก็ฮักนาย แหมคนหนึ่ง กาว่าเขาก็จะซ้อสัตยกับนายคนหนึ่ง แต่จะดูถูกดูแควน นายแหมคนหนึ่ง เจันเตยวกันต้งต้งฮับใจีพระเจ้าแล้วจะฮับใจีเงินค่า พร้อมกันบ่ได้”

บทบัญญัติ กับ แผ่นดินของพระเจ้า

14 ส่วนหมู่ *พารสี* ตีหันแก่เจัน เมือได้ยีนกำหุ่มุ่่นก็ปากันไ่ค้หัวไ่ พระองค์ 15 พระเยซูฮู้กับหุ่มุ่เขาว่า “เจ้าต้งหลายแต่่งเป็นคนถูกต้งต้ง ตามธรรมต่อหน้าคน แต่พระเจ้าฮู้ใจีของต้งต้งหลายตี สิ่งตีคนหัน ว่ามีกำกับนำนบถือ สำหรัพระเจ้านั้นหันว่าเป็นสิ่งตีน่าจ้ง

16 “จาวยได้ใจีบบัญญัติของโมเสสกับคำเขียนของ *ผู้เป็นปาก เป็นเสียงแทนพระเจ้า* มาจันแผวสมยยอห์นผู้หื้อ *บัพติศมา* แล้วก็มี กำบออกข่าวตีเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า คนต้งหลายก็ฮู้กันเข้าไ้ไป แผ่นดินนั้น 17 ฟำกับดินจะลวงป็นไป ก้งายเหลือบทบัญญัติขิดๆ ึ่ง จะตกไป

18 “ป้อจายคนใดตีละเมียไปมีเมียใหม่ ก็พิตเรื่องกำบล่งประเวณี แล้ว ถ้าคนใดไปเอาแม่ฮ้างมาเป็นเมีย ก็พิตเรื่องกำบล่งประเวณี เหมือนกัน

เศรษฐีกับคนขอทาน

19 “มีเศรษฐีคนหนึ่งบุง่มฝำรากาแปงกับป่านอย่างตี ก็นต้อยตีต้ง วัน 20 มีแหมคนหนึ่งเป็นขอทานจ้อลาซาริส เป็นตุ่มต่มเนื้อต่มตัว มี คนเอาเขามานอนไว้ตีปะตู่ฮัวบ้านของเศรษฐี 21 เขาหวังว่าจะได้กิน เศษของกินตีต้งจากตีเออาหารของเศรษฐี แมแต่หมาก็มาเลียตุ่มตี เนื้อตัวของเขา 22 ต่อมายขอทานคนนั้นต้าย หุ่มุ่ *กุตสวรรค์* ก็ปายเขาไ้ อยุ่กับฮับราฮัมบนสวรรค์ แหมบ่เม็นเศรษฐีนั้นต้าย ก็ถูกฝงไว้ 23 แล้วได้ไ้ไปอยู่แดนคนต้าย มีความตูกเวกนาขขนาด เศรษฐีแหงนฝอห้น ฮับราฮัมอยู่ไ้ ลลาซาริสก็อยู่กับต้ง 24 เศรษฐีก็ฮ้องว่า ‘ป้อฮับราฮัม เหย ขอฮับใจีลาซาริสเอาปายนี้วจุ่มน้ำมารสิลัน ขำพเจ้าหน้อย ขำพเจ้าจะไ้เตยฝอง ย้อนอยู่ตีนี้เปลวไฟฮ้อน ตูก กรมานขนาด’ 25 ฮับราฮัมจ้งตอบว่า ‘ลูกเหย เจ้าก็ตีฝอเตือว่าเมือ ยังมีชีวิตอยู่ เจ้าได้ของตีมาตลอด แต่ลาซาริสได้สิ่งบตีเลย ป่าเตยวตี เขาได้ฮับกำบล่งใจี แต่เจ้าได้ฮับความตูกกรมาน 26 แหมอย่างนี้ ึงหละหว่างเขากับเจ้ามีห้วยเล็กกันอยู่ ไผไ้ข้ามจากนี้ไปหาเจ้าต้งบ่ได้ กาว่าจะข้ามจากตีหันมาหาเขาก็บ่ได้’ 27 เศรษฐีนั้นจ้งฮู้ว่า ‘ป้อครับ ถ้าจ้อฮับใจีลาซาริสไปบ้านป้อขำพเจ้ากำเตือะ 28 ย้อนขำพเจ้ามี บ่ฮ้องห้ามคนตวยกัน หื้อลาซาริสตีกตีต้งหุ่มุ่เขา เพือว่าเมือหุ่มุ่เขาต้าย จะบ่ได้เข้ามาอยู่ในตีตูกกรมานนี้’ 29 ฮับราฮัมจ้งตอบเขาแหมว่า ‘หุ่มุ่ เขามีกำสอนของโมเสสกับหุ่มุ่ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าหันแล้ว หื้อหุ่มุ่เขาฝงกำสอนของหุ่มุ่ตีเตือะ’ 30 เศรษฐีนั้นก็ว่า ‘บ่ได้ ป้อ ฮับราฮัมครับ ถ้าคนตีตีเป็นขึ้นจากความต้ายปี้กไปบอกหุ่มุ่เขาๆ ก็ จะกลับใจีจากบัพ’ 31 ฮับราฮัมก็บอกแหมว่า ‘ถ้าหุ่มุ่เขาบ่ฝงสิ่งตี โมเสสกับหุ่มุ่ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าสอนมาแล้ว เลิงคนตีเป็ นขึ้นจากความต้าย จะปี้กไปบอกเขาๆ ก็ตีบ่จื่อ”

กำนทดลองหื้อเยียะบาบ

17 พระเยซูฮู้กับหุ่มุ่สาวกของพระองค์แหมว่า “จะมีสิ่งต้งๆ ตี เยียะหื้อคนหลงพิตแน่นอน แต่ความฮับฮายจะเกิดขึ้นกับ คนตีเยียะหื้อเกิดเรื่องจ้ออื่น 2 ถ้าเอาบ่าฮันไ้บ่มีติดคอคคนนั้น แล้ว ใจีงลงน้ำกะเลเล็กเหย ก็ยังตีเหลือตีเขาจะเยียะหื้อคนตีเป็นเหมือน หละฮ้อนหน้อยหุ่มุ่ตีคนตีหลงพิตไป 3 จงหละวังหื้อตี ถ้าบ่ฮ้องเยียะ พิตต่อต้ง หื้อเตือนเขา ถ้าเขาฮอมฮับพิตก็ฮ้อยกไ้ขเขาเหย 4 ถ้า เขาจะเยียะพิตต่อต้งวันตีเจ็ดเตือ แล้วก็มาหาต้งต้งเจ็ดเตือนั้น แล้วบอกต้งต้งว่าขอสุมาเตือะ จงยกไ้ขหื้อเขาเหย”

อำนางของความจื่อ

5 หุ่มุ่ฮักสาวกบอกพระเจ้าว่า “ขอพระองค์ไ้ค้คหื้อหุ่มุ่ฮื่อความ จื่อฮักขึ้นเตือะ” 6 พระองค์ก็บอกวว่า “ถ้าหุ่มุ่ต้งต้งมีความจื่อเตือะเมือ มัสตาร์ดเมือตีต้ง ต้งต้งก็จ้งตีต้งหม้อนตีได้วว่า ‘จ้งกอนขึ้นมาแล้วล งไปปี้กอยู่ในกะเล’ มันก็จื่อจื่อฝงต้ง

หน้าตีของคนฮับใจี

7 “ในหุ่มุ่ต้งต้งมีไฟฝองเมือคนฮับใจีไปไ้ดนา กาว่าไปเสียงแคะ แล้ว เมือปี้กมาจะฮู้กับคนฮับใจีวว่า ‘เจัญนิงลงกินขำวเตือะ’ 8 กาว่าจะบอก ว่า ‘ดาขำวหื้อเอากิน กับเกียมตีหื้อพร้อมฮับใจีฮื่อจันฮื่อฮันฮื่อเหย กอน แล้วเจ้าก็ฮื่อกินเมือฮ้อน’ 9 นายจะขอบคนฮับใจีฮื่อฮันเขาไ้ เยียะตามกำส้งกา 10 จาไ้ค้ตี เมือต้งต้งหลายได้เยียะฮื่อฮันตีฮื่อฮัน หื้อเยียะนั้น ก็จ้งฮื่อวว่า ‘ขำพเจ้าต้งหลายเป็นคนฮับใจี บ่ได้มีบุญคุณ ต่อ นาย หุ่มุ่ขำพเจ้าเยียะตามหน้าตีตีค้จจะเยียะเตือฮัน”

พระเยซูฮักษาคบเป็นขี้ตูดสิบคน

11 เมือพระเจ้าล้งไปกรุง *เยรูซาเลิม* พระองค์ก็เลาะหละหว่าง แคว้นกาลิลีกับแคว้นสะมาเรีย 12 เมือพระเจ้าล้งไปตีหุ่มุ่บ้านแห่งตี มี คนเป็นขี้ตูดสิบคนมาหาพระองค์ หุ่มุ่เขาฮื่ออยู่จ้อตี 13 แล้วก็ฮ้อง เสียงดั่งวว่า ‘เยชู นายเจ้าขำ ขอฮับใจีขำพเจ้าต้งหลายเตือะ’ 14 เมือ พระองค์หันแล้วก็ฮื่อวว่า ‘จ้งไปแสดงตีต่อหุ่มุ่ *ปุโรหิต* เตือะ หื้อเขา กวดฝอค่อน” เมือกำล้งเตยวไปเขาต้งหลายก็ฮื่อฮื่อสะฮอด 15 มีคนตี ึ่ง ในหุ่มุ่ตีเมือหันว่า ตัวยไรคแล้ว ก็ปี้กมาฮื่อฮื่อเสียงดั่งสรรเสริญ พระเจ้า 16 กับคนลวงไ้หวตีตีของพระเจ้า ขอบพระคุณพระองค์ คน นั้นเป็นจาวสะมาเรีย 17 พระเยซูก็ถามเขาว่า “มีสิบคนฮื่อฮื่อโรคปี้กกา แล้วเจ้าคนตีไปไ้โหนเหยหมด 18 บ่มีไฟปี้กมาสรรเสริญพระเจ้าฮื่อฮื่อ จาก *คนต้งจ้อว* คนตีเตือฮันกา” 19 แล้วพระองค์ก็บอกคนตีนั้นวว่า “ ลุกขึ้นไปเตือะความจื่อของเจ้าไ้เยียะหื้อเจ้าฮื่อเป็นปคตีแล้ว”

สภาพกำนมาของ แผ่นดินของพระเจ้า

20 มีหุ่มุ่ *พารสี* ถามพระเจ้าวว่า “แผ่นดินของพระเจ้าจะมาแผวเมือ ไ้” พระเยซูตอบเขาว่า “แผ่นดินของพระเจ้าจะบ่มาโดยหื้อฮันกับตี 21 จะบ่มีไฟฮื่อวว่า ‘มาแผวแล้ว มาฝอนีล’ กาว่า ‘ไปฝอฮื่อ’ ย้อนว่า แผ่นดินของพระเจ้าอยู่ตามกำง † ต้งต้งหลาย”

22 เมือฮ้อนมาพระเจ้าฮื่อฮื่อกับหุ่มุ่สาวกวว่า “จะมีเวลาตีเมือต้งต้ง หลายจะไ้ค้วันตีเขาผู้เป็นบุตรมนุชจะมาแหม แต่หุ่มุ่ต้งต้งจะบ่หัน 23 จะมีคนฮื่อฮื่อกับต้งต้งหลายวว่า ‘มาฝอนีล’ กาว่า ‘ไปฝอฮื่อ’ พระองค์ มาแล้ว’ ห้ามออกไปตวยเขาเมือ 24 ย้อนว่าเมือวันตีบุตรมนุชฮื่อฮื่อปี้กมา ก็ฝือยเหมือนฝำแมบฝือคตีก็จ้งแแจ้ไปแหมฝือคตี 25 แต่จ่าเป็นตี บุตรมนุชจะต้งต้งตูกกรมานหลายอย่างเหยค่อน กับคนสมยตีจะ บ่ยอมฮับพระองค์

† แ่ไ้ค้แหมอย่างตีจ้งวว่า *ภายในจิตไ้*

26 “เมื่อบุตรมนุษย์จะมา ก็จะเป็นอย่างเดียวกับในสมัยของโนอาห์ 27 คนต่างหลายได้กินกับดื่ม มีกำนแต่งงานกัน ตึงยกลูกหื้อเป็นผิว เมียกัน จนถึงวันที่โนอาห์ได้เข้าไปในเรือ แล้วน้ำก็ท่วมโลกจนคน ต่ำยหมด †28 ในสมัยของโลก †† ก็เหมือนกัน คนต่างหลายได้กิน ได้ ดื่ม ได้หว่าน ได้ปลูก ได้ซื้อขาย ได้ก่อสร้าง 29 แต่ในวันที่โลกออกจาก เมืองโสโดมนั้น ไฟกำมะถันก็ตกจากฟ้า เผาไหม้คนหมู่่นั้นหมด 30 เมื่อบุตรมนุษย์จะมา ก็จะเป็นจาอันเหมือนกัน 31 ในวันที่คนตั้งอยู่บน ดาดฟ้าหลังคาบ้าน ห้ามปีกเข้าไปเก็บค้อจะหยั่งเมื่อ คนตั้งอยู่ตามใต้ถุน บ้านก็ห้ามปีกบ้านเมื่อ 32 จงก็ถึงเมียบของโลกเตื่อะ †33 คนใดฮือ เอจีวิตของตัวรอด คนนั้นจะฮือฮือจีวิตนั้นบ่ได้ก็จะต้าย แต่คนใด ยอมสละจีวิตของตัว ก็จะมีจีวิตนิรันดร์ 34 เขาบอกต๋านต๋งหลายว่า ในคืนนั้นสองคนต๋อนอยู่ต๋วยกัน คนหนึ่งจะถูกฮือไปแต่แหมคนหนึ่ง จะถูกละไว้ 35 กับแม่ญิงสองคนกำลังไม่เป้งอยู่ต๋วยกัน คนหนึ่งจะถูก ฮือไปแต่แหมคนหนึ่งจะถูกละไว้ 36 สองคนอยู่ในใต้ถุนา จะเอาไปคนหนึ่ง ละไว้คนหนึ่ง”

37 หมู่สาวกจึงถามพระองค์ว่า “อาจารย์ครับ จะเกิดขึ้นที่ไหน” พระองค์ตอบหมู่เขาว่า “ที่ไหนมีซากศพ ต๋ั้นก็จะมีหมู่แองหลุ่มต๋อม กันเต็มไปหมด”

กำเพียบเรื่องแม่หม้ายกับผู้พิพากษา

18 พระเยซูฮือกำเพียบข้อหนึ่งหื้อหมู่สาวกฟังเป็จะสอนว่า คน ต๋งหลายควรอธิษฐานอยู่เสมออย่างบ่อ่อนใจ 2 พระองค์ฮือว่า “ในเมืองนี้มีแม่หม้ายคนหนึ่งต๋ิบเก้งกั้วพระเจ้าและบ่สนใจไฟ 3 ใน เมืองนั้นมีแม่หม้ายคนหนึ่งมาหาผู้พิพากษาคคนนั้น บอกเขาว่า ‘ขอหื้อ ความยุติธรรมกับคคิตของข้าเจ้าน้อย’ 4 เวลาผ่านไปเมินแล้ว ผู้ พิพากษาคคนนั้นก็บ่ยอมจ้วย แต่เมื่อลุนเขาก็ดในใจว่า ‘ถึงเฮนนี้จะบ่ เก้งกั้วพระเจ้า กับบ่สนใจไฟ 5 แต่แม่หม้ายคนนี้มารบ่กวนเฮาเจ็อๆ เฮาจะหื้อความยุติธรรมแก่นาง นางจะบ่มารบ่กวนเฮาหื้อรำคาญใจ แหม’ ”

6 พระเยซูบอกหมู่เขาว่า “หื้อฟังกำฮือผู้พิพากษาบ่ยุติธรรมคนนี้ลอ 7 พระเจ้าจะบ่หื้อความยุติธรรมแก่คนต๋ิเลือกไว้ ต๋ิฮือขอต่อพระองค์ ตึงเมื่อวันเมื่อคินกา พระองค์จะอดใจได้เมินกา 8 เขาบอกต๋านต๋ง หลายว่า พระองค์จะหื้อความยุติธรรมกับหมู่เขาเว่ยๆ แต่เมื่อเฮาผู้เป็ นบุตรมนุษย์มาแหมเตื่อ เฮาจะปะคนต๋ิเจ็ออยู่สักก็คนบ่ฮือ”

กำเพียบเรื่อง ฟาริสี กับคนเก็บภาษี

9 สำหรับบางคนต๋ิบมันใจตัวเก่าว่า เป็นคนถูกต้องตามธรรมแล้วดู หมื่นคนอื่นนั้น พระองค์ฮือกำเพียบหื้อฟังว่า 10 “มีสองคนขึ้นไป อธิษฐานใน พระวิหาร คนหนึ่งเป็นฟาริสีแหมคนหนึ่งเป็นคนเก็บภาษี 11 คนฟาริสีหยั่งจ้องหองคนนั้นลุกขึ้นฮืออธิษฐานว่า ‘พระองค์เจ้าข้า ขอบพระคุณพระองค์ต๋ิบข้าพเจ้าบ่เหมือนคนอื่น ต๋ิเป็นคนโลกคนบ่ดี คนลวงประเวณี กับบ่เหมือนคนเก็บภาษีคนนี้ 12 ในหว่างต๋ิดนี้ ข้าพเจ้า ก็อดอดอาหาร สองเตื่อ กับกุ้สิ่งต๋ิบข้าพเจ้าฮือฮามาได้ ข้าพเจ้าก็เอาหนึ่งในสิบส่วนมาถวาย’

13 “ส่วนคนเก็บภาษีฮืออยู่จำดโก๋ บ่แหงหน้าพ้อต๋องฟ้า แต่เสีย ใจต๋ิบอกตัวเก่า ฮือว่า ‘พระองค์เจ้าข้า ขอโพดเมตต่าข้าพเจ้าต๋ิเป็นคน บาปเตื่อะ’ 14 เขาบอกต๋านต๋งหลายว่า เมื่อปีกบ้านคนเก็บภาษีคนนี้ ละเป็นคนต๋ิพระเจ้ายกได้ขบาปหื้อ บ่ให้ฟาริสี ฮือว่ากุ้คนต๋ิบกต๋ิบขึ้น จะถูกเต็กหื้อต๋าลง ส่วนคนต๋ิถ่อมตัวลจก็จะได้ฮือกันยกขึ้น”

พระเยซูบ่ปอนทะเลอ่อนน้อยๆ

15 ต่อมามีบางคนพาทะเลอ่อนน้อยๆ ของหมู่เขาเข้ามาหาพระองค์ เพื่อหื้อพระองค์วางมือบ่ปอนทะเลอ่อนหมู่่นั้น หมู่สาวกเมื่อหันจาอัน

ก็ว่าหื้อเขา 16 แต่พระเยซูฮือหื้อเขาพาทะเลอ่อนเข้ามา แล้วฮือกับหมู่ สาวกว่า “หื้อหมู่ทะเลอ่อนเข้ามาหาเฮาเตื่อะ บ่ดีห้ามเขาไว้ ฮือบ่นว่า *แผ่นดินของพระเจ้า* เป็นของคนต๋ิเพียบเหมือนทะเลอ่อนหมู่่นี้ 17 เฮา บอกความจริงแก่ต๋านต๋งหลายว่า คนใดบ่ฮือเอาแผ่นดินของพระเจ้า เหมือนทะเลอ่อนหน้อยหมู่่นี้คนนั้นจะเข้าแผ่นดินของพระเจ้าต๋ิงบ่ได้”

เรื่อง เศรษฐีหมู่

18 มีผู้นำจาวยิวคนหนึ่งถามพระเยซูว่า “อาจารย์ผู้ดีเลิศ ข้าพเจ้าจะ ต๋องเฮียะความต๋องหยังพ่องเล็งจะได้จีวิตนิรันดร์” 19 พระองค์ตอบ เขาว่า “ต๋านฮือเขาว่าผู้ดีเลิศเฮียะหยัง บ่มีโพดเลิศนอจากพระเจ้า อดค์เตื่อะต๋านอื่น 20 ต๋านฮือ *บทบัญญัติ* แล้วต๋ิวว่า ‘ห้ามเป็นจิวเมีย เป็น ห้ามฆ่าคน ห้ามลักของของเป็น ห้ามเป็นพยานต๋ิบบ่เตื่อ จง เคารพบ่ฮือบ่แม่ของตัว’ †” 21 คนนั้นตอบพระองค์ว่า “ข้อ ต่างๆ ในบทบัญญัตินี้ ข้าพเจ้าได้ถือฮือฮือกั้บ่ได้ขาดตั้งแต่เป็น ทะเลอ่อนมาแล้ว” 22 เมื่อพระเยซูได้ยินจาอันก็บอกเขาว่า “ต๋านยังบ่ ได้เฮียะแหมอย่างหนึ่งค้อคือไปขายของกั้อย่างต๋ิบต๋านมืออยู่ แล้วเอา สตางค์ไปแจกคนต๋ิบกคนจน ต๋านจึงจะมีสมบัติในสวรรค์ แล้วต๋วยเฮา มาเป็นสาวกของเฮาเตื่อะ” 23 เมื่อเขาได้ยินจาอัน ใจก็เป็ต๋ิบกหนัก ย้อนเขาเป็นคนรวยนักขนาด 24 พระเยซูหันเขาเป็นต๋ิบกจาอัน จึงฮือว่า “คนรวยจะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้าก็ยากนักแแก 25 ต๋ิวอูฐลอดเข้าฮือ เข็มยังง่ายเหลือต๋ิบคนรวยจะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้าแหมก่อน”

26 คนต่างหลายต๋ิได้ยินจึงถามว่า “ถ้าจาอัน ไผจะ *รอดบ่บาปได้* ได้” 27 พระเยซูก็ตอบว่า “สำหรับคน เป็นไปบ่ได้ฮือแล้ว แต่สำหรับ พระเจ้ากุ้สิ่งกั้อย่างเป็นไปบ่ได้ต๋ิงหมด” 28 เปโตรถามพระเยซูว่า “พ่อ ลอ หมู่เฮาได้ละบ้านละเฮือนต๋ิตตามพระองค์มา” 29 พระองค์ตอบเขา ว่า “เขาบอกความจริงแก่ต๋านต๋งหลายว่า คนใดได้ละบ้านละเฮือน บ่ นื่อง บ่แม่ ลูกเมียบ่ฮือหันแก่แผ่นดินของพระเจ้า 30 ก็จะได้ฮือผล ต๋องแต่นเป็นหลายเตื่อในโลกนี้ กับในโลกหน้าเขาจะได้อีวิตนิรันดร์”

พระเยซูต๋วยต๋ิบเก็งกำนต๋ายของพระองค์เตื่อต๋ิสาม

31 พระเยซูฮือหมู่สาวกสิบสองคนเข้ามาหาพระองค์ แล้วบอกหมู่ เขาว่า “หมู่เฮากำลังจะไปกรุง *เยรูซาเล็ม* เรื่องราวกั้อย่างต๋ิบหมู่ *ผู้เป็ นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า* ได้เขียนไว้เกี่ยวกับบุตรมนุษย์นั้นก็จะเป็น เตื่อ 32 คคือบุตรมนุษย์จะถูกมอบหื้อ *คนต่างจำด* หมู่เขาจะเฮียะเฮีย ต๋าน ตู๋กถูกแควนกับกลุ่มน้ำลายใส่ต๋าน 33 หมู่เขาจะเขียนต๋ิตต๋าน แล้ว ฆ่าต๋านต๋าย แต่ในวันที่สามพระเจ้าจะเฮียะหื้อต๋านจะเป็นขึ้นจากความ ต๋าย” 34 หมู่สาวกบ่เข้าใจสิ่งหมู่นี้ ความหมายของสิ่งหมู่นี้หมู่เขาก็ต๋ิบ เก็ง หมู่เขาเลยบ่ฮือว่าพระองค์ฮือถึงเรื่องจะหยัง

พระเยซูฮือกับคนต๋าบอด

35 เมื่อพระองค์มาใกล้จะถึงเมืองเยริโค มีคนต๋าบอดคนหนึ่งนั่งขอ ต๋านอยู่ฮือหมนต๋าง 36 เมื่อเขาได้ยินเสียงคนต๋งหลายเตี่ยวก่ามา ก็ งามว่าเกิดจะฮือขึ้นคา 37 หมู่เขาก็บ่กกว่า “เยชูจาวนาซาเร็ธกำลัง เตี่ยวก่ามา” 38 คนต๋าบอดจึงฮือฮือเสียงดั่งว่า “เยชู บุตรของ กษัตริย์ดาวิดเหย ขอโพดอินดูข้าต๋วยเตื่อะ” 39 คนต๋ิเตี่ยวไปต๋งหน้า เขาคือว่าหื้อต๋ิบเก็ง แต่เขาก็ฮือฮือดั่งขึ้นต๋ิบกๆ ว่า “บุตรของกษัตริย์ดา วิดเหย ขอโพดอินดูข้าบ่ฮือเตื่อะ” 40 พระเยซูหยุดยืนอยู่ ฮือหื้อคนบา เขาเข้ามาหาพระองค์ เมื่อคนต๋าบอดเข้ามาใกล้แล้ว พระองค์จึงถาม เขาว่า 41 “เจ้าต๋องก้านหื้อเฮาเฮียะอะหยังหื้อกา” เขาตอบว่า “องค์ พระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าไคพ้อหั้น” 42 พระเยซูบอกเขาว่า “จงพ้อหั้น เตื่อะ ความเจ็อของเจ้าเฮียะหื้อต๋าของเจ้าหายบอดแล้ว” 43 เขาคือพ้อ หั้นได้บ่าเตี่ยวนั้นเลย แล้วเขาก็ต๋วยพระองค์ไปสรรเสริญพระเจ้าไป ต๋วย เมื่อคนต๋งหลายหันจาอันก็สรรเสริญพระเจ้า

† 17:27 *ปฐก. 7:6-24* †† 17:28 *ปฐก. 18:20-19:25* † 17:32 *ปฐก. 19:26*

†† 18:20 *อพย. 20:12-16*

เหยียหลายปี¹⁰ เมื่อถึงหน้าเก็บหน่วยงุ่น เจ้าของสวนก็หื้อลูกจ้างไปฮับส่วนแบ่งงุ่น หมู่คนเจ้าก็ยิบลูกจ้างคนนั้นไว้แล้วบุมตี แล้วไล่ปิกโดยบได้อะหยังติดมือไปสั๊กอย่าง¹¹ เจ้าของสวนก็ส่งลูกจ้างแหมคนหนึ่งไป หมู่คนเจ้าสวนก็เหยยะเหมือนเก่า ยิบมาบุมกับเหยยะหื้อเขาอาย แล้วไล่ปิกโดยบได้อะหยังติดมือไปสั๊กอย่าง¹² เจ้าของสวนส่งคนตีสามไปแหม หมู่คนเจ้าสวนก็บุมตีเขาจนได้ฮับบาดเจ็บ แล้วไล่ออกไปนอกสวน¹³ เจ้าของสวนก็คิดว่า ‘จะเหยยะจาใดดี เฮาจะส่งลูกบ่าวตีเฮาฮักไป หมู่เขาคงจะนับถือพ่อง’¹⁴ แต่เมื่อหมู่คนเจ้าหันใส่ลูกบ่าวเจ้าของสวนมา ก็อู้กันว่า ‘นี่ลอ คนตีจะฮับมรดก หมู่เฮาช่วยกันฆ่ามันเหยียเตอะ แล้วมรดกนั้นจะตกเป็นของหมู่เฮา’¹⁵ หมู่เขาก็ลากลูกบ่าวเจ้าของสวนนั้นอู้มึงออกไปนอกสวนแล้วก็ฆ่า”

พระเยซูถามว่า “เจ้าของสวนจะเหยยะจาใดกับคนเจ้าหมู่นี้¹⁶ เขาก็จะฆ่าหมู่คนเจ้าสวนหมู่นี้เหยีย แล้วเอาสวนงุ่นนั้นไปหื้อคนอื่นเจ้าต่อ” คนตีหลายเมื่อได้ยินจาอินก็อู้กันว่า “บ่ตีหื้อเป็นจาอินเตอะ”¹⁷ พระเยซูปิกตำพ้อหมู่เขาแล้วถามว่า “แล้วตีพระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า ‘ศิลาตีสลาเป้งเฮือนเอาขว้างไปแล้วนั้น ปากฎว่าเป็น *ศิลาหมมเอก*’”¹⁸ หมู่คนตีโก้นเต่งบ่าหิ้นก่อนนั้น ก็จะแหลวไปนบ่าหิ้นตีนต่อน ถ้าศิลาโก้นนั้นตกเต่งใส่ไฟ คนนั้นก็แหลวไปเลย”

ก้านเสี่ยส่วยหื้อจักรพรรดิ

¹⁹ หมู่ธรรมมาจารย์กับหมู่หัวหน้าปุโรหิตอู้ว่าพระเยซูอู้กำเพียบเลิงหมู่เขา หมู่เขาก็หาทางตีจะยิบพระองค์เหยีย แต่ก็กั๊วคนตีหลาย²⁰ หมู่เขาจึงตวยพ้อพระองค์ กับส่งคนไปสอดแนม บ้อมตัวเป็นคนซื่อสัตย์ หื้อเข้าไปอยู่ใกล้ๆ พระองค์ หวังจะยิบพิดในคำอู้ของพระองค์ เบื่อจะมอมพระองค์หื้ออยู่ใต้สิทธินำนาจของเจ้าเมืองโรม²¹ หมู่สอดแนมถามพระเยซูว่า “จาจารย์ หมู่เฮาอู้ว่าจาจารย์อู้กับสอนก็ถูกตอง บ่หันแก้หน้าใส่สิคน แต่สอนเรื่องตางของพระเจ้าตามความจริง ขอบอกหมู่เฮาน้อยเตอะว่า²² ตีจะเสี่ยภาษีหื้อ *ซีซาร์* เฮาควระเสี่ยดีกว่าบ่ควระเสี่ยดี”²³ พระเยซูอู้บายของหมู่เขา จึงบอกหมู่เขาว่า²⁴ “เอาเหรียญเดนาเรียนมาหื้อเอาพ้อลอ อูบกับจ้อตีอยู่บนเหรียญนี่เป็นของไฟ” หมู่เขาตอบว่า “เป็นของซีซาร์”²⁵ พระองค์ก็บอกหมู่เขาว่า “ของของซีซาร์ก็เอาไปหื้อซีซาร์ แต่ของของพระเจ้าก็หื้อพระเจ้า”²⁶ หมู่คนสอดแนม เอาพิดในคำอู้ของพระเยซูต่อหน้าคนตีหลายบ่ได้ แหมอย่างหนึ่งก็จิดในก้าตอมของพระองค์ตวยจิดก้อย

ปัญหาเรื่องก้านเป็นขึ้นจากความต่าย

²⁷ มีหมู่ *สะดูสี* บางคนมาหาพระเยซู คนหมู่นี้ก็อู้ว่ามีก้านเป็นขึ้นจากความต่าย²⁸ หมู่เขาถามพระองค์ว่า “จาจารย์ *ทบทัญญิติ* ของโมเสสเขียนไว้ว่า ถ้าป้อจายคนใดต่ายละเมีย แต่ยิบบ่ตันมีลูกเตื่อ ก็หื้อน้องบ่าวฮับปีไปมาเป็นเมีย เบื่อหื้อมีลูกสืบเจือสายของอ้ายไว้²⁹ สมมุติว่ามีป้อจายตีเป็นปีน้องกันเจ็ดคน อ้ายเก้ามียเมียแล้วต่ายไปยังบ่มีลูกเตื่อ น้องคนตีสามก็ฮับเอาปีไปมาเป็นเมีย แหมแล้วก็ต่ายไปยังบ่มีลูกเตื่อ น้องคนตีสามก็ฮับเอาปีไปมาเป็นเมียแหม³¹ ก็เป็นอย่างเดียวกันจนเจ็ดคนตีเจ็ด ตึงเจ็ดคนต่ายแต่ยิบบ่มีลูก³² แล้วสุดต่ายแม่ญิงคนนั้นก็ต่ายตวย³³ ย้อนจาอินเมื่อถึงวันตีคนจะเป็นขึ้นจากความต่าย แม่ญิงคนตีจะเป็นเมียของไฟ ย้อนว่านางเคยเป็นเมียของป้อจาย ตึงเจ็ดคนนั้น”³⁴ พระเยซูตอบเขาว่า “คนในยุคนี้มีก้านเต่งงานกัน³⁵ แต่คนตีพระเจ้าหันสมควรรหื้อเป็นขึ้นจากความต่ายมาอยู่ในยุคหน้า จะบ่มีก้านเต่งงานกัน กว่ายกหื้อเป็นพั่วเป็นเมียกันแหม³⁶ เต๊ๆ แล้วหมู่เขาจะบ่ต่ายแหมต่อไป เต๊จะเป็นเหมือน *กุตสวรรค์* เป็นลูกของพระเจ้า ย้อนเป็นคนตีพระเจ้าเหยยะหื้อเป็นขึ้นจากความต่าย³⁷ ก้านตี

คนต่ายจะเป็นขึ้นจากความต่ายนั้น โมเสสได้แสดงหื้อหันต่อนตีเขาได้เขียนในเรื่องคัมไม้ตีบ่ใหม่ไฟ + โมเสสอู้ถึงพระเจ้าว่า พระองค์เป็นพระเจ้าตีอับราฮัม อิสอัคกับยาโคบนับถือ³⁸ พระองค์บ่เป็นพระเจ้าของคนต่าย แต่เป็นพระเจ้าของคนตีมีชีวิต ย้อนว่าสำหรับพระเจ้าแล้ว ก็คนยังมีชีวิตอยู่ แม้ว่าจะต่ายไปแล้วก็ตาม”³⁹ หมู่ธรรมมาจารย์บางคนบอกพระเยซูว่า “จาจารย์ครัน ต้านอู้ได้ตีนักแกเน่อ”⁴⁰ ตีหมู่เขาอู้จาอิน ย้อนหมู่เขาบ่กำถามอะหยังแหมเลย

ปัญหาเรื่องเจือสายกษัตริย์ดาวิด

⁴¹ พระองค์ถามหมู่เขาว่า “เป็นจาใดหมู่ท่านว่า *พระคริสต์* เป็นเจือสายของกษัตริย์ดาวิด⁴² ย้อนกษัตริย์ดาวิดได้บอกไว้ในพระธรรมสฤติว่า

‘พระเจ้าอู้กับองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าว่า
หื้อนั่งตั้งขวามือของเฮา

⁴³ จันเต้าฮอดเฮาจะเหยยะหื้อศัตร์ฐ์ของท่าน
เป็นตีฮองตีนของท่าน’ ++

⁴⁴ กษัตริย์ดาวิดยังฮ้องพระองค์ว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้า’ แล้วพระองค์จะเป็นเจือสายของกษัตริย์ดาวิดได้จาใด”

พระเยซูเตือนหื้อหละวังหมู่ธรรมมาจารย์

⁴⁵ เมื่อคนตีหลายกำลังฟังอยู่ พระองค์จึงอู้กับหมู่สาวกของพระองค์ว่า⁴⁶ “หื้อหละวังหมู่ธรรมมาจารย์ไว้หื้อตีๆ หมู่เขาชอบบุงเลื่อคุมยว เตียวไปเตียวมา แล้วชอบหื้อคนไหว้ก้างกาดก้างสิ กับชอบบุงตีตีสำคัญใน *ธรรมศาลา* ของจาวยิวกับตีมีเกียรติในงานเลียง⁴⁷ หมู่เขายัดเอาสมบัติของหมู่แม่หม้ายไปเป็นของตีเจ้าเหยีย แล้วก็ตีเต่งอริชฐานยาวๆ คนหมู่นี้จะต่ายฮับตีขใหญ่หลวง”

เงินถวายเป็นแม่หม้าย

21 เมื่อพระเยซูเหยงหน้าขึ้น ก็หันหมู่คนร่ำร่วยตังหลายเอาสตางค์ มาจ้อมลงในตู้เก็บเงินถวายเป็นแม่หม้าย² พระองค์หันแม่หม้ายคนหนึ่งเป็นคนตีถูก เอาเหรียญตองแดงน้อยๆ สองอันมาจ้อมตวยเป็น³ พระองค์ก็อู้ว่า “เอาบอกความจริงแก่ท่านตังหลายว่า แม่หม้ายตีถูกจ้นคนตีจ้อมสตางค์นักเหลือคนตีหลายหมู่นั้นก่อน⁴ ย้อนว่าคนตีหลายได้เอาสตางค์ตีเหลือใจมาจ้อมถวายเป็นแม่หม้ายคนตีถูกยัก ยังได้เอาสตางค์ตีมีอยู่สำหรับเลียงชีวิตของตีมาจ้อมจ้นเลียงหมด”

พระเยซูตวยตีเรื่อง พระวิหาร จะถูกทำลาย

⁵ มีสาวกบางคนอวดว่าพระวิหารหลังนี้ได้ตักเต่งด้วยบ่าหิ้นงานกับของตักเต่งตีคนถวายเป็นแม่หม้าย⁶ พระเยซูจึงอู้กับเขาว่า “สิ่งหมู่นี้ตีตักตังหลายหัน วันตีบ่าหิ้นตีช้อนกันหมู่นี้จะถูกเตขขว้างจ้นบ่หันวางช้อนกันเลยสักก้อย”

ความตีถูกยักกับก้านข่มเหง

⁷ หมู่สาวกก็ถามพระองค์ว่า “จาจารย์ สิ่งหมู่นี้จะเกิดขึ้นเมื่อใด มีอะหยังเป็นหมายสำคัญหื้อหันว่าสิ่งหมู่นี้จะเกิดขึ้นแล้ว”⁸ พระองค์ก็บอกกว่า “หละวังหื้อตี ห้ามหื้อไฟจูลายตี้นเน่อ ย้อนว่าจะมีหลายคนมาอ้างจ้อของเฮาว่า ‘เฮาเป็น *พระคริสต์*’ กับบอกกว่า ‘เวลานั้นให้มาแพวแล้ว’ ห้ามตวยเขาไปเน่อ⁹ เมื่อท่านได้ยินเรื่องสงครามกับก้านจลาจล ก็บ่กำตอกตักใจ ย้อนเรื่องจาอินตีต้องเกิดขึ้นก่อน แต่ยิบบ่ถึงวันเลียงสุดของโลกในต่อนตีเตื่อ”

¹⁰ แล้วพระองค์อู้กับหมู่เขาแหมว่า “ประเทศตีหนึ่งจะสู้อกับแหมประเทศตีหนึ่ง อาณาจักรตีหนึ่งจะสู้อกับแหมอาณาจักรตีหนึ่ง¹¹ ในตี

+ 20:37 อพย. 3:2-4:17 ++ 20:43 สด. 110:1

ต่างๆ จะเกิดแผ่นดินไหวขนาดหนัก จะเกิดก่อกันข้าวอวยกน้ำ จะมีโรคภัยไข้เจ็บ จะมีเหตุการณ์ที่น่ากลัวกับหมายสำคัญหลายอย่างเกิดขึ้นบนท้องฟ้า ¹² ก่อนเหตุการณ์เหล่านี้จะเกิดขึ้น หมู่บ้านจะถูกยัดและโดนข่มเหง จะถูกพาไป *ธรรมศาลา* ของจาวยิว แล้วถูกขังไว้ในคอก กับจะถูกพาไปตัดสินความต่อหน้ากษัตริย์กับเจ้าเมือง ย้อนว่า หมู่บ้านติดตามเขา ¹³ เหตุการณ์นี้ก็เป็นโอกาสหรือหมู่บ้านเป็นพยานเรื่องเขา ¹⁴ ย้อนจาวอินตันตั้งหลายจงปึงใจไว้ ป่ต้องก็ดสว่างหน้าว่า จะแก้คดีจาด ¹⁵ เขาจะหื้อกำอู้กับพญาบัญญัติแก่หมู่บ้าน เลิงขนาด หมู่ศัตร์ของหมู่บ้านจะต่อต้านกับเขาผิดหมู่บ้านได้เลย ¹⁶ แม้แต่ปีอ แม่ญาตีบี่นอง ตึงเปื่อนฝูงจะหักหลังหมู่บ้าน หมู่เขาจะเยี่ยหื้อต้าน บางคนถูกฆ่าตาย ¹⁷ คนตั้งหลายจะจิงหมู่บ้านย้อนว่าหมู่บ้านได้ติดตามเขา ¹⁸ แต่ผมบนหัวของหมู่บ้านสักเส้นหนึ่งจะบ่ถูกเยี่ยหื้อเสียไป ¹⁹ หมู่บ้านจะได้ชีวิตนิรันดร์ถ้าตั้งมั่นคงอยู่ในความเชื่อ”

กานตวยตีกกรุง เยรูซาเล็ม จะถูกทำลาย

²⁰ “เมื่อหมู่บ้านหันกองทัพทหารมาตั้งล้อมกรุงเยรูซาเล็ม จงอู้ไว้ เตื่อว่าความฉิบหายของเมืองนั้นก็ให้เข้ามาแล้ว ²¹ ในเวลานั้นก็หื้อคนต้อยอยู่ในแคว้นยูเดียหื้อหนีไปอยู่บนดอยเว่ยๆ หมู่คนต้อยในกรุงก็หื้อออกไปเหยย คนต้อยนอกเมืองก็ป้าเข้าไปในกรุงเนอ ²² ย้อนว่าเวลานั้นเป็นเวลาสงบได้ซึ เปื่อหื้ออย่างตีเขียนไว้ในพระคัมภีร์นั้นเป็นแต่ ²³ ในหว่างนั้นความฉิบหายก็จะเกิดกับหมู่แม่มาบกับแม่ลูกน้อยตีลูกยังกินนมอยู่ ย้อนมีความตักอ้อนอันใหญ่หลวงจะเกิดขึ้นบนแผ่นดิน กับพระเจ้าจะโชดหื้อคนเจือจาดนี้ขนาด ²⁴ หมู่เขาจะถูกฆ่าด้วยดาบ กับจะถูกต้อนไปเป็นเชลยในประเทศต่างๆ กับกรุงเยรูซาเล็มจะถูก *คนต่างจาด* ย่าจันกว่าจะหมดกำหนดเวลาของ *คนต่างจาด* นั้น

เมื่อบุตรมนุษย์มา

²⁵ “จะมีหมายสำคัญตีตะวัน เตือนกับดาวตั้งหลาย กับในแผ่นดินโลกนั้น ประเทศต่างๆ จะมีความตักเดือดร้อน กับมีความสับสนในความปั่นป่วนกับเสียงดังของทะเลกับคลื่น ²⁶ คนจะกัวจันเป็นลม เมื่อกำลังรอพ้อว่าจะหยิงจะเกิดขึ้นบนโลก ย้อนว่าหมู่ผู้มีอำนาจตั้งหลายในท้องฟ้าก็จะสันไหวเฟื่อนคลอน ²⁷ เวลานั้นคนตั้งหลายจะหันบุตรมนุษย์ลงมาบนเมฆด้วยฤทธิ์อำนาจกับรัศมีอันยิ่งใหญ่ ²⁸ เมื่อเหตุการณ์นี้ตั้งเกาจะเกิดขึ้น หื้อยขึ้นขึ้นพ้อไปตั้งบน ย้อนว่าความ *รอดป็นมาปได้ซึ* ของหมู่บ้านกำลังให้เข้ามาแล้ว”

กาเหียบเรื่องเกาป่าเตื่อ

²⁹ พระเยซูอู้กาเหียบหื้อหมู่เขาฟังว่า “พ้อเกาป่าเตื่อกับเกาไม้ตั้งหลายเตื่อ ³⁰ เมื่อมันโปงใบแล้วตาดตั้งหลายก็จือคนเดียวว่า ให้จิงเลิงหน้าอ้อนแล้ว ³¹ ก็เหมือนเดียวกัน เมื่อตาดตั้งหลายหันเหตุกำรณ์ตีเขาบอกแล้วนั้นเกิดขึ้น ก็หื้ออู้ว่า *แผ่นดินของพระเจ้า* มาให้จิงเลิงแล้วเนอ ³² เขาบอกความจริงแก่ตาดตั้งหลายว่า คนในยุคนี้จะยังบ่ต่ายก่อนเหตุการณ์ตีว่าหมู่บ้านจะเกิดขึ้น ³³ ต้องฟ้ากับโลกจะยุบหายไป แต่ถ้อยคำของเขาคจะบ่สูญหายไปเลย

พระเยซูเตื่อหื้อหละวง

³⁴ “จงหละวงตีไว้หื้อตีเปอ บัดเอากำกั้นเหล้ามาเยา กาว่า บัดกัจเวลเลิงจิวตีนี้เตื่อจัน ถ้าเป็นจาวอินเวลานั้นก็จะมาเลิงหมู่บ้านเมื่อยังบ่ตันกิด เหมือนติดแล้ว ³⁵ ย้อนวันนั้นจะเกิดขึ้นกับคนตั้งหลายในโลก ³⁶ หื้อเฝ้าหละวงอยู่ตลอดกับอธิษฐานตั้งวัน เปื่อหมู่บ้านจะมีกำลังตีจิงป็นจากเหตุการณ์ตั้งมวลตีจะเกิดขึ้น แล้วจะยขึ้นอยู่ต่อหน้าบุตรมนุษย์ได้”

³⁷ ภูิวันพระเยซูตั้งสอนในบริเวณพระวิหารตอนเมื่อวัน แล้วต้อนเมื่อคืนพระองค์ย่างพักตีดอยป่าออกเทศ ³⁸ คนตั้งหลายก็มาหาพระองค์ในบริเวณพระวิหารตั้งเตื่อเจ้ามิดเปื่อจะฟังพระองค์ตั้งสอน

ยูดาตกลางจะหักหลังพระเยซู

22 เมื่อให้จิงงาน *ปัสกา* คืองานกินเข้าขนมปังบ่ใส่เจือ ² หมู่หัวหน้า *ปุโรหิต* กับหมู่ *ธรรมจารย์* ปากันหาตางกำจัดพระเยซูอย่างลับๆ อยู่ ย้อนกัวจันคนตั้งหลาย ³ *ชาต่าน* ครอบงำจิดให้ยูดาส อิสคาริโอท ตีเป็นสาวกคนหนึ่งในสิบสองคน ⁴ ยูดาสก็ไปนัดหมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่ขุนการรักษา *พระวิหาร* ว่า เขาจะหักหลังพระเยซูจาดตี ⁵ คนหมู่นั้นก็ตีออดตีใจ แล้วสัญญาว่าจะหื้อสตางค้เป็นกำตอบแทน ⁶ ยูดาสก็ตกลาง แล้วก็แหกโอกาสตีจะหักหลังพระเยซูหื้อหมู่เขาโดยบ่หื้อไฟอู้

มือสุดต้ายของพระเยซูอ่วมกับหมู่สาวก

⁷ เมื่อเลิงวันกินเข้าขนมปังบ่ใส่เจือ จาวยิวต้องฆ่าลูกแกะสำหรับงาน *ปัสกา* ⁸ พระเยซูก็ให้ไปโตรกับยอห์นล่องหน้าไปก่อน สั่งเข่าว่า “ไปจิดเทียมมือ *ปัสกา*ไว้หื้อหมู่เขากินตวยกัน” ⁹ หมู่เขาถามพระองค์ว่า “จะหื้อหมู่เขาไปเทียมมือ *ปัสกา*ตีไหนตี” ¹⁰ พระองค์ก็บอกว่า “เมื่อหมู่บ้านเข้าไปในกรุง *เยรูซาเล็ม* แล้วจะมีป้อจายคนตั้งแบกน้ำหม้อมาหาหมู่บ้าน เขาจะเข้าไปเฮือนหลังใดก็หื้อตวยเขาเข้าไป ¹¹ แล้วบอกเจ้าของเฮือนนั้นว่า ‘อาจารย์หื้อมาถามว่า ห้องตีเป็นกะกินมือ *ปัสกา*กับหมู่สาวกนั้นอยู่ตังใด’ ¹² เจ้าของเฮือนจะพาหมู่บ้านขึ้นไปห้องใหญ่จันบนตีแต่งดาไว้แล้ว ก็หื้อจิดเทียมมือ *ปัสกา*ไว้ตีห้องนั้นเตื่อ” ¹³ ตึงสองคนก็ไป แล้วก็ปะหื้ออย่างตีพระองค์บอกไว้ตั้งหมดหมู่เขาก็ได้จิดเทียมมือ *ปัสกา*ไว้

กานตั้งพิธีหักเข้าขนมปัง

¹⁴ เมื่อเลิงเวลากินมือ *ปัสกา* พระเยซูก็เข้าไปบ่ตั้งตีตีกับหมู่อัครสาวกของพระองค์ ¹⁵ อู้กับหมู่เข่าว่า “เขามีความตั้งใจตีจะกินมือ *ปัสกา*นี้กับหมู่บ้าน ก่อนตีเขาจะต้องทนตักกรมาน ¹⁶ เขาขอบอกไว้ว่าเขาจะบ่กินมือ *ปัสกา*นี้แหลม จันความหมายของ *ปัสกา*นั้นจะสมบุรณ์ใน *แผ่นดินของพระเจ้า*” ¹⁷ พระองค์ยกอกน้ำอ้อนขึ้นมา เมื่ออธิษฐานขอบพระคุณพระเจ้าแล้ว ก็สั่งหื้อหมู่สาวก บอกว่า “เอาไปแบ่งกันกินเนอ ¹⁸ เขาบอกหมู่บ้านว่า ตั้งแต่นี้ไปเขาจะบ่กินเหล้าอ้อนแหลมแล้ว จันกว่าแผ่นดินของพระเจ้า จะมาแพว” ¹⁹ แล้วพระองค์ก็หยิบเข้าขนมปังขึ้นมา ขอบพระคุณพระเจ้าแล้วก็บียันหื้อหมู่สาวก อู้ว่า “นี่เป็นกำยของเขา ตีได้หื้อไว้กับตาดตั้งหลาย หื้อเยี่ยจาวอ เปื่อก็ตีเลิงเขา” ²⁰ เมื่อกินเข้าขนมปังแล้วพระองค์ก็กำกัวยขึ้นมายเยี่ยอย่างเดียวกัน แล้วอู้ว่า “ถ้อยนี้เป็น *พันธสัญญา* ใหม่หละหว่างพระเจ้ากับตาดตั้งหลายตีพระองค์จะยขึ้นโดยเลือดของเขา ²¹ แต่พ้อเตื่อคนตีจะหักหลังเขา ก็อยู่ตวยกันกับเขาบนตีตีนี้ ²² บุตรมนุษย์จะตองจาดไปตามตีพระเจ้าได้กำหนดไว้แล้ว แต่ความฉิบหายก็จะเกิดกับคนตีหักหลังบุตรมนุษย์” ²³ แล้วหมู่สาวกก็ถามกันไปมาว่า จะเป็นไฟในหมู่เขาตีจะเยี่ยจาวอ

กานเลิงกันเรื่องไฟเป็นใหญ่

²⁴ หมู่สาวกเลิงกันว่า ไฟจะเป็นใหญ่ตีสุดในแผ่นดินของพระเจ้า ²⁵ พระองค์จิงอู้กับหมู่เข่าว่า “กษัตริย์ของ *คนต่างจาด* เป็นเจ้านายปกครองคนตั้งหลายโดยกานบังคับ กับผู้มีอำนาจหมู่นี้ก็อ้อนตีว่าเกาว่าเป็นผู้มีบุญคุณของคนตั้งหลาย ²⁶ แต่สำหรับหมู่บ้านนั้นบ่เป็นจาวอินเนอ คนใดเป็นใหญ่ก็หื้อคนนั้นเป็นคนเล็กน้อยตีสุด คนใดเป็นนายก็หื้อเป็นคนอับใจ ²⁷ จะถามว่าคนตีบ่ตั้งตีกับคนตีอับใจ ไฟเป็นใหญ่เหลือกัน คนตีบ่ตั้งตีบ่ใช้เกา แต่เขาอยู่ตวยตาดตั้งหลาย เหมือนเป็นคนอับใจ

28 “ท่านตั้งหลายเป็นคนดีได้อยู่กับเขา ในเวลาที่เขาต่อสู้กับความลำบาก 29 พระบิดาได้จัดเตรียมแผ่นดินแล้วมอบหื้อเขาจากใจ เขาก็จัดเตรียมแล้วมอบหื้อท่านตั้งหลายจากใจ 30 เพื่อบุญของท่านจะได้คืนได้เต็มอ่วมเต็มกับเขาในแผ่นดินของเขา กับท่านตั้งหลายจะได้นั่งบนบัลลังก์ เพื่อดัดสินสิบสองพะกุนของคนอิสราเอล

พระเยซูตายตึกเรื่องเปโตรจะละพระองค์

31 “ซีโมนเหย ซาต่านได้ขอมุ่ท่านไว้ เพื่อกจะเอาไปฝังไปอ่อนเหมือนเป็นฝังข้าว 32 แต่เขาได้อธิษฐานเพื่อตัวท่าน เพื่อบุญท่านจะได้ขาดความเชื่อ แล้วเมื่อท่านกลับใจมาหาเขา ก็หื้อช่วยมุ่บั้งนั้งหื้อมีความเชื่อเข้มแข็งนักขึ้นตวยเน่อ” 33 เปโตรบอกพระองค์ว่า “พระองค์เจ้าข้า ข้าพเจ้าพร้อมแล้วที่จะไปตวยท่าน บ่ว่าจะติดคอก กว่าจะตายก็ได้” 34 พระเยซูบอกเปโตรว่า “คืนนี้ก่อนไก่ขัน ท่านจะบอกบั้งจ๊กเขาถึงสามเตื่อ”

35 พระเยซูถามมุ่สาวกว่า “ตอนตีเขาใจีต่านตั้งหลายออกไปบอกข่าวดี แล้วบั้งหื้อเขาตงตางค ฤสสะพาย กว่าจะเก็บแหมกุ่ไปตวยนั้น ต่านตั้งหลายขาดอะยังฟ่อง” เขาตั้งหลายก็ปากันบอกว่า “บั้งขาดอะยังสักอย่าง” 36 พระเยซูบอกเขาว่า “แต่บั้งเดี่ยวนีไฟมีตงตางค กว่าจะตงตางค ก็หื้อเอาไปตวย ไฟบั้งมีตงคก็หื้อขายเสื่อคุมชื้อดาบเหย 37 เขาบอกต่านตั้งหลายว่า คำตีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ตีอู่ถึงเขาจะต้องเป็นไปต่านนั้น คือคำตีว่า ‘พระองค์ถูกนับอยู่ในมุ่เดียวกันกับคนบั้งดี’ † คำตวยตึกตีเล็งถึงเขาบั้งคำลั้งจะเป็นเตื่อ” 38 มุ่เขาบอกพระองค์ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า มุ่เขาบั้งมีดาบสองเสียนครับ” พระองค์บอกว่า “ปอแล้ว”

พระเยซูอธิษฐานในสวน

39 พระเยซูออกจากกรุงเยรูซาเล็ม ไปตีดอยบังกอกเทศเหมือนตะกอน มุ่สาวกก็ไปตวยพระองค์ 40 ตีดอยนั้นพระองค์บอคมุ่สาวกว่า “หื้ออธิษฐานเน่อเพื่อบั้งท่านจะบั้งตงอยู่ในอำนาจของก้านลงใจ” 41 พระองค์เตียวไปแหมน้อย ไก่ประมาณเอาบั้งห็นข้าง แล้วคูกเขาลงอธิษฐานว่า 42 “พระบิดาเจ้าข้า ถ้าพระองค์บั้งใจ ขอหื้อถ้อยแห่งความตึกยากนี้บั้งไปจากข้าพระองค์เหยเตื่อ แต่ขอหื้อเป็นไปต่านความตังก้านของพระองค์บั้งใจของข้าพระองค์” 43 มี *ภูตสวรรค์* องค์หนึ่งจากสวรรค์มาปากฎจ้วยพระองค์หื้อมีกำลังใจนักขึ้น 44 เมื่อพระองค์เป็นตึกหนัก ก็ยังตั้งใจอธิษฐานนักขึ้น จนหื้อไหลเป็นเหมือนเลือดออก หยดลงดินเป็นเม็ดใหญ่ 45 เมื่ออธิษฐานแล้ว พระองค์ก็ลุกเตียวบั้งมาหามุ่สาวก ก็หันมุ่เขากลับอยู่ย่อนตึกใจจนอด 46 พระองค์จั้งอู่ว่า “กลับเหยเยะยัง ลุกขึ้นอธิษฐานเพื่อกจะบั้งตงอยู่ในอำนาจของก้านลงใจ”

ก้านหักหลังกับก้านจับกุมพระเยซู

47 บังกองพระองค์อู่ลั้งยังบั้งตงเข้าปากเตื่อ ก็มีหลายคนเตียวเข้ามา มียูดาสตีเป็นสาวกคนหนึ่งในสิบสองคนนั้นนำหน้า ยูดาสก็เข้ามาไก้พระเยซูแล้วตึกตวยพระองค์โดยก้านจูบ 48 พระองค์ก็ถามว่า “ยูดาส เจ้าจะหักหลังบุดมบุดมด้วยก้านจูบกา” 49 เมื่อมุ่สาวกคนอื่น ๆ หันว่าจะมีอะยังเกิดขึ้นต่อไป จึงถามพระเยซูว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า เขาตงบั้งเหยบั้ง” 50 แล้วคนบั้งในมุ่สาวกก็จิกดาบออกมา ฟันคนฮับใจของมหาปุโรหิต ถูกหูเผิกขวาบุด 51 พระเยซูก็หันเขาไว้แล้วเก็บเอาใบหุมาต้อหื้อคนนั้น หูเขาก็หายเป็นปกติ 52 พระเยซูอู่กับมุ่หัวหน้าปุโรหิต มุ่นายทหารอักษาพระวิหาร กับมุ่ *คนเต่าคนแค* ตีมายับพระองค์ว่า “มุ่เจ้าหันเขาเป็นจ้อรกา เล็งได้คำดาบคำค้อนมายับเขา 53 เขาอยู่ตวยต่านตั้งหลายจิวันในพระวิหาร ต่านตั้งหลายก็มายับเขา แต่บั้งเดี่ยวนีเป็นเวลาของมุ่ต่านแล้วเน่อ เป็นเวลาของอำนาจแห่งความมิด”

เปโตรบอกว่าบั้งจ๊กพระเยซู

54 มุ่นายทหารยับพระเยซูพาไปบ้านมหาปุโรหิต เปโตรเตียวก่อนตวยพระองค์ไปห่างๆ 55 เมื่อมุ่เขาตงไฟตีก่างข่วงแล้วปากันหังไฟ เปโตรก็บั้งหังไฟตวยมุ่เขา 56 มีสาวใจีคนบั้งหังเปโตรบั้งหังไฟอู่ไก้ๆ ก็ส้องผ่อหน้าเปโตรแล้วอู่ว่า “คนนีก็อยู่ตวยเยซู” 57 เปโตรปฏิเสรวว่า “นางเหย คนบั้งบั้งบั้งจ๊กอ” 58 แหมสักคำเตียวบั้งจ๊กคนบั้งหังเขาก็อู่ว่า “เจ้าเป็นคนบั้งในมุ่บั้งนั้นตวย” เปโตรก็บอกว่า “อ้ายเหย บั้งจ้อ” 59 แหมสักจิวบั้ง มีแหมคนฮันฮันเหยงขันว่า “แม่บั้งแล้ว คนนีอยู่ตวยคนจ้อเยซูเน่อ” ย้อนเขาเป็นจาวกาลิสเหมือนกัน” 60 เปโตรก็อู่ว่า “อ้ายเหย ตู่วามันบั้งบั้งอู่เรื่อง” เมื่อเปโตรกำลังอู่ลั้งยังบั้งตงเข้าปาก ไก้ก็ขัน 61 องค์พระผู้เป็นเจ้าเหยหลังมาผ่อเปโตร แล้วเปโตรก็เลยก็ตึงคำอู่ตีพระเยซูเหยบอเขาว่า “คืนนี้ก่อนไก่ขัน ท่านจะบอกว่าบั้งจ๊กเขาสามเตื่อ” 62 เปโตรก็ออกไปตงนอกแล้วไห้เสียใจขนาด

63 คนตีกุมพระเยซูก็เยาะเหยเยบตงพระองค์ 64 เอาฝ่ามิดต่าพระองค์ ตบหน้าพระองค์ แล้วถามว่า “ตวยมาคำล้อว่าไฟตบหน้าเจ้า” 65 แล้วอู่หยามใส่พระองค์แหมหลายอย่าง

พระเยซูต่อนหน้าสภา

66 แจ้งเจ้ามามุ่คนเต่าคนแค มุ่หัวหน้าปุโรหิตกับมุ่ธรรมาจารย์ก็ประชุมกัน มุ่เขาปาพระเยซู เข้ามาในสภาของมุ่เขาตวย 67 ถามพระเยซูว่า “ต่านเป็น *พระคริสต* กา บอมาเตื่อ” พระเยซูตอบว่า “เล็งเขาบอ มุ่ต่านก็บั้งจ้อ” 68 ถ้าเขาถามต่านๆ ก็จั้งบั้งเขา 69 ตั้งแต่นี้ไปบุดมบุดมจะได้นั่งตงเผิกขวาของพระเจ้าผู้มีฤทธิอำนาจ” 70 มุ่เขาก็ถามพระองค์แหมว่า “ต่านเป็น *พระบุดมของพระเจ้า* กา” พระองค์ก็ตอบว่า “มุ่ต่านอู่แล้วว่าเขาเป็น” 71 มุ่เขาก็ปากันว่า “มุ่เขาบั้งต้องมีพยานอะยังแหม ย้อนได้ฮันก้าจากปากของเขาแล้ว”

พระเยซูต่อนหน้าเจ้าเมืองปลาต

23 แล้วกูกคนตีประชุมก็ลุกขึ้นปาพระเยซูไปหาปลาตตีเป็นเจ้าเมือง 2 มุ่เขาฟ้องว่า “มุ่เขาหันบั้งจ้อคนนีฮู้คนตงหลายบั้งเสียภาษีหื้อ *ซีซาร์* แล้วก็อ้างว่าตัวเขาคือ *พระคริสต* เป็นกษัตริย์องค์หนึ่ง” 3 ปลาตชกถามพระเยซูว่า “ต่านเป็นกษัตริย์ของจาวยิวกา” พระองค์ก็ตอบว่า “ต่านอู่แล้ว” 4 ปลาตจั้งบอคมุ่หัวหน้า *ปุโรหิต* กับคนตงหลายว่า “เขาบั้งมีหลักฐานอะยังตีจั้งลงตีบั้งบั้งจ้อคนนี” 5 มุ่เขาฮันฮันฮันอย่างเหยงขันว่า “คนนีฮู้จาวเมืองหื้อวุ่นวายโดยคำสอนของเขาไปไคว้แคว้นยูเดีย ตั้งเก้าตีแคว้นกาลิสตีก่อนแล้วจันมาถึงตีนี้”

พระเยซูต่อนหน้ากษัตริย์เฮโรด

6 เมื่อปลาตได้ฮันจ้อจันก็ถามว่า “บั้งจ้อคนนีเป็นจาวกาลิสกา” 7 เมื่ออู่ว่าพระเยซูมาจากดินแดนตีกษัตริย์เฮโรดปกครองอู่ ก็ส้องพระองค์ไปหาเฮโรด ตอนนั้นต่านอยู่ในกรุง *เยรูซาเล็ม* ปอดตี 8 เมื่อเฮโรดหันพระเยซูก็ตีใจ ย้อนต่านไค้ปะพระเยซูมาเมินแล้ว ต่านเหยได้ฮันเรื่องพระเยซู ก็หวังว่าจะได้หันพระองค์เหยเยะก้านอักษรร้อยฟ่อง 9 เฮโรดจั้งถามพระเยซูหลายอย่าง แต่พระองค์บั้งบั้งบั้งจ้ออย่าง 10 มุ่หัวหน้าปุโรหิตกับมุ่ *ธรรมาจารย์* ก็ใส่ความพระเยซูอย่างรุนแรง 11 เฮโรดกับมุ่ทหารของเขาปากันไค้หัวใส่พระองค์เยาะเหยเยดุกดุกแควนพระองค์ เอาเสื่อคุมอย่างตีของกษัตริย์หื้อพระองค์บั้ง แล้วส้องพระองค์บั้งไปหื้อปลาตแหม 12 ปลาตกับเฮโรดก็คินตีกันในวันนั้น ย้อนว่าตะก่อนเป็นคัตตุ่กัน

† 22:37 *อสย. 53:12*

พระเยซูถูกฆ่าตัดสืบ

13 ปิลาตอ้องหมู่หัวหน้าปุโรหิต หมู่ผู้นำจาวยิว กับคนตังหลายมาประชุมกัน 14 แล้วอู้กับหมู่เข่าว่า “ตั้นตังหลายได้ปากณีนีมาหาเอา ฟ้องว่าเขาได้สู้จาวเมืองหืออกบฏ เขาได้สอบสวนเขาต่อหน้าตั้นตังหลายแล้วก็เห็นว่าปมีหลักฐานพอที่จะตัดสืบได้ว่าเขาเยยะผิดอย่างตั้นตังว่าลอ 15 กษัตริย์เฮโรดก็เห็นว่าเขาปมีความผิดเหมือนกัน ย้อนจาวอันกษัตริย์เฮโรดได้ส่งตัวปึกมาหือเอาแหม เขาเห็นว่าคนนีปได้เยยะผะผิดจันต้องลงได้เขเถิงต้าย 16 เขาจะสั่งเขียนเขาแล้วปล่อยไปเหยีย” †

18 คนตังหลายปากันเ็นเสียงดังบอกปิลาตว่า “เอาคนนีไปฆ่าเหยียแล้วปล่อยบารับบัสหือหมู่เขาต๊ะ” 19 (บารับบัสถูกยับขังคอกในข้อหาฆ่าคนต้าย กับก่อกำนุ่นวายในกรุงเยรูซาเล็ม) 20 ปิลาตยังมีใจไค่ปล่อยพระเยซู ก็อู้กับหมู่เขาแหมต๊ะนึ่ง 21 คนหมู่นั้นก็เ็นเสียงดังบอกปิลาตว่า “เขิงบนไม้กางเขน เขิงบนไม้กางเขน” 22 ปิลาตอู้กับหมู่เขาเป็นต๊ะต๊ะสามว่า “เขิงเขาเยยะผะผิด เขาเยยะผะผิด ผิด เอาปเห็นว่าเขามีความผิดจันต้องต้ายลอ เขาจะเขียนเขาก็ปอ แล้วจะปล่อยตัวไป” 23 คนตังหลายอ้องเป็นเสียงเดียวกันว่า “เขิงบนไม้กางเขน” 24 ปิลาตตัดสืบใจเยยะตามตั้นหมู่เขาต๊ะนึ่ง 25 จิงปล่อยคนต๊ะถูกยับเข้าคอกในข้อหาก่อกำนุ่นวายกับฆ่าคนต้าย หือหมู่เขาไป ส่วนพระเยซูก็หือหมู่เขาเอาไปเยยะจาวใดก็ได้ ตามใจหมู่เขา

กำนเขิงบนไม้กางเขน

26 เมื่อกหารปาพระเยซูออกไป หมู่เขาเขซีโมนจาวเมืองไซริน ตี้กำลึงลูกบ้านนอกมา หือแบกไม้กางเขนตวยพระองค์ไป 27 มีคนจำนวนนักตวยพระองค์ไป ตึงหมู่แม่ญิงตีให้ยอนอินดูพระองค์ 28 พระเยซูเหลือยมาพ้อหมู่เขาแล้วอู้ว่า “ลูกสาวแห่งเยรูซาเล็มเหยีย บ่ถ้าให้ยอนอินดูเอา แต่หือให้ยอนอินดูตัวเก่ากับลูกของตัวต๊ะ” 29 ยอนจะมีเวลาตั้นตั้นตังหลายจะว่า “แม่ญิงหมู่นี้ตีเป็นหมัน ตองต๊ะปได้มากับหวนมตีหละอ้อนบ่เคยดูต๊ะ เป็นสุข” 30 เวลานั้นหมู่เขาจะอู้กับตวยตังหลายว่า ‘ขอดอยไหยดมาตังเฮา ขอม่อนดอยบังเฮาไว้บ่ต๊ะ’ ††31 ยอนว่าถ้าคนตังหลายเยยะกับคนบรสิสุทรีขนาดนี้ แล้วจะเหยียจะเกิดขึ้นกับคนตีเยยะผิดพ้อง”

32 หมู่ทหารกุมนักได้เขแหมสองคนมาตวยพระเยซู เพื่อฆ่าพร้อมกับพระองค์ 33 หมู่เขาปาตึงสามคนมาตึงตีแห่งต๊ะนึ่งจิงว่า “เน็นกระโหลงหัว” แล้วเอาพระเยซูเขิงบนไม้กางเขนอ่วมกับนักได้เขสองคนตังชายคนตึง ตังขวาคนตึง 34 พระเยซูอูธิษฐานว่า “พระบิดาเจ้าข้า ขอยกได้เขหือหมู่เขาตวย ยอนหมู่เขาปู้ว่ากำลึงเยยะผะผิด” หมู่ทหารเอาเสื้อผ่าของพระองค์มาจากเบอร์แบ่งกัน

35 จาวเมืองตังหลายก็ยิบพ้ออยู่ หมู่ผู้นำจาวยิวอู้เยยะเยียพระองค์ว่า “เขาจิวยจิวตคนอื่นหือรอดได้ ก็หือจิวยจิวตตัวเก่าพ้อลอ ถ้าเขาเป็นพระคริสตผู้ตีพระเจ้าได้เลือกไว้” 36 หมู่ทหารก็เยยะเยียพระองค์ตวย หมู่เขาเอาเหล้าจุนส้มหือพระองค์กิน 37 อู้ว่า “ถ้าตั้นเป็นกษัตริย์ของจาวยิวก็จิวยตัวเก่าหือรอดก่อนต๊ะ” 38 มีป้ายเขียนข้อความติดไว้เหนือหัวพระองค์ว่า “คนตีคือกษัตริย์ของจาวยิว”

39 นักได้เขคนตึงตีถูกเขิงบนไม้กางเขนข้างพระองค์ ก็เยยะเยียพระองค์ว่า “ตั้นเป็นพระคริสตผู้ตีเจ้าจิวยตัวเก่ากับเฮาหือรอดแหล่” 40 แต่มีนักได้เขคนตึงตีห้ามเข่าว่า “บ่กั้วพระเจ้ากา เจ้าตีเป็นนักได้เขตีต้องถูกฆ่าต้ายเหมือนกัน 41 เฮาสองคนก็สมกับได้เขนตี แต่หมู่เขาได้ขบได้เขตามตั้นหมู่เขาเยยะไปนึ่ง แต่ตั้นคนนีปได้เยยะผิดจะเหยียเลย” 42 แล้วเขาก็อู้ว่า “พระเยซูเจ้าข้า ขอก็ดหาข้าพเจ้าพ้อง เมื่อพระองค์เข้าไปในสวนสวรรค์” 43 พระเยซูตอบเข่าว่า “เฮา

† สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อ 17 ตี้ว่า ยอนปิลาตต้องปล่อยนักได้เขคนตึงตีคอกตังหลายในงานปัสกาของคู้ †† 23:30 ฮย. 10:8

บอกความจริงแก่ตั้นตังว่า วันนีตั้นตังจะได้อยู่กับเฮาในสวนสวรรค์แน่นอน”

กำนต้ายของพระเยซู

44 ต่อนั้นเป็นเวลาประมาณต๊ะยงวัน ก็มิดไปไคว่แผ่นดินจันเถิงปายสามโมง 45 ตะวันก็ดับมิดไป ผ่ากั้งใน พระวิหาร ก็ฉีกออกเป็นสองเผ็ก 46 พระเยซูอ้องเสียงดังขึ้นว่า “พระบิดาเจ้าข้า ข้าพระองค์ขอมอบวิญญาณของข้าพระองค์ไว้กับพระองค์” เมื่ออู้จาวอันแล้วก็ต้าย 47 นายร้อยทหารเมื่อเห็นเหตุการณ์เป็นไปจาวอัน ก็สรรเสริญพระเจ้าว่า “แต่ๆ แล้ว ตั้นคนนีเป็นคนบรสิสุทรี” 48 คนตังหลายตีมาหลุ่มพ้อเหตุการณ์ ก็ปากันตบอกรดวยความโศกเศร้าเสียใจปึกเมื่อบ้าน 49 คนตีอู้จักพระเยซู กับหมู่แม่ญิงตีเคยติดตามพระองค์จาวกา ลิสสิก็ปากันยิบพ้ออยู่ห่างๆ

กำนฝังศพพระเยซู

50 มีป้อจายคนตึงจือโยเซฟ เป็นคนดีกับเยยะถูกตองตามธรรมกับเป็นสมาชิกสภาคนตึง 51 เขาเป็นจาวอารีมาเรียอยู่ในแคว้นยูเดียกับกำลึงถ้ำ แผ่นดินของพระเจ้า เขาปเห็นตวยในกำนตัดสืบฆ่าพระเยซู 52 เขาเข้าไปหาปิลาตเพื่อขอศพพระเยซู 53 เมื่อได้ขออนุญาตแล้ว ก็เอาศพลงมาจากไม้กางเขน เอาผ้าลินินป็นศพ แล้วเอาไปไว้ในอุโมงค์ตีเจาะเข้าไปในหิน อุโมงค์นึ่งนึ่งยังปได้ใส่ศพคนใดต๊ะ 54 วันนึ่งเป็นวันดา วันสะบาโต †

55 หมู่แม่ญิงตีเคยติดตามพระเยซูมาจากกา ลิสสิก็ไปตวยโยเซฟตีอุโมงค์นึ่งนึ่ง จะได้เห็นว่าเขาเอาศพไว้จาวใด 56 จาวนั้นหมู่เขาก็ปึกเมื่อบ้าน ไปเทียบเครื่องหอมกับน้ำมันหอมเปือจะเอามาอาบศพพระเยซู แต่ในวันสะบาโตเขาปากันอย่างวันตึงตาม บทบัญญัติ ของจาวยิว

กำนเป็นขึ้นจาวความต้าย

24 เจ้ามิดวันติด หมู่แม่ญิงเอาเครื่องหอมตีเขาจิดเทียบไว้มาตี อุโมงค์ฝังศพของพระองค์ 2 หมู่นางก็หันป่าหินใหญ่ตีติดปากอุโมงค์ฝังศพอยู่ กิ่งออกไปแล้ว 3 เมื่อหมู่นางเข้าไปตึงในตีพ้อปเห็นศพของพระเยซูของคัพผู้เป็นเจ้า 4 เมื่อกำลึงก็ตี ยอนบ่เข้าใจในเหตุการณ์นึ่ง ก็มีย้อจายสองคนมายิบอยู่ใกล้ๆ เสื้อผ่าเหลือมมาบๆ จันพ้อบจะปได้ 5 แม่ญิงหมู่นั้นก็วเลยกับหน้าลงดิน ป้อจายสองคนนึ่งอู้กับหมู่เข่าว่า “หมู่เจ้ามาหาคนเป็นในหมู่คนต้ายเยยะผะผิด 6 พระองค์บ่อยู่ตีนี้แต่พระเจ้าเยยะหือพระองค์เป็นขึ้นจาวความต้ายแล้ว หือก็ตีถึงกำตีพระองค์ได้อู้กับตั้นตังหลายเมื่อพระองค์อยู่ในแคว้นกาลิลีว่า 7 บุตรมนุษย์จะถูคมอบไว้ในอำนาจของคนบาป จะถูกเขิงไว้บนไม้กางเขน จันต้าย แล้วในวันตึงสามพระองค์จะเป็นขึ้นจาวความต้าย” 8 เมื่อหมู่นางก็ตี จิงกำตีพระองค์อู้นึ่งได้ 9 เมื่อปึกจาวอุโมงค์ตีปากันไปบออกหมู่สาวกสิบเจ็ดคนกับคนตึงตึง ต้มตีได้หันได้ยิบมานั้น 10 คนตีไปบออกหมู่จักรสาวกคือ มารีย์จาวมิกดาลา โยอันนา มารีย์แม่ของยาขอบ กับแม่ญิงคนอื่นต้อยตวยกัน 11 หมู่จักรสาวกบ่เจือ ห่าวแม่ญิงหมู่นี้อู้ไปล่อย 12 เปโตรเมื่อได้ยิบแล้ว ก็ล่นไปตีอุโมงค์ก็มส่งเข้าไปในอุโมงค์ ก็หันกำตีป็นศพต๊ะอื่น เปโตรก็จิดแล้วปึกบ้าน

กำนต้ายตวยไปหมู่บ้านเอมมาจอส

13 ในวันตึงตึงนึ่ง มีสาวกสองคนออกจาวกรุง เยรูซาเล็ม ไปหมู่บ้านเอมมาจอส หมู่บ้านนี้อยู่ห่างจาวกรุงเยรูซาเล็มสิบเจ็ดกิโลเมตร 14 เมื่อต้ายตวยไป หมู่เขาอู้กันเรื่องเหตุการณ์ตีเกิดขึ้นกับพระเยซู 15 ต่อนตีหมู่เขากำลึงอู้กันอยู่ พระเยซูก็เข้ามาหาแล้วต้ายไปตวยกัน 16 พระเจ้าเยยะหือหมู่เขาจิงจำพระองค์ปได้ 17 พระองค์ถามหมู่เข่าว่า “

‡ วันดา ในสมัยก่อนเป็นวันศุกร์ วันสะบาโตตึงตีหลังจากตะวันตกดินของวันศุกร์

หละหว่างเตียวตางมาตีหมู่ต่านอู้กัันเรื่องอะหยัง” หมู่เขาก็หยุดยืน หน้าท่งต้องเศร้างอยู่ 18 คนหนึ่งจื่อเคลโอปัสก็ถามพระองค์ว่า “ ต่านท่งจะเป็นคนเดียวในกรุงเยรูซาเล็ม ตีบ่ออู้เรื่องเหตุการ์ณตีง หลายตีเกิดขึ้นในสองสามวันตีเหยยท่ง” 19 พระเยชูถามเขาว่า “เหตุ การ์ณอะหยัง” เขาก็ตอบพระองค์ว่า “เหตุการ์ณตีงพระเยชูจาว เมืองนาซาเร็ธ เป็นเป็น *ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า* ตีมีฤทธิ์ อำนาจในก่านงาน กับในท่งอู้ต่อหน้าพระเจ้ากับต่อหน้าคนตีงหลาย 20 หมู่หัวหน้า *ปุโรหิต* กับหมู่ผู้นำของหมู่เขาได้มอบพระองค์ให้อูก ตัดสินลงได้ษถึงต่าย หมู่เขาเอาพระองค์เขิงบนไม้ก่างเขน 21 แต่เอา ตังหลายได้หวังไว้ว่า ต่านผู้ตีงจะเป็นผู้ไถ่จาวอิสราเอลจากอาณาจักร โรม 22 ซ้าวันตีงเป็นวันตีสามแล้วตีเหตุการ์ณตีงเกิดขึ้น เจ้ามืดวันตีงมี แม่ญิงสองสามคนเหยยหื้อหมู่เขาจัดขนาด หมู่เขาไปตีอูโมงคฝิงศพ พระเยชู 23 แต่บ่หันศพของพระองค์ ก็ปีกมาเล่าหื้อฟ่งว่า ได้หันหมู่ *กุตสวรรค์* กับหมู่กุตสวรรค์บอกท่งว่า พระองค์ยังมีจีวิตอยู่ 24 มีบาง คนในหมู่เขาก็ไปฟ่อตีอูโมงค แต่บ่หันพระองค์อย่างตีหมู่แม่ญิงบอก นั้นละ”

25 พระเยชูอู้กับสองคนตีงว่า “เออคนง่าว เป็นจาได้บ่เจือท่งตีผู้เป็ นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าได้บอกไว้ 26 จ่าเป็นตี *พระคริสต์* จะต่อง กนตุ๊กกรมานจาอั้น แล้วจิงจะไถ่ฮับเกียรติบ่ใจกา” 27 พระเยชู อธิบายสิ่งตีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ตีเล็งถึงพระองค์ ตังแต่โมเสสจัน ถึงผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าตีงหมดหื้อเขาฟ่ง

28 เมื่อไถ่จะแพวหมู่บ้านตีหมู่เขาไปบั้น พระเยชูเหยยเหมือนจะเตียว ก่ายไปเหยย 29 แต่หมู่เขาก็อู้เหนียวพระองค์ไว้ว่า “เจียต่านย้างตวย กั้นเตือะ บ่าเตือะนี้คี่ค้ำแล้ว ตะวันเทือบจะตกแล้ว” พระองค์ก็เข้าไป ย้างตวยหมู่เขา

30 ต่อนตีพระองค์กั้นข้าวตวยหมู่เขา พระองค์ก็เหยยเข้าหนมบึง ขอบพระคุณพระเจ้า แล้วหักส่งหื้อหมู่เขา 31 พระเจ้าก็เหยยหื้อหมู่เขา จ่าพระองค์ได้ หมู่เขาก็จ่าพระองค์ได้แต่พระองค์หายตัวไปเหยยแล้ว 32 หมู่เขาก็อู้กัันว่า “ใจหมู่เขาเต็นตีบๆ ตีบๆ เมื่ออู้กัันมาตีงตางกับ เมื่อพระองค์อธิบายพระคัมภีร์หื้อฟ่งแม่บ่ท่ง” 33 แล้วตีงสองคนก็ ฟังปีกไปกรุงเยรูซาเล็ม เมื่อมาแพว ก็ปะหมู่สาวกสิบเอ็ดคนท่งจ่าจุม นุมกัันกับคนอื่นหลายคน อู้กัันว่า 34 “องค้พระผู้เป็นเจ้าได้เป็นขึ้น จากความต่ายเตือๆ ซิโมนคี่หัน” 35 สองคนตีงก็เล่าเรื่องตีงเกิดขึ้น ต่ามตาง กับตีเขาจ่าพระองค์ได้ต่อนหักเข้าหนมบึง

พระเยชูปากฎแก่สาวกของพระองค์

36 เมื่อสองคนตีงท่งท่งเล่าเรื่องหื้อหมู่สาวกตีงหลายฟ่ง พระเยชูก็ เข้ามายืนอยู่ต่ามก่างหมู่เขา แล้วก็อู้ว่า “บ่อหื้อหมู่ต่านมีสันติสุข เตือะ” 37 หมู่เขาตักใจก็ท่งท่งว่าหับผี 38 พระเยชูก็อู้กับหมู่เขาว่า “เป็น จาได้หมู่ต่านเล็งท่ง สงสัยเหยยอะหยัง 39 ฟ่อมือฟ่อตีงเฮาแล้วจื่อ ฐีว่าเป็นเฮา ยุกตัวเฮาฟ่อล่อ ฝ่บ่มีเนื้อหนิง บ่มีกระดูก เหมือนตีต่าน ตังหลายหันเฮามือ” 40 เมื่อพระองค์อู้จาอั้นแล้ว พระองค์ก็เอามือเอา ตีนหื้อหมู่เขาฟ่อ 41 เมื่อหมู่เขาบ่เจือเตือๆ ว่าเป็นพระเยชู ย้อนหมู่ เขาก่าล้งอู้จ้อจ้อรรมย์ใจกับจันจุมยินตีงอยู่บั้นพระองค์ก็ถามหมู่เขาว่า “ หมู่ต่านมีอะหยังกัันฟ่องท่ง” 42 หมู่เขาก็เอาป่าบึงตีงตีงมาหื้อ พระองค์ 43 พระองค์ก็กั้นสองหน้าเขาตีงหลาย

44 แล้วพระองค์อู้กับหมู่เขาว่า “เมื่อเฮายังอยู่ตวยหมู่ต่าน ก็บอก หื้ออู้ว่าท่งท่งตีเขียนไว้ใน *กนบุญญัตติ* ของโมเสส ท่งตีหมู่ผู้เป็นปากเป็ นเสียงแทนพระเจ้าตีงหลายตีงเขียน กับท่งตีเขียนไว้ในพระธรรม สดุดตี ถึงถึงเฮาตีงตีงจะต่องเป็นเตือตีงตีง” 45 แล้วพระเยชูก็เหยยหื้อ หมู่เขาเข้าใจขื่อต่ามๆ หมู่ตีงในพระคัมภีร์ได้ 46 พระองค์บอกหมู่เขาว่า “มีเขียนไว้ว่า จ่าเป็นตีพระคริสต์จะต่องกนตุ๊กกรมานจันต่าย แล้วใน วันตีสามจะเป็นขึ้นจากความต่าย 47 แล้วหื้อบอกคนท่งจ่าดในนามของ พระองค์ เรื่องก่านกลับใจจากบาป กับเรื่องก่านยกตีงษบาป ตังเทือตี กรุงเยรูซาเล็มก่อน 48 หมู่ต่านจะเป็นพยานในเรื่องหมู่ตีง 49 เฮาจะหื้อ สิ่งตีพระบิดาสัญญาว่าหื้อหมู่ต่าน แต่หมู่ต่านต่องถ่าอยู่ ในกรุง เยรูซาเล็มก่อน จันท่งว่าต่านจะไถ่ฮับฤทธิ์อำนาจจากเบืองบนเหยย ก่อน”

พระเจ้าฮับพระเยชูขึ้นสวรรค์

50 พระเยชูพาหมู่สาวกออกจากกรุงเยรูซาเล็มไปตีหมู่บ้านเบธาเนีย แล้วพระองค์ยกมือปิ่นปอนหมู่เขา 51 เมื่อท่งท่งปิ่นปอนอยู่บั้น พระเจ้าก็ฮับพระองค์ขึ้นไปสวรรค์ 52 หมู่สาวกก็กั้นมัสก่านพระองค์ แล้วปากันปีกเข้ากรุงเยรูซาเล็มตีงจันจุมยินตีง 53 หมู่เขาอยู่ ใน *พระวิหาร* ท่งวัน เปือสสรเสริญพระเจ้า

ยอห์น

เขียนโดย

ถึงแม้ว่าหนังสือข่าวดีเล่มนี้ไม่ได้บอกชื่อของผู้เขียนไว้ แต่ สมัยยุคแรกก็ยอมรับว่า ผู้เขียนหนังสือข่าวดีเล่มนี้คือ ยอห์น ในหนังสือข่าวดีเล่มนี้มีคำอ้างถึง “สาวกดีพระเยซูอีก” หลายต่อ ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่เห็นว่าหมายถึงยอห์น ท่านได้อ้างถึงตัวเก่า ยอห์นเป็นลูกของเศเบดีกับเป็นอัยของยากอบ ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่ก็คิดว่าหนังสือข่าวดีเล่มนี้ได้เขียนระหว่างปี ค.ศ. 85-96 หนังสือข่าวดีเล่มนี้เป็นเล่มสุดท้ายที่ได้เขียนไว้

คนถือกันว่ายอห์นเขียนหนังสือข่าวดีเล่มนี้ขึ้นที่เมืองเอเฟซัส ยอห์นบอกจุดประสงค์ของท่านเขียนนี้ในบทที่ 20:31 ไว้ว่า “แต่ที่ได้เขียนสิ่งเหล่านี้ลงไปก็เพื่อหมู่ท่านจะเชื่อว่า พระเยซูเป็น คือ และถ้าไฟวางใจพระองค์ ก็จะมีชีวิตนิรันดร์” ท่านได้เขียนถึงคนที่อยู่นอกดินแดนปาเลสไตน์

หนังสือข่าวดีที่ยอห์นได้เขียนนี้ต่างกับหนังสือข่าวดีสามเล่มแรก โดยที่ยอห์นไม่ได้เล่าเรื่องคำเพียบของพระเยซูเหมือนสามเล่มก่อนหน้า นี้ แทนที่จะเล่าเกี่ยวกับคำเพียบของพระเยซู ยอห์นได้เล่าถึงหมายสำคัญเจ็ดอย่างตีพระเยซูเยาะ กับได้บันทึกคำหลายคำตีพระเยซูอยู่เกี่ยวกับพระองค์เอง พระองค์ชื่อว่า “เขาเป็น” เจ็น “เขาเป็นความเป่งแจ้งของโลก” “เขาเป็นตางนั้น เป็นความจริง กับเป็นชีวิต” ในหนังสือข่าวดีเล่มนี้ยังได้บันทึกคำของพระเยซูตีบมีในสามเล่มแรก หมายสำคัญตีพระเยซูเยาะกับคำตีพระองค์ถึงพระองค์เอง ตียอห์นได้เขียนบอกไว้ที่นั่นก็แสดงหือกันว่า พระเยซูเป็นบุตรของพระเจ้าแต่ๆ

พระคำได้เกิดมาเป็นมนุษย์

1 ก่อนที่พระเจ้าจะสร้างโลกนี้ ก็มีผู้ตั้งอื่กันว่า พระคำ อยู่แล้ว พระคำอยู่กับพระเจ้า กับเป็นพระเจ้าด้วย ² พระคำอยู่กับพระเจ้าตั้งแต่เมื่อเกี้ยว ³ พระเจ้าใช้พระคำสร้างทุกสิ่งทุกอย่าง ในทุกสิ่งที่เกิดขึ้นมีอะหยังเลยตีเกิดนอกเหนือจากพระคำ ⁴ พระคำเป็นเกี้ยวเจี้ยว ⁵ กับเจี้ยวนั้นก็นำความเป่งแจ้งมาหือทุกคน ⁶ ความเป่งแจ้งส่องเข้ามาในความมืด แต่ความมืดเยาะหือความเป่งแจ้งดับไม่ได้ ⁷ พระเจ้าได้ส่งบืออายมาคนหนึ่งจือยอห์นผู้หือ *บัพติศมา* ⁸ ท่านมาเป็นพยานหือความเป่งแจ้งนั้น เพื่อกันจะได้เจี้ยวความเป่งแจ้งนั้น โดยคำพยานของท่าน ⁹ ยอห์นบือใช้ความเป่งแจ้งนั้น แต่ท่านมาเป็นพยานหือความเป่งแจ้งนั้น ¹⁰ พระองค์ ผู้ตีเป็นความเป่งแจ้งแต่ ตียเยาะหือกันคนหันความจริงเรื่องพระเจ้านั้น คำลึงเข้ามาในโลก ¹¹ พระองค์นั้นอยู่ในโลกนี้ ถึงแม้ว่าพระเจ้าสร้างโลกขึ้นมาโดยพระองค์ แต่ก็บือมีไฟในโลกนี้ ¹² พระองค์ได้มาตีบ้านเมืองของพระองค์ แต่บือน้องจาวบ้านของพระองค์ ก็ยังบือยอมฮับพระองค์ ¹³ แต่ไฟตียอมฮับและเจี้ยววางใจในพระองค์ พระองค์ก็หือสิกร์เขาเป็นลูกของพระเจ้า ¹⁴ บือใช้ลูกตีเกิดจากคน กาวาเกิดจากความตึงกันตางกาย กาวาเกิดจากความตึงกันของบือแม่ แต่พระเจ้าเยาะหือเป็นลูกของพระองค์

¹⁵ พระคำได้มาเกิดเป็นคนและอยู่ตามก้างหมู่เขา พระองค์มีพระคุณกับความจริงเกี่ยวกับพระเจ้าอย่างเต็มล้น แล้วหมู่เขาเคยหันความยิ่งใหญ่ของพระบุตรองค์เดียวตีมาจากพระบิดา ¹⁶ ยอห์นเป็นพยานเรื่องของพระองค์และอื่บอกคนตังหลายว่า “คนตีคือคนตีเขาเคยอื่ถึงว่า ‘ผู้ตีมาเมื่อลูบเขาจะเป็นคนตียิ่งใหญ่บักเหลือตัวเขา ยื่อนว่าท่านมีอยู่ก่อนตีเขาจะเกิดแหล่’ ”

¹⁷ พระองค์มีพระคุณเต็มล้น ก็เลยบือนอนหือหมู่เขาบือขาดเลย ¹⁸ พระเจ้าได้หือ *บทบัญญัติ* ของพระองค์ผ่านตางโมเสส แต่หือพระคุณกับความจริงเกี่ยวกับพระองค์ผ่านตางพระเยซูคริสต์ ¹⁹ บือใช้ไฟเคยหันพระเจ้า มีคำพระบุตรองค์เดียวของพระเจ้า ตีเป็นพระเจ้าเอง กับอยู่ใ้พระบิดา ตียเยาะหือเขาอื่จักพระเจ้า

ยอห์นเป็นพยานเรื่องพระเยซู

²⁰ นี้เป็นคำพยานของยอห์น เมื่อหมู่ผู้นำจาวยิวในกรุง *เยรูซาเล็ม* ส่งหมู่ *ปุโรหิต* กับหมู่เลวีไปหาขอร้อง หมู่เขามาถามยอห์นว่า “ท่านเป็นไฟ”

²¹ ยอห์นยอมรับอย่างเปิดเผย กับบอกความจริงกับเขาว่า “เขาบือใช้ *พระคริสต์* ”

²² แล้วหมู่เขาก็ถามแหล่ว่า “ถ้าจ้อ เป็นเอสิยาห์กา” ยอห์นก็บอกวว่า “บือใช้” หมู่เขาก็ถามแหล่ว่า “เป็น ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า คนตีที่เขากอยถ้ออยู่กา” † ยอห์นก็บอกวว่า “บือใช้”

²³ หมู่เขาก็เลยถามว่า “แล้วท่านเป็นไฟกันแน่ บอกหือเขาอื่กา เขาตึงบือไปตอบคนตีเจี้ยวเขามา ท่านว่าท่านเป็นไฟ”

²⁴ ยอห์นก็เลยตอบตามอิสยาห์ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า ตียได้อื่ไว้ว่า

“เขาเป็นเสียงอื่เจี้ยวของคนตีในดินแดนทุกรันดารว่า จงเป่งหนตางชือๆ หือองค์พระผู้เป็นเจ้า” ††

²⁵ บางคนตีหมู่ *ฟาริสี* ส่งมา ²⁶ ถามว่า “ถ้าท่านบือใช้พระคริสต์ บือใช้เอสิยาห์ กับบือใช้ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าคนตีนั้น แล้วจ้อตาตึงถึงหือบัพติศมากับคนตังหลาย”

²⁷ ยอห์นก็ตอบว่า “เขาหือบัพติศมาด้วยน้ำ แต่จะมีแหล่ผู้ตีในหมู่ท่าน ตียหมู่ท่านยังบืออื่ถึงวว่าเป็นไฟ ²⁸ ท่านเป็นผู้ตีจะมาเมื่อลูบเขา แม้แต่แกสยมัดเกิดของท่าน ตัวเขายังบือสมควรจะเยาะจ้ออันเลย”

²⁹ เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นตีหมู่บ้านเบธานีเผกตังวันออกของแม่น้ำจอร์แดน ตียอห์นคำลึงหือบัพติศมาอยู่

³⁰ แหมวันตีหนึ่ง ยอห์นหันพระเยซูตีเข้าชือมาตางเขา ยอห์นก็อื่ถึงว่า “หันล่อ *ลูกแกะของพระเจ้า* † ตียจะมาฮับเอาตีชบาปของโลกไป ³¹ คนตีคือคนตีเขาเคยอื่ถึงว่า ‘จะมีคนตีมาเมื่อลูบเขา จะเป็นคนตียิ่งใหญ่บักเหลือตัวเขา ยื่อนว่าท่านมีอยู่ก่อนตีเขาจะเกิดแหล่’ ³² ตียอห์นบืออื่ถึงวว่าท่านเป็นไฟ แต่ตีเขาหือบัพติศมาด้วยน้ำ ก็บือจะเปิดเผยหือจ้ออิสราเอลได้อื่จักท่าน”

† 1:21 *อสุ. 18:15,18* †† 1:23 *อสุ. 40:3* ‡ *พระคัมภีร์ ไทย ฉบับมาตรฐานใช้คำว่า พระเมษโปดก*

32 ยอห์นก็อุ้เป็นพยานแห่มว่ “เฮบอู้ว่ต่านผู้นั้นเป็นไฟ แต่ผู้ตีไ้เฮามาหือบพิตศมาด้วยน้ำเกยบอคว่ “เมื่อต่านหันพระวิญญานของพระเจ้าลงมออยู่กัไฟ คนนั้นละจะเป็นคนหือบพิตศมาด้วย พระวิญญานบริสุทธิ์” แล้วเฮาได้หันพระวิญญานลงมอจากฟ้าสวรรค์มีอุปอ่่างเหมือนกก้าแก่งลงมออยู่กับ่อจายคนตี 34 เฮาหันเรื่องนั้กับต่าตัวเก้า เป็นพยานได้ว่ คนตีเป็น พระบุตรของพระเจ้า แต่จ้”

สาวกุ่นแรกของพระเยซู

35 ต่อมามาแห่มวันนึ่ง ยอห์นก้าล้งยืนอยู่กัสาวกของเฮาสองคน 36 เมื่อยอห์นหันพระเยซูเตยว่ก้ายไป ก็อู้ว่ “หันลอ ลูกเกะของพระเจ้า”

37 เมือสาวกสองคนนั้น ได้ยินจ้ออันก็เตยว่ตวยพระเยซูไป 38 พระเยซูก็งว้วยมา แล้วหันเฮาสองคนเตยว่ตวยมา พระองค้ก็ถามว่ “ต่านต้อองก้านอะหยัง” แล้วหมู่เฮาก็ตอบว่ “รับบี” (หมายเลิงจ้อจ้ารย) “ต่านพักอยู่ตีไหน”

39 พระเยซูก็บอคว่ “ตวยมาฟ้อแล่” แล้วสาวกของยอห์นสองคนก็ตวยพระเยซูไปต้ออยู่ของพระองค์ ต้อนั้นเป็นเวลาสี่โมงแลงแล้วหมู่เฮาก็เลยอยู่ตวยพระเยซูจนเลียงวันนั้น

40 อันดรูว้ นือองบ่าวของซีโมนเปโตรเป็นคนนึ่งในสองคนนั้นตีได้ยินยอห์นอู้ แล้วตวยพระเยซูไป 41 อย่างแรกตีอันดรูว้เฮียะ ก็คือไปหาซีโมนอ้ายของเฮา แล้วอันดรูว้ก็เล้าหือซีโมนฟิงว่ “เฮาได้ปะกับพระเมสสิยาห์แล่ว” (พระเมสสิยาห์แป้วว่าพระคริสต)

42 อันดรูว้ก็พาซีโมนไปปะพระเยซู บ่ากองพระเยซูหันซีโมนก็อู้ว่ “ต่านคือซีโมนลูกบ่าวของยอห์น แต่คนจะอ้อองต่านว่ เคฟาส” (คือเปโตร ตีแป้วว่า บ่าหินใหญ่)

อ้อองฟิลิปกับนารานาเอล

43 แห่มวันนึ่ง พระเยซูตัดสินใจจะไปแคว้นกาลิลี แล้วพระองค์ก็ไปหาฟิลิป อู้กับเฮว้า “ตวยเฮามาเตอะ” 44 ฟิลิปเป็นคนเหมือเบรชดาเหมืออันดรูว้กับเปโตร 45 แล้วฟิลิปก็ไปหานารานาเอล แล้วบอคว่ “เฮาได้ปะคนนึ่งตีโมเสสเขียนเลิงในบทบัญญัติ กับผู้เป็นปากเป็นเลียงแต่นพระเจ้าได้เขียนเลิงต่านไว้ตวย คือเยซูจาวเหมือนารานาเอเรตีเป็นลูกบ่าวของโยเซฟ”

46 แล่วนารานาเอลก็อู้ว่ “นารานาเอเรตีนั้นหนะก้า ของตีอะหยังจะมาจากเหมือนารานาเอเรตีได้” ฟิลิปก็บอคว่ “ตวยเฮามาฟ้อแล่”

47 บ่ากองพระองค์หันนารานาเอลเตยว่เข้ามาหา พระองค้ก็อู้ว่ “นี่ลอ จาวอิสราเอลแต่จ้ ตั้บั้งขี้เลย”

48 นารานาเอลก็ถามว่ “ต่านอู้จ้กเฮาได้จ้อใด” พระเยซูก็บอคว่ “เฮาหันต่านอยู่ป็นเก้าบ่าเต้อก่อนตีฟิลิปไปอ้อองต่านแห่ม”

49 นารานาเอลก็บอคว่ “อ้อจ้อจ้ ต่านเป็นพระบุตรของพระเจ้า กับเป็นภษัตริยของจาวอิสราเอลแต่จ้”

50 พระเยซูก็อู้แห่มว่ “ตีต่านเจือนี้ ก็ย่อนเฮาบอคว่ เฮาหันต่านอยู่ป็นเก้าบ่าเต้อก้า แต่ต่านจะได้หันสิ่งตียงใหญ่บัคเหลือนี้แห่ม” 51 พระองค้ก็อู้ต่อแห่มว่ “เฮาจะบอกความจริงแก่ต่านตังหลายว่ หมู่ต่านจะได้หันต้อองฟ้าเป็ดออกเป็นอ้อม กับจะหัน ภูตสวรรค์ ของพระเจ้าขี้ๆ ลงๆ อยู่บนบุตรมนุษย์” †

งานแตงงานตีหมู่บ้านคานา

2 ในวันตีสาม มีงานแตงงานตีหมู่บ้านคานาในแคว้นกาลิลี แม่ของพระเยซูก็อยู่ตีหัน 2 พระเยซูก็บอคว่หมู่สาวกก็ตีอ้อบเจญไปงานตีตวย 3 บ่ากองเหล่าอู้จ้ทั้งหมด แม่ของพระเยซูก็มาบอคว่พระองค์ว่ “เหล่าอู้จ้หมดแล่วเน้อ”

4 พระเยซูก็บอคว่ “แม่เฮย มาบอคว่เฮาเฮียะหยัง บั้จ้เรื่องของเฮา” แล่วพระเยซูก็บอคว่แห่มว่ “ยงบั้เลิงเวลาของเฮาเต้อ”

5 แล่วแม่พระเยซูก็ไปบอคว่คนอ้อบใจว่ “เยซูสั่งเฮียะอะหยังก็หือเฮียะต่ามตีเป็นสิ่งเน้อ”

6 มีอ้อองหันใส่น้ำต้อองอยู่หันหกแก่น แต่ละแก่นใส่น้ำได้ประมาณแปดสิบเลิงรือยชาวลิตร ไว้สำหรับพิธช่วยมือช่วยตีนก่อนกินข้าวต่ามธรรมเนียมของจาวยิว ††

7 แล่วพระเยซูก็มาบอคว่คนอ้อบใจว่ “ตักน้ำใส่อ้อองหือเต็มเปียงปากตึงหมดนั้นเลย” คนอ้อบใจก็เฮียะต่ามก้าสั่งของพระเยซู

8 เสริจแล่วพระเยซูก็บอคว่ “ตักไปหือบ่อจายเตอะ” คนอ้อบใจก็ตักน้ำในอ้อองหันนั้นไปหือบ่อจายจิม

9 เมือบ่อจายได้จิมน้ำตีก้ายเป็นเหล่าอู้จ้แล้ว เขาก็สงสยว่ว่าเหล่าอู้จ้มีมาจากไหน (แต่หมู่คนอ้อบใจตีตักน้ำนั้นอู้) แล่วบ่อจายก็อ้อองเจ้าบ่วามอู้ว่ 10 “ไฟๆ ก็เฮาเหล่าอู้จ้ตีที่สุดมาหือแบกกันกักันก่อนเมือกินได้บัคแล้วก็อ้อยเฮาเหล่าบัตีมาหือ แต่ต่านเก็บเหล่าอู้จ้ตีตีที่สุดมาจ้นบ่าเต้อยนี้”

11 นี้แป้นหมายสำคัญเต้อแรกของพระเยซู พระองค้เฮียะตีหมู่บ้านคานาในแคว้นกาลิลี หมู่สาวกก็ปากันเจืออว้างใจในพระองค์ ย่อนได้หันความยงใหญ่ของพระองค์

12 หลังจกนั้นแล่วพระองค้ก็ไปเหมือนคาเปอร์นาอูมพร้อมแม่กับหมู่บ่อจาย กับหมู่สาวกของพระองค์ แล่วอยู่ตีหันแห่มบั้กวัน

พระเยซูไล่หมู่ก้าขายออกจาก พระวิหาร

13 เมือใกล้เลิงงาน ปัสกา ของจาวยิว พระเยซูก็เตยว่ตางขี้้นไปกรุงเยรูซาเล็ม 14 ในบริเวณพระวิหาร พระองค้ก็หันหมู่คนขายจ้ว ขายเกะกับขายนกก้าแก่ ตีไว้สำหรับเป็นเครื่องปุจ้อ คนแลกเหรียญก็นึ่งอยู่ตวยหมู่เฮา 15 พระองค้ก็เอาเจือกแป็งแป็งใส่ เล้าเห็นหมู่เฮาออกจากพระวิหารตึงแเกาะตึงจ้ว แล่วพระองค้ก็ต้อกเหรียญ กับบัตีตะของคนแลกเหรียญเหี้ยหมด 16 พระองค้ก็ว่หือคนขายนกก้าแก่ว่า “ขบค้วออกไปหือหมด ห้ามาเฮียะบ้านพระบิดาของเฮาหือก้ายเป็นกาด”

17 ก้านั้นสาวกก็กิดเลิงก้าในพระคัมภีร์ตีว่ “ความจงฮักภคตีตีมีต้อบ้านของพระเจ้าเฮียะหือต้วเฮาอดววยเลียงหมด” †

18 เมือหมู่ผู้บ่อจายหันจ้ออัน ก็มาว่หือพระองค้ว่ “ต่านมีสิทธิ์อะหยังมาเฮียะจ้ออ้อ เน้อจิงก็เฮียะก้านอ้อจ้อรยตีแสดงเลิงอานาจของต่านหือฟ้อก้าลอ”

19 พระเยซูก็ตอบว่ “ตีบพระวิหารนี้ขี้ว้างเหี้ยแล่ แล่วเฮาจะแป็งขี้้นใหม่ในสามวัน”

20 หมู่ผู้บ่อจายก็ว่ “พระวิหารนี้จี้เวลาแป็งตึงสี่สิบหกปี แล่วต่านจะแป็งใหม่ในสามวันอันน้อ” 21 แต่พระวิหารตีพระองค์อู้เลิงก็คือต้วของพระองค์ 22 หลังจกพระองค์เป็นขี้้นจกความต่ายแล่วหมู่สาวกก็จ้อได้ว่า พระองค้เกยอู้จ้ออ้อไว้ แล่วหมู่เฮาก็เจือพระคัมภีร์กับเจือก้าอู้ของพระองค์

23 หละหว่างงานปัสกา พระองค้ก็อยู่ตีกรุงเยรูซาเล็ม แล่วก็มีแห่มหลายคนมาเจือกับว้างใจพระองค์ เมือได้หันก้านอ้อจ้อรยตีพระองค์เฮียะ 24 แต่พระองค์บั้ได้ไว้ว้างใจในความเจือของหมู่เฮาเลย ย่อนว่ พระองค้อู้จ้กัคนตี 25 บ่ต้อองมีไฟมาบอคว่พระองค์ว่จี้คนเป็นจ้ออ้อ ย่อนว่ พระองค้อู้จ้จี้ของคนกัคนตี

พระเยซูกับนิโคเดมัส

3 มีบ่อจายคนนึ่งจ้อนิโคเดมัส เป็นสมาชิกหมู่ ฟาริสี กับเป็นผู้บ่อจายยิวคนนึ่ง 2 เขามาหาพระเยซูต้อนเมือคิน อู้กับพระองค์ว่ “อ้อจ้อจ้ หมู่เฮาอู้ว่ ต่านเป็นอ้อจ้อจ้ตีมาจากพระเจ้า ย่อนว่ก้านอ้อจ้อรยตีอ้อจ้อจ้เฮียะ บั้มีไฟเฮียะได้ นอกจากคนตีพระเจ้าอยู่ตวยเต้าอัน” 3 พระเยซูก็บอคว่ “เฮาบอคว่ความจริงแก่ต่านว่ ไฟบั้เกิดใหม่ก็บั้น แผ่นดินของพระเจ้า”

† 1:51 ปฐก. 28:10-22

†† 2:6 มก. 7:1-4 † 2:17 สดด. 69:9

4 นิโคเดมัสก็ถามแห่ม่ว่า “คนเฒ่าแล้วจะเกิดใหม่ได้จําใด จะหื้อบุดเข้าไปในท้องแม่ แล้วเกิดออกมาใหม่แห่มรอบกา”

5 พระเยซูก็ตอบแห่มว่า “เฮาบอความจริงแก่ท่านว่า ถ้าไฟบ่ได้เกิดจากน้ำกับพระวิญญาณ ก็จะเข้าแผ่นดินของพระเจ้าบ่ได้ 6 จีวิตตางเนื้อหนังนี้มาจากบือแม่ของเฮา แต่จีวิตตางฝ่ายจิตวิญญาณมาจากพระวิญญาณ 7 ที่เฮาบอกว่า ‘หมู่ท่านจะต้องเกิดใหม่ขึ้น’ ท่านบ่ต้องจัดเนาะ 8 ลมไฟบ่ไปตางใด ก็บ่ไปตางนั้น ท่านได้ยินเสียงลม แต่บ่รู้ว่ามาจากไหน กว่าจะบ่ไปไหน คนที่เกิดจากพระวิญญาณก็จะเป็นจ้ออื่นเนื้อ”

9 นิโคเดมัสก็ถามแห่มว่า “มันจะเป็นไปได้จําใด”

10 พระเยซูก็ตอบว่า “ท่านก็เป็นอาจารย์ที่จ้าวอิสราเอลนับหน้าถือตา ท่านจําได้ท่านบ่เข้าใจเรื่องนี้แห่ม 11 เฮาบอความจริงแก่ท่านว่า หมู่เฮาเล่าเรื่องที่หมู่เฮาได้รู้ กับเป็นพยานในสิ่งที่ได้เห็น แต่หมู่ท่านก็บ่ยอมฮับคำพยานของหมู่เฮา 12 นี้ขนาดเฮาอุ้เถิงเรื่องในโลกนี้ หมู่ท่านยังบ่ยอมเชื่อเลย แล้วถ้าเฮาอุ้เถิงเรื่องในสวรรค์หรือหมู่ท่านฟังหมู่ท่านจะเชื่อเฮากา 13 บ่มีไฟเคยขึ้นไปบนสวรรค์ นอกจากคนตีสลงมาจากสวรรค์เท่านั้น ก็คือ บุตรมนุษย์ 14 เหมือนที่โมเสสได้ยกไม้เต้าที่มีงทองแดงขึ้นในดินแดนทุรกันดารจําใด † บุตรมนุษย์ก็จะต้องถูกยกขึ้นจ้ออื่นเหมือนกัน 15 เพื่อกูคนตีจ้อวางใจในพระองค์จะมีจีวิตนิรันดร์

16 “ย่อนว่าพระเจ้าฮักโลกนี้บ่ขนาด จึงหื้อบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อกูคนตีจ้อวางใจบุตรนั้นจะบ่บิหาย แต่มีจีวิตนิรันดร์ 17 ย่อนว่าพระเจ้าบ่ได้ส่งบุตรเข้ามาในโลกนี้ เพื่อบัดสินลงได้ษคนในโลก แต่มาเพื่อบ่จ้อวหื้อ รอดบิบาปได้¹⁸ คนใดตีจ้อวางใจพระองค์นั้นก็บ่ถูกลงได้ษ แต่คนใดตีบ่จ้อวางใจพระองค์ก็ได้ถูกตัดสินลงได้ษไปแล้ว ย่อนเฮาบ่ได้จ้อวางใจบุตรองค์เดียวของพระเจ้า 19 นี้เป็นวิธีที่พระเจ้าใช้ตัดสิน คือ ความเป้งแเง้งได้เข้ามาในโลกนี้แล้ว แต่คนก็ฮักความมืดบ่ฮักความเป้งแเง้ง ย่อนว่าหมู่เฮาเฮียะบาป 20 กูคนตีเฮียะบาปก็จึงความเป้งแเง้ง กับจะบ่เข้ามาอยู่ในตีแ่ง ย่อนว่าหมู่เฮากว่ความเป้งแเง้งจะเปิดเผยหื้อหันความบาปตีเฮาได้เฮียะออกมา 21 แต่คนตีเฮียะตามตีพระเจ้าหันว่าถูกตอง ก็เข้ามาในตีแ่ง เพื่อกว่ความเป้งแเง้งจะเฮียะหื้อหันว่า สิ่งตีเฮาเฮียะนั้น ก็ย่อนเฮาเชื่อฟังพระเจ้า”

พิธี บัพติศมา ของยอห์นกับของพระเยซู

22 หลังจากนั้น พระเยซูกับหมู่สาวกก็พากันเตียวไปในแคว้นยูเดีย แล้วก็ยักกันอยู่ตีเห็น กับหื้อบัพติศมากับคนตังหลาย 23 ส่วนยอห์นก็กำลังหื้อบัพติศมาอยู่ที่หมู่บ้านอายโนนใกล้หมู่บ้านสาสิม ย่อนตีเห็นมีน้ำนักกับคนปากันมาฮับบัพติศมา 24 (เรื่องนี้เกิดขึ้นก่อนตียอห์นจะโดนยับขังคอก)

25 สาวกของยอห์นบางคนเถียงกับจาวยิวคนหนึ่งเรื่องพิธีช่วยมือช่วยตีนก่อนกินข้าว 26 แล้วหมู่เฮาก็พากันมาหายอห์น บอogyอห์นว่า “อาจารย์ครับ คนตีจ้อจาร์ยเคยอุ้เถิง ที่เคยอยู่กับอาจารย์ฝ่งปุ่นของแม่ น้ำจ้อร์แดน บ่าเตยวันตีเฮากำลังหื้อบัพติศมาอยู่ แล้วกูคนก็ปากันแห่ไปหาเฮาเฮียหมด”

27 ยอห์นก็บอกว่า “บ่มีไฟได้ฮับอะฮยังนอกจากพระเจ้าจะหื้อ 28 หมู่ท่านก็เป็นพยานได้ลว่า เฮาเคยบอกว่า ‘เฮาบ่ได้ พระคริสต์’ แต่พระเจ้าใช้เฮามาก่อนพระองค์”

29 “เจ้าสาวเป็นของเจ้าบ่าว แต่เป็อนเจ้าบ่าวตีถ้าฟังอยู่ ก็มีความสุขเมื่อได้ยินเสียงเจ้าบ่าว ก็เหมือนเฮาตีมีความสุขเมื่อได้ยินเรื่องตีเกิดขึ้นกับพระเยซู 30 พระองค์ต้องยิ่งใหญ่ขึ้น แล้วตัวเฮาก็ต้องหน้อยลง

ผู้ตีสลงมาจากสวรรค์

31 “ผู้ตีสลงมาจากสวรรค์ก็เป็นใหญ่เหลือกูสิ่งกู้อย่าง ส่วนคนตีมาจากโลกก็เป็นของโลก กูี้กาเรื่องของโลกเต้าอื่น แต่ผู้ตีสลงมาจากสวรรค์นั้นเป็นใหญ่เหลือกูสิ่งกู้อย่าง 32 พระองค์เป็นพยานในสิ่งที่พระองค์ได้เห็นได้ยินมา แต่ก็มีไฟยอมฮับคำพยานของพระองค์ 33 ส่วนคนตียอมฮับคำพยานนั้น ก็แสดงว่าเฮาเชื่อถ้อยคำของพระเจ้าว่าเป็นความจริง 34 ย่อนว่าผู้ตีพระเจ้าใช้มานั้น กูี้กาตีมาจากพระเจ้า ย่อนว่าพระเจ้าหื้อพระวิญญาณกับพระองค์อย่างเต็มตีบ่มีขีดจ้กัดเลย 35 พระเจ้าฮักบุตรกับหื้อพระองค์ควบคุมกูสิ่งกู้อย่าง 36 คนตีจ้อวางใจในบุตรนั้น ก็มีจีวิตนิรันดร์ แต่คนตีบ่จ้อฟังบุตรก็บ่หันจีวิตนิรันดร์ ปายบ่พอพระเจ้าจะลงได้ษเขาตลอดไป”

พระเยซูอุ้กับแม่ญิงจาวสะมาเรีย

4 พระเยซูอุ้เรื่องที่หมู่ *ฟาริสี* ได้บ่าวว่า “พระเยซูมีสาวกกับหื้อ *บัพติศมา* นักเหลือยอห์น” 2 (แต่ตี พระเยซูบ่ได้เป็นคนหื้อบัพติศมา แต่สาวกของพระองค์เป็นคนเฮียะหื้อ) 3 พระองค์ก็เลยออกจากแคว้นยูเดีย ปีกไปแคว้นกาลิลีแห่มเตื่อ 4 แต่จะต้องก่ายไปตางแคว้นสะมาเรียก่อน

5 ในแคว้นสะมาเรีย พระองค์เตียวตางไปเถิงเมืองสิคาร์ใกล้กับตีดินของยาโคบตีเฮาได้หื้อกับโยเซฟลูกบ่าวของเฮาไว้ 6 น้ำบ่อของยาโคบอยู่ตีเห็น แล้วพระเยซูเตียวมาอดแก่ ก็เลยนั่งยักตีเห็น ต่อนั้นเป็นเวลาเตียววัน 7 มีแม่ญิงจาวสะมาเรียคนหนึ่งมาตักน้ำตีน้ำบ่อนั้น พระเยซูก็เลยอุ้กับนางว่า “เฮาขอกินน้ำหน้อยเตื่อะ” 8 ต่อนั้นพระเยซูอุ้ตีเห็นคนเดียว ย่อนว่าหมู่สาวกของพระองค์ออกไปชื้อของกินในเมือง

9 แม่ญิงจาวสะมาเรียก็อุ้ว่า “ท่านเป็นจาวยิว ข้าเจ้าเป็นแม่ญิงจาวสะมาเรีย จําได้ท่านมาขอน้ำข้าเจ้ากิน” (เฮาอุ้จ้อ ย่อนว่าจาวยิวบ่ยุงเกี่ยวอะฮยังกับจาวสะมาเรีย)

10 พระเยซูก็ตอบว่า “ถ้าเจ้าอุ้ว่าพระเจ้าจะหื้ออะฮยังกับเจ้าพ่อง กับอุ้ว่าคนตีขอน้ำเจ้าเป็นไฟ เจ้าก็จะขอจากเฮา แล้วเฮาคนนั้นก็จะหื้อน้ำตีหื้อจีวิตกับเจ้า”

11 แม่ญิงคนนั้นก็ตอบว่า “ท่านเจ้า ท่านบ่มีอะฮยังตักน้ำฮักอย่างน้ำบ่อนี้ก็เล็ก แล้วท่านจะเอาน้ำตีหื้อจีวิตนั้นลูกไหนมา” 12 “ท่านเป็นใหญ่เหลือยาโคบ บืออุ้ยแม่หม่อนของเฮาตีเป็นคนบุดน้ำบ่อนี้กา ตัวยาคอบ ลูกๆ กับหมู่สัตว์ของเฮาก็กินน้ำจากบ่อนี้กินตังหมด”

13 พระองค์ก็ตอบว่า “กูคนตีกินน้ำตีเฮาจะหื้อ ก็อะฮยังกับน้ำแห่ม ย่อนว่าน้ำตีเฮาจะหื้อนั้นก็ก่ายเป็นต่าน้ำตีไหลบ่หยุดในตีเวา กับจะหื้อเฮามีจีวิตนิรันดร์”

15 แม่ญิงคนนั้นก็อุ้ว่า “ท่านเจ้า ขอน้ำตีหื้อกับข้าเจ้าเตื่อะ ข้าเจ้าจะได้อบยักกินน้ำแห่ม กับบ่ต้องปีกมาตักน้ำตีน้ำบ่อนี้แห่มตวย”

16 พระองค์ก็ตอบว่า “ไปอ้องฝัวของเจ้ามาตีนี้ลอ”

17 แม่ญิงคนนั้นก็ตอบว่า “ข้าเจ้าบ่มีฝัว” พระองค์ก็บอกว่า “เออแม่แต่ละ ตีเจ้าอุ้มาว่าบ่มีฝัว 18 ย่อนว่าเจ้ามีฝัวมาแล้วห้าคน คนตีอยู่กินตวยกันบ่าเตยวันตีก็บ่ใช้ฝัวของเจ้า ตีเจ้าอุ้มาตีแม่แต่ละ”

19 แม่ญิงคนนั้นก็อุ้ว่า “ท่านเจ้า ข้าเจ้าหันแล้วว่าท่านเป็น *ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า*²⁰ หมู่บืออุ้ยแม่หม่อนของเฮาได้บ่มสกันบนดอยนี้ แต่หมู่ท่านจาวยิวบอกว่าตีตีตองนมัสกันอยู่กรุง *เยรูซาเล็ม* ปูนก่อน”

21 พระองค์ก็ตอบว่า “หื้อเจือเฮาเตื่อะ สักวันหนึ่ง คนตังหลายจะบ่มสกันพระบิดาก่าตีกรุงเยรูซาเล็มก่าว่าบนดอยนี้เต้าอื่น 22 หมู่จาวสะมาเรียบ่อุ้จักพระเจ้าตีตัวเก่าบ่มสกัน แต่หมู่เฮาจาวยิวอุ้จักพระเจ้าตีเฮานมัสกัน ย่อนว่าความ *รอดบิบาปได้ษ* นั้นก็มาโดยตางจาวยิว 23 แต่เวลานั้นก็ให้มาแผแล้ว บ่าเตยวันตีก็มาแผแล้วตวย ตีคน

† 3:14 กตว. 21:4-9

นมัสก้านพระเจ้าอย่างแท้จริง จนนมัสก้านพระบิดาโดยอำนาจของพระวิญญาณกับนมัสก้านตามความจริง พระเจ้าตวยเซาะหาคณาจารย์เนาะที่จะมานมัสก้านพระองค์จ้ออื่น 24 พระเจ้าเป็นพระวิญญาณ จ้ออื่นคนนมัสก้านต้องนมัสก้านโดยอำนาจของพระวิญญาณกับนมัสก้านตามความจริง”

25 แม้ญงคนนั้นก็อู้ว่า “ข้าเจ้าอู้ว่าพระเมสสิยาห์ (ที่อ้องว่า พระคริสต์) จะมา เมื่อพระองค์มาเล็ง ก็อะอธิบายกัสิ่งกัอย่างหื้อเฮ้ออู้”

26 พระองค์ก็ตอบว่า “เฮาที่กำลังอู้กับเจ้านี้ล่อ เป็นคนนั้น”

27 แล้วต่อนั้นหมู่สาวกก็ปิกมาปอด หมู่เฮาก็จิดตีหันพระเยซูกำลังอู้อยู่กับแม้ญง แต่ก็ปมีไฟถามพระองค์ว่า “พระองค์ได้อะหยังจากแม้ญงคนนั้น กาว่า เฮียะหยังพระองค์ไปอู้กับเฮา”

28 แม้ญงคนนั้นก็ละน้ำหมีอ แล้วก็เข้าไปบอกคนในเมืองว่า 29 “มาฝ่อกำลังอ ป้อจายคนตีบอกกัสิ่งกัอย่างตีตัวข้าเจ้าเคยเฮียะ ต้านแม้นพระคริสต์ละก้า” 30 หมู่คนก็ปากันออกจากเมืองไปหาพระองค์

31 หละหว่างนั้นหมู่สาวกก็อ้อนวนพระองค์ว่า “อาจารย์ ก็อะหยังพ้องเตอะ”

32 แต่พระองค์ก็บอกกัว่า “เฮามีของกินตีหมู่ต้านปู้”

33 หมู่สาวกก็ถามกันว่า “มีคนเออะของกินมาหื้ออาจารย์แล้วก้า”

34 พระองค์ก็บอกกัว่า “ของกินของเฮาก็คือ เฮียะตามความต้องการของพระเจ้าผู้ตีให้เฮามา กับเฮียะก้านของพระองค์หื้อแล้ว 35 หมู่ต้านมีก้าตีบอกกัว่า ‘กอยถ่าเหมสี้เดือนก็อะเกี่ยวข้าวได้แล้ว’ แต่เฮาบอกต้านว่า หื้อมีนตำฝ่อโต้งหันล่อ บ่าเต๋ยวนี่ข้าวก็เหลือองอะเหลือองอ่าม พร้อมเกี่ยวได้แล้ว 36 ต่อนี้คนเกี่ยวกำลังอับก้าจ้าง กับกำลังฮอมพืชผลนั้นไว้สำหรับชีวิตนิรันดร์ คนปลูกกับคนเกี่ยวก็เลยมีความสุขอ่วมกัน 37 จ้ออื่น ก็เป็นไปตามก้าตีว่า ‘คนนี่ปลูก เหมคนนี่เกี่ยว’ 38 เฮาให้หมู่ต้านไปเกี่ยวในสิ่งตีหมู่ต้านบ่ได้ให้เฮองเฮียะ แต่คนอื่นได้ให้เฮองเฮียะเอาไว้ แล้วหมู่ต้านก็ตีอับประโยชน์จากเฮองของเฮา”

39 จากคำพยานของแม้ญงคนนั้น ตีว่า “ป้อจายคนตีบอกกัสิ่งกัอย่างตีตัวข้าเจ้าเคยเฮียะ” ก็เฮียะหื้อจาวสะมาเรียหลายคนในเมืองนั้นเจ้อวางใจในพระองค์ 40 เมื่อจาวสะมาเรียมาหาพระองค์ หมู่เฮาได้อ้องของหื้อพระองค์ย้างอยู่กับหมู่เฮา แล้วพระองค์ก็ย้างอยู่ที่หันเหมสองวัน 41 ก้าอู้ของพระองค์ก็เฮียะหื้อคนเหมหลายคนมาเจ้อวางใจในพระองค์

42 แล้วจาวเมืองก็บอกแม้ญงคนนั้นว่า “ตั้งแต่ตี หมู่เฮาเจ้อวางใจในพระเยซูบ่ให้ย่อนคำพยานของเจ้ออย่างเตียว แต่ย่อนว่าหมู่เฮาได้ยีนกับหู และได้อู้ว่าต้านคนตีเป็นพระผู้จิวัยหื้อรอดป็นบาปตีชของโลกน่นๆ”

พระเยซูอักษากุลบ่าวของข้าราชก้าน

43 หลังก้อยังอ้อยู่แคว้นสะมาเรียสองวัน พระเยซูก็เตียวตางไปแคว้นกาลิลีต่อ 44 (พระองค์เคยอู้ไว้ว่า ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าจะบ่ได้อับเกียรติตีบ้านเมืองของตัวเก่า) 45 เมื่อพระองค์มาแพวแคว้นกาลิลี จาวกาลิลีก็มาต้อนอับพระองค์ ย่อนว่าหมู่เฮาได้ไปอ่วมงาน ปัสกา ตีกรุงเยรูซาเล็ม กับได้หันกัสิ่งกัอย่างตีพระเยซูเฮียะตีหัน

46 พระเยซูก็ปิกไปหมู่บ้านคานาในแคว้นกาลิลีเหมเต๋อหนึ่ง ตีหันเป็นหมู่บ้านตีพระองค์เคยเปี่ยนน้ำหื้อเป็นเหล้าอ่งน ตีหันมีข้าราชก้านคนนึ่ง ลูกบ่าวของเฮาอยู่ตีเมืองคาเปอร์นาอุม บ่สบายหนัก 47 เมื่อข้าราชก้านคนนั้นได้ยีนว่าพระเยซูอักษากุลบ่าวของเฮาตีกำลังจะต่ายแล้ว 48 พระเยซูก็อู้กับเฮาว่า “ถ้าหมู่ต้านบ่หันหมายสำคัญกับก้านอัครจรรยเฮียะก่อน ก็อะบ่เจ้อวางใจเฮา”

49 ข้าราชก้านคนนั้นก็บอกพระองค์ว่า “ต้านครับ ขอไปจิวัยลูกเฮาก่อนตีเฮาจะต่ายก้าเตอะ”

50 พระเยซูก็บอกกัว่า “ปิกเมื่อบ้านเฮีย ลูกบ่าวต้านจะหาย” เขาก็เจ้อก้าอู้ของพระองค์ แล้วก็ปิกบ้านไป 51 ในหละหว่างตางตีเขาปิกนั้น เขาก็กับหมู่คนอับใจ หมู่เฮามาส่งข่าว่า “ลูกบ่าวต้านยังแควนขึ้นแล้ว”

52 เขาก็ถามคนอับใจว่า “ยังแควนตั้งแต่เมื่อใดละ” คนใจก็บอกกัว่า “ใช้ข่างตั้งแต่บ้ายโมงตางแล้ว”

53 ป้อคนนั้นก็เข้าใจว่าเป็นเวลาตีพระเยซูอู้ว่า “ลูกบ่าวต้านจะหาย” ย่อนจ้ออื่น ตีว่าเขากับกัคนในครอบครัวก็มาเจ้อวางใจในพระองค์

54 ตีเป็นหมายสำคัญเต๋อตีสองตีพระเยซูเฮียะ ตั้งแต่อ้อจจากแคว้นยูเดียมาแคว้นกาลิลี

พระเยซูอักษากุลบ่าวตีสะระน้า

5 หลังก้อยังอ้อยู่แคว้นสะมาเรียสองวัน พระเยซูก็เตียวขึ้นไปตีกรุง เยรูซาเล็ม เพื่อไปอ่วมงานของจาวยิว 2 ในกรุงเยรูซาเล็มมีสะระน้าอ้อยู่ใ้ๆ ปะตุ้ตีจ้อว่าปะตุ้แคะ ภาษาฮีบรูอ้องว่า “เบรซารา” ตีหันมีคาลาห่าหล่ง 3 แล้วก็มีคนเจ็บคนป่วยหนักขนาดตีนอนอยู่ในคาลาตางๆ นั้นคือ คนต่ำบอดคนเป็นง่อย กับคนเป็นอัมพาต 4 ตีหันมีป้อจายคนนึ่ง บ่สบายได้สามสิบแปดปีแล้ว 6 เมื่อพระเยซูหันเขานอนอยู่ตีหัน พระเยซูก็อู้ว่า ป้อจายคนตีบ่สบายมาเม็น พระองค์ก็เลยอู้กับเฮาว่า “ไค้อยอกหายก้อ”

7 ป้อจายคนตีก็ตอบว่า “ต้านครับ เมื่อน้ำเป็นคลัน ก็บ่มีไฟจิวัยเฮาเฮาลงไปสักคน ต่อนเฮากันจะลง คนอื่นก็สู่ลงไปเฮียก่อนกัเตอะ”

8 พระเยซูก็เลยตอบว่า “ลุกขึ้น แล้วแบกตีนอนของเจ้อเตียวไปเตอะ” 9 ป้อจายคนตีก็หายบ่าเต๋ยวนั้นเลย แล้วแบกตีนอนเตียวไปวันตีเรื่อนี้เกิดขึ้นเป็น วันสะมาโต 10 ผู้นำจาวยิวก็อู้กับป้อจายคนตีหายว่า “ตีหันแบกตีนอนเตียวไปเตียวมาในวันสะมาโต อู้ก้อ มันผิดบทบัญญัติ”

11 ป้อจายคนตีก็ตอบว่า “คนตีอักษากุลบ่าวอ้อกหื้อเกิดตีนอนเตียวไปเตอะ”

12 หมู่ผู้นำจาวยิวถามเหมก้าว่า “ไฟเป็นคนอู้จ้ออื่น”

13 แต่ป้อจายคนตีบ่อู้ว่าคนตีอักษากุลบ่าวอ้ออะหยัง ย่อนพระเยซูเตียวหายเข้าไปในหมู่คนตีอยู่ตีหันแล้ว

14 หลังก้อยังอ้อยู่ในพระวิหาร พระองค์ก็อู้กับเฮาว่า “ต่อนตีต้านก็หายตีแล้ว หื้อย้างเฮียะบาปเฮียะ เป็บหื้อความตึกหนักเหลือนี้เกิดขึ้นกับต้านเหม”

15 แล้วป้อจายคนตีก็ไปบอกหมู่ผู้นำจาวยิวว่าพระเยซูเป็นคนอักษากุลบ่าวอ้อหาย

16 จ้ออื่นหมู่ผู้นำจาวยิวก็ตั้งเก้าคำพระองค์ ย่อนว่าพระองค์เฮียะสิ่งหมู่ตีในวันสะมาโต

17 พระเยซูก็บอกกัว่า “พระบิดาของเฮาเฮียะก้านอยู่ตลอด แล้วเฮาต้องเฮียะก้านตลอดตวย” 18 ย่อนจ้ออื่น หมู่ผู้นำจาวยิวก็อ้อกัจะข่าพระองค์ ย่อนพระองค์บ่ได้ย้างเฮียะก้านในวันสะมาโต บ้ายบ่ป้อพระองค์ยังอ้องพระเจ้าว่าเป็นพระบิดาของตัวเก่าเหม ก็เต้ากับเป็นก้านยกตัวเก่าเต้ากับพระเจ้า

สิทธิอำนาจของพระบุตร

19 พระเยซูบอกกับหมู่ผู้นำจาวยิวว่า “เฮาบอกความจริงแก่ต้านตางหลายว่า พระบุตรเฮียะตามใจตีตัวเก่าบ่ได้ พระองค์เฮียะได้ก้าสิ่งตีหันพระบิดาเฮียะเต้าอ้น ย่อนว่าอะหยังตีพระบิดาเฮียะ พระบุตรก็เฮียะตวย 20 ย่อนว่าพระบิดาอักษากุลบ่าวพระบุตร เลยหื้อพระบุตรหันกัสิ่งกัอย่างตีพระบิดาเฮียะ แล้วพระองค์จะหื้อพระบุตรหันสิ่งตีย้างใหญ่หนักเหลือตีเหม เป็นสิ่งตีพระบุตรจะเฮียะ แล้วหมู่ต้านก็อะจิด 21 เหมือนกับตี

† สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อ 4 ตีว่า “ย่อนว่า จะบ่ถูกตวยสร์ของพระเจ้ามาคว้นน้ำตีสะระน้าเป็นบางเตอะ เมื่อน้ำเป็นคลัน ไฟตีลงไปในสะระน้าก่อนเป็นคนเก้า ก็อะหายจากโรคตีเป็นอ้อยู่”

พระบิดาเหยียดมือคนตายแล้วเป็นขึ้นจากความตาย พระบุตรก็จะหือชีวิตกับไฟก็ได้ที่พระองค์ไผ่เหมือนกัน 22 พระบิดาตัดสินไฟ แต่พระองค์มอบสิทธิอำนาจทั้งหมดในก้นตัดสินหือพระบุตร 23 เปื่อหมู่คนตึงหมดจะหือเกียรติพระบุตรเหมือนตีหมู่เขาหือเกียรติพระบิดา คนตีบ่หือเกียรติพระบุตร หมู่เขาก็บ่หือเกียรติพระบิดาผู้ตีให้พระบุตรมาตวย

24 “เฮาบอความจริงแก่ต้งหลายว่า คนตีฟังคำเฮาและเจือวางใจพระองค์ผู้ตีให้เฮามา เขาก็มีชีวิตนิรันดร์ กับจะบ่ถูกตัดสินลงได้ ๕ ย้อนว่าเฮาได้ป็นจากความตาย ไปมีชีวิตนิรันดร์แล้ว 25 เฮาบอความจริงแก่ต้งหลายว่า เวลานั้นก็ไถมาแพว บ่าเดี่ยนี้ก็มาแพว แล้วตวยตีคนต่ายจะได้ยินเสียง พระบุตรของพระเจ้า คนตีได้ยินแล้วเจือฟัง ก็จะมีชีวิตนิรันดร์ 26 พระบิดาเป็นบ่อเกิดของชีวิตตึงหมด กับได้หือพระบุตรของพระองค์เป็นบ่อเกิดของชีวิตเหมือนกัน 27 พระบิดามอบสิทธิอำนาจตีจะเป็นผู้ตัดสินลงได้หือพระบุตรของพระองค์ ย้อนว่าพระบุตรก็เป็นบุตรมนุษย์ตวย 28 หมู่ต้งบ่ต้งจัดในเรื่อนี้ ย้อนว่าเวลาไถจะมาแพวแล้วตีคนต่ายจะได้ยินเสียงบุตรมนุษย์ 29 แล้วปากันออกมาจากอุโมงค์ฝังศพ คนตีเหยียดก็ป็นขึ้นมาเปืออับชีวิตนิรันดร์ คนตีเหยียดบ่ตีก็จะเป็นขึ้นมาเปืออถูกตัดสินลงได้ ๕

ผู้ตีเป็นคำพยานหือพระเยซู

30 “เฮาจะเหยียดจะหยังตีต้งใจตีได้ พระเจ้าสั่งจาใด เฮาก็ตัดสินไปจาอัน แล้วคำตัดสินของเฮาก็ยุติธรรม ย้อนว่าเฮาเหยียดตีความต้งก้นของผู้ตีให้เฮามา บ่ตีต้งใจของตีได้

31 “ถ้าเฮาเป็นพยานหือตีได้ คำพยานของเฮาก็เจือถือบ่ได้ 32 แต่เฮามีผู้ตีเป็นพยานหือเฮา เฮารู้ว่าคำพยานของพระองค์เรื่อเฮานี้ป็นความจริง

33 “หมู่ต้งได้ส่งคนไปหาเยอห์น แล้วเยอห์นก็ได้หือคำพยานเรื่อเฮาตีป็นความจริง 34 ตีเฮาเจืออับใจว่าเฮาต้งหือคนมาเป็นพยานหือ แต่เปืออเจือหือหมู่ต้งเจือเฮา แล้ว รอดป็นบาปได้ 35 เยอห์นป็นเหมือนโคมไฟตีต้งส่องแสง หมู่ต้งปอใจตีจะอับแสงของเยอห์นแล้วจันจันมิตกับแสงนั้นได้ตี

36 “แต่เฮามีคำพยานตียิ่งใหญ่หนักเหลือคำพยานของเยอห์น ย้อนว่าก้นตีพระบิดามอบหือเฮาเหยียดจันแล้ว คือคำสั่งสอนกับหมายสำคัญตีเฮาคำสั่งเหยียดอยู่ ก้นตีเป็นพยานหือเฮาว่าพระบิดาเป็นผู้ตีให้เฮามา 37 พระบิดาผู้ตีให้เฮาก็เป็นพยานหือเฮาตวย หมู่ต้งบ่เคยได้ยินเสียง บ่เคยเห็นรูปร่างของพระองค์ 38 คำอู้อึงของพระองค์ก็บ่อยู่ในใจของหมู่ต้ง ย้อนว่าหมู่ต้งบ่เจือวางใจผู้ตีพระบิดาส่งมา 39 หมู่ต้งต้งใจอ่าเขียนพระคัมภีร์ ย้อนก็ตีว่าหมู่ต้งจะปะตางตีจะตีอับชีวิตนิรันดร์ในนั้น พระคัมภีร์นี้ละมีคำเขียนเลิงเฮา 40 แต่หมู่ต้งก็บ่ยอมมาหาเฮาเปืออับชีวิตนิรันดร์

41 “เฮาบ่สนใจกายยกย่องของคน 42 ย้อนเฮาเจืออับหมู่ต้งกับตีว่าในใจหมู่ต้งบ่ได้อับพระเจ้าแต่ตี 43 เฮามาในนามของพระบิดา หมู่ต้งก็บ่ยอมอับเฮา แต่ถ้ามีคนมาอู้อึงในนามตีหมู่ต้งก็จะยอมอับเขาเหยียด 44 หมู่ต้งจะเจือเฮาได้จาใด ย้อนหมู่ต้งชอบยกย่องกัน แต่บ่สนใจเฮาหือกายยกย่องตีมาจากพระเจ้าองค์เดียว 45 บ่ต้งก็ตีว่าเฮาจะฟ้องหมู่ต้งต้งหน้าพระบิดา หมู่ต้งหวังจะรอดป็นบาปได้โดยเจือฟังบทบัญญัติของโมเสส แต่โมเสสคนเดียจะป็นคนฟ้องหมู่ต้ง 46 ถ้าหมู่ต้งเจือโมเสสแต่ตี ต้งก็จะเจือเฮาตวย ย้อนโมเสสได้เขียนเลิงตี 47 แต่ถ้าต้งบ่เจือในสิ่งตีโมเสสเขียนแล้ว ต้งจะเจือคำอู้อึงของเฮาได้จาใด”

พระเยซูเสียงคนห้าปีคน

6 หลังจากนั้นพระเยซูก็ข้ามไปแหมเผือกหนึ่งของทะเลสาบกาลิลี (มีแหมจื่อว่า ทะเลสาบทิเบเรียส) 2 มีคนนักขนาดตวยพระองค์

ไป ย้อนว่าหมู่เขาได้หันหมายสำคัญตีพระองค์ได้อับคนบ่สบาย 3 ต่อนั้นตีจะเลิงงาน ปัสกา ของจาวย พระองค์ได้เตียวขึ้นไปบนดอย แล้วนังอยู่กับหมู่สาวกของพระองค์

5 เมื่อพระองค์เหยียดหน้าขึ้นมา ก็หันหมู่คนป็นจันจันนักปากันมาหา พระองค์ก็อู้อึงกับฟิลิปว่า “เฮาจะซื้อของก้นตีไหนเลิงจะปอเลียงคนตึงหมดนี้” 6 (พระองค์ถามเปือออลองใจฟิลิป แต่ตีแล้วพระองค์อู้อึงจะเหยียดจาใด)

7 ฟิลิปก็บอว่า “ถ้าจ้งสองร้อยวัน ยังบ่ปอซื้อของก้นตีหมู่เขากันคนละหน้อยเลย”

8 สาวกแหมคนหนึ่งของพระองค์เจืออันดรูว์ น้องบ่าวซีโมนเปโตรบอว่า 9 “มีหละอ่อนป้อจาคนหนึ่ง เขามีเข้าหมบึงบาร์เลียดห้าก้นกับป้าแหมสองตี แต่มออู้อึงบ่ปอเลียงคนตึงหมด”

10 ตีหันมีหญิงเปียงอยู่ พระเยซูก็เลียดอู้อึงหมู่สาวกว่า “บอหือหมู่เขานังลง” แล้วก็คนก็ปากันนังลง (นบคำป้อจาได้ประมาณห้าปีคน) 11 แล้วพระเยซูก็เอาเข้าหมบึงมา เมืออริชฐานขอบคุณพระเจ้าแล้ว พระองค์ก็หักแจกหือก้นตีนังอยู่ก้นตีเต็มตี แล้วพระองค์ก็เอาป้ามาเหยียดอย่างเดียวกัน

12 หลังจากตีคนก้นอิมแล้ว พระองค์ก็บอหมู่สาวกว่า “เก็บเข้าหมบึงตีเหลือมาหือหมด จะได้บ่เสียของ” 13 แล้วหมู่สาวกก็ไปเก็บตีเหลือตีมาจากเข้าหมบึงบาร์เลียดห้าก้นตีได้สิบสองช่าเต็มตี

14 คนต้งหลายเมือหันหมายสำคัญตีพระองค์เหยียด ก็ปากันอู้อึงว่า “คนตีต้งป็น ผู้ตีป็นปากันเปียงแถมพระเจ้า คนตีตีว่าก้นตีจะเข้ามาในโลกนี้ แน่ตี” 15 พระเยซูอู้อึงว่าหมู่เขาจะคำเขหือพระองค์ไปป็นกษัตริย์ของหมู่เขา พระองค์ก็เลียดลึกลงไปบนดอยคนเดียว

พระเยซูเตียวบนน้ำ

16 ตกเมือแลงมา หมู่สาวกของพระองค์ก็ไปตีทะเลสาบ 17 แล้วลวงเจือข้ามฟากไปเมืองคาเปอร์นาอุม ย้อนว่าต่อนั้นมีดแล้ว แต่พระเยซูก็ยังบ่มาหาหมู่เขา 18 แล้วลมหลวงก็เป็ดมา เหยียดหือทะเลสาบมีคลื่นแวงขนาด 19 เมือเจือออกจากฝั่งมาได้สักห้า หกคิโลเมตร หมู่สาวกก็หันพระเยซูกำลังเตียวมาบนน้ำเข้ามาไถอือ หมู่เขาก็ปากันกัขนาด 20 พระเยซูก็บอว่า “นี่เฮาเมือ บ่ถ้ากั” 21 แล้ว หมู่เขาก็ตีเต็มใจอับพระองค์ขึ้นอือ แล้วอือก็เลิงฝั่งตีเขาจะไปปอดตี

หมู่คนปากันเขาหาพระเยซู

22 ตกแหมวัน คนจันจันนักตียังอยู่แหมเผือกหนึ่ง หันว่าวันก่อนหน้าตีหันมีอือคำล้าเตียว กับอู้อึงหมู่สาวกตีอั้นตีลวงอือล้าตีไป แต่พระเยซูบ่ได้ลวงไปตวย 23 แล้วมีอือล้าตีลุมมาจากเมืองทิเบเรียสเข้ามาจอดฝั่งไถๆ ตีหมู่เขาได้ก้นตีเข้าหมบึงหลังจากพระเยซูอริชฐานขอบคุณพระเจ้าแล้ว 24 บ่าคองหมู่เขาหันว่าพระเยซูต้งหมู่สาวกบ่อยู่ตีหัน ก็ปากันลวงอือล้าตีไปตวยเขาหาพระองค์ตีเมืองคาเปอร์นาอุม

พระเยซูเป็นของก้นตีหือชีวิตนิรันดร์

25 เมือหมู่เขาปะพระเยซูแหมเผือกหนึ่งของทะเลสาบ หมู่เขาก็ถามพระองค์ว่า “จาจันตีต้งมาเมือใดละ”

26 พระเยซูตีตอบว่า “เฮาบอความจริงแก่ต้งหลายว่า ตีหมู่ต้งตวยเขาหาเฮา บ่ตีว่าหมู่ต้งเข้าใจหมายสำคัญตีหมู่ต้งหัน แต่ย้อนว่าตีก้นตีเข้าหมบึงจันอิมบ่ตวย 27 บ่ถ้าเหยียดก้นตีเปืออของก้นตีเน่าบุดตี แต่หือเหยียดก้นตี เปืออของก้นตีอืออยู่ตีจันเลิงชีวิตนิรันดร์ บุตรมนุษย์จะป็นคนหือของก้นตีนั้นกับหมู่ต้ง ย้อนว่าพระเจ้าพระบิดาหือสิทธิอำนาจกับบุตรมนุษย์ตีจะเหยียดจาตีได้” 28 แล้วหมู่เขาก็ถามแหมว่า “หมู่เขาต้งเหยียดจะหยัง เลิงจะเหยียดหือพระเจ้าปอใจ”

29 พระเยซูตีตอบว่า “สิ่งตีพระเจ้าไคหือเหยียดก็คือเจือวางใจผู้ตีพระองค์ใจมา”

30 หมู่เขาก็ถามแห่ม่ว่า “ถ้าจางั้น ท่านจะเยียะหมายสำคัญอะหยัง เปื่อเอาจะได๋หันและเจื่อวางใจใ้ท่านได้ ท่านจะเยียะอะหยังพ่อง 31 ปื่ออุยแม่หม่อนของเอาได้กั้นมานา † ในดินแดนทรวงกั้นดาราอย่างที่มีเขียนไว้ใ้พระคัมภีร์ว่า ‘ท่านได้หื้อของกั้นจากสวรรค์’ ” ††

32 พระเยซูก็ตอบว่า “เฮาบอความจริงแก่ท่านตั้งหลายว่า บ่ใ้โมเสสตีหื้อของกั้นจากสวรรค์นั้นกับท่าน แต่เป็นพระบิดาของเอาตีหื้อของกั้นตีแท้จริงจากสวรรค์กับหมู่ท่าน 33 ย้อนว่าของกั้นตีพระเจ้าหื้อนั้นก็คือผู้ตีลงมาจากสวรรค์ แล้วหื้อจีวิตกับโลกนี้”

34 หมู่เขาก็อู้ว่า “ท่านครับ ต่อไปนี้ของของกั้นนั้นหื้อหมู่เอาตวยเตื่อะ”

35 พระเยซูก็อู้ว่า “เอาเป็นของกั้นตีหื้อจีวิต คนตีมาหาเอาก็จะบ่อยากกินข้าวแห่ม แล้วคนตีเจื่อวางใจใ้ในเอาก็จะบ่อยากกินน้ำแห่มเลย 36 เหมือนกับตีเอาเคยบอกหมู่ท่านว่า หมู่ท่านได้หันเอา แต่หมู่ท่านก็ยังบ่เจื่อเอา 37 กูคนตีพระบิดาหื้อเอา จะมาหาเอา ไฟตีมาหาเอาเอาจะบ่ละบ่ขวางเขา 38 ย้อนว่า เฮาบ่ได้ลงมาจากสวรรค์เปื่อเยียะตามใ้ตีตัวเก่า แต่มาเปื่อเยียะตามความต่องานของผู้ตีใ้เฮามา 39 ความต่องานของผู้ตีใ้เฮามา ก็คือ อักษากูคนตีพระองค์หื้อเอาไว้บ่หื้อหายไปสักคนเดียว และเยียะหื้อคนหมู่ นั้นเป็นขึ้นจากความต่าย ในวันสุดต่าย 40 ย้อนว่าพระบิดาต่องานหื้อกูคนตีหันพระบุตรกับเจื่อวางใจใ้ในพระองค์นั้นได้ฮับจีวิตนิรันดร์ และเอาจะเยียะหื้อเขาเป็นขึ้นจากความต่ายในวันสุดต่าย”

41 หมู่จาวยิวก็ตั้งเก้าหมักกัน ตีพระเยซูอู้ว่า “เอาเป็นของกั้นตีลงมาจากสวรรค์” 42 และหมู่จาวยิวก็อู้กันแห่มว่า “นี่เยชู ลูกบ่าวโยเซฟบ่ใ้จกา ปื่อแม่ของเขาเอาที่อู้จัก แล้วเขาอู้ได้จาใ้ว่า ‘เฮาลงมาจากสวรรค์’ ”

43 พระเยซูก็อู้ว่า “บ่ต่องมบ่กันเนาะ 44 บ่มีไฟติดตามเอาได้ ถ้าพระบิดาผู้ตีใ้เฮามาบ่ได้ปาเขามาหาเอา และเอาจะเยียะหื้อเขาเป็นขึ้นจากความต่ายในวันสุดต่าย 45 ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าเขียนไว้ว่า ‘พระเจ้าจะสั่งสอนกูคน’ ‡ กูคนตียอมฟังพระบิดากับเขียนอู้จากพระองค์ เขาตีมาตีตามเอา 46 บ่มีไฟเคยหันพระบิดา นอกจากผู้ตีมาจากพระเจ้าเต้าอันตีเคยหันพระบิดา 47 เอาจะบอกความจริงแก่ท่านตั้งหลายว่า ไฟตีเจื่อวางใจใ้เอาที่มีจีวิตนิรันดร์ 48 เอาเป็นของกั้นตีหื้อจีวิต 49 ปื่ออุยแม่หม่อนของหมู่ท่านได้กั้นมานาในตีดินแดนทรวงกั้นดารา แต่หมู่เขาก็ยังต่ายกันหมด 50 แต่เอาเป็นของกั้นนั้นตีมาจากสวรรค์ ถ้าไฟกั้นจะบ่ต่ายแห่มเลย 51 เอาเป็นของกั้นตีหื้อจีวิตเซ็งลงมาจากสวรรค์ ถ้าไฟคนใดกั้นของกั้นนี้ เขาจะมีจีวิตนิรันดร์ของกั้นนี้ก็คือเนื้อหนังของเอา ตีเอาจะหื้อคนในโลกเปื่อมีจีวิตนิรันดร์ได้”

52 จาวยิวก็ตั้งเก้าเสียงกันบ่ว่า “ปื่อจายคนนี้จะเอาเนื้อหนังของเอาหื้อหมู่เอากันได้จาใ้” 53 พระเยซูก็อู้กับเขาว่า “เฮาบอความจริงแก่ท่านตั้งหลายว่า ถ้าหมู่ท่านบ่ได้กั้นเนื้อหนังและกั้นเลือดของบุตรมนุษย์ ท่านก็บ่มีจีวิตนิรันดร์ 54 ไฟตีกั้นเนื้อหนังกับเลือดของเอา ก็มีจีวิตนิรันดร์ และเอาจะหื้อเขาเป็นขึ้นจากความต่ายในวันสุดต่าย 55 ย้อนว่าเนื้อหนังของเอา ก็เป็นของกั้นตีแท้จริง กับเลือดของเอา ก็เป็นน้ำตีแท้จริง 56 ไฟตีกั้นเนื้อหนังและกั้นเลือดของเอา คนนั้นก็อยู่กับเอา และเอาที่อยู่กับเขาตวย 57 เหมือนตีพระบิดาผู้ตีจีวิตอยู่ใ้เฮามา และเอามีจีวิตย้อนพระบิดา จางั้นคนตีกั้นเนื้อหนังกับเลือดของเอา ก็จะมีจีวิตย้อนเอาเหมือนกัน 58 เอาเป็นของกั้นตีลงมาจากสวรรค์ เซ็งบ่เหมือนกับมานาตีปื่ออุยแม่หม่อนของหมู่ท่านได้กั้นแล้วก็ยังต่าย แต่คนตีกั้นของกั้นนี้จะมีจีวิตนิรันดร์” 59 พระเยซูอู้เรื่องนี้ตีตอนตีสอนใน *ธรรมศาลา* ของจาวยิว ในเมืองคาเปอร์นาอุม

สาวกหลายคนเลิกติดตามพระองค์

60 ป่ากองหมู่สาวกของพระองค์หลายคนได้ยินเรื่องจางั้น เขาก็มบ่กันบ่ว่า “ไฟจะยอมอันกำสอนยากๆ จาอู้ได้” 61 พระเยซูอู้ว่าหมู่เขาจ่มกันเรื่องนี้ พระองค์ก็ถามหมู่เขาว่า “กำสอนนี้เยียะหื้อหมู่ท่านบ่ใ้เจื่อเอาแห่มกา 62 แล้วหมู่ท่านจะว่าจาใดถ้าหันบุตรมนุษย์ขึ้นไปบนสวรรค์ตีพระองค์เคยอยู่มาก่อนแล้ว 63 พระวิญญาณหื้อจีวิตนิรันดร์ แต่สิ่งตีคนเยียะบ่มีประโยชน์อะหยังเลย กำอู้ตีเอาได้บอกกับหมู่ท่านมาจากพระวิญญาณและหื้อจีวิตนิรันดร์ 64 แต่หมู่ท่านบางคนก็บ่เจื่อ” (พระเยซูอู้ตั้งแต่ต้นว่าคนไหนบ่เจื่อและคนไหนจะหักหลังพระองค์) 65 และพระองค์ก็อู้ว่า “ย้อนจาอู้ เฮาเล็งบอกหมู่ท่านว่า บ่มีไฟติดตามเอาได้ ถ้าพระบิดาบ่ได้ปาเขามาหาเอา”

66 หลังจากตีพระเยซูอู้จาอู้ ก็มีสาวกหลายคนตีเลิกติดตามพระองค์

67 แล้วพระเยซูก็ถามสาวกสิบสองคนของพระองค์ว่า “หมู่ท่านก็จะเลิกติดตามเอาตวยกา”

68 ซีโมนเปโตรก็บอกพระองค์ว่า “ถ้าเอาเลิกติดตามพระองค์ แล้วจะหื้อเอาไปตีติดตามไฟแห่ม พระองค์มีกำตีหื้อจีวิตนิรันดร์ 69 หมู่เอาเจื่อและอู้ว่าพระองค์เป็นผู้บริสุทธ์ของพระเจ้าเต้า”

70 พระเยซูอู้กับหมู่เขาว่า “เอาเลือกหมู่ท่านตีสิบสองคนแม่่นก้อ แต่คนหนึ่งจะเป็นมาร” 71 (พระเยซูหมายเล็ง ยูดาส ลูกบ่าวของซีโมน อิสคาริโอท ตีจะหักหลังพระองค์ เล็งแม่่นว่าเขาจะอยู่ในหมู่สาวกสิบสองคนก็ตีตาม)

หมู่บ่ถ่วงบ่าวพระเยซูบ่เจื่อวางใจใ้พระองค์

7 หลังจากนั้นพระเยซูก็เตียวไปใ้แคว้นกาลิลี พระองค์บ่อยากไปแคว้นยูเดีย ย้อนว่าหมู่ผู้บ่จาวยิวเซาะหาตางตีจะปาพระองค์ 2 ตอนนั้นใ้ทำงานอยู่เพ็งของจาวยิว †‡ หมู่บ่ถ่วงบ่าวของพระองค์ก็บอกกว่า “อ้ายน่าจะไปแคว้นยูเดีย เปื่อหมู่สาวกของอ้ายจะได๋หันกั้นอักขร์ยิวตีอ้ายเยียะ 4 ย้อนว่าคนตีไ้มีจีวิตจะบ่เยียะอะหยังในตีลับๆ กัน ไหนๆ อ้ายก็เยียะกั้นอักขร์ยิวหมู่บ่อยู่แล้ว ก็หื้อคนตีโลกอู้ไปเลยกา” 5 แม่แต่บ่ถ่วงบ่าวของพระองค์ก็บ่เจื่อวางใจใ้พระองค์เลย 6 พระเยซูก็บอกกว่า “ยังบ่เล็งเวลาของเอาเตื่อ แต่หมู่บ่ถ่วงไปเวลาไหนก็ตีได้ 7 คนในโลกนี้เขาบ่มีอะหยังหื้อจีวิตหมู่บ่ถ่วง แต่หมู่เขาจิงเอาย้อนเอาบอกกว่าหมู่เขาเยียะบ่ตี 8 หมู่บ่ถ่วงไปกันเตื่อะ เรายังบ่พร้อมตีจะไปเตื่อ ย้อนยังบ่เล็งเวลาของเอา” 9 หลังจากตีอู้จาอู้ พระองค์ก็อยู่ในแคว้นกาลิลีตีอ

10 ป่ากองหมู่บ่ถ่วงบ่าวของพระองค์ไปร่วมงานแล้ว พระองค์ก็ตวยไปเมื่อลูนโดยบ่ใ้หื้อใ้ไฟฮับไฟหัน 11 หมู่ผู้บ่จาวยิวกำลั้งเซาะพ่อหาพระองค์ในงาน หมู่เขาก็ถามว่า “ปื่อจายคนนั้นบ่อยู่ไหน”

12 คนตั้งหลายตีอยู่ตีหั้นก็ปากันชบชบเรื่องพระองค์กั้นขนาดพ่องก็ว่า “เขากีเป็นคนดีล่อ” พ่องก็ว่า “บ่ใ้ เขาเป็นคนซี้ซี้ล่าย” 13 แต่บ่มีไฟกำอู้เรื่องพระองค์อย่างเปิดเผย ย้อนว่าหมู่เขาก็หื้อหมู่ผู้บ่จาวยิว

กำสอนของพระเยซู

14 ป่ากองเล็งหละหว่างกำงานอยู่เพ็งของจาวยิว พระเยซูก็เข้าไปใ้บริเวณ *พระวิหาร* แล้วตั้งเก้าสั่งสอนหมู่คน 15 เมื่อหมู่ผู้บ่จาวยิวได้ยินกำสอนของพระองค์ก็จิด แล้วว่า “ปื่อจายคนนี้บ่ได้เขียนมา แล้วจาใดเขาอู้จักเตื่อะ”

16 พระเยซูตอบว่า “กำสอนของเอานั้นบ่ใ้เป็นกำของเอา แต่มาจากพระองค์ผู้ตีใ้เฮามา 17 ไฟตีเยียะตามความต่องานของพระองค์ก็อู้ว่ากำตีเอาสอนนั้นมาจากพระเจ้ากาว่าเอาอู้ขึ้นมาจากเดียว 18 คนตีอู้ตามใ้ตีตัวเก่าก็เซาะหาเกียรตีใ้ตีตัว แต่คนตีเซาะหา

† 6:31 *อพย.* 16:4 †† 6:31 *สด.* 78:24 ‡ 6:45 *อสย.* 54:13

†† 7:2 *อูด.* 23:34

เกียรติหรือผู้ที่ให้เขามา คนนั้นเฝ้าก็เป็นคนตั้งรังใจกับบรูไนไฟตาย 19 โมเสสได้ชื่อ *บฏบัญญัติ* กับหมู่ท่านบรูไนไฟ แต่หมู่ท่านก็ไม่ได้เหยียดตาม บฏบัญญัตินั้นสักคน แล้วจาใดหมู่ท่านเซาะหาตางที่จะฆ่าเอาจนได้”

20 หมู่เขาก็ตอบว่า “ท่านโดนผีเข้าถ้า ไผจะฆ่าท่าน”

21 พระเยซูตอบว่า “เขาได้เหยียดท่านอัครรยอย่างหนึ่ง แล้วหมู่ท่าน ก็ปากันจิด 22 โมเสสได้ชื่อกฎเกี่ยวกับท่านเข้า *พิธีสุหนัต* (แต่ๆ บรูไนไฟ โมเสสดีเป็นคนตั้งชื่อ แต่เป็นป้ออิจัยแม่หม่อนของหมู่ท่าน) แล้วหมู่ ท่านก็ยังเหยียดพิธีสุหนัตหือกับหละอ่อนป้อจายดีดี *วันสะบาโต* 23 ถ้า วันสะบาโตหมู่ท่านยังเหยียดพิธีสุหนัตหือหละอ่อนป้อจายได้ เป็บบหือ ผิดบฏบัญญัติของโมเสส แล้วหมู่ท่านจะมาโขดเอาดีเอาอีกหลายคนๆ นึงหือหายเป็นปกติในวันสะบาโตเหยียดเหยียด 24 บัดตัดสินไฟตามดีพื้น ตงนอก แต่หือตัดสินไปตามความจริง”

หมู่คนสงสัยว่าพระเยซูเป็น พระคริสต์

25 บางคนในกรุง *เยรูซาเล็ม* ภาษากันว่า “คนนีบรูไนไฟหมู่ผู้นำอิหา อ่อมจะฆ่า 26 แต่ฟอลอ เขากำลังอู่อยู่ในดีสารารณะ แต่หมู่ผู้นำก็บรูไนไฟว่าเขาสักคน หมู่ผู้นำมันใจแล้วกา ว่าเขาเป็นพระคริสต์ 27 แต่เขาอู่ ว่าคนนีมาจากไหน ถ้าพระคริสต์มาแต่ ก็จะมีไฟอู่ว่าพระองค์มาจาก ไหน”

28 ตอนดีพระเยซูสอนอู่บริเวณพระวิหาร พระองค์ก็เอ้นหืออู่คน ได้ยินว่า “แม่แล้ว หมู่ท่านอู่จิกเขา และอู่ว่าเขาหลกไหนมา เขาบรูไนไฟมา โดยสิทธิอำนาจของตัวเก่า แต่ผู้ที่ให้เขามานั้นอู่แต่ความจริงและหมู่ ท่านบรูไนไฟพระองค์ 29 แต่เขาอู่จิกพระองค์ย่อนเขามาจากพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ดีให้เขา”

30 หมู่เขาก็หาตางจะยับพระเยซู แต่บรูไนไฟยับพระองค์ได้ย่อนบ่เลิง เวลาของพระองค์ดีดี 31 แต่มีหลายคนในหมู่ท่านเจือวางใจพระองค์ หมู่เขาก็อู่ว่า “เมื่อพระคริสต์มานั้น พระองค์จะเหยียดหมายสำคัญนิก เหลือดีป้อจายคนนีเหยียดกา”

หมู่จาวยิวส่งคนไปยับพระเยซู

32 บ่ากองหมู่ *ฟาริสี* ได้ยินว่าคนตางหลายปากันเล่าเรื่องพระเยซู หมู่หัวหน้า *ปุโรหิต* กับหมู่ฟาริสีก็เลยส่งทหารรักษาพระวิหารไปยับ พระองค์ 33 แล้วพระเยซูก็อู่ว่า “เขาจะอู่กับหมู่ท่านไปแหมบ่เมิน แล้วก็จะบีกไปหาพระองค์ผู้ที่ให้เขา” 34 หมู่ท่านจะตายเซาะหาเขาแต่ ก็จะมีบ่ปะ กับดีดีเขาไปนั้นหมู่ท่านไปบรูไนไฟได้”

35 หมู่ผู้นำจาวยิวก็อู่กันว่า “เขาจะไปดีไหนดีหมู่เขาจะตายเซาะหา เขาบ่ปะ เขาจะไปหาจาวยิวดีแต่กเซและแจไปอู่เมืองกรีก แล้วสอน จาวกรีกดีพื้นกา 36 ดีเขาอู่ว่า ‘หมู่ท่านจะตายเซาะหาเขาแต่ก็จะบ่ปะ’ กับ ‘ดีดีเขาไปนั้นหมู่ท่านไปบรูไนไฟได้’ หมายความว่าจาวได้”

แม่น้ำดีหือจิวต

37 ในวันสุดท้ายของงานอู่เพียงเซ็งเป็นวันสำคัญดีสุด พระเยซูขึ้น ขึ้นแล้วก็อู่เองเอินว่า “ไฟดีคืออยากกินน้ำหือมาหาเขาแล้วกินเหยียด 38 คนดีเจือวางใจเขาก็เป็นเหมือนดีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า ‘แม่น้ำดีมี สายน้ำเลียงจิวตจะไหลจากหัวใจของเขออกมา’ + ” 39 ดีพระเยซูอู่ จาอันพระองค์หมายเลิงพระวิญญาณ เซ็งถ้าไฟเจือวางใจพระองค์ ก็ จะได้ยับพระวิญญาณไป แต่ยังมีไฟได้ยับต่อนั้น ย่อนพระเยซูยังบรูไนไฟยับเกียรติอันยิ่งใหญ่ ++ ของพระองค์ดีดี

หมู่คนเลียงกันเรื่องพระเยซู

40 บ่ากองหมู่คนได้ยินจาอัน บางคนก็อู่ว่า “ท่านคนนีเป็น *ผู้เป็น ปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า* คนนั้นแม่ๆ” 41 บางคนก็อู่ว่า “เขาเป็น พระคริสต์” บางคนก็อู่ว่า “พระคริสต์จะมาจกแคว้นกาลิลีได้จาวได้

† 7:38 อสค. 47:1; ศคย. 14:8 †† เกียรติอันยิ่งใหญ่ นี้ อ่างเลิง พระองค์ถูกเซ็งไว้บ่นไม้ค่างเขน กับพระองค์เป็นขึ้นจกความตาย

42 พระคัมภีร์มีเขียนไว้บรูไนไฟกา ว่าพระคริสต์จะมาจกเจือสายของ กษัตริย์ดาวิด กับมาจกหมู่บ้านเบเรเลเฮเมเมืองดีดาวิดเคยอู่” 43 ย่อนจาอันก็เกิดก่านแตกแยกกันหมู่เขาเรื่องพระเยซู 44 บางคนไค ยับพระองค์ แต่บรูไนไฟเหยียดจาอัน

หมู่จาวยิวบรูไนไฟเจือวางใจพระเยซู

45 จาอันทหารรักษาพระวิหารก็บีกไปหาหมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่ฟา ริสี แล้วหมู่เขาก็ถามหมู่ทหารว่า “เหยียดเหยียดหมู่สุบยับเขามา”

46 หมู่ทหารก็ตอบว่า “เขาบ่เคยได้ยินไฟอู่อย่างเขาเลย”

47 หมู่ฟาริสีก็อู่ว่า “หมู่สุหลงกำลังของเขาไปตวยกา 48 ฟอลอ มีไฟ ในหมู่ผู้นำกาว่าหมู่ฟาริสีดีหลงเจือเขาฟอง 49 บรูไนไฟเลยแม่บ่ก้อ แต่คน หมู่นี้ดีบรูไนไฟบัญญัติ พระเจ้าก็สาปแจ่งหมู่เขาอู่แล้ว”

50 นิโคเดมัส คนดีเคยไปหาพระเยซูก่อนหน้าดี กับเป็นผู้นำคนนึ่ง ของจาวยิว เขาก็ถามว่า 51 “บฏบัญญัติของเขาคือตัดสินไฟก่อนดี จะฟังเขาอู่ กับอู่ว่าเขาเหยียดเหยียดบรูไนไฟกา”

52 หมู่เขาก็อู่กับนิโคเดมัสว่า “ท่านก็หลกแคว้นกาลิลีมาเหมือนเขา ตวยกา ลองไปเซาะฟ้อในพระคัมภีร์ลอ แล้วท่านจะอู่ว่า บรูไนไฟเป็นผู้เป็นปาก เป็นเสียงแทนพระเจ้าหลกกาลิลีมาเลย”

53 แล้วหมู่เขาตางตางก็แยกย้ายกันบีกบ้าน †

แม่ญิงคนนึ่งโดนยับต่อนเล่นจิว

8 แล้วพระเยซูก็ไปดอยบ่ากอกเทศ 2 ตอนเจ้ามีตวันถัดมา พระองค์ก็บีกเข้าไปใน *พระวิหาร* แหมบ่ต่อนั้น คนตางหลายก็มา

หาพระองค์ แล้วพระองค์ก็บรูไนไฟส่งสอนคนหมู่ท่าน 3 หมู่ *ธรรมา จารย* กับหมู่ *ฟาริสี* ปาแม่ญิงคนนึ่งมา แล้วหือยับต่อนหน้าหมู่คน แม่ ญิงคนนึ่งเล่นจิวแล้วเขายับได้คางบ่งคางเขา 4 หมู่เขาก็อู่กับพระองค์ว่า “อ่าจารย์ แม่ญิงคนนึ่งโดนยับได้ต่อนดีกำลังเล่นจิวอู่ 5 ใน *บฏ บัญญัติ* โมเสสสั่งหือเอาบ่าหินขว้างแม่ญิงจาอู่หือต่าย แล้วอ่าจารย์ จะว่าจาวได้” 6 (ดีหมู่เขาถามจาอู่ก็ย่อนว่าหมู่เขาดีคอกดลองพระองค์ เบื่อหาเรื่องดียับพระองค์) แต่พระเยซูก็บรูไนไฟลงเอานิ้วเขียนบนพื้น ดิน 7 หมู่เขาก็เซหือพระองค์ตอบตักๆ แล้วพระองค์ก็เลยลุกขึ้นอู่กับ หมู่เขาว่า “ในหมู่ท่านคนใดบรูไนไฟบ่เลย ก็หือเอาบ่าหินขว้างนางก่อน แล” 8 แล้วพระองค์ก็บรูไนไฟนิ้วเขียนบนพื้นดินต่อน

9 บ่ากองหมู่ธรรมาจารยกับหมู่ฟาริสีได้ยินพระเยซูอู่จาอัน แล้วหมู่ เขาก็ออกไปต่อนคนๆ คนเน่าเริ่มออกไปก่อนจันเหลือกาพระเยซูกับ แม่ญิงคนนึ่งยังอู่ดีพื้น 10 พระเยซูก็ลุกขึ้นแล้วถามแม่ญิงคนนึ่งว่า “หญิงเหยียด หมู่เขาไปไหนกันหมดแล้ว บรูไนไฟหลงได้เซเจ้ากา”

11 แม่ญิงคนนึ่งก็ตอบว่า “บรูไนไฟเจ้า” แล้วพระเยซูก็อู่ว่า “เขาก็บรูไนไฟ ใต้เซเจ้าเหมือนกัน ไปต่อนแล้วห้ามเหยียดบาปแหม”

พระเยซูเป็นความเป่งแจ่งของโลก

12 แล้วพระเยซูก็อู่กับคนตางหลายแหมบ่ต่อนว่า “เขาเป็นความเป่ง แจ่งของโลก คนดีตัดตามหลามตวยเขามาก็จะบรูไนไฟในความเป็นดี แต่จะมีแสงแจ่งดีส่องนำจิวตของเขา”

13 หมู่ฟาริสีก็อู่กับพระองค์ว่า “ท่านเป็นพยานหือตัวเก่า คำพยาน ของท่านก็เจือคือบรูไนไฟได้”

14 พระเยซูก็ตอบว่า “เลิงเขาเป็นพยานหือตัวเก่า แต่สิ่งดีเอาอู่มา นั้นก็เป็นความจริง ย่อนว่าเขาอู่ว่าตัวเขาหลกไหนมากับกำลังจะไปไหน แต่หมู่ท่านบรูไนไฟว่าเขาหลกไหนมากว่ากำลังจะไปไหน 15 หมู่ท่านตัดสิน เขาตามวิธีของคน เขาบรูไนไฟตัดสินไฟ 16 แต่ถ้าเขาตัดสินคนใด กา ตัดสินของเขาก็ถูกตอง ย่อนเขาบรูไนไฟตัดสินคนเดียว แต่เขาตัดสิน อ่วมกับพระบิดาผู้ที่ให้เขา” 17 ในบฏบัญญัติของท่านบอกรว่า ถ้ามี คำพยานสองคน คำพยานนั้นก็เจือถือได้ 18 เขาเป็นพยานหือตัวเก่า และพระบิดาผู้ที่ให้เขามาก็เป็นพยานหือเขาตวย”

‡ *สำเนาโบราณดีเก่าที่สุดบรูไนไฟ ข้อ 7:53-8:11*

19 แล้วหมู่เขาก็กถามว่า “พระบิดาของท่านอยู่ที่ไหน” พระเยซูก็ตอบว่า “หมู่ท่านบ่รู้จักเขากับบ่รู้จักพระบิดาของเขา ถ้าหมู่ท่านรู้จักเขา หมู่ท่านก็จะรู้จักพระบิดาของเขาด้วย”

20 ตอนที่พระองค์อุ้กสิ่งหมู่นี้ พระองค์กำลังสั่งสอนอยู่ในห้องตั้งตู้ถวายอยู่ในบริเวณพระวิหาร แล้วบ่มีใผมายับพระองค์ ย้อนยังบ่ถึงเวลาของพระองค์เต๊อ

พระเยซูบอกเขาเป็นคนที่เขาบอกว่าเขาเป็น

21 พระเยซูอุ้กกับคนตังหลายแห้วว่า “เขาจะไปจากที่นี่ แล้วหมู่ท่านจะตายเขาหาเขา แต่หมู่ท่านจะตายในตอนที่ยังเป็นคนบาปอยู่ เต๊อเขาไปนั้นหมู่ท่านไปบ่ได้”

22 หมู่ผู้นำจาวยิวก็ถามกันว่า “เขาจะไปฆ่าตัวต๋ายกว่าจาดใด เล็งอุ้ว่า ‘เต๊อเขาไปนั้นหมู่ท่านไปบ่ได้’”

23 พระเยซูอุ้ว่า “หมู่ท่านมาจากโลกนี้เต๊ออยู่ตังลุ่ม แต่เขามาจากสวรรค์เต๊ออยู่ตังบน แล้วหมู่ท่านก็เป็นของโลกนี้ แต่เขาไปใ้เป็นของโลกนี้ 24 เขาเลยบอกว่ หมู่ท่านจะตายในตอนที่ยังเป็นคนบาปอยู่ แหม่นแล้ว หมู่ท่านจะตายในตอนที่ยังเป็นคนบาปอยู่แหม่นๆ ถ้าหมู่ท่านบ่เจ็อว่า เขาเป็นคนที่เขาบอกว่าเขาเป็น” †

25 หมู่ผู้นำจาวยิวก็ถามพระองค์ว่า “แล้วท่านเป็นไฟ” พระเยซูก็ตอบว่า “เขาเป็นคนที่เขาบอกหมู่ท่านตั้งแต่เก๊าแล้ว 26 แต่จ๊ เขา มีหลายเรื่องเต๊อจะว่หื้อหมู่ท่านกับตัดสินลงได้ชหมู่ท่าน แต่เขาจะอุ้ก้าเรื่องเต๊อเขาได้ยินจากพระองค์ผู้เต๊อให้เขามาหื้อคนในโลกลิง ย้อนพระองค์อุ้ความจริง”

27 (หมู่เขาบ่เข้าใจว่าพระเยซูกำลังอุ้ถึงพระบิดา) 28 จาอันพระเยซูก็อุ้แห้วว่า “เมื่อหมู่ท่านยกบุตรมนุษย์ขึ้น †† หมู่ท่านก็จะอุ้ว่เขาเป็นคนนั้นละ เขาบ่ได้เหยยะตามใจตัวเก๊า แต่เขาอุ้สิ่งเต๊อพระบิดาสอนเขามา 29 พระองค์ผู้เต๊อให้เขามาอยู่กับเขาด้วย พระองค์บ่เคยละเขาไว้หื้ออยู่คนเดียว ย้อนเขาเหยยะตามใจพระองค์ตลอด” 30 บ่ากองพระเยซูอุ้จ๊วอจ๊ ก็มีหลายคนเจ็อวางใจพระองค์

ความจริงเหยยะหื้อเขามีอิสระ

31 พระเยซูอุ้กับจาวยิวเต๊อเจ็อวางใจในพระองค์ว่ “ถ้าหมู่ท่านยึดถือในคำสั่งสอนของเขา หมู่ท่านก็เป็นสาวกของเขาเต๊อจ 32 หมู่ท่านจะอุ้จักความจริง แล้วความจริงนั้นก็จะเหยยะหื้อหมู่ท่านมีอิสระ”

33 หมู่เขาอุ้ว่ “หมู่เขาเป็นลูกหลานของอับราฮัม บ่เคยเป็นขี้ข้าใผเหยยะหยังจาจาร์ยอุ้ว่ ‘หมู่ท่านจะมีอิสระ’”

34 พระเยซูตอบว่ “เขาจะบอกความจริงแก่ท่านตังหลายว่ แต่จ๊ แล้วคุณเต๊อเหยยะบาปก็ เป็นขี้ข้าของความบาป 35 ขี้ข้าบ่ใช้คนในครอบครัว แต่ลูกเป็นคนในครอบครัวตลอดไป 36 ถ้าพระบุตรหื้อหมู่ท่านมีอิสระ หมู่ท่านก็จะมื่ออิสระเต๊อจ 37 เขาอุ้ว่หมู่ท่านเป็นลูกหลานของอับราฮัม แต่หมู่ท่านอิหาตางจะฆ่าเขา ย้อนว่หมู่ท่านบ่ยอมอับคำสั่งสอนของเขา 38 เขาบอกหมู่ท่านถึงสิ่งเต๊อพระบิดาของเขาเหยยะหื้อเขาเห็น แต่หมู่ท่านก็เหยยะสิ่งเต๊อได้ยินจากบ่อกของหมู่ท่าน”

39 หมู่เขาอุ้ว่ “อับราฮัมเป็นบ่อกอญแม่หม่อนของหมู่เขา” พระเยซูเลยอุ้ว่ “ถ้าหมู่ท่านเป็นลูกหลานของอับราฮัมเต๊อจ หมู่ท่านก็จะเหยยะตามเต๊ออับราฮัมเหยยะ 40 เขาเป็นคนบอกความจริงถึงสิ่งเต๊อเขาได้ยินจากพระเจ้า แต่หมู่ท่านก็อิหาตางเต๊อจะฆ่าเขา อับราฮัมบ่เคยเหยยะจาอึบ่อก 41 หมู่ท่านเหยยะตามเต๊อบอกของหมู่ท่านเหยยะ” หมู่จาวยิวก็อุ้กับพระเยซูว่ “หมู่เขาบ่ใช้ลูกจ๊ พระเจ้าเต๊ออันเต๊อเป็นบ่อกของหมู่เขา”

42 พระเยซูอุ้ว่ “ถ้าพระเจ้าเป็นบ่อกของหมู่ท่านเต๊อจ หมู่ท่านก็จะอ๊กเขา ย้อนเขามาจากพระเจ้าและเขาอยู่บ่แล้ว เขาบ่ได้มาโดยตามใจตัวเก๊า แต่พระเจ้าให้เขามา 43 เหยยะหยังหมู่ท่านบ่เข้าใจเรื่องเต๊อเขาอุ้ย้อนว่หมู่ท่านอดฟังคำสั่งสอนของเขาบ่ได้ 44 หมู่ท่านมาจากบ่อกของ

† 8:24 อพย. 3:14 †† ยกบุตรมนุษย์ขึ้น หมายถึง พระเยซูถูกแข็งบนไม้กางเขน

หมู่ท่านคือมาร แล้วหมู่ท่านก็ไค้เหยยะตามความต้องการกันของบ่อกหมู่ท่าน ตั้งแต่เก๊ามารก็เป็นชาตกร และบ่เคยอยู่ฝายความจริงเลย ย้อนมันบ่มีความจริงในตัวของมัน เมื่อมันอุ้ก้าจ มันก็เหยยะตามสันดานของมัน ย้อนว่มันขี้จกับเป็นบ่อกของกันจ 45 ย้อนจาอันเมื่อเขาอุ้ความจริงกับหมู่ท่าน หมู่ท่านก็บ่เจ็อเขา 46 มีไฟฟ่องในหมู่ท่านเต๊อจหื้อเห็นว่เขาเหยยะบาป แล้วเหยยะหยังหมู่ท่านบ่ยอมเจ็อเขาเมื่อเขาอุ้ความจริง 47 คนของพระเจ้าก็ฟิงก้าอุ้ของพระเจ้า แต่เต๊อหมู่ท่านบ่ยอมฟิงเขาก็ย้อนว่หมู่ท่านบ่ใช้คนของพระเจ้า”

พระเยซูเป็นอยู่ก่อนอับราฮัมเกิด

48 หมู่จาวยิวก็อุ้ว่ “หมู่เขาอุ้ผิดเต๊อไหน เต๊อว่าท่านเป็นจาวสะมาเรีย † กับโดนผีเข้าตาย”

49 พระเยซูอุ้ว่ “เขาบ่ได้โดนผีเข้า แต่เขาหื้อเกียรติพระบิดาของเขา แต่หมู่ท่านก็ดูถูกดูแควนเขา 50 เขาบ่เขาหากายกย่องสรรเสริญหื้อตัวเก๊า แต่พระเจ้าเป็นผู้เขาหาหื้อเขา และพระองค์ก็เป็นผู้ตัดสินเข้าข้างเขา 51 เขาบอกความจริงแก่ท่านตังหลายว่ ถ้าไฟคนใดเหยยะตามคำสั่งสอนของเขา คนนั้นก็จะบ่มีวันตาย”

52 หมู่จาวยิวก็อุ้กับพระองค์ว่ “ตอนนีเขาอุ้แล้วว่ท่านโดนผีอ้าย † เข้าแหม่นๆ ย้อนอับราฮัมกับ ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า ก็ต๋ายกันไปแล้ว แต่ท่านอุ้ว่ ‘ไฟคนใดเต๊อเหยยะตามคำสั่งสอนของเขาก็จะบ่มีวันตาย’ 53 ท่านเป็นใหญ่หนักเหลืออับราฮัม บ่อกอญแม่หม่อนของเขา ย้อนอับราฮัมกับผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าก็ต๋ายกันไปแล้ว ท่านก็เต๊อว่าท่านเป็นไฟ”

54 พระเยซูตอบว่ “ถ้าเขายกย่องสรรเสริญตัวเก๊า กายกย่องสรรเสริญนั้นก็บ่มีความหมายอะหยังเลย พระบิดาของเขาคือหมู่ท่านอ้างว่เป็นพระเจ้าของหมู่ท่านนั้นเนาะ เป็นผู้เต๊อยกย่องสรรเสริญเขา 55 เต๊อจแล้ว หมู่ท่านบ่รู้จักพระองค์ แต่เขาอุ้จักพระองค์ ถ้าเขาอุ้ว่เขาบ่รู้จักพระองค์ เขาก็เป็นคนขี้จเหมือนหมู่ท่าน แต่เขาอุ้จักพระองค์กับเหยยะตามเต๊อพระองค์บอกเขา 56 อับราฮัมบ่อกอญแม่หม่อนของหมู่ท่านได้จ้จะเห็นวันที่เขามา เขาได้ห็นสว่างหน้าแล้ว กัดได้จ้แล้วตาย”

57 หมู่จาวยิวก็อุ้ว่ “ท่านอายุยังบ่ถึงห้าสิบเลย ท่านเคยหันอับราฮัมได้จาดใด”

58 พระเยซูตอบว่ “เขาบอกความจริงแก่ท่านตังหลายว่ ก่อนอับราฮัมเกิด เขาก็เป็นอยู่แล้ว” 59 คนหมู่ท่านนั้นก็เลยหยับบ่าห็นขึ้นมา จะขว้างพระเยซู แต่พระองค์ก็หลมออกจากพระวิหารไป

พระเยซูอ๊กเขาคนตาบอดตั้งแต่เกิด

9 บ่ากองพระเยซูกำลังเต๊อวตางอยู่ พระองค์ก็ห็นบ่อกจายตาบอดตั้งแต่เกิดคนหนึ่ง 2 แล้วหมู่สาวกของพระองค์ก็ถามว่ “อจาจาร์ย บ่าปของไฟกันเต๊อเหยยะหื้อบ่อกจายคนนี้เกิดมาตาบอด บ่าปของเขากว่าของบ่อกแม่เขา”

3 พระเยซูก็ตอบว่ “บ่ใช้บ่าปของเขากว่าของบ่อกแม่เขา แต่เต๊อบ่อกจายคนนี้ตาบอดก็บ่อกคนตังหลายจะไค้ห็นฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าผ่านตางจีวิตของเขา 4 ตอนเมื่อวันหมู่เขาต้องเหยยะกันของพระองค์ ผู้เต๊อให้เขามา นั้น ย้อนตอนเมื่อคินกำลังมา แล้วจะมีไฟเหยยะกันได้ 5 เมื่อเขาอยู่ในโลกนี้ เขาก็เป็นความเป้งเจ้งของโลก”

6 บ่ากองพระเยซูอุ้จาอันแล้ว พระองค์ก็ถ่มน้ำลายแหวกกับขี้ดินจนเป็นขี้เปอะ แล้วแปดเต๊อตาของบ่อกจายตาบอด 7 แล้วพระองค์ก็บอกกับเขาว่ “ไปล้างเต๊อตาที่สระสิโลอิมเต๊อจ” (สิโลอิม แปลว่ ใจไป) บ่อกจายคนนั้นก็ไปล้างเต๊อตาที่สระสิโลอิม เมื่อออกไป เขาก็ฟ้อห็นได้

8 หมู่จาวบ้านกับคนตังหลายเต๊อเกยหันเขาเป็นขอตางก็อุ้กันว่ “บ่อกจายคนนี้บ่ใช้ก้าเต๊อเกยนั้งขอตางอยู่”

† บ่อกของกันจ หมายถึง เป็นต้นเหตุของกันจตังหมด †† 8:48 ยน. 4:9 †† ในภาษากรีก เป็นก้าว่ บ่สะอาด

9 ฟ่องก็รู้ว่า “แม่เขาแล้ว” ฟ่องก็ว่า “บ่แม่ หน้าเหมือนกับบ่ตาย” แล้วป้อจายคนนั้นก็บอว่า “แม่แล้ว เป็นเฮาเนีย”

10 แล้วหมู่เขาก็ถามเขาแห่มวว่า “ท่านพ่อห็นได้จาใด”

11 ป้อจายคนนั้นก็ตอบว่า “ป้อจายตี้จื้อเยชูเป้งซี่เปอะแปดตำของเฮาแล้วบอหื้อเฮาไปล้างตำตี้สระสิโลอ้ม เมื่อเฮาไปล้างตำตี้สระนั้นแล้วเฮาก็พ้อห็นได้”

12 คนตั้งหลายก็ถามเขาว่า “แล้วป้อจายคนนั้นอยู่ตี้ไหน” เขาก็ตอบว่า “เฮาบ่อยู่”

หมู่ ฟาริสี สอบสวนป้อจายตี้หลายตำบอด

13 หมู่เขาก็ไปป้อจายตี้เกยตำบอดคนนั้นไปหาหมู่ฟาริสี 14 วันตี้พระเยชูเป้งซี่เปอะแปดตำเขาหื้อหลายบอดนั้นเป็น วันสะบาโต¹⁵ หมู่ฟาริสีก็ถามเขาว่า เขาพ้อห็นได้จาใด ป้อจายคนนี้ก็ตอบว่า “เขาเอาซี่เปอะแปดตำของเฮา แล้วเฮาก็ไปล้างตำตี้พ้อห็นได้”

16 ฟาริสีบางคนก็รู้ว่า “ป้อจายคนนั้นบ่ได้มาจากพระเจ้า ย้อนว่า เขาบ่ได้ฮักฆากฏวันสะบาโต” แต่บางคนก็ว่า “คนบาปจะเฮียะหมายสำคัญจาอี้ได้จาใด” แล้วก้ำกืดของหมู่เขาก็แตกกัน

17 หมู่ฟาริสีก็เลยถามป้อจายคนนี้แห่มวว่า “เจ้าก็ดจาใดเรื่องป้อจายคนนั้น ย้อนเจ้าเป็นคนตี้เขาเฮียะหื้อตำของเจ้าหลายบอด” ป้อจายคนนี้ก็ตอบว่า “เขาเป็น ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า”

18 หมู่ผู้นำจาวยิบยอมเชื่อว่าป้อจายคนนี้เกยตำบอด แล้วบ่าเตี่ยวนี้ก็พ้อห็นได้ หมู่เขาก็เลยฮ้องบ้อแม่ของป้อจายคนนี้มา 19 แล้วถามว่า “ป้อจายคนนี้เป็นลูกบ่าวของท่านแม่บ่ค้อ ตี้ท่านบอว่าเขาตำบอดตั้งแต่เกิดนั้น แล้วเฮียะหยังเขาถึงพ้อห็นได้”

20 ป้อแม่ป้อจายคนนี้ก็ตอบว่า “เฮารู้ว่าป้อจายคนนี้เป็นลูกบ่าวของเฮา แล้วเฮาก็รู้ว่า เขาตำบอดตั้งแต่เกิดแล้ว 21 แต่เฮาบ่รู้ว่าเฮียะหยังบ่าเตี่ยวนี้เขาถึงพ้อห็นได้ แล้วไฟเฮียะหื้อเขาหลายบอดเฮาก็บ่รู้เหมือนกัน ไปถามเขาเอาเตอะ เขาใหญ่แล้ว เขาตั้งเล่าเรื่องของเขาคนเดียวได้” 22 ตี้ป้อแม่ของป้อจายคนนี้จื้อจาอิน ก็ย้อนว่ากัหมู่ผู้นำจาวยิบ ย้อนหมู่ผู้นำจาวยิบตกลงกันไว้ว่า ถ้าคนใดยอมฮับว่าพระเยชูเป็น พระคริสต์ ก็หื้อไล่คนนั้นออกจากสมาชิก *ธรรมศาลา*²³ จาอิน ป้อแม่ของป้อจายคนนี้เลยรู้ว่า “เขาใหญ่แล้ว ไปถามเขาเอาเตอะ”

24 หมู่ผู้นำจาวยิบเลยฮ้องป้อจายตี้เกยตำบอดคนนั้นมาแห่มเตื่อหนึ่ง แล้วก็บอกับเขาว่า “เจ้าต้องสาบานต่อหน้าพระเจ้าว่าจะฮู้ความจริง † เฮารู้ว่าป้อจายคนนั้นเป็นคนบาป”

25 เขาก็ตอบว่า “ป้อจายคนนั้นเป็นคนบาปก้อเฮาบ่ฮู้ เฮารู้กัว่าเฮาเกยตำบอดแล้วบ่าเตี่ยวนี้ก็พ้อห็นได้แล้ว”

26 คนหมู่นั้นก็ถามเขาแห่มวว่า “เขาเฮียะอะหยังกับเจ้าฟ่อง แล้วเขาเฮียะจาใดหื้อตำของเจ้าหลายบอด”

27 ป้อจายคนนี้ก็ตอบว่า “เฮาบอหมู่ท่านไปแล้ว แต่หมู่ท่านก็บ่ได้ฟัง จะหื้อเฮาเล่าแห่มเตื่อเฮียะหยัง หมู่ท่านไค้เป็นสาวกของเขาดวยกา”

28 หมู่ผู้นำจาวยิบเลยเฮียะป้อจายคนนี้ว่า “เจ้าเป็นสาวกของเขา แต่หมู่เฮาเป็นสาวกของโมเสสกัน 29 หมู่เฮารู้ว่าพระเจ้าได้ฮู้กับโมเสส แต่ป้อจายคนนี้ลูกไหนมาเฮาก็บ่ฮู้”

30 แล้วป้อจายคนนี้ก็ตอบว่า “มันตั้งจืดแต่ๆ ตี้หมู่ท่านบ่ฮู้ว่าเขาลูกไหนมา แต่เขาก็เฮียะหื้อตำของเฮาหลายบอด 31 หมู่เฮารู้ว่าพระเจ้าบ่ฟังคนบาป แต่ถ้าไฟคนใดเก่งกัพระเจ้าและเฮียะตำความต้องก้านของพระองค์ พระองค์ก็ฟังคนนั้น 32 ตั้งเมื่อเก้าสร้างโลก ยังบ่เคยมีไฟได้ยอนว่า มีไฟคนใดเฮียะหื้อคนตำบอดตั้งแต่เกิดพ้อห็นได้ 33 ถ้าเขาบ่ได้มาจากพระเจ้า เขาก็เฮียะจาอี้บ่ได้”

34 หมู่ผู้นำจาวยิบบอป้อจายคนนี้ว่า “ท่านหนะก้า บาปมาตั้งแต่เกิด ก้ามาสอนเฮาได้จาใด” แล้วหมู่เขาก็ไล่หื้อป้อจายคนนั้นออกไป

† ถ้าเป็ดตรงๆ กับภาษากรีกจะเป็น *หื้อเกียรติพระเจ้า* ซึ่งเป็นสำนวนหื้อฮู้ความจริง

ตำบอดฝ่ายจิตวิญญาณ

35 เมื่อพระเยชูได้ยิบว่ามีอะหยังเกิดขึ้นกับป้อจายตี้เกยตำบอดคนนั้นฟ่อง พระองค์ก็เลยไปหาเขา กับถามเขาว่า “ท่านเจื้อวางใจในบุตรมนุษย์ก้า”

36 ป้อจายคนนั้นก็ตอบว่า “ท่านครับ ไฟคือบุตรมนุษย์ตี้เฮาจะเจื้อวางใจเขาได้”

37 พระเยชูก็ตอบว่า “ท่านก็ห็นเขาแล้ว เขาก็คือคนตี้กำลังฮู้ฮู้กับท่านนี่ล่อ”

38 แล้วป้อจายคนนั้นก็รู้ว่า “พระองค์เจ้าข้า ข้าพเจ้าเจื้อวางใจในพระองค์” แล้วป้อจายคนนั้นก็กราบไหว้พระเยชู

39 แล้วพระเยชูก็รู้ว่า “เฮามาเพื่อตัดสินโลกนี้ เพื่อหื้อคนตำบอดพ้อห็นได้ กับหื้อคนตี้กิดว่าตัวเก่าพ้อห็น ก็ก้ายเป็นตำบอด”

40 แล้วหมู่ฟาริสีตี้ฮู้ตี้ตำห็นได้ยิบพระเยชูจื้อจาอิน ก็เลยฮู้กับพระองค์ว่า “ท่านว่าหมู่เฮาตำบอดดวยก้า”

41 พระเยชูก็บอว่า “ถ้าหมู่ท่านตำบอด หมู่ท่านก็บ่มีบาปอะหยัง แต่ย้อนว่าบ่าเตี่ยวนี้หมู่ท่านบอว่า ‘เฮาพ้อห็น’ หมู่ท่านก็ยังเป็นคนบาปอยู่”

พระเยชูฮู้เรื่อง คนเสียงแคะกับแคะ

10 พระเยชูฮู้ว่า “เฮาจะบอกความจริงแก่ท่านตั้งหลายว่า คนตี้บ่ได้เข้าคอกแคะต่างปะตุ้ แต่ลักเข้าไปต่างอื่น ก็เป็นคนขี้ลักกับเป็นโจร 2 แต่คนตี้เข้าคอกแคะต่างปะตุ้ก็เป็นคนเสียงแคะหมู่นั้น 3 คนเฝ้าปะตุ้ก็เปิดปะตุ้หื้อเขา แคะก็ฟังเสียงของเขา เขาฮ้องแคะของตัวเก่าตำบอดของมัน แล้วก็ปาแคะออกจากคอก 4 เมื่อต้อนแคะของตัวออกจากคอกหมดแล้ว เขาก็เตี่ยวนำหน้าแคะ แล้วแคะก็ตายกับเขาไป ย้อนแคะฮู้จักเสียงคนเสียง 5 แคะจะบ่ตายคนอื่น แต่จะหนีจากคนนั้นไปเหยีย ย้อนบ่ฮู้จักเสียงคนอื่นตี้บ่ใจคนเสียง” 6 พระเยชูฮู้เรื่องก้าเหยียบนี้หื้อหมู่เขาฟัง แต่หมู่เขาก็บ่เข้าใจว่าพระองค์หมายเล็งอะหยัง

พระเยชูเป็นปะตุ้คอกแคะ

7 พระเยชูฮู้แห่มวว่า “เฮาบอความจริงแก่ท่านตั้งหลายว่า เฮาเป็นปะตุ้คอกแคะ 8 กู้คนตี้มาก่อนเฮาก็เป็นคนขี้ลักกับเป็นโจร แต่แคะก็บ่ได้ฟังเสียงของเขา 9 เฮาเป็นปะตุ้ คนตี้เข้ามาต่างเฮาก็จะรอด เขาจะเข้าๆ ออกๆ กับปะกับหญ่าเขี้ยวฮู้ม 10 คนขี้ลักนั้นก็มาเพื่อลัก ข่ากับก้าลายเต้าอิน แต่เฮามาเพื่อคนตี้เป็นแคะของเฮาจะมีชีวิต เขิงบ่ขาดอะหยังเลย

พระเยชูเป็นผู้เสียงแคะตี้ดี

11 “เฮาเป็นคนเสียงแคะตี้ดี คนเสียงแคะตี้ดีนั้นก็ยอมสละชีวิตตัวเก่าเพื่อแคะของเขา 12 ลูกจ้างบ่ใจคนเสียงตี้เป็นเจ้าของแคะ เมื่อเขาหันหมาป่ามา เขาก็จะละแคะไว้ แล้วหนีไป หม่าป่าก็จะจับเอาแคะไปเหยีย และเฮียะหื้อหมู่แคะแตกขะและขะแฉไป 13 ลูกจ้างก็หนี ย้อนเขาเป็นก้าลูกจ้าง กับเขาบ่ได้หวงแคะเลย

14 “เฮาเป็นคนเสียงแคะตี้ดี เฮาฮู้จักแคะของเขา แคะของเฮาก็ฮู้จักเฮา 15 เหมือนกับตี้พระบิดาฮู้จักเฮากับเฮาก็ฮู้จักพระบิดา แล้วเฮาก็สละชีวิตหื้อแคะของเขา 16 เฮามีแคะตัวอื่นตี้บ่ใจของคอกนี้ แคะหมู่นั้นเฮาก็ต้องปามาตาย กับแคะหมู่นั้นก็จะฟังเสียงเฮา แล้วเฮาก็จะเอาแคะมาปะเป็นหมู่เดียวกันตี้มีคนเสียงคนเดียวเต้าอิน 17 พระบิดาฮู้จักเฮา ย้อนว่าเฮายอมสละชีวิตของเฮาเพื่อจะฮับชีวิตนั้นคืนมา 18 บ่มีไฟเอาชีวิตของเฮาไปจากเฮาได้ แต่เฮาเต็มใจสละชีวิตของเฮา เฮามีสิทธิอำนาจตี้จะสละชีวิตของเฮา กับมีสิทธิอำนาจตี้จะเอาชีวิตของเฮาคืนมา นี่เป็นก้าสั่งตี้พระบิดาหื้อเฮา”

19 ป่ากองพระเยซูจู้จ้ออัน ก็เกิดก้านแตกแยกกันแหมในหมู่จาวยิว
 20 หลายคนจู้ว่า “เขาโดนผีเข้าจันเป็นผีบ้าไปแล้ว ไปฟังเขาเยยะ
 หยัง”
 21 แต่คนอื่นก็จู้ว่า “คนที่โดนผีเข้าจะจู้จ้อได้จาดใด ผีจะเยยะหื้อคน
 ต่าบอดผ้อหั้นได้ตวยกา”

จาวยิวบ่ยอมฮับคำจู้ของพระเยซู

22 ตอนนั้นเป็นหน้าหนาว มีงานเลี้ยงฉลอง *พระวิหาร* ที่กรุง
*เยรูซาเล็ม*²³ พระเยซูกำลังเตียวอยู่ตี่ระเบียบหนึ่งในพระวิหารจื้อ
 ระเบียบของชาโลมอน 24 หมู่จาวยิวก็เข้ามาแวดพระองค์แล้วก็ถาม
 พระองค์ว่า “ท่านจะหื้อเราสางสยว่าท่านเป็นไฟไปแหมเมินเต่าใด ถ้า
 ท่านเป็น *พระคริสต์* แต่กีหื้อบอกเรามาซ้อๆ เลย” 25 พระเยซูก็ตอบ
 ว่า “เราบอกหมู่ท่านไปแล้ว แต่หมู่ท่านก็บ่ยอมเจ้อ สิ่งตี่เราเยยะโดย
 สิทธิอำนาจของพระบิดาก็เยยะหื้อหั้นแล้วว่า เราเป็นไฟ 26 แต่หมู่
 ท่านก็บ่เจ้อย่อนว่าหมู่ท่านบ่ใจแคะของเรา 27 แคะของเราก็ฟังเสียง
 ของเรา กับเราก็จู้จักแคะหมู่บั้น กับแคะหมู่บั้นก็ตวยเรา 28 เราหื้อ
 จีวิตนิรันดร์กับแคะหมู่บั้น แคะหมู่บั้นก็จะบ่มีวันจิบหาย กับบ่มีใฝ่
 เราแคะหมู่บั้นไปจากมือเราได้ 29 พระบิดาของเราผู้ตี่หื้อแคะหมู่บั้น
 กับเราก็เป็นใหญ่เหลือคู้สิ่งคู้อย่าง กับบ่มีใฝ่เราแคะหมู่บั้นไปจาก
 พระองค์ได้ 30 เรากับพระบิดาก็เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน”

31 หมู่จาวยิวก็เลยหียบบ่าหิ้นขึ้นมาจะขวางพระองค์แหมเตื่อ 32
 พระเยซูก็จู้กับหมู่เขาว่า “เราเยยะหื้อหมู่ท่านหั้นก้านตี่หลายอย่างตี่
 มาจากพระบิดา หมู่ท่านหียบบ่าหิ้นขึ้นมาจะขวางเราหื้อต่ายย่อนก้าน
 ตี่เรื่องไหน”

33 หมู่จาวยิวก็ตอบพระองค์ว่า “ตี่เราจะเอาบ่าหิ้นขวางท่าน บ่ใจ
 ย่อนก้านตี่นั้นแต่ย่อนว่าท่านจู้หมีนประมาณพระเจ้า ท่านเป็นก้าน
 แต่ยกตัวเก่าเป็นพระเจ้า”

34 พระเยซูก็ตอบว่า “ใน *บทบัญญัติ* ของหมู่ท่าน มีคำของพระเจ้า
 ตี่เขียนไว้บ่ใจกา ว่า ‘พระเจ้าจู้ว่า หมู่ท่านเป็นเทพเจ้าตี่หลาย’^{†35}
 เขาจู้ว่าสิ่งตี่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ก็ถูกต้องตลอด แล้วพระเจ้าบ่ได้จู้
 หมีนประมาณเมื่อฮ้องคนตี่ฮ้องก้าของพระองค์ว่าเป็นเทพเจ้าตี่
 หลาย 36 แล้วหมู่ท่านจะว่าหื้อคนตี่พระบิดาเลือกและใจมาในโลก บอก
 ว่า ‘ท่านจู้หมีนประมาณพระเจ้า’ ย่อนเขาได้จู้ว่าเราเป็น *พระบุตรของ*
พระเจ้า จ้ออันกา 37 ถ้าเราบ่เยยะก้านของพระบิดาของเรา ก็บ่ต้อง
 เจื่อวางใจในเรา 38 แต่ถ้าเราเยยะก้านของพระบิดา เล็งแม้ว่าหมู่ท่าน
 จะบ่เจื่อวางใจเรา ก็หื้อเจื่อในก้านนั้นเตื่อะ เปื่อหมู่ท่านจะได้ฮู้กับเขาไว้
 ว่า พระบิดาก็อยู่ในเราและเราก็อยู่ในพระบิดา”

39 หมู่เขาก็ฮือจะฮับพระองค์แหมเตื่อ แต่พระองค์ก็รอดปินจากมือ
 หมู่เขาไปได้

40 แล้วพระองค์ก็ข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปแหมเผกหนึ่ง ไปตี่ตะก่อน
 ยอห์นเคยหื้อ *บัพติศมา* แล้วพระองค์ก็ย่างอยู่ตี่หั้น 41 คนนักขนาด
 ก็ปากันมาหาพระองค์ แล้วก็จู้ว่า “ยอห์นบ่ได้เยยะหมายสำคัญะ
 หยังเลย แต่คู้สิ่งตี่ยอห์นได้จู้ถึงป้อจายคนนี่ยี่เป็นความจริง” 42 กับ
 มีหลายคนตี่หั้นเจื่อวางใจพระองค์

ลาซารัสต่าย

11 มีป้อจายคนหนึ่งจื้อลาซารัสกำลังบ่สบาย เขาอยู่ตี่หมู่บ้าน
 เบธานีกับมารีย์ตี่มารธาป้าสาวของเขา 2 มารีย์คนนี่ยี่เป็นแม่
 ฮึงตี่เอาน้ำมันหอมถอกลงบนตื้นของพระเยซู แล้วเราพมของตัว
 เก่าเจ็ดตื้นหื้อพระองค์ ลาซารัสตี่บ่สบายก็บ่น้องบ่าวของมารีย์คน
 นี่ยี่ 3 ป้าสาวตี่สองคนของเขา ก็ใจคนไปบอกพระเยซูว่า “อาจารย์ คน
 ตี่อาจารย์ฮักกำลังบ่สบาย”

4 ป่ากองพระเยซูได้ยินจ้ออัน พระองค์ก็จู้ว่า “สุดต่ายแล้ว ผลของ
 ก้านบ่สบายนี่ยี่ก็บ่ใจความต่าย เปื่อคนจะไดหั้นความยิ่งใหญ่ของ

พระเจ้า กับของพระบุตรของพระองค์ผ่านก้านบ่สบายนี่ยี่” 5 พระเยซู
 ฮักมารธาบ่น้องสาวของนางตี่ลาซารัสต่าย 6 ตอนพระองค์ได้ยิน
 ว่าลาซารัสบ่สบาย พระองค์ก็ยั้งยังอยู่ตี่เก่าไปแหมสองวัน 7 หลัง
 จากนั้นพระองค์ก็บอกกับสาวกกว่า “เราบ่ไปแคว้นยูเดียกันเตื่อะ”

8 หมู่สาวกก็จู้กับพระองค์ว่า “อาจารย์ บ่ที่วันมานี้หมู่จาวยิวตี่หั้นฮือ
 เอาบ่าหิ้นจะขวางอาจารย์หื้อต่าย อาจารย์ยังจะไปตี่หั้นแหมกา”

9 พระเยซูตอบว่า “ตอนเมื่อวันมีสิบสองจิวโมงบ่ใจกา ถ้าไฟเตียว
 ตอนเมื่อวันก็จะบ่ช้องสะดุดย่อนมีแสงสว่างของโลกนี่ยี่ 10 แต่ถ้าไฟ
 เตียวตอนเมื่อคืนก็จะช้องสะดุดย่อนบ่มีแสงสว่าง”

11 หลังจากตี่พระองค์จู้จ้ออันแล้ว พระองค์ก็บอกกับหมู่สาวกแหม
 ว่า “ลาซารัสเปื่อนของเฮาหลับไปแล้ว แต่เฮาจะไปตี่หั้นเปื่อฮ้องเขา
 หื้อลุกขึ้นมา”

12 สาวกของพระองค์ก็จู้ว่า “อาจารย์ ถ้าเขาหลับอยู่ เขาก็ยังแควน
 ขึ้นแล้วก้า”

13 พระเยซูหมายเล็งว่าลาซารัสต่ายแล้ว แต่หมู่สาวกก็ตี่ว่า
 พระองค์หมายเล็งเขาอนหลับบ่ต่าย 14 จ้ออันพระเยซูก็เลยฮู้ซ้อๆ
 กับหมู่เขาว่า “ลาซารัสต่ายแล้ว 15 และย่อนเขาหั้นแคะหมู่ท่าน เขาเล็ง
 ตี่ใจตี่บ่ได้ฮู้ตี่หั้น เปื่อหมู่ท่านจะได้เจื่อวางใจเฮานักขึ้น หมู่เขาไปหา
 เขากันเตื่อะ”

16 โรมัส (ตี่เขาฮ้องกันว่าแฟด) ก็จู้กับสาวกคนอื่นว่า “หมู่เขาไป
 กันเตื่อะ ไปต่ายตวยกันกับอาจารย์”

พระเยซูไปเล็งเบธานี

17 ป่ากองพระเยซูไปเล็งหมู่บ้านเบธานี ก็ได้ข่าวว่าเขาเอาศพลาซา
 รัสไปฝังไว้ตี่อุโมงค์ฝังศพได้ส้วนแล้ว 18 หมู่บ้านเบธานีอยู่ใกล้กรุง
เยรูซาเล็ม ห่างกันประมาณสามกิโลเมตร 19 หมู่จาวยิวหลายคนก็มา
 ปลอบใจมารธาบ่น้องสาวของหมู่นางต่าย

20 เมื่อมารธาได้ยินว่าพระเยซูมา นางก็เตียวออกไปหาเปื่อฮ้องฮับ
 พระองค์ แต่มารีย์ยังอยู่ในเฮือน 21 แล้วมารธาจู้กับพระเยซูว่า “อา
 จารย์ ถ้าอาจารย์อยู่กับหมู่เขา บ่น้องบ่าวข้าเจ้าก็จะบ่ต่าย 22 แต่เล็งบ่า
 เตี่ยวนี่ยี่ข้าเจ้าจู้ว่าพระเจ้าจะหื้อคู้สิ่งคู้อย่างตี่อาจารย์ฮ้อง”

23 พระเยซูจู้ว่า “บ่น้องบ่าวของเจ้าจะเป็นขึ้นมามีจีวิตแหมเตื่อ”

24 มารธาจู้ว่า “ข้าเจ้าจู้ว่าเราจะเปิ่นขึ้นจากความต่ายในวันสุดต่าย”

25 พระเยซูจู้กับมารธาว่า “เราเป็นผู้ตี่เยยะหื้อคนเปิ่นขึ้นจากความ
 ต่ายและหื้อจีวิตกับหมู่เขา คู้คนตี่เจื่อวางใจเรา เล็งแม้ต่ายไปแล้วก็
 ยังมีจีวิตอยู่ 26 แล้วไฟตี่ยังมีจีวิตอยู่กับเจื่อวางใจเรา เขาก็จะบ่มีวัน
 ต่าย มารธาเจ้าเจื่อจ้ออันก่อ”

27 มารธาบอกพระองค์ว่า “อาจารย์ ข้าเจ้าเจื่อว่าอาจารย์เป็น *พระ*
คริสต์ เป็น *พระบุตรของพระเจ้า* ตี่ว่ากันว่าจะเข้ามาในโลกนี่ยี่”

พระเยซูไห้

28 หลังจากมารธาจ้ออันแล้ว เขาก็บ่ไปฮ้องมารีย์บ่น้องสาวของ
 เขามาฮักฮู้กันสองคนว่า “อาจารย์มาแล้ว ท่านถามหาบ่น้องต่าย” 29
 ป่ากองมารีย์ได้ยินจ้ออันก็ฟังลุกไปหาพระเยซู 30 พระองค์ยังบ่เข้าไป
 ในหมู่บ้านเตื่อ พระองค์ยังอยู่ตี่เก่าตี่มารธาไปหา 31 แล้วหมู่จาวยิวตี่
 มาปลอบใจมารีย์หั้นมารีย์ฟังลุกออกจากเฮือนไป หมู่เขาก็ตี่ว่ามารีย์
 จะไปให้ตี่อุโมงค์ฝังศพ หมู่เขาก็เลยตวยมารีย์ไป 32 เมื่อมารีย์ไปเล็ง
 ตี่ ตี่พระเยซูอยู่ตี่หั้นพระเยซู แล้วก็ยอบลงกราบตี่ตื้นของพระองค์
 แล้วจู้ว่า “อาจารย์ ถ้าอาจารย์อยู่ตี่บ่น้องบ่าวข้าเจ้าก็จะบ่ต่าย”

33 เมื่อพระเยซูหั้นมารีย์ไห้ กับหมู่จาวยิวตี่ตวยมารีย์มาตี่ปากันไห้
 ตวย พระองค์ก็บ่ม่วนใจกับตูกใจ 34 แล้วพระองค์ก็จู้ว่า “หมู่ท่านเอา
 ศพไปไว้ตี่ไหน” หมู่เขาก็ตอบว่า “อาจารย์ ตวยมาฟ้อเตื่อะ”

35 แล้วพระเยซูก็ไห้

36 หมู่จาวยิวตี่ตวยมาฮู้กันว่า “ฟ้อลล ป้อจายคนนี่ยี่ฮักลาซารัสนัก
 ขนาด”

† 10:34 สด. 82:6

37 แต่บางคนก็รู้ว่า “เขาเยาะหื้อคนต่ำบอดพ่อหันได้ แล้วจ้วยลาซารัสบ่หื้อต่ำบได้กา”

ลาซารัสเป็นขึ้นจากความตาย

38 พระเยซูก็บ่บ้วนใจ้แหลมเตื่อ พระองค์ก็ไปเถิงอุโมงค์ฝังศพ อุโมงค์นั้นเป็นถ้ำ มีปากหินก้อนใหญ่ติดปากอุโมงค์อยู่ 39 แล้วพระองค์ก็สั่งว่า “กึงบ่าหินออกล่อ” มารธาบ่าวของลาซารัสก็รู้ว่า “อาจารย์ เขาต่ำยามาได้สี่วันแล้ว บ่าเดยวศพก็เหม็นตั้งแล้วกา”

40 พระเยซูก็รู้ว่า “เฮาบอกเจ้าแล้วบ่ใจ้กาว่า ถ้าเจ้าเจื่อวางใจ้เฮา เจ้าก็จจะหันความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า”

41 หมู่เขาก็เลยกึงบ่าหินออก แล้วพระเยซูก็แหงนหน้าขึ้นอธิษฐานว่า “ข้าแต่พระบิดา ข้าพระองค์ขอบคุณพระองค์ดีพระองค์ฟังข้าพระองค์ 42 กึงบ่าพระองค์ก็รู้ว่าพระองค์ฟังข้าพระองค์ตลอด ดีข้าพระองค์จู้จาอื่ก็ย้อนหันแก่คนตังหลายที่อยู่ที่นี่ เพื่อบุ่เขาจะได้อื่อว่าพระองค์เป็นผู้ดีใจ้ข้าพระองค์มา” 43 บ่ากองพระเยซูจู้จาอันแล้วพระองค์ก็อื่อเงิ่นขึ้นมาว่า “ลาซารัสเหย ออกมาเตื่อ” 44 แล้วลาซารัสตีต่ำยไปแล้วก็เดยวออกมาจากอุโมงค์ มีผ้าป็นมือป็นตีนกับหน้าเขาอยู่ พระเยซูก็เลยบอกคนตังหลายว่า “แก้ผ้าตีป็นเขาออก หื้อเขาเตยวไป”

หมู่ผู้นำจาวยิววางแผนจะฆ่าพระเยซู

45 หมู่จาวยิวตีมาหา มารยาได้หันสิ่งดีพระเยซูเยาะ ก็ปากันเจื่อวางใจ้พระองค์ 46 แต่มีบางคนในหมู่บั้นไปเล่าสิ่งดีหันพระเยซูเยาะหื้อหมู่ *ฟาริสี* ฟัง 47 แล้วหมู่หัวหน้า *ปุโรหิต* กับหมู่ *ฟาริสี* ก็อื่อประชุมสภา *แซนเอเดริน* แล้วหมู่เขาจู้กันว่า “หมู่เขาจะเยาะจาใดดี บ่อจายคนนี้เยาะหมายสำคัญหลายอย่างแล้ว 48 ถ้าเฮาบ่อจายหื้อเขาเยาะจาอื่ไปตักๆ คนตังหลายก็จจะปากันไปเจื่อเขาเหยหมด แล้วหมู่โรมันก็จจะมากำลายตัง *พระวิหาร* และตังจาดของเฮา”

49 แต่มีบ่อจายคนหนึ่งในหมู่บั้นจื่อ คายาฟาส เขาเป็นมหาปุโรหิตในปีนั้น เขาก็รู้ว่า “หมู่ต่านบ่อื่อะหยังเลย 50 หมู่ต่านบ่เข้าใจ้ว่า สำหรับหมู่ต่านแล้ว จะหื้อบ่อจายคนนึ่งต่ำยเพื่อคนตังหมด ก็ยังดีเหลือหื้อคนในจาดตังหมดโดนกำลาย” 51 คายาฟาสบ่ได้อื่อจู้ขึ้นมากคนเดียว แต่ย่อนว่าเขาเป็นมหาปุโรหิตในปีนั้น พระเจ้าก็เลยหื้อเขาจู้เป็นกำตวายดีกว่าพระเยซูจะต่ำยเพื่อจาวยิว 52 และพระองค์บ่ได้ต่ำยเพื่อจาวยิวเตื่ออัน แต่เพื่อจะรวมคนของพระเจ้าดีแตกขะและขะเจไปไคว่โลกหื้อมาอยู่เป็นหมู่เดียวกัน

53 ตั้งแต่นั้นหมู่ผู้นำจาวยิวก็วางแผนจะฆ่าพระเยซู 54 พระองค์ก็เลยบ่อกไปไหนมาไหนอย่างเปิดเผยในที่ดีมีหมู่จาวยิว แต่ออกจากหมู่บ้านเบธานีไปตีหมู่บ้านเอเฟราอิม อยู่ใกล้ๆ ที่กั้นดาร์แห่งแล่งแล้วพระองค์กับหมู่สาวกก็ย่างอยู่ดีหัน

55 ตอนเมื่อใกล้เถิงงาน *ปัสกา* ของจาวยิว หลายคนที่ลูกบ้านนอกมากก็ปากันเข้าไปในกรุงเยรูซาเล็มเพื่อเยาะพิธีล้างตัวหื้อบริสุทธิ์ก่อนงานนั้น 56 แล้วคนตังหลายก็ปากันเซาะพ่อหาพระเยซู ตอนที่อยู่ใพระวิหารหมู่เขาก็ถามกึงกันว่า “ต่านก็จาดจาใด บ่อจายคนนั้นจะมาจากอ” 57 แต่หมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่ *ฟาริสี* ได้สั่งคนตังหลายว่า ถ้าไฟหันพระเยซูอยู่ดีหัน ก็ตอ้งมาบอกหมู่เขา เพื่อบุ่หมู่เขาจะไปยับพระองค์

มารยาเอน้ำมันหอมล้างตีนหื้อพระเยซู

12 ก่อนเถิงงาน *ปัสกา* หกวัน พระเยซูก็มาตีหมู่บ้านเบธานีซึ่งเป็นหมู่บ้านดีลาซารัสอยู่ ลาซารัสคนนี้ดีพระองค์เยาะหื้อเป็นขึ้นจากความตาย 2 หมู่คนดีหันจาดงานเลียงหื้อพระองค์ มารธาก็จ้วยพ่อกอยเรื่องของกึงของว่า ตอนนั้นลาซารัสกึงกั้นข้าวอยู่โต๊ะเดียวกันกับพระองค์ 3 มารยาเอน้ำมันหอมนารดาบริสุทธิ์ราภาแ่งมาประมาณเถิงสิตร แล้วก็ถอกใส่ตีนของพระเยซู แล้วเอาผมของตังเก่าเจ็ดตีนหื้อพระองค์ ไคว่ตังบ้านก็หอมน้ำมันหอมบั้นขนาด

4 แต่ยูดาส อิสคาริโอท สาวกคนนึ่งของพระเยซู คนดีจะหักหลังพระองค์ ก็รู้ว่า 5 “เยาะหยังบ่เอาน้ำมันหอมนี้ไปขาย แล้วเอาสตาบงค์มาบั้นหื้อกับคนตักคนจัน ถ้าขายจะได้อื่อสตาบงค์เหยยถึงสามร้อย” 6 ตียูดาสจู้จาอื่บ่ใจ้ว่าเขาเป็นห้วงคนตัก แต่ย่อนว่าเขาเป็นคนขี้ลคชอบลคสตาบงค์ในองสตาบงค์ส่วนรวมดีเขาเป็นคนพ่อ

7 พระเยซูก็รู้ว่า “ห้ามว่าหื้อนาง นางเยาะจาอื่เพื่อจะเกียมกำนฝงศพของเฮา 8 คนตักคนจันจะยังอยู่ตวยหมู่ต่านไปตลอด แต่เฮาจะบ่อยู่ตวยหมู่ต่านไปตลอด”

หมู่หัวหน้า *ปุโรหิต* วางแผนจะฆ่าลาซารัส

9 บ่ากองหมู่จาวยิวจ่านวนนักได้ยินว่าพระเยซูอยู่ดีหมู่บ้านเบธานี หมู่เขาก็เลยปากันไปตีหัน ย่อนไค่หันพระเยซูกับลาซารัส คนดีพระเยซูเยาะหื้อเป็นขึ้นจากความตาย 10 จาอัน หมู่หัวหน้า *ปุโรหิต* ก็เลยวางแผนจะฆ่าลาซารัสตวย 11 ย่อนลาซารัสเป็นขึ้นจากความตายเตื่อ หมู่จาวยิวหลายคนก็เลยละหมู่ผู้นำจาวยิวแล้วไปเจื่อวางใจ้พระเยซู

หมู่คนตอ้นอับพระเยซูเข้ากรุง *เยรูซาเล็ม*

12 แหมวันนึ่งคนบักขนาดตีมาจ้วงานปัสกา ได้ยินว่าพระเยซูกำลึงเข้ามาตีกรุง *เยรูซาเล็ม* 13 หมู่เขาก็ปากันเอากึงปาล์ม † ไปตอ้นอับพระองค์แล้วไค่อื่อว่า

“โฮชนนา” ††
“ขอพระเจ้าบั้นปอนผู้ตีมาในนามองค์พระผู้เป็นเจ้าเตื่อะเน่อ” ‡
“ขอพระเจ้าบั้นปอนกษัตริย์อิสราเอลเตื่อะเน่อ”

14 พระเยซูเอาลูกลาตัวนึ่งขี่มา อย่างในพระคัมภีร์ดีเขียนไว้ว่า

15 “จาวเมืองศิโยนเหย บ่ตอ้งกัว
พ่อหันล่อ กษัตริย์ของหมู่เจ้ากำลึงมา
พระองค์ขี้ลูกลาอยู่” ‡‡

16 ในต่อนั้นหมู่สาวกของพระองค์ยังบ่เข้าใจ้เรื่องนี้ แต่หลังจากดีพระเยซูได้อับเถียรตอ้นยิ่งใหญ่แล้ว หมู่เขาก็กิดขึ้นได้ว่า พระคัมภีร์ดีเขียนเกี่ยวกับพระเยซูเถิงเรื่องนี้ไว้ กับหมู่เขาเป็นคนดีได้เยาะจาอันหื้อพระองค์

17 หมู่คนตอ้นอยู่กับพระเยซูตอ้นดีพระองค์อื่อลาซารัสออกจากอุโมงค์ฝังศพ กับเยาะหื้อลาซารัสเป็นขึ้นจากความตายนั้น ก็เป็นพยานในสิ่งดีเขาได้ยินได้หันมา 18 จาอันหลายคนก็ปากันมาหาพระเยซู ย่อนได้ยินว่าพระองค์เยาะหมายสำคัญดี 19 หมู่ *ฟาริสี* ก็จู้กึงว่า “หันก่อ หมู่เขาเยาะจะหยังเขา ก็บ่สำเร็จสักอย่าง คนตังโลกปากันไปต็ดต่าเขาเหยหมด”

จาวกรีกไค่ปะพระเยซู

20 มีจาวกรีกบางคนในคนตังหลายดีขึ้นไปนบัสกำนพระเจ้าตีกรุง *เยรูซาเล็ม* ในหละหว่างงานปัสกา 21 แล้วหมู่เขาก็ไปหาสาวกของพระเยซูคนนึ่ง จื่อ *ฟิลิป* ดีมาจากหมู่บ้านเบธซาไดในแคว้นกาลสิ แล้วก็ขอฟิลิปว่า “ต่านคริบ เฮาไค่ปะพระเยซู” 22 ฟิลิปก็เลยไปบอกอันดรูว์แล้วเขาตังสองคนก็ไปบอกพระเยซู

23 พระเยซูก็รู้ว่า “เถิงเวลาแล้วดีพระเจ้าจะเยาะหื้อหันเถิงความยิ่งใหญ่ของบุตรมนุษย 24 เฮาบอกความจริงแก่ต่านตังหลายว่า ถ้าเบ็ดข้าวแห่งแล้วตกลองดิน ก็จจะงอกขึ้นมาหื้อผลแหลมหลายเบ็ด แต่ถ้าบ่ตกลองดิน ก็จะเป็นกำเบ็ดข้าวเบ็ดเดียวเตื่ออัน 25 คนดีดีใจ้จีวิตหันแก่ตัวเก่าในโลกนี้ คนนึ่งก็อักษะจีวิตนบ้นบ่ได้ก็จจะต่ำย แต่ถ้าไฟจีวิตบ่หันแก่ตัวในโลกนี้ ก็จจะอักษะจีวิตไว้ได้จันอับจีวิตนิรันดร์ 26 ไฟดี

† เป็นกำนตอ้นอับคนดีมีจื่อเสียง กาวว่าคนสำคัญ †† กำนนี้เป็นภาษาอับรูป ความหมายว่า “ขอไค่จ้วยหื้อรอด” จาวยิวใช้เป็นกำสสรเสริญพระเจ้า ‡ 12:13 สดด. 118:25-26 ‡‡ 12:15 ศคย. 9:9

ฮับใจเฮา ก็ต้องติดตามหลามตวยเฮามา เหาอยู่ไต่ไหน ผู้ฮับใจของเฮา ก็จะมีฮับใจเห็นตวย ไฟที่ฮับใจเฮา พระเจ้าก็จะยกย่องคนนั้น

พระเยซูอุ้ถึงความตายของพระองค์

27 “บ่าแต่ยวนี่เหาตุ๊กอกตุ๊กใจขนาด จะอุ้จาดดี จะหื้อเฮาอุ้ว่า ‘พระบิดาเจ้าข้า ขอไฟดจ้วยข้าพระองค์หื้อเป็นเวลาแห่งความตุ๊กยากนี้ตวย เตื่อะ’ จาอันกา บัไว้ ที่เหามาในโลกรี้ก็เพื่อเวลาแห่งความตุ๊กยากนี้ 28 ข้าแต่พระบิดา ขอหื้อคนเห็นถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์” แล้วก็มีเสียงอุ้จากตองฟ้าว่า “เหาได้เเหยะหื้อเห็นความยิ่งใหญ่แล้ว กับจะเเหยะหื้อเห็นแหม”

29 เมื่อคนต้อยฮับได้ยินเสียงนั้น บางคนก็อุ้ว่าเป็นเสียงฟ้าฮ้อง แต่คนอื่นอุ้ว่า “*กุตสวรรค์* อุ้กับต่า”

30 แล้วพระเยซูก็บอกกับหมู่เหาว่า “เสียงนี้ก็เพื่อหมู่ต่าบ่ไว้เพื่อเหา 31 ถึงเวลาต๊างจะต๊ตสิกลงไต่เหาแล้ว ผู้ปกครองแห่งโลกนี้ † ก็จะมีโดนไล่ออกไป 32 เมื่อเหาถูกยกขึ้นจากแผ่นดินโลก †† เหาจะจิกนักกับูกคนมาเจ้อวางใจเหา” 33 พระเยซูอุ้จาดอ้อบอคืออุ้ว่าพระองค์จะต๊ายจาไ

34 คนต๊างหลายก็อุ้ว่า “*บทบัญญัติ* บอกหมู่เหาไว้ว่า *พระคริสต์* จะมีชีวิตตลอดไป แล้วเเหยะยังต่านอุ้ว่า ‘บุตรมนุษย์จะต้องถูกยกขึ้น’ กับ ‘บุตรมนุษย์’ เป็นไฟ”

35 พระเยซูอุ้ว่า “แสงเจ้งของเหาจะอยู่กับหมู่ต่าบ่ไปแหมสั๊กบิดสั๊กเมื่อ หื้อเตี่ยวไปต่อนต๊ายังมีแสงเจ้งอยู่ เพื่อความมิดจะตวยบ่ต่านต่าน ย้อนคนต๊เตี่ยวในความมิดก็จะมีบ่ห็นว่ากำลังเตี่ยวไปตางใด 36 ต่อนต๊ายังมีแสงเจ้งของเหาอยู่ ก็หื้อเจ้อวางใจในแสงเจ้งนั้นเตื่อะ เพื่อว่าต่านจะไต่เป็นลูกของความเป้งเจ้ง” บ่ากองพระเยซูอุ้จบแล้ว ก็ละหมู่เหาไปแล้วฮ้องต๊างจากคนต๊างหลาย

หมู่จาวฮับเจ้อวางใจพระเยซู

37 ถึงแม้ว่าพระเยซูเเหยะหมายสำคัญหลายอย่างหื้อหมู่เหาเห็น แต่หมู่เหาเขาก็ยังบ่เจ้อวางใจพระองค์ 38 เปื่อหื้อเป็นไปต่ามต๊อฮัยห *ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า* อุ้ไว้ว่า

“องค์พระผู้เป็นเจ้า มีไฟฟ่องต๊เจ้อกำอุ้ของหมู่เหา และพระองค์แสดงฤทธิ์อำนาจหื้อไฟฟ่อง” †

39 จาอันหมู่เหาก็เลยเจ้อพระองค์บ่ไต่ ย้อนว่าฮัยหอุ้ไว้แหมว่า

40 “พระเจ้าเเหยะหื้อต่าหมู่เหาบอด

และเเหยะหื้อจิดใจหมู่เหาสั๊กหลัง

เปื่อว่าต่าหมู่เหาจะบ่ฮ้อง

กับจิดใจหมู่เหาก็จะบ่เข้าใจ

หมู่เหาจะไต่บ่ปีกมาเหาเปื่อหื้อเหาฮัยหหมู่เหาหื้อหายดี” ††

41 ฮัยหอุ้จาดอ้อบอคืออุ้ว่า เหาได้เห็นความยิ่งใหญ่ของพระเยซูล่งหน้าแล้ว และอุ้ถึงพระองค์ไว้

42 แต่ต่อนั้นมีหลายคน ติงหมู่ผู้นำจาวฮับก็เจ้อวางใจพระองค์ แต่เขาก็บ่ฮัยหยอมฮับพระองค์อย่างเปิดเผย ย้อนกั้วต๊หมู่ฟาริสีจะไล่หมู่เหาออกจากสมาศิก *ธรรมศาลา* 43 ย้อนว่าหมู่เหาชอบกั้วยกย่องของคนนิกเหลือกั้วยกย่องของพระเจ้า

คำสอนของพระเยซูเป็นคำต๊ตสิกลงไต่เหา

44 พระเยซูฮ้องเเห็นว่า “ไฟที่เจ้อวางใจเหา เหาบ่ได้เจ้อวางใจกำเหาเต้าอัน แต่เหาเจ้อวางใจพระองค์ผู้ต๊เจ้อเหามาตวย 45 คนต๊ฟ้อห็นเหา เขาก็ห็นพระองค์ผู้ต๊เจ้อเหามา 46 เหาเข้ามาเป็นความเป้งเจ้งหื้อโลก เปื่อผู้คนต๊เจ้อวางใจเหาจะบ่อยู่ในความมิด

47 “คนต๊ได้ยินคำสอนของเหาแล้วบ่เจ้อฟ้ง เหาบ่ต๊ตสิกลงไต่เหา ย้อนว่าเหาได้มาเปื่อต๊ตสิกลงไต่เหาโลกนี้ แต่เหามาเปื่อจ้วยโลกนี้หื้อ

รอดเป็นบาปไต่เหา 48 ถ้าไฟบ่ยอมฮับเหาและบ่ฮับกำอุ้ของเหา จะมื่ออย่างนึ่งต๊จะต๊ตสิกลงไต่เหา คือกำต๊เหาได้อุ้ไปแล้วนั้นเหา จะต๊ตสิกลงไต่เหาในวันต๊ตตาย 49 ย้อนกำอุ้หมู่เหาบ่ได้อุ้ตามใจต๊เหา แต่พระบิดาผู้ต๊เจ้อเหามาส่งเหาว่าจะอุ้จะฮัยหอย่างใดฟ่อง 50 แล้วเหาก็อุ้ว่ากำส่งของพระองค์นั้นจะนำไปถึงชีวิตนิรันดร์ เหาเลยอุ้ต่ามต๊พระบิดาสั่งหื้ออุ้”

พระเยซูล้างต๊นหื้อหมู่สาวก

13 ก่อนถึงงาน *ปัสกา* พระเยซูอุ้ว่าถึงเวลาแล้วต๊พระองค์จะต๊องจากโลกนี้บ่ไปหาพระบิดา พระองค์ฮัยหผู้คนต๊ตติดตามพระองค์ซึ่งอยู่ในโลกนี้ตลอดมา กับพระองค์ก็เเหยะหื้อหมู่เหาเห็นพระองค์ฮัยหหมู่เหาออกไ

2 ต่อนต๊กำลังกินข้าวแลงกันอยู่ มารได้เเหยะหื้อใจของยูดาส อิสคาโรท ลูกบ่าวของซีโมน ก็ต๊จะหักหลังพระเยซูแล้ว 3 พระองค์ก็อุ้ว่าพระเจ้าหื้อพระองค์มีอำนาจเหนือผู้สิ่งกั้อย่าง กับพระองค์มาจากพระเจ้าแล้วกำลังจะบ่ไปหาพระเจ้า 4 พระเยซูก็ลุกขึ้นจากโต๊ะ ถอดเสื้อคุมออก แล้วเอาผ้าเจ็ดตัวมัดแหวไว้ 5 แล้วพระองค์ก็ถอกน้ำใส่กะละมังเอาไปล้างต๊นหื้อหมู่สาวก แล้วเอาผ้าต๊มัดแหวเจ็ดต๊นหื้อหมู่เหา

6 เมื่อล้างมาถึงซีโมนเปโตร เขาก็ถามพระองค์ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า ต่านจะล้างต๊นหื้อเหาตวยกา”

7 พระเยซูตอบว่า “ต่อนต๊เตื่อเหาเเหยะจาดอ้อ ต่านยังบ่เข้าใจเตื่อ แต่แหมหน้อยต่านจะเข้าใจ”

8 ซีโมนเปโตรก็เลยอุ้ว่า “เหาบ่มีวันยอมหื้อพระองค์ล้างต๊นหื้อเหาแหม่นอน” พระเยซูก็เลยอุ้ว่า “ถ้าเหาบ่ได้ล้างหื้อต่าน ต่านก็บ่ไต่เป็นคนของเหาแหม”

9 ซีโมนเปโตรก็อุ้ว่า “อาจ่ารยถ้าเป็นจาอัน บ่ไต่กำต๊นของเหา แต่ขอหื้อล้างต๊นมือต๊งหัวของเหาตวยเตื่อะ” 10 พระเยซูก็อุ้ว่า “คนต๊อานน้ำก็สะอาดต๊งต๊แล้ว ล้างกำต๊นก็บ่พอ หมู่ต่านสะอาดแล้ว แต่บ่ไต่ผู้คน” 11 พระองค์อุ้ว่าไฟจะหักหลังพระองค์ ย้อนจาอันพระองค์ก็เลยอุ้ว่า “บ่ไต่ผู้คนต๊สะอาด”

12 บ่ากองพระเยซูล้างต๊นหื้อหมู่สาวกแล้ว พระองค์ก็ใส่เสื้อคุมบ่กไปนึ่งต๊เหา แล้วพระองค์ก็ถามว่า “ต๊เหาเเหยะจาดอ้อหื้อหมู่ต่าน หมู่ต่านเข้าใจก้อ 13 หมู่ต่านฮ้องเหาว่า ‘อาจ่ารย’ กับ ‘องค์พระผู้เป็นเจ้า’ ต๊หมู่ต่านฮ้องจาอันก็แหม่นแล้ว ย้อนเหาเป็นจาอันเตื่อ 14 ถ้าเหาต๊เป็นอาจ่ารยกับองค์พระผู้เป็นเจ้ายังล้างต๊นหื้อหมู่ต่าน หมู่ต่านก็ควรจะล้างต๊นหื้อกันตวย 15 เหาได้เเหยะเป็นตัวอย่างหื้อหมู่ต่านฟ้อแล้ว ก็หื้อหมู่ต่านเเหยะต่ามต๊เหาได้เเหยะ 16 เหาบอกความจริงแก่ต่านต๊างหลายว่า คนฮับใจบ่ใหญ่เหลือเจ้านายของเหา กับคนส่งข่าวก็บ่ใหญ่เหลือผู้ต๊เจ้อเหามา 17 ถ้าหมู่ต่านเข้าใจกับเเหยะต่ามสิ่งนี้ หมู่ต่านก็เป็นผู้สุข”

18 “เหาบ่ได้หมายถึงหมู่ต่านผู้คน เหาอุ้จักคนต๊เหาเลือกไว้ แต่จะต๊องเป็นเตื่อต่ามพระคัมภีร์ต๊อุ้ไว้ว่า ‘คนต๊กินของกินเหา ก็กัายเป็นศัตร์ของเหา’ ††19 เหาบอกหมู่ต่านไว้บ่าเตื่อยนี้ ก่อนต๊เรื่องนี้จะเกิดขึ้น ก็เปื่อว่า เมื่อเกิดเหตุการณ้นั้นหมู่ต่านก็จะเจื่อว่าเหาเป็นคนนึ่งต๊เหาบอกว่เหาเป็น 20 เหาบอกความจริงแก่ต่านต๊างหลายว่า คนต๊ยอมฮับคนต๊เหาใจไป ก็ยอมฮับเหาตวย กับคนต๊ยอมฮับเหาก็ยอมฮับผู้ต๊เจ้อเหามา”

พระเยซูอุ้ถึงคนต๊จะหักหลังพระองค์

21 บ่ากองพระเยซูจาดอ้อแล้ว พระองค์ก็ตุ๊กอกตุ๊กใจขนาด แล้วก็อุ้ฮ้องออกมาอย่างเปิดเผยว่า “เหาบอกความจริงแก่ต่านต๊างหลายว่า คนนึ่งในหมู่ต่านจะหักหลังเหา”

† ผู้ปกครองโลกนี้ อ้างถึง ซาต่าน †† หมายถึง ถูกเขิงบนไม้กางเขน กับกาเป็นขึ้นจากความต๊าย ‡ 12:38 อสย. 53:1 †† 12:40 อสย. 6:10

‡‡ กว่บางฉบับตีความหมายแหมอย่างนึ่ง คือ ฮัยหถึงต๊สุด ††† 13:18 สดด. 41:9

22 แล้วหมู่สาวกก็พ้อหน้ากัน ใ้คิดว่าพระองค์ผู้ถึงไฟ 23 มีสาวกคน
หนึ่งที่พระองค์อีกเอนตัวนอนกินข้าวข้างพระองค์อยู่ 24 ซิโมนเปโตร
ก็ส่งซิกหือเขากามพระองค์ว่า พระองค์ผู้ถึงไฟ

25 สาวกคนนั้นก็เอนตัวเข้าไปใกล้ๆ พระเยซู แล้วถามพระองค์ว่า “
อาจารย์ ท่านผู้ถึงไฟครับ”

26 พระเยซูตอบว่า “คนนั้นก็คือคนที่เราจะเอาเข้านมมปังจุ่มลงใน
ถ้วยนี้ แล้วยื่นหือเขา” แล้วพระองค์ก็เอาเข้านมมปังจุ่มลงในถ้วย
แล้วยื่นหือยูดาส อิสคาริโอท ลูกบ่าวของซิโมน 27 เมื่อยูดาสอับเข้า
นมมปังไป เขาถาม พระเยซูก็อุ้กับเขาว่า “จะเยี่ยะอะหยังก็
ชะไว้เยี่ยะเหีย” 28 คุณคนเอนตัวนอนอยู่ดีเห็น บ่เข้าใจว่าเยี่ยะหยังพระ
เยซูอุ้กับยูดาสอาอื่น 29 บางคนก็คิดว่า ย้อนยูดาสเป็นคนผ่อง
สตาจค์ พระเยซูเลยบอกหือเขาไปชื่อของโต๊ะเงิในงาน กว่าพระองค์
บอกหือยูดาสแจกของหือคนตุ๊กพ่อง

30 บ่ากองยูดาสอับเข้านมมปังนั้น เขาก็ออกไปบ่าเดี๋ยวนั้นเลย
ตอนนั้นเป็นเมื่อคืนแล้ว

คำสั่งใหม่ของพระเยซู

31 หลังจากตั้ยูดาสออกไปแล้ว พระเยซูก็อุ้ว่า “ถึงเวลาแล้วตีคน
จะได้เห็นถึงความยิ่งใหญ่ของบุตรมนุษย์ แล้วพระเจ้าจะได้ฮับเกียรติ
ผ่านตาพระองค์ตวย 32 ถ้าพระเจ้าได้ฮับเกียรติผ่านตาบุตรมนุษย์
พระเจ้าก็จะเยี่ยะหือบุตรมนุษย์ได้ฮับเกียรติตวย กับพระเจ้าจะเยี่ยะบ่า
เดี๋ยวนี

33 “ลูกเหย เขาจะอยู่กับหมู่ท่านไปแหมก้าเดียวเด้ออัน แล้วหมู่ท่าน
จะตวยเขาหาเอา เขาจะบอกหมู่ท่านเหมือนกับตีเขาบอกหมู่จาวยิวว่า
ตีตีเขากำลังจะไปนั้น หมู่ท่านไปบ่ได้

34 “เขาหือคำสั่งใหม่กับหมู่ท่าน ก็คือ หือฮักกัน หมู่ท่านต้องฮักกัน
เหมือนกับตีเขาฮักหมู่ท่าน 35 ถ้าหมู่ท่านฮักกัน คุณคนก็จะอุ้ว่าหมู่ท่าน
เป็นสาวกของเขา”

พระเยซูผู้ถึงไฟโทรจะบอกบ่ฮักพระองค์

36 ซิโมนเปโตรก็ถามพระเยซูว่า “พระองค์เจ้าข้า ท่านจะไปตีไหน”
พระเยซูตอบว่า “ตีตีเขาจะไปนั้น ตอนนีหมู่ท่านยังตวยเขาไปบ่ได้แต่
แต่หมู่ท่านจะตวยเขาไปเมื่อลุน”

37 แล้วซิโมนเปโตรก็ถามแหมว่า “พระองค์เจ้าข้า เยี่ยะหยังบ่า
เดี๋ยวนีเขาถึงตวยพระองค์ไปบ่ได้แต่ ฮือพร้อมตีจะตวยเพื่อ
พระองค์”

38 พระเยซูก็ตอบว่า “ท่านพร้อมจะตวยเพื่อเขาหา เขาบอกความ
จริงแก่ท่านว่า ก่อนไ้ขัน ท่านจะบอกบ่ฮักเขาสามเดือ”

พระเยซูเป็นตางนำไปหาพระบิดา

14 “บ่ต้องตุ๊กอกตุ๊กใจไป ขอหือเจือวางใจพระเจ้ากับเจือวางใจ
เขาตวย 2 ในบ้านพระบิดาของเขาก็มีต้อยนัก และเขาจะไป
เทียมตีหือหมู่ท่าน ถ้าบ่มี เขาก็จะบ่บอกหมู่ท่านจาอึ้นเนอ 3 หลังจาก
เขาไปเทียมตีหือหมู่ท่านแล้ว เขาก็จะปีกมาฮับหมู่ท่านไปอยู่กับเขา
เพื่อว่าเขาอยู่ตีไหนหมู่ท่านก็จะได้อยู่ตีเห็นตวย 4 หมู่ท่านก็ฮักตางตี
เขาจะไปนั้นแล้วลอ”

5 โรมัสฮักกับพระเยซูว่า “อาจารย์ หมู่เขายังบ่ฮักเลย ว่า อาจารย์จะไป
ตีไหน แล้วหมู่เขาจะฮักตางนั้นได้จาใดกัน”

6 พระเยซูอุ้กับเขาว่า “เขาเป็นตางนั้น เป็นความจริง กับเป็นจิตตบ
มีไฟไปหาพระบิดาได้นอกจากมาตางเขา 7 ถ้าหมู่ท่านฮักเขาแล้ว หมู่
ท่านก็จะฮักพระบิดาของเขาตวย ตั้งแต่บ่าเดี๋ยวนีเป็นต้นไป หมู่ท่าน
ฮักพระองค์กับหันพระองค์แล้ว”

8 ฟลิปก็อุ้กับพระเยซูว่า “อาจารย์ ขอหือเขาหันพระบิดา เขาก็ปอใจ
แล้ว” 9 พระเยซูอุ้กับเขาว่า “ฟลิปเหย เขาอยู่กับท่านปอเลิงมอกอี่ละ
ท่านยังบ่ฮักเขาแหมก้า ไฟตีเห็นเขาก็หันพระบิดา เป็นจาใดท่านยังฮัก

ว่า ‘ขอหือเขาหันพระบิดา’ 10 ท่านบ่เจือกา ว่าเขาเป็นอันหนึ่งอันเดียว
กันกับพระบิดาและพระบิดาก็เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับเขา คำตีเขาอุ้
เขาบ่ได้ฮักตามใจตีเขา แต่พระบิดาที่อยู่เขาเยี่ยะก้านของพระองค์
ผ่านตาเขา 11 เจือเขาเดือว่า เขาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระบิดา
และพระบิดาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับเขา บ่ฮักก็หือเจือในก้านหมู่
ตีเขาเยี่ยะเดือ 12 เขาบอกความจริงแก่ท่านตางหลายว่า คนตีเจือวาง
ใจเขาจะเยี่ยะก้านตีเขาเยี่ยะนั้นตวย และเขาจะเยี่ยะก้านตียิ่งใหญ่
นัค เหลือนั้นแหม ย้อนว่าเขาจะไปหาพระบิดา 13 แล้วอะหยังก็ตีหมู่
ท่านจะขอในนามของเขา เขาก็จะเยี่ยะสิ่งนั้นหือ เพื่อตีพระบุตรจะเยี่ยะ
หือคนหันถึงความยิ่งใหญ่ของพระบิดา 14 ถ้าท่านขออะหยังในนาม
ของเขา เขาก็จะเยี่ยะหือ

พระสัญญาเรื่องพระวิญญาณบริสุทธิ์

15 “ถ้าหมู่ท่านฮักเขา หมู่ท่านก็จะเยี่ยะตามคำสั่งของเขา 16 แล้ว
เขาก็จะขอพระบิดา แล้วพระองค์ก็จะส่งผู้จ้วยแหมผู้หนึ่งมาหือหมู่ท่าน
ผู้จ้วยนี้จะอยู่กับหมู่ท่านตลอดไป 17 ผู้จ้วยพระองค์นี้ก็คือพระ
วิญญาณตีเปิดเผยความจริง โลกนียอมฮับพระองค์บ่ได้ย้อนผ่อ
หันกับบ่ฮักพระองค์ แต่หมู่ท่านฮักพระองค์แล้ว ย้อนว่าบ่าเดี๋ยวนี
พระองค์ก็อยู่กับหมู่ท่าน กับจะอยู่ในตีหมู่ท่านหลังจากตีตวย

18 “เขาจะบ่ละบ่ขวางหมู่ท่านไว้หืออยู่ในโลกนี้คนเดียว เขาจะปีกมา
หาหมู่ท่าน 19 แหมบ่เป็นโลกก็จะบ่หันเขา แต่หมู่ท่านจะหันเขา ย้อน
เขาบ่ฮักอยู่ หมู่ท่านก็จะมีจิตตอยู่ตวย 20 ในวันนั้นหมู่ท่านก็จะอุ้ว่า
เขาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระบิดาของเขา และหมู่ท่านก็บ่ฮัก
อันหนึ่งอันเดียวกันกับเขา และเขาก็เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับหมู่ท่าน 21
คนตียอมฮับคำสั่งของเขากับเยี่ยะตามนั้นก็เป็นคนตีฮักเขา แล้วพระ
บิดาของเขาก็จะฮักเขา กับเขาก็จะฮักเขาตวย กับจะเปิดเผยเรื่อง
ของเขาคือเขาฮัก”

22 ยูดาส (บ่ให้ยูดาส อิสคาริโอท) ถามพระเยซูว่า “พระองค์เจ้าข้า
เยี่ยะหยังจะเปิดเผยหือหมู่เขาฮัก แต่บ่หือโลกนีฮัก”

23 พระเยซูตอบว่า “ถ้าไฟฮักเขา เขาก็จะเยี่ยะตามคำสั่งสอนของ
เขา พระบิดาของเขาก็จะฮักเขา และพระบิดากับเขาก็จะมาหาเขา แล้ว
ก็จะอยู่กับเขา 24 คนไหนบ่ฮักเขา เขาก็จะบ่เยี่ยะตามคำสั่งสอนของ
เขา คำสั่งสอนตีหมู่ท่านได้ฮักบ่ใจเป็นคำสั่งสอนของเขา แต่เป็นของ
พระบิดาผู้ตีใจเขา

25 “เขาได้ฮักหมู่ท่านนี้หือหมู่ท่านฟังต้อยต้อยอยู่กับหมู่ท่าน 26 เมื่อ
พระบิดาส่งผู้จ้วยคือพระวิญญาณบริสุทธิ์มาแทนเขา พระวิญญาณ
นั้นก็จะสอนหมู่ท่านกุ้สิ่งกุ้อย่าง กับจะเยี่ยะหือหมู่ท่านจำกุ้สิ่งตีเขาได้
ฮักกับหมู่ท่านไปแล้ว

27 “เขาหือสันติสุขของเขาไว้กับหมู่ท่าน สันติสุขตีเขาหือบ่เหมือน
กับตีโลกหือ บ่ต้องตุ๊กอกตุ๊กใจกับบ่ต้องกัว 28 ท่านได้ฮักตีเขาบอก
ท่านแล้วว่า เขาจะละหมู่ท่านไปและจะปีกมาหาหมู่ท่านแหม ถ้าหมู่ท่าน
ฮักเขา หมู่ท่านก็จะตีใจตีเขาจะปีกไปหาพระบิดา ย้อนพระบิดาเป็น
ใหญ่เหลือตีเขา 29 แล้วบ่าเดี๋ยวนีเขาได้บอกหมู่ท่านก่อนตีเรื่องนี้จะ
เกิดขึ้น เพื่อว่าเมื่อเกิดขึ้นตีเขา หมู่ท่านก็จะเจือเขา 30 เขาจะฮักกับหมู่
ท่านแหมบ่เป็น ย้อนว่าผู้ปกครองแห่งโลกนี้กำลังจะมา เขาก็มีสิทธิ
อำนาจเหลือตีเขา 31 แต่เขาเยี่ยะตามตีพระบิดาสั่งเขา เพื่อโลกจะได้
ฮักเขาฮักพระบิดา ลุกขึ้นแล้วไปกันเดือ

พระเยซูเป็นเคือจุ่นแต่

15 “เขาเป็นเคือจุ่นแต่ กับพระบิดาก็เป็นคนผ่อคนกอย 2 กิ่ง
กุ้กิ่งในเขาตีบ่มีหน่วย พระบิดาก็ตัดขวางเหีย และพระองค์ก็
แต่กิ่งตีมีหน่วยเพื่อหือมันออกหน่วยนัคขึ้น 3 หมู่ท่านก็สะอาดแล้ว
ย้อนคำสั่งสอนของเขาตีได้บอกกับหมู่ท่านไป 4 หือติดกับเขา และเขาก็
จะติดกับหมู่ท่าน กิ่งออกหน่วยเองบ่ได้นอกจากติดกับเคือจุ่นแต่
อัน หมู่ท่านก็เป็นเหมือนกิ่งนั้นตีออกหน่วยบ่ได้นอกจากติดกับเขา

5 “เขาเป็นเคื่องอุบงู หมู่ต่านเป็นกิ่ง ใไฟตีติดอยู่กับเขาและเขาติดอยู่ กับเขา คนนั้นก็จะออกหน่วยนิก ย้อนถ้าไฟแยกจากเขา เขาก็เหียะอะ หยังบ่ได้เลย 6 ถ้าเขาบ่ติดกับเขา เขาก็เป็นเหมือนกิ่งที่โดนตัดขว้าง หื้อเหียะแห่งต่าย แล้วโดนเก็บเอาไปเผาไฟเหีย

7 “ถ้าหมู่ต่านติดอยู่กับเขาและกำลังสอนของเขาก็ติดอยู่กับหมู่ ต่าน บ่ว่าหมู่ต่านจะขอะหยัง ต่านก็จะได้สิ่งนั้น 8 ถ้าหมู่ต่านออก หน่วยนิก หมู่ต่านก็จะเหียะหื้อหันว่าหมู่ต่านเป็นสาวกของเฮา กับจะ เหียะหื้อกูดันหันถึงควมยิ่งใหญ่ของพระบิดา 9 พระบิดาอีกเฮาจาได เฮาก็อีกหมู่ต่านจาอัน หื้อหมู่ต่านอยู่ในควมฮักของเฮา 10 ถ้าหมู่ ต่านเหียะตามกำลังของเฮา หมู่ต่านก็อยู่ในควมฮักของเฮา เหมือน กับที่เฮาเหียะตามกำลังของพระบิดา และอยู่ในควมฮักของพระองค์ 11 นี่เป็นสิ่งที่เฮาบอกกับหมู่ต่าน เพื่หื้อหมู่ต่านมีความจันจวมยินดี อย่างดีเฮามี กับมีความยินดีอย่างเต็มดี 12 กำลังของเฮาก็คือหื้อหมู่ ต่านฮักกัน เหมือนที่เฮาฮักหมู่ต่าน 13 บ่มีความฮักไหนที่ยิ่งใหญ่นิก เหลือนี้แหลแล้ว ก็คือ กำนตีคนหนึ่งสละชีวิตเปื้อเป็นของตัวเก่า 14 ถ้าหมู่ต่านเหียะตามกำลังของเฮา หมู่ต่านก็เป็นเปื้อนของเฮา 15 เฮา จะบ้อองหมู่ต่านว่าคนฮับใจแหล ย้อนว่าคนฮับใจบ่ฮู้ว่านายของตัว เก่าเหียะอะหยังพ่อง แต่เฮาฮ้องหมู่ต่านว่า เปื้อน ย้อนว่า กูสิ่งกู้อย่าง ดีเฮาได้ยินจากพระบิดาของเฮา เฮาก็บอกหื้อหมู่ต่านฮู้แล้ว 16 หมู่ ต่านบ่ได้เลือกเฮา แต่เฮาเป็นคนเลือกหมู่ต่าน กับมอบหมายงานหื้อ หมู่ต่านไปเหียะจันเกิดผล เป็นผลดีอยู่ได้ตลอด ย้อนจาอัน อะหยังก็ ต่ามตีหมู่ต่านขอในนามของเฮา พระบิดาก็จะหื้อกับหมู่ต่าน 17 กำลัง ของเฮาก็คือ หื้อหมู่ต่านฮักกันเปื้อ

พระเยซูเตือนหมู่สาวก

18 “เมื่อโลกนี้จันหมู่ต่าน ก็หื้อจ่าไว้ว่าโลกนี้จันเฮาก่อน 19 ถ้าหมู่ ต่านเป็นคนของโลกนี้ โลกนี้ก็จะฮักหมู่ต่านตีเป็นคนของโลก แต่หมู่ ต่านบ่ได้เป็นคนของโลกแล้ว ย้อนเฮาได้เลือกหมู่ต่านหื้อออกจากโลก จาอันโลกเลยจันหมู่ต่าน 20 หมู่ต่านจ่าคำตีเฮาเคยบอกไว้ได้ก่อนว่า ‘ คนฮับใจบ่ใหญ่เหลือเจ้านายของเขา’ ถ้าหมู่เขาคำเฮา หมู่เขาก็จะคำ หมู่ต่านตาย ถ้าหมู่เขาเหียะตามกำลังสอนของเฮา หมู่เขาก็จะเหียะ ตามกำลังสอนของหมู่ต่านเหมือนกัน 21 ที่หมู่เขาคำหมู่ต่านก็ฮ้อน หมู่ต่านติดต่านเฮา ย้อนหมู่เขาบ่ฮู้จักผู้ตีใจเฮามา 22 ถ้าเฮาบ่ได้มากับ บ่ได้สั่งสอนหมู่เขา หมู่เขาก็จะบ่มีความผิดอะหยัง แต่บ่าเดี่ยวนี้หมู่ เขาบ่มีข้อแก้ตัวในเรื่องบาปของหมู่เขา 23 ใไฟตีจันเฮาก็จันพระบิดาเฮา ตาย 24 ถ้าเฮาบ่ได้เหียะกานฮักจันจันตีบ่เคยมีใไฟเหียะในหมู่เขา หมู่เขา ก็จะไม่บ่าปะอะหยัง แต่หมู่เขาได้หันกานฮักจันจันหลายอย่างตีเฮา เหียะไปแล้ว หมู่เขาก็ยังจันจันกับพระบิดาของเฮาอยู่ 25 ตีเป็นจาอัน ก็เปื้อหื้อเป็นไปต่าม *บทบัญญัติ* ของเขาตีว่า ‘หมู่เขาจันเฮาโดยบ่มี สาเหตุ’ †

26 “เฮาจะส่งผู้จันตีมาจากพระบิดามาหื้อหมู่ต่านก็คือ พระ วิญญาณตีเปิดเผยควมจริง พระองค์จะเป็นพยานหื้อตัวเฮา 27 และ หมู่ต่านก็จะเปื้อนพยานบอกเรื่องของเขาหื้อคนฮู้ต่าย ย้อนหมู่ต่านได้ อยู่กับเฮาตั้งแต่เก้าแล้ว

16 “เฮาบอกเรื่องหมู่นี้กับหมู่ต่านก็เปื้อบ่หื้อหมู่ต่านละควม เจื่อ 2 เขาจะไล่หมู่ต่านออกจากสมาชิก *สสสคสาลา* ของจา ยิว แล้วจะมีวันหนึ่งตีกูคนที่ฆ่าหมู่ต่านจะก็คิดว่า ตีเหียะจาอันเป็นกาน ฮับใจพระเจ้า 3 ตีเขาจะเหียะจาอัน ย้อนเขาบ่ฮู้จักพระบิดากับบ่ฮู้จัก เฮา 4 แต่ตีเฮาบอกเรื่องหมู่นี้กับหมู่ต่านไว้ก่อน ก็เปื้อเมื่อเรื่องนีเกิด ขึ้น หมู่ต่านก็จะคิดได้ว่าเฮาได้เตือนหมู่ต่านไว้แล้ว แต่เฮาบ่ได้บอก เรื่องนี้กับหมู่ต่านตั้งแต่เก้า ย้อนว่าเฮายังอยู่กับหมู่ต่าน

งานของพระวิญญาณบริสุทธิ์

5 “ต่อนี้เฮากำลังจะไปหาพระองค์ผู้ตีใจเฮามา แต่ก็บ่มีใไฟในหมู่ ต่านถามเฮาว่า ‘อาจารย์จะไปตีไหน’ 6 หมู่ต่านกำลังตักอกตักใจฮ้อน เฮาบอกเรื่องหมู่นี้ 7 แต่เฮาบอกควมจริงแก่หมู่ต่านว่า ตีเฮาจากหมู่ ต่านไปนั้น ก็เป็นกานตีกับหมู่ต่านฮ้อนว่าถ้าเฮาบ่ไป พระองค์ผู้จันยก็ จะบ่มาหาหมู่ต่าน แต่ถ้าเฮาไป เฮาก็จะส่งพระองค์ผู้จันยมาหาหมู่ต่าน 8 เมื่อพระองค์มาแล้ว พระองค์ก็จะเหียะหื้อโลกฮู้ถึงควมจริงเรื่อง บาป เรื่องควมถูกต้อง กับเรื่องกานตัดสินลงตีชของพระเจ้า 9 ใน เรื่องบาปนั้นก็คือ หมู่คนบ่ยอมเจื้ออวางใจเฮา 10 และในเรื่องควม ถูกต่อนั้นก็คือ เฮาจะบีกไปหาพระบิดา แล้วหมู่ต่านก็จะบ่หันเฮาแหล 11 ในเรื่องกานตัดสินลงตีชของเจ้านั้นก็คือ ผู้ปกครองโลกนี้ โดนตัดสินลงตีชแล้ว

12 “เฮามีแหลหลายเรื่องตีจะบอกกับหมู่ต่าน แต่ถ้าฮู้กับหมู่ต่านบ่า เดี่ยวนีก็ยากตีหมู่ต่านจะฮับได้ 13 แต่เมื่อพระวิญญาณตีเปิดเผย ควมจริงมา ก็เหียะหื้อหมู่ต่านเข้าใจถึงควมจริงตังหมด ย้อนว่า พระวิญญาณจะบ่ฮู้ตามใจตัวเก่า แต่จะฮู้ในสิ่งที่ได้ยินจากพระบิดา แล้วก็จะบอกหมู่ต่านในสิ่งที่ตีจะเกิดขึ้น 14 และพระวิญญาณก็จะเหียะ หื้อหมู่ต่านหันถึงควมยิ่งใหญ่ของเฮา ย้อนพระวิญญาณจะเอาก่า สอนของเฮามาบอกหมู่ต่าน 15 กูสิ่งกู้อย่างตีเป็นของพระบิดาก็เป็น ของเฮา จาอันเฮาเลยบอกหมู่ต่านว่า พระวิญญาณจะเอาก่าสอนของ เฮามาบอกกับหมู่ต่าน

ควมโศกเศร้าเสียใจจะถายเป็นควมจันจวมยินดี

16 “แหลหน้อยหมู่ต่านก็จะบ่หันเฮา แล้วต่อไปแหลหน้อยหมู่ต่านก็ จะหันเฮา”

17 สาวกบางคนก็ฮู้กันว่า “ตีอาจารย์ฮู้ว่า ‘แหลหน้อยหมู่ต่านก็จะบ่ หันเฮา แล้วต่อไปแหลหน้อยหมู่ต่านก็จะหันเฮา’ กับ ‘ฮ้อนเฮาไปเลิง พระบิดา’ อาจารย์หมายควมว่าจาได” 18 แล้วหมู่เขาก็ถามกันแหล ว่า “ ‘แหลหน้อย’ ของอาจารย์ อาจารย์หมายเลิงอะหยัง เฮาบ่เข้าใจ เรื่องตีอาจารย์ฮู้เลย”

19 พระเยซูฮู้ว่าหมู่เขาตีถามพระองค์ พระองค์ก็เลยฮู้กับหมู่เขาว่า “หมู่ต่านถามกันฮ้อนอยู่กา ว่าเฮาหมายควมว่าจาได ตีเฮาฮู้ว่า แหล หน้อยหมู่ต่านก็จะบ่หันเฮา แล้วต่อไปแหลหน้อยหมู่ต่านก็จะหันเฮา 20 เฮาบอกควมจริงแก่หมู่ต่านว่า หมู่ต่านจะให้หุย แต่โลกจะจันจวม ยินดี หมู่ต่านจะโศกเศร้าเสียใจ แต่ควมโศกเศร้าเสียใจของหมู่ต่าน จะถายเป็นควมจันจวมยินดี 21 ต่อนตีแม่ฮึงเกิดลูก เขาก็ตักฮ้อน ควมเจ็บปวดกรมาน แต่เมื่อลูกเกิดออกมาแล้ว เขาก็สิมควมเจ็บ ปวดนั้น ย้อนเขามีควมจันจวมยินดีตีลูกได้เกิดมาในโลกนี้ 22 ก็ เหมือนกับต่อนตีหมู่ต่านตักอกตักใจ แต่เมื่อเฮาบีกมาหาหมู่ต่าน แหล หมู่ต่านก็จะมีความจันจวมยินดี กับจะบ่มีใไฟมาสู่เอากควมจันจวม ยินดีไปจากหมู่ต่านได้ 23 ในวันนั้นหมู่ต่านก็จะบ่ถามอะหยังเฮาแหล เฮาบอกควมจริงแก่หมู่ต่านว่า ถ้าต่านขอะหยังจากพระบิดาในนาม ของเฮา พระองค์ก็จะหื้อกับหมู่ต่าน 24 จันเลิงบ่าเดี่ยวนีหมู่ต่านยังบ่ ได้ขอะหยังในนามของเฮาเลย หื้อขอเตื่อะ แล้วหมู่ต่านก็จะได้ เปื้อ หมู่ต่านจะมีความจันจวมยินดีอย่างเต็มดี

เฮามีฮัยแล้ว

25 “เฮาเล่าเรื่องหมู่นี้เป็นคำเหียบหื้อหมู่ต่านฟัง แต่จะมีวันหนึ่งตีเฮา จะบ่ใจคำเหียบแล้ว แต่เฮาจะฮู้ฮ้อยๆ เกี่ยวกับพระบิดา 26 ในวันนั้นหมู่ ต่านจะบ่ต้องขอะหยังผ่านตางเฮาแหลแล้ว ต่านขอจากพระบิดาได้ โดยตรงเลย ††27 พระบิดาอีกหมู่ต่านฮ้อนว่าหมู่ต่านฮักเฮาและเจื้อว่า

†† ถ้าเปื้อตรงกับภาษากรีก จะเป็น “ในวันนั้นหมู่ต่านจะขอในนามของเฮา แต่เฮา จะบ่บอกหมู่ต่านว่าเฮาขอพระบิดาหื้อหมู่ต่าน”

† 15:25 สดต. 35:19;69:4

เฮมาจากพระบิดา 28 เฮมาจากพระบิดาและเข้ามาในโลกแล้ว และกำลังจะไปจากโลก แล้วไปหาพระบิดา”

29 หมู่สาวกก็รู้จักกันว่า “พ่อลอ อาจารย์อยู่กับหมู่เขาชื่อๆ โดยบังเอิญมาเผยแผ่แล้ว 30 ตอนนีหมู่เขาเข้าใจแล้วว่าอาจารย์ผู้ซึ่งผู้ซึ่ง บ่งชี้เป็นนิตินี้จะต้องถามอาจารย์แหม ย้อนว่าอาจารย์ผู้ซึ่งผู้ซึ่งแล้วหมู่เขาก็ถามจะถามอะไร มอกอหมู่เขาก็เชื่อแล้วว่าอาจารย์มาจากพระเจ้า”

31 แล้วพระเยซูก็รู้ว่า “ปาเดียนี่หมู่ท่านเชื่อเขาแล้วกา 32 พ่อลอจะมีวันหนึ่งจะมาเถิง และแต่ๆ ปาเดียนี่ก็เถิงแล้ว ต่หมู่ท่านจะแตกจะละจะแหกไปบ้านไฟบ้านมัน แล้วจะละเขาไว้ให้อยู่คนเดียว แต่เขาไปได้อยู่คนเดียว ย้อนพระบิดาอยู่กับเขา

33 “เฮบอกเรื่องหมู่นี้กับหมู่ท่านไว้เพื่อสับติสุขของเฮาจะอยู่กับหมู่ท่าน ในโลกนี้ท่านจะปะความตึกยากลำบาก แต่หื้อเข้มแข็งไว้เผ่อย้อนว่าเฮามีชัยเหนือโลกแล้ว”

พระเยซูอธิบายหื้อหมู่สาวก

17 หลังจากพระเยซูจำใจแล้ว พระองค์ก็แหงนหน้าขึ้นฟ่องตองฟ้า แล้วก็รู้ว่า “ข้าแต่พระบิดา เถิงเวลาแล้ว ขอโปรดเยี่ยหื้อกูคนหันเถิงความยิ่งใหญ่ของพระบุตรของพระองค์ เพื่อพระบุตรของพระองค์จะได้เยี่ยหื้อกูคนหันเถิงความยิ่งใหญ่ของพระองค์ 2 ย้อนว่าพระองค์ได้หื้อพระบุตรมีสิทธอำนาจเหนือกูคนเพื่อพระบุตรจะหื้อจิตนิรันดร์กับกูคนที่พระองค์ได้หื้อพระบุตรไว้ 3 จิตนิรันดร์ก็คือ กำน้อจู้จักพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าผู้เดียวแต่ตองคนเดียว และจู้จักพระเยซูคริสต์ผู้ตีพระองค์ไว้มา 4 ข้าพระองค์ได้เยี่ยหื้อคนในโลกนี้หันเถิงความยิ่งใหญ่ของพระองค์โดยเยี่ยหื้อกานูกูอย่างตีพระองค์มอบหื้อข้าพระองค์ไว้เสร็จแล้ว 5 ปาเดียนี่ขอพระบิดาหื้อเกียรติข้าพระองค์ต่อหน้าพระองค์ คือเกียรติตีพระบุตรเสมอมีอ่วมกันกับพระองค์ก่อนตีโลกนี้เกิดขึ้นมา

6 “คนที่พระองค์นำมาติดต้อมข้าพระองค์จากโลกนี้ ข้าพระองค์ก็เยี่ยหื้อจู้จักพระองค์ คนหมู่นี้เป็นของพระองค์ตีพระองค์มอบไว้กับข้าพระองค์แล้ว หมู่เขาได้เยี่ยตามถ้อยคำของพระองค์ 7 ปาเดียนี่หมู่เขาเชื่อแล้วว่า กูสิ่งตีพระองค์หื้อข้าพระองค์ไว้มาจากพระองค์ 8 ย้อนว่ากาตีพระองค์หื้อข้าพระองค์ไว้ นั้น ข้าพระองค์ได้หื้อหมู่เขาแล้ว และหมู่เขาก็ยอมอับกานันไว้ และหมู่เขาเชื่อแต่ๆ แล้วว่าข้าพระองค์มาจากพระองค์ และเชื่อว่าพระองค์จิจิข้าพระองค์มา 9 ข้าพระองค์อธิบายหื้อหมู่เขา บังเอิญอธิบายหื้อคนในโลก แต่อธิบายหื้อคนหมู่ นั้นตีพระองค์มอบหื้อข้าพระองค์ไว้ ย้อนหมู่เขาเป็นคนของพระองค์ 10 กูอย่างตีเป็นของข้าพระองค์ ก็เป็นของพระองค์ แล้วกูอย่างตีเป็นของพระองค์ก็เป็นของข้าพระองค์ กับคนหมู่นี้เยี่ยหื้อโลกหันเถิงความยิ่งใหญ่ของข้าพระองค์ 11 ข้าพระองค์จะบ่ออยู่ในโลกนี้แหมแล้ว แต่หมู่เขายังอยู่ในโลกนี้ กับข้าพระองค์กำลังจะไปหาพระองค์ ข้าแต่พระบิดา ผู้บริสุทธิ์ ขอพระองค์ปกปักรักษาหมู่เขาโดยฤทธิ์อำนาจของพระองค์ตีหื้อข้าพระองค์ตวยเตอะ เพื่อหมู่เขาจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เหมือนกับตีพระองค์กับข้าพระองค์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน 12 ตอนตีข้าพระองค์อยู่กับหมู่เขา ข้าพระองค์ก็ปกปักรักษาหมู่เขาหื้อปลอดภัยโดยฤทธิ์อำนาจตีพระองค์หื้อข้าพระองค์ ข้าพระองค์ปกปักหมู่เขาไว้และมีไฟหายไปสักคน ยกเว้นคนนั้นตีพระองค์กำหนดไว้ จะต้องฉิบหายวายวอด เพื่อหื้อเป็นไปตามพระคัมภีร์

13 “แต่ปาเดียนี่ข้าพระองค์กำลังจะไปหาพระองค์ ต่ข้าพระองค์อู้เรื่องหมู่นี้ตอนตียังอยู่ในโลก ก็เพื่อหื้อหมู่เขาได้อับความจึ้นจ่มยืนต่ออย่างเต็มตีเหมือนตีข้าพระองค์ได้อับ 14 ข้าพระองค์ได้หื้อถ้อยคำของพระองค์กับหมู่เขาแล้ว และโลกนี้จึงหมู่เขา ย้อนว่าหมู่เขาบังเอิญของโลกเหมือนกับตีข้าพระองค์บังเอิญของโลก 15 ข้าพระองค์บ่อหื้อพระองค์เอาหมู่เขาออกไปจากโลก แต่ขอหื้อพระองค์ปกปักรักษาหมู่เขาหื้อปลอดภัยจากมาร 16 หมู่เขาบังเอิญของโลกเหมือนกับตีข้าพระองค์ตีบังเอิญของโลก 17 ถ้อยคำของพระองค์เป็นความจริง ขอหื้อ

ถ้อยคำนั้นเยี่ยหื้อหมู่เขาเป็นคนตีบริสุทธิ์ของพระองค์ 18 พระองค์ส่งข้าพระองค์มาในโลกจาใด ข้าพระองค์ก็ส่งหมู่เขาไปในโลกจาอัน 19 ข้าพระองค์ขอถวายตัวอับใจพระองค์ เพื่อหมู่เขาจะถวายตัวอับใจพระองค์อย่างแท้จริงเหมือนกัน

20 “ข้าพระองค์บ่ได้อธิษฐานเพื่อหมู่เขาเต้าอัน แต่อธิษฐานเพื่อหมู่คนที่เชื่อวางใจข้าพระองค์ผ่านทางคำพยานของหมู่เขาตวย 21 ข้าพระองค์ขอหื้อหมู่เขาทั้งหมดเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเหมือนกับตีพระบิดาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับข้าพระองค์ และข้าพระองค์ก็เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระบิดา ขอหื้อหมู่เขาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับเฮาตวย เพื่อโลกจะเชื่อว่าพระองค์เป็นผู้ส่งข้าพระองค์มา 22 เกียรติตีพระองค์ได้หื้อข้าพระองค์ไว้ ข้าพระองค์ตีหื้อหมู่เขาแล้ว เพื่อหมู่เขาจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเหมือนกับตีพระองค์กับข้าพระองค์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน 23 ข้าพระองค์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับหมู่เขา กับพระองค์ก็เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับข้าพระองค์ เพื่อหมู่เขาจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันแต่ๆ กับเปื้อคนตึงหลายจะอู้ว่าพระองค์ส่งข้าพระองค์มา และพระองค์ก็อู้หมู่เขาเหมือนกับตีพระองค์อู้ข้าพระองค์

24 “ข้าแต่พระบิดา ข้าพระองค์ไคหื้อคนหมู่นี้ตีพระองค์หื้อข้าพระองค์ อยู่กับข้าพระองค์ในตีตีข้าพระองค์อยู่นั้น เพื่อหมู่เขาจะได้หันเถิงความยิ่งใหญ่ของข้าพระองค์ ต่พระองค์หื้อข้าพระองค์ไว้ ย้อนพระองค์อู้ข้าพระองค์ก่อนสร้างโลกนี้ 25 ข้าแต่พระบิดาผู้มีความยุติธรรม โลกนี้บ่จู้จักพระองค์ แต่ข้าพระองค์จู้จักพระองค์ และคนหมู่นี้ก็อู้ว่าพระองค์ส่งข้าพระองค์มา 26 ข้าพระองค์เยี่ยหื้อหมู่เขาจู้จักพระองค์แล้ว กับจะเยี่ยต่อไปแหม เพื่อว่าความอู้ตีพระองค์มีหื้อข้าพระองค์จะอยู่กับหมู่เขา กับข้าพระองค์ก็จะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับหมู่เขาตวย”

พระเยซูโดนจับ

18 เมื่อพระเยซูอธิบายเสร็จแล้ว พระองค์กับหมู่สาวกก็เตียวออกจากตีหันไป ข้ามห้วยจ้อขัดโรน แล้วเข้าไปในสวนบ่ากอกเทศแห่งหนึ่ง 2 ยูดาสคนตีหักหลังพระองค์ก็จู้จักสวนนี้ตวย ย้อนว่าพระองค์กับหมู่สาวกเคยมาปะกันตีนี้เจ้อๆ 3 แล้วยูดาสก็พาหมู่ทหารโรมันกับทหารอักษา พระวิหาร ต่หมู่หัวหน้า ปุโรหิต กับหมู่ ฟาริสี ส่งมา ไปตีสวนนั้น หมู่เขาตามโกม กำไม้แค้ กับมีอาวุธมาตวย

4 พระเยซูอู้ว่าจะเกิดอะหยังขึ้นกับพระองค์ พระองค์ก็เลยเตียวออกปกลามหมู่เขาว่า “หมู่ท่านมาตวยเฮาหาไฟ”

5 หมู่เขาก็ตอบว่า “เยซู จาวนาซาเรี” พระเยซูก็เลยอู้ว่า “เฮาเป็นคนนั้น” ยูดาสคนตีหักหลังพระเยซูก็ยืนอยู่กับหมู่เขาตีหัน

6 เมื่อหมู่เขาได้ยินพระเยซูอู้ว่า “เฮาเป็นคนนั้น” หมู่เขาก็ถอยหลังไถ่กลงดิน

7 แล้วพระเยซูก็ถามเขาแหมเตื่อว่า “หมู่ท่านมาตวยเฮาหาไฟ” หมู่เขาก็ตอบว่า “เยซู จาวนาซาเรี”

8 พระเยซูก็เลยอู้ว่า “ก็เฮบอกแล้วลว่าเฮาเป็นคนนั้น ถ้าหมู่ท่านมาตวยเฮาหาเฮา ก็หื้อบ่อคนหมู่นี้ไปเสีย” 9 ต่พระเยซูจำใจอับเพื่อหื้อเป็นไปตามตีพระองค์เคยอู้ไว้ว่า “ข้าพระองค์บ่หื้อคนตีพระบิดามอบหื้อข้าพระองค์ไว้ หายไปสักคนเดียว”

10 ซิโมนเปโตรมีดาบอยู่ เขาเลยจิกออกมาฟันถูกหูเฟิกขวาของมัคัส บุด ซึ่งเป็นคนอับใจของมหาปุโรหิต 11 พระเยซูอู้กับเขาว่า “เก็บดาบใส่ฝักเสียเตอะ ก็ตีว่าเฮาจะบ่กันจากถ้อยแห่งความตึกตีพระบิดาหื้อเฮาไว้กา”

หมู่เขาพาพระเยซูไปหามหาปุโรหิต

12 นายพันกับหมู่ทหารโรมัน แล้วก็หมู่ทหารอักษาพระวิหารของจาวยิวก็จับพระเยซูมัดไว้ 13 แล้วพาพระองค์ไปหาอันนาสก่อน ย้อนเขาเป็นบ่อเมียงของคายาฟาสตีเป็นมหาปุโรหิตในปีนั้น 14 คายาฟาส

เป็นคนตีเกลยบอกหมู่จาวยิวว่า “ก็ถ้าหื้อคนนึ่งต่ายเปือคนตึงหมด”

เปโตรบอกบ่ใจสาวกของพระเยซู

15 ซิโมนเปโตรกับสาวกแหมคนนึ่งต่ายพระเยซูไป สาวกคนนึ่งต่าย จักมหาปุโรหิต เขาเลยต่ายพระเยซูเข้าไปในค่างช่วงบ้านของมหาปุโรหิต 16 แต่เปโตรยืนถ้อยอยู่ต้งนอกข้างปะตุ๋ สาวกคนนึ่งต่ายจักมหาปุโรหิตก็เลยออกมาบอกสาวกใจดีเฝ้าปะตุ๋ แล้วปาเปโตรเข้าไปต้งในต่าย 17 สาวกใจดีเฝ้าปะตุ๋คนนึ่งต่ายถามเปโตรว่า “ท่านเป็นสาวกของป้อจายคนนึ่งต่ายบ่ใจกา” เปโตรก็ตอบว่า “บ่ใจล่อ”

18 ต่หั้นหมู่ขี้ข้ากับทหารรักษาพระวิหารต้งไฟฮิงหื้ออู่กันอยู่ ย้อนอากาศมันหนาว เปโตรก็ไปฮิงไฟอยู่กับหมู่เขาต่าย

มหาปุโรหิตสอบสวนพระเยซู

19 มหาปุโรหิตก็สอบสวนพระเยซูเรื่องหมู่สาวกกับคำสอนของพระองค์ 20 พระองค์ตอบว่า “เอาได้อู้อย่างเปิดเผยกับกุ๊คน เขาสอนอยู่ใน *ธรรมศาลา* กับในพระวิหารตลอดตี่จาวยิวตึงหมดมาจุมบุมกัน เขาบ่เกลยสอนอะหยังอย่างลับๆ เลย 21 ท่านมาถามเขาเฮียะหยัง ไปถามคนหมู่บ่ใจดีเฝ้าปะตุ๋ของเอาเตอะ หมู่เขาฮู้ดีว่าเอาฮู้อะหยังไปฟ่อง”

22 บ่ากองพระเยซูฮู้จาวจัน ทหารรักษาพระวิหารคนนึ่งต่ายยืนอยู่ใกล้หั้น ก็ตหน้าพระองค์แล้วฮู้ว่า “ตอมมหาปุโรหิตจาวจันได้จาวใดทา”

23 พระเยซูเลยตอบว่า “ถ้าเอาฮู้อะหยังผิดก็หื้อบอกมาเลยว่ามีผิดจาวใด แต่ถ้าเอาฮู้ถูก มาตหน้าเขาเฮียะหยัง”

24 อันนาลเลยหื้อปาพระเยซูตี่ยังโดนมัดอยู่ไปหาคายาฟาสตี่เป็นมหาปุโรหิต

เปโตรบอกบ่ใจสาวกพระเยซูแหมเตื่อ

25 ต่อนตี่ซิโมนเปโตรกำลังฮิงไฟอยู่ หมู่คนตี่หั้นถามเขาว่า “เจ้าเป็นสาวกของคนนึ่งต่ายกา” เปโตรก็ปฏิเสระว่า “บ่ใจล่อ”

26 คนฮับใจคนนึ่งต่ายของมหาปุโรหิต ตี่เป็นญาติของป้อจายตี่โดนเปโตรพันหูกุดก็ฮู้กับเปโตรว่า “ก็เอาหั้นท่านอยู่ในสวนกับป้อจายคนนึ่งบ่ใจกา”

27 เปโตรก็บอกบ่ใจแหมเตื่อ แล้วไก็กขขึ้นขึ้นมาบ่าเดี่ยวนั้นเลย

พระเยซูปะปิลาด

28 เจ้ามือหมู่เขาก็ปาพระเยซูออกจากบ้านคายาฟาสไปตี่วังของเจ้าเมืองโรมัน หมู่จาวยิวบ่ได้เข้าไปตี่หั้น ย้อนกั้วว่าตัวเถ้าจะเป็นมลทิน † แล้วจะเข้า่วมในงาน *ปัสกา* บ่ได้ 29 เจ้าเมืองปิลาดเลยออกมาหาหมู่เขาต้งนอกแล้วถามว่า “หมู่ท่านฟ่องป้อจายคนนึ่งย้อนเรื่องอะหยัง”

30 หมู่เขาตอบปิลาดว่า “ถ้าเขาบ่ได้เฮียะผิด หมู่เขาก็จะบ่เอาตัวเขามาหื้อท่าน”

31 ปิลาดฮู้กับหมู่เขาว่า “หื้อหมู่ท่านเอาเขาไปตัดสินลงได้ขตาม *บทบัญญัติ* ของหมู่ท่านกันเองเตื่อ” หมู่จาวยิวเลยบอกปิลาดว่า “ตามกฎหมายของโรมัน เขาบ่มีสิทธิ์ตัดสินฆ่าไฟลู่”

32 ต่เกิดขึ้นจาวจันก็เปือหื้อเป็นไปตามตี่พระเยซูเคยฮู้ไว้ว่าพระองค์จะต่ายจาวใด

33 ปิลาดก็ปิกเข้าไปในวังแล้วฮ้องพระเยซูมาถามว่า “ท่านเป็นกษัตริย์ของจาวยิวกา”

34 พระเยซูก็ตอบว่า “ตี่ท่านถามจาวจันก็ตี่คนเดียวกว่าคนอื่นบอก”

35 ปิลาดก็ตอบว่า “ท่านก็ตี่ว่าเอาเป็นจาวยิวกา คนในจาดของท่านกับหมู่หัวหน้าปุโรหิตนึ่งนោះ ตี่ยับท่านมาหื้อเอา ท่านเฮียะอะหยังผิด”

† จาวยิวก็อว่า กำนเข้าไปในตี่บ่ใจของจาวยิวจะเฮียะหื้อหมู่เขาเป็นมลทินตางศาลา

36 พระเยซูก็ตอบว่า “สิทธอำนาจตี่เป็นกษัตริย์ของเอาบ่ได้มาจากโลกนึ่ง ย้อนถ้าเป็นจาวจัน คนของเอาที่จะฮู้เปือบ่หื้อหมู่จาวยิวยับเอา แต่สิทธอำนาจตี่เป็นกษัตริย์ของเอาบ่ได้มาจากโลกนึ่ง”

37 ปิลาดเลยบอกพระองค์ว่า “ถ้าจาวจัน ท่านก็เป็นกษัตริย์หนะกา” พระเยซูก็บอกว่า “ท่านฮู้ว่าเอาเป็นกษัตริย์ก็แม่นแล้ว จาวจัน เขาเลยมาเกิดในโลกนึ่งเปือเป็นพยานหื้อกับความจริง กับกุ๊ๆ คนตี่ฮักความจริงก็ฟ่องเสียงของเอา”

38 ปิลาดก็ถามพระองค์แหมว่า “ความจริงคืออะหยัง” เมื่อเขาถามแล้วก็ออกไปหาหมู่จาวยิวฮู้กับหมู่เขาว่า “เอาบ่หั้นว่าเอามีความผิดอะหยัง 39 แต่หมู่ท่านมีธรรมเบียมหื้อเอาบ่ยับนักได้ขคนนึ่งหื้อหมู่ท่านในงานปัสกา หมู่ท่านไค้หื้อเอาบ่ยกษัตริย์ของจาวยิวก่อ”

40 แต่หมู่จาวยิวปากันฮ้องเอิ้นออกมาว่า “บ่บ่ยับเขา ขอหื้อบ่ยับบารบัสแตน” (บารบัสแตนเป็นกบฏ)

19 ปิลาดเลยปาพระเยซูไป แล้วสั่งทหารเขียนพระองค์ 2 หมู่ทหารก็เอากิ่งไม้ตี่มีหนามมาแบ่งเป็นมงกุฎ แล้วเอาสบหัวหื้อพระองค์ แล้วเอาเสื่อคุมสีม่วงใส่หื้อ 3 แล้วหมู่เขาก็เปียนกันเข้ามาหาพระองค์กับฮู้ห้อยพระองค์ว่า “ขอกษัตริย์ของจาวยิวจงจ่าเรญเตื่อ” แล้วก็ตหน้าพระองค์

4 ปิลาดก็ออกมาฮู้กับหมู่จาวยิวว่า “ฟ้อลล เอาปาเขาออกมาหื้อหมู่ท่าน เปือหื้อหมู่ท่านฮู้ว่า เขาบ่หั้นว่าป้อจายคนนึ่งมีความผิดอะหยังเลย” 5 พระเยซูก็ออกมาต้งสบมงกุฎหนามกับใส่เสื่อคุมสีม่วง ปิลาดเลยฮู้กับคนต้งหลายว่า “เขานี้ล่อ”

6 เมื่อหมู่หัวหน้า *ปุโรหิต* กับทหารรักษา *พระวิหาร* หั้นพระองค์ ก็ปากันฮ้องเอิ้นว่า “*เขิงบนไม้ค่างเขน* เขิงบนไม้ค่างเขน” ปิลาดก็ฮู้กับหมู่เขาว่า “หมู่ท่านเอาเขาไปเขิงกันคนเดียวเตื่อ ย้อนเอาบ่หั้นว่าเอามีความผิดอะหยังเลย”

7 หมู่จาวยิวก็ฮู้กับปิลาดว่า “หมู่เอามีกฎหมาย ต่ามกฎนั้นเขาสมควรต่าย ย้อนเขาขกตัวเป็น *พระบุตรของพระเจ้า*”

8 เมื่อปิลาดได้ฮินว่าพระเยซูขกตัวเป็นพระบุตรของพระเจ้า เขาก็กั้นกขขึ้น 9 ปิลาดเลยปาพระเยซูเข้าไปในวังแหมรอบ แล้วฮู้กับพระเยซูว่า “ท่านลูกไหนมา” แต่พระเยซูบ่ตอบอะหยัง 10 ปิลาดเลยฮู้กับพระองค์ว่า “เฮียะหยังบ่ยอมฮู้กับเอา ท่านบ่ฮู้กา ว่าเอามีอำนาจตี่จะบ่ยับท่านกาวว่าจะเขิงท่านตี่ไม้ค่างเขนได้”

11 พระเยซูก็ฮู้ว่า “ถ้าพระเจ้าบ่ได้หื้ออำนาจนึ่งกับท่าน ท่านก็จะบ่มีอำนาจเหนือเอา จาวจันคนตี่ยับเอามาหื้อท่านก็ผิดนักเหลือท่าน”

12 เมื่อปิลาดได้ฮินจาวจัน เขาก็อิหาตางตี่จะบ่ยับพระเยซู แต่จาวยิวก็เอิ้นว่า “ถ้าท่านบ่ยับเขา ท่านก็บ่ใจเปือนของ *ซซาร์* ย้อนคนตี่ฮ้องตัวเถ้าเป็นกษัตริย์ก็เปือนคัตรูกับซซาร์”

13 เมื่อปิลาดได้ฮินจาวจัน เขาก็ปาพระเยซูออกมา แล้วกั้นกขตี่บ่งของผู้พิพากษาตี่ฮ้องกันว่า “ลานหิน” (ภาษาฮีบรูฮ้องว่า “กับบารธา”)

14 วันนึ่งเป็นวันเคียมงาน *ปัสกา* ไค้เตียงปิลาดก็ฮู้กับหมู่จาวยิวว่า “ฟ้อแล นึ่งกษัตริย์ของหมู่ท่าน”

15 หมู่เขาก็ปากันเอิ้นว่า “ฆ่ามันเลย ฆ่ามันเลย เขิงบนไม้ค่างเขนเลย” ปิลาดฮู้กับหมู่เขาว่า “หมู่ท่านจะหื้อเอาเขิงกษัตริย์ของหมู่ท่านตี่ไม้ค่างเขนกา” หมู่หัวหน้าปุโรหิตก็ตอบว่า “เอามีกษัตริย์องค์เดียวเตื่ออัน คือซซาร์”

16 แล้วปิลาดก็ยกพระเยซูหื้อหมู่เขาเอาไปเขิงบนไม้ค่างเขน

พระเยซูโดนเขิงบนไม้ค่างเขน

หมู่ทหารก็ปาพระเยซูไป 17 แล้วหื้อพระองค์แบกไม้ค่างเขนของพระองค์ไปตี่ตี่ฮ้องกันว่า “เนินกระโหล่งหัว” ภาษาฮีบรูฮ้องว่า “กลโครา” 18 หมู่เขาก็เอาพระองค์ไปเขิงบนไม้ค่างเขนตี่หั้นกับนักได้ขแหมสองคน พระเยซูอยู่ค่าง นักได้ขสองคนนึ่งอยู่คนละเฟิกของพระองค์ 19 ปิลาดหื้อเขียนข้อความตี่โดนไม้ค่างเขนของพระองค์

ว่า “เยซู จาวยิวชาเรีร์ กษัตริย์ของจายิว” ²⁰ จายิวหลายคนก็ได้ อ่านป้ายนี้ ย้อนที่ที่เขาเขียนพระเยซูนั้นอยู่ใกล้เมือง และป้ายนั้นเขียนเป็น ภาษาฮีบรู ภาษาลาติน กับภาษากรีก ²¹ หมูหัวหน้าปุโรหิตอยู่กับปลาตว่า “ขอหื้อเขียนว่า ‘กษัตริย์ของจายิว’ แต่ขอหื้อเขียนว่า ‘ป้อจายคนนี้อ้างว่าเป็นกษัตริย์ของจายิว’ ”

²² ปลาตเลยตอบหมูเขาไปว่า “อะหยังตีเอาเขียนไปแล้วก็หื้อแล้วไปเสีย”

²³ เมื่อหมูกหารเชิงพระเยซูแล้ว ก็เอาเสื้อผ้าของพระองค์มาแบ่งกัน ในหมูกหารสี่คนได้คนละผืน แต่เหลือเสื้อตัวตั้งในของพระเยซูเป็นผ้าต่อผืนเดียว ²⁴ หมูเขาเลยอุ้กันว่า “ปต้องฉีกละ หื้อจกเบอร์กันเอาว่าโงะได้” ต่เกิดขึ้นจายอีกก็เปื้อหื้อเป็นไปตามพระคัมภีร์ตีเขียนไว้ว่า

“เขาเอาเสื้อผ้าเขาไปแบ่งกัน แล้วเอาเสื้อของเขามาจกเบอร์” † หมูกหารก็ได้เหยะจายัน ²⁵ คนตียืนอยู่ใกล้ไม้กางเขนของพระเยซูนั้นก็มิเอ่กับนำสาวของพระองค์ มารีย์เมียเคลโอปัส กับมารีย์จาวเมืองมกดาลา ²⁶ เมื่อพระเยซูหันแม่กับสาวกตีพระองค์อีกยืนอยู่ใกล้ๆ หันพระองค์ก็เลยอุ้กับแม่ของพระองค์ว่า “แม่เหย ขอหื้ออับคนนั้นเป็นลูกแม่” ²⁷ แล้วพระองค์ก็อุ้กับสาวกคนนั้นว่า “อับนางเป็นแม่ของต่านตวย” สาวกคนนั้นก็อับแม่ของพระองค์มาอยู่ตีบ้านของตัวเก่าตั้งแต่ต่อนั้น

พระเยซูตายบนไม้กางเขน

²⁸ หลังจากนั้น พระเยซูอุ้ว่ากุ้สิ่งกุ้อย่างเสร็จหมดแล้ว เปื้อหื้อเป็นไปตามพระคัมภีร์ พระองค์เลยอุ้ว่า “เอาโค้อยากกินน้ำ” ²⁹ มีถ้วยใส่เหล้าจุ่นส้มวางอยู่ตีหั้น เขาก็เอาฟองน้ำมาจุ่มเหล้าจุ่นนั้นใส่ป้ายไม้้อ † แล้วยกขึ้นถึงปากพระเยซู ³⁰ ป่ากองพระเยซูกินเหล้าจุ่นส้มนั้น พระองค์ก็อุ้ว่า “เสร็จแล้ว” คอของพระองค์แหงคองแล้วก็ตาย

เขาเอาหอกแทงขีข้างพระเยซู

³¹ วันนั้นเป็นวันเคียม แล้วแหมวันจะเป็น วันสะบาโต หลวงย่อนว่า เป็นงานปีศา หมูจายิวเลยขอหื้อปลาตสังการของเขา ตูบขาคนตีโดนเชิงอยู่บนไม้กางเขนหื้อหักเหย แล้วหื้อเอาศพออกไปเปื้อบหื้อศพกออยู่ตีไม้กางเขนในวันสะบาโต ³² จายัน หมูกหารเลยมาตูบขาของคนแรกกับแหมคนหนึ่งตีโดนเชิงอยู่ข้างๆ พระเยซู ³³ ป่ากองมาถึงพระเยซู เขาหันว่าพระองค์ตายแล้ว เขาเลยปได้ตูบขาของพระองค์ ³⁴ แต่กหารแหมคนหนึ่งเอาหอกแทงขีข้างพระองค์ แล้วเลือดกับน้ำก็ไหลปจออกมา ³⁵ คนนั้นตีหั้นก็เล่าเป็นพยาน และก่าพยานของเขาก็เป็นความจริง เขาอุ้ว่าเขาอุ้ความจริง เปื้อต่านตงหลายจะได้เจื้อ ³⁶ สิ่งนี้เกิดขึ้นเปื้อเป็นไปตามพระคัมภีร์ ตีว่า “กระดุกของพระองค์จะปหักสีกอัน” † ³⁷ กับมีพระคัมภีร์แหมขีหนึ่งตีว่า “หมูเขาจะพ้อพระองค์ตีหมูเขาได้แตง” †

ฝงศพพระเยซู

³⁸ หลังจากนั้นโยเซฟจาวอารีมาเธียตีเป็นสาวกลับๆ ของพระเยซู ย้อนกั้หมูผู้นำจายิว ก็มาขอปลาตเอาศพพระเยซูไป ปลาตก็ยอมหื้อ โยเซฟก็มาเอาศพพระองค์ไป

³⁹ นิโคเดมัสคนตีเคยไปหาพระเยซูตอนเมื่อคินก่อนหน้าตีก็มาตวย เขาเอาเครื่องหอมมากตีคือ มดยอบผสมกับกฤษณาหนักประมาณสามสิบกิโลกรัมป้าย ⁴⁰ โยเซฟกับนิโคเดมัสก็เอาศพพระองค์มากับเอาผ้าลินินหื้อศพกับเครื่องหอมไว้ตามประเพณีก่านฝงศพของจายิว ⁴¹ ใกล้ๆ ต่พระเยซูถูกเชิงนั้น มีสวนอยู่ตีหนึ่ง ในสวนนั้นมิอูโมงคฝงศพใหม่ตีเป้เคยจี้ใส่ศพคนใดเตื้อ ⁴² แล้วย่อนว่าวันนั้นเป็นวันดาวัน

† 19:24 สดต. 22:18 †† ถ้าเป้ตรงกับภาษากรีกเป็นกัว่า ไม้หุสุม † 19:36 อพย. 12:46; กตว. 9:12; สดต. 34:20 †† 19:37 คย. 12:10

สะบาโตของจายิว กับอุโมงคฝงศพนั้นก็อยู่ใกล้ๆ ต่หั้น เขาก็เลยเอาศพของพระองค์วางไว้ในอุโมงคนั้น

พระเยซูเป็นขึ้นจากความต่าย

20 เจ้ามืดวันตีดี มารีย์จาวมกดาลามาถึงอุโมงคฝงศพก็หันว่า ป่าหั้นใหญ่ตีตีตปากอุโมงคนั้นก็งออกไปจากปากอุโมงคแล้ว ² นางก็ฝงสนไปหาซีโมนเปโตร กับสาวกแหมคนหนึ่งตีพระเยซูอัก และบอกหมูเขาว่า “มีคนเอาศพองค์พระผู้เป็นเจ้าไปจากอุโมงคแล้ว ปู้ว่าเขาเอาศพไปไว้ตีไหน”

³ เปโตรกับสาวกคนนั้นก็ไปตีอุโมงคฝงศพ ⁴ ตังสองคนสนไปตวยกัน แต่สาวกคนนั้นสนเวยเหลือเปโตร จึงไปถึงอุโมงคก่อน ⁵ แต่ปได้เข้าไปตงใน ได้ก่ากิมสองเขาไปแล้วก็หันผ้าป็นศพวางอยู่ ⁶ ป่ากองซีโมนเปโตรตีตวยกันสาวกคนนั้นมาถึง เขาก็เข้าไปในอุโมงคฝงศพแล้วก็หันผ้าป็นศพวางอยู่ตีหั้น ⁷ แต่ผ้าป็นหิวของพระเยซูปได้วางอยู่ กับผ้าลินิน แต่พบบวางไว้แยกแหมต่างหาก ⁸ สาวกคนตีมาถึงก่อนก็ตวยเขาไปตงใน ถึงเมื่ว่าหมูเขายังบ่เข้าใจขื่อพระคัมภีร์ตีว่า พระองค์จะเป็นขึ้นจากความต่าย แต่เมื่อหมูเขาหันตงหมดนี้ สาวกคนนั้นก็เจื้อตีพระเยซูเป็นขึ้นจากความต่าย ¹⁰ แล้วสาวกตังสองคนก็ปิกไปบ้าน

พระเยซูมาหื้อมารีย์จาวมกดาลาหัน

¹¹ มารีย์จาวมกดาลายังยืนให้อยู่ตงนอกอุโมงคฝงศพ ต่อนตีก่าลึงให้อยู่นั้นนางก็กิมสองพ้อตงในอุโมงคฝงศพ ¹² แล้วก็หัน กูตสวรรค์ สององคใส่เสื้อสีขาวนั่งอยู่ตีตศพพระเยซูเคยวางอยู่ องคนี้่งอยู่ตงหิว แหมองคอยู่ตงตี

¹³ กูตสวรรค์ก็ถามมารีย์ว่า “เจ้าให้เหยะหยัง” นางก็ตอบว่า “มีคนเอาองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าเจ้าไปแล้ว ข้าเจ้าปู้ว่าเขาเอาพระองค์ไปไว้ตีไหน” ¹⁴ ป่ากองมารีย์จายันแล้ว ก็งว้ายหลังมา ก็หันพระเยซูยืนอยู่ตีหั้น แต่นางปู้ว่าเป็นพระเยซู

¹⁵ พระองค์ก็ถามนางว่า “เจ้าให้เหยะหยัง ตวยเซาะหาไฟอยู่ก่า” มารีย์ก็ตีว่าพระเยซูเป็นคนเหยะสนกก็เลยอุ้กับพระองค์ว่า “ต่านเจ้า ถ้าต่านเอาพระองค์ไป ขอบอกข้าเจ้าเตื้อว่าต่านเอาไปไว้ตีไหน ข้าเจ้าจะได้ไปอับพระองค์”

¹⁶ พระเยซูก็เลยอุ้ว่า “มารีย์เหย” มารีย์ก็งว้ายหลังมาพ้อพระองค์แหมเตื้อแล้วก็อ้งเป็นภาษาฮีบรูว่า “รับโมนี” (เป้ว่า จาจารย์)

¹⁷ พระองค์ก็อุ้กับนางว่า “ปต้องเกะเอา เหยยังปได้ปิกไปหาพระบิดาของเอาเตื้อ แต่หื้อไปบอกหมูปู้นองตีตตามเอาว่า เอาจะปิกไปหาพระบิดาของเอา ต่เป็นพระบิดาของต่านตงหลาย ก็คือไปหาพระเจ้าของเอาตีเป็นพระเจ้าของต่านตงหลายตวย”

¹⁸ มารีย์ จาวมกดาลาก็ไปบอกหมูสาวกของพระเยซูว่า “ข้าเจ้าได้หันองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว” และมารีย์ก็ได้เล่าว่าพระองค์อู้จะหยังกับนางพ้อง

พระเยซูมาหื้อหมูสาวกหัน

¹⁹ เมื่อแลงวันตีดี ตอนหมูสาวกอยู่รวมกัน หมูเขาก็หับปะตุ้ใส่ก่อนห้อง ย้อนกั้หมูผู้นำจายิว พระเยซูก็มายืนอยู่ตามก่างหมูเขาแล้วก็อุ้ว่า “ขอหื้อหมูต่านมีสันติสุขเตื้อะ” ²⁰ เมื่อพระองค์จายันแล้ว พระองค์ก็เอามือกับขีข้างหื้อหมูเขาพ้อ หมูสาวกก็ป่ากันตือกตีใจตีตีหันพระองค์

²¹ แล้วพระเยซูก็อุ้แหมว่า “ขอหื้อหมูต่านมีสันติสุขเตื้อะ ต่อนตีเขาจะจี้หมูต่านไปเหมือนกับตีพระบิดาจี้เอามา” ²² ป่ากองพระเยซูจายันแล้ว ก็ป่าลมหายใจหุดหมูเขาแล้วก็อุ้ว่า “อับพระวิญญาณบริสุทธิ์ไปเตื้อะ” ²³ ถ้าหมูต่านยกตีเดชความบาปหื้อไฟ คนนั้นก็ปได้อับก่านยกตีเดช แต่ถ้าหมูต่านบ่ยอมยกตีเดชหื้อไฟ คนนั้นก็ปได้อับก่านยกตีเดชตวย”

กิจการ

ถึงแม้ว่าหนังสือเล่มนี้ไม่ได้บอกชื่อของผู้เขียนไว้ แต่สมัยยุคแรกก็ยอมรับว่าหนังสือเล่มนี้เขียนโดยลูกา ซึ่งเป็นคนเดียวที่เขียน “ข่าวดีของพระเจ้าเรื่องพระเยซูคริสต์ เขียนโดยหมอลูกา” ลูกาตั้งเป้าเขียนหนังสือกิจการของอัครทูตว่า “ท่านเรโอฟัสที่นับถือ หนังสือเล่มก่อนที่ข้าพเจ้าเขียนหื่อนั้น” จากข้อความนี้ก็แสดงว่า ทั้งสองเล่มนี้เขียนถึงคนเดียวกัน ภาษาที่อุปแบบกันเขียนในหนังสือข่าวดีของลูกา กับหนังสือกิจการของอัครทูตเล่มนี้ก็มีลักษณะเดียวกัน

ในบทที่ 16:10-17, 20:5-21:18 กับ 27:1-28 ผู้เขียนใช้สรรพนามว่า “เขา” ที่ใจจ้อก็แสดงว่า ลูกาเป็นเพื่อนร่วมงานกับเปาโลตอนที่เที่ยวออกไปบอกข่าวดีที่ต่างๆ เปาโลได้อ้างถึงลูกาในพระธรรมโคโลสี 4:14 กับ 2 ทิโมธี 4:11 ไว้ หนังสือกิจการของอัครทูตเล่มนี้ได้เขียนไว้ประมาณปี ค.ศ. 63 ตอนที่ลูกากับเปาโลอยู่ด้วยกันในกรุงโรม

ลูกาได้เขียนถึงเพื่อนของท่านที่ชื่อเรโอฟัส เหมือนกับหนังสือข่าวดีของลูกา แต่ได้เขียนไว้เพื่อผู้เชื่อทุกคนจะได้รู้ถึงสิ่งที่ ดลใจให้ผู้อัครทูตหรือออกไปบอกข่าวดีกับคนทุกคน ตั้งเป้าในกรุง ก่อน ไปจนถึงกรุงโรม

เนื้อหาในหนังสือเล่มนี้ได้ต่อเนื่องมาจากหนังสือข่าวดีของลูกา ลูกาได้เล่าเรื่องที่เกิดขึ้นหลังจากพระเยซูเป็นขึ้นจากความตาย แล้วขึ้นไปบนสวรรค์ ท่านได้เล่าถึงเหตุการณ์ตอนที่พระวิญญาณบริสุทธิ์มาอยู่กับหมู่คนในวัน หลังจากวันนั้นคริสตจักรต่างๆ ก็เติบโตขึ้นกับเข้มแข็งมากขึ้นโดยคำสั่งสอนของหมู่อัครทูตถึงแม่ผู้เชื่อทุกคำ บทที่ 1-12 ได้เล่าเรื่องของเปโตรที่ออกไปบอกข่าวดี บทที่ 13-28 ได้เล่าถึงงานของเปาโลในท่านบอกข่าวดี ท่านกับเพื่อนร่วมเที่ยวต่างของท่านออกไปบอกข่าวดี แล้วได้ตั้งคริสตจักรต่างๆ ขึ้นจนถึงกรุงโรม ลูกาบอกไว้ว่า สิ่งหมู่นี้ก็เกิดขึ้นโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ที่ได้เหย้าผ่านท่านทั้งหลายที่ได้ออกไปบอกข่าวดี

1 ท่านเรโอฟัสที่นับถือ หนังสือเล่มก่อนที่ข้าพเจ้าเขียนหื่อนั้น เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับผู้ซึ่งทูลอย่างดีพระเยซูเยะตั้งสั่งสอนมาตั้งแต่เช้า ² จนแคว้นสุดท้ายที่พระองค์ทูลสั่งโดยฤทธิ์อำนาจของ *พระวิญญาณบริสุทธิ์* กับหมู่ *อัครทูต* ที่พระองค์เลือกไว้ แล้วพระเจ้าก็อับพระเยซูขึ้นไปบนสวรรค์

³ ในเวลาสี่สัปดาห์หลังท่านถูกตรึงจนตายแล้ว พระองค์ปรากฏต่อหมู่เขาหันแหมหลายต่อ ตั้งเหย้าสั่งอันเป็นท่านพิสูจน์หลายอย่างที่ยืนยันว่าพระองค์เป็นขึ้นจากความตายแต่ๆ ตั้งได้รู้ถึงเรื่อง *แผ่นดินของพระเจ้า* ตาย ⁴ มีเตือนหนึ่งเมื่อพระองค์กำลังขึ้นข่าวกับหมู่อัครทูต พระองค์สั่งหมู่เขาว่า “ห้ามฟังไปไหนต่อ หือถ้าอยู่ที่กรุง *เยรูซาเล็ม* ก่อน จนกว่าหมู่ท่านจะได้อับสิ่งที่พระบิดาสัญญาไว้ ตามที่ เขาเคยอู่กับหมู่ท่านแล้ว ⁵ คือว่าอย่าหันหืออับ *บัพติศมา* ด้วยน้ำ แต่หม่มเป็นต้นตั้งหลายจะอับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์”

พระเยซูปีกสวรรค์

⁶ เมื่อพระเยซูกับหมู่อัครทูตมาอ่วมกันแหม หมู่เขาก็ถามพระองค์ว่า “พระองค์เจ้าข้า ตอนนี้พระองค์กำลังจะจ้วยหือจาวอิสราเอลมีอาณาจักรเหมือนตะก่อนแม่่นคือ” ⁷ พระเยซูบอกกับหมู่เขาว่า “ไปไว้เรื่องที่ตั้งตั้งหลายจะอู่วันเวลาที่พระบิดากำหนดขึ้นด้วยสิทธิอำนาจของพระองค์ ⁸ แต่เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์มาอู่กับหมู่ท่านแล้ว หมู่ท่านก็จะได้อับฤทธิ์อำนาจ แล้วจะเป็นพยานเล่าเรื่องของเขาหือคนตั้งหลายฟัง ตั้งแต่กรุง *เยรูซาเล็ม* ใจว้แคว้นยูเดีย แคว้นสะมาเรีย จนถึงใจว้โลกนี้”

⁹ เมื่อพระเยซูอู่จ้ออันแล้ว พระเจ้าก็อับพระองค์ขึ้นไปบนตองฟ้าต่อหน้าต่อตาหมู่เขา แล้วฟ้าก็ถึงพระองค์ไว้ จนหมู่เขาพ่อพระองค์บ่หัน ¹⁰ ในเวลาที่หมู่เขากำลังปีกตาพ่อพระองค์จากไปไม่ต้องฟ้านั้น อู่ๆ ก็มีป้อจายใส่เสื้อผ้าสีขาวสองคนมาฮันแหมะข้างหมู่เขา ¹¹ แล้วอู่กับหมู่เขาว่า “จาวกาลีลียะ หมู่ท่านฮันปีกตาพ่อตองฟ้าอู่เยะยัง พระเจ้าอับพระเยซูของคนี้ขึ้นไปบนสวรรค์แล้ว พระองค์จะปีกมาแหมเตือนหนึ่งเหมือนที่หมู่ท่านหันพระองค์ขึ้นไปนั้น”

เลือกมัทธิอัสแทนยูดา

¹² แล้วหมู่เขาก็ลงจากดอยบ่ากอกเทศปีกไปกรุง *เยรูซาเล็ม* ซึ่งอู่ห่างออกไปประมาณหนึ่งกิโลเมตร ¹³ เมื่อมาแหมกรุง *เยรูซาเล็ม* แล้วหมู่อัครทูตก็ปากันขึ้นไปห้องจันบนที่หมู่เขาอย่างอาศัยอู่หั้น ในหมู่เขามีเปโตร ยอห์น ยากอบ อันดรูว์ ฟิลิป โธมัส บาร์โธโลมิว มัทธิว ยากอบลูกบ่าวของอัลเฟอัส ซีโมนคนของพรรคจาดนิยม กับยูดา สุกบ่าวของยากอบแหมคนหนึ่ง ¹⁴ หมู่เขาพร้อมใจกันอธิษฐานเจือๆ อ่วมกับหมู่แม่หญิงตั้งนางมารีย์แม่ของพระเยซูตั้งหมู่น้องของพระองค์ตวย

¹⁵ มีวันหนึ่งเปโตรฮันขึ้นกำลังบ่้องผู้เจือตั้งหลาย (ซึ่งอู่อยู่ด้วยกันประมาณร้อยชาวคน) แล้วอู่ว่า ¹⁶ “บ่้องตั้งหลาย ขอพระคัมภีร์ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ใช้กับกษัตริย์ดาวิดอู่ไว้เมื่อตะก่อนนั้น เกี่ยวกับเรื่องยูดาสาปหารไปยับพระเยซู ก็จำเป็นตองเป็นไปตามนั้น ¹⁷ ยูดาสาเป็นคนหนึ่งที่นับเส้นเข้าตวยหมู่เขา กับมีส่วนอ่วมในงานของหมู่เขา นี้ตวยกัน” ¹⁸ (ยูดาสาเอาตางคที่ได้อากท่านเหยะบ่ตีไปชื่อที่ดินไว้ ที่หั้นเขาพะเส็ดว่าลงตั้งหน้าขี้ปุ้มแตกใส่สดอกมาต่ายข่าที่ ¹⁹ เรื่องนี้ อู่กันใจว้กรุง *เยรูซาเล็ม* หมู่จาว *เยรูซาเล็ม* จึงอ้องที่ดินตีดหั้นตามภาษาตองกันว่า อาเคลดามา ที่เป้ว่า “นาเลียด” ย้อนว่ามีเลียดตกลใส่ที่ดินหั้น)

²⁰ เปโตรอู่ต่อไปว่า “เรื่องนี้มีเขียนไว้ในพระธรรมสุดดีว่า

‘ขอหือต้อยของเขาเป็นอ้าง

ห้ามคนเข้าไปอู่แหมต่อไป’ †

ยังมีเขียนไว้แหมว่า

‘ส่วนตำแหน่งกันฮับใจของเขาหั้น หือคนอื่นมาฮับแทน’ ††

²¹ ย้อนจ้ออันหมู่เขาจำเป็นตองเลือกป้อจายแหมคนหนึ่งเอามาแทนยูดาสา คนนั้นจะตองเป็นคนต้อยกับหมู่เขาตลอดเวลาที่หมู่เขาอู่ตวยพระเยซูของคพระผู้เป็นเจ้านั้น ²² นับตั้งแต่พระเยซูฮับบัพติศมาจกยอห์น จนแคว้นที่พระเจ้าอับพระองค์ขึ้นไปบนสวรรค์ เขาคนนี้จะตองเป็นพยานอ่วมกับหมู่เขาตั้งอู่หือคนอื่นฯ อู่ว่า พระเยซูเป็นขึ้นจกความต่ายแล้ว”

† 1:20 สด. 69:25 †† 1:20 สด. 109:8

23 หมู่เขาจึงเสนอชื่อปอจายสองคนคือ โยเซฟที่อ้างกันว่าบารซอบาส (มีแหมชื่อว่ายัสทัส) กับแหมคนคือมัทธิอัส 24 แล้วหมู่เขาก็อธิบายว่า “ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ผู้เที่ยงใจของทุกคน ขอพระองค์โปรดให้หมู่เขาเห็นว่าหละหว่างสองคนนี้ใครคือคนที่พระองค์เลือกให้เป็นอัครทูตอันใจพระองค์ แทนยูดาคนที่ละหน้าตี แล้วไปอยู่ในที่ที่เป็งกับเขา” 26 แล้วหมู่เขาก็ยกเบอร์กัน ได้ชื่อมัทธิอัส จึงเพิ่มมัทธิอัสเข้ากับหมู่อัครทูตสิบเอ็ดคนนั้นด้วย

พระวิญญาณบริสุทธิ์ มาอยู่กับหมู่ผู้เชื่อ

2 เมื่อถึงวัน *เพนเทกอสต์* หมู่ผู้เชื่อก็มาชุมนุมกันในที่หนึ่ง 2 ตอนที่หมู่เขาบ่นตั้นนั้น ก็มีเสียงจากท้องฟ้าเหมือนกับเสียงลมหลวงเปิดดังไคว่ไปตึงบ้านตึงเหมือนที่หมู่เขาทำล้งชุมนุมกันอยู่ 3 แล้วหมู่เขาก็เห็นสิ่งหนึ่งเหมือนเปลวไฟที่มีอุปอย่างเหมือนลิ้นลอยมาอยู่บนหัวหมู่เขาทุกคน 4 แล้วหมู่เขาก็ได้เห็นอันดลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ จึงตั้งเฝ้าภาษาต่างๆ ต่บ่เคยอยู่ตามตีพระวิญญาณบริสุทธิ์โปรดให้อู่ 5 ตอนนั้นมีจาวยิวตีเ่งกั้วพระเจ้าลุกจากหลายประเทศไคว่โลกมาอยู่ในกรุง *เยรูซาเล็ม* 6 เมื่อได้ยินเสียงจาวอัน คนตึงหลายก็ปากันมาฝ่อ แล้วก็ปากันจิดตีได้ยินหมู่ผู้เชื่ออยู่เป็นภาษาหมู่เขา 7 คนตึงหลายก็อู้กันว่า “คนหมู่นี้เป็นจาวกาลิสตีตึงหมดบ่ใจกา 8 แล้วเป็นจาวไคหมู่เขาได้ยินหมู่เขาอู่เป็นภาษาบ้านเกิดเมืองนอนของหมู่เขา 9 ต่เป็นจาวปารเธีย จาวมีเดีย ตึงจาวเอลาม ตึงคนต้อยอยู่ในเขตแดนเมโสโปเตเมีย ตึงคนต้อยอยู่ในแคว้นยูเดีย แคว้นคิปาโดเซีย แคว้นปอนทัส แคว้นเอเซีย 10 แคว้นฟริเจีย แคว้นปัมฟีเลีย ประเทศอียิปต์ ตึงคนในแคว้นลิเบียใกล้เมืองไซริน หมู่ตีมาจากกรุงโรมตีมาแ่อว เข่งมีตึงจาวยิวกับคนตีเข้าฮัดศาสนายิว 11 ตึงจาวเกาะครีต กับจาวอาระเบียตวย หมู่เขาได้ยินหมู่เขาอู่เรื่องสิ่งอัศจรรย์ของพระเจ้า เป็นคำภาษาของหมู่เขาอู่” 12 คนหมู่นั้นก็ปากันจิดขำอกขำใจอธิบายบ่ได้ จึงเหลียวมาถามกันที่ว่า “อะยังกันปะล้าปะเหลื่อนี้” 13 ซ้ำคนตีใส่หัวใส่หมู่ผู้เชื่ออู่ที่ว่า “คนหมู่ตีจะปะมาเหลื่อจุ่นเหยละกา”

เปโตรอธิบายหื้อคนตึงหลายฟัง

14 แล้วเปโตรตึงหมู่ *อัครทูต* แหมสิบเอ็ดคนนั้นก็ลุกยืนขึ้นอู่กับคนตึงหลายด้วยเสียงอันดังว่า “ท่านจาวยิวตึงหลายตึงหมู่คนตีอาศัยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม ขอปากันตักก่อน เหาจะบอกหื้อท่านตึงหลายฟัง 15 คนหมู่ตีบ่ได้มาเหลื่ออย่างตีหมู่ท่านก็ตึงเผอ บ่าเดยวันนี้เป็นเวลาเก้าโมงเจาอยู่ล่อ 16 แต่สิ่งตีตึงตึงหลายหันเมื่อเจานี้ เป็นสิ่งตีได้เกิดขึ้นตีโดยเอล *ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า* อู่ไว้เมินแล้วว่า 17 ‘พระเจ้าบอกว่ในวาระสุดต้าย เหาจะหื้อพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาอยู่กับมนุษย์ตึงหลาย ลุกบ่าวลูกสาวของตึงตึงหลายจะออกไปบอกถ้อยคำของพระเจ้า คนหมู่ตีจะหันนิมิต *คนเต่าคนแก่* จะผันหัน 18 ในเวลานั้นเหาจะหื้อพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาอยู่กับข้าใจจายจูงตึงหลายของเหา แล้วเหาตึงหลายจะบอกถ้อยคำของพระเจ้า 19 เหาจะแสดงสิ่งปาฏิหาริย์ในท้องฟ้าตึงบน ตึงหมายสำคัญตีแผ่นดินโลกตึงลุ่ม จะมีเลือด มีไฟ มีหมอกควันมีดตี 20 ตะวันจะมืดไป เดือนจะกำยเป็นสีแดงเหมือนเลือด ก้อนจะเริง *วันอันยิ่งใหญ่ขององค์พระผู้เป็นเจ้า*

21 แล้วคนตีอ้อองขอพระเจ้าจ้วยก็จะรอดบั้น’ 22 “จาวอิสราเอลตึงหลายเหย จงฟังเผอ พระเยซูจาวนาซาเรธเป็น ผู้ตีพระเจ้ารับรอง โดยเหยะกำนปาฏิหาริย์ กำนอัศจรรย์ ตึงหมายสำคัญต่างๆ ผ่านพระเยซู ต้มตีตึงตึงหลายก็อู้กันมาแล้ว 23 ตึงคนหมู่ตีถูกมอบไว้ตามแผนกำนของพระเจ้าตีอู้ส่วงหน้าก่อนแล้วว่า หมู่ตึงจะฆ่าพระองค์โดยหื้อหมู่คนบตี † ยับพระองค์ไป *เขิงบนไม้กางเขน* 24 แต่พระเจ้าเหยะหื้อพระเยซูเป็นขึ้นมาใหม่ ก็ตีได้บั้นจากความเจ็บปวดจากความต้ายเหย ย้อนว่ความต้ายจะครอบงำพระองค์ไว้บ่ได้ 25 กษัตริย์ดาวิดอู่เ่งพระเจ้าพระเยซูว่า ‘ข้าพเจ้าเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่ส่วงหน้าข้าพเจ้าตลอดเวลา ใจของข้าพเจ้าบ่สะตึงตึงหยันกั้ว ย้อนว่พระองค์อยู่ตึงเผกขวามือของข้าพเจ้า 26 ย้อนจาวอู้ใจของข้าพเจ้าก็จิ้นเจยบาน ปากของข้าพเจ้าก็อู้ย่างจิ้นจมนยตี ตึงข้าพเจ้าจะอยู่อย่างมีความหวัง 27 พระเจ้าจะปละจิตวิญญาณของข้าพเจ้าไว้ในแดนของคนต้าย กับปละองค์บริสุทธิ์ของพระองค์หื้อเปื่อยเนาไปในขุมฝังศพ 28 พระองค์โปรดให้อู่ข้าพเจ้าอู่ตึงแห่งจิวตี โผดหื้อข้าพเจ้าเต้มบริบูรณ์ด้วยความยินดี ย้อนอยู่ส่วงหน้าพระองค์’ 29 “บ่ตึงตึงหลาย ข้าพเจ้าจะอู่อย่างมั้นใจว่ กษัตริย์ดาวิดผู้เป็นเกาเเหงาแห่งเหาตึงหลายตีต้ายไปแล้ว อุโมงค์ฝังศพของตึงตึงยังมีอยู่จุ่นถึงตึงวันนี้ 30 กษัตริย์ดาวิดเป็นผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า ตึงอู้ว่าพระเจ้าหื้อกำมันสัญญาแก่ตึงว่า ลูกหลานคนนึ่งของตึงจะสืบแทนบัลลังค์ของตึง 31 กษัตริย์ดาวิดเล็งเห็นเหตุการณ์ปายหน้า จิงอู่เ่งกำนเป็นขึ้นจากความต้ายของ *พระคริสต์* ว่พระเจ้าจะปละพระองค์ไว้ในแดนของคนต้าย เนื้อหนังมังสาของพระองค์จะบ่เปื่อยเนาในขุมฝังศพ 32 ตึงอู่นี้หมายเล็งพระเยซูตี พระเจ้าเหยะหื้อเป็นขึ้นจากความต้ายแล้ว หมู่เขาจิงเป็นพยานในเรื่องตี 33 พระเจ้าก็ฮับพระเยซูขึ้นไปอยู่ตึงเผกขวามือของพระองค์แล้ว พระเจ้าตีเป็นพระบิดาก็มอบพระวิญญาณบริสุทธิ์หื้อกับพระเยซู ต้มตีสัญญาไว้ พระเยซูก็หื้อพระวิญญาณบริสุทธิ์นี้ไว้กับหมู่เขา อย่างตีหมู่ตึงได้หันกับได้ยินอยู่แล้ว 34 กษัตริย์ดาวิดบ่ได้ขึ้นไปบนสวรรค์ แต่ตึงอู้ว่ ‘พระเจ้าอู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าว่า “หื้อนึ่งตึงขวามือของเหา 35 จุนเต้าฮอดเหาจะเหยะหื้อศัตร์ของตึง เป็นตีสองตีของตึง” ’ † 36 เปโตรอู่ตึงว่า “ย้อนจาวอันขอหื้อจาวอิสราเอลตึงหลายอู่เต้ๆ เม่อว่า พระเจ้าตึงพระเยซูผู้ตีหมู่ตึงปากันเหาไปเขิงไว้บนไม้กางเขนนั้น หื้อเป็นตึงองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นตึงพระคริสต์ตวย” 37 เม่อคนตึงหลายได้ยินจาวอันแล้ว ก็อู้สึกบ่ม่วนใจ จิงปากันถามเปโตรตึงหมู่อัครทูตคนอื่นว่ ว่า “บ่ตึงตึงเหย เหาจะเหยะจาวตีตี” 38 เปโตรจิงตอบว่ “หมู่ตึงจอกกลับใจจากบาป แล้วฮับ *บัพติศมา* ในนามพระเยซูคริสต์บ่ฮับกำนยกตีชบาป แล้วพระเจ้าจะหื้อพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่ตึง 39 ย้อนพระเจ้าสัญญาไว้ว่จะหื้อพระวิญญาณบริสุทธิ์กับหมู่ตึง ตึงหมู่ลูกหลานของตึง ตึงกลุ่มต้อยอยู่ในประเทศใก้ๆ คือกลุ่มต้อยองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเหาอ้อองหื้อเข้ามาหาพระองค์” 40 แล้วเปโตรก็ตักเตื้อกับบึงจวนคนตึงหลายเมินขนาดว่ “หื้อเหาตัวรอดหื้อตี หื้อบั้นจอกตีชบตีคนบตีในสมัยนึ่งจะตึงฮับ” 41 คนตึงหลายตียอมฮับสิ่งตีเปโตรอู้ก็ฮับบัพติศมา ในวันนั้นมีคนเข้ามาเป็นผู้เชื่อประมาณสามพันคน 42 หมู่เขาฟังคำสั่งสอนของหมู่อัครทูต ตึงอยู่ตวยกันเป็นเพื่อนฮ่วมความเชื่อเตียวกันอย่างเหาเต้เหาว่า กั้นข้าตวยกันกับหักเข้าหมบึง †† กับอธิบายตวยกัน

† เอเชีย ในสมัยพระคัมภีร์ บ่ใจกั้วเอเชีย แต่เป็นดินแดนนึ่งอยู่ตึงวันตกประเทศตุรกีบ่าเดยวันนี้

†† 2:21 ยอล. 2:28-32 † คำนี้บ่ได้เหมว่ว่า คนนอกบทบัญญัติ †† 2:28 สดด. 16:8-11 †† 2:35 สดด. 110:1

กานแบ่งปันในหมู่ผู้เชื่อ

43 หมู่อัครทูตเยเยกานปาฏิหาริย์ตีงหมายสำคัญหลายสิ่งหลายอย่าง คนตังหลายตีหั้นก็มีความเก็งกั้วพระเจ้า 44 หมู่เขาตีอับเจือก็มาอ่วมกันเป็นประจ่า เอาสิ่งของมาอ่อมไว้เป็นกองก้าง แล้วเจิตวยกัน 45 หมู่เขาชายตีดินตังเข้าของตางๆ เอาเงินมาป็นหื้อคนตีมีความจ่าเป็น 46 หมู่เขาไปจุ่มนุบกันตีช่วง พระวิหาร ตังวัน อ่วมพิธีหักเข้าหนมป้งในบ้านเฮือนของเขา ตังเอาของกินมากินตวยกันตีความจันจมนดินกับเต้มอกเต้มใจ 47 กับปากันสรรเสริญพระเจ้า แล้วก็คนก็ชอบอกชอบใจหมู่เขา แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้าก็โผดหื้อคนตีจะฮับความ รอดป็นบาปได้ซ เข้ามาในหมู่เขานักขึ้นตีงวัน

เปโตรฮักษาคงอัย

3 วันนึ่งเปโตรกับยอห์นเตียวไปตี พระวิหาร เข้าอ่วมกาน อธิษฐานเวลาประจ่าบ่ายสามโมง 2 มีป้อจายคนนึ่งเป็นงอัย เปี้ยเสี่ยขามาตังแต่เกิด กั้วจันจะมิดคนเขาเข้าไปไว้ตีอิมปะตุ้พระวิหาร เซ็งปะตุ้หั้นจื่อว่า ปะตุ้งาม เปือแนขอตางคักจากคนตีเข้ามาในพระวิหารนึ่ง 3 ป้อจายคนตีบ่ากองหั้นเปโตรกับยอห์นก่าลึงเตียวมา เขาก็อ้องขอตางคัก 4 เปโตรกับยอห์นก็ปิกดำฟ่อไปตีป้อจายคนนึ่ง แล้วจื่อว่า “ฟ่อเฮาตี” 5 คนงอัยก็ฟ่อไปตีคนตังสอง ฟ่อไปตวยตีงเต้นไปตวย ย้อนก็ตีว่าจื่อได้ตางคักจากหมู่เขา 6 แต่เปโตรจื่อว่า “ตังเนื้อตังตัวเฮาบ่มีตางคักสักบาท แต่เฮามีอย่างนึ่งจะหื้อ คือในพระนามพระเยซูคริสต์จาวนาซาเรี ฮื้อลุกขึ้นบ่าเต๋ยวตี” 7 แล้วเปโตรก็ก่ามือขวาของป้อจายคนนึ่งตีมฮื้อลุกขึ้น ตันกับข้อเข็งของเขาก็มีแวงขึ้น มาบ่าติดบ่าเต๋ยว 8 เขาก็โดดขึ้นแล้วก็เตียวได้ เตียวไปตวยเต้นไปตวย ปากก็อู้ก่ายกองสรรเสริญพระเจ้า แล้วเข้าไปในช่วงพระวิหารพร้อมกันตังเปโตรกับยอห์น 9 เมื่อคนตังหลายหั้นเขาเตียวได้กับอ้องสรรเสริญพระเจ้าจ่าจัน 10 ก็จ่าได้ว่าเขาตีป้อจายคนตีนึ่งแนขอตางคักอยู่อิมปะตุ้จื่อ ปะตุ้งาม หมู่เขาปากันตกขะบ่าจิดในเหตุการณตีเกิดขึ้นกับเขาคคนนึ่ง

เปโตรอู้กับหมู่คน

11 ในเวลาตีป้อจายคนนึ่งก่าแนเปโตรกับยอห์น ตีระเบียงวิหารของซาโลมอนนึ่ง คนตังหลายก็จิดขนาดปากันแตกตีงส่นมาฟ่อ 12 เมื่อเปโตรหั้นจ่าจัน ก็อู้กับหมู่เขาว่า “บ่ป็นองจาวอิสราเอลเฮย จิดใจกับเรื่องนึ่งเยเยฮยัง ปิกดำฟ่อหมู่เขาเยเยฮยัง เหมือนกับบ่าป้อจายคนตีเตียวได้ย่อนอำนาจของเฮา ก่าว่าเฮาเป็นคนเคร่งตางศาสนาจันพระเจ้าเป็งใจจ่าจันคาก 13 บ่ใจจ่าจันลอ แต่พระเจ้าตีอับราฮัม อิสอัคกับยาโคบ ป้อจายแม่หม่อนของเฮานับถือ ก็ได้เยเยฮื้อพระเยซูผู้ฮับใจของพระองค์มีเกียรติ พระเยซูก็คักคนตีหมู่ต่านมอมตัวฮื้อปิลาดผู้เป็นเจ้าเมือง ตังบ่ยอมฮับพระองค์ฟ่อปิลาด แม้วบ่าปิลาดตัดสินใจบ่ปล่อยพระองค์หื้อมีอิสระ 14 หมู่ต่านบ่ยอมฮับผู้ตีบิสสุทธีกับถูกตองต่ามธรรม แต่ปากันขอฮื้อปิลาดปล่อยตีงคนตีข่าคนตายนึ่งแนขอพระองค์ 15 หมู่ต่านข่าพระเยซูผู้ตีเป็นผู้ฮื้อจิวตี แต่พระเจ้าเยเยฮื้อพระองค์เป็นขึ้นจากความต่าย หมู่เขาเป็นพยานในเรื่องนึ่ง 16 ป้อจายงอัยตีหมู่ต่านเกยอู้ก่ายเป็นปกติ ย่อนความเชื่อในฤทธิ์เดชของพระเยซู ความเชื่อพระเยซูเยเยฮื้อเขาหายเป็นปกติ อย่างตีหมู่ต่านหั้นกับต่าจ่าอ้อละ

17 “บ่ป็นองตังหลายเฮย ตั้วเฮาอู้เน่อว่าตีหมู่ต่านกับหมู่ผู้นำของต่านเยเยจ่าจันกับพระเยซู ก็บ่อู้เรื่องอู้ราวว่าเยเยอะฮยังลงไป 18 แต่พระเจ้าเยเยฮื้อเรื่องนึ่งเกิดขึ้น ต่ามตีพระองค์เกยบอกไว้ฟ่านตางหมู่ผู้เป็นปากเป็นเสียงแต่นพระเจ้า ว่า พระคริสต์ ตองทนตีกรทมน 19 ย่อนจ่าจันหมู่ต่านจกกลับใจจากบาปปีกมาหาพระเจ้า แล้วพระองค์จะล้างบาปฮื้อต่านจันหมดจันเสี่ย 20 แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้าจะโผดหื้อ

หมู่ต่านมีเวลาพักฟ่อนหย่อนใจ กับพระองค์จะส่งพระคริสต์คือพระเยซูฮื้อแกต่านตังหลาย 21 แต่บ่าเต๋ยวตีพระเยซูจะตองอยู่ในสวรรคก่อน จันเจิงเวลาตีพระเจ้าเยเยฮื้อสิ่งกั้วอย่างฮื้อปิกเป็นเหมือนเก้านั้น ต่ามตีพระเจ้าสัญญาไว้ฟ่านตางก่าอู้ของหมู่ผู้เป็นปากเป็นเสียงแต่นพระองค์ผู้บิสสุทธีในสมัยโบราณ 22 โมเสสจื่อว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของต่านตังหลายจะนำคนนึ่งในหมู่บ่ป็นองของต่านตังหลาย ฮื้อเป็นผู้เป็นปากเป็นเสียงแต่นพระองค์เหมือนข่าฟเจ้า ต่านตังหลายตองเจือฟิ่งกั้วสิ่งกั้วอย่างตีเป็นอู้เน่อ 23 ไฟบ่เจือฟิ่งผู้เป็นปากเป็นเสียงแต่นพระเจ้าคนตี ก็จะถูกตัดออกจากกานเป็นคนของพระเจ้า แล้วปะกับความอับหลาย’ †

24 “ข่ามูเอลผู้เป็นปากเป็นเสียงแต่นพระเจ้ากับผู้เป็นปากเป็นเสียงแต่นพระเจ้าคนอ้นๆ ตีตวยมาเมื่อลุน ก็เกยอู้เรื่องตีเกิดขึ้นในบ่าเต๋ยวตีกันก็คน 25 พระสัญญาตีพระเจ้าฮื้อไว้ฟ่านผู้เป็นปากเป็นเสียงแต่นพระองค์ก็ฮื้อไว้สำหรับหมู่ต่าน กับหมู่ต่านจะมีส่วนอ่วมในพันธสัญญาของพระเจ้าตีเยเยไว้กับบ้ออูยแม่หม่อนของต่าน พระเจ้าอู้กับอับราฮัมว่า ‘คนกั้วเจือจาดในโลกจะตีอับปอนฟ่านตางเจือสายของเจ้า’ ††26 เมื่อพระเจ้าแตงตังพระเยซูผู้ฮับใจพระองค์ พระเจ้าก็ส่งต่านมาฮื้อจาวอิสราเอลก่อน เปือบ่นปอนฮื้อหมู่ต่าน โดยฮื้อต่านตังหลายปิกงว้ายจากเส้นตางจิวตีบ่ตี”

เปโตรกับยอห์นถูกสอบสวน

4 เมื่อเปโตรกับยอห์นก่าลึงอู้กับคนตังหลายอยู่หั้น หมู่ ปุโรหิต นายทหารฮักษา พระวิหาร ตังหมู่ สะดูสี ปากันงอมเข้าใส่คนตังสอง 2 หมู่เขาโดดตังสองย่อนสอนคนตังหลายว่ามีกานเป็นขึ้นจากความต่าย เหมือนตีพระเจ้าเยเยฮื้อพระเยซูเป็นขึ้นจากความต่ายนึ่ง 3 หมู่เขาจิงยับคนตังสองไปซังคอกไว้จันแผนวันพุกเมื่อเจือย่อนว่าค่าแล้ว (กฎหมายของจาวยิวบ่ฮื้อคนขึ้นศาลต่อนมิดค่า) 4 แต่หลายคนตีฟิ่งก็เจือในเรื่องตีเปโตรกับยอห์นสั่งสอน จันบ่าเต๋ยวตีมีผู้เจือตีเป็นป้อจายประมาณห้าป็นคนแล้ว

5 ต่อมามาแผนวันพุกหมู่ผู้นำจาวยิว หมู่ คนแต่มคนแก่ กับหมู่ ธรรมจ่าจัน มาอยู่ตวยกัน ในกรุง เยรูซาเล็ม 6 ในกานประชุมนึ่งมีอันนาส เซ็งเป็นมหาปุโรหิต คายาฟาส ยอห์น อเล็กซานเดอร์ กับญูตีป้อจายคนอ้นๆ ของมหาปุโรหิต 7 คนหมู่ตีงสั่งฮื้อเปโตรกับยอห์นมายืนอ้อยส่องหน้าหมู่เขา แล้วถามว่า “เจ้าตังสองมีอำนาจจะฮยังมาเยเยจ่าอีกก่าว่าใจสิทธิอำนาจของไฟ”

8 เวลานั้นเปโตรได้ฮับกานดลใจจาก พระวิญญูณบิสสุทธี จิงตอบหมู่เขาไปว่า “ต่านผู้นำของจาดเฮา หมู่คนแต่มคนแก่ตังหลาย 9 วันตีหมู่ต่านมาสอบสวนสิ่งตีๆ ตีข่าฟเจ้าเยเยฮื้อกับคนงอัยตี ใค้อู้ก่าว่าเขาหายงอัยได้จาด 10 ก็ฮื้อหมู่ต่านกับจาวอิสราเอลตังหลายอู้ไว้เตื่อว่า ป้อจายคนตีฮันอยู่ต่อหน้าต่านตังหลาย หายเป็นปกติด้วยฤทธิ์อำนาจของพระเยซูคริสต์จาวนาซาเรี คนตีหมู่ต่านเอาไป เขิงไว้บนไม้กางเขน จันต่าย แต่พระเจ้าเยเยฮื้อเป็นขึ้นจากความต่าย 11 พระคัมภีร์เกยเขียนไว้ว่า พระองค์เป็น ‘ศิลาตีสล่าอย่างหมู่ต่านเอาขวงไปแล้ว

ปากฏว่าป็น ศิลาบ่มเอก’ †

12 นอกจากพระเยซูแล้ว ก็บ่มีไฟจ้วยหมู่เขา รอดป็นบาปได้ซ ได้ ย่อนว่าบ่มีไฟคนใดในโลกตีพระเจ้าฮื้อเป็นผู้จ้วยฮื้อรอดสำหรับหมู่เขา”

13 หมู่เขาจิดขนาดเมื่อหั้นเปโตรกับยอห์นก่าอู้บ่กั้วไฟ สองคนตีเป็นคนบ่ได้ฮับกานศึกษากับบ่เก่งด้านใดด้านนึ่ง แต่จ่าได้ว่าเปโตรกับยอห์นเกยอยู่กับพระเยซูมาก่อน 14 แต่หมู่เขาอู้จะฮยังบ่ได้ ย่อนว่าหั้นป้อจายงอัยตีได้ฮับกานฮักษาจันหายตี ยินแหมะเปโตรตังยอห์น 15 หมู่เขาก็สั่งฮื้อเปโตรกับยอห์นออกไปจากตีประชุมสภา แซมเอเดรียน ก่อน แล้วก็เป็กษากันว่า 16 “หมู่เขาจะเอาจาดกับสองคนตี

† 3:23 อสย. 18:15,18,19 †† 3:25 ปฐก. 22:18 ‡ 4:11 สด. 118:22

ดีดา ย้อนคนตั้งหลายที่อยู่กรุงเยรูซาเล็มก็รู้ว่าสองคนนี้เสียะ กำนอัครธรรมที่ยิ่งใหญ่ หมู่เขาจะบ่ยอมจับก็บ่ได้ ¹⁷ แต่เมื่อบ่หื้อเรื่อง นี้แพ้ไปเข้าหุไฟ หมู่เขาต้องขู่ว่าบ่หื้ออยู่ในนามพระเยซูกับไฟคนใดแหมเม่อ

¹⁸ จากนั้นหมู่เขาก็อ้องเปโตรกับยอห์นเข้ามา แล้วสั่งว่า “ห้ามอุ้กา ว่าสั่งสอนอะหยังเกี่ยวกับพระเยซูแหมเข้าเม่อ” ¹⁹ แต่เปโตรกับยอห์นตอบว่า “ท่านตั้งหลายตัดสินเอาคนเดียวเตื่อะ พระเจ้าหื้อหมู่เขา เจื่อฟังด้านตั้งหลายแต่ตั้งเจื่อฟังพระองค์กา ²⁰ หมู่เขาตั้งอดบ่ได้ ตั้งอยู่ในสิ่งตั้งหมู่เขาได้ตั้งได้หัน”

²¹ หมู่เขาก็ขู่เปโตรกับยอห์นแหม แล้วปล่อยตั้งสองไปบ่อู้จะลงได้ ษจาใดดี ย้อนคนตั้งหลายปากันสรรเสริญพระเจ้าในสิ่งตั้งเกิดขึ้นนั้น ²² เป็นเรื่องอัครธรรมแต่ตั้ง บ่อ้อจายเป็นง่อยตั้งแต่เกิด แล้วบ่าเดี่ยว นี้อายุได้สี่สิบปีเดียวได้ดวาก

กำอริษฐานของคนตั้งเจื่อศรัทธา

²³ เมื่อหมู่เขาปล่อยเปโตรกับยอห์นแล้ว ตั้งสองคนก็บีกไปหาหมู่ผู้ เจื่อ เล่าเรื่องตั้งหมดตั้งเสียะตั้งหมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่คนแหมคนแก ได้ตั้งได้ว่าหื้อหมู่เขา ²⁴ เมื่อหมู่ผู้เจื่อได้ยินจาอัน ก็ปากันอ่วมใจ อริษฐานต่อพระเจ้าพร้อมเดียวกันว่า “ข้าแต่พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่สูงสุด พระองค์เป็นผู้สร้างตั้งตึงฟ้าตั้งโลกตั้งทะเลกับชะปะตั้งมวตตั้งอยู่ใน สภาคนตั้งหมู่นี้ ²⁵ เมินมาแล้วพระองค์ได้ตั้งไว้โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผ่านปากกษัตริย์ดาวิดผู้อับใจพระองค์ตั้งเป็นบ่ออ้อยแม่หม่อนของเฮว่า

‘เป็นจาใด คนต่างจำัด ปากันไขด
ตั้งวางแผนต่อต้อนองค์พระผู้เป็นเจ้า
แต่จะบ่ได้ผล

²⁶ หมู่กษัตริย์ต่างๆ ในโลกก็ปากันเกียมตั้งจะอู้
หมู่ผู้ปกครองก็มาอ่วมกันต่อต้อน
องค์พระผู้เป็นเจ้ากับ พระคริสต์’ †

²⁷ แล้วกำทำนายนี้ตั้งเขียนไว้ในพระคัมภีร์ก็เกิดขึ้นแต่ในเมืองนี้ ย้อน กษัตริย์เฮโรดตั้งปอนทือส ปลาตเจ้าเมือง กับ คนต่างจำัด กับจาว อิสราเอล ได้ปากันต่อต้อนพระเยซูผู้อับใจตั้งบริสุทธิ์ของพระองค์ ผู้ตั้ง พระองค์เจิมไว้เป็นพระคริสต์ ²⁸ ตั้งตั้งมวตตั้งเขาตั้งหลายหมู่นั้นได้ เสียะก็เกิดขึ้นตามตั้งพระองค์กำหนดไว้ตั้งแต่เมินแล้ว ²⁹ บ่าเดี่ยวนี้ ขอพระองค์ไผดฟังกำขู่ของเขามู่นั้น ขออ้อยหมู่เขาผู้อับใจของ พระองค์มีใจบ่ทักใจที่จะบอกเล่าถ้อยกำของพระองค์น้อยเตื่อะ ³⁰ ขอ หื้อพระองค์แสดงฤทธิ์อำนาจตั้งจะอ้อชษาคนป่วย กับเสียะหมายสำคัญ ตั้งปาฏิหาริย์ ผ่านทางพระเยซูผู้อับใจตั้งบริสุทธิ์ของพระองค์”

³¹ เมื่อหมู่ผู้เจื่ออริษฐานสุดแล้ว พระเจ้าก็เสียะหื้อตั้งเขาจุ่มนวมกัน นั้นสนั่นหวั่นไหว หมู่เขาก็ได้อับกำนดลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ แล้วได้บอกเล่าถ้อยกำของพระเจ้าอย่างบ่ทักใจ

ผู้เจื่อแบ่งปันกัน

³² ผู้เจื่อตั้งหลายเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ตั้งก็คิดว่าสิ่งของตั้งมีอยู่นั้นบ่ มีไผบอกว่าเป็นของตั้งเจ้า ถือว่าเป็นของตั้ง ก็นั้นกันกินนั้นกันใจก็ คน ³³ หมู่ อัครทูต ได้ตั้งอ้ออย่างมีอำนาจ เป็นพยานเรื่องพระเยซูของค์ พระผู้เป็นเจ้าเป็นขึ้นจากความตาย แล้วพระเจ้าก็บ่ปอนหมู่เขาผู้คู่คู่ คนนักขนาด ³⁴ บ่มีไผในหมู่เขาตั้งตั้งถูกยกกันออยกะอะหยังเลย ย้อนว่า คนตั้งมีตั้งดินกว่าบ้านเฮือนก็ขายเสียะ ³⁵ แล้วก็เอาสตาตังค้อมบ่หื้อ อัครทูตเอาไปแจกคนตั้งมีความจำ่าเป็น

³⁶ เหมือนกับตัวอย่างของโยเซฟคนที่หมู่อัครทูตอ้องว่าบารนาบัส (หมายเล็ง คนตั้งหื้อกำลั้งใจ) เป็นจาวเลวี เขาเกิดตั้งเกาะไซปรัส ³⁷ โย เซฟขายตั้งนาของตั้ง แล้วก็เอาสตาตังตั้งได้มานั้นหื้อกับหมู่อัครทูต

อานาเมียบกับสัปพรา

⁵ มีบ่อจายคนตั้งอ้ออานาเมียบกับเมียของเขาตั้งสัปพรา ปากัน ขายตั้งดินของตั้งเหมือนกัน ² แต่เขาเก็บสตาตังค้อมบ่เอาไว้บางส่วน เมียบของเขาตั้งอ้อก็หันตวย จากนั้นเขาตั้งนำเอาสตาตังค้อมตั้งเหลือมา หื้อกับหมู่อัครทูต ³ เปโตรตั้งอ้อกับอานาเมียวว่า “เป็นจาใดเล็งยอมหื้อ ช่า ต่าม ครองงำจิดใจตั้งอ้อจายต่อ พระวิญญาณบริสุทธิ์” แบ่งสตาตัง ค้อมตั้งตั้งได้จากกำขายตั้งดินเอาไว้ ⁴ ตั้งดินนั้นตั้งเป็นของตั้งเจ้าอยู่แล้ว ก่อนตั้งจะขายบ่ใจกา หลังจากตั้งขายแล้ว เจินนั้นตั้งยังเป็นสิทธิ์ของตั้ง เจ้า บ่ใจกา แล้วเป็นจาใดเจ้าก็ตั้งเสียะจ้ออ้อ เจ้าบ่ได้จายต่อหมู่เฮานา แต่กำ ลังจายต่อพระเจ้าเม่อ” ⁵ เมื่ออานาเมียได้ยินกำว่าจ้ออันก็โก้นลงจ้อก ต่ายข่าตั้ง คนตั้งหลายตั้งหันจ้ออันก็ทักขนาด ⁶ บ่อจายคนหม่มหลาย คนก็มาหื้อศพอานาเมีย แล้วปากันหามออกไปฝังเสียะ

⁷ หลังจากนั้นบ่เมินประมาณสักสามจ้อโมง เมียบของอานาเมียก็ เตียวเข้ามา ยังบ่อู้เรื่องตั้งเกิดขึ้นกับพวของเขาสักอ้อยตั้ง ⁸ เปโตร ก็ถามนางว่า “บอกเฮาลอว่า เจ้ากับพวขายตั้งดินได้สตาตังค้อมตั้งตั้งอ้อตั้ง เตีกา” สัปพราตอบว่า “แม่แล้ว ได้ตั้งอ้อตั้งแต่ตั้ง

⁹ เปโตรตั้งอ้อกับนางว่า “เป็นจาใดสองคนพวเมียบกันตั้ง เล็งปากันจายลง ดิพระวิญญาณบริสุทธิ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า พ้อหันแล้ว คนหมู่นั้น ตั้งไปฝังศพพวของตั้งกำลั้งเข้ามา หมู่เขาก็จะปากันหามศพของ ตั้งเจ้าออกไปฝังเหมือนกัน”

¹⁰ สัปพราตั้งโก้นลงจ้อกต่ายอิมตั้งตั้งสองหน้าเปโตรบ่าเดี่ยวนั้นเลย เมื่อบ่อจายหม่มหมู่นั้นเตียวเข้ามาตั้งหันว่านางต่ายแล้ว หมู่เขาตั้งหาม ศพของนางออกไปฝังไว้แหมะกับพวของนางหัน ¹¹ ส่วนคนตั้งหลาย ใน คริสตจักร ตั้งหมู่คนอื่นตั้งได้ยินเรื่องตั้งเกิดขึ้นนี้ก็ปากันทักขนาด

อัครทูตอ้อชษารอคหลายอย่าง

¹² หมู่อัครทูตได้แสดงกำนปาฏิหาริย์ตั้งหมายสำคัญหลายอย่างใน คนตั้งหลาย กับหมู่ผู้เจื่อก็มาจุ่มนวมกันตั้งระเบียงวิหารของซาโลมอน ¹³ คนอื่นๆ บ่กำเข้าไปอ่วม เล็งเมื่ว่าเคาพนักถือหมู่เขานักขนาดก็ ต่าม ¹⁴ แต่ยังมีตั้งบ่อจายแม่จ้องตั้งอ้อเจื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้าเข้ามา เพิ่มนักขึ้นตักๆ ¹⁵ ย้อนสิ่งตั้งหมู่อัครทูตได้เสียะนั้น คนตั้งหลายก็ปากัน หามคนเจิบคนป่วยไปวางบนตั้งนอนกับสาดแล้วไปไว้ข้างตาง เพื่อ อ้อยหน้อยเวลาตั้งเปโตรเตียวกำยไป เจาของตั้งานอ้อจะพาดถูกตั้ง ของคนป่วยหมู่นั้นพอง แล้วจะหายป่วย ¹⁶ มีหมู่คนจ่านวนนักเข้ามา ในกรุง เยรูซาเล็ม ตั้งมาจากหมู่บ้านต่างๆ แวดกรุงหัน หมู่เขาปากัน ป่วยกับคนตั้งตั้งถูกกรมานจากอ้ออ้อ †† เข้ามาตวย คนหมู่นี้ก็อ้อกำนอ้อชษาคือหลายหม่มกุ่มคน

หมู่อัครทูตโดนตั้ง

¹⁷ มหา ปุโรหิต ตั้งหมู่ของเขาสั่งเป็นสมาชิก สะดู่สี้ ก็ขอยหมู่อัคร ทูตขนาด ¹⁸ จึงยับหมู่อัครทูตไปขังคอกไว้ ¹⁹ แต่เมื่อคั้นนั้น ทูต สวรรค ขององค์พระผู้เป็นเจ้ามาไซปะตุ่คอก แล้วปาหมู่อัครทูตออก จากคอกไป ทูตสวรรค์อ้อว่า ²⁰ “หื้อไปตั้งข่วง พระวิหาร บอกคนตั้ง หลายเล็งเรื่องจิวัดใหม่นี้ตั้งหันเม่อ”

²¹ หมู่อัครทูตตั้งเจื่อฟัง แจ่งบ่แจ่งหมู่เขาก็เข้าไปตั้งข่วงพระวิหาร แล้วตั้งเจ้าสั่งสอนคนตั้งหลาย

มหาปุโรหิตกับหมู่ของเขาสั่งหมู่ คนแหม่คนแหม่ ของจาวอิสราเอล มาประชุมสภา แซนเฮดริน แล้วตั้งเจ้าหน้าตั้งไปเอาหมู่อัครทูตออกจาก คอกปามาตั้งประชุม ²² แต่เมื่อตั้งเจ้าหน้าตั้งไปแผนคอกบ่ปะหมู่อัครทูต อยู่ในหัน หมู่เขาก็บีกมารายงานว่า ²³ “หมู่เฮาหันคอกปิดแผนหน้าจ้อ ดดี ยามก็ยังเฝ้าอ้อยตั้งปะตุ่ แต่เมื่อไซปะตุ่เข้าไป ก็บ่หันมีไผอยู่ในหัน สักคน” ²⁴ เมื่อนายทหารอ้อชษาพระวิหารตั้งหมู่หัวหน้าปุโรหิตได้ยิน จ้ออัน ก็ตั้งอ้อชษะหลักใจว่าจ้อจะมื่อะหยังเกิดขึ้นแหมต่อไป

† 4:26 สดด. 2:12

†† ในภาษากรีก เป็นกำว่า บ่สะเอา

25 แล้วมีคนหนึ่งเข้ามารายงานว่า “หมู่คนตีต้อนขับไปซังคอกไฉนนั้น บ่าเดี๋ยวนีกำลังยื่นสั่งสอนคนตังหลายอยู่ที่ช่วงพระวิหารปูนลว” 26 แล้วนายทหารรักษาพระวิหารกับเจ้าหน้าที่ก็ออกไปปาหมู่จักรกฏตเข้า มา แต่บ่ใช้กำลังบังคับ ย้อนท้วงคนตังหลายจะเอาบ่าหินขว้างใส่

27 หมู่เขาปาหมู่จักรกฏตเข้ามายืนอยู่ต่อหน้าตีประชุมสภา แล้วมหาปุโรหิตก็ถามหมู่เขาว่า 28 “หมู่เฮาสั่งห้ามอย่างเด็ดขาดแล้วว บ่หื้อสอนในนามของพระเยซูเวลาที่สั่งสอนบ่ใช้กำลัง แต่หมู่เจ้าก็ยังไม่หยุดเพ่ ก้าสอนของเจ้านี้ไปไคว่กรุงเยรูซาเล็ม แล้วตั้งใจนบได้ขหมู่เฮาว่า เยียะหื้อเยซูต้องตาย” 29 เปโตรกับหมู่จักรกฏตคนอื่นๆ ก็จู้ว่า “หมู่เฮาจำเป็นต้องเจือฟังคำสั่งของพระเจ้าหนักเหลือเจือฟังคำสั่งของมนุษย์ 30 พระเจ้าของปออลียแม่หม่อนของเฮาเยียะหื้อพระเยซูเป็นขึ้นจากความตาย ผู้ตีต้อนตังหลายฆ่าโดยเอาพระองค์ *เขิงบนไม้กางเขน* จนตายนั้น 31 พระเจ้ายกพระเยซูไว้หื้ออยู่ตังเพ็ทขวาวของพระองค์ ในฐานะเป็นเจ้าเป็นนายกับเป็นพระเจ้าผู้จิวยหื้อ *รอดป็นบาปได้* เพื่อกันจาดอิสราเอลจะสามารกลับใจจากบาป แล้วอับก้านยกได้ขบาป 32 หมู่เขาเป็นพยานในเรื่องนี้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ตีพระเจ้ามอบหื้อกับหมู่คนตีเจือฟังพระองค์ ก็เป็นพยานตวยเหมือนกัน”

33 เมื่อหมู่สมาชิกในสภาได้ยินจาวอันก็หมั่งขนาด กับคิดว่าจะฆ่าจักรกฏตหมู่นี้ 34 แต่มีสมาชิกสภาคณะหนึ่งจื่อกามาเลีย เป็น *ฟาริส* กับเป็นครูสอน *บทบัญญัติ* ตวย เป็นคนตีต้อนตังหลายนับถือ เขาลุกขึ้นยืน แล้วสั่งหื้อปาหมู่จักรกฏตออกไปตังนอกเหยียสภักบัดก่อน 35 แล้วต้อนจู้ว่า “จาวอิสราเอลตังหลาย หละวังตัวหื้อตีเน่อ ในสิ่งตีต้อนตังหลายจะเยียะกับปออลียหมู่นี้ 36 จำได้ก่อต้อนตีมีปออลียคนหนึ่งจื่อ รูดาสอ้างว่าตัวเขาเป็นผู้ยิ่งใหญ่ มีคนตีต้อนตังหลายตวยเขาประมาณ สี่ร้อยคน เมื่อเขาถูกฆ่าตายน หมู่คนตีต้อนตังหลายก็แตกขะและขะไปเหยียหมด บ่หันมือขะยังเกิดขึ้นสภักอย่าง 37 หลังจากรูดาสตายนก็มียูดาจาวกาลิลีแหมคนหนึ่ง เมื่อต้อนตังตวงเมียนสำมะโนครว เขาได้จิกจูงหมู่คนตีต้อนตังเขาไป แต่เขาก็ถูกฆ่าตายน แล้วหมู่ศิษย์ของเขาก็แตกขะและขะไปเหมือนกัน 38 บ่าเดี๋ยวนีก็เหมือนกัน ข้าพเจ้าจึงขอแนะนำหมู่ต้อนตังอยู่ห่างๆ จากคนหมู่นี้ ห้ามยุ่งกับหมู่เขาปะลำปะเหลือ ย้อนว่าถ้าแผนก้านกว่าก้านหมู่นี้ของหมู่เขามาจากมนุษย์ ก็จจะหุยหายตวยตายนไปคนเดียว 39 แต่ถ้าแผนก้านนี้มาจากพระเจ้าลว ต้อนตังสามารเกิดเค็งได้เน่อ แล้วต้อนก็จจะตังตัวต่อสูกับพระเจ้า”

40 หมู่เขาก็ยอมฟังก้านแนะนำของกามาเลียเอล จึงอ้องหมู่จักรกฏตเข้ามา แล้วก็เจือคนเขียน กับสั่งห้ามบ่หื้ออยู่ในนามพระเยซูแหม แล้วก็ปล่อยตัวไป

41 หมู่จักรกฏตก็ออกจากสภามาด้วยความยินดีขนาด ย้อนว่าพระเจ้าห็นว่าหมู่เขามีก้าปอตึงจะอับก้านถูถูกดูแควน เพื่อนามของพระเยซู 42 แล้วก็วันในช่วงพระวิหารตังในบ้านเฮือนของคนตังหลาย หมู่จักรกฏตก็สั่งสอนตังบอก *ข่าวดี* บ่เกยขนาดว่าพระเยซูคือ *พระคริสต์*

เลือกปออลียเจ็ดคนหื้อเยียะก้านพิเศษ

6 ในหละหว่างเวลานั้น มีคนอับเจือพระเยซูนักขึ้นตักๆ หมู่จาวยิวตีอุกษากกรีกปากันจ่มว่าหื้อหมู่จาวยิวตีอุกษากฮิบรู เรื่องหมู่แม่หม้ายตีอุกษากกรีก บ่ได้อับอาหารตีเจอกประจำวัน ^{†2} *จักรกฏต* ตึงสิบสองคนจึงอ้องหมู่ผู้เจือตึงหมดมาจุมนุขกัน แล้วจู้ว่า “บ่ถูกต้องเมื่อตีหมู่เฮาจะเมาไปแจกอาหารกันอยู่ จนละเลยก้านสั่งสอนก้อยกำของพระเจ้า 3 เอาจาวอื่ก็แล้วกันป็นองตังหลายเหย หื้อเลือกปออลียสภักเจ็ดคนในหมู่ต้อนตีมีจื่อเสียงตี เป็นคนตีได้อับก้านดลใจจาก *พระวิญญาณบริสุทธิ์* เป็นคนมีพญาปัญญาตี แล้วเฮาจะตังหื้อหมู่เขาพ่อกอยอับพิดชอบก้านแจกอาหารนี้ 4 ส่วนหมู่เฮาจะตังออกตังใจไว้เวลาอธิษฐานตึงสั่งสอนก้อยกำของพระเจ้า”

† ในสมัยพระคัมภีร์แม่หม้ายบ่สามารคเขาว่าหากันได้ ต้องเป็งปาญาติป็นองแต่แม่หม้ายตีบ่มีญาติจาวยิวก็จิดก้านแจกอาหารหื้อ

5 คนตังหลายก็ปอออกปอใจกับข้อเสนอนี้ จึงเลือกสเทเฟน (ปออลียตีมีความเจือนักขนาดกับได้อับก้านดลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์) ฟิลิป โปโรโครัส นิคาโนร์ ทิโมน ปารเมเนส กับนิโคเลาส์ (ตีเป็นจาวเมืองอันท็อก เซ็งก่อนหน้าตีเข้าอิตศาสนาฮิว) 6 หมู่เขาจึงปาตึงเจ็ดคนนี้มายืนต่อหน้าหมู่จักรกฏต แล้วหมู่จักรกฏตก็อธิษฐานวางมือบนหัวคนตึงเจ็ดนั้น เพื่อบอบหื้อเยียะงานนี้

7 ก้านบอกล้อยกำของพระเจ้าก็แผ่ขยายกว้างออกไปตักๆ มีคนมาอับเจือพระเยซูในกรุง *เยรูซาเล็ม* นักขึ้นเวยขนาด กับมีหมู่ *ปุโรหิต* หลายคนอับเจือตวย

จาวยิวบางคนต่อต้อนสเทเฟน

8 คนจื่อสเทเฟนอับปอนตึงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้านัก เยียะสิ่งปาฏิหาริย์ตึงหมายสำคัญหลายอย่างต่อหน้าคนตังหลาย 9 แต่มีบางคนมาจาก *ธรรมศาลา* ของจาวยิว จื่อธรรมศาลาซีขามีอิสระ ^{††} มาเถียงกับสเทเฟน หมู่เขาเป็นจาวยิวมาจากเมืองไซริน เมืองอเล็กซานเดรีย แคว้นซีเลียเซีย และแคว้นเอเซีย 10 แต่หมู่เขาก็เถียงสู้บ่ได้ ย้อนว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์หื้อปัญญาในก้านอู้แก่สเทเฟน 11 ย้อนจาวอันเขาหมู่ป็นนี้จื่อสิบบนเอาคนมาจู้ว่า “เอาตียิบปออลียคนตีอู้ก้าหมิ่นประมาทต่อโมเสสกับต่อพระเจ้า”

12 เขาหมู่ป็นนี้เยียะจาวอื่ ก็สูยหื้อคนตังหลายตึงหมู่ *คนแต่มาคนแก่* ของจาวยิวกับ *ธรรมจาร์ย* ยับสเทเฟน แล้วเอาไปตีสภา 13 หมู่เขาบำพยานเค็งมาจู้ว่า “ปออลียคนตีอู้ดหมิ่น *พระวิหาร* แห่งนี้ และต่อต้อน *บทบัญญัติ* ของโมเสสตลอดเวลา 14 ย้อนหมู่เขาได้ยินเขาจู้ว่า *เยซูจาวนาซา* เร็จะเตพระวิหารแห่งนี้ขว้าง กับจะเปียนอิตเค่าฮอยเดิมตีโมเสสหื้อไว้กับเขา” 15 คนตังหลายตีตั้งอยู่ในสภานั้นปากันปิกต่าพ่อไปตีสเทเฟน ก็ห็นว่าหน้าของเขาเหมือนหน้าของ *กุตสวรรค์*

สเทเฟนสู้คดี

7 มหา *ปุโรหิต* ถามสเทเฟนว่า “เรื่องตีเขาฟองมานี้ เต็กกว่าบ่เต้”

2 สเทเฟนก็ตอบว่า “ต้อน *คนแต่มาคนแก่* กับป็นองตังหลายฟังหื้อตีก่อน พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ปากฎตัวต่ออับราฮัมปออลียแม่หม่อนเค้า เหน้าของหมู่เฮา ต้อนต้อนต้อนยังอยู่ตีดินแดนเมโสโปเตเมียก่อนจะย้ายไปอยู่ตีเมืองฮาราน 3 พระเจ้าอู้กับอับราฮัมว่า ‘หื้อเจ้าออกจากประเทศของเจ้า ออกจากญาติป็นองของเจ้า ไปดินแดนตีเฮาจะบอกหื้อเจ้าอู้’ 4 แล้วอับราฮัมก็ออกจากดินแดนของจาวเคลเดียมาอาศัยอยู่ตีเมืองฮาราน หลังจาวปออลียของต้อนตายนแล้ว พระเจ้าก็ส่งต้อนออกจากตีห็นมาดินแดนตีหมู่ต้อนอาศัยอยู่บ่าเดี๋ยวนี

5 “ในต้อนต้อนพระเจ้ายังบ่หื้ออับราฮัมเป็นเจ้าของตีดินต้อนตีแม่แต่วาเดียว แต่พระเจ้าสัญญาตีจะยกแผ่นดินตึงหมดนี้หื้อต้อนตึงลูกหลานต้อนเต้าของต้อน แต่ต้อนต้อนอับราฮัมยังมีลูกสักคนเตื่อ 6 พระเจ้าอู้กับต้อนจาวอื่ว่า ‘ลูกหลานของเจ้าจะเป็นคนแปลกหน้าในแผ่นดินอื่น จะเป็นซีข่า คนตีห็นจะเยียะบ่ตีต่อหมู่เขาเป็นเวลาสี่ร้อยปี 7 แต่เฮาจะลงได้ขคนจาดนั้น ตีเยียะหื้อลูกหลานของเจ้าต้องตกเป็นซีข่า’ พระเจ้ายังอู้แหมว่า ‘หลังจาวนั้นหมู่เขาก็จะออกจากดินแดนนั้น แล้วมานมัสก้านเขาตีสถานตีนี้’ 8 พระเจ้าก็มอบหื้ออับราฮัมเยียะ *พิธีสุหนัต* เพื่อเป็นเครื่องหมาย *พันธสัญญา* ไว้หละหว่างพระองค์กับต้อน เมื่ออับราฮัมมีลูกบ่าวจื่ออิสอัคอายแปดวัน อับราฮัมก็เยียะ *พิธีสุหนัต* หื้อเขา ต่อมามีอิสอัคมีลูกบ่าวจื่อยาโคบ แล้วยาโคบก็มีลูกบ่าวสิบสองคนตีเป็นต้นพะกั้นต่างๆ ของหมู่เขา

9 “หมู่ลูกบ่าวของยาโคบปากันขอยโยเซฟน่องบ่าวของตัว จึงขายโยเซฟหื้อไปเป็นซีข่าในประเทศอียิปต์ แต่พระเจ้าก็อยู่ตวยโยเซฟ 10 พระองค์จิวยหื้อโยเซฟป็นจาวจากความตักก้อย่าง พระเจ้าเยียะหื้อโยเซฟ

†† จาวยิวตีเคยเป็นซีข่า แต่มีอิสระแล้ว ได้รวมตัวกันมีธรรมศาลาเป็นของตัวเค้า จึงตึงจื่อจาวอื่

มีปัญญา กับหือฟาโรห์ (แม้ว่ากษัตริย์ของอียิปต์) เปงไฉโยเซฟ ขนาด เล็กกับแต่งตั้งหือเป็นผู้ปกครองประเทศอียิปต์ตั้งในวังของฟาโรห์ตาย

11 “ต่อมาที่ประเทศอียิปต์ตั้งดินแดนคานาอันเกิดกั้นดารอดอยากเยยะหือเดือดร้อนกันอย่างหนัก ปืออียีแม่หม่อนเก้าเหง้าของหมู่เฮาก็บ่มีอาหารกิน 12 เมื่อยาโคบได้ยินว่าในประเทศอียิปต์มีของกิน ก็ส่งปืออียีแม่หม่อนเก้าเหง้าของหมู่เฮาไปตีหั้นเพื่อตีนี้ 13 ตอนไปเพื่อตีสองนั้น โยเซฟก็เปิดเผยตัวหือบ่ี้องของต่านอู๊จัก ฟาโรห์ก็อู๊จักครอบครัวญาติบ่ี้องของโยเซฟตาย 14 โยเซฟส่งคนไปฮับยาโคบ ปือของต่านตั้งญาติบ่ี้องของต่าน รวมถึงหมดตั้งเลี้ยงเจ็ดสิบห้าคนหือมาอยู่ตวยกันในประเทศอียิปต์ 15 ยาโคบก็ปากันย้ายไปอยู่ตีประเทศอียิปต์ แล้วยาโคบกับปืออียีแม่หม่อนตีเป็นเก้าเหง้าของหมู่เฮาก็ต่ายตีประเทศอียิปต์นั้น 16 มีคนเอาศพของต่านหมู่เฮานั้นมาตีเมืองเซเคม แล้วฝังไว้ใโนโมงคฝังศพที่อับราฮัมจิสตางค้ำจำนวนนี้ตั้งชื่อมาจากลูกบ่าวของฮาโมร์ในเมืองเซเคมนั้น

17 “เมื่อใกล้ถึงเวลาที่พระเจ้าจะอักษาสัญญาตีหือไว้กับอับราฮัมจำนวนจาวอิสราเอลในประเทศอียิปต์ได้เพิ่มขึ้นนักขนาด 18 เวลานั้นประเทศอียิปต์มีกษัตริย์ใหม่ขึ้นปกครองประเทศองค์หนึ่งตีบ่เคยอู๊เรื่องเกี่ยวกับโยเซฟเลย 19 กษัตริย์องค์นี้ใจอูบายหลอกหลวงตั้งเยยะบ่ตีต่อปืออียีแม่หม่อนของหมู่เฮา โดยเซหือเอาลูกหน้อยของหมู่เฮาไปขวางตั้งนอกหือต่าย 20 โมเสสก็เกิดมาในหละหว่างเวลานั้น ตอนเป็นหละอ่อน ต่านมีอุปย่างงามน่าอักษขนาด ปือแม่ก็เลี้ยงดูต่านไว้ในบ้านร่นอายุได้สามเดือน 21 แล้วก็ต้องเอาไปขวางไว้เป็นลูกเก็บ 22 โมเสสจึงได้ฮับกั้นศึกษาวิชาความอู๊ตั้งหมดของจาวอียิปต์ กับต่านก็เก่งในเรื่องกำอู๊กำจ่าตั้งงานต่างๆ ตวย

23 “เมื่อโมเสสอายุได้สี่สิบปี ต่านก็คิดใจใใไปแล้วหาบ่ี้องจาวอิสราเอลของต่าน 24 เมื่ต่านซัดต่าหั้นจาวอิสราเอลคนหนึ่งถูกจาวอียิปต์คนหนึ่งค้ำ ต่านก็เข้าไปจ้วย แล้วข่าปือจายจาวอียิปต์คนนั้นต่ายเป็นก้านแแก้แค้นหือ 25 โมเสสก็คิดใจว่าบ่ี้องจาวอิสราเอลคงอู๊แล้ว ว่าพระเจ้าจะจี้ต่านนี้ละมาจ้วยปล่อยหือหมู่เฮาบ่ี้อิสระ แต่ว่าหมู่เฮาบ่เข้าใจไปจาวจัน 26 วันถัดมาโมเสสเดียวก้ำมาหั้นจาวอิสราเอลสองคนกำลังผัดหัวกัน หั้นทำบ่ตี ต่านก็เข้าไปห้าม แล้วอู๊หือเขาคินตีกันเหยยะว่า ‘เป็นบ่ี้องกันแต่จี้ เยยะหยิงตีกันจั้นเลือดตถายออก’ 27 แต่ปือจายคนตีค้ำนั้นอู๊โมเสสออกไป แล้วอู๊ว่า ‘ไฟตั้งหือเจ้าเป็นผู้ปกครองกับตัดสินหมู่เฮา 28 เจ้าจะมาข่าเขาเหมือนตีข่าจาวอียิปต์เมื่อตวานี้ก้า’ 29 เมื่อโมเสสได้ยินกำอู๊จาวจัน ก็หนีไปจายอัยอยู่ในแผ่นดินจาวมีเดียนในฐานะคนแปลคหน้า แล้วต่านก็มีลูกปือจายสองคนตีหั้น

30 “หลังจากอยู่ตีหั้นได้สี่สิบปี วันหนึ่ง กุตสวรรค์ อู๊ฮับใจของพระเจ้าต่นตั้ง มาป้ากหือโมเสสหั้นในเปลวไฟตีกำลังไฟไม่คุมไม้ ในดินแดนทूरกันดารไค้ดอยชินาย 31 เมื่อโมเสสซัดต่าหั้นใส่ก็เกือบบ่จือสายต่าตัวเก้า จิดแต่จี้ เมื่อเดียวเข้าไปใใๆ เพือจะหั้นถี้ๆ ก็ได้ยินเสียงของพระเจ้าอู๊ว่า 32 ‘เขาเป็นพระเจ้าของปืออียีแม่หม่อนของเจ้า เขาเป็นพระเจ้าตีอับราฮัม อิสอัค กับยาโคบนับถือ’ โมเสสก็จั้นตัวสันถบายๆ บ่ก้าพ้อตีคุมไม้ 33 แล้วพระเจ้าก็อู๊กับโมเสสแหมว่า ‘ถอดเก็บออกเหยยะก่อน ย้อนตีเข้าฮันอู๊นี่เป็นตีศักตีสิทธ์’ 34 พระเจ้าอู๊ต่อไปว่า ‘เขาหั้นความตูกคนจาดของเจ้าตั้งอยู่ในประเทศอียิปต์แล้ว เขาได้ฮับเสียงอ้องป่นบ่ตีบั้งของหมู่เฮา เขาจึงลงมาเพือจะปล่อยเขาหือมีอิสระ มาเตือะ เขาจะส่งเจ้าไปประเทศอียิปต์’

35 “โมเสสคนนี้ละตีจาวอิสราเอลบ่ยอมฮับโดยอู๊ว่า ‘ไฟตั้งเจ้าหือเป็นผู้ปกครองกับตัดสินหมู่เฮา’ พระเจ้าส่งต่านมาเป็นผู้ปกครองกับจ้วยหือป็นความตูก โดยอู๊ผ่านกุตสวรรค์ตีป้ากหือต่านหั้นในคุมไม้ตีไฟหือม้อย 36 โมเสสก็ค้อคนตีป้าจาวอิสราเอลออกมาจากประเทศอียิปต์ ต่านเหยยะป้ากหือตวยตีหมายสำคัญต่างๆ ในประเทศอียิปต์ ตี้ทะเลแดง กับเป็นเวลาสี่สิบปีในดินแดนทूरกันดาร

37 “โมเสสคนนี้ละเป็นผู้ตีอู๊กับจาวอิสราเอลตั้งหลายว่า ‘พระเจ้าจะนำคนตั้งในหมู่บ่ี้องของต่านตั้งหลายหือเป็นผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระองค์เหมือนอย่างข่าพเจ้า’ 38 โมเสสคนนี้อู๊กับจวมจวมจาวอิสราเอลปืออียีแม่หม่อนของหมู่เฮาในดินแดนทूरกันดาร ฮ่วมกับกุตสวรรค์ตีอู๊กับโมเสสในดอยชินาย ตี้หั้นต่านฮับถ้อยก้าแห่งจิวติมาหือเขาตั้งหลาย 39 แต่ปืออียีแม่หม่อนของเฮาบ่ยอมจือฟังต่าน หมู่เฮาบ่ยอมฮับต่าน ใค้ป้ากไปประเทศอียิปต์ 40 ตอนตีโมเสสขึ้นไปบนดอยชินายได้หลายวันแล้ว หมู่เฮาอู๊กับฮาโรนอัยของต่านว่า ‘ขอจ้วยเป็งพระหือหมู่เฮาก้าเตือะ เพือจะหือมานำตางหมู่เฮา ย้อนหมู่เฮาบ่ฮือว่าเกิดอะหยังขึ้นกับโมเสสคนตีนำเขาออกมาจากประเทศอียิปต์’ 41 ในเวลานั้นหมู่เฮาก้าปากันเอาคำตีตั้งตีต่ามาหล่อเป็นอุปจิวทีกอ † ขึ้นมาตีหนึ่ง แล้วถวยเครื่องปู้จาสูปเคารพนั้น หมู่เฮาก้าปากันกั้นเลี้ยงฉลองตั้งตีหมู่เฮาเป็งขึ้นมากับมือ 42 แต่พระเจ้าบ่นหน้าหนีจากหมู่เฮาเหยยะ พระองค์ปล่อยหือหมู่เฮาบ่มีส่ากันหมู่ดาวในตึงฟ้า อย่างตีมีเขียนไว้แล้วในหนังสือของ ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า ว่า ‘จาวอิสราเอลตั้งหลาย สัตว์ตีหมู่เจ้าข่าเอามาปู้จ่าในดินแดนทूरกันดารเป็นเวลาถึงสี่สิบปีนั้น เจ้าเอามาปู้จ่าเฮาก้า

43 บ่จี้ แต่หมู่เจ้าฮันเอาแต่ปู้จ่าของพระโมเสส †† กับอุปพระเรฟาน ‡ เทพเจ้าแห่งดาว คืออุปพระตีหมู่เจ้าเป็งขึ้นเพือกราบไหว้นบ่มีส่ากันบ่ใจิก้าจันเฮาจะกวาดเจ้าหือไปเป็นเชลยใใๆ หล่าเมืองบาบิโลนปู้น’ ††

44 “ปืออียีแม่หม่อนของหมู่เฮาก็มี เต็นท์ศักตีสิทธ์แห่งสักษัพยานตีดินแดนทूरกันดาร เป็นเต็นท์ตีพระเจ้าบ่อกหือโมเสสเป็งขึ้นมาตามอุปแบบตีพระองค์เหยยะหือต่านหั้นนั้น 45 เมื่อปืออียีแม่หม่อนของหมู่เฮาได้เต็นท์นั้นจากปืออียีแม่หม่อนของหมู่เฮามาแล้ว ต่านหมู่เฮาบ่นเต็นท์ตวยโยชวาเข้าไปไว้ในดินแดนตียิดมาจากจาดต่างๆ ตี้พระเจ้าไ้ฮ้อออกไปต่อหน้าต่อต่าปืออียีแม่หม่อนของหมู่เฮา แล้วเต็นท์นี้ค้ออยู่ตีหั้นตลอดมาจันถึงสมัยของกษัตริย์ดาวิด

46 “พระเจ้าเป็งใจ้กษัตริย์ดาวิดขนาด ต่านขอเป็ง พระวิหาร หือพระเจ้าของยาโคบ ††47 แต่กษัตริย์ซาโลมอนลูกของกษัตริย์ดาวิดเป็นผู้เป็งพระวิหารสำหรับพระเจ้า

48 “แต่พระเจ้าผู้สูงสุดก็บ่อาศัยอยู่ในพระวิหารตีเป็งจากมือของมนุษย์ อย่างตีผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าอู๊ไว้ว่า

49 ‘สวรรค์เป็นบ่ี้องของเฮา แผ่นดินโลกก็ค้อแต่ตั้งสองตี้นของเฮา

พระเจ้าผู้สูงสุดถามว่า แล้วเจ้าจะเป็งวิหารอะหยังสำหรับเฮา หมู่เจ้าจะหือเฮายังอู๊ตีไหน

50 ซะปะซะเปิดหมู่ตีเฮาสั่งตั้งขึ้นมาตีด้วยมือของเฮาตั้งหมดบ่ใจีก้า’ †††

51 สเทเพนอู๊ต่อไปว่า “หมู่ต่านเป็นคนหัวแข็ง หลั่ง ติงทูนวมก ต่านตั้งหลายขัดขวาง พระวิญญานบ่ริสุทธ์ อยู่สะลวด หมู่ต่านเหยยะเหมือนปืออียีแม่หม่อนของหมู่ต่าน 52 มีคนตีเป็นผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าคนใดพ้องตีปืออียีแม่หม่อนของหมู่ต่านบ่ได้ค้ำหือส่วนหมู่คนตีตวยตีก้านมาของหมู่ต่านต้องตามธรรมค้อพระเยชู ปืออียีแม่หม่อนก็ข่าหมู่คนนั้นต่ายตวย แล้วบ่าเดียวนี้หมู่ต่านหักหลังพระเยชู แล้วข่าพระองค์ต่าย 53 หมู่ต่านนั้นละเป็นคนที่ฮับ บกบัญญัติ ของพระเจ้าตีกุตสวรรค์ของพระเจ้าเอามาหือ แต่หมู่ต่านก็บ่ยอมจือฟังบทบัญญัตินั้น”

† อุปจิวทีกอ ก้าไทยว่า รูปโคหม่ม เป็นพระตีจาวอิสราเอลฮับมาจากจาวอียิปต์ นับถือว่าเป็นพระแห่งความอดทนสมบุรณ์ †† พระโมเสส เป็นพระแห่งตวันตึงตึงฟ้าของจาวอิมโมน † พระเรฟาน เป็นพระแห่งดาวเสารของจาวอียิปต์ †† 7:43 อมส. 5:25-27 †† พระเจ้าของยาโคบ เป็นวิธีก้านอ้องพระเจ้าตีจาวอียีใจ้ถือถึงพระองค์ ††† 7:50 อสย. 66:1-2

สเทเฟนถูกฆ่า

54 เมื่อผู้นำจิวาวยิวได้ยื่นจ้ออันก็ปากันไชดยันเขี้ยวหยันกางเข้าใส่ สเทเฟน 55 แต่สเทเฟนก็อับก้านดลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ต้าน แหงนผ่อขึ้นบนตองฟ้าก็หันรัศมีของพระเจ้า กับหันพระเยซูยืนอยู่ ตังเผิกขวาของพระเจ้าหัน 56 แล้วสเทเฟนอู้ว่า “ผ่อหันล่อ ข้าพเจ้า หันสวรรค์เปิดออก กับหันบุตรมนุษย์ยืนอยู่ตังเผิกขวาของพระเจ้า”

57 หมู่เขากี่ปากันอ้อองเสียงดังเอามือตีดหู แล้วปากันงอมเข้าใส่ สเทเฟน 58 ปากันลากสเทเฟนออกไปนอกเมือง เอาปาห็นขว้างจัน ต้าย หมู่ตีเป็นพยานก็ปากันแก้อือกุมของตัว ผากไว้ฮิมตั้นป้อจาย หมู่คนนึ่งจ้อเขาโล

59 ตอนตีหมู่เขาปากันเอาปาห็นหลุ่มขว้างอยู่นั้น สเทเฟนกำลัง อธิษฐานว่า “พระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้า ขออับจิตวิญญาณของ ข้าพเจ้าตายเถอะ” 60 แล้วสเทเฟนก็คุกเข้าอ้อองออกปากเสียงดังว่า “พระองค์เจ้าข้า ห้ามเอาได้ขหมู่เขาเมื่อ ตีหมู่เขาปากันเหยยะบาปนี้” เมื่อจ้อจบแล้วสเทเฟนก็ต้าย

หมู่ผู้เจือถูกคำ

8 เขาโลก็อยู่ที่หั้น เขาหันตีตวยในก้านฆ่าสเทเฟน ในวันนึ่งมีก้าน ตังเก้าคำเข คริสตจักร ครั้งใหญ่ในกรุง เยรูซาเล็ม ผู้เจือตัง หลายเว้นแต่หมู่ อัครทูต แดกหนิชยะและอะไปทั่วแคว้นยูเดียกับ แคว้นสะมาเรีย 2 หมู่คนตียำเก่งพระเจ้าจัดก้านฝงศพสเทเฟน แล้ว ปากันให้อ้าหาสเทเฟนด้วยความโศกเศร้าเสียใจขนาด 3 ส่วนเขาโลก็ ตังเก้าคำลายคริสตจักร เขาเข้าไปในเฮือนจากหลังนึ่งไปแหมหลังนึ่ง เปื่อลากคอตังแม่ญิงป้อจายไปชังคอก

ฟิลิปบอก ข่าวดี ในแคว้นสะมาเรีย

4 สำหรับหมู่ผู้เจือตีแดกขะและอะไป ก็ปากันบอกข่าวดีเรื่องถ้อยคำ ของพระเยซูผู้ตีถูกต้างตีหมู่เขาไป 5 ส่วนฟิลิปไปตีเมืองนึ่งในแคว้นสะ มาเรีย แล้วบอกเรื่องของ พระคริสต์ หื้อคนตีหั้นฟัง 6 เมื่อคนตัง หลายได้ยินฟิลิปบอก ก็ตังใจฟังในสิ่งตีตั้นอู้ กับหันก้านอัครจรรยาตี ตั้นเหยยะ 7 เจ้น เมื่อฟิลิปไล่ฝ้อฮาย † ฝ้อฮายตีเข้าคนอยู่ก็อ้อองเสียงดัง ออกไปจากคนนึ่งเหยยะ หมู่คนตีเป็นโรคต้ายผากกับคนง้อยก็อับก้าน อักหาจันหาย 8 คนในเมืองนึ่งก็มีความจั้นจมยินต้อยตังนักษขนาด

ซีโมนคนเก่งตางเวกมนตรีกาธา

9 มีป้อจายคนนึ่งจ้อซีโมน เขาอยู่เมืองนึ่ง เป็นคนเก่งตาง เวกมนตรีกาธาอากม เขาเหยยะหื้อจาวสะมาเรียจิดในตี้วเขามาก่อน เขาอ้างตี้วว่าเป็นผู้ยั้งใหญ่ 10 ส่วนคนตังหลายบ้วว่าจันสูงกว่าจันตี้ว ในสังคม ก็หื้อความสนใจในตี้วเขานักขนาด อู้กั้นว่า “ป้อจายคนนึ่งเป็ นคนตีมีอำนาจตัมแบบพระเจ้าตีอ้อองกั้นว่า ผู้มีอำนาจยั้งใหญ่” 11 คนตังหลายสนใจฟังซีโมน ย้อนเขาเหยยะหื้อคนจิดในเวกมนตรีกาธา ของเขามาเมินแล้ว 12 แต่เมื่อฟิลิปบอกข่าวดีเรื่อง แผ่นดินของ พระเจ้า กับเรื่องของพระเยซูคริสต์ หมู่จาวเมืองนึ่งก็อับเจือ แล้วอับ บัพติศมา ติงป้อจายแม่ญิง 13 ซีโมนก็เจือตวย หลังจากตีเขาอับบัพ ทิศมาแล้ว เขาก็ติดตัมฟิลิปไปผับไคว เขาหันหมายสำคัญกับก้าน อัครจรรยาตีฟิลิปเหยยะ ก็จิดขนาด

14 เมื่อหมู่อัครทูตตีกรุงเยรูซาเล็มได้ยินข่าวว่าจาวสะมาเรียยอมอับ ถ้อยคำของพระเจ้าแล้ว ตั้นหมู่ก็ส่งเปไปโตรกับยอห์นมาหาหมู่เขา 15 เมื่อเปโตรกับยอห์นมาแหมแคว้นสะมาเรียแล้ว ก็อธิษฐานเพื่อผู้ เจือตังหลาย เปื่อหื้อหมู่เขาอับ พระวิญญาณบริสุทธิ์ 16 ย้อนว่าพระ วิญญาณบริสุทธิ์ยั้งบ่ม่าอยู่กับเขาตังหลายเตื่อ แต่หมู่เขาอับบัพ ทิศมาในนามของพระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้าเต้าอั้น 17 แล้วเปโตรกับ

† ในภาษากรีก เป็นคำว่า ปะอาด

ยอห์นอธิษฐานวางมือบนหัวหมู่เขา คนตังหมดก็ได้อับพระวิญญาณ บริสุทธิ์

18 เมื่อซีโมนหันอัครทูตวางมือลงบนหัวคนหมู่นึ่งแล้ว เขาหมู่ก็ ได้อับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซีโมนก็เอาสตางคมาเสนอขอชื่อจากอัคร ทูต 19 อู้ว่า “ขออำนาจจ้อหื้อข้าพเจ้าฟ่องเตื่อะ เปื่อว่าผู้คนตีข้าพเจ้า วางมือจะได้อับพระวิญญาณบริสุทธิ์ตวย”

20 เปโตรเอ็กปิดซีโมนว่า “ขอหื้อสุกับสตางคของสูจิบหาวยาวอด ไปตวยกันเหยยะ ย้อนสูก็ตีว่าสตางคสามารทซื้อสิ่งตีพระเจ้าจะหื้อได้ 21 สูจะบ่มมีส่วนอ่วมในเรื่องนึ่งอย่างเต็ดขาด ย้อนจิดใจของสูบ่มื่อไป ต่อพระเจ้า 22 ย้อนจ้ออั้นจกกลับใจจากบาป จากความบ่มื่อจ้อ แล้ว อธิษฐานต้อองค์พระผู้เป็นเจ้า หวังว่าพระองค์อากจะยกได้ขมาก็ตี อยู่ใจของสูก็ตี 23 ย้อนเขาหันว่าสูขอยจันเจ็บใจ เหยยะหื้อตกเป็น ขี้ข้าของความบาป” 24 แล้วซีโมนตอบว่า “ขอหมู่ตั้นจิวยอธิษฐาน ต้อองค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อเก้าเถื่อะ เปื่อสิ่งตีอู้มานั้นจะบ่มเกิดขึ้นกับ ข้าพเจ้าสักอ้อย่าง”

25 หลังจากเปโตรกับยอห์นเป็นพยานกับอู้เถิงถ้อยคำขององค์ พระผู้เป็นเจ้าแล้ว ก็ปีกไปกรุงเยรูซาเล็ม ในหละหว่างก้างตางนึ่งก็ตี อู้เถิงข่าวดีเรื่องพระเยซูตัมหมู่บ้านของจาวสะมาเรียแหมหลายตี

ฟิลิปสอนจาวเอริโอเปีย

26 ทูตสวรรค์ ขององค์พระผู้เป็นเจ้าอ้องคหนึ่งสั่งฟิลิปว่า “เทียมตี้ว เตี่ยวตางลงไปตังใต้ตัมเส้นตางจากกรุงเยรูซาเล็มเถิงเมืองกาซา เป็นเส้นตางกั้นดาร์” 27 ฟิลิปจิงเทียมตี้วแล้วออกเตี่ยวตาง หละ หล่างเตี่ยวตางก็หันขันทีคนนึ่งเป็นจาวเอริโอเปีย เป็นเจ้านาตีขของ พระราชินีประเทศเอริโอเปีย † มีหน้าตีฝ้อกอยกรพิยสมบัติตังหมด ของพระนาง ขันทีคนนึ่งไปบ่มสกันพระเจ้าตีกรุงเยรูซาเล็มมาแล้ว 28 หละหว่างนึ่งรถม้าปีกเมือบ้านนึ่ง เขาก้าลังอ่านหนังสืออิสยาห์ ผู้ เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า อยู่ 29 แล้วพระวิญญาณบริสุทธิ์บออก ฟิลิปว่า “เข้าไปใ้กัๆ รถกั้นนึ่งเถื่อะ” 30 ฟิลิปก็ล่นเข้าไปใ้รถกั้นนึ่ง ได้ยินเสียงคนก้าลังอ่านหนังสือตีอิสยาห์ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทน พระเจ้าเหยยะไว้ ฟิลิปจิงถามว่า “ตั้นเข้าใจตีค้ำลังอ่านหั้นก้อ”

31 ขันทีตอบว่า “ถ้าบ่มไฟอธิบายหื้อฟัง ก็จะเข้าใจได้จาด” แล้วเขา ก็เชิญฟิลิปขึ้นไปนึ่งบนรถตวยกัน

32 ข้อความในพระคัมภีร์ตีขันทีก้าลังอ่านอยู่นั้นมีว่าจ้อ “ตั้นถูกปาไปเหมือนกับแกะตีถูกปาเอาไปฆ่า ตั้นเหมือนกับลูกแกะตีถูกปากต่อหน้าคนตัดขบ ตั้นบ่มอ้าปากอู้จะเหยยะเหมือนกับลูกแกะนึ่ง

33 ตั้นถูกอับอายขายหน้าแต่ตั้นบ่มได้อับความยุติธรรม บ่มมีไฟสักคนตีจะเล่าเรื่องเกี่ยวกับเจือสหายของตั้นได้ ย้อนจิวตของตั้นจากโลกนึ่งไปแล้ว” †

34 ขันทีก็ถามฟิลิปว่า “บอกเขาอู้นึ่งว่าผู้เป็นปากเป็นเสียงแทน พระเจ้าก้าลังอู้เถิงตี้วเก้ากว่าอู้เถิงคนอื่น” 35 แล้วฟิลิปก็ตังเก้าเล่า เรื่องข่าวดีของพระเยซู อ้างอิงพระคัมภีร์ตังแต่ขื่อนี้ไปหื้อขันทีฟัง

36 ในหละหว่างตีนึ่งรถไปตัมตางนึ่ง ก็ก้างตีมีน้ำแห่งนึ่ง ขันทีจิง อู้ว่า “ผ่อน้ำหั้นล่อ มีอะเหยยะขัดข้องก้อ ถ้าเขาจะอับบัพติศมา” 37 แล้วฟิลิปก็ตอบว่า “ถ้าตั้นเจืออย่างเต็มใจก็อับบัพติศมาได้” ขันที ตอบว่า “เขาเจือว่าพระเยซูคริสต์เป็นบุตรของพระเจ้า” † 38 แล้ว ขันทีก็สั่งหื้อหยุดรถ จากนั้นขันทีกับฟิลิปก็เตี่ยวตางไปในน้ำ แล้วขันที ก็อับบัพติศมาจากฟิลิป 39 เมื่อปากันขึ้นจากน้ำแล้ว พระวิญญาณ บริสุทธิ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็อับฟิลิปไปเหยยะ ขันทีก็บ่มหันหน้าหันต่า ฟิลิปแหมเหยยะ จากนั้นขันทีก็เตี่ยวตางต้อไปด้วยความจั้นจมยินตี 40 ส่วนฟิลิปก็มาผดตีเมืองอาไซกัส แล้วก็บอกข่าวดีเรื่องพระเยซูตัมหมู่ เมืองตีตั้นเตี่ยวตางก้างไปจันมาแหมเมืองซีซารียา

† † ถ้าบ่มตงๆ กับภาษากรีกมีคำว่า คานดาสี เปื่อว่า พระราชินี † 8:33 ออย. 53:7-8 † † สำเนาโบราณเก้าตีสุดบ่มมีขื่อนี้

เขาโลมาเข้าเป็นผู้เชื่อพระเยซู

9 ในระหว่างนั้น เขาโลก็ยังคงอยู่ที่เจ้าหญิงสาวขององค์พระผู้เป็นเจ้า เขาไปหา *ปุโรหิต*² แล้วขอหนังสือที่จะนำไป *ธรรมศาลา* ของจาววยต่างๆ ในเมืองดามัสกัส เพื่อขอความช่วยเหลือว่า ถ้าปะไฟคนใดที่ติดตำลึงนั้นตั้งชื่อว่า *นางของพระเยซู* บ่ว่าเป็นปอวยกว่าแม่หญิง ก็ขอให้เขาขับปาปีกมาที่กรุง *เยรูซาเล็ม*³ เมื่อเขาโลเที่ยวทางใกล้จะแควเมืองดามัสกัส รุ่งๆ ก็มีแสงแจ่มจากท้องฟ้าส่องลงมาที่ตัวเขา⁴ เขาโลก็ล้มลงดิน แล้วได้ยินเสียงเฝ้าลงมาว่า “เขาโล เจ้าข้าเขาเยเยะหยัง”

5 เขาโลถามว่า “พระองค์เจ้าข้า พระองค์เป็นไฟ” มีเสียงตอบว่า “เขาคือเยซู ผู้ที่เจ้าข้า⁵ 6 ลุกขึ้นเถิดแล้วเข้าไปในเมือง จะมีคนมาบอกหรือเจ้าข้าว่าจะต้องเยเยะหยังต่อไป”

7 หมู่คนตีเดียวทางมาตวยปากันยืนหมิมอุ้ะหยังบ่ออก ได้ยินเสียงบ่ดายแต่บ่หันตัวคนอุ้⁸ แล้วเขาโลก็ลุกขึ้น แต่เมื่อมันตำฟ้อก็หันอะหยังสักอย่าง คนหมุ่่นั้นจึงจูงมือเขาโลไปเข้าในเมืองดามัสกัส⁹ เขาโลฟ้ออะหยังบ่หันได้สามวัน ในสามวันนั้น เขาตึงบ่กินข้าวบ่กินน้ำ

10 ในเมืองดามัสกัสนั้น มีคนหนึ่งชื่ออานาเนียเป็นผู้เชื่อ องค์พระผู้เป็นเจ้าอุ้กับเขาตางนิมิตว่า “อานาเนียเหย” อานาเนียก็ตอบว่า “พระองค์เจ้าข้า ข้าพเจ้าอยู่ที่นี่”

11 พระองค์บอกว่า “หือไปตีหนตางจือว่า ตางชื่อ เน่อ เข้าไปตีบ้านของยูดาส ทามหาป้อจายจือเขาโลเป็นคนจาวเมืองการชัส บ่าเดยวนี้ เขากำลึงอธิษฐานอยู่ตีเห็น¹² ส่วนเขาโลก็หันนิมิตเหมือนกัน คือเขากันป้อจายคนหนึ่งจืออานาเนียกำลึงเข้ามาหา แล้ววางมือบนหัวเขาเพื่อเขาจะฟ้อหันแหมเตื่อ”

13 อานาเนียตอบว่า “พระองค์เจ้าข้า ข้าพเจ้าได้ยินหลายคนอุ้ถึงคนนั้นว่า เขาเยเยะฮ้ายต่อคนของพระองค์ในกรุงเยรูซาเล็ม¹⁴ ก่อนเขามาที่นี่ เขาฮับอำนาจจากหมู่หัวหน้าปุโรหิตหือมายับคนตังหลายตีจือพระองค์”

15 แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าบอกอานาเนียว่า “ไปเถิด ย่อนเขาเลือกป้อจายคนนี้เป็นเครื่องมือที่จะนำเรื่องราวของเขาไปบอกกับ *คนต่างจำด* กับหมู่กษัตริย์กับคนจาวอิสราเอลตวย¹⁶ เขาจะเยเยะหือเขาโลจือว่า เขาจะต้องทนตักกรรมานเพื่อเขาสักมอกใด”

17 แล้วอานาเนียก็ไปตีบ้านตัวนั้นก็ปะเขาโล แล้ววางมือลงบนหัวเขาโลจือว่า “อ้ายเขาโลเหย พระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้าตีปากหืออ้ายหันระหว่างก่างตางตีมานัน ส่งข้าพเจ้ามาเพื่อเยเยะหืออ้ายฟ้อหันแหมเตื่อ กับจะหืออ้ายฮับกานดลใจจาก *พระวิญญาณบริสุทธิ์*”¹⁸ แล้วก็มืออย่างหนึ่งเหมือนเคล็ดป่าหยะออกจกตาของเขาโลบ่าเดยวนั้นเลย แล้วเขาก็ฟ้อหันแหมเตื่อ เขาก็ลุกขึ้นฮับ *บัพติศมา*¹⁹ เมื่อกินข้าวกินน้ำแล้ว เขาก็อุ้สึกมีเฮงนักขึ้น แล้วเขาโลก็ย่างอยู่กับหมู่ผู้เชื่อในเมืองดามัสกัสหลายวัน

เขาโลสั่งสอนในเมืองดามัสกัส

20 แล้วเขาโลก็ปรอจ่าที่จะไปธรรมศาลาของจาววย แล้วตึงเก้าบอกเรื่องของพระเยซูว่า “พระองค์เป็น *พระบุตรของพระเจ้า*”

21 คนตังหลายตีได้ยินเขาโลจือว่าอันก็อิกขะหลิกในใจอุ้กันว่า “คนตีบ่จิก้า ตีคำกับเยเยะฮ้ายต่อผู้เชื่อในกรุงเยรูซาเล็ม แล้วตีเขามาที่นี่ ย่อนตึงใจจะมายับคนหมุ่่นั้นปิกไปหือหมู่หัวหน้าปุโรหิต”

22 แต่กำเตสนาของเขาโลก็มีอำนาจนักขึ้นตักๆ กับพิสุจน์หือจาววยในเมืองดามัสกัสเห็นว่า พระเยซูเป็น *พระคริสต์* เยเยะหือหมู่เขาปากบ่ออกเถียงบ่ได้

เขาโลหนีต่าย

23 หลายวันผ่านไป หมู่จาววยวางแผนจะฆ่าเขาโลเหย²⁴ แต่มีคนบอกเขาโลหืออุ้แผนนั้นเหยก่อน หมุ่่นั้นพคตีปะตู่เมืองตึงเมื่อวันเมื่อคืนแจะฆ่าเขาโล²⁵ แต่วันหนึ่งตอนเมื่อคืน หมุ่ผู้เชื่อหือเขาโลนังมอบในก้วยแค้นใหญ่ แล้วหย่อนก้วยนั้นจ้ำๆ ผ่านอ้อมกำแพงเมืองลงไปตึงลุ่ม

เขาโลอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม

26 เมื่อเขาโลปิกมาแควกรุงเยรูซาเล็มแล้ว เขาก็เข้าฮ่วมกับหมู่ผู้เชื่อ แต่หมุ่่นั้นปากันกั้ว ย่อนบ่จือว่าเขาโลเป็นผู้เชื่อแต่ๆ²⁷ แต่บาธนาบัสปาเขาโลไปปะหมู่ *อัครทูต* แล้วอธิบายหือฟิงว่า ในระหว่างตางไปเมืองดามัสกัสเขาโลปะองค์พระผู้เป็นเจ้าได้จาด แล้วพระองค์อุ้อะหยังกับเขาโลฟอง ยังเล่าแหมว่า ตอนเขาโลอยู่ตีเมืองดามัสกัสนั้น เขาโลเตสนาเรื่องของพระเยซูอย่างบ่กั้วไฟ²⁸ หมุ่อัครทูตก็ยอมฮับเขาโลเข้ามาอยู่ตวยกัน แล้วไปไหนมาไหนในกรุงเยรูซาเล็มตวยกันอย่างสบาย กับเตสนาในนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างบ่กั้วไฟ²⁹ ตานอุ้ได้แยังเถียงกับหมู่จาววยตีอุ้ภาษากรีกตวย แต่หมุ่่นั้นก็หาตางตีจะฆ่าตายนเหย³⁰ เมื่อหมุ่ปี่นองผู้เชื่ออุ้เรื่องนี้ ก็ปาเขาโลไปตีเมืองชซาริยา แล้วส่งไปเมืองการชัสบ้านเกิดของตาง

31 จากนั้นหมู่ *คริสตจักร* ไคว่แควนยูเดีย ทาลิส กับสะมาเรียก็มีสันติสุข กับพระวิญญาณบริสุทธิ์จ้วยหือคริสตจักรเขมเข็ง มีคนมาจือพระเยซูนักขึ้น แล้วหมู่ผู้เชื่อก็จิจิวตีเคารพยาแกงองค์พระผู้เป็นเจ้า

เปโตรไปแควเมืองลิดดากับเมืองยัฟฟา

32 ส่วนเปโตรเที่ยวตางไปตีต่างๆ ก็ไปแควหาคนของพระเจ้าในเมืองลิดดา³³ ตีเห็นเขาปะป้อจายคนหนึ่งจือไอเนอัสเป็นง่อยนอนอยู่บนต้นนอนมาแปดปีแล้ว³⁴ เปโตรอุ้กับเขาว่า “ไอเนอัสเหย พระเยซูคริสต์อิกขาตางนหือหายแล้ว ลุกขึ้นเก็บต้นนอนเหยเถื่อ” แล้วไอเนอัสก็ลุกขึ้นบ่าเดยวนั้น³⁵ เมื่อคนตังหลายตีอาศัยอยู่ในเมืองลิดดากับตีราซาโรนหันจาวัน หมุ่เขาก็เข้ามาฮับจือองค์พระผู้เป็นเจ้า

36 ตีเมืองยัฟฟามีผู้เชื่อเป็นแม่หญิงคนหนึ่งจือทาบิธาเป็นภาษาฮิบรู แต่ภาษากรีกว่าโดรคัสแป้วกว้าง นางเป็นคนจ้วยเอาใส่กับหือตางแแก้คนตักคนยากมาตลอด³⁷ เวลานั้นนางป่วยแล้วต่าย หมุ่เปือนบ้านจิงออบน้ำศพตามธรรมเนียมจาววย แล้วเก็บศพนางไว้ตีห้องจิงบน³⁸ เมืองลิดดากับเมืองยัฟฟาอยู่บ่ใกล้กัน เมื่อหมู่ผู้เชื่อได้ยินว่า เปโตรอยู่ในเมืองลิดดา หมุ่เขาก็จิจือป้อจายสองคนไปอ้อนวอนเจียเปโตรว่า “ขอมาวะๆ เติอะ”

39 เปโตรจึงตวยสองคนนั้นไป เมื่อไปแคว หมุ่เขาก็ปาเปโตรขึ้นไปตีห้องจิงบน หมุ่แม่หม้ายยืนไหสนั้นปั่นปั่นแควเปโตร กับจือหือเปโตรฟ้อเลื่อผ้าต่างๆ ตีโดรคัสหยับไว้ต่อนยังมีจิวตอย⁴⁰ เปโตรจิงขอหือหมู่เขาออกไปตึงนอก ตานก็คูกเข้าอธิษฐาน แล้วบั้นหน้ามาตึงศพจือว่า “ทาบิธาลุกขึ้นเถื่อ” นางก็มืนต่ายขึ้น เมื่อหันเปโตร นางก็ลุกขึ้นบั้ง⁴¹ เปโตรจิงเอามือจ้วยตุมนางลุกขึ้นยืน จากนั้นก็อ้อนหมู่ผู้เชื่อกับหมู่แม่หม้ายเข้ามา แล้วหือฟ้อว่านางมีจิวตขึ้นมาแล้ว⁴² เรื่องนี้อุ้กันไปไคว่เมืองยัฟฟา เยเยะหือมีหลายคนมาฮับจือองค์พระผู้เป็นเจ้า⁴³ เปโตรอยู่ในเมืองยัฟฟาต่อไปแหมหลายวัน ตานอยู่ตวยคนจือซีโมนผู้มีอาชีพเป็นสลาฟอกหนัง

โครเนลิสจิกคนไปหาเปโตร

10 ในเมืองชซาริยามีป้อจายคนหนึ่งจือโครเนลิส เป็นนายร้อยทหารอยู่กองทหารจือกองอิตาเลียน² นายร้อยคนตีตึงครอบครัวของตางเป็นคนย้าแกงพระเจ้า ตานหือตางจ้วยเหลือคนตักคนจันกับอธิษฐานต่อพระเจ้าบ่เกยขาด³ วันหนึ่งเวลาประมาณบ่า

สามโมง โครเนลีสกำลังอธิษฐานอยู่ ก็เห็นนิมิตอย่างเต็มตา คือเขาเห็น *ทูตสวรรค์* องค์หนึ่งของพระเจ้าเข้ามาหาอ้องต่านว่า “โครเนลีสสหาย”

4 โครเนลีสตกใจกลัวตกใจกลัวตกใจกลัวแล้วถามว่า “ท่านเจ้าข้ามีอะไรมองเห็น” *ทูตสวรรค์* จึงอุ้กกับต่านว่า “ถ้าอธิษฐานของเจ้ากับต่านที่เจ้าช่วยเหลือคนตึกคนจัน ก็ขึ้นไปเถิงพระเจ้าแล้ว พระองค์ก็ได้ลืมนเจ้า 5 บ่าเดี๋ยวนี้อ้องต่านไปตีเมืองยัฟฟา ไปเจิญซีโมนตีคนอ้องต่านว่าเปโตรมาหาเจ้า 6 เปโตรยังอ้องอยู่กับส่าฟอกหนึ่งชื่อซีโมน บ้านเปโตรอยู่อิมทะเล”

7 เมื่อ*ทูตสวรรค์* ไปแล้ว โครเนลีสจึงอ้องคนอับใจในบ้านมาสองคน กับทหารอับใจคนหนึ่งตียามเฝ้าพระเจ้าเข้ามาหา 8 แล้วก็เล่าเรื่องตีเกิดขึ้นตึงหมดตึงเสียงหือหมู่เขาฟัง จากนั้นก็ส่งหมู่เขาไปเมืองยัฟฟา

เปโตรเห็นนิมิต

9 วันต่อมาเวลาประมาณเที่ยง คนหมู่หนึ่งกำลังเที่ยวตางมาไถ้จะแพแเมืองยัฟฟา เป็นเวลาเดียวกันตีเปโตรขึ้นไปบนดาดฟ้าเพื่ออธิษฐาน 10 เปโตรก็ไค่อยากกินข้าว หละหว่างตีคนในบ้านกำลังเยียะกินอยู่นั้น เปโตรก็ตักอยู่ในภาวะเ็งหลังเ็งตื้น 11 เขาหันตึงฟ้าเปิดออก แล้วหันอย่างหนึ่งเหมือนผ้าสีแจ่งผืนใหญ่ลงมาเองเหมือนว่ามีคนกำลังผ่าลงมาป็นโลก 12 ในผ้าผืนนั้นหันมีสัตว์ก้อย่าง ตึงสัตว์สี่ตีนเตียวตึง สัตว์เลื้อยคาน กับนกในอากาศ 13 แล้วมีเสียงอุ้กกับต่านว่า “เปโตรสหาย ลุกขึ้นมาฆ่าสัตว์หุนี้กินเตื่อะ” 14 เปโตรตอบว่า “อ้อ บ่ไค่ตึงพระเจ้าเป็นผู้เป้นเจ้า สิ่งตีเป้นของตึงห้ามกาว่าเป้นมลทินหมู่ นั้น ข้าพระองค์บ่เคยกินเลย”

15 เสียงนั้นก็อุ้กเตื่อตึงสองว่า “สิ่งตีพระเจ้าเยียะหือสะอาดแล้ว เจ้าบ่ควรลือว่าเป้นมลทิน” 16 เปโตรหันจาอ้อเ็งตึงสามเตื่อตึงด้วยกัน แล้วของหมู่นั้นก็ลอยปึกขึ้นไปบนตึงฟ้าตึงตี

17 ต่อนตีเปโตรกำลังอึกขะหลิกในใจว่านิมิตตีหั้นตีหมายเ็งจะหยัง ในเวลาเดียวกันนั้น หมู่คนตีโครเนลีสใจมาก็ปะบ้านของซีโมนแล้ว หมู่เขากำลังยืนอ้องหน้าปะตึงบ้านปอดตี 18 ป้อจายหมู่ที่นั้นเ็นถามว่า “ซีโมนตีอ้องต่านว่าเปโตรยังอ้องต่านนี้อยู่”

19 เมื่อเปโตรยังกิดเ็งเรื่องตีนิมิตอยู่ *พระวิญญาณบริสุทธิ์* บอกลเขาว่า “พ่อหั้นลอ มีป้อจายสามคนมาถามหาเจ้า 20 ลุกขึ้น แล้วลงไปตึงลุ่ม หือไปตึงหมู่เขาเตื่อะ บ่ตึงสงสยอะหยังย่อนเขาใจหมู่เขาหาเจ้า” 21 แล้วเปโตรก็ลงไปหาหมู่เขา บอกลว่า “เขาตีคนตีต่านตึงหลายมาเขาหา มีธะอะหยังกา”

22 หมู่เขาปากันตอบว่า “นายร้อยโครเนลีสหือหมู่เขาหาต่านเป้นเป้นคนตีถูกตึงตามธรรมกับเ็งกั้วพระเจ้า จาวยิวก็ยกยอองนับถ้อต่าน *ทูตสวรรค์* บริสุทธีบอกลเป้นหือมาเจิญต่านไปตีบ้าน เพื่อขอหือต่านเล่าเรื่องหือฟัง” 23 เปโตรก็เลยจวนป้อจายตึงสามอย่างตีบ้านนั้น แจงเจ้มาเปโตรไปตึงหมู่เขา มีป็น้องผู้เจ้อบางคนจากเมืองยัฟฟาตึงต่านไปตึง

เปโตรไปบ้านโครเนลีส

24 ถัดมาแหมวันหนึ่งหมู่เขาก็เตียวตางมาแพแเมืองซีซารียา โครเนลีสกำลังอ้องต่านอับอ้องอยู่ กับเจิญญาตีป็น้องตึงเปือนสนิทมาจุมนุมนกันอ้องแล้ว 25 เมื่อเปโตรเตียวเข้าไปในบ้าน โครเนลีสก็อ้องอับด้วยกานหมอบลงไหวตีตึงของเปโตร 26 แต่เปโตรกำลังแชนโครเนลีสหือลุกขึ้นแล้วบอกลว่า “ลุกขึ้นเตื่อะ เขาตีเป้นคนเหมือนกัน”

27 เปโตรอุ้กกับโครเนลีส แล้วปากันเตียวเข้าไปตึงใน ก็ปะหมู่คนตีมาจุมนุมนกันอ้องตีหั้นจ้านวนนิก 28 เปโตรก็อุ้กกับคนตึงหลายตีนั้นว่า “ต่านตึงหลายก็อ้องอยู่แล้วว่า เป้นกานผิด *บทบัญญัติ* ตึงจาวยิวคบกาว่าแ่อวหา *คนต่างจ่าด* แต่พระเจ้าเยียะหือหั้นแล้วว บ่ควรจะลือว่าคนตีหนึ่งคนไคเป้นคนบ่สะอาดกาว่าเป้นคนมีมลทิน 29 ย่อนจาอ้อตีเมื่อมีคน

ไปเจิญเขาหา เขาตีบ่ขัดอ้องอะหยัง แต่ขอถามน้อยเตื่อะว่า ต่านเจิญเขาหาเยียะอะหยัง”

30 โครเนลีสจึงตอบว่า “เมื่อสัวันมาแล้ว ต่อนบ่ายสามโมงเต่ากับเวลานี้ออดตี เขาอธิษฐานอ้องในบ้าน จู่ๆ ก็มีป้อจายคนตีหนึ่งนุ่งเสื้อมเงินมายืนอ้องสองหน้าเขา 31 แล้วอ้อว่า ‘โครเนลีสสหาย พระเจ้าฟังกาอธิษฐานของเจ้าแล้ว ก็อุ้กตีหั้นเ็งต่านตีจ้วยเหลือคนตึกคนจัน 32 หือเจ้าส่งคนไปตีเมืองยัฟฟา เจิญซีโมนตีคนอ้องต่านว่าเปโตรมาตีนี้ เปโตรยังอ้องอยู่กับซีโมนตีเป้นส่าฟอกหนึ่ง บ้านของเขายอ้ออิมทะเล’ 33 เขาจึงส่งคนไปเจิญต่านตึงตี ต่านมาแล้วก็ตีแต่จี้ บ่าเดี๋ยวนีหมู่เขาอยู่พร้อมกันตึงหน้าพระเจ้าตีนี้ เพื่อฟังก้อย่างตีพระเจ้าตีเป้นเจ้าสิ่งหือต่านมาบอกลหมู่เขา”

เปโตรเทศนาในบ้านของโครเนลีส

34 เปโตรจึงอ้อว่า “บ่าเดี๋ยวนีเขาเข้าใจอ้องอ้องแคะอ้องแค้นแล้ววว่า พระเจ้าบ่เลือกหน้าไฟ 35 แต่พระองค์ยอมอับคนก้อย่างตีเคารพย้าเ็งพระองค์ กับเยียะตามความถูกตึง 36 ต่านก็อ้อก้อย่างตีพระเจ้ามอหือกับจาวอิสราเอล คืออ้อก้อย่างตีบอกลเ็งข่าวตีเ็งกับสันติสุขผ่านตางพระเยซูคริสต์ผู้เป้นองค์พระเจ้าเป้นเจ้าของคนตึงหลาย 37 ต่านก็อ้อเ็งเหตุการณียิ่งใหญ่ตีเกิดขึ้นกั้วแคว้นยูเดีย ตึงเก้าในกาลตีหลังจายอ้อหั้นบอกลเรื่อง *บทพิศมา* นั้น 38 คือว่าพระเจ้าเจิมพระเยซูจาวนาซาเรธด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตึงฤทธิอำนาจ พระเยซูเยียะสิ่งตีจี้ ไปผับไคว ตึงอ้อกษาคคนตีตึงเป้นชี้ยอ้อย่างตีอำนาจของมาร ย่อนว่าพระเจ้าอยู่ตึงพระองค์ 39 หมู่เขาก็เป้นพยานเ็งกานงานตึงหมดตึงเสียงตีพระองค์เยียะในกรุง *เยรูซาเล็ม* กับในแคว้นยูเดียตีนั้น หมู่เขาฆ่าพระองค์โดย *เขิงบนไม้กางเขน* 40 แต่ในวันตีสาม พระเจ้าเยียะหือพระเยซูเป้นขึ้นจากความต้าย ตึงหือพระองค์มาปากฎตีหือหั้น 41 แต่บ่ใจหือก้อย่างตี พระเจ้าเลือกคนตีจะเป้นพยานล่องหน้าไว้แล้ว คือหมู่เขาตีที่ตีกับพระเยซูหลังจากพระองค์เป้นขึ้นจากความต้ายแล้ว 42 พระเยซูส่งหือหมู่เขาออกไปเทศนาสิ่งสอนคนตึงหลาย กับหือหมู่เขาเป้นพยานว่า พระเจ้าตึงตึงพระองค์ไว้หือเป้นผู้พิพากษา ตึงคนตีมีอือตึงอยู่ กับคนตีต้ายไปแล้วตึง 43 หมู่ *ผู้เป้นปากเป้นเสียงแทนพระเจ้า* ตึงหลายก็เป้นพยานเ็งพระองค์ว่า ก้อย่างตีเจ้อวอจใจพระองค์จะอับกานยกตีเขาบาปโดยพระองค์”

คนต่างจ่าด อับพระวิญญาณบริสุทธิ์

44 เมื่อเปโตรกำลังอ้ออยู่นั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ลงมาอ้องกับคนตึงหลายตีฟังก้อย่างตีเรื่องของพระเจ้า 45 หมู่จาวยิวตีเป้นผู้เจ้อตีมาตึงตึงเปโตร ก็ปากันจิดใจในใจตีพระเจ้าหือพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่คนต่างจ่าดตึง 46 ย่อนหมู่เขาตีได้ย้นคนหมู่ตีอ้อภาษาอ้อๆ กับสรรเสริญพระเจ้า เปโตรก็อ้อขึ้นว่า 47 “บ่มีไฟตีจะว่าบ่หือคนหมู่ตีอ้อบทพิศมาด้วยน้ำตี ย่อนว่าหมู่เขาก็อับพระวิญญาณบริสุทธิ์เหมือนกับหมู่เขา” 48 เปโตรจึงส่งหือหมู่เขาเข้าอับบทพิศมาตีน้ำในนามของพระเยซูคริสต์ จากนั้นหมู่เขาก็จวนเปโตรหืออ้ออยู่กับหมู่เขาแหมสองสามวัน

เปโตรปึกไปกรุง เยรูซาเล็ม

11 หมู่ *อัครทูต* กับหมู่ป็น้องผู้เจ้อตีอยู่ในแคว้นยูเดียตีได้ย้นว่า *คนต่างจ่าด* ก็อ้อก้อย่างตีของพระเจ้าเหมือนกัน 2 แต่เมื่อเปโตรปึกมาตีกรุงเยรูซาเล็ม หมู่คนตีหั้นตึงตึงว่า *คนต่างจ่าด* ตึงอ้อพระเยซูควรเข้า *พิธีสุหนิต* ก็ตีต่านว่า 3 “เจ้าเข้าไปในบ้านของหมู่ตีเป้นได้เข้า *พิธีสุหนิต* ก็บ่ถูกตึง บ่ายบ่ป้อยังกั้นข่าวอ้อมกับหมู่เขาตึง”

4 เปโตรจึงเล่าเ็งสิ่งตึงต่างๆ ตึงเกิดขึ้นหือหมู่เขาฟังตึงแต่เก้าสุดบ่ายว่า 5 “ต่อนตีข้าพเจ้ากำลังอธิษฐานตีเมืองยัฟฟานั้น ข้าพเจ้าอยู่ในภาวะเ็งหลังเ็งตื้น แล้วหั้นนิมิต มีอย่างตีหนึ่งพ้อเหมือนผ้าสีแจ่งผืน

ใหญ่ลงมาเองเหมือนว่ามีคนกำแหงฝ่าลงมาจากฟ้ามาหาข้าพเจ้า⁶ ข้าพเจ้าปัดป้องออกไปในผ้าผืนนั้น หันมีสัตว์สี่ตีนเตี้ยวดิน สัตว์ป่า สัตว์เลื้อยคลาน กับนกในอากาศ⁷ แล้วข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงผู้ว่า ‘เปโตรหาย ลูกขึ้นมาฆ่าสัตว์หมู่ที่นี่เถิด’⁸ แต่ข้าพเจ้าก็ตอบว่า ‘อี บ่ได้องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าบ่เคยกินของต้องห้ามกว่าของเป็นมลทิน สัตว์หมู่นี้บ่เคยเข้าปากข้าพระองค์เลยสักคำ’

⁹ ‘มีเสียงจู่จากท้องฟ้าเป็นเนื้อที่ส่งว่า ‘สิ่งตีพระเจ้าเยเยหื้อ สะอาดแล้ว เจ้าบ่ควรถือว่าเป็นมลทิน’¹⁰ เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นอย่างเดียวกันถึงสามต่อ แล้วของตึงหมดก็ลอยบีกขึ้นไปบนท้องฟ้าแห่ม

¹¹ “เวลาเดียวกันนั้นก็สามคนมายืนติดหน้าบ้านตีข้าพเจ้าอยู่ ปลายคนหนึ่งให้หมู่เขามาจากเมืองซีซารียามาหาข้าพเจ้า¹² แล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์บอกข้าพเจ้าหื้อไปตวยหมู่เขาเถิด บ่ต้องสงสัย บ่ต้องผู้เจือตึงหคคนนี้ก็ไปตวยข้าพเจ้า แล้วหมู่เขาก็เข้าไปในบ้านของ โครเนลิอัสตีไว้คนมาหาข้าพเจ้า¹³ โครเนลิอัสก็หื้อหมู่เขาฟังว่า เขา หัน กุตสวรรค์ ยืนอยู่ในบ้านของเขา แล้วผู้ว่า ‘หื้อส่งคนไปตีเมือง ยัฟฟา ไปเจยซีโมนตีคนอ้องกันว่าเปโตรมาหา¹⁴ เปโตรคนนี้จะเล่า ถึงถ้อยคำตีเยเยหื้อตี้นกับสมาชิกในครอบครัวของตี้นได้ฮับ ความ รอดป็นบาปได้’

¹⁵ “เมื่อข้าพเจ้าตั้งเก้าผู้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ลงมาอยู่กับหมู่เขา เหมือนกับตีมาอยู่กับหมู่เขาตอนเริ่มต้นตี้น¹⁶ เยเยหื้อข้าพเจ้าก็ตี ถึงสิ่งตีพระเยชูผู้ว่า ‘ยอห์นหื้อฮับ บัพติศมา ด้วยน้ำ แต่หมู่เจ้าจะ ฮับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์’¹⁷ จาอันถ้าพระเจ้าหื้อพระ วิญญาณบริสุทธิ์กับหมู่เขา เหมือนหมู่เขาตีเจือวางไว้พระเยชูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าจะขัดขืนพระเจ้าก็ตีงบได้”

¹⁸ เมื่อหมู่เขาได้ยินจาอัน ก็เลิกว่าเปโตร แล้วปากันสรรเสริญ พระเจ้าว่า “พระเจ้าก็โผดหื้อสิทธ์คนต่างจำัด ตี้จะกลับใจจากบาปกับ ได้ฮับชีวิตนิรันดร์”

คริสตจักร ในเมืองอันท็อก

¹⁹ ฝ่ายหมู่ผู้เจือตีแตกทะเลและแจะไปต่อนตีมีกำนคำเขหลังจาก สเทเพนตาย ฟองก็ไปไท่แพวดินแดนพินเซีย ฟองไปเกาะไซปรัส ฟอง ผดไปแพวเมืองอันท็อก แต่คนหมู่นี้บอกถ้อยคำเรื่องพระเยชูหื้อ จาวยิวฟังเต้าอัน²⁰ ผู้เจือจาวเกาะไซปรัสกับจาวเมืองไซรินบางคนมา แพรเมืองอันท็อก แล้วปากันบอกข่าวตีเกี่ยวกับพระเยชูองค์พระผู้ เป็นเจ้าหื้อกับจาวกรีก²¹ ฤทธ์อำนาจขององค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่กับหมู่ เขา เยเยหื้อมีคนมาฮับเจือกับตวยต้ามองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นจำนวน นิก

²² ข่าวนี้เล่าลือไปแพวคริสตจักรในกรุงเยรูซาเล็ม คริสตจักรก็ส่ง บารนาบัสไปเมืองอันท็อก เปื่อฟ้อเหตุการณ์ตีเกิดขึ้นตี้น²³ เมื่อ บารนาบัสมาแพวเมืองอันท็อกแล้ว หันว่าพระเจ้าป็นปอนคนตี้น แต่ๆ เขาก็ตีใจขนาด แล้วหื้อกำลังใจกับหมู่เขาหื้อเจือฟงองค์พระผู้เป็น เจ้าอย่างมั่นคง²⁴ บารนาบัสเป็นคนตี มีความเจือเข้มแข็ง เขาได้ ฮับกำนดลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ จึงมีคนจำนวนนิกเข้ามาฮับ เจือองค์พระผู้เป็นเจ้า

²⁵ จากนั้นบารนาบัสก็ไปตวยหาเขาโลตีเมืองคาร์ซัส²⁶ เมื่อปะเขา โลแล้ว ก็ปามาตีเมืองอันท็อก แล้วตึงสองคนก็เข้าฮ่วมจุมจุมกับคน ในคริสตจักรตี้นเป็นเวลาตี้นตี้น ต้านตึงสองสิ่งสอนคนเป็น จำนวนนิก หมู่ผู้เจือได้จือว่าคริสเตียนเป็นครั้งแรกตีเมืองอันท็อกนี้ ละ

²⁷ ในเวลานั้นมี ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า บางคนลูกจาก กรุงเยรูซาเล็มตวยตางไปเมืองอันท็อก²⁸ มีคนตี้นในหมู่ตี้นจืออา กาบัส เขายืนขึ้นในตีจุมจุม แล้วตวยตี้นโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่า จะเกิดกำนกันฮอยครั่งใหญ่ไคว่อณาจักรโรม (เหตุการณ์นี้เกิดขึ้น ในสมัยของจักรพรรดิคลาวดิอัส)²⁹ ยอนจาอันหมู่ผู้เจือตี้อยู่ใน เมือง อันท็อก ก็ตกลงกันตีจะหื้อความจ้วยเหลือกับหมู่ตี้นองผู้เจือตี

อาศัยอยู่ในแคว้นยูเดีย ตามแวงตีจะจ้วยได้³⁰ หมู่เขาก็เยเยจาอัน คือเก็บฮอมเงินค่า แล้วมอบหื้อบารนาบัสกับเขาโลเอาไปหื้อ ผู้ปกครองของคริสตจักรในกรุงเยรูซาเล็ม

กษัตริย์เฮโรดคำหมู่ผู้เจือของพระเจ้า

12 เวลานั้นกษัตริย์เฮโรดยับบางคนใน คริสตจักร เขาตีงใจจะ คำหมู่ผู้เจือ² ต้านสิ่งหื้อเอาดาบฆ่ายาขอบฮายของยอห์น ตาย³ เมื่อกษัตริย์เฮโรดหันว่าเยเยจาอีเยเยหื้อหมู่จาวยิวปออกปอใจ จึงส่งหื้อไปยับเปโตรมาแห่มคน ซึ่งตีตึงงานกันเข้าหมมบึงบใส่เจือ⁴ หลังจากยับเปโตรมาแล้ว ก็เอาไปขังไว้ในคอก แล้วส่งทหารจำนวนสี่ หมู่ๆ ละสี่คนเปียนเวรกันเฝ้าเปโตรไว้ ตึงใจว่าเมื่อเสียงสุดงานตี้น แล้ว ก็จะเอาเปโตรออกไปตัดสินต่อนักคนตึงหลาย⁵ ยอนจาอัน เปโตรจึงถูกขังไว้ในคอก แต่ว่าคริสตจักรปากันอธิษฐานฮอนวอนต่อ พระเจ้าเพื่อเปโตร

เปโตรออกจากคอก

⁶ ต่อนเมื่อคืนก่อนตีเฮโรดจะปาเปโตรออกมาจากคอก มีทหารสอง คนอยู่ส่งป่างข้าง เปโตรกำลังหลับอยู่หว่างข้าง มีเจือกเหล็กสอง เลินล่ามตี้นไว้ มีทหารยามยืนเฝ้าอยู่หน้าปะตูคอกตวย⁷ จู่ๆ ก็มี กุตสวรรค์ องค์ตีงขององค์พระผู้เป็นเจ้ามาปากฎ แล้วมีแสงส่องเข้ามา ในห้องตีเปโตรนอน กุตสวรรค์จี้ข้างเปโตรหื้อตี้นแล้วบอกวว่า “ชะใจ ลูกขึ้นมาเวยๆ” กำนั้นเจือกเหล็กก็หละออกจากมือของเปโตรตึงสอง เลิน⁸ กุตสวรรค์ก็บอกเปโตรว่า “เอาผ้าตึงมัดแวง แล้วสุบเก็บ เหยีย” เปโตรก็เยเยตวย จากนั้นกุตสวรรค์ก็บอกแห่มว่า “ใส่เสื้อ แล้ว ตวยกันเฮามา”

⁹ เปโตรจึงตวยกุตสวรรค์ตี้นออกไป แต่บ่ฮู้ว่าตีกุตสวรรค์กำล้ง เยเยตี้นเป็นเหตุการณ์เกิดขึ้นแต่ๆ ต้านก็ตีว่าฝันไป¹⁰ ตึงสองก็ตวย กายยามจันตี้นกับยามจันตี้นสอง จันมาถึงปะตูเหล็กตีจะเข้าไปใน เมือง ปะตูตี้นก็เปิดฮ้อออกเอง ตึงสองออกไปตวยก้างกองเลินตีง แล้วกุตสวรรค์ก็หายไป

¹¹ แล้วเปโตรก็ฮู้สึกตีงจือว่า “บ่าเตี้ยนตีเฮาฮู้แล้ววว่าเป็นเรื่องตี องค์พระผู้เป็นเจ้าส่งกุตสวรรค์ของพระองค์มาจ้วยชีวิตเฮา หือรอด ปินจากอำนาจของเฮโรด กับจากกำนคาคหมายของจาวยิว”

¹² เมื่อเปโตรก็ตีงจือแล้ว ก็ไปตีบ้านของมารีย์แม่ของยอห์นตีมี แหมจือว่ามาระโก ตี้นตีมีหลายคนจุมจุมอธิษฐานกันอยู่¹³ เปโตรก็ ไปเกาะปะตูจันนอกบ้าน มีสาวไว้คนตีงจือโรดาเตี้ยมาฟ้อ¹⁴ เมื่อ บางจ้าวว่าเป็นเสียงของเปโตร ก็ตีใจขนาดถึงกับล่นบีกเข้าไปในบ้าน แตนตีจะไซปะตูหื้อเปโตร แล้วบอกคนตึงหลายว่า “เปโตรมายืนอยู่ตี ปะตูบ้าน”¹⁵ คนหมู่ตี้นก็ปากันว่า “เป็นบ้าไปแล้วกา” แต่นางยืนยัน ว่าเป็นจาอันแต่ๆ หมู่เขาจิงว่า “เป็นกุตสวรรค์ประจำ้วตี้น † เปโตร แ่นๆ”

¹⁶ ส่วนเปโตรก็ยังเกาะอยู่ตึงๆ เมื่อหมู่เขาไซปะตูแล้วหันเปโตร ก็ ปากันจิดขนาด¹⁷ แต่เปโตรโบกมือหื้อตักไว้ก่อน แล้วตีงเก้าเล่าหื้อ หมู่เขาฟังถึงเรื่องตีงองค์พระผู้เป็นเจ้าจ้วยเขาออกมาจากคอกได้จา ไถ แล้วเปโตรก็บอกวว่า “ขอเอาเรื่องตีงไปเล่าหื้อยาขอบกับหมู่ตี้นองผู้ เจือฟงตวย” หลังจากนั้นเปโตรก็ออกจากบ้านไปตึงอื่นเหยีย

¹⁸ ถึงแจ่งเจ้ามา หมู่ทหารก็วิญวายบ่ฮู้ว่าเกิดอะหยังขึ้นกับเปโตร ¹⁹ กษัตริย์เฮโรดส่งหื้อเขาหาเปโตรแต่บ่ปะ จึงฮอบฮวนหมู่ทหาร ยาม แล้วส่งหื้อปาหมู่ทหารยามไปฆ่าเหยีย หลังจากนั้นกษัตริย์เฮโรดก็ ตวยตางออกจากแคว้นยูเดียไปอย่างฮ้อยตีเมืองซีซารียาเวลานตีง

† จาวยิวเชื่อว่าคนเขาถูกตี้นกุตสวรรค์ประจำ้วตี้นฟ้อกอยเฮา กับสามารถแสดงเป็น ตัคนตี้นได้

กษัตริย์เฮโรดตาย

20 กษัตริย์เฮโรดโหดห้าวเมืองไทรกะกับจาวเมืองไซดอนขนาดสองเมืองนั้นจึงส่งหมู่ผู้แทนมาหาท่าน ก่อนมาหาท่าน หมู่เขาอับความจิวเหลือจากบลิสทัสดีเป็นผู้จิวยส่วนตัวของกษัตริย์เฮโรดแล้วขอหื้อปาไปคืนดีกับกษัตริย์เฮโรด ย้อนต้องเป็งปาอาหารจากดินแดนของกษัตริย์เฮโรด

21 ในวันดีกษัตริย์เฮโรดเลือกไว้แล้วนั้น ท่านแต่งกษัตริย์เต็มยศขึ้นนั่งบนบัลลังก์ แล้วอุ้ตต่อคนตังหลาย 22 หมู่คนก็ปากันเอ็นเสียงดังว่า “นี่คือเทพเจ้าอุ้แต่ย์ บั้ใจคนอุ้เม่อ” 23 สักคำเดียวก็มีทูตสวรรค์องค์หนึ่งขององค์พระผู้เป็นเจ้าเยียะหือเฮโรดเป็นโรคอ้าย ย้อนท่านยอมอับก้านยกย่องนี้ กับหือเกียรติตัวเก่าแต่่นหือเกียรติพระเจ้า แล้วกษัตริย์เฮโรดก็ถูกขี้ตีกับขบกันตัวจั้นต้าย

24 แต่ถ้อยคำของพระเจ้าก็แฟไป มีคนอับเจื่อนักขึ้นไปตักๆ

25 เมื่อบาร์นาบัสกับเซาโลเยียะก้านตั้งอับมอบหมายเสร็จแล้ว คือเอาสตาจมาจิวเหลือ ก็ปากันเตียวตางออกจากรุง เยรูซาเล็ม ปีกไปเมืองอันท็อกกับปายอหันตีมีแหมจื่อว่ามาระโกไปตวย

ส่งบาร์นาบัสกับเซาโลไปเยียะก้านพิเศษ

13 ใน คริสตจักร ดีเมืองอันท็อก มีหมู่ ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า กับหมู่อาจารย์คือ บาร์นาบัส ลิโมนตีมีแหมจื่อหนึ่งว่านิเคอร์ ลูสิอัสเป็นจาวเมืองไซริน มาเนาเอน (คนดีได้อับก้านเสียงดูมาตวยกันกับเฮโรดเจ้าเมืองตั้งแต่เป็นหละอ่อนแล้ว) กับเซาโล 2 เวลาดีหมู่เขามีสักงานองค์พระผู้เป็นเจ้ากับ กือลอสอดอาหาร อยู่ นั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ ก็อุ้กับหมู่เขาว่า “หือแต่งตั้งบาร์นาบัสกับเซาโลไว้สำหรับก้านงานดีเฮ้ออ้งหือหมู่เขาเยียะ” 3 หลังจากปากัน กือลอสอดอาหารกับอริชฐานแล้ว ก็วางมือบนหัวบาร์นาบัสกับเซาโล เป้อมอบหมายหือเยียะก้านพิเศษ จากนั้นก็ส่งตั้นตึงสองไป

บอก ข่าวดี ดีเกาะไซปรัส

4 พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็นำตั้นตึงสองไปเมืองเซลูเซีย แล้วหมู่เขาทีลงเฮ้อจากตีหันไปดีเกาะไซปรัส 5 เมื่อมาแผเมืองซาลามิสในเกาะนั้น หมู่เขาบอกเรื่องถ้อยคำของพระเจ้าใน รสรมศาลา ของจาวยิว ยอห์นตีมีแหมจื่อว่ามาระโกก็อยู่ตวยในฐานะผู้จิวย

6 หมู่เขาปากันเตียวตางไคว้เกาะไปจั้นแผเมืองปาไฟส ดีหันหมู่เขาปะจาวยิวคนหนึ่งจื่อบารเยชู เป็นคนใจเวกมนตรีกาถากับอ้างว่าตัวเก่าเป็นผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า 7 เขาอยู่ตวยเจ้าเมืองจื่อเซอร์จิวส เปลาซุ ซึ่งเป็นคนอู้คนหลวก เจ้าเมืองเจญบาร์นาบัสกับเซาโลมาหา เปื่อหืออุ้ถ้อยคำของพระเจ้าหือฟัง 8 แต่เอสิมาสนักเวกมนตร (เอสิมาสเป็นนือภาษากรีกของบารเยชู) อี้จู้ขัดขวางบาร์นาบัสกับเซาโล กับอิจวนเจ้าเมืองบ่หือเจื่อ 9 แต่เซาโลตีอ้องแหมจื่อว่าเปาโล ก็ได้อับก้านดลใจจากรพระวิญญาณบริสุทธิ์ เขาปากันต้อไปดีเอสิมาสแล้วจื่อว่า 10 “เจ้าเป็นลูกของมาร เป็นค้ตรู้บองความดีตังหลาย ในตัวของเจ้ามีแต่กลอุบายให้อ้ายชะปะชะเปิด เจ้าตึงจะบ่หยุดตีจะฮิเปียนความจริงเกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้าหือเป็นเรื่องบ่แต่สิกเตือกา 11 ฟ่อเน่อ องค์พระผู้เป็นเจ้าจะลงโต้เขเยียะหือเจ้าต้อบอดฟ่อบ่หันแสงแดด จั้นถึงเวลาดีพระเจ้ากำหนดไว้” แล้วเอสิมาสตีต้อบอดบ่าเตียวนั้นเลย เขาจิงชวามหาคนหือจูงมือเขาไป 12 เมื่อตั้นเจ้าเมืองหันเหตุการ์ณดีเกิดขึ้นน้นก็อับเจื่อ ย้อนอัครจรรยาใจในกาसन เรื่ององค์พระผู้เป็นเจ้า

ไปเมืองอันท็อกในแคว้นปิสิดีย

13 เปาโลกับหมู่ของตั้นลงเฮ้อจากเมืองปาไฟสไปเมืองเปอรกาในแคว้นปิมพิเลีย แต่ยอห์นแยกตัวออกจากหมู่เขาปีกไปกรุงเยรูซาเล็ม¹⁴ จากเมืองเปอรกาตั้นหมู่เขานั้นก็ยั้งเตียวตางต้อไปจั้น

แผเมืองอันท็อกในแคว้นปิสิดีย เมื่อถึง วันสะบาโต เปาโลกับบาร์นาบัสเข้าไปนั่งอ่วมในธรรมศาลาของจาวยิว 15 หลังจากอ่านหนังสือ *บทบัญญัติ* ของโมเสสกับข้อเขียนของหมู่ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าต้ามวาระก้านนบัสก้านแล้ว หมู่นายธรรมศาลาส่งคนมาบอกบาร์นาบัสกับเปาโลว่า “บีนองเหย ถ้าตั้นมีก้าหือก้าลังใจคนตังหลาย ขอเจญออกมาอุ้เตือะ” 16 เปาโลก็ยืนขึ้นยกมือโบกหือตักแล้วจื่อว่า

“ฟังหือดีจาวอิสราเอลกับตั้นตึงหลายดีเคาพยำเก่งพระเจ้า 17 พระเจ้าของจาวอิสราเอลเลือกบืออูียแม่หม่อนของหมู่เขาไว้ เยียะหือเขาหมู่บั้นจ่าเรญเตบโตขึ้นต้อนอยู่ในแผ่นดินฮียิปต์ แล้วพระองค์ก็ปาหมู่เขาออกมาจากประเทศนั้นด้วยฤทธิ์อำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ 18 พระองค์อดทนต้อก้านเยียะตัวของหมู่เขาในดินแดนถูรกันดารเป็นเวลาประมาณสี่สิบปี 19 พระเจ้าไล่หือคนเจ็ดจิดัก † ออกไปจากแผ่นดินคานาอัน แล้วแบ่งแผ่นดินของคนจิดักหมู่บั้นหือจาวอิสราเอลไว้เป็นมรดก 20 เหตุหมู่บั้นเกิดมาเป็นเวลาประมาณสี่ร้อยห้าสิบปี

“หลังจากนั้นพระเจ้าก็หือหมู่ผู้วินิจจิวปกครองฟ้อกอยหมู่เขา จั้นมาแผสมัยของซามูเอลผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า 21 ต้อนนั้นจาวอิสราเอลขอหือมีกษัตริย์ พระเจ้าจึงแต่งตั้งซาอูลลูกบ่าวของคิชตีมาจากเผ่าเบนยามินหือเป็นกษัตริย์ของหมู่เขา ซาอูลครอบครองอยู่สี่สิบปี 22 หลังจากพระเจ้าถอดซาอูลออกจากตำแหน่งกษัตริย์แล้ว ก็ตั้งดาวิดขึ้นเป็นกษัตริย์ของจาวอิสราเอลแทน พระองค์อุ้เก็งดาวิดว่า ‘เฮาหันว่าดาวิดลูกบ่าวของเจสซีเป็นคนดีเฮาเป็งใจขนาด ย้อนว่าเขาเยียะก้าสิ่งกืออย่างดีเฮาคั้หือเขาเยียะ’

23 “แล้วจากเจือสายของกษัตริย์ดาวิดนี้ละ พระเจ้าโผดหือจาวอิสราเอลตังหลายมีพระผู้จิวยหือ รอดปินบาปโต้เข เกิดมาคือ พระเยชู ต้ามดีสัญญาไว้แล้วนั้น 24 แต่ก่อนดีพระเยชูจะตั้งเกียเยียะก้านของพระเจ้า ยอห์นบอกจาวอิสราเอลตังหลายเก็งเรื่องก้านอับ *บพิตสมา* ด้วยน้ำ เปื่อแสดงว่ากลับใจจากรบาปแล้ว 25 เมื่อยอห์นเยียะก้านต้ามหน้าดีเคือบเสร็จก็ถามว่า ‘หมู่ตั้นก็คิดว่าข้าพเจ้าเป็นไฟกา ข้าพเจ้าบ่ให้คนดีตั้นตึงหลายกองถ่า แต่ฟ่อเน่อ จะมีแหมคนหนึ่งมาเมื่อลูนข้าพเจ้า ซึ่งข้าพเจ้าบ่ควรแม่แต่จะแก้เจือกมิดเก็บของตั้น’

26 “บีนองตึงหลายดีเป็นลูกหลานของอับราฮัม กับหมู่ตั้นตีเป็นคนตางจิดัก ดีเคาพยำเก่งพระเจ้า หือฟ่อไว้เน่อ ถ้อยคำเรื่องความรอดปินบาปโต้เขนี้ ได้ส่งมาเก็งเฮาตังหลายแล้ว 27 ส่วนจาวอิสราเอลต้ออาศัยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มกับผู้ปกครองบ้านเมือง บ่หันว่าพระเยชูเป็นพระผู้จิวยหือรอดปินบาปโต้เข แต่ดีหมู่เขาตัดสินลงโต้เขพระองค์นั้น ก็เป็นไปต้ามก้าทำนายนของหมู่ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าต้ออ่านกิวันสะบาโต 28 ขนาดว่าหมู่เขาหาความผิดบ่ได้ดีจะฆ่าพระองค์ แต่หมู่เขายังอ้องขอหือปีลาตฆ่าพระองค์เหย 29 เมื่อหมู่เขาเยียะสำเร็จต้ามดีพระคัมภีร์เขียนไว้เกี่ยวกับพระเยชูแล้ว มีคนเอาศพของพระองค์ลงมาจากไม้กางเขน แล้วเอาไปวางไว้ในอุโมงค์ฝังศพ 30 แต่พระเจ้าเยียะหือพระเยชูเป็นขึ้นจากความต้าย 31 พระเยชูปากฎตัวหือคนดีเกยเตียวตางกับพระองค์จากแคว้นกาลิลีไปกรุงเยรูซาเล็ม หันเป็นเวลาหลายวัน ต้อนนี้หมู่เขาเป็นพยานเล่าเรื่องของพระองค์ หือจาวอิสราเอลตังหลายฟัง

32 “ดีเฮาสองคนมาตีนี้ ก็เปือบอกข่าวดีหือตั้นตึงหลายฟัง คือพระสัญญาดีพระเจ้าหือบืออูียแม่หม่อนของหมู่เขาไว้ พระองค์ก็ต้อพระสัญญาดีสำหรับหมู่เขาตีเป็นลูกหลานของหมู่เขาครบแล้ว 33 โดยเยียะหือพระเยชูเป็นขึ้นจากความต้าย อย่างดีเขียนไว้ในหนังสือสดุดีบทดีสองว่า

‘เจ้าเป็นลูกของเขา
วันนี้เฮาได้เป็นบือของเจ้า’ ††

34 พระเจ้าเยียะหือพระเยชูเป็นขึ้นจากความต้ายบ่หือตัวเน่านั้น เหมือนดีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า

† เฉลยธรรมบัญญัติ 7:1 †† 13:33 สดด. 2:7

‘เราจะหื้อปอนตีแ่นอนกับศักดิ์สิกร์แก่ต้าน
 ตีสัญญาไว้กับกษัตริย์ดาวิดนั้น’ †
 35 ก็มีแหมข้อนี้ในพระคัมภีร์ที่อู๊วว่า
 ‘พระองค์จะบ่หื้อองค์บ่สิกร์ของพระองค์เปื่อยเนาไป’ ††
 36 กษัตริย์ดาวิดบ่ได้หื้อหมายเลิงตัวเก่า ย้อนต้านฮับใจพระเจ้าตาม
 ความต้องการของพระองค์ในเวลามีชีวิตอยู่ เมื่อตายไปศพของต้าน
 ก็ฝังไว้ในที่ฝังศพของปออู๊ยมแม่หม่อน แล้วยกเปื่อยเนาไป 37 แต่พระ-
 เยชูผู้ตีพระเจ้าเยเยหื้อเป็นขึ้นจากความตายนั้นบ่เปื่อยเนาเลย
 38 “ย้อนจาอันบ่บ่้องตังหลายเหย โดยสิ่งตีพระเยชูได้เยเย-
 ข้าพเจ้าบอกหื้ออู๊วว่ามีก้านยกได้ขบมาป 39 โดยพระเยชู กู้คนตีเจื้อวาง
 ใจในพระองค์จะเป็นบาปโต้ชก้อย่าง ตีคนถือบทบัญญัติขของโมเสส
 สามารถปินบาปโต้ชได้ 40 จงหละวังหื้อดี เปื่อกำของหมู่ผู้เป็นปากเป็น
 เสียงแทนพระเจ้าที่อู๊วไว้นั้นจะบ่เกิดขึ้นกับหมู่ต้าน คือ
 41 ‘พ่อเน่อ เจ้าตังหลายตีถูกดูแควนถ้อยกำของพระเจ้า
 หื้อเจ้าตังหลายจิดใจแล้วพินาศบิหาย
 ย้อนเราจะเยเยสิ่งนี้ในสมัยของเจ้าตังหลาย เซ็งเป็นสิ่งที่เจ้าจะบ่
 เจื้อ

แม้ว่ามีคนมาบอกตีตาม’ ‡ “
 42 ตอนตีเปาโลกับบารนาบัสกำลังเตียวออกไปจากธรรมศาลานั้น
 ก็มีคนมาอ้อนวอนขอหื้อปิกมาอู๊วเรื่องนี้แหมในวันสะบาโตต่อไป 43
 หลังจากคนออกจากตีประชุมนั้นแล้ว ก็ปากันปิกบ้านไฟเอือนมัน แต่
 มีจาวยิวหลายคนตัง คนต่างจาด หลาย คนตีเข้าฮิตศาสนายิวกับ
 เครื่องศาสนาตวยเปาโลกับบารนาบัสไป ตันตังสองจิกจวนหื้อหมู่เขา
 เบ็งพระคุณของพระเจ้าอย่างมันคง

44 ในวันสะบาโตถัดไป คนเคือบเสียงตังเมืองมาจุมนุมนกันฟังถ้อย
 กำขององค์พระผู้เป็นเจ้า 45 เมื่อจาวยิวหันหมู่คนปากันมาจันวนนิก
 ก็ขอขขนาด จิงอู๊วคิดค้ำกำของเปาโลอย่างหยวนคาย 46 แต่เปาโล
 กับบารนาบัสอู๊วอย่างบ่กลัวว่า “จ่าเป็นตีจะต้องอู๊วถ้อยกำของ
 พระเจ้าหื้อต้านตังหลายฟังก่อน แต่เมื่อต้านตังหลายบ่เอา กับหันว่า
 ตัวเองนี้บ่เหมาะบ่เบ็งตีจะฮับชีวิตนิรันดร์แล้ว จาอันหมู่เราจะปากันไป
 หาคคนต่างจาด 47 ย้อนองค์พระผู้เป็นเจ้าสั่งหมู่เขาผ่านผู้เป็นปากเป็น
 เสียงแทนพระเจ้าสมัยก่อนว่า

‘เอาแต่งตังหื้อเจ้าเป็นแสงสว่างกับคนต่างจาด
 เปื่อคนตังโลกจะรอดปินบาปโต้ชผ่านเจ้า’ † “

48 เมื่อคนต่างจาดได้ยินจาอัน ก็ดีอกดีใจ กับสรรเสริญองค์พระผู้
 เป็นเจ้าสำหรับถ้อยกำของพระองค์ แล้วยคนตีพระเจ้าเลือกไว้เปื่อจะ
 ฮับชีวิตนิรันดร์ ก็ฮับเจื้อพระองค์

49 ถ้อยกำขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็แผ่ขยายออกไปไคว่ดินแดนแคว
 นั้น 50 แต่หมู่จาวยิวไปส่วยหมู่แม่ญิงคนต่างจาดตีมีฐานะดีกับบับถือ
 พระเจ้า ตังหมู่ปอจายตีเป็นใหญ่เป็นโตในเมือง หื้อปากันคำเขแล้วไล่
 เหิบเปาโลกับบารนาบัสออกไปจากดินแดนของหมู่เขาเหย 51 แล้ว
 เปาโลกับบารนาบัสปากันปิดขี้ฝุ่นตีติดตีเป็นก้านบ่ยอมฮับหมู่เขา
 แล้วปากันเตียวตางไปเมืองอโคนิยม 52 ส่วนหมู่ผู้เจื้อก็ตีใจขนาดตัง
 ได้ฮับก้านดลใจจากพระวิญญาณบ่สิกร์ตวย

เปาโลกับบารนาบัสอยู่ตีเมืองอโคนิยม

14 ตีเมืองอโคนิยมหันก็เหมือนกัน คือเปาโลกับบารนาบัสเข้า
 ไปใน ธรรมศาลา ของจาวยิว หมู่ต้านบอก ข่าวดิ เก่งขนาด
 จันจาวยิวกับ คนต่างจาด จันวนนิกฮับเจื้อ 2 แต่หมู่จาวยิวตีบ่ยอม
 ฮับเจื้อปากันส่วย คนต่างจาด หื้อขิดหมู่บ่บ่้องผู้เจื้อ 3 ส่วนเปาโลกับ
 บารนาบัสก็อยู่ตีหันเมินนิกแคะ แล้วยบอกเรื่ององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่าง
 บ่กลัว พระองค์พิสูจนว่าถ้อยกำตีหมู่เขาอู๊วเกี่ยวกับพระคุณของ
 พระองค์เป็นแท้ โดยไผดหื้อหมู่เขาเยเยหมายสำคัญกับก้าน

† 13:34 อสย. 55:3 †† 13:35 สดด. 16:10 ‡ 13:41 ฮมก. 1:5 †† 13:47 อสย. 49:6

ปาฏิหาริย์ต่างๆ ได้ 4 คนตังหลายในเมืองนั้นแตกออกเป็นสองหมู่
 หมู่หนึ่งอยู่ฝ่ายจาวยิว แหมหมู่หนึ่งอยู่ฝ่าย อัครทูต
 5 คนต่างจาดกับจาวยิวบางคนฮ่วมกับหมู่ผู้นำของหมู่เขา ปากัน
 วางแผนก้านจะเยเยฮ้าย ตังจะเอาปากันขวางเปาโลกับบารนาบัสหื้อ
 ต่าย 6 แต่ต้านตังสองอู๊วแผนก้านนี้เหยก่อน จิงหนีไปตีเมืองลิสตรา
 กับเมืองเดอร์บีในแคว้นลิกาโอเนีย กับหมู่บ้านนอกต้ามหมู่เมืองแคว
 นั้น 7 ตีหันต้านตังสองก็ฮับบอกข่าวตีแหม

เปาโลอยู่ในเมืองลิสตรากับเมืองเดอร์บี

8 ตีเมืองลิสตรามีปอจายตีบ่ตีคนหนึ่งนั้งอยู่ เขาเตียวบ่ได้มา
 ตังแต่เกิดแล้ว 9 ปอจายคนตีกำลังนั้งฟังเปาโลอู๊วเยเย เปาโลก็ปิก
 ต่าพ่อมาตีเขา แล้วยหันว่าเขามีความเจื้อปอตีจะฮับก้านฮักหาหื้อหาย
 ได้ 10 เปาโลจิงเอิ้นเสียงตังว่า “ลูกขึ้นยืน” แล้วยปอจายคนตีบ่ตีพะ
 หลาดลูกขึ้นยืนแล้วเตียวไป 11 เมื่อคนตังหลายหันสิ่งตีเปาโลได้เยเย-
 แล้วยนั้น หมู่เขาก็ปากันเอิ้นเป็นภาษาลิกาโอเนียว่า “หมู่เทพเจ้าได้ตะ
 แผลงเป็นคน ‡ ลงมาหาหมู่เขาแล้ว” 12 หมู่เขาจิงฮ้องบารนาบัสว่า
 เทพเจ้าซุส แล้วยฮ้องเปาโลว่าเทพเจ้าเฮอร์เมส ย้อนว่าเปาโลเป็นคนอู๊
 †† 13 มีศาลเทพเจ้าซุสอยู่นอกเมืองบ่ใกล้เท่าใด ปุโรหิต จิงจันวิหลาย
 ตัวกับตีบวงจิดดอกไม้หลายปวงมาตีบ่ตีเมือง ย้อนเขาก็กับคนตัง
 หลายตังใจจะถวายเครื่องปุจาแก่หมู่อัครทูต 14 แต่เมื่อบารนาบัสกับ
 เปาโลอู๊วจาอัน ก็สีกเสื่อผ้าของตีเก่า แล้วยก็ส่นเข้าไปก้างคนหมู่
 นั้นฮ้องเอิ้นว่า 15 “กำเดี่ยวก่อน ตันตังหลายปากันเยเยจาอู๊เยเย-
 หยิง หมู่เขาก็เป็นคนบ่ตายเหมือนกัน หมู่เขามาตีตีบ่บ่อกข่าวตีหื้อ
 กับหมู่ต้าน เปื่อต้านตังหลายจะได้บั้นหลังตีจากสิ่งหมู่ตีตีบ่มีกำบ่มี
 ประโยชน์ แล้วยเข้ามาหาพระเจ้าผู้มีชีวิตอยู่ ตีสร้างตึงฟ้า แผ่นดิน
 โลก ตึงทะเล กับของตึงหมดตีอยู่ในตีหมู่ตีนั้น 16 ในอดีตพระองค์
 ยอมหื้อคนแต่ละจาดเยเยตามใจตีตัวเก่า 17 แต่โดยสิ่งตีดี ตีเยเยต่อ
 คน พระองค์ก็หื้อหลักฐานมาบ่เกยขนาดว่าพระองค์มีอยู่ อย่างเจิน
 พระองค์ไผดหื้อมีฝนตจากตึงฟ้า มีพืชผลต้ามทะเลดู พระองค์
 เลียงดูหื้อต้านตังหลายกั้นฮ้อม กับเยเยหื้อจันเจอบานขนาด” 18 เถิง
 แม้จ่าอู๊จอันแล้ว เปาโลกับบารนาบัสฮับห้ามบ่หื้อคนตังหลายเอาจัน
 ถวายเป็นเครื่องปุจาแก่หมู่เขาเคือบตี

19 แล้วยมีจาวยิวบางคนมาจากเมืองฮันท็อกกับเมืองอโคนิยม
 จิกจวนคนตังหลายเข้าฮ่วมกับหมู่เขา แล้วยปากันเอาปากันขวางเปาโล
 เมื่อตีคิดว่าเปาโลต่ายแล้ว ก็ปากันลากออกไปไวนอกเมือง 20 แต่หลัง
 จากหมู่ผู้เจื้อปากันมาฮันแควนเปาโลไว้ ตันก็ลุกขึ้นเตียวเข้าไปใน
 เมือง วันต่อมาเปาโลกับบารนาบัสก็เตียวตางไปตีเมืองเดอร์บี

เตียวตางปิกฮันท็อกในแคว้นซีเรีย

21 เปาโลกับบารนาบัสบอกข่าวตีในเมืองเดอร์บีนั้น มีคนเข้ามาฮับ
 เจื้อจันวนนิก จากันต้านตังสองปากันปิกไปเมืองลิสตรา เมือง
 อโคนิยม กับเมืองฮันท็อก 22 เปื่อจิวยหื้อหมู่ผู้เจื้อมีความเจื้อ
 เข่มเข่งขึ้น ตังหื้อกำลังใจตีจะเจื้อมันคงต่อไป แล้วยบอกหื้อเขาตัง
 หลายอู๊วว่า เขาตังหลายจ่าเป็นตึงทนความตักยากล้าบากก่อนตีจะ
 เข้าใน แผ่นดินของพระเจ้า ได้ 23 เปาโลกับบารนาบัสแต่งตัง
 ผู้ปกครองในแต่ละ คริสตจักร ตันตังสองอริษฐานกับ ถือศีลอด
 อาหาร แล้วยมอบผู้ปกครองหมู่ตีไว้กับองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ตีหมู่เขา
 เจื้อวางใจนั้น

24 แล้วยเปาโลกับบารนาบัสเตียวตางผ่านแคว้นปีสิเตียวไปแคว้น
 ปิมฟีเลีย 25 หลังจากบอกข่าวตีเรื่องพระเยชูในเมืองเปอร์กาแล้ว ก็
 เตียวตางลงไปเมืองฮักทาลิยา 26 ตันตังสองนั้งเฮื้อจากตีตีบ่ปิกไป
 เมืองฮันท็อกในแคว้นซีเรีย เซ็งเป็นสถานที่หมู่ผู้เจื้อได้อริษฐานมอบ

‡†† เทพมีเรื่องเล่าว่าเทพเจ้าซุส กับเทพเจ้าเฮอร์เมส เทพตะแผลงเป็นคนมาแคว่
 หาจาวเมืองลิสตรา ††††† เทพเจ้าซุสเป็นเทพเจ้าใหญ่ของหมู่เขา เทพเจ้าเฮอร์เมสเป็น
 เทพเจ้าผู้ตีมีหน้าตีสื่อสารนำข่าวมาบอกหมู่เขา

ด้านตีสองไว้กับพระเจ้าหือพ่อคอยตามความดีของพระองค์ สำหรับงานที่ได้เยี่ยะเสร็จแล้วบ่าเดี๋ยวนี

27 เมื่อมาแพวแล้ว ด้านตีสองอ้องหมู่ผู้เจือมาจุมมกัน แล้วเล่าเถิงกำนงานต่างๆ ทีพระเจ้าได้เยี่ยะอ่วมกับหมู่เขา ติงเรื่องพระเจ้าหือคนต่างจำดมาอับเจือตวย 28 ด้านตีสองก็ย่างอยู่กัหมู่ผู้เจือตีหั้นเป็นเวลาเมิน

กำนประชุมในกรุง เยรูซาเลิม

15 มีบางคนเดียวตางลงมาจากแคว้นยูเดีย แล้วสั่งสอนหมู่ปี่น้องผู้เจือตีเมืองอันท็อกว่า “ถ้าบ่ได้เข้า *พิธีสุหนัต* ตาม *บทบัญญัติ* ของโมเสส ก็จจะ *รอดป็นบาปได้* บ่ได้” 2 กำสอนจาอี่เปาโลกับบารนาบัสบ่หันตวยสักหน้อย จึงเถียงกันกับหมู่ที่สอนนั้นอย่างหนัก หมู่ผู้เจือจึงแต่งตีเปาโลติงบารนาบัสกับผู้เจือบางคนในหมู่เขาหือไปกรุงเยรูซาเลิม เพื่อบีึกษาหรือกับหมู่ *อัครทูต* ติงหมู่ผู้ปกครองเกี่ยวกับเรื่องนี

3 *คริสตจักร* ก็ส่งคนหมู่ปี่น้องออกเดี่ยวตางไป เมื่อผ่านแคว้นฟีนิเซียกับแคว้นสะมาเรีย หมู่ปี่น้องก็เล่าเรื่องว่า *คนต่างจำด* เข้ามาอับเจือพระเจ้า หมู่ปี่น้องผู้เจือตีหั้นฟังจาอันทีปากันตีใจขนาด

4 เมื่อเดี่ยวตางมาแพวกรุงเยรูซาเลิมแล้ว หมู่อัครทูตกับหมู่ผู้ปกครองกับคนในคริสตจักรทีปากันมาต้อนอับ แล้วหมู่เขาตีเดี่ยวตางมาก็เล่าเรื่องทีพระเจ้าเยี่ยะผ่านตางหมู่เขา 5 แต่ผู้เจือบางคนตีเป็นสมาชิกลุ่ม *ฟาริสี* ยืนขึ้นอู้ว่า “หมู่ *คนต่างจำด* ทีอับเจือจำบ่ต้องเข้าพิธีสุหนัตกับต้องถือตามบทบัญญัติของโมเสสตวย”

6 ฝ่ายหมู่อัครทูตกับหมู่ผู้ปกครองในคริสตจักรจึงจุมมหารือกันเกี่ยวกับเรื่องนี้ 7 หลังจากเบีึกษากันนักแล้ว เปโตรก็ยืนขึ้นอู้ว่า “ปี่น้องตางหลายเหย ด้านทีอู้แล้วเถิงเวลาหวัททีนตีพระเจ้าเลือกข้าพเจ้าจากตีกำนหมู่ปี่น้องไปบอก *ข่าวดี* หือคนต่างจำดฟัง เพือเขาหมู่ปี่น้องจะได้อับเจือ 8 พระเจ้าหือผู้เจือจิดใจของคนตี แสดงหือหันว่ายอมอับคนต่างจำด โดยหือ *พระวิญญาณบริสุทธิ์* กับหมู่เขาเหมือนตีหือกับหมู่เขา 9 พระองค์บ่แบ่งหมู่เขาหมู่เขา แต่จะยกตีเขบาปหมู่เขาย้อนความเจือเหมือนกัน 10 ถ้าจาอัน ลองตีพระเจ้าเยี่ยะหยัง ย้อนว่าด้านตีสองหลายเยี่ยะหือผู้เจือต่างจำดมีภาระเรื่องกำนถือตามบทบัญญัติของโมเสส ซึ่งตีหมู่เขาตีบ่อูยแม่หม่อนของเฮาก็เยี่ยะบ่ได้ 11 แต่เฮตางหลายเจือว่าโดยพระคุณของพระเยชูองค์พระผู้เป็นเจ้า หมู่เขาได้รอดป็นบาปได้เหมือนกับหมู่เขา”

12 คนตางหลายปากันตักฟังบารนาบัสกับเปาโลเล่าเรื่องหมายสำคัญติงกำนปาฏิหาริย์ตางๆ ทีพระเจ้าเยี่ยะผ่านตางหมู่เขาตีกำนคนต่างจำด 13 เมื่ออู้จบแล้วยากอบก็อู้ขึ้นว่า “ปี่น้องตางหลายฟังเฮากำ 14 เรื่องเมื่อต้อนเกาตีพระเจ้าหวังโยคนต่างจำดโดยเลือกคนในหมู่เขาหือเป็นคนของพระองค์ ซิโมนได้บอกเฮาแล้ว 15 เรื่องนีก็เป็นอย่างกำตี *ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า* เขียนไว้ว่า

16 ‘เมื่อลุนเฮาจะบีกมา

แล้วอาณาจักรของกษัตริย์ดาวิดตียุบลงไปแล้วนั้นเฮาจะสร้างขึ้นใหม่กับพื้นฟูหือเหมือนเกา

17 เพือคนอื่นจะเข้ามาหาเฮาองค์พระผู้เป็นเจ้าคือคนต่างจำดตีเฮาอ้องมาเป็นคนของเฮา

18 เรื่องเหตุการณหมู่ปี่น้องได้บอกติงแต่โบราณมาแล้ว +”

19 ยากอบก็อู้ต่อไปว่า “ข้าพเจ้าก็เลยหันว่า หมู่เขาบ่ควรจจะกิดกันคนต่างจำดตีกำล้งเข้ามาหาพระเจ้า 20 แต่เฮาควรจจะเขียนจดหมายไปบอกหมู่เขาว่า อย่างตีหนึ่ง ห้ามกินอาหารตีเป็นมลทินย้อนได้เฮาไปปูจาอุปเคารพแล้ว อย่างตีสอง ห้ามเยี่ยะบาปตางเพศ อย่างตีสาม ห้ามกินจิ้นสัตว์ตีถูกอัดคอตายตีเลือดยังค้ำงอยู่ในตีัว กับอย่างตีสี่ ห้ามกินเลือด 21 ย้อนว่าติงแต่โบราณในคูเมือง จาวยิวได้บอกบท

บัญญัติของโมเสส กับอ่านบทบัญญัตินีใน *ธรรมศาลา* หือ *วันสะบาโต*”

จดหมายเถิงผู้เจือคนต่างจำด

22 แล้วหมู่อัครทูต หมู่ผู้ปกครอง กับคูคนในคริสตจักรตีกรุงเยรูซาเลิม ปากันหันตวยตีจจะเลือกป้อจายบางคนในหมู่เขาหือเดี่ยวตางไปเมืองอันท็อกกับเปาโลติงบารนาบัส คนตีอับกำนเลือกคือยูดาสตีมีแหมจือว่าบารซิบบาสกับสิลาส ติงสองคนตีเป็นผู้นำของหมู่ปี่น้องผู้เจือ 23 แล้วก็ฝากจดหมายไปตวย ในจดหมายเขียนว่า จากอัครทูตของพระเยชูกับหมู่ผู้ปกครองผู้เป็นปี่น้องของด้านตีสองหลาย

ฝากกำสวดตีมาเถิงปี่น้องผู้เจือตางหลายตีเป็นคนต่างจำด ตืออยู่ในเมืองอันท็อก แคว้นซีเรีย กับแคว้นซีลีเซีย

24 เนื่องจากหมู่เขาได้ยินมาว่ามีบางคนในหมู่เขาอู้หือด้านตีสองหลายบ่ม่วนใจ กับเยี่ยะหือวุ่นวายใจ แต่หมู่เขาบ่ได้ส่งหือเขามาบอกจาอัน 25 หมู่เขาติงหมดติงเลียงจิงตกลงใจตีจจะเลือกบางคน เพือส่งมาหาด้านตีสองหลายพร้อมกับบารนาบัสติงเปาโลตีเฮาอักษขนาด 26 ติงสองคนตีเป็นคนตีมอบจีวิตของเขาเพืออับใจพระเยชูคริสตองค์พระผู้เป็นเจ้าของเฮตางหลาย 27 ย้อนจาอันหมู่เขาจิงใจยูดาสกับสิลาสมาหา เพือจะบอกเรื่องอันเดียวกันกับข้อความตีหมู่เขาเขียนไว้ในจดหมายนีหือฟัง 28 คือว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์กับหมู่เขาหันตีจจะบ่หือด้านตีสองหลายหนักใจในข้อนี้ข้อใด เว้นสิ่งจำบ่ต้องเยี่ยะคือ 29 อย่างตีหนึ่ง ห้ามกินของกินตีเคยเอาไปปูจาอุปเคารพแล้ว อย่างตีสอง ห้ามกินเลือด อย่างตีสาม ห้ามกินจิ้นสัตว์ตีถูกอัดคอตายตีเลือดยังค้ำงอยู่ในตีัว อย่างตีสี่ ห้ามเยี่ยะบาปตางเพศ ถ้าด้านตีสองหลายถือข้อห้ามหมู่ปี่น้องก็บ่นว่าเยี่ยะสิ่งตีถูกต้องแล้วขอหือมีความสุขเนอ

30 คริสตจักรก็ส่งบารนาบัส เปาโล ยูดาส กับสิลาสออกไป แล้วป้อจายสื่คนนีก็เดี่ยวตางไปเมืองอันท็อก ตีหั้นด้านหมู่ปี่น้องอ้องหมู่ผู้เจือมาจุมมกัน แล้วเฮาจดหมายมอบหือกับคนตางหลายนั้น 31 เมื่ออ่านจดหมายนั้นแล้ว ก็ปากันจิ้นออกจิ้นใจในกำหือกำล้งใจนั้น 32 ส่วนยูดาสกับสิลาสตีเป็นผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า ก็อู้หลายกำตีหือกำล้งใจหมู่ปี่น้องผู้เจือ กับเยี่ยะหือมีความสุขเข้มแข็งขึ้น 33 หลังจากยูดาสกับสิลาสอยู่ตีหั้นบ่อเมินสักเตาใด หมู่ผู้เจือก็ส่งสิลาสกับยูดาสบีกเมื่อหาหมู่ผู้เจือตีใจเขามา ก่อนจจะไป ปี่น้องผู้เจือตีเมืองอันท็อกก็บ่นปอนเขาหือมีความสุขกับปลอดภัยในกำนเดี่ยวตาง †35 ส่วนเปาโลกับบารนาบัสก็ยังอยู่ในเมืองอันท็อกต่อ ด้านตีสองบอกข่าวดีกับสั่งสอนถ้อยคำขององค์พระผู้เป็นเจ้าอ่วมกับคนอื่นหลายคน

เปาโลแยกจากบารนาบัส

36 เมื่อเวลาผ่านไปป้อสมควร เปาโลอู้กับบารนาบัสว่า “เฮาบีกไปแแล้วหาหมู่ปี่น้องผู้เจือตีเมืองตีเคยบอกถ้อยคำขององค์พระผู้เป็นเจ้าตีบ้อ เพือพ่อว่าความเจือของหมู่เขาเป็นจาใดพ้อง” 37 บารนาบัสก็หันตวย เขาไค่ปายอหันตีมีแหมจือว่ามาระโกไปตวย 38 แต่เปาโลหันว่าบ่เปิงตีจจะปาเขาไป ย้อนมาระโกเคยละหมู่เขาไปต้อนตีอยู่เมืองปีมฟีเลีย กับบ่ได้อู้ยอ่วมงานกันต่อไป 39 แล้วเปาโลกับบารนาบัสก็ผิดใจกันอย่างหนักเถิงกับต้องแยกตางกัน บารนาบัสปามาระโกลงเฮือไปตีเกาะไซปรัสตวยกัน 40 ส่วนเปาโลเลือกสิลาสเป็นเพื่อนอ่วมเดี่ยวตาง ก่อนจากัน หมู่ปี่น้องผู้เจือก็อริษฐานมอบด้านตีสองไว้กับพระเจ้าหือพ่อคอยตามความดีของพระองค์ 41 เปาโลกับสิลาสไปไคว่แคว้นซีเรียกับแคว้นซีลีเซีย เพืออวยหือหมู่ผู้เจือในคริสตจักรตางๆ มีความเจือเข้มแข็งขึ้น

† 15:18 ออส. 9:11-12

†† สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อ 34 เขียนว่า “ส่วนสิลาสหันตีจจะอยู่ตีหั้น”

เปาโลกับซิลลาสปาโกโมริไปตวย

16 เปาโลไปเมืองเดอร์บีกับเมืองลิสตรา ที่หั้นมีสาวกของพระเยซูคนหนึ่งชื่อโกโมริ แม่เป็นผู้เจ้าจาวยิวแต่ป้อเป็นจาวกรีก 2 โกโมริเป็นคนมีชื่อเสียงดีในหมู่ผู้น้องผู้เชื่อในเมืองลิสตรากับเมืองอีโคเนียม 3 เปาโลได้พาโกโมริร่วมเที่ยวทางไปตวยกัน จึงหื้อโกโมริเข้าพิธีสุหนัต ก่อน เป้อเอาใจจาวยิวตังหลายต้อยอยู่ในเมืองดำหมู่หั้นตีหมู่เขาจะไป ย้อนคนตังหลายฮู้ว่าป้อของโกโมริเป็นจาวกรีก 4 เมื่อดำหมู่หั้นเที่ยวแแล้วไปดำหมู่เมืองต่งต่ง หั้น ก็ฮู้เรื่องข้อตกลงจากกรุงเยรูซาเล็ม ของหมู่ อัครทูต กับหมู่ผู้ปกครองหื้อผู้เชื่อตังหลายในคูเมืองพัง เป้อจะได้เหยยะตวยดำหมู่หั้น 5 จึงเหยยะหื้อหมู่ คริสตจักร ตังหลายมีความเชื่อเข้มแข็งขึ้น กับมีคนเข้ามาฮับเชื่อขึ้นตังวันๆ

เปาโลหั้นนิมิตเป็นเรื่องจาวมาซิโดเนีย

6 แลแล้วเปาโลกับคนตีไปตวยกันก็เที่ยวทางผ่านเขตแดนแคว้นพีริเจียกับแคว้นกาลาเทีย ย้อนว่าในเวลาหั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ บ่หื้อหมู่ดำหมู่ไปบอกถ้อยคำของพระเจ้าตีแคว้นเอเซีย 7 เมื่อดำหมู่หั้นมาแผลเขตแดนของแคว้นมิเซียแล้ว ก็ฮู้จะเข้าไปในแคว้นมิริเนีย แต่พระวิญญาณของพระเยซูฮับบ่หื้อเข้าไปต่อ 8 ดำหมู่หั้นจึงเที่ยวทางผ่านแคว้นมิเซียไปเมืองโทรอัสฮิมกะเลเฮีย 9 ตอนเมื่อคืนเปาโลหั้นนิมิตว่ามีป้อจาวมาซิโดเนียคนหนึ่งมาฮับฮ้อนวอนว่า “ขอมาช่วยหมู่เราจาวแคว้นมาซิโดเนียคำเตื่อ” 10 หลังจากเปาโลหั้นนิมิตแล้ว หมู่เขาตังหมดก็ตัดสินใจไปตีแคว้นมาซิโดเนียต้นที โดยเข้าใจว่าพระเจ้าฮ้องหื้อหมู่เขาไปบอก *ข่าวดี* กับจาวมาซิโดเนียหั้น

นางลิเดียปกครองครัวเข้ามาฮับเชื่อ

11 จากเมืองโทรอัส หมู่เขาฮ้องเฮ้อสะเปาลัดชื่อไปตีเกาะซาโมรอส วันถัดมาก็ไปถึงเมืองเนอาบุรี 12 จากเมืองเนอาบุรีหั้น หมู่เขาก็ไปตีเมืองฟีลิปปี ซึ่งเป็นเมืองสำคัญของแคว้นมาซิโดเนีย กับเป็นเมืองขึ้นของโรมตวย หมู่เขาอยู่ในเมืองนี้หลายวัน

13 เมื่อถึง วันสะบาโต หมู่เขาออกจากประตูเมืองไปตีแม่น้ำ เขาคิดกันว่าจะมีจาวยิวจุมมุกกันอธิษฐานในที่นี้ตังตังหั้น เมื่อปะแลแล้วก็ฮ้องฮู้กับหมู่แม่หญิงตีมาจุมมุกกันอยู่ตีหั้น 14 มีแม่หญิงคนหนึ่งชื่อลิเดียมาจากเมืองธัยราทรา เป็นคนขายผ้าสีม่วงร่ากาแปง เป็นคนนับถือพระเจ้า เมื่อกำลังฟังหมู่เขาฮ้องอยู่หั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าก็เปิดใจของนางหื้อสนใจถ้อยคำตีเปาโลฮั้น แลแล้วนางก็ฮับเชื่อ 15 เมื่อแม่หญิงคนนั้นตังสมาชิกในครอบครัวของนางฮับ *บัพติศมา* แล้ว นางก็จิกจวนหมู่เขาว่า “ถ้าหมู่ดำหมู่ตังหลายหั้นว่าข้าเจ้ามีความเชื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้าเตื่อแล้ว ก็ขอเชิญปากันมาฮับฮ้อนวอนที่บ้านของข้าเจ้าเตื่อ” นางจวนแล้วจวนแหมจันหมู่เขาฮับได้

เปาโลกับซิลลาสถูกคอกในเมืองฟีลิปปี

16 วันหนึ่งเมื่อหมู่เขากำลังจะไปตีจุมมุกอธิษฐาน มีสาวใจคนหนึ่งมาปะหมู่เขา นางเป็นข้าเจ้านายหลายคน นางมีผีหมอมเมื่อเข้าอยู่ เหยยะหื้อมีความสามารถตวยตักเรื่องราวปายหน้าได้ นางเขาสะตางค์หื้อเจ้านายเป็นจำนวนนัก 17 แม่หญิงคนนี้เที่ยวตวยกันเปาโลกับหมู่เขาแล้วเ็นว่า “คนหมู่หั้นเป็นคนฮับใจของพระเจ้าผู้สูงสุดน่อ หมู่เขาบอกรวิธิตางตัง *รอดป็นบาปได้* หื้อกับหมู่ดำหมู่” 18 นางเหยยะจาฮู้ติดต่อกันหลายวัน ก้อนใจเปาโลขนาดจันอดบ่ได้ เปาโลจึงวางใจไปตีผีตีเข้านั้นว่า “ในนามตังอำนาจของพระเยซูคริสต์ข้าฮ้องหื้อออกจากตัวนางป้าเตื่อ” แลแล้วผีตังนั้นก็ออกไปป้าเตื่อหั้นเลย

19 หมู่เจ้านายของแม่หญิงคนนั้นหั้นว่าหมดโอกาสตีจะจะได้สตาจแล้ว จึงฮับเปาโลกับซิลลาสลากไปหาผู้มีอำนาจตังตังข่วงค่างเมือง 20 เมื่อหมู่เขาปามาถึงหมู่ผู้พิพากษาคติทั่วไปแล้ว ก็ฮู้ว่า “ไอ้ หมู่หั้นนี้บ่จาวยิวเข้ามาฮ้องฮ้อนวอนในบ้านเมืองของเฮา 21 เขาหมู่หั้นมาฮ้องฮ้อน

จิกจวนหื้อเจ้อถ้อยธรรมนิยมต่งต่ง ตีหมู่เขาจาวโรมันบ่ยอมฮับกับเหยยะตังบ่ได้ ย้อนผิดกฎหมาย” 22 คนตังหลายตีจุมมุกฟังกันก็หลุ่มเหยยะหื้อเปาโลกับซิลลาส หมู่ผู้พิพากษาคติทั่วไปก็จิกหารเข้ามาจิกเลื่อผ่าของเปาโลกับซิลลาสออก แลแล้วส่งหื้อเขาบ่แแลเขียนหล่ง

23 หลังจากทหารเขียนไปหลายคำแล้ว ก็เอาตัวไปขังไว้ใคอก หมู่ผู้พิพากษาคติทั่วไปส่งนายคุมคอกเฝ้าไว้หื้อตี 24 เมื่อนายคุมคอกได้ฮับคำสั่งแล้ว ก็คุมตัวคนตังสองไปขังไว้ตีห้องขังจันใน แลแล้วใส่ขื่อคตตีแข็งอย่างแน่นหนา

25 ประมาณเที่ยงคืนเปาโลกับซิลลาสกำลังปากันอธิษฐานฮ้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าอยู่หั้น นักใต้ชคนอื่นๆ ก็ฟ้องอยู่ 26 จู่ๆ ก็เกิดแผ่นดินไหวแสงขนาดจันฐานของคอกสับสนับป็นป็น แลแล้วปะตุ้กูบานก็เปิดออกหมด เจ้อกเหล็กตีล่านักใต้ชคนออกหมดคอกคน 27 นายคุมคอกตื่นขึ้นมาก็หั้นปะตุ้คอกไขออกหมด ก็คิดตังนักใต้ชคนออกไปเสียงหมดแล้ว เขาก็ว่าจะมีใต้ชจิกจิกดาบออกมาจะฆ่าตัวต๋าย 28 แต่เปาโลเ็นเสียงตังว่า “ห้ามเหยยะน่อ หมู่เขาอยู่หั้นกันหมดลู่”

29 นายคุมคอกก็เลยบอกหื้อคนดำหมู่ไฟส่องฟ้อ แลแล้วล่นเข้าไปหมอบไหว้ตีเปาโลกับซิลลาส ตัวเขาสั่นถากๆ ย้อนท้าว 30 แลแล้วปาตังสองออกมาจากคอกถากว่า “ดำหมู่ครับ ข้าพเจ้าจะตังเหยยะจาใดเถิงจะรอดป็นบาปได้ชได้”

31 เปาโลกับซิลลาสก็ตอบว่า “หื้อเจ้อวางใจในพระเยซูของคพระผู้เป็นเจ้า แลแล้วดำหมู่จะรอดป็นบาปได้ชได้ ตังครอบครัวของดำหมู่คนตวย” 32 ดำหมู่ตังสองก็สั่งสอนถ้อยคำขององค์พระผู้เป็นเจ้าหื้อนายคุมคอกกับคอกตีอยู่ใบ้านของเขาพัง 33 แม่ว่าจะเป็นเมื่อคืนแล้ว นายคุมคอกก็ยั้งปาเปาโลกับซิลลาสไปลั้งแผลตีถูกเขียน แลแล้วเขากับสมาชิกในครอบครัวคอกก็ฮับบัพติศมาพร้อมกันหมดตังที 34 หลังจากนั้นนายคุมคอกก็ปาดำหมู่ตังสองไปบ้านของเขา แลแล้วยกขันโตกข้าวมาสู่หมู่เขาหั้น นายคุมคอกกับสมาชิกในครอบครัวฮับฮ้อนวอน ย้อนว่าคอกตีได้เจ้อวางใจพระเจ้าแล้ว

35 เจ้งเจ้ามาหมู่ผู้พิพากษาคติทั่วไปส่งหมู่เจ้าหน้าตีมาบอกนายคุมคอกว่า “ปล่อยตัวสองคนนั้นไปเหยยะน่อ”

36 นายคุมคอกก็ไปบอกเปาโลว่า “หมู่ผู้พิพากษาคติทั่วไปส่งหื้อปล่อยตัวดำหมู่ตังสอง ขอหื้อไปอยู่ตีมีสุขเตื่อ”

37 แต่เปาโลฮู้กับหมู่เจ้าหน้าตีว่า “หมู่เขาเอาบ่แแลเขียนหมู่เขาต่อหน้าคนตังหลายแล้วเอาไปขังคอกโดยบ่ยอมสอบสวนก่อน แต่หมู่เขาเป็นคนสัตย์จาดโรมันน่อ ป้าเตื่อหั้นจะมาไล่เหยยะหมู่เขาหื้อล่นออกไปจางอันกา เหยยะจาฮู้บ่ได้น่อ † หื้อหมู่เขาหั้นมาปาหมู่เขาออกไป”

38 หมู่เจ้าหน้าตีจึงไปรายงานเรื่องตีต่อหมู่ผู้พิพากษาคติทั่วไป เมื่อหมู่เขาได้ฮ้อนวอนว่าเปาโลกับซิลลาสเป็นคนจาดโรมัน ก็ปากันท้าวกับฮ้อนใจ 39 ก็มาขอสุมาลาใต้ชดำหมู่ตังสอง แลแล้วปาออกมาจากคอก กับขอหื้อดำหมู่ตังสองออกจากเมืองตีไปเหยยะ 40 เมื่อเปาโลกับซิลลาสออกจากคอกแล้ว ก็ไปบ้านของนางลิเดีย ที่หั้นเปาโลกับซิลลาสก็ปะหมู่ผู้น้องผู้เชื่อ แลแล้วฮู้คำตีหื้อกำลังใจหมู่หั้น แลแล้วก็ลาจากกันไป

เปาโลกับซิลลาสในเมืองเธสะโลนีก้า

17 เมื่อเปาโลกับซิลลาสเที่ยวทางผ่านเมืองอัมฟิบูร์กับเมืองอโปลโลเนียแล้ว ดำหมู่ตังสองก็มาแผลเมืองเธสะโลนีก้า ที่หั้นมี *ธรรมศาลา* ของจาวยิว 2 ต้มปกติเปาโลก็ไปธรรมศาลาใน วันสะบาโต แลแล้วฮ้องพระคัมภีร์มาตีตอบกับหมู่เขาพร้อมเป็นเวลาสามวันสะบาโต 3 ตังอธิษฐานพระคัมภีร์กับพิสุบหื้อหมู่เขาหั้นว่า *พระคริสต์* จำเป็นตังคนตักจันต๋าย แลแล้วเป็นขึ้นจากความต๋าย เปาโลฮู้ว่า “พระเยซูตีข้าพเจ้าบอหื้อหมู่ดำหมู่ฟังนี้ละคือพระคริสต์” 4 มีจาวยิวบางคนในหมู่หั้นก็ฮับเชื่อ จึงเข้าฮ้องกับเปาโลตังซิลลาส ก็มีจาวกรีก

† กฎหมายโรมันหื้อสิทธิพิเศษแก่คนตีถือสัตย์จาดโรมันคือ ห้ามลงใต้ชโดยเจือริตีเหยยะหื้อกรม

จำนวนนักที่นับถือพระเจ้า กับแม่หญิงคนสำคัญหลายคนก็เข้าอ่วม
ตวย

5 แต่หมู่จาวยิวขอย จึงไปเข้ากับหมู่คนเลงตามกาดจำนวนนัก ปา
กันเยยะวุ่นวายขึ้นตึงเมือง หมู่เขาปากันเข้าไปในบ้านของยาโสณ แล้ว
อิเซาหาเปาโลกับสิลาส เพื่อจะลากคอกหมู่เขาออกไปหือคนตึงหลาย
6 แต่เมื่อเขาบ่ปะ หมู่เขาก็ปากันไปลากตัวยาสอนกับพี่น้องผู้เชื่อบาง
คนออกไปหาเจ้าหน้าที่บ้านเมือง อูใส่ฮ้ายว่า “ไอ้ หมู่นี้เป็นคนเยยะ
หือวุ่นวายกู่ตี บ่าเดี่ยวนี่ก็มาตีนี้แล้ว 7 ยาโสณตอนฮับไอ้หมู่นั้นไว้ใน
บ้าน แล้วหมู่เขาก็เยยะผิดกฎของ *ซิวาร์* หมู่เขาสอนว่า มีกษัตริย์แหม
องค์หนึ่งจือเยชู”

8 เมื่อจาวเมืองตึงหลายกับเจ้าหน้าที่บ้านเมืองได้ยินจาวอันก็ฮืออันใจ
9 จึงส่งยาโสณกับผู้เชื่อคนอื่น ๆ จ่ายกำประกันตัว แล้วก็ปล่อยตัวไป

เปาโลกับสิลาสไปตีเมืองเบโรอา

10 เมื่อคำแล้ว หมู่พี่น้องผู้เชื่อก็ส่งเปาโลกับสิลาสไปเมืองเบโรอา
เมื่อตั้นตึงสองคนไปถึงตีนั้นแล้ว ก็เข้าไปในธรรมศาลาของจาวยิว
11 จาวยิวตีนี้มีใจยอมฮับนักเลือจาวยิวในเมืองเรสะโลนิกำ หมู่เขา
ฮับฟังคำสอนของเปาโลอย่างสนใจ แล้วศึกษาพระคัมภีร์ตึงวัน เพื่อ
ใค้รู้ว่าสิ่งตีเปาโลสอนนั้นจะเป็นเรื่องแต่สิคมอกใด 12 ยื่อนจาวอีมีจาว
ยิวหลายคนมาฮับเชื่อ ก็มีแม่หญิงจาวกรีกตีมีฐานะดีกับบ๊องจายจาว
กรีกหลายคนฮับเชื่อตวย 13 แต่เมื่อจาวยิวในเมืองเรสะโลนิกำฮือว่า
เปาโลมาสั่งสอนถ้อยคำของพระเจ้าตีเมืองเบโรอา ก็ปากันมาตีนั้น
แล้วส่วยจาวบ้านจาวเมืองหือต่อตั้นเปาโล 14 หมู่พี่น้องผู้เชื่อจึงส่ง
เปาโลออกเดี่ยวตางไปตีฮิมฝั่งทะเลตั้นก็ แต่สิลาสกับทิโมธีฮ้อยอยู่ตี
เมืองเบโรอาตีนั้น 15 หมู่คนตีเปาโลไปส่งนั้นก็ปากันลงเฮือไปแพว
เมืองเอเธนส์ เปาโลฝากคำสั่งหือคนหมู่นั้นไปบอกสิลาสกับทิโมธีว่า
หือตึงสองคนจะใจมาตวยหาเปาโลเวยๆ เมื่อหมู่เขาฮับคำแล้วก็ปากัน
ไปตีเมืองเบโรอา

เปาโลอยู่ในเมืองเอเธนส์

16 ตอนตีเปาโลกำลังรอถ่าสิลาสกับทิโมธีในเมืองเอเธนส์ตีนั้น ตั้น
ลำบากใจฮ้อยเห็นรูปเคารพเต็มบ้านเต็มเมืองไปหมด

17 ยื่อนจาวอันตั้นจิงยกเหตุผลมากถึเกี่ยวกับจาวยิวกับจาวกรีกตี
ย่ำแก่่งพระเจ้าในธรรมศาลาของจาวยิว ตึงคนตีอยู่ในช่วงก้างเมือง
ตึงวัน 18 มีนักปราชญ์ในหมู่ของเอพิคูเรียน † กับหมู่สโตอิก †† บาง
คนมาถึกับเปาโล บางคนก็ฮือว่า “คนเก็บชีชากความฮือตีบ่มีสาระจะ
เอาอะฮ้อยมาฮือหือฮ้าง” บางคนก็ฮือว่า “ฟังพ่อเหมือนว่าเขากอก
ถึเทพเจ้าต้างประเทศ” หมู่เขาฮือฮือก็ฮือว่าเปาโลกำลังสอนเรื่อง
พระเยชูกับกำเป็นขึ้นจากความตาย 19 หมู่เขาจึงปาเปาโลไปตีสภา
อาเรโอปากัส แล้วถ่าว่า “จิวฮืออธิบายคำสอนใหม่ของตั้นหือหมู่เขา
ฮือฮือว่าเป็นจาวใด 20 ยื่อนตั้นเขาเรื่องแปลกมาเล่าหือฟัง หมู่เขาจึง
ใค้ฮือว่าเรื่องนี้มีความหมายว่าจาวใด” 21 (จาวเอเธนส์กับ *คนต้างจ้าว*
ตีอยู่เมืองเอเธนส์ตีนั้นฮ้อยฮือกับฟังเรื่องใหม่ตลอด)

22 เปาโลก็ฮือขึ้นฮือในสภาอาเรโอปากัสว่า “จาวเอเธนส์ตีหลายเหย
ข้าพเจ้าแยงพ่อแล้วเห็นว่ามีหมู่ตั้นเป็นคนเคร่งศาสนาในกู่ตั้น 23
ยื่อนตอนตีข้าพเจ้ามาถึเมืองตีนี้ ก็พ่อหับสิ่งตีหมู่ตั้นเคารพบูจาว
หลายอย่างต้างต้าง แล้วก็ปะแต่บ่บูจาวอันหนึ่งเขียนว่า ‘แก่เทพเจ้าตีบ่
ฮือฮือ’ เทพเจ้าองค์นี้ละตีตั้นตึงหลายบ่ฮือฮือแต่ก็ฮือฮือมีสกำ
ตีเดียวข้าพเจ้าจะบอกหือฮือ

24 “เทพเจ้าองค์นี้ละคือพระเจ้าผู้ตีสร้างโลกกับชะปะกู่ฮ้อยในโลก
ตีนี้ พระองค์เป็นเจ้าเหนือตึงฟ้ากับแผ่นดินโลก จึงบ่ได้อาศัยอยู่ใน
วิหารตีแบ่งขึ้นจากมือคน 25 พระเจ้าบ่ตึงหือมนุษย์มาฮับใจ
พระองค์เหมือนกับว่าพระองค์ตึงกานอะฮ้อย ยื่อนว่าพระองค์หือฮือ

† เป็นหมู่ตีฮือว่าเปาหมายของจิวตีคือกำมัน สมาย †† เป็นหมู่คนตีนั้น
เรื่องกำมันมีเหตุผล สร้างคุณธรรมในกำมันใจฮือฮือกับฮือฮือสิงคม

วัดกับกู่ฮ้อยกู่ฮ้อยแก่่มมนุษย์ 26 จากมนุษย์คนหนึ่ง พระองค์สร้าง
มนุษย์กู่ฮือฮือสลายเล็ดเดี่ยวกั้นหือไปอยู่ใค้ทั่วโลกตามเขตแดนกับ
เวลาตีพระองค์กำหนดไว้ล่องหน้าสำหรับหมู่เขา 27 พระองค์เยยะจาว
ก็บ่ฮือฮือจาวโลกจะเขะหาพระองค์ แล้วอาจจะชวามหาจันปะพระองค์
แต่แต่ๆ แล้ว พระองค์บ่ได้อู่ใค้จากหมู่เขาแต่ละคนเลย 28 อย่างมี
คนเกยฮือฮือว่า ‘ยื่อนพระองค์เยยะหือหมู่เขามีจิวตี ดั้นตึงได้ กับเป็น
ฮือฮือ’ แล้วก็มิกเขียนคำในหมู่ตั้นเกยเขียนว่า ‘หมู่เขาตึงหลายเป็น
เจือฮือฮือของพระองค์’

29 “ยื่อนจาวอันเมื่อหมู่เขาเป็นเจือฮือฮือของพระเจ้าแล้ว หมู่เขาก็บ่ตี
ก็ตีว่าพระองค์เป็นเหมือนรูปเคารพ ตั้นก็ตีออกแบบแบ่งมาจากคำ
จากเงิน กาว่าจากป่าหิน 30 สมัยตะก่อนมนุษย์บ่ฮือเรื่องเกี่ยวกับ
พระเจ้า พระเจ้าก็บ่ฮือฮือได้อะฮ้อย แต่บ่าเดี่ยวนี่พระองค์สิ่งหือมนุษย์
ตึงหมดในกู่ตีกลับใจจากบาป 31 ยื่อนพระองค์กำหนดวันหนึ่งไว้แล้วเป
นวันตีพระองค์จะตีตั้นฮือคนในโลกนี้อย่างยุติธรรม โดยบ๊องจายคน
หนึ่งตีพระองค์แต่ตึงไว้ พระองค์ก็พิสูจนเรื่องนี้หือฮือคนฮือ โดยหือฮือ
นนั้นเป็นขึ้นจากความตาย”

32 เมื่อหมู่เขาฟังเรื่องกำเป็นขึ้นจากความตาย บางคนใค้หัวใส
แต่บางคนก็ฮือว่า “เขาใค้ฟังตั้นฮือเกี่ยวกับเรื่องนี้แหม” 33 จากนั้น
เปาโลก็จากหมู่เขาไป 34 แต่มีบางคนเข้าฮือฮือกับเปาโลแล้วฮือฮือ ใน
หมู่คนตีฮือฮือมีคนหนึ่งจือตีโอนิสสิอัส เขาเป็นสมาชิกของสภาอาเรโอ
ปากัส กับแม่หญิงคนหนึ่งจือตีอามาริสรวมกับคนอื่น ๆ ตวย

เปาโลในเมืองโครินธ์

18 หลังจากตีนั้น เปาโลก็ออกจากเมืองเอเธนส์ไปเมืองโครินธ์ 2

ตีนั้นตั้นได้ฮือฮือจาวยิวสองคนจืออาควิลลากับเบียของเขา
จือปรีสคา อาควิลลาเป็นจาวแคว้นปอนทัส ตึงสองคนลูกจาก
ประเทศอิตาลีเมื่อบ่เป็นมานี้ ยื่อนจักรพรรดิคลาวดิอัสสั่งหือฮือจาวยิว
คนออกไปจากกรุงโรม เปาโลก็ไปหาเขาตึงสอง 3 แล้วอยู่กับหมู่เขา
กับเยยะกำตวยกันยื่อนว่าเปาโลเป็นสลำแบ่งตีคนตีเหมือนกัน 4 กู่
วัน*สะบาโต* เปาโลจะไปยกเหตุผลตีถึถึใน *ธรรมศาลา* ของจาวยิว
บ่ฮือฮือจาวยิวกับจาวกรีกหือมาถึฮือฮือในสิ่งตีฮือฮือเกี่ยวกับพระเยชู

5 เมื่อสิลาสกับทิโมธีเดี่ยวตางจากแคว้นมาซิโดเนียมาถึแล้ว
เปาโลก็ใจเวลาตีเตสมากกับเป็นพยานต่อจาวยิวว่า *พระคริสตี* ตั้น
คือพระเยชู 6 แต่เมื่อจาวยิวหมู่ตั้นต่อตั้นกับฮือฮือฮือฮือต่อเปาโล
ตั้นก็บ่ตีฮือฮือออกจากเสื้อผ้าแสดงหือฮือว่าบ่ฮือฮือฮือหมู่เขา แล้ว
บอกวว่า “ถ้าพระเจ้าลงตีฮือฮือตั้นตึงหลาย ก็ห้ามฮือฮือฮือฮือฮือฮือฮือ
ส่วนตีข้าพเจ้าก็บ่ตึงฮือฮือฮือฮือฮือฮือฮือฮือฮือฮือฮือฮือฮือฮือ
ตีเดียวตีนั้นตีไปข้าพเจ้าจะไปหา *คนต้างจ้าว*” 7 เปาโลก็ออกจาก
ธรรมศาลา แล้วเข้าไปอยู่ในบ้านของบ๊องจายคนหนึ่งจือตีทักทิส
ยิสทิสตี เป็น *คนต้างจ้าว* แต่บ่ฮือฮือพระเจ้า บ้านของเขาอยู่แหมกับธรรม
ศาลา 8 คริสตีตีเป็นนายธรรมศาลากับสมาชิกในครอบครัวของเขา
กู่คนตีฮือฮือฮือฮือพระเจ้าผู้เป็นเจ้า จาวโครินธ์หลายคนฟังเปาโลฮือฮือฮือ
ฮือแล้วฮือฮือ *บัพติศมา*

9 คั้นตีองค์พระผู้เป็นเจ้าออกเปาโลต้างตีมีตีว่า “บ่ถ้าก้ว หือฮือฮือ
ข้าวด ต้อไปตีกๆ ห้ามเลิกน่อ 10 เขาอยู่กับเจ้า จะบ่มีใค้เข้ามาเยยะฮือ
ฮือต่อเจ้า ยื่อนในเมืองตีมีคนจำนวนนักตีเป็นของคนของเขา” 11 เปาโลจึง
อยู่ในเมืองโครินธ์สั่งสอนถ้อยคำของพระเจ้าเป็นเวลานึงปีถึ

เปาโลถูกขับไปหาทาลิโอ

12 ตอนตีทาลิโอเป็นเจ้าเมืองแคว้นอาคายานั้น จาวยิวปากันหลุ่ม
ใส่เปาโล แล้วก็ปาไปตีศาล 13 หมู่เขาฟ้องทาลิโอว่า “บ๊องจายคนตี
จิวจวนหือฮือฮือฮือฮือฮือฮือพระเจ้าในต้างตีผิดกฎหมาย”

14 เมื่อเปาโลกำลังจะฮือฮือฮือฮือฮือฮือฮือฮือฮือฮือฮือฮือฮือฮือ
“ฟังก่อนจาวยิวตึงหลาย ถ้าเป็นเรื่องคดีอาญาบ่จะหนีกะเบมา ก็มี
เหตุผลตีตีเขาจะอดฟังคำฟ้องของเจ้าตึงหลายน่อ 15 แต่ตีเป็น

เรื่องโต้แย้งเกี่ยวกับคำตีใจี จื้อตี้ออง ตัง *บทบัญญัติ* ของหมู่ท่าน หรือไปจัดท่านเอาคนเดียวกี้แล้วกัน เขาบ่ตัดสินเรื่องจ่าอี” 16 แล้ว กลลโอกี้ไล่คนตังหมดหื้อออกไปจากศาล

17 คนตังหลายจึงไปยับไสสเรนสตีเป็นนายธรรมศาลามานูบตีต่อ หน้าศาล แต่กลลโอกี้บ่สนใจหมู่เขา

เปาโลบีกไปเมืองอันท็อก

18 เปาโลก็อยู่ที่เมืองโครินธ์ต่อแหมเวลานึง แล้วลาหมู่บีน้องผู้เจือ ไปเมืองเคนเครียอยู่ใกล้กันนั้น แต่ก่อนตีเปาโลจะลงเรือตีต้าเอือเมือง นั้น ท่านโก้นหัวของตัวเก้า † ย้อนว่าเคยบนตัวไว้กับพระเจ้า แล้วไป แคว้นซีเรียอ่วมกับปรีศากับอากวิลลา 19 เมื่อปากันมาแพแเมืองเอ เฟซ เปาโลก็ปล่อยปรีศากับอากวิลลาไว้ที่นั้น แล้วเข้าไปในธรรม ศาลาของจาวยียกเหตุผลมาตีเถียงกับหมู่จาวยิวในนั้น 20 แล้วหมู่ เขาขอหื้อท่านอยู่ต่อไปแหม แต่เปาโลบ่ยอมอยู่ 21 แต่ก่อนตีเปาโลจะ ลาหมู่เขาไป ท่านบอกว่า “ถ้าเป็นความต้องการกันของพระเจ้า ข้าพเจ้า จะบีกมาหาท่านตังหลายแหม” แล้วเปาโลก็ลงเรือออกจากเมืองเอ เฟซ

22 เมื่อเอือมาแพผังเมืองซีซารียาแล้ว เปาโลขึ้นไปแ่วหา *คริสตจักร* ตักรุง *เยรูซาเล็ม* แล้วก็ลวดไปเมืองอันท็อก 23 หลังจาก อยู่ตีเมืองอันท็อกได้หว่างหนึ่ง เปาโลก็เที่ยวตางไปไควแคว้นกาลา เทียกับแคว้นฟรีเจีย เปื่อเยียมผู้เจือตังหลายกับจ้วยหื้อมีความเชื่อ เข็มแข็งขึ้น

กานงานของอปอลโล

24 มีป้อจายจาวยิวคนหนึ่งจื้ออปอลโลมาเมืองเอเฟซัส เขาเกิดตี เมืองอเล็กซานเดรีย เป็นคนตีู้เก้งกับมีความรู้พระคัมภีร์เป็นอย่างดี 25 อปอลโลคนตี้อับกานอบรมจันฐีเถิงวิถีตางขององค์พระผู้เป็น เจ้า เขาสั่งสอนเรื่องของพระเยซูอย่างกระตือรือร้นถูกต้องแม่นยำ แต่เขาู้ก้าเรื่องบัพติศมาตี้อห็นสั่งสอนแต่อื่น 26 อปอลโลู้เรื่อง ของพระเยซูอย่างบ่กัฟไฟในธรรมศาลาของจาวยิว เมื่อปรีศากับอาก วิลลาได้ยินเขาู้ ก็ปาอปอลโลมาตีบ้านของหมู่เขา แล้วอธิบายวิถี ตางของพระเจ้าหื้อเข้าใจนักขึ้น

27 เมื่ออปอลโลไค้ไปตีแคว้นอาคาญา หมู่บีน้องผู้เจือก็หื้อก้าสั่งใจให้ เขากับเขียนจดหมายไปเถิงผู้เจือตีเห็นว้าขอหื้อต้อนฮับเขาตวย เมื่อ อปอลโลไปแพแคว้นอาคาญาแล้ว ก็จ้วยเหลือคนหมู่บีน้องผู้เจือโดย พระคุณของพระเจ้า 28 ย้อนอปอลโลตีเถียงหมู่จาวยิวอย่างหนักแน่นต่อหน้าคนในตีสาราณะ โดยยกข้อพระคัมภีร์พิสูจน์ว้าพระ เยซูคือพระคริสต์ หมู่จาวยิวก็เถียงบ่ได้

เปาโลอยู่ในเมืองเอเฟซัส

19 ในเวลาตีอปอลโลอยู่ในเมืองโครินธ์นั้น เปาโลก็เที่ยวตาง ตามเส้นตางตังเหนือในแคว้นกาลาเทียกับแคว้นฟรีเจียจัน มาแพแเมืองเอเฟซัส ตีเห็นปะกับผู้เจือบางคน 2 เปาโลถามเขาว้า “หลังจากฮับเจือพระเยซูแล้วนั้น หมู่ท่านได้ฮับ *พระวิญญาณบริสุทธิ์* กั้นก้อ” เขาตอบว้า “อิ หมู่เขาบ่เคยได้ยินเรื่องพระวิญญาณบริสุทธิ์ สักตี้อ” 3 เปาโลถามต่อว้า “ถ้าจ่าอันท่านฮับ *บัพติศมา* มีความหมายอะฮยัง” หมู่เขาก็ตอบว้า “ความหมายตี้อห็นสอน”

4 เปาโลจึงบอว้า “บัพติศมาตี้อห็นสอนนั้นแสดงว้ากลับใจจาก บาปแล้วแต่อื่น ยอห็นบอคนตังหลายว้าหื้อเจือพระองค์ตีจะมาเมื่อ ลุนคือพระเยซู”

5 เมื่อหมู่เขาได้ยินจ่าอัน ก็ปากันฮับบัพติศมาในนามพระเยซูของค้ พระผู้เป็นเจ้าเปื่อแสดงว้าเจือพระองค์ 6 หลังจากเปาโลวางมือบนหัว หมู่เขาแล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็มาอยู่ตวยหมู่เขา เขาตังหลายก็ปา

† กานโก้นหัว เป็นวัฒนธรรมของจาวยิว เปื่อแสดงว้าสิ้นสุดกานบนแล้ว

กันอุ้ภาษาอื่น ๆ กับบอกล้อยค่าของพระเจ้าตวย 7 คนหมู่บีน้องผู้เจือ ประมาณสิบสองคน

8 เปาโลไปู้ใน *ธรรมศาลา* ของจาวยิวอย่างบ่กัฟไฟเป็นเวลาสาม เดือน เขายกเหตุผลตีเถียงจิกจวนจาวยิวหื้อเจือเรื่อง *แผ่นดินของ พระเจ้า* 9 แต่มีบางคนหลังบ่ยอมเจือ แล้วจื้อจ่าหยาบจ่าต่อลัทธิตี้อนี้ตี อ้อองว้า ตางของพระเยซู ต่อหน้าคนตังหลาย ย้อนจ่าอันเปาโลจึงปา หมู่ผู้เจือแยกไปู้จ่าตีตอบกันตังวันตีห้องประชุมของทีร์นัส 10 เปาโลเยยะจ่าอี้อยู่สองปี เยยะหื้อผู้คนที่อ้าศัยอยู่ในแคว้นเอเซียตัง จาวยิวกับจาวกรีกได้ยินได้ฟังถ้อยคำขององค์พระผู้เป็นเจ้า

ลูกป้อจายของเสวา

11 พระเจ้าเยยะกานอัศจรรย์อันพิเศษเหลือปกติตางตางเปาโล 12 แมแต่ฝ่าเจ็ดหน้ากับฝ่ากันเปื่อตีถูกตีเปาโล เมื่อเอาไปวางบนตัว คนบ่สบาย โรคก็หาย กับผีฮ้าย †† ก็ออกตวย

13 มีจาวยิวบางคนไปเป็นหมอผี ฮี้อองจื้อพระเยซูของค้พระผู้เป็นเจ้า ในกานไล่ฝว้า “ในนามพระเยซูตีเปาโลเตสมาสั่งสอนนั้น เขาสั่งหื้อเจ้า ออกมาจากคนตีนี้เหย” 14 ลูกบ่าวเจ็ดคนของเสวาทหัวบ่า *ปุโรหิต* ของจาวยิวก็เยยะจ่าอีเหมือนกับคู้คน 15 แต่มีวันหนึ่ง หมู่เขาสั่งผีฮ้าย ออกจากป้อจายคนหนึ่ง แต่ผีฮ้ายก็ตอบหมู่เขาว่า “ข้ากี้ฮู้จักพระเยซู เปาโลข้ากี้ฮู้จัก แต่หมู่สูเป็นไผก้า” 16 แล้วคนตีถูกผีเข้าอยู่บั้นกี้ ต่างหยางไล่หมู่เขา แล้วเยยะหื้อหมู่เขาจันเลือผ้าหละหมด เขาตัง หมดนั้นกี้ปากันสนหนีออกจากเอือนบ้วยตี้อโอะละ ต่ามเนื้อต่ามตี้อมี แผลเลือดไหลหลายตี

17 คนตี้อยู่ในเมืองเอเฟซัสตังจาวยิวกับจาวกรีกฮู้เรื่องนี้กันเสียง หมด เยยะหื้อผู้คนที่ฮับกับปากันยกย่องจื้อพระเยซูของค้พระผู้เป็นเจ้า อย่างฮยัง 18 มีหลายคนตีฮับเจือพระเยซู แล้วมายอมฮับว้าเคยใจีกา ภาเยยะในตางตีบตีเหมือนกัน 19 หลายคนที่เจือกมนตรีกาภาเอา หน้าสิ้อตีเป็นตี้อฮาเวกมนตรีกาภามาเผาไฟต่อหน้าคนตังหลาย ต่าฮานตีมีก้านัก นับได้เถิงห้าหมื่นเหรียญเงิน 20 เหตุการณ์หมู่บีน้อง เยยะหื้อล้อยค่าขององค์พระผู้เป็นเจ้าแพขยายออกไปอย่างมีฤทธิ์ อำนาจ กับเกิดผลมีคนฮับเจือนักขึ้นตักๆ

เปาโลวางแผนเที่ยวตางต่อไปแหม

21 หลังจากเรื่องตีเกิดขึ้นหมู่บีน้องผู้เจือเสียงลดลงแล้ว เปาโลก็ตัดสินใจจะ เที่ยวตางผ่านแคว้นมาซิโดเนียกับแคว้นอาคาญา แล้วจะลวดไปกรุง *เยรูซาเล็ม* ท่านู้ว้า “หลังจากข้าพเจ้าไปกรุงเยรูซาเล็มแล้ว จะต้อง ไปกรุงโรมตวย” 22 เปาโลก็สั่งผู้จ้วยตังสองของท่านคือทีโมธีกับเอ ริสกัสไปแคว้นมาซิโดเนีย ส่วนตัวของเป็นยังตีแคว้นเอเซียต่อไป แหมหนือย

กานวุ่นวายในเมืองเอเฟซัส

23 ในเวลานั้นเกิดกานวุ่นวายอย่างหนักตีเมืองเอเฟซัส ย้อนเรื่อง ลัทธิตี้อนี้ตี้อองว้า ตางของพระเยซู 24 มีป้อจายคนหนึ่งจื้อเดเมตรีฮัส เป็นสล่าเครื่องเงิน เขาเอาเงินมาแปงรูปบีนเจ้าแม่อาร์เทมิสตีเป็น เจ้าแม่ของจาวเอเฟซัส เยยะหื้อหมู่สล่ามีรายได้ดี 25 เดเมตรีฮัสฮ้อง หมู่เขากับหมู่คนที่มีอาชีพเกี่ยวข้องกันมาจุมนุมนกัน แล้วู้ว้า “ท่าน ตังหลายกี้ฮู้ตี้อยู่แล้วว้าหมู่เขาบ่มีรายได้ดี มีเงินมีคำกี้ย้อนเยยะกานจ่า อี้” 26 ท่านตังหลายกี้ได้ห็นได้ยินแล้วว้าเปาโลคนตี้อจวนหื้อหลายคน เจือว้า รูปบีนตีแปงจากมือคนบ่ใจ้พระเจ้าเตียงแต่ เขาบ่ได้เยยะจ่าอีตี เมืองเอเฟซัสตีเดียว แต่เยยะเกือบไควแคว้นเอเซียตวย 27 เรื่องนี้ อันตรายขนาดเน้อ จะเยยะหื้อฮ้อเสียงของหมู่เขาตองเสียไป แล้วฮยัง บ่ป้อจะเยยะหื้อวิหารของเจ้าแม่อาร์เทมิสผู้ฮยังใหญ่เลื่อมเสียอิทธิพล

†† ในภาษากรีก เป็นคำว้า บ่สะอาด ‡ เหรียญเงินหนึ่งเหรียญ มีค่าเท่ากับ ก้าเองคนงานเยยะกานหนึ่งวัน

ไป ตังพระนางองค์นี้ที่คนไคว่แคว้นเอเชียกับไคว่โลกกราบไหว้บูจากี้ จะหมดศักดิ์ศรีไปตาย”

28 เมื่อหมู่เขาได้ยินจาอัน ก็โหดจันหน้าดำหน้าแดงจิงปากันโห่ร้อง ว่า “เจ้าแม่อารเทมิสของจาวเอเพซยังใหญ่ๆ” 29 ไคว่ตังเมืองก็ วุ่นวายสับสนกันไปหมด หมู่จาวเมืองยับจาวมาซิโดเนียสองคนคือ กายอัสกับอาริสการคัสตีเป็นเพื่อนอ่วมเตียวตางของเปาโล แล้วลาก ตวยหมู่คนต่งนั้นเข้าไปในโองละครใหญ่ 30 เปาโลไค้เข้าไปอู่ต่อนาคัน ตังหลาย แต่หมู่ผู้เจือบยอมหื้อเข้าไป ย้อนกัวคนหมู่ต่งนั้นจะเยี่ยหื้อ 31 ก็มีเจ้าหน้าต่งปกครองแคว้นเอเชียบางคนตีเป็นเพื่อนของเปาโล ใค้ คนไปอ้อนวอนเปาโลบ่หื้อเสียงเข้าไปในโองละครนั้น

32 ในโองละครนั้นหมู่คนปากันอ้องเฮ็นเสียงตัง บางคนว่าจาอัน บางคนว่าจาอันจันวุ่นวายไปหมด แต่คนส่วนใหญ่ก็บ่อู้ว่าเขามาจุ่มนุมน กันเรื่องอะหยัง 33 มีจาวยิวบางคนยู่เล็กชานเดอร์ออกไปอู่ต่ง หน้า แล้วบอกก้าต่งหื้อเขาอู้ เขาจิงยกมือขึ้นโบกหื้อคนตังหลายตัก ก่อน แล้วพยายามจะอู่แ่ก่ต่งต่อนาคันตีมาจุ่มนุมนั้น

34 เมื่อคนตังหลายอู้ว่าอเล็กชานเดอร์เป็นจาวยิว หมู่เขาก็เฮ็น เสียงตังขึ้นมาแหมเป็นเสียงเดียวกันว่า “เจ้าแม่อารเทมิสของจาวเอ เพซยังใหญ่ๆ” อ้องข้าแล้วข้าแหมอยู่จาอันประมาณสองจิวโมง

35 ต่อนสุดต้ายนายอำเทอเยียหื้อคนตังหลายตักปาก แล้วอู้ว่า “บ่ นองจาวเอเพซตังหลาย มีไฟฟ่องต่งยังบ่อู้ว่าเมืองเอเพซเป็นคน ฟ่อกอย พระวิหาร ของเจ้าแม่อารเทมิสผู้ยังใหญ่ กับเทวรูป ศักดิ์สิทธิ์ของพระนางตีตมมาจากตองฟ้า 36 เรื่องนี้กูคนอู้แล้ว ย้อนจาอันหมู่ตังต่งใจเฮ็นๆ ห้ามจิวอารมณียะอะหยังไปเลย 37 แต่หมู่ตังตักป้อจายสองคนตีมาต่งนี้ หมู่เขาบ่ได้ลักของอะหยังใน พระวิหารกว่าดูแคว้นเจ้าแม่ของหมู่เขา 38 ถ้าเดเมตรีอัสกับหมู่ส่า เครื่องเงินมีเรื่องกับไฟ ศาลก็เปิดอู่ หมู่ผู้พิพากษาก็มีพร้อม หื้อหมู่ เขามาฟ่องตีเห็นคนเดียวแหล่ 39 ถ้าหมู่ตังตักยังมีเรื่องอื่นแหม ก็หื้อไป ตกลงกันในที่ประชุมตัมภกฺุหมาย 40 เหตุการณ์วันนีหมู่เขาตีเห็นลาย จะโดนข้อหาก่อก้านจาลจขขึ้น หมู่เขาจะบ่มีข้ออ้างต่งจะแ่ก่ตักกับ รัฐบาลได้ว่ามาจุ่มนุมนหื้อเกิดก้านวุ่นวายในวันนีเยี่ยหยัง” 41 เมื่ออู่ จบแล้วก็หื้อเล็กจุ่มนุมนกันไป

เปาโลเตียวตางไปมาซิโดเนียกับประเทศกรีก

20 เมื่อก้านวุ่นวายบ่มีแล้ว เปาโลก็อ้องหมู่ผู้เจือมาปะกัน หลัง จากอู้ก้าหื้อกำลังใจหมู่เขาแล้ว เปาโลก็ลาหมู่เขาไปแคว้น มาซิโดเนีย 2 เปาโลหื้อกำลังใจหมู่ผู้เจือตังต่งต่างๆ ตีตังก้าเข้าไปใน แคว้นนั้นจันมาแผประเทศกรีก 3 เปาโลอย่างอู่ตีเห็นสามเดือน แต่ เมื่อตังตักเกียมจะลงเฮื้อไปแคว้นซีเรีย ก็ได้อู้ว่ามีหมู่จาวยิววางแผนจะ ข่าตังตักเตียวตางตังเฮื้อ เปาโลก็เลยตัดสินใจจัวยเตียวตักไป แคว้นซีเรียมาตังแคว้นมาซิโดเนียเหีย 4 เปาโลมีเพื่อนอ่วมเตียวตาง ไปหลายคน คือโสปาเทอร์ลูกบ่าวของปรัสจาวเมืองเบโรอา อารี สการคัสกับเสคุนดัสจาวเมืองเรสะโลนิกา กายอัสจาวเมืองเดอร์บี ก็โมริจาวเมืองลิสตรา กับทักคัสตังโตรฟีมีจาวแคว้นเอเชีย 5 แต่ คนตังหมดนี้เตียวตางล่องหน้าไปถ้าหมู่เขาตีเมืองโตรอัสก่อนแล้ว

เปาโลไปแ่วหาผู้เจือตีเมืองโตรอัส

6 หลังจากวันงานกันเข้าขนมปังบ่ใส่เจือ หมู่เขาก็ลงเฮื้อออกจาก เมืองฟิลิปปี มาได้หัวนก็มาแผเมืองโตรอัส ก็ปะกับหมู่เขา แล้วอย่าง อู่ตวยกันเจ็ดวัน

7 ต่อนวันเสาร์เมื่อคิน † † เขาตังหลายจุ่มนุมนกันกับอ่วมพิธีหักเข้า ขนมปัง เปาโลก็อู้กับหมู่คนตีเห็น อู้แล้วอู่แหมจันแผเตียงคิน ย้อน ตังใจจะออกจากเมืองนี้ต่อนเจ้งเจิววันพุท 8 ในห้องจันบตีเขาจุ่ม นุมนกันนั้นมิโคมไฟตัมไว้อยู่หลายแเก่น 9 มีป้อจายหมู่คนต่งจิวอู่

† เทวรูปนี้เป็นปาหินตีตมมาจากตองฟ้า จาวเอเพซเจือว่าเป็นรูปปั้นของ เจ้าแม่อารเทมิส † † ถ้าเป็ดตงๆ กับภาษากรีกจะบอกว่ วันแรกของตีต

ก็คัสนังอู่บนขอบหน้าตาง ในเวลาเปาโลอู่อยู่ตักๆ บ่อย่างสักเตื่อ เขา ก็ไค้กลับแหมะฮาก สุดต้ายเขาห่มงลับจิงปีนตะหลันตจจาก หน้าตางจันตีมาสลงมาเมื่อหมู่เขาตักตวยขึ้นมาก็เห็นว่าเขาต้ายเหีย แล้ว 10 เปาโลจิงลงไปหา แล้วอุ่มป้อจายหมู่คนต่งนั้นขึ้น แล้วอู้กับคน ตังหลายว่า “บ่ถ้าอ้อนอกตักใจเนื่อ เขายังมีจิวตอยู่” 11 แล้วเปาโลก็ ปีกขึ้นไปจันบนแหม อ่วมพิธีหักเข้าขนมปัง กับกันข้าวตวยกัน แล้วก็ อู่ต่งไปจันแผเมื่อเจ้า ก็ลาหมู่เขาไป 12 หมู่เขาก็ปายก็คัสตียังมีจิวต อยู่ปึกเมื่อบ้าน กูคนก็อู้สึกขว้างใจ

ก้านเตียวตางไปเมืองมิเลกัสตางเฮื้อ

13 ฝ่ายหมู่เขาลงเฮื้อไปเมืองอัสโสสก่อน แล้วจะไปอับเปาโลตีเห็น ตัมตีตังบอกรอ้ว ย้อนว่าตังต่งใจจะไปเมืองอัสโสสตังเตียวตัง 14 เมื่อเปาโลปะกับหมู่เขาตีเมืองอัสโสสแล้ว เขาก็อับตังลงเฮื้อไปเมือง มิกรีเต 15 วันถัดไปเฮื้อออกจากตีเห็นไปแผฝั่งช้อเกาะคิโอส วันที่ สองก็มาแผเกาะสามอส แหมวันต่อมาหมู่เขาตีมาแผเมืองมิเลกัส 16 เปาโลตัดสินใจว่าจะเอาเฮื้อก้ายเมืองเอเพซไปเหีย เปื่อจะบ่เสีย เวลาตีแคว้นเอเชีย ย้อนว่าตังต่งไปแผกรุง เยรูซาเลิม ถ้าเป็นไปได้ จะไปหื้อถึงก่อนวัน *เพินเทกอสตี*

เปาโลกับหมู่ผู้ปกครองจาวเอเพซ

17 ต่อนอู่ในเมืองมิเลกัส เปาโลส่งคนไปบอกรอ้วหมู่ผู้ปกครอง ของ คริสตจักร ตีเมืองเอเพซมาหาตัง 18 เมื่อหมู่ผู้ปกครองมา แผแล้ว เปาโลอู้ว่า “ตังตังหลายก็อู้แล้วว่ข้าพเจ้าใจจิวตจาใจฟ่อง ตลอดเวลาตีข้าพเจ้าอู่ตวยหมู่ตัง ตังแต่วันหนกตีข้าพเจ้ามาแผ แคว้นเอเชียนี้ 19 ข้าพเจ้าอับใจจิงค้พระผู้เป็นเจ้าอย่างถ่อมถ่อมใจ ก็บ่ให้ย้อนความตัก ข้าพเจ้าอดทนความตักยากลำบากจากแผนก้าน อ้ายต่างๆ ของจาวยิว 20 ตังก็อู้ว่าข้าพเจ้าบ่เคยล้งเลตีจะอู่จะบอกร เรื่องต่งๆ ต่งจะเป็นประโยชน์กับหมู่ตัง แต่ได้เตสสาบสั่งสอนตัง ตัมบ้านตัมตีสารณะต่งๆ 21 ข้าพเจ้าตักเตือนตังจาวยิวกับจาว กรีกหื้อกลับใจจากบาปมาหาพระเจ้า กับเจื้ออวางใจพระเยชูของค้พระผู้ เป็นเจ้าของหมู่เขา 22 บ่าเตียวนี้ข้าพเจ้าจ่าใจต่งไปกรุงเยรูซาเลิม ตัมตี พระวิญญาณบริสุทธิ์ บอกรอ้วไป ข้าพเจ้าก็บ่อู้เหมือนกันว่จะ มีอะหยังเกิดขึ้นกับข้าพเจ้าตีเห็นฟ่อง 23 ข้าพเจ้าอู้แต่ว่าในเมืองต่งๆ ตีกำลังจะไปนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์เตือนหื้ออู้ว่าคนตีเห็นจะยับขง คอก กับจะเยี่ยหื้อข้าพเจ้าอับความตักยากลำบาก 24 แต่ข้าพเจ้าบ่ได้ ถือว่าจิวตของข้าพเจ้ามีก้านสำหรับตีตัวเก้า นอกจากขอเยี่ยหน้าตีตี อับมอบหมายจากพระเยชูของค้พระผู้เป็นเจ้า คือบอกรอ้วตีเรื่อง พระคุณของพระเจ้าหื้อคนอื่นฟ่องหื้อสำเร็จก็บ่อแล้ว

25 “ต่อนนี้ข้าพเจ้าอู้ตีว่าจะมีไฟในหมู่ตัง ตีข้าพเจ้าเคยแ่วไป บอกรอ้ว *แผ่นดินของพระเจ้า* หื้อฟ่องนั้น จะหันหน้าหันต่าข้าพเจ้า แหม 26 ย้อนจาอู้ข้าพเจ้าอู้แต่ๆ หื้อตังตังหลายเข้าใจในวันนีว่ ถ้า พระเจ้าล้งได้ชคนใดในหมู่ตัง ข้าพเจ้าบ่มีได้ชเนื่อ 27 ย้อนว่าข้าพเจ้า บ่ล้งเลในก้านบอกรอ้วความต่งก้านตังหมดของพระเจ้าหื้อหมู่ตังอู้

28 “หื้อตังตังหลายเฝ้าหะวังตีกับสมาชิกรคริสตจักรตีพระ วิญญาณบริสุทธิ์มอบหมายหื้อตังตังหลายฟ่อกอย หื้อเอาใจใส่คน ตังหลายในคริสตจักรเหมือนผู้เลียงแคะฟ่อกอยแคะ ตีพระเจ้าเยี่ยหื้อ เป็นคนของพระองค์โดยก้านต่ายของพระบุตรของพระองค์ 29 ข้าพเจ้าอู้ตีว่าเมื่อข้าพเจ้าลาจากตังตังหลายไปแล้ว จะมีคนอื่นตี สอนผิดเข้ามาในหมู่ตัง หมู่เขาเหียบเหมือนหมาป่าสวกตีมาก้าลาย หมู่แคะจันเสียง 30 แมแต่ในหมู่ตัง ก็จะมีบางคนออกมาสอนผิดไป จากความจริง เปื่อจิกจอนหมู่ผู้เจือหื้อหลงตวยเขาไป 31 ย้อนจาอัน เฝ้าหะวังตีไว้อู้ดี ขอหื้อกิดเลิงว่าข้าพเจ้าอับความตักในก้านตัก เตือนสั่งสอนหมู่ตังตังต่งเมื่อวันเมื่อคินตลอดสามปี

32 “บ่าเตียวนี้ข้าพเจ้าขอมอบตังตังหลายไว้กับพระเจ้ากับถ้อยก้า เกี้ยวกับพระคุณของพระองค์ ตีสามารถเยี่ยหื้อตังตังหลาย

เข้มแข็งขึ้นในความเชื่อ กับอัปปอนของพระเจ้าร่วมกับคนตั้งหลายของพระองค์

33 “ข้าพเจ้าไม่เคยคิดขี้โลกไค้ได้เงินค่ากว่าเสื้อผ้าของไฟเลย 34 หมู่ท่านก็รู้ดีอยู่แล้วว่า ข้าพเจ้าเขาว่าหากินด้วยมือของข้าพเจ้าคนเดียว เพื่อเลี้ยงตัวแก่กับคนที่อยู่ด้วยข้าพเจ้า 35 โดยที่ข้าพเจ้าเยียะติงหมดนี้ก็แสดงหื้อหมู่ท่านเห็นว่าหมู่เราจะต้องเยียะกันหนัก เพื่อจ้วยเหลือคนตี้ออนแอ ขอหื้อท่านตั้งหลายหมั้นก็ดลึงกำอู้อของพระเยชูองค้พระผู้เป็นเจ้าไว้ ตั้วว่า ‘ท่านหื้อเยียะหื้อหมู่เรามีความสุขหนักเหลือท่านอับ’”

36 เมื่อเปาโลอู้อเสร็จแล้ว ก็คุกเข่าลงอธิษฐานพร้อมกับผู้ปกครองหมู่นั้น 37 หมู่เขาก็อดลาเปาโลไว้ ปากันให้สะอึกสะอื้น 38 ตั้วเยียะหื้อหมู่เขาเป็นตุ๊กหนักเหลือเป็นก็คือกำอู้อของเปาโลตอนตั้วว่า ต่อไปนี้หมู่เขาจะป้หันหน้าท่านแหมแล้ว จากนั้นหมู่เขาก็ปากันมาส่งเปาโลตั้วเฮือ

เปาโลไปกรุง เยรูซาเลิม

21 เมื่อลาจากกันแล้ว หมู่เขาก็ลงเฮือตั้งชื่อไปเกาะไซส แหมวันนึ่งก็มาถึงเกาะโรดส์ จากตั้วหั้นก็มาแผเมืองปาการา 2 หมู่เขาปะเฮือลำนึ่งตั้วจะไปเมืองพินิเซีย หมู่เขาก็ลงเฮือลำนั้นไป 3 เมื่อหมู่เขาพอหั้นเกาะไซปรัสแล้ว เฮือก็กำยมาตางใต้ของเกาะไปแคว้นซีเรียแล้วก็จอดตั้วเมืองไทระ เพือขนสินกำออกจากเฮือขึ้นฝั่ง 4 หมู่เขาเขาหมู่ผู้เจือ แล้วปะหมู่เขาตั้วหั้น ก็ยังอยู่กัหมู่เขาได้เจ็ดวัน หมู่ผู้เจือบอกเปาโลโดยท่านนำของ พระวิญญานบรสิฐกรั้วห้ามไปกรุงเยรูซาเลิมเนอ 5 แต่ว่าเมื่อถึงเวลาตั้วหมู่เขาจะต้องเตียวตางต่อไป หมู่เขาติงหมดติงลุกติงเมียก็มาส่งหมู่เขาตั้นอกเมือง เมื่อมาแผอิมทะเล หมู่เขาก็ปากันคุกเข่าอธิษฐานตั้วหั้น 6 แล้วล่ำลากัน จากนั้นหมู่เขาก็ลงเฮือ หมู่เขาก็ปากันปีกบ้าน

7 จากเมืองไทระเฮือมาจอดตั้วเมืองทอลเลมิอัส หมู่เขาไปแอ้วหาปี่นึ่งผู้เจือตั้วหั้น แล้วยังอยู่กัหมู่เขาวันนึ่ง 8 วันถัดมาหมู่เขาเตียวตางต่อไปแหมจันมาแผเมืองซีซารียา หมู่เขาเว่บ้านของฟิลิป แล้วยังอยู่กัเขา ฟิลิปเป็นคนบอกข่าวดีของพระเจ้า เป็นคนนึ่งในหมู่เจ็ดคนตั้วอับท่านเลือกหื้อเป็นผู้พ้อคอยกำนแจกออาหารหื้อคนตุ๊ก 9 ฟิลิปมีลูกสาวสี่คนตั้วยังป้ได้แต่งงานเตือ ตั้วสี่คนสามารถตวยตุ๊กได้

10 หลังจากหมู่เขาอยู่อยู่ตั้วหั้นหลายวัน ก็มี ผู้เป็นปากเป็นเสียงแตนพระเจ้า มาจากแคว้นยูเดียจืออากาบัส 11 เขาเข้ามาหาหมู่เขาแล้วเอาสายอ้างมัดแอวของเปาโลมามัดมือมัดตั้นตัวเขาอู้วว่า “พระวิญญานบรสิฐกรั้วบอกวว่า ‘จาวยิวในกรุงเยรูซาเลิมจะมัดคนตั้วเป็นเจ้าของสายมัดแอวนีจ้ออเนอ แล้วจะมอบเขาหื้อกั คนต่างจั้ว’”

12 เมื่อหมู่เขาได้ยินจ้ออัน หมู่เขาก็กับคนที่อยู่ตั้วหั้นก็ปากันอ้อนวอนเปาโลหื้อขึ้นไปกรุงเยรูซาเลิม 13 แต่เปาโลตอบวว่า “หมู่ท่านปากันให้อ้องเยียะหยัง เยียะหื้อข้าพเจ้าบ่่วนใจให้หยังบ่ดาย ข้าพเจ้าพร้อมตั้วจะถูกมัดถูกขังคอก นักเหลือนนั้นข้าพเจ้าพร้อมตั้วจะต่ายในกรุงเยรูซาเลิม เพือหั้นแก่พระเยชูองค้พระผู้เป็นเจ้า” 14 เมื่ออ้อนวอนเปาโลได้ผล หมู่เขาก็ปากันเลิก แล้วบอกวว่า “ขอหื้อเป็นไปตามความต้องกำนขององค้พระผู้เป็นเจ้าก็แล้วกัน”

15 หลังจากนั้นหมู่เขาก็เทียมตัว แล้วปากันเตียวตางไปกรุงเยรูซาเลิม 16 มีผู้เจือบางคนจากเมืองซีซารียาไปตวยหมู่เขา หมู่เขาปากันหมู่เขาไปตั้วบ้านของมณาสจาวเกาะไซปรัสตั้วเป็นผู้เจือแก่แก่ หมู่เขาอยู่อยู่ตวยเขา

เปาโลไปหายากอบ

17 เมื่อหมู่เขามาแผกรุงเยรูซาเลิมแล้ว หมู่ปี่นึ่งผู้เจือก็ต้อนอับหมู่เขาอย่างอบอุ่น 18 วันถัดมาเปาโลกับหมู่เขาปากันไปแอ้วหายากอบ † ผู้ปกครองของ คริสตจักร ภูคนก็อยู่ตั้วหั้นตวย 19 เปาโลตักหมู่เขา แล้วเล่าเลิงเรื่องต่างๆ ตั้วพระเจ้าไว้ถึท่านหื้อไปเยียะพันรทักกับ คน

† ยากอบคนนึ่งเป็นนึ่งบ่าวพระเยชู

ต่างจั้ว²⁰ เมื่อหมู่เขาได้ยินเรื่องราวติงหมดจ้ออัน ก็ปากันสรรเสริญพระเจ้า แล้วอู้อกับเปาโลวว่า “อ้ายเปาโลเฮย ท่านก็หั้นแล้วว่ามีจาวยิวหลายป็นคนตั้วอับเจือพระเยชู แต่ตั้วยังอึกษา *บทบัญญัติ* ของโมเสสอย่างเคร่งครัดเอาเป็นแต่เป็นว่าอยู่ 21 มีคนบอกจาวยิวในกรุงเยรูซาเลิมวว่า ท่านสอนจาวยิวภูคนที่อยู่ตวยคนต่างจั้วหื้อละบทบัญญัติของโมเสสเฮย โดยบอกวว่าต้องเยียะ *พิธีสุหนต์* หื้อกัลูกบ่าวของเขานั้น กาวว่าเยียะตามฮิตเก่าออยเดิมของจาวยิว 22 บ่าเตียวนี้หมู่เราจะต้องเยียะจาได้ดี เพือพิสูจน์วว่าข้อกล่าวหาของหมู่เขาบ่แต่ หมู่เราจะต้องอู้อแล้ววว่าท่านมาตั้วนี้แล้ว ก็จะไปกัันหลุ่มเยียะหื้อท่าน 23 หื้อเยียะตามตั้วหมู่เราจะต้องบอกก็แล้วกัน คือว่ามีสี่คนที่อยู่กัหมู่เขาตั้วนี้ดีสามานตั้วกับพระเจ้าไว้แล้ว 24 ปากันหมู่เขานี้เข้าไปใน พระวิหาร เข้าอ้วมพิธีล้างตั้วหื้อบรสิฐกรั้วตวยกัน แล้วจ่ายกำเครื่องปูจาสำหรับพิธีนั้นหื้อแก่หมู่เขา เพือจะโก้นห้วได้ คนตั้งหลายจะอู้วว่าเรื่องตั้วได้ยินมาเกี่ยวกับท่านนึ่งก็บ่แต่ ย้อนวว่าตั้วท่านก็ยังมีอึกษากับบัญญัติของโมเสสอยู่ 25 สำหรับหมู่คนต่างจั้วตั้วอับเจือพระเจ้านั้น หมู่เราส่งจดหมายแจ่มมตตั้วประชุมไปแล้ว คืออย่างนึ่งนี้ ห้ามกินของกินตั้วเกยเอาไปปูจาอูอุปเคารพแล้ว อย่างตั้วสอง ห้ามกินเลือด อย่างตั้วสาม ห้ามกินจันสัตว์ตั้วถูกอัดคอต่าย กัอย่างตั้วสี่ ห้ามเยียะบาปตางเพศ”

26 แล้ววันถัดมาเปาโลก็ปากันอ้ายสี่คนนึ่งเข้าพิธีล้างตั้วหื้อบรสิฐกรั้วตวยกัน แล้วปากันเข้าไปในพระวิหารแจ่มหื้อ *ปุโรหิต* อู้วว่าพิธีล้างนึ่งจะเลียงสุดวันไหน แล้วจะนำเครื่องปูจามาถวายสำหรับหมู่เขาแต่ละคนในวันนึ่ง

27 เมื่อเวลาทำหนดเจ็ดวันของพิธีไว้จะแล้ว มีจาวยิวบางคนจากแคว้นเอเชียหันเปาโลในพระวิหาร ก็ส่วยคนตั้งหลายหื้อโหดแล้วอับเปาโล 28 หมู่เขาอ้องเอิ้นเสียงดังวว่า “ปี่นึ่งจาวอิสราเอลเฮย มาจ้วยกันแล ไร่ตั้วนี้เป็นคนตั้วแอ้วไปสอนคนไควไปหมดหื้อต่อท่านคนจั้วของเขา กับทบัญญัติของโมเสสติงพระวิหารของเขา หั้นก้อบ่าเตียวนึ่งมันยังปาจาวกริกเข้ามาในพระวิหารแหมตวย เยียะหื้อสถานตั้วอันคักดีสิกรั้วนึ่งมีมลทิน” 29 (หมู่เขาว่าจ้ออึก็ย้อนหันโทรฟิมัสจาวเมืองเอเพซอยู่กัเปาโลในเมือง จึงก็คิดเตาเอาวว่าเปาโลปาโทรฟิมัสเข้ามาในพระวิหารตวย)

30 คนตั้งเมืองก็โหด ปากันหลุ่มเข้าไปอับเปาโลลากออกป็นอกพระวิหาร แล้วหับปะตุ้พระวิหารเฮย 31 ในเวลาตั้วหมู่เขาอึจะฆ่าเปาโลอยู่นึ่งมีคนไปรายงานนายพันวว่า ในกรุงเยรูซาเลิมตึงเมืองกำลังวุ่นววยไปหมดแล้ว 32 นายพันก็ฟังปาหมู่ทหารล่นไปตั้วคนตั้งหลาย เมื่อคนตั้งหลายหั้นนายพันก็ส่งหมู่ทหารมา จึงยังอับนึ่งเปาโล 33 นายพันก็เข้าไปหาเปาโลแล้วก็อับท่าน สั้หื้อเขาเจืออเล็กสองเลินมาลุ่มท่านไว้ จากนั้นนายพันก็สอบสวนคนตั้งหลายวว่าเปาโลเป็นไฟ เขาเยียะอะหยัง 34 บางคนเอิ้นวว่าจ้ออึ แหมคนวว่าจ้ออัน นายพันบ่สามารถอู้อแต่เลิงเรื่องตั้วเกิดขึ้นย้อนวุ่นววยขนาด ก็เลยส่งหื้อปาตั้วเปาโลเข้าไปไว้ใป้อมทหาร 35 เมื่อปาเปาโลเตียวมาแผซึคนใดขึ้นป้อม คนตั้งหลายก็โหดนักขึ้นจันหน้าดำหน้าแดง หมู่ทหารจึงจ้วยกันยกตั้วเปาโลขึ้นป็นห้ว 36 คนตั้งหลายตั้วตวยไปเอิ้นตวยกันวว่า “ฆ่ามันเฮยๆ”

เปาโลอู้อกับคนตั้งหลาย

37 เมื่อทหารกำลังพาเปาโลเข้าไปใป้อม เปาโลก็อู้อกับนายพันทหารโรมันเป็นภาษากรีกวว่า “ข้าพเจ้าอู้อกับท่านนอ้ยได้ก้อ” นายพันถามวว่า “เจ้าอู้อภาษากรีกได้ตวยกา 38 เจ้าเป็นจาวอียิปตั้วตั้วเกยก้อกำนจอลาเมื่อตะก่อน แล้วปากันฆ่าสี่ป็นคนเข้าไปในดินแดนทุรกกันดารใใจกา” 39 เปาโลตอบวว่า “บ่ใช่ ข้าพเจ้าเป็นจาวยิว เกิดตั้วเมืองการซัสในแคว้นซีลีเซีย เป็นคนของเมืองสำคัญ ขออนุญาตหื้ออู้อกับคนตั้งหลายนอ้ยเตือะ”

40 เมื่อนายพันอนุญาต เปาโลก็ขึ้นขึ้นตักตั้วซึคนใด แล้วโบกมือหื้อคนตั้งหลายตักก่อน เมื่อคนตั้งหลายตักดีแล้ว เปาโลก็อู้อกับหมู่เขาเป็นภาษาฮีบรูวว่า

22 “ปอแม่ปี่น้องตังหลายบำเตี้ยนื่อฟงกำจี้แจ่งของข้าพเจ้า สักหน้อยเตื่อะ” ² เมื่อหมู่เขาได้ยินเปาโลอุ้เป็นภาษาฮิบรู หมู่เขาเข้าปากันดักเหลือเก่า แล้วเปาโลก็อุ้ว่า ³ “ข้าพเจ้าเป็นจาวยิวเกิดตีเมืองการซัสแคว้นซีลเซีย แต่มาใหญ่ตีกรุง *เยรูซาเล็ม* นี้ ข้าพเจ้าเป็นศิษย์ของอาจารย์กามาเลียล ท่านอบรมสั่งสอนข้าพเจ้าหือเยยะตาม *บทบัญญัติ* ของปออุ้ยแม่หม่อนของหมู่เขาอย่างเคร่งครัด ข้าพเจ้าเป็นคนตีกระตือรือร้นต่อพระเจ้าขนาด เหมือนกันกับหมู่ท่านตืออยู่ตีวันนี้ ⁴ ข้าพเจ้าเคยคำคนตีติดตามลัทธินี้ตีอ้องว่า ตางของพระเยซูจันต้ายก็มิ กับยับหมู่เขาตึงป้อจายแม่ญิงไปขังคอกก็มิ ⁵ มา *ปุโรหิต* กับสภา *คนแต่่าคนแต่่า* ก็เป็นพยานหือข้าพเจ้าได้ ย้อนข้าพเจ้าได้ฮับหนังสือจากหมู่เขา ตีเขียนถึงปี่น้องจาวยิวในเมืองดามัสกัส เปื่อมอบอำนาจหือข้าพเจ้าไปยับคนตีหัน ตีติดตามลัทธินี้ แล้วปามาหลงตีกรุงเยรูซาเล็ม

⁶ “เมื่อข้าพเจ้าเตียวตางไท้จะแผลวเมืองดามัสกัส เวลาต่อนั้น ประมาณเตียง รู่ๆ ก็มีแสงแจ่งจากตึงฟ้าส่องลงมาตีตัวข้าพเจ้า ⁷ ข้าพเจ้าก็ไถ่ลงดิน แล้วได้ยินเสียงอันดังว่า ‘เขาโล เขาโลเหย เจ้าคำเอาเยยะหยัง’ ⁸ ข้าพเจ้าก็ถามไปว่า ‘พระองค์เจ้าข้า พระองค์เป็นไฟ’ พระองค์ก็ตอบว่า ‘เอาคือเยชูจาวนาซาเรีผู้ตีเจ้าคำนั้น’ ⁹ หมู่คนตีไปตวยข้าพเจ้าก็หันแสงแจ่งนั้นเหมือนกัน แต่ปี่ได้ยินเสียงของผู้ตีอุ้กับข้าพเจ้านั้น ¹⁰ ข้าพเจ้าก็ถามว่า ‘พระองค์เจ้าข้า ข้าพเจ้าจะต้องเยยะจาใดตี’ องค์พระผู้เป็นเจ้าก็บอกว่ ‘ลุกขึ้นเตียวเข้าไปในเมืองดามัสกัส ตีหันจะมีคนบอกเจ้ากู้อย่างตีเฮามอบหมายหือเจ้าเยยะ’ ¹¹ แสงแจ่งตีส่องลงมาตีเยยะหือข้าพเจ้าพอจะหยังป้นสักหน้อย หมู่คนตีไปตวยจิงจูงมือข้าพเจ้าปาเข้าไปในเมืองดามัสกัส

¹² “ในเมืองนั้นมี่ป้อจายคนตีมาหาข้าพเจ้า เขาจืออานาเนีย เป็นคนตีเคร่งครัดบทบัญญัติของโมเสส กับเป็นคนตีมีจือเสียงตีในหมู่จาวยิวตีหัน ¹³ เขาเข้ามาฮันอยู่ป้างข้างข้าพเจ้าอุ้ว่า ‘อ้ายเขาโลเหย ขอหือข้าพเจ้าหันแหมเตื่อ’ แล้ววันนากันนั้นข้าพเจ้าก็หันได้ กับหันเขาตวย

¹⁴ “อานาเนียบอกว่ ‘พระเจ้าของปออุ้ยแม่หม่อนของหมู่เขาเลือกท่านหืออุ้ถึงความต้องการกันของพระองค์ กับหือหันพระองค์ตีถูกตึงตามธรรม กับหือได้ยีนคำอุ้จากปากของพระองค์ตวย ¹⁵ ย้อนท่านจะเป็นพยานหือผู้คนอุ้ถึงสิ่งตีท่านได้หันได้ยีนเกี่ยวกับพระองค์ ¹⁶ ป่ตึงถ้าจะหยังแหมแล้ว ลุกขึ้นฮับ *บทพิศมา* แล้วขององค์พระผู้เป็นเจ้าลางมาปของท่านหือหมดเสียงไป’

¹⁷ “ข้าพเจ้าปึกมาตีกรุงเยรูซาเล็ม เมื่ออธิษฐานใน *พระวิหาร* ก็ตักอยู่ในภาวะเก็งหลับเก็งตื้น ¹⁸ แล้วข้าพเจ้าก็หันองค์พระผู้เป็นเจ้าพระองค์อุ้กับข้าพเจ้าว่า ‘จะจ้อออกไปจากกรุงเยรูซาเล็มเวยๆ เนื่อย้อนว่าคนตีจะบ่ยอมฮับเรื่องตีท่านอุ้เกี่ยวกับเขา’ ¹⁹ แล้วข้าพเจ้าก็ตอบว่ ‘พระองค์เจ้าข้า คนหมู่นี้อุ้ว่าข้าพระองค์เคยไปต้าม *ธรรมศาลา* ต่างๆ ของจาวยิวกูตี เปื่อยับคนตีฮับเจือพระองค์ไปขังคอกกับบุดตี ²⁰ กับต้อนสเกเฟนพยานของพระองค์ถูกฆ่าตายนัน ข้าพระองค์ก็ฮันอยู่ตีหัน หันตีหันงามตวยตีฆ่าเขา ข้าพระองค์เป็นคนเผ่าเสือกุมของหมู่คนตีข่านัน’ ²¹ แล้วพระองค์ก็บอกกับข้าพเจ้าว่า ‘ไปเตื่อะ เขาจะส่งเจ้าไปไถ่ๆ ไปหา *คนต่างจ้าว* ’”

²² คนตังหลายฟงเปาโลอุ้มาตลอด แต่เมื่อได้ยีนเปาโลอุ้ถึงเรื่องไปหา *คนต่างจ้าว* ก็ปากันเอ็นเสียงดังว่า “เอามันไปฆ่าต้ายเหย อยู่ไปก็หนักแผ่นดิน” ²³ หมู่เขาอ้องเสียงดังแล้วแกเสือกุมออก ปากันกำขี้ฝุ่นผูกขึ้นบนหัว ²⁴ นายพันทหารโรมันสั่งหือปาเปาโลเข้าไปในป้อมทหาร สั่งเขียนกับสอบสวนเปาโลเปื่อจะอุ้ว่าเป็นจาดคนตึงเมืองปากันอ้องเสียงดังใส่เปาโล ²⁵ เมื่อหมู่ทหารกำลังเอาเจือกหนึ่งมัดเทียมเขียนตั้น เปาโลก็ถามนายร้อยตีฮันอยู่ตีหันว่า “จะเขียนคนสัญญาจาดโรมันก่อนตึงตามกฎหมายแล้วกา”

²⁶ เมื่อนายร้อยได้ยีนจาดนั้น ก็ไปรายงานหือนายพันอุ้ แล้วถามว่ “ท่านจะเยยะจาใดตี ป้อจายคนตีเป็นคนสัญญาจาดโรมันเนื่อ” ²⁷ นายพัน

ก็เข้าไปถามเปาโลว่า “เจ้าเป็นคนสัญญาจาดโรมันเตื่อะ” เปาโลตอบว่ “เตื่อะ” ²⁸ นายพันบอกว่ “ตัวของเขาต้องเสี่ยตางคำจันวนนักขนาดเล็งจะได้สัญญาจาดโรมัน” เปาโลตอบว่ “แต่ตัวข้าพเจ้าเป็นคนสัญญาจาดโรมันตึงแต่เกิดเนื่อ ย้อนป้อเป็นคนสัญญาจาดโรมันอยู่แล้ว” ²⁹ หมู่ทหารตีกำลังจะสอบสวนก็ละเปาโลไปตั้นก็ นายพันก็ตักใจถี่ขึ้นมาเมื่ออุ้ว่า คนตีเขาสั่งหือเอาเจือกเหล็กลำนันเป็นคนสัญญาจาดโรมัน เซ็งเป็นก้านเยยะพิดกฎหมายของโรม

เปาโลต่อน้าสภา แซนเฮดริน

³⁰ ถัดมาแหมวันตี นายพันไค้อุ้ว่าจาวยิวใส่ความเปาโลเรื่องอะหยัง ก็สั่งหือเจ้าหน้าตีป้อยเปาโลก่อน แล้วอ้องประชุมหมู่หัวหน้า *ปุโรหิต* กับสภาแซนเฮดริน แล้วปาเปาโลเข้ามาฮันต่อน้าหมู่เขา

23 เปาโลปิกคำพ้อไปตีหมู่สมาชิกสภา แซนเฮดริน แล้วอุ้ว่า “ปี่น้องตังหลาย ข้าพเจ้าให้จิวตีต่อน้าพระเจ้าด้วยจิวตีสำคัญตีติดตลอดมาจันแผลวตีวันนี้” ² อานาเนียตีเป็นมา *ปุโรหิต* สั่งหือคนตีฮันอยู่ฮับเปาโลตบปากเปาโล ³ เปาโลก็อุ้กับอานาเนียว่า “พระเจ้าจะตบปากตั้นเหมือนกันเนื่อ ตั้นเพียงเหมือนกำแปงตีตาสีขาว † ตั้นนังตึงตึงข้าพเจ้าตาม *บทบัญญัติ* ของโมเสส แต่ยั้งสั่งหือเขาตบข้าพเจ้า เซ็งเป็นก้านพิดบทบัญญัติจาดอื่นกา”

⁴ คนตีฮันอยู่ไค้เปาโลอุ้ว่า “เจ้าคำอุ้ถูกลงแควนมหาปุโรหิตของพระเจ้าจาดอื่นกา” ⁵ เปาโลบอกว่ “ปี่น้องตังหลาย ข้าพเจ้าป้ออุ้ว่า ป้อจายคนตีเป็นมหาปุโรหิต ถ้าอุ้ข้าพเจ้าจะบ่ว่า ย้อนมีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่ ‘ห้ามแจ่งดำผู้ตีปกครองเจ้า’ ‡”

⁶ เมื่อเปาโลหันว่ตีประชุมมีตึงหมู่ *สะดูสี* กับหมู่ *ฟาริสี* ตั้นก็อุ้เสียงดังว่ “ปี่น้องตังหลาย ข้าพเจ้าเป็นฟาริสี เป็นลูกของฟาริสีตวยเนื่อ ตีข้าพเจ้าถูกสอบสวนตี ก็ย้อนมีความหวังว่คนตีต้ายไปแล้วจะเป็นขึ้นจากความต้าย”

⁷ บ่ากองเปาโลจาดอื่น หมู่ฟาริสีกับหมู่สะดูสีก็ตึงเกียเถียงกัน ตีประชุมตีเลยแบ่งออกเปเป็นสองหมู่ ⁸ (หมู่เขาพิดเถียงกันก็ย้อนว่หมู่สะดูสีถ้อว่ *กุตสวรรค์* กาวาวิญญานกับก้านเป็นขึ้นจากความต้ายบ่มี แต่หมู่ฟาริสีเจือว่มีตึงสามอย่างนี้) ⁹ ตึงสองหมู่จิงพิดเถียงกันเสียงดังนักขึ้นตักๆ แล้วมี *ธรรมจารย์* บางคนตีเป็นฟาริสีฮันขึ้นเถียงอย่างหนักแผนว่ “หมู่เฮาบ่หันว่ป้อจายคนตีเยยะพิดอะหยังสักหน้อย วิญญานกว่ากุตสวรรค์จ่าจะอุ้กับเขาเตื่อ”

¹⁰ ก้านเถียงตีแสงขึ้นๆ จันนายพันก็ว่ว่าหมู่เขาจะหลุ่มเยยะฮ้ายเปาโล จิงสั่งหือทหารปาตีเปาโลออกมาห่างจากคนหมู่ตีนั้น แล้วปาปิกไปตีป้อมทหารเหย

¹¹ แล้วในคินนันองค์พระผู้เป็นเจ้าเข้ามาฮันป้างข้างเปาโลบอกว่ “เจ้าป่ตึงกัวเนื่อ เจ้าเป็นพยานหือเขาในกรุง *เยรูซาเล็ม* จาดไถ เจ้าจะต้องเป็นพยานในกรุงโรมจาดอื่น”

จาวยิววางแผนฆ่าเปาโล

¹² วันถัดมาจาวยิวมาสมหวักันวางแผนจะฆ่าเปาโล แล้วสาบานฮ่วมกันว่จะปกันข้าวกันน้ำจันกว่จะฆ่าเขาได้เหยก่อน ¹³ คนตีมาสมหวักันมีประมาณสี่สิบบาย ¹⁴ แล้วหมู่เขาก็ไปบอกกับหมู่หัวหน้า *ปุโรหิต* ตึงหมู่ *คนแต่่าคนแต่่า* ว่า “หมู่เขาสาบานกันไว้แล้วว่ จะปกันข้าวกันน้ำจันกว่จะฆ่าเปาโลได้เหยก่อน ¹⁵ ต่อนันขอหมู่ท่านในนามของสภานี้ ไปบอกนายพันปาเปาโลมาหาหมู่ท่าน โดยขี้แต่่งบอกว่หมู่ท่านไค้สอบสวนเรื่องของเขาหือแค้นๆ นักขึ้น แล้วหมู่เขาจะปากันเกิดฆ่าเขาเหยก่อนตีจะมาแผลวตี”

¹⁶ แต่ลูกบ่าวของน้องสาวเปาโลได้ยีนเรื่องแผนก้านฮ้ายนี้ก่อน จิงเข้าไปในป้อมทหารบอกเปาโล ¹⁷ เปาโลอ้องนายร้อยคนตีมาบอกว่ “ขอปาป้อจายหมู่คนตีไปหานายพันคำเตื่อะ เขามีเรื่องสำคัญจะบอกหือท่านอุ้” ¹⁸ นายร้อยจิงปาป้อจายหมู่คนตีไปหานายพันแล้ว

† เป็นก้านแสดงว่โดยขนาด

‡ คำแปงตีตาสีขาว เป็นคำสำนวนตีถูกลงแควน † 23:5 อพย. 22:28

บอกว่า “นักโทษเปาโลขอข้าพเจ้าไปอภัยหมู่คนนี่มาหาท่าน เขามีเรื่องจะบอกหือท่านผู้” 19 นายพันจึงจับมืออภัยหมู่คนนั้นไปห่างจากหมู่คนแล้วถามว่า “มีอะยังกา”

20 อภัยหมู่คนก็ตอบว่า “จาวียตกลงกันว่าวันพุทจะมาขอท่านไปเปาโลเข้าไปที่สภาแซนเฮดรินแหม หมู่เขาจะชี้แต่ไต่สวนเรื่องเปาโลหือแค้นๆ แหมหน้อย 21 ขอท่านห้ามเยี้ยะตวยตามตีหมู่เขาว่าแป่อ หมู่เขามีคนสี่สิบปายแนฆ่าเปาโลอยู่ ย้อนหมู่เขาสาบานกันว่าจะบ่กินข้าวกินน้ำจนกว่าจะฆ่าได้หือก่อน ตอนนีหมู่เขาก็เตรียมพร้อมแล้วกำลังถ้ำด้านว่าจะตกลงตามคำขอของหมู่เขาก่อ” 22 แล้วนายพันก็หืออภัยหมู่คนนั้นไปหือเสีย สิ่งนักสั่งหนว่า “ห้ามบอกหือใ้ผู้แป่อ ว่าเข้ามาแจ้งเรื่องนี้กับเขาแล้ว”

ส่งตัวเปาโลไปเมืองซีซารียา

23 จากนั้นนายพันอ้องนายร้อยมาสองคนสั่งว่า “หือไปเยี่ยมทหารสองร้อยนาย ทหารม้าเจ็ดสิบนาย ทหารหอกแหมสองร้อยนาย เยี่ยมออกเตียวตางไปเมืองซีซารียาตอนสามทุ่มคืนนี้ 24 เยี่ยมมาหือเปาโลสักสองสามตัว แล้วคุ้มกันเขาไปจนแพแหวเจ้าเมืองเฟลิกส์อย่างปลอดภัย” 25 แล้วนายพันก็เขียนจดหมายข้อความว่า

26 เรียบด้านเจ้าเมืองเฟลิกส์ จากข้าพเจ้าคลาวดิอัส ซีเซียส 27 อภัยหมู่คนนีถูกจาวียยับมา เขาเกือบจะถูกคนหมู่บั้นฆ่าตาย แต่ข้าพเจ้าพาหมู่ทหารไปช่วยเขาไว้ ย้อนข้าพเจ้าได้ยินมาว่าเขาเป็นคนสัญญาโรมัน 28 ข้าพเจ้าไ้ไ้จาวียใส่ความเขาเรื่องอะยังพ่องจึงพาตัวเขาไปที่สภาแซนเฮดริน 29 ข้าพเจ้าก็ห็นว่าเขาถูกพ่องเรื่องเกี่ยวกับบทบัญญัติของจาวีย แต่บ่มีความผิดถึงขนาดต้องถูกฆ่าตายกว่าถูกรอก 30 เมื่อข้าพเจ้ารู้ว่ามีจาวียหมู่หนึ่งวางแผนจะฆ่าเขาก็เลยพ่องส่งเขามาหาท่านก่อน แล้วก็สั่งหือคนหมู่บั้นตีใส่ความเขามาพ่องอภัยหมู่คนนีกับท่านเอาคนเดียว

31 หมู่ทหารราบก็เยี้ยะตามตีนายพันสั่ง พาเปาโลออกเตียวตางไปจนแพแหวเมืองอันทิปาทริสในคืนนี้ 32 วันถัดมาหมู่ทหารราบก็พากันไปป้อมทหาร แล้วหมู่ทหารม้าก็พาเปาโลเตียวตางต่อไป 33 เมื่อหมู่ทหารม้ามาแพแหวเมืองซีซารียาแล้ว ก็เอาจดหมายไปหือเจ้าเมืองกับมอบตัวเปาโลหือตวย 34 เจ้าเมืองอ่านจดหมาย แล้วถามเปาโลว่ามาจากแคว้นไหน เมื่อรู้ว่าเปาโลมาจากแคว้นซีเซียส 35 เจ้าเมืองจึงบอก ว่า “ข้าจะพ่องคำหือก้านของเจ้าเมื่อฝ่ายตีพ่องมาแพแหวแล้ว” ท่านจึงสั่งหือหมู่คนตีเปาโลไว้ในวังเก่าของเฮโรด

เปาโลแก้ข้อกล่าวหาต่อหน้าเฟลิกส์

24 หัววันถัดมาอานาเนียมา *ปุโรหิต* กับหมู่ *คนแหว่คนแหว่* บางคน ติงทนายความจื่อเทอร์กูลลัส เตียวตางลงมาจากกรุง *เยรูซาเล็ม* มาแพแหวเมืองซีซารียาแล้ว ก็ตั้งข้อหาพ่องเปาโลต่อหน้าเจ้าเมือง 2 เจ้าเมืองอ้องเปาโลเข้ามา แล้วเทอร์กูลลัสก็กล่าวหาเปาโลต่อหน้าเจ้าเมืองเฟลิกส์ว่า “ท่านเฟลิกส์ตีเคารพ หมู่เขาจาวียอยู่เยี้ยนเป็นสุขจากก้านปกครองของท่านมาเป็นเวลาเมื่อนาน กับประเทศจำดของเขาก็อับก้านปฏิรูป ย้อนท่านพ่องการณไ้ 3 หมู่เขาไ้ไ้ประเทศขอบพระคุณท่านอย่างซาบซึ่งสำหรับสิ่งดีๆ หมู่นี้ 4 ข้าพเจ้าบ่ไ้เสียเวลาของท่านนักถ้ำไป ก็ขอรับก้นท่านพ่องหมู่เขาเล่าต่อแหมสักหน้อย 5 “หมู่เขาห็นว่า อภัยหมู่คนนีเป็นคนอันตราย ส่วยหือเกิดก้านจลาจลในหมู่จาวียในคูตี เขาเป็นหัวหน้าลัทธินาซารีธ 6 เขายังอียะหือ *พระวิหาร* มัวหมอง หมู่ข้าพเจ้าเลยพากันยับตัวเขา 7 ขอท่านลองสอบสวนเขาพ่องเตื่อะ แล้วท่านจะอู้จากปากของเขาว่า กูสิ่งตี

เขาติงหลายกล่าวหาเขาเป็นความจริง” 9 จาวียคนอื่นๆ ก็เข้ามาอ่วมยืนยันว่า ตีเทอร์กูลลัสอูมาติงหมดก็เป็นเรื่องเตื่อะ

จาวียเต็กไ้ใส่ความเปาโล

10 เมื่อเจ้าเมืองหือสัญญาเปาโลอู้ ท่านก็อู้ว่า “ข้าพเจ้าอู้ว่าท่านเป็นผู้ตติสความหือประเทศนี้มาหลายปีแล้ว ข้าพเจ้าจึงสบายไ้ตั้งแก้ข้อกล่าวหาของตัวเก้าต่อหน้าท่าน 11 ถ้าท่านสอบสวนก็อู้ไ้เลย ว่า ในเวลาบ่เกินสิบสองวันมานี้ ข้าพเจ้าไปกรุงเยรูซาเล็มเบื่อนมัสก้านพระเจ้าตีพระวิหาร 12 หมู่เขาบ่ห็นว่าข้าพเจ้าเถียงกับไฟในพระวิหาร กาวาอู้ส่วยหมู่คนตี *ธรรมศาลา* ของจาวีย กาวาอู้อื่นๆ ในเมืองตวย 13 เรื่องติงหมดตีหมู่เขากำลังพ่องข้าพเจ้านั้น หมู่เขาบ่สามารถหาข้อพิสูจนไ้ 14 ข้าพเจ้ายอมฮับว่าไ้ไ้มัสก้านพระเจ้าของอื่ออียแม่หม่อนของข้าพเจ้า โดยเป็นผู้ตติสตามลัทธิบั้นตีอ้องว่า ตางของพระเยชู ตีหมู่เขาอ้องว่าเป็นลัทธิกัถายหนึ่ง ข้าพเจ้าก็เจืออู้กืออย่างตีเขียนไว้ใน *บทบัญญัติ* ของโมเสส ติงในหนังสือของ *ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า* 15 ข้าพเจ้าก็มีความหวังอย่างเดียวกับหมู่เขาว่า พระเจ้าจะเยี้ยะหือกือคนติงคนถูกตองตามธรรมกับคนบ่ตีเป็นขึ้นจากความตาย 16 ย้อนจาวียข้าพเจ้าจึงอู้ตติสสำหรับเยี้ยะกือสิ่งดีด้วยจิตสำนึกตีบริสุทธ์ต่อพระเจ้ากับมนุษย์อย่างเป็นเตื่อะเป็นว่าอยู่เสมอ

17 “ตอนหลังตีไปจากกรุงเยรูซาเล็มเป็นเวลาหลายปี ข้าพเจ้าไปมาเปื่อเอาสตางคมาจ้วยเหลือคนตึกคนยากในจำดของข้าพเจ้า แล้วก็ลวดถวยเครื่องปูจาพระเจ้า 18 เวลานั้นหมู่เขาก็ห็นข้าพเจ้าในพระวิหาร หลังจากข้าพเจ้าเยี้ยะพิธีล้างตัวหือบริสุทธ์แล้ว หมู่เขาก็ห็นว่าข้าพเจ้าบ่ไ้ไ้อยู่กับหมู่คน กาวาคือความวุ่นวาย 19 แต่มีจาวียบางคนตีมาจากแคว้นเอเซียอยู่ตีห็นในวันนั้น ถ้าเขาหมู่บั้นมีข้อกล่าวหาข้าพเจ้า หมู่เขาบ่จะมาพ่องข้าพเจ้าต่อหน้าท่านตีนี้ตวย 20 กาวาบ่จาวียอื่น ก็หือหมู่คนตีมาตีนี้บอกความผิดตีข้าพเจ้าถูกตติสตอนตีอยู่ตติสกา *แซนเฮดริน* เตื่อะ แต่บ่มีแม่บ่ก่อ 21 เว้นแต่ว่าข้าพเจ้าถูกสอบสวนต่อหน้าท่านติงหลายในวินนี้ย้อนเรื่องเตียวเตื่อะอั้น ก็คือข้าพเจ้าอ้องขึ้นในตีประชุมบั้นว่า ‘ข้าพเจ้าเจือว่ามีก้านเป็นขึ้นจากความตาย’ ”

22 เฟลิกส์อู้เรื่องลัทธิบั้นตีอ้องว่า ตางของพระเยชู ตืออยู่แล้ว ก็เลื่อนก้านพิจารณาตือออกไปก่อน บอกว่า “เมื่อนายพันซีเซียสมาแพแหว เขาจะตติสคดีของหมู่ท่าน” 23 เขาสั่งนายร้อยหือหมู่คนตีเปาโลไว้ แต่หือลดย้อนก้านกวดขันลงพ่อง แล้วหือเปื่อนๆ ของเปาโลพ่องอวยเหลือในสิ่งตีจำเป็น

เฟลิกส์กับเมียอ้องเปาโลมาอู้ตวย

24 หลายวันต่อมาเฟลิกส์มากับดรูซิลลาเมียของเขาตีเป็นจาวียแล้วเฟลิกส์สั่งหือปาเปาโลมาหา แล้วพ่องเปาโลอู้เรื่องก้านเจือพระเยชู คริสตี 25 แต่เมื่อเปาโลอู้ถึงความยุติธรรม ก้านห้ามไ้ กับวันที่พระเจ้าจะตติสคนสำหรับสิ่งดีกับสิ่งบ่ดีตีเคยเยี้ยะ เฟลิกส์ก็เกิดกัวขึ้นมาอู้ว่า “เอาละ วินนี้บ่เอาอู้ก่อน ไ้ไ้ไ้แล้ว เอาไว้เอาเวลาอ้องมาแหมใหม่” 26 ในเวลาเตียวกันนั้น เฟลิกส์ก็หวังว่า เปาโลจะตติสสินบน เขาจึงอ้องเปาโลมาอู้ตวยเจือขนาด

27 ผ่านไปแล้วสองปี ปอรัสอัสเฟสทัส ก็มาอับตำแหน่งเจ้าเมืองแทนเฟลิกส์ แต่เนื่องจากเฟลิกส์ไ้ไ้เอาไ้จาวียก่อนออกจากตำแหน่ง ก็ยังละหือเปาโลตติสคดีห็นอยู่

เปาโลตองก้านไปปะ ชิซาร์

25 เมื่อเฟสทัสเข้าอับตำแหน่งเจ้าเมืองได้สามวัน ก็เตียวตางจากเมืองซีซารียาไปกรุง *เยรูซาเล็ม* 2 ตีห็นหมู่หัวหน้า *ปุโรหิต* กับหมู่ผู้นำจาวียยื่นข้อกล่าวหาเปาโลต่อเฟสทัส 3 แล้วอ้อนวอนเฟสทัสขอความกรุณาหือจ้วยส่งเปาโลมาตีกรุงเยรูซาเล็มตวย หมู่เขาเยี้ยะจาวียอ้อนว่าวางแผนจะฆ่าเปาโลหละหว่างตาง 4 เฟส

† สำเนาโบราณบางฉบับเพิ่มข้อความส่วนท้ายของข้อ 6 เพิ่มข้อ 7 กับส่วนต้นของข้อ 8 ว่า “หมู่เขาไ้ไ้ตติสเขาตามกฎหมายของหมู่เขา แต่นายพันซีเซียสไ้ไ้ถ้ำลั่งมาลู่เอาตัวเขาไปหือ กับนายพันซีเซียสสั่งคนตีกล่าวหาเปาโลหือมาหาท่าน”

กัสตอบว่า “เปาโลถูกคุมตัวอยู่ที่เมืองซีซาร์ยา แหมบ่เป็นเต้าใดเขาก็จะปึกไปตีเห็นแล้ว ⁵ หรือผู้นำในหมู่ท่านลงไปด้วยเขา ถ้าเปาโลมีความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดก็หื้อหมู่เขาฟ้องเปาโลตีเห็น”

⁶ หลังจากอยู่กับหมู่เขาได้แปดวันกว่าสัปดาห์ เฟสทัสก็ปึกไปเมืองซีซาร์ยา วันถัดมาท่านก็เปิดศาลตัดสิน แล้วสั่งหื้อปาเปาโลเข้ามา ⁷ เมื่อเปาโลมาแพวแล้ว หมู่จาวยิวที่มาจากกรุงเยรูซาเล็มก็มายืนแวดตะหลุ่มกล่าวหาว่า เปาโลเยียะผิดอ้ายแวงหลายอย่าง แต่ข้อหาหมู่นั้นหมู่เขาพิสูจน์ไม่ได้สักข้อ ⁸ แล้วเปาโลก็แก้ข้อกล่าวหาว่า “ข้าพเจ้าได้เยียะอะหยังผิดต่อ *บทบัญญัติ* ของจาวยิว กว่าต่อ *พระวิหาร* กว่าต่อซีซาร์เมื่อ” ⁹ แต่เฟสทัสเฝ้าใจจาวยิวจึงถามเปาโลว่า “เจ้าไปกรุงเยรูซาเล็มก่อ เปื่อสูคดีที่ถูกกล่าวหาที่ต่อหน้าเขาตีเห็น”

¹⁰ เปาโลตอบว่า “ตอนนี่ข้าพเจ้าก็กำลังอยู่ต่อหน้าศาลของซีซาร์ ข้าพเจ้าควรจะได้อับท่านตัดสินตีเห็น ท่านก็สูติว่าข้าพเจ้าได้เยียะผิดอะหยังต่อจาวยิว ¹¹ ถ้าข้าพเจ้าเยียะผิดแต่ กว่าเยียะอะหยังตีสมควรตาย ข้าพเจ้าก็ยอมตายบ่ขัดขืนสักอย่าง แต่ถ้าข้อกล่าวหาหมู่นี้เอามาฟ้องเป็นเรื่องบ่แต่ ไผ่ก็บ่มีสิทธิ์จะส่งข้าพเจ้าไปหื้อกับหมู่นี้ ข้าพเจ้าขอถวายฎีกาต่อซีซาร์”

¹² หลังจากเฟสทัสหารือกับตีเป็กษาแล้ว ก็บอกกว่า “ย่อนเจ้าถวายฎีกาถึงซีซาร์ ก็จะต้องไปเข้าเฝ้าซีซาร์”

เฟสทัสเป็กษาแก่กษัตริย์อากริปปา

¹³ หลายวันต่อมากษัตริย์อากริปปากับพระนางเบอร์นิสน้องสาวของพระองค์ มาต้อนรับเฟสทัสที่เมืองซีซาร์ยา ¹⁴ ในระหว่างที่กษัตริย์อากริปปาอยู่ตีเห็นหลายวัน เฟสทัสก็เล่าเรื่องคดีของเปาโลหื้อฟังว่า “ตีนี้มีปอจายคนหนึ่งเป็นนักโต้เถียงที่เพสิคัสซังคอกไว้ ¹⁵ ตอนนี่ข้าพเจ้าอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม หมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่ *คนแต่มาคนแก่* จาวยิวเอาคดีของปอจายคนนี้มายืนฟ้องต่อข้าพเจ้า กับขอหื้อตัดสินลงโทษเขา ¹⁶ ข้าพเจ้าบอกหมู่เข่าว่า ตามธรรมเนียมของจาวโรมันจะบ่มอบตัวนักโต้เถียงหื้อไผ่ จันกว่าคนฟ้องกับคนที่ถูกฟ้องมาอยู่สองหน้ากัน เปื่อหื้อคนที่ถูกฟ้องมีโอกาสแก้ข้อกล่าวหาเสียก่อน

¹⁷ “เมื่อหมู่เขาตวยข้าพเจ้ามาตีเห็น ข้าพเจ้าก็บ่รอจ่า แหมวันถัดไป ข้าพเจ้าก็เปิดศาลตัดสินแล้วสั่งหื้อปาตัวปอจายคนนั้นเข้ามา ¹⁸ เมื่อหมู่ตีฟ้องเขายืนขึ้นกล่าวหาเขา ข้าพเจ้าก็เห็นว่ข้อกล่าวหาบ่มีเรื่องอ้ายแวงอย่างตีก็คิดไว้ ¹⁹ แต่เป็นก้านไต่เถียงกันเกี่ยวกับศาสนาของหมู่เขาเสีย กับเรื่องปอจายคนหนึ่งจื้อเยชูตีตายไปแล้ว แต่เปาโลยืนยืนยันว่ยังมีชีวิตอยู่ ²⁰ ข้าพเจ้าบ่สู่ว่จะสอบสวนเรื่องหมู่นี้จาดตี จึงถามเปาโลว่าเขาไค้ไปกรุงเยรูซาเล็มเปื่อสูคดีตีเห็นก่อ ²¹ แต่เขาขอถวายฎีกาถึงซีซาร์ ข้าพเจ้าจึงสั่งหื้อคุมตัวเขาไว้ก่อน จันกว่าจะส่งตัวเขาไปหื้อซีซาร์”

²² แล้วกษัตริย์อากริปปาก็สูกับเฟสทัสว่า “ข้าพเจ้าก็ไค้ฟังจากปากของปอจายคนนี้ตวย” เฟสทัสตอบว่า “วันพุกท่านจะได้ฟังเขา”

เปาโลอยู่สองหน้ากษัตริย์อากริปปา

²³ ในวันถัดมากษัตริย์อากริปปากับพระนางเบอร์นิสเข้าไปในห้อยโถงใหญ่ด้วยขบวนแห่อย่างยิ่งใหญ่ หมู่เขามาตวยกันกับหมู่ผู้บังคับบัญชาทหารกับผู้นำคนสำคัญๆ ของเมือง แล้วเฟสทัสสั่งหื้อปาเปาโลเข้ามา ²⁴ จากนั้นเฟสทัสก็สูว่า “กษัตริย์อากริปปากับท่านตั้งหลายตีอยู่ตีเห็น หมู่ท่านหันปอจายคนตีเห็นแล้ว เขาเป็นคนตีจาวยิวตั้งหลายในเมืองตีตั้งกรุงเยรูซาเล็มอั้งเ็นกับข้าพเจ้าว่า เขาบ่สมควรตีจะมีชีวิตอยู่ต่อไป ²⁵ แต่ข้าพเจ้าเห็นว่เขาบ่ได้เยียะอะหยังผิดถึงต้องตาย เมื่อเขาถวายฎีกาถึงซีซาร์ ข้าพเจ้าจึงตกลงว่จะส่งเขาไปขึ้นศาลตีกรุงโรม ²⁶ แต่ข้าพเจ้าบ่สู่ว่จะเขียนรายงานต่อพระองค์เกี่ยวกับปอจายคนตีเห็นจาดตี ก็เลยปาเขามาอยู่ต่อหน้าหมู่ท่าน โดยเฉพาะอย่างยิงตีอยู่ต่อหน้ากษัตริย์อากริปปา ตีสูบทบัญญัติของจาวยิวเป็นอย่างดี เปื่อท่านสอบสวนตีเห็นจะออกผลปอ

ตีจะเขียนรายงานได้ ²⁷ ย่อนข้าพเจ้าสูสิกว่าบ่เป็งตีจะส่งตัวนักโต้เถียงไปหื้อซีซาร์ โดยบ่เจาะจงว่เขาเยียะอะหยังผิดพอง”

เปาโลแก้คดีต่อหน้าอากริปปา

26 กษัตริย์อากริปปาบอกกับเปาโลว่า “เฮาอนุญาตหื้อเจ้าอู่แก้ข้อกล่าวหาหื้อตัวเจ้าได้” เปาโลก็ยื่นมือ † แล้วตั้งเฝ้าแก้ข้อกล่าวหาว่า ² “ท่านกษัตริย์อากริปปา ข้าพเจ้าถือว่เป็นโอกาสตีแต่ตีที่ได้อยู่ต่อหน้าพระองค์ในวันตี เปื่อแก้ข้อกล่าวหาตีหมดตีหมู่จาวยิวใส่ความข้าพเจ้านั้น ³ ย่อนท่านกษัตริย์ก็สูติเฝ้าออยเดิมกับข้อตีเถียงต่างๆ ของจาวยิวเป็นอย่างดี ย่อนจอนั้น ขอพระองค์อดทนฟังข้าพเจ้าหน่อยเน้อ

⁴ “จาวยิวสูติข้าพเจ้ามาตั้งแต่เป็นทะเลอ่อนตีบ้านเกิด กับตอนตีข้าพเจ้าอยู่ตามก้างหมู่เขาในกรุง *เยรูซาเล็ม* ⁵ หมู่เขาสูจักข้าพเจ้าเม็นมาแล้ว ถ้าหมู่เขาจะยอมเป็นพยานหื้อข้าพเจ้า ก็ขยับยันว่ข้าพเจ้าเป็นสมาชิก *ฟาริสี* เป็นหมู่คนตีเคร่งศาสนาตีสุดในหมู่จาวยิว ⁶ บ่าเดี๋ยวนีตีข้าพเจ้าถูกสอบสวนอยู่ตี ก็ย่อนว่ข้าพเจ้ามีความหวังในสิ่งตีพระเจ้าสัญญาไว้กับปออุยแม่หม่อนของข้าพเจ้า ⁷ เป็นพระสัญญาตีสืบสองพะกุนของหมู่เขาหวังว่จะเป็นตี จึงฮับใจพระเจ้าอย่างเอาตีเอาว่ตีตั้งเมื่อวันเมือคืน ข้าแต่กษัตริย์ หมู่จาวยิวใส่ความข้าพเจ้าก็ย่อนความหวังอันตีละ ⁸ เป็นจาดตีตั้งหลายเจือว่ พระเจ้าเยียะหื้อคนเป็นขึ้นจาคความตายนั้นเป็นไปตีบ่ได้

⁹ “ข้าพเจ้าก็เคยก็ตีว่าจ่าเป็นต้องขัดขวางจื้อของพระเยซูจาวมาซาเรีรตีตีจะเยียะได้ ¹⁰ ข้าพเจ้าก็เยียะจอนั้นแล้วในกรุงเยรูซาเล็ม ข้าพเจ้าได้ฮับสิทธิอำนาจจากหมู่หัวหน้า *ปุโรหิต* หื้อยับคนตีเจือพระเยซูไปซังคอก เมื่อหมู่นั้นถูกลงโทษถึงตาย ข้าพเจ้าก็หันตีหันงามตวย ¹¹ ข้าพเจ้ายับเอาเขาหมู่นั้นตาม *ธรรมศาลา* ต่างๆ มาลงโทษเจือขนาด กับฮับบังคับหื้อหมู่เขาอู่ดูแควนพระเยซู ข้าพเจ้าตีงัดตีงัดจิงคนหมู่นี้ขนาด ถึงกับตียวต่างไปตีค่าคนหมู่นี้ถึงเมืองในต่างประเทศ

¹² “ในก้านตียวต่างไปยับหมู่ผู้เจือแบบตี มีตีหนึ่งข้าพเจ้าไปเมืองตามัสทัส โดยตีฮับสิทธิอำนาจกับก้างสั่งจาคหมู่หัวหน้าปุโรหิตหื้อไปยับหมู่คนตีเจือพระเยซูตีเห็น ¹³ ข้าแต่กษัตริย์ เวลาประมาณตียวันตอนตีข้าพเจ้ากำลังตียวต่างอยู่ตีนั้น ข้าพเจ้าก็เห็นแสงเจือจางตีงไฟแจ่งเหลือแสงตีวัน สองลงมาตีตีตัวข้าพเจ้าตีงคนตั้งหลายตีไปตวยกันกับข้าพเจ้า ¹⁴ หมู่เขาตีงหมดตีงลงดิน แล้วข้าพเจ้าก็ตียยินเสียงอู่กับข้าพเจ้าเป็นภาษาฮีบรูว่ ‘เฮาไผ่ เฮาไผ่เฮย เจ้าค่าเฮาเยียะหยัง ก้านตีเจ้าขัดขืนเฮาก็เยียะหื้อตัวเจ้าเจ็บเหมือนจิวเตะเหล็กเหลียมของเจ้าของ’ ¹⁵ ข้าพเจ้าก็ถามว่ ‘พระองค์เจ้าข้า พระองค์เป็นไผ่’ แล้วพระองค์ตอบว่ ‘เฮาคือเยซูผู้ตีเจ้าค่านั้นละ ¹⁶ ลูกขึ้นตีเอะ ตีเฮามาหาเจ้าก็เปื่อจะแต่งตีงเจ้าหื้อเป็นผูฮับใจเฮา กับเป็นพยานอู่หื้อคนอื่นฟังถึงเหตุการตีตีเจ้าตีเห็นเฮา กับเรื่องตีเฮาจะสำแดงหื้ออู่ในปายหน้า ¹⁷ เฮาจะจิวยเหลือเจ้าหื้อรอดป็นจาคจาวยิวกับ *คนต่างจาด* ตีเฮาจะใจเจ้าไปหาตีนั้น ¹⁸ เปื่อเปิดหูเปิดตาของหมู่เขาหื้อบั้นหลังตีจาคความตีงเข้ามาหาความเป็งแจ่ง กับจาคอำนาจของ *ซาตัน* เข้ามาหาพระเจ้า เปื่อเขาหมู่นี้จะฮับก้านยกโทษบาป แล้วเป็นสมาชิกอ่วมกันกับหมู่คนตีพระเจ้าเลือกไว้เป็นคนของพระองค์ โดยความเจือในเฮา’

¹⁹ “ข้าแต่กษัตริย์อากริปปา หลังจากตีนั้น ข้าพเจ้าจิงเจือฟังตีงตีมาจากสวรรค์ตีงตีงขัดขืนเลย ²⁰ ข้าพเจ้าตีงเฝ้าเตสนามาสทัสตีงในเมืองตามัสทัสก่อน แล้วตีงในกรุงเยรูซาเล็มตีงตีงไคว้นยูเดียกับตามก้าง *คนต่างจาด* ตวย ข้าพเจ้าบอกหื้อหมู่เขากลับใจจาคบาปมาหาพระเจ้าเสีย แล้วเยียะสิ่งตีงแสดงว่กลับใจตีงแต่ตีง ²¹ ย่อนจอนั้นหมู่จาวยิวเข้ามายับข้าพเจ้าตอนตีอยู่ตี *พระวิหาร* แล้วตีงจะฆ่าข้าพเจ้าเสีย ²² แต่พระเจ้าก็จิวยข้าพเจ้ามาจันแผวตีงวันตีนั้น ข้าพเจ้าจิงมายืนเป็น

† ยื่นมือ เป็นวัฒนธรรมของคนสมัยนั้นตีเยียะก่อนอู่ในตีงนม

พยานต่อท่านตั้งหลายตั้งผู้น้อยผู้ใหญ่ในที่นี้ได้ ข้าพเจ้าไปได้รู้เรื่อง
อื่นๆ นอกจากสิ่งที่ ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า กับโมเสสบอกไว้
ว่าจะเกิดขึ้น 23 สิ่งนั้นก็คือ พระคริสต์ จะต้องทนทุกข์จนจนตาย
แล้วพระองค์จะเป็นขึ้นจากความตายก่อนเป็น เป็นกานแสดงความ
เป่งแจ่มมาสู่ชาวยิวตั้งคนต่างจำด คือความ รอดเป็นบาปได้ษ ”

เปาโลจึงอุ้กษัตริย์อากริปปา

24 ในเวลาที่เปาโลกำลังอุ้กษัตริย์อากริปปา ฟอสทัสก็ขัดจั้งหวะ
เอ็กใส่เปาโลว่า “เปาโล เจ้าเพี้ยนไปแล้ว เจ้าเฮียนนักร้าไป เฮียะหื้อเป็
นผีบ้า” 25 แต่เปาโลตอบว่า “ท่านฟอสทัส ข้าพเจ้าบ่เป็นผีบ้า แต่สิ่งที่
ข้าพเจ้าอุ้กษัตริย์อากริปปาเป็นเรื่องแต่ ข้าพเจ้าอุ้กษัตริย์อากริปปา
กริปปากีอุ้กษัตริย์อากริปปาเป็นเรื่องแต่ ข้าพเจ้าอุ้กษัตริย์อากริปปา
พระองค์ ข้าพเจ้าแน้ใจว่าพระองค์ได้สังเกตุเห็นในสิ่งที่ข้าพเจ้าอุ้กษัตริย์
อากริปปา พระองค์เรื่องผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าเขียนไว้ก้อ
ข้าพเจ้าอุ้กษัตริย์อากริปปาว่าพระองค์เจือ”

28 กษัตริย์อากริปปากีเลยอุ้กษัตริย์อากริปปาว่า “เจ้าก็ดว่าเจ้าจะจั้งจั้ง
เขาเป็นคริสเตียนในเวลาสั้นๆ จ้าอันกา” 29 เปาโลก็ตอบว่า “บ่ว่าจะ
เป็นเวลาหน้อยกว่าเวลานักก็ตาม ข้าพเจ้าอริชฐานต่อพระเจ้าขอหื้อ
กษัตริย์อากริปปากีได้ฟังข้าพเจ้าในวันนี้เป็นเหมือนอย่างข้าพเจ้า
ยกเว้นบ่ถูกเอ็กเอ็กลักล่อมอย่างข้าพเจ้า”

30 จากนั้นกษัตริย์อากริปปา เจ้าเมือง พระนางเบอร์นิส กับคน
อื่นๆ ที่นั่งอยู่ด้วยกันเห็น ก็ปากันลุกขึ้นออกไปหมด 31 หลังจากหมู่
เขาออกไปจากห้องแล้ว ก็อุ้กษัตริย์อากริปปากีว่า “บ่จะจั้งจั้ง
สมควรร้าย กว่าสมควรถูกขังคอกสักหน้อย” 32 แล้วกษัตริย์อา
กริปปากีอุ้กษัตริย์อากริปปากีว่า “ถ้าบ่จะจั้งจั้งจั้งจั้งจั้งจั้งจั้ง
ปล่อยเขาไปก็ได”

เปาโลขึ้นเรือไปกรุงโรม

27 หลังจากหมู่เขาได้จับกันตัดสินเรื่องเวลาที่จะเที่ยวทางไป
ประเทศอิตาลีแล้ว เปาโลกับนักโทษคนอื่นๆ ก็ถูกคุมตัวไว้
กับนายร้อยคนหนึ่งจ้อยเฮียส มาจากกองทหารจักรพรรดิออกัสตัส 2
มีเรือลำหนึ่งมาจากเมืองอตรามิทิกุม เรือลำนี้กำลังจะไปตามท่าเรือ
ต่างๆ ตามแนวฝั่งของแคว้นเอเซีย หมู่เขาก็ลงเรือลำนี้ออกทะเลไป
มีจาวมาซิโดเนียคนหนึ่งจ้อยอาริสทาร์ค เขาจากเมืองเธสะโลนิกาไป
กับหมู่เขาด้วย 3 วันถัดมาหมู่เขาก็มาแคว้นเอเซียเมืองไซดอน ยูเลียส
ดต่อเปาโลขนาด ยอมหื้อเปาโลไปแคว้นเอเซียเมืองไซดอน ได้ เป้อเขาหมู่
นั้น จะจ้อยเหลือต้นตามความจำเป็น 4 เรือของหมู่เขาแล่นออกจาก
เมืองไซดอน มีลมปิดมาแคว้นเอเซีย หมู่เขาจึงขึ้นหัวเรือไปตั้งเกาะ
ไซปรัสเต็มบ่พอแวง 5 หมู่เขาแล่นเรือข้ามทะเลก้ำยเขตของแคว้นซี
เลียเซียกับแคว้นปิมฟีเลีย จนมาแคว้นเมืองมิราในแคว้นลิเซีย 6 ที่นี้นาย
ร้อยปะเรือลำนี้มาจากเมืองอเล็กซานเดรียกำลังจะไปประเทศอิตาลี
เขาเลยพาหมู่เขาลงเรือลำนั้น 7 เรือของหมู่เขาไปจ้ำยขนาด ใจเวลา
หลายวัน ในที่สุดก็มาถึงเมืองคินิดีสอย่างยากลำบาก เขาบ่สามารถ
ไปต่อได้ย่อนลมตั้งแวงขนาด จึงเปี้ยนเส้นทางไปตั้งลมปิดบ่พอแวง
ของเกาะครีตก็แหมลลัสโมเน 8 เรือแล่นเลาะฝั่งเกาะครีตไปอย่าง
ยากลำบาก แล้วก็มาแคว้นหนึ่ง ที่จ้อยมีความหมายว่า ท่าเรืองาม ที่นี้
อยู่ฮิมเมืองลาเซีย

9 หมู่เขาเสียเวลานักเหมือนกัน ถ้าจะแล่นเรือต่อต้นนี้ก็อันตราย
ล้าไป ย่อนหากบินหละหว่างงาน ก้อลลอดอาหาร ไปแล้ว จะเป็นเวลา
ที่ฝนตกหนัก กับในทะเลจะมีคลื่นลมแวง เปาโลจึงเตือนสติหมู่เขาว่า
10 “ท่านตั้งหลาย ข้าพเจ้าเห็นว่าคุณตั้งหลายท่านนี้จะมีอันตราย ตั้ง
เยียะหื้อมีความเสียหายอย่างใหญ่หลวง ตั้งสินก้าตีขึ้นมา ตั้งเรือ ตั้ง
ชีวิตของหมู่เขาด้วย” 11 แต่นายร้อยบ่ฟังคำเตือนของเปาโล เขาจ้อย
กับต้นกับเจ้าของเรือนักเหลือ 12 ย่อนท่าเรือนี้บ่เหมาะที่จะจอดเรือ

จ้นยามฝนผ่านไปแล้ว คนส่วนใหญ่จึงตกลงกันที่จะแล่นเรือจากที่
หั้น หมู่เขาจ้อยไปหื้อแวงเมืองฟีนิกส์ แล้วจะจอดเรือไว้ที่หั้น ฟีนิกส์
เป็นเมืองท่าของเกาะครีต เป็นท่าเรือที่ขึ้นหน้าไปตั้งวันตกแจ้งได้กับ
ตั้งวันตกแจ้งเหนือ

เป็นฝนเป็นลมหลวง

13 เมื่อมีลมปิดมาตั้งได้บ่พอแวงเต้าใจ หมู่เขาก็คิดว่าเหมาะแล้ว เป็
นลมที่เอาไปต่อได้ ลูกเรือจึงจั้งจั้งจั้งจั้งจั้งจั้งจั้งจั้งจั้งจั้ง
ฝ้งเกาะครีต 14 แต่บ่พอแวงเต้าใจก็มีลมหลวงตั้งอั้งจั้งจั้งจั้งจั้ง
ออกแจ้งเหนือ บิดบนพื้นดินลงมาจากเกาะ 15 เรือตกอยู่ก้างลม
หลวงบ่สามารถฝ่าไปได้ หมู่เขาก็เลยปล่อยเรือแล่นไปบ่พอแวง 16
เรือก้ำยไปตั้งได้เกาะหน้อยจ้อยคาวดา ที่หั้นเกาะบั้งลมไว้พ้อง หมู่เขาก็
สามารถจั้งจั้งจั้งจั้งจั้งจั้งจั้งจั้งจั้งจั้งจั้งจั้งจั้งจั้งจั้งจั้ง
ขนาด 17 เมื่อเอาเรือลำหน้อยขึ้นมาแล้ว หมู่เขาก็เอาเรือจ้อยลง
ตั้งเรือใหญ่ เป้อมัดเรือหื้อแน่นป้องกันเรือแตก แล้วหุบใบเรือลง
หื้อเรือลอยไปบ่พอแวง ย่อนก้อว่าเรือจะไปติดสันดอนทรายในอ่า
เสอร์ทิส 18 ถัดมาแหมวัน ลมก็ยังมีปิดเรือไปบ่พอแวง หมู่เขาจ้อย
กันเขาของที่ได้ใส่มาบนเรือจ้อยลงทะเล 19 เมื่อถึงวันถ้วนสาม หมู่เขาก็
ยังต้องเอาเครื่องมือของใจในเรือจ้อยลงทะเลเสีย 20 หมู่เขาบ่หันดา
บ่หันตะวันมาหลายวันแล้ว ลมหลวงก็ยังมีปิดแวงเหมือนเก่า หมู่เขา
หมดหวังที่จะมีชีวิตรอดแหมต่อไป

21 บ่มีไฟได้กินข้าวกันน้ำมาหลายวันแล้ว เปาโลจึงยืนขึ้นต่อหน้าหมู่
เขาจ้อยว่า “หมู่ท่านน่าจะฟังคำแนะน้าของข้าพเจ้าพ้องว่า ห้ามเอาเรือ
ออกจากเกาะครีต แล้วจะบ่ปะกับอันตรายตั้งความเสียหายจ้อย 22
แต่บ่ได้ย่อนนี้ข้าพเจ้าขอหมู่ท่านเป็งใจดีจั้ง ไร้เน้อ จะบ่มีไฟตายสักคน
เดียว จะเสียหายก้าเรือเต้าอัน 23 เมื่อตั้งคืนนี้ กูตสวรรค์ องค์หนึ่ง
ของพระเจ้า ผู้เป็นพระเจ้าของข้าพเจ้าที่ข้าพเจ้าบ่จ้อยใจอยู่ มาฮ้อยฮ้อยฮิม
ปางข้าง 24 แล้วบอกว้า ‘เปาโลเหย บ่ก้าก้อเน้อ เจ้าจะได้ฮ้อยฮ้อยฮ้อย
ต่อหน้า ซิซาร์ แ่งๆ พระเจ้าโผดจ้อยเจ้าโดยหื้อคนตั้งหลายตั้งอยู่ใน
เรือด้วยเจ้ารอดตาย’ 25 ท่านตั้งหลายเป็งใจดีจั้ง ไร้ ข้าพเจ้าไว้ใจ
พระเจ้าว่า จะต้องเป็นไปตามที่กูตสวรรค์จ้อยไว้แ่งแ่งแ่ง 26 แต่ว่า
หมู่เขาจะต้องไปติดตั้งเกาะแห่งหนึ่ง”

27 จ้นถึงคืนที่สิบสี่ เรือของหมู่เขาก็ยังบ่ไปบ่พอแวงอยู่ในทะเลอาเด
รีย ประมาณเที่ยงคืนหมู่ลูกเรือก็คิดว่าเรือเข้าใกล้แผ่นดินแล้ว 28 หมู่
เขาหยั่งน้ำผ้อ วัดได้ลึกสี่สิบบเมตร เมื่อไปแหมหน้อย หมู่เขาก็หยั่งน้ำ
ผ้อแหม ตอนนี้วัดได้ลึกสามสิบบเมตร 29 หมู่เขาก็ว่าเรือจะไปหลิมใส่
บ่าหินที่บ่มอยู่ในน้ำ จึงจ้อยจ้อยเรือตั้งจากด้านท้ายเรือลงทะเล
แล้วปากันจ้อยจ้อยจ้อยจ้อยจ้อยจ้อยจ้อยจ้อยจ้อยจ้อยจ้อยจ้อยจ้อย
หมู่เขาหย่อนเรือหน้อยลงทะเล แ่งเยียะเป็นว่าจะหย่อนสมอตั้งหัว
เรือ 31 แล้วเปาโลก็อุ้กษัตริย์อากริปปากีว่า “ถ้าคนหมู่บ่อยู่ใน
เรือ หมู่ท่านตั้งหมดตั้งเสียงจะต้องตายแ่งๆ” 32 หมู่ทหารจึงตัด
เจ็กที่มัดเรือลำหน้อย แล้วปล่อยหื้อตกน้ำไปเสีย

33 เมื่อใกล้จะแจ้งแล้ว เปาโลก็ขอเรือหมู่เขาหื้อกินข้าวกันน้ำ ท่านอุ้
กษัตริย์อากริปปากีว่า “ได้สิบบวันแล้วเน้อ ที่หมู่ท่านปากันกองก้ำยอยู่ บ่ได้กินอะฮ้อยฮ้อย
หน้อย 34 ย่อนจ้อยข้าพเจ้าขอหื้อท่านตั้งหลายกินเหยพ้องเตือ
เปือจะบ่ตาย บ่ต้องหวงเน้อ แมแต่เส้นผมบนหัวของท่านตั้งหลายจะ
บ่ปุดไปสักเส้นเดียว” 35 เมื่อเปาโลอุ้กษัตริย์อากริปปากีแล้ว ท่านก็เอาเข้าหนมปังออก
มาขอคุณพระเจ้าต่อหน้าคนตั้งหลาย แล้วก็กินกัน 36 คนตั้งหลาย
ก็มีกำลังใจขึ้นมา ก็ปากันเอาข้าวเอาน้ำออกมากินกัน 37 บนเรือลำนี้
มีคนตั้งหมดจ้ำนวนสองร้อยเจ็ดสิบบคน 38 เมื่อกินข้าวกันน้ำกัน
จ้นฮิมแล้ว หมู่เขาก็ปากันเอาข้าวสาสิในเรือจ้อยลงทะเลแหม เปือหื้อ
เรือเบาขึ้น

เฮือแตก

39 เมื่อแจ้งแล้ว หมู่เขาก็หันแผ่นดินแต่บ่รู้จักว่าเป็นตีไหน หมู่เขาสังเกตเห็นอ่าวตีมีหาดทราย จึงตัดสินใจว่า ถ้าเป็นไปได้จะเอาเฮือปู้งขึ้นไปอุกบนหาดทรายนั้น 40 หมู่เขาจึงตัดเจือกสมอเฮือหื้อจ้อมน้ำตั้งหมด แล้วแก้เจือกตีมัดหางเสื่อออก จากนั้นก็จิกใบหวีเฮือขึ้นหื้อฮับลม แล้วเฮือกปู้งเข้าหาดทราย 41 แต่เฮือมาจนใส่สันดอนเหยียก่อนหวีเฮือกตีตกทรายแน่นจนออกบ่ได้ ส่วนตีายเฮือกก็ถูกคลื่นบีดจั้นเฮือแตก

42 หมู่ทหารจึงเป็กษากันวางแผนจะฆ่าหมู่บ่กได้เฮีย เพื่อบ้องกันบ่หื้อคนใดว่ายน้ำหนีไปได้ 43 แต่นายร้อยไค้จิวชีวิตเปลาโลบ่หื้อตาย จึงห้ามบ่หื้อหมู่เขาเหยียตามตีที่คิดนั้น เขาสังคนตีว่ายน้ำจ้างหื้อโดดลงน้ำแล้วว่ายน้ำขึ้นฝั่งไปก่อน 44 ส่วนคนตีเหลือก็หื้อเกาะไม้เป็นไปฟองกับเกาะไม้เฮือตีแตกไปฟอง ภูคนก็ปากันเข้าแพฟองอย่างปลอดภัย

เปลาโลบนเกาะมอลตา

28 หลังจากหมู่เขาเข้าฝั่งอย่างปลอดภัยแล้ว ถึงรู้ว่าเกาะแห่งนี้ชื่อมอลตา 2 คนขึ้นเมืองในเกาะนี้ไค้ดีกับหมู่เขาขนาดหมู่เขาต้อนฮับหมู่เขาจับดังไฟหื้อหมู่เขาฮ้อนฝนตกอากาศหนาว 3 ต่อนตีเปลาโลเก็บกิ่งไม้แห้งหอบนึ่งมาใส่ไฟ มีงูบิตตัวหนึ่งเลื้อยออกมาจากกองหลัวฮ้อนไฟฮ้อน มันขบตีมือของเปลาโล 4 หมู่คนขึ้นเมืองหันงูบิตขบตีมือของเปลาโลฮ้อยต้อนหลื้อน ก็อุ้กันว่า “คนตีต้องฆ่าคนตายแม่ๆ เถิงแม่เขาจะรอดตายจากทะเล แต่เจ้าแม่แห่งความยุติธรรมตีบ่ยอมหื้อรอดตายไปได้” 5 แต่เปลาโลก็สวดอุตถกเข้ากองไฟไปเหยีย ตานบ่เป็นอะฮยังสักหม้อย 6 หมู่เขาก็ตีว่าตีเปลาโลจะต้องบวม กาวาไค้ลงตายตีกัน แต่หลังจากตีฟ้อจาดเม้นก็บ่หันมีอะฮยังเกิดขึ้นกับเปลาโล หมู่เขาจึงคิดแหมใหม่ อุ้กันว่าเปลาโลเป็นเทพเจ้า

7 ห้วนหน้าของเกาะจือปูบลิวส มีตีดินอยู่ไค้ดำหมู่บั้น เขาเจิญหมู่เขาเข้าไปในบ้าน แล้วเลียงดูหมู่เขาเป็นอดีเป็นเวลาสามวัน 8 บือของปูบลิวสบ่สบายนอนอยู่บนเตียง เขาเมื่อยกับเป็นโรคบิต เปลาโลจึงเข้าไปหาตีาน แล้วฮักเขาโดยก้านอธิษฐานวางมือบนตัวของตีาน ตานก็หายเป็นปกติ 9 เมื่อเรื่องนี้เกิดขึ้น คนป่วยคนไค้ตี้อยู่บนเกาะนี้ ก็ปากันมาหื้อเปลาโลฮักเขาจนหายเสี่ยหมดภูคน 10 คนตีหลายบนเกาะนับถือหมู่เขานักขนาด เมื่อถึงเวลาตีหมู่เขาจะเตี่ยตางต้อไป หมู่เขาก็เอาสิ่งของต่างๆ ตีจำเป็นสำหรับก้านเตี่ยตางมาใส่เฮือเขาจาดนัก

เตี่ยตางไปกรุงโรม

11 เป็นเวลาสามเดือนนับจากเฮือแตก หมู่เขาหลงเฮือแหมลำหนึ่งตีมาจอดอย่างตลอดยามหนาวตีเกาะนั้น เป็นเฮือตีมาจากเมืองอเล็กซานเดรีย ตีหัวเฮือมีรูปแกะสลักพระแผลตตีไว้ † สององค้จือแคสเตอร์กับพอลลักซ์ 12 หมู่เขามาแพวเมืองไซราคิวส์ แล้วย่างตีหันสามวัน 13 จากตีนี้เฮือแล่นต้อไปแพวเมืองเรยฮูม วันถัดมาตีลมบีดจาดจางตี หมู่เขาก็แล่นเฮือต้อไป แหมวันก็มาแพวเมืองปูทิวโอลี 14 หมู่เขาบ่ปู้งผู้เจือบางคนตีหัน หมู่เขาจวนหมู่เขาอย่างตวยหมู่เขาเป็นเวลาเจ็ดวัน แล้วหมู่เขาก็มาแพวกรุงโรม

† เป็นเทพตีหมู่คนงานบนเฮือไหว้สาตามความเชื่อของชาวโรมัน

15 เมื่อหมู่บ่ปู้งผู้เจือในกรุงโรมฮู้ว่าหมู่เขากำลังจะมา ก็ออกมาปะหมู่เขาทางตางตีเกาะอับปีอัสกับสถานที่จือว่า บ้านสามฮั้น เมื่อเปลาโลหันหมู่เขาก็ขอบคุณพระเจ้ากับมีกำลังไค้หนักขึ้น

เปลาโลอยู่ในกรุงโรม

16 เมื่อหมู่เขามาแพวกรุงโรมแล้ว เปลาโลก็บ่ต้องเข้าอยู่ในคอก แต่ฮับอนุญาตหื้ออยู่ในบ้านส่วนตีตวยกับทหารตีอยู่เฟ้าไว้ 17 ผ่านไปสามวันเปลาโลฮ้องประชุมหมู่ผู้นำของจาวยิว หลังจากภูคนมาหมดแล้ว เปลาโลจึงฮู้ว่า “บ่ปู้งตางหลาย ข้าพเจ้าถูกฮับในกรุง *เยรูซาเล็ม* แล้วถูกมอบหื้อกับทหารโรมันเถิงเม๊วข้าพเจ้าบ่ได้เหยียพิดต้อนคนของหมู่เขา กาวาตีฮ้อตีเถาฮ้อยเดิมของบืออูยแม่หม่อนของหมู่เขาเลย 18 เมื่อหมู่โรมันสอบสวนข้าพเจ้าแล้ว ก็ไค้ปล่อยตีข้าพเจ้าไป ย้อนว่าบ่เหยียอะฮยังพิดเถิงตองถูกลงตีเหยียตาย 19 แต่หมู่จาวยิวบ่ยอม ข้าพเจ้าจึงจำเป็นตองขอกวายฎีกาต้อ *ซีซาร์* เม๊วข้าพเจ้าบ่มีอะฮยังตีจะฟ้องคนจาดเตี่ยกันเน่อ 20 ย้อนจาวข้าพเจ้าจึงขอปะต้อนตางหลายกับอุ้กัน แต่ๆ แล้ว ตีข้าพเจ้าตองถูกล่ามเจือกเหล็กอยู่ตี ก็ยื้อนเรื่องความหวังของจาวอิสราเอลเน่อ”

21 หมู่ผู้นำจาวยิวฮู้กับเปลาโลว่า “หมู่เขาก็บ่เคยฮับจดหมายจากแคว้นยูเดยเกี่ยวกับตีานเลย กับบ่มีบ่ปู้งคนใดตีเตี่ยตางมาจากตีหันมาแจ้ง กาวาอุ้บ่ตีเกี่ยวกับตีานเหมือนกันเน่อ 22 แต่หมู่เขาไค้ฮู้ไค้ได้ยิ้นเถิงสิ่งตีานตีคิด ย้อนฮู้มาว่าภูตีที่ภูตางมีคนฮู้ต้อตีานลักธิบ่กัยตี”

23 หมู่เขาจึงนัดปะกับเปลาโลแหม เมื่อถึงวันนัดก็มีคนมาหาเปลาโลตีพิทของตีานจ้านวนนัก เปลาโลธิบายเป็นพยานเถิง *แผ่นดินของพระเจ้า* ตีงฮิจักจูงคนหมู่บั้นหื้อเจือว่าพระเจ้าเยชูเป็น *พระคริสต* โดยอ้างจาก *บทบัญญัติ* ของโมเสสกับหนังสือของหมู่ *ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า* เปลาโลเหยียจาวตีตั้งแต่เจ้าจั้นแพวเมื่อแลง 24 บางคนก็เจือในสิ่งตีานฮู้ แต่บางคนก็บ่เจือ 25 หมู่เขาขัดแย้งกัน ก่อนจาลากกันไปเปลาโลฮู้ว่า “ *พระวิญญาณบริสุทธิ์* ฮู้ถูกตองแล้ว เมื่อฮู้กับบืออูยแม่หม่อนของหมู่เขา ผ่านอิสยาห์ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าว่า

26 ‘จงไปหาคนหมู่บั้นเน่อ แล้วอุ้กับหมู่เขาว่า

หมู่เขาจะฟังแล้วฟังแหมแต่จะบ่เข้าไค้

จะฟ้อแล้วฟ้อแหมแต่จะบ่หัน

27 ย้อนจิตใจของคนหมู่บั้นหสิ่ง

หมู่เขาปิดหูปิดตาเหยีย

ถ้าบ่จาวฮั้นหมู่เขาจะหันกับตี

ได้ยิ้นกับหู

เข้าไค้ตีงจิตใจของหมู่เขา

แล้วปี้กมาหาเขา เพื่อหื้อเขาฮักเขาหมู่เขาหื้อหายตี” †

28 “ย้อนจาวฮั้นหมู่ตีานตองฮู้ไว้ว่า เรื่องความ *รอดบั้นบาปได้* ของพระเจ้าได้ยกไปหื้อ *คนต่างจาด* แล้วหมู่เขาก็จะฮับฟัง” ‡

30 เปลาโลอยู่ในบ้านตีเจ้าเป็นเวลาเถิงสองปี ตานได้ต้อนฮับภูคนตีมาหา 31 เปลาโลเทศนาเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า กับสังสอนเรื่องของพระเยชูคริสตตองค้พระผู้เป็นเจ้าอย่างบ่กัไฟโดยบ่มีคนขัดขวาง

† 28:27 อสย. 6:9-10 ‡ *สำเนาโบราณบางฉบับมีชือ 29 ตีว่า “เมื่อเปลาโลฮู้กันั้นจบแล้ว หมู่จาวยิวก็ปี้กเมือบ้าน ปากันไปเสี่ยกันไปตวย”*

โรม

ตอนตั้งเฝ้าของจดหมายฉบับนี้มีข้อความว่า เขียนโดยเปาโล เปาโลไปใจคนหนึ่งในหมู่ ที่ได้อยู่กับพระเยซูตอนที่พระองค์ยังอยู่ในโลกนี้ แต่เปาโลได้หันพระเยซูในนิมิตตอนที่ท่านกำลังเที่ยวทางไปเมืองดามัสกัส พระเจ้าได้อ้องท่าน เพื่อบอกท่านไปบอก หือกับ คนส่วนใหญ่ถือว่า เปาโลเขียนจดหมายฉบับนี้ขึ้นประมาณปี ค.ศ. 57 ตอนนี้อยู่ในเมืองโครินธ์

เปาโลเขียนจดหมายฉบับนี้ถึงหมู่ผู้เชื่อในกรุงโรม บัญชีรายชื่อว่าไฟเป็นผู้ตั้ง ขึ้นในกรุงโรม อาจจะเป็นอย่างคนทีมาจากกรุงโรมที่ได้ฟังคำเทศนาของเปโตรในวัน ที่กรุง แล้วฮับเอื่อ ตอนที่ไปกรุงโรม หมู่เขาก็บอกรู้ในกรุงนั้น กว่า อาจจะเป็นผู้เชื่อคนอื่น ๆ ที่เที่ยวทางมา ทีได้บอกข่าวดีในกรุงโรม ในจดหมายฉบับนี้แสดงหือกันว่า คริสตจักรทีห็นก็มีตั้งผู้เชื่อจาวยกับ เปาโลใค้อยากไปแ่วหาผู้เชื่อในกรุงโรมตาย ก็เลยเขียนจดหมายฉบับนี้ส่งไปหือก่อน เพื่อบอกรู้คำสั่งสอนทีสำคัญของเป็นเกี่ยวกับพระเยซู

ในจดหมายฉบับนี้เปาโลได้อธิบายหลายสิ่งหลายอย่างทีสำคัญเกี่ยวกับความเชื่อในพระเยซูคริสต์ เจ็น หือคนได้เยาะบาป หือคนบ่สมควรที่จะได้ฮับความเมตตาจากพระเจ้า แต่ฮือความฮักอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าทีมีหือหือคน พระองค์ได้ส่งพระเยซูคริสต์เข้ามาในโลกนี้เพื่อบอกรู้ชีวิตแบบมนุษย์ ต่ายบ่นไม้ค้างเขนเพื่อบอกรู้ได้เขนมนุษย์ตงหลาย แล้วเป็นขึ้นจากความต่ายเพื่อกำลายอำนาจของความต่ายกับบาป เพื่อบอกรู้คนจะได้ฮับความ ตงจาวยกับคนต่างจำดจะได้ฮับความรอดป็นบาปได้เขนนี้โดยเชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์ บ่ได้ขึ้นอยู่กับสิ่งทีเขาเยาะโดยตัวเขาเอง แต่เป็นของขวัญจากพระเจ้า หือคนทีเชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์ได้ฮับ อยู่ในใจของเขา พระวิญญานบรสฤทธิ์เยาะหือหือคนเป็นคน ถูกตองตามธรรม กับใจชีวิตทีเป็นทีเป็งใจของพระเจ้า เปาโลเน้นว่า พระเจ้ามีฤทธิ์อำนาจสูงสุด พระองค์เป็นผู้ที่อ้องคนมาเพื่อบอกรู้วางใจพระเยซูคริสต์ แล้วฮับความรอดป็นบาปได้เข

คำตีความ

1 จดหมายฉบับนี้จากข้าพเจ้าเปาโล ผู้ฮับใจพระเยซูคริสต์ ผู้ที่พระเจ้าอ้องมาเป็น *อัครทูต* กับแต่งตั้งหือบอกข่าวดีของพระเจ้า ² ทีพระเจ้าสัญญาไว้เม้นมาแล้ว โดยทีผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระองค์ได้เขียนไว้ในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ ³ เป็นเรื่องเกี่ยวกับ *พระบุตรของพระเจ้า* คือพระเยซูคริสต์ตองค์พระผู้เป็นเจ้าของหมู่เฮา [†] เซ็งในเรื่องความเป็นมนุษย์ พระองค์เกิดในหือคนของกษัตริย์ดาวิด ⁴ เซ็งในเรื่องความเป็นพระเจ้าผู้บรสฤทธิ์ พระเจ้าเยาะหือพระองค์เป็นขึ้นจากความต่ายโดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า เพื่อบอกรู้ฮือกันว่า พระองค์เป็นพระบุตรของพระเจ้า ⁵ หมู่ข้าพเจ้าได้ฮับหน้าทีเป็นอัครทูตโดยพระคุณของพระเยซูคริสต์ หือไปบอกคนในหือๆ จำดหือเอื่อฟังกับวางใจพระองค์ เพื่อบอกรู้แก่นามของพระองค์ ⁶ หมู่ท่านคืออยู่ในหมู่คนทีพระเจ้าอ้องมาเป็นคนของพระเยซูคริสต์เหมือนกัน

⁷ เล็ง บ่ฮือบ่ฮืออยู่กรุงโรม ผู้ทีพระเจ้าฮักกับอ้องมาเป็นคนของพระองค์ ขอหือท่านตงหลายได้ฮับพระคุณตงสันติสุขจากพระเจ้า พระบิดาของเฮากับจากพระเยซูคริสต์ตองค์พระผู้เป็นเจ้าเอื่อ

ความตั้งใจของเปาโลที่จะไปกรุงโรม

⁸ ก่อนอื่นข้าพเจ้าขอพระคุณพระเจ้าผ่านตงพระเยซูคริสต์สำหรับหมู่ท่านหือคน ย่อนว่ามีคนเล่าเรื่องความเชื่อของหมู่ท่านไควโลกไปหมด ⁹ พระเจ้าทีข้าพเจ้าฮับใจในท่านบอกข่าวดีเกี่ยวกับพระบุตรของพระองค์อย่างสุดใจนั้น พระองค์เป็นพยานยืนยันได้ว่าข้าพเจ้าก็ตงเล็งหมู่ท่านตลอด ¹⁰ เมื่อข้าพเจ้าอธธิษฐานหือต่อ ข้าพเจ้าขอว่า ถ้าพระเจ้าเป็งใจ ข้าพเจ้าจะไปได้ไปแ่วหาหมู่ท่าน ¹¹ ย่อนว่าข้าพเจ้าใค้ปะหมู่ท่านแต่ๆ เพื่อบอกรู้ว่าข้าพเจ้าจะได้อ้างบ่นของประกาศนียบัญญานหือหมู่ท่าน เพื่อบอกรู้หมู่ท่านจะเขมเข็งนิกขึ้น ¹² คือว่าหมู่เฮาจะได้หือคำสั่งใจกันโดยความเชื่อของเฮาตงสองฝ่าย

¹³ บ่ฮือบ่ฮืออยู่ตงหลายเหย ข้าพเจ้าใค้หือท่านตงหลายฮือว่าข้าพเจ้าตั้งใจหลายเอื่อแล้วว่าจะมาหาหมู่ท่าน เพื่อบอกรู้ได้เกบเกี่ยวผลในหมู่ท่านเหมือนกับทีเกิดขึ้นในหมู่ *คนต่างจำด* อื่นๆ มาแล้ว แต่ก็มีเหตุ

† ถ้าเบตรงกับภาษากรีกประโยคนี้อยู่ท้ายข้อ 4

ขัดข้องหือมาหือได้จั้นแหวบ่าเดียนี ¹⁴ ข้าพเจ้าเป็นหนึ่ทีตองบอกรู้ข่าวดี ต่อคนหือจำด ตงคนกรีก ตงคนทีบ่ใจกรีก คนมีก่านศึกษากับคนบ่มีก่านศึกษาตง ¹⁵ ย่อนจาอันข้าพเจ้าจึงใค้บอกรู้ข่าวดีหือหมู่ท่านทีอยู่ในกรุงโรมฮือตงนิกขนาด

ฤทธิ์อำนาจของข่าวดี

¹⁶ ข้าพเจ้าบ่ฮือบ่ฮือจะบอกรู้ข่าวดี ย่อนว่าเรื่องข่าวดีเป็นฤทธิ์อำนาจทีมาจากพระเจ้า เพื่อบอกรู้หือหือคนทีเอื่อ ได้ *รอดป็นบาปได้เข* จิวจาวยก่อนแล้วก็จิว *คนต่างจำด* ¹⁷ ย่อนว่าข่าวดีนั้น ได้เปดเผยหือฮือว่าพระเจ้าเยาะหือเฮาตงหลายเป็นคนถูกตองตามธรรมจาใด เฮาเป็นจาอันได้ก็โดยตงความเชื่อเด้ออัน อย่างทีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า “คนถูกตองตามธรรมโดยความเชื่อของเฮาจะมีชีวิต” ^{††}

มนุษย์ตงหลายเป็นคนบาป

¹⁸ พระเจ้าทีอยู่ในสวรรค์เปดเผยหือฮือกันว่า พระองค์ใค้ดก่านบาปกับก่านฮือตงคนเยาะ หมู่เฮาเกิดเก็งความจริงไว้โดยความบาปกับก่านฮือของเฮา ¹⁹ ทีพระเจ้าใค้ดหมู่เฮาก็ย่อนว่าพระองค์เปดเผยเรื่องของพระองค์หือเฮาฮือแฉงแล้ว ²⁰ ย่อนตงแต่พระเจ้าได้สร้างโลกมาแล้ว หมู่เฮาก็ได้ฮือฮือสภาพของพระเจ้าทีฟอหือบ่ได้ คือฤทธิ์อำนาจของพระองค์ทีบ่มีวันเลื่อมกับความเป็นพระเจ้าอย่างแฉงแฉงจากสิ่งทีพระองค์สร้างมาแล้ว ย่อนจาอันมนุษย์จึงเก็งตัวบ่ได้เลย ²¹ เล็งแม้วามมนุษย์ฮือเรื่องพระเจ้า มนุษย์ก็บ่ได้ถวายเกียรติกับขอบคุณของพระองค์หือสมกับทีพระองค์เป็นพระเจ้า แต่มนุษย์ก็ตงเรื่องพระเจ้าในตงทีบ่มีสาระ แล้วจิตใจทีบ่มีความเข้าใจของเฮาก็มีดมัวไป ²² เฮาฮือฮือว่าเป็นคนมีปัญญา แต่แต่ๆ แล้วเฮาเป็นคนง่า ²³ แต่บ่ทีเฮาจะบ่มสีก่านพระเจ้าผู้ทีบ่มีวันต่าย เขาก็ไปบ่มสีก่านฮือปเคาพทีเฮาแบ่งคนเดียวยเหย แบ่งเป็นฮือคนทีตองต่ายพอง ฮือคนพอง ฮือสัตว์สี่ตีนพอง กว่าเป็นฮือสัตว์เลื่อยกาน

²⁴ ย่อนจาอันพระเจ้าจึงป่อยเฮาเยาะก่านลามกตตามตงกานในใจของเฮากับเยาะสิ่งน่ายตงตงกานตงกัน ²⁵ แต่บ่ทีจะเอื่อความจริง

†† *บ่ได้เหมือนอย่างว่า “คนถูกตองตามธรรม จะใจชีวิตโดยความเชื่อ” ฮอบ. 2:4*

เรื่องพระเจ้า เขากลับใจอีกซ้ำแล้ว ซ้ำเล่า เขานับถือนับกับจับใจสิ่งดีพระเจ้าสร้าง แทนที่จะนับถือนับพระองค์ผู้สร้างผู้สร้างผู้สร้าง ผู้ที่สมควรจะได้รับอภัยโทษสรรเสริญตลอดไป *อาเมน*

26 ย้อนจากรูปพระเจ้าจึงปล่อยหื้อหมู่เขาเยาะตามตึกหา เยาะสิ่งที่น่าอาย แม้แต่หมู่แม่หญิงก็เปียนก่านมีเพศสัมพันธ์ตามธรรมชาติไปเยาะหื้อเป็นผิดธรรมชาติไปเสีย 27 หมู่ป้อจายก็เหมือนกัน เลิกมีเพศสัมพันธ์กับแม่หญิงตามธรรมชาติ แต่หันมาไว้มาในตึกหากับป้อจายตวยกัน ป้อจายกับป้อจายมีเพศสัมพันธ์นั้นละอาย หมู่เขาจึงได้ยับได้ขตามความผิดนั้น

28 ย้อนเขาเห็นว่าก่านอุจกพระเจ้าเป็นเรื่องปล้ำคัญ พระองค์จึงปล่อยหื้อหมู่เขาจิตใจเสื่อมทราม เขาจึงเยาะในสิ่งดีไม่ควรเยาะ 29 หมู่เขามีชีวิตดีมีกำลังดีสะปะ มีความบาป ชี้โลก แนจะเยาะอายคนอื่น ขอยกกัน ช่ากัน ผิดหัวกัน จุลาัยกัน ก็ดีอายต่อกัน เล่าขวัญกัน 30 ว่าหยอกกัน จังพระเจ้า ดูแควนกัน จ้องหอง อดตัว ฮึกก็ด่าจะเยาะสิ่งดีสะปะ ป่เจือฟังคำป้อแม่ 31 ป่หลวง ป้อวิชาสัญญา ป้ออีกกัน กับบ่มีความเมตตา 32 เล็งแม่หมู่เขาจะอุจกแก่คนที่ยุติธรรมของพระเจ้า แล้ว ตีว่าไฟเยาะจางอันสมควรตาย หมู่เขาก็ยังเยาะอยู่ กับหันดีหันงามกับคนดีเยาะจางันตวย

พระเจ้าลงโทษคนบาปอย่างยุติธรรม

2 ย้อนจางัน บ่ว่าท่านจะเป็นไฟก็ตำ ถ้าท่านตัดสินคนอื่น ท่านก็มีข้อแก้ตัวต่อพระเจ้าเลย เมื่อท่านตัดสินคนอื่น ท่านก็ได้ตัดสินลงโทษตัวท่านแล้ว ย้อนว่าท่านก็เยาะอย่างเดียวกับเขาเหมือนกัน 2 หมู่เขาอยู่แล้วว่าพระเจ้าตัดสินลงโทษคนดีเยาะจางันก็ยุติธรรมแต่ๆ 3 แล้วท่านตัดสินคนดีเยาะจางัน แต่ท่านก็ยังเยาะอย่างเดียวกับเขา ท่านก็ด่าว่าท่านจะหนักนกลงโทษของพระเจ้าได้กา 4 กาว่าท่านดูหมิ่นดูแควนความกรุณา ความอดใจ กับความอดทนอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ ท่านบ่อุกา ว่าความกรุณาของพระองค์นั้นก็เปื้อหื้อโอกาสท่านกลับใจจากบาป 5 แต่ย้อนใจของท่านแข็งล้าไปบ่ยอมกลับใจจากบาป ท่านจึงสะสมโทษสำหรับตัวท่านเอาไว้ในวันที่พระเจ้าจะเปิดเผยว่าพระองค์ใดแล้วจะตัดสินอย่างยุติธรรม 6 ย้อนว่าในวันที่พระองค์จะตัดสินผู้คนตามที่เขาได้เยาะไปแล้ว 7 ส่วนคนดีหมิ่นเยาะสิ่งดี ที่ฮือเฮะหาศกิดีศรี เกียรติ กับชีวิตดีมีวันตายนั้น พระเจ้าก็จะหื้อชีวิตนิรันดร์ 8 แต่พระเจ้าจะโทษกับลงโทษคนดีหันแก่ตัวกับบ่ยอมฮือความจริงแต่เยาะบ่ดีแทน 9 ผู้คนดีเยาะบ่ดีจะต้องปะกับความตึกยกกับความเจ็บปวด จะเกิดแก่จาวยวก่อนแล้วก็ *คนต่างจำ* 10 แต่พระเจ้าจะหื้อศกิดีศรี เกียรติ กับสันติสุขแก่ผู้คนดีเยาะสิ่งดี จะเกิดแก่จาวยวก่อนแล้วก็ *คนต่างจำ* 11 ย้อนว่าพระเจ้าบ่หันแก่หน้าไฟ

12 คนต่างจำด้อมมี *บทบัญญัติ* ของโมเสส เมื่อเยาะบาปก็จับหายโดยบ่อ้างบทบัญญัตินั้น ส่วนจาวยวก็ถือบทบัญญัติของโมเสส ถ้าเยาะบาปจะถูกตัดสินตามบทบัญญัตินั้น 13 ย้อนคนที่ถูกต้องตามธรรมในสายตาพระเจ้าบ่ได้คนดีได้ยื่นบทบัญญัติแต่จางัน แต่คนดีเยาะตวยตามบทบัญญัติอย่างดั้นนั้น คือคนที่ถูกต้องตามธรรม 14 คนต่างจำด้อมมีบทบัญญัติของโมเสส แต่เมื่อได้เยาะตามบทบัญญัตินั้น โดยสามัญสำนึก ก็หมายความว่าเขามีบทบัญญัติในใจของเขาแล้ว 15 ก่านเยาะของเขานั้นก็หื้อเห็นว่า บทบัญญัติได้เขียนไว้ในจิตใจของเขา ก็บ่ได้จกจิตสำนึกของเขา กับก่าคิดต่างๆ ของเขาดีฟองโทษตัวท่านในสิ่งดีเยาะผิดกาว่ายืนยันว่าสิ่งดีเยาะนั้นถูกต้อง 16 สิ่งหมู่นี้ก็จะเกิดขึ้นในวันที่พระเจ้าจะหื้อพระเยซูคริสต์ตัดสินความลับต่างๆ ของคน ตาม *ข่าวดี* ที่ข้าพเจ้าได้บอกแล้วนั้น

หมู่จาวยวกับบทบัญญัติ

17 ส่วนด้านดีอ้อมตัวเล่าว่าจาวยว ดีเปิงบทบัญญัติ กับอวดว่าตัวท่านมีความสัมพันธ์พิเศษกับพระเจ้า 18 ท่านอู่ว่าท่านอู่ความต้องก่านของพระเจ้าดี แล้วอู่ว่าจะหยังถูหือหยังผิดย้อนเขียนจากบทบัญญัติ 19 ท่านนับใจว่าตัวท่านเหมือนเป็นคนนำทางคนตาบอด เป็นแสงแจ้งหื้อคนตึงหลายที่อยู่ในความมืด 20 เป็นผู้สอนคนบ่หลวง เป็นครูสอนคนดีที่เป็นเหมือนหละอ่อน ย้อนท่านมีบทบัญญัติดีมีตึงความฮือกับความจริงที่อยู่ภายในนั้น 21 ถ้าจางันเมื่อท่านเป็นครูสอนคนอื่นได้ เยาะหยังบ่สอนตัวท่านฟอง ตอนที่ท่านเทศนาว่า “ห้ามเป็นคนขี้ลักขี้ก้อ” แต่ตัวท่านลักก้อ 22 เมื่อตัวท่านบอกคนอื่นว่า “ห้ามเล่นจู” แต่ตัวท่านเล่นจูก้อ ตัวท่านจึงฮือเคลรพ แต่ตัวท่านไปลักของในวิหารที่มีฮือเคลรพฟองก้อ 23 ตัวท่านกุมือก้อมือใจว่ามีบทบัญญัติของโมเสส แต่ตัวท่านเยาะหื้อพระเจ้าเสื่อมเสียโดยบ่เยาะตามบทบัญญัติฟองก้อ 24 อย่างดีมีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า “ย้อนหมู่ท่าน คนต่างจำด้อมอู่แควนพระเจ้า” †

25 ถ้าท่านฮือชามบทบัญญัติอย่างดี ก่านเข้า *พิธีสุหนัต* ก็เป็นประโยชน์แต่ๆ แต่ถ้าท่านบ่เยาะตามบทบัญญัติ ก่านเข้าพิธีสุหนัตของท่านก็เหมือนบ่ได้เข้าเลย 26 แล้วถ้าคนดีบ่ได้เข้าพิธีสุหนัต แต่เยาะตามบทบัญญัติ พระเจ้าถือว่าเขาได้เข้าพิธีสุหนัตแล้วบ่ใจกา 27 คนต่างจำด้อมหลายดีบ่ได้เข้าพิธีสุหนัต แต่เยาะตามก่าสอนในบทบัญญัติ เขาก็จะบาปโทษท่านผู้มีบทบัญญัติกับได้เข้าพิธีสุหนัตแล้ว แต่บ่เยาะตามบทบัญญัตินั้น 28 ย้อนจางันคนดีที่เป็นจาวยวแต่ๆ นั้น บ่ได้เป็นยิวก่าตึงนอก กาว่าเป็นเรื่องก่านเข้าพิธีสุหนัตแต่จางัน 29 แต่คนเป็นจาวยวแต่ๆ คือคนดีที่เป็นยิวตึงใน ก่านเข้าพิธีสุหนัตแต่เป็นเรื่องตึงจิตใจ ซึ่งเกิดขึ้นโดยพระวิญญาน บ่ใจเกิดโดยก่านเยาะตามบทบัญญัติดีเขียนไว้ คนจางันก็จะได้ฮือก่านยกย่องจากพระเจ้าบ่ใจจากคน

หมู่ยิวฮือสิทธิ์พิเศษ

3 ถ้าจางันจาวยวจะได้เหยียบ *คนต่างจำ* จาใด กับก่านเข้า *พิธีสุหนัต* จะมีประโยชน์อะหยัง 2 มีแน่นอน มีประโยชน์อยู่อย่างเลอย่างดั้นหนึ่งพระเจ้ามอบหื้อจาวยวฮือชามก่าของพระองค์ 3 ถ้ามีจาวยวบางคนบ่ฮือสัตย์ ท่านก็ด่าว่าก่านบ่ฮือสัตย์ของเขาจะเยาะหื้อพระเจ้าบ่ฮือสัตย์จางันกา 4 บ่ใจจางันเน่อ เล็งแม่ผู้คนจะชี้จูกันหมด แต่พระเจ้าก็ยังฮือฮือความจริง อย่างดีมีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า

“เปื้อพิสูจน์ว่าเมื่อพระองค์ฮือฮือ

กับเมื่อมีก่านตัดสินคดี พระองค์ก็มีชัย” ‡

5 แต่ถ้าเขาเยาะบ่ดี แล้วเยาะหื้อหันเล็งความยุติธรรมของพระเจ้าขัดขึ้น เขาจะว่าจาใด เมื่อพระเจ้าลงโทษเขา เขาจะอู่ว่าพระเจ้าบ่ยุติธรรมจางันกา (ข้าพเจ้าอู่ออย่างคนทั่วไป) 6 บ่ใจจางันเน่อ ถ้าเป็นจางันแต่พระเจ้าจะเป็นผู้ตัดสินคนในโลกได้จาใด 7 แต่บางคนอาจเลียงว่า ถ้าก่านเป็นคนบ่ฮือสัตย์ของข้าพเจ้าจิวยยืนยันได้ว่าพระเจ้านั้นฮือสัตย์จันพระองค์ได้ฮือเกียรติ เป็นจาใดพระเจ้าตัดสินข้าพเจ้าว่าเป็นคนบาป 8 เป็นจาใดจึงบ่อู่ว่า “หื้อเขาเยาะสิ่งบ่ดีกันแต่เอื้อเอื้อความดีจะเกิดขึ้น” มีบางคนใส่อายข้าพเจ้าว่าสอนจางัน พระเจ้าจะลงโทษคนอู่จางันก็ยุติธรรมแล้ว

คนตึงหลายเป็นคนบาป

9 ถ้าจางันแล้ว หมู่เขาจาวยวดีเหลือคนอื่นกา บ่ใจจางันเน่อ หมู่เขาอธิบายแล้วว่า ตึงจาวยวตึง *คนต่างจำ* ก็เป็นคนบาปเหมือนกันหมด 10 อย่างดีมีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า

“บ่มีไฟเป็นคนดีถูกต้องตามธรรม บ่มีเลยสักคน

11 บ่มีคนที่เข้าใจ บ่มีคนที่เขาหาพระเจ้า

† 2:6 สดด. 62:12; สภ. 24:12

†† 2:24 อสย. 52:5 ‡ 3:4 สดด. 51:4

12 คนตั้งหลายนับหลังตำพระเจ้ากันหมด
กับปดืเหมือนกันหมด
บ่มีไผ่เยี่ยะดี บ่มีเลยสักคน” †
13 “กำอุ้งของหมู่เขาเหม็นเหมือนขุมฝังศพที่เปิดอยู่” ††
“สิ้นของหมู่เขาอุ้งจุล่าย เหมือนมีงูขี้เถ่าอยู่ในปากของหมู่เขา” †
14 “ปากของหมู่เขามีแต่กำแจ่งดำ กับกำตี๋มขื่น” †
15 “ตีนของหมู่เขาก็ล่นไปฆ่าคน
16 บ่ว่าหมู่เขาจะไปตังใดก็เยี่ยะหื้อเกิดความฉิบหาย
กับมีแต่ความตึกตี๋หั้น
17 หมู่เขาบ่อุ้งจักกันอยู่ด้วยกันอย่างมีสันติสุข” †
18 “หมู่เขาบ่แก่งกั้วพระเจ้า” ††
19 หมู่เขาอุ้งแล้วว่า สิ่งตี๋เขียนใน *บทบัญญัติ* ตึงหมด ก็เปื้อบอกกับ
คนตี๋อยู่ใต้บทบัญญัตินั้น จาอันจึงบ่มีไผ่มีข้อแก้ตัวได้ กับคนตี๋โลก
จะต้องถูกพระเจ้าตัดสิ้นเหมือนกันหมด 20 ย้อนว่าในสายตาของ
พระเจ้า บ่มีไผ่เป็นคนตี๋ถูกต้องตามธรรมได้โดยกันเยี่ยะตามบท
บัญญัติ ย้อนสิ่งตี๋เขียนในบทบัญญัติเยี่ยะหื้อหมู่เขาอุ้งว่าเขาเป็นคน
บาป

คนตี๋ถูกต้องตามธรรมต่างความเชื่อ

21 แต่บ่าเดี่ยวนีพระเจ้าได้เปิดเผยหื้อเห็นว่า หมู่เขาจะเป็นคน
ถูกต้องตามธรรมได้จาใดโดยบ่ต้องเป็งบกบัญญัติ เซ็งตึงบท
บัญญัติกับหมู่ *ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า* ก็ได้ยืนยันเรื่องนี
ตาย 22 คือหมู่เขาจะเป็นคนถูกต้องตามธรรมได้โดยกันเยี่ยะพระเยซู
คริสต์ เซ็งพระเจ้าเยี่ยะหื้อเหมือนกันกับคนบ่าเป็นไผ่ตี๋ตาม 23 ย้อนว่า
กับคนเยี่ยะบาปเหมือนกันหมด บ่มีไผ่ไปเล็งมาตรฐานอันมีเกียรติของ
พระเจ้าได้สักคน 24 แต่พระเจ้ามีพระคุณไผ่ต้อหมู่เขาเป็นคน
ถูกต้องตามธรรมโดยตี๋หมู่เขาบ่ต้องหื้ออะหยังเป็นกำตอตอบ
พระองค์เลย คือโดยต่างตี๋หื้อพระเยซูคริสต์ไถ่หมู่เขาหื้อเป็นไต่ชบาป
25 พระเจ้าตั้งพระเยซูคริสต์ไว้หื้อเป็นเครื่องปูจาเปื้อไต่ชบาปหื้อหมู่เขา
โดยต่างความเชื่อว่าพระเยซูหลังเลือดเปื้อหมู่เขา พระเจ้าเยี่ยะจาอิ
เปื้อหื้อหั้นเล็งความยุติธรรมของพระองค์ ตี๋ตะก่อนพระองค์ออดใจ
บ่ได้ชบาปตี๋คนได้เยี่ยะมา 26 บ่าเดี่ยวนีพระองค์ก็เยี่ยะหื้อเห็นว่า
พระองค์นั้นยุติธรรม กับเยี่ยะหื้อกับคนตี๋เชื่อพระเยซูเป็นคนถูกต้อง
ตามธรรม
27 เมื่อเป็นจาอิแล้ว จาวยิวอย่างเขาจะเอาอะหยังมาอวดว่าเป็นคน
ถูกต้องตามธรรม บ่มีเน่อ จะอ้างเรื่องเยี่ยะตามบทบัญญัติกา ก็บ่ใช้
แต่เรื่องนีขึ้นอยู่กับความเชื่อเต้าอัน 28 หมู่เขาก็เห็นว่าพระเจ้าไผ่ต้อ
คนเขาเป็นคนถูกต้องตามธรรม ก็โดยความเชื่อเต้าอัน บ่ใช้ต้องเยี่ยะ
ตายตามบทบัญญัติ
29 พระเจ้าเป็นพระเจ้าของจาวยิวเต้าอันกา พระองค์บ่ใช้เป็นพระเจ้า
ของคนต่างจำดตายกา แน่นอนตี๋สุด พระองค์ก็เป็นพระเจ้าของคน
ต่างจำดตาย 30 ย้อนว่าพระองค์เป็นพระเจ้าองค์เดียวเต้าอัน กับ
พระองค์ก็ไผ่ต้อจาวยิวตึงคนต่างจำดเป็นคนถูกต้องตามธรรม
โดยความเชื่อของเขา บ่ว่าจะเป็นจาวยิวกว่าคนต่างจำดตี๋ตาม 31 ถ้า
จาอันหมู่เขาจะยกเลียบเอาบทบัญญัติโดยอ้างความเชื่อกา บ่ใช้จาอัน
แน่นอน แต่เมื่อเขามีความเชื่อ เขาก็ได้สนับสนุนบทบัญญัติตาย

ตัวอย่างความเชื่อของอับราฮัม

4 ถ้าจาอันเขาจะว่าจาใดเกี่ยวกับอับราฮัมบ่อู้อี้แม่หม่อนของ
เขา 2 ถ้าอับราฮัมได้เป็นคนถูกต้องตามธรรมย้อนเยี่ยะตาย
ตาม *บทบัญญัติ* ต่าก็มีเรื่องตี๋จะอวดได้ แต่ในสายตาของพระเจ้า
ต่าบ่มีอะหยังอวดได้เลย 3 พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่าจาใด “ย้อน

อับราฮัมเชื่อพระเจ้า ก่านตี๋ต่านเชื่อพระองค์นั้น พระองค์ก็ถือว่าต่าน
เป็นคนถูกต้องตามธรรม” ††
4 คนตี๋เยี่ยะก่านก็บ่ถือว่าเขาได้ของขวัญ แต่เป็นกำแวงสำหรับก่าน
เยี่ยะก่านนั้น 5 ส่วนคนตี๋บ่ได้เป็งก่านเยี่ยะ แต่ได้เชื่อพระเจ้าผู้ไผ่
เยี่ยะหื้อคนบาปเป็นคนถูกต้องตามธรรม ความเชื่อของคนจาอิ
พระเจ้าถือว่าเป็นคนถูกต้องตามธรรม 6 เหมือนตี๋กษัตริย์ดาวิดอุ้ง
ความสุขของคนตี๋พระเจ้าถือว่าถูกต้องตามธรรมโดยบ่เป็งก่านเยี่ยะ
ว่า
7 “คนตี๋เยี่ยะผิดบทบัญญัติ แล้วพระเจ้าไผ่ต้อได้ชหื้อ
โดยลบบาปของเขาจนหมด เขาก็เป็นสุขแต่ๆ
8 ไผ่ตี๋พระเจ้าบ่มีบาปของเขา คนนั้นก็เป็นสุขแต่ๆ” §
9 ถ้าจาอันจะมีกำจาวยิวเต้าอันตี๋มีความสุขจาอิกา บ่ใช้เน่อ *คนต่าง
จำด* ก็มิตาย เหมือนตี๋หมู่เขาเคยอุ้งว่า “ย้อนความเชื่อของอับราฮัม
พระเจ้าถือว่า ต่านเป็นคนถูกต้องตามธรรม” §10 พระเจ้าถือจาอัน
เมื่อใด ก่อนอับราฮัมเข้า *พิธีสุหนัต* ก่าว่าหลังเข้าพิธีสุหนัต เป็นก่อน
เข้าพิธีสุหนัตบ่ใช้หลังเข้าเน่อ 11 เมื่อลุนมาต่านได้เข้าพิธีสุหนัต เปื้อ
เป็นสิ่งยืนยันว่าต่านเป็นคนถูกต้องตามธรรมโดยความเชื่อก่อนตี๋
ต่านจะเข้าพิธีสุหนัต ย้อนจาอันต่านจึงเป็นป้อของคนตั้งหลายตี๋เชื่อ
พระเจ้า พระองค์ถือว่าคนหมู่ตี๋นั้นเป็นคนถูกต้องตามธรรม เล็งเน่วว่า
เขาบ่ได้เข้าพิธีสุหนัตก็ตี๋ตาม 12 กับอับราฮัมก็เป็นป้อของคนตี๋เข้าพิธี
สุหนัต บ่ใช้ย้อนว่าหมู่เขาเข้าพิธีสุหนัตอย่างเดียวเต้าอัน แต่ว่าหมู่เขา
ใจีจิวด้วยความเชื่อเหมือนตี๋อับราฮัมป้อของหมู่เขาใจีจิวก่อนตี๋
ต่านได้เข้าพิธีสุหนัตแล้ว

พระสัญญาของพระเจ้าต่างความเชื่อ

13 พระสัญญาตี๋พระเจ้าหื้อกับอับราฮัมตึงหมู่ลูกหลานของต่านว่า
หมู่เขาจะได้โลกเป็นมรดก พระเจ้าสัญญาจาอิบ่ใช้ย้อนว่าอับราฮัม
เยี่ยะตามบทบัญญัติ แต่ย้อนว่าอับราฮัมเป็นคนตี๋ถูกต้องตามธรรม
ก็โดยความเชื่อ 14 ถ้าหมู่เขาตี๋เยี่ยะตายตามบทบัญญัติจะเป็นคนตี๋ได้
อับพระสัญญานั้น ความเชื่อก็บ่มีความหมายอะหยัง กับพระสัญญา
ของพระเจ้าก็บ่มีประโยชน์หม่อต่อไป 15 บทบัญญัติมีแต่จะเยี่ยะหื้อ
พระเจ้าไผ่เต้าอัน ย้อนคนเยี่ยะผิดบทบัญญัติเจือๆ แต่ถ้าตี๋ไหนบ่มี
กฎ ตี๋หั้นก็บ่มีก่านเยี่ยะผิดกฎ
16 ย้อนจาอันพระสัญญาของพระเจ้านั้นจึงขึ้นอยู่กับความเชื่อ เปื้อ
ยืนยันว่า ลูกหลานของอับราฮัมก็จะได้อับพระสัญญานั้นโดย
ต้องตอบแทนอะหยัง บ่ใช้ถ้าคนตี๋เยี่ยะตายตามบทบัญญัติหมู่ตี๋เดียว
§†† แต่หื้อกับหมู่ตี๋มีความเชื่อแบบเดียวกับอับราฮัม ย้อนต่านเป็นป้อ
ต่างความเชื่อของหมู่เขาตี๋คนตาย 17 ต่านตี๋มีเขียนในพระคัมภีร์ไว้ว่า
“เขาหื้อเจ้าเป็นป้อของคนหลายจำด” § มีความหมายจาอิว่า
อับราฮัมเป็นป้อของหมู่เขาในสายตาของพระเจ้าตี๋ต่านเชื่อ คือ
พระเจ้าผู้เยี่ยะหื้อคนตายเป็นขึ้นมาใหม่กับสิ่งตี๋ยังบ่มีหื้อเกิดขึ้น
18 อย่างอับราฮัมตี๋พ้อเหมือนว่ามีหวังแล้ว แต่ต่านก็ยังไม่เชื่อกับ
หวังว่าจะได้เป็นป้อของคนหลายจำด ต่านตี๋พระเจ้าอุ้งไว้ว่า “เจือสาย
ของเจ้าจะมีนักขนาด” §†19 ความเชื่อของต่านบ่ได้ลดลงเลย ต่านอุ้งตี๋
ว่าอายของต่านเกือบจะร้อยปีแล้ว เน่วอิมตาย แล้วซาราห์เมียชของ
ต่านก็เป็นหมั้น 20 แต่ต่านก็ยังมีความเชื่ออย่างมั่นคง กับบ่ส่งสัย
พระสัญญาของพระเจ้า ความเชื่อของต่านก็เข้มแข็งขึ้น ต่านจึง
สรรเสริญพระเจ้า 21 ต่านเชื่อมั่นว่า พระเจ้าสามารถเยี่ยะในสิ่งตี๋
พระองค์สัญญาได้ 22 ย้อนต่านเชื่อพระเจ้า พระองค์จึงถือว่าต่านเป็น
คนถูกต้องตามธรรม 23 ตี๋ว่า “พระเจ้าถือว่าต่านเป็นคนถูกต้องตาม
ธรรม” บ่ได้เขียนไว้สำหรับอับราฮัมคนเดียว 24 แต่เขียนสำหรับหมู่
เขาตาย พระเจ้าจะถือว่าหมู่เขาตี๋เชื่อพระองค์ผู้เยี่ยะหื้อพระเยซูของ
พระเจ้าเป็นเจ้าของหมู่เขาเป็นขึ้นจากความตาย เป็นคนถูกต้องตาม

† 3:12 สดด. 14:1-3 †† 3:13 สดด. 5:9 † 3:13 สดด. 140:3
†† 3:14 สดด. 10:7 †† 3:17 อสย. 59:7-8 ††† 3:18 สดด. 36:1

††† 4:3 ปฐก. 15:6 § 4:8 สดด. 32:1-2 §† 4:9 ปฐก. 15:6
§†† เปาโลอ้างถึงผู้เชื่อจาวยิว §† 4:17 ปฐก. 17:5 §†† 4:18 ปฐก.
15:5

ธรรม 25 ที่พระเยซูถูกมอบหือคนฆ่าตายนั้ก็ย้อนความบาปของหมู่เฮา แล้วพระเจ้าเยีเยหือพระเยซูเป็นขึ้นมาใหม่เพื่อหือเฮาเป็นคนถูกต้องตามธรรม

ผลของกำนเป็นคนถูกต้องตามธรรม

5 เมื่อพระเจ้าโผดหือเฮาเป็นคนถูกต้องตามธรรมโดยความเชื่อเฮาจึงมีสันติสุขกับพระเจ้าผ่านทางพระเยซูคริสตต้องคพระผู้เป็นเจ้าของเฮา ² พระเยซูปาหมู่เฮามาอยู่ในพระคุณนี้ หมู่เฮาก็มีความจันจมนิดในความหวังที่มันคงนี้ว่าจะมีส่วนในความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ³ นักเหลือนั้นหมู่เฮาก็จันจมนิดในความตึกยากลำบากในชีวิต ย้อนหมู่เฮาว่าความตึกยากลำบากนั้นสอนหือหมู่เฮาอดทน ⁴ กับความอดทนเยีเยหือพระเจ้าปอใจหมู่เฮา กับจ้วยหือมีความหวังที่แน่นอน ⁵ เมื่อมีความหวังที่แน่นอน หมู่เฮาก็บ่ผิดหวัง ย้อนว่าหมู่เฮาได้ฮับความฮักจากพระเจ้าอย่างเต็มล้นเข้ามาในใจของเฮา โดยทาง *พระวิญญานบริสุทธิ์* ที่พระเจ้าโผดยกหือหมู่เฮา ⁶ ฝอลอ ตอนตีหมู่เฮาจ้วยตัวเก่าหือ *รอดป็นบาปได้* บ่ได้ *พระคริสต* ต่ายเพื่อหมู่เฮาที่เป็นคนบ่ดี ตามเวลาที่พระเจ้ากำหนดไว้แล้ว ⁷ คนที่ยอมต่ายแดนคนตีตีนั้นเซาะหายาก แต่อาจมีคนยอมต่ายแดนคนตีตีเลิกก็ได้ ⁸ แต่พระเจ้าเยีเยหือเฮาต้งหลายหันความฮักของพระองค์โดยยอมส่งพระเยซูคริสตมาต่ายเพื่อหมู่เฮา ในตอนที่หมู่เฮายังเป็นคนบาปอยู่ ⁹ ป่าเตีเยวนี้เมื่อพระเจ้าโผดหือหมู่เฮาเป็นคนตีถูกต้องตามธรรมแล้วโดยเลือดของพระเยซู นักเหลือนั้นหมู่เฮาจะป็นจากกำนลงได้ของพระเจ้าโดยพระองค์ตวย ¹⁰ ย้อนว่าตอนที่เฮายังเป็นคตรู้ต่อพระเจ้านั้น *พระบุตรของพระเจ้า* ยังต่ายเพื่อหมู่เฮา เยีเยหือหมู่เฮาได้คินดีกับพระเจ้า นักเหลือนั้นแหม หมู่เฮาก็จะรอดจากกำนลงได้ของพระเจ้าโดยชีวิตของพระองค์ ¹¹ บ่ใจกำเต้าอันแต่พระเจ้ายังหือเฮามีความจันจมนิดโดยพระเยซูคริสตต้องคพระผู้เป็นเจ้าของหมู่เฮา ผู้ตีเยีเยหือเฮาคินดีกับพระเจ้า

อาดัมกับพระเยซูคริสต

¹² บาปได้เข้ามาในโลกย้อนอาดัมคนเดียว แล้วบาปนั้นก็เยีเยหือมีความต่าย ย้อนจาฮือความต่ายก็ลามไปไคว่กัคน ย้อนมนุษย์เยีเยบาปเหมือนกันหมด ¹³ ก่อนมี *กบฏญิต* มนุษย์เยีเยบาปอยู่แล้ว แต่ว่าตอนนั้นยังบ่มีกบฏญิต พระเจ้าจึงบ่ได้นับบาปของมนุษย์ไว้ ¹⁴ จาใดก็ดี ตังแต่สมัยอาดัมมาแผลงสมัยโมเสส มนุษย์กัคนต้องต่าย แม้แต่คนตีบ่ได้ฝ่าฝืนคำสั่งของพระเจ้าอย่างเดียวกันกับกำนฝ่าฝืนของอาดัม

อาดัมเป็นแบบอย่างเล็งเลิงพระเยซูตีจะมาเมื่อฮูน ¹⁵ แต่สองคนนี้บ่เหมือนกัน ย้อนของขวัญจากพระเจ้าก็บ่เหมือนกับบาปของอาดัม ถ้าคนต้งหลายต้องต่ายย้อนคนคนเดียวเยีเยผิด นักเหลือนั้น คนต้งหลายก็ได้ฮับพระคุณกับของขวัญตีเต็มล้นจากพระเจ้า ตีมอบหือโดยพระคุณของคนคนเดียวเหมือนกัน คนๆ นั้นก็คือพระเยซูคริสต ¹⁶ ของขวัญตีพระเจ้าหือนั้นก็บ่เหมือนกับผลตีเกิดจากบาปของคนคนเดียว ย้อนว่าอาดัมเยีเยบาปเพื่อเดียวพระเจ้าก็ถ้อว่าคนต้งหลายมีได้ แต่ของขวัญตีพระเจ้าหือหลังจากตีมนุษย์เยีเยบาปนักขึ้นตึกๆ นั้นจะนำกำนยกได้เยีเยบาปมาหือคนต้งหลาย ¹⁷ ถ้ากำนเยีเยผิดของอาดัมคนเดียวเยีเยหือมนุษย์กัคนต้องต่าย นักเหลือนั้นพระคุณตีเต็มล้นของพระเจ้ากับของขวัญตีพระเจ้าหือคือกำนเป็นคนตีถูกต้องตามธรรม ก็เยีเยหือคนต้งหลายมีจิตตีเข้มแข็งโดยคนคนเดียวคือพระเยซูคริสต

¹⁸ จาอันกำนเยีเยผิดเพื่อเดียวเยีเยหือคนต้งหลายมีได้เฮาใจได้ กำนเยีเยตีของพระเยซูเพื่อเดียวก็เยีเยหือคนต้งหลายเป็นคนตีถูกต้องตามธรรมกับได้ฮับจิตจาอันเหมือนกัน ¹⁹ ออาดัมเป็นเหตุหือคนหลายคนเป็นคนบาป ย้อนบ่เจือฟังพระเจ้าจาใจ พระเยซูก็เป้นเหตุหือ

คนหลายคนเป็นคนถูกต้องตามธรรม ย้อนพระองค์เจือฟังพระเจ้าจาอันเหมือนกัน

²⁰ เมื่อมีกบฏญิต ก็เยีเยหือคนเยีเยบาปนักขึ้น แต่เมื่อมีกำนเยีเยบาปนักขึ้นตีไหน พระคุณของพระเจ้าก็มีนักขึ้นเหลือนั้นตีไหน ²¹ เหมือนกับตีบาปเคยมีอำนาจเยีเยหือหมู่เฮาต้องต่ายจาใจ พระคุณของพระเจ้าก็มีอำนาจเยีเยหือหมู่เฮาเป็นคนถูกต้องตามธรรมแล้วได้ฮับจิตนิรันดร์ผ่านทางพระเยซูคริสตต้องคพระผู้เป็นเจ้าของหมู่เฮาจาอัน

กำนต่ายแล้วมีจิตอยู่กับพระเยซูคริสต

6 เมื่อเป็นจาอันหมู่เฮาจะว่าจาใจ หมู่เฮายังจะเยีเยบาปต่อไปเพื่อเฮาจะได้ฮับพระคุณของพระเจ้านักขึ้นจาอันกา ² บ่แม่จาอันเน่อ หมู่เฮาจะเยีเยบาปต่อไปได้จาใจ ในเมื่อเฮาได้ต่ายจากอำนาจของบาปแล้ว ³ ตานบ่ฮูกว่า เมื่อเฮาต้งหลายฮับ *บัพติสมา* เข้าฮ่วมเป็นคนของพระเยซูคริสต ก็ได้ฮับบัพติสมาเข้าฮ่วมในกำนต่ายของพระองค์แล้ว ⁴ ย้อนจาอันโดยกำนฮับบัพติสมาเข้าฮ่วมในกำนต่ายของพระองค์นั้น ก็เหมือนว่าหมู่เฮาถูกฝิงตวยพระองค์ เมื่อพระเจ้าไ้ฤทธิ์อำนาจอันยิ่งใหญ่เยีเยหือพระเยซูคริสตเป็นขึ้นจากความต่ายแล้ว หมู่เฮาก็มีจิตชีวิตใหม่ตวยเหมือนกัน

⁵ ถ้าหมู่เฮาเป็นอันนึ่งอันเดียวกับพระเยซูโดยกำนต่ายของพระองค์แล้ว หมู่เฮาก็จะเป็นอันนึ่งอันเดียวกันกับพระองค์โดยกำนเป็นขึ้นจากความต่ายของพระองค์ตวยเหมือนกัน ⁶ เฮาต้งหลายฮู้แล้วว่าจิตเก่าของหมู่เฮาได้ถูก *เข็งบนไม้กางเขน* ตวยพระเยซูแล้ว เปื่อนิสัยตีไค้เยีเยบาปจะไค้ถูกทำลายหือเสียงไป หมู่เฮาก็จะบ่ได้เป็นขี้ข้าของบาปแหมต่อไป ⁷ ย้อนว่าคนตีต่ายแล้วก็ป็นจากอำนาจของบาปแล้ว

⁸ ถ้าหมู่เฮาต่ายตวย *พระคริสต* แล้ว หมู่เฮาเจือว่าหมู่เฮาจะมีจิตอยู่กับพระองค์ตวย ⁹ เฮาต้งหลายฮู้แล้วว่าพระเจ้าเยีเยหือพระคริสตเป็นขึ้นจากความต่ายแล้ว พระองค์จึงจะบ่ต่ายแหม ความต่ายจะบ่มีอำนาจเหนือพระองค์แหมต่อไป ¹⁰ ตีพระองค์ได้ต่ายเพื่อเดียวก็บ่มีจิตอยู่กับพระเจ้า ¹¹ อย่างเดียวกันก็ฮือต้งหลายถ้อว่าหมู่ต้งต่ายจากบาปแล้ว กับหมู่ต้งก็ใจจิตเพื่อพระเจ้า โดยเป็นอันนึ่งอันเดียวกับพระเยซูคริสต ¹² ย้อนจาอันห้ามหือบาปครอบงำตีตีต้องต่ายของต้ง ซึ่งเยีเยหือต้งยอมเยีเยตามตั้มหาของต้งนั้น ¹³ ห้ามยอมหือตีของหมู่ต้งส่วนใดส่วนนึ่งเป็นเครื่องมือในกำนเยีเยบาป แต่หือถวยตีของหมู่ต้งแก่พระเจ้า เหมือนคนตีเป็นขึ้นจากความต่ายมีจิตใหม่ แล้วจมอบถวยกัส่วนในตีของหมู่ต้งหือใจในกำนเยีเยในสิ่งตีถูกต้องตามธรรม ¹⁴ บาปจะบ่ครอบงำหมู่ต้งแหม ย้อนหมู่ต้งบ่ได้อยู่ใต้อำนาจ *กบฏญิต* แต่อยู่ใต้พระคุณของพระเจ้า

ขี้ข้าของความตี

¹⁵ ถ้าจาอันจะว่าจาใจ เฮาจะเยีเยบาปย้อนบ่ได้อยู่ใต้กบฏญิต แต่อยู่ใต้พระคุณจาอันกา บ่ใจเน่อ ¹⁶ ต้งต้งหลายบ่ฮูกว่า ถ้าหมู่ต้งยอมเป็นขี้ข้าเจือฟังไฟ หมู่ต้งก็เป็นขี้ข้าของคนตีหมู่ต้งเจือฟังนั้น หมู่ต้งจะเป็นขี้ข้าของบาปตีเยีเยหือต่าย กาวาเป็นขี้ข้าเจือฟังพระเจ้าตีเยีเยหือเป็นคนถูกต้องตามธรรม ¹⁷ แต่หือชอบพระคุณพระเจ้าย้อนว่าหมู่ต้งเคยเป็นขี้ข้าของบาปมาก่อน แต่บ่าเตีเยวนี้หมู่ต้งต้งเต็มใจเจือฟังหลักคำสอนของพระเจ้าตีหมู่ต้งได้ฮับมา ¹⁸ หมู่ต้งได้ป็นจากกำนเป็นขี้ข้าของบาป แล้วก็ได้เป็นขี้ข้าของพระเจ้าตีเยีเยแต่สิ่งตีถูกต้องตามธรรม ¹⁹ ตีข้าพเจ้ายกเอาตีอย่างเรื่องคนเป็นขี้ข้ามา ก็ย้อนสิ่งตีเข้าใจยากสำหรับหมู่ต้ง หมู่ต้งเคยยอมหือกัส่วนของตีเป็นขี้ข้าของกำนลามกกับกำนเยีเยบ่ตีนักขึ้นตึกๆ จาใจ

บาแต่ยนี้ขอหื้อหมู่ท่านยอมหื้อกุส่วนของตัวเป็นข้าใต้เยยะตาม
ความต้องการของพระเจ้าจ้ออัน เพื่อจะได้เป็นคนบริสุทธิ์

20 เมื่อหมู่ท่านเป็นข้าของบาป ก็ต้องเยยะสิ่งที่ถูกต้องตาม
ธรรม 21 แล้วหมู่ท่านได้ประโยชน์อะหยงจากท่านเยยะสิ่งหมู่ นั้น ที่
ต่อนี้เยยะหื้อหมู่ท่านผู้สึกอวย ผลของท่านเยยะสิ่งหมู่ นั้นก็คือความ
ตาย 22 แต่บาแต่ยนี้ท่านตั้งหลายปีนจากท่านเป็นข้าของบาป แล้ว
มาเป็นข้าของพระเจ้า ประโยชน์นี้หมู่ท่านจะได้ฮับก็คือท่านเป็นคน
บริสุทธิ์ แล้วจะเยยะหื้อท่านได้ฮับชีวิตนิรันดร์ 23 ย้อนว่าท่านเยยะ
บาปนำไปสู่ความตาย แต่สิ่งดีพระเจ้าโผดหื้อปดายคือชีวิตนิรันดร์
โดยผ่านทางพระเยชูของคพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเขา

ตัวอย่างจากท่านแต่งงาน

7 ปีน้องตั้งหลายตี้ *ภักษญิต* หมู่ท่านบ่ฮู้กา ว่าภักษญิตมี
อำนาจเหนือคนเขาก็ต่อนี้เขายังมีชีวิตอยู่แต่ฮัน 2 เหมือนกับ
แม่ญิตแต่งงานแล้ว เมื่อผัวยังมีชีวิตอยู่นางต้องเยยะตามกฎ
ประเพณีเป็นผัวเมียกัน แต่ถ้าผัวตายแม่ญิต ก็ปีนจากกฎนั้น 3 ถ้า
แม่ญิตคนนั้นไปเป็นเมียป้อจายคนอื่นต่อนผัวยังมีชีวิตอยู่ ก็ถือว่า
นางมีจู้ แต่ถ้าผัวตายแล้วนางก็ปีนจากกฎประเพณีเป็นผัวเมียกัน
นางมีสิทธิ์ที่จะเป็นเมียของป้อจายอื่นได้ บ่ก็ว่านางเล่นจู้

4 เหมือนเดียวกันป็น้องตั้งหลาย โดยท่านตายของ *พระคริสต* หมู่
ท่านจึงได้ตายจากภักษญิตแล้ว เพื่อหมู่ท่านจะได้เป็นคนของ
พระองค์ผู้ตี้พระเจ้าเยยะหื้อเป็นขึ้นจากความตาย เพื่อว่าชีวิตหมู่เขา
จะได้เป็นประโยชน์สำหรับพระเจ้า 5 ตะก่อนต่อนหมู่เขาใจชีวิตตาม
สันดานบาป ภักษญิตก็กระตุนตั้นหาต้อยในตี้หื้อเยยะสิ่งปดตี้ ซึ่ง
จะนำหมู่เขาไปเล็งความตาย 6 แต่บาแต่ยนี้เขาตายจากภักษญิต
แล้ว คือได้ฮับท่านปลดปล่อยหื้อมีอิสระจากภักษญิตตี้เคยมีเหนือ
เขา ต่อนี้เขาสามารถฮับใจพระเจ้าตามแนวทางใหม่ตี้พระวิญญาณ
จะนำเขา บ่ให้เยยะตามข้อบังคับแบบเก่าตี้เขียนไว้แหลมต่อไป

ปัญหาเรื่องบาปตี้ฝังอยู่ในตี้เขา

7 ถ้าจ้ออันหมู่เขาจะว่าจ้อใด จะว่าภักษญิตคือบาปกา บ่ใจจ้ออัน
แน่นอน ถ้าบ่มีภักษญิตข้าพเจ้าก็บ่ฮู้ว่าอะหยงเป็นบาปพ้อง
ข้าพเจ้าจะบ่ฮู้เลยว่าท่านโลกนั้นผิดถ้างภักษญิตบ่ได้เขียนว่า “ห้าม
โลก” 18 แต่บาปก็ฉวยโอกาสใจภักษญิตข้อนั้นกระตุนหื้อเกิดความ
โลกก้อย่างในตี้ข้าพเจ้า ย้อนว่าถ้าบ่มีภักษญิต บาปก็บ่มีอำนาจ 9
เมื่อตะก่อนข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่โดยบ่ฮู้ภักษญิต แต่เมื่อฮู้ภักษญิต
แล้ว บาปก็บ่มีอำนาจขึ้นมา แล้วข้าพเจ้าก็ตาย 10 ภักษญิตมีไว้เพื่อ
หื้อมีชีวิต แต่กลายเป็นเหตุหื้อข้าพเจ้าต้องตาย 11 บาปได้ฉวยโอกาส
ใจภักษญิตนั้นจ้อย่าข้าพเจ้า กับเยยะหื้อข้าพเจ้าต้องตาย 12 จ้ออัน
ภักษญิตเป็นสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์ ข้อภักษญิตตึงหมดก็ศักดิ์สิทธิ์ ยุติธรรม
กับตี้

13 ถ้าจ้ออันสิ่งดีนั้นเยยะหื้อข้าพเจ้าต้องต้อยกา บ่ใจจ้ออันแน่นอน
แต่เป็นบาปตี้ใจสิ่งดีนั้นเยยะหื้อข้าพเจ้าต้องต้อย เพื่อยะเยยะหื้อหั้นว่า
บาปเป็นจ้อใด แล้วภักษญิตตี้ก็เยยะหื้อข้าพเจ้าฮู้ว่าบาปเป็นสิ่งที่ปด
ขนาด

14 เขาฮู้แล้วว่าภักษญิตนั้นเป็นเรื่องของฝ่ายจิตวิญญาณ แต่
ข้าพเจ้าเป็นก้านคนปดายตี้ถูกขายไปเป็นข้าของบาป 15 ข้าพเจ้าก็บ่
เข้าใจว่าเยยะหยงข้าพเจ้าเยยะในสิ่งตี้ข้าพเจ้าเยยะ ย้อนว่าข้าพเจ้าบ่ได้
เยยะสิ่งดีตี้ไคเยยะ แต่สิ่งตี้ข้าพเจ้าจ้ง ข้าพเจ้าก็เยยะ 16 แล้วถ้า
ข้าพเจ้าเยยะสิ่งตี้ข้าพเจ้าบ่ไคเยยะ ข้าพเจ้าก็ยอมฮับว่าภักษญิตเป็น
นสิ่งตึงตาม 17 ย้อนจ้ออันบ่ใจตี้ข้าพเจ้าเป็นคนเยยะ แต่บาปซึ่งอยู่ใน
ตี้ข้าพเจ้าเป็นฝ่ายเยยะ 18 ข้าพเจ้าฮู้ว่า สันดานบาปในตี้ข้าพเจ้านั้น
บ่มีความดีเลย ย้อนข้าพเจ้าไคเยยะดี แต่ข้าพเจ้าเยยะบ่ได้ 19 สิ่งตี้

ข้าพเจ้าไคเยยะก็บ่ได้เยยะ แต่สิ่งปดตี้บ่ไคเยยะก็ยังเยยะอยู่ 20 จ้ออัน
เมื่อข้าพเจ้าเยยะสิ่งปดตี้บ่ไคเยยะ ก็บ่แม่นตี้ข้าพเจ้าเป็นคนเยยะ แต่
บาปตี้อยู่ในตี้ข้าพเจ้าเป็นฝ่ายเยยะ

21 ข้าพเจ้าจ้งหั้นว่าเป็นภักษญิตตามใจจิตว่า เมื่อใดตี้ข้าพเจ้าตั้งใจ
จะเยยะสิ่งดี ก็จ้งเลือกเยยะสิ่งปดตี้หื้อกุตี้ 22 ย้อนว่าในใจของ
ข้าพเจ้า จ้งยอมฮับตี้ในภักษญิตของพระเจ้า 23 แต่ข้าพเจ้าหั้นว่ามี
ภักษญิตตามใจจิตแหลมอย่างตี้อยู่ในตี้ข้าพเจ้า ซึ่งต้อฮู้กับกฎตี้
ข้าพเจ้ายอมฮับในจิตใจ แล้วเยยะหื้อข้าพเจ้าอยู่ในบังคับของบาปตี้
อยู่ในตี้ข้าพเจ้า 24 เฮ่อ ข้าพเจ้าเป็นคนตี้น่าสังเวชเหยแต่จี้ จะมีไฟ
จួយข้าพเจ้าหื้อปีนจากตัวตี้ตี้ความตายมาสู่ข้าพเจ้านี้พ้อง 25 แต่
ขอบคุณพระเจ้าตี้พระเยชูคริสตต้องคพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของหมู่เขาสามารถ
จួយข้าพเจ้าได้

ข้าพเจ้าก็เป็นคนจ้อละ จิตใจของข้าพเจ้าไคเจือฟ้งภักษญิตของ
พระเจ้า แต่สันดานบาปของข้าพเจ้านั้นก็เยยะตามบาป

จิตตี้ฝอยพระวิญญาณ

8 จ้ออัน คนตั้งหลายตี้ได้เจือวางใจพระเยชูคริสตตะจะบ่ถูกลงไค
2 ย้อนว่ากฎของพระวิญญาณตี้หื้อชีวิตเขาเป็นอันนึ่งอันเดียว
กันกับพระเยชูคริสต ได้จួយหื้อข้าพเจ้ามีอิสระจากกฎตี้ควบคุมเขา
หื้อเยยะบาปตี้นำไปเล็งความตาย 3 สิ่งตี้ *ภักษญิต* เยยะบ่ได้ ย้อน
สันดานบาปเยยะหื้ออำนาจของภักษญิตนั้นอ่อนลง พระเจ้าได้เยยะ
หื้อแล้ว พระองค์ได้ตัดสินลงไค้บาป โดยส่งพระบุตรของพระองค์
มาฮับสภาพเป็นคนเหมือนเขาตี้มีบาป เพื่อเป็นเครื่องป้อจ่าไค้บาป 4
เพือเขาจะสามารถเยยะกุสิ่งก้อย่างตามตี้ภักษญิตต้อท่าน โดยบ่
เยยะตวยตามสันดานบาป แต่เยยะตวยตามพระวิญญาณ

5 คนตั้งหลายตี้ใจชีวิตตวยตามสันดานบาป ก็กิดเล็งก้าเยยะบาป
แต่คนตั้งหลายตี้เยยะตามพระวิญญาณก็กิดเล็งก้าเยยะตวยตาม
พระวิญญาณ 6 ถ้าหื้อสันดานบาปควบคุมจิตใจ ก็จะนำไปเล็งความ
ตาย แต่ถ้าหื้อพระวิญญาณควบคุมจิตใจ ก็จะไปเล็งชีวิตกับ
สันติสุข 7 ย้อนว่าจิตใจตี้ไคเยยะตวยตามสันดานบาปก็เป้นศัตรู
พระเจ้า คือบ่ยอมเยยะตามภักษญิตของพระเจ้า แต่จี้ แล้วเยยะ
ตามบ่ได้ 8 คนหมู่ตี้ตี้หื้อสันดานบาปควบคุมจิตใจ ก็เยยะหื้อพระเจ้า
ป้อใจบ่ได้เลย

9 ถ้าพระวิญญาณของพระเจ้าอยู่ในจิตท่าน สันดานบาปก็ควบคุม
ท่านบ่ได้ แต่พระวิญญาณจะควบคุมท่านแทน คนใดบ่มีพระ
วิญญาณของ *พระคริสต* คนนั้นก็บ่ได้เป็นคนของพระองค์ 10 ถ้า
ท่านตั้งหลายมีพระคริสตอยู่ในใจแล้ว แม้วว่าตัวของท่านต้อตวย
ย้อนบาป แต่จิตวิญญาณยังมีชีวิตอยู่ ย้อนว่าท่านเป็นคนถูกต้อย
ตามธรรม 11 กับถ้าพระวิญญาณของพระเจ้าผู้เยยะหื้อพระเยชูเป็น
ขึ้นจากความตายอยู่กับท่านตั้งหลาย พระเจ้าผู้เยยะหื้อพระเยชูคริสต
เป็นขึ้นจากความตายแล้วนั้น ก็เยยะหื้อตี้ต้อยต้อยของท่านมี
ชีวิตโดยพระวิญญาณของพระองค์ตี้อยู่กับท่าน

12 ย้อนจ้ออันป็น้องตั้งหลายเหย เขาตั้งหลายบ่มีความจ่าเป็นจะ
ต้อยเยยะตวยตามความต้องการของสันดานบาปเลย 13 ถ้าท่านใจ
จิตตวยตามสันดานบาป ท่านจะต้อยต้อย แต่ถ้าท่านใจจิตตวยตาม
พระวิญญาณ ท่านก็ไค้ทำลายก้านงานของสันดานบาป แล้วท่านจะมี
ชีวิตตลอดไป 14 ย้อนว่าพระวิญญาณของพระเจ้านำชีวิตไฟ คนนั้นก็
เป็นลูกของพระเจ้า 15 ย้อนว่าตี้ท่านฮับพระวิญญาณนั้นบ่ได้เยยะหื้อ
ท่านเป็นข้าตี้ต้อยก้วแหล แต่เยยะหื้อท่านเป็นลูกของพระเจ้า จ้งฮ้อ
งพระเจ้าว่า “ฮับบา ป้อ” 16 พระวิญญาณนั้นเยยะหื้อเขามีความมัน
ใจในวิญญาณของเขาว่า เขาเป็นลูกของพระเจ้า 17 ถ้าเขาเป็นลูกของ
พระเจ้าแล้ว เขาก็มีส่วนได้มรดกตี้พระเจ้าได้หื้อไว้กับพระคริสตตวย
ถ้าเขาตั้งหลายฮ่วมต้อยกับพระองค์นั้น เขาก็จะได้ฮับเกียรติตวยกับ
กับพระองค์ตวย

† 7:7 อพย. 20:17; อส. 5:21 †† ตายในตี้นี้หมายถึง ตายในฝ่ายจิต
วิญญาณ

18 ข้าพเจ้าเห็นว่าความตึกลำบากก่อนนี่ ปัสมาควรที่จะเอาไปเปรียบกับความยิ่งใหญ่ที่พระเจ้าจะเปิดเผยกับหมู่เขาในวันหน้า 19 ย้อนว่าสะปะปะกึ่งที่พระเจ้าสร้างไว้ นั้น กำลังตั้งหน้าตั้งตาคอยถ้าหือพระเจ้าเปิดเผยว่าไฟเป็นลูกของพระองค์ 20 ย้อนว่าพระเจ้าเยียะหือสะปะปะกึ่งที่ถูกรูปร่างนั้นเป็นอนิจจัง บ่ไว้ว่าสิ่งหมู่ที่นั้นอยากหือเป็นจ้ออัน แต่เป็นไปตามทีพระเจ้าต้องก้านหือเป็น 21 แต่สะปะปะกึ่งนั้นก็ยังหวังว่าจะได้ป็นจากอำนาจของก้านเสื่อมสลาย แล้วจะมีอิสระกับได้ยังเกียรติอย่างเดียวกันกับตึกตักหลายของพระเจ้ามี 22 เขาอู้ว่าสะปะปะกึ่งที่พระเจ้าสร้างขึ้นนั้นกำลังโอดโอยอย่างทรมาณเหมือนกับแม่หญิงทีกำลังจะเกิดลูก มาจนแพวป่าเต๋ยนี้ 23 บ่ไว้ก้านสะปะปะกึ่งที่นั้นเต๋ยอัน แมแต่หมู่เขาเองผู้ทีได้ฮับพระวิญญาณซึ่งเป็นปอนส่วนแรก ก็ใจอดใจจ้ออย่างทรมาณในก้านกอยถ้าหือพระเจ้าฮับเขาเป็นลูกอย่างสมบูรณ์ คือเขาจะมีตัวใหม่ทีได้ฮับก้านไถ่แล้ว 24 ย้อนว่าเขา รอด ปินบาปได้ข ได้โดยความหวังนี้ แต่ความหวังทีได้ฮับแล้วก็บ่ไว้เป็นความหวังแหม ไฟจะหวังในสิ่งทีได้แล้ว 25 แต่ถ้าเขาหวังในสิ่งทีเขาฮับบ่ได้ เขาก็ถ้ออย่างอดทน

26 ก็อย่างเดียวกันกับเมื่อเขาอ่อนกำลังพระวิญญาณก็จ้อยเขา เขาบ่ฮือว่าจะอ้อนวอนขอจ้อใด จะขออะฮยัง แต่พระวิญญาณได้ อ้อนวอนขอต่อพระเจ้าแทนเขา โดยก้านโอดโอยทีอ้อออกมาเป็นคำบ่ได้ 27 กับพระเจ้าผู้ทีอู้ห็นจิตใจของคน ก็อู้ว่าพระวิญญาณก็อ้อจะฮยัง ย้อนว่าพระวิญญาณอ้อนวอนขอต่อพระเจ้าเพื่อคนของพระองค์ ตามความต้องการก้านของพระเจ้า

28 เขาอู้แล้วว่าเหตุการณีก้อย่างทีเกิดขึ้น พระเจ้าโผดหือเป็นผลดี ต่อคนทีฮักพระองค์ ทีพระองค์อ้อฮือมาตามความต้องการก้านของพระองค์ 29 ย้อนว่าคนทีพระเจ้าเลือกไว้แล้ว พระองค์ได้กำหนดไว้ ล่วงหน้าหือเป็นเหมือนพระบุตรของพระองค์ เพื่อหือพระบุตรนั้นเป็นลูกคนเก้าในหมู่บ่ฮือผู้เจือตักหลาย 30 หมู่คนทีพระเจ้าได้กำหนดไว้ แล้วนั้น พระองค์อ้อฮือมาหาพระองค์ หมู่คนทีพระองค์อ้อฮือมาหาพระองค์เยียะหือหมู่เขาเป็นคนที่ถูกต้องตามธรรม หมู่คนทีถูกต้องตามธรรมนั้น พระองค์ก็หือมีเกียรติตาย

ความฮักของพระเจ้า

31 ถ้าจ้ออัน เขาจะว่าจ้อใดเกี่ยวกับเรื่องนี้ ถ้าพระเจ้าอยู่ฝ่ายเขา ไฟคนใดจะขัดขวางเขาได้ 32 แมแต่พระบุตรองค์เดียวของพระองค์ พระองค์ก็บ่ได้ขาง แต่ฮยังยกหือหมู่เขาทีคนได้ ถ้าเป็นจ้อฮี จะบ่โผดหือก้อย่างแก่หมู่เขาตักหลาย 33 ไฟจะพ้องคนทีพระเจ้าได้เลือกไว้เป็น คนของพระองค์แล้ว บ่มีเน้อ ย้อนพระเจ้าเป็นผู้ทีโผดหือหมู่เขาเป็น คนถูกต้องตามธรรมแล้ว 34 แล้วไฟจะตัดสินลงได้ขหมู่เขา พระเยซู คริสต์กา บ่ไว้เน้อ ย้อนพระองค์ได้ตายเพื่อหมู่เขา แล้วพระเจ้าเยียะหือพระองค์เป็นขึ้นจากความตาย แล้วอยู่ตักขวามือของพระเจ้า กับได้อ้อนวอนขอจากพระเจ้าเพื่อหมู่เขา 35 อะฮยังจะมาแยกหมู่เขาออก จากความฮักของพระคริสต์ทีมีหือหมู่เขาได้ จะเป็นความตึก ความยากลำบาก ก้านคำ ความอดอยาก ความจัน ภัยอันตราย กวาก้าน ถูกฆ่าตักหลาย สิ่งหมู่นี้ทั้งหมดบ่สามารถแยกหมู่เขาออกได้เน้อ 36 ตามทีพระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า

“ยอนหันแก่พระองค์ หมู่เขาจึงอยู่ในอันตรายถึงตายตลอดเวลา เฝียบเหมือนแกะทีจะถูกปาไปป่า” †

37 แต่ในสิ่งทีเกิดขึ้นทั้งหมดนี้ หมู่เขาก็มีชัยอย่างยิ่งใหญ่ที่สุด โดยความจ้อยเหลือของพระคริสต์ผู้ทีฮักเขาตักหลาย 38 ข้าพเจ้าเจือบ่น ว่า บ่มีสิ่งใดจะมาแยกหมู่เขาออกจากความฮักของพระเจ้าได้ บ่ว่าหมู่ เขาจะตายกวากว่ายังมีชีวิตอยู่ ก็แยกออกบ่ได้ บ่ว่า กูตสวรรค์ กวาก้า เทพเจ้า กวาก้าอำนาจของวิญญาณต่างๆ ก็แยกออกบ่ได้ บ่ว่าสิ่งทีมี อยู่ป่าเต๋ยนี้ กวาก้าจะมีปายหน้า ก็แยกหมู่เขาออกจากความฮักของ พระเจ้าบ่ได้ 39 บ่ว่าบ่นตักฟ้ากวาก้าในทะเลลึกกวาก้าสิ่งใดๆ ทีพระเจ้า

สร้างไว้แล้ว ก็บ่สามารถแยกหมู่เขาออกจากความฮักของพระเจ้า ที เขาฮันได้ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเขา

พระเจ้าเลือกคนจ้อดอิสราเอล

9 ข้าพเจ้าอู้ความจริง บ่ได้จ้อ ย้อนว่าข้าพเจ้าเป็นคนของ พระ คริสต์ จิตสำนึกของข้าพเจ้าที พระวิญญาณบริสุทธิ์ ควบคุม อยู่นั้นก็ฮยังฮยังว่า ข้าพเจ้าอู้ความจริงว่า 2 ข้าพเจ้ามีความตึกหนักตัก เจ็บปวดใจอยู่ตลอดเวลา ยอนบ่ฮือจ้อจ้อย 3 ยอนถูกสบบแแจ้กับถูก ตัดขาดจากพระคริสต์ ถ้าสิ่งหมู่ที่นั้นสามารถช่วยบ่ฮือจ้อยของ ข้าพเจ้าทีเป็นเพื่อนฮ่วมจ้อดเดียวกัน หือเจือว้างใจพระเยซูได้ 4 หมู่ เขาอ้อจ้อดอิสราเอลทีพระเจ้าเลือกหือเป็นลูกของพระองค์ หือหมู่เขา ได้ฮันความยิ่งใหญ่ของพระองค์ กับหือ พันธสัญญา ตักหลายกับ มกบัญญัติ แก่หมู่เขา หือเขาอู้วิธีก้านมัสก้านพระองค์อย่างถูก ต้อง กับหือพระสัญญาต่างๆ แหม 5 หมู่เขาบ่ฮืออ้อยแม่หม่อนที ยิ่งใหญ่ †† เมื่อพระเยซูคริสต์เกิดมาเป็นมนุษย์ก็สืบเจือสายจากหมู่ เขา ขอสรรเสริญพระเจ้าผู้เป็นใหญ่เหนือสะปะปะกึ่งที่ตลอดไป อามน ‡

6 บ่ไว้ว่า พระสัญญาทีพระเจ้าอ้อจ้อยนั้นลิมเหลว ย้อนว่าคนที สืบเจือสายมาจากอิสราเอลนั้น ‡ ก็บ่ได้เป็นจ้อดอิสราเอลแต่เหมือน กันหมดก้าน 7 บ่ไว้ว่าลูกหลานของอับราฮัมตักหมดจะเป็นลูกของ พระเจ้า แต่พระเจ้าบอกอับราฮัมว่า “ลูกหลานของอิสอัคเต๋ยอัน จะ บับว่าเป็นเจือสายของเจ้า” ‡‡ หมายถึงว่า บ่ไว้ลูกทีเกิดตามสาย เลือดของอับราฮัมจะถือว่าเป็นลูกของพระเจ้า แต่ลูกหลานทีเกิดตาม พระสัญญาของพระเจ้าเต๋ยอัน ทีถือว่าเป็นลูกหลานแต่ข 9 ยอน พระเจ้าสัญญากับอับราฮัมว่า “เมื่อถึงกำหนดเวลาเขาจะบักมาแหม ตอนนั้นนางซาราห์จะมีลูกบ่จ้อย” ‡‡‡

10 บ่ไว้ก้านเต๋ยอัน นางเรเบคาก็มีลูกแฝดกับอิสอัคบ่ฮืออ้อยแม่หม่อน ของหมู่เขา 11 ก่อนทีลูกแฝดจะเกิดมา ก่อนทีหมู่เขาจะเยียะดิกกวาก้า บ่ดี พระเจ้าก็บอกนางเรเบคากว่า “อ้อยจะฮับใจบ่ฮือ” ทีพระเจ้าอู้จ้อฮีก็ บ่ฮืออ้อฮือว่า ก้านเลือกของพระเจ้าบ่ได้เป็นไปตามก้านเยียะดิกกวาก้าบ่ดี ของเขา แต่เป็นไปตามก้านอ้อคนของพระเจ้าเอง 13 เป็นไปตามก้า ทีมีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า “เขาฮักยาโคบ แต่เขาจ้อจ้อเขา” ‡‡‡

14 ถ้าจ้ออันเขาจะว่าจ้อใด พระเจ้าล้าเอียงกา บ่ไว้จ้ออันเน้อ 15 ยอน พระเจ้าเคยบอกโมเสสว่า

“เขาไค้โผดคนใด เขาก็โผดคนนั้น เขาไค้ฮันฮันคนใด เขาก็ฮันฮันคนนั้น” §

16 ยอนจ้ออัน ก้านเลือกของพระเจ้าก็บ่ได้ขึ้นอยู่กับความต้องการก้าน กวาก้าก้านฮีเยียะของคนเขา แต่ขึ้นอยู่กับความเมตต่าของพระเจ้า 17 ยอนพระคัมภีร์มีเขียนเกี่ยวกับฟาโรห์ว่า “ทีเขาตักหือเจ้าเป็นกษัตริย์ มีอำนาจนั้น ก็เพื่อว่าเขาจะสาแดงอำนาจของเขาผ่านตักตัวเจ้า กับ บ่ฮืออ้อฮือของเขาคือผู้ฮักกันไค้ตักโลก” §†† ยอนจ้ออันพระเจ้าจะ เมตต่าไฟ ก็จะมีเมตต่าคนนั้น กับพระองค์ไค้หือไฟมีใจหือสิ่ง พระองค์ก็ เยียะจ้ออันได้เหมือนกัน

19 แล้วบางคนอาจจะถามข้าพเจ้าว่า “ถ้าเป็นจ้อฮีพระเจ้าจะว่าหมู่ เขาผิดได้จ้อใด มีคนใดพ้องทีขัดขึ้นความต้องการก้านของพระเจ้าได้” 20 คนหนอคนเหย หมู่ฮันเป็นไฟเลียงเลียงพระเจ้า สิ่งทีถูกบ่นจะถามผู้ บ่นได้กา ว่า “เป็นจ้อใดตักบ่นข้าพเจ้าหือเป็นจ้อฮี” §††† เฝียบ เหมือนสล่าปิ่นหมือเขาฮือมีสิทธ์เอาดินก้อนเดียวกันบ่นถ้อยงมๆ ใบบ่สำหรับใจในงานมีเกียรติ แล้วบ่นถ้อยแหมใบบ่สำหรับใจก้าน ธรรมด่า 22 พระเจ้าก็มีสิทธ์ทีจะแสดงหืออู้ว่าพระองค์โผดกับเยียะหือ มนุษย์ฮันฤทธิ์อำนาจของพระองค์ก็ได้ แต่พระองค์ฮยังอดทนนัก ขนากกับคนทีเยียะหือพระองค์โผด ซึ่งสมควรได้ฮับความฮัก

†† อู้เจือ อับราฮัม อิสอัค กับยาโคบ ‡ แต่ได้แหมอย่างว่า ขอหือพระคริสต์ ผู้ เป็นเจ้าเป็นนายเหนือผู้สิ่ง ได้ฮับก้านสรรเสริญตลอดไป อามน ††† อิสราเอลนี้ฮือ เลียง ยาโคบ ทีมีแหมฮือว่า อิสราเอล ปฐก. 32:28 ‡ 9:7 ปฐก. 21:12 ‡‡† 9:9 ปฐก. 18:10,14 ‡‡‡ 9:13 มก. 1:2-3 § 9:15 อพย. 33:19 §† 9:17 อพย. 9:16 §†† 9:20 อพย. 29:16:45:9

† 8:36 สด. 44:22

วายนอด 23 เพื่อพระเจ้าจะเปิดเผยความยิ่งใหญ่ของพระองค์ ต่อผู้ที่ไม่เชื่อ พระองค์เมตตาแล้ว เป็นผู้ที่ไม่เชื่อพระองค์ได้เตรียมไว้หรือมีส่วนในความยิ่งใหญ่ของพระองค์ 24 คือเขาตั้งหลายทีพระองค์อึ้งมาแล้ว บังใจจากหมู่จิวาวีอาดเดียว แต่จาก คนต่างอาด ตวย 25 ตามที่พระเจ้าผู้ในพระธรรมโอเสยาว่า

“เขาจะอึ้งเขาหมู่ที่นั่นว่าคนของเขา ซึ่งตะก่อนบ่ได้เป็นคนของเขา เขาจะอึ้งเขาหมู่ที่นั่นว่าเป็นคนดีเฮอีก ซึ่งตะก่อนบ่ได้เป็นคนดีเฮอีก” †

26 กับอู้แห่ม่ว่า

“ในดีที่พระเจ้าเคยบอกกับหมู่เขาว่า ‘หมู่เจ้าบ่ใช้คนของเขา’

ดีเห็นเองหมู่เขาจะได้ชื่อว่า ‘ลูกของพระเจ้าผู้มีชีวิตอยู่’” ††

27 ส่วนเรื่องจิวาวีอาดียาค ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า ได้บอกว่

“แม้ว่าจิวาวีอาดียาคจะมีนักเหมือนเปิดกรายอิมทะเล

แต่คนดีจะ รอดปีนบาปได้ซ นั้นมีน้อย 28 ย้อนว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะตัดสินโลกนี้อย่างเวยกกับแน่นอน” ‡

29 เป็นอย่างดีอิสยาห์ได้อู้ไว้ว่า

“ถ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้มีฤทธิ์อำนาจสูงสุด บ่ได้ไว้ชีวิตลูกหลานหรือเขาตั้งหลายไว้พอง

หมู่เขาก็จะถูกทำลายจนเสียง

เหมือนเมืองโสโดมกับเมืองโกโมราห์ไปแล้ว” ‡

จิวาวีอาดียาคบ่ยอมอับ ชาวดี

30 ถ้าจิวาวีอาดียาคบ่ยอมอับ จะว่า คนต่างอาด ได้เป็นคนถูกต้องตามธรรมโดยความเชื่อกา เถิงแม้ว่าหมู่เขาบ่ได้ตั้งใจเป็นคนถูกต้องตามธรรมก็ตาม 31 แต่จิวาวีอาดียาคบ่จะเป็นคนดีถูกต้องตามธรรมโดยกำนเหยยะตามบทบัญญัติแต่ก็ยกบ่ได้เป็น 32 ดีเป็นจิวาวีอาดียาคบ่ได้พยายามโดยความเชื่อแต่พยายามโดยเหยยะตามบทบัญญัติ เขาเลยชองใส่ศิลาที่วางไว้หื้อชอง 33 ตามที่มิเชียนไว้ใพระคัมภีร์ว่

“พ่อเน่อ เขาวางศิลาก้อนึงไว้ใเมืองศิโยน

เป็นศิลาดีเหยยะหื้อคนตั้งหลายชองสะดุด

กับเป็นศิลาดีเหยยะหื้อคนตั้งหลายตัว

แต่คนใดดีเชื่อใพระองค์จะบ่ผิดพลาดเลย” ‡

10 ปีน้องผู้เชื่อตั้งหลาย ใจของข้าพเจ้าก็อ้อนวอนต่อพระเจ้า กับไค้หื้อจิวาวีอาดียาคบ่ยอมอับ รอดปีนบาปได้ซ แต่ 2

ข้าพเจ้าเป็นพยานหื้อจิวาวีอาดียาคบ่ยอมอับว่า หมู่เขาเอาแต่เอาว่ในกำนอับใจพระเจ้า แต่บ่ได้เข้าใจกำนอับใจอย่างถูกต้อง 3 ย้อนว่าหมู่เขาบ่อู้ตางดีจะเหยยะหื้อเป็นคนถูกต้องตามธรรม หมู่เขาฮิหาตางเอาคนเดียว โดยบ่ยอมอับวิธีของพระเจ้าดีจะเหยยะหื้อเป็นคนถูกต้องตามธรรม 4 พระคริสต์ เป็นผู้ยกเลิกตางดีเหยยะหื้อเป็นคนถูกต้องตามธรรมโดยกำนเหยยะตาม บทบัญญัติ เพื่หื้อกลุ่มที่มีความเชื่อได้เป็นคนถูกต้องตามธรรม

กลุ่มรอดปีนบาปได้ซ

5 โมเสสได้เขียนเลิงกำนเป็นคนถูกต้องตามธรรมโดยเหยยะตามบทบัญญัติไว้ว่า “คนดีเหยยะตามบทบัญญัติก็อู้ก็ จะได้ชีวิตตางบทบัญญัตินั้น” ††6 แต่คนถูกต้องตามธรรมโดยกำนเชื่อวางใจพระเยซู โมเสสได้เขียนไว้ว่า “บ่ดีก็คิดใใจว่ ‘ใจะขึ้นสวรรค์’” (คือว่า จะเจิญพระคริสต์ลงมาใโลกเพื่อช่วยหมู่เขาหื้อรอดปีนบาปได้ซ) ††7 “กาว่าก็คิดว่ ‘ใจะลงใใต้โลกใเล็กใสุดใแดนคนตาย’” (คือว่า จะเจิญพระคริสต์เป็นขึ้นจากความตาย) ††8 แต่พระคัมภีร์มิเชียนไว้ว่ “ถ้อยกำ

นั้นอยู่ใใต้ดิน อยู่ใปากกับอยู่ใใจของต่าน” †† คือข้อความดีเกี่ยวกับความเชื่อดีหมู่เขาบ่ยอมอับอยู่ 9 คือว่าถ้าต่านจะยอมอับด้วยปากของต่านว่ “พระเยซูเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า” กับใใจก็เชื่อว่พระเจ้าเหยยะหื้อพระเยซูเป็นขึ้นจากความตายแล้ว ต่านก็จะรอดปีนบาปได้ซ 10 ย้อนว่าเมื่อใใจของต่านเชื่อ ต่านก็เป็นคนถูกต้องตามธรรม เมื่อยอมอับด้วยปากของต่านก็จะได้อับความรอดปีนบาปได้ซ 11 ย้อนพระคัมภีร์มิเชียนไว้ว่ “คนใดดีเชื่อใพระองค์จะบ่ผิดพลาดเลย” ††12 พระเจ้าก็อู้ว่าจิวาวีอาดียาคบ่ต่างกัน ย้อนพระองค์เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของทุกคน กับพระองค์จะบ่บ่ปอนอย่างเต็มดีหื้อกับทุกคนดีอ้อนวอนขอพระองค์ 13 ย้อนว่า “ทุกคนดีอ้อนวอนขอองค์พระผู้เป็นเจ้า คนนั้นจะรอดปีนบาปได้ซ” ††

14 แต่หมู่เขาจะอ้อนวอนขอพระองค์จิวัยหรือรอดได้จาใ ถ้ายังบ่เชื่อพระองค์ หมู่เขาจะเชื่อพระองค์ได้จาใ ถ้ายังบ่ได้ยินเรื่องของพระองค์ หมู่เขาจะได้ยินได้จาใ ถ้าบ่มีใไฟบอกข่าวเรื่องพระองค์หื้อฟัง 15 กับหมู่เขาจะไปบอกได้จาใ ถ้าบ่มีใไฟใหมู่เขาไป อย่างดีพระคัมภีร์มิเชียนไว้ว่ “ก็เป็นสิ่งดีดีนักขนาดดีมีคนมาบอก ข่าวดี” ††16

แต่บ่ใใจกลุ่มดีได้ยอมอับข่าวดีนั้น เหมือนอย่างดีอิสยาห์อู้ไว้ว่ “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า มีใไฟพองดีเชื่อใสิ่งดีหมู่เขาได้ยินจากหมู่เขา” ††17 ย้อนจิวาวีอาดียาคบ่ได้ยินเรื่องพระเยซูคริสต์ 18 ข้าพเจ้าไค้ถามว่ “หมู่จิวาวีอาดียาคบ่ได้ยินเรื่องข่าวดีนั้นแต่อกา” หมู่เขาได้ยินแล้วแน่นอน ตามที่พระคัมภีร์มิเชียนไว้ว่

“เสียงของหมู่เขาต่งไปใคว่โลก

กำของหมู่เขาก็ลามไปแผ่วจนสุดแผ่นดินโลก” ††

19 ข้าพเจ้าขอถามแห่มว่ “หมู่จิวาวีอาดียาคบ่ฟังแล้วบ่เข้าใจกา”

โม่เสสเป็นคนเกียตีบ่อกจิวาวีอาดียาคบ่ยอมอับ

“เขาจะเหยยะหื้อเจ้าชองอับจิวาวีอาดียาคบ่ยอมอับ

เขาจะเหยยะหื้อเจ้าชองอับจิวาวีอาดียาคบ่ยอมอับ” †††

20 ต่อมาพระเจ้าก็บ่อกจิวาวีอาดียาคบ่ยอมอับที่กาอู้ว่

“คนดีบ่ได้เขาหาเขา ก็ใได้ปะเขา

คนดีบ่ได้เขากาหาเขา เขาก็เปิดเผยตัวหื้ออู้” †††

21 แต่ส่วนจิวาวีอาดียาคบ่ยอมอับ พระเจ้าอู้ว่

“เขาได้ยินมือออกตอนอับวันคำ หื้อกับคนดีหสิหลังกับบ่ยอมอับเชื่อฟังเขา” †††

พระเจ้าเมตตาจิวาวีอาดียาคบ่ยอมอับ

11 ข้าพเจ้าขอถามว่ “พระเจ้าละบ่วางคนของพระองค์แล้วกา” บ่ใใจเน่อ ข้าพเจ้าเองก็เป็นจิวาวีอาดียาคบ่ยอมอับ เป็นลูกหลานของอับราฮัม เป็นคนจากเผ่าเบนยามิน 2 พระเจ้าบ่ได้ละบ่วางคนดีของพระองค์เลือกไว้แล้วตั้งแต่เมื่อเกียหัวกี ต่านจำพระคัมภีร์ดีมิเชียนไว้เกี่ยวกับเอสิยาห์ได้ก่อ ตอนดีเขานาบได้ซจิวาวีอาดียาคบ่ยอมอับต่อพระเจ้าว่ 3 “พระองค์เจ้าข้า หมู่เขาได้ข่าผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระองค์ กับแต่ใปูจาของพระองค์เขาก็เตเหย หลือข้าพระองค์คนเดียว แต่เขาก็ฮิข่าข้าพระองค์ตวย” 184 แล้วพระเจ้าตอบเอสิยาห์ว่จาใ “เฮายังอีกษาคนของเขาไว้เจ็ดปีนคน เป็นคนดีบ่ได้กราบไหว้พระบาอัล” 195 สมัยนี้ก็เหมือนกัน ยังมีจิวาวีอาดียาคบ่ยอมอับอยู่พอง ดีพระเจ้าเลือกไว้หื้อรอดปีนบาปได้ซ โดยพระคุณ 6 พระเจ้าเลือกโดยพระคุณเป็นหลัก บ่ใใจตามกำนเหยยะดีของมนุษย์ ย้อนว่าถ้าเลือกโดยกำนเหยยะดีเป็นหลัก พระคุณของพระเจ้าจะเป็นพระคุณได้จาใ

7 ถ้าจิวาวีอาดียาคบ่ยอมอับได้ปะสิ่งดีเขาเขาหา แต่มีคนจำนวนน้อยดีพระเจ้าเลือกไว้บ่ได้ปะ ส่วนจิวาวีอาดียาคบ่ยอมอับคนอื่น ๆ นั้น

† 9:25 ฮย. 2:23 †† 9:26 ฮย. 1:10 ‡ 9:28 อสย. 10:22-23 †† 9:29 อสย. 1:9 †† 9:33 อสย. 28:16 ††† 10:5 ฮย. 18:5 ††† 10:6 อสย. 30:12 § 10:7 อสย. 30:13

† 9:25 ฮย. 2:23 †† 9:26 ฮย. 1:10 ‡ 9:28 อสย. 10:22-23 †† 9:29 อสย. 1:9 †† 9:33 อสย. 28:16 ††† 10:5 ฮย. 18:5 ††† 10:6 อสย. 30:12 § 10:7 อสย. 30:13

พระเจ้าก็เยาะหื้อไว้เขาหลีกหลังไปเสีย ⁸ ตามที่พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า
 “พระเจ้าเยาะหื้อจิตใจเขาซึ่งซิม
 ต้าของเขาที่พ่อบ่หัน

หูของเขาก็บ่ได้ยินจนแพวตั้งวันนี้” [†]

⁹ กษัตริย์ดาวิดได้รู้้อย่างเดียวกันนี้ไว้ว่า

“ขอหื้อก้านมีกั้นอย่างเหลือเฟือของเขาเป็นแฉ้วดักเขา
 เป็นสิ่งตีเยาะเขาล้มลง กับฮับผลในสิ่งตีเยาะไว้

¹⁰ ขอหื้อต่าเขาบอดไป เปื่อจะได้ฟ้อะฮยังบ่หัน
 กับขอหื้อหลังเขาก่อง ^{††} ตลอดไป” [‡]

¹¹ ข้าพเจ้าขอถามแห่มว่ จาวอิสราเอลต่าวจนลุกบ่ได้กา บ่ใช้จ้ออัน
 เม่อ แต่ยอนบาปของหมู่เขา *คนต่างจ้าว* จึงได้ฮับความรอดป็นบาป
 โต้ช เปื่อเยาะหื้อจาวอิสราเอลฮอย ¹² ถ้าก้านเยาะบาปของจาว
 อิสราเอลเยาะหื้อคนตังโลกได้ฮับปอนจากพระเจ้า กับถ้าความ
 ผิดพลาดของจาวยิวเยาะหื้อ *คนต่างจ้าว* ได้ฮับปอนนักขนาดนี้ แล่ว
 ลองก็ดฟ้อะเอื่อ ถ้าได้จาวยิวมาฮอยครบหมด ปอนจะนักเหลือ้น
 มอกได

¹³ ตอนนีข้าพเจ้าจะอู้กับตั้นตังหลายตีเป็นคนต่างจ้าวว่า พระเจ้า
 แต่งตั้งหื้อข้าพเจ้าเป็น *อัครทูต* สำหรับคนต่างจ้าว ข้าพเจ้าจึงกุมใจ
 ในพันธกิจของข้าพเจ้า ¹⁴ เปื่อจะกระตั้นหื้อบ่ฮ้องจาวยิวฮอย แล่วจะ
 ได้จ้อยมหมู่เขาบางคนหรือรอดป็นบาปโต้ชได้ ¹⁵ ยอนถ้าพระเจ้าจะจาว
 ยิว เยาะหื้อคนตังโลกคั้นตีกับพระเจ้า จะตีมอกไดถ้าพระเจ้าจะฮับหมู่
 จาวยิวปีกมาแห่มใหม่ ก็เป็นเหมือนหมู่เขาต่ายแล้วแต่เป็นขึ้นมาใหม่
¹⁶ ถ้าเข้าหมมปึงส่วนแรกตีเอาไปถวายพระเจ้านั้นบ่ริสุทท์ ส่วนตี
 เหลือตังหมดกับริสุทท์ตวย เก้าไม้ก็เหมือนกัน ถ้าหากของเก้าไม้
 บ่ริสุทท์ ตึงเกากับริสุทท์ตวย

¹⁷ แต่พระเจ้าได้หักบางกึ่งของเก้าไม้กอกเทศสวนตีเพียงเหมือน
 จาวยิวออกเหยย แล่วเอาหมู่ตั้นตีเป็นคนต่างจ้าวเพียงเหมือนกึ่งบ่า
 กอกเทศป่ามาต่อไว้แทน หมู่ตั้นจึงได้ฮับก้านหล่อเลียงจากหากเก้า
 ไม้กอกเทศสวน ¹⁸ หมู่ตั้นห้ามอวดตีได้เข้าแทนกึ่งตีถูกหักไปแล่ว
 นั้น ตั้นจะอวดตีได้จาวใด ตั้นบ่ได้หล่อเลียงหาก แต่เป็นหากเนื้อตี
 หล่อเลียงหมู่ตั้น

¹⁹ หมู่ตั้นอาจอู้ว่า “กึ่งหมู่ตั้นถูกหักขว้างเปื่อจะเอาหมู่ข้าเข้ามา
 แทน” ²⁰ ก็แม่่นอยู่แล้ว ตี้หมู่เขาถูกหักขว้างก็ยอนบ่เจื่อ ตี้ตั้นตัง
 หลายอยู่แทนได้ก็ยอนว่าตั้นตังหลายเจื่อเต้าอัน ห้ามอวดตีเม่อ แต่
 หื้อเก่งกั้ว ²¹ ยอนว่าถ้าพระเจ้าตัดจาวยิวตีเป็นเหมือนกึ่งเก้าไม้
 พระองค์ก็ตัดตั้นตีเป็นเหมือนกึ่งใหม่ได้เหมือนกัน ²² ยอนจ้ออันหื้อ
 ตองฟ้อะเรื่องความเมตต่ากับความเถิดขาดของพระเจ้าหื้อดี พระองค์
 เยาะกับคนตีบ่เจื่ออย่างเถิดขาด แต่จะเมตต่าต่อตั้น ถ้าตั้นเยาะตี
 หื้อสมกับความเมตต่าตีต่อไป แต่ถ้าตั้นบ่เยาะจ้ออัน พระองค์ก็จะ
 ตัดตั้นขว้างเหมือนกัน ²³ ส่วนหมู่จาวยิวนั้น ถ้าเปี่ยนไว้ปีกมาเจื่อ
 พระเจ้าแห่ม พระองค์ก็จะเอาหมู่เขาปีกมาต่อกับเก้าไม้แห่มใหม่ ยอน
 พระเจ้าเยาะจ้ออันได้ ²⁴ หมู่ตั้นเพียงเหมือนกึ่งบ่ากอกเทศป่า
 พระเจ้ายังเอามาต่อเข้ากับเก้าไม้กอกเทศสวนได้ซึ่งบ่ใช่เป็นเรื่อง
 ปกติ แล่วถ้าจะเอาจาวยิวตีเพียงเหมือนกึ่งตีถูกตัดขว้างไปแล่วนั้น
 มาต่อเข้ากับเก้าไม้ จะจ่ายเหลือ้นมอกได

ความเมตต่าของพระเจ้าต่อหมู่คน

²⁵ บ่ฮ้องตังหลาย ข้าพเจ้าไค้หื้อหมู่ตั้นอู้เรื่องเกี่ยวกับความจริง
 อันล้ำลึกนี้ เปื่อหมู่ตั้นจะบ่อวดอู้ คือหมู่จาวอิสราเอลบางส่วน
 ใจแข็ง แต่จะเป็นจ้ออันจนเถิงคนต่างจ้าวจะเข้ามาเจื่อพระเจ้าจนครบ
 จำนวนก่อน ²⁶ ตางนี้ละ เป็นตางตีจาวอิสราเอลตังหมดก็จะได้ฮับ
 ความรอดป็นบาปโต้ชตามตีมีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า
 “พระผู้จ้อยมหรือรอดป็นบาปโต้ชจะมาจากเมืองศิโยน

† 11:8 *อสย. 29:4; อสย. 29:10* †† *หลังก่อง เป็นภาพแสดงเถิง ก้านตัก
 ยาก* ‡ 11:10 *สดด. 69:22-23*

พระองค์จะเอาความบ่ตีตังหมดออกไปจากเจื่อสายของยาโคบ [‡]
²⁷ ตี้คือ *พันธสัญญา* ของเอากับหมู่เขา
 เมื่อเขาได้ยกโต้ชบาปหมู่เขาแล้ว” ^{‡‡}

²⁸ จาวยิวบ่ฮอยฮับ *ข่าวดี* จึงเป็นคัตรู้ต่อพระเจ้า ซึ่งเป็นประโยชน์
 ต่อตั้นตังหลาย ส่วนเรื่องตีพระเจ้าได้เลือกหมู่เขาไว้ พระองค์ก็ยง
 ฮักหมู่เขา ยอนเคยสัญญากับบ่อ้อยมแม่หม่มของหมู่เขาไว้แล้ว ²⁹
 ยอนเมื่อพระเจ้าหื้อปอนกับไฟก็จะบ่เอาคั้น กับเมื่อเลือกไฟแล่วก็จะบ่
 เปี่ยนใจ ³⁰ ตะก่อนตั้นตังหลายบ่ได้เจื่อฟงพระเจ้า แต่บ่าเตี้ยนี้
 พระเจ้าเมตต่าหมู่ตั้นก็ยอนจาวยิวบ่เจื่อฟง ³¹ ตี้เป็นอ้อย่างเดียวกัน
 หมู่จาวยิวก็บ่เจื่อฟงพระเจ้า แต่โดยความเมตต่าตีได้หื้อกับหมู่ตั้น
 หมู่เขาก็ได้ฮับความเมตต่าจากพระเจ้าตวย ³² ยอนว่าคนคู้คนถูก
 กำหนดหื้ออยู่ในฐานะตีบ่เจื่อฟงพระเจ้า เปื่อพระองค์จะได้เมตต่าต่อ
 เขาตังหลายคู้คน

สรรเสริญพระเจ้า

³³ โอ บัญญากับความอู้ของพระเจ้าก็ล้ำลึก
 ก้านตัดสินของพระองค์นั้นบ่มีไฟอธิบายได้
 กับวิถีตางตางๆ ของพระองค์ไฟก็บ่เข้าใจ

³⁴ “ไฟจะอู้จิตใจของพระองค์ได้ฟ้อง
 ไฟจะหื้อก้าเป็ษาพระองค์ได้” ^{‡‡‡}

³⁵ “ไฟหื้อสิ่งใดสิ่งหนึ่งแก่พระเจ้ากา พระองค์เถิงจะต้องส่ายเขา” ^{‡‡‡}

³⁶ ยอนว่าคู้สิ่งคู้้อย่างมาจากพระองค์ โดยพระองค์ กับอ้อยู่เปื่อ
 พระองค์

ขอเกียรติจิงมีแก่พระองค์ตลอดไป *อาเมน*

จงถวายจิตฮับใจพระเจ้า

12 ยอนจ้ออันบ่ฮ้องตังหลาย หื้อก็เถิงความเมตต่าตีพระเจ้า
 มีต่อหมู่เขา ข้าพเจ้าขอวิงวอนหมู่ตั้นหื้อถวายตัวต่อพระเจ้า
 เป็นเครื่องปุจาตีมีจิตฮับกับริสุทท์ เป็นเครื่องปุจาตีพระเจ้าเปิงใจ
 อันนี้ละ เป็นก้านนบัสก้านตีหมู่ตั้นสมควรเยาะ ² ห้ามเยาะเหมือน
 อ้อย่างคนสมยนี้ แต่ยอมหื้อพระเจ้าเปี่ยนจิตเป็นคนใหม่โดยหื้อ
 พระองค์เปี่ยนจิตใจของหมู่ตั้นเหยยใหม่ แล่วหมู่ตั้นจะได้ฮู้ความ
 ตองก้านของพระเจ้าว่า อะฮยังดี อะฮยังเยาะหื้อพระเจ้าปอใจ กับอะ
 ฮยังสมบูรณแบบในก้านใจจิต

³ ในฐานะตีพระเจ้าโผดหื้อข้าพเจ้าเป็นคนบอกข่าวดีของพระองค์
 ข้าพเจ้าขอบอกตั้นตังหลายว่า ห้ามก็ดว่าตัวเก่าตีเลศนักเหลือตี
 สมควรจะก็ด แต่ก็ดหื้อสมเหตุสมผลตามขนาดความเจื่อตีพระเจ้าโผ
 ดหื้อหมู่ตั้นนั้น ⁴ ยอนว่าในตัวของเจื่อของเอานั้นก็บ่มีอวยวะหลาย
 อ้อย่าง แต่ละอ้อย่างก็บ่หน้าตีบ่เหมือนกัน ⁵ ในก้านองเดียวกัน เถิงแม่
 ว่าหมู่เขามีหลายคน หมู่เขาก็ยงเป็นเหมือนตัวเดียวกันยอนเป็นอัน
 หนึ่งอันเดียวกันกับ *พระคริสต* หมู่เขาอยู่ฮ่วมกันโดยคู้คนเป็นเหมือน
 อวยวะตางๆ ในตัวเดียว ⁶ เขาแต่ละคนได้ฮับของปรถานตางๆ ตาม
 ตี้พระเจ้าโผดหื้อ ถ้าพระเจ้าโผดหื้อบอกล้อยก้าของพระเจ้า ก็หื้อบอ
 ตามตีเจื่อ ⁷ ถ้าโผดหื้อฮับใจก็หื้อฮับใจ ถ้าโผดหื้อสอนก็หื้อสอน ⁸ ถ้า
 โผดหื้อเก่งในเรื่องก้านหื้อก้าล้งใจก็หื้อก้าล้งใจ ถ้าโผดหื้อแบ่งปันก็
 หื้อแบ่งปันด้วยใจเจื่อเพื่อ ถ้าโผดหื้อปกครองก็หื้อปกครองด้วยก้าน
 เอาใจใส่ ถ้าโผดหื้อสำแดงความเมตต่าก็หื้อสำแดงด้วยใจยินดี

⁹ หื้อฮักกันจากใจจริง หื้อจิงสิ่งตีบ่ตี หื้อยิดมั่นในสิ่งตีดี ¹⁰ หื้อฮัก
 กันเหมือนบ่เหมือนบ่ฮ้อง หื้อยินดียกย่องหื้อเกียรติกัน ¹¹ หื้อหมั่น
 เยาะก้าน ห้ามขี้ค้าน หื้อกระตือรือร้นในก้านฮับใจองค้พระผู้เป็นเจ้า
¹² หื้อจิงจมยินดียอนมีความหวัง หื้ออดทนต่อความตักยาก หื้อ
 หมั่นอธิษฐาน ¹³ เมื่อคนของพระเจ้าขาดแคลน หื้อจ้อยมเหลือเขา หื้อ
 เป็นคนมีน้ำใจต่อนฮับแขก ¹⁴ หื้อขอพระเจ้าบ่ปอนคนตีค้ำหมู่ตั้น

‡† *เจื่อสายยาโคบ หมายถึง จาวยิว* ‡† 11:27 *อสย. 59:20-21* ‡‡†
 11:34 *อสย. 40:13* ‡‡‡ 11:35 *โยบ 41:11*

หือพระองค์บั้นปอนเขาโต๊ะ บัดชอหือพระเจ้าแจ้งสาปเขา ¹⁵ หือจันจมนินดีกับคนตีมีความจันจมนินดี หือโศกเศร้ากับคนตีกำลังโศกเศร้า ¹⁶ หืออยู่ตวยกันโดยเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน บัดเป็นคนหยิ่งจ้องหงอง แต่หือเป็นคนถ่อมใจลง ยอมคบกับคนมีฐานะต่ำ † บัดก็คิดว่าตัวเก่าเป็นคนหลวง

¹⁷ ถ้าไฟเยะบัดหือหมู่ต่าน ห้ามเยะบัดตอบ แต่หือเยะในสิ่งตีคนตังหลายหันว่าดี ¹⁸ หือเยะกืออย่างเต่าตีหมู่ต่านจะเยะได้ เป็จะได้อยู่กับคนอื่นอย่างสงบสุข ¹⁹ ป็นองผู้เจือตีข้าพเจ้าอีก บัดแก้แค้นคนใดเลย แต่ป่อยหือพระเจ้าลงโทษเขาเอง ยอนมีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า พระเจ้าบอกว่ “ก่านแก้แค้นนั้นเป็นหน้าที่ของเขา เขาจะตอบแทนเขาเอง” †²⁰ แต่หือเยะเหมือนตีมีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า “ถ้าศัตรูของต่านไค่อยากกินข้าว ก็หือเอาข้าวหือเขากิน

ถ้าอยากกินน้ำ ก็หือเอาน้ำหือเขากิน
ก่านเยะจะอ้อจะเยะหือเขาละอายใจ” †
²¹ ห้ามหือความบัดมีชัยเหนือต่าน แต่หือมีชัยเหนือความบัดตีด้วยความดี

ก่านเจือฟังผู้ปกครอง

13 ต่านกูนต้องเจือฟังผู้ปกครองบ้านเมือง ยอนว่ามีไฟมีอำนาจปกครองได้นอกจากพระเจ้าจะยอม ผู้ปกครองตีมีอยู่ นั้นพระองค์เป็นผู้แต่งตั้งหมู่เขา ² ยอนจาจัน คนใดตีขัดขืนผู้มีอำนาจนั้นก็ขัดขืนสิ่งตีพระเจ้าแต่งตั้งตวย แล้วคนตีเยะจันก็จะถูกลงโทษ ³ คนตีเยะบัดตีก็บ่ต้องกัอำนาจของผู้ปกครอง แต่คนตีเยะบัดตีนั้นต้องกั ถ้าบ่ไค่กัผู้ปกครอง ก็หือเยะสิ่งตีเบ่อ แล้วหมู่เขาก็จะปองใจต่าน ⁴ ยอนผู้ปกครองบ้านเมืองนั้นเป็นคนฮับใจพระเจ้าเป็หือเป็นประโยชน์แก่หมู่ต่าน แต่ถ้าหมู่ต่านเยะบัดตีก็หือกัเขาเบ่อ ยอนหมู่เขามีอำนาจลงโทษหมู่ต่านได้ หมู่เขาเป็นคนฮับใจตีพระเจ้าให้เป็ลงโทษคนเยะบัดตีแทนพระเจ้า ⁵ ยอนจาจันต่านตังหลายจ่าเป็นต้องเจือฟังผู้ปกครอง บ่ไค่ยอนกัถูกลงโทษเต่าอื่น แต่เจือฟังยอนเยะตามจิตสำนึกของต่านตวย ⁶ จาจัน ต่านตังหลายต้องเสียภาษีตวย ยอนว่าผู้มีอำนาจนั้นเป็นผู้ฮับใจของพระเจ้าตีเยะตามหน้าที่ของเขาอยู่ ⁷ ต่านต้องหือกูนตามตีต้องหือเขา คือหือส่งส่วยแก่ผู้ตีต้องส่ง หือเสียภาษีแก่คนตีต้องเสียหือ หือย่ำเค่งแก่คนตีต้องย่ำเค่ง หือเกียรติแก่คนตีสมควรได้ฮับ

หน้าที่ของเขา

⁸ บัดเป็นหนีไฟ ยกเว้นหนีตีเกี่ยวกับความฮักตีมีต่อกัน คนใดตีฮักคนอื่นก็ได้เยะตาม *บทบัญญัติ* ครบถ้วนแล้ว ⁹ บทบัญญัติมีว่า “ห้ามเป็นจูฬิวเมียเป็น ห้ามฆ่าคน ห้ามลักของ ห้ามโลก” † หือหมู่ตีตวยข้ออื่น ๆ ก็รวมอยู่ในข้อเดียวกันนี้ คือ “จงฮักเป็อนบ้านเหมือนฮักตัวเก่า” †¹⁰ ความฮักบ่เยะอันตรายหือเป็อนบ้าน จาจันความฮักจึงเป็นก่านเยะตามบทบัญญัติครบถ้วน

¹¹ หือต่านเยะจาจันยอนต่านฮือตีว่า บ่าเดี่ยนี้เล็งเวลาที่สมควรจะตื่นจากหลับแล้ว เวลาตีเขาจะได้อับความรอนนั้นก็ไค่เข้ามาถึงเหลือ ต่อนตีเขาฮับเจือใหม่ ๆ ¹² เมื่อกินไค่จะผ่านไปแล้ว ต่อนเจาก็ไค่เข้ามา ยอนจาจันหือเลิกเยะสิ่งตีเป็นของความมิดเหยย แล้วใส่เครื่องป้องกันตีเป็นของความเป่งแจ่ง ¹³ หือหมู่เขาใจจิวิตหือสมกับเป็นคนต้อยอยู่ในความเป่งแจ่ง บ่ไค่กัสิ่งเลียงมาเหล้ากัน บ่ไค่เยะบาปตางเพศกับลามก บ่ไค่ผิดหัดกันกับขอยกัน ¹⁴ แต่ต่านตังหลายควรเยะตัวตามแบบอย่างพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้า กับห้ามเปิดโอกาสหือเยะตามกิเลสตี้นหาของสันดานบาป

พระเจ้าผู้เดียวตีเป็นผู้ตัดสิน

14 หือยอมฮับคนตียังมีความเจือหน้อยอยู่ บัดเสียงกันเกี่ยว กับเรื่องก่ากิดตีต่างกัน ² เจ็นคนหนึ่งเจือว่ากั้นอะฮยังก็ได้ แต่แหมคนตีมีความเจือหน้อยก็คิดว่ากั้นได้ก่าฝอยอย่างเดี่ยวเต่าอื่น ³ คนตีกั้นกืออย่างก็ห้ามดูแควนคนตีบ่กั้น คนตีบ่กั้นก็ห้าม نابโทษคนตีกั้นกืออย่าง ยอนพระเจ้าได้ยอมฮับเขาแล้ว ⁴ ต่านเป็นไฟตีจะตัดสินคนฮับใจของคนอื่น คนฮับใจคนนั้นจะไดดีก่าว่าหล่มจ่มกืออยู่ตีนายของเขา เขาจะไดดีแน่อนยอนองค์พระผู้เป็นเจ้าเยะหือเขาได้ตีได้

⁵ คนหนึ่งหันว่าวันนึ่งสำคัญนักเหลือแหมวันนึ่ง แต่แหมคนหนึ่งหันว่ากัวันสำคัญเต่ากันหมด หือกุกันยึดมั่นตามก่ากิดของไฟของมัน ⁶ คนตีถือว่าวันนึ่งเป็นวันพิเศษก็เยะจาจันเป็หือเกียรติองค์พระผู้เป็นเจ้า คนตีกั้นได้กืออย่างก็กั้นเป็หือเกียรติองค์พระผู้เป็นเจ้า ยอนเขาได้ขอคุณพระเจ้าสำหรับของกั้นนั้นแล้ว กับคนตีบ่ยอมกั้นบางอย่าง ก็บ่กั้นเป็หือเกียรติองค์พระผู้เป็นเจ้า ยอนเขาก็ขอคุณพระเจ้าเหมือนกัน ⁷ ยอนเขาบ่ได้อยู่เป็หือตัวเขาเอง กับเขาก็ได้ตายเป็หือตัวเขาเองเหมือนกัน ⁸ ถ้าหมู่เขามีจิวิตอยู่กืออยู่เป็หือองค์พระผู้เป็นเจ้า ถ้าเขาตายก็ตายเป็หือองค์พระผู้เป็นเจ้า ยอนจาจันบ่ว่าเขาจะมีจิวิตอยู่ก่าว่าจะตาย เขาก็เป็นคนขององค์พระผู้เป็นเจ้า ⁹ ยอนจาจันพระเยซูคริสต์จึงยอมตาย แล้วเป็นขึ้นจากความตายเป็จะไดตีเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของคนตายตังคนเป็นตวย

¹⁰ แล้วเป็นจาใดต่านจึงตัดสินบ่ไค่ผู้เจือของต่าน ก่าว่าดูแควนบ่ไค่ผู้เจือของต่าน ยอนเขาตังหลายต้องยืนต่อหน้าพระเจ้าหือพระองค์ตัดสินกันกุกัน ¹¹ ตามตีมีเขียนในพระคัมภีร์ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าฮือว่า ‘เขาจะมีจิวิตอยู่แน่อนจาใด ก็หือแม่ใจจาจันว่า’

กุกันจะคุกเข่าลงนมัสกานเขา กับ
กุกันจะยอมฮับว่าเขาเป็นพระเจ้า” ††

¹² จาจันเขาแต่ละคนจะต้องรายงานเรื่องของตัวเก่าต่อพระเจ้า

บัดเป็นเหตุหือบ่ไค่เยะบาป

¹³ ถ้าจาจันหือเขาเลิกตัดสินกันเตื่อเน่อ แต่หือตัดสินใจเองว่าจะบ่เยะอะฮยังหือบ่ไค่ผู้เจือของต่านเยะบาป ¹⁴ ในฐานะตีเป็นคนของพระเยซู องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าก็ฮักกับแม่ใจว่าบ่มีของกั้นใดตีเป็นมลทินในตัวของมันเอง แต่ถ้าคนใดหันว่าของกั้นใดเป็นมลทินก็จะเป็นมลทินสำหรับเขา ¹⁵ ถ้าบ่ไค่ผู้เจือของต่านบ่สบายใจยอนของตีต่านกัน ต่านก็บ่ได้เยะตวยตามความฮักเลย ห้ามหือเรื่องของกั้นมาทำลายความเจือของบ่ไค่ผู้เจือของต่าน บ่ไค่ตี *พระคริสต์* ตายเป็เขา ¹⁶ จาจันบัดตีหือสิ่งตีต่านเจือว่าดีเยะหือคนอื่นตำหนิต่านได้ ¹⁷ ยอน *แผ่นดินของพระเจ้า* นั้น บ่เกี่ยวกับก่านกันก่านตีแต่เป็นเรื่องก่านเยะตวยตามจิวิตตีถูกตองตามธรรม เรื่องสันตสุข กับเรื่องความจันจมนินดีตีมาจาก *พระวิญญาณบริสุทธิ์*¹⁸ คนตีฮับใจพระเยซูคริสต์จาจัน จะเยะหือพระเจ้าเป็งใจเขา กับคนตังหลายก็หันตีหันจามตวย

¹⁹ ยอนจาจันขอหือเขาตังหลายฮือส่าหือเยะในสิ่งตีเยะหือมีสันตสุขกับช่วยกันหือมีความเจือตีมันคงขึ้น ²⁰ บัดหือเรื่องของกั้นเยะหือสิ่งตีพระเจ้าได้เยะเสียหาย ของกั้นกืออย่างตีกันตีได้หมด แต่เป็นสิ่งที่บ่ถูกตองถ้ากั้นแล้วเยะหือบ่ไค่ผู้เจือเยะบาป ²¹ เป็นสิ่งที่ตีตีจะบ่กั้นจันก่าว่าบ่กั้นเหล้าองุ่น ก่าว่าเยะสิ่งอื่น ๆ ตีจะเยะหือบ่ไค่ผู้เจือของต่านเยะบาป ²² หือความเจือของต่านในเรื่องหมู่ตีเป็นเรื่องหละหว่างต่านกับพระเจ้า คนใดเยะอะฮยังตีถือว่าถูกตอง แล้วในใจบ่ได้พ้องผิด คนนั้นก็เป็นสุข ²³ แต่คนตีสงสัยแล้วยังกั้น คนนั้นก็จะถูกตัดสินลงโทษ ยอนเขาบ่ได้กั้นตามตีเขาเจือ กืออย่างตีบ่ได้เยะตามสิ่งตีเขาเจือก็เป็บาป

† แปะได้แหมอย่างว่า ยอมเยะก่านต่าง ๆ †† 12:19 *อสบ.* 32:35 † 12:20 *สภ.* 25:21-22 †† 13:9 *อพย.* 20:13-15,17 †† 13:9 *อูต.* 19:18

†† 14:11 *อสย.* 45:23

ดำเนินชีวิตหือเป็นตีปอใจของเพื่อนบ้าน

15 หมู่เฮาตีมีความเชื่อเข้มแข็ง ควรจัวยคนตีมีความเชื่ออ่อนแอในเรื่องตีเขาสงสัย กับบ่สมควรเยยะตามใจตีตัวเก่า ² เฮาภูคนสมควรเยยะหือผู้เชื่อคนอื่นปอใจ เปื่อเป็นประโยชน์ต่อเขากับหือความเชื่อของเข่าจัเริญขึ้น ³ ย้อนพระเยซูคริสต์ก็บ่ได้เยยะตามใจตีตัวเก่า อย่างตีมีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า “กำอู้ดูแควนของผู้ตีเยาะเย้ยพระเจ้านั้น แต่จั ก็เป็นกำอู้ดูแควนข้าพระองค์” ⁴ ย้อนสิ่งตีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ตั้งแต่สมัยก่อนนั้น ก็เขียนไว้เปื่อสอนเฮา เปื่อหือเฮามีความหวังโดยความอดทน กับกำลั้งใจตีได้จากพระคัมภีร์ ⁵ ขอหือพระเจ้าผู้ตีหือความอดทนกับกำลั้งใจตี โผดจัวยต้านตั้งหลายเปื่อนันหนึ่งอันเดียวกันตามแบบอย่างพระเยซูคริสต์ ⁶ เปื่อต้านตั้งหลายจะจัได้ร่วมใจเปื่อนันหนึ่งอันเดียวกันสรรเสริญ พระเจ้าผู้เป็นพระบิดาของพระเยซูคริสต์ต่อคพระผู้เป็นเจ้าของหมู่เฮา

⁷ ย้อนจาอันหือยอมอับกัน เหมือนพระเยซูคริสต์ยอมอับต้านเปื่อคนตั้งหลายจะจัได้ยกย่องพระเจ้า ⁸ ข้าพเจ้าขอบอกว่าพระเยซูคริสต์มาอับใจจาวยิวแล้ว เปื่อเยยะหือหันว่าพระเจ้าสัดย้อตีจะเยยะตามพระสัญญาตีพระองค์ได้หือไว้กับบืออียแม่หม่อนของหมู่เฮา ⁹ เปื่อคนต่างจัาด จะสรรเสริญพระเจ้าย้อนพระองค์เมตตำหมู่เฮา ตามตีมีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า

“ย้อนจาอู้ข้าพเจ้าขอสรรเสริญพระองค์ตำกำง คนต่างจัาด กับจะอ้อเพลงสรรเสริญพระองค์” †

¹⁰ กับมีเขียนในพระคัมภีร์เหมวว่า

“คนต่างจัาดเหย จงจันยอมยินตีอ่วมกับคนของพระเจ้าเตื่อะ” †

¹¹ กับมีเขียนไว้เหมตอนึงว่า

“คนต่างจัาดตั้งหลายเหย หือสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าเตื่อะ กับหือจัาดตั้งหลายสรรเสริญพระองค์ตวยกันเตื่อะ” †

¹² แล้วอ้อสยาร์ ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า เคยอู้ว่า

“จะมีคนเกิดมาจากเจือสายของเจสซี คนนั้นจะปกครองคนจั่าจัาด แล้วคนหมู่่นั้นจะมีความหวังย้อนต้าน” †

¹³ ขอหือพระเจ้าผู้หือความหวัง โผดหือต้านตั้งหลายมีความจันยอมยินตีกับสันติสุขอย่างเต็มบริบูรณ์ ย้อนความเชื่อของหมู่ต้าน เปื่อหมู่ต้านจะจัได้มีความหวังอย่างเต็มล้น โดยฤทธิอำนาจของ พระวิญญาณบริสุทธิ์

กำนของเปาโล

¹⁴ ป็น้องผู้เชื่อตั้งหลายข้าพเจ้าแม่ใจว่าต้านตั้งหลายมีความดิงตามเต็มไปหมด มีความอู้ก้อย่างตีพระเจ้าใคหือหมู่ต้านอู้ กับสามารถสอทนกันได้ ¹⁵ แต่ตีข้าพเจ้ากำเขียนบางเรื่องเล็งหมู่ต้าน เปื่อเตื่อนความจำของหมู่ต้านเหมเตื่อ ก็ย้อนพระคุณของพระเจ้าตีได้หือกับข้าพเจ้า ¹⁶ เปื่อหือข้าพเจ้าเป็นผู้อับใจพระเยซูคริสต์ไปหาคนต่างจัาด มีหน้าตีเหมือนเป็น *ปูลิสต* บอกข่าวดีของพระเจ้า เปื่อคนต่างจัาดตีเจือจะเป็นคนตีพระเจ้ายอมอับเหมือนเครื่องปุจาตีพระวิญญาณเยยะหือบริสุทธิ์ ¹⁷ ย้อนข้าพเจ้าเป็นคนของพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าภูมิใจในงานตีได้เยยะหือพระเจ้า ¹⁸ ข้าพเจ้ากำอู้เถิงงานตี *พระคริสต์* จัวยหือข้าพเจ้าเยยะเต่าจัน ในกำนนำคนต่างจัาดมาเจือฟังพระเจ้า ผ่านทางสิ่งตีข้าพเจ้าได้อู้กับเยยะ ¹⁹ คือโดยฤทธิอำนาจของหมายสำคัญกับกำนอัครรรยตีต่างจั ติงฤทธิอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ข้าพเจ้าก็จัได้บอกข่าวดีเรื่องพระเยซูคริสต์กัจั ติ ตั้งเกำตีกรุง *เยรูซาเล็ม* ไปจันแผนเมืองอิลลัสริคม ²⁰ ในกำนบอก *ข่าวดี* ข้าพเจ้าจัได้ตั้งเป่าไว้ว่าจะไปบอกในตีตีคนยังบ่เคยได้ยินเรื่องพระเยซูคริสต์มาก่อน เปื่อ

† 15:3 สด. 69:9 † 15:9 สด. 18:49 † 15:10 อส. 32:43 † 15:11 สด. 117:1 † 15:12 อส. 11:10

ข้าพเจ้าจะจัได้บ่ต้องเยยะงานต่อจากของคนอื่นตีได้ตั้งเกำเยยะมาแล้ว ²¹ ตามตีมีเขียนในพระคัมภีร์ว่า

“คนตีบ่เคยมีใผมาบอกหืออู้เรื่องพระองค์ก็จะจัได้หัน กับคนตีบ่เคยได้ยินมาก่อนก็จะจัได้เข้าใจ” ††

เปาโลวางแผนจะไปกรุงโรม

²² ย้อนงานตีกำลั้งเยยะอยู่ตีเยยะหือข้าพเจ้าไปหาหมู่ต้านบ่ได้อู้หลายเตื่อ ²³ แต่บ่าเตื่อนี้งานของข้าพเจ้าในแคว้นหมู่ตีเสียงหมดแล้ว กับข้าพเจ้าใค้อยากไปหาต้านหลายปีมาแล้ว ²⁴ ข้าพเจ้าจึงกิดว่า จะแวไปแแล้วหาหมู่ต้านตอนเมื่อจะไปประเทศสเปน แล้วหลังจากตีได้อ้อยู่กับหมู่ต้านสักหว่างนึ่งแล้ว ข้าพเจ้าก็หวังว่าหมู่ต้านจะจัวยข้าพเจ้าเตี่ยวตางต่อไปจันเถิงสเปน ²⁵ แต่บ่าเตื่อนี้ข้าพเจ้ากำลั้งจะไปกรุงเยรูซาเล็ม เปื่อจัวยเหลือคนของพระเจ้าตีหัน ²⁶ ย้อนว่าหมู่ป็น้องผู้เชื่อในแคว้นมาซิโดเนียกับแคว้นอาคาเซียตีจะอ้อมสตางคักกัน แล้วส่งไปจัวยเหลือคนของพระเจ้าตีตักในกรุงเยรูซาเล็ม ²⁷ เรื่องนี้หมู่เขายินตีเยยะกันคนเดียว แต่จั แล้วหมู่เขาอู้สิกว่าเป็นหนีบุญคุณผู้เจือจาวยิวอยู่ ย้อนป็น้องจาวยิวหมู่่นั้นได้ป็นปอนตางจติวิญญานหือกับหมู่เขา ก็สมควรตีหมู่เขาจะป็นปอนตางของจีหือป็น้องผู้เชื่อหมู่่นั้นพ้อง ²⁸ เมื่อข้าพเจ้าเยยะงานตีเสร็จแล้ว คือเฮาสตางคักตีได้อ้อมไปหือหมู่ป็น้องในกรุงเยรูซาเล็มเรียบร้อยแล้ว ข้าพเจ้าก็จะเตี่ยวตางไปประเทศสเปน แล้วหละหว่างตางก็จะแวแแล้วหาหมู่ต้าน ²⁹ ข้าพเจ้ามั่นใจว่า เมื่อข้าพเจ้ามาหาหมู่ต้าน จะนำปอนของพระคริสต์มาหือต้านตั้งหลายอย่างเต็มตี

³⁰ ป็น้องตั้งหลาย ย้อนหันแแก้พระเยซูคริสต์ต่อคพระผู้เป็นเจ้าของเฮาตั้งหลาย กับย้อนหันแแก้ความอักตีมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ข้าพเจ้าขออ้อต้านตั้งหลายจัวยออกแสวงกันอธิษฐานต่อพระเจ้าเปื่อข้าพเจ้าตวย ³¹ ตีข้าพเจ้าจะป็นกัยจากคนตีบ่เจือพระเยซูในแคว้นยูเตีย แล้วขอหือคนของพระเจ้าในกรุงเยรูซาเล็มเต็มใจอับกำนจัวยเหลือจากข้าพเจ้า ³² แล้วถ้าเป็นความตองกำนของพระเจ้า ข้าพเจ้าจะจัได้มาหาหมู่ต้านโดยมีความยินดีกับมีความจันใจตีได้อ้อยู่กับหมู่ต้าน ³³ ขอหือพระเจ้าผู้หือสันติสุขอยู่ตวยต้านตั้งหลายเตื่อะ *อาเมน*

กำกิดเติงหาผู้เชื่อในกรุงโรม

16 ข้าพเจ้าขอแนะนำเพมีน้องสาวในความเชื่อของเฮาหือกับต้านตั้งหลาย นางเป็นผู้อับใจ †† พระเจ้าของ *คริสตจักร* ในเมืองเคนเคเรีย ² ขอหมู่ต้านตอนอับนางในนามองค์พระผู้เป็นเจ้า หือสมกับเป็นคนของพระเจ้า ขอจัวยเหลือนางตามตีนางตองกำน ย้อนว่านางเคยจัวยเหลือหลายคนตั้งข้าพเจ้าตวย

³ ขอฝากความกิดเติงหาปรีสคากับอากวิลา ติงสองเป็นเปื่อนอ่วมอับใจพระเยซูคริสต์กับข้าพเจ้ามาก่อน ⁴ สองคนตีเคยเสียงจิวติจัวยเหลือข้าพเจ้ามาแล้ว บ่ใจข้าพเจ้าเต่าจันตีเป็นหนีบุญคุณหมู่เขา แต่คริสตจักร *คนต่างจัาด* ตั้งหลายก็เปือนหนีหมู่เขาเหมือนกัน ⁵ ขอฝากกำกิดเติงหาป็น้องผู้เชื่อตั้งหลายตีอ่วมมบัสกำนในบ้านของเขาดิงสองตวย กับฝากกำกิดเติงหาเอเปเนทัสเปื่อนตีข้าพเจ้าอ้อ เข่าเปือนคนเกำหัวกตีอับเจือพระเยซูคริสต์ในแคว้นเอเซีย ⁶ ขอฝากกำกิดเติงหามารียตีเยยะกำนหนักเปื่อต้านตั้งหลาย ⁷ ขอฝากกำกิดเติงหาอันโดรนิคัสกับยูนิอัสผู้เปือนป็น้องจาวยิวตีเคยถูกขังคอกตวยข้าพเจ้า ติงสองคนตีเปือนคนมีจ้อเสียงดีในหมู่ *อัครทูต* กับได้เจือพระเยซูคริสต์ก่อนข้าพเจ้า ⁸ ขอฝากกำกิดเติงหาอัมพลีอัสกับป็น้องผู้เชื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้าตีข้าพเจ้าอ้อ ⁹ ขอฝากกำกิดเติงหาอูรบานัสเปือนอ่วมอับใจพระเยซูคริสต์ตวยกับเฮา ติงฝากกำกิดเติงหาสกาคัสเปือนตีข้าพเจ้าอ้อ ¹⁰ ขอฝากกำกิดเติงหาอิลลัสคนตีผ่านกำนทดสอบความจงอักกักตีต่อพระเยซูคริสต์แล้ว กับฝากกำกิดเติงหา

†† 15:21 อส. 52:15 ††† หมายเถิง มัคคาเยก

คนในครอบครัวอาร์สโทบูลัส¹¹ ขอฝากคำกีดตึงหาเฮโรดิโอนผู้เป็น
พี่น้องจาวียของข้าพเจ้า ขอฝากคำกีดตึงหาคนในครอบครัวนา
รซิสัสที่เชื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้า¹² ขอฝากคำกีดตึงหาตรีเฟนากับ
ตรีโสภาที่ยอมเยาะก้านหนักจับใจองค์พระผู้เป็นเจ้า ขอฝากคำ
กีดตึงหานางเปอร์ซัสที่ข้าพเจ้ารัก ผู้ที่ยอมเยาะก้านหนักขนาดเป็
องค์พระผู้เป็นเจ้า¹³ ขอฝากคำกีดตึงหารุฟัส ผู้ที่องค์พระผู้เป็นเจ้า
ได้คัดเลือกไว้แล้ว กับฝากคำกีดตึงหาแม่ของเขา ซึ่งเป็นเหมือนแม่
ของข้าพเจ้าเหมือนกัน¹⁴ ขอฝากคำกีดตึงหาอาสินครีทัส ฟเลโกน
เฮร์เมส ปัทโรบัส เฮร์มาส กับหมู่พี่น้องผู้เชื่อที่อยู่ด้วยเขา¹⁵ ขอ
ฝากคำกีดตึงหาฟิโลโลกัส ยูเลีย แรเธัส กับน้องสาวของเขา กับ
โอลิมปัสถึงหมู่คนของพระเจ้าที่อยู่ด้วยเขาหมู่หนึ่ง¹⁶ หรือจูติกตวย
กันอย่างเป็นพี่น้องผู้เชื่อ หมู่คริสตจักรของ *พระคริสต์* ทั้งหมดได้
ฝากคำกีดตึงหามาถึงท่านตั้งหลายตวย

¹⁷ พี่น้องตั้งหลายข้าพเจ้าขออวยวอนท่านว่า หือหละวังกับหลีก
เสียงคนที่เป็นเหตุหือแตกแยกกัน คนหมู่หนึ่งต่อต้านคำสอนที่ท่านตั้ง
หลายเคยเขียนอุ้มมาแล้ว¹⁸ ย้อนว่าหมู่เขาบได้ฮับใจพระเยซูคริสต์
องค์พระผู้เป็นเจ้าของเขา แต่เขาเยาะก้านเปือปากตึงของตัวเก่า
เต้าอัน หมู่เขาออลวงคนฮู้บ่ตันหือหลงไปตามคำฮู้บ่ตันจำหวานของ
หมู่เขา¹⁹ ภูคนได้ฮินเรื่องดีที่ท่านจงฮักภักดีต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว
ข้าพเจ้าก็จิ้นจมนยิตยอนหมู่ท่านหนักขนาด แต่ข้าพเจ้าไคหือหมู่ท่าน
หลวกในเรื่องดีดี กับบ่สนใจในเรื่องดีบ่ดี²⁰ แหมบ่เมินพระเจ้าผู้หือ
สันติสุขจะผาบมาร *ซาต่าน* หืออยู่ใต้อำนาจของหมู่ท่าน ขอหือ
พระคุณของพระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขา จงมีแก่ท่านตั้งหลาย
เตือะ

²¹ ทโมริเพื่อนฮ่วมฮับใจกับข้าพเจ้า ฝากคำกีดตึงหาท่านตั้งหลาย
ตวย ลูสิอัส ยาโสกับโสสิปาเทอร์พี่น้องจาวียของข้าพเจ้าก็ฝากคำ
กีดตึงมาเหมือนกัน

²² ข้าพเจ้าจื่อเทอร์ก็อัส เป็นคนเขียนจดหมายนี้ตามคำบอกของ
เปาโล ก็เป็นผู้เชื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้า ขอฝากคำกีดตึงมาหาท่านตั้ง
หลายตวย

²³ กายอัส ผู้เป็นเจ้าของบ้านที่ข้าพเจ้าอยู่ที่นี่ กับหมู่ผู้เชื่อใจเป็นตี
นมีสกันพระเจ้า ก็ขอฝากคำกีดตึงมาหาท่านตั้งหลายตวย เอรัสทัส
หัวหน้าฝ่ายก้านคลังของเมืองนี้ กับควารกัสน้องบ่าวในความเชื่อ
ของเขา ก็ขอฝากคำกีดตึงมาหาท่านตั้งหลายตวย²⁴ ขอหือพระคุณ
ของพระเยซูคริสต์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขา จงมีแก่ท่านตั้งหลาย
เตือะ *อาเมน*[†]

คำสรรเสริญพระเจ้า

²⁵ จงถวายเกียรติแก่พระเจ้าผู้ที่สามารถเยาะหือหมู่ท่านตั้งมั่นใน
ความเชื่อตามข่าวดีเรื่องพระเยซูคริสต์ที่ข้าพเจ้าได้บอกแล้วนั้น กับ
ตามก้านเปิดเผยความจริงอันล้ำลึก ซึ่งได้ปิดไว้เมินมาแล้วตั้งแต่
สมัยโบราณ²⁶ แต่บ่าเดี่ยวนี้พระเจ้าเปิดเผยหือฮู้ผ่านตาง *ผู้เป็นปาก
เป็นเสียงแทนพระเจ้า* ที่ได้เขียนไว้ตามคำสั่งของพระเจ้าผู้เป็นอยู่
ตลอด เปือคนในภู่ๆ จำตจะได้เชื่อวางใจกับเชื่อฟังพระองค์²⁷ โดย
พระเยซูคริสต์ ขอเกียรติจงมีแก่พระเจ้าผู้มปีัญญาในภู่สิงภู้อย่างแต่
องค์เดียว *อาเมน*

† *สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อ 24*

1 โครินธ์

ผู้เขียนจดหมายฉบับนี้คือเปาโล ได้เขียนขึ้นประมาณปี ค.ศ. 55 เปาโลเขียนจดหมายฉบับนี้ไปถึงหมู่ผู้เชื่อในเมืองโครินธ์ ท่านเขียนตอนที่ยังอยู่ในเมืองเอเฟซัส หมู่ผู้เชื่อในเมืองโครินธ์ส่วนใหญ่เป็นที่ได้จับเชื้อโดยได้ฟังคำเทศนาของเปาโล (กิจกาน 18:1-18) แต่ชีวิตเก่าของเดิมของเมืองโครินธ์นั้นยังมีอิทธิพลต่อความเชื่อของหมู่ผู้เชื่ออยู่ จึงเขียนหื้อมีปัญหาเกิดขึ้นภายใน เมืองโครินธ์ ย้อนว่ามีหมู่ผู้เชื่อยังใจวิวัตตามชีวิตเก่าของเดิมของเมืองโครินธ์อยู่ เปาโลจึงเขียนจดหมายฉบับนี้เพื่อจะอุ้ถึงก้านแก้ไขปัญหาคที่เกิดขึ้นในคริสตจักรเห็น เปาโลสอนว่าแผ่นดินของ ได้มาถึงโลกนี้แล้ว แต่ยังไม่สมบูรณ์แบบเต็ม แต่จะสมบูรณ์แบบในยุคสุดท้ายเมื่อพระคริสต์จะเป็กมาเป็นต่อที่สอง เพื่อจะปกครองผู้ซึ่งอยู่อย่าง ผู้เชื่อทุกคนจะได้จับตัวใหม่ ความตายจะถูกทำลาย

เปาโลได้เขียนบอกแห่มว่ามีหมู่ผู้เชื่อก็เหมือนตัวของพระคริสต์ ที่แต่ละคนก็เป็นส่วนหนึ่งในตัวนี้ โดยมีพระคริสต์เป็นหัว ผู้เชื่อก็เป็นเหมือน ของพระเจ้าได้โดย ที่อยู่ใใจของเขา ย้อนจาอันผู้เชื่อต้องใจวิวัตอย่างบริสุทธิ์ซึ่งเป็นก้านหื้อเกียรติพระเจ้า เปาโลเขียนเกี่ยวกับระเบียบในก้านบัสก้านพระเจ้า กับอุ้ถึงของประทานฝ่ายวิญญาณที่พระวิญญาณบริสุทธิ์มอบหื้อกับผู้เชื่อ สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ ของประทานนี้ควรจะเขียนหื้อตัวของพระคริสต์เติบโตขึ้น ป้ใจแตกแยกกัน

คำที่กิตถาย

1 จดหมายฉบับนี้จากข้าพเจ้าเปาโลผู้ตั้งพระเจ้าได้เลือกฮ้องมาเป็ น *อัครทูต* ของพระเยซูคริสต์ กับจากโสสเธเนสพี่น้องผู้เชื่อของเฮา ² ถึง *คริสตจักร* ของพระเจ้าที่อยู่ในเมืองโครินธ์ พระเจ้าได้เขียนหื้อท่านบริสุทธิ์โดยทางพระเยซูคริสต์ กับได้ฮ้องท่านหื้อเป็นคนของพระองค์ฮ้องกับทุกคนในกั๊ๆ ที่ ต่อธิษฐานในนามของพระเยซูคริสต์ต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของหมู่เขา กับของเฮา ³ ขอหื้อท่านตั้งหลายได้จับพระคุณตั้งสันติสุข จากพระเจ้าพระบิดาของเฮากับจากพระเยซูคริสต์ต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

เปาโลขอบคุณพระเจ้า

4 ข้าพเจ้าขอบคุณพระเจ้าสำหรับหมู่ท่านตลอด ที่พระองค์ได้หื้อพระคุณแก่หมู่ท่านผ่านทางพระเยซูคริสต์ ⁵ ย้อนโดยพระเยซูคริสต์หมู่ท่านได้จับก้านบ้นปอนอย่างเต็มทีในฝ่ายจิตวิญญาณ บ่น่าจะเป็นในด้านก้าฮู้กว่าความฮู้กั๊อย่าง ⁶ ที่เป็นจาอีก็ย้อนว่าก้าพยานเกี่ยวกับ *พระคริสต์* นั้นฝังลึกอยู่ในจิตใจหมู่ท่านแล้ว ⁷ จาอันในหว่างนี้ที่ด้านก้าลึงกองก้าพระเยซูคริสต์ต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเฮา ปีกมา ท่านตั้งหลายก็บ่ได้ขาดของประทานฝ่ายจิตวิญญาณจะฮ้องฮักอย่าง ⁸ พระองค์จะฮ้องหื้อท่านตั้งมั่นคงอยู่ในความเชื่อจนถึงที่สุด เพื่อท่านจะได้บ่มีตีตในวันตีพระเยซูคริสต์ต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเฮา ปีกมา ⁹ พระเจ้านั้นสัตย์ซื่อ พระองค์ได้ฮ้องหมู่ท่านเข้ามา มีสามัคคีธรรมกับพระบุตรของพระองค์ คือพระเยซูคริสต์ต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเฮา

ก้านแตกแยกในคริสตจักร

10 ปีน้องตั้งหลาย ข้าพเจ้าจึงวอนขอหมู่ท่านในนามพระเยซูคริสต์ต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเฮา ขอหื้อเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันไว้ บ่ตีแบ่งแยกกัน แต่หื้อมีก้ากั๊กับเป้าหมายตีไปใทางเดียวกันน่อ ¹¹ ปีน้องตั้งหลาย ข้าพเจ้าฮู้ก้าคนในครอบครัวของนางคะโลเอว่า หมู่ท่านผิดหัวกัน ¹² ข้าพเจ้าหมายความว่าหมู่ท่านต่างคนต่างฮู้ว่า “ข้าพเจ้าเป็นลูกศิษย์ของเปาโล” “ข้าพเจ้าเป็นลูกศิษย์ของอโปลโล” “ข้าพเจ้าเป็นลูกศิษย์ของเคฟาสา” ก้าว่า “ข้าพเจ้าเป็นลูกศิษย์ของพระคริสต์” ¹³ พระคริสต์ถูกแยกออกเป็นหลายองค์แล้วก้า เปาโลถูก *เข้บบนไม้ก้างเขน* เพื่อหมู่ท่านก้าว่าไถ หมู่ท่านจับ *บัพติศมา* เพื่อจะเป็นของเปาโลจาอันก้า

14 ขอคุณพระเจ้าที่ข้าพเจ้าบ่ได้หื้อบัพติศมากับหมู่ท่านคนใดเลย นอกจากคริสตีสกับกายอัส ¹⁵ จาอันเลยบ่มีใใจได้ว่าเขาจับบัพติศมาเพื่อเป็นลูกศิษย์ของข้าพเจ้า ¹⁶ (ข้าพเจ้าได้หื้อบัพติศมากับครอบครัวสเทฟาโนสตาย นอกนั้นข้าพเจ้าจับได้แล้วว่าได้เขียนหื้อใแห่มพ้อง) ¹⁷ ย้อนพระคริสต์บ่ได้ส่งข้าพเจ้ามาหื้อบัพติศมากับใ แต่ส่งมาหื้อบอก *ข่าวดี* ข้าพเจ้าบ่ได้บอกโดยใจก้าฮู้ที่หลวงตามปัญญาของคน เพื่อว่าก้านตายของพระเยซูชบนไม้ก้างเขนจะบ่เสียฤกษ์เดซไป

พระคริสต์คืออำนาจกับพระปัญญาของพระเจ้า

18 คนที่ก้าลึงจะจับหมายนั้นก็ฮู้ว่าเรื่องก้านตายบนไม้ก้างเขนของพระเยซูเป็นเรื่องง่าว แต่เฮาตีก้าลึงจะ *รอดบ้นบาปไต่ข* ฮู้ว่าเป็นฤกษ์อำนาจของพระเจ้า ¹⁹ อย่างตีมีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า

“เฮาจะทำลายปัญญาของคนหลวง

เฮาจะเขียนหื้อความเข้าใจของผู้มีความฮู้หนักเสียไป” +

20 ไหนหมู่คนหลวง ไหนหมู่ *ธรรมจารย์* ไหนหมู่ นักปราชญ์สมัยนี้ พระเจ้าเขียนหื้อเห็นแล้วบ่ใจก้า ว่าปัญญาของโลกนี้บ่น่าง่าว ²¹ ย้อนพระเจ้าได้ใจพระปัญญาของพระองค์วางแผนไว้แล้วว่า โลกจะบ่สามารถฮู้จักพระองค์โดยก้านเป็ปัญญาของตัวเก้า พระเจ้าจึงตั้งใตีจะฮ้องคนตีเรื่องวางใจฮือรอดบ้นบาปไต่ข โดยก้าเทศนาง่าวๆ ของหมู่เฮาหมู่ตีแทน ²² จาวยิวฮ้องขอหมายสำคัญ ส่วนจาวกรีกก็เขาหาปัญญา ²³ แต่หมู่เฮาบอกข่าวดีเรื่องของพระคริสต์ตีถูกเข้บบนไม้ก้างเขน เรื่องนี้เขียนหื้อจาวยิวไต่ข กับ *คนต่างจำด* ก็ฮู้ว่าเป็นเรื่องง่าวๆ ²⁴ แต่สำหรับคนตีพระเจ้าได้ฮ้องมาหื้อเป็นคนของพระองค์นั้น บ่น่าจะเป็นจาวยิวก้าว่าจาวกรีกก็เห็นพระเจ้าเป็นฤกษ์อำนาจกับพระปัญญาของพระเจ้า ²⁵ ย้อนความง่าวของพระเจ้าก็ยังมีปัญญาหนักเหลือปัญญาตีหมดของมนุษย์แห่มก่อน กับความอ่อนแอของพระเจ้าก็ยังมีก้าลึงหนักเหลือความเข้มแข็งของมนุษย์ก่อน

26 พ่อเอือปีน้องตั้งหลาย เมื่อพระเจ้าฮ้องหมู่ท่านมานั้น หมู่ท่านเป็นคนจาไต่กัน มีบ่ตีคนตีเป็นคนหลวงตามปัญญาของโลก มีบ่ตีคนตีเป็นผู้มีอำนาจ กับมีบ่ตีคนตีมาจากพะก้นตีสูง ²⁷ แต่พระเจ้าได้เลือกหมู่ตีโลกหัวง่าว เพื่อเขียนหื้อหมู่ตีหลวงขายชี่หน้า กับเลือกหมู่ตีโลกฮู้ว่าชี่เป็ยเพื่อเขียนหื้อหมู่ตีมีก้าลึงได้ฮอย ²⁸ พระเจ้าได้เลือกหมู่ตีโลกฮู้ว่าตีต่ำตีฮอย กับหมู่คนตีโดนดูถูกดูแค้นกับหัวง่าว สำคัญ เพื่อเขียนหื้อสิ่งตีโลกฮู้ว่าสำคัญ เป็นสิ่งบ่สำคัญ ²⁹ เพื่อจะบ่

มีใฝ่มาจดต่อหน้าพระเจ้าได้³⁰ เหมมีความสัมพันธ์กับพระเยซูคริสต์ ได้ก็โดยพระองค์นี่ละ พระเจ้าตั้งหื้อพระองค์เป็นพระบัญชาจากพระเจ้าเพื่อเอา เป็นผู้ตีเยยะหื้อเอาเป็นคนตีถูกต้องตามธรรมกับเยยะหื้อเอาบริสุทธิ์ กับเป็นผู้ตีใฝ่เอาหื้อมีอิสระจากบาป³¹ อย่างตีมีเขียนในพระคัมภีร์ว่า “ใฝ่ใฝ่อดก็หื้ออดในสิ่งต้องคพระผู้เป็นเจ้าเยยะเดือะ” †

เรื่องราวของ พระคริสต์ บนไม้กางเขน

2 ปีน้องผู้เชื่อตั้งหลาย เมื่อข้าพเจ้ามาบอกความจริงอันล้ำลึกของพระเจ้าหื้อกับหมู่ท่านนั้น ข้าพเจ้าบ่ได้ใฝ่ใฝ่จำวนกว่าคำตีมาจากปัญญาตีหลวก² ย้อนข้าพเจ้าตั้งใฝ่ว่าต้องอยู่กับหมู่ท่าน ข้าพเจ้าจะบ่สอนเรื่องอะหยังเลย นอกจากเรื่องของพระเยซูคริสต์กับความตายของพระองค์บนไม้กางเขน³ แล้วเมื่อข้าพเจ้ามาหาหมู่ท่านนั้น ข้าพเจ้าอุ้สีก่อนกำลังกับท้วงตั้ง⁴ ทำอุ้กับคำเทศนาของข้าพเจ้าก็ใฝ่ทำตีใฝ่ปัญญาจริงจังหมู่ท่าน แต่เป็นกำนสำแดงฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณ⁵ เพือว่าความเชื่อของหมู่ท่านจะบ่ได้เป็นผลตีมาจากปัญญาของคน แต่มาจากฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า

พระบัญชาของพระเจ้า

⁶ จาใดคตีหมู่เอาอุ้ถึงปัญญาในหมู่คนตีโตใหญ่ในความเชื่อแล้วเซ่งบ่ใฝ่ปัญญาตีมาจากโลกนี้กว่ามาจากผู้ปกครองโลกนี้ตีกำลังจะเสียงอำนาจไป⁷ แต่หมู่เอาอุ้ถึงปัญญาอันล้ำลึกของพระเจ้าตีพระองค์ได้เก็บซ่อนไว้ นั้น กับตีพระองค์ตีกำหนดไว้ก่อนสร้างโลกกว่าปัญญาตีจะเป็นเกียรติของเอา⁸ บ่มีผู้ปกครองคนใดในโลกนี้อุ้จิกปัญญาตี ย้อนถ้าอุ้จิกก็คนบ่มีใฝ่เองคพระผู้เป็นเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ไปเซ่งบนไม้กางเขน⁹ อย่างตีมีเขียนในพระคัมภีร์ว่า

“สิ่งตีต่ำของคนบ่เคยหัน กับหมู่บ่เคยตียินกว่าคนกิดบ่เล็งว่าจะกิดขึ้น ก็เป็นสิ่งตีพระเจ้าได้เกียมไว้แล้วสำหรับคนตีฮักพระองค์” ††

¹⁰ แต่พระเจ้าได้เปิดเผยสิ่งหมู่ตีหื้อกับเอาผ่านตางพระวิญญาณ ย้อนพระวิญญาณอุ้กุ้สิ่งกุ้อย่างแม่แต่ความลับอันล้ำลึกของพระเจ้า¹¹ บ่มีใฝ่อุ้กำกิดของคนได้นอกจากวิญญาณตีอยู่ในตัวของเขาเอง ก็เป็นอย่างเดียวกัน บ่มีใฝ่อุ้กำกิดของพระเจ้าได้นอกจากพระวิญญาณของพระองค์¹² เสาบได้ฮับวิญญาณของโลกนี้ แต่ฮับพระวิญญาณตีมาจากพระเจ้า เพือเอาจะได้เข้าใฝ่กุ้สิ่งกุ้อย่างตีพระองค์หื้อเอา¹³ จาอัน ต่อนตีหมู่เอาอธิบายเรื่องพระเจ้าหื้อกับคนตีมีพระวิญญาณอยู่ตวย หมู่เอาตีได้ใฝ่ถ้อยคำตีพระวิญญาณสอนเอา บ่ใฝ่กำสอนตีมาจากสติปัญญาของคน

¹⁴ คนตีบ่มีพระวิญญาณของพระเจ้าก็ยอมฮับสิ่งต่างๆ ตีพระวิญญาณเปิดเผยหื้ออุ้บ่ได้ เขาหันว่าเป็นเรื่องง่าวกกับเขาตีบ่เข้าใฝ่สิ่งหมู่ตี ย้อนเขาบ่มีพระวิญญาณจิวหื้อเข้าใฝ่¹⁵ แต่คนตีมีพระวิญญาณอยู่ตวยก็จะตัดสินได้กุ้เรื่อง แต่บ่มีใฝ่ตัดสินเขาได้ย้อนในพระคัมภีร์ตีมีเขียนไว้ว่า

¹⁶ “มีใฝ่พ่องตีอุ้จิดใจขององค์พระผู้เป็นเจ้า เพือจะสั่งสอนพระองค์ได้” †

แต่หมู่เอาเข้าใฝ่ได้ย้อนเอามีจิดใจของพระคริสต์

ผู้ฮับใจของ พระคริสต์

3 ปีน้องผู้เชื่อตั้งหลาย ข้าพเจ้าได้อุ้กับหมู่ท่านอย่างอุ้กับคนตีมีพระวิญญาณบ่ได้ แต่ต้องอุ้เหมือนอย่างอุ้กับคนตีใฝ่จิวตีตามโลกนี้ หมู่ท่านเป็นเหมือนหละอ่อนหน้อยในพระคริสต์² ข้าพเจ้าต้องใฝ่ใฝ่มนเลียงหมู่ท่านแดนของกินแข็ง †† ย้อนตะก่อนหมู่ท่านยังกินบ่

ได้เดือ จันบ่าเดือยนี้หมู่ท่านก็ยังกินของกินแข็งบ่ได้เดือ³ ย้อนหมู่ท่านยังใฝ่จิวตีตามโลกนี้อยู่ คือ ขอยกิน ผิดหวักัน เซ่งเยยะหื้ออุ้ว่าหมู่ท่านยังใฝ่จิวตีอย่างคนบาปทั่วไปอยู่บ่ใฝ่⁴ ย้อนเมื่อมีคนตีมีเขียนว่า “ข้าพเจ้าเป็นลูกศิษย์ของเปาโล” เหมคนก็อุ้ว่า “ข้าพเจ้าเป็นลูกศิษย์ของอปอลโล” จาอิ หมู่ท่านก็เป็นเหมือนคนทั่วไปในโลกนี้บ่ใฝ่

กา⁵ อปอลโลเป็นใฝ่ เปาโลเป็นใฝ่ ก็เป็นกำผู้ฮับใจตีสอนหมู่ท่านหื้อเจือ ตางคนตีตางเยยะหน้าตีของตีต้องคพระผู้เป็นเจ้ามอบหื้อ⁶ ข้าพเจ้าเป็นคนปุ๊ก อปอลโลเป็นคนหนน้ำ แต่พระเจ้าเป็นผู้ตีเยยะหื้อโตใหญ่ขึ้น⁷ ย้อนจาอัน ติงคนปุ๊ก ติงคนหนน้ำ ก็บ่ได้สำคัญอะหยัง แต่ผู้ตีสำคัญแต่ๆ คือพระเจ้าผู้ตีเยยะหื้อโตใหญ่เนือ⁸ ส่วนคนปุ๊กกับคนหนน้ำก็มีเป้าหมายเดียวกัน แต่ละคนตีได้ฮับรางวัลตางงานตีตีได้เยยะ⁹ ย้อนว่าเอาตางคนตางก็ฮับฮับใจตีเพื่อพระเจ้า หมู่ท่านเป็นเหมือนโต้งของพระเจ้า กับเป็นเหมือนตีคของพระองค์

¹⁰ ตามตีพระเจ้าได้หื้อพระคุณกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเป็นเหมือนสลาตีมีประสภารักนิกตีได้วางฐานไว้ แล้วก็มีเหมคนมาก่อขึ้นต่อจากฐานนั้น แต่ละคนก็จะตองหละวังหื้อตีว่าจะก้อขึ้นจาใด¹¹ ฐานตีวางไว้แล้วนั้นคือพระเยซูคริสต์ จะบ่มีใฝ่วางฐานอย่างอื่นได้เหม¹² ถ้าบางคนใฝ่ คำ เงิน เพชรพลอย ไม้ หล้า กาวา เฟียง กอบนฐานนี้¹³ เอาจะตีได้หันผลงานของแต่ละคนในวันตัดสินลงตีเซ่บาปนั้น ย้อนในวันนั้นใฝ่จะเปิดเผยหื้ออุ้คนตีได้หัน กับจะพิสุจน์ว่าผลงานของแต่ละคนเป็นนจาใด¹⁴ ถ้าผลงานของไฟตีก้อขึ้นบนฐานนั้น กบไฟตีได้ เขาจะตีได้ฮับรางวัล¹⁵ แต่ถ้าผลงานของไฟโดนไฟเผาไหม้ไปเสีย คนตีก็จะบ่ได้ฮับรางวัล ส่วนตีเขาฮอดได้ก็แต่ แต่จะฮอดอย่างคนเล่นหนีจากไฟเต้าฮัน

¹⁶ หมู่ท่านอุ้แล้วบ่ใฝ่กา ว่าหมู่ท่านเป็น พระวิหาร ของพระเจ้า กับพระวิญญาณของพระเจ้าก็อยู่ในตัวของหมู่ท่าน¹⁷ ถ้าไฟทำลายพระวิหารของพระเจ้า พระเจ้าก็จะทำลายเอา ย้อนว่าพระวิหารของพระเจ้า นั้นศีกตีสิกรตี แล้วตัวของหมู่ท่านเองก็ตีพระวิหารของพระองค์

¹⁸ บ่ตีจู้ตีเก้าเนือ ถ้าไฟคนใดในหมู่ท่านกิดว่าตีเป็นคนหลวกตางตางของโลกนี้ ก็หื้อคนตีนั้นตีว่าตีเป็นคนง่าวกเสีย เพือจะตีได้เป็นคนหลวกแต่ๆ¹⁹ ย้อนว่าสิ่งตีคนตีว่าหลวกนั้น พระเจ้าหันว่าเป็นความง่าวก อย่างตีพระคัมภีร์ตีมีเขียนไว้ว่า “พระเจ้าใฝ่ปัญญาของคนหลวก เป็นกับดักมัดตีเขาเอง” ††²⁰ กับมีเขียนไว้เหมว่า “พระเจ้าอุ้ว่ากำกิดของคนหลวกนั้นบ่มีประโยชน์” ††²¹ จาอัน บ่ตีหื้อใฝ่ยกคนตีนั้นคนตีมาอดกันเนือ ย้อนว่ากุ้สิ่งกุ้อย่างตีเป็นของหมู่ท่านอยู่แล้ว²² บ่ว่าจะเป็นเปาโล อปอลโล เคฟาส โลกนี้ จิวตีกว่าความตาย บ่าเดือตีกว่าปายหน้า กู้สีกตีเป็นของหมู่ท่านตีนั้นะ²³ กับหมู่ท่านตีเป็นของพระคริสต์ กับพระคริสต์ตีเป็นของพระเจ้า

กำนของ อัครทูต

4 หื้อหมู่ท่านตีว่าเอาเป็นผู้ฮับใจ พระคริสต์ เป็นผู้ตีได้ฮับมอบหมายหื้อพ่อกอยข้อล้ำลึก †† ของพระเจ้า² ผู้ตีได้ฮับมอบหมายหน้าตีนี้ต้องเป็นคนตีใฝ่ใฝ่ได้³ ส่วนตีข้าพเจ้า ข้าพเจ้าบ่ได้สนใฝ่ว่าหมู่ท่านกว่าไฟคนตีจะตัดสินข้าพเจ้าจาใด แม่แต่ตีข้าพเจ้าเองก็ยังบ่ได้ตัดสินเลยตีตัวเองเป็นจาใด⁴ จิตสำนึกของข้าพเจ้าบอกว่าข้าพเจ้าบ่ได้เยยะอะหยังผิด แต่ตีก็บ่ได้หมายความว่าข้าพเจ้าเป็นคนบริสุทธิ์ผุดพ่อง ผู้ตีจะตัดสินข้าพเจ้าได้คคือองค์พระผู้เป็นเจ้าเต้าฮัน⁵ จาอันฟั้งตัดสินอะหยังตีก่อนจะเล็งเวลา หื้อถ้าจันกว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะมา แล้วพระองค์จะเปิดเผยความลับตีซ่อนอยู่ในตีมีดออกมา กับจะเปิดเผยสิ่งตีอยู่ในใจของอุ้คนตีฮื้ออุ้หื้อหัน เล็งต่อนั้นแต่ละคนจะตีได้ฮับกำยกย่องจากพระเจ้าตีตามตีเขาสมควรจะตีฮับ

† 1:31 ยสม. 9:24 †† 2:9 อสย. 64:4 † 2:16 อสย. 40:13 †† น้ำนม คือ กำสอนตีเข้าใฝ่ง่าย ของกินแข็ง คือ กำสอนตีเข้าใฝ่ยากกับสิกรซึ่ง

†† 3:19 โยบ 5:13 ††† 3:20 สด. 94:11 ††† ข้อล้ำลึกนี้ หมายถึง เก่ง ข่าวด

6 ป็นองผู้เจือตังหลาย ข้าพเจ้าได้ยกปอลโลกกับตัวข้าพเจ้ามาเป็นตัวอย่าง เพื่อจะเป็นประโยชน์กับหมู่ท่าน หรือหมู่ท่านเขียนข้อความหมายของคำอู๊ที่ว่า “ห้ามเยาะเขินกว่าที่พระคัมภีร์ได้เขียนไว้” เพื่อหมู่ท่านจะได้บ่หยิ่งในก้านยกคนหนึ่งไปข่มแหมคนหนึ่ง 7 ไผยกท่านหรือดีเหลือคนอื่น มีอะหยิ่งพองดีท่านบ่ได้ฮับมาจากพระเจ้า ถ้าท่านได้ฮับกัสิ่งมาจากพระเจ้าแล้ว เป็นจาใดท่านอวดเหมือนกับว่าท่านเขามาได้คนเดียว

8 หมู่ท่านมีกัสิ่งกัอย่างดีต้องก้านแล้วเน้อ หมู่ท่านร่ำรวยแล้ว กับเป็นกษัตริย์โดยบ่ต้องมีเอาแล้ว ขอหรือเป็นจาอันแต่ๆ เตอะ เหาจะไต่เป็นกษัตริย์อ่วมปกครองกับหมู่ท่านตวย 9 ย้อนข้าพเจ้าก็คิดว่า พระเจ้าจัดหมู่เอาผู้เป็นอัครทูตไว้เป็นลำดับสุดท้าย เหมือนอย่างผู้ที่ถูกตัดสินลงไต่เขิงต่าย เอากายเป็นเป่าสายดำตีหมู่ กุตสวรรค์ กับคนตึงไควโลกปีกดำฟ้อ 10 เขาเป็นคนง่าวย้อนหันแก่พระคริสต์ แต่หมู่ท่านเป็นคนมีปัญญาในพระคริสต์ เขาขี้เปีย ส่วนหมู่ท่านมีกำลัง หมู่ท่านมีหนามมีดำ แต่เขาถูกคนดูถูกดูแควน 11 จันต่อนี้เขาก็ยังอดอยากปากแห้ง เสื้อผ้าก็ปุดหวาก โดนเขาบอบเขาตี บ่มีบ้านที่จะอยู่ 12 เขาเยาะก้านเอาแองเข้าตีบเข้าตำเปือหาคัน เมื่อไฟเจ้งดำเอา เขาก็บั่นปอนหรือเขา เมื่อถูกคำเอาก็อดเอา 13 เมื่อถูกคนอื่นใส่ฮ้ายป้ายสี เขาก็อู้กับเขาดีๆ ในโลกนี้เขาเป็นเหมือนกระโถนของโลก เป็นเหมือนของเหลือเดนจันถึงบ่าเดียวนี

14 ข้าพเจ้าบ่ได้เขียนข้อความหมู่นี้เพื่อหรือหมู่ท่านขายขี้หน้า แต่เขียนมาเพื่อสอนหมู่ท่านตีเป็นเหมือนลูกตีข้าพเจ้าอีก 15 ถึงแม้ว่าหมู่ท่านจะมีบี่เสียงในหมู่ผู้เจือเป็นหมื่น แต่หมู่ท่านมีบ่คนเดียวเน้อ ย้อนว่าข้าพเจ้าได้เป็นบ่ของหมู่ท่านโดยอำนาจของพระเยซูคริสต์ ต่อนตบออกข่าวดีหรือหมู่ท่านฟัง 16 จาอันข้าพเจ้าวิงวอนขอหรือหมู่ท่านเยาะตำข้าพเจ้า 17 ข้าพเจ้าใจกิโมริตีเป็นเหมือนลูกตีข้าพเจ้าอีก ไปหากีย้อนเหตุนี้เนาะ เขาเป็นคนซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า เขาจะเตือนหมู่ท่านว่าข้าพเจ้าใจจิตตีมีความสัมพันธ์กับพระคริสต์จาใด ต่ตามตีข้าพเจ้าได้สอนใน คริสตจักร กัๆ ตี 18 มีบางคนในหมู่ท่านอวดดี คิดว่าข้าพเจ้าจะบ่ไปหาหมู่ท่านแหม 19 แต่ถ้าเป็นความต้องการก้านของพระเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าจะมาหาหมู่ท่านเวะๆ นี้ แล้วข้าพเจ้าจะได้ฮู้ว่าคนหยิ่งพองหมู่นี้มีกัคำอู๊บ่ต่าย กาว่า มีฤทธิ์อำนาจตีมาจากพระเจ้า แต่ๆ 20 ย้อนว่า แผ่นดินของพระเจ้า บ่ได้ขึ้นอยู่กัคำอู๊ แต่ขึ้นอยู่กัฤทธิ์อำนาจของพระองค์ 21 หมู่ท่านจะเอาจาใด จะหรือข้าพเจ้ากัไม่เล่า มาหวดหมู่ท่าน กาว่าจะหรือมาหาหมู่ท่านโดยความฮัก กับอย่างสุภาพอ่อนโยน

ปัญหาที่ก้านล่องประเวณีใน คริสตจักร

5 บ่น่าเจือแต่ๆ ตีข้าพเจ้าได้ยินมาว่า มีคนหนึ่งในหมู่ท่านตีเยาะบาปตางเพศ ขนาดคนตีบ่เจือพระเจ้าก็ยักคือว่าเรื่องจาอีพิดเลย เรื่องก็คือว่า มีบ่จายคนหนึ่งเอาแม่เสียงของตัวมาเป็นเมีย 2 แต่หมู่ท่านยังอวดดี แทนตีจะละอายใจ เยาะหยิ่งบ่ใส่คนนั้นออกไปเหย 3 ส่วนข้าพเจ้านั้น ถึงแม้ว่าตัวข้าพเจ้าอยู่ไก่อ่ แต่ใจของข้าพเจ้าก็อยู่กัหมู่ท่าน กัข้าพเจ้าได้ตัดสินลงไต่คนตีเยาะจาอันไปแล้ว 4 เมื่อหมู่ท่านจุมนุมนกัในนามของพระเยซูของค้พระผู้เป็นเจ้า ใจของข้าพเจ้ากับฤทธิ์อำนาจของพระเยซูของค้พระผู้เป็นเจ้า † ก็ได้อ่วมจุมนุมนกัหมู่ท่านตวย 5 หมู่ท่านต้องมอบบ่จายคนนั้นหรือ *ซาตาน* ทำลายสันดานบาปหรืออินหายไป เพื่อหรือจิตวิญญาณของเขารอดได้ในวันต่อนค้พระผู้เป็นเจ้าปึกมา

6 ตีหมู่ท่านปากันอวดตัวนั้นก็บ่สมควรเลย หมู่ท่านบ่ฮู้กาว่า ใส่เจือพูน้อยเดียว ก็เยาะหรือเป้งเข้าหมบึงพุตึงกอน 7 หรือล่องเจือเก่านีออกไปเหย เพื่อท่านจะเป็นคนบ่รสุกเหมือนเป้งเข้าหมบึงกอนใหม่ ตีบ่มีเจือฮันอยู่อย่างตีท่านเป็น ย้อน พระคริสต์ ผู้เป็นลูกแกะสำหรับงาน ปัสกา ถูกฆ่าบ่จาแล้ว 8 จาอัน หรือเอาฮักงานปัสกา

โดยบ่ใจเจือเข้าหมบึงเก่าแห่งความบ่ดีนำขี้จีะ แต่โดยใจเข้าหมบึงตีบ่มีเจืออะหยิ่ง คือเข้าหมบึงตีบ่รสุกกับซื่อสัตย์

9 ข้าพเจ้าเคยเขียนจดหมายบอกหมู่ท่านแล้วล่อว่า ห้ามคบกับคนตีเยาะบาปตางเพศ 10 แต่ข้าพเจ้าบ่ได้หมายเล็งบ่หรือคบกับคนของโลกตีเป็นคนล่องประเวณี คนขี้โลก คนขี้โกง กาว่าคนตีกราบไหว้ฮูปเคารพเน้อ ย้อนถ้าห้ามจาอันแล้ว หมู่ท่านก็ตีจะไต่ไปอยู่นอกโลกเหยละ 11 ข้าพเจ้าหมายเล็ง คนตีได้ใจคือว่าเป็นบ่องผู้เจือ แต่ย้งล่องประเวณี ขี้โลก กราบไหว้ฮูปเคารพ อู้ใส่ฮ้ายคนอื่น เป็นขี้เหล้า กัขี้ไก่อ่ ห้ามคบคนจาอันเน้อ แมแต่จะก้นอ่วมกับคนจาอีตีห้ามเลย 12 ข้าพเจ้าบ่มีหน้าตีไปตัดสินลงไต่คนตีบ่ใจผู้เจือตีเป็นเหมือนคนนอกนั้น พระเจ้าจะเป็นผู้ตัดสินลงไต่คนนอกเอง แต่หมู่ท่านจะตองตัดสินลงไต่คนในหมู่ของท่านบ่ใจกา อย่างตีมีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า “หรือใส่คนตีจาอันออกไปจากหมู่ท่านเหยเน้อ” ††

ถ้ามีปัญหากันก็หรือบ่องผู้เจือตัดสิน

6 ถ้าคนใดในหมู่ท่านเป็นถ้อยเป็นความก้น เยาะหยิ่งเก้อไปหรือคนตีบ่เจือพระเจ้าตัดสิน แทนตีจะหรือคนของพระเจ้าตัดสิน หรือ 2 หมู่ท่านบ่ฮู้กา ว่าคนของพระเจ้าจะเป็นผู้ตัดสินคนในโลก จาอันถ้าหมู่ท่านจะเป็นผู้ตัดสินคนในโลกนี้ แล้วเป็นจาใดถึงตัดสินเรื่องหน้อยๆ จาอีบ่ได้ 3 แล้วหมู่ท่านบ่ฮู้กา ว่าหมู่เอาจะเป็นผู้ตัดสินหมู่ กุตสวรรค์ ของพระเจ้า ถ้าเป็นจาอัน หมู่เอาตีจะตองตัดสินเรื่องตีเกิดขึ้นในชีวิตนี้แหมสัคมอกไต่ 4 จาอัน ถ้าหมู่ท่านเป็นถ้อยเป็นความก้น หมู่ท่านจะเอาเรื่องหมู่นี้ไปหรือคนตีหมู่สมาชิก คริสตจักร บ่นับถือตัดสินหรือกา 5 ตีข้าพเจ้าเขียนจาอี ก็เพื่อหรือหมู่ท่านละอายใจ ในหมู่ท่านบ่มีไต่ตีมีพญาปัญญาบ่ตองตัดสินเรื่องพิดเถียงกัในหมู่บ่องผู้เจือได้เลยกา 6 แทนตีจะเป็นจาอัน ก็กลับเป็นว่า บ่องผู้เจือจะตองไปขึ้นโองขึ้นศาลว่าความก้นต่อหน้าคนตีบ่ใจผู้เจือกา 7 แต่ๆ แล้ว เมื่อหมู่ท่านเป็นถ้อยเป็นความก้นก็แสดงว่าจิตวิญญาณหมู่ท่านก็ก้านแล้ว เยาะหยิ่งบ่ยอมหรือเขาเยาะพิดต่อท่านเหย กาว่ายอมหรือเขาไก่อ่เหยเลยบ่ตีกว่ากา 8 แต่หมู่ท่านก็เยาะพิดต่อกัน กับไก่อ่กันถึงแมจะเป็นบ่องผู้เจือตีต่าย

9 หมู่ท่านก็ฮู้อยู่แล้วว่า คนตีจะบ่มีส่วนแบ่งใน แผ่นดินของพระเจ้า บ่ตีจตุตัวเก่านี คนตีล่องประเวณี คนตีกราบไหว้ฮูปเคารพ คนตีพิดพิวพิดเมียบคนอื่น บ่จายขายตัว กาว่าคนตีอีกเพศเดียวกัน 10 คนขี้ล็ก คนขี้โลก คนขี้เมา คนอู้ใส่ฮ้ายป้ายสีคนอื่น คนขี้โกง คนหมู่ตีเนาะจะมีวันได้ส่วนแบ่งในแผ่นดินของพระเจ้า 11 มีบางคนในหมู่ท่านเคยเป็นจาอี แต่พระเยซูได้ช่วยล้างหมู่ท่านหรือบ่รสุกแล้ว พระเจ้าได้เยาะหรือหมู่ท่านเป็นคนถูกตองต่ามธรรมโดยนามของพระเยซูคริสต์ องค้พระผู้เป็นเจ้า กับโดยพระวิญญาณของพระเจ้าของเฮา

ใจตีตัวของท่านเพื่อหรือเกียรติพระเจ้า

12 บางคนฮู้ว่า “ข้าพเจ้ามีสิทธ์เยาะอะหยิ่งก็ได้” ก็แต่ บ่ใจกัอย่างตีข้าพเจ้าเยาะนั้นจะเป็นประโยชน์ ข้าพเจ้ามีสิทธ์เยาะอะหยิ่งก็ได้ แต่ข้าพเจ้าจะบ่ยอมเป็นขี้ขายของอะหยิ่งเลย 13 บางคนฮู้ว่า “ของกัก็มิสาหรับตอง กับตองกัมีไว้สำหรับของกั” ก็แต่อยู่ แต่พระเจ้าจะทำลายติงสองอย่างนี้ไป ตัวของเฮานั้นก็บ่มีไว้สำหรับก้านเยาะบาปตางเพศ แต่มีไว้สำหรับฮับใจองค้พระผู้เป็นเจ้า กับองค้พระผู้เป็นเจ้าก็มิไว้สำหรับปกครองตัวของเฮา 14 พระเจ้าเยาะหรือองค้พระผู้เป็นเจ้าเป็นขึ้นจากความต่ายจาใด พระองค้ก็จะเยาะหรือหมู่เอาเป็นขึ้นจากความต่ายโดยฤทธิ์อำนาจของพระองค์จาอัน

15 หมู่ท่านฮู้แล้วบ่ใจกา ว่าตัวของหมู่ท่านเป็นส่วนต่าๆ ของตัวพระคริสต์ ย้อนจาอัน ข้าพเจ้าจะเอาส่วนหนึ่งส่วนใดของพระคริสต์ไปอ่วมล้นบนอกกับแม่หญิงขายตัวกา ห้ามหรือเป็นจาอันเน้อ 16 หมู่ท่าน

† สำเนาโบราณบางฉบับมีกัว่า “ของเฮา”

†† 5:12-13 อรุ. 13:5;17:7

บรู๊กา ว่าป้อจายตี้อวมหลับนอนกับแม่ญิงชายตัวก็กายเป็นคนๆ เดียวกันกับนาง ย้อนพระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า “ตึงสองคนจะกายเป็นคนๆ เดียวกัน” †17 แต่ส่วนคนที่ผูกพันกับองค์พระผู้เป็นเจ้า จิตวิญญาณของเขาก็เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระองค์

18 หื้อหนีเหี้ยจากก้านเยี้ยะบาปต่างเพศ ความบาปอย่างอื่นที่คนเยี้ยะกันนั้นเป็นบาปนอกตัว แต่คนที่เยี้ยะบาปต่างเพศนั้นก็เยี้ยะบาปต่อตัวของตัวเก๋ 19 หมู่บ้านบรู๊กา ว่าตัวของหมู่บ้านเป็น *พระวิหาร* ของ *พระวิญญาณบริสุทธิ์* ที่อยู่ในตัวของหมู่บ้าน เซ็งพระเจ้าได้หื้อกับหมู่บ้านไว้ จาอินตัวของบ้านจึงบ่ได้เป็นของบ้าน แต่เป็นของพระเจ้า 20 ย้อนพระเจ้าได้ซื้อหมู่บ้านมาแปงขนาด จาอินหื้อใจตัวของหมู่บ้านหื้อเกียรติพระเจ้าตื้อ

กำสอนเรื่องเป็นผัวเป็นเมีย

7 เรื่องตีหมู่บ้านเขียนมาถามข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าขอตอบว่า “ก้านตีป้อจายบ่มีอะหยังกับแม่ญิงเลยก็ดีแล้ว” 2 แต่ย้อนว่ามีก้านเยี้ยะบาปต่างเพศนิก จาอินป้อจายก็สมควรมีเมียของตัวเหี้ย กับแม่ญิงก็สมควรมีผัวของตัวเหี้ย 3 ป้อจายก็หื้อมีความสัมพันธ์ต่างเพศกับเมียของตัวตามสมควร กับคนเป็นเมียก็หื้อมีความสัมพันธ์ต่างเพศกับผัวของตัวตามสมควร 4 ตัวของคนเป็นเมียบ่ได้ใจของนาง แต่เป็นของผัว อย่างเดียวกันตัวของคนเป็นผัวก็บ่ได้ใจของเขา แต่เป็นของเมีย 5 ควรตื้อมีเพศสัมพันธ์กันตามปกติ นอกจากตึงสองจะตกลงกันสักหว่างนึ่ง เบื่อจะถวายตัวในก้านอธิษฐาน แล้วก่อยบีกมาอยู่่วมกันแหม เบื่อตื้อนึ่งจะได้บ่ถูก *ซาต่าน* ล่อลวงหื้อเหี้ยะผิดย้อนตื้อนึ่งได้ 6 ตื้อข้าพเจ้าบอกจาอินบ่ได้กำสั่ง แต่เป็นก้านอนุญาตตื้อจะงดมีเพศสัมพันธ์กันตามแต่ใจของตื้อนึ่ง 7 แต่ๆ แล้วข้าพเจ้าโค่อยากหื้อกื้อคนเป็นโสดเหมือนข้าพเจ้า แต่กื้อคนก็มีของประทานของตัวตามตีพระเจ้าหื้อ คนนึ่งมีอย่างนึ่ง แหมคนก็มีแหมอย่างนึ่ง

8 ข้าพเจ้าขอออกคนตีบ่ได้แต่งงาน กับหมู่แม่หม้ายว่า ก้านตีหมู่เขาเป็นเหมือนข้าพเจ้าก็ดีแล้ว 9 แต่ถ้ออดใจบ่ได้ก็แต่งงานเหี้ยตื้อจะย้อนแต่งงานเหี้ยก็ดีเหลือตื้อจะมีใจสลัดตี้นหา

10 ส่วนคนตีแต่งงานแล้ว ข้าพเจ้าขอสั่งตื้อตามตีองค์พระผู้เป็นเจ้าสั่งว่า แม่ญิงตีแต่งงานแล้ว ห้ามละผัวของตัวไป 11 แต่ถ้านางเลิกกับผัวก็หื้ออยู่เป็นโสดเหี้ย บ่ออื่นก็หื้อบ่ไปคืนตีกับผัวอย่างเก๋ ฝ่ายคนเป็นผัวก็ห้ามหย่ากับเมียเน่อ

12 ข้าพเจ้าขอออกกับคนอื่น ๆ ว่า (ข้าพเจ้าอุ้คนเดียว องค์พระผู้เป็นเจ้าบ่ได้บอก) ถ้าบ่ได้อ่อนผู้เจือคนใดมีเมียบ่ได้เจือวางใจ *พระคริสต์* กับนางก็โค่อยู่กับเขาต่อไป เขาก็ห้ามหย่ากับนางเน่อ 13 ถ้าผู้เจือแม่ญิงคนใดมีผัวตีบ่เจือวางใจพระคริสต์ กับผัวของนางก็โค่อยู่กับนางต่อไป นางก็ห้ามหย่ากับเขาเน่อ 14 ย้อนว่าก้านตีผัวอยู่กับเมียบ่ได้เป็น ผู้เจือ ก็เยี้ยะหื้อผัวตีบ่เจือบริสุทธิ์ กับก้านตีเมียบ่ได้กับผัวตีบ่เป็น ผู้เจือ ก็เยี้ยะหื้อเมียบ่ได้เจือบริสุทธิ์เหมือนกัน ถ้าบ่จาอิน ลูกๆ ของหมู่เขา ก็จะเป็นมกลิน แต่แต่ๆ ตื้อนึ่งลูกๆ ของหมู่เขาก็บริสุทธิ์แล้ว 15 แต่ ถ้าคนตีบ่เจือโค่หย่า ก็หื้อเขาหย่ากันเหี้ย ถ้าเป็นจาอินคนตีบ่เป็นผู้เจือก็ บ่ได้ผูกมัดอะหยังกับเขาแหมแล้ว ย้อนว่าพระเจ้าฮื้อหมู่เขาหื้ออยู่กันอย่างสงบสุข 16 คนตีเป็นเมีย จะฮื้อได้จาใจว่าตื้อนึ่งจะจิวหื้อ รอดป็นบาปได้ขบ่ได้ กับคนตีเป็นผัวจะฮื้อได้จาใจว่าตื้อนึ่งจะจิวหื้อ เมียรอดป็นบาปได้ขบ่ได้

ใจจิตตามตีพระเจ้าตี้อองมา

17 แต่จาใดก็ตาม องค์พระผู้เป็นเจ้ากำหนดหื้อแต่ละคนมีสภาพเป็น นจาใด ก็หื้อเขาบ่อใจตี้อยู่ในสภาพอย่างนั้นตามตีพระเจ้าตี้อองมานี้ เป็นกฎตีข้าพเจ้าสั่งไว้ใน *คริสตจักร* ตึงหมด 18 ถ้าป้อจายคนไหนตีพระเจ้าฮื้อ ได้เข้า *พิธีสุหนัต* แล้ว เขาก็บ่ต้องไปลบฮอยสุหนัตตีเยี้ยะ

† 6:16 *ปฐม. 2:24*

มา กาว่าถ้าป้อจายคนไหนตีพระเจ้าฮื้อยังบ่ได้เข้าพิธีสุหนัต ก็ บ่ต้องไปเข้าละเน่อ 19 ย้อนว่าก้านเข้าพิธีสุหนัตกาว่าบ่ได้เข้านั้น ก็บ่ได้ สำคัญอะหยัง แต่ตีสำคัญคือก้านเยี้ยะตาม *บทบัญญัติ* ของพระเจ้า 20 ตื้อนึ่งตีพระเจ้าฮื้อไผมาอย่างใด ก็หื้ออยู่ในสภาพอย่างอื่น 21 พระเจ้าฮื้อตื้อนึ่งตี้อยู่เป็นขี้ออยู่กา ก็บ่ต้องเป็นกั๊งวลในเรื่อง นั้นเลย แต่ถ้อหมู่ตื้อนึ่งมีโอกาศตี้อองมีฮื้อสะได้ ก็หื้อใจสิริตี้นเหี้ย 22 ย้อนว่าไฟตี้อยู่เป็นขี้อ ตื้อนึ่งตี้องค้พระผู้เป็นเจ้าฮื้อองมา เขาก็กายเป็นคน มีฮื้อสะขององค์พระผู้เป็นเจ้า อย่างเดียวกันกับคนตี้อองมีฮื้อสะอยู่แล้ว ตื้อนึ่งตี้องค้พระผู้เป็นเจ้าฮื้อองมา เขาก็กายเป็นขี้อของพระคริสต์ 23 พระเจ้าฮื้อหมู่ตื้อนึ่งมาแปงนักษขนาด จาอินห้ามเป็นขี้อของคนเน่อ 24 บ่ได้อองตึงหลาย พระเจ้าฮื้อหมู่ตื้อนึ่งมาในสภาพไฟ ก็หื้ออยู่ในสภาพ นั้นต่อหน้าพระเจ้าเน่อ

ปัญหาเกี่ยวกับก้านแต่งงาน

25 สำหรับคนตี้อยู่บ่ได้แต่งงานนั้น ถ้าตื้อนึ่งบ่ได้มาจากองค์พระผู้ เป็นเจ้า แต่ข้าพเจ้าขอออกกำก็ดีน่อยตื้อจะในฐานะตี้อองข้าพเจ้าเป็นคน ตื้อนึ่งใจได้โดยความเมตตาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า 26 ย้อนความยุ่งยาก ตื้อนึ่งมีอยู่บ่ได้เดี่ยวนี ข้าพเจ้าก็ดีแล้วตี้อองหมู่ตื้อนึ่งจะอยู่อย่างตี เป็นอยู่ 27 ถ้าตื้อนึ่งมีเมียบ่ได้ ก็บ่ต้องเลิกกัน ถ้าตื้อนึ่งยังมีเมียบ่ได้ ก็บ ่ต้องเซาะละ 28 ถ้าจะแต่งงานก็บ่ได้เหี้ยะผิดอะหยัง ถ้าแม่ญิงตี้อยู่ บ่ได้แต่งงานจะแต่งงาน ก็บ่ได้เหี้ยะผิดเหมือนกัน แต่คนตีแต่งงาน แล้ว ก็จะมีปัญหาสะปะสะเปิด ข้าพเจ้าบ่ออยากหื้อหมู่ตื้อนึ่งปัญหาหมู่ นี้ 29 บ่ได้อองตึงหลาย ข้าพเจ้าหมายถึงว่า เวลาเหลือบ่มีแล้ว จาอิน ตึงแต่บ่ไปหื้อคนตีมีเมียบ่ได้ ใจจิตเหมือนยังบ่มีเมียบ่ได้ 30 คนตี โศกเศร้า ก็หื้อเหี้ยะเหมือนคนบ่ได้โศกเศร้า คนตีโค่หิว ก็หื้อเหี้ยะ เหมือนคนบ่มีความสุข คนตีชื้อข้าวของมา ก็หื้อเหี้ยะเหมือนบ่ได้เป็น เจ้าของสิ่งนั้น 31 กับคนตีใจของของโลกนี้ ก็เยี้ยะเหมือนบ่ได้ใจมีน อย่างเต็มตี ย้อนโลกตี้อยู่บ่ได้เดี่ยวนีกำสั่งจะล่องบ่ไป

32 ข้าพเจ้าบ่ออยากหื้อหมู่ตื้อนึ่งเป็นห้วงอะหยัง ป้อจายตี้อยู่ แต่งงานก็เอาใจใส่กับก้านงานขององค์พระผู้เป็นเจ้า เบื่อจะเหี้ยะ หื้อองค์พระผู้เป็นเจ้าบ่อใจ 33 แต่ป้อจายตีแต่งงานแล้วก็เอาใจใส่ใน สิ่งตี้อยู่ของโลกนี้ เบื่อจะเหี้ยะหื้อเมียบ่อใจ 34 เราจิงต้องแบ่งความ สนใจออกเป็นสองฝ่าย แม่ญิงตี้อยู่บ่ได้แต่งงาน กาว่าแม่ญิงตี้อยู่ เกย มีผัวก็เอาใจใส่กับงานขององค์พระผู้เป็นเจ้า เบื่อตี้นางจะได้เป็นผู้ บริสุทธ์ตีงกายตีงใจ แต่ส่วนแม่ญิงตีแต่งงานแล้วก็เอาใจใส่ในสิ่งตี ้อยู่ของโลกนี้ เบื่อจะเหี้ยะหื้อผัวบ่อใจ 35 ตื้อข้าพเจ้าอุ้จาอินนี้ ก็บ่อโค่ ใจยหมู่ตื้อนึ่ง บ่ได้เอาห้วงมากองค้อหื้อเน่อ แต่เบื่อจะหื้อหมู่ตื้อนึ่งเหี้ยะ ในสิ่งตี้อยู่ตื้อนึ่ง กับถวายตัวฮื้อใจพระเจ้าโดยบ่ห้วงหน้าห้วงหลังเลย

36 ส่วนป้อจายตี้อองแล้วแต่ยังบ่ได้แต่งงาน ตื้อมาถ้อเขาตี้อองว่าเขา เยี้ยะบ่สมควรต่อกื้อมัน แล้วเขากนต่อตี้นหาของตัวบ่ได้ กับเขากัด ว่าเขาสมควรแต่งงานได้แล้ว ก็หื้อเขาแต่งงานตี้อองตามตีเขาตื้อนึ่งเหี้ย ย้อนบ่ได้เป็นบาปอะหยัง 37 แต่ถ้อเขาตีงใจแต่ๆ กับบ่มีความจำเป้นตี จะตื้อนึ่งแต่งงาน แล้วบ่ได้ตื้อนึ่งอยู่ในตี้นหาของตัว กับตัดสินใจตี้อยู่ ตื้อนึ่งแต่งงานกับกื้อมันของเขา เขาก็เหี้ยะตี้อองแล้ว 38 จาอิน ป้อจายตี แต่งงานกับกื้อมันของตัวก็เป้นสิ่งตี้อยู่ แต่คนตี้อยู่แต่งงานกับกื้อ มันนั้นตี้อยู่เป้นสิ่งตี้อยู่เหลือ

39 แม่ญิงตีแต่งงานแล้ว ก็ถ้อว่าผูกมัดกับผัวไป จันแต่ตี้อองผัวยังมี วิตอยู่ แต่ถ้อผัวตายไป นางก็มิฮื้อสะตี้อองแต่งงานกับไฟก็ได้ตามตี ตื้อนึ่งก้าน แต่ตื้อนึ่งเป็นผู้เจือในองค์พระผู้เป็นเจ้าเน่อ 40 แต่ข้าพเจ้าก็ดี ว่าถ้านางอยู่คนเดียวเหี้ย ก็จะเป็นสุขเหลือ กับข้าพเจ้าก็ดีว่าตี้อองข้าพเจ้า เน่นจาอิน ก็มาจากพระวิญญาณของพระเจ้า

ของก้นตี้อองหื้ออุปเคารพ

8 ข้าพเจ้าขออุ้ถึงของก้นตี้อองไปปูจาอุปเคารพแล้ว เขาถ้อคนก็ฮื้อ อยุ่ว่า “กื้อๆ คนตี้อยู่” ความฮื้อจาอินนั้นก็เยี้ยะหื้อคนก็ดีว่า

ตัวเขานั้นยิ่งใหญ่ แต่ความอึกนั้นเสริมสร้างคนหือดีขึ้น² ถ้าไฟก็คิดว่าตัวเขานั้นอู่จะหยั่งแล้ว แต่ๆ คนนั้นยังบ่อยู่ในสิ่งทีเขามควรจะอู่³ แต่ถ้าไฟอึกพระเจ้า พระเจ้าก็อู่จิกคนนั้น

⁴ จาอัน กำนกั้นของกั้นทีเอาไปปุจาอุปเคารพแล้วนั้น เขาอู่อยู่แล้วว่า “อุปเคารพในโลกนี้เป็นสิ่งตีบมีสาระ” กับ “เขาอู่ว่ามีพระเจ้าแต่อยู่องค์เดียวแต่อาอัน”⁵ เถิงแม้ว่าจะมีตีเขาอู่กั้นว่า “เทพเจ้า” อยู่มัก บ่ว่าจะอยู่ในตองฟ้า กวว่าในโลก แต่ๆ แล้วมีเทพเจ้ากว่าพระนั้น พระนี้เต็มไปหมด⁶ แต่สำหรับเขาแล้วมีพระเจ้าแต่องค์เดียวคือพระบิดา ตีสร้างกู่สิ่งกู่อย่าง กับจิตเขาอู่อยู่เพื่อพระองค์ เขามีองค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวแต่อาอันคือพระเยซูคริสต์ ตีพระเจ้าสร้างกู่สิ่งกู่อย่างผ่านตางพระองค์ กับเขาก็มีจิตอยู่โดยผ่านตางพระองค์ตวย

⁷ แต่บ่ใช้กู่คนที่มีความอู่อาอี[†] บางคนตีเกลยบก็อู่อุปเคารพ เมื่อเขากั้นของกั้นตีเกลยเอาไปปุจาอุปเคารพ เขาก็ยังกิดว่าเป็นของกั้นทีปุจาอุปเคารพตีมีจิตแต่ๆ จิตสำนึกของเขายังอ่อนแออยู่ เขาเลยอู่สึกว่าเขาเป็นมกลินทีไปกั้นของกั้นจาอัน⁸ แต่ของกั้นบ่ได้เหยะหือเอาติดสนิทกับพระเจ้า ถ้าเอาบ่กั้น เขาก็บ่ได้ตีขึ้น ถ้ากั้นก็บ่ได้ด้อยลง⁹ แต่หละวงหือตี ห้ามหือสิทธ์ของหมู่ต่านตีจะกั้นกว่าบ่กั้น เหยะหือบีน้องผู้เจือตียังบ่เข้มแข็งเตื่อตองหลงไปเน่อ¹⁰ ย่อนว่าถ้าเขาหมู่บั้นหันต่านตีมีความอู่หนักเหลือ กั้นของกั้นในวิหารของอุปเคารพ หมู่เขาจะบ่ก้ำกั้นของกั้นทีปุจาอุปเคารพตวยกา เถิงแม้ว่าจิตสำนึกของหมู่เขบอกว่าเป็นสิ่งตีผิด¹¹ ก็จะทำยเป็นว่า บีน้องตีมีความเจือบ่เข้มแข็งตี *พระคริสต์* ได้สละชีวิตเพื่อเขาหมู่บั้น จะตองฉิบหายไปย่อนความอู่ของต่าน¹² เมื่อต่านได้เหยะบาบต่อบีน้องผู้เจืออาอี กับเหยะหือจิตสำนึกของเขตีอ่อนแอในความเจือตองเสียไป ต่านก็ได้เหยะบาบต่อพระคริสต์ตวย¹³ ย่อนจาอัน ถ้ากำนกั้นของกั้นเหยะหือบีน้องผู้เจือของข้าพเจ้าหลงผิด ข้าพเจ้าก็จะบ่กั้นจิ้นแหลมต่อไป เปื่อว่าข้าพเจ้าจะได้บ่เป็นต้นเหตุเหยะหือหมู่เขาเหยะบาบ

สิทธ์ของเอาตีเป็น *อัครทูต*

9 ข้าพเจ้ามีอิสระแล้วบ่ใช้กา ข้าพเจ้าเป็นอัครทูตบ่ใช้กา ข้าพเจ้าหันพระเยซูขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเอาแล้วบ่ใช้กา กับหมู่ต่านมาเป็นผู้เจือก็ย่อนกำนงานขององค์พระผู้เป็นเจ้าตีเหยะผ่านตางข้าพเจ้าบ่ใช้กา² เถิงแม้ว่าคนอื่นบ่ยอมฮับว่าข้าพเจ้าเป็นอัครทูต แต่หมู่ต่านยอมฮับข้าพเจ้าแต่ๆ ย่อนว่าจิตของหมู่ต่านก็เป็หลักฐานว่าข้าพเจ้าเป็นอัครทูตขององค์พระผู้เป็นเจ้า

³ ถ้ามีไฟสอบสวน ข้าพเจ้าก็จะตอบเขาอาอี คือ⁴ เขาบ่มีสิทธ์ตีจะฮับข้าฮับน้ำจากบีน้องผู้เจือกา⁵ เขามีสิทธ์ตีจะปาเมยตีเป็นบีน้องผู้เจือไปหันไปนี้ตวย เหมือนอย่างอัครทูตคนอื่นๆ ติงบีน้องๆ ของพระเยซูขององค์พระผู้เป็นเจ้า กับอย่างเปโตรบ่ใช้กา⁶ กวว่ามีก้ำข้าพเจ้ากับบารนาบัสแต่อาอัน ตีตองเหยะก้านเพื่อหาเสียงตัวเก่า⁷ มีทหารตีไหนฟ่องจ่ายก้ำจ้างหือตัวเก่า มีไฟฟ่องตีเหยะสวนองุ่นแล้วบ่กั้นองุ่นในสวนของตัว กับมีไฟฟ่องตีเสียงฝูงแกะแล้วบ่กั้นนมแกะตีตัวเสียง

⁸ ตีข้าพเจ้าอู่อาอีก็มิหือหันในจิตประจำวันของแต่ละคน *บทบัญญัติ* ก็มีเขียนเถิงเรื่องจาอีไว้บ่ใช้กา⁹ ย่อนในบทบัญญัติของโมเสสมิเขียนไว้ว่า “บตีเอาเตะกรือคอบปากจัวตีกำลังนวดข้าวอยู่”^{††} หมายความว่าพระเจ้าเป็นห้วงจัวกา¹⁰ ตีพระองค์บอกจาอันก็เพื่อเอาบ่ใช้กา ก้าเขียนนั้นก็เขียนไว้เพื่อเอานั้นเนาะ ย่อนติงคนไกลนากับคนนวดข้าว เหยะไป ก็หวังว่าจะได้ฮับส่วนแบ่งจากกำนเก็บเกี่ยว¹¹ ถ้าเขาหว่านสิ่งตีๆ ตางจิตวิญญานหือกับหมู่ต่าน แล้วเขาจะเก็บเกี่ยวของกั้นของใจจากต่านบ่ได้กา¹² จาอัน ถ้าคนอื่นยังมีสิทธ์ตีได้ฮับผลประโยชน์จากหมู่ต่าน เขาก็มีสิทธ์หนักเหลือนั้นแหลมบ่ใช้กา

แต่เอาบ่เคยใช้สิทธ์นี้เน่อ เขายอมกนกู่อย่างเพื่อเขาจะได้บ่ไปขัดขวางข้าพเจ้าเรื่องพระเยซูคริสต์¹³ ต่านอู่แล้วบ่ใช้กาว่า หมู่ตีเหยะก้าน

[†] ความอู่อาอี อ่างเถิง ความอู่ที่ก้วยกับอุปเคารพเป็นสิ่งตีบ่แต่จริง ^{††} 9:9 ธรบ. 25:4

ใน *พระวิหาร* ก็ได้กั้นของกั้นจากพระวิหาร กับคนตีฮับใจตีแต่ันปุจาาก็ได้ฮับส่วนแบ่งจากเครื่องปุจาบนแต่ันนั้นตวย¹⁴ ก็เป็อย่างเดียวกัน องค์พระผู้เป็นเจ้าสั่งว่า คนตีบอก *ข้าวดิ* ก็สมควรได้ฮับกำนเลี้ยงจิตจากคนตีได้ฮับประโยชน์จากข้าวดินั้น

¹⁵ แต่ข้าพเจ้าบ่ได้ใช้สิทธ์หมู่บั้น กับข้าพเจ้าก็บ่ได้เขียนจาอีเพื่อหือเขาเหยะจาอันกับข้าพเจ้า หือข้าพเจ้าต่ายเหย็ดเหลือตีจะหือไฟเอาความภูมิใจของข้าพเจ้าไป¹⁶ แม้แต่เมื่อข้าพเจ้าบอกข้าวดิ ข้าพเจ้าก็บ่ได้ฮอดในเรื่อนี้ ย่อนว่าเป็นหน้าตีของข้าพเจ้าตีจะตองบอก ถ้าบ่บอกความฉิบหายก็จะกิดกับข้าพเจ้า¹⁷ ถ้าข้าพเจ้าแต่ันใจตีจะบอกข้าวดิ ข้าพเจ้าก็จะได้ฮับรางวัล แต่ถ้าบ่แต่ันใจ ข้าพเจ้าก็เหยะไปต่ามหน้าตีตีได้ฮับมอบหมายหือแต่อาอัน¹⁸ แล้วข้าพเจ้าจะได้ฮับรางวัลอะหยังรางวัลนี้ก็คือ ความภูมิใจตีข้าพเจ้าได้ฮับมอบหมายหือบอกข้าวดิโดยบ่ได้กิดก้ำจ้าง เปื่อจะได้บ่ตองใช้สิทธ์จากกำนบอกข้าวดินั้น

¹⁹ ข้าพเจ้าบ่ได้เป็นชี้ข้าไฟ แต่ข้าพเจ้าก็ย้อยอมเป็นชี้ข้าของกู่คนเปื่อจะหือมีคนมักที่สุดเข้ามาหาพระเยซูคริสต์²⁰ ต่อนต้อยู่กับหมู่จาวยิว ข้าพเจ้าก็อยู่อย่างจาวยิว เปื่อจะได้เข้ามา ต่อนต้อยู่กับหมู่คนตีอยู่ใต้บทบัญญัติ เถิงแม้ข้าพเจ้าบ่ได้อยู่ใต้บทบัญญัติ แต่ข้าพเจ้าก็ย้อยอมเหยะต่ามบทบัญญัติเปื่อจะได้คนตีอยู่ใต้บทบัญญัตินั้นมา²¹ ก็อย่างเดียวกัน เมื่ออยู่กับหมู่ *คนต่างจ่าด* ข้าพเจ้าก็อยู่เหมือน *คนต่างจ่าด* ตีบ่ก้อบทบัญญัติของจาวยิว เปื่อจะได้หมู่เขามา (บ่ใช้ว่าข้าพเจ้าบ่เหยะต่ามบทบัญญัติของพระเจ้า แต่แต่ๆ แล้วข้าพเจ้าอยู่ใต้บทบัญญัติของพระเยซูคริสต์แต่ัน)²² เมื่ออยู่กับหมู่ตีบ่เข้มแข็งในความเจือ ข้าพเจ้าก็เหยะเหมือนหมู่เขา เปื่อหือได้หมู่เขามา ข้าพเจ้ายอมตีจะเหยะเหมือนคนกู่แบบ เปื่อว่าข้าพเจ้าจะได้จួយบางคนหือ *รอดปีนบาบได้ข* ได้ฟ่อง²³ ข้าพเจ้ายอมเหยะกู่สิ่งนี้เพื่อข้าวดินั้น กับเปื่อข้าพเจ้าจะได้มีส่วนได้ฮับปอนในข้าวดินั้นตวย

²⁴ หมู่ต่านอู่แล้วบ่ใช้กา ในกำนเล่นแข่งนั้น กู่คนก็เข้าแข่งได้ แต่มีคนเดียวแต่อาอันตีจะได้ฮับรางวัล จาอัน ต่านตีต้องล่นหือเหมือนคนตีจะเอารางวัลหือได้²⁵ มักก็ฟ้ากู่คนตีต้องเอาแต่เอาว่าในกำนเฟือกฮ้อมหือมักๆ เปื่อจะได้รางวัลเป็นมงกุฎดอกหญ้าตีเหย็ดแห่งได้ แต่เอาเหยะเปื่อมงกุฎตีบ่มีวันเหย็ดแห่งเลย²⁶ จาอันข้าพเจ้าบ่ได้สนโดยบ่มีเป้าหมาย ข้าพเจ้าบ่ได้สู้เหมือนนักมวยตีตีลม²⁷ แต่ข้าพเจ้ายอมฮับความตึกยากเปื่อเฟือกตัวหือเข้มแข็งจนควบคุมมันได้ ย่อนว่าเมื่อข้าพเจ้าออกไปบอกข้าวดิหือคนอื่นแล้ว ข้าพเจ้าจะได้บ่ถูกตัดสิทธ์ในกำนเข้าแข่งขัน

เปาโลเตื่อเรื่องอุปเคารพ

10 บีน้องติงหลาย ข้าพเจ้าขอหือหมู่ต่านกิดเถิงต่อนตือป้ออีย แม่หม่อนของเอาได้ตวยโมเสสไป หมู่เขาอู่ใช้กำนปกบ้องของเมฆ[‡] กับได้เดี่ยวลัดทะเลไปกู่คน^{‡‡} เหมือนว่าหมู่เขาได้ฮับ *บัพติสมา* ภายใต้เมฆกับในทะเลนั้น แล้วหมู่เขาก็กลายเป็นผู้ติดตามโมเสสกู่คน³ หมู่เขาได้กั้นของกั้นตีบจากสวรรค์อย่างเดียวกัน⁴ กับได้กั้นน้ำตีบจากสวรรค์เหมือนกันกู่คน ย่อนว่าหมู่เขาได้กั้นน้ำตีไหลออกมาจากบ่าหินศักดิ์สิทธ์ก้อนใหญ่ตีไปกับเขา ป่าหินนั้นก็คือ *พระคริสต์*⁵ แต่พระเจ้าก็ย้อยบ่บ่ใจคนส่วนใหญ่ในหมู่เขา หมู่เขาจึงตองต่ายเหย็ดเบอะเหย็ดเน่ออยู่ในดินแดนทรกั้นดาด

⁶ เรื่อนี้ก็เป็นตัวอย่างเตื่อหมู่เขา เปื่อหือเอามิใช้ใค้อยากในสิ่งตีบ่ตี้อย่างคนหมู่บั้น⁷ หมู่ต่านห้ามกราบไหว้อุปเคารพเหมือนตีบางคนในหมู่เขาเหยะกั้น อย่างตีมีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า “หมู่คนนั้นนึ่งลงกั้นกับตี้ม แล้วก็ลุกขึ้นมาเตื่นๆ ฟ้อนๆ มั่วสุมตางเพศ”^{‡‡‡} หมู่เขาห้ามเหยะบาบตางเพศเหมือนตีบางคนในหมู่เขาเหยะกั้น แล้วก็ตองต่ายในวันเดียวกันเถิงสองหมื่นสามปีนคน⁹ หมู่เขาห้ามลองตีพระคริสต์เหมือนตีบางคนในหมู่เขาเหยะกั้น แล้วก็ตองโดนจูกต่าย¹⁰

[‡] 10:1 อพย. 13:21-22 ^{‡‡} 10:1 อพย. 14:22-29 ^{‡‡‡} 10:7 อพย. 32:6

หมู่ต๋านห้ามจ่มเหมือนตีบางคนในหมู่เขาจ่มกัน จันพระเจ้าต้องส่งทูตมาฆ่าหมู่เขา 11 เหตุการณ์หมู่นี้เกิดขึ้นกับหมู่เขาเปือเป็นตัวอย่างเตือนคนอื่น กับได้เขียนเอาไว้เพื่อเตือนเขาที่อยู่ในยุคใกล้สิ้นโลก 12 จาอัน ไฟที่คิดว่าตัวเย็นมั่นคงในความเชื่อดีแล้ว ก็หือหะวังหือดี จะได้ไปโค้นลงไป 13 กำนลองใจตั้งหมตี่เกิดขึ้นกับหมู่ต๋านก็ไม่ได้ต่างจากตีเกยเกิดขึ้นกับคนตังหลายมาแล้ว แต่พระเจ้าสัตย์ซื่อ พระองค์จะเปื่อยอมหือหมู่ต๋านถูกลงใจเกินกำลังของหมู่ต๋านที่จะทนได้ พระองค์จะหือตางออกกับหมู่ต๋าน เปือหมู่ต๋านจะทนได้

14 จาอัน เปือนตีฮักเหย หือหนีจากกำนบถืออุปเคารพเนื่อ 15 ข้าพเจ้าอุกับหมู่ต๋านอย่างอุกับคนตีมีปัญญา หือหมู่ต๋านคิดเอาคนเดียวเตื่อในสิ่งตีข้าพเจ้าอุ 16 เมื่อเขาขอบพระคุณพระเจ้าต่อกันจากถ้อยในโต๊ะของพระองค์ † เขาก็มีส่วนอ่วมในเลือดของพระคริสต์ บัใจกา กับเมื่อเขาบักินเข้าขนมปัง เขาก็มีส่วนอ่วมในตัวของพระคริสต์ตวยบัใจกา 17 เล็งแม่หมู่เขามีอยู่หลายคนก็ตำ แต่ย่อนมีเข้าขนมปังก้อนเดียวตีหมู่เขากันตวยกัน เขาจึงได้ก่ายเป็นตัวเดียวกัน

18 หือพ่อจาวอิสราเอลเห็นเตื่อ คนตีกินของปุจาแล้ว ก็มีมีส่วนอ่วมในกำนถวยเครื่องปุจาพระเจ้าตีแต่ปุจาตวยบัใจกา 19 ตันอุก่อว่าข้าพเจ้าหมายเล็งจะหยัง หมายความว่าของกินตีเอาไปปุจาอุปเคารพแล้วนั้นมิถ้ากา อุปเคารพนั้นสำคัญกว่าใด 20 บัใจเนื่อ ข้าพเจ้าหมายเล็งว่า เครื่องปุจาตีหมู่เขาเอามาปุจาอุปเคารพนั้นก็ได้ปุจาฝ บัใจพระเจ้า ข้าพเจ้าบ่ออยากหือหมู่ต๋านมีส่วนอ่วมจะหยังกับผีหมู่ต๋าน †21 หมู่ต๋านจะกินจากถ้อยขององค์พระผู้เป็นเจ้า กับกินจากถ้อยของผีตวยกันไม่ได้ จะกินอ่วมโต๊ะขององค์พระผู้เป็นเจ้า กับโต๊ะของผีตวยกันก็ไม่ได้ 22 หมู่เขาใค้อยากเหยยะหือองค์พระผู้เป็นเจ้าขอยกา หมู่เขาตีว่าหมู่เขามีกำลังนักเหลือพระองค์กา

เหยยะหืออย่างเปือถวยเกียรตพระเจ้า

23 บางคนอุว่า “เฮมีสิทธิ์เหยยะจะหยังก็ได้” แต่บัใจหืออย่างตีเหยยะนั้นจะเป็นประโยชน์ “เฮมีสิทธิ์เหยยะจะหยังก็ได้” แต่บัใจหืออย่างตีเหยยะหือคนจำเรียวขึ้น 24 บัดหันแก้ตัว แต่หือหันแก้คนอื่นตวย 25 จันตีชายต่ามกาดนั้นกินได้เนื่อ ก็บ่ต้องกินตีกว่าจะผัดก่อ 26 ย่อนมีเขียนในพระคัมภีร์ว่า “ปิ่นดินกับกุสิ่งกุอย่างในโลก เป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า” †27 ถ้ามีไฟตีบัใจผู้เจือเรียวหมู่ต๋านไปกินเลียง แล้วต่ามไค้ไป กุอย่างตีเขาดาหือกินนั้น ก็กินได้โดยบ่ต้องกินตีกว่าจะผัดก่อ 28 แต่ถ้ามีไฟมาบอกหมู่ต๋านว่า “ของกินหมู่ตีเขาเอาไปปุจาอุปเคารพแล้ว” ตันก็บ่ต้องกินเปือหันแก้คนตีบอกนั้น กับเปือหันแก้จิตสำนึก 29 ข้าพเจ้าบัใจหมายเล็งจิตสำนึกของหมู่ต๋าน แต่หมายเล็งจิตสำนึกของคนตีบอกนั้น บางคนอาจจะถามว่า เหยยะหยังอิสระของเขาต้องขึ้นอยู่บัจิตสำนึกของคนอื่นตวย 30 ถ้าข้าพเจ้ากินโดยกำนขอบพระคุณ เหยยะหยังต้องมีไฟมาว่าหือข้าพเจ้าในสิ่งตีข้าพเจ้าได้ขอบพระคุณพระเจ้าแล้ว 31 ย่อนจาอันบ่ว่าหมู่ต๋านจะกินจะดื่มจะหยังกว่าจะเหยยะจะหยังก็ตำ หือเหยยะเปือถวยเกียรตพระเจ้า 32 บัดเป็นต้นเหตุหือหมู่จาวยิว กว่าจาวกรีก กว่าหมู่คนใน คริสตจักร ของพระเจ้าหลงผัดไป 33 เหมือนตีข้าพเจ้าเหยยะหืออย่างเปือหือกุคนปอใจโดยตีข้าพเจ้าบัใจคิดเล็งตีเท่าเลย แต่คิดเล็งคนตังหลาย เปือว่าหมู่เขาจะได้ รอดปิ่นบาปได้ข

11 หือหมู่ต๋านเหยยะต่ามอย่างข้าพเจ้า เหมือนกับตีข้าพเจ้าเหยยะต่ามอย่าง พระคริสต์

เปาโลสอนเรื่องคุมหิวของแม่ญิง

2 ข้าพเจ้าขอยกย่องหมู่ต๋านย่อนหมู่ต๋านก็ตีเล็งข้าพเจ้าในกุ้ เรื่องกับฮักษาคำสอนต่ามๆ ตี่สับทอดกันมาตีข้าพเจ้าได้หือไว้กับต่าม 3 ข้าพเจ้าไค้หือหมู่ต๋านเข้าใจว่า พระคริสต์เป็นหิวของป้อจายกุคน กับ

† คือกำนกินเลียงตีระลึกเล็งกำนกินอ่วมโต๊ะเมื่อสุดตวยของพระเยซูคริสต์ †† 10:20 ดส. 32:17 † 10:26 สด. 24:1

ป้อจายก็เปือหิวของแม่ญิง † กับพระเจ้าก็เปือหิวของพระคริสต์ 4 จาอัน ป้อจายคนใดตีอธิษฐานกว่าบอกล้อยกำของพระเจ้าโดยมีฝ่าคุมหิวอยู่ ก็เหยยะหือหิวของเขาเสียเกียรต 5 แต่แม่ญิงคนใดตีอธิษฐานกว่าบอกล้อยกำของพระเจ้าโดยบัใจเอาฝ่าคุมหิว ก็เหยยะหือหิวของตัวเสียเกียรต ย่อนเหยยะเหมือนว่านางได้โค้นหิวไปเสียแล้ว 6 ถ้าแม่ญิงบ่อเอาฝ่าคุมหิว ก็บัใจตมเหยยะเตื่อ แต่ก็เปือเรื่องน้อายตีแม่ญิงจะตมคุมกว่าโค้นหิว จาอัน หือเอาฝ่าคุมหิวเหย 7 ป้อจายบ่ต้องคุมหิว ย่อนว่าป้อจายเปือเหมือนภาพสะท้อนกับศักดิ์ศรีของพระเจ้า แต่ส่วนแม่ญิงนั้นเปือศักดิ์ศรีของป้อจาย 8 ย่อนว่าป้อจายได้มาจากแม่ญิง แต่พระเจ้าหือแม่ญิงมาจากป้อจาย 9 กับบัใจสร้างป้อจายขึ้นเปือแม่ญิง แต่สร้างแม่ญิงเปือป้อจาย 10 ย่อนจาอัน แม่ญิงก็สมควรตีจะมีสัญลักษณ์ตีแสดงเล็งสิริอำนาจอยู่บนหิวเปือหือหมู่ กุตสวรรค์ หัน 11 แต่จาตีก็ตาม ในจิตของเฮตีเปือคนขององค์พระผู้เป็นเจ้านั้น ป้อจายก็ตมเปือแม่ญิง กับแม่ญิงก็ตมเปือป้อจาย 12 ย่อนว่าพระเจ้าสร้างแม่ญิงจากป้อจาย กับป้อจายก็เกิดจากแม่ญิงตวย แต่กุสิ่งกุอย่างก็มาจากพระเจ้า

13 ตันตังหลายก็ตีเอาคนเดียวเตื่อว่า กำนตีแม่ญิงจะอธิษฐานต่อพระเจ้าในตีจุมบุม แต่บ่อเอาฝ่าคุมหิว มันสมควรแล้วกา 14 โดยทั่วไปแล้ว เขากิอุบัใจกา ว่าถ้าป้อจายไว้พมยวก็เปือตีน้อละอาย 15 แต่ถ้าแม่ญิงไว้พมยวก็เปือศักดิ์ศรีของนาง ย่อนว่าพมยวนั้นก็เปือเหมือนฝ่าตีได้หือไว้คุมหิว 16 แต่ถ้าไฟจะเลียงข้าพเจ้าเรื่องตี ข้าพเจ้าขอบอกไว้เลยวว่า หมู่เขากับคนใน คริสตจักร ต่ามๆ บัใจบัใจกำนพระเจ้าในแบบอื่นเลย

กำนกินเลียงขององค์พระผู้เป็นเจ้า

17 เรื่องตีข้าพเจ้าจะสอนต่อไปตี ข้าพเจ้าบัใจจะยกย่องหมู่ต๋าน ย่อนเมื่อหมู่ต๋านมาจุมบุมกัน ก็ตีได้ผลเสียนักเหลือผลตี 18 อย่างตีหนึ่ง ข้าพเจ้าได้ยินมาว่า เมื่อหมู่ต๋านมาจุมบุมบัใจกำนกันก็แตกแยกกันเปือหมู่ๆ กับข้าพเจ้าก็เชื่อวว่าทำจะเตื่อ 19 ย่อนว่าจะต้องมีกำนแตกแยกกับในหมู่ต๋าน เปือจะตีได้วว่า ไฟอยู่ฝ่ายพระเจ้า 20 เมื่อหมู่ต๋านมาจุมบุมกัน กับตีกินเลียงกันนั้น ก็บัใจกำนกินเลียงขององค์พระผู้เป็นเจ้า 21 ย่อนว่าหมู่ต๋านต่ามคนต่ามฟังกินของกินของตัวเหย บัใจแบ่งคนอื่น เลยก่ายเปือพ่องกิไค้อยาก พ่องกิกินจันมา 22 หมู่ต๋านบัใจบ้านตีจะกินกับตีมก กว่าหมู่ต๋านไค้อยากดูแควน คริสตจักร ของพระเจ้า แล้วเหยยะหือคนของพระองค์ตีตูกียากตองขายชี่หน้ากา แล้วจะหือข้าพเจ้าว่าจาใดตี จะหือยกย่องหมู่ต๋านกา ข้าพเจ้ายกย่องต่ามบัใจแต่ข

23 กำสอนตีข้าพเจ้าบอกกับหมู่ต๋านนั้น ข้าพเจ้าได้ฮับจากองค์พระผู้เป็นเจ้า คือในคินตีพระเยซูโดนหักหลังนั้น พระองค์ได้เหยยะเข้าขนมปังขึ้นมา 24 ขอบพระคุณพระเจ้า แล้วบิออกอุว่า “นี่เปือตัวของเฮตีได้หือไว้กับต่ามตังหลาย หือเหยยะจาอันเปือก็ตีเล็งเฮ” 25 เมื่อกินเข้าขนมปังแล้ว พระองค์ก็กำถ้อยขึ้นมาเหยยะอย่างเดียวกัน แล้วอุว่า “ถ้อยตีเปือ พันธสัญญา ใหม่ ตี่พระองค์จะยืนยันโดยเลือดของเฮ เมื่อใดตีหมู่ต๋านกินเหล้าจุนจากถ้อยตี หือเหยยะจาอันเปือก็ตีเล็งเฮ” 26 ย่อนเมื่อใดตีหมู่ต๋านกินเข้าขนมปังกับเหล้าจุนจากถ้อยตี หมู่ต๋านก็ตีได้บอกเล็งกำนต่ายขององค์พระผู้เป็นเจ้า จันเล็งพระองค์จะปีกมา

27 จาอันถ้าไฟกินเข้าขนมปัง กับกินเหล้าจุนจากถ้อยขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างบัสมควร เขากิได้เหยยะบาปต่อตัวกับเลือดขององค์พระผู้เป็นเจ้า 28 หือกุคนกวดพ่อตัวเท่าหือตีก่อนตีจะกินเข้าขนมปังกับเหล้าจุนจากถ้อยตี 29 ย่อนว่าคนตีกินโดยบัใจหือเกียรตตีขององค์พระผู้เป็นเจ้า เมื่อกินไปแล้วก็ตีกับเหยยะหือตีเท่าถูกลงตีข 30 ย่อนจาอัน หมู่ต๋านหลายคนเล็งได้บัใจแข็งแวงกับบัสมบาย พ่องกิ ต่ายไปเหย 31 แต่ถ้าเฮากวดพ่อใจตีเท่าก่อน เฮากิจะบัใจต้องโดนลง

‡† เปือได้แหมอย่างว่า ผัวเปือหิวของเมีย

โต้ษ³² ตอนที่เขาโดนลงโทษนั้น พระองค์กำลังทดสอบเขา เป็บบ่หือ เขาถูกตัดสินลงโทษบาปอ่วมกับคนในโลกนี้³³ จาอันนี่บ่้องต้งหลาย เมื่อหมู่ต่านมาจุมบุมเป็บบ่จะอ่วมกันเลียงกันนั้น ก็หือถ้ากันพร้อมกัน³⁴ ถ้ามีไฟใค่อยากแแก้ก็หือเขาเกินลูกบ้านมาก่อน เป็บบ่ว่าเมื่อมาจุมบุมกัน จะได้บ่โดนลงโทษจากพระเจ้า ส่วนเรื่องอื่น ๆ นั้น เมื่อข้าพเจ้ามาจะสอนหือต่าน

ของปรกานจาก พระวิญญานบรสิฤทธิ

12 บ่้องต้งหลาย ข้าพเจ้าใค่หือต่านเข้าใ้เรื่องของปรกานจากพระวิญญาน² หมู่ต่านก็อู้ยู่แล้วว่ ตะกอนต่อนตึ้งย้งบ่อู้จักพระเจ้านั้น หมู่ต่านก็โดนจุล่ายหือหลงตางไปใ้หืออุปเคารพตึ้งอู้บ่ได้³ ย่อนจาอันข้าพเจ้าขอบอกรู้ว่ว่า คนตึ้งอู้โดยมีพระวิญญานของพระเจ้าจะบ่อู้ว่ “ขอหือพระเยชูถูกสาปแเง” กับบ่มีใ้หืออู้ว่ “พระเยชูเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า” นอกจากอู้โดยพระวิญญานบรสิฤทธิ⁴ ของปรกานนั้นมิต่างกันไป แต่มาจากพระวิญญานองค์เดียวกัน⁵ ก่านอับใจพระเจ้าก็มีต้งกันไป แต่ก้ออับใจของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าองค์เดียวกัน⁶ ก่านงานก็มีต้งกันไป แต่มีพระเจ้าองค์เดียวกันตึ้งเยียงงานหมู่บ่ีผ่านตางกุงคน⁷ กุงคนได้อับของปรกานจากพระวิญญานเป็บบ่เป็นประโยชน์อ่วมกัน⁸ พระวิญญานหือคนตึ้งอู้ก้อยก่าตึ้งบ่ีญญา กับพระวิญญานองค์เดียวกันนั้นก็หือแหมคนตึ้งอู้ก้อยก่าตึ้งบ่ีญญา⁹ พระวิญญานองค์เดียวกันนี้ละตึ้งหือแหมคนมีความเชื่อ หือแหมคนสามารถอู้กษาโรคได้¹⁰ หือคนตึ้งเยียงก่านอัครจรรยได้ หือแหมคนอู้ก้อยก่าตึ้งมาจากพระเจ้าได้ หือแหมคนอู้ว่สิ่งใดมาจากพระเจ้าสิ่งใดบ่ใ้กับหือแหมคนอู้กษาอื่น ๆ กับหือแหมคนแบ่กษาหมู่บ่ีนั้นได้¹¹ ตึ้งหมดนี้ก็มาจากพระวิญญานองค์เดียวกัน กับพระองค์ก็หือของปรกานแต่ละคนตึ้งพระองค์หันสมคว

เขาเป็นตึ้งเดียวกันใน พระคริสต

¹² ก็เหมือนกับตึ้งเดียวกันตึ้งมีหลายส่วนอู้ยู่ตึ้งกัน เลียงแแบ่งมีหลายส่วน แต่ตึ้งหมดก็ย้งเป็นตึ้งเดียวกัน ตึ้งของพระคริสตก็ก้อเป็นจาอัน¹³ ย่อนว่บ่ว่าจะเป็นจาวยิวก่าว่จาวกรีก เป็นขี้ข้าก่าว่มีอัสระกุงคนก็ใ้หืออู้ *บัพติศมา* โดยพระวิญญานองค์เดียว เป็บบ่หือเป็นส่วนตึ้งของตึ้งเดียวกัน เขาอู้กุงคนก็ใ้หืออู้พระวิญญานองค์เดียวกันอู้ยู่ในเขา

¹⁴ ตึ้งบ่ได้มีก่าส่วนเดียว แต่มีหลาย ๆ ส่วน¹⁵ ถ้าตึ้งจะอู้ว่ “เฮาบ่ใ้หือมือ เขาเลียบใ้หือเป็นส่วนตึ้งของตึ้ง” เลียงจะอู้จาอันก็บ่ได้เยียงหือตึ้งเล็กเป็นส่วนตึ้งของตึ้งได้¹⁶ ถ้าหูกจะอู้ว่ “เฮาบ่ใ้หือตา เขาเลียบใ้หือเป็นส่วนตึ้งของตึ้ง” เลียงจะอู้จาอันก็บ่ได้เยียงหือหูเล็กเป็นส่วนตึ้งของตึ้งได้¹⁷ ถ้าตึ้งเป็นตึ้งตึ้งหมด เขาจะใ้หืออู้ยู่ได้จาใด ก่าว่ถ้ามีก่าหูตึ้งอื่นเขาจะตมกลั่นได้จาใดกัน¹⁸ ตึ้งเป็นจาอันก็ย่อนพระเจ้าจัดแต่ละส่วนหืออู้ยู่ในตึ้งตึ้งตามตึ้งพระองค์ก่าหนดไว้¹⁹ ถ้าตึ้งมีก่าส่วนเดียวตึ้งอื่น จะบ่เป็นตึ้งได้จาใด²⁰ แต่ย้งแล้ว มีส่วนตึ้งตึ้ง หลายส่วน แต่ก็ย้งเป็นตึ้งเดียวกัน

²¹ จาอัน ตึ้งจะอู้กับมือว่ “เป็นบ่ตึ้งก่านตึ้ง” ก็บ่ได้ ก่าว่ หูกจะอู้กับตึ้งว่ “เป็นบ่ตึ้งก่านตึ้ง” ก็บ่ได้²² แต่หลาย ๆ ส่วนในตึ้งตึ้งฟ้อเหมือนว่บ่แข็งแอง ก็ย้งจ่าเป็นสำหรับจีวิต²³ กับบางส่วนตึ้งเฮากิดว่บ่มีก่า เขาก็ย้งอู้กษาอู้ย้งดีตึ้งที่สุด กับส่วนตึ้งเฮาอู้ย้งดีจ้อวด เขาก็ย้งเฮาใ้หืออู้ย้งดีตึ้งที่สุด²⁴ แต่ส่วนตึ้งตึ้งงามแล้ว ก็บ่ตึ้งเฮาใ้หืออู้ย้งดีหืออู้กษา พระเจ้าเป็นผู้ตึ้งจิดจางส่วนตึ้งตึ้งของตึ้งโดยหือส่วนตึ้งตึ้งตึ้งอู้ย้งดีอู้ย้งดีตึ้งขึ้น²⁵ เป็บบ่หือมีก่านแตกแยกกันในตึ้ง แต่หือส่วนตึ้งตึ้งตึ้งเฮาใ้หืออู้ย้งดีกันแ่กันตึ้งกันหมด²⁶ ถ้าส่วนใดส่วนตึ้งตึ้งเจ็บ ส่วนอื่น ๆ ตึ้งหมดในตึ้งก็เจ็บไปตึ้งย้ง ถ้าส่วนใดส่วนตึ้งตึ้งอู้ย้งดีอู้ย้งดี ส่วนอื่น ๆ ตึ้งหมดก็อ่วมจ่มมยิตไปตึ้งย้ง

²⁷ หมู่ต่านก็ก้อเป็นตึ้งของพระคริสต แต่ละคนก็ก้อเป็นส่วนตึ้งของตึ้งนั้น²⁸ พระเจ้าได้แ่ต้งตึ้งคนของพระองค์กุงคนไว้ตึ้งหน้าตึ้งคือ นึง

อัครกุต สอง ผู้เป็นปากเป็นเสียงแ่ต้งพระเจ้า สาม อจาจารย์ ตึ้งจากนั้นก็ค้อ คนตึ้งเยียงก่านอัครจรรยได้ ต่อมาก็ค้อคนตึ้งอู้กษาโรคได้ คนตึ้งอู้ย้งเหลือคนอื่น คนตึ้งเป็นหมู่ผู้นำ ก่าว่หมู่ตึ้งอู้กษาอื่น ๆ²⁹ กุงคนเป็นอัครกุตตึ้งหมดก่า ก่าว่กุงคนเป็นผู้เป็นปากเป็นเสียงแ่ต้งพระเจ้าตึ้งหมดก่า ก่าว่กุงคนเป็นอจาจารย์ก่นหมดก่า ก่าว่กุงคนเยียงก่านอัครจรรยได้หมดก่า³⁰ กุงคนอู้กษาโรคได้ตึ้งหมดก่า ก่าว่อู้กษาอื่น ๆ ได้ก่นกุงคนก่า ก่าว่แบ่ความหมายของภาษานั้นได้ก่นกุงคนก่า³¹ ขอหือต่านอู้หาของปรกานตึ้งสำคัญตึ้งสุด

เปาโลสอนเรื่องความอู้ก

ข้าพเจ้าจะอู้หือหมู่ต่านหันเลียงตางตึ้งตึ้งที่สุด

13 เลียงแ่บ่ว่าข้าพเจ้าจะอู้กษาอื่น ๆ ก่าว่อู้กษาของ *กุตสวรรค์* ได้ตึ้งย้ง แต่ถ้าบ่มีความอู้ก ข้าพเจ้าก็ก้อเป็นก่าก้อองก่าว่จางตึ้งตึ้งหือมีเสียงเยียงตึ้งอื่น² เลียงแ่บ่ว่าข้าพเจ้าจะอู้ก้อยก่าตึ้งมาจากพระเจ้าได้ ก่าว่เข้าใ้หือในอู้ล้าเล็กตึ้งหมดของพระองค์ กับมีความอู้ก้อย่าง ก่าว่มีความเชื่อบ่กเลียงขนาดจะย้งอู้ย้งได้ แต่ถ้าบ่มีความอู้ก ข้าพเจ้าก็บ่มีก่าจะอู้ย้งเลย³ เลียงแ่บ่ว่าข้าพเจ้าจะอู้สิ่งของตึ้งหมดตึ้งข้าพเจ้ากับคนตึ้งกุงคนยัก ก่าว่ย้อมสละตึ้งหือเอาไปเพาไฟเหียง[†] แต่ถ้าบ่มีความอู้ก มันก็บ่มีประโยชน์อะหือกับข้าพเจ้าเลย

⁴ ความอู้กนั้นก็ตึ้งมีความอดทน ตึ้งมีความเมตต่ากรณา บ่ออู้ย้งกัน บ่อวดตึ้งก่าว่จ้องหอง⁵ ตึ้งมีความสุภาพ บ่หันแ่ตึ้งบ่หือมึงบ่จ่าความผิดของคนอื่น⁶ บ่จ่มมยิตในตึ้งเยียงบ่ดี แต่จ่มมยิตในความจริง⁷ ความอู้กคนได้ก้อย่าง เชื้ออ้างใ้หืออู้ย้งตลอด มีความหวังอู้ย้งตลอดกับอดทนตึ้งอ้อย่าง

⁸ ความอู้กคงอู้ย้งตลอดไป แต่ก่านบอกรู้ก่าตึ้งมาจากพระเจ้านั้น ก็จะหายไป แ่แต่ก่านอู้กษาอื่น ๆ ก็จะไม่เลียงอู้ก กับความอู้กตึ้งมาจากพระเจ้าก็จะไม่หาย⁹ ย่อนว่เขาอู้ก่าบางส่วน กับบอกรู้ก่านั้นได้ก่าบางส่วนตึ้งอื่น¹⁰ แต่เมื่อความสมบรูณ์มาเลียงแล้ว ตึ้งเป็นบางส่วนนั้นก็จะหายไป¹¹ ตอนที่ข้าพเจ้าเป็นหละอ้อน ข้าพเจ้าอู้ย้งอย่างหละอ้อนก็ค้ออย่างหละอ้อน ใ้หือเหตุผลอย่างหละอ้อน แต่บ่าเต็ยว่ข้าพเจ้าเป็น คนใหญ่แล้ว ข้าพเจ้าก็เลียงเยียงอย่างหละอ้อนจาอันละ¹² ย่อนว่บ่าเต็ยว่นี้เยียงเหมือนเขาหันภาพมัวๆ ในแ่วน แต่เมื่อความสมบรูณ์นั้นมาเลียง ข้าพเจ้าจะหันตึ้งเหมือนอู้ย้งตึ้งหน้าก่น ตึ้งข้าพเจ้าอู้ย้งตึ้งนี้ก็ก้อเป็นก่าบางส่วน แต่เมื่อเวลานั้นมาเลียง ข้าพเจ้าจะอู้ก้อยก่าอย่างเหมือนตึ้งพระเจ้าอู้จักข้าพเจ้า¹³ แต่บ่าเต็ยว่นี้มีอู้ย้งสามอย่างตึ้งย้งคงอ้อย คือ ความเชื่อ ความหวัง กับความอู้ก แต่ตึ้งหมดนี้ความอู้กสำคัญตึ้งที่สุด

เปาโลสอนเรื่องก่านอู้กษาอื่น ๆ

14 หืออู้เยียงตามความอู้กจาอัน กับหือตึ้งใ้หืออู้ย้งใ้หืออู้ย้งของปรกานฝ่ายพระวิญญาน โดยเฉพาจะก่านบอกรู้ก่าของพระเจ้า² ย่อนว่คนตึ้งอู้กษาอื่น ๆ นั้น บ่ได้อู้กกับคน แต่อู้กกับพระเจ้า ย่อนว่บ่มีใ้หือเข้าใ้หือ สิ่งตึ้งเขาอู้ย้งเป็นอู้ล้าเล็กเช็งอู้โดยพระวิญญาน³ แต่คนตึ้งบอกรู้ก่าของพระเจ้านั้น อู้กกับคนเป็บบ่หือหมู่เขาจ่าเรียงใน ความเชื่อ กับหือก่าลึงใ้หือตึ้งปลอบใ้หือคนหมู่บ่ีนั้น⁴ คนตึ้งอู้กษาอื่น ๆ นั้นได้ ก็เยียงหือตึ้งก่าจ่าเรียงขึ้น แต่คนตึ้งบอกรู้ก่าของพระเจ้านั้นเยียงหือ *คริสตจักร* จ่าเรียงขึ้น⁵ ข้าพเจ้าใ้หือหมู่ต่านกุงคนอู้กษาอื่น ๆ ได้ แต่บ่กเหลือนั้น ข้าพเจ้าใ้หือหมู่ต่านกุงคนบอกรู้ก่าตึ้งมาจากพระเจ้าได้ ย่อนว่คนตึ้งบอกรู้ก่าของพระเจ้าก็มีประโยชน์บ่กเหลือคนตึ้งอู้กษาอื่น ๆ ได้ นอกจากจะมีคนแบ่ก่าอู้หมู่บ่ีนั้นหือฟ้ง เป็บบ่ได้จ้อยหือคริสตจักรจ่าเรียงขึ้น

⁶ แต่บ่้องต้งหลายเหียง ถ้าข้าพเจ้ามาหาต่านแล้วอู้กษาอื่น ๆ จะมีประโยชน์อะหือย้ง นอกจากข้าพเจ้าจะบอกรู้ก่าตึ้งพระเจ้าเปิดเผยหืออู้ก่าว่หือความอู้พิเศษ ก่าว่อู้ก้อยก่าตึ้งมาจากพระเจ้า ก่าว่ก่าลึงสอนของพระเจ้า⁷ แ่แต่สิ่งตึ้งบ่มีจีวิตตึ้งเยียงหือเกิดเสียงได้ อย่าง ขลุ่ย

† *สำเนาโบราณบางฉบับว่า “สละตึ้งจ่มมยิตได้”*

กว่า พิณ ถ้าเล่นเสียงบ่ชัด คนฟังจะรู้ได้จาดว่าเล่นเพลงอะหยงอยู่ 8 ถ้าคนเป่าแ่เป่าเสียงบ่ดี โฝจะเกียมตัวอบกั้นได้ 9 ก็อย่างเดียวกัน ถ้าหมู่ต่านบ่ได้รู้ภาษาตีเข้าใจกันได้ คนฟังจะเข้าใจคำอู้นั้นได้จาดใด สิ่งตีต่านอู้นั้นก็จะเป้นเหมือนลมบ่ไปเสย 10 แต่ๆ ในโลกนี้มีหลายภาษาบ่คนขนาด แต่บ่มีภาษาใดที่จะบ่มีความหมาย 11 แล้วถ้าข้าพเจ้าบ่เข้าใจภาษานั้นตีเข้าใจกัน ข้าพเจ้าก็เป้นเหมือนคนละจาดคนละภาษากันกับคนตีอู้ กับคนตีอู้ก็เป้นเหมือนคนละจาดคนละภาษากับข้าพเจ้าตวย 12 ก็เหมือนเดียวกันกับหมู่ต่าน เมื่อหมู่ต่านกระตือรือร้นอยากจะได้ของปรทานจากพระวิญญาณ ก็หื้อฮือของปรทานตีจะจ้วยคริสตจักรหื้อจ่าเรียมขึ้น

13 จาอัน คนตีอู้ภาษาอื่นๆได้ ก็ตือองอธิษฐานขอหื้อตัวเก่าเป่ได้ตวย 14 ย้อนถ้าข้าพเจ้าอธิษฐานเป้นภาษาอื่นๆ จิตวิญญาณของข้าพเจ้าอธิษฐานอยู่ แต่ก็บ่เป้นประโยชน์กับคำกิดของข้าพเจ้าเลย 15 ถ้าจาอัน ข้าพเจ้าจะเสยจะจาดตี ข้าพเจ้าก็จะเจตีงจิตวิญญาณตีงคำกิดในก้านอธิษฐาน กับจะอ้องเพลงสรรเสริญด้วยจิตวิญญาณกับคำกิดตวย 16 ย้อนถ้าต่านสรรเสริญพระเจ้าโดยจิตวิญญาณแต่อัน แล้วคนตีอยู่ตวยบ่เข้าใจ เขาจะอู้ว่า “ อามน ” กับขอบคุณพระเจ้าตวยได้จาดใด ในเมื่อเขาบ่อู้ว่าต่านอู้อะหยง 17 เถิงแน่ว่าถ้าอธิษฐานขอบคุณพระเจ้านั้นจะดีบ่คนขนาด แต่ก็บ่ได้จ้วยหื้อคนอื่นจ่าเรียมขึ้น 18 ข้าพเจ้าขอบคุณพระเจ้าตีข้าพเจ้าอู้ภาษาอื่นๆนั้นได้บ่คนเหลือหมู่ต่าน 19 แต่ในคริสตจักร ข้าพเจ้าจะจี้คำกิดอู้คำกิดคนอื่นเข้าใจได้เปื่อสอนคนอื่น ก็ตีเหลืออู้เป้นภาษาอื่นๆเป้นหมื่นกัน

20 บ่ตือองตงหลายเหย บ่ตีคึดอย่างหละอ่อนเนื้อ ในเรื่องบ่ตีคึดหื้อเป้นเหมือนหละอ่อนหน้อยๆ แต่ในเรื่องคำกิดก็คึดเหมือนคนตีใหญ่แล้ว 21 ในพระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า องค์พระผู้เป้นเจ้าอู้ว่า

“เขาจะอู้กับคนจาดตี

ผ่านตาง คนตางจาด ตางภาษา

กับผ่านตางปากของคนจาดอื่นๆ

แต่เป้นเลิงขนาดนั้นเขาก็จะบ่ยอมฟังเขา” †

22 จาอันก้านอู้ภาษาอื่นๆ ก็เป้นหมายสำคัญสำหรับคนตีบ่เจือ บ่จี้สำหรับผู้เจือ แต่ก้านบอกล้อยคำตีมาจากพระเจ้านั้น ก็สำหรับผู้ตีเจือ บ่จี้สำหรับคนตีบ่เจือ 23 ย้อนจาอันถ้าผู้เจือตีงหมดมาจุ่มนุมนกัน แล้วตางคนตางอู้ภาษาอื่นๆ แล้วคนตีบ่เจืออู้เรื่องพระเจ้า กาวาคันตีบ่จี้ผู้เจือเข้ามา หมู่เขาจะบ่บ่ว่าหมู่ต่านเป้นผีบ่าไปแล้วกา 24 แต่ถ้าผู้คนบอกล้อยคำของพระเจ้า เมื่อคนตีบ่เจือกาวาคันตีบ่เจืออู้เรื่องพระเจ้าเข้ามา เขาก็จะตีอู้กับก้านตักเตือในบาปของเขา กับเขาก็จะอู้ว่าเขาตีเยยะบาปต่อพระเจ้ามาแล้ว ย้อนสิ่งตีได้ยินจากหมู่ต่านผู้คน 25 ความลับในใจของเขาตีจะถูกเปิดเผยขึ้น แล้วเขาจะคุกเข้ากิมหน้าลงนบัสก้านพระเจ้าอู้ว่า “พระเจ้าอยู่ต่ามก้างหมู่ต่านแต่ๆ”

ระเบียบในก้านนบัสก้าน

26 จาอัน บ่ตือองตงหลายจะว่าจาด ต้อนต่านมาจุ่มนุมนกันเปื่อ นบัสก้านพระเจ้า คนตีงก็อ้องเพลง แหมคนก็สอน แหมคนก็เล่า เรื่องตีพระเจ้าเปิดเผยหื้อเขา แหมคนก็อู้ภาษาอื่นๆ กับแหมคนก็เป่หื้อเยยะก้อย่างนี้เปื่อหื้อผู้คนได้จ่าเรียมขึ้นในความเจือ 27 ถ้าจะมีคนอู้ภาษาอื่นๆก็หื้อมีสักสองสามคนก็พอ กับหื้ออู้เตือคน แล้วหื้อมีคนหนึ่งเป่ 28 แต่ถ้าบ่มีไฟเป่ได้ ก็บ่ตือองหื้อไฟอู้ภาษานั้นออกมากในตีจุ่มนุมนหื้อเขาอู้กับพระเจ้าในใจเตืออัน 29 หื้อมี ผู้เป้นปากเป้นเสยงแตนพระเจ้า อู้สองสามคนก็พอ กับหื้อคนอื่นตัดสินสิ่งตีเขาอู้ตีงว่ามาจากพระเจ้าแต่ก่อ 30 แต่ถ้าพระเจ้าเปิดเผยกับไฟตีงอยู่ตวยกันนั้น ก็หื้อคนตีกำลังอู้นั้นหยุดเหยงก่อน 31 ย้อนว่าหมู่ต่านตีเป้นปากเป้นเสยงแตนพระเจ้านั้นควรจะอู้เตือคน เปื่อหื้อผู้คนได้เขียนอู้กับได้ฮือกำลังใจ 32 ผู้เป้นปากเป้นเสยงแตนพระเจ้าสามารถบ่งคับจิต

วิญญาณของเขาตี 33 ย้อนว่าพระเจ้าบ่ได้เป้นพระเจ้าแห่งความวุ่นวาย แต่เป้นพระเจ้าแห่งสันติสุข

อย่างตีเป้นอยู่ในคริสตจักรอู้ๆ ตี 34 หื้อหมู่แม่ญิงฟังกันอยู่เจียบๆ ต้อนตีจุ่มนุมนกัน ในคริสตจักร ย้อนว่าหมู่แม่ญิงบ่ได้ฮืออนุญาตหื้ออู้ แต่หื้อมีความนอบน้อมเหมือนตีมีเขียนไว้ ใน *บทบัญญัติ* 35 ถ้าหมู่แม่ญิงใค้อู้อะหยง ก็หื้อเก็บไปถามพัวตีบ้าน ย้อนว่าก้านตีแม่ญิงจะอู้ในตีจุ่มนุมนคริสตจักรนั้นก็เป้นเรื่องขายขี้หน้า

36 ถ้อยคำของพระเจ้าเกิดมาจากหมู่ต่านกา กาว่าหมู่ต่านเป้นหมู่เตียวตีพระเจ้าหื้อถ้อยคำกา 37 ถ้าไฟกิดว่าตัวเป้นผู้เป้นปากเป้นเสยงแตนพระเจ้า กาว่าเป้นคนตีมีของปรทานฝ่ายจิตวิญญาณ เขาตือองยอมฮือว่าสิ่งตีข้าพเจ้าเขียนมานี้เป้นคำสั่งจากองค์พระผู้เป้นเจ้า 38 กับถ้าไฟบ่สนใจคำสั่งนี้ หมู่ต่านก็บ่ตือองไปสนใจเขา 39 จาอัน บ่ตือองตงหลาย หื้อฮือบอกล้อยคำของพระเจ้า แต่ก้านอู้ภาษาอื่นๆก็ตือองห้ามเนาะ 40 แต่หื้อเยยะก้อยิ่งหื้อเหมาะสมกับเป้นระเบียบ

ก้านเป้นขึ้นจากความต่ายของ พระคริสต

15 บ่ตือองตงหลาย ข้าพเจ้าจะเตือนหมู่ต่านเลิง *ข่าวดี* ตีข้าพเจ้าเอยกอบกับหมู่ต่านนั้น เซ่งหมู่ต่านได้ฮือไว้กับได้ตีงบ่นอยู่ในข่าวดีนั้นแล้ว 2 กับจะตีฮือความรอดผ่านตางข่าวดีนั้นถ้าหมู่ต่านยิดถือในคำตีข้าพเจ้าได้บอออกไป ถ้าจาอันความเจือของหมู่ต่านก็จะมีประโยชน์อะหยง

3 ย้อนข้าพเจ้าได้บอเรื่องสำคัญตีสุดตีข้าพเจ้าได้ฮือมานั้นหื้อกับหมู่ต่านแล้ว คือพระคริสตตีตายเปื่อบาปของหมู่เขา ต่ามตีมีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า 4 เขาฝิงพระองค์ไว้ แล้วในวันตีสามพระเจ้าตีเยยะหื้อพระองค์เป้นขึ้นมาใหม่ ต่ามตีมีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ 5 แล้วพระองค์ปากฎหื้อเปโตรหัน แล้วหื้ออัครสาวกสิบสองคนหันตวย 6 ต่อจากนั้น พระองค์มาปากฎหื้อหมู่บ่ตือองผู้เจือบ่คนเหลือห้าร้อยคนหันพร้อมกัน เถิงแนบว่าคนจะต่ายไปแล้ว แต่หลายคนยังมีชีวิตอยู่จนเลิงบ่าเตียวนี้ 7 หลังจากนั้นพระองค์ตีปากฎหื้ออัครสาวก แล้วตี *อัครทูต* ติงหมดหันเหมือนกัน 8 แล้วพระองค์ตีปากฎหื้อข้าพเจ้าหันเป้นคนสุดท้าย เหมือนข้าพเจ้าเป้นหละอ่อนตีเกิดก่อนก้าหนด 9 ย้อนว่าข้าพเจ้าเป้นผู้ตีต่าต้อยตีสุดในหมู่อัครทูต ข้าพเจ้าบ่สมควรถือว่าเป้นอัครทูต ย้อนว่าข้าพเจ้าได้คำคนของพระเจ้า 10 แต่ตีข้าพเจ้าเป้นได้จ่าอู้ก็ยื้อนพระคุณของพระเจ้าตีมีหื้อข้าพเจ้า บ่จี้ว่าตีพระองค์หื้อนั้นจะบ่มีประโยชน์ แต่ๆ แล้ว ข้าพเจ้าอ่าเยยะก้านนักเหลือหมู่อัครทูตตีงหมด เถิงแน่ว่าบ่จี้ข้าพเจ้าตีเป้นคนเยยะ แต่เป้นพระคุณของพระเจ้าตีอยู่กับข้าพเจ้าเยยะ 11 ย้อนจาอันบ่ว่าจะเป้นเรื่องตีข้าพเจ้าสอนกาว่าหมู่เขาสอน ก็เป้นเรื่องตีเขาได้บอออกไป กับต่านตงหลายได้เจือ

ก้านเป้นขึ้นจากความต่าย

12 ถ้าเขาบอว่าพระเจ้าเยยะหื้อพระคริสตตีเป้นขึ้นจากความต่ายแล้ว เยยะหยังมีบางคนในหมู่ต่านบอว่า บ่มีก้านเป้นขึ้นจากความต่าย 13 ถ้าก้านเป้นขึ้นจากความต่ายบ่มี ก็หมายความว่าพระเจ้าบ่ได้เยยะหื้อพระคริสตตีเป้นขึ้นมาเนาะค่า 14 ถ้าพระเจ้าบ่ได้เยยะหื้อพระคริสตตีเป้นขึ้นมา ก้านบอข่าวดีของเขาตีบ่มีประโยชน์ กับความเจือของหมู่ต่านก็บ่มีประโยชน์เหมือนกัน 15 แล้วก็เยยะหื้อคนตีงว่าเขาจู้เรื่องพระเจ้า ย้อนเขาเป้นพยานว่าพระองค์เยยะหื้อพระคริสตตีเป้นขึ้นจากความต่ายแล้ว แต่ถ้าบ่มีก้านเป้นขึ้นจากความต่าย จาอันพระคริสตตีบ่ได้เป้นขึ้นมาเหมือนกัน 16 ย้อนว่าถ้าพระเจ้าบ่ได้เยยะหื้อคนต่ายเป้นขึ้นมา พระเจ้าก็บ่ได้เยยะหื้อพระคริสตตีเป้นขึ้นมาตวย 17 แล้วถ้าพระเจ้าบ่ได้เยยะหื้อพระคริสตตีเป้นขึ้นมา ความเจือของหมู่ต่านก็บ่มีประโยชน์ ต่านก็ยังเป้นคนบาปอยู่ต่อไป 18 ถ้าเป้นจาอันคนของพระคริสตตีตงหลายตีต่ายไปแล้วก็ตือองจิบหายไปตวย 19 กับถ้าความหวังตีพระคริสตตีจะจ้วยหื้อ *รอดเป้นบาปได้* มีก้าชีวิตตีอยู่ในโลกนี้เตืออัน หมู่เขาก็เป้นคนตีนำอันดูตีสุดในคนตงหลาย

† 14:21 *อสย. 28:11-12*

20 แต่ความจริงก็คือ พระเจ้าเยีเซหือพระคริสต์เป็นขึ้นจากความตาย เชิงพระองค์เป็นคนเก๊าตีพระเจ้าเยีเซหือเป็นขึ้นมา เปื่อเป็นก้าน ยืนยันว่าคนที่ตายไปแล้วจะเป็นขึ้นมาแหม 21 ย้อนว่าถ้าความตาย เกิดขึ้นโดยคนๆ เดียวจาใด ก้านเป็นขึ้นจากความตายก็เกิดขึ้นโดย คนๆ เดียวจาอัน 22 อย่างเดียวกันกับที่อาดัมเป็นเหตุหือก้านต้อง ต่ายจาใด กู้คนก็จะขึ้นมาย้อนมีความสัมพันธ์กับพระคริสต์จาอัน 23 แแต่จะไล่ตามลำดับไป คือพระคริสต์เป็นขึ้นก่อน แล้วคนต้งหลายตี เป็นของพระคริสต์จะเป็นขึ้นมาในวันตีพระองค์ปึกมา 24 แล้วก็จะ เป็นวันเสี้ยงสุด พระคริสต์จะกำลายหมู่วิญญาณตีครอบครัวอง หมู่ วิญญาณตีมีสิทธำนาจ กับหมู่วิญญาณตีมีฤทธิอำนาจต้งหมด แลแล้วพระองค์จะมอบแผ่นดินนั้นหือกับพระเจ้าพระบิดา 25 ย้อนว่าพระ คริสต์จะต้องปกครองจันกว่าพระเจ้าจะพาบหมู่ศตรู้ต้งหมดหืออยู่ใต้ อำนาจของพระคริสต์ 26 ศตรู้ตัวสุดต่ายตีจะถูกพาบก็คือนความต่าย 27 เหมือนตีมีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า “พระเจ้าจะเยีเซหือก้านอยู่ใต้ อำนาจของพระคริสต์” † เมื่อพระคัมภีร์เขียนว่า กู้สิ่งอยู่ใต้ อำนาจของพระคริสต์ ก็เข้าไ้ได้ตีว่า ยกเว้นพระเจ้าผู้ตีเยีเซหือก้านอยู่ใต้ อำนาจของพระคริสต์ 28 เมื่อกู้สิ่งอยู่ใต้ อำนาจของพระคริสต์แล้ว ต่อนั้นพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า ก็อยู่ใต้ อำนาจของพระเจ้า ผู้ตีเยีเซหือก้านอยู่ใต้ อำนาจของพระองค์ เปื่อพระเจ้าจะเป็นใหญ่เหนือ กู้สิ่ง

29 จาอัน หมู่ตีฮับ บัพติศมา แตนคนที่ต่ายไปแล้วจะเยีเซหือจาใด ถ้าตี เขาว่ากันเป็นแต่ คือพระเจ้าบได้เยีเซหือคนต่ายเป็นขึ้นมาเลย แลแล้วเป็ นจาใดถึงมีก้านฮับบัพติศมาแตนคนต่าย 30 แลแล้วเป็นหยังเขาถึง ยอมเสี้ยงต่ายอยู่ตลอดเวลา 31 ป็นองต้งหลาย ข้าพเจ้าเสี้ยงต่ายอยู่ กู้วัน สิ่งนี้ข้าพเจ้ายืนยันได้ ปรอ ก้นตีข้าพเจ้ามีความภูมิใจในตั้มหมู่ ต้านในนามพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเขา 32 ถ้าจะฮือฝียบ ว่า ข้าพเจ้าได้สู้กับสัตว์ฮ้ายในเมืองเอเฟซัสโดยมีความหวังตามแบบ ของคน ข้าพเจ้าจะได้ประโยชน์อะหยัง ถ้าพระเจ้าบได้เยีเซหือคนต่าย เป็นขึ้นมา จาอัน

“ก็หือเอากันกับตีมีต๊ะ

ย้อนว่าวันพุกเขาจะต่ายกันแล้ว” ††

33 บต้องจตุตัวเก้าน่อ เหมือนกับมีก้านบอว่า “คบกับคนบตี ก็เยีเซหือเฮาหนีฮับตีไปตวย” 34 จงมีสติได้แล้ว เลิกเยีเซหือบาปเหย ย้อนมี บางคนในหมู่ต้านปัฐิจพระเจ้าเลย ตีข้าพเจ้าฮือจ้อกัเปื่อหือหมู่ต้าน ละอายใจ

ตัวในโลกนี้กับตัวตีเป็นขึ้นจากความต่าย

35 แแต่จะมีคนถามว่า “คนต่ายแล้วจะเป็นขึ้นมาได้จาใด” เขาจะมีตีว แบบใดกัน 36 โคะ คนจ่าวแต่ๆ เม็ดพืชตีต้านหว้านนั้น ถ้ามันบ่แห่ง ต่ายไปก่อน จะงอกขึ้นมาใหม่ได้จาใด 37 เม็ดพืชตีต้านหว้านนั้น บว่า จะเป็นข้าวสาลีก็ตี กาวาเม็ดพืชอย่างอื่นก็ตี ตีต้านหว้านเป็นก้าเม็ด เต้าอัน บ่ใจตีตั้งจะงอกขึ้นมา 38 พระเจ้าหือเม็ดตีต้านหว้านเป็นฮูปเป็ นอย่างขึ้นมาตามความต้องการก้านของพระองค์ พระองค์หือแต่ละเม็ดมี ฮูปอย่างเฉพาะของมัน 39 ส่วนเนื้อของสิ่งตีมีจีวิตนั้นบ่เหมือนกัน เนื้อ คนก็เป็นอย่างหนึ่ง เนื้อสัตว์ก็เป็นอย่างหนึ่ง เนื้อนกก็เป็นอย่างหนึ่ง เนื้อปลาเป็นแหมอย่าง 40 ตัวสำหรับสวรรค์ก็ตี กับตัวสำหรับโลกก็ตี แแต่ว่าตัวในโลกก็งามอย่างหนึ่ง ตัวในโลกก็งามแหมอย่างหนึ่ง 41 ตะวันก็งามอย่างหนึ่ง ดวงเดือนก็งามแหมอย่างหนึ่ง ดาวก็งามแหม อย่างหนึ่ง แมแต่ดาวแต่ละแค้นก็งามต่างก้น

42 คนตีเป็นขึ้นจากความต่ายก็เป็นจาอันเหมือนกัน ตัวตีถูกฝังไว้ก็ เป้าเปื่อยได้ แต่เมื่อเป็นขึ้นมาแล้ว ก็จะเป็นตัวตีเป้าเปื่อยบ่ได้แหมต่อ ไป 43 ตัวตีถูกฝังในดินนั้นเป้าเปื่อยบ่งาม แต่ตัวตีเป็นขึ้นมาตีงาม ตัวตีถูกฝังในดินนั้นบ่แข็งแอง แต่ตัวตีเป็นขึ้นมาตีมีฤทธิอำนาจ 44 สิ่งตีถูกฝังไว้ก็เป็นก้าตัวฟ่ายเนื้อหน้ง แต่เมื่อเป็นขึ้นมาแล้วก็เป็

ตัวฟ่ายจิตวิญญาณ ถ้ามีตัวฟ่ายเนื้อหน้ง ก็ต้องมีตัวฟ่ายจิต วิญญาณตวย 45 อย่างตีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า “พระเจ้าหืออาดัมเป็ นป้อจายคนเก๊าตีมีจีวิต” † แต่พระคริสต์ผู้เป็นอาดัมคนสุดต่ายนั้นเป็ นวิญญาณตีหือจีวิต 46 ตัวตีเป็นเนื้อหน้งนั้นมาก่อน แลแล้วตัวหลัง จานั้นเป็นจิตวิญญาณ 47 ป้อจายคนเก๊าหือตีนั้นมาจากดินในโลกนี้ แต่ป้อจายคนตีสองนั้นมาจากสวรรค์ 48 คนตีมาจากดินเป็นจาใด คนของโลกต้งหลายก็เป็นจาอัน แต่คนตีมาจากสวรรค์เป็นจาใด คน ของสวรรค์ก็เป็นจาอัน 49 อย่างเดียวกันกับบ่าเดี๋ยวนี เขาตีมี ลักษณะของคนตีมาจากดิน วันใดวันหนึ่งเขาก็จะมีลักษณะของคนตี มาจากสวรรค์

50 ป็นองต้งหลาย ข้าพเจ้าหมายความว่า ตัวตีมีเลือดกับเนื้อบ่ สามารถเข้าใน แผ่นดินของพระเจ้า ได้ สิ่งตีเป้าเปื่อยได้จะป็นกับสิ่งตี เป้าเปื่อยบ่ได้ได้จาใด 51 พังข้อล้าเล็กนี้หือตี เขาจะบ่ต่ายกันกู้คน แต่ เขาหือคนจะตีฮับก้านเป็นใหม่ 52 ในเสี้ยววินาทีเดียว ในฮิดใจเดียว ต่อนตีเป้าเป็นเนื้อสุดต่ายนั้น หมู่ตีต่ายไปแล้ว พระเจ้าจะเยีเซหือ เป็นขึ้นมาโดยบ่มีวันเป้าเปื่อย แลแล้วเขาก็จะตีฮับก้านเป็นใหม่ 53 ย้อนว่า สิ่งตีเป้าเปื่อยได้ก็จะตีฮับก้านเป็นใหม่เป็นสิ่งตีเป้าเปื่อยบ่ ได้ แลแล้วตัวตีต่ายก็จะตีฮับก้านเป็นเป็นตัวตีบ่มีวันต่ายได้ 54 จา อัน เมื่อสิ่งตีเป้าเปื่อยได้ ตีฮับก้านเป็นใหม่เป็นสิ่งตีเป้าเปื่อยบ่ได้ กับตัวตีต่ายตีฮับก้านเป็นเป็นตัวตีบ่มีวันต่าย เมื่อนั้นก้าตีมี เขียนไว้ในพระคัมภีร์ก็จะเป็นแต่ตีว่า “ความต่ายได้ก้านสิ้นชากแล้ว” ††

55 “โอ ความต่าย เจ้าจะมีฮัยเหนืออะจะหยังได้

โอ ความต่าย บิดของเจ้าอยู่ตีไหน” ††

56 บิดของความต่ายก็คือนบาป กับอำนาจของบาปมาจาก *bn บัญญัติ* 57 แต่ขอพระคุณพระเจ้า ตีหือหมู่เฮามีฮัยตางพระเยซู คริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเขา

58 จาอันป็นองตีข้าพเจ้าฮือ หือมันคงไว้ ห้ามสิ้นคลอน หือเยีเซหือ ก้านขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างเต็มตีกู่เวลา ต้านต้งหลายก็ฮือว่า ก้านตี เขาฮับใจพระเจ้านั้น จะบ่เสียไปโดยบ่มีประโยชน์

ก้านฮับบริจาเคเปื่อจีวิตคนของพระเจ้า

16 ส่วนเรื่องก้านฮอมสตาจจีวิตเหลือคนของพระเจ้า ข้าพเจ้า สังกันใน *คริสตจักร* ตีแคว้นกาลาเทียจาใด ต้านต้งหลายก็ ต้องเยีเซหือจาอันตวย 2 กู้วันตีตีหือกู้คนก้นสตาจส่วนหนึ่งของตีเซา มาได้ออก แลแล้วเก็บไว้ เปื่อว่าเมื่อข้าพเจ้าไปหา ต้านจะได้บ่ตองไปเซา ฮอมกันแหม 3 เมื่อมาแผว ข้าพเจ้าจะส่งคนตีหมู่ต้านเลือกหือเอา สตาจตีหมู่ต้านถวย กับจดหมายแเนนำตีไปกรุง *เยรูซาเล็ม* 4 ถ้า หันว่าข้าพเจ้าสมควรจะไปตวย หมู่เขาก็จะไปพร้อมกันกับข้าพเจ้า

แผนก้านเตี๋ยตางของเปาโล

5 หลังจากตีข้าพเจ้าเลยแคว้นมาซิโดเนียแล้ว ข้าพเจ้าจะมาหาหมู่ ต้าน ย้อนว่าข้าพเจ้าต้งใจจะผ่านมาตางนั้น 6 ข้าพเจ้าอาจจะฮ้างอยู่ กับหมู่ต้านสักหน้ง อาจอยู่จันเสี้ยงหน้าหนาวก็ได้ เปื่อว่าหมู่ ต้านจะได้จีวิตสนับสนุนข้าพเจ้าหือเตี๋ยตางต่อไป 7 ย้อนว่าข้าพเจ้าได้ ใถ้อยากแ่วแ่วหาต้านก้าเตี๋ยเต้าอันเมื่อผ่านไป ถ้าองค์พระผู้เป็น เจ้าหันสมควร ข้าพเจ้าก็ไค้อยู่กับหมู่ต้านเม็นๆ หน้อย 8 แต่ ข้าพเจ้าจะว่าจะอยู่ตีเมืองเอเฟซัสนี้ จันเล็งงาน *เพ็นเทกอสต์* 9 ย้อนตี นื่ององค์พระผู้เป็นเจ้าได้เปิดโอกาสหือกับข้าพเจ้าเยีเซหือก้านหือเกิดผลตี นึกขนาด แต่ตีมีคนขัดขวางนึกเหมือนกัน 10 ถ้าตีโมริแ่วมาหาหมู่ ต้าน บตีเยีเซหือเขาบ่ม่วนใจเมื่ออยู่กับหมู่ต้านเป่อ ย้อนว่าเขาเยีเซหือ ก้านขององค์พระผู้เป็นเจ้าเหมือนข้าพเจ้า 11 จาอันห้ามหือไผดูแควนเขา

† 15:27 สด. 8:6 †† 15:32 อสย. 22:13

‡ 15:45 ปฐก. 2:7 †† 15:54 อสย. 25:8 †† 15:55 อสย. 13:14

แต่หื้อจ้วยเขาเที่ยวทางต่อไปอย่างสันติสุข เปื่อเขาจะปีกมาหาข้าพเจ้า ย้อนข้าพเจ้ากำลังคอยถ้าหากับหมู่พี่น้องคนอื่นๆ อยู่

¹² ส่วนอโปลโล ตีเป็นพี่น้องผู้เชื่อของเฮานั้น ข้าพเจ้าวิงวอนเขาขนาดหนักว่าหื้อไปแ่่วหาหมู่ต่านกับหมู่พี่น้องคนอื่นๆ ตวย แต่เขายังบ่ไ่ไปต่อนี้เตื่อ ถ้าเขามีโอกาสเขาก็จะไป

คำสอนสุดท้ายของจดหมายเปาโล

¹³ หื้อต่านต่งหลายหละวังไว้หื้อดี หื้อมันคงในความเชื่อ หื้อมีใจกำกับเข้มแข็ง ¹⁴ หื้อเฮียะกุ่สิ่งกุ่อย่างโดยความฮัก ¹⁵ พี่น้องต่งหลายต่านก็ฮู้เรื่องสเทพาณัสกับครอบครัวของเขาแล้วว่าเป็นจาได หมู่เขาเป็นคริสเตียนหมู่เกาในแคว้นอากายา ตึงได้เอาแต่เอาว่าในกำนฮับใจคนของพระเจ้า ข้าพเจ้าขวิงวอน ¹⁶ หื้อเจือฟังต่อคนจาฮี กับกุ่ๆ คนตีอำเียะกำนตวยเขา ¹⁷ ข้าพเจ้าจั้นจมนยินดีขนาดตีสเทพาณัส

ฟอร์กุนาทัส กับอากายคัสมาหาข้าพเจ้าแทนหมู่ต่านตีบ่ได้มา ¹⁸ ย้อนว่าหมู่เขาหื้อกำลังใจข้าพเจ้าอย่างตีหมู่เขาได้หื้อกำลังใจหมู่ต่านสมควรแล้วตีต่านจะหื้อเกียรติคนจาฮี

¹⁹ คนในคริสตจักรต่างๆ ในแคว้นเอเซีย ฝากคำตีกตวยมาหื้อต่านต่งหลายตวย อากวิลลา กับปรีสคา ตึงคนในคริสตจักรตี้อยู่ในบ้านของเขาก็ฝากคำตีกตวยในนามองค์พระผู้เป็นเจ้ามาหื้อหมู่ต่านเป็นพิเศษ ²⁰ พี่น้องกุ่คนตีนี้ก็ฝากคำตีกตวยมาหื้อต่านเหมือนกัน หื้อจูบตีกตวยกันอย่างเป็นทางการเป็นพี่น้องผู้เชื่อ

²¹ คำตีกตวยนี้ข้าพเจ้าเปาโลเป็นคนเขียน ²² ถ้าไฟบ่ฮักองค์พระผู้เป็นเจ้า ก็ขอหื้อเขาถูกแจ่ง ขอหื้อองค์พระผู้เป็นเจ้ามาเตื่อ ²³ ขอพระคุณของพระเยชูองค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่กับหมู่ต่านเตื่อ ²⁴ ความฮักของข้าพเจ้าอยู่กับหมู่ต่านกุ่คนตีเจือวางใจพระเยชูคริสต์ †

† *สำเนาเก่าๆ บางฉบับมีคำว่า อาเมน*

2 โครินธ์

เปาโลเขียนจดหมายฉบับที่สองนี้ไปถึงหมู่ผู้เชื่อในเมืองโครินธ์ ในจดหมายฉบับนี้ท่านได้พูดถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตของท่าน จดหมายฉบับนี้เขียนขึ้นประมาณปี ค.ศ. 57

เปาโลเขียนจดหมายฉบับนี้ไปถึง ในเมืองโครินธ์ ย้อนว่ามีหมู่ ตัวป้อมมาตีเมืองโครินธ์ หมู่เขาได้จุล่ายหมู่ผู้เชื่อโดยคำสอนที่ผิดๆ เปาโลจึงอยากที่จะอธิบายคำสั่งสอนหมู่เป็นสิ่งที่ผิด หมู่อัครทูตตัวป้อมหมู่ได้บอกกับเปาโลไว้ว่าอัครทูตแต่ แต่เปาโลก็ได้เขียนสิ่งที่เกิดขึ้นกับชีวิตของท่านเพื่อแสดงข้อห้ามว่าท่านเป็นอัครทูตแต่ๆ เปาโลเขียนจดหมายฉบับนี้ตอนที่กำลังแล้วหาหมู่ผู้เชื่อในแคว้นมาซิโดเนีย เปาโลเขียนจดหมายฉบับนี้เพื่ออธิบายถึงเหตุผลที่เปาโลเขียนแผนกั้นที่จะเที่ยวทางไปแล้วหาหมู่ผู้เชื่อที่เห็น อย่างไรก็ดีท่านได้เขียนบอกหมู่เขา ถึงสิ่งที่สำคัญคือ กำนับอ้อมสตาจค์เป็อจ้วยเหลือบี่น่องผู้เชื่อที่ติดยากในกรุง ท่านสอนว่าหมู่ผู้เชื่อควรที่จะจ้วยเหลือเช็งกั้นและกั้น โดยเฉพาะคนที่กำลังตึก ท่านได้เขียนเตือนหมู่ผู้เชื่อในเมืองโครินธ์บ่หือจื่อคำของหมู่อัครทูตตัวป้อมหมู่บ่นตีเข้ามาสอนผิดในเมืองโครินธ์ เปาโลได้เน้นย้ำว่า ท่านสามารถที่จะเยียะก้านขององคพระผู้เป็นเจ้าในก้านบอก โดยอำนาจของ ต่อยู่ในตัวท่านแต่จัน

คำตึกถวาย

1 จดหมายฉบับนี้จากข้าพเจ้าเปาโล ผู้เป็น *อัครทูต* ของพระเยซูคริสต์ ตามความต้องการของท่านพระเจ้า กับจากทิโมธีน้องบ่าวในความเชื่อของเขาดวย

ถึงหมู่ผู้เชื่อใน *คริสตจักร* ของพระเจ้าที่เมืองโครินธ์ กับคนของพระเจ้าผู้คนที่อยู่ใคว้แคว้นอาคาญา ² ขอหือท่านตั้งหลายได้ฮับพระคุณตึงสันติสุข จากพระเจ้าพระบิดาของเขากับจากพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าแต่จื่อ

³ สรรเสริญพระเจ้า พระบิดาของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเขา พระเจ้าเป็นพระบิดาที่มีเมตตาตักเป็นผู้ที่จ้วยเขาอยู่อย่าง ⁴ ที่พระองค์หือกำลังใจเขาในความตึกยากของเขากู้เรื่อง ก็เพื่อหือเขาหือกำลังใจคนตั้งหลายที่มีความตึกยากได้ เหมือนที่พระองค์ได้หือกับเขา ⁵ ย้อนว่ายังเขาอ้อมตึกยากกับ *พระคริสต์* บั๊กแต่ใด เขาก็ได้ฮับกำลังใจจากพระเจ้าผ่านทางพระคริสต์บั๊กแต่จัน ⁶ ที่เขาได้ฮับความตึกยาก ก็เพื่อหือหมู่ท่านได้ฮับกำลังใจกับได้ฮับความ *รอดบีนบาปได้ช* กับที่เขาได้ฮับกำลังใจ ก็เพื่อหมู่ท่านจะได้ฮับกำลังใจตวยเช็งจะเยียะหือหมู่ท่านอดทนต่อความยากลำบากอย่างเดียวกับที่หมู่เขาอดทนอยู่บั้น ⁷ เขาเลยมันใจหมู่ท่านได้อย่างเต็มที่ ย้อนฮือว่าหมู่ท่านมีส่วนในความตึกยากของเขาจาดใด หมู่ท่านก็มีส่วนได้ฮับกำลังใจอย่างที่เขาได้ฮับจัน

⁸ บี่น่องผู้เชื่อตั้งหลาย เขาไค้หือหมู่ท่านฮือถึงความตึกยากลำบากที่เขาได้ฮับในแคว้นเอเชีย เช็งเป็นความตึกยากอย่างหนักเกินกำลังของเขาที่จะทนได้ เขาปอหมดหวังที่จะเขาจีวิตรอด ⁹ แต่ๆ เขาก็คิดว่าถูกตัดสินหือถึงที่ตายแล้ว แต่ที่เป็นจ่าจื่อก็เพื่อว่าเขาจะได้เป็งพระเจ้า ผู้ที่เยียะหือคนตายเป็นขึ้นมาใหม่ บ่ใจเป็งตัวเก้า ¹⁰ พระองค์จ้วยเขาหือป็นภัยที่ใหญ่หลวงมาแล้ว กับพระองค์จะจ้วยเขาแหม เขามีความหวังกับพระองค์ว่าพระองค์จะจ้วยเขาแหมต่อไปแ่งๆ ¹¹ ย้อนหมู่ท่านอ้อมใจกันอริชฐานเปือเขา พระเจ้าก็จะตอบคำอริชฐานหมู่บั้นของท่านกับจะบั้นปอนเขา แล้วคนจ้านวนบั๊กก็จะขอบคุณพระเจ้าฮือเขา

เปาโลเขียนแผนกั้นเที่ยวทาง

¹² จิตสำนึกของเขายืนยันกับหมู่เขาว่า กู้สิ่งที่เขาเยียะในโลกนี้เขาเยียะโดยความบริสุทธิ์ใจกับน้ำใสใจจริงตีมาจากพระเจ้า โดยเฉพาะในความสัมพันธ์กับหมู่ท่าน เขาได้เยียะจ่าจันโดยพระคุณของพระเจ้า บ่ใจโดยปัญญาของคน สิ่งนี้ละที่เยียะหือเขาภูมิใจ ¹³ ย้อนว่าเขาบ่ได้เขียนปิดบังจะหยิงไว้เลย กู้สิ่งที่เขาเขียนเป็นสิ่งที่หมู่ท่านอ่านเข้าใจ

ได้ ข้าพเจ้าหวังว่าหมู่ท่านจะเข้าใจเขาตึงหมด ¹⁴ ย้อนหมู่ท่านเข้าใจเขาอยู่ฟองแล้ว ที่ว่าในวันตีพระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาบีกมานั้น หมู่ท่านจะได้ภูมิใจในตัวเขา เหมือนกับที่เขาจะภูมิใจในตัวหมู่ท่านตวย

¹⁵ ข้าพเจ้ามันใจว่าหมู่ท่านภูมิใจในตัวเขา ข้าพเจ้าจึงกะว่าจะไปแล้วหาหมู่ท่านก่อนเป็น เพื่อหมู่ท่านจะได้ปอนถึงสองเต้า ¹⁶ ข้าพเจ้าจะแ่วไปแ่วหาหมู่ท่านตอนที่กำลังเที่ยวทางไปแคว้นมาซิโดเนีย กับจะแ่วแ่วหาแหมเพื่อต่อนขาบีกจากแคว้นมาซิโดเนีย เพื่อจะขอหือหมู่ท่านจ้วยข้าพเจ้าเที่ยวทางไปแคว้นยูเดียต่อไป ¹⁷ ตอนที่ข้าพเจ้าวางแผนไว้จ่าจื่อ แลแล้วบ่ได้ไป หมู่ท่านจะว่าข้าพเจ้าหละและเขาแแม่แอนอนบ่ได้กา กาว่าข้าพเจ้าวางแผนอย่างคนในโลกเยียะกันกา อย่างตีคำเดียวกับบอกว่า “ไป” คำเดียวกับบอกว่า “บ่ไป” ¹⁸ พระเจ้าสัตย์ฮือแต่ๆ จาใด คำของเขาตักกับหมู่ท่านก็บ่ใจเป็นคำแต่กับบ่แต่ พร้อมกันจ่าจัน ¹⁹ ย้อนว่า พระเยซูคริสต์ *พระบุตรของพระเจ้า* ผู้ที่ข้าพเจ้ากับสิลวานัส ตึงทิโมธี ได้บอกกับหมู่ท่าน ก็บ่ใจเป็น “แต่” กับ “บ่แต่” แต่ก้อย่างตีพระองค์บ่นก็บ่น “แต่” หมด ²⁰ ย้อนว่าพระสัญญาของพระเจ้าก็ฮือก็บ่น “แต่” โดยพระคริสต์ ย้อนจ่าจื่อหมู่เขาจึงฮือคำว่า “*อาเมน*” ผ่านทางพระคริสต์ เช็งเป็นก้านหือเกียรติพระเจ้า ²¹ พระเจ้านี้ละ เป็นผู้ที่หือเขากับหมู่ท่านตั้งมันคงอยู่ในพระคริสต์ กับเป็นผู้ตีเลือกเขา ²² พระองค์ได้จ่าจื่อเขาเป็นคนของพระองค์ไว้ กับหือพระวิญญาณอยู่ในใจเขาเปือเป็นก้านมัดจ่าจื่อพระสัญญาของพระองค์

²³ ขอพระเจ้าเป็นพยานว่า ที่ข้าพเจ้าตัดสินใจไปเมืองโครินธ์นั้น ก็เปือบ่ฮือยากหือหมู่ท่านจ่าจื่อบั๊กขึ้นแหม ²⁴ เขาบ่ได้บังคับความเชื่อของหมู่ท่าน ย้อนหมู่ท่านมีความเชื่อตีมันคงต้อยอยู่แล้ว แต่เขาอ้อมฮับใจกับหมู่ท่าน เพื่อเยียะหือหมู่ท่านมีความสุข

2 จ่าจัน ข้าพเจ้าได้ตั้งใจไว้ว่า จะบ่ไปเยียะหือหมู่ท่านตึงตักใจแหม ² ย้อนว่า ถ้าข้าพเจ้าเยียะหือหมู่ท่านตักใจ แล้วจะมีไฟแหมที่จะเยียะหือข้าพเจ้ามีความสุข ถ้าบ่ใจหมู่ท่านที่ข้าพเจ้าเยียะหือตักใจ ³ ข้าพเจ้าจึงเขียนจ่าจันในฉบับตีแล้ว เปือเมื่อไปถึงแล้วข้าพเจ้าจะบ่ตึงตักใจกับคนที่ควรเยียะหือข้าพเจ้ามีความสุข ข้าพเจ้ามันใจว่าเมื่อข้าพเจ้ามีความสุข หมู่ท่านก็มีความสุขไปตวย ⁴ ย้อนตอนที่ข้าพเจ้าเขียนจดหมายฉบับนี้ถึงหมู่ท่าน ข้าพเจ้าลำบากใจ กับหนักใจขนาด น้ำตาไหลแล้วไหลแหม ที่เขียนจ่าจันบ่ใจเพื่อจะเยียะหือหมู่ท่านตักใจเน่อ แต่ไค้หือหมู่ท่านฮือว่าข้าพเจ้าฮือหมู่ท่านก็คนบั๊กมอกใจ

กำนยกโต้หื้อกับคนตีเกยเยยะผิด

5 ถ้าโผคนใดคนหนึ่งเยยะหื้อคนตึกใจ เขาปได้เยยะหื้อข้าพเจ้าตึกใจ คนเดียวเป่อ แต่เยยะหื้อหมู่ต่านกัคนตึกใจตวยบ่หนักหน้อย (ข้าพเจ้าปได้ไค้อยากหื้อแองไป) 6 ตี่หมู่ต่านส่วนใหญ่ได้ลงโต้เขา ก็ปอแล้ว 7 จาอินหมู่ต่านก็เปิงตี่ตี่เยยกโต้หื้อเขา กับหื้อกำลั้งใจเขา เปื่อหื้อเขาจ่มอยู่กับความตึกหนักนั้น 8 ข้าพเจ้าขออ้อนวอนหื้อหมู่ ต่านเยยะหื้อเขาอู้ว่าหมู่ต่านฮักเขา 9 นีเป็นเหตุตี่ข้าพเจ้าได้เขียน จดหมายเล็งหมู่ต่านก่อนหน้า นีเปื่อจะกุดสอบว่าหมู่ต่านจะยอม เจื่อฟังกูเรื่องก่อ 10 ถ้าหมู่ต่านยกโต้หื้อไฟ ข้าพเจ้าก็จะยกโต้หื้อ เขาตวย กับเมื่อข้าพเจ้ายกโต้หื้อนั้น (ถ้ามีเรื่องอะฮยังหื้อยกโต้) ข้าพเจ้าก็จะเยยะต่อหน้า *พระคริสต์* ยอนหันแก่หมู่ต่าน 11 เปื่อหื้อ *ซาต่าน* จุสำยเขาได้ ยอนเขาอู้ตั้นเล่ห์เหลี่ยมของมันตี

จิตของเฮาในพระคริสต์

12 ต่อนตี่ข้าพเจ้าไปเล็งเมืองโตรอส เปื่อบอกข่าวดีของพระคริสต์ นั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าได้เปิดโอกาสหื้อกับข้าพเจ้าเยยะกำนตีเห็น 13 แต่ข้าพเจ้าก็บ่สบายใจเลย ยอนบ่ปะกิตสน้องบ่าวในความเจื่อของ ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงลาคนตีเห็น แล้วเตียวตางไปตีแคว้นมาซิโดเนีย

14 แต่ขอพระคุณพระเจ้า ผู้ตี่นำหมู่เฮา ซึ่งเป็นเหมือนเซลยของ พระคริสต์ ในขบวนแ่หลดองมีชัยของพระองค์ตลอดมา พระเจ้าไฉ เฮาเผยแพ่ความอู้เรื่องพระคริสต์ไปกูๆ ตี่ เหมือนน้ำหอมตีหอมไป ไคว 15 ยอนว่าเฮาเป็นเหมือนกลืนของเครื่องหอมตีพระคริสต์แพา ถวยหื้อพระเจ้า ตี่ลอยไปตามกำงคนตีกำลั้งจะ *รอดป็นบาปโต้* กับ คนตีกำลั้งจะฉิบหาย 16 สำหรัคนตีกำลั้งจะฉิบหาย กลืนนั้นก็เป็น กลืนตี่นำเขาไปหาความต่าย แต่สำหรัคนตีจะรอด กลืนนั้นก็เป็น กลืนหอมตีนำไปหาจิต จาอินมีไฟพ่องตีสามารถเยยะกำนตีได้ 17 ยอนว่าเฮาบ่เหมือนหลายๆ คนตีเอาถ้อยกำของพระเจ้าไปหากัน แต่ พระเจ้าไฉเฮามา เฮาจึงบอกออกไปอย่างน้ำใสใจจริงต่อหน้าพระองค์ ในฐานะตี่เฮาเป็นผู้ฮับใจของพระเยซูคริสต์

ผู้ฮับใจพระเจ้าตาม พันธสัญญา ใหม่

3 นีผ่อเหมือนว่าหมู่เฮากำลั้งยกย่องตัวเกำแหมก กาว่าเฮาเป็น เหมือนคนอื่ๆ ตี่ตองกำนหนั่งฮือรับรองตัวเกำหื้อกับต่าน กาว่าจะตองหื้อต่านออกหนั่งฮือรับรองหื้อ 2 แต่ๆ หมู่ต่านนั้นเนาะตี่เป็น หนั่งฮือรับรองของเฮา ตี่เขียนไว้ใจของเฮาหื้อกัคนได้อ่านกับได้ฮู้ 3 หมู่ต่านเยยะหื้อหว่าหมู่ต่านเป็นหนั่งฮือตี *พระคริสต์* เขียน แล้ว เฮาเป็นผู้ส่ง กับบ่ได้ให้หมักเขียน แต่ใจพระวิญญาณของพระเจ้าผู้มีจิต วิตอยู่เขียน บ่ได้เขียนลงบนแผ่นหิน แต่เขียนลงบนใจของคน

4 เฮาอู้จาอู้ได้ยอนเฮามีความมั่นใจในพระเจ้าผ่านตางพระเยซูคริสต์ 5 ความสามารถของเฮาตีมีอยู่บ่หนักบ่ได้ถื่อว่า มาจากตัวเฮา แต่ความ สามารถนั้นมาจากพระเจ้า 6 ผู้ตี่จิวยหื้อเฮาสามารถฮับใจตาม พันธสัญญาใหม่ ตี่บ่ใจเป็นไปตาม *บทบัญญัติ* ตี่เขียนไว้ แต่เป็นไป ตามพระวิญญาณ ยอนว่าบทบัญญัติตี่เขียนไว้นั้นนำไปเล็งความ ต่ายฝ่ายจิตวิญญาณ แต่พระวิญญาณนำไปเล็งจิตฝ่ายจิต วิญญาณ

7 แต่ถ้ากำนฮับใจตามบทบัญญัติตี่นำไปเล็งความต่าย ตี่ได้เขียนไว้ บนแผ่นหิน ยังมากับรัศมีของพระเจ้า (เล็งเมื่จะเป็นรัศมีตีจ่างหาย ไป) จันเยยะหื้อจาวอิสราเอลผ่อหน้าของโมเสสปได้ ยอนรัศมีนั้นอยู่ บนหน้าของต่าน 8 แล้วกำนฮับใจตามพระวิญญาณก็จะมิรัศมีของ พระเจ้าตียิ่งใหญ่เหลือนั้นแหม 9 ยอนถ้ากำนฮับใจตีนำไปเล็งกำนลง โต้ฮยังมาโดยรัศมี แล้วกำนฮับใจตีนำไปเป็นคนตูกตองตามธรรมจะ ชำมีรัศมีนักรเหลือนั้นมอกใจ 10 บ่าเตียวนี้รัศมีตีเกยมีของ พันธสัญญาเกำนั้น ก็เหมือนบ่มีรัศมีเมื่อเฟียบกับรัศมีอันยิ่งใหญ่ ของพันธสัญญาใหม่ 11 จาอิน ถ้าพันธสัญญาเกำตีกำลั้งจะยกเล็กไป

ยังมีรัศมี แล้วพันธสัญญาใหม่ตีคงอยู่ตลอดไป จะบ่มีรัศมีนักรเหลือ นั้นแหมก

12 เมื่อมีความหวังจาอู้แล้ว เฮาจึงกำอู้อย่างบ่กัไว 13 เฮาบ่เหมือน โมเสสตีเอาผ้าคุมหน้าไว้ เปื่อหื้อจาวอิสราเอลผ่อรัศมีตีกำลั้งหายไป จากหน้า 14 แต่จิตใจของหมู่เฮาถูกเยยะหื้อมิดมบไป จันเล็งบ่าเตียว นีเมื่อเขาอ่านพันธสัญญาเกำ ก็เหมือนมีผ้าคุมหน้าอยู่ บ่ได้เปิดออก ยอนว่าผ้าคุมผืนนั้นจะถูกเปิดออกโดยฮับเจื่อพระคริสต์ 15 แต่จัน เล็งบ่าเตียวนี้ กูตื่อตี่อ่านบทบัญญัติของโมเสส ผ้าผืนนั้นก็ยังปิด จิตใจของหมู่เฮาอยู่ 16 แต่ถ้าไฟกีตี่ตามตีหันไปหาองค์พระผู้เป็นเจ้า ผ้า คุมหน้านั้นก็ถูกเปิดออก 17 องค์พระผู้เป็นเจ้าในข้อนี้ก็คือพระ วิญญาณ ตี่ไหนตีมีพระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้า ตี่หันก็มิ อิสระ 18 หมู่เฮากัคนตีบ่มีผ้าคุมหน้าแล้ว ก็ผ่อหันรัศมีขององค์พระผู้ เป็นเจ้า แล้วเฮาก็ได้ฮับกำนเปียนแปลงหื้อเป็นเหมือนภาพสะท้อน ของพระองค์ เยยะหื้อเฮามีรัศมีนักรขึ้นไปตึกๆ ซึ่งมาจากองค์พระผู้ เป็นเจ้า ผู้ตีเป็นพระวิญญาณ

อู้สมบัติน้ำลำ

4 ยอนจาอู้เฮาจึงบ่หมดกำลั้งใจ ยอนว่าพระเจ้าเมตต่า มอบหมายหื้อเฮาเยยะกำนตี 2 แล้วเฮาก็ได้ใจวิธีตีลับๆ ช่อนๆ ตี่น่าละอายกั้อย่าง เฮาบ่ใจวิธีจุสำย กับบ่ได้มิดเปือนถ้อยกำของ พระเจ้าไป แต่เฮาบอกความจริง เฮาเยยะจาอู้ต่อหน้าพระเจ้า เปื่อ ยินยั้นในจิตสำนึกของกัคนหื้ออู้ว่า เฮาเป็นคนจาใด 3 แต่ถ้า *ข่าวดี* ตี่ เฮาบอกจะถูกปิดชอนอยู่เหมือนผ้าปิดหน้า ก็ปิดได้กักับหมู่ตีกำลั้ง จะฉิบหายเตำอื่น 4 พระของคณยุคนี้ †† ได้เยยะหื้อกำกัใจของคนตีบ่ เจื่อมิดมบไปเหมือนคนต่าบอด เปื่อหื้อหมู่เฮาหันแองเป็งแเง้งของ ข่าวดี ข่าวดีนี้ก็คือเรื่องรัศมีของ *พระคริสต์* ผู้ตีเป็นภาพสะท้อนของ พระเจ้า 5 เฮาบ่ได้บอกเล็งเรื่องของตัวเกำ แต่เฮาบอกกว่าพระเยซู คริสต์เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า กับบอกกว่าตัวเฮาเป็นขี้ข้าของหมู่ต่าน ยอนหันแก่พระคริสต์ 6 ยอนว่าพระเจ้าผู้ตีบ่บอกกว่า “หื้อมีแองเป็งแเง้ง ออกมาจากความมิด” † ก็เป็นองค์เดียวกันกับตีได้ส่องแองเป็งแเง้ง เข้ามาในจิตใจของเฮา เยยะหื้อเฮาอู้เล็งรัศมีของพระองค์ตี่อยู่บน หน้าของพระเยซูคริสต์

7 แต่เฮาเป็นเหมือนโหดตีสมบัติน้ำลำกำขนาดใส่ไว้ เปื่อแสดงหื้อ หันว่าถูกร้ออำนาจตีลำเลศนั้นเป็นของพระเจ้า บ่ได้มาจากตัวของเฮา 8 เฮาตองทนกับความตึกยากในกูเรื่องอยู่ แต่เฮาบ่ถูกย่ำหื้อจันจ่ม ติน เฮาหมดปัญญาบ่อู้ว่าจะเยยะจาใดดี แต่เฮากับหมดหวัง 9 เฮาถูก คำแต่กีบเล็งกับโดนละขว่าง เฮาถูกนบถตีแต่กีบเล็งกับโดนฆ่า 10 สิ่งตีเฮากำลั้งตึกยากลำบาคนี้ ก็เหมือนกับเฮากำลั้งแบกความต่าย ของพระเยซูไว้กับตัวของเฮาตลอด เปื่อว่าคณตางหลายจะได้หันจิต ของพระเยซูผ่านตัวของเฮา 11 ยอนหันแก่พระเยซู เฮาตียังมีจิตอยู่ นีจึงเสียงจิตกับความต่ายอยู่ตลอดเวลา เปื่อคณตางหลายจะได้หันจิต ของพระเยซูผ่านตัวของเฮาตีตองต่ายนี้ 12 จาอิน จิตของเฮาก็ เสียงต่ายอยู่ตลอด เปื่อหื้อหมู่ต่านได้มีจิต

13 เฮามีความเจื่ออย่างเตียวกันกับคนตีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า “ ยอนข้าพเจ้าเจื่อ ข้าพเจ้าเลยอู้” †† เฮาก็เจื่อเหมือนกัน เลยอู้ไปตาม นั้น 14 ยอนเฮาอู้ว่าพระเจ้าผู้ตีเยยะหื้อพระเยซูเป็นขึ้นจากความต่าย ก็จะเยยะหื้อเฮาเป็นขึ้นจากความต่ายตวยกันกับพระเยซู กับพระเจ้าก็ จะปาเฮากับหมู่ต่านมาอยู่ต่อหน้าพระองค์ 15 ยอนว่ากู้อย่างตีเกิดขึ้น กับเฮานีก็เปื่อหันแก่หมู่ต่าน เปื่อว่ายังมีคนจำนวนนักรเตำได้ตีได้ฮับ พระคุณของพระเจ้า ก็จะมีคนจำนวนนักรเตำอื่ตีจะอริชฐานะ ขอบพระคุณพระเจ้า พระองค์ก็จะได้ฮับเกียรติ

† 3:13 อพย. 34:29 †† อ่างเล็ง ซาต่าน † 4:6 ปฐก. 1:3 †† 4:13 สด. 116:10

เรามีชีวิตอยู่ด้วยความเชื่อ

16 ย้อนจากอันเขาจึงเบ่งยกยอมกิน เล็งแม้ว่าตัวตึงนอกของเขาก็อวยๆ เสื่อมสภาพไป แต่จิตใจตึงในของเขานั้นได้อับกำลึงใหม่ในกู่ๆ วัน 17 ย้อนว่าความตึกยกลำบากที่น้อยเดียวกับอยู่ได้บ่เป็นของ เขา จะเยาะหื้อเขาได้อับเกียรติอันยิ่งใหญ่ที่คงอยู่ตลอดไป กับบ่มีอะหยังมาเหยียบได้ 18 เขาบ่ได้จ่มอยู่กับสิ่งตีฟ้อหัน แต่เขาอยู่กับสิ่งตีฟ้อบ่หัน ย้อนว่าสิ่งตีฟ้อหันนั้นอยู่ได้บ่เป็น แต่สิ่งตีฟ้อบ่หันนั้นคงอยู่ตลอดไป

5 ย้อนเขาอู้ว่า ถ้าเต็นท์ของเขาคือเขาอาศัยอยู่ในโลกนี้ คือตัวของเขา ถูกทำลายไป พระเจ้าก็จะมีหื้อบ้านหลังใหม่ตั้งอยู่ในสวรรค์กับเขา ตับได้แบ่งโดยคน กับอยู่ได้ตลอดไป 2 ตอนนี้อยู่อยู่ในเต็นท์นี้ เขาก็โอดโอยยอนไค่อยู่บ้านของเขาตีมาจากสวรรค์ 3 แม่นละ เมื่อเขาได้บ่บ่มเหมือนเสื้อผ้า แล้วเขาจะบ่ป่วย 4 เขาตั้งอยู่ในเต็นท์นี้ก็อู้สึกอ่อนใ้กับภาระตีหนัก เขาบ่ได้อะยากจะละขวางตีทั่วโลกนี้ ออก แต่เขาไค่บ่บ่มใหม่ เพื่่อตัวตีต้องตายนั้นจะได้บับกำน เปี่ยนแปลงหื้อเป็นตัวตีอยู่ได้ตลอดไป 5 พระเจ้าเป็นผู้ตีเทียมเขาไว้สำหรับกำนเปี่ยนแปลงนี้ กับพระองค์เป็นผู้ตีหื้อพระวิญญาณเป็นกำมัดจำของสิ่งตีพระองค์สัญญาไว้กับเขา

6 จาอันเขาเลยมั้นใจอยู่ตลอด กับอู้ว่า เต้าตีเขายังอยู่ในตัวนี้ เขาก็อยู่ไค่จากบ้านองค์พระผู้เป็นเจ้า 7 เขาจึงใช้ชีวิตตีตามความเชื่อ บ่ใช้ตามตีเขาฟ้อหัน 8 เขาเลยมั้นใจกับบ่อใจตีจะไปจากตัวนี้ แล้วไปอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าดีกว่า 9 จาอัน เขาจึงตั้งเป่าว่า บ่ว่าเขาจะอยู่ในตัวนี้ ก็ดี กาว่าจะไปจากตัวนี้ก็ดี เขาก็จะเยาะหื้อพระเจ้าบ่อใจ 10 ย้อนว่าเขากูคนต้องไปอยู่ตีหน้า พระคริสต์ เพื่่อหื้อพระองค์ตัดสิน เพื่่อแต่ละคนจะได้บับสิ่งตีสมควรจะได้บับ ตามตีเขาเยาะตีกว่าบ่ตีตอนนี้อยู่ในตีนี้

กำนปากคนมาคิดตีกับพระเจ้า

11 จาอัน ย้อนเขาแก้งกั้วพระเจ้า เขาจึงจึกจวนคนตีหลายหื้อมาหาพระองค์ พระองค์อู้ตีว่าเขาเป็นจาใด กับข้าพเจ้าก็หวังว่าจิตสำนึกของหมู่ตีานจะอู้จึกเขาจาอันตาย 12 เขาบ่ได้ยกย่องตัวเก้าหื้อกับหมู่ตีานแหม แต่เขาหื้อโอกาสหมู่ตีานได้กุ่มใจในตีเขา เพื่่อหมู่ตีานจะได้ตอบตีคนหมู่ตีานตีกุ่มใจแต่สิ่งตีอยู่ตีงนอก แตนตีจะเป็นสิ่งตีอยู่ตีงในใจ 13 ถ้าเขาเป็นตีบ่า ก็เป็นตีบ่าย่อนหันแก่พระเจ้า กับถ้าเขามีสติตีเหมือนคนปกติก็ย่อนหันแก่หมู่ตีาน 14 ย้อนความอึกของพระคริสต์ควบคุมเขาอยู่ เขามั้นใจจ่าว่า มีผู้ตีตายเพื่่อเขาถูกคน จาอันเขาถูกคนก็ได้ตีตายกันหมดแล้ว 15 พระองค์ตีตายเพื่่อถูกคน เพื่่อคนตีมีชีวิตอยู่ จะบ่ออยู่เพื่่อตัวเก้าแหมต่อไป แต่จะอยู่เพื่่อพระองค์ผู้ตีตายแล้ว กับเป็นขึ้นจากความตายเพื่่อหมู่ตีเขา

16 ย้อนจาอัน ตั้งแต่นี้ต่อไป เขาจะบ่ตัดสินไฟตีตามมาตรฐานของโลก เล็งแม้ว่าตะกอนเขาเคยตัดสินพระคริสต์จาอัน แต่บ่าเดี่ยวนี้อาบ่ตัดสินพระองค์จาอันแหม 17 จาอันถ้าไฟเป็นอันตีงอันเดียวกับพระคริสต์ เขาก็เป็นคนใหม่แล้ว สิ่งเก้าๆ ก็หมดไป ฟ้อลล สิ่งใหม่ๆ ก็เกิดขึ้น 18 ตึงหมดนี้พระเจ้าเป็นผู้ตีเยาะหื้อเกิดขึ้น เป็นผู้ตีเยาะหื้อเขาได้คิดตีกับพระองค์โดยทางพระคริสต์ กับมอบหน้าตีหื้อเขาปากคนตีงหลายมาคิดตีกับพระองค์ตาย 19 คือพระเจ้าเยาะหื้อคนในโลกนี้มาคิดตีกับพระองค์ผ่านทางพระคริสต์ กับยกไค่บาปหื้อหมู่ตีเขา กับพระองค์ก็มอบเรื่องกำนคิดตีนี้หื้อเขาเอาไปบอกหมู่ตีเขา 20 จาอันเขาจึงมาอู้แทนพระคริสต์ เหมือนกับว่าพระเจ้าขอหมู่ตีานผ่านทางเขา เขาจึงขอจึกจวนหมู่ตีานแทนพระคริสต์หื้อหมู่ตีานคิดตีกับพระเจ้าเตื่อ 21 พระเจ้าเยาะหื้อพระคริสต์ผู้ตีบ่มีบาป หื้อมีส่วนในบาปของหมู่ตีเขา เพื่่อหมู่ตีเขาจะได้เป็นคนที่ถูกต้องตีตามธรรมผ่านทางพระองค์

6 ในฐานะตีเขาเยาะกำนอ่วมกับพระเจ้า เขาจึงขอจึกจวนหมู่ตีานบ่ตีหื้อพระคุณของพระเจ้าตีได้อับมานั้นเสียประโยชน์ไปบ่ตายๆ 2 ย้อนว่าพระองค์อู้ว่า

“ในเวลาตีเหมาะสม เขาได้ฟังเสียงของเจ้า “ในวันแห่งความรอด เขาได้จิวยเจ้าหื้อรอด” † ฟังหื้อตีเน่อ บ่าเดี่ยวนี้อิงเวลาตีเหมาะสมนั้นแล้ว กับถึงวันแห่งความรอดนั้นแล้วตาย 3 เขาบ่ไค่หื้อโผมาจับผิดในกำงานของเขา จาอันเขาเลยอู้ตีจะบ่เยาะหื้อมีปัญหากับไฟ 4 แต่ในกู่อย่างตีเขาเยาะเขาอู้ตีจะเยาะหื้อคนตีงหลายหันว่าเขาเป็นผู้ตีบ่ใจพระเจ้า โดยอู้อดทนขนาดหนักในความตึกยก ความเตื่ออดอัน กับความยากลำบาก 5 เขาถูกเขียนถูกตี ถูกยับเอาไปขังคอก ปะกับเหตุกำรณ์วุ่นวุ่นวาย อำเยาะกำนอย่างหนัก อดหลับอดนอน ตึงข้าวก็บ่มีกิน 6 เขาเป็นผู้ตีบ่ใจพระเจ้าโดยมีใจตีบ่ริสุกรี มีความอู้ มีความอดทน มีความกรุณา มี พระวิญญาณบริสุทธิ์ อยู่ตาย กับมีความอึกตีงจริงใจ 7 เขาอู้ความจริง กับมีฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า เขาใช้ชีวิตตีถูกต้องตีตามธรรมเป็นอาวุธในมือช่ายตีงมือขวา 8 ตึงในตอนที่มีคนหื้อเกียรติ กับบ่หื้อเกียรติ ตึงตอนที่มีคนดุกดุกแควน กับยกยอ ตึงตอนที่มีคนหว่าจ่าลาย แต่เขาอู้ความจริง 9 มีคนอู้จึกกันไค่ เขาก็หาว่าบ่มีไฟอู้จึก เขาหาว่าไค่จ่าตาย แต่ฟ้อลลเขายังมีชีวิตอยู่ เขาถูกลงตีขแต่ก็ยังไม่ตีตาย 10 เขามีความตึก แต่เขายังยืนตีอยู่ตลอด เขาเป็นคนตึก แต่ยังเยาะหื้อคนจ่านวนนักรำรวย เขาบ่มีอะหยังเลย แต่ก็ยงเป็นเจ้าของกู่สิ่งกู่อย่าง

11 ปีน้องจาวโครินธ์เหย เขาอู้กับตีานตีงหลายชื้อๆ เน่อ กับเปิดใจหื้อหมู่ตีานตีงตี 12 เขาบ่ใจคนตีปิดใจใส่หมู่ตีานเน่อ หมู่ตีานนั้นเนาะตีปิดใจใส่เขา 13 ขอหมู่ตีานเยาะกับเขาเหมือนตีเขาเยาะกับหมู่ตีานฟ้องเตื่อ ขอเปิดใจของตีานหื้อกว้าง นี้ข้าพเจ้าอู้กับหมู่ตีานเหมือนลูกเหมือนหลานเน่อ

เตื่อเรื่องความสัมพันธ์กับคนตีบ่เจื่อ

14 ตานห้ามมีความสัมพันธ์ตีบ่เหมาะสมกับคนตีบ่เจื่อเน่อ ย้อนว่าคนถูกต้องตีตามธรรมในสายดำพระเจ้ากับคนตีบ่จะอยู่อ่วมกันตีจ่าใด ก็เหมือนกับความเป่งแจ่งจะอยู่กับความมืดตีจ่าใด 15 พระคริสต์ กับ ซาตีาน จะไปตายกันตีจ่าใด กาว่าคนตีเจื่อจะบ่มีอะหยังอ่วมกับคนตีบ่เจื่อตีจ่าใด 16 กาว่า พระวิหาร ของพระเจ้าจะมีอุปเคารพตีงอยู่ตายตีจ่าใด ย้อนเขาเป็นเหมือนพระวิหารของพระเจ้าผู้มีชีวิตอยู่ อย่างตีพระเจ้าได้อู้ไว้ว่า

“เขาจะอยู่กับหมู่ตีเขา กับจะเตี่ยวอยู่กับหมู่ตีเขา เขาจะเป็นพระเจ้าของหมู่ตีเขา กับเขาก็จะเป็นคนของเขา” †17 องค์พระผู้เป็นเจ้าอู้ว่า “จาอัน หมู่ตีจ่าจกแยกออกมาจากหมู่ตีเขา กับห้ามยุงเกี่ยวจะหยังกับสิ่งตีเป็นมลทินย่อนบาป แล้วเขาจะยอมอับหมู่ตีเขา” ‡

18 องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้มีฤทธิ์อำนาจสูงสุดอู้ว่า “เขาจะเป็นป้อของหมู่ตีเขา หมู่ตีเขาก็จะเป็นลูกบ่าวกับลูกสาวของเขา” ‡

7 เปื่อนตีข้าพเจ้าอึกเหย ย้อนพระเจ้าได้สัญญากับเขาจ่าอู้ ก็ขอหื้อเขาช่วยล้างตัวหื้อสะอาดจากสิ่งตีเยาะหื้อตีงกับจิต วิทยญาณเป็นบาป หื้อหมู่ตีานเยาะตีงหื้อบ่ริสุกรีอย่างสมบูรณ์โดยความแก้งกั้วพระเจ้า

† 6:2 อสย. 49:8 †† 6:16 อุด. 26:11-12; อสค. 37:27 ‡ 6:17 อสย. 52:11; อสค. 20:34,41 †† 6:18 2 ซมอ. 7:14; 1 พศด. 17:13; อสย. 43:6; ยสม. 31:9

ความชื่นชมยินดีของเปาโล

2 หือเปิดใจฮับเขาตวยเตอะ เขาบ่ได้เหยยะผิดต่อไฟ กว่าทำลาย ความเจือของไฟ กว่าเอาเหยยะไฟ 3 ข้าพเจ้าบ่ได้ฮืออ้อฮือเพือจะนาบได้ข หมู่ท่าน ยอนข้าพเจ้าเคยบอกแล้วว่า หมู่ท่านอยู่ในใจของหมู่เฮา จะบ่ นจะตาย หมู่เฮาก็อยู่ตวยหมู่ท่านตลอด 4 ข้าพเจ้านั้นไว้กับหมู่ใไว้ในตัว หมู่ท่านขนาด หมู่ท่านเหยยะหือข้าพเจ้ามีกำลังใจอย่างเต็มที กับมี ความชื่นชมยินดีได้เถิงแม้ว่าเฮาจะมีความตักยอกอย่างหนัก

5 ยอนว่าเมื่อมาเถิงแคว้นมาซิโดเนียแล้ว เขาบ่ได้อย่างเลย ฟ่อไปตา งใดก็มีกำปัญหา ตงนอกก็ต้องสู้ ตงในใจก็กั้วกันนี้ 6 แต่พระเจ้าผู้ หือกำลังใจคนหมดเฮง ก็ได้หือกำลังใจเฮาโดยก้านส่งกิตตสมา 7 บ่ไว้ กำเรื่องตักิตตสมาเด้ออันตีหือกำลังใจเฮา แต่ยงรวมตึงเรื่องตักิตตสได้ ฮับกำลังใจจากหมู่ท่านตวย เขาบอกเฮาว่าหมู่ท่านอาลัยหาข้าพเจ้าตึง เสียใจกับสิ่งตีเกิดขึ้น † กับหมู่ท่านเป็นห่วงข้าพเจ้า เหยยะหือข้าพเจ้ามี ความชื่นชมยินดีนักขึ้น 8 เถิงแม้ว่าจดหมายฉบับนั้นของข้าพเจ้า เหยยะหือท่านเสียใจ แต่ข้าพเจ้าบ่เสียใจเลยตีได้เขียนไป (ข้าพเจ้าเคย เสียใจยอนหันว่าจดหมายฉบับนั้นเหยยะหือหมู่ท่านเสียใจฮือฮือสิ่ง) 9 แต่บ่าเดี่ยวนี้นี้ข้าพเจ้ามีความยินดี บ่ไว้ยินดียอนหมู่ท่านเสียใจ แต่ ยอนว่าความเสียใจนั้นเหยยะหือหมู่ท่านกลับใจจากบาป เป็นความเสีย ใจตีตามตีพระเจ้าต้องก้าน หมู่ท่านจึงบ่ได้ฮับผลเสียอะหยงจาก ข้าพเจ้าเลย 10 ยอนว่าความเสียใจตีตามตีพระเจ้าต้องก้าน เหยยะหือหมู่ ท่านกลับใจจากบาป ซึ่งจะนำหมู่ท่านไปเถิงความ รอดปีนบาปได้ข กับจะบ่เหยยะหือเสียใจ แต่ความเสียใจอย่างของโลกนั้นจะนำหมู่ท่าน ไปเถิงความตายฝ่ายจิตวิญญาณ 11 ฟ่อเตอะ ความเสียใจตีตามความ ต้องก้านของพระเจ้าตีเกิดผลอะหยงกับหมู่ท่านฟ่อง ก็เหยยะหือหมู่ ท่านเอาแต่เอาว่าขึ้นมา กระตือรือร้นตีจะพิสูจน์ว่าท่านบ่ได้เหยยะผิด ขัดข้องหมองใจคนตีเหยยะผิด กั้วถูกลงได้ข อาลัยหา กับเป็นห่วง ข้าพเจ้า กับพร้อมตีจะลงได้ขคนตีเหยยะผิด หมู่ท่านได้พิสูจน์ตัวเก่ากั ด้านแล้วว่าหมู่ท่านบ่มีความผิดในเรื่องนี้ 12 จาอัน เถิงแม้ว่าข้าพเจ้า เขียนจดหมายฉบับนั้นเถิงหมู่ท่าน ก็บ่ไว้ยอนหันแก่คนตีเหยยะผิด กา ว่าคนตีเดืออฮ้อนยอนคนตีเหยยะผิด แต่ข้าพเจ้าเขียนมาเพือหือหมู่ ท่านฮือต่อหน้าพระเจ้าว่า หมู่ท่านเป็นห่วงหมู่เฮาออกใจ 13 เฮามี กำลังใจก็ยอนเรื่องนี้ละ

นอกจากได้กำลังใจแล้ว เรายังดีใจนักขึ้นตีเห็นกิตตสมีความสุข ยอน หมู่ท่านคุณเหยยะหือเขาสบายใจขึ้น 14 ข้าพเจ้าได้ฮือเรื่องของหมู่ ท่านหือเขาฟิง กับหมู่ท่านก็บ่ได้เหยยะหือข้าพเจ้าขายชึ้นหน้าเลย กูสิ่งตี เรายฮือกับหมู่ท่านเป็นความจริงใจใด สิ่งตีเราฮือกับกิตตสก็เป็นแต่จา อันตวย 15 กับเขากฮือหมู่ท่านนักขึ้น เมื่อเขากฮือเถิงว่าหมู่ท่านเจือฟอง เขา กับหมู่ท่านคุณต้อนฮับเขาอย่างเก่งกั้วจันตัวสัน 16 ข้าพเจ้าจัน จมยินดีขนาด ตีข้าพเจ้ามันใจหมู่ท่านได้อย่างเต็มที

เปาโลสอนเรื่องก้านแบ่งปันหือคนอื่น

8 บ่บ่องตึงหลาย เขาไคหือหมู่ท่านฮือเถิงพระคุณของพระเจ้าตี พระองค์หือกับ คริสตจักร ต่างๆ ในแคว้นมาซิโดเนีย 2 ยอนว่า ต้อนตีหมู่เขาได้ฮับความตักยอกอย่างหนักมาถอลองใจหมู่เขานัก ขนาดนั้น หมู่เขากมีความชื่นชมยินดีจันเต็มลัน จันเถิงขนาดแบ่งปัน หือกับคนอื่นอย่างใจกว้าง เถิงแม้ว่าหมู่เขาจะเป็นคนตักยอกนัก ขนาด 3 ข้าพเจ้าเป็นพยานได้ว่า หมู่เขาหือนักเด้อตีหมู่เขาจะหือได้ แต่ๆ ก็เกิ่นกำลังของหมู่เขาแหมช่า กับหืออย่างเต็มใจตวย 4 หมู่เขา ฮ้อนวอนเขาขนาดตีจะฮือช่วยเหลือคนของพระเจ้าหือได้ 5 กับหือนัก เหลือตีเฮากฮือไว้แหม คือหมู่เขาได้หือชีวิตของหมู่เขาแก่องค์พระผู้เป็ นเจ้าก่อน แล้วจึงได้หือชีวิตของหมู่เขากับเขาตามความต้องก้านของ พระเจ้า 6 ยอนจาฮือ เรายิงได้ขอร้องหือกิตตสไปฮือหมู่ท่านในก้านตีนี้ หือแล้ว ยอนเขาเป็นคนเกาตีเหยยะ 7 ในเมื่อหมู่ท่านมีกูสิ่งฮืออย่างจัน

† อ้างเถิงเรื่องใน 2:5-11

เหลือลันแล้ว บ่ว่าจะเป็ความเจือ กำฮือกำจำ ความฮือ ความ กระตือรือร้น กับความฮักของเฮาต่อหมู่ท่าน †† ก็ฮือหือท่านมีไว้ในก้าน ตีนี้้อย่างเหลือลันตวย

8 ข้าพเจ้าบ่ได้สังเน้อ แต่ไคหือท่านฮือเถิงก้านเอาแต่เอาว่าของคน อื่นๆ แล้วจะลอลงฟ่อว่าความฮักของหมู่ท่านนั้นเป็ความฮักแต่กั 9 ยอนหมู่ท่านฮือจักพระคุณของพระเยซูคริสตองค์พระผู้เป็เจ้าของ เฮาแล้วว่า เถิงแม่พระองค์มั่งคั่ง แต่กียอมเป็คนตัก ยอนหันแก่หมู่ ท่าน เพือหมู่ท่านจะได้เป็คนมั่งคั่งโดยตีพระองค์ยอมเป็คนตัก ยาก

10 ส่วนเรื่องนี้ ข้าพเจ้าขอเนะนำเพือเป็ประโยชน์กับหมู่ท่านว่า บ่ แล้ว หมู่ท่านบ่ไว้เป็ก้านตึงเกาเหยยะเด้ออัน แต่ยงเป็หมู่เกาตีไค เหยยะตวย 11 บ่าเดี่ยวนี้นี้หมู่ท่านก็ควรตีจะเหยยะก้านตีหือแล้วๆ เหย โดยมีความกระตือรือร้นเหมือนตีตั้งแต่เกา ต้มกำลังตีหมู่ท่านมี 12 ถ้าหมู่ท่านมีใจกระตือรือร้นอยู่แล้ว พระเจ้าก็จะฮ้อนฮับตามตีท่าน มีอยู่ บ่ไว้ตามตีท่านบ่มี 13 ข้าพเจ้าบ่ได้หมายเถิงจะหือท่านไปฮือย แบ่งเบากะระคนอื่น แล้วหมู่ท่านต้องลาบักนักขึ้น แต่ไคหือคุณมี ส่วนฮือยเด้อๆ กัน 14 คือถ้าต้อนตีหมู่ท่านมีเหลืออยู่นักก็จะได้ฮือย คนตีบ่มี เกิดวันหน้าวันดำหมู่ท่านบ่มี แล้วหมู่เขาบ่มีนัก หมู่เขาจะได้ ฮือยหมู่ท่านฟ่อง จาฮือเหยยะหือคุณมีความเท่ากัน 15 อย่างตีเขียน ไว้ในพระคัมภีร์ว่า

“คนตีเก็บไว้หนัก ก็มีบ่หนักล้าไป ส่วนคนตีเก็บไว้หน้อย ก็บ่เถิงกับขนาด” †

กิตตสกับเป็อนฮ่วมงาน

16 แต่ขอพระคุณพระเจ้าผู้ตีหือกิตตสมีใจห่วงหมู่ท่านเหมือนเฮา ตวย 17 เมื่อข้าพเจ้าขอหือเขาไปหาหมู่ท่าน เขาบ่ได้ฮับกำกำปากเด้อ อัน แต่ไคไปแต่ๆ กับตึงใจไว้ว่าจะไปฮือยอยู่แล้ว 18 เฮาส่งบ่บ่องผู้เจือ คนตีเดียวตวยไปกับกิตตตวย ผู้เจือคนตีเขาเป็คนตีคริสตจักร กูๆ ตีบ่บ่องในเรื่องก้านบอก ข่าวด¹⁹ บ่ไว้เด้อฮือ คริสตจักรหลายๆ ตี ก็ได้เลือกกับแต่งตึงหือเขาเดียวตวยไปกับเขา ในก้านเฮาสตางคไป บริจาคหือบ่บ่องผู้เจือในกรุง *เยรูซาเล็ม* ซึ่งก็เป็ก้านถวายเกียรติ หือกับองค์พระผู้เป็เจ้า กับหือหันว่าเฮากระตือรือร้นตีจะฮือย 20 เฮา ต้องหละวังตัวหือตี เปือบหือไฟตีเตียนเฮาได้ในเรื่องก้านจัดก้าน สตางคบริจาคตี 21 ยอนเฮาตึงใจเหยยะในสิ่งตีถูกตอง บ่ไว้กำในสาย ต่าของพระเจ้าเด้ออัน แต่ในสายต่าของคนอื่นตวย

22 เฮาส่งบ่บ่องผู้เจือแหมคนตีไปกับหมู่เขาตวย เขาแสดงหือเฮา หันหลายเดือแล้วว่าเขาไคฮือยหลายอย่าง บ่าเดี่ยวนี้นี้เขาฮือยนัก ขึ้น ยอนเขามันใจในหมู่ท่านนัก 23 ส่วนกิตตสนั้น เขาเป็คนฮ่วมส่วน กับ เป็คนฮ่วมฮ่วมฮือของข้าพเจ้าในก้านฮือยหมู่ท่าน ส่วนบ่บ่องผู้เจือ สองคนตีไปกับเขานั้น หมู่เขาเป็ตัวแทนคริสตจักรต่างๆ กับหมู่เขา หือเกียรติ *พระคริสต* ตวย 24 ยอนจาฮือ แสดงหือหมู่เขาหันว่าหมู่ ท่านฮือหมู่เขา เพือคริสตจักรตึงหลายจะได้ฮือเถิงความฮักของหมู่ ท่าน กับฮือว่าตีเฮาฮืออดหมู่ท่านไว้ตีก็เป็แต่

สตางคตีถวายฮือยเหลือบ่บ่องผู้เจือ

9 แต่ๆ แล้ว ข้าพเจ้าบ่จำเป็นตึงเขียนเถิงท่านเกี่ยวกับเรื่องกำ นฮือยเหลือคนของพระเจ้าในกรุง *เยรูซาเล็ม* เลย 2 ยอนว่า ข้าพเจ้าฮือว่าหมู่ท่านเต็มใจตีจะฮือยอยู่แล้ว จึงได้ฮืออดหมู่ท่านหือกับ หมู่จาวมาซิโดเนียฟ่องว่า หมู่บ่บ่องผู้เจือในแคว้นอากาศา †† ได้เกียมตี จะฮือยเหลือมาตึงแต่ตีแล้ว กับความกระตือรือร้นของหมู่ท่านก็ เหยยะหือหมู่จาวมาซิโดเนียไคฮือยฮือยตวย 3 แต่ตีข้าพเจ้าส่งบ่บ่อง หมู่บ่บ่องนี้เป็ที่เปือว่า ตีข้าพเจ้าฮืออดเกี่ยวกับหมู่ท่านนั้นก็เป็แต่ กับเปือ หมู่ท่านจะได้เกียมตัวหือหรืออย่างตีข้าพเจ้าบอกไว้แล้ว 4 บ่าจัน

†† *สำเนาโบราณบางฉบับว่า “ความฮักของหมู่ท่านต่อเฮา” † 8:15 อพย. 16:18 †† เมืองโครินธิ์อยู่ในแคว้นอากาศา*

ถ้าจาวมาซิโดเนียบางคนมากับข้าพเจ้า แล้วหันว่าหมู่ท่านยังบ่พร้อม เตื่อ บ่ต้องว่าเนาะว่าหมู่ท่านจะขายชีหน้ามอกไต หมู่เอาก็ขายชีหน้า เหมือนกันดีได้มันใจในหมู่ท่านจาว⁵ ย้อนจาวอัน ข้าพเจ้าก็คิดว่า จำเป็น ต้องต้องขอร้องหื้อบ่เนื่องผู้เชื่อหมู่นี้ไปหาหมู่ท่านก่อน แล้วเคียม สดางคดีหมู่ท่านสัญญาว่าจะบริจาคหื้อพร้อมก่อนที่ข้าพเจ้าจะไปหา หมู่ท่าน เพื่อหื้อหันว่าหมู่ท่านหื้อนั้นก็เต็มใจหื้อ บ่ใจโดนบังคับ

⁶ จำไว้เตื่อว่า คนตีหว่านหน้อยก็จะเก็บเกี่ยวได้หน้อย คนตีหว่าน นักก็จะเก็บเกี่ยวได้นัก ⁷ ภูคนก็ควรหื้อตามตีเขาตั้งใจไว้ บ่ใจหื้อโดย ความเสียดาย บ่ใจหื้อโดยจำใจต้องหื้อ ย้อนว่าพระเจ้าอีกคนตีหื้อ ด้วยใจตีจันจนยิตต์ ⁸ พระเจ้าสามารถหื้อภูคนสั่งภูคนอย่างจันเหลือล้นแก่ หมู่ท่านได้ เพื่อว่าหมู่ท่านจะได้มีภูคนอย่างตีจำเป็นสำหรับชีวิตอยู่ตลอด เวลา กับมืออย่างเหลือล้นสำหรับใจในท่านเยยะดีภูคนอย่าง ⁹ อย่างตีมี เขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า

“เขาใจกว้างหื้อกับคนตีทุกยา

ความดีของเขาอีกคงอยู่ตลอดไป” †

¹⁰ กับพระเจ้าผู้ตีหื้อเม็ดพืชกับคนตีหว่าน กับหื้อของกับกับคนตีกัน ก็หื้อเม็ดพืชแก่หมู่ท่าน กับจะเยยะหื้อมันมีนักขึ้น แล้วจะหื้อหมู่ ท่านเก็บเกี่ยวผลนักขนาดจากความใจกว้างของหมู่ท่าน ¹¹ โดย พระองค์จะเยยะหื้อท่านตั้งหลายมั่งกั่งขึ้นในภูคนอย่าง เพื่อหมู่ท่านจะ สามารถหื้ออย่างใจกว้างได้ตลอด กับจะเยยะหื้อหลาย ๆ คนได้ขอบ พระคุณพระเจ้าผ่านตางเขา ¹² ย้อนท่านฮับใจตีหมู่ท่านเยยะตี บ่ใจจำ จัวยคนของพระเจ้าในกรุงเยรูซาเล็มตีบ่มีเตื่ออัน แต่ยังได้เยยะหื้อคน ตั้งหลายขอบพระคุณพระเจ้าบ่ย่างปาก ¹³ ตีหมู่ท่านได้ฮับใจจาวอีก เยยะหื้อหันความเชื่อของหมู่ท่าน จึงเยยะหื้อหมู่เขาสรรเสริญพระเจ้า ย้อนหมู่ท่านมีใจเชื่อฟังตีมาจากความเชื่อในข่าวตีของ พระคริสต์ กับ ย้อนหมู่ท่านหื้อหมู่เขากับภูคนอย่างใจกว้าง ¹⁴ หมู่เขาก็จะอธิษฐาน เพื่อหมู่ท่านกับกิดเล็งตี้น ย้อนพระคุณอันเหลือล้นตีพระเจ้าหื้อกับ หมู่ท่าน ¹⁵ ขอบขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับของประทานของพระองค์ ตีดีเลิศจันเกินจะฮู้ได้

เปาโลแก้ต่างหื้อตีเจ้า

10 ข้าพเจ้าเปาโล ขอฮ้อนวอนหมู่ท่านเป็นท่านส่วนตี โดย ความสุภาพอ่อนน้อม กับความเมตตาของ พระคริสต์ บาง คนว่าข้าพเจ้าเป็นคนตีเขะเมื่ออยู่กับท่านตั้งหลาย แต่เมื่ออยู่ใกล้หมู่ ท่านก็จะเป็นคนหัว ² คือเมื่อข้าพเจ้ามาอยู่กับหมู่ท่าน ข้าพเจ้าขอ เตื่อว่าบ่ตีหื้อข้าพเจ้าต้องเป็นคนหัวใส่หมู่ท่าน ย้อนข้าพเจ้าแนใจว่า จะเป็นจาวอันได้กับหมู่คนตีก็คิดว่า เขาใจชีวิตตามคนในโลกนี้ ³ ย้อนว่า เล็งแม่เขาจะใจชีวิตอยู่ในโลกนี้ แต่เขาก็บ่ได้สู้บเหมือนกับคนในโลก นี้ ⁴ ย้อนว่าอาวุธของเขาคือใจสู้บนั้น บ่เหมือนอาวุธในโลกนี้ แต่อาวุธ ของเขาบ่ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าตีจะทำลายฐานตีตั้งได้ คือทำลาย เหตุผลผิดๆ ⁵ กับทำลายกำแพงสูงตีขัดขวางบ่หื้อคนฮู้เกี่ยวกับเรื่อง ของพระเจ้า ตึงยับกำกิดภูคนอย่างของคณฮื้อมาเชื่อฟังพระคริสต์ ⁶ กับ หลังจากตีหมู่ท่านเชื่อฟังอย่างสมบูรณ์แล้ว เขาก็พร้อมตีจะลงได้ชภู คนตีบ่เชื่อฟัง

⁷ ฟ่อสิ่งตีมีหื้อหันหันเตื่อ †† ถ้าไฟมันใจว่าตีเป็นของพระคริสต์ ก็ หื้อเขาคิดฟ่อแหมเตื่อว่า ถ้าเขาเป็นของพระคริสต์ เขาก็เป็นของพระ คริสต์เหมือนกัน ⁸ เล็งแม่ว่าข้าพเจ้าฟ่อเหมือนว่าจะฮอดนักไปหน้อย ในเรื่องสิทธิอำนาจของเขา ต้องตีพระผู้เป็นเจ้าหื้อกับเขาไว้ ข้าพเจ้าก็ บ่ฮอดตีจะฮอด ตีพระองค์หื้อสิทธิอำนาจกับเขา ก็สำหรับเสริมสร้าง หมู่ท่าน บ่ใจทำลาย ⁹ ข้าพเจ้าบ่ใจหื้อหมู่ท่านก็คิดว่าข้าพเจ้าเขียน จดหมายมาหมู่ท่านหื้อก็ ¹⁰ ย้อนว่ามีบางคนฮู้ว่า “คำในจดหมาย ของเปาโลนั้นแองกับเด็ดขาดก็แต่ แต่จาวใดตีตอนตีเขามาอยู่กับเขา เขายังมาฟ่อเหมือนคนอ่อนแอกับฮู้บ่เป็นเรื่อง” ¹¹ คนตีฮู้จาวก็หื้อ จำไว้เตื่อว่า ในจดหมายเขาเขียนไว้จาวใด เมื่อเขาไปเล็ง เขาก็จะเยยะ

จาวอันเหมือนกัน ¹² เขาบ่ก้าตีจะเทียบจันกว่าว่าเอาตีไปเปรียบกับบาง คนตียกย่องตีเจ้าเนื่อ คนหมู่ตีก็บ่หลวคแต่ตี ตีเอาตีไปเปรียบกับ หมู่ตีเดียวกัน กับเอาตีเจ้าเป็นมาตรฐานในท่านวัดกัน

¹³ แต่เขาจะฮอดเกินขอบเขตตีสมควรเนื่อ จะฮอดก้าในขอบเขต ก้างานตีพระเจ้ามอบหมายหื้อเขาเยยะตีเจ้าอัน ซึ่งก็รวมตีก้างาน ตีเยยะกับหมู่ท่านตวย ¹⁴ ย้อนว่าเขาบ่ได้เยยะเกินหน้าตี แต่ถ้าเขาบ่ ได้มาหาหมู่ท่าน นั้นก็แสดงว่าเขาฮอดเกินไป แต่เขาเป็นหมู่เกาตีเอา ข่าวตีของพระคริสต์มาบอกหมู่ท่าน ¹⁵ เขาบ่ได้ฮอดเกินขอบเขตก้า งานของเขา บ่ได้ฮอดในก้างานของคนอื่น แต่เขาหวังว่าเมื่อหมู่ท่าน มีความเชื่อนักขึ้น ก้างานของเขาตีจะตีขยายใหญ่นักขึ้นตามก้างาน หมู่ท่านตวย ¹⁶ เพื่อว่าเขาจะตีบอก *ข่าวตี* ในตีอื่น ๆ ตีอยู่นอกเขต ของหมู่ท่าน ย้อนว่าเขาบ่ฮอดจะฮอดในก้างานของคนอื่นตีได้เยยะ ไว้ในตีของเขาแล้ว ¹⁷ อย่างตีมีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า “ไฟโคฮอดก็ หื้อฮอดในสิ่งตีต้องตีพระผู้เป็นเจ้าเยยะตี” ††¹⁸ ย้อนว่าคนตียกย่อง ตีเจ้า ก็บ่ได้ฮับท่านฮอดฮับ แต่คนตีพระเจ้ายกย่องตีจะตีฮับท่าน ฮอดฮับ

เปาโลกับ อัครทูต ป้อม

11 ข้าพเจ้าหวังว่าท่านตั้งหลายจะอดทนกับความง่าวน้อยๆ ของข้าพเจ้า ก็ขอฮื้ออดทนเตื่อ ² ย้อนว่าข้าพเจ้าบางหมู่ ท่านเหมือนตีพระเจ้าบาง ย้อนว่าหมู่ท่านเป็นเหมือนสาวบริสุทธิ์ตีบ่มี มลทิน ตีข้าพเจ้าได้หมั้นหมายหื้อกับป้อมายคนตีเดียวคือ พระคริสต์³ แต่ข้าพเจ้าก็คิดว่า จิตใจของหมู่ท่านจะถูกจุล่ายหื้อหลงไปจากความ ซื่อสัตย์กับความบริสุทธิ์ตีพระคริสต์ เหมือนตีเอาถูกจุล่าย ⁴ โดยอุบายของมัน ⁴ ย้อนเมื่อมีคนมาสอนเล็งเรื่องพระเยซูตีแตกต่าง จากตีเขาเคยสอนไปนั้น กว่าว่าเขาหื้อหมู่ท่านฮับพระวิญญาณอื่น กว่า ว่า ข่าวตีอันอื่นตีแตกต่างจากตีหมู่ท่านเคยฮับมาแล้ว หมู่ท่านก็ฮอด ฮับเขาไว้โดยง่าย ⁵ ข้าพเจ้าก็คิดว่า ข้าพเจ้าก็บ่ได้ตีฮอดเหลือหื้ออัคร ทูตพิเศษหมู่ตีนั้นเลยเนื่อ ⁶ เล็งแม่ว่าข้าพเจ้าฮู้บ่เก่ง แต่ข้าพเจ้าตีมี ความฮู้ตีหมู่ท่านฮู้กันแล้วจากภูคนอย่างตีเขาได้เยยะ

⁷ ข้าพเจ้าเยยะตีตกา ตีได้กลุ่มตีลงเพื่อยกหมู่ท่านขึ้น เมื่อข้าพเจ้า บอข่าวตีของพระเจ้ากับหมู่ท่าน โดยบ่กิดสดางคดีศกหน้อย ⁸ บาง คนอาจจะว่า ข้าพเจ้าปล้น *คริสต์จักร* อื่นๆ โดยท่านฮับสดางคดีศก จากหมู่เขา เพื่อเอามาฮับใจหมู่ท่าน ⁹ กับตีตอนตีข้าพเจ้าอยู่กับหมู่ท่าน แล้วข้าพเจ้าบ่มีสดางคดี ข้าพเจ้าก็บ่เคยเป็นภาระตีหื้อไฟ ย้อนว่าหมู่ตี บ่เนื่องผู้เชื่อตีมาจากแคว้นมาซิโดเนียได้เคียมภูคนอย่างตีจำเป็นไว้หื้อ ข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าบ่เยยะตีเป็นภาระตีหื้อกับหมู่ท่านจาวใด ข้าพเจ้าก็ จะเป็นจาวอันต่อไป ¹⁰ ความจริงของพระคริสต์อยู่ในใจของข้าพเจ้าจาว ไດ ก็หื้อมันใจได้ว่า จะมีไฟในแคว้นอากาศตีจะห้ามบ่หื้อข้าพเจ้าฮอด เกี่ยวกับเรื่องนี้ได้จาวอัน ¹¹ ย้อนจะหยังตีข้าพเจ้าเล็งบ่ฮอดเป็นภาระ หมู่ท่าน ข้าพเจ้าบ่ได้ฮักหมู่ท่านกา พระเจ้าฮู้ตีอยู่แล้วข้าพเจ้าฮักหมู่ ท่าน

¹² ข้าพเจ้าบ่ได้เป็นภาระตีหื้อหมู่ท่านจาวใด ข้าพเจ้าก็จะเยยะจาวอันต่อไป เพื่อบ่หื้อคนหมู่ตีนั้นตีหาโอกาสตีจะฮอดว่าหมู่เขาเยยะท่านแบบ เดียวกับเขา ฮอดจาวอันได้ ¹³ ย้อนว่าคนหมู่ตีนั้นเป็นหมู่อัครทูตตีป้อม เป็นคนงานตีจุล่าย ตีป้อมตีมาเป็นอัครทูตของพระคริสต์ ¹⁴ บ่ต้อง จิตเนาะ ย้อนว่าขนาด *ซาตาน* ยังป้อมตีเป็น *ทูตสวรรค์* ของความ เป่งแฉ่งเลย ¹⁵ ย้อนจาวอันตีบ่แปลคจะหยังตีคนฮับใจของซาตาน จะ ป้อมตีเป็นคนฮับใจตีเยยะตี สุดตียชีวิตของหมู่เขาตีจะตีฮับผลตี สมควรกับสิ่งตีหมู่เขาเยยะ

ความตีกรรมานของเปาโล

¹⁶ ข้าพเจ้าขอฮู้แหมรอบว่า บ่ตีหื้อไฟก็คิดว่าข้าพเจ้าเป็นคนง่าว แต่ ถ้าหมู่ท่านก็คิดว่าข้าพเจ้าเป็นจาวอัน ก็หื้อฮอดฮับข้าพเจ้าอย่างคนง่าว

† 9:9 สดด. 112:9 †† แบ่ได้แหมอย่างว่า หมู่ท่านฟ่อก้ายามอก

‡ 10:17 ยสม. 9:24 †† 11:3 ปฐก. 3:1-5,13

คนหนึ่งเพื่อจะเข้าพบเจ้าจะรอดได้พอง 17 ที่ข้าพเจ้ารอดตัวด้วยความมั่นคงอยู่นี้ ก็รู้้อย่างคนตีบหลวก ปกติรู้้อย่างต้องคพระผู้เป็นเจ้าหรือผู้ 18 ย้อนในเมื่อหลายคนปากันรอดตัวตามอย่างคนในโลก ข้าพเจ้าก็รอดตัวพอง 19 ที่หมู่ต่านยืนติดอกทนต่อคนง่าวๆ ดังหลายได้นั้น หมู่ต่านก็ทำจะหลวกกันขนาดเนาะ 20 ถึงแม้ว่าเราจะเอาหมู่ต่านไปเป็นขี้ข้า กว่าจะรู้หมู่ต่าน เรายึดหมู่ต่าน ยกตัวขึ้นเป็นใหญ่เหลือหมู่ต่าน แม้แต่ตบหน้าหมู่ต่าน หมู่ต่านก็ยังคงทนได้ 21 ข้าพเจ้าอายุตั้งจะบอกว่าเขาอ่อนแอแล้วไปที่จะเยี่ยะจาอินกับหมู่ต่าน

แต่ไฟถ้ำอดในเรื่องใด (ข้าพเจ้ากำลังรู้้อย่างคนง่าว) ข้าพเจ้าก็ถ้ำอดในเรื่องนั้นเหมือนกัน 22 หมู่เขาเป็นคนฮีบรูกา ข้าพเจ้าก็เป็นเหมือนกัน หมู่เขาเป็นจาวอิสราเอลกา ข้าพเจ้าก็เป็นเหมือนกัน หมู่เขาเป็นลูกหลานของอับราฮัมกา ข้าพเจ้าก็เป็นเหมือนกัน 23 หมู่เขาเป็นคนฮีบรูของพระคริสต์กา ข้าพเจ้าก็เป็นนักเหลือนั้นแหลม (ข้าพเจ้ารู้้อย่างคนเป็นผีบ้า) ข้าพเจ้าฮีบรูเยี่ยะก่านักเหลือนั้นแหลม ติดคอกนักเหลือนั้นแหลม ถูกเขียนนักเหลือนั้นแหลม หัวดีตายหลายเตื่อ 24 หมู่จาวยิวเขียนข้าพเจ้าห่ารอบ รอบละสามสิบเก้าเตื่อ 25 ข้าพเจ้ายังโดนไม้บูบสามเตื่อ โดนบ่าหินขว้างใส่เตื่อหนึ่ง เื่อหล่มสามเตื่อ ลอยคองอยู่ในทะเลวันค้ำคืนสูง 26 ข้าพเจ้าเที่ยวทางเจือๆ ปะกับอันตรายในแม่น้ำ อันตรายจากโจร อันตรายจากตึงหมู่ต่านบ้องจาวยิวของข้าพเจ้า กับ คนต่างจั๊ด อันตรายจากในเมืองตึงในป่า อันตรายในทะเลกับอันตรายจากบ้องผู้เจือเตื่อ 27 ต้องฮีบรูเยี่ยะก่านนักเหลือนั้นแหลมอดนอนนอนเจือๆ อดยักข่ากั้นน้ำ อดข่าหลายเตื่อ ทนหนาวกับเลื่อผ้าก็ไม่มีใส่ 28 นอกจากตึงหมดนี้แล้ว ก็ยังมีปัญหาสะปะมาถัดน ข้าพเจ้าอยู่ตึงวันๆ คือข้าพเจ้าเป็นห้วงคริสตจักรตึงหมด 29 มีไฟพองเตื่ออ่อนแอ แล้วข้าพเจ้าปได้ฮีบรูเยี่ยะก่าอ่อนแอไปตึงเขา มีไฟพองเตื่อถูกไปเยี่ยะบาป แล้วข้าพเจ้าปได้เป็นเตื่ออดเป็นแค่น

30 ถ้าข้าพเจ้าจะต้องอด ข้าพเจ้าก็จะอดในสิ่งตีแสดงว่าข้าพเจ้าอ่อนแอ 31 พระเจ้า พระบิดาของพระเยซูคริสต์ต้องคพระผู้เป็นเจ้า ผู้ตีสมคองจะได้อับก่านสสรสเรียดลอดไป พระองคผู้ว่าข้าพเจ้าปได้จุ 32 เตื่อที่ข้าพเจ้าอยู่ตีเมืองดามัสกัส เจ้าเมืองเตื่ออยู่ตีอำนาจของกษัตริย์อาระเกิสได้สั่งหือทหารยามเฝ้าหน้าปะตูเมืองไว้ เบื่อจะยับข้าพเจ้า 33 แต่มีคนเอาข้าพเจ้าใส่ก้วยแล้วหย่อนลงมาตึงปองก่าเป่งเมือง ข้าพเจ้าจิงหนีปินจากอำนาจต่านเจ้าเมืองมาได้

ก่านเป็ดเผยของพระเจ้า

12 ข้าพเจ้าจ่าเป็นต้องอด ถึงแม้ว่าก่านอดจ่ามีบจะบมีประโยชน์จะยัง แต่ข้าพเจ้าจะขอฮีบรูเยี่ยะก่าเกี่ยวกับเรื่องนิตกับสิ่งต้องคพระผู้เป็นเจ้าเป็ดเผยหือฮีบรู 2 ข้าพเจ้าฮีบรูจิกปอจายคนตีเจือใน พระคริสต์ สิบสี่ปีตีแล้ว พระเจ้าได้อับเขาขึ้นไปบจนสวรรคจิงตีสาม (ข้าพเจ้าปรู้ว้า เขาไปโดยสภาพตีมีตัว กว่าจะไปโดยจิตวิญญาณ มีก่าพระเจ้าเตื่ออื่นตีฮีบรู) 3 ขอย่าว่าข้าพเจ้าฮีบรูจิกปอจายคนตีถูกฮีบรูไปโดยสจนสวรรค (ข้าพเจ้าปรู้ว้า เขาไปโดยสภาพตีมีตัว กว่าจะไปโดยจิตวิญญาณ มีก่าพระเจ้าเตื่ออื่นตีฮีบรู) เขาได้ฮีบรูจิกปอจายคนตีฮีบรูฮีบรูได้ ย้อนเป็นสิ่งตีคนปได้ฮีบรูฮีบรูฮีบรู 5 ข้าพเจ้าจะอดถึงปอจายคนตีละ จะบอดตัวของข้าพเจ้าเน่อ นอกจากจะอดเรื่องตีข้าพเจ้าอ่อนแอเตื่ออื่น 6 ย้อนว่าถ้าข้าพเจ้าโคออยจะอด ข้าพเจ้าก็ปได้คนง่าว ย้อนว่าข้าพเจ้าจะอดในสิ่งตีเป็นความจริง แต่ข้าพเจ้าจะบเยี่ยะจาอิน ย้อนข้าพเจ้าปได้หือโผยกย่องข้าพเจ้าเกินเหลือสิ่งตีเขาได้หันกว่าได้ฮีบรูจากข้าพเจ้า

7 แต่เปื่อหือข้าพเจ้าหลงตัวเกิ่นไป ย้อนสิ่งตียิ่งใหญ่ตีพระเจ้าได้เป็ดเผยหือข้าพเจ้าได้หัน จ่าอินพระองคหือหนามอยในตัวของข้าพเจ้า หนามนั้นคือ กูตของ ชาต่าน ตีมากรมานข้าพเจ้า 8 ข้าพเจ้าได้อ่อนวอนต่อองคพระผู้เป็นเจ้าถึงสามเตื่อ หือจ้วยเอาหนามนีออกไปจากข้าพเจ้าเหี่ย 9 แต่พระองคบอกว้า “พระคุณของเขาก็ปอดตีแล้วสำหรับเจ้า ย้อนว่าเมื่อเจ้าอ่อนแอ ฤทธิอำนาจของเขาก็เยี่ยะก่านใน

เจ้าได้เต็มตี” ย้อนจ่าอิน ข้าพเจ้าก็ฮีบรูจิกปอจายอดถึงความอ่อนแอของตัวเกิ่นกขึ้น เปื่อฤทธิอำนาจของพระคริสต์จะอยู่กับข้าพเจ้า 10 ย้อนจ่าอิน เปื่อหือแก่พระคริสต์ ข้าพเจ้าก็มิได้ฮีบรูตีมีความอ่อนแอ มีคนดูหมิ่นดูแควน มีความตึงยาก มีคนค้ำ กับมีความยากลำบากต่างๆ ย้อนว่าเมื่อใดตีข้าพเจ้าอ่อนแอ ข้าพเจ้าก็จะเข้มแข็งขึ้น

เปาโลฮีบรูเจือในเมืองโครินธ์

11 ข้าพเจ้าได้รู้้อย่างกับคนง่าวไปแล้ว ก็ฮีบรูหมู่ต่านนั้นเนาะ บังคับหือข้าพเจ้าเยี่ยะจาอิน เตื่อๆ แล้วหมู่ต่านก็บจะรับรองข้าพเจ้า ย้อนว่าถึงแม้ข้าพเจ้าปได้วิเศษจะยังเลย แต่ก็บได้หือหน้าหมู่ฮีบรู พิศษหมู่ต่านเน่อ 12 ข้าพเจ้าได้พิสูนตัวของข้าพเจ้าแล้วว้า ข้าพเจ้าเป็นฮีบรูจิกปอจาย โดยก่านเยี่ยะก่าสำคัญ ก่านฮีบรูจิงกับปาฏิหาริย์ต่างๆ ข้าพเจ้าเยี่ยะก่าฮีบรูตีโดยความอดทนเตื่ออยู่ กับหมู่ต่าน 13 มีเรื่องใดพองตีข้าพเจ้าได้เยี่ยะก่าหมู่ต่านบตีเตื่อ คริสตจักร อื่นๆ มีก่าเรื่องเตื่อเตื่ออื่น คือ ข้าพเจ้าเองปได้เป็นภาระหือหมู่ต่าน ขอโผดยกโด้หือข้าพเจ้าในเรื่องตีตึงเตื่อ

14 ข้าพเจ้าเทียมจะไปแ่วหาหมู่ต่านเป็นเตื่อตีสาม กับจะบเป็นการหือหมู่ต่าน ย้อนว่าข้าพเจ้าปได้โด้จะฮีบรูจากหมู่ต่าน แต่โด้ได้ก่าตัวของหมู่ต่าน ย้อนว่าลูกก็บต้องสะสมจะฮีบรูฮือพ่อแม่ แต่เป็นพ่อแม่เน่อตีต้องสะสมหือลูกๆ 15 ข้าพเจ้าก็ฮีบรูตีเตื่อๆ ตึงจะเสียสะกุสิ่งตีข้าพเจ้ามี แม้แต่ตัวของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็หือกับหมู่ต่าน เมื่อข้าพเจ้าฮีบรูหมู่ต่านนักขึ้นจ่าอิน หมู่ต่านจะฮีบรูข้าพเจ้าหน้าฮีบรู

16 หมู่ต่านก็ฮีบรูตึงใจก่า ว้าข้าพเจ้าปได้เป็นการหือหมู่ต่านเลย แต่ก็ยังมีบางคนฮือว้า ข้าพเจ้าเป็นคนเจ้าเล่ห์ กับได้โด้เล่ห์เหลี่ยมยับหมู่ต่านไว้ 17 ข้าพเจ้าได้โด้ใจคนตีข้าพเจ้าส่งไปแ่วหาหมู่ต่าน หือโด้หมู่ต่านกา 18 ข้าพเจ้าขอร้องหือกิตติสมาแ่วหาหมู่ต่าน กับส่งบ้องผู้เจือแหลมคนไปตึง กิตติสได้โด้หมู่ต่านกา หมู่ต่านก็ฮือว้ากิตติสกับข้าพเจ้าเยี่ยะโดยมีจิตเจืออย่างเตื่อๆ กับเตื่อตามฮือยตีฮือยเตื่อๆกับโด้ใจก่า

19 หมู่ต่านก่าจะกิดว้า เขาเกิ่นตีกับหมู่ต่าน แต่เตื่อๆ แล้วเขาฮือในฐานะคนของพระคริสต์เตื่ออยู่ต่อหน้าพระเจ้า บ้องตึงหลายตีข้าพเจ้าฮือหือ กูสิ่งกู้อย่างตีเขาเยี่ยะนั้นก็เบื่อจะฮือหมู่ต่านหือจ่าเรียดขึ้น 20 ย้อนข้าพเจ้าก่าว้า เมื่อข้าพเจ้าไปถึง หมู่ต่านจะบเป็นเหมือนอย่างตีข้าพเจ้าโคออยกับ ข้าพเจ้าก็ปได้เป็นอย่างตีหมู่ต่านโคออยกับข้าพเจ้าเป็นเหมือนกัน คือก่าว้าหมู่ต่านจะผดจะเลียดกัน ขอยกกัน โขดกัน แดกแยกกัน ใส่ฮีบรูฮีบรูกัน เล่าขวีกัน ฮีบรูจ้องหูกกัน กับมีแต่ความวุ่นวายสะปะ 21 ข้าพเจ้าก่าว้า เมื่อข้าพเจ้าไปแ่วหาแหลม พระเจ้าจะหือข้าพเจ้าต้องขยฮีบรูหน้าต่อหน้าหมู่ต่าน แล้วข้าพเจ้าจะเสียโด้กับคนหลายคนหมู่ต่านตีเยี่ยะบาปมา กับยังบยอมกลับโด้จากมกลิน ก่านเยี่ยะบาปตึงเทศ กับก่านลามกตีหมู่เขาเยี่ยะอยู่

ก่าตีถวายเป็นก่าเตื่อนสุดตึง

13 เตื่อนี จะเป็นเตื่อตีสามตีข้าพเจ้าจะไปแ่วหาหมู่ต่าน อย่างตีมีเขียนในพระคัมภีร์ว้า “ขอกกล่าวหากูบต้องมพยานสองถึงสามคน ถึงจะเจือถือได้” 2 เตื่อตีข้าพเจ้าไปหาหมู่ต่านเป็นเตื่อตีสองนั้น ข้าพเจ้าได้เตื่อนหมู่ตีเยี่ยะบาปอยู่ บ่าเตื่อตีถึงแม้ข้าพเจ้าจะบได้อยู่ตึงหมู่ต่าน ข้าพเจ้าก็ขอเตื่อนหมู่ต่านแหลมเตื่อกับคนอื่นๆ กูคน เมื่อข้าพเจ้าไปแหลมเตื่อ ข้าพเจ้าจะบเว่นโด้หือโผเลย 3 ตึงข้าพเจ้าเยี่ยะจาอินก็ฮือว้าหมู่ต่านโคออยได้หลักฐานตีว่า พระคริสต์ จูผ่านตึงข้าพเจ้าเตื่อๆ พระคริสต์ปได้อ่อนแอต่อหมู่ต่าน แต่มีฤทธิอำนาจนักตึงก่าหมู่ต่าน 4 ถึงแม้ว่าพระองคถูก เบ็งบ่นไม้ก่าขเวน ย้อนพระองคยอมอ่อนแอ แต่พระองคก็ยังมีจิตอยู่ยอนฤทธิอำนาจของพระเจ้า ถึงแม้ว่าเราอ่อนแอ่วมกับพระคริสต์ แต่โดยฤทธิอำนาจของพระเจ้า เราจะมีจิตอยู่ยอนพระองค เปื่อฮีบรูหมู่ต่าน

⁵ หื้อกวดฟ่อตัวเก่าลว ว่าหมู่ต่านใจีจีวิตอย่างผู้เจือแต่ก็อ กตสอบ ตัวเก่าฟ่อลว หมู่ต่านบ่ฮู้กา ว่าพระเยซูคริสต์อยู่ในหมู่ต่าน เว้นแต่ว่า หมู่ต่านบ่ผ่านก่านทดสอบ ⁶ ข้าพเจ้าหวังว่าหมู่ต่านจะฮู้ว่าเฮาบ่ใจีหมู่ ตับ่ผ่านก่านทดสอบว่าเป็น *อัครทูต* แต่ๆ ⁷ เฮออริษฐานต่อพระเจ้า ขอบ่หื้อหมู่ต่านเหยยะอะหยังผิดเลย ข้าพเจ้าบ่ได้อริษฐานเปือหื้อคน หันว่าเฮาเป็นคนตีผ่านก่านทดสอบ แต่เปือหื้อหมู่ต่านเหยยะในสิ่งตี ถูกต้อง เลิงแม้ว่าเฮาฟ่อเหมือนบ่สามารถผ่านก่านทดสอบก็ตำ ⁸ มันเป็นไปบ่ได้ตีเฮาจะเหยยะในสิ่งตีขัดกับความจริง แต่เฮาเหยยะเปือ ความจริงเด้ออัน ⁹ เมื่อเฮาอ่อนแอ แต่หมู่ต่านเข้มแข็ง เฮาก็ยืนตี เฮา อริษฐานก็เปือสิ่งตี คือขอพระเจ้าเหยยะหื้อหมู่ต่านปิกไปอยู่ในสภาพตี ดีอย่างเก่า ¹⁰ ย้อนจาวี ข้าพเจ้าจึงเขียนสิ่งหมู่ตีมาในหว่างตีข้าพเจ้า บ่ได้อู่ตวย เปือว่าเมื่อข้าพเจ้าไปเลิง ข้าพเจ้าจะได้อู่ตวยเหยยะแงต่อ

หมู่ต่าน โดยก่านใจีสักธอำนาจตีพระเจ้ามอบหื้อข้าพเจ้า เปือ เสริมสร้างหมู่ต่าน บ่ใจีก่าลาย

¹¹ สุดต้ายตี ข้าพเจ้าขอลาบีน้องตังหลาย ขอหื้อปิกไปอยู่ในสภาพ ตีดีอย่างเก่าเนอ ขอหื้อเหยยะตวยตามสิ่งตีข้าพเจ้าบอกหื้อเหยยะ ขอ หื้อเป็นน้ำนึ่งใจีเดียวกัน กับขอหื้ออยู่ตวยกันอย่างสงบสุข แล้ว พระเจ้าแห่งความฮักกับสันติสุขก็จะอยู่กับหมู่ต่าน

¹² หื้อจวบตีก็ตวยกันอย่างเป็นบีน้องผู้เจือ ¹³ หมู่คนของพระเจ้ากุ คนก็ฝากความก็ดเติงมาหาหมู่ต่านตวย

¹⁴ ขอพระคุณของพระเยซูคริสต์ต่อพระผู้เป็นเจ้า กับความฮัก ของพระเจ้า ติงก่านมีส่วนฮ่วมกันย่อน *พระวิญญานบริสุทธิ์* จงมี แก่หมู่ต่านเตือะ

กาลาเทีย

จดหมายฉบับนี้เขียนโดยเปาโล ซึ่งเขียนถึงหมู่ผู้เชื่อที่แคว้นกาลาเทีย ท่านได้เขียนจดหมายฉบับนี้ขึ้นประมาณปี ค.ศ. 49-50 เปาโลได้ไปแคว้นหาหมู่ผู้เชื่อในแคว้นกาลาเทียสองเดือนมาแล้ว (กิจการ 16:6 กับ 18:23) เพื่อแรกเขาได้ไปเทศนาสั่งสอนที่หิน กับที่ที่สองเขาได้ปีกมาเพื่อหื้อกำลังให้หมู่ผู้เชื่อในความเชื่อของหมู่เขา แต่หลังจากนั้นเปาโลได้ยืนยันว่าหมู่ผู้เชื่อในแคว้นกาลาเทียได้สืบกันมีอิสระของหมู่เขาในหมู่เขาได้หลงไปเชื่อว่าหมู่เขาต้องเยียะตามกฎเกณฑ์ของจาวยิวถึงจะได้ับความ เปาโลจึงต้องเขียนไปเตือนหมู่เขาว่าความเชื่อจาวอ์ได้ถูกต้องตาม ที่แท้จริงเลย

เปาโลเขียนจดหมายฉบับนี้ไปถึง ต่างๆ ในแคว้นกาลาเทีย กาลาเทียเป็นแคว้นของอาณาจักรโรมที่อยู่ในดินแดนของประเทศตุรกีในสมัยนี้ เปาโลคงเขียนจดหมายฉบับนี้หลังจากได้ออกเที่ยวตางไปบอกข่าวดีเป็นเดือนแรก เขาได้เขียนไว้ตอนที่เขายู่เมืองอันท็อก โลกจดหมายฉบับนี้เหมือนกับที่ได้เขียนไว้ในจดหมายถึงผู้เชื่อกรุงโรม เปาโลเห็นว่าพระเจ้าเยียะหื้อคนเป็นคนถูกต้องตามธรรมได้โดยก้านเชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์ บ่ได้โดยก้านเยียะโดยตัวเก่า หมู่เขาบ่ต้องเยียะตาม บางข้อ เ็น ก้านเข้า เปาโลสอนว่า จะมาอยู่ในใจของหมู่ผู้เชื่อเมื่อหมู่เขาเชื่อวางใจในพระเยซู พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็จะช่วยหื้อผู้เชื่อใจชีวิตแบบบริสุทธิ์กับถูกต้องตามธรรมได้

ก้าตักถวาย

1 จดหมายฉบับนี้ จากข้าพเจ้าเปาโล (ผู้เป็น *อัครทูต* ที่บ่ได้อ้อมมาโดยคน กว้าแต่ตั้งตั้งโดยคน แต่พระเยซูคริสต์กับพระเจ้าพระบิดา ผู้ที่ได้เยียะหื้อพระเยซูเป็นขึ้นจากความตาย เป็นผู้แต่งตั้งหื้อข้าพเจ้าเป็นอัครทูต) ² ตั้งหมู่บ่ได้อ้อมผู้เชื่อ ที่อยู่ตวยข้าพเจ้า

ถึง *คริสตจักร* ตั้งหลายในแคว้นกาลาเทีย

³ ขอหื้อท่านตั้งหลายได้อับพระคุณตั้งสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดาของเฮา กับจากพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าเอื้อะ ⁴ พระเยซูได้สละชีวิตของพระองค์เพือบาปของเฮา เพือช่วยเฮาหื้อป็นจากบาปในยุคนี ตามความต้องการก้านของพระเจ้าพระบิดาของเฮา ⁵ ขอเกียรติจงมีแก่พระเจ้าตลอดไป *อามิน*

ข่าวดี ที่แท้จริง

⁶ ข้าพเจ้าจัดขนาดว่า ยังบ่ตันหยังเพื่อ หมู่ท่านก็ปากันละพระเจ้า ผู้ที่อ้อมท่านเข้ามาหาพระองค์ โดยพระคุณของพระเยซูคริสต์ แล้วกำลังจะไปตวยตามก้าสอนอย่างอื่นที่หมู่เขาอ้างว่าเป็นข่าวดีเหย ⁷ ความจริงบ่มีข่าวดีอย่างอื่นแหมแล้ว แต่มีบางคนเยียะหื้อท่านตั้งหลายเกิดความสับสน โดยตั้งใจจะบิดเบือนข่าวดีแต่ๆ ของพระเยซูคริสต์ ไปเป็นอย่างอื่นเหย ⁸ ถ้ามีใฝมาบอกข่าวดีอย่างอื่น ที่บ่เหมือนข่าวดีที่หมู่เขาเคยบอกหื้อท่านตั้งหลายฟังก่อนแล้วนั้น บ่ว่าจะเป็หมู่เขาที่ตามก้าว่า *ทูตสวรรค์* ก็ตาม ก็ขอหื้อคนนั้นถูกสาปแจ้ง ⁹ หมู่เขาเคยบอกไว้แล้ว ข้าพเจ้าก็ขอบอกซ้ำแหมก้าว่า ถ้าใฝบอกข่าวดีอย่างอื่น ที่บ่เหมือนข่าวดีที่หมู่เขาได้ฮับจากหมู่เขาแล้วนั้น ขอหื้อเขาถูกสาปแจ้ง ¹⁰ ที่อ้ออ้อข้าพเจ้าอ้ออ้อใจคนกา บ่ได้เมื่อ ข้าพเจ้ากำลังเยียะหื้อพระเจ้าบ่อใจ ข้าพเจ้าอ้ออ้อคนยอมฮับกา ถ้าข้าพเจ้าเป็นจาวอัน ข้าพเจ้าก็บ่มาเป็นคนฮับใจ *พระคริสต์* อยู่จาวอ้อแนฯ

ชีวิตของเปาโลก่อนเป็นผู้ฮับใจพระเจ้า

¹¹ บ่ได้อ้อมผู้เชื่อตั้งหลาย ข้าพเจ้าขอบอกหื้ออ้อว่า ข่าวดีที่ข้าพเจ้าบอกนั้น บ่ได้มาจากก้าคิดของคน ¹² ข้าพเจ้าบ่เคยฮับข่าวดีนี้จากใฝกับบ่มีใฝคนใดสอนข้าพเจ้า แต่พระเยซูคริสต์เป็นผู้เยียะหื้อข้าพเจ้าอ้อ

¹³ ท่านตั้งหลายก็อ้ออยู่แล้วว่า ตอนที่ข้าพเจ้าถือศาสนาฮิวนี้้น ข้าพเจ้าเป็นคนจาวใด ข้าพเจ้าได้ข่มเหงคริสตจักรของพระเจ้าอย่างหนัก กับอ้อที่จะทำลายหมู่เขาจนเสียงตั้งหมด ¹⁴ สมัยนั้นข้าพเจ้าก้าหัวหน้าในศาสนาฮิวนี้้นเหลือคนอื่นที่เป็นคนรุ่นเดียวกัน ข้าพเจ้า

กระตือรือร้นในก้านเยียะตามฮิดเก้าฮอยเดิมของป้ออ้ออ้อแม่หม่อนของข้าพเจ้าอย่างเคร่งครัดที่สุด ¹⁵ แต่พระเจ้าได้เลือกข้าพเจ้าไว้ตั้งแต่เมื่ออยู่ในท้องแม่แล้ว พระเจ้าได้อ้อมข้าพเจ้าด้วยพระคุณของพระองค์ หื้อมาเป็นผู้ฮับใจพระองค์ ¹⁶ พระองค์เป็งใจตั้งจะเปิดเผยเรื่องพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์หื้อข้าพเจ้าอ้ออ้อ เพือข้าพเจ้าจะได้บอกข่าวดีเรื่องพระบุตรแก่ *คนต่างจ้าว* เวลานั้นข้าพเจ้าบ่ได้เป็กษาใฝคนใดเลย ¹⁷ กับบ่ได้ขึ้นไปกรุง *เยรูซาเล็ม* เพือเป็กษาคนต์เป็นอัครทูตมาก่อนข้าพเจ้า แต่ได้ลวดไปประเทศอาระเบียเลย แล้วเมื่อลุนก็ได้ปีกมากกรุงดามัสกัสแหม ¹⁸ อยู่ที่นี่ได้สามปี แล้วข้าพเจ้าก็ได้ไปหาเปโตรในกรุงเยรูซาเล็ม กับอยู่ตวยเขาสิบห้าวัน ¹⁹ บ่ได้ปะอัครทูตคนอื่นเลย นอกจากยกากบ่ของพระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้าของเฮาแต่ฮัน ²⁰ ข้าพเจ้ายืนยันต่อหน้าพระเจ้าได้ว่า เรื่องที่เขียนมานี้บ่ได้จู่ใฝเลย

²¹ เมื่อลุนมา ข้าพเจ้าได้เข้าไปแคว้นซีเรียกับแคว้นซีลีเซีย ²² ส่วนคริสตจักรตั้งหลายของพระเยซูคริสต์ในแคว้นยูเดีย บ่มีใฝอ้ออ้อข้าพเจ้าเป็นส่วนตัว ²³ หมู่เขาได้ฮับคนอ้ออ้อว่า “คนทีเคยข่มเหงหมู่เฮาตะก่อนนั้น บ่าเดี่ยวนีเขาได้มาบอกถึงความเชื่อ ที่เขาเคยจะทำลายมาก่อน” ²⁴ แล้วหมู่เขาปากันสรรเสริญพระเจ้า ย้อนเรื่องของข้าพเจ้า

อัครทูต คนอื่นๆ รับรองเปาโล

2 สิบสี่ปีต่อมา ข้าพเจ้าตั้งบาร์นาบัสได้ขึ้นไปกรุง *เยรูซาเล็ม* แล้วปากิตัสไปตวยแหมคน ² ที่ไปนั้นก็ฮ้อนว่าพระเจ้าได้เปิดเผยหื้ออ้อว่า ข้าพเจ้าควรจะไป ข้าพเจ้าได้เล่าหื้อผู้นำ *คริสตจักร* ฟังเป็นก้านส่วนตัว เรื่อง *ข่าวดี* ที่ข้าพเจ้าได้บอกแก่ *คนต่างจ้าว* ถ้าบ่อ้ออ้อผู้นำหมู่นี้ฟังก็ก้อว่า งานเกี่ยวกับก้านบอกข่าวดีต่อ *คนต่างจ้าว* ที่เคยเยียะมากับที่กำลังเยียะอยู่นั้น จะเสียไปบ่ตายๆ ³ เถิงแน่วก้าตัสที่อยู่ตวยข้าพเจ้านั้นเป็นจาวกรีก ก็บ่ได้ถูกเขหื้อเข้า *พิธีฮันต*⁴ ที่เฮาบอกเรื่องนี้ ก็ฮ้อนว่ามีบางคนตั้งอ้างว่าเป็นบ่ได้อ้อมของเฮา ได้ลักเข้ามาสอดแนมอยู่ในหมู่เขา เพือมาลู่เอาอิสระที่เฮามีในพระเยซูคริสต์ไปแล้วเยียะหื้อเฮาเป็นขี้ข่าของฮิดเก้าฮอยเดิมของจาวยิวแหม ⁵ แต่เฮาบ่ยอมอ้อมข้อหื้อเฮาเลย เพือฮักษาข่าวดีแต่ๆ หื้อกับท่านตั้งหลายต่อไป

⁶ ส่วนคนสำคัญที่เป็นผู้นำคริสตจักรในกรุงเยรูซาเล็ม ก็บ่ได้เพิ่มอะหยงลงไปในเรื่องที่ข้าพเจ้าสอน (เถิงเขาจะเป็นคนสำคัญในคริสตจักรก็ตาม ก็บ่ได้เรื่องสำคัญสำหรับข้าพเจ้า ย้อนว่าพระเจ้าบ่ได้หันแก่หน้าใฝเลย) ⁷ หมู่เขาหันว่า พระเจ้าได้มอบหมายหื้อข้าพเจ้าไป

บอกข่าวดีหือคนต่างจำดฟัง เหมือนพระองค์ได้มอบหมายหือเปโตร บอกข่าวดีในหมู่จาวยิว 8 ย้อนว่าพระเจ้าผู้ได้ดลใจเปโตรหือเป็นอัครทูตไปบอกข่าวดีกับจาวยิว ก็ได้ดลใจข้าพเจ้าหือไปบอกแก่คนต่างจำดเหมือนกัน 9 เมื่อยากอบ เปโตร กับยอห์น ที่เป็นเหมือนผู้นำของหมู่ผู้เชื่อ หันพระคุณดีพระเจ้าได้หือก้านนี้กับข้าพเจ้าแล้ว หมู่เขาก็จับมือข้าพเจ้ากับบารนาบัส แสดงว่าหมู่เขาเป็นเพื่อนร่วมฮับใจด้วยกัน แล้วตกลงกันว่าหือเขาไปบอกข่าวดีกับคนต่างจำด แล้วหมู่เขาก็จะไปบอกกับหมู่จาวยิว 10 สิ่งเดียวที่หมู่เขาขอคือ หือเขาช่วยเหลือคนตุ๊กคนจัน เรื่องนี้ข้าพเจ้าก็ตั้งตั้งใจจะเยียะอยู่แล้ว

เปาโลว่าหือเปโตรที่เมืองอันท็อก

11 แต่ต่อมาเมื่อเปโตรมาถึงเมืองอันท็อก ข้าพเจ้าว่าหือเขาต่อหน้ายอนเขาเยียะผิดแน่ๆ 12 คือตอนแรกเขาได้กินได้อยู่กับผู้เชื่อคนต่างจำด แต่พอผู้เชื่อจาวยิวตียากอบส่งมานั้นมาแพว เขาก็แยกตัวออกจากผู้เชื่อคนต่างจำดเหีย ยอนก็ว่าผู้เชื่อจาวยิวหมู่นี้ ดีมีคำก็ดีกว่าผู้เชื่อคนต่างจำดจะต้องเข้าพิธีสฤหนิต จะว่าหือ 13 ผู้เชื่อจาวยิวคนอื่น ๆ ที่อยู่ทีหั้น ก็ก่ายเป็นคนหน้าชื่อใจักิตตวยเปโตร แม้แต่บารนาบัสก็ยังหลงไปกับหมู่เขาเหมือนกัน

14 เมื่อข้าพเจ้าเห็นว่า หมู่เขาบได้เยียะตัวตามความจริงของข่าวดี ข้าพเจ้าจึงได้ว่าหือเปโตรต่อหน้าคนตังหลายว่า “ถ้าท่านเป็นผู้เป็นจาวยิว ยังเยียะตามอย่างคนต่างจำด บได้เยียะตามฮิตเก่าฮอยเดิมของจาวยิว แล้วเป็นจาใดท่านไปบังคับคนต่างจำดหือเยียะตามจาวยิว

15 “หมู่เขาเกิดมาเป็นจาวยิว บได้คนต่างจำด ที่จาวยิวก็ถือว่าเป็นคนบาป 16 หมู่เขาจาวยิวเป็นผู้เชื่อยังฮู้ว่า บมีไฟช่วยตัวเก่าหือเป็นคนถูกตองตามธรรมได้ โดยก้านเยียะตาม *บทบัญญัติ* ของโมเสส แต่บไม่ได้โดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์แต่ฮั้น หมู่เขาก็ได้เจื้อวางใจในพระเยซูคริสต์เพื่อหมู่เขาจะได้เป็นคนถูกตองตามธรรมโดยความเชื่อ บได้โดยก้านเยียะตามบทบัญญัติ ยอนว่าบมีไฟเป็นคนถูกตองตามธรรมโดยก้านเยียะตามบทบัญญัตินี้ได้ 17 ถ้าตอนที่เขาฮอยเป็นคนถูกตองตามธรรมผ่านตาง *พระคริสต์* แต่จาวยิวก็ฮือว่าเป็นคนบาปยอนบเยียะตามบทบัญญัติ สิ่งนี้หมายความว่าพระคริสต์สนับสนุนหือเขาเยียะบาปกา บได้แน่ๆ 18 ถ้าข้าพเจ้าบีกมาเยียะตามสิ่งที่ข้าพเจ้าได้เคยละไปแล้วนั้น ก็แสดงว่าข้าพเจ้าได้เยียะบาป 19 ยอนก้านเยียะตามบทบัญญัติ เยียะหือข้าพเจ้าฮู้ดีว่าเยียะหือพระเจ้าฮอยฮับบได้ ข้าพเจ้าก็ได้ตายจากบทบัญญัติแล้ว เพื่อมีชีวิตฮับใจพระเจ้า 20 ตัวข้าพเจ้านี้ได้ถูก *เขิงอยู่บนไม้กางเขน* ตวยพระคริสต์ กับได้ตายไปแล้ว บ่าเดียวนั้นพระเยซูฮืออยู่ในตัวของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าใจีชีวิตต่อไปโดยก้านเจื้อวางใจในพระคริสต์ ผู้เขิงเป็น *พระบุตรของพระเจ้า* พระองค์ฮือข้าพเจ้ากับได้สละชีวิตเพื่อข้าพเจ้า 21 ข้าพเจ้าบละขว้างพระคุณของพระเจ้า ยอนว่าถ้าก้านเยียะตามบทบัญญัติเยียะหือเป็นคนถูกตองตามธรรม ก้านที่พระคริสต์ตายนี้ก็บเกิดประโยชน์อะฮยัง”

ปอนของพระเจ้าเมื่อเจื้อวางใจ *พระคริสต์*

3 ป็นองจาวกาลาเทียเหีย เป็นจาใดบ่หลวงจาวฮี้ มีไฟเป่ากาใส่ ตานตังหลายหือก็ดผิดกา เรื่องที่พระเยซูคริสต์ถูกเขิงจันต่ายนั้น ข้าพเจ้าก็ได้ฮู้หือตางหลายเข้าใจดีแล้วลว
 2 ข้าพเจ้าใส่ฮู้ฮือเดียวว่า ตานตังหลายได้ฮับ *พระวิญญาณบริสุทธิ์* จาใด ได้ฮับโดยก้านเยียะตาม *บทบัญญัติ* กา กว่าจะได้ฮับเมื่อได้ฟัง *ข่าวดี* แล้วมีความเชื่อ 3 ตานตังหลายบก็ดฟองกา หลังกาที่ตางก้อเกาชีวิตในพระคริสต์โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว บ่าเดียวนั้นจะหือมาเสียงสุดลงโดยก้านเป็งก้าลึงตัวเก่ากา 4 ประสบก้ารณที่หมู่เขาได้ฮับมานั้น บมีประโยชน์อะฮยังฟองเลยกา ต้องมีฟองละ 5 พระองค์ผู้ตีหือพระวิญญาณกับตางหลายกับได้เยียะก้านฮือฮือ

ตามก้างหมู่ตานั้น ยอนตางเยียะตามบทบัญญัติ กว่าจะได้ฟังข่าวดีแล้วเจื้อกา

6 หือฟ้ออับราฮัมเตือะ พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า “ท่านได้เจื้อวางใจในพระเจ้า พระเจ้าจึงฮอยฮับท่านว่าเป็นคนถูกตองตามธรรม” 7 ขอหือฮู้เตือะว่า หมู่คนตีเจื้อวางใจในพระเจ้า ก็ฮือว่าเป็นลูกหลานของอับราฮัมเหมือนกัน 8 ในพระคัมภีร์ได้เขียนคำตวยตีก่วงหน้ามาเมินแล้วว่า พระเจ้าจะเยียะหือ *คนต่างจำด* เป็นคนถูกตองตามธรรมโดยความเชื่อ จึงได้บอกข่าวดีนี้หืออับราฮัมฮู้ลวงหน้าว่า “คนกู่ๆ จาใดในโลกจะได้อับปอนผ่านตางเจ้า” 9 ยอนจาวฮั้น คนตีเจื้อวางใจในพระเยซู ก็ได้ฮับปอนตวยกันกับอับราฮัมตีมีความเชื่อในพระเจ้านั้น

10 คนตังหลายตีเป็งก้านเยียะตามบทบัญญัติ ก็ถูกแจ่งสาปตามตีพระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า “คนใดตีบได้เยียะตามข้อความตีเขียนไว้ในหนังสือบทบัญญัติกู่ๆ ก็ถูกแจ่งสาป” 11 เป็นตีฮู้ก้นดีแล้วว่า บมีไฟเป็นคนถูกตองตามธรรมในสายต่าของพระเจ้าได้ โดยก้านเยียะตามบทบัญญัติ ยอนพระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า “คนถูกตองตามธรรมโดยความเชื่อของเขา จะมีชีวิต” 12 แต่ก้านเยียะตามบทบัญญัตินั้น บได้เป็งความเชื่อเป็นหลัก พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า “คนตีเยียะตามบทบัญญัติกู่ๆ ก็จะได้ชีวิตตางบทบัญญัตินั้น” 13 พระเยซูคริสต์ได้ช่วยเขาหือปอนจากก้านแจ่งสาปของบทบัญญัติแล้ว พระองค์ฮอยฮับแจ่งสาปแทนเขา ตามตีพระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า “คนตีถูกแขวนไว้บนเกาไม้เป็นคนถูกแจ่งสาป” 14 ตีเป็นจาวฮี้ ก็เปือจะหือ *คนต่างจำด* ได้ฮับปอนผ่านตางพระเยซูคริสต์ ตามตีพระเจ้าได้สัญญาไว้กับอับราฮัม กับเปือจะหือหมู่เขาได้ฮับพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยตางความเชื่อ ตามตีพระเจ้าสัญญาไว้

บทบัญญัติกับพระสัญญาของพระเจ้า

15 ป็นองผู้เชื่อตังหลาย ข้าพเจ้าฮอยกตีฮืออย่างจากจิตคนเขาว่า เมื่อคนสองฝ่ายตกลงเยียะสัญญากันไว้ ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดก็บสามารถยกเลิกกว่าเพิ่มเติมสัญญานั้นได้ 16 พระสัญญาตีพระเจ้าได้เยียะไว้กับอับราฮัมจันแพวลูกหลานของเขาตีเหมือนกัน พระเจ้าบได้สัญญากับลูกหลานของเขาหลายๆ คน แต่ได้สัญญากับคนคนเดียว ลูกหลานคนนั้นคือพระเยซูคริสต์ 17 ความหมายของข้าพเจ้าก็คือ บทบัญญัติของโมเสสตีเกิดขึ้นเมื่อลูนเล็งฮือฮือสามสิบปีนั้น ก็บสามารถยกเลิก *พันธสัญญา* กับข้อตกลงตีพระเจ้าได้หือกับอับราฮัมได้ 18 ถ้าก้านตีจะได้อับปอนนี้ฮืออยู่กับบทบัญญัติแล้ว ก็แสดงว่าบได้ฮืออยู่กับพระสัญญา แต่พระเจ้าโผดหือปอนนั้นกับอับราฮัมโดยผ่านตางพระสัญญาอย่างเดียว

19 ถ้าเป็นจาวฮี้แล้ว บทบัญญัติมีไว้เยียะฮยัง ก็มีไว้หือคนตีเยียะผิดฮู้ว่า เขาได้ฝ่าฝืนบทบัญญัตินั้น จันกว่าลูกหลานคนนั้นตีพระเจ้าได้สัญญาไว้จะมาถึง พระเจ้าใจี *ทูตสวรรค์* เอบบทบัญญัตินั้นหือโมเสส เปือโมเสสจะได้เป็นคนก้างเอาไปหือคนตังหลาย 20 แต่ๆ แล้ว ถ้ามีหลายฝ่ายก็จำเป็นตองมีคนก้าง แต่พระเจ้าได้หือพระสัญญากับอับราฮัมโดยพระองค์เอง จึงบตองมีคนก้าง

เป้าหมายบทบัญญัติของโมเสส

21 ถ้าจาวฮั้นบทบัญญัติของพระเจ้าตีหือโมเสสกับพระสัญญาตีพระเจ้าได้หือกับอับราฮัมนั้นขัดแย้งกันกา แต่ๆ แล้วบได้จาวฮั้น ถ้าบทบัญญัติสามารถหือชีวิตตีเตียงแต่กับเขาได้ บ่าเดียวนั้นเขาก็คนเป็น คนถูกตองตามธรรม ยอนเขาบมีบทบัญญัตินั้นแล้ว 22 พระคัมภีร์บอกกว่า คนตังหลายถูกบาปกักขังไว้ ตีเป็นจาวฮี้ก็เปือว่าคนตีเจื้อจะได้อับพระสัญญาตามความเชื่อตีเขาบมีในพระเยซูคริสต์

23 ก่อนตีเวลานั้นจะมา คือเวลาที่เขาเจื้อวางใจในพระเยซูคริสต์ หมู่เขาตีเผียบเหมือนถูกขังอยู่ในคอกของบทบัญญัติ จันถึงพระเยซู

† 3:6 *ปฐมก.* 15:6 †† 3:8 *ปฐมก.* 12:3 ‡ 3:10 *ออส.* 27:26 †† 3:11 *ฮอบ.* 2:4 †† 3:12 *ออส.* 18:5 ††† 3:13 *ออส.* 21:22-23

คริสตมา เพื่อเขาจะได้เป็นคนถูกต้องตามธรรมโดยความเจื่อนั้น 24 ถ้าจำอันแล้ว บทบัญญัตินี้ก็เปรียบเหมือนเป็นผู้ที่ควบคุมเขา จนถึงวันที่พระเยซูคริสตมา เพื่อพระเจ้าจะเยี่ยหือเขาเป็นคนถูกต้องตามธรรมโดยความเชื่อ 25 บ่าเดี๋ยวนี้หมู่เขาได้เจื้ออวางใจในพระเยซูคริสตแล้ว บทบัญญัติก็บ่ต้องควบคุมเขาแหม

26 หมู่บ้านมีความเจื้ออวางใจในพระเยซูคริสต จาอันหมู่บ้านก็เป็นลูกของพระเจ้าเหมือนกัน 27 ย้อนว่าตำบลตั้งหลายที่ได้ฮับ *บัพติศมา* หือเป็นคนของพระคริสตแล้ว ก็กำยเป็นเหมือนพระคริสตด้วย 28 โดยพระเยซูคริสตตำบลตั้งหลายบ่มีก้านแยกกว่าเป็นจาวยิวกว่าจาวกรีก เป็นขี้ข้ากว่ามีฮิสระ เป็นบืออจายกว่าแม่หญิง แหมต่อไป ย้อนว่าหมู่บ้านได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในพระเยซูคริสตแล้ว 29 ถ้าตำบลตั้งหลายเป็นคนของพระคริสตแล้ว ตำบลตั้งหลายก็ถือว่าเป็นลูกหลานของอับราฮัม คือเป็นคนที่ได้ฮับบอนตีพระเจ้าได้สัญญาไว้ว่าจะหืออับราฮัมเหมือนกันเน้อ

เขาจะได้เป็นลูกของพระเจ้า

4 ข่าพเจ้าจะอธิบายโดยกำเปรียบว่า ตอนตีผู้ฮับมรดกยังเป็นหละอ่อนอยู่นั้น เขาก็เหมือนเป็นขี้ข้า ถึงเมื่อกว่าเขาจะเป็นเจ้าของกรพียสมบัติตั้งหมดก็ตาม 2 เขาก็ต้องอยู่ใต้บังคับของผู้ปกครองกับผู้พ่อคอยกรพียสมบัตินของเขายู่ จนแพเวลาตีปือของเขาคิดกำหนดไว้ 3 หมู่เขาตั้งหลายก็เหมือนกันก่อนตีเขาจะเจื้ออวางใจพระเยซู เขาตั้งหลายก็เป็นเหมือนหละอ่อนอยู่ เขาก็เป็นขี้ข้าอยู่ใต้อำนาจของวิญญาณตีครอบครองอยู่ในโลกนี้ 4 แต่เมื่อถึงเวลาที่เหมาะสมควรแล้ว พระเจ้าก็ได้ส่งพระบุตรของพระองค์ลงมาเกิดกับแม่หญิงคนหนึ่ง เซ็งพระองค์เกิดอยู่ใต้อำนาจของ *บทบัญญัติ* 5 เพื่อไถ่เอาตั้งหลายตีอยู่ใต้อำนาจของบทบัญญัติ หือมีฐานะเป็นลูกของพระเจ้า 6 เมื่อเขาตั้งหลายได้เป็นลูกของพระเจ้าแล้ว พระองค์ก็ส่งพระวิญญาณของพระบุตรของพระองค์เข้ามาอยู่ในใจเขา เพื่อเขาจะได้ฮ้องพระองค์ว่า "อับบา" คือพ่อของเขา 7 ย้อนจาอัน เขาตั้งหลายจึงบ่ได้เป็นขี้ข้าแหมต่อไป แต่เป็นลูกของพระเจ้า เมื่อเป็นลูกแล้ว เขาก็เป็นผู้ฮับคู่สิ่งตีพระเจ้าสัญญาไว้ด้วย

เปาโลเป็นห่วงจาวเมืองกาลาเทีย

8 ตะก่อนเมื่อตำบลตั้งหลายยังบ่ฮู้จักพระเจ้าเตื่อ ตำบลก็เป็นขี้ข้าของหมู่เทพเจ้าตีไปใจพระเจ้า 9 บ่าเดี๋ยวนี ตำบลตั้งหลายได้ฮู้จักพระเจ้าแล้ว กว่าฮือหือถูกต้องก็คือพระเจ้าได้ฮู้จักตำบลแล้ว เป็นจาใดหมู่ตำบลไค่ปีกไปเป็นขี้ข้าของวิญญาณตีบ่มีอำนาจกับบ่มีกำ ตีไปใจพระเจ้า 10 ตำบลยังฮือถูกฮือฮยาม ฮือวันเดือนบ่ กว่าว่าหละดูนั้นหละดูนี้อยู่ 11 ข่าพเจ้าก็ว่า ก้านสอนตีข่าพเจ้าได้ตั้งใจสั่งสอนอย่างเอาแต่เอาว่าในหมู่บ้านนั้น จะหาประโยชน์ใดบ่ได้เลย

12 ปีน้องตั้งหลาย ตะก่อนนั้นข่าพเจ้าได้ปรับตัวหือเป็นเหมือนหมู่บ้าน บ่าเดี๋ยวนีข่าพเจ้าจึงวอนหือตำบลตั้งหลายเป็นเหมือนข่าพเจ้า หมู่บ้านบ่ได้เยี่ยะผัดอะหยังต่อข่าพเจ้าเลย 13 ตำบลตั้งหลายก็ฮืออยู่ว่าเมื่อหิวก็ตีข่าพเจ้ามาบอก *ข่าวดี* แก่ตำบลนั้น ก็ฮือข่าพเจ้าบ่สบาย 14 ถึงเมื่อกว่าเขาบ่สบาย เยี่ยะหือเป็นภาระแก่ตำบลตั้งหลายตีต้องพ่อคอยเอาใจใส่ ตำบลตั้งหลายก็บ่ได้ดูแควนกว่าละข่าพเจ้า แต่ได้ตอนฮับ เหมือนกับว่าข่าพเจ้าเป็น *กุตสวรรค์* จากพระเจ้า กว่าว่าเป็นพระเยซูคริสตตีเหยเลย 15 บ่าเดี๋ยวนี ความจั้นจมยินตีหมู่บ้านหายไป โหนเหยหมด ข่าพเจ้าเป็นพยานได้ว่า ตอนนั้นถ้าตำบลควัดแก่นตำออกหือข่าพเจ้าได้ ตำบลก็คงจะควัดหือแล้ว 16 บ่าเดี๋ยวนี ข่าพเจ้าได้กำยเป็นศตีรู้ของตำบลตั้งหลายไปเหยแล้ว ย้อนว่าข่าพเจ้าได้ฮือความจริงต่อตำบลตั้งหลายจาอันกา

17 คนหมู่บ้านตีสอนผัดก็เอาอกเอาใจตำบลตั้งหลาย แต่บ่ได้หวังตีเลย หมู่เขาอยากจะกิดกันหมู่บ้านออกจากข่าพเจ้า เพื่อตำบลตั้งหลายจะได้เป็นหมู่เดียวกับเขา 18 ก้านเอาอกเอาใจด้วยความหวังตีก็เป็นก้า

นตีตีควรเหยะตลอด ก็บ่ได้ทำตอนตีข่าพเจ้าอยู่กับหมู่บ้านเต้าอัน 19 ตำบลตั้งหลายตีเหยียบเหมือนลูกตีข่าพเจ้าฮือเหย ข่าพเจ้าต้องเจือปวดยอนตำบลตั้งหลายแหมแล้ว เหมือนแม่เมื่อเจือต้องเกิดลูก จันกว่าจิตของตำบลตั้งหลายจะเป็นเหมือนพระเยซูคริสต 20 บ่าเดี๋ยวนีข่าพเจ้าได้ฮืออยู่ด้วยหมู่บ้านขนาด ข่าพเจ้าจะได้บ่ต้องฮือกับหมู่บ้านด้วยน้ำเสียงจาวีแหม หมู่บ้านเยี่ยะหือข่าพเจ้าจางไปหมด

กำเปรียบเรื่องนางฮาการ์กับนางซาราห์

21 หมู่บ้านตีได้อยู่ใต้บทบัญญัติ หมู่บ้านบ่ฮู้กา ว่าบทบัญญัตินั้นเขียนว่าจาวใจพอง 22 พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า อับราฮัมมีลูกสองคน คนหนึ่งเกิดจากแม่หญิงตีเป็นขี้ข้า แหมคนหนึ่งเกิดจากแม่หญิงตีมีฮิสระ 23 ลูกของแม่หญิงตีเป็นขี้ข้า นั้นเกิดมาตามปกติของคน แต่ลูกของแม่หญิงตีมีฮิสระนั้น เกิดมาตามพระสัญญาของพระเจ้า 24 เรื่องนี้เป็นกำเปรียบว่า แม่หญิงสองคนนั้น เป็นเหมือน *พันธสัญญา* สองอย่าง คือพันธสัญญาตีหนึ่งมาจากดอยซันาย † นางฮาการ์เป็นขี้ข้า ก็เหยียบเหมือนพันธสัญญานี้ จาอันลูกหลานตีเกิดจากนางก็เป็นขี้ข้าเหมือนกัน 25 นางฮาการ์นั้นเป็นสัญลักษณ์ของดอยซันายในประเทศอาระเบีย กับเป็นสัญลักษณ์ของกรุง *เยรูซาเล็ม* ในตอนนีด้วย ย้อนว่าคนในเมืองนี้เป็นขี้ข้าของบทบัญญัติอยู่ 26 แต่นางซาราห์ตีเป็นหญิงฮิสระนั้น เหยียบเหมือนกรุงเยรูซาเล็มที่อยู่บนสวรรค์ หมู่เขาเป็นลูกของกรุงเยรูซาเล็มที่อยู่บนสวรรค์นั้น กับนางก็เป็นแม่ของเขา ย้อนว่าหมู่เขาจะบ่เป็นขี้ข้าของบทบัญญัติแหมแล้ว 27 เหมือนพระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า

“แม่หญิงตีเป็นหมัน
ตีบ่เคยเกิดลูก หือยินตีเตื่อ
คนตีบ่เคยเจือต้องเกิดลูก
หือไค่ฮือฮือด้วยความยินตีเตื่อ
ย้อนว่าลูกของแม่ฮ้าง

จะมีนิกเหลือลูกของแม่หญิงตีมีผัว” ††

28 ปีน้องตั้งหลาย ตำบลเป็นลูกแห่งพระสัญญาเหมือนอิสอัค 29 ตะก่อนนั้น ลูกตีเกิดมาตามปกติของคนคืออิชมาเอล ได้ข่มเหงลูกตีเกิดมาตามพระสัญญาคืออิสอัคจาวใด บ่าเดี๋ยวนีหมู่บ้านก็ถูกข่มเหงจาอันเหมือนกัน 30 แต่พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า “ไค่นางขี้ข้ากับลูกของนางออกไปเหย ลูกของนางขี้ข้าจะฮับมรดกฮ่วมกันกับลูกของนางตีมีฮิสระบ่ได้” ††† ย้อนจาอันปีน้องตั้งหลาย เขาบ่ได้เป็นลูกของนางฮาการ์ตีเป็นขี้ข้า แต่เขาเป็นลูกของนางซาราห์ตีมีฮิสระ

พระเยซูผู้ตีจิวหือเขามีฮิสระ

5 พระเยซูคริสตได้ไผดหือเขาตั้งหลายมีฮิสระแล้ว ก็หือเขาอยู่อย่างฮิสระ บ่ต้องยอมเป็นขี้ข้าของ *บทบัญญัติ* แหมฮ้างเน้อ 2 พิงกำฮือของข่าพเจ้าเปาโลหือตีเน้อ ถ้าตำบลตั้งหลายยอมเข้า *พิธีสุหนิต* สิ่งตีพระเยซูคริสตตีเหยเยี่ยะหือหมู่บ้านก็จะมีประโยชน์อะหยังเลย 3 ข่าพเจ้าขอฮ้างแหมว่า คนตีเข้าพิธีสุหนิตนั้น เขาก็ต้องฮักขาบทบัญญัติก็ฮือด้วย 4 ไผตีอยากเป็นคนถูกต้องตามธรรมโดยบทบัญญัติของโมเสสนั้น เขาก็ได้แยกจากพระเยซูคริสตแล้ว กับได้เอาพระคุณของพระเจ้าข้างเหย 5 แต่ย้อนว่า เขามีความเชื่อ จึงได้ตั้งหน้าตั้งต่าถ้าในสิ่งตีเขาหวังไว้ คือเขาจะได้เป็นคนถูกต้องตามธรรมของพระเจ้า โดย *พระวิญญาณบริสุทธิ์* 6 ย้อนว่าเมื่อเจือในพระเยซูคริสตแล้ว ก้านเข้ากว่าบ่เข้าพิธีสุหนิต ก็บ่มีประโยชน์อะหยัง แต่สิ่งตีสำคัญก็คือความเชื่อตีแสดงออกมาด้วยความฮัก

7 ตะก่อนนั้นหมู่บ้านตีได้เยี่ยะด้วยกำสั่งสอนของพระเยซูอย่างตีแล้วเป็นไฟตีเหยเยี่ยะหือหมู่บ้านย่างเหยเยี่ยะไปเหย บ่หือหมู่บ้านเหยเยี่ยะด้วยเรื่องตีแต่จริงนั้น 8 ไฟตีเหยเยี่ยะจาอัน ก็บ่ได้มาจากพระเจ้าตีฮือหมู่บ้านมาเน่า 9 กำสอนตีบ่ถูกต้องก็เหยียบเหมือนเจือฟุหนี้อยเดียวก ก็

† 4:24 *อพย.* 19-20 †† 4:27 *อสย.* 54:1 † † 4:30 *ปฐม.* 21:10

เยีเยหื้อแ่งเข้าหนมปังพุตึงก่อน ¹⁰ ข้าพเจ้ามันใจในองค์พระผู้เป็นเจ้าว่า ท่านตังหลายจะบ่ยอมอับคำกีดตีแตกต่างจากนี้แหลแล้ว คนตีมาเยีเยหื้ออับต้นสับสนนั้น บ่ว่าเขาจะเป็นไฟคีตีตาม ต้องได้อับได้ชจากพระเจ้าอย่างแน่นอน

¹¹ ปีน้องผู้เจือตังหลาย ถ้าเป็นเรื่องเตดีตีข้าพเจ้าสอนหื้ออับความรอดปั่นบาปได้ช โดยก้านเข้าพิธีสุหนัต แล้วเป็นจาใดข้าพเจ้าจึงถูกคำจ้ออ ถ้าข้าพเจ้าสอนจ้ออันก้านสอนเรื่องก้านต่ายของพระเยซูชนบไม้ก้างเขน ก็บ่เป็นปัญหาสำหรับจาวยิวแหลต่อไป ¹² ข้าพเจ้าไค้หื้อคนหมู่่นั้น ตีเยีเยหื้ออับต้นตังหลายเกิดความสับสน ได้ต่อนตัวเก้าเหียบใจเก้าเยีเยหื้อพิธีสุหนัตเต้าอัน

¹³ ปีน้องตังหลาย พระเจ้าอ้องหมู่ตังมาเป็นคนตีมีอิสระแล้ว แต่ห้ามเอาความอิสระนี้มาเป็นข้ออ้างในก้านเยีเยหื้อตามสันดานบาป แต่หื้ออับใจกั้นด้วยความอักษเถอะ ¹⁴ บทบัญญัติตังหมดนั้น สรุไปได้ในข้อเตียวว่า “จงอักษเป็นบ้านเหมือนอักษตัวเก้า” ^{†15} แต่ถ้ายังขบหัวกั้นอยู่ หื้อหละวงตีหื้อดีเน่อ ก้าเตียวจะปากันวอดวายตังหมด

พระวิญญาณบริสุทธิ์กับตัณหาของคุณ

¹⁶ ข้าพเจ้าขออบอกว่ หื้อใจจิตตวยพระวิญญาณเม่อ แล้วตังจะบ่เยีเยหื้ออับตามสันดานบาป ¹⁷ ย้อนว่าตัณหาของสันดานบาปก็ขัดแย้งกับความตองก้านของพระวิญญาณ ก็จะต้องสู้กัน ตังสองฝายนี้เป้นศัตร์สู้กัน ย้อนจ้ออันสิ่งตีตังไค้เยีเยหื้อจิงเยีเยหื้อบได้ ¹⁸ แต่ถ้ายึดตังหลายหื้อพระวิญญาณเป็นผู้นำจิต ตังก็จะต้องอยู่ใต้อำนาจของบทบัญญัติแหลต่อไป

¹⁹ ถ้ายึดตังหลายหื้อสันดานบาปเป็นผู้นำ เฮาก็อู้ก็ห็นอยู่แล้วว่ เป็นจาใด ค้อมีก้านเยีเยหื้อบาปตางเพศ ก้านเยีเยหื้อตัวบ่บริสุทธิ์ ตังก้านลามกอื่ๆ ตวย ²⁰ ก้นก้านนบถือฮูบเคารพ ก้านถือกาถาอาคม ก้านเป้นศัตร์สู้กัน ก้านผิดเถียงกัน ก้านขอยกกัน ก้านโขดหื้อกัน ก้านมิกใหญ่ไฟสูง ก้านชอบเยีเยหื้อคนอื่นเถียงกัน ก้านแตกแยกกันเป้นกิกเป้นเหล่า ²¹ ก้านไค้ได้ของเป้น ก้านกินเหล้าเมายา ก้านมั่วสมตางเพศ ตังก้านบ่ดีอื่ๆ บ่าเตียวนี้ออเตือนหมู่ตังแหลเตื่อเหมือนตีข้าพเจ้าได้เตื่อไว้ตะก่อนนั้นว่ คนใดตีเยีเยหื้อบ่ดีจ้ออ จะบ่มีส่วนเข้าในแผ่นดินของพระเจ้า เน่อ

²² แต่ถ้ายึดตังหลายหื้อพระวิญญาณเป็นผู้นำจิต ผลของพระวิญญาณนั้นค้อมีความอักษ ความจันจอมยินดี สันติสุข ความอดทน ความเมตต่า ความดี ความซื่อสัตย์ ²³ ความสุภาพอ่อนน้อม กับก้านอู้จักบั้งคับตัว สิ่งหมู่่นี้ขัดแย้งกับบทบัญญัติแม่แต่ข้อเตียว ²⁴ คนของพระเยซูคริสต์ได้เอาสันดานบาปตังตัณหาของมัน *เขิงไว้กับพระองค์บนไม้ก้างเขน* แล้ว ²⁵ ย้อนว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้หื้อจิตกับหมู่เฮา หมู่เฮาก็ควรใจจิตตวยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ²⁶ หมู่เฮาบ่ดีอวดตัว บ่ดียื้อหื้อโขดกัน กับบ่ดีจ้อจายขอยกวนคนอื่นเน่อ

ก้านจ้วยเหลือกัน

6 ปีน้องผู้เจือตังหลาย ถ้ายึดว่คนนึ่งคนใดหลงผิดไป หื้อตังตังหลายตีมีพระวิญญาณอยู่ตวย จ้วยคนนึ่งด้วยจิตใจอ่อนน้อม หื้อเขาปิกตังตัวใหม่ได้แหล หื้อกิดเถิงตัวเก้า แต่หละวงตีไว้หื้อดี ตังก็อาจถูกลองไว้ได้เหมือนกัน ² ไผมีปัญหาก็ขอหื้อจ้วยกัน ก้านตีหมู่ตังเยีเยหื้อจ้ออก็เป้นก้านเยีเยหื้อตวยคำสอนของ *พระคริสต์* ³ ถ้ายึดว่ตัวเก้าเป้นคนสำคัญ แต่เตียๆ แล้วบ่ใจจ้ออัน คนนึ่งก็จ้อตัวเก้า ⁴ หื้อเฮากวดพ้อตัวเก้าในสิ่งตีเอาได้เยีเยหื้อลงไป เป้นสิ่งตีก้าว่าบ่ดี ถ้ายึดเยีเยหื้อตีเอาจ้อก็มีความยินดีในตัวเฮา บ่ใจจ้อตัวไปเผียบกับคนนึ่งคนนึ่ง ⁵ ย้อนว่เขาตังหลาย ตางคนก็ตองอับพิดชอบตองก้านตีตัวได้เยีเยหื้อลงไป ของไฟของมัน

⁶ หื้อคนตีอับคำสอนของพระเยซูคริสต์แล้ว แบ่งกู้สิ่งตีดีๆ หื้อคนสอนตวย

⁷ ห้ามหื้อไฟจ้อหมู่ตังว่ หมู่ตังสามารถถูกแควนพระเจ้าได้ ไผหว่านสิ่งใดลงไปก็จะต้องเกียเกี่ยวสิ่งนั้น ⁸ คนใดตีหว่านเปื่อตัณหาของสันดานบาป ก็จะต้องเกียเกี่ยวความอับหาย คนใดตีหว่านเปื่อความตองก้านของพระวิญญาณ ก็จะต้องเกียเกี่ยวจิตตนิรันดร์ ⁹ ย้อนจ้ออันบ่ดีก็อ้อยในก้านเยีเยหื้อก้านดี ถ้ายึดบ่ดีก็อ้อยแล้ว เฮาก็จะอับผลดีในเวลาต้ามสมควร ¹⁰ เม่อมีโอกาส ก็หื้อเยีเยหื้อสิ่งตีดีตองคนตังหลาย โดยเฉพาะคนในครอบครัวผู้เจือ

คำสอนสุดท้ายของเปาโล

¹¹ หื้อตังตังหลายสังเกตพ้อว่ ตัวหนังสือตีข้าพเจ้าเขียนด้วยลายมือของข้าพเจ้านั้นตัวใหญ่มอกโต ¹² คนตีไค้ได้หน้า ก็พยายามบั้งคับตังตังหลายหื้อเข้า *พิธีสุหนัต* เปื่อหมู่เฮาจะบ่ถูกคำเมื่อเขาบอกเรื่องพระคริสต์ต้ายบนไม้ก้างเขน ¹³ ขนาดคนตีเข้าพิธีสุหนัตแล้ว ก็ยิบเยีเยหื้อตวย *บทบัญญัติ* เลย แต่ตีหมู่เฮาบั้งคับตังตังหลายหื้อเข้าพิธีสุหนัต ก็เปื่อหมู่เฮาจะอู้วอดตัวว่หมู่ตังได้ต็ดต้ามหมู่เฮาแล้ว ¹⁴ ข้าพเจ้าบ่ขออวดอะหยังเลย นอกจากเรื่องก้านต้ายบนไม้ก้างเขนของพระเยซูคริสต์ตองค้พระผู้เป้นเจ้าของหมู่เฮาเต้าอัน โดยไม้ก้างเขนนั้นโลกนี้ได้ต้าย ^{††} จากข้าพเจ้าไปแล้ว กับข้าพเจ้าก็ไค้ต้ายจากโลกนี้เหมือนกัน ¹⁵ ก้านเข้าก้าว่าบ่เข้าพิธีสุหนัต บ่ใจเรื่องสำคัญเลย เรื่องสำคัญค้อม ก้านเป้นคนตีพระเจ้าได้สร้างขึ้นใหม่ ¹⁶ ขอหื้อสันติสุขตังความเมตต่ากรุณาของพระเจ้า จงมีแก่คนตีใจจิตต้ามคำสอนนี้ กับมีแก่คน [‡] ของพระเจ้าเตื่อ

¹⁷ ตังแต่นี้ออไป ขอป่หื้อไผมากวนใจข้าพเจ้าแหล ย้อนฮอยแหลในตัวของข้าพเจ้านั้น เยีเยหื้ออู้ว่ข้าพเจ้าเป้นคนของพระเยซูคริสต์ ^{††}

¹⁸ ปีน้องตังหลาย ขอหื้อพระคุณของพระเยซูคริสต์ตองค้พระผู้เป้นเจ้าของเฮา จงมีแก่ตังตังหลายเตื่อ *อาเมน*

† 5:14 aut. 19:18

†† ฉบับภาษากรีก เป็ดตรงๆ ว่ ถูกเขิง ‡ ฉบับภาษากรีกเป็ดตรงๆ ว่ อัสราเอลของพระเจ้า †† ฮอยแหลอ้างเถิงฮอยตีเปาโลโดนเขียนตี ย้อนสอนเรื่องของพระเยซูคริสต์

เอเฟซัส

เปาโลเป็นผู้เขียนจดหมายฉบับนี้ ท่านเขียนขึ้นประมาณปี ค.ศ. 61 ในระหว่างนั้นท่านติดคุกอยู่ที่กรุงโรม จดหมายฉบับเอเฟซัส ฟิลิปปี โคลโลสกับฟีเลโมน ท่านก็เขียนขึ้นระหว่างนั้นด้วย ย้อนจากรุ่นจดหมายฉบับนี้บางเนื้อก็อ้างว่า จดหมายจากคอก เปาโลติดคุกอยู่ที่กรุงโรม ก็ย้อนบอก

ผู้เชี่ยวชาญพระคัมภีร์ส่วนใหญ่ถือว่าเปาโลได้เขียนจดหมายฉบับนี้ไปเขียนถึงกำผู้เชื่อในเอเฟซัสเท่านั้น แต่ได้เขียนถึงผู้เชื่อคนอื่นๆ ในเมืองอื่นๆ ในแคว้นเอเชียด้วย เปาโลได้อยู่ในเมืองเอเฟซัสสองปี (ก๊อกัน 19:10) เอเฟซัสคือเมืองที่สำคัญ ซึ่งอยู่ตั้งวันตกติดกับทะเลในแคว้นเอเชีย ในสมัยนี้แคว้นเอเชียจะอยู่ในประเทศตุรกี คาดว่าผู้เชื่อในเมืองเอเฟซัสอาจจะเอาจดหมายฉบับนี้ของเปาโลไปหื้อกับกำผู้เชื่อในที่ต่างๆ ในแคว้นเอเชียได้อ่านด้วย

เปาโลได้เขียนถึงความสัมพันธ์ของ กับพระเยซูคริสต์ พระเจ้าเยะหือความต้องกำนของพระองค์ที่ตั้งใจไว้ตั้งแต่กำนั้นสำเร็จโดยผ่านกำน ต่ายกับกำนเป็นขึ้นจากความต่ายของพระเยซูคริสต์ ย้อนจากรุ่น จึงเป็นกำนำกับกำผู้ปกครองคนของพระเจ้า ก็คือคริสตจักร จาวยิวกับ ก็มีสันติสุขต่ายกันได้ผ่านกำนต่ายบนไม้กางเขนของพระเยซูคริสต์ กับกำนเขากี้ได้เป็นกำนเดียวกัน คือคริสตจักร กำนต่ายของพระเยซูคริสต์ เยะหือกำผู้เชื่อกำนสามารถอับปอนฝ่ายจิตวิญญาณกำนอย่างจากพระเจ้า กำนอับความ เป็นของประทานจากพระเจ้า บ่ใจขึ้นอยู่กับสิ่งตีคนเยะหือก็มาอยู่ในใจของกำผู้เชื่อกำน กับพระองค์ก็หือของประทานฝ่ายวิญญาณเบือกำผู้เชื่อกำนจะสามารถจ้วยหือตัวของพระคริสต์แข็งแงขึ้น กับเติบโตเป็นคนใหญ่ในความเชื่อ แล้วใจจิวตัวอย่างบริสุทธิ์กับถูกต้องตามธรรม

กำตีถวยาย

1 จดหมายฉบับนี้จากข้าพเจ้าเปาโล ผู้เป็น *อัครทูต* ของพระเยซูคริสต์ตามความต้องกำนของพระเจ้า เลิงคนของพระเจ้าตีสัตย์ชื่อในเมืองเอเฟซัส ผู้ตีเป็นอันนึ่งอันเดียวกันกับพระเยซูคริสต์ ² ขอหือกำนตั้งหลายได้อับพระคุณตั้งสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดาของเขากับจากพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าเอือะ

ปอนตีมาจากพระเยซูคริสต์

³ สรรเสริญพระเจ้าผู้เป็นพระเจ้าตั้งพระบิดาของพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเขา พระองค์ปอนฝ่ายจิตวิญญาณของเขา กู้อย่างในสวรรค์ โดย *พระคริสต์*⁴ ก่อนสร้างโลกนี้พระเจ้าก็ได้เลือกเขาเป็นคนของพระองค์แล้ว ในทางความสัมพันธ์กับพระคริสต์ เพื่อหือเขาเป็นคนบริสุทธิ์ บ่มีตีติในสายต่าพระเจ้า ⁵ ย้อนพระองค์อับเขา พระองค์จึงได้กำหนดเขาไว้ก่อนแล้วว่า หือเขาเป็นลูกของพระองค์ โดยทางพระเยซูคริสต์ นี่เป็นสิ่งตีพระองค์ปอใจกับเป็นความต้องกำนของพระองค์ ⁶ เพื่อเขาจะได้สรรเสริญพระคุณอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ที่หือเขาบ่ตาย ผ่านทางพระบุตรผู้ตีพระองค์อับ ⁷ โดยกำนต่ายของพระเยซู เลือดของพระองค์ก็ตีเขาแล้ว คือเขาได้อับกำนยกโทษบาป ย้อนพระคุณอันใหญ่หลวงของพระองค์ ⁸ พระเจ้าหือพระคุณอย่างเหลือล้นกับเขา ตั้งหือเขามีปัญญากับความเข้าใจ กูสิ่งกู้อย่าง ⁹ พระองค์โผดหือเขาอู้เลิงแผนกำนลำเล็กตีพระองค์ตั้งใจเยะหือสำเร็จในพระคริสต์ ตามความต้องกำนของพระองค์ ¹⁰ แผนกำนนั้นก็คือ เมื่อเลิงเวลาที่เหมาะสมในสายต่าของพระองค์ พระองค์จะต่อมกูสิ่งกู้อย่าง ตั้งต้อยอยู่ในสวรรค์ กับในโลก เข้าต่ายกันแล้วหือพระคริสต์ปกครอง

¹¹ พระองค์ได้เลือกเขาหือเป็นคนของพระองค์ โดยตีหือเขามีความสัมพันธ์กับพระคริสต์ ย้อนนี่เป็นความต้องกำนของพระองค์ตีพระองค์ได้ตั้งใจไว้ตั้งแต่กำ ¹² เบือหือกำนเขาจาวยิว ซึ่งเป็นกำนแรกตีเจือวางใจในพระคริสต์ จะสรรเสริญความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ¹³ กำผู้ต่ายก็มีความสัมพันธ์กับพระคริสต์เหมือนกัน เมื่อกำผู้ต่ายได้ฟังถ้อยกำตีเป็นความจริง คือข่าตีเรื่องความ *รอดป็นบาป* ต่าย กำผู้ต่าย

ก็ได้อ้างใจในข่าตีนั้นแล้ว พระองค์ก็ได้กำกำเป็นเจ้าของกำผู้ต่ายโดยหือ *พระวิญญาณบริสุทธิ์* กับกำผู้ต่ายตามตีพระองค์สัญญาไว้ ¹⁴ พระวิญญาณนั้นเป็นกำนมัดจำสำหรับมรดกของกำนเขา กับเป็นกำนรับรองว่า พระเจ้าจะหือกำนเขา ตีเป็นคนของพระองค์ ได้อับกำนได้จากโทษบาป ตั้งหมดนี้ก็เพื่อหือกำนเขาสรรเสริญความยิ่งใหญ่ของพระองค์

เปาโลธิษฐานเบือจาวเอเฟซัส

¹⁵ ย้อนจาวตี ตั้งแต่ตีข้าพเจ้าได้ยินว่ากำผู้ต่ายเจือวางใจพระเยซูของกำพระผู้เป็นเจ้า กับอับคนของพระเจ้าตั้งหลาย ¹⁶ ข้าพเจ้าจึงธิษฐานเพื่อกำผู้ต่ายบ่เคยขาด ตั้งขอบคุณพระเจ้าสำหรับกำผู้ต่ายอยู่ตลอด ¹⁷ เขาธิษฐานขอพระเจ้าของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเขา ตีเป็นพระบิดาผู้ยิ่งใหญ่ โผดหือพระวิญญาณกับกำผู้ต่าย ตั้งเยะหือหือกำผู้ต่ายมีปัญญากับเปิดเผยเรื่องของพระเจ้าหือกำผู้ต่าย เพื่อหือกำผู้ต่ายอู้จักพระองค์นิกขึ้น ¹⁸ ขอพระองค์จ้วยเปิดต่าเปิดใจของกำผู้ต่าย เพื่อกำผู้ต่ายจะได้อู้ว่า พระองค์อือหือกำผู้ต่ายมาตีความหวังอะหยัง กับอู้ว่าปอนตีพระองค์สัญญาว่าจะหือกับคนของพระองค์นั้นตีเลิศมอกไต ¹⁹ กับอู้ว่าฤทธิ์อำนาจของพระองค์ ตีจ้วยเขาตีเป็นกำผู้เชื่อนั้น ยิ่งใหญ่ขนาดไหน ฤทธิ์อำนาจนิกตีเป็นอ้อยเดียวกันกับฤทธิ์อำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ ²⁰ ตีพระองค์ใจเมื่อเยะหือพระเยซูคริสต์เป็นขึ้นจากความต่าย กับหือนึ่งอยู่ตั้งขวามือของพระองค์ในสวรรค์ ²¹ มีอำนาจเหนือวิญญาณตีเป็นผู้ปกครองตีเป็นผู้มีสิทธิอำนาจ ตีเป็นเจ้าเป็นนาย กว่ำตีมีฤทธิ์เดชอำนาจสูงสุดในสวรรค์ พระคริสต์อยู่เหนือกำผู้ต่ายแห่งตีแสดงเลิงอำนาจตั้งหมดตีตั้งขึ้น บ่ใจกำยคบ่าเตี้ยนตีเอืออัน แต่ในยุคตีกำลึงจะมาต่าย ²² พระเจ้าได้หือกูสิ่งกู้อย่างอยู่ตีอำนาจของพระคริสต์ กับตั้งหือพระองค์เป็นเหมือนหัวตีปกครองกูสิ่งกู้อย่างใน *คริสตจักร*²³ คริสตจักรนั้นก็เป็นเหมือนตัวของพระคริสต์ คริสตจักรนั้นก็สมบูรณ์โดยพระองค์ ผู้ตีเยะหือกูสิ่งสมบูรณ

เกิดใหม่ใน *พระคริสต์*

2 ต่ายก่อนกำผู้ต่ายเคยเหมือนคนตีต่ายไปแล้วในฝ่ายจิต วิญญาณ ย้อนบ่ยอมเจือฟังกับเยะหือบาป ² กำผู้ต่ายเคยใจจิวตี

ที่บิดาตามทางของโลก หมู่บ้านยอมเชื่อฟัง *ซาตาน* ผู้มีอำนาจในฟ้าอากาศ ซึ่งเป็นวิญญาณตีควบคุมคนที่ยอมเชื่อฟังพระเจ้า³ ตะก่อนหมู่เขาถูกนั้นก็เคยใช้ชีวิตอย่างคนหมู่นั้นเหมือนกัน คือเขาเยาะเย้ยตามกิเลสตัณหาของสันดานบาป กับเยาะเย้ยตามความต้องการของตัวกับจิตใจของเขา ซึ่งเขาสมควรแล้วที่จะต้องอับถ่วงลงได้จากพระเจ้าเหมือนคนอื่น ๆ ย้อนบาปของเขาเยาะเย้ยหรือพระเจ้าโยด⁴ แต่ความเมตตาของพระเจ้ากับความอหังการที่พระองค์มีต่อเขาอันมีขนาด⁵ เล็กแม้ว่าเขาได้ตายไปแล้วในฝ่ายจิตวิญญาณย้อนความบาปของเขา แต่พระเจ้าก็หือต้ามมีชีวิตใหม่ร่วมกับพระคริสต์ ที่หมู่ต้าม *รอดปีนบาปได้* นั้น ก็ย้อนพระคุณของพระเจ้า⁶ พระองค์เยาะเย้ยหรือเขาเป็นขึ้นจากความตายตายกับกับพระคริสต์ กับโผดหรือเขาตั้งปกครองอยู่ในสวรรค์ร่วมกับพระองค์ตาย ย้อนเขาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระเยซูคริสต์⁷ ที่พระเจ้าเยาะเย้ย ก็เพื่อหือยุคต่อๆ ไป จะได้เห็นพระคุณอันเหลือล้นของพระองค์ โดยความเมตตาของพระองค์ผ่านทางพระเยซูคริสต์⁸ ที่หมู่ต้ามรอดปีนบาปได้เช่นนั้น ก็ย้อนพระคุณของพระเจ้าผ่านทางความเชื่อของหมู่ต้าม บ่ใจจากตัวของหมู่ต้ามเมื่อ แต่พระเจ้าโผดหรือกับหมู่ต้าม⁹ บ่มีโผดตัวได้ ย้อนบ่ได้มาจากสิ่งที่คนเยาะเย้ย¹⁰ เขาเป็นผลงานของพระเจ้าที่พระองค์สร้างขึ้นผ่านทางพระเยซูคริสต์ เพื่อหือเขาเยาะเย้ยสิ่งดีๆ ที่พระองค์เทียมไว้หือเขาเยาะเย้ยก่อนแล้ว

ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในพระคริสต์

¹¹ จาอินหมู่ต้ามที่เกิดมาเป็น *คนต่างจำด* เป็นผู้ที่จาวัวอ้องว่าหมู่บ่ได้เข้า *พิธีสุหนัต* ย้อนจาวัวอ้องตัวเก่าว่า หมู่เข้าพิธีสุหนัต (แต่หมายถึงพิธีที่คนเยาะเย้ยต่อตัวตัวอ้อ) ¹² หือจำไว้แต่จะว่า ตะก่อนหมู่ต้ามใช้ชีวิตโดยบ่มีพระคริสต์ บ่ได้เป็นจาวัวอิสราเอล กับบ่มีส่วนร่วมใน *พันธสัญญา* ที่พระเจ้าหือไว้ หมู่ต้ามใช้ชีวิตในโลกนี้ อย่างบ่มีความหวังกับบ่มีพระเจ้า¹³ แต่บ่าเดียวันนี้หมู่ต้ามมีความสัมพันธ์กับพระเยซูคริสต์ จากที่ตะก่อนหมู่ต้ามอยู่ใ้พระเจ้า แต่ตอนนี้เลือดของพระคริสต์เยาะเย้ยหรือหมู่ต้ามได้เข้ามาอยู่ใ้พระองค์แล้ว¹⁴ พระคริสต์เป็นผู้ที่เยาะเย้ยหรือเกิดสันติสุขขึ้นหละหว่างหมู่เขา พระองค์เยาะเย้ยหรือหมู่จาวัวกับหมู่ *คนต่างจำด* เป็นหมู่เดียวกัน โดยก้านตายของพระองค์ พระองค์ได้ทำลายก้านเป็นศัตรูกัน ก็เพียงเหมือนได้ตุ้มก้าแปงเต้ถึงหมู่เขาออกเหย¹⁵ พระองค์ได้ยกเลิก *กบฏัญญิต* ตั้งก้าสั่งกับกฎเกณฑ์ต่างๆ เพื่อเยาะเย้ยหรือคนตั้งสองฝ่ายรวมเป็นหมู่ใหม่ ซึ่งเป็นหมู่เดียวกันโดยความสัมพันธ์กับพระองค์ แล้วสันติสุขก็เกิดขึ้น¹⁶ ก้านตายบ่นไม้ก้างเขนของพระเยซูคริสต์ เยาะเย้ยหรือตั้งสองฝ่ายบ่เป็นศัตรูกันหมต่อไป กับปาหมู่เขาที่เป็นหมู่เดียวกันแล้วนั้น ปีกคินตีกับพระเจ้า¹⁷ จาอินพระองค์เลยมาบอกข่าวดีเรื่องสันติสุขนี้ หือหมู่ต้ามอยู่ใ้พระเจ้ากับหมู่จาวัวที่อยู่ใ้พระเจ้าแล้ว¹⁸ ย้อนว่า โดยตางพระเยซูคริสต์ตั้งสองหมู่มีสิทธิ์ที่จะเข้าใ้พระบิดาได้ โดยตาง *พระวิญญาณบริสุทธิ์* องค์เดียวกัน

¹⁹ จาอินหมู่ต้ามก็บ่ใจคนต่างด้าวกว่าคนนอกหมต่อไป แต่เป็นหมู่เดียวกันกับคนของพระเจ้า กับเป็นคนในครอบครัวของพระองค์²⁰ เพียงเหมือนตึกที่พระเจ้าสร้างขึ้นต่อจากฐาน ฐานนั้นก็หือหมู่ *อัครทูต* กับหมู่ *ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า* กับมีพระเยซูคริสต์เป็น *ศิลาบุ่มเอก*²¹ พระองค์ยึดก้าส่วนของตึกนี้หือติดกันไว้ กับเยาะเย้ยหรือตึกนี้จำเรียวขึ้นเป็น *พระวิหาร* ที่ศักดิ์สิทธิ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า²² จาอินหมู่ต้ามที่มีความสัมพันธ์กับพระคริสต์ ก็ได้อับก้านก่อสร้างขึ้นร่วมกับกับคนอื่น ๆ เพื่อสร้างหือเป็นที่อยู่ของพระวิญญาณของพระเจ้า

เปาโลบอก ข่าวดี หือกับ คนต่างจำด

3 จาอิน ข้าพเจ้าเปาโลคนที่ติดคอกย้อนอับใจพระเยซูคริสต์ เพื่อเห็นแก่หมู่ต้ามที่เป็น *คนต่างจำด*² แนละ หมู่ต้ามต้องเคยได้ยิน

แล้วว่าพระเจ้าโผดเมตต้าหือก้านงานนี้กับข้าพเจ้า เพื่อจ้วยหมู่ต้าม³ พระเจ้าโผดเปิดเผยข้อล้าเล็กของพระองค์หือข้าพเจ้าอ้อ ตามที่ข้าพเจ้าเขียนไว้สั้นๆ นั้นแล้ว⁴ เมื่อหมู่ต้ามอ่านพ้อ หมู่ต้ามก็จะอ้อว่า ข้าพเจ้าเข้าใ้ข้อล้าเล็กของ *พระคริสต์*⁵ ตะก่อน พระเจ้าบ่ได้เปิดเผยข้อล้าเล็กนี้หือใ้ผู้ใ้ไหน แต่บ่าเดียวันนี้ พระองค์โผดเปิดเผยหือหมู่ *อัครทูต* ผู้บริสุทธิ์ของพระองค์ กับหมู่ *ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า* หืออ้อผ่านทางพระวิญญาณ⁶ ข้อล้าเล็กนั้นก็คือ โดยตางตางข่าวดีนั้น คนต่างจำดก็จะได้อับมรดก่วมกันกับจาวัว กับเป็นเหมือนส่วนต่างๆ ในตัวเดียวกัน กับมีส่วนร่วมในพระสัญญาที่พระเจ้าหือไว้ผ่านทางพระเยซูคริสต์

⁷ ข้าพเจ้าได้อับหน้าที่หือมาบอกข่าวดีนั้น ก็โดยพระคุณของพระเจ้าที่หือข้าพเจ้าผ่านทางฤทธิ์อำนาจของพระองค์⁸ เล็กแม้ว่าข้าพเจ้าเป็นคนต่ำต้อยเหลือคนต่ำต้อยที่สุดในหมู่คนของพระเจ้า แต่พระเจ้าก็ได้หือพระคุณนี้กับข้าพเจ้าเพื่อหือเขาข่าวดีมาบอกคนต่างจำด ข่าวดีนั้นก็คือปอนของพระคริสต์ที่นักจันสุดก้าก็ตั้งจะกิดได้⁹ กับเยาะเย้ยหรือก้าคนเข้าใ้ถองแคะถองแค้นถึงแผนก้านอันล้าเล็กที่พระเจ้า ผู้สร้างก้าสิ่งก้าอย่าง ได้ซ่อนไว้ตั้งแต่ก่อนสร้างโลกมาแล้ว¹⁰ เพื่อบ่าตอนนี้หมู่ผู้ปกครองกับผู้มีสิทธิ์อำนาจในสวรรค์ จะได้เห็นถึงพญาปัญญาที่ล้นเหลือของพระเจ้าผ่านทาง *คริสต์จักร*¹¹ ก็เป็นไปตามแผนก้านที่พระองค์วางไว้ตั้งแต่เก้า ซึ่งเรื่องนี้พระองค์ก็เยาะเย้ยสำเร็จแล้วผ่านทางพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเขา¹² เมื่อหมู่เขามีความเชื่อในพระคริสต์ หมู่เขาก็อริชฐานต่อหน้าพระเจ้าได้อย่างมั่นใ้กับบ่ต้องกัว¹³ จาอินข้าพเจ้าขอหือหมู่ต้าม บ่ต้องอ้อนใ้ที่ข้าพเจ้าก้าล้งตุ๊กยากเพือหมู่ต้าม ย้อนสั่งหมู่นี้ก็เพื่อหือหมู่ต้ามได้อับเกียรติ

ความอหังการของพระคริสต์

¹⁴ ย้อนจาอินข้าพเจ้าจึงคุกเข่าลงอริชฐานต่อหน้าพระบิดา¹⁵ ผู้ที่สร้างก้าก้าคนตั้งในสวรรค์กับบนโลก¹⁶ ข้าพเจ้าอริชฐานขอพระเจ้าที่จะหือฤทธิ์อำนาจตั้งหมดกับหมู่ต้าม จากปอนอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ในสวรรค์ผ่านทางพระวิญญาณ เพื่อบ่าจะได้มีจิตใ้ที่เข้มแข็ง¹⁷ ขอหือพระคริสต์อยู่ในใ้ของหมู่ต้ามโดยตางความเชื่อของหมู่ต้าม ขอหือต้ามมั่นคงอยู่ในความอหัง¹⁸ เพื่อบ่าหมู่ต้ามกับคนของพระเจ้าก้าคนเข้าใ้ถึง ความอหังของพระคริสต์ว่า กว้าง ยาว สูง กับเล็ก มอกโต¹⁹ ขอหือหมู่ต้ามอ้อจักความอหังของพระคริสต์นั้น เล็กแม้ว่าจะบ่ได้อ้อจักตั้งหมดก็ตาม เพื่อบ่าพระเจ้าจะได้จ้วยหือหมู่ต้ามเป็นเหมือนพระองค์อย่างสมบูรณ์

²⁰ จงถวายเกียรติแก่พระองค์ ผู้ที่เยาะเย้ยหรือก้าสิ่งก้าอย่างนักเหลือที่ เขาขอกว้าก้า โดยฤทธิ์อำนาจที่เยาะเย้ยหรือก้านอยู่ในตัวเขา²¹ ขอเกียรติจากผู้เจือในคริสต์จักรตั้งหลายจงมีแก่พระเจ้าผ่านทางพระเยซูคริสต์ก้าเจือก้าจาดตลอดไป *อาเมน*

ตัวเดียวกันใน พระคริสต์

4 ข้าพเจ้าคนที่โดนขังคอกย้อนอับใจองค์พระผู้เป็นเจ้า ขออ้อวอนหือหมู่ต้ามใช้ชีวิตหือเป็งกับที่พระเจ้าได้อ้อหมู่ต้ามมาเป็นคนของพระองค์² หือก่อนใ้ อ่อนน้อม กับอดทนต่อกันโดยความอหัง³ หือพยายามอย่างดีที่สุดที่จะอหังหาความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ที่ได้อับจากพระวิญญาณ ที่ได้ผูกพันหมู่ต้ามไว้โดยสันติสุข⁴ มีตัวอันเดียวกันกับมี *พระวิญญาณบริสุทธิ์* องค์เดียวกัน เหมือนกับที่พระเจ้าอ้อหมู่ต้ามมาหือมีความหวังอย่างเดียวกัน⁵ มีองค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียว ความเชื่อเดียว *บัพติศมา* เดียว⁶ กับมีพระเจ้าพระบิดาองค์เดียวของก้าคน ผู้ที่มีอำนาจสูงสุด เยาะเย้ยหรือก้านผ่านก้าคน กับอยู่ในก้าคน

⁷ แต่หาก้าคนก็ได้อับของประทานตามพระคุณของพระคริสต์ที่โผดปีนหือเขา⁸ จาอินในพระคัมภีร์จึงมีก้าเขียนไว้ว่า

นัก ตัวข้าพเจ้าเข้าใจว่าหมายถึงพระคริสต์กับคริสตจักร³³ จาใดก็ดี หมู่บ้านที่เป็นพวกต้องอักษะเหมือนอักษะตัวเก่า กับคนเป็นเมียรก็ตองเคารพนับถือพวกตวย

เปาโลเตือนป้อมกับลูก

6 เนื่องจากหมู่ต่านเป็นคนขององค์พระผู้เป็นเจ้า คนเป็นลูกจึงตองเจือฟังป้อมแม่ของตัว ย้อนนี้เป็นสิ่งตองตอง² “จงเคารพนับถือป้อมแม่ของตัว” นี้เป็น *บทบัญญัติ* ข้อแรก ซึ่งพระเจ้ามีพระสัญญาไว้ตวยว่า³ “หมู่ต่านจะได้อยู่ดีมีสุขกับมีอายุยืนในโลกนี้” †
⁴ คนเป็นป้อมป้อมตัวยหรือลูกไขด แต่หื้อเลียงดูหมู่เขาโดยก้านอบรมสั่งสอน กับเตือนสติหมู่เขา ต่อมหลักก้าสอนตีมาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า

เปาโลเตือนเจ้านายกับข้าขา

⁵ คนเป็นข้าขาตองเจือฟังเจ้านายอย่างเก่งกั้วจันตัวสัน กับฮับใจ้อย่างซื่อสัตย์เหมือนตีฮับใจ *พระคริสต์*⁶ บ่ให้หมั้นก้าต่อหน้าอย่างหมู่เสียงแซงเสียงขา แต่หื้อเฮียงก้านเหมือนเป็นข้าขาของพระคริสต์ ตีเต็มอกเต็มใจเฮียงตามตองก้านของพระเจ้า⁷ หื้อม่วนอกม่วนใจ้อยู่ในก้านฮับใจ้อยู่เจ้านาย อย่างกับตีฮับใจ้อยู่ขององค์พระผู้เป็นเจ้า บ่ให้ฮับใจ้อยู่คน⁸ หื้อฮู้ไว้เตื่อว่า ไผเฮียงตีจาด ไผจะตีฮับผลตีจากองค์พระผู้เป็นเจ้าจัน บ่ว่าเป็นข้าขากว่ามีอิสระ
⁹ คนเป็นเจ้านายก็หื้อเฮียงกับข้าขาอย่างเดียวกัน ห้ามคำข้าขาของตัว หื้อจ้ำไว้ว่า ต่านกับข้าขาก็มีเจ้านายองค์เดียวกันอยู่บนสวรรค์ กับพระองค์ก็บ่หันแกหน้าไฟตวย

หื้อใส่เครื่องป้องกันของพระเจ้า

¹⁰ สุดตียนี้ หื้อหมู่ต่านเป็นคนเข้มแข็งในองค์พระผู้เป็นเจ้า กับโดยฤทธิ์อำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระองค์¹¹ หื้อใส่เครื่องป้องกันในก้านฮอบตองตองของพระเจ้า เพือต่านจะยืนอยู่ต่อสู้อยู่กับแผนก้านของมารไว้¹² ย้อนเขาบ่ได้ฮอบกับคน †† แต่ฮอบกับหมู่วิญญานป้อมตีเป็นผู้

† 6:3 *จรม. 5:16* †† ถ้าเป็ตรงกับภาษากรีกเป็นคำว้า เลือด กับ เนื้อหนั

ปกครอง ผู้มีอำนาจในโลกฝ่ายวิญญาน ตองฮอบกับหมู่เทพเจ้าตีครอบครองในยุคมืดนี้¹³ ย้อนจ้อหื้อใส่เครื่องป้องกันในก้านฮอบตองตองของพระเจ้าไว้ เมื่อปะสิ่งป้อมตีหมู่ต่านเมื่อใด หมู่ต่านก็จะต้องสู้กับสิ่งหมู่ต่านได้ เมื่อถู้อย่างจบเสียงแล้ว หมู่ต่านก็จะต้องยืนฮ้อยู่ได้¹⁴ จันหื้อพร้อมยืนฮ้อยู่ โดยเอาความจริงมาฮัดแอไว้เหมือนสายฮ้าง แล้วเอาจิตตีตองตองตามธรรมใส่ไว้เหมือนเกราะกันหน้าอก¹⁵ กับเอาความพร้อมในก้านบอก *ข่าวดี* ตีเฮียงหื้อมีสันติสุข มาสุขเหมือนเกิบ¹⁶ กับนอกเหนือจากนี้ หื้อเอาความเจือมาเป็นเหมือนโล่ก้าบัง ตีหมู่ต่านจะเจือถึงสุกรบุญไฟตองตองของมาร¹⁷ เอาความ *รอด* *ปีนบาปได้* เป็นเหมือนหมวกเหล็กมาสุขหัว กับหื้อก้าดาบตีมาจาก *พระวิญญานบริสุทธิ์* ดาบนั้นก็ตองถ้อยก้าของพระเจ้า¹⁸ หื้ออธิษฐานในกุ๊ๆ โอกาส กุ๊ๆ เรื่อง โดยหื้อพระวิญญานจ้วยนำหมู่ต่านอธิษฐาน ย้อนจ้อหื้อเฝ้าหะวังหื้อดี กับห้ามขาดก้านอธิษฐานเพือคนของพระเจ้า

¹⁹ หื้ออธิษฐานเพือข้าพเจ้าตวย เพือเมื่อข้าพเจ้าฮู้ พระเจ้าจะหื้อก้ากับข้าพเจ้า ตีจะเปิดเผยข้อล้าเล็กของข่าวดีนี้อย่างบ่กั้วจะฮ้อย²⁰ ตีข้าพเจ้าตีดอยู่ในคอก ก็ย้อนเป็นทูกตอกข่าวดีนี ขออธิษฐานเพือข้าพเจ้าตีจะก้าฮู้ตามตีข้าพเจ้าสมคอรจะฮู้

เปาโลบ่นปอนคนตังหลาย

²¹ ทักทิส น่องบ่าวในความเจือตีข้าพเจ้าฮัก เขาเป็นผู้ฮับใจตีซื่อสัตย์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า จะเล่าเรื่องตองตองของข้าพเจ้าหื้อหมู่ต่านฟัง เพือหมู่ต่านจะฮู้ว้าข้าพเจ้าเป็นจาดกับเฮียงอะฮ้อยอยู่²² ตีข้าพเจ้าส่งเขามาหาต่าน ก็เพือหื้อต่านฮู้ว้าหมู่เขาเป็นจาดพ่อง กับเขาจะตีหื้อก้าลั้งใจหมู่ต่านตวย

²³ ขอพระเจ้าพระบิดากับพระเยซูคริสต์ตององค์พระผู้เป็นเจ้าโผดหื้อสันติสุข ความฮัก กับความเจือแก่บ่บ่ฮ้องผู้เจือกุ๊คนตวย²⁴ ขอพระคุณของพระเจ้าอยู่กับกุ๊ๆ คนตีฮักพระเยซูคริสต์ตององค์พระผู้เป็นเจ้าของหมู่เขาอย่างบ่มีวันหมด

ฟิลิปปี

เปาโลเขียนจดหมายฉบับนี้ตอนที่ติดคุกอยู่ที่กรุงโรม ด้านติดคุกย้อนได้บอก ด้านเขียนจดหมายฉบับนี้ขึ้นประมาณปี ค.ศ. 61 เปาโลเขียนจดหมายฉบับนี้ไปถึงหมู่ผู้เชื่อที่อยู่ในเมืองฟิลิปปี ที่ด้านเคยได้บอกข่าวดีหือฟังก่อนหน้านั้น เมืองฟิลิปปีเป็นเมืองสำคัญในแคว้นมาซิโดเนีย มาซิโดเนียอยู่ในทวีปยุโรป หลังจากผู้เชื่อจากฟิลิปปีได้ยืมว่าเปาโลติดคุก หมู่เขาก็หือเอาไปโปรดักสเอาของฝากไปหือ เปาโลเขียนจดหมายฉบับนี้เพื่อขอบคุณหมู่เขาสำหรับของฝาก กับเขียนหือกำลังใจหมู่เขาหือมีความมั่นคงในความเชื่อ เปาโลสอนหือผู้เชื่อจากฟิลิปปีลุ่มใจเหมือนอย่างพระเยซู พระเยซูยอมที่จะสละตำแหน่งที่สูงสุดในสวรรค์ลงมาอยู่ในโลกนี้ แล้วยกตัวบ่นไม่กำลังเขนเพื่อช่วยหือผู้คน เปาโลมีเพลงสรรเสริญในบทที่ 2 เป็นเพลงเกี่ยวกับสิ่งดีพระเยซูได้เยียะ ด้านยังได้เขียนบอกหือผู้เชื่อจากฟิลิปปีหือเชื่อฟังคำสั่งสอนดี แต่บอกหือหมู่เขาเชื่อวางใจในพระเยซูแทนที่จะเชื่อว่า กำนเยียะของคนจะเยียะหือเขาได้ชีวิตนิรันดร์

คำตีความ

1 จดหมายฉบับนี้จากข้าพเจ้าเปาโลถึงกโมริผู้รับใช้พระเยซูคริสต์ ถึงคนของพระเจ้าที่อยู่ในเมืองฟิลิปปีผู้ที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระเยซูคริสต์ ถึงหมู่ผู้ปกครองกับหมู่มีคนanyak **2** ขอหือด้านตั้งหลายได้ฮับพระคุณตั้งสันติสุข จากพระเจ้าพระบิดาของเขากับจากพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าเดี่ยว

เปาโลธิษฐานเพื่อจากฟิลิปปี

3 ข้าพเจ้าขอพระคุณพระเจ้าผู้เมื่อเกิดตังหาด้านตั้งหลาย **4** กู้เตื่อที่ข้าพเจ้าอธิษฐาน ก็อธิษฐานเพื่อหมู่ท่านผู้คน ข้าพเจ้าอธิษฐานอย่างจันจมนยิต **5** ย้อนว่าหมู่ท่านได้ช่วยข้าพเจ้าในกำนบอก *ข่าวดี* ของพระเจ้า ตั้งแต่เกิดหมู่ท่านฮับเจ้อจันแผลบ่าเดี่ยวนี้ **6** ข้าพเจ้าก็แนใจว่าพระเจ้าผู้ตั้งเก้าเยียะสิ่งดีไว้ในหมู่ท่าน จะเยียะสิ่งดีนั้นต่อไป จันกว่าจะแล้วในวันดีพระเยซูคริสต์จะปีกมา **7** ที่ข้าพเจ้าก็ดใจเกี่ยวกับหมู่ท่านจ้อ ก็สมควรแล้ว ย้อนว่าหมู่ท่านผู้คนอยู่ในใจของข้าพเจ้า ด้านตั้งหลายก็เคยมีส่วนร่วม่วมกับข้าพเจ้าในงานดีพระเจ้าไผดหือข้าพเจ้าเยียะ โดยพระคุณของพระองค์ บ่ว่าที่ข้าพเจ้าติดคุก กว่าตอนดีข้าพเจ้าปกป้องกับยืนยืนความจริงของข่าวดี **8** พระเจ้าเป็นพยานได้ว่าข้าพเจ้าก็ดตังหาด้านนัก อย่างดีพระเยซูคริสต์ฮือเขาตั้งหลาย

9 ข้าพเจ้าอธิษฐานขอหือด้านฮักกันนักขึ้นตักๆ กับมีความฮือ ความเข้าใจนักขึ้นตวย **10** เพื่อหมู่ท่านจะสามารถฮือว่าควรจะเยียะเดี่ยวใดดี จะดีที่สุด เพื่อด้านจะเป็นคนบริสุทธิ์ กับบ่มีความผิด จันแผลบวันดี *พระคริสต์* จะปีกมา **11** พระเยซูคริสต์จะเยียะหือชีวิตของหมู่ท่านเต็มไปด้วยความตังงาม ซึ่งจะเยียะหือพระเจ้าได้ฮับเกียรติกับได้ฮับกำนสรรเสริญ

12 ป็น้องผู้เชื่อตั้งหลายเหยข้าพเจ้าไคหือด้านตั้งหลายฮือว่าสิ่งต่างๆ ดีเกิดกับข้าพเจ้านั้น กายเป็นสิ่งดีดีเยียะหือคนได้ยืมข่าวดีนักขึ้น **13** ย้อนจาอันหมู่ทหารที่ฮักชาววังของจักรพรรดิกับคนอื่นๆ ฮือหมดแล้วว่ที่ข้าพเจ้าถูกขังคอกนั้น ก็ย้อนว่าข้าพเจ้าฮับใจพระคริสต์ **14** ที่ข้าพเจ้าถูกขังคอกอยู่ก็เยียะหือป็น้องผู้เชื่อส่วนใหญ่มีความมั่นคงในองค์พระผู้เป็นเจ้า กับมีใจกำที่ จะบอกเรื่องข่าวดีของพระเจ้าอย่างบ่กลัว

ข่าวดีเรื่องพระคริสต์เยียะหือเปาโลได้

15 มีบางคนบอกเรื่องพระคริสต์ ย้อนขอยกกับผิดหัวกัน แต่ก็มิบางคนบอกอย่างใจฮือ **16** เป็นหมู่คนดีบอกเรื่องพระคริสต์ฮืออันฮักข้าพเจ้า หมู่เขาฮือว่าดีพระเจ้าแต่งตั้งข้าพเจ้าหืออยู่ที่นี่ก็เพื่อปกป้อง

ข่าวดี **17** แต่แหมหมู่บ่นบอกเรื่องพระคริสต์ฮือแ่งแ่งฮิงดีกัน บ่ใจฮือใจฮือ ตั้งใจจะเยียะหือข้าพเจ้ามีความตักนักขึ้นต่อนต้อยอยู่ในคอก

18 จันเจ้อเดี่ยว บ่ว่าหมู่เขาจะเยียะอย่างใจฮือกว่าบ่ฮือ หมู่เขาก็ได้บอกเรื่องพระคริสต์ ซึ่งเยียะหือข้าพเจ้าได้ใจ กับจะดีใจต่อไป **19** ข้าพเจ้าฮือว่า โดยกำธิษฐานของหมู่ด้าน กับความจ้อยเหลือของพระวิญญาณของพระเยซูคริสต์ จะเยียะหือข้าพเจ้าได้ฮับฮือ **20** ข้าพเจ้าคาดหวังอย่างฮือกับหวังว่าจะบ่เลิกเยียะหน้าดี แต่จะมีความกำปอดีหือพระคริสต์ได้ฮับเกียรติอยู่ตลอด โดยชีวิตของข้าพเจ้า แม้แต่บ่าเดี่ยวนี้ บ่ว่าจะตายกว่ามีชีวิตอยู่ **21** ย้อนว่าส่วนข้าพเจ้าถ้ามีชีวิตอยู่ก็เพื่อพระคริสต์ แต่ถ้าต้องตายก็ฮือว่าได้กำไฮือ ย้อนจะได้อยู่กับพระองค์ **22** ถ้าข้าพเจ้ายังมีชีวิตอยู่ต่อไป ก็จะเกิดผลในกำนฮับใจพระคริสต์ แต่ข้าพเจ้าก็บ่ฮือว่าจะเลือกจาใดดี **23** สองอย่างนี้ข้าพเจ้าเลือกยากเหลือเกิน ใจนึ่งก็ไคอยากตายไปอยู่กับพระคริสต์ ซึ่งก็ดีกว่าดีนักเหลือ **24** แต่แหมใจนึ่งก็คิดว่า ถ้ามีชีวิตอยู่ต่อไปก็จะเป็นกว่าสำหรับด้านตั้งหลาย **25** เมื่อข้าพเจ้าแนใจจาฮือแล้ว ก็ฮือว่าสมควรจะมีชีวิตอยู่กับด้านตั้งหลายต่อไป เพื่อด้านจะฮือเร็วขึ้นกับมีความยินดีในความเชื่อ **26** เพื่อว่าเมื่อข้าพเจ้าปีกมาอยู่ตวยหมู่ด้านแหม จะเยียะหือด้านตั้งหลายหมู่ใจพระเยซูคริสต์นักขึ้นฮือข้าพเจ้า

27 บ่ว่าจะเกิดอะฮือกับข้าพเจ้า ขอหือด้านตั้งหลายใจชีวิต่วมกัน อย่างสมควรกับคนที่ฮับเชื่อข่าวดีเกี่ยวกับพระคริสต์ แล้วบ่ว่าข้าพเจ้าจะมาหาหมู่ด้านกว่าบ่า ก็จะไดยืมว่าหมู่ด้านยังยึดมั่นเป็นน้ำนึ่งใจเดียวกัน กับร่วมต่อฮือด้วยจิตใจเดียวกัน เพื่อความเชื่อดีเกิดจากข่าวดีนั้น **28** บ่ดีก็คิดว่าขัดขวางด้านน่อ ย้อนว่าความกำของด้าน จะเยียะหือหันว่าเขาหมู่บ่นจะถูกกำลาย แต่พระเจ้าจะช่วยหมู่ด้าน *หือรอดป็นบาปได้* **29** พระเจ้าได้หือสิทธิพิเศษนี้แก่ด้านเพื่อพระคริสต์ บ่ใจกำเพื่อด้านจะเชื่อในพระองค์แต่ฮือ แต่เพื่อด้านจะได้กันตักกรมานเพื่อพระองค์ตวย **30** ตอนนีหมู่ด้านกำลังต่อฮือเหมือนกับที่หันข้าพเจ้าต่อฮือเมื่อตะก่อน กับได้ยืมว่าข้าพเจ้ายังต่อฮืออยู่บ่าเดี่ยวนี้

กำนลุ่มใจเหมือน *พระคริสต์*

2 จาอัน ในเมื่อด้านเคยได้ฮับกำลังใจจากพระคริสต์ ได้ฮับกำนลุ่มใจจากความรักของพระองค์ เคยอยู่เป็นเพื่อนร่วมความเชื่อเดียวกันโดย *พระวิญญาณบริสุทธิ์* กับเคยฮักกับหันอกหันใจคนอื่นตวย **2** ก็ขอเยียะหือข้าพเจ้ามีความจันจมนยิตต่ออย่างเต็มดีโดยมีกิด มีความฮืออย่างเดียวกันกับเป็นน้ำนึ่งใจเดียวกัน **3** ห้ามเยียะสิ่งต่างๆ อย่างหันแแก้ตัวกว่าอวดตัว แต่หือมีใจลุ่มกับฮือว่าคนอื่นดีกว่าตัวเก้า **4** ห้ามหันแแก้ประโยชน์ดีจะได้อย่างเดียว แต่หือหันแแก้ประโยชน์ของคนอื่นตวย **5** ในหมู่ด้านสมควรมีใจเหมือนอย่างพระเยซูคริสต์

6 เกล็ดแม้ว่าพระเยซูมีสภาพเป็นพระเจ้า แต่พระองค์ก็ไม่ได้ยึดติดว่า พระองค์มีสิทธิ์เท่ากับพระเจ้าเลย
 7 แต่พระองค์สละทุกสิ่งหมด แล้วยอมอับสสภาพเป็นข้า กับเกิดมาเป็นคน
 8 หลังจากพระองค์ลงมาอับสสภาพเป็นคนแล้ว ก็ยอมถ่อมตัวลง ยอมเจือฟังกพระเจ้า ถึงขนาดต้องตาย แม้แต่ถูกฆ่าตาย บนไม้กางเขนก็ตาม
 9 ย้อนจากรู้พระเจ้าจึงยกพระเยซูให้อยู่สูงสุด กับตั้งชื่อให้พระองค์เป็นใหญ่เหลือเป็น
 10 เปื่อว่าทุกคนจะคุกเข่าลงนมัสกานพระเจ้าในสวรรค์ ในโลก กับใต้ปืนโลก
 11 กับทุกคนจะยอมอับว่า พระเยซูคริสต์เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งเป็นกานถวายเกียรติพระเจ้าพระบิดา

ส่องแจ่งเหมือนโคมไฟในโลกนี้

12 จาอัน เป็อนๆ ติฮัก ย้อนหมู่ต่านเจือฟังกพระเจ้าอยู่ตลอด ก็หือฮิเยะอย่างเก้งกัจจันตัวสัน ในสิ่งตีเป็งสำหรับคนตีพระเจ้าจ้วยหือ *รอดป็นบาปได้* แล้ว บ่ให้ฮิเยะก้าเมื่อต่อนข้าพเจ้าอยู่กับหมู่ต่านเต้าอัน แต่หือฮิเยะโดยเฉพาะต่อนตีข้าพเจ้าบ่อยู่กับหมู่ต่านตวย 13 หมู่ต่านฮิเยะจาอันได้ ย้อนว่าพระเจ้าก้าล้งจ้วยจิตใจของหมู่ต่านหือสามารถฮิเยะตวยตามความต้องการกานของพระองค์อย่างเต็มใจ
 14 หือฮิเยะทุกสิ่งทุกอย่างโดยบ่ร่วมหือกันกับบ่เคียงกัน 15 เปื่อต่านตังหลายจะบ่มีตีตีกับบ่มีความผิด กับเป็นลูกของพระเจ้าตีบ่มีตำหนิ ตีอยู่ต่ามก้างคนขี้เก้งกัจจันบ่ดี หือเป็นเหมือนดาวตีส่องแสงต่ามก้างหมู่เขา 16 หือฮิเยะจาอันในต่อนตีบอกถ้อยก้าของพระเจ้าตีหือจีวิต † เปื่อข้าพเจ้าจะภูมิใจได้ในวันตีพระเยซูคริสต์จะเป็กมา ว่ากานตีข้าพเจ้าฮิเยะกานกับยอมตักยักนนั้นบ่ได้เสียไปบ่ตวย 17 เกล็ดแม้ว่าเลือดของข้าพเจ้าจะเป็นเหมือนน้ำตีไว้ปูจา ตีถูกถลกลงบนเครื่องปูจาตีต่านถวายย้อนความเจือ ตีข้าพเจ้าก็จะมีความสุขกับจันจวมยินดีด้วยกับหมู่ต่านตวย 18 ต่านตังหลายก็ควรมีความสุขกับจันจวมยินดีด้วยกับข้าพเจ้าตวย

กโมริ่ฟอกอยเปาไลเหมือนปือ

19 ถ้าเป็นความต้องการกานของพระเยซูของคพระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าหวังว่าจะส่งกโมริ่ไปหาต่านเวยๆ นี้ เปื่อข้าพเจ้าจะอับก้าล้งใจเมื่อได้ฮับข่าวเรื่องของต่าน 20 ข้าพเจ้าบ่มีไฟแหมแล้วตีเหมือนกโมริ่ ตีเอาใจใส่ความเป็อนอยู่ของหมู่ต่านแต่ๆ 21 ย้อนว่าคนอื่นฯ สนใจก้าเรื่องของตัวเก้า แต่บ่ได้คิดถึงเรื่องของพระเยซูคริสต์ 22 หมู่ต่านก็ฮือว่า กโมริ่ได้ฮิเยะหือหันแล้วว่าเป็นคนมีคุณค่า ย้อนเขาฮับใจพระเจ้าอ่วมกับข้าพเจ้าในกานบอก *ข่าวดี* เหมือนลูกจ้วยงานปือ 23 เมื่อฮือว่า อะฮยังจะเกิดขึ้นกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็หวังว่าจะส่งเขาไปหาต่านเวยๆ 24 แต่ข้าพเจ้าก็มั่นใจว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าจะจ้วยหือข้าพเจ้ามาหาต่านเวยๆ ตวย
 25 ข้าพเจ้าก็ตีไว้แล้วว่าจะส่งเอปาโพรติกัสปิกมาหาหมู่ต่าน เขาเป็นเหมือนน้องบ่าว เป็นเป็อนอ่วมฮับใจ กับได้อ่วมต่อสูตวยกับกับข้าพเจ้า เขาเป็นตัวแทนตีหมู่ต่านส่งมาฟอกอยข้าพเจ้าในสิ่งตีจ่าเป็นสำหรับข้าพเจ้า 26 เขาก็ตีตังหาหมู่ต่านทุกคน เขาตักใจขนาด ย้อนเขาฮือว่าหมู่ต่านได้ข่าวว่าเขาบ่สบาย 27 แม่แล้ว เขาบ่สบายหนักขนาดจันเกือบตาย แต่พระเจ้าก็ไผอดินดูเขาจันหาย ซึ่งฮือว่าพระเจ้าได้ไผอดินดูข้าพเจ้าตวย เปื่อข้าพเจ้าจะบ่เป็นตักขี้แล้วขี้แหม 28 ย้อนจา

† *บ่ได้แหมอย่างว่า หือฮิเยะจาอันในต่อนตียึดมั่นในถ้อยก้าของพระเจ้า*

อ้อข้าพเจ้าจึงไค่ส่งเขามาหาหมู่ต่านนักษัน เปื่อต่านจะมีความจันจวมยินดีเมื่อได้ปะเขาแหม แล้วข้าพเจ้าจะได้ตักใจหน้อยลง 29 ขอหือหมู่ต่านต่อนฮับเขาไว้ อย่างเป็อนเป็อนผู้เจือ โดยมีความจันจวมยินดีแต่ๆ กับหือเกียรติคนจาอัน 30 ย้อนว่าเขาเกือบตายจากกานฮับใจพระเจ้าพระคริสต์ เขาเสียงจีวิตเปื่อมาฮับใจข้าพเจ้าแทนหมู่ต่านตีมาบ่ได้ย้อนอยู่ไค่

กานอู้จิก พระคริสต์ เป็นสิ่งสำคัญที่สุด

3 ปีน้องตังหลายเหย ในที่สุดตีหือจันจวมยินดีในความสัมพันธของต่านกับองค์พระผู้เป็นเจ้าเตื่อ ข้าพเจ้าบ่ลำบากเลยตีเขียนเรื่องนี้มาตังต่านขี้แหมย้อนจะป้องกันหมู่ต่าน 2 หละวังหมู่ตีเป็อนเหมือนหมา ตีฮิเยะบ่ดี ตีชอบตักเนื้อเถื่อนหนิง †† ตีฮือว่า เป็อนตางเตียวเต้าอันตีจะได้อับความ *รอดป็นบาปได้* 3 ข้าพเจ้าว่าจาอันยอนว่าหมู่เขาตีคือคนตีเข้าพิธีสหนักแต่ ตีนมีสกานพระเจ้าโดย *พระวิญญาณบริสุทธิ์* กับภูมิใจตีได้เป็งพระเยซูคริสต์ บ่ได้เป็งสิ่งตีฮิเยะก้าว่าสิ่งตีเป็อน †† แต่ๆ แล้ว ข้าพเจ้าสามารถเป็งสิ่งหมู่ตีได้ ถ้าไฟก็ตีว่าเขามีเหตุผลตีจะมั่นใจในสิ่งหมู่ตี ข้าพเจ้าก็ตีเหตุผลบ่เหลือเขาหมู่ตีนั้นหลายเต้า 5 คือข้าพเจ้าอายุได้แปดวันก็ตีเข้าพิธีสหนักต่าม *บทบัญญัติ* ของพระเจ้า ข้าพเจ้าเป็อนจาวอิสราเอลต่ามสายเลือด เกิดจากเผ่าเบนยามิน ปือแม่เป็อนจาวฮิบรู ข้าพเจ้าจึงเป็อนจาวฮิบรูแต่ๆ ส่วนกานฮิเยะต่ามบทบัญญัติของจาวฮิบรูก็เป็อน *ฟาริส* 6 ส่วนเรื่องกานเอาแต่เตื่อว่ากานฮักษามบทบัญญัติ ข้าพเจ้าได้ค้ำคนใน *คริสต์อักษ* มาแล้ว ส่วนกานเป็อนคนถูกตองต่ามธรรมโดยฮิเยะต่ามบทบัญญัติตีนั้น ข้าพเจ้าก็บ่เคยฮิเยะผิดเลย 7 สิ่งหมู่ตีข้าพเจ้าเคยก็ตีว่ามีประโยชน์ แต่บ่าเตียวตีเห็นว่ามีประโยชน์แล้วย้อนมีพระคริสต์ 8 นักษเหลือนั้นแหม ข้าพเจ้าหันว่าชะปะก็สิ่งบ่มีประโยชน์ เมื่อเปรียบกับกานตีได้ฮือจิกพระเยซูคริสต์ตองคพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า ซึ่งมีกานักษเหลือ ข้าพเจ้ายอมละข้างก้อย่าง ย้อนหันแก่พระองค์ ข้าพเจ้าก็ฮือว่าก้อย่างนั้นเป็อนขยะ เปื่อจะตีพระคริสต์ 9 กับเป็อนอันนึ่งอันเตียวกันกับพระองค์ ข้าพเจ้าบ่ตองฮิเยะต่ามบทบัญญัติเปื่อหือเป็อนคนถูกตองต่ามธรรมแหมต่อไป แต่ต่อนตีข้าพเจ้าได้เป็อนแล้วย้อนเจือพระคริสต์ คือกานเป็อนคนถูกตองต่ามธรรมตีมาจากพระเจ้า ก็เป็อนได้โดยตางความเจือ 10 ข้าพเจ้าตองกานอู้จิกพระคริสต์ กับตองกานมีประสบก้ารณในฤทธิอำนาจของพระเจ้าตีฮิเยะหือพระเยซูเป็อนขึ้นจากความต่าย ข้าพเจ้าตองกานมีส่วนอ่วมในความตักของพระองค์ กับไค่ยอมต่ายเปื่อพระองค์เหมือนตีพระองค์ต่ายเปื่อข้าพเจ้า 11 โดยมีความหวังว่าเมื่อต่ายไปแล้ว จะเป็อนขึ้นจากความต่าย

ตังใจไปฮับรางวัลตีรอถ้อยอยู่ในสวรรค์

12 ข้าพเจ้าบ่ได้หมายถึงว่าตัวข้าพเจ้าได้สิ่งหมู่ตีนั้น ก้าว่าเป็นคนตีสมบุรณ์แบบ แต่ข้าพเจ้าก้าล้งตังใจขนาดตีจะเป็องเป้าหมายนั้น ย้อนเป็อนเหตุตีพระเยซูคริสต์ได้เป็องข้าพเจ้ามาเป็อนของพระองค์ 13 ปีน้องตังหลาย เป้าหมายตีว่าตี ข้าพเจ้ายังบ่ได้เตื่อ แต่สิ่งนึ่งตีข้าพเจ้าฮิเยะต่อนตี คือสิมสิ่งตีผ่านมาแล้วเหย แล้วฮือตีจะเป็องเป้าหมายตีอยู่ตังกหน้า 14 ข้าพเจ้าฮือฮิเยะอย่างหนักตีจะตีเป้าหมายตีเหมือนส่นเข้าเส้นชัยเปื่อฮับรางวัล คือกานตีพระเจ้าฮือข้าพเจ้ามาอยู่กับพระองค์ในสวรรค์โดยตางพระเยซูคริสต์ 15 ย้อนจาอันเขาทุกคนตีมีความเจือสมบุรณ์แล้ว ก็หือก็ตีแบบเตียวกันตี แต่ถ้าต่านก็ตีเป็อนเหมือนจาอัน พระเจ้าจะฮิเยะหือต่านเข้าใจอย่างตีในเรื่องนั้น 16 จาใดก็ตีตามหือเขาใจจีวิตหือเข้ากับสิ่งตีเขาได้ฮับมาแล้ว
 17 ปีน้องผู้เจือตังหลายหือฮิเยะต่ามแบบอย่างข้าพเจ้า กับฟอกคนตีใจจีวิตต่ามแบบอย่างตีข้าพเจ้าหือไว้กับต่านหือดี 18 ย้อนว่าข้าพเจ้าเคยบอกต่านหลายต่อหลายเตื่อแล้ว กับบ่าเตียตีก็ฮยังบอกต่านแหมจันให้ตีด้วยความเสียงใจว่า มีหลายคนตีใจจีวิตขัดขวางเรื่องตีพระ

†† *ตักเนื้อเถื่อนหนิง อ่างเล็ง กานเข้าพิธีสหนัก † ถ้าเป็องกับภาษากรีกจะเป็อน “ บ่ได้เป็งเนื้อหนิง”*

คริสต์ตายบนไม้กางเขน ¹⁹ สุดท้ายชีวิตคนหมู่นั้นก็ต้องจับหาย พระเจ้าของเขาคือความต้องก้านตางปากต้องของเขาเท่านั้น เขากุมใจในสิ่งที่เขาควรจะทำ เขาก็กำลังดีเป็นของโลกนี้เท่านั้น ²⁰ แต่เขาถึงกลายเป็นคนของสวรรค์ กับรอถ้าพระเจ้าผู้ช่วยหรือรอดป็นบาปได้ ชะจากสวรรค์ คือพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า ²¹ พระองค์จะเป็นตัวของเขาที่ต่ำต้อยหรือเป็นเหมือนตัวดีที่เต็มไปด้วยยศมีของพระองค์ โดยฤทธิ์อำนาจที่เย้ายหรืออยู่อย่างอยู่ในก้านควบคุมของพระองค์

ก้าสอนสุดท้ายของเปาโล

4 ย้อนจ้ออัน บั๋นองผู้เจื้อที่ข้าพเจ้าอักษกับกั๊ดเต็งหา ตั้เยี้ยหื้อข้าพเจ้าจันจ้อมยินดีกับกุ้มใจขนาด ตันตังหลายที่ข้าพเจ้าอักษหื้อมันคงในองค์พระผู้เป็นเจ้าเตื่อะ ² ข้าพเจ้าขอวิงวอนนางยูโอเดี้ยกับนางสิทเคหื้อเป็นน้ำนึ่งใจเดียวกัน ย้อนเป็นคนขององค์พระผู้เป็นเจ้าตวยกัน ³ หมู่ตันตั้เป็นเปื้อนอ่วมอับใจ ข้าพเจ้าก็ขอตันตวย หื้อจ้วยแม่ญิงสองคนนี้หื้อเข้ากัน ย้อนหมู่นางเกยเยี้ยก้านหนักอ่วมกับข้าพเจ้า ตังเคลเมนกับคนอื่น ๆ ตั้เป็นเปื้อนอ่วมอับใจตวยกันในก้านบอ ก *ชาวดี* ซึ่งพระเจ้าได้จ้อจ้อของหมู่เขาตังหมด ลงในหนังสือแห่งชีวิตแล้ว †

⁴ หื้อจันจ้อมยินดีกับเวลา ย้อนเป็นคนขององค์พระผู้เป็นเจ้าข้าพเจ้าขออย่าแหมเตื่อว่าหื้อจันจ้อมยินดีเตื่อะ ⁵ หื้อกับคนหันว่าหมู่ตันเป็นคนสุภาพอ่อนน้อมต่อคนอื่น ๆ องค์พระผู้เป็นเจ้าใ้จะมาแล้ว ⁶ ปุ่ดีอ้อนใจในเรื่องใด ๆ เลย แต่ในกุ้สถานก้ารณ์ หื้อขอจากพระเจ้าในสิ่งตันทันต้องก้านด้วยก้านอธิษฐาน ก้านอ้อนวอน กับก้านขอบพระคุณ ⁷ แล้วพระเจ้าจะโผดหื้อตันมีสันติสุขตั้เก็นความเข้าใจของเขา สันติสุขนี้จะอักษจิตใจกับก้ากั๊ดของตันไว้ใ้ในพระเยซูคริสต์

⁸ บั๋นองผู้เจื้อตังหลาย ข้าพเจ้าขอสรุปว่า ขอก็ดหื้อดีในสิ่งตางๆ ต่ไปนี้ คือสิ่งตี่เป็นแต่ ตี่น่านับถือ ตี่ยุติธรรม ตี่บริสุทธิ์ ตี่สมควรจ้ออักษ กับตี่น่ายกย่อง ถ้ามีสิ่งใดตี่ดีกับสมควรจ้อสรรเสริญ ก็ขอหื้อก็ดในสิ่งนั้นหื้อดี ๆ ⁹ ขอหื้อเยี้ยตวยตามตี่ได้เยียนอู้ ได้อับ ได้ยีน กับได้หันจากข้าพเจ้า แล้วพระเจ้าผู้หื้อสันติสุขจะอยู่กับหมู่ตัน

† 4:3 ว. 3:5;21:27

เปาโลขอบคุณผู้เจื้อจาวฟิลิปปี

¹⁰ ข้าพเจ้ามีความจันจ้อมยินดีตี่มาจากองค์พระผู้เป็นเจ้านักขนาด ย้อนว่าต่อนนี้ตันตังหลายก็ห้วงใจข้าพเจ้าแหมเตื่อ แต่ๆ แล้ว ตันห้วงใจข้าพเจ้าตลอดอยู่แล้ว แต่บ่มีโอก้อแสดงออก ¹¹ ตี่ข้าพเจ้าอู้จ้ออับได้หมายความว่าข้าพเจ้ากำลังตุ้ก แต่ย้อนข้าพเจ้าเยียนอู้ตี่จะปอใจในกุ้สถานก้ารณ์ ¹² ข้าพเจ้าอู้แล้วว่ายามมีนิก กว่าจะมีบ่ปอเป็นจาดไผ่อง ข้าพเจ้าเยียนอู้ตี่จะอยู่ได้ บ่ว่าจะอยู่ในสถานก้ารณ์ไหนกว่า กู้ๆ สถานก้ารณ์ บ่ว่าจะอิม กว่าจะกั้นข้าวอยากน้ำ บว่าจะมีนิกล้าไปภาว่าหน้อยล้าไป ¹³ ข้าพเจ้าเยี้ยผ่านกุ้อย่างได้ย้อน *พระคริสต์* เป็นผู้ที่หื้อแสงกับข้าพเจ้า

¹⁴ จาดก็ตัม หมู่ตันก็เยี้ยได้ดีตี่ได้จ้วยเหลือข้าพเจ้าต่อนตี่ตุ้กยาก ¹⁵ ตันจาวฟิลิปปีตังหลายอู้ตี่อยู่แล้วว่ตี่ตั้งแต่ข้าพเจ้าออกจากแคว้นมาซิดเนียไปบอ ก *ชาวดี* นั้น ก็บ่มี *คริสต์จ้อกร* สักตี่ตี่หื้อก้านจ้วยเหลือข้าพเจ้า มีก้าหมู่ตันเตื่ออัน ¹⁶ แมแต่ต่อนตี่ข้าพเจ้าอยู่ในเมืองเรสโละนีก้า †† หมู่ตันก็ส่งความจ้วยเหลือไปหื้อข้าพเจ้าหลายเตื่อ ¹⁷ ข้าพเจ้าอู้จ้ออับใจตี่ต้องก้านอับของอะหยังจากหมู่ตัน แต่ว่ข้าพเจ้าใ้หื้อพระเจ้าป็นปอนหมู่ตันนิกๆ ย้อนได้จ้วยเหลือข้าพเจ้า ¹⁸ ข้าพเจ้าได้อับกุ้อย่างครบแล้ว กับมืออย่างเหลือเพื่อตวย ข้าพเจ้ามีกุ้อย่างตี่จำเป็น ย้อนได้อับสิ่งตี่หมู่ตันฝากเปาโลโรดิทัสมาหื้อ ของฝากหมู่นี้เป็นเหมือนเครื่องปุ่จาที่หอมหวาน †† เป็นเครื่องถวายตี่พระเจ้ายอมอับกับเปิงใจตวย ¹⁹ กับพระเจ้าตี่ข้าพเจ้าอับใจ จะจ้อหากุ้สิ่งตี่หมู่ตันต้องก้านจากความมั่งคั่งตี่สมบุญของพระองค์ โดยผ่านตางพระเยซูคริสต์ ²⁰ ขอเกียรตจจะมีแก่พระเจ้าพระบิดาของเขาตลอดไป *อาเมน*

²¹ ข้าพเจ้าฝากก้ากั๊ดเต็งหาคนของพระเจ้าผู้ตี่เจื้อพระเยซูคริสต์กุ้คน หมู่บั๋นองผู้เจื้อตี่อยู่ตวยข้าพเจ้าก็ฝากก้ากั๊ดเต็งหาตันตวย ²² คนของพระเจ้ากุ้คนตี่นิกก็ฝากก้ากั๊ดเต็งหาตันตวย โดยเฉพาะคนตี่เยี้ยก้านอยู่ในอ้วในวังของจักรพรรดิ

²³ ขอหื้อพระคุณของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า จงมีแก่ตันตังหลายเตื่อะ

†† 4:16 กจ. 17:1 ‡ 4:16 2 คร. 11:9 †† 4:18 อพย. 29:18

โคโลสี

จดหมายฉบับนี้เขียนโดยเปาโล ท่านเขียนไปถึงผู้เชื่อในเมืองโคโลสีตอนที่ติดคอกอยู่ในกรุงโรม ท่านเขียนจดหมายฉบับนี้ขึ้นประมาณปี ค.ศ. 60

โคโลสีเป็นเมืองสำคัญที่อยู่ติดแม่น้ำไคคัสต์ไหลผ่านแคว้นเอเชียตะวันตก ในสมัยนี้อยู่ในประเทศตุรกี โคโลสีอยู่ใกล้จากเมืองเอเฟซัส เปาโลได้บอก ในเมืองเอเฟซัสสองปี ย้อนจากรุ่นชาวดินนี้ก็แผ่ขยายไปแหลมหลายเมืองในแคว้นเอเชีย (กิจการ 19:10) เปาโลบอกไว้ว่าชาวโคโลสีได้ยืมข่าวดีจากเอปาฟรัส คนที่เคยได้ยินคำเทศนาของเปาโล แล้วก็ได้มาเป็นเพื่อนร่วมงานของท่าน ต่อมาตอนที่เปาโลติดคอกอยู่ในกรุงโรม ท่านเขียนจดหมายฉบับนี้ถึงผู้เชื่อชาวโคโลสียืมว่าท่านได้ยินข่าวว่าหมู่เขากำลังหลงไปตามคำสอนที่ผิด เปาโลเตือนหมู่ผู้เชื่อในโคโลสีบ่ให้อ้างอิงคำสอนที่ผิด ย้อนคำสอนหมู่ผู้ขึ้นอยู่กับคำคิดของคนที่ไม่สอนว่าหมู่เขาอับความ ได้โดยเยี่ยงตามกฎเกณฑ์ของมนุษย์ เจ้น กฎเกณฑ์ที่เกี่ยวกับสิ่งที่ดีกว่าห้ามกิน แต่เปาโลสอนว่า หมู่เขาจะรอดพ้นบาปได้ไซ้ได้ ก็โดยเชื่อวางใจในพระเยซูเจ้าอัน พระองค์เป็นผู้ที่มีฤทธิ์อำนาจสูงสุดเหนือสิ่งทุกอย่างในโลกกว่าในสวรรค์ กับหมู่เขาก็ต้องให้อำนาจอย่างบริสุทธิ์ตามความต้องการของพระเจ้าตวย

คำที่กตวาย

1 จดหมายฉบับนี้จากข้าพเจ้าเปาโลผู้เป็น *อัครทูต* ของพระเยซูคริสต์ ตามความต้องการของพระเจ้า กับจากทิโมธีน้องบ่าวในความเชื่อของเอาตวย ² ถึงคนของพระเจ้าในเมืองโคโลสี ที่เป็นผู้เชื่อใน *พระคริสต์* ขอให้อ่านดังหลายได้อับพระคุณตั้งสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดาของเอาตวย

พระคุณของพระเจ้า

³ เขาขอบพระคุณพระเจ้าผู้เป็นพระบิดาของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเอาตวย เมื่อธันวาคมเพื่อหมู่ท่าน ⁴ ย้อนเอาได้ยินว่าหมู่ท่านเชื่อวางใจพระเยซูคริสต์ กับหมู่ท่านอีกคนของพระเจ้าดังหลาย ⁵ ความเชื่อวางใจกับความอักษของท่านนี้ เกิดมาจากความหวังที่เก็บไว้หือท่านในสวรรค์ ความหวังนี้ละ ที่หมู่ท่านได้ยินมาจากถ้อยคำที่เป็นความจริง ก็คือ *ข่าวดี* ⁶ ที่มีคนมาบอกหมู่ท่านแล้ว ข่าวดีนั้นกำลังเกิดผลกับขยายไปทั่วโลก อย่างเดียวกันกับที่กำลังเกิดกับหมู่ท่าน นับตั้งแต่ที่ท่านได้ฟังกับเข้าใจแต่ๆ เกี่ยวกับพระคุณของพระเจ้า ⁷ เรื่องนี้ ท่านได้ยินจากเอปาฟรัส เขาเป็นเพื่อนร่วมงานที่เอาอีก เป็นผู้ช่วยให้เชื่อสัตย์ของพระคริสต์ เพื่อเยี่ยงกันแทนเอา ⁸ เขาบอกเอาถึงความอักษที่ท่านมีหือกัน เป็นความอักษที่มาจากพระวิญญาณ

พระเยซูยิ่งใหญ่ที่สุดเหนือสิ่งทุกอย่าง

⁹ ย้อนจากรุ่น นับตั้งแต่ที่เอาได้ยินเรื่องเกี่ยวกับหมู่ท่าน เขาก็อธิษฐานเพื่อท่านบ่เกยขาด เขาขอพระเจ้าโปรดให้อ่านข้อความต้องการของพระเจ้า คือมีปัญญาทุกอย่าง กับความเข้าใจอย่างถ่องถ่องแก่กันที่มาจากพระวิญญาณ ¹⁰ เพื่อท่านจะให้อำนาจที่เปิงเป็นคนของพระเจ้า กับเยี่ยงหือพระองค์พอใจในทุกอย่าง คือหือท่านเกิดผลในกานต์ก็เรื่อง กับอัครทูตพระเจ้าขึ้น ¹¹ กับขอพระเจ้าช่วยหือท่านเข้มแข็งขึ้นโดยฤทธิ์อำนาจที่ยิ่งใหญ่ของพระองค์ เพื่อท่านจะมีคามมั่นคงกับความอดทนในทุกอย่างด้วยความยินดี ¹² และท่านก็จะขอบพระคุณพระบิดา ผู้ที่เยี่ยงหือท่านตั้งหลายสมควรจะอับส่วนแบ่งที่พระเจ้าเก็บไว้หือคนของพระองค์ ในแผ่นดินแห่งความเป่งแจ้ง ¹³ พระเจ้าได้ช่วยเอาหรือรอดพ้นจากอำนาจของความมืด แล้วพาเอาเข้าไปอยู่ในแผ่นดินของพระบุตรที่พระองค์อีก ¹⁴ พระบุตรนั้นเป็นผู้ที่ไถเอา คือยกโทษบาปหือเอา

¹⁵ พระเยซู ผู้ที่เอาพอเห็นได้ ก็สำแดงภาพสะท้อนของพระเจ้าผู้ที่เขาพอเห็นได้ พระเยซูเป็นลูกคนเกาที่ยิ่งใหญ่อะไรสิ่งทุกอย่างที่พระเจ้าสร้างมา ¹⁶ ย้อนว่าพระเจ้าสร้างสิ่งทุกอย่างผ่านทางพระเยซู ตั้งบนสวรรค์กับในโลก ตั้งสิ่งที่ดีกับพอเห็นได้ บ่ว่าจะเป็นวิญญาณที่เป็นใหญ่ เป็นเจ้าเป็นนาย เป็นผู้ปกครอง กว่่าเป็นผู้มีสิทธิ์อำนาจ ตั้งหมดตั้งเสียงนี้ พระเจ้าสร้างมาผ่านทางพระเยซูกับเพื่อพระเยซู ¹⁷ พระองค์เป็นอยู่ก่อนสะเปะทุกอย่าง กับควบคุมทุกอย่างหือเป็นระบบกับเป็นอยู่ต่อไปได้ ¹⁸ พระองค์เป็นเหมือนหัวของตัวที่เป็น *คริสตจักร* พระองค์เป็นเกาที่สร้างคริสตจักรนี้ กับเป็นคนเกาที่เป็นขึ้นจากความตายก่อนเป็น เพื่อพระองค์จะเป็นใหญ่เหนือสิ่งทุกอย่าง ¹⁹ ย้อนว่าพระเจ้าเปิงใจที่จะหือพระเยซูมีลักษณะที่สมบูรณ์ของพระเจ้า ²⁰ พระเจ้าเยี่ยงหือสิ่งทุกอย่างคืนดีกับพระองค์ ผ่านทางพระเยซูว่าสิ่งนั้นอยู่บนโลกกว่าในสวรรค์ โดยเยี่ยงหือเกิดสันติภาพผ่านทางเลือดของพระองค์บ่มีค้างเขน

²¹ ตะก่อนหมู่ท่านกับพระเจ้าแตกแยกกัน กับในใจของท่านก็เป็นศัตรูของพระเจ้า ย้อนหมู่ท่านได้เยี่ยงในสิ่งที่ปัด ²² แต่บ่าเดี๋ยวนี้พระเจ้าได้หือท่านคืนดีกับพระองค์ ผ่านทางกานต์ต่ายฝ่ายเนื้อหนังของพระเยซู เมื่อเมื่อพระองค์นำหมู่ท่านมาอยู่ต่อหน้าพระเจ้า หมู่ท่านจะเป็นคนดีบริสุทธิ์ บ่มีตำหนิ บ่มีผิด ²³ แต่ท่านต้องยึดมั่นในความเชื่อต่อไป บัดเลิกหวังในข่าวดีที่ท่านได้ยินมาแล้ว ที่คนได้บอกไปทั่วโลก ข้าพเจ้าเปาโลก็เป็นผู้อับใจบอกข่าวดีนี้

กานต์เปิดเผยข้อล้าเล็กของพระองค์

²⁴ บ่าเดี๋ยวนี้ข้าพเจ้าจึ้นมยินดีที่ได้ทนทุกข์สำหรับท่าน ย้อนว่าข้าพเจ้ามีส่วนในกานต์อับความตักเพื่อพระคริสต์ ความตักนี้ต้องมีต่อไปแหลม เพื่อคริสตจักรที่เป็นตัวของพระองค์ ²⁵ ข้าพเจ้ามาเป็นผู้อับใจของคริสตจักรตามที่พระเจ้ามอบหน้าที่นี่หือ เพื่อบอกข่าวดีของพระเจ้าหือกับหมู่ท่านอย่างเต็ม ²⁶ ข่าวดีนี้คือข้อล้าเล็กที่ซ่อนอยู่หลายยุคหลายสมัย บ่าเดี๋ยวนี้พระเจ้าก็โปรดเปิดเผยหือคนของพระองค์อับแล้ว ²⁷ พระเจ้าต้องกานต์หือคนของพระองค์อับ ข้อล้าเล็กที่ยิ่งใหญ่กับดีเลิศนี้ก็เปิดเผยหือ *คนต่างจำด* ตวย คือพระคริสต์อยู่ในเอา เยี่ยงหือเอามีความหวังที่จะได้อับเกียรติในสวรรค์

²⁸ เขาบอกเรื่องพระคริสต์ ตั้งเตือนตั้งสั่งสอนหือผู้คนตามพญาปัญญาตั้งหมดที่เอา มีหือผู้คนที่เปิงอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระคริสต์ จะเป็นคนที่เติบโตในความเชื่ออย่างสมบูรณ์ เมื่อเอาเข้าไปอยู่ต่อหน้าพระเจ้า ²⁹ ย้อนจากรุ่น ข้าพเจ้าจึงอ่าเยี่ยงกานต์หนักโดยกำลังอันยิ่งใหญ่ที่พระองค์หือกับข้าพเจ้า ซึ่งเยี่ยงกานต์อยู่ในตัวข้าพเจ้า

2 ข้าพเจ้าใฝ่หือตั้นตังหลายฮู้ว่าข้าพเจ้าฮือเฮียะก้านหนักเปือตั้น เปือจาวเมืองเลาดีเซีย กับเปือคนตังหลายตีบ่เกยหันหน้าข้าพเจ้า **2** ข้าพเจ้าเฮียะจาฮือเปือหมู่เขาจะมีกำลังใจ มีความฮักตึงเฮียะหือเขาเป็นอันนึ่งอันเดียวกัน กับมีความฮู้ความเข้าใจอย่างเต็มตีในข้อล้าเล็กของพระเจ้า คือ พระคริสต³ เซิงบุมสมบัติแห่งพญาปัญญากับความฮู้ตึงหมดของพระเจ้าก็เก็บซ่อนอยู่ในพระองค์ **4** ข้าพเจ้าบอกตั้นเรื่องนี เปือบ่หือใฝุหลายตั้นโดยก้าฮู้ม่วนจ๋าหวานกับน่าเจือถือ **5** ย้อนว่า เกิงแม่ตัวข้าพเจ้าบ่ได้อยู่ตีเห็น แต่ใจก็อยู่กับตั้น ข้าพเจ้ามีความจั้นจมนิดตีเห็นว่าตั้นอยู่ตึงนึ่งอย่างมีระเบียบวินัยในแบบผู้เจือ กับมีความเชื่อมั่นคงในพระคริสต

จิตตีเต็มบริบูรณ์ในฝ่ายจิตวิญญาณ

6 ย้อนว่าตั้นได้ยอมฮับพระเยซูคริสตเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว ก็ขอฮือตั้นใจจิตเป็นอันนึ่งอันเดียวกันกับพระเยซูคริสตต่อไป **7** หือมันคงในความเชื่อกับวางใจในพระเยซู กับหือจิตของตั้นเติบโตในความสัมพันธ์กับพระองค์นักขึ้น หือเข้มแข็งในความเชื่อตั้นตีตั้นได้เฮียนฮู้เรื่องนีมาแล้ว กับหือชอบพระคุณพระเจ้าอย่างล้นเหลือ

8 หละวังหือตี หามหือไฟให้หลักปรัชญาตีน่าเจือถือ กับคำสอนตีม่วนหมู่แต่บ่มีแก่นสาน มาจุหลายตั้นหือเป็นสาวกของเขาคือ เรื่องหมู่ตีเป็นก้าฮือต้อออยเดิมของคนกับวิญญาณต่างๆ ของโลกนี บ่ใจของพระคริสต **9** ย้อนว่าสภาพของพระเจ้าตีสมบูรณ์ก้อย่างก็ได้สำแดงในตัวของพระเยซูแล้ว **10** กับพระเจ้าเฮียะหือหมู่ตั้นเต็มบริบูรณ์ในฝ่ายจิตวิญญาณโดยเป็นอันนึ่งอันเดียวกันกับพระเยซูคริสต ตีเป็นใหญ่เหลือวิญญาณตึงหมดตีเป็นผู้ปกครอง กับตีเป็นผู้มีสิทธิอำนาจตึงหมด **11** เมื่อตั้นมาฮับเจือพระคริสต ก็เหมือนได้เข้า *พิธีสุทธิ* แต่บ่ใจก้านสุทธิตีคนเฮียะหือ แต่เป็นก้านสุทธิตางจิตวิญญาณโดยพระคริสต คือก้านตัดสันดานบาปของเขาค้อออกไป **12** เมื่อตั้นฮับ *บัพติศมา* ก็เหมือนถูกฝังไว้กับพระคริสตแล้ว กับพระเจ้าเฮียะหือเป็นขึ้นจากความตายฮือร่วมกับพระคริสต ย้อนตั้นได้เจือในอำนาจของพระเจ้าผู้ได้เฮียะหือพระองค์เป็นขึ้นจากความตาย **13** ตะก่อนหมู่ตั้นเคยเหมือนคนตีตายไปแล้วในฝ่ายจิตวิญญาณ ย้อนชอบเฮียะบาป กับยังอยู่ใต้อำนาจของสันดานบาป แต่พระเจ้าก็หือตั้นมีจิตใหม่ฮือร่วมกับพระคริสต กับได้ยกได้ขบาปหือตั้นแล้ว **14** พระองค์ได้ยกเลิกบันทึกข้อหาตีบาปได้ขตั้นยอนก้านฝ่าฝืน *บทบัญญัติ* โดยได้ทำลายบันทึกข้อหานี้เมื่อพระเยซูถูก *เซิงไว้ตีไม้กางเขน*¹⁵ พระเจ้าฮืออำนาจจากวิญญาณตีเป็นผู้ปกครอง กับตีเป็นผู้มีสิทธิอำนาจเฮียะ พระองค์ได้เฮียะหือหมู่ตีขายชี่หน้า หือก้านเห็นว่าพระองค์ได้ผาบหมู่ตีแล้วเมื่อพระคริสตตายบนไม้กางเขน

16 ย้อนจาฮือบ่ต้องสนใจเมื่อไผว่าตั้นในสิ่งตีกันตีตีม ตึงตีตั้นบ่ได้เข้าฮือร่วมงานตางศาสนา ก้าวาพิธีวันต้นเดือน ก้าวาบ่บับถือ *วันสะบาโต*¹⁷ สิ่งหมู่ตีเป็นก้าเขาของสิ่งตีจะมาในปายหน้า ตัวแต่ๆ นั้นคือพระเยซูคริสต **18** บ่ต้องสนใจหมู่คนตีว่าหือตั้นว่า จะบ่ได้ฮับรางวัลจากพระเจ้า ย้อนตั้นบ่ได้เฮียะตามตีหมู่เขาสอน คือหือเป็นคนถ่อมตัวแต่บ่ได้ถ่อมใจ กับนบัสก้าน *กุตสวรรค์* คนหมู่ตีฮือว่าตัวตีเหลือเป็นยอนหันนิมิต หมู่เขาจ้องหงองโดยก้ากิดตีมาจากคนบ่ตาย **19** หมู่เขาบ่ได้ยึดติดกับพระคริสตตีเป็นหัวของตัว พระองค์เป็นผู้ควบคุมหือตัวได้ฮับก้านเลี้ยงดู กับหือก้าส่วนยึดกันได้โดยเฮินตึงข้อต้อต่างๆ กับเฮียะหือตัวเติบโตขึ้นตามตีพระเจ้าต้อก้าน

20 เมื่อสันดานบาปของตั้นได้ตายตึงพระคริสต เฮียะหือป็นจากก้านครอบงำของหมู่วิญญาณต่างๆ ในโลกนี เป็นจาได้ตั้นยังยอมอยู่ใต้กฎเกณฑ์อำนาจของโลกอยู่ **21** ยกตัวอย่างในเรื่องของกั้น “ห้ามหยุม” “ห้ามจิม” “ห้ามจ” **22** ในตีสุดกฎต่างๆ หมู่ตีก็หมดประโยชน์เมื่อใจไปแล้ว กับเป็นกฎเกณฑ์ตึงคำสอนตีคนกิดขึ้นบ่ตาย **23** กฎหมู่ตีผ้อเหมือนว่ามีปัญญา ย้อนมีก้านเคร่งครัดตางศาสนา

กับก้านถ่อมตัวแต่บ่ได้ถ่อมใจ ตึงก้านกรมานตัวเก้าเปือศาสนา แต่มันบ่ได้จ้วยในก้านควบคุมสันดานบาปของคนเลย

จิตใหม่ตีเป็นคนของ พระคริสต

3 พระเจ้าเฮียะหือตั้นเป็นขึ้นจากความตายฮือร่วมกับพระคริสตแล้ว จาฮือก็หือจ้อจ้อสิ่งตีอยู่บนสวรรค์เซิงพระคริสตบ่ได้อยู่ตึงขวามือของพระเจ้า **2** หือก็ตึงสิ่งตีอยู่บนสวรรค์ บ่ให้สิ่งตีอยู่ในโลกนี **3** ย้อนว่าตั้นได้ตายจากสันดานบาปแล้ว จิตใหม่ตีตั้นได้ฮับก็ตีได้ซ่อนไว้กับพระคริสตในพระเจ้า **4** เมื่อพระคริสตผู้ตีเฮียะหือตั้นมีจิตใหม่ ปากฏขึ้นมาในโลกหมม ตั้นก็ตีปากฏขึ้นตึงนึ่งกับพระองค์ กับมีส่วนฮือร่วมในพระสิริของพระองค์ตึง

5 ย้อนจาฮือบ่จ้อจ้อจัดสันดานบาปในตีตั้นเฮีย ยกตัวอย่าง ก้านเฮียะบาปตางเพศ ลามก ต้มหา เรื่องบ่ตีตึงตึง กับความโลกเซิงเป็นเหมือนก้านบับถืออุปเคารพ **6** ความโหดของพระเจ้าจะมายอนคนเฮียะจาฮือละ [†] ตะก่อนตั้นก็เคยใจจิตจาฮือ ตั้นก็เคยเฮียะสิ่งหมู่ตี **8** แต่บ่าเดียนตีหือตั้นขวางสิ่งหมู่ตีหือหมด คือ ก้านโหด ก้านโมโห ก้านกิดฮือย ก้านใส่ฮือยปายชี่ กับก้าหยาบต้อออกมาจากปาก **9** หามจุกัน ย้อนว่าตั้นได้ขวางจิตเก้า กับก้านเฮียะบ่ตีเกิดจากจิตนั้นแล้ว **10** แล้วได้ฮับจิตใหม่ เป็นจิตตีพระเจ้าก้อยๆ เปียนหือเป็นเหมือนพระผู้สร้างจิตใหม่นั้นนักขึ้นตึงๆ เปือหือตั้นฮือจ้อพระองค์อย่างเต็มตี **11** จิตใหม่นี้บ่มีก้านแบ่งว่าเป็นจาวยิวกว่าเป็นจาวกรีก เป็นคนตีเข้า *พิธีสุทธิ* ก้าวาบ่ได้เข้า เป็นคนบ่มีวัฒนธรรมกว่าคนเป็นป่าเถื่อน เป็นชี่ขาก้าวาบ่ใจ สิ่งหมู่ตีบ่สำคัญในสายตาของพระเจ้าตีสำคัญคือพระคริสตอยู่ในจิตตีคนตีเจือ

12 ย้อนจาฮือบ่เมื่อพระเจ้าได้เลือกตั้นเป็นคนของพระองค์ เป็นผู้บริสุทธิ์ตีพระองค์ฮือ ก็หือเป็นคนมีเมตตา กรุณา ถ่อมใจ อ่อนน้อม ถ่อมตน กับอดทน **13** หือจะลุ่มจะหล่อยต้อกัน กับก้ามีไผคนตีในหมู่ตั้นบ่ปอใจกัน ก็หือยกได้ขหือกัน องค์พระผู้เป็นเจ้ายกได้ขหือตั้นจาใดก็หือยกได้ขหือกันจาฮือ **14** แล้วบักเหลือสิ่งหมู่ตีก็คือ หือมีความฮัก ย้อนว่าความฮัก ผูกพันหมู่เขาไว้หือเป็นน้ำนึ่งใจตีเดียวกัน

15 หือสันติสุขตีมาจากพระคริสตน้ำปาดใจของหมู่ตั้น ย้อนในหมู่ตั้นก้านคนเป็นส่วนตึงตึง ในตีเดียวกัน กับพระเจ้าฮือหมู่ตั้นหืออยู่ตึงนึ่งอย่างมีสันติสุข หือชอบพระคุณพระเจ้าตึง **16** หือถ้อยก้าเรื่องพระคริสตอยู่ในใจของตั้นอย่างเต็มตี หือสอนกับเตือนสติกันด้วยปัญญาตึงหมด หือฮือเพลงสดุดี เพลงนมัสก้าน กับเพลงสรรเสริญจากจิตวิญญาณ ด้วยก้านชอบพระคุณพระเจ้า **17** แล้วจะหยิงก็ตีตามตีตั้นฮือกว่าเฮียะ ก็หือเฮียะในนามของพระเยซูของค์พระผู้เป็นเจ้า กับชอบพระคุณพระเจ้าพระบิดา ผ่านตางพระเยซู

เปาโลสั่งสอนหือเฮียะตามหน้าตีของตัว

18 คนเป็นเมียต้องยอมหือผัวเป็นผู้นำ ย้อนเป็นสิ่งที่สมควรสำหรับแม่หญิงตีเป็นคนขององค์พระผู้เป็นเจ้า **19** คนเป็นผัวต้องฮือเมียตัวเก้า ห้ามฮือเองเฮียะแวงกับเป็น **20** คนเป็นลูกต้องเจือฟังป้อแม่ในก้าเรื่อง ย้อนเป็นสิ่งที่ต้อจ้อพระผู้เป็นเจ้าปอใจ **21** คนเป็นป้อบตีเฮียะหือลูกเกียด ย้อนว่าจะเฮียะหือเขาหมดกำลังใจ **22** คนเป็นชี่ข่าต้องเจือฟังเจ้านายของตัวในโลกก้าเรื่อง บ่ใจเฮียะต้อหน้าเปือหือเจ้านายปอใจตีฮือ แต่หือเฮียะจากน้ำใสใจจริงอย่างมีความเก็งก้อ องค์พระผู้เป็นเจ้า **23** บ่ว่าหมู่ตั้นจะเฮียะจะหยิงก็ตีตาม ก็หือเต็มถ่อมใจเฮียะ เหมือนกับว่าบ่ได้เฮียะเปือคนแต่เฮียะเปือองค์พระผู้เป็นเจ้า **24** หือจ้อไว้ว่าตั้นจะได้ฮับส่วนแบ่งจากองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นรางวัล ย้อนว่าตั้นกำลังฮับใจเจ้านายตีแต่จริงคือพระคริสตองค์พระผู้เป็นเจ้า **25** สำหรับคนตีเฮียะผิด พระเจ้าจะลงได้ขตามความผิดนั้นอย่างบ่หันแกหน้าไฟ

† *สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อความเพิ่มว่า คนตีบ่เจือฟัง*

4 คนเป็นเจ้านายหรือเฮียะต่อข้าของตัวอย่างยุติธรรมกับเต้ากันหมด หือจำไว้ว่าท่านก็มีเจ้านายในสวรรค์เหมือนกัน

เปาโลสอนเรื่องท่านเจิวชีวิต

² หือเอาแต่เอาไว้ในท่านอธิษฐาน หืออธิษฐานอย่างตื่นตัวอยู่เสมอ กับมิใช่ชอบพระคุณพระเจ้า ³ กับอธิษฐานเพื่อหมู่เฮาตวย เปื่อพระเจ้าจะได้หือโอกาสเฮาบอกข่าวดีเกี่ยวกับข้อล้ำลึกของ พระคริสต์ ที่ข้าพเจ้าติดคอกอยู่นี้ก็ย้อนเรื่องนี้ ⁴ กับอธิษฐานเปื่อข้าพเจ้าจะได้บอกข่าวดีนี้หือกับคนตังหลายอย่างชัดเจนตามทีควรบอก ⁵ หือเจิสตีปัญญาในท่านเจิวชีวิตต่อคนตึบ่เจือ จงใจักุๆ โอกาสหือเป็นประโยชน์ ⁶ ตอนตึอู้กับใคหือใจักุักุำจำตึนำฟังน่าสนใจ เปื่อจะได้ฮู้ว่า จะตอบกัคนอย่างตึตึสุดได้จาได

กำลังตึยจดหมายเปาโล

⁷ ทีคักัส น่องบ่าวในความเจือตึข้าพเจ้าฮัก เขาเป็นผู้ฮับใจตึซ้อสัตย์ กับเป็นเพื่อนฮ่วมงานในองค์พระผู้เป็นเจ้าตวยกัน เขาจะเล่าเรื่องตึงหมดของข้าพเจ้าหือหมู่ตึานฟัง ⁸ ตึข้าพเจ้าส่งเขามาหาหมู่ตึานก็เปื่อหือหมู่ตึานฮู้ว่าหมู่เฮาเป็นจาใดฟ่อง กับเขาจะได้หือกำลังใจหมู่ตึานตวย ⁹ เขาจะมาตวยโอเนสิมีส น่องบ่าวในความเจือตึเฮาฮักกับตึซ้อสัตย์ เขาเป็นจาวโคโลสีเหมือนกัน สองคนนี้จะเล่าเรื่องกัอย่างตึเกิดขึ้นตึนี้หือหมู่ตึานฟัง

¹⁰ อาริสการคัสคนตึติดคอกกับข้าพเจ้า ก็ฝากกำลังตึเตงมาหือตึานมาระโกตึเป็นลูกปี่ลูกน่องของบารนาบัสก็ฝากกำลังตึเตงมาเหมือนกัน (ตึานได้ฮับกำลังเรื่องของมาระโกแล้ว ถ้าเขามาหาตึานก็หือตึอนฮับเขาตวย) ¹¹ เยชูตึฮ้องแหมจื่อว่ายุสทัส ก็ฝากกำลังตึเตงมาตวยในหมู่จาวยิวมีแต่สามคนตึเต้าอันตึเป็นเพื่อนฮ่วมฮับใจเปื่อ *แผ่นดินของพระเจ้า* หมู่เขาหือกำลังใจข้าพเจ้าได้บักขนาด ¹² เอปาฟรัส ตึเป็นจาวโคโลสีเหมือนกัน กับเป็นผู้ฮับใจของพระเยซูคริสต์ ก็ฝากกำลังตึเตงมาตึานตวย เขาอธิษฐานอย่างหนักเพื่อตึานบ่เกยขาด เปื่อหือตึานมันคงในความเจือ เป็นเหมือนคนตึใหญ่แล้ว กับเจือมันในท่านเฮียะตามความต้องการของพระเจ้า ¹³ ข้าพเจ้ายืนยันได้ว่า เขาเฮียะท่านหนักเปื่อตึานตังหลายตึๆ กับเปื่อผู้เจือจาวเมืองเลาดีเซียกับเมืองฮีอราบุรี ¹⁴ ลูกำ เป็นเป็นหมอตึข้าพเจ้าฮัก กับเดมาส ก็ฝากกำลังตึเตงมาหือตึานเหมือนกัน ¹⁵ ข้าพเจ้าฝากกำลังตึเตงมาหาปี่น่องผู้เจือตังหลายตึเมืองเลาดีเซีย กับเลิงนางนุมาตึตึงหมู่ผู้เจือตึมาฮ่วมมมุนในบ้านของนางตวย ¹⁶ เมื่อตึานตังหลายได้อ่านจดหมายฉบับนี้แล้ว ก็ส่งไปหือผู้เจือตึอยู่ในเมืองเลาดีเซียตวย กับหืออ่านจดหมายจากเมืองเลาดีเซียตึข้าพเจ้าเขียนตวยเน่อ ¹⁷ หือบอกอาร์คิปปัสว่า “หือเฮียะท่านตึได้ฮับมอบหมายจากองค์พระผู้เป็นเจ้าหือแล้วเหย”

¹⁸ สุดตึยนี้ ข้าพเจ้าเปาโลเป็นคนเขียนกำอำลำนตึด้วยลายมือของตัวเก่า บ่ดีสิมว่าข้าพเจ้าติดคอกอยู่ ขอหือพระคุณของพระเจ้าจงมีแก่ตึานตังหลายตึเอะ

1 เรสะโลนิกา

ผู้เขียนจดหมายฉบับนี้คือเปาโล ท่านเขียนถึงผู้เชื่อในเมืองเรสะโลนิกา ท่านเขียนขึ้นประมาณปี ค.ศ. 50-51 นี้เป็นจดหมายฉบับแรกที่เปาโลเขียนเพื่อห้อม้าลั้งใจ

เปาโลบอก ห้อม้ากับคนในเมืองเรสะโลนิกาหลังจากที่ออกจากเมืองฟิลิปปี เรสะโลนิกาเป็นเมืองใหญ่กับสำคัญที่สุดในแคว้นมาซิโดเนีย ซึ่งอยู่ในอาณาจักรโรม สมัยนี้อยู่ประเทศกรีก เปาโลเคยบอกข่าวดีในที่อื่นๆ แต่ได้ฮับข่าวเกี่ยวกับคริสตจักรเรสะโลนิกาตอนที่ท่านกำลังอยู่ที่เมืองโครินธ์ แล้วเปาโลก็เขียนจดหมายฉบับนี้ขึ้นเพื่อห้อม้าลั้งใจหมู่เขา กับได้อธิบายเล็งบางสิ่งบางอย่างที่หมู่เขาเข้าใจผิด

เปาโลเขียนห้อม้าผู้เชื่อจาวเรสะโลนิกาที่คิดถึงเรื่องความฮักกับความหวังไขของเปาโลที่มีต่อหมู่เขาตั้งแต่ตอนที่ท่านได้บอกข่าวดีกับเขาจนถึงตอนที่ท่านเขียนจดหมายฉบับนี้ ท่านต้องออกจากเมืองเรสะโลนิกาทันที ย้อนว่าในเมืองมีก้านจลาจล (กิจก้าน 17:1-10) แต่ท่านยังหวังหมู่เขาอยู่ ท่านเตือนหมู่ผู้เชื่อห้อม้าให้จิวติอย่างบริสุทธิ์กับถูกต้องตามธรรม ท่านสอนว่าพระเยซูคริสตจะมาเป็นเทื่อที่สอง เปื่อจะมาสฮับหมู่ผู้เชื่อห้อม้าไปอยู่กับพระองค์ แต่จะมีใใฮ้อว่าจะเกิดขึ้นเมื่อใด ย้อนจาวอันผู้เชื่อต้องมีความเชื่อต่อไปอย่างมั่นคง กับให้จิวติอย่างดีพระเจ้าเปิงใจเปื่อหมู่เขาจะพร้อมที่จะได้อยู่กับพระเจ้า เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าบึกมา

คำทักทวย

1 จดหมายฉบับนี้จาวข้าพเจ้าเปาโล กับสิลวานัส † ตึงทิมอธี ขอแสดงความนับถือมา

เล็งป็นองของ *คริสตจักร* ในเมืองเรสะโลนิกา ซึ่งเป็นของพระเจ้า พระบิดาตึงพระเยซูคริสต ขอห้อม้าท่านตึงหลายได้ฮับพระคุณตึงสันติสุขเทื่อ

ความเชื่อกับแบบอย่างของจาวเรสะโลนิกา

2 หมู่เขาชอบพระคุณพระเจ้าสำหรับท่านตึงหลายอยู่ตลอด กับอธิษฐานเพื่อท่านตึงหลายเป็นประจ่า **3** เมื่อหมู่เขาอธิษฐานต่อพระเจ้าพระบิดาของเขาเพื่อหมู่ท่าน หมู่เขาคิดถึงก้านงานของหมู่ท่านที่เกิดจากความเชื่อ ตึงคิดถึงที่ท่านเต็มใจเยเยก้านหนักยอนความฮัก กับคิดถึงความอดทนของท่านที่เกิดจากความหวังไขในพระเยซูคริสตองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขา

4 ป็นองผู้เชื่อตึงหลาย ผู้ที่พระเจ้าฮัก หมู่เขาฮ้อม้าว่าพระเจ้าฮักท่านตึงหลาย แล้วเลือกท่านมาเป็นคนของพระองค์ **5** ยอนตอนตีหมู่เขาบ่า *ข่าวดี* มาบอกห้อม้าท่านตึงหลาย ก็บ่ให้มาฮ้อม้าฮ้อม้า แต่มาด้วยฤทธิ์อำนาจกับ *พระวิญญาณบริสุทธิ์* ตึงความมั่นใจแต่ๆ ท่านตึงหลายก็ฮ้อม้าแล้วว่าหมู่เขาให้จิวติจาวใจฟ่องตามก้านหมู่ท่าน เปื่อเป็นประโยชน์ต่อท่านตึงหลาย **6** ส่วนท่านตึงหลายก็ได้เอาจิวติของหมู่เขาตึงขององค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นแบบอย่าง แม้ท่านปะความตึงหลายนักก็ฮ้อม้าฮ้อม้าก้านนั้นด้วยความจันจันยอนดี ตึงมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ **7** ยอนจาวอันท่านตึงหลายจึงก้านเป็นแบบอย่างแก่ผู้เชื่อในแคว้นมาซิโดเนีย ตึงผู้เชื่อในแคว้นอากายาตวย **8** ยอนท่านตึงหลาย ถ้อยก้านของพระเจ้าจึงได้เล้าลือออกไปจากเมืองเรสะโลนิกา บ่ให้ก้านแคว้นมาซิโดเนียกับแคว้นอากายาแต่กัน แต่ได้เล้าลือไปแหวหลายๆ ที่ จันหมู่เขาบ่ต้องฮ้อม้าฮ้อม้าเกี่ยวกับความเชื่อของท่านแหมแล้ว **9** ยอนคนหมู่เขาบ่เล้าเรื่องตีท่านตึงฮ้อม้าฮ้อม้าขนาด ตึงฮ้อม้าเรื่องตีท่านตึงหลายบั้นหลังตีอุปเคารพบึกมาหาพระเจ้า เปื่อฮ้อม้าใจพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าเตียงแต่กับมีจิวติอยู่ **10** ตึงฮ้อม้าเล็งเรื่องท่านตึงหลายกองก้านบุตรของพระเจ้าจากสวรรค์ คือพระเยซูคริสตผู้ตีพระเจ้าได้โผดห้อม้าบึกเป็นขึ้นจากความต้าย ผู้จิวติห้อม้าฮ้อม้าจากใต้ฮ้อม้าจะมาบ่าหน้าบั้น

ก้านงานของเปาโลในเมืองเรสะโลนิกา

2 ป็นองผู้เชื่อตึงหลาย ท่านฮ้อม้าแล้วว่าหมู่เขาแหมแล้วหาท่านบั้นก็ ได้ผลดีจาดนัก **2** ท่านตึงหลายฮ้อม้าว่าหมู่เขาได้ฮับความตึงหลายลำบาก ตึงได้ฮับก้านดูแลในเมืองฟิลิปปีก่อนตีจะมาแหวเมืองเรสะโลนิกา แต่พระเจ้าจิวติห้อม้าหมู่เขาบ่ให้ก้านตีจะบอก *ข่าวดี* ของพระองค์ห้อม้าท่านตึงหลายฟัง แม้ว่ามีคนแหมนักต่อท่านเขา **3** ก้านบอกข่าวดีของเขาแก่ท่านตึงหลายบ่ได้เกิดจากก้านที่บ่ถูกต้อง ก้าวาเจตนาตีบ่บริสุทธิ์ ก้าวามีอบายใดๆ แอบแฝง **4** แต่พระเจ้าฮ้อม้าตีจะมอบก้านบอกข่าวดีไว้กับหมู่เขา เขาจึงบอกข่าวดีนั้นบ่ให้เปื่อใจของมนุษย์ แต่เปื่อเปื่อใจของพระเจ้าผู้กวดสอบจิวติใจเขา **5** ท่านตึงหลายก็ฮ้อม้าอยู่แล้ว กับพระเจ้าก็เปื่อพยานได้ว่า หมู่เขาบ่ได้ฮ้อม้าฮ้อม้าก้านใดๆ ก้าวาฮ้อม้าก้านใดๆ เปื่อจะได้เงินค้ำ **6** เขาบ่เซาะก้านก้อมโปบีนจากคนตึงหลาย บ่ว่าจากหมู่ท่าน ก้าวาจากคนอื่น

7 เล็งแม้ว่าหมู่เขาบ่ฮ้อม้าฮ้อม้าฮ้อม้าตีจะฮ้อม้าหมู่ท่านเยเยจาวอันได้ ในฮ้อม้าตีหมู่เขาเป็น *อัครทูต* ของ *พระคริสต* แต่ตอนตีฮ้อม้ากับท่านตึงหลาย หมู่เขาฮ้อม้าฮ้อม้าหมู่ท่านเหมือนแม่ตีเล็งดุลูกของเขา **8** หมู่เขาฮ้อม้าฮ้อม้าหมู่ท่านนิกขนาด เขาบ่ได้บ่นก้านข่าวดีของพระเจ้าห้อม้าท่านแต่กัน แต่เต็มใจห้อม้าแม่แต่จิวติของหมู่เขาแก่ท่านตวย ยอนหมู่ท่านเป็นคนตีเขาฮ้อม้า **9** ป็นองตึงหลายจ่าได้แน่นอนแล้วว่า ในตอนตีเขาบอกข่าวดีของพระเจ้าห้อม้าฮ้อม้าหมู่เขาเยเยก้านหนักมอกไต่ตามก้านท่าน หมู่เขาเยเยก้านวันค้ำคินฮ้อม้าฮ้อม้าฮ้อม้าหมู่ท่านฮ้อม้าคนเดียว **10** หมู่ท่านตึงพระเจ้าก็เปื่อพยานได้ว่า เขาเป็นคนตีเยเยตามใจพระเจ้า เป็นคนฮ้อม้าฮ้อม้า กับบ่มีตำหนิในหมู่ท่านตีเปื่อผู้เชื่อ **11** ท่านตึงหลายฮ้อม้าฮ้อม้า หมู่เขาได้ฟ้อกอยหมู่ท่านก้านเหมือนบ่ฟ้อกอยลูก **12** คือห้อม้าลั้งใจ ปลอดภัย กับฮ้อม้าฮ้อม้าหมู่ท่านให้จิวติเปื่อตีเปิงใจพระเจ้า ผู้ตีฮ้อม้าหมู่ท่านเข้ามาบั้นส่วนฮ้อม้าใน *แผ่นดินของพระเจ้า* กับความยิ่งใหญ่ของพระองค์

13 ก็มิเหตุผลแหมอย่างหนึ่งตีเยเยห้อม้าฮ้อม้าหมู่เขาชอบพระคุณพระเจ้าเปื่อประจ่า คือตอนตีท่านตึงหลายฮ้อม้าฮ้อม้าฮ้อม้าก้านของพระเจ้าตีได้ฮ้อม้าจากหมู่เขาบั้น ท่านบ่ได้ฮ้อม้าเขาเหมือนเป็นก้านของคน แต่ได้ฮ้อม้าเขาเป็นก้านของพระเจ้า ซึ่งเป็นจาวอันแต่ๆ ถ้อยก้านนี้ก้านลั้งเกิดผลในท่านตึงหลายตีเปื่อผู้เชื่อ **14** ป็นองตึงหลายเหตุตีเกิดขึ้นกับหมู่ท่านก็เกิดขึ้นกับผู้เชื่อของพระเจ้าใน *คริสตจักร* ตึงเปื่อของพระเยซูคริสตในแคว้นยูเดีย ตึงโดนค้ำจากป็นองจาวฮ้อม้าฮ้อม้าฮ้อม้าเหมือนกับตีคนจาดเดียวกับท่านเยเยต่อท่าน **15** ซึ่งเป็นหมู่ตีฆ่าพระเยซู องค์พระผู้เป็นเจ้า ตึงฆ่าหมู่ตีเปื่อ *ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า* ตึงไล่หมู่เขา

† *สิลวานัส กับ สิลาส เป็นคนเดียวกัน กิจก้าน 15:12,40; 18:5*

ออกมาจากเมืองต่างๆ ที่เขาเคยบอกข่าวดีถวาย หมู่เขาขัดใจพระเจ้า เป็นศัตรูต่อคนตึงหลาย ¹⁶ หมู่เขาขัดขวางบัพทือเขาบอกข่าวดีที่หมู่เขาคนต่างจำด ซึ่งเป้นตางตีหมู่หนี้นจะฮับความ รอดป็นบาปได้ข หมู่เขาเยียะจาอีก็เต็มความบาปนักขึ้นตึกๆ แล้วในที่สุดพระเจ้าจะลงโทษหมู่เขาอย่างแน่นอน

เปาโลไคไปแ่วหาจาวเรสโลนิกา

¹⁷ ปีน้องตึงหลาย ส่วนหมู่เขาเมื่อปัดจากหมู่ต่านไปเป็นหวางเป้นคาวนั้น ก็ห่างก้าตัว แต่ใจเ้าก็ตึงหาหมู่ต่านนักขนาด ก็เลยฮิคาตางตีจะไปแ่วหาต่านตึงหลายแหม ¹⁸ หมู่เขาไคมาแ่วหาต่าน ส่วนข้าพเจ้าเปาโลก็ฮิจะไปแ่วหาต่านวันแล้ววันเล่า แต่ *ชาต่าน* ก็ขัดขวางไว้ ¹⁹ เขาเยียะจาอัน ย่อนว่าต่านเยียะหื้อหมู่เขามีความหวัง มีความจันจมนินตี ตึงเยียะหื้อเขาหมู่มีใจตีจะฮับมงกุฏต่อหน้าพระเยซู องค์พระผู้เป้นเจ้า ย่อนงานเขาสำเร็จในหมู่ต่าน เมื่อพระองค์จะปิกมาแหม ²⁰ หมู่เขาหมู่มีใจกับจันจมนินตีในหมู่ต่านแต่ๆ

3 ในที่สุดหมู่เขาถึกนบ่ได้แล้ว ก็เลยตกลงตีจะอยู่ในเมืองเอเธนส์คนเดียวต่อไป ² แล้วส่งทิโมธีน้องของเฮามาแ่วหาต่านตึงหลาย เขาเป้นเปื่อนฮ่วมฮับใจพระเจ้าถวายกันนในก้านบอ *ข่าวดี* ของพระเยซูคริสต์ เ้าส่งเฮามาเปือจ้วยต่านตึงหลายหื้อมันคงในความเชื่อ กับหื้อก้าลึงใจหื้อต่านตึงหลายเชื่อวางใจพระเจ้าต่อไป ³ เปือจะบ่มีไฟในหมู่ต่านบ่มันคงในความเชื่อ ย่อนว่ามีก้าคำอยู่บ่าเดี่ยวนี ต่านตึงหลายฮื้ออยู่แล้ววหมู่เขาจะตึงปะก้านคำนั้น ⁴ เมื่อหมู่เขาอยู่ตวยต่านตึงหลาย เ้าก็ไคบอกต่านไว้ก่อนแล้วว่า ต่านกับเขาจะโดนคำ แล้วก็เป้นจาอันแต่ตีต่านฮื้ออยู่แล้ว ⁵ ย่อนจาอันข้าพเจ้าเลยอดใจตีไปบ่ได้ จึงไคส่งทิโมธีมาฟ้อความเชื่อของหมู่ต่านว่าเป้นจาใดกันฟ้อง กัว่า *ชาต่าน* จะล่อลวงต่านหื้อหลงไป แล้วตีหมู่เขาไคลุดสำหื้อเยียะก้านหนักไว้ั้นก็จะบ่มีประโยชน์

ก้ารายงานของทิโมธี

⁶ บ่าเดี่ยวนีทิโมธีปิกจากหมู่ต่านมาเล็งหมู่เขาแล้ว และได้นำข่าวดีมาบอกวว่าต่านตึงหลายยังตึงมันคงอยู่ในความเชื่อกับความฮักเหมือนเดิม เขาบอกแหมว่าเมื่อหมู่ต่านก็ตึงหาหมู่เขา หมู่ต่านก็ตีใจ ตึงไฟฝืนจะได้หันหน้าหมู่เขา เหมือนอย่างหมู่เขาไคหันหน้าหมู่ต่านเหมือนกัน ⁷ ย่อนจาอันปีน้องผู้เชื่อตึงหลาย บว่าเขามีความตึกยาก แต่หมู่เขาไคฮับก้าลึงใจจากต่านตึงหลาย ย่อนความเชื่อของต่านนั้นละ ⁸ เ้าก็ไคล่งอกโล่งใจตีฮื้อว่า ต่านยังมีความเชื่อมันคงในองค์พระผู้เป้นเจ้า

⁹ หมู่เขาจะชอบพระคุณพระเจ้าสำหรับหมู่ต่านจาใดตี หื้อสมกับความจันจมนินตีตีหมู่เขามีย่อนหมู่ต่าน เมื่ออยู่ต่อพระเจ้าของเขา ¹⁰ หมู่เขาอธิษฐานต่อพระเจ้าอย่างตึงใจวันค้ำคินฮ้อง ตึงจะได้หันหน้าหมู่ต่านแหม เปือเต็มแก่งสิ่งตียังขาดอยู่ในความเชื่อของต่านหื้อเต็มบริบูรณ์

¹¹ ขอหื้อพระเจ้าพระบิดาของหมู่เขาตึงพระเยซูคริสต์ของหมู่เขานำตางหมู่เฮามาแ่วหาต่านตึงหลายแหม ¹² ขอองค์พระผู้เป้นเจ้าจ้วยหื้อต่านตึงหลายฮักกัน กับฮักคนอื่นๆ นักขึ้น หื้อเหมือนตีหมู่เขาฮักต่านตึงหลาย ¹³ ย่อนจาอันเขาขอพระองค์เยียะหื้อจิตใจของต่านตึงหลายมันคง กับบริสุทธีบ่มีตำหนิใดๆ ต่อหน้าพระเจ้าพระบิดาของหมู่เขา เมื่อพระเยซูองค์พระผู้เป้นเจ้าของหมู่เขาจะปิกมาฟ่มกับหมู่ผู้บริสุทธีตึงหมดของพระองค์

จิตตีพระเจ้าเป็งใจ

4 สดตียานีปีน้องผู้เชื่อตึงหลาย เขาเคยสอนหื้อใจจิตจาใดเปือจะเป็นตีเป็งใจพระเจ้า ต่านก็ไคเยียะจาอันอยู่แล้ว ในฐานะตีเขาเป้นปีน้องกันนในพระเยซู ก็ฮ้อฮ้อนวอนว่า หื้อใจจิตจาอันต่อไปนักขึ้น ² ต่านตึงหลายฮื้อก้าสอนตีหมู่เขาไคบอกต่านตึงหลายในนามพระเยซู

องค์พระผู้เป้นเจ้าอยู่แล้วว ³ พระเจ้าไคหื้อต่านตึงหลายเป้นคนบริสุทธี กับเว็นจากก้านเยียะบาปตางเพศ ⁴ ักันก็ควรฮื้อวว่าจะควบคุมตัวเ้าไคได้จา † แล้วใจจิตตึงอย่างบริสุทธีอย่างมีเกียรติ ⁵ บ่ไคเยียะตามกิเลสตีหาเหมือนอย่าง *คนต่างจำด* ตึงฮื้อจิกพระเจ้า ⁶ ในเรื่องนีบตีเยียะบาปกว่าเยียะผิดตึงปีน้องโดยเป้นจูกับเมียเขา ย่อนว่าองค์พระผู้เป้นเจ้าจะลงโทษคนตีเยียะผิดจาอัน เหมือนอย่างตีหมู่เขาเคยบอกเคยเตื่อนต่านตึงหลายมาก่อนแล้ว ⁷ ย่อนว่าพระเจ้าบ่ไคฮื้อหมู่เขาหื้อเป้นคนลามก แต่หื้อเป้นคนตีใจจิตตึงอย่างบริสุทธี ⁸ คนไคบ่เอากฎระเบียบขื่อนี้ เขาบ่ไคบ่ยอมฮับก้านบัพทือเด้าอัน แต่บ่ยอมฮับพระเจ้าผู้มอบ *พระวิญญานบริสุทธี* หื้อกับต่านตวย

⁹ ส่วนเรื่องก้านฮักหมู่ปีน้องผู้เชื่อนี้ ข้าพเจ้าบ่จำเป็นตึงเขียนมาบอกต่านตึงหลายแหม ย่อนพระเจ้าสอนหมู่ต่านหื้อฮักกันอยู่แล้ว ¹⁰ ความจริงต่านตึงหลายก็ฮักหมู่ปีน้องผู้เชื่อไคไคแคว้นมาฮิโตเนียอยู่แล้ว แต่ปีน้องตึงหลาย หมู่เขาฮื้อบวอนต่านหื้อฮักหมู่เขานักขึ้นแหม ¹¹ จงตึงเป้าหมายไว้ว่าจะอยู่ตวยกันอย่างสงบสุข บ่ยุงกับเรื่องของคนอื่น กับหื้อเสียงจิตตีด้วยลำแข้งของตัวเ้าเหมือนตีหมู่เขาไคบอกไว้แล้ว ¹² ถ้าเยียะจาอีคนตียังบ่เชื่อจะนับถือจิตตีของต่าน กับต่านตึงหลายบ่ตึงเป็งไฟเลย

เมื่อพระเยซูปิกมา

¹³ ปีน้องตึงหลาย หมู่เขาไคหื้อหมู่ต่านฮื้อเรื่องเกี่ยวกับคนตีลวงหลับไปแล้ว วว่าจะมีจะฮักขึ้นกับคนหมู่หนี้นฟ้อง เปือต่านจะบ่เศร้ำเสียใจเหมือนคนอื่นตีบ่มีความหวัง ¹⁴ แต่หมู่เขาเชื่อวพระเจ้าตายแล้วกับเป้นขึ้นจากความตาย เยียะหื้อหมู่เขาเชื่อวว่า พระเจ้าจะฮับผู้เชื่อตีลวงหลับไปแล้วนั้นปีมากับพระเยซู

¹⁵ ตอนนีหมู่เขาจะบอกถ้อยก้าจากองค์พระผู้เป้นเจ้าหื้อหมู่ต่าน ก็คือวันตีพระเยซูจะปิกมา หมู่คนตีตายไปแล้วจะไปปะพระองค์ก่อนหมู่เขาตียังมีจิตอยู่ ¹⁶ คือว่าพระเยซูจะปิกมาจากสวรรค์ โดยมีก้าสั่งเ็นเสียงดังไปตวย มีเสียงของหัวหน้า *ทูตสวรรค์* ไปตวย กับมีเสียงเป้าแกของพระเจ้า แล้วหมู่คนตีเชื่อพระเยซูตีตายไปแล้วจะเป็นขึ้นมาก่อน ¹⁷ หลังจากนั้น พระเจ้าจะฮับหมู่เขาตียังอยู่ในโลกขึ้นไปในเมฆไปเข้ากับคนหมู่หนี้น แล้วไปปะพระเยซูบนตึงฟ้าอากาศ ก็จะได้อยู่ตวยพระองค์ตลอดไป ¹⁸ จาอันหื้อก้าลึงใจกันต่านถ้อยก้านีเตือะ

หื้อเทียมตัวไว้สำหรับวันปีมาก

5 ปีน้องผู้เชื่อตึงหลาย ส่วนวันเวลาตีเรื่องนีจะเกิดขึ้น บ่จำเป็นตึงเขียนมาบอกหื้อฮื้อ ² ย่อนว่าต่านตึงหลายฮื้ออยู่แล้วว *วันอันยิ่งใหญ่ขององค์พระผู้เป้นเจ้า* จะมาเหมือนขโมยตีมาในต้อนเมื่อคิน ³ เมื่อคนตึงหลายฮื้อกันวว่า “กู้อย่างสงบสุขปลอดภัยแล้ว” จู่ๆ ก้านทำลายก็จะเกิดขึ้นกับเขาบ่าเดี่ยวนั้นเลย เหมือนแม่มานเจ็บตึงจะเกิดลูก หมู่เขาจะหนีไปตึงใดก็ตีบ่ป็น

⁴ แต่ปีน้องตึงหลาย ต่านจะบ่ไคอยู่ในความมืด เมื่อนั้นนั้นมาแพวต่านก็จะบ่ตึงใจเหมือนขโมยมา ⁵ ย่อนว่าต่านตึงหลายเป้นของความเป็งแจ่ง เป้นของเมื่อวันตีฝีบเหมือนคนเยียะสิ่งตีดี เ้าตึงหลายบ่ไคเป้นของความมืด กาวาเป้นของเมื่อคินตีฝีบเหมือนคนเยียะสิ่งตีบ่ตีดี ⁶ ย่อนจาอันห้ามเ้าหลับอย่างคนอื่นตีฮื้อวว่าพระเยซูจะปิกมาแหม แต่หื้อเ้าเ้าหละวังตีตัว กับควบคุมตัวเ้าอยู่เสมอ ⁷ ย่อนคนหลับก็หลับเมื่อคิน บ่ฮื้อเนื้อฮื้อคิง คนกินเหล้าก็เ้าหล้าเมื่อคิน บ่ควบคุมตัวเ้า ⁸ แต่เ้าเป้นของเมื่อวันตีหื้อควบคุมตัวเ้าเน้อ โดยเ้าความเชื่อกับความฮักมาใส่เหมือนเป้นเกราะปองกันอกไว้ ตึงเ้าความหวังตีพระเจ้าจะจ้วยหื้อหมู่เขา *รอดป็นบาปได้ข* มาสุขหัวเหมือนเป้นหมวกเหล็ก ⁹ ย่อนว่าพระเจ้าบ่ไคเลือกหมู่เฮามาหลงได้ข แต่เลือกมาฮับความรอดป็นบาปได้ข ตึงผ่านตางพระเยซูคริสต์ของ

† เป้ไคได้แหมอย่างวว่า จะเขียนฮื้อตีจะบ่มีเมืออย่างถูกตึง คาวว่า เขียนฮื้อตีจะอยู่กับเมืออย่างถูกตึง

เฮา ¹⁰ ผู้ที่ตายเพื่อเฮา เพื่อเฮาจะอยู่กับพระองค์เมื่อพระองค์ปีกมา บ่ว่าเฮายังเป็นอยู่กว่าตายไปแล้ว ¹¹ ย้อนจาอินจงหือกำลังใจกัน จัวยกำลังใจกันและกัน เหมือนอย่างที่ดีานตั้งหลายกำลังเฮียะอยู่บ่าเดียวนี้

กำตักเดือนสุดต้าย

¹² ปีน้องตั้งหลาย หมู่เฮาวิงวอนขอหือตั้นเคารพนับถือหมู่คนที่หมั้นเฮียะกำนอับใจองค์พระผู้เป็นเจ้า ที่เป็นผู้นำที่ดีอนสติตามกำงหมู่ตั้น ¹³ หือเคารพนับถือกับอีกหมู่เขานักๆ ย้อนกำนอับหมู่เขาเฮียะนั้น กับหืออยู่ตวยกันอย่างสงบสุข ¹⁴ ปีน้องตั้งหลาย หมู่เฮาวิงวอนขอหือตั้นเฮียะในสิ่งต่อไปนี้ คือตักเดือนคนที่ขี้ค้ำนเฮียะกำน หือกำลังใจคนที่ขี้กัว จัวยคนตี้ออนใจ กับหือมีใจอดทนต่อคนตั้งหลาย ¹⁵ ห้ามไฟคนใดเฮียะกำนอ้ายตอบแทนกำนอ้าย แต่ตั้งใจเฮียะสิ่งที่ดีๆ อยู่เสมอต่อหมู่ของตั้นตึงคนอื่นตวย

¹⁶ หือมีใจจั้นบานอยู่เสมอ ¹⁷ หืออธิษฐานเป็นประจำ ¹⁸ หือขอพระคุณพระเจ้าสำหรับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกืออย่าง สิ่งหมู่นี้พระเจ้าไค้หือตั้นตั้งหลายเฮียะ ย้อนหมู่ตั้นเป็นน้ำนึ่งใจเดียวกันกับพระเยซูคริสต์

¹⁹ ห้ามดับไฟแห่ง *พระวิญญาณบริสุทธิ์*²⁰ ห้ามดูแควนกำทำนายนที่ป็น้องผู้เจืออือออกมา ²¹ แต่หือทดสอบกำทำนายนั้น เพื่อแนใจว่ากำนั้นมาจากพระเจ้า ถ้าเป็นแต่ก็หือยอมอับ ²² หือละเว้นจากสิ่งบ่ดีตั้งหลายจันเสีียง

²³ ขอพระเจ้าผู้ตีหือสันติสุข เฮียะหือตั้นตั้งหลายเป็นคนบริสุทธิ์สะอาดตั้งมวล ขอพระองค์อักษะวิญญานตึงจิตใจตึงตัวของตั้นไว้ หือหมดใสจากกำนต่ำหนีตีเถียน จันแพววันที่พระเยซูคริสต์ปีกมา ²⁴ พระเจ้าคือผู้ตีอือตั้นตั้งหลาย พระองค์จะเฮียะจาอืออย่างแนอน ย้อนว่าเป็นผู้สัตย์ซื่อ

²⁵ ปีน้องตั้งหลาย ขอตั้นอธิษฐานเพื่อหมู่เฮาตวยแป่อ ²⁶ หือจูบตีกตวยกันอย่างเป็นป็น้องผู้เจือ ²⁷ ข้าพเจ้าขอสิ่งตั้นตั้งหลายในนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าว่า หืออ่านจดหมายนี้หือป็น้องผู้เจือกือคนที่เห็นฟังตวยเน่อ

²⁸ ขอหือพระคุณของพระเยซูคริสต์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า จงมีแก่ตั้นตั้งหลายเถือะ *อาเมน*

† หมายถึง กำนปิดคั้นกำงานของ*พระวิญญาณบริสุทธิ์*

16 ขอหือองค์พระเยซูคริสต์ของเฮา ตึงพระเจ้าพระบิดาของเฮา ผู้ที่ฮักเฮา กับหือเฮามีกำลังใจตลอดไป ตึงมีความหวังที่มั่นคงโดยพระคุณของพระองค์ 17 เฮียะหือต้งมีกำลังใจกับมีแสงนักษั้น ตึงจะเฮียะกับอุ้งสิ่งดีก็้อย่าง

ขออธิษฐานเพื่อหมู่เฮาตวย

3 สุดต้ายนี้ขอป็นองผู้เจือต้งหลายอธิษฐานเพื่อหมู่เฮา หือถ้อยกำขององค์พระผู้เป็นเจ้าเล่าลือไปไคว่หมดเวยๆ ตึงได้ฮักเกียรติอย่างต้งต้งหือเกียรติมาแล้ว 2 ตึงหือหมู่เฮาป็นจากคนบ่ดี ย้อนว่าป็นใจผู้คนเจือถ้อยกำของพระเจ้า 3 แต่ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าสัตย์ซื่อ จะหือต้งต้งหลายมีแสงนักษั้น จะป้องกันต้งต้งป็นจากมารฮ้าย 4 เฮามีความมั่นใจจากองค์พระผู้เป็นเจ้าว่าต้งต้งกำลึงเฮียะตามกำสั่งสอนของเฮา ตึงจะเฮียะต่อไปแหลมตวย 5 ขอหือองค์พระผู้เป็นเจ้านำปาดต้งต้งหลาย หือฮือหือเข้าใจนักษั้นขึ้นไปแหลมในเรื่องความฮักของพระเจ้ากับความอดทนของพระเยซูคริสต์

หือหมั้นเฮียะกำน บ่ดีขี้ค้ำน

6 ป็นองผู้เจือต้งหลาย หมู่เฮาขอสั่งต้งในนามพระเยซูคริสต์ของเฮาว่า หือหือออกจากหมู่คนขี้ค้ำน ต้งได้เฮียะตามต้งหมู่เฮาสอน 7 ย้อนต้งต้งหลายก็ฮืออยู่แล้วว่า ควรจะเฮียะเหมือนหมู่เฮา เมื่อหมู่เฮาอยู่ตวยต้งต้งหลายนั้น หมู่เฮาบ่ขี้ค้ำนเลย 8 หมู่เฮาบ่กินอาหารบ่ด้ายๆ จากไฟสัคนเลย แต่หมู่เฮาหมั้นเฮียะกำนหนักตึงเมื่อวันเมื่อ

คั้น เป็บป็นการะกับไฟ 9 บ่ใจว่าหมู่เฮาบ่มีสิกร์ตึงจะฮักกำนเลียงดูจากต้งต้งหลาย แต่หมู่เฮาเฮียะกำนเป็บป็นแบบอย่างหือต้งต้งหลายเฮียะตวย 10 เมื่อหมู่เฮาอยู่ตวยต้งต้งหลาย เฮาสั่งไว้ว่า ถ้าไฟบ่เฮียะกำนก็ห้ามหือเขากัน 11 ย้อนได้ยินมาว่า มีบางคนในหมู่ต้งต้งต้งคนขี้ค้ำน บ่เฮียะกำนอะฮยัง เอากำนแ่วไปยุ่งเรื่องของจาวบ้านต้งต้งอื่น 12 หมู่เฮาขอสั่งกับต้งต้งคนหมู่ต้งต้งในนามพระเยซูคริสต์ว่า ใจจิวต้งต้งหือมีระเบียบแบบแผน กับเขาหากันเอาคนเดียว 13 ป็นองต้งต้งหลายห้ามฮือใจตึงจะเฮียะกำนดีใดๆ เลย

14 ถ้าไฟบ่เจือฟังกำสั่งสอนของหมู่เฮา ต้งจดหมายตีเขียนมาตีหือจ่าเอาไว้ กับห้ามคบกับเขา เป็บเขาจะฮือฮักผิดแล้วฮือตัวเก่า 15 แต่ห้ามฮือว่าเขาเป็นศัตร์ หือต้งต้งต้งต้งเหมือนเป็นป็นองผู้เจือกัน

กำป็นปอน

16 ขอหือองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ต้งหือสันติสุข โผดหือต้งต้งหลายมีสันติสุขในกุ้งกุ้งอย่างและกุ้งเวลา ขอหือองค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่ตวยต้งต้งต้งต้ง

17 สุดต้ายนี้ ข้าพเจ้าเปลาโลเขียนกำรำนานี้เป็นลายมือของตัวเอง โดยเขียนลงต้งจดหมายกุ้งบับจ่าฮือ เป็บคนต้งต้งหลายจะฮือว่าป็นจดหมายตีมาจากข้าพเจ้าแต่ๆ

18 ขอหือพระคุณของพระเยซูคริสต์ต้งองค์พระผู้เป็นเจ้าของเฮา จงมีแก่ต้งต้งต้งต้งต้งต้ง อาเมน

1 ทิโมธี

นี่เป็นจดหมายตีเปาโลเขียนถึงทิโมธี เปาโลถือว่าทิโมธีเป็นเหมือนลูกบ่าวในความเชื่อ กับเป็นเพื่อนร่วมงานในกำนบอ กทิโมธีติดตามเปาโลในกำนบเดียวต่างบอกข่าวดีเพื่อตีสองกับเพื่อตีสาม ในจดหมายฉบับนี้เปาโลฝากคำสอนไปกับทิโมธีเพื่อหื้อสอน กูตี จดหมายฉบับนี้ได้เขียนหื้อกำกทิโมธีแต่่าอัน แต่มีคำสอนสำคัญสำหรับคริสตจักรตีงหมด เปาโลเขียนจดหมายฉบับนี้ประมาณปี ค.ศ. 64

เปาโลเขียนจดหมายฉบับนี้ไปถึงทิโมธีตอนตีเดียวต่างไปแคว้นมาซีโดเนีย ตอนนั้นเปาโลออกเที่ยวต่างต่อไปแหมตีหนึ่งแต่ละทิโมธีไว้ในเมืองเอเฟซัสเพื่อจะฟ้อคอยคริสตจักรตีเห็น

ตอนนั้นมีคนเข้ามาสอนผิดตีคริสตจักรในเมืองเอเฟซัสเยะหื้อผู้เชื่อหลงทางไปกับคำสอนหมู่่นั้น เปาโลจึงเขียนถึงทิโมธีเพื่อจะสั่งหื้อต่อตำนคำสอนตีผิดหมู่่นั้น ตำนเน้นถึงความฮับผิดชอบของทิโมธี ตีจะสอนผู้เชื่อว่ากำนบอริชฐานเพื่อผู้นำในกูตีกูตีตำแหน่งเป็นสิ่งที่สำคัญ เปาโลสอนเรื่องระเบียบในกำนบมัสกำนบพระเจ้า กับสอนเกี่ยวกับคนตีจะเป็นผู้นำในคริสตจักรต้องมีคุณสมบัติจาใด

คำตีักตวาย

1 จดหมายฉบับนี้จักข้าพเจ้าเปาโลผู้เป็น *อัครทูต* ของพระเยซูคริสต์ ตามคำสั่งของพระเจ้าของเขาผู้เป็นผู้จ้วยหื้อ *รอดป็นบาปไต่ช* กับตำนคำสั่งของพระเยซูคริสต์ผู้หื้อเอาตีมีความหวัง ² ถึงทิโมธีลูกแต่่า ในความเชื่อ ขอหื้อตำนตีงหลายตีฮับพระคุณความเมตตำกรณาตีงสันตีสุข จากพระเจ้าพระบิดากับจากพระเยซูคริสต์ต้องค้พระผู้เป็นเจ้าของเขาตีเอะ

กำเตือนเรื่องคนสอนหลักคำสอนตีผิด

³ ข้าพเจ้าไค้หื้อตำนอยู่ตีเมืองเอเฟซัสต่อไป อย่างตีเกยวงวอน ตอนตีข้าพเจ้าเที่ยวต่างไปแคว้นมาซีโดเนีย ย้อนว่าในเมืองนั้นมีคนสอนเรื่องหลักคำสอนตีผิด ก็ขอตำนสั่งหื้อคนหมู่่นี้เลิกสอนเหยเย ⁴ กับบอกหมู่เขาว่าปตีสนไว้ตียายสายเจียตี่างๆ กับรายจ้อลำดับป้ออียแม่หมอนตียาวป้ออียจกอบ ย้อนว่าสิ่งหมู่นี้เหยเยหื้อผิดห้วกัน กับบ่จ้วยหื้อคนใจีจิวตีตามความเชื่อในพระเจ้าเลย ⁵ คำสั่งของข้าพเจ้านี้มีเป้าหมายเพื่อเหยเยหื้อผู้เชื่อตีงหลายฮักกัน เป็นผลจากใจบ่ริสุกรีตีงจิตสำนึกตีดี กับความเชื่ออย่างจริงใจ ⁶ แต่บางคนบ่สนใจตีงตีตามคำสอนนี้ หลงไปอ้อเรื่องบ่มีสาระแต่นเหยเย ⁷ หมู่เขาไค้ป่นครูสอน *บทบัญญัติ* ของโมเสส แต่ฮับแต่ตีงเรื่องตีสอน แม้ว่าจะสอนอย่างมันใจีก็ตำน

⁸ เขาตีงหลายก็จู้ว่าบทบัญญัตินั้นดี ถ้าใจีในตาตีงตีถูกต้อง ⁹ ค้อฮู้ว่าบทบัญญัตินั้นบ่มีไว้ใจีกับคนถูกต้องตำนธรรม แต่มีไว้ใจีกับคนตีชอบฝ่าฝืนกฎตีงคนตีต่อตำน คนตีบ่ยำเกรงพระเจ้ากับคนบาป คนบ่ตีกับคนตีบ่บ่บ่ตีพระเจ้า คนตีฆ่าป้อแม่ตีงคนตีฆ่าคนอื่นตาย ¹⁰ คนตีล่วงประเวณี คนตีฮ่วมเพศกับเพศตีงกัน คนตีขายคน คนขี้จู้คนตีเป็นพยานเทีจ กับคนตีเหยเยสะปะะขัดกับหลักคำสอนตีถูกต้อง ¹¹ หลักคำสอนนี้ตีงใน *ข่าวดี* ตีพระเจ้ามอบหื้อข้าพเจ้านำไปบอก เป็นข่าวดีตีมาจากพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ กับสมควรตีฮับกำนบมัสกำนบ

เปาโลขอคุณความเมตตำของพระเจ้า

¹² ข้าพเจ้าขอคุณพระคุณพระเยซูคริสต์ต้องค้พระผู้เป็นเจ้าของหมู่เขาตีหื้อข้าพเจ้ามีแวงเหยเยกำนบ ตีหับข้าพเจ้าเป็นคนซ้อสัตย์ กับแต่งตีงข้าพเจ้าเป็นผู้ฮับใจีพระองค์ ¹³ แม้ว่าจะก่อนข้าพเจ้าเคยฮับตีดีเกี่ยวกับพระองค์ ตีงเขาหาคำคนของพระองค์กับเป็นคนเหยเย แต่พระเจ้าก็ฮับเมตตำข้าพเจ้า ย้อนหันว่าข้าพเจ้ายังบ่ได้เชื่อพระเยซู กับบ่ฮู้เรื่องว่าสิ่งตีเหยเยไปนั้นบ่ดี ¹⁴ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาหื้อ

พระคุณแก่ข้าพเจ้านักขนาด ตีงโพดหื้อตีมีความเชื่อตีความฮักเหมือนพระเยซูคริสต์

¹⁵ คำฮู้นี้เชื่อตีได้ตีกูคนสมควรฮับไว้อย่างเต็มตีคือ พระเยซูคริสต์ตีได้เข้ามาในโลก เพื่อจ้วยคนบาปหื้อรอดป็นบาปไต่ช ¹⁶ แต่พระเจ้าเมตตำข้าพเจ้า เพื่อพระเยซูคริสต์ตีได้เหยเยหื้อหันว่าพระองค์คนขนาดหนักต่อคนบาปหนาตีสุดอย่างข้าพเจ้า เพื่อเป็นตัวอย่างหื้อกับคนตีจะฮับเชื่อพระองค์ แล้วมีจิวตีนิรันดร์ตลอดไป ¹⁷ พระเจ้าผู้เป็นกษัตริย์นิรันดร์ตีบ่มีวันตาย ผู้ตีฟ้อหันบ่ได้ ผู้เป็นพระเจ้าองค์เดียวขอเทีจต้องมีแก่พระเจ้าพระบิดาของเขาตลอดไป *อามน*

¹⁸ ลูกทิโมธีเหยเย สิ่งตีข้าพเจ้าบอกหื้อตำนเหยเย ก็เป็นไปตำนกำนบนำตีฮู้ถึงตำนตะก่อน หื้อใจีกำนบเหมือนเป็นอาวุธในกำนบต่อสูคนตีสอนหลักคำสอนตีผิด ¹⁹ หื้อฮู้ตีความเชื่อไว้หื้อตี กับฮักเขาจิวตีสำนึกตีดีไว้ ย้อนว่ามีบางคนเอาจิวตีสำนึกตีดีตีงว้างเหยเย เหยเยหื้อความเชื่อของเขาถูกทำลายเหมือนเหยเยแตก ²⁰ ในคนหมู่นี้มีสองคนค้อ ฮีเมเนอัสกับอเล็กซานเดอร์ ข้าพเจ้ายกหื้อ *ชาตำน* ไปแล้ว เพื่อหมู่เขาจะฮับบทเขียนสอนใจี ว่าบ่ควรหมิ่นประมาทพระเจ้าแหมต่อไป

กำแนะนำกำนบอริชฐานกับกำนบมัสกำนบ

2 ย้อนจาอันนักเหลือเรื่องตีงๆ ข้าพเจ้าก็ขอวงวอนหื้อตำนอริชฐาน อ้อนวอน ขอร้อง กับขอบคุณพระเจ้า หื้อเหยเยจาอีสำหรับกูคนเนอ ² ตีงกษัตริย์ตีงหลายกับผู้มีอำนาจกูคนตวยเหมือนกัน เพื่อหมู่เขาจะอยู่อย่างมีสันตีสุขกับสงบสุข มีจิวตีตียำเกรงพระเจ้ากับเป็นตีนำนบตี ³ เหยเยจาอีเป็นสิ่งที่ตีดี เป็นตีป้อใจีของพระเจ้าผู้จ้วยหื้อ *รอดป็นบาปไต่ช* ของเขา ⁴ ผู้ตีไค้หื้อกูคนรอดป็นบาปไต่ชกับฮู้จิวตีความจริง ⁵ ก็เป็นจาอัน ย้อนว่ามีพระเจ้าองค์เดียวแต่่าอัน กับมีคนตีงตีเป็นคนกำงหละหว่างพระเจ้ากับมนุษย์เพื่อหื้อคิดตีกัน คนนั้นค้อพระเยซูคริสต์ ⁶ ผู้ตีสะจิวตีเป็นกำไ้สำหรับกูคนหื้อป็นจากอำนาจของบาปกับความตาย เรื่องนี้เกิดขึ้นตำนเวลาตีพระเจ้ากำหนด เพื่อเป็นหลักฐานตียืนยันว่า พระเจ้าไค้จ้วยหื้อกูคนรอดป็นบาปไต่ช ⁷ ย้อนจาอีพระเจ้าตีงแต่งตีงข้าพเจ้าเป็น *อัครทูต* เพื่อไปบอกกับสอนเรื่องเกี่ยวกับความเชื่อตีความจริงหื้อ *คนต่างจั้ว* ข้าพเจ้าฮู้ฮู้บได้ขี้

⁸ เมื่อตำนตีงหลายมัสกำนบพระเจ้าตีโหนกตีตำน ข้าพเจ้าไค้หื้อป้อจายยกมืออริชฐาน [†] ด้วยใจบ่ริสุกรี บ่ไฮดในใจี ก้าวบ่เสีงกับไฟ ⁹ ส่วนแม่ญิงก็หื้อแต่งตีงป้อตี สุภาพเรียบร้อย ถูกกำลสะเทศะ บ่แบ่งผมหื้องามล้ำไปกว่าเอาคำ ก้าวไปข่มุค มาแต่งหยอง ก้าวบ่แงเสื่อผ้า

[†] *กำนบยกมือขึ้นอริชฐานเป็นวัฒนธรรมของจาวฮิวสมัยนั้น*

ราคาแพงเพื่อหื้อคนอื่นสนใจ¹⁰ แต่หื้อเฮียะสิ่งดีๆ จัวยคนอื่น ก็เปิงกับแม่หญิงที่อ้างตัวเฝ้าว่าเป็นคนนับถือพระเจ้า

11 เมื่อฟังคำสอน แม่หญิงควรจะเฮียนรู้้อย่างเจียบๆ กับยอมเจือฟังอย่างเต็มใจ¹² ข้าพเจ้าบ่ยอมหื้อแม่หญิงสั่งสอน กาวามีอำนาจเหนือป้อจาย แต่หื้อแม่หญิงฟังอย่างเจียบๆ¹³ ย้อนว่าพระเจ้าสร้างอาดัมก่อนแล้วสร้างเอวา¹⁴ กับคนตีถูกล่อลวงบ่ใจอาดัม แต่เป็นแม่หญิงตีถูก *ซาตาน* ล่อลวงจันเฮียะบาป¹⁵ จาใดก็ตามแม่หญิงจะรอดป็นบาปได้บ่ต่างก้านเกิดลูก ถ้ามันคงในความเจือ ความอึก ความบริสุทธิ์ กับใจจีวิตหื้อเหมาะสม

ลักษณะที่ดีของผู้ปกครอง คริสตจักร

3 คำจู้นี้เจือถือได้ คือว่าเมื่อไฟไค้เป็นผู้ปกครองฟ่อกอย คริสตจักร เขาก็ไค้เฮียะก้านตีมีเกียรติ² ผู้ปกครองนั้นจะต้องเป็นคนบ่มีดีดตี มีเมียคนเดียว ใจจีวิตอย่างปอดตี มีสติบงคับตัวได้ดี เป็นคนตีน่านับถือ มีน้ำใจอับแขก กับสอนคนอื่นได้³ บ่เป็นขี้เหล้า บ่เป็นคนชอบความรุนแรง แต่เป็นคนสุภาพอ่อนน้อม บ่ชอบผิดเถียงไฟกับบ่เป็นคนขี้โลกเงินคำ⁴ เขาต้องฟ่อกอยครอบครัวของตัวได้ดี กับอบรมหื้อลูกเต้าเจือฟังกับนับถือเขา⁵ ย้อนว่าคนใดบ่สามารถฟ่อกอยครอบครัวของตัวได้ คนนั้นก็จะฟ่อกอยคริสตจักรของพระเจ้าตึงบ่ได้⁶ คนนั้นบ่ควรเป็นคนอับเจือใหม่ กั้วว่าเขาจะหยิ่งแล้วจะถูกลงได้บ่แบบเดียวกับมาร⁷ เขาต้องเป็นคนตีมีจื่อเสียงดี เป็นตีนับถือของคนตีหลายตีอยู่นอกคริสตจักรตวย เปื่อเขาจะบ่ถูกกว่าได้ กับจะบ่ถูกแล้วของมารตีดีกั้ว

ลักษณะที่ดีของมคนายกในคริสตจักร

8 สำหรับมคนายกก็เหมือนกัน ต้องเป็นคนตีมีจื่อเสียงดี เป็นคนจู้ช้อจริงใจ บ่เมาเหล้า บ่เป็นคนขี้โลก⁹ ส่วนหลักความเจือตีพระเจ้าเปิดเผยหื้อจู้ จะต้องยึดมั่นด้วยจิตสำนึกตีบริสุทธิ์¹⁰ หื้อเอาคนหมู่ตีมาลองเฮียะก้านฟ่อกก่อน ถ้าหันว่าเขาบ่มีข้อตำหนิ ก็หื้อเขาอับใจได้¹¹ มคนายกตีเป็นแม่หญิง¹¹ ก็เหมือนกัน ต้องเป็นคนตีมีจื่อเสียงดี บ่ว่าฮ้ายใส่ความคนอื่น มีความปอดตีในก้านใจจีวิต เป็นคนช้อสัตย์ในเรื่องต่างๆ

12 มคนายกต้องมีเมียคนเดียว ต้องฟ่อกอยครอบครัวของตัวได้ดี¹³ ย้อนว่ามคนายกตีอับใจได้ดี คนตีหลายจะนับถือเขา เขาก็จะแบ่งปันความเจือของเขาเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์หื้อคนอื่นฟังได้อย่างป่กั้วไฟ

ความจริงเรื่องความเจือของเขา

14 เถิงแม้ว่าข้าพเจ้าหวังจะมาแ่อหาท่านเวยๆ นี้ก็ตาม ข้าพเจ้าก็ยังเขียนจดหมายตีหื้อท่านอยู่¹⁵ ก็เปื่อว่าถ้าข้าพเจ้ามาจ่า ท่านจะจู้ว่า จะใจจีวิตจาใดในครอบครัวของพระเจ้า คือคริสตจักรของพระองค์ผู้มีจีวิตอยู่ เขังก้าหลักคำสอนตีเป็นความจริงแต่ เหมือนฐานกับเสาทีเฮียะหื้อบ้านตั้งมั่นคง¹⁶ แม่นแล้ว ข้อล้าเล็กแห่งศาสนาของเขา ยิ่งใหญ่ คือว่า

พระเยซูคริสต์มาปากฎเป็นคน
แล้ว *พระวิญญาณบริสุทธิ์* แสดงหื้อหันว่าพระองค์เป็นตีป่อใจของพระเจ้า
กับหมู่ *ทูตสวรรค์* ได้หันพระองค์
แล้วคนตีหลายได้บอกเรื่องพระองค์หื้อแก่คนจู้จาดจู้
แล้วคนในโลกก็เจือพระองค์
กับพระเจ้าก็อับพระองค์ไปสวรรค์

ก้าตวยตีเรื่องคนจะละความเจือ

4 *พระวิญญาณบริสุทธิ์* จู้ไว้ชัดเจนว่า ต่อไปปายหน้าจะมีบางคนเลิกเจือ แล้วไปเจือวิญญาณตีขี้จู้ กับฟังคำสอนของหมู่ผู้เฮีย² คำสอนนี้มาจากหมู่คนหน้าช้อใจกิดขี้จู้ จิตสำนึกของหมู่เขาเสียไปเสียแล้ว เหมือนผิวหนังตีโดนเหล็กอ่อนตัดวันต่ายด้าน³ หมู่เขาสอนว่า ห้ามเอาผิวเอาเมียบกับห้ามกินของกินบางอย่าง แต่ๆ แล้วพระเจ้าแบ่งสิ่งหมู่ตีหื้อคนตีเจือกับจู้จักความจริงกันได้โดยชอบพระคุณพระเจ้า⁴ ย้อนว่าตึงหมดตีพระเจ้าแบ่งมานั้นดี หมู่เขาก็บ่ควรจะกิดว่าของกินบางอย่างบ่ดีกิน แต่กินได้โดยก้านชอบพระคุณ⁵ ย้อนว่าถ้อยคำของพระเจ้ากับ ก้าอธิษฐานเฮียะหื้อของนั้นบริสุทธิ์แล้ว

ผู้อับใจที่ดีของพระเยซูคริสต์

6 ถ้าท่านบอกเรื่องนี้หื้อบ่้องผู้เจือตึงหลายฟังแล้ว ท่านก็จะเป็นผู้อับใจที่ดีของพระเยซูคริสต์ เป็นผู้อับใจตีอับก้านเฟือกอบรมอยู่ โดยก้านใจถ้อยคำของหลักความเจือ กับหลักคำสอนตีดีตีท่านได้เฮียะตวยนั้น⁷ บ่ดีสนใจเรื่องเล่าตีบ่มีสาระกับนิยายสายเจียตีบ่เกี่ยวกับพระเจ้า แต่หื้อหมั่นเฟือกตัวเฝ้าหื้อมีจีวิตเป็นตีย้าเก่งพระเจ้า⁸ ก้านเฟือกตัวเปื่อสุขภาพมีประโยชน์อยู่ฟ่อง แต่ก้านเฟือกจิตวิญญาณเปื่อย้าเก่งพระเจ้ามีประโยชน์เต็มตีในจีวิตบ่าเต๋ยนี้ ตึงอนาคตตามตีพระเจ้าสัญญาไว้⁹ คำจู้นี้เจือถือได้ตีถูกคนสมควรอับเอาไว้¹⁰ ย้อนจ่าอันหมู่เขาจื่ออดทนเฮียะก้านหนัก ก็ย้อนว่าเขามีความหวังในพระเจ้าผู้มีจีวิตอยู่ ตีเป็นพระผู้จ้วยของคนตีหลายหื้อ *รอดป็นบาปได้* โดยเฉพาะคนตีเป็นผู้เจือ

11 หื้อสั่งกับสอนเรื่องหมู่ตีเนื่อ¹² บ่ตีหื้อไฟมาดูแควนด้านย้อนเป็นคนหมู่ แต่หื้อเป็นตัวอย่างตีดีแก่ผู้เจือตึงหลายในเรื่องก้านจู้ ก้านเฮียะตีดี ความอึก ความเจือ ตึงความบริสุทธิ์¹³ ขอหื้อท่านเอาใจใส่ในก้านอ่านพระคัมภีร์¹⁴ หื้อคนตีหลายฟัง กับในก้านเทศนาตึงก้านสอนตวยจันกว่าข้าพเจ้าจะมาหาท่าน¹⁴ หื้อใจของประธานตีพระเจ้าหื้อแก่ท่านผ่านก้าก้านาย เมื่อหมู่ผู้ปกครองวางมือบนหัวตึงตึงท่าน¹⁵ หื้อเฮียะหน้าตีหมู่ตีโดยเอาใจใส่หื้อดี เปื่อหื้อถูกคนได้จู้ได้หันความจ่าเรียกก้าวหน้าของท่าน¹⁶ หื้อละวังก้านใจจีวิตกับคำสอนของท่านหื้อดี หื้อเฮียะเรื่องตีข้าพเจ้าสั่งสอนไว้ต่อไปตึงๆ ย้อนว่าจะจ้วยหื้อท่านกับคนตีฟังท่านรอดป็นบาปได้

หน้าตีต่อคนอื่น

5 ห้ามว่าหื้อป้อจายอายุนักเหลือด้าน แต่หื้อเตื่อนโดยจู้ม่วนๆ เหมือนเป็นป้อ สำหรับป้อจายหมู่ๆ นั้นก็หื้อเฮียะกับเขาเหมือนเป็นน้อง² ส่วนแม่หญิงอายุนักเหลือด้านนั้น ก็หื้อเฮียะกับเป็นเหมือนเป็นแม่ แม่หญิงสาวๆ ก็หื้อเฮียะเหมือนเป็นน้องสาว ด้วยใจบริสุทธิ์³ หื้อเอาใจใส่หมู่แม่หม้ายตีบ่มีไฟฟ่อกอยหมู่เขา⁴ แต่ถ้าแม่หม้ายคนใดมีลูกกว่ามีหลาน ก็หื้อลูกหลานหมู่ตีเฮียนจู้ตีจะแสดงความย้าเก่งต่อพระเจ้า คือก้านฟ่อกอยครอบครัวของตัว เป็นก้านส้ายบุญคุณป้อแม่ตึงป้ออูยแม่อูย ย้อนว่าก้านเฮียะจ่าจันพระเจ้าเปิงใจ⁵ ส่วนแม่หม้ายตีอยู่คนเดียวบ่มีไฟฟ่อกอย เขาก็จะเปิงปาพระเจ้ากับอธิษฐานอ่อนวอนตึงเมื่อวันเมื่อคืนบ่ขาด⁶ แต่แม่หม้ายตีปล้อยตัวปล้อยใจชอบม่วนก็ถื่อว่าเขาต่ายแล้วตางจิตวิญญาณ แม้ว่าตัวยังมีจีวิตอยู่ก็ตาม⁷ หื้อเอาคำสั่งสอนหมู่ตีไปสอนหมู่เขา เปื่อจะมีไฟคนใดถูกตำหนิ ถ้าคนใดบ่ฟ่อกอยญาติบ่้องโดยเฉพาะคนในครอบครัวของตัวเฝ้า ก็ถื่อว่าเขาละข่วงความเจือเสียแล้ว ก็ฮ้ายเหลือคนตีบ่เจือ

9 สำหรับก้านขึ้นกะเมียนแม่หม้ายนั้น เขาต้องเป็นแม่หม้ายตีมีอายุหกสิบปีขึ้นไป กับเป็นคนตีเคยแต่งงานเตื่อเดียว¹⁰ เขาจะต้องมี

† 2:13 *ปฐก.* 2:7,21-22 †† เปื่อได้เหม้อย่างว้า “เมียของมคนายก”

‡ หมายถึง พันธสัญญาเก่า

จื่อเสียงดีในกำนเฮียะความดี เกยเอาใส่ใส่ฟ้อกอยลูกเต้า มีน้ำใจฮับ
แขก ถ่อมตัวฮับใจคนของพระเจ้า จ้วยเหลือคนตุ๊ก กับหมั้นเฮียะ
ความดีก็อย่าง

11 แต่ห้ามฮับขึ้นกะเบียนแม่หม้ายที่ยังสาว ย้อนถ้าเขาใส่ได้ฟัวใหม่
ก็จะบ่เอาใส่ใส่ฮับใจ *พระคริสต* แล้วไค่แต่งงานใหม่แหม 12 เขาคนนั้น
ก็จะถูกตัดสินว่าผิดก้ำสัญญาตีเกยเฮียะกับพระเจ้าตอนขึ้นกะเบียน
ว่า จะบ่แต่งงานแหมกับจะฮับใจพระเจ้าเต็มที 13 นอกจากนี้เขาจะกำย
เป็นคนขี้กำนเฮียะกำน เอากำาแแล้วเป็นคนปากบ่ดีกับชอบยุ่ง
เรื่องของคนอื่น อู้สิ่งตีบ่ควรจะอู้ 14 ย้อนจาอันข้าพเจ้าไค่หื้อแม่
หม้ายที่ยังสาวนั้นแต่งงานแหมใหม่ แล้วมีลูกมีเต้ากับฟ้อกอยบ้าน
ของตัว เป็บ่หื้อหมุ่ศึตรู้ใส่ฮับใจหมู่เขาได้ 15 ตีข้าพเจ้าอู้จื่อก็ย้อนว่า
มีแม่หม้ายสาวๆ บางคนหลงผิดตาย *ซาตัม* ไปแล้ว 16 ถ้าแม่ยังคน
ใดตีเป็นผู้เจือมีญาติพี่น้องเป็นแม่หม้าย ก็หื้อจ้วยเหลือฟ้อกอยญาติ
ตีเป็นแม่หม้ายนั้น เป็บ่จะบ่เป็นภาระของ *คริสตจักร* แล้วคริสตจักรก็
จะได้จ้วยเหลือแม่หม้ายตีตุ๊กยกแต่

17 ส่วนผู้ปกครองตีเป็นผู้นำตีดีนั้น สมควรฮับเกียรติตีตั้งกำตอ
แทนปอดตีตาย โดยเฉพาะคนตีเอาแต่เรื่องกำนเทศนากับกำนสั่งสอน
18 ย้อนว่าพระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า “บ่ตีเอาตะกร้อคอบปากจัวตีกำล้ง
นวดข้าวอยู่” กับ “คนใดเฮียะกำนก็เป็งได้ฮับกำจ้างตาย” 19 ถ้ามีไผ
มาฟ้องใส่ความผู้ปกครองคนนึ่งคนใด บ่ตีฟังเจือเตื่อจันกว่าจะมี
พยานสองสามคนมายืนยันข้อหานั้นก่อน 20 ถ้าผู้ปกครองคนใด
เฮียะบาป หื้ออ้องเขามาตีถ่มเตื่อหน้าคนตีหลายในคริสตจักร
เป็บ่คนอื่นจะเก่งกั้ว 21 ข้าพเจ้าสั่งกำนต่อหน้าพระเจ้า กับต่อพระเยซู
คริสตตีตั้งหมู่ *กุตสวรรค์* ตีพระองค์เลือกไว้ หื้ออ้องกำล้งสอนตีอู๋มา
แล้วนี้ไว้หื้อตี โดยบ่หันแก่หน้าไฟกับโดยบ่ลำเอียง

22 ห้ามฟ้องวางมือบนหัวเจิมไผเป็นผู้ปกครองเตื่อ ย้อนว่าถ้าเขา
เฮียะบ่ดี ก็เหมือนตำนมีส่วนฮ่วมในบาปของเขาตาย แต่หื้ออ้อง
ความบริสุทธิ์ตีตำนมีอยู่ไว้หื้อตี 23 บ่ตีกันกำน้ำบ่ตายอย่างเดียว แต่
หื้อกันเหล้าฮุ่นสั๊กน้อย เป็บ่จะจ้วยกระเพาะอาหารกับโรคตีเป็นอยู่
เจือๆ หื้อยังแควนขึ้น 24 บาปของบางคนหันงาย จะฮับกำนตัดสินลง
ได้ซแน้นอน แต่บาปของบางคนจะหันเมื่อลูน 25 ส่วนกำนตีก็เหมือนกัน
กำนตีของบางคนก็หันงาย กำนตีของบางคนก็ฮับหันเตื่อ แต่
จะฮ่อนไว้บ่ได้

6 ผู้เจือตีหลายตีเป็นขี้ข้าควรตีอ้อว่าเจ้านายของตัวเป็นคนตีเป็ง
จะได้ฮับความนับถ้ออย่างเต็มที เป็บ่ไผจะบ่ดูแควนนามของ
พระเจ้าตีกำสอนของหมู่เขาตาย 2 ส่วนหมู่ขี้ข้าตีมีเจ้านายเป็นผู้เจือ
ก็บ่ตีนับถ้อเจ้านายน้อยลง ย้อนว่าเป็นพี่น้องผู้เจือเหมือนกันแล้ว
แต่ควรจะฮับใจหมู่เจ้านายนักขึ้นแหม ย้อนว่าเจ้านายตีฮับประโยชน์
จากกำนฮับใจของหมู่ขี้ข้าตีเป็นผู้เจือตีขี้ข้าฮัก สิ่งตีข้าพเจ้าเขียนมา
แล้ว หื้อสั่งสอนกับจักจวนหื้อเฮียะตำน

กำสอนตีบ่ถูกตีอ้อกับความรวยตีแต่จริง

3 ถ้าคนใดสอนบ่เหมือนตีว่ามานี้ กับขัดแย้งถ้อยกำตีถูกตีอ้อของ
พระเยซูคริสตตีองค์พระผู้เป็นเจ้านายของเขา ตีกำสอนตีสมกับตาของ

†† เป็บ่ได้แหมอย่างว่า “ชื่อสัตย์ต่อฟัวตีตายไปแล้ว”

พระเจ้า 4 คนนั้นก็เป็นคนจ้องหลง เป็นคนบ่เข้าใจอ้อะฮักอย่าง เป็
คนชอบผิดเถียงกันในกำนตีความหมายของกำต่างๆ นักล้าไป
เฮียะหื้อเกิดกำนขอยกัน กำนผิดเถียงกัน กำนใส่ฮับกัน กำนบ่ไว้วาง
ใจกัน 5 กับกำนเถียงกันเป็นประจำในหมู่คนตีใจgramกับบั้นหลังตี
ความจริง เขาก็ตีว่ากำนยำเก่งพระเจ้าจะเฮียะหื้อเป็นคนรวย 6 แต่คน
ตียำเก่งพระเจ้ากับบ่อใจเข้าของตีมีอยู่แล้ว ก็ตีอ้อว่ามีคุณค่าอย่าง
ใหญ่หลวง 7 ย้อนตอนเกิดมาเขาบ่ได้เอาอ้อะฮักตีตั้งมาเลย ตอน
ตายเขาก็จะเอาอ้อะฮักตีตั้งไปตายบ่ได้เหมือนกัน 8 ถ้ามีของกันมี
เสื้อผ้าบ่งเต้าอ้อ เขาก็บ่จะบ่อใจแล้ว 9 ส่วนคนตีไครวยก็ถูกลองใจหื้อ
เฮียะบาป ผีขมเหมือนตีตั้งอ้อของความฮักในตาบ่หลวกตี
อันตราย เฮียะหื้อหล่มจ่มฉิบหายวายวอด 10 ย้อนว่ากำนฮักเงินกว่า
กำนเป็นเก้าหนึ่งของความบ่ดีก็อย่าง บางคนขี้โลกเงินค่าก็เล็กเจือ
ไปเสีย แล้วเฮียะหื้อตัวเองเป็บ่ตุ๊กขนาด

บางอย่างตีทิโมธีต้องกำ

11 แต่ตำนเป็นคนของพระเจ้า หื้อหม้อจ่าเรื่องขี้โลกนี้เหยบ่อ หื้อ
ตั้งเป้าหมายเป็นคนตีถูกตีอ้อตามธรรม เป็นคนยำเก่งพระเจ้า เป็
ผู้มีความเจือ ความฮัก ความอดทน กับความอ่อนน้อม 12 หื้อต่อสู
อย่างเต็มกำล้งเป็บ่อ้องอ้ออ้อความเจือไว้ แล้วฮับรางวัล คือชีวิต
นิรันดร์ตีพระเจ้าอ้องตำนมาฮับ ตอนตีตำนได้เป็บ่พยานตีตีในความ
เจือของตำน ต่อหน้าคนจำนวนนิก

13 ข้าพเจ้าขอสั่งตำนต่อหน้าพระเจ้าผู้ฮื้อชีวิตกับสิ่งตีงมวส กับต่อ
พระเยซูคริสตตีผู้ตีบอกเรื่องความจริงของพระองค์อ้องตำนไปอน
ก็อัส ปลาตีตีศาล 14 หื้อตำนเฮียะตำนกำล้งนี้หื้อตี โดยบ่มีตีตี จัน
พระเยซูคริสต องค์พระผู้เป็นเจ้านายของเฮาจะเป็บ่มาแหมเตื่อ 15 ซึ่งจะ
เกิดขึ้นตำนกำหนดเวลาของพระเจ้า ผู้สมควรจะฮับกำนมีสกำน ผู้
ครอบครององค์เดียว ผู้เป็นกษัตริย์เหนือกษัตริย์ตีหลาย ผู้เป็นเจ้า
เหนือเจ้าตีหลาย 16 ผู้ตีเดียวตีบ่มีวันตายกับอยู่ในความเป็งแจ่งตี
มนุษย์เข้ากำบ่ได้ ผู้ตีบ่มีมนุษย์คนใดตีเกยหันกว่าฟ้อกอบได้ ขอ
เกียรติกับฤทธิ์อำนาจจะมีแก่พระองค์ตลอดไป *อามน*

17 สำหรับคนรวยในโลกนี้ หื้อสั่งหมู่เขาว่าบ่ตีฮัก กาว่าฟากความ
หวังไว้กับทรัพย์สินบัตตีบ่แน่นอน แต่หื้อฟากความหวังไว้กับพระเจ้า
ผู้แบ่งปันสิ่งตีงมวสกับหื้อกับเขาอย่างเหลือฉิน เป็บ่หันแก่ความสุข
สบายของเขา 18 สั่งหมู่เขาว่าหื้อเฮียะความดีจันเป็นคนรวยความดี
รวยน้ำใจ กับฮู้จักกับคนอื่นอย่างเต็มใจตาย 19 เมื่อเฮียะจาอ้อแล้ว
ก็บ่ตีว่าเป็นกำนฮอมทรัพย์สินบัตตีไว้หื้อตีในสวรรค์ ซึ่งเป็
รากฐานตีมีนคงสำหรับอนาคต เป็บ่จะมีชีวิตตีแต่จริง

20 ทิโมธีเหย หื้อหละวังอ้องสิ่งตีพระเจ้าอ้องหมายตำนหื้อตี หลีก
หื้อห่างจากคนตีอู้เรื่องบ่มีสาระกับบ่เก่งกั้วพระเจ้า กับเถียงกัน
ในเรื่องตีเขาก็ตีว่าเป็บ่ “ความฮู้แต่” แต่บ่ใจ 21 บางคนยอมฮับ “ความ
ฮู้” นี้ จึงหลงจากความเจือตีแต่จริง

ขอหื้อพระคุณของพระเจ้าอยู่กับตำนตีหลายน่อ

2 ทิโมธี

เปาโลเป็นผู้เขียนจดหมายฉบับนี้ไปถึงทิโมธีเป็นฉบับที่สอง ตอนที่เปาโลติดคุกอยู่ในกรุงโรมประมาณปี ค.ศ. 66 เปาโลคิดว่า ท่านใ้จะตายแล้ว ก็เลยเขียนจดหมายลาหือทิโมธี ท่านหือกำลังใ้ทิโมธีหือมีความมั่นคงในความเชื่อที่ตึงสองคนมีส่วนร่วม ทิโมธีเป็นเหมือนลูกป่าในความเชื่อของท่าน ซึ่งตอนนั้นทิโมธียังอยู่ตีเมืองเอเฟซัสผ่อกอย ตีหั้น

เปาโลอ้อนวอนทิโมธีหือซ้อสัตย์กับมั่นคงกับ อย่างตีเปาโลเคยสอนไว้ ท่านอ้อนวอนทิโมธีหือยอมตีจะถูกคำเปื้อข่าวตี กับสอนคนอื่นๆ เรื่องข่าวตีตีแต่จริง เปื้อผู้เชื่อจะตีสอนต่อๆ กันไปในคริสตจักร ในจดหมายฉบับนี้เปาโลสอนว่า พระคัมภีร์กูตี่อนพระเจ้าดลหือเขียน ป้ใ้เป็นกำสอนจากคนป่ตาย พระคัมภีร์เป็นประโยชน์ในกำสอนความจริงกับกำอบรมคนหือจิวิวัตตีถูกตีต้องตำธรรม

คำตีทวาย

1 จดหมายฉบับนี้จากข้าพเจ้าเปาโลผู้เป็น *อัครทูต* ของพระเยซูคริสต์ ตำความต้องกำนของพระเจ้า พระองค์ใ้ข้าพเจ้าไปบอกคนตังหลายเกี่ยวกับจิวัตตีรับนรีนรีตีพระเจ้าสัญญาว่าจะหือ โดยเป็นอันนึ่งอันเดียวกันกับพระเยซูคริสต์

2 เลิงลูกทิโมธีตีข้าพเจ้าอ๊ก ขอหือท่านได้ฮับพระคุณ ความเมตตำกรุณาตีงสันติสุข จากพระเจ้าพระบิดาของเฮากับจากพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าตีเอื้อ

กำนขอบคุณพระเจ้ากับกำนหือกำลังใ้

3 ข้าพเจ้าขอพระคุณกับอธิษฐานเผื้อท่านตีงเมื่อวันเมื่อคืนป่เคยขาดต่อพระเจ้า ผู้ตีข้าพเจ้าฮับใ้ตีด้วยจิตสำนึกตีบริสุทธ์ เหมือนปืออู๊ญแม่หม่อนตังหลายของข้าพเจ้าฮับใ้พระเจ้าองค์ **4** เมื่อกิดเลิงน้ำตำไหลของท่านเมื่อจากกัน เยียะหือข้าพเจ้าใ้ไปปะตำนนักขึ้น จะเยียะหือข้าพเจ้าจันจมนตีเป็นตีสุด **5** ข้าพเจ้ายังจำได้เลิงความเชื่อตีจริงใ้ตีแท้ๆ ของท่าน เป็นความเชื่อตีโลอิสแม่อู๊ญกับยูนิสแม่ของตำนมีมาก่อน ข้าพเจ้าเชื่อว่ำบ่าเดียวนี้ตำนก็มีความเชื่อจาจันตวย **6** ย้อนจาอี่ขอตี่อนหือพันฟูของประกานตีพระเจ้าหือ ตอนที่ข้าพเจ้าวางมือบนหัวตำนนั้น **7** ย้อนว่ำพระเจ้าบ่ได้หือเฮามีจิตใ้ตีขี้กัว แต่หือมีจิตใ้ตีตีเข้มแข็ง มีความฮักกับกำนบักกับตนเอง

8 ก็เลยบ่ตีอวยตีจะบอกคนตังหลายเกี่ยวกับเรื่องขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเฮา กว่ำอวยในตีข้าพเจ้าตีเป็นนักได้ชุกชุกคอกย้อนฮับใ้พระเจ้าองค์ แต่หือเป็งฤทธิ์ของพระเจ้า แล้วยอมทนตูกตีตวยกับกับข้าพเจ้า เปื้อ *ข่าวตี* นั้นตีกว่า **9** พระเจ้าได้จ้วยหือเฮา *รอดป็นบาปได้ช* กับฮ้องเฮาหือมีจิวัตตีบริสุทธ์ ป้ใ้ตีเฮาเยียะ แต่เป็นตำมแผนกำนกับพระคุณของพระเจ้า พระคุณนี้พระเจ้าหือเฮาผ่านตางพระเยซูคริสต์ ตังแต่เก้าแห่งมาแล้ว **10** บ่าเดียวนี้พระเจ้าเปิดเผยหือหันพระคุณนี้แล้ว โดยกำนมาของพระเยซูคริสต์ตีพระผู้จ้วยหือรอดป็นบาปได้ชของเฮา ผู้ตีทำลายอำนาจของความต่าย แล้วหือเฮาได้หันจิวัตตีบ่มีวันต่ายผ่านตางข่าวตี **11** ข้าพเจ้าได้ฮับแต่งตีงหือเป็นผู้บอกข่าวตีนี้ เป็นอัครทูต กับเป็นครู **12** ย้อนจาอี่ข้าพเจ้าจันฮับความตูกกรรมานอย่างตีเป็นอู๊ญตี แต่ข้าพเจ้าก็บ่อวย ย้อนข้าพเจ้าอู้จกผู้ตีข้าพเจ้าเชื่อวางใ้กับมันใ้ว่ำพระองค์สามารถฮักษาส่งตีข้าพเจ้ามอบหือพระองค์ จันกว่ำวันสุดท้ายมาแพว

13 หือยัดถือกำสอนตีถูกตีงตำนเขียนจากข้าพเจ้านีเป็นแบบอย่าง กับหือมั่นคงในความเชื่อตีงความฮักตีเฮามีย้อนเป็นน้ำนึ่งใ้ตีเดียวกันกับพระเยซูคริสต์ **14** หือฮักษาส่งตีตีพระเจ้ามอบไว้หือตำน โดยฮับกำนจ้วยเหลือจาก *พระวิญญูณบริสุทธ์* ตีอยู่ตวยเฮาตังหลาย

15 ตำนก็อู้ว่ำคนตังหลายในแคว้นเอเซียหนีละข้าพเจ้าไปหมด รวมตีงไฟเลิสกับเฮอร์โมเกเนสสองคนตีตวย

16 ขอหือองค์พระผู้เป็นเจ้าเมตตำตำต่อครอบครัวของโอเนสสิฟรัส ตวยตีเอื้อ ย้อนว่ำเฮาเยียะหือข้าพเจ้าจันใ้เป็นประจำ กับบ่อวยตีข้าพเจ้าติดคอกอยู่จาอี่ **17** ตอนที่เขามาแพวกกรุงโรม เขาก็ยังฮุดสำหือตวยเฮาหาข้าพเจ้าจันปะ **18** ตำนก็อู้ตีอยู่แล้วว่ำ ตอนที่ข้าพเจ้าอยู่ตีเมืองเอเฟซัสนั้น เขาจ้วยข้าพเจ้านักขนาด ขององค์พระผู้เป็นเจ้าโผดเมตตำแก่เขาในวันสุดท้ายตีง

ทหารผู้ซ้อสัตย์ของพระเยซูคริสต์

2 ส่วนลูกทิโมธีเคย จงเข้มแข็งโดยพระคุณตีมาจากกำนเป็นน้ำนึ่งใ้ตีเดียวกันกับพระเยซูคริสต์ **2** หือนำกำสอนตางๆ ตีข้าพเจ้าได้สอนต่อหน้าคนตังหลายตีเป็นพยานนั้น ไปสอนคนตีเชื่อถือได้ ตีสามารถสอนคนอื่นต่อได้

3 หือฮ้อมตูกฮ้อมตวยกับกับหมู่เฮา เหมือนเป็นทหารตีดีของพระเยซูคริสต์ **4** บ่มีไฟตีมาเป็นทหารแล้ว จะยุงเรื่องตีงบ้าน ย้อนว่ำเขาใ้เยียะหือผู้บักบับบักชูปอใ้ **5** นักกีฬาตีเขาแข่งก็จะต้องแข่งตำมกฎกติกา จิงจะตีฮับรางวัลเมื่อมีชัย **6** จาวานตีเยียะกำนหนักสมควรได้ฮับพิชผลก่อนเป็น **7** กิดผ่อเรื่องตีข้าพเจ้าอู้กับตำนหือตี ย้อนองค์พระผู้เป็นเจ้าจะจ้วยหือตำนเขาใ้ตีเรื่องตีงหมดตี

8 กิดเลิงเรื่องพระเยซูคริสต์ ผู้ตีพระเจ้าเยียะหือเป็นขึ้นจากความต่าย กับเป็นลูกหลานเชื้อสายกษัตริย์ดาวิด ตำม *ข่าวตี* ตีข้าพเจ้าบอกนั้น **9** ย้อนบอกข่าวตีนี้ ข้าพเจ้าจิงทนตูกอยู่บ่าเดียวนี้ เลิงกับเขาเอาเอือกเหล็กมาล่ำมเหมือนเป็นโจร แต่ว่ำถ้อยคำของพระเจ้านั้น จะเอาเอือกเหล็กมาล่ำมไว้ก็บ่ได้ **10** ข้าพเจ้าจิงยอมทนตูกคู้้อย่าง เปื้อหันแก่คนตีพระเจ้าได้เลือกไว้แล้ว หมู่เขาจะตีฮับความ *รอดป็นบาปได้ช* ผ่านตางพระเยซูคริสต์ กับตีฮับเกียรติอันยิ่งใหญ่ตีคองอยู่ตลอดไปตวย

11 กำอู๊นตีเชื่อถือได้ คือถ้าเฮาต่ายกับพระองค์ เขาก็มีจิวัตอยู่กับพระองค์

12 ถ้าเฮากทนตูกตวย เขาก็จะตีได้ปกครองฮ้อมกับพระองค์ ถ้าเฮาบ่ยอมฮับพระองค์ พระองค์ก็จะบ่ยอมฮับเฮาเหมือนกัน

13 ถ้าเฮาบ่ซ้อสัตย์ พระองค์ก็ยั้งซ้อสัตย์อยู่

ย้อนว่ำพระองค์จะบ่ขัดแย้งตีงพระองค์เอง

คนเยียะกำนตีพระเจ้าปอใ้

14 เตือนเขาตังหลายหือหมั้นกิดเรื่องหมู่ตี กับเน้นหมู่เขาต่อพระเจ้าว่ำ ห้ามเลิงกันในเรื่องความหมายของกำ มันบ่มีประโยชน์ แต่จะเยียะหือคนตีได้ฟังหล่มจ่มไปตูก **15** หือพยายามอย่างตีงตีเยียะหือพระเจ้าปอใ้ตำน เป็นคนงานตีบ่มีอะฮึงตีงอวย กับเป็น

ทิตัส

เปาโลเขียนจดหมายฉบับนี้ถึงทิตัสประมาณปี ค.ศ. 65 ตอนที่เปาโลอยู่ในเมืองนิโคปุรีในประเทศกรีซ ทิตัสเป็นชาวกรีก เป็นคนที่ช่วยเปาโลบอก หื้อคนที่อยู่ในเมืองโครินธ์ ต่อมาเขาได้เที่ยวต่างไปกับเปาโลถึงเกาะครีต กับเปาโลขอหื้อเขาอยู่ดี หั้นต่อไปเปาโลจะได้ช่วยหมู่ผู้เชื่อที่หั้น เปาโลถือว่าทิตัสเป็นลูกบ่าวในความเชื่อแต่ๆ ตอนที่ทิตัสได้ฮับจดหมายจากเปาโล เขายังอยู่ดีเกาะครีต เชิงอยู่ต่างใต้แผ่นดินใหญ่ของประเทศกรีซ

เปาโลเตือนทิตัสเรื่องกำนสอนผิด กับบอกหื้อต่อต้านผู้ต้อนผิด ครูสอนผิดหมู่นี้ได้สอนว่า ผู้เชื่อต้องเยียะตามกฎเกณฑ์ต่างๆ เพื่อจะได้ฮับ ความ แต่เปาโลบอกว่ากฎเกณฑ์หมู่นี้ก็ขัดแย้งกับข่าวดีที่แท้จริง เปาโลสอนเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้นำคริสตจักรต้องเป็นจาด กับต้อนยัง สอนหื้อผู้เชื่อฮู้ว่า ควรฮู้กับควรเยียะตัวต่อผู้นำรัฐบาลกับคนตีบใช้ผู้เชื่ออย่างใดดี

คำตีความ

1 จดหมายฉบับนี้จากข้าพเจ้าเปาโล ผู้ฮับใจของพระเจ้า ผู้เป็น *อัครทูต* ของพระเยซูคริสต์ เพื่อจួយคนตีพระเจ้าเลือกไว้หื้อมี ความเชื่อที่ซัน กับจួយหื้อเข้าใจความจริงในต่างของพระเจ้า

2 ซึ่งความจริงนี้เยียะหื้อหมู่เขามีความมั่นใจจะฮับชีวิตนิรันดร์ ตี พระเจ้าผู้เปกยจุสัญญาไว้ก่อนสร้างโลกมาแล้วว่าจะหื้อ **3** กับเมื่อถึง เวลาตีพระเจ้าผู้จួយหื้อ *รอดป็นบาปได้* ของเขาทำหนดไว้ พระองค์ ก็เปิดเผยถ้อยคำนี้แล้ว โดยสั่งหื้อข้าพเจ้าไปบอกหื้อคนอื่นฮู้

4 ถึง ทิตัส ลูกแต่ๆ ในความเชื่ออันเดียวกัน ขอหื้อต้อนตั้งหลายได้ ฮับพระคุณตั้งสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดา ตั้งพระเยซูคริสต์ผู้จួយ หื้อรอดป็นบาปได้ของพระเจ้า

พันธกิจของทิตัสบนเกาะครีต

5 ตีข้าพเจ้าละต้อนไว้ดีเกาะครีตนั้น ก็เพื่อหื้อต้อนเยียะกำนตียังบ แล้วหื้อแล้วเหยีย กับหื้อตั้งผู้ปกครองในเมืองต่างๆ ตีมี *คริสตจักร* ตามตีข้าพเจ้าสั่งย้าต้อนไว้แล้ว **6** ผู้ปกครองนั้นจะต้องบมีดีดี มีเมีย คนเดียว มีลูกตีเชื่อพระเยซูคริสต์ บมีไฟว่าเป็นคนฮ้ายกับหลังบ ใจอพงไฟ **7** ย้อนว่าผู้ปกครองคริสตจักรเป็นผู้ตีฮับมอบงานของ พระเจ้า จะต้องบมีดีดีในจิต บเหยียจ้องหอง บมีใจดี บเป็นขี้เหล้า บ เป็นคนขี้หึง บเขาสตางค์โดยกำนโกง **8** แต่ผู้ปกครองนั้นจะ ต้องบมีใจชอบฮับแขก ฮักความดี คบคุมตัวเองได้ดี มีวินัย บริสุทธ์กับยุติธรรม **9** เขาจะต้องเป็นคนตีฮึดมั่นในกำสอนเรื่องพระ เยชู ตามตีเขียนฮ้อมมา เพื่อสามารถใจหลักกำสอนตีถูกต้องไปหื้อ กำล้งใจคนอื่นได้ กับจี้แจ้งหื้อกับคนตีต้อนกำสอนนั้น

10 ข้าพเจ้าฮู้เรื่องนี้ ย้อนว่ามีคนจำนวนนักตีหลังบยอมใจอพง ฮู้กำ เรื่องบมีสาระกับจุล่าย คนหมู่นี้ส่วนนักจะเป็นจาวยิวตีมาฮับเรื่องพระ เยชูแต่ฮึดยืนยันว่าต้องเข้า *พิธีสุหนัต*¹¹ จะต้องเยียะหื้อคนหมู่นี้ฮ้างปาก เหยีย ย้อนว่าหมู่เขาเยียะหื้อหลายครอบครัวหลงจากความจริงโดยกำ นสอนตีบครัดสอนเพื่อเงินค่ากำแก้ว **12** ตะก่อนมีผู้ตวยตีจาว เกาะครีตคนหนึ่ง เหยียฮู้ไว้ว่า “จาวครีตกับคนเป็นคชิว เป็นเหมือนสัตว์ ฮ้าย เป็นคนขี้ค่าน กับเป็นคนขี้กละ” **13** แล้วเขาหมู่นี้ก็เป็นอย่างตีฮู้ มานี้แต่ๆ ต้อนจึงต้องว่าหื้อหมู่เขาฮ้างๆ เพื่อหมู่เขาจะมีความเชื่อตี ถูกต้อง **14** กับจะบไปสนใจนิยายของจาวยิวกับกฎข้อบังคับต่างๆ ของคนตีบยอมฮับความจริง **15** คนตีใจบริสุทธ์ ของหมู่อย่างก็บริสุทธ์ สำหับเขา ส่วนคนตีมีมลทินกับบเจือกับบมีจะฮยังบริสุทธ์สำหับเขา สักอย่าง ย้อนว่ากำกิดกับจิตสำนึกของเขาก็มีมลทินไปหมดแล้ว ย้อนว่าจิดใจกับจิตสำนึกของหมู่เขาก็เสื่อมทรามไปหมดแล้ว **16** คน หมู่นี้ฮ้างว่าฮู้จักพระเจ้าดี แต่สิ่งตีหมู่เขาเยียะแสดงว่า แต่ๆ แล้ว บฮู้

จักพระเจ้าเลย คนหมู่นี้บมีใจจะ บเจืออพงไฟ บเปิงตีจะเยียะความดีจะ ฮยังสักอย่าง

กำสอนตีเป็นประโยชน์

2 ส่วนต้อนทิตัส ต้องสอนเรื่องตีเข้ากันกับหลักกำสอนตี ถูกต้อง **2** สอนคนเต่าป้อจายหื้อมีความปอดดีในกำนใจชีวิต ติง เป็นคนตีนำบถือ มีสติบังคับตัวเก่าได้ดี ติงเป็นคนตีเข้มแข็งใน ความเชื่อ มั่นคงในความฮัก กับมีความอดทน

3 ส่วนคนเต่าแม่ญิงก็เหมือนกัน สอนหมู่เขาหื้อมีจิตตีเคารพย้า เก่งพระเจ้า บตีไปฮู้ใส่ฮ้ายคนอื่นกว่าเป็นขี้เหล้า แต่หื้อเป็นคนตีสอน ในสิ่งตีๆ **4** เพื่อจะเฟ็กรอบแม่ญิงสาวหื้อฮักลูกฮักพัว **5** เป็นคนมี สติบังคับตัวเก่าได้ดี กับเป็นคนบริสุทธ์ เป็นแม่บ้านแม่ฮื่อนตีดี มี ความเมตตากับยอมพังกำพัว เพื่อจะบป้องกันบหื้อคนอื่นๆ ว่าถ้อยกำ ของพระเจ้าในต่างตีบตี

6 ในกำนองเดียวกัน หื้อฮ้อนวอนป้อจายหมู่ๆ มีสติบังคับตัวเอง ได้ดี **7** ในสิ่งตีๆอย่างต้อนต้องเยียะตีเป็นตัวอย่างต่อหมู่เขา เมื่อต้อน สอน หื้อสอนอย่างฮื่อสัตย์กับเอาแต่ใจเอา **8** กับหื้อตามหลักกำสอน ตีถูกต้อง เพื่อจะบมีไฟตำหนิติได้ ส่วนคนตีขัดขวางต้อนก็จะจายฮาย หน้า ย้อนว่าหมู่เขาบฮู้จะเอาจะฮยังมาว่าหื้อหมู่เขาตี

9 สอนหมู่ขี้ฮ้างยอมพังเจ้านายของต้อนฮู้เรื่อง กับเยียะหื้อเจ้านาย ปอใจ บตีเสียงเป็น **10** กับห้ามลักเข้าของ แต่แสดงหื้อเจ้านายหันว่า เขาไว้ใจได้ เพื่อว่าสิ่งตีหมู่เขาเยียะจะเยียะหื้อกำสอนของพระเจ้าพระ ผู้จួយหื้อ *รอดป็นบาปได้* ของเขา เป็นตีนำแหล้อมใสศรัทธา

11 ตีข้าพเจ้าฮู้จาวก็ฮ้อนว่าพระเจ้าเปิดเผยพระคุณของพระองค์ เพื่อจួយคนตั้งหลายหื้อรอดป็นบาปได้ **12** โดยพระคุณตีพระเจ้า สอนหื้อเขาเลิกใจชีวิตตีบับถือพระเจ้า กับตัดกิเลสตีณหาของโลกนี้ เหยีย แล้วสอนหื้อเขาเป็นคนมีสติบังคับตัวเก่าได้ เป็นคนยุติธรรม กับ เป็นคนตีฮ้างพระเจ้าในยุคนี **13** เขาควรเยียะจาวตีในต้อนตีฮารอ ความหวังอันนำฮันตี ความหวังนี้คือกำนปากกฎของรัศมีของพระเจ้า ผู้ฮ้างใหญ่กับพระเจ้าผู้จួយหื้อรอดป็นบาปได้ของพระเจ้า คือพระเยซูคริสต์ **14** พระองค์ตายเพื่อเขา เพื่อใส่เขาหื้อป็นอำนาจบาปตั้งหมดตีเสียง กับเพื่อเยียะหื้อเขาบริสุทธ์ แล้วจะได้เป็นคนของพระเจ้าตีเอาแต่ใจ ว่าในกำนเยียะความดี

15 ย้อนจาวฮ้อนสอนสิ่งหมู่ตี ติงกระตุ้นผู้เชื่อตีหั้นหื้อเยียะตวย กับว่าหื้อคนตีบเยียะ ต้อนมีสิทธิอำนาจเต็มตีจะเยียะจาวตี บตีหื้อไฟดู แควนเขาได้บ่อ

กำนใจชีวิตที่ถูกต้อง

3 หื่อเตื้อนผู้เจื้อตังหลายยอมฮับกับเจื้อฟิงผู้มีอำนาจกับผู้ปกครองบ้านเมือง เตื้อนหื่อพร้อมเยี่ยะความดีทืออย่างอยู่ตลอด ² กับบอกหมู่เข่าว่าห้ามใส่ฮ้ายคนอื่น แต่หื่ออยู่อย่างสงบสุขแป็งใจหากคนอื่นกับอ่อนน้อมต่อทือคน

³ เมื่อตะก่อนเฮาก็เคยเป็นคนบ่หลวงก บ่เจื้อฟิง กับหลงผิด ตกเป็นขี้ข้าของตั้มหากกับกำน่ม่วนเงินสันเล้า จีวิตมีกำเรื่องขอยกั้น ตึงความบ่ดีเต็มไปหมด เฮาจึงคนอื่น คนอื่นจึงเฮาตวย ⁴ แต่เมื่อพระเจ้าผู้จ้วยหื่อ *รอดปีนบาปไต้ซ* ของเฮาแสดงความฮักความเมตตาหื่อเฮาหันแล้ว ⁵ พระองค์ก็จ้วยหื่อเฮารอดปีนบาปไต้ซ บ่ใจยื้อนกำนเยี่ยะสิ่งตึงถูกต้องตามธรรม แต่ยื้อนความเมตตาของพระองค์ พระองค์ช่วยล้างบาปของเฮาออกไป กับเยี่ยะหื่อเฮาเป็นคนใหม่ มีจีวิตใหม่ โดยฤทธิ์เดชของ *พระวิญญาณบริสุทธิ์* ⁶ พระเจ้าหื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์มาอยู่กับเฮาอย่างบ่มีข้อจำกัดโดยตางพระเยซูคริสต์ผู้จ้วยหื่อรอดปีนบาปไต้ซของเฮา ⁷ เปื้อว่าเมื่อพระเจ้าเยี่ยะหื่อเฮาเป็นคนถูกต้องตามธรรมโดยพระคุณของพระองค์แล้ว เฮาก็จะได้ฮับมรดกตามตีเฮาหวังไว้ คือจีวิตนิรันดร์ ⁸ กำอันนี้เจื้อฮื่อได้ ข้าพเจ้าใคหื่อตั้นเน้นเรื่องนี้ เปื้อว่าคนตีเจื้อพระเจ้าจะได้ทุมเทเยี่ยะความดี เซ็งเป็นสิ่งที่ดีต่อกับมีประโยชน์สำหรับทือคน

⁹ แต่หื่อเสียงกำนเถียงกันในเรื่องบ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับลำดับรายจื้อปือฮือแม่หม่อน กับผิดหิวกันเกี่ยวกับ *บทบัญญัติ* ของโมเสส ยื้อนว่าเยี่ยะจื้อบ่เยี่ยะหื่อเกิดประโยชน์กับเสียเวลา ¹⁰ ถ้าคนใดชอบเยี่ยะหื่อแตกแยก หื่อเตื้อนคนนั้นสองเตื้อก็ปอ แล้วก็ห้ามยุ่งกับเขาแหลม ¹¹ ยื้อนตั้นฮื่อดีอยู่แล้วว่ เขาหมู่่นั้นเป็นคนตีหลงจากความจริง บาปหนา กำนเยี่ยะบ่ดีของเขาก็แสดงหื่อหันว่เขามีความผิด

บางอย่างตึงบ่ควรจะลิม

¹² เมื่อข้าพเจ้าส่งอารเทมาสกว่่าทักทิสมาหาตั้นนั้น หื่อพยายามอย่างเต็มตีมาหาข้าพเจ้าตีเมืองนิโคบูร์เน่อ ยื้อนว่ข้าพเจ้าตัดสิบใจจะอยู่ตีเมืองนี้จนเสียงหน้าหนาวนี้เต้าอัน ¹³ ขอพยายามจ้วยเหลือเสนาสตีเป็นทนายความกับออลโลในสิ่งตีตึงสองคนจำเป็นตึงใจในกำนเตียวตาง เปื้อหมู่เขาจะบ่ขาดอะฮยัง ¹⁴ ป็น้องผู้เจื้อบนเกาะคริสต์ควรจะเฮียนฮื่อตีจะตั้งอกตั้งใจเยี่ยะความดี เปื้อจ้วยเหลือคนตีขาดสิ่งตีจำเป็นในจีวิตประจำวัน กับหมู่ตั้นจะมีจีวิตตีเป็นประโยชน์

¹⁵ ทือคนตึงอยู่ตวยข้าพเจ้าฝากกำกิดเต็งมาหาตั้น ขอฝากกำกิดเต็งหาหมู่ผู้เจื้อตีฮักเฮาตวย ขอหื่อตั้นตึงหลายจงได้ฮับพระคุณของพระเจ้าเตื้อเป่อ

ฟีเลโมน

เปาโลเป็นผู้เขียนจดหมายฉบับนี้ไปถึงเพื่อนชื่อฟีเลโมน ซึ่งเป็นจดหมายส่วนตัวถึงฟีเลโมน ท่านได้เขียนขึ้นประมาณปี ค.ศ. 60 เปาโลเขียนจดหมายฉบับนี้ตอนที่ท่านติดคอกอยู่ในกรุงโรม ฟีเลโมนอยู่ที่เมืองโคโลสซี เป็นคนร่ำรวย เขามีข้าทาสหลายคน ข้าคนหนึ่งที่ชื่อโอเนสิมัส ได้หนีไปกรุงโรม แล้วได้รู้จักกับเปาโล เปาโลได้บอกข่าวดีคือโอเนสิมัสฟัง แล้วโอเนสิมัสก็ได้ฮีบเจ้อ เปาโลเลยเขียนจดหมายไปถึงฟีเลโมน เพื่อขอให้อาบน้ำโอเนสิมัสคืนมาเพื่อจะเป็นพี่น้องใน จ้อโอเนสิมัสนั้นมีความหมายว่า มีประโยชน์ เปาโลได้เล่นคำกับความหมายของจ้อโอเนสิมัสในจดหมายฉบับนี้ เปาโลบอกว่า โอเนสิมัสคนนี้มีประโยชน์ต่อเปาโลกับฟีเลโมน

ในเนื้อหาจดหมายเปาโลไม่ได้เขียนบอกว่า ท่านมีข้าบ่ใช้เป็นสิ่งบ่ดี แต่ได้ขอให้อาบน้ำฟีเลโมนเยาะตัวต่อโอเนสิมัสคือเป็นเหมือนพี่น้องในพระคริสต์ คนอื่นๆ ที่อ่านจดหมายฉบับนี้เลยสามารถที่จะเขียนอุ้เกี่ยวกับสิ่งทีควรเยาะต่อข้าบ่ใช้ของหมู่เขา หมู่เขาควรทีจะมีความเมตตากรุณาต่อข้าบ่ใช้ ท่านมีข้าบ่ใช้เป็นสิ่งผิดกฎหมายในอาณาจักรโรมสมัยนั้น

คำตักตวย

1 จดหมายฉบับนี้จากข้าพเจ้าเปาโล คนทีโดนขังคอกเพื่อพระเยซูคริสต์ กับจากทีโมธีน้องบ่าวในความเจ้อของเขา เลิง ฟีเลโมน ทีเป็นเพื่อนฮักกับเพื่อนร่วมฮีบใจกับเขา **2** กับเลิงนางอปีเพียน้องสาวในความเจ้อ ถึงอารศิปปีสคนทีได้ฮีบต่อสู้อุตวยกัน ในท่านบอก *ชาวดี* กับเขา กับเลิงหมู่พี่น้องผู้เจ้อทีมาจุมมในบ้านของท่านตวย

3 ขอให้อ่านตักหลายได้ฮีบพระคุณตึงสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดาของเขากับจากพระเยซูคริสต์ตองค้พระผู้เป็นเจ้อ

ความฮักกับความเจ้อของฟีเลโมน

4 ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้าของข้าพเจ้าตลอด เมื่อข้าพเจ้าอธิษฐานเพื่อท่าน **5** ย้อนข้าพเจ้าได้ฮีบว่า ท่านเจ้อวางใจพระเยชูของค้พระผู้เป็นเจ้อ กับฮักคนของพระเจ้าตักหลาย **6** ข้าพเจ้าอธิษฐานขอให้อุ้ความเจ้อทีเขามีฮีบกัน จะเยาะให้อ่านเขาใจนักขิ้นเลิงสิ่งดีตักตวยตึงหมดตึงเลิงทีเขามีใน *พระคริสต์* **7** น้องเหย ความฮักของท่านเยาะให้อ่านเขาใจมีความสุข กับมีกำลังใจนักแต่ๆ ย้อนท่านเยาะให้อ่านของพระเจ้าจันจุมยินดี

ขอให้อ่านฮีบโอเนสิมัสเหมือนพี่น้อง

8 ย้อนจัน เลิงแม้ว่าในนามพระเยชูคริสต์ ข้าพเจ้าก้าตักสิ่งท่านให้อุ้เยาะในสิ่งทีท่านควรจะเยาะ **9** แต่ข้าพเจ้าก็บ่เยาะจัน ย้อนหันแก้ความฮัก ข้าพเจ้าก็เลยจะฮีบวอนท่านดีกว่าว่า ข้าพเจ้าเปาโลคือคนเนาทีโดนขังคอกอยู่ย้อนหันแก้พระเยชูคริสต์ **10** ข้าพเจ้าวิงวอนท่านเรื่องโอเนสิมัส ซึ่งได้มาเป็นลูกของข้าพเจ้าตอนที่ข้าพเจ้าติดคอกอยู่ **11** เมื่อตะก่อนเขาบ่เป็นประโยชน์สำหรับท่าน แต่บ่าเดี๋ยวนีเขาเป็นประโยชน์แก้ท่านตึงข้าพเจ้า **12** ข้าพเจ้าส่งเขาทีเป็นดวงใจ

ของข้าพเจ้ามาฮีบกับท่าน **13** แต่ๆ แล้วข้าพเจ้าใส่ให้อุ้เขาอยู่ที่นี่เพื่อจួយเหลือข้าพเจ้าแทนท่าน ในตอนที่ข้าพเจ้ายังติดคอกอยู่นี้ย้อนข่าวดีนั้น **14** แต่ข้าพเจ้าบ่อยากเยาะอะฮีบก่อนทีท่านจะหันดีหันงามตวยเหยก่อน เพื่อความดีทีท่านจะได้เยาะนั้นทีจะเป็นท่านเต็มใจใส่เยาะคนเดียว บ่ใจโดนขังคอก **15** บ่แนแน่อ ทีเขาละท่านไปหว่างหนึ่ง ทีบ่เอาท่านจะได้เขาบ่คินมาตลอดไปก็ได้ **16** เขาบ่ใช้ข้าบ่ใช้ต่อไป แต่ดีเหลือนั้น คือเขาเป็นพี่น้องผู้เจ้อทีฮัก ข้าพเจ้าฮักเขาขนาด แต่ท่านจะฮักเขานักเหลือแหล่ บ่ใช้ในฐานะทีเป็นคนเต้าอื่น แต่เป็นผู้เจ้อขององค้พระผู้เป็นเจ้อตวย

17 ย้อนจันถ้าท่านยังบับข้าพเจ้าเป็นเพื่อนร่วมงานของท่าน ทีให้อุ้เขาไว้เหมือนฮีบตัวข้าพเจ้าเอง **18** ถ้าเขาได้เยาะอะฮีบผิดต่อท่าน กว่าาเป็นหนีท่าน ขอให้อ่านเขาฮีบกับข้าพเจ้าเต้อ **19** ข้าพเจ้าเปาโลเขียนกับมือของตัวเก้ว่า ข้าพเจ้ายินฮีบจะฮีบฮีบตึงหมด แต่ท่านก็บ่ตักสมเน้อว่าท่านก็เป็นหนีชีวิตข้าพเจ้าอยู่เหมือนกัน **20** แม่นละน้องเหย ขอให้อ่านเขาได้ประโยชน์จากท่านตักตวยเป็นพี่น้องผู้เจ้อเดียวกันพองเต้อ จួយเยาะให้อ่านเขาจันใจในพระคริสต์ตวย

21 ทีข้าพเจ้าเขียนจดหมายมาเลิงท่าน ทีย้อนว่าข้าพเจ้าบ่แนแน่อว่าท่านจะเจ้อฟัง กับฮีบว่าท่านจะเยาะนักเหลือทีข้าพเจ้าขอ **22** แหล่อย่างนี้ ขอเคียมตีพิกไว้ให้อ่านเขาตวย ย้อนข้าพเจ้าหวังว่าพระเจ้าจะส่งข้าพเจ้าบ่ไปหาท่านตักหลายตักตามคำอธิษฐานของหมู่ท่าน

ก้าส่งตวย

23 เอปาฟรัสตีติดคอกเพื่อพระเยชูคริสต์ตวยข้าพเจ้านั้น ฟากก้าก็ตึงเตงมาหาท่าน **24** กับมาระโก อาริสการคัส เดมาส กับลูก้า ซึ่งเป็นเพื่อนร่วมฮีบใจของข้าพเจ้าก็ฟากก้าก็ตึงเตงมาหาท่านเหมือนกัน **25** ขอพระคุณของพระเยชูคริสต์ตองค้พระผู้เป็นเจ้อ อยู่กับจิตวิญญาณท่านตักหลายเต้อ

ฮีบรู

บมีไฟแน่ใจได้ว่าผู้เขียนจดหมายถึงจาวฮีบรูเป็นไฟ ในจดหมายฉบับนี้มีคำที่กตเวทีย กับบได้บอกชัดเจนว่าเขียนถึงไฟ เล็งแม้ว่าผู้เขียนชาวยุทธศักราชว่าผู้เขียนอาจจะเป็นเปาโล บาร์นาบัส กาวา อปอลโล แต่ก็มีไฟอยู่ได้อย่างแน่นอน แต่ผู้เจือสมัย ยุคแรกยอมอับจดหมายฉบับนี้ว่าเป็นถ้อยคำที่พระเจ้าดลใจหรือคนเขียน จดหมายฉบับนี้คาดว่าคงเขียนขึ้นก่อนปี ค.ศ. 70

จดหมายฉบับนี้คงเขียนถึงผู้เจือจาวฮีบรูที่อ้อมแหมชื่อว่า จาวฮีบรู หมู่เขาโดนคำย่อนความเจือของหมู่เขา ซึ่งอาจจะเยี่ยหือหมู่เขาละความเจือย่อนกันคำนั้น บมีไฟอยู่ผู้เจือหมู่เขาอยู่ที่ไหน พระธรรมกิจกานของ รายงานว่า หลังสเทเฟนตายแล้ว คริสตจักรต่างๆ ก็โดนคำอย่างหนักแล้วหมู่ผู้เจือก็แตกขะแลอะแอะไปหลายที่หลายแห่ง กับบอก ในกู่ที่ตีได้ไป (กิจกาน 8:1,4; 11:19) จดหมายเขียนถึงจาวฮีบรู ซึ่งอาจจะเป็หมู่หนึ่งตีได้แตกขะแลอะแอะไปตีอื่นนั้น

เนื้อหาในจดหมายอู่ถึงจาวฮีบรู ได้ยกชื่อพระคัมภีร์ เก้ามาอ้างหลายข้อ จดหมายฉบับนี้ได้บอกไว้ว่า พระเจ้าพระบิดาส่งพระเยซูคริสต์มาเพื่อรับรองพันธสัญญาใหม่ ย้อนพระเยซูต่่ายบนไม้กางเขนเป็คนตังหลาย พันธสัญญาเก่าที่รวม กับกานถวายสัตวปุจา ก็มีผลอะหยังแล้ว กับบจำเป็นแหมต่อไป จดหมายฉบับนี้ได้บอกถึงว่าพระเยซูคริสต์ที่ยิ่งใหญ่เหลือตังหมู่ ตังหมู่ สมัยก่อนแม่แต่โมเสส ตีเป็ผู้เป็ปากเป็เสียงแทนพระเจ้าที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในสมัยพระคัมภีร์พันธสัญญาเก่า กับได้บอกว่พระเจ้าพระเยซูเป็มหา ตีที่ยิ่งใหญ่เหลือมหาปุโรหิตสมัยพันธสัญญาเก่าตังหมด พระองค์นั่งอยู่ตังเผ็กขวาของพระเจ้าในสวรรค์ กับอ้อนวอนขอพระเจ้าเพื่อผู้เจือตังหลาย

พระเจ้าอู่ผ่านตางพระบุตรของพระองค์

1 เหมมาแล้วพระเจ้าอู่กับบอ้ออู่แม่หมู่่อนของเขา โดยตางผู้เป็ปากเป็เสียงแทนพระองค์หลายเตือหลายวิธีตวยกัน ² แต่ในยุคสุดท้ายนี้ พระเจ้าได้อู่กับเขาโดยตางพระบุตร ผู้ตีพระเจ้าได้แต่งตั้งหือเป็ผู้อับมรดกกู่อย่าง กับพระเจ้าได้สร้างจักรวาลโดยตางพระบุตรตวย ³ พระบุตรสำแดงหืออันรัศมีของพระเจ้า กับเป็บปีมเตียวกันกับพระเจ้า พระบุตรก้าอู่กู่อย่างโดยก้าอู่ตีมีฤทธิ์อำนาจของพระองค์ เมื่อพระบุตรได้ล้างบาปหือคนตังหลายแล้ว พระองค์ก็ได้นั่งตังขวามือของพระเจ้าผู้ตีที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในสวรรค์ ⁴ จาอันพระบุตรก็ได้เป็ใหญ่เหลือหมู่ *กุตสวรรค์* เหมือนกับจ้อตีพระองค์ได้ฮับกียิ่งใหญ่เหลือจ้อของหมู่กุตสวรรค์

⁵ ย้อนว่บมีกุตสวรรค์ตังใดเลยตีพระเจ้าเกยอู่กับเป็บว่
“เจ้าเป็บลูกของเขา วันนีเขาได้เป็บป้อของเจ้าแล้ว” †

กับบได้อู่กับกุตสวรรค์ตังใดว่

“เขาเป็บป้อของเจ้า เจ้าเป็บลูกของเขา”

⁶ เมื่อพระเจ้าส่งพระบุตรตีเป็บลูกคนเก้าเข้ามาในโลกนี้ พระองค์ก็อู่ว่

“หือหมู่กุตสวรรค์ตังหลายของพระเจ้าันมีสก้านพระบุตร” ††

⁷ ส่วนหมู่กุตสวรรค์ของพระองค์ พระเจ้าอู่ว่

“พระเจ้าเยี่ยหือหมู่กุตสวรรค์ของพระองค์เป็บเหมือนลม กับเยี่ยหือหมู่ผู้ฮับใจของพระองค์เป็บเหมือนเปลวไฟ” †

⁸ แต่ส่วนพระบุตรนั้นพระเจ้าอู่ว่

“ข้าแต่พระเจ้า บัลลังก์ของพระองค์จะอยู่ตลอดไป กับพระองค์จะปกครองแผ่นดินของพระองค์อย่างยุติธรรม

⁹ พระองค์ฮักความถูกต้องกับจิงสิ่งบตี

ย้อนจาอันพระเจ้าตีเป็บพระเจ้าของพระองค์
จิงเลือกพระองค์ กับหือพระองค์มีความจิงมยินตีตีได้ฮับเกียรติ
นิกเหลือหมู่เป็บของพระองค์” ††

¹⁰ กับยังอู่แหมว่

“ข้าแต่องค์พระผู้เป็บเจ้า เมื่อเก้าหือตี
พระองค์สร้างแผ่นดินโลกกับฟ้าสวรรค์
โดยพระองค์เอง

¹¹ สิ่งหมู่นี้จะหายไป แต่พระองค์จะฮยังอยู่

สิ่งหมู่นี้จะเป็บอยู่ไปเหมือนเสื้อผ้า

¹² พระองค์จะหมวดสิ่งหมู่ตีเหมือนหมวดเสื้อคุม

สิ่งหมู่ตีจะเป็บไปเหมือนเป็บเสื้อผ้า

แต่พระองค์ก็ฮยังคงเหมือนเก่า

จิตตของพระองค์บมีวันสิ้นสุด” ††

¹³ พระเจ้าเกยอู่กับกุตสวรรค์ตังใดพ่องว่

“หือนั่งตังขวามือของเขา

จันเต้าฮอดเขาจะเยี่ยหือศัตร์ของตัง

เป็บตีฮองตังของตัง” †††

¹⁴ กุตสวรรค์ตังหมดเป็บก้าวิญญาณตีฮับใจพระเจ้า ตีพระองค์ส่งมาจ้วยเหลือคนตีจะตีฮับความ *รอดบีนบาปได้ข*

ความรอดอันยิ่งใหญ่

2 ย้อนจาอันเขาตองเอาใจใส่สิ่งตางๆ ตีได้ยืมมาหือนิกขึ้นแหม เป็บเขาจะบได้หลงไป ² ย้อนถ่าถ้อยคำตีพระเจ้าอู่ผ่านหมู่ *กุตสวรรค์* ได้ฮับก้านพิสูจน์ว่เป็บความจริง คนตีบเจือฟงตังฝ่าฝืนก็ได้ฮับตีฮออย่างสมควร ³ ถ่าจาอันหมู่เขาจะ *รอดบีนบาปได้ข* ได้จาใด ถ่าเขาบได้เอาใจใส่ความรอดอันยิ่งใหญ่จ่าอู่ ความรอดนึ่งองค์พระผู้เป็บเจ้าเป็บผู้ตีเก้าบอก แล้วคนหมู่ตีได้ยืมจากพระองค์ก็ฮยังนเรื่องนีเก้าตังหลายว่เป็บความจริง ⁴ พระเจ้าก็ฮยังนตวย โดยพระองค์เยี่ยหมายสำคัญ ก้านฮักจรัสมย์ กับก้านปาฐาหารยตีตางๆ กับหือของประธานจาก *พระวิญญาณบรสิสุทรี* ตังตามตองก้านของพระองค์

ผู้ตีพาเขาไปถึงความรอดบีนบาปได้ข

⁵ โลกใหม่ตีเขาถ่าลึงอู่เก็นั้น พระเจ้าบได้ยกหือหมู่กุตสวรรค์ปกครองเลย ⁶ แต่มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ต่อนึงว่

“คนเขาเป็บไฟตีพระเจ้าตองมาเก็ดถึง

คนเขาเป็บไฟตีพระเจ้าตองมาเอาใจใส่

⁷ พระเจ้าเยี่ยหือหมู่เขาถ่าเหลือหมู่กุตสวรรค์สีกหว่างนึ่ง

กับหือหมู่เขาได้ฮับเกียรติกับก้าสรรเสริญ

⁸ กับได้เยี่ยหือกู่สิ่งอยู่ตีอำนาจของหมู่เขา” ††

† 1:5 สด. 2:7 †† 1:6 อสุ. 32:43 (ฉบับกรีก LXX) † 1:7 สด. 104:4 †† 1:9 สด. 45:6,8-9

‡ 1:12 สด. 102:25-27 ††† 1:13 สด. 110:1

ที่ว่าพระเจ้าเยีเยหือคืออย่างอยู่ใต้อำนาจของหมู่เขานั้น ก็แสดงว่าปมี
 อะหยังเลยที่ปอยู่ใต้อำนาจของหมู่เขา แต่ต่อนนี้เขายังปหับคู้สิ่งคู้
 อย่างอยู่ใต้อำนาจของหมู่เขาเลย ⁹ แต่เขาหันว่าพระเยชูผู้ตีพระเจ้า
 เยีเยหือต่ำเหลือหมู่กุตสวรรค์หน้อยนึ่งนั้น ป่าเดียวนีคู้ได้ฮับเกียรติ
 กับคำสรรเสริญแล้ว ย้อนว่าพระองค์ได้ยอมฮับความเจ็บปวดจน
 ต่าย ตีปเป็นจ่าอิคู้โดยพระคุณของพระเจ้า พระเยชูเลิงได้ต่ายเปือเฮากู้
 คน ¹⁰ ก็เปิงแล้วตีพระเจ้าผู้สร้างคู้สิ่งคู้อย่างกับคู้สิ่งเกิดขึ้นมาเปือ
 พระองค์ จะเยีเยหือพระเยชูเป็นผู้ตีสมบุรณ์แบบโดยความตึกกรรมาน
 เปือปากนของพระองค์จำนวนนักมามีส่วนฮ่วมได้ฮับเกียรติของ
 พระองค์ ย้อนพระเยชูเป็นผู้ตีจะนำหมู่เขาหรือรอดปินบาปได้ข

¹¹ ตึงพระเยชูผู้ตีเยีเยหือคนตังหลายบรสิสุทรี กับคนตีพระองค์
 เยีเยหือบรสิสุทรีแล้วนั้น ก็มีพระบิดาองค์เดียวกัน จาฮันพระเยชูคู้
 อยายตีจะฮ้องคนหมู่ป็นว่าป็นป็น้องกัน ¹² เหมือนตีพระเยชูได้ฮู้กับ
 พระเจ้าแล้วว่า

“ข้าพระองค์จะบอกจือของพระองค์แก่หมู่ป็น้องของข้าพระองค์
 กับจะสรรเสริญพระองค์ในตีมุมหมู่คนของพระองค์” †

¹³ กับฮู้แห่มวว่า
 “ข้าพเจ้าจะไว้วางใจในพระองค์” ††

กับฮู้แห่มวว่า
 “ข้าพเจ้าตีงหมู่ลูกตังหลายตีพระเจ้ายกหรือแก่ข้าพเจ้าอยู่ตีนี้แล้ว” †

¹⁴ ย้อนหมู่ลูกตังหลายป็นคนมีเลือดมีเนื้อจาใด พระเยชูคู้ได้มาป
 นคนจาฮันตวย เปือก่านต่ายของพระองค์จะเยีเยหือมารตีมีอำนาจ
 แห่งความต่ายหมดอำนาจไป ¹⁵ กับเปือจะได้จิวัยคนหมู่ป็นตีตักป็น
 ขี้ข้าของความทัวต่ายหือมีฮัสระ ¹⁶ แต่ๆ แล้วพระเยชูปได้มาจิวัยหมู่
 กุตสวรรค์ แต่พระองค์มาจิวัยลูกหลานของฮับราฮัม ¹⁷ ย้อนจาฮันพระ
 เยชูจิงตึงป็นเหมือนป็น้องของพระองค์คู้อย่าง เปือจะได้ป็นมหา
 ปุริสคิต ตีมีเมตต่ำกับฮือฮัสตีจะฮับใจพระเจ้า กับเปือคนตังหลายจะ
 ฮับก่านยกได้ขบาป ¹⁸ พระองค์จิวัยหมู่คนตีกำลังถูกลงใจได้ยอน
 พระองค์เกยกนตึกต่อนตีถูกลงใจมาก่อน

พระเยชูยิ่งใหญ่เหลือโมเสส

3 ป็น้องตังหลายผู้ตีป็นคนของพระเจ้า ตีพระองค์ฮ้องเหมือน
 กัน ขอหือมีใจจดจ่อตีพระเยชู ผู้ตีพระเจ้าใจมากป็นมหา
 ปุริสคิต ของความเชื่อของเขา ² พระองค์ฮัสตีฮือต่อพระเจ้าผู้ตี
 แต่งตึงพระองค์ เหมือนกับโมเสสฮือฮัสตีในก่านฮับใจคนในบ้านของ
 พระเจ้า ³ แต่จาใดก็ตัมพระเยชูคู้สมควรได้ฮับเกียรตินักเหลือโมเสส
 อย่างกับคนแบ่งบ้านมีเกียรตินักเหลือตัวบ้าน ⁴ ย้อนว่าบ้านคู้หลัง
 ต้องมีคนสร้าง แต่พระเจ้าป็นผู้สร้างคู้สิ่งคู้อย่าง ⁵ โมเสสนั้นฮับใจ
 คนในบ้านของพระเจ้าตึงหมดอย่างฮือฮัสตี ตันป็นพยานเลิงสิ่งตี
 พระเจ้าจะฮู้ในปายหน้า ⁶ แต่ พระคริสต นันได้เยีเยหน้าตีลูกตี
 ปกครองคนในบ้านของพระเจ้าอย่างฮือฮัสตี เฮาคู้ป็นคนในบ้านของ
 พระองค์ ถ้าเขาฮึดมั่นในความก้ากับความหวังตีเฮากูมิใจนัน

ก่านย่างพักของคนของพระเจ้า

⁷ ย้อนจาฮันคู้ป็นตัมตี พระวิญญานบรสิสุทรี ฮู้ไว้ว่า
 “วันนี้ ถ้าหมู่ต่านได้ฮับเสียงของพระองค์
⁸ ปตีเยีเยหือแล้ว
 เหมือนต่อนตีหมู่ปือฮือยแม่หม่อนของหมู่ต่านได้กับฏต่อพระเจ้า
 ในหละหว่างมีก่านลองตีต่อพระองค์ต่อนอยู่ป็นดินแดนทูกันดาร
⁹ ตีเห็นหมู่เขาได้ลองตีกับทลองเฮา
 กับได้เห็นสิ่งตีเฮาเยีเยตลอดสี่สปี
¹⁰ ย้อนจาฮันจะฮัดคนหมู่ป็น กับเฮาได้ฮู้ว่า
 ‘ใจของหมู่เขาหลงผิดสะลวด กับหมู่เขาบ่เกยฮู้จักตางของเขา’

†† 2:8 สด. 8:4-6 † 2:12 สด. 22:22 †† 2:13 อสย. 8:17
 ‡ 2:13 อสย. 8:18

¹¹ เาจิงปฏิญญาต่อนตีเฮาฮัดว่า
 ‘หมู่เขาบ่มีวันตีจะได้เข้าปย่างพักในตีของเขา’” †
¹² ป็น้องตังหลายหละวังไว้ฮือตี ตึงจะปมีไฟสคนในหมู่ของต่านมีใจ
 ฮ้ายกับบยอมเจือ แล้วหลงไปจากพระเจ้าผู้มีจิวิตอยู่ ¹³ แต่จิงหือ
 กำลังใจกันคู้ๆ วัน ตลอดเวลาตีฮือฮ้องกันว่า “วันนี้” เปือจะปมีไฟคน
 ใดในหมู่ต่านถูกบาปล่อลวงหือฮือไป ¹⁴ ย้อนเฮามีส่วนฮ่วมกับพระ
 คริสต ถ้าเขาฮึดมั่นในความเชื่อตีเฮาตีตั้งแต่เกาฮันเลิงตีสุด ¹⁵ พระ
 คัมภีร์มีเขียนไว้ว่า

“วันนี้ถ้าหมู่ต่านได้ฮับเสียงของพระองค์
 ปตีเยีเยหือแล้ว
 เหมือนต่อนตีหมู่ปือฮือยแม่หม่อนของหมู่ต่านได้กับฏต่อพระเจ้า” †

¹⁶ ไฟตีได้ฮับเสียงพระเจ้าแล้วกับฏต่อพระองค์ ก็คู้คนตังหลายตี
 โมเสสได้ป้อออกมาจากประเทศฮือยปตีปตีใจกา ¹⁷ ไฟตีพระเจ้าฮัด
 ตลอดสี่สปี ก็คู้คนตังหลายตีเยีเยบาป เช่นได้ต่ายป็นดินแดนท
 รกันดารปตีใจกา ¹⁸ กับไฟตีพระเจ้าปฏิญญาว่า จะปมีวันได้เข้าป
 ย่างพักในตีของพระองค์ ก็คู้คนตังหลายตีบ่เจือพังปตีใจกา ¹⁹ ย้อน
 หมู่เขาบ่เจือ เาจิงหันว่าหมู่เขาบ่สามารถเข้าปย่างพักอยู่ป็นตีของ
 พระองค์

4 พระสัญญาของพระเจ้าตีจะหือเฮาได้เข้าปย่างพักอยู่ป็นตีของ
 พระองค์นันก็ฮือมีอยู่ ย้อนจาฮันหือเฮาตังหลายหละวังตัวไว้
 ฮือตี เปือจะได้ปมีไฟคนใดในหมู่ต่านเสียโอกาสนันไป ² แต่ๆ แล้วเฮา
 ตังหลายคู้ได้ฮับ *ข่าวดี* เหมือนกันกับหมู่เขา แต่ข่าวตีหมู่เขาได้ฮับ
 นันบ่ป็นประโยชน์ต่อเขา ย้อนว่าเขาหมู่ป็นบ่ได้เจือ ³ ส่วนหมู่เขาผู้ตี
 เจือก็จะได้เข้าปย่างพักในตีของพระเจ้า ส่วนหมู่ตีบ่ได้เจือก็จะเป็น
 เหมือนตีพระเจ้าได้ฮู้ว่า

“ย้อนจาฮันเาจิงปฏิญญาต่อนตีเฮาฮัดว่า
 ‘หมู่เขาบ่มีวันตีจะได้เข้าปย่างพักในตีของเขา’” ††

พระเจ้าได้ฮู้จาฮันแม้ว่างานของพระองค์เสร็จแล้วตึงแต่ต่อนตี
 พระองค์สร้างโลก ⁴ ยอนมีต่อนนึ่งในพระคัมภีร์ตีพระองค์ได้ฮู้เลิงวัน
 ตีเจือว่า “ในวันที่เจือนันพระเจ้าได้ฮ้างจากก่านงานตึงหมดของ
 พระองค์” ††† แต่มีแห่มฮือความตีเขียนเลิงเรื่องนีวว่า “หมู่เขาบ่มีวัน
 ตึงจะได้เข้าปย่างพักในตีของเขา” ⁵ หมู่คนตีได้ฮับข่าวตีนี้ก่อนหน้า
 นัน บ่ได้เข้าปย่างพักอยู่กับพระเจ้า ย้อนหมู่เขาบ่เจือพัง แต่คู้มีค
 อื่นๆ บางคนตีจะได้เข้าปย่างพักนันตวย ⁷ จาฮันพระเจ้าจิงกำหนด
 มาแห่มวันนึ่ง ค้อวันที่ฮือฮ้องว่า “วันนี้” พระองค์คู้ได้ฮู้เกี่ยวกับ “วันนี้”
 ในหลายปีต้อมาผ่านกษัตริย์ดาวิดตัมฮือตีเกยฮ้างมาแล้ววว่า
 “วันนี้ถ้าหมู่ต่านได้ฮับเสียงของพระองค์
 ปตีเยีเยหือแล้ว” ††

⁸ ย้อนว่าถ้าโยชวาได้ป่าหมู่เขาเข้าสู่ก่านย่างพักนันแล้ว หลังจากนั้น
 พระเจ้าคู้คงฮือเลิงวันย่างพักอันแห่ม ⁹ จาฮันจิงยังมีก่านย่างพักสะ
 บาโตสำหรับคนของพระเจ้า ¹⁰ ย้อนว่าคนตีได้เข้าปย่างพักในตีของ
 พระองค์แล้วนั้น ก็ได้ฮ้างจากก่านงานของตัวเกา เหมือนกันกับตี
 พระเจ้าได้ฮ้างก่านงานของพระองค์ ¹¹ ถ้าจาฮันขอหือเฮาฮือแต่ๆ ตึง
 ได้เข้าปย่างพักในตีของพระองค์ เปือจะปมีไฟหลงไปอย่างคนตีบ่
 เจือพังหมู่ป็น

¹² ถ้อยคำของพระเจ้านันมีจิวิต เยีเยหือเกิดผล คมเหลือดาบสอง
 คมคู้เถียน แต่งจิงจันผดเลิงวิญญานตึงฮือต่อกระดุก ผดเลิงไขใน
 กระดุก ตัดสินคำกิดกับความไคได้ในจิงใจได้ ¹³ บ่มือจะฮยังเลยตี
 พระเจ้าสร้างมาแล้วถูกฮ้อนบ่หือพระองค์หันได้ คู้อย่างคู้ถูกเปิดเผย
 อย่างบ่มือจะฮยังปิดบังไว้จากสายต่ำพระเจ้า ผู้ตีเฮาตังหลายตึง
 รายงานตึงต่อพระองค์

†† 3:11 สด. 95:7-11 †† 3:15 สด. 95:7-8 ††† สด.
 95:11 ††† 4:4 ปฐก. 2:2 § 4:5 สด. 95:11 §† 4:7 สด.
 95:7-8

พระเยซูเป็นมหาปุโรหิตที่ยิ่งใหญ่

14 ย้อนจากรุ่น เมื่อเรามีมหาปุโรหิตที่ยิ่งใหญ่ที่ได้เข้าไปอยู่ในสวรรค์แล้ว คือพระเยซู พระบุตรของพระเจ้า ก็ให้อาเจียดมันในความเชื่อที่เอาโดยอัมบรวิ 15 พระองค์เป็นมหาปุโรหิตที่เข้าใจกับหันใจในความอ่อนแอของเขา ย้อนพระองค์ก็เคยถูกลองใจเหมือนเอากู้อย่าง แต่พระองค์ไม่ได้เหยาะบาปเลย 16 ย้อนจากรุ่น ขอให้อาเจียดมันใจที่จะเข้ามาหาที่หน้าบัลลังก์ของพระเจ้าผู้ที่มีพระคุณ เพื่อเราจะได้อับความเมตตา กับจะได้อับพระคุณที่จะช่วยเหลือเราในยามที่เอาต้องกำ

5 พระเจ้าเลือกมหาปุโรหิต ภูคนจากคนนี่ละ กับได้อับกำ แต่งตั้งให้อับใจพระเจ้า เป็นตัวแทนของคนทั้งหลาย เพื่อเอาของถวายกับเครื่องบูชาถวายเพื่อโล่บาป 2 มหาปุโรหิตหันอกหันใจคนบ่รู้เรื่องที่ได้หลงผิด ย้อนว่ามหาปุโรหิตเองก็มีความอ่อนแอเหมือนกัน 3 จาอันด้านจึงต้องถวายเครื่องบูชาเพื่อโล่บาปหรือตัวกำ ตึงคนอื่นตวย

4 บ่มีไฟแต่งตั้งตัวกำในตำแหน่งมหาปุโรหิตที่มีเกียรตินี้ได้ แต่พระเจ้าเลือกคนนั้นเหมือนที่พระองค์ได้เลือกอาโรน 15 พระคริสต์ ก็เหมือนกัน พระองค์บ่ได้ยกตัวกำขึ้นเป็นมหาปุโรหิต แต่พระเจ้าได้อูกับพระองค์ว่า

“เจ้าเป็นลูกของเฮา วันนีเฮาได้เป็นป้อของเจ้าแล้ว” ††
6 พระเจ้ายังอูไว้แหม่ต่อนึงว่า

“เจ้าจะเป็นปุโรหิตตลอดไปอย่างเมลคีเซเดค” †

7 ตอนทีพระเยซูมีจิตอยู่ในโลกนี้ พระองค์ได้อธิษฐานกับอ้อนวอน ด้วยเสียงอันดังกับน้ำตาไหลถึงพระเจ้า ผู้ที่สามารถช่วยพระองค์หนี ปินจากความตาย แล้วพระเจ้าก็ฟังย่อนพระเยซูยำเกรงพระองค์ 8 ถึงแม้ว่าพระเยซูเป็น พระบุตรของพระเจ้า พระองค์ก็ได้เสียนผู้ที่จะเจือฟังโดยกำทนตุ๊กกรรมาน 9 เมื่อพระเจ้าเหยาะหื้อพระเยซูสมบุรณ์แบบแล้ว พระเยซูกำยเป็นผู้ตีเหยาะหื้อภูคนตีเจือฟังพระองค์ อับความ รอดปิ่นบาปได้ ๕ ตีคงอยู่ตลอดไป 10 โดยพระเจ้าได้แต่งตั้งพระเยซูเป็นมหาปุโรหิตอย่างเมลคีเซเดค

เตือนบ่หื้อหลงผิดไป

11 ยังมีแหมหลายอย่างทีเขาจะอูเกี่ยวกับเรื่องพระคริสต์เป็นมหาปุโรหิตเหมือนเมลคีเซเดค แต่อธิบายหื้อฟังยากย่อนหมู่ต่านเฮียนอูเข้าใจจ่า 12 แต่ๆ แล้วต่อนี้หมู่ต่านน่าจะเป็นครูสอนได้แล้ว แต่ต่านก็ยั้งต้องกำคนมาสอนหลักกรรมเบื้องต้นเกี่ยวกับถ้อยกำของพระเจ้าแหม เหมือนว่าต่านยั้งต้องกำกันนมอยู่ ต่านกินของกินแข็งๆ บ่ได้ 13 คนใดตียั้งกินนมอยู่ก็เป้นหละอ่อนหน้อย เขายังบ่เข้าใจว่าสิ่งใดดีสิ่งใดบ่ดี 14 แต่ของกินแข็งๆ นั้นเหมาะสำหรับคนใหญ่ตีได้เฟี้ยจันสามารถอูว่าสิ่งใดดีสิ่งใดบ่ดี

6 จาอัน ขอให้อาผ่านหลักกำสอนเบื้องต้นเกี่ยวกับ พระคริสต์ แล้วพัฒนาความเข้าใจของเฮาหื้อเป้นคนใหญ่ เฮาบ่ควรสอนซ้ำแหมในเรื่องกำนกลับใจจากกำนเหยาะบ่ดีตี้นำไปถึงความตายกับเรื่องความเชื่อในพระเจ้า 2 เรื่องกำสอนเกี่ยวกับพิธีช่วยล้างต่างๆ †† เรื่องพิธีวางมือ เรื่องกำนเป็นขึ้นจากความตาย กับเรื่องกำนตัดสินลงได้ขตลอดไป 3 เฮาก็จะพัฒนาจ่าต่อไป ถ้าพระเจ้ายอม

4 ส่วนผู้ที่เคยอยู่ในความเบ้งแจ้งของพระเจ้า เคยได้อับของประทานจากพระเจ้า กับได้มีส่วนอ่วมใน พระวิญญาณบริสุทธิ์ กับตีเคยมีประสพกำรณ์ว่าถ้อยกำของพระเจ้านั้นดี กับอำนาจของยุคตีจะมาถึงนั้นเป็นจาใด 6 ถ้าคนหมู่นั้นยั้งหลงไปก็เป้นไปบ่ได้ตีจะปาหมู่เขากลับใจจากบาปได้แหม ย้อนเหมือนกับว่าเขาได้เขิงพระบุตรของ

พระเจ้าบนไม้กางเขนแหมเตื่อ กับชะหน้าชะตาพระองค์ต่อหน้าคนตึงหลาย

7 แผ่นดินตีได้อับน้ำฝนอยู่ตลอด กับเกิดพืชผักเป็นประโยชน์แก่คนปูก เป็นแผ่นดินตีได้อับปอนจากพระเจ้า 8 แต่แผ่นดินตีมีหนามตึงหน้อยตึงใหญ่เต็มไปหมดก็บ่มีกำ กับเสียงต่อกำนถูกแจ้ง สุดต้ายก็ถูกเผาไฟ

9 เปื่อนตีอักตึงหลาย ถึงแม้ว่าหมู่เฮาจะอูจ่าอู เฮาก็มีนใจว่าต่านตึงหลายมีปอนตีดีเหลือ เป็นปอนตีจะนำไปอับความ รอดปิ่นบาปได้ ๕ 10 พระเจ้ายุติธรรม พระองค์จะบ่ลิมกำงานตีหมู่ต่านเหยาะกับความอักตีหมู่ต่านแสดงหื้อพระองค์หัน โดยกำนตีหมู่ต่านได้ช่วยเหลือคนของพระองค์กับยั้งช่วยอยู่แหมต่อไป 11 หมู่เฮาไคหื้อหมู่ต่านภูคนเฮาแต่เอาว่าจันถึงที่สุด เปื่อหื้อแนใจว่าสิ่งตีต่านหวังไอนั้นจะเกิดขึ้นเตื่อ 12 หมู่เฮาบ่ไคหื้อหมู่ต่านเป้นคนชู้ค่าน แต่หื้อเอาอย่างคนหมู่นั้นตีเจือวางใจกับอดทน ก็เลยได้อับสิ่งตีพระเจ้าตีสัญญาไว้ว่าจะหื้อ

พระสัญญาของพระเจ้าก็เป็นเตื่อ

13 ตอนทีพระเจ้าหื้อสัญญากับอับราฮัม พระองค์สาบานโดยอ้างถึงตัวของพระองค์ย่อนบ่มีไฟใหญ่เหลือพระองค์แหมแล้ว 14 พระองค์อูว่า “เขาจะปิ่นปอนเจ้าอย่างแน่อน กับจะหื้อเจ้ามีลูกหลานจ้านวนนิก” ††

15 หลังจากตีอับราฮัมคอยถ้อยกำอย่างอดทน ต่านก็ได้อับตามตีพระเจ้าสัญญาไว้

16 ส่วนคนเฮานั้นสาบานโดยอ้างผู้ตีใหญ่เหลือตัวกำ กำสาบานยิ่นยิ่นสิ่งตีได้อูแล้ว กับเหยาะหื้อกำนเถียงกันนั้นจบลง 17 พระเจ้าก็ได้อับยิ่นยิ่นพระสัญญาของพระองค์โดยกำสาบานเหมือนกัน เปื่อเหยาะหื้อคนตีจะอับสิ่งตีสัญญาไว้อู้อย่างแน่อนว่า พระเจ้าจะบ่มีวันเปียนใจจากสิ่งตีพระองค์ตัดสินใจจะเหยาะ 18 สิ่งตีพระองค์สัญญากับสาบานเปียนตึงบ่ได้ ย้อนว่าเป้นไปบ่ได้ตีพระเจ้าจะอูจ่า จาอันหมู่เฮาตีได้เปิงพระองค์ ก็มีกำลั้งใจนิกขึ้นขนาด ตีจะได้อับความหวังตีพระองค์ตีหื้อไว้ 19 เฮามีความหวังนี้เพียงเหมือนสมอเฮือตียึดจิตใจหื้อแนกับมันคง ความหวังนี้ก็เป็นความหวังตีจะปาหมู่เฮาผ่านฝ่ากำนใน พระวิหาร บนสวรรค์ เข้าไปในตีๆ บริสุทธ์ที่สุด 20 เปนต์ตีพระเยซูได้เข้าไปก่อนเฮาแล้วเปื่อเอาตึงหลาย พระองค์ได้เป้นมหา ปุโรหิต ตลอดไปอย่างเมลคีเซเดค

ปุโรหิต อย่างเมลคีเซเดค

7 เมลคีเซเดคคนนี้เป็นกษัตริย์เมืองซาเลม กับเป้นปุโรหิตของพระเจ้าผู้สูงสุด ต่านได้ไปหาอับราฮัมตอนตีอับราฮัมกำลั้งปิกมาจากกำนมีชัยเหนือหมู่กษัตริย์ต่างๆ แล้วต่านได้ปิ่นปอนอับราฮัม ††2 อับราฮัมก็ได้อบายของตียึดมานึงในสิบส่วนแก่เมลคีเซเดค จื่อเมลคีเซเดคมีความหมายว่า “กษัตริย์ตีเหยาะตามความถูกตึง” กับต่านเป้นกษัตริย์แห่งเมืองซาเลม หมายถึง “กษัตริย์แห่งสันติสุข” 3 บ่มีเขียนไว้ว่าไฟเป้นป้อแม่ของต่าน กาว่าป้ออูยแม่หม่อนของต่านเป้นไฟ วันเกิดกาว่าวันตายของต่านก็บ่มีเขียนบอกไว้ ต่านเป้นเหมือน พระบุตรของพระเจ้า ตีตีว่าต่านเป้นปุโรหิตตลอดไป

4 ก็ตีฟ้อเตื่อว่าเมลคีเซเดคยั้งใหญ่มอกใจ ถึงขนาดอับราฮัมป้ออูยแม่หม่อนคนเกียของเฮายังถวายของตียึดมาได้นึ่งในสิบหื้อต่าน 5 บทบัญญัติ ของโมเสสสิ่งหื้อลูกหลานพะคนเลวีตีเป้นปุโรหิตอับส่วนแบ่งนึ่งในสิบจากสิ่งตีคนตึงหลายได้มา คือมาจากหมู่บ่ปิ่นองของเฮา ถึงแม้ว่าหมู่บ่ปิ่นองของเฮาจะสิบเจือสายมาจากอับราฮัมเหมือนกัน 6 แต่เมลคีเซเดคนั้นบ่ได้สิบเจือสายมาจากพะคนเลวี ก็ยั้งได้อับนึ่งในสิบส่วนจากอับราฮัม แล้วได้ปิ่นปอนอับราฮัมผู้ตีพระเจ้าหื้อพระสัญญา 7 เฮาภูคนอูว่า ผู้ตีหื้อปอนก็ยั้งใหญ่เหลือผู้ตีได้อับปอน 8

† 5:4 อพย. 28:1 †† 5:5 สด. 2:7 † 5:6 สด. 110:4 ††
กำเปตรงกับภาษากรีกจะเป็น พิธีบัพติศมาต่างๆ อาจหมายถึง พิธีบัพติศมาของ คริสเตียนกาว่าพิธีช่วยล้างต่างๆ ของจาวยิว

†† 6:14 ปฐก. 22:17 ††† 7:1 ปฐก. 14:18-20

ส่วนปุโรหิตพะกุนเลวีที่ได้จับหนึ่งในสิบส่วนเป็นกำกอนที่ต้องตาย แต่ เมลคีเซเดคผู้ที่ได้อับหนึ่งในสิบส่วนเป็นผู้ที่พระคัมภีร์ได้เขียนไว้ว่ายังมีชีวิตอยู่⁹ จะอุจ่าอีกได้ว่าลูกหลานพะกุนเลวีที่ได้จับหนึ่งในสิบส่วนนั้น ได้ถวายหนึ่งในสิบส่วนแก่เมลคีเซเดคผ่านทางอับราฮัมตาย¹⁰ ย้อนว่าตอนที่เมลคีเซเดคกับอับราฮัมปะกันนั้น เลวียยังบ่เกิดเตื่อ แต่ว่าเลวียก็อยู่ในสายเลือดของอับราฮัมป้ออุยแม่หม่อนของเขา

¹¹ จาใดก็ตาม ถ้าคนต้งกลายเป็นคนดีสมบูรณ์แบบได้โดยตางระบบปุโรหิตของเผ่าเลวี ซึ่งบกบัญญัติของโมเสสก็ต้งขึ้นจากระบบนี้ แล้วเป็นจาใดจะต้งมีปุโรหิตอย่างเมลคีเซเดคแทนหมู่ปุโรหิตตามแบบอย่างอาโรนแหม ¹² ย้อนว่าเมื่อเปียนระบบปุโรหิตแล้ว บกบัญญัติก็ต้งเปียนตวยเปื่อหื้อเข้ากัน ¹³ องค์พระผู้เป็นเจ้านั้นเอาอุ้ถึงนี้มาจากเผ่าอื่น ซึ่งบ่มีไฟในเผ่านี้เคยเป็นปุโรหิตอับใจอยู่หน้าเต็นปุจายเลย ¹⁴ เขาอุ้คนอุ้ต้อยแล้วว่าองค์พระผู้เป็นเจ้านั้นเอาสับเจือสลายมาจากเผ่ายูดาห์ซึ่งโมเสสบ่เคยอุ้ถึงว่าจะมีปุโรหิตมาจากเผ่านี้เลย

พระเยซูเป็นปุโรหิตเหมือนเมลคีเซเดค

¹⁵ สิ่งที่เขาได้อุ้มาแล้วนั้นก็ขัดเจนนักขึ้น ย้อนมีปุโรหิตแหมคนหนึ่งเกิดขึ้นตามแบบอย่างเมลคีเซเดค ¹⁶ ซึ่งผู้ที่ได้เป็นปุโรหิตนี้บ่ได้จับกำกอนแต่ต้งตามบกบัญญัติเรื่องเจือสลาย แต่ได้จับกำกอนแต่ต้งโดยฤทธิอำนาจของชีวิตที่บ่เสียงสุดเลย ¹⁷ ตามที่พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า

“ท่านเป็นปุโรหิตตลอดไปอย่างเมลคีเซเดค” †

¹⁸ บกบัญญัติแก่นั้นได้ยกเลิกไปแล้ว ย้อนมีจุดอ่อนกับบ่มีประโยชน์ ¹⁹ ย้อนบกบัญญัติของโมเสสบ่ได้เฮียะหื้ออะหยังสมบูรณ์แบบเลย แต่ตอนที่เขาได้จับความหวังที่ดีเหลืออะก่อน ซึ่งโดยความหวังนี้เขาจึงเข้าใ้พระเจ้าได้

²⁰ ป้ายบ่ปอพระเจ้ายังยืนยั้นเรื่องความหวังนี้โดยก้าปฎิญาณของพระองค์ ส่วนคนอื่น ๆ ได้เป็นปุโรหิตโดยบ่มีก้าปฎิญาณอะหยังเลย

²¹ แต่พระเยซูได้เป็นปุโรหิตโดยก้าปฎิญาณ เมื่อพระเจ้าอุ้กับพระองค์ว่า

“องค์พระผู้เป็นเจ้า †† ได้ปฎิญาณไว้แล้ว

กับจะบ่เปียนใจ

คือ ‘ท่านจะเป็นปุโรหิตตลอดไป’ ” ‡

²² ย้อนก้าปฎิญาณของพระเจ้านี้ พระเยซูจึงเป็นผู้ก้าประกัน *พันธสัญญา* ที่ดีเหลืออันเก้า

²³ ปุโรหิตในเผ่าเลวีนั้นมีกำนสับตำแหน่งต่อๆ กันมาหลายคน ย้อนปุโรหิตหมู่หนึ่งเมื่อต่ายก็เฮียะหน้าต๋อต่อได้ ²⁴ แต่พระเยซูก็เฮียะหน้าต๋อเป็นปุโรหิตตลอดไป ย้อนว่าพระองค์มีชีวิตโดยบ่มีวันต่าย ²⁵ พระเยซูจึงสามารถจ้วยชีวิตหมู่คนที่มาหาพระเจ้าโดยตางพระองค์อย่างสมบูรณ์ ย้อนพระเยซูยังมีชีวิตอยู่ตลอดเปื่ออ้อนวอนพระเจ้าเพื่อหมู่เขา

²⁶ มหาปุโรหิตจาอื่ก็เปิงกับเขา ย้อนพระองค์เป็นผู้บริสุทธ์ บ่มีความผิด บ่มีมลทิน พระเจ้าแยกพระองค์ออกจากคนบาปต้งหลายกับยกหื้ออยู่สูงเหลือสวรรค์ ²⁷ พระเยซูบ่จำเป็นต้งถวายเครื่องปุจาทุกวัน บ่เหมือนมหาปุโรหิตคนอื่น ๆ ที่ต้งถวายเครื่องปุจาเปื่อไ้บาปหื้อตัวเก้าก่อน แล้วก้อถวายเครื่องปุจาเปื่อไ้บาปหื้อคนต้งหลาย แต่พระเยซูได้ถวายเครื่องปุจาเตื่อเดียวก็พอ เมื่อพระองค์ถวายชีวิตของพระองค์เป็นเครื่องปุจา ²⁸ ตามบกบัญญัติของโมเสสนั้นคนเขาที่อ้อนแอได้จับกำกอนแต่ต้งหื้อเป็นมหาปุโรหิต แต่ก้าปฎิญาณของพระเจ้าที่มาหลังบกบัญญัติได้แต่ต้งพระบุตรผู้ตีพระเจ้าเฮียะหื้อสมบูรณ์แบบตลอดไป

พระเยซูเป็นมหา ปุโรหิต ของเขา

8 สิ่งที่สำคัญของเรื่องที่เขาอุ้มานี้ก็คือว่า เขามีมหาปุโรหิตจาอื่ผู้ต้งอยู่ต้งขวาบัลลังก์ของพระเจ้าผู้ต้งยิ่งใหญ่ที่สุดในสวรรค์ ² กับเป็นผู้ตีเฮียะหน้าต๋อในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด คือในเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์ที่แท้จริง ซึ่งพระเจ้าเป็นผู้ต้งขึ้น บ่ไ้คนต้ง ³ มหาปุโรหิตผู้คนได้จับกำกอนแต่ต้งหื้อถวายเครื่องปุจากับสัตว์ปุจา ย้อนจาอื่ก็จำเป็นต้งมหาปุโรหิตคนนี้ของเขาจะต้งเอาของมาถวายตวยเหมือนกัน ⁴ ถ้าพระองค์อยู่ในโลกนี้ก็คงบ่ได้เป็นปุโรหิต ย้อนว่ามีหมู่ปุโรหิตที่ถวายเครื่องปุจาต้งต้งตาม *บกบัญญัติ* ของโมเสสอยู่แล้ว ⁵ ปุโรหิตหมู่หนึ่งอับใจในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่เฮียนแบบกับเป็นกำเขาของสิ่งต้อยอยู่ในสวรรค์เต้าอัน เหมือนกับตอนที่โมเสสกำลังจะเปิงเต็นท์นั้น พระเจ้าได้เตื่อนว่า

“หื้อเปิงก้อย่างตามแบบที่เขาได้สำแดงหื้อเจ้าเห็นต่อนอยู่บนดอยนั้น” †

⁶ แต่หน้าต๋อปุโรหิตที่พระเยซูได้จับก็ยิ่งใหญ่เหลือหน้าต๋อของหมู่ปุโรหิตหมู่หนึ่ง เหมือนเดียวกันกับ *พันธสัญญา* ที่พระองค์ได้เป็นคนก้างหละหว่างพระเจ้ากับคนที่ยิ่งใหญ่เหลือพันธสัญญาที่พระเจ้าเคยเฮียะผ่านตางโมเสส ย้อนพันธสัญญาใหม่นี้เกิดขึ้นจากพระสัญญาที่ดีเหลือ ⁷ ย้อนว่าถ้าพันธสัญญาเก้าต้อยอยู่แล้ว ก็บ่จำเป็นต้งมีพันธสัญญาใหม่มาแทน ⁸ แต่พระเจ้าทำหมินของพระองค์ว่า

“เวลานั้นจะมาถึงแล้ว

ที่เฮาจะเฮียะพันธสัญญาใหม่กับจาวอิสราเอลกับจาวยูดาห์

⁹ ซึ่งบ่เหมือนพันธสัญญา

ที่เขาได้เฮียะกับหมู่ป้ออุยแม่หม่อนของเขา

ตอนที่เขาจูงมือหมู่เขาออกมาจากประเทศอียิปต์

ย้อนหมู่เขาบ่ได้ซ้อสัตย์ต่อพันธสัญญาของเขา

ย้อนจาอื่เขาเลยละหมู่เขาไว้

องค์พระผู้เป็นเจ้าอุ้จาอื่ละ

¹⁰ นี้คือพันธสัญญาที่เฮาจะเฮียะกับจาวอิสราเอล

หลังจากเวลานั้น องค์พระผู้เป็นเจ้า † † อุ้จาอื่

เฮาจะใส่บกบัญญัติของเขาไว้ ในจิตสำนึกของหมู่เขา

เฮาจะเป็นพระเจ้าของหมู่เขา

หมู่เขาจะเป็นคนของเขา

¹¹ หมู่เขาจะบ่สอนเปือนบ้าน

กว่าสอนหมู่บ่เนื่องแหมว่า ‘หื้ออุ้จกองค์พระผู้เป็นเจ้า’

ย้อนว่าผู้คนจะอุ้จกเขา

ต้งแต่คนต๋อต้อยที่สุดจนถึงคนยิ่งใหญ่ที่สุด

¹² ย้อนเฮาจะยกไ้หื้อกำกอนบ่ดีของหมู่เขา

กับจะบ่จำบาปของหมู่เขาแหมต่อไป” ††

¹³ เมื่อพระเจ้าอ้องพันธสัญญานี้ว่า “พันธสัญญาใหม่” พระองค์ก็ถื่อว่าพันธสัญญาเก้านั้นใจบ่ได้แหมแล้ว สิ่งที่ใจบ่ได้กับเก้าไปนั้นแหมบ่เมินก็จะหายไป

กำนบ่มัสกานในโลกนี้กับในสวรรค์

9 *พันธสัญญา* อันก่อนนั้นมิกฎเกี่ยวกับกำนบ่มัสกาน กับมีสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ในโลกนี้ ² มีเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์ที่ต้งขึ้นเต็นท์นี้มีสองห้อง ห้องจันนอกที่อ้องว่า ห้องศักดิ์สิทธิ์ มีขาต้งโคมไฟตะเกียบเข้าหนมปังต้งต้งถวายพระเจ้าวางอยู่บนโต๊ะ ³ หลังฝ้ากั้งมีแหมห้องเป็นห้องจันในอ้องว่า *ห้องที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด*⁴ ในห้องนี้มีเต็นคำใจีเพาเครื่องหอมมีหับแห่งพันธสัญญาต้งนอกเป็นคำ ต้งในหับมีโหลคำตีใส่มานา มีไม้เต้าของอาโรนที่แตกใบอ่อน กับมีแผ่นหินแห่ง

† 7:17 สดด. 110:4 †† องค์พระผู้เป็นเจ้าที่นี้อ้างถึง พระเจ้า ‡ 7:21 สดด. 110:4

†† 8:5 อพย. 25:40 †† องค์พระผู้เป็นเจ้าที่นี้อ้างถึง พระเจ้า ††† 8:12 ยสม. 31:31-34

พันธสัญญา † สองแผ่น ⁵ บนหีบนั้นมีรูปปั้นอiongว่า เศรูบ †† ที่แสดงว่าพระเจ้าอยู่ที่หีบ ปีกของเศรูบกางออกปกติดีพระเจ้ายกโต๊ะบาปหรือ ‡ แต่ตอนนี้เขาอุ้มเรื่องหมู่มีนิกเหล่านี้ไม่ได้

⁶ เมื่อจัดเตรียมทุกอย่างตามนี้แล้ว หมู่ปุโรหิตก็เข้าไปที่ห้องจันนอกเพื่อเยีเยหน้าตีของเขาเป็นประจ่า ⁷ แต่มีกำหยาปุโรหิตเต้าอื่นที่เข้าไปในห้องจันในปิละเตือ ต้องเอาเลือดเข้าไปถวายเพื่อตัวเท่ากันเพื่อคนตังหลายตีเยีเยบาปโดยอู่ตี ⁸ โดยสิ่งหมู่มี *พระวิญญานบริสุทธิ์* เยีเยหือหันว่า ตางตีจะเข้าไปในสถานตีศักดิ์สิทธิ์ตีสุดตีนั้นยังบ่เปิดเตือตราบใดตีห้องจันนอกยังอู่ ⁹ นี้เป็นภาพตีเยีเยหือหันว่าในสมัยนี้ ก่านนำเครื่องปุจาตี สัตว์ปุจาตี ตีเอามาถวายหือพระเจ้า บ่สามารถช่วยล้างจิตตีคนตีมานมีสกำนพระเจ้าหือหมดใสได้ ¹⁰ สิ่งหมู่มีเป็นก่าเรื่องเกี่ยวกับของกั้นกับพิธีช่วยล้างตางๆ เป็นกฎเกณฑ์ตีเกี่ยวกับเรื่องภายนอกเต้าอื่น จันเลิงเวลาตีพระเจ้าจะเปีเยนเป็นระบบใหม่

¹¹ บ่าเตี้ยนี้ *พระคริสต์* ได้มาเป็นมหาปุโรหิตตีเยีเยหือสิ่งตีๆ ตีอู่ตีนี้แล้ว เกิดขึ้น พระองค์ก็เข้าไปในเตี้นกตียิ่งใหญ่กับสมบุรณ์เหลือเตี้นกตีอู่ตีในโลก เป็นเตี้นกตีคนบ่ได้แบ่ง กับบ่ได้เป็นสิ่งตีพระเจ้าสร้างในโลกนี้ ¹² พระเยซูบ่ได้เอาเลือดเปีเยกาว่าเลือดจัวเข้าไปเป็นเครื่องปุจา แต่พระองค์เอาเลือดของตัวเท่าเข้าไปในห้องตีศักดิ์สิทธิ์ตีสุด พระองค์เยีเยจ่าอือเตือเดียวก็พอ แต่เยีเยหือเฮา *รอดป็นบาปได้* ¹³ ได้ตลอดไป ¹³ ถ้าเลือดเปีเยกับเลือดจัวตังน้ำขี้เต้าของลูกจัวตีถูกเผา ตีเอาไปพรมคนตีมีมลทิน สามารถช่วยล้างเขาหือบริสุทธิ์ตาม *บทบัญญัติ* ได้ ¹⁴ แล้วเลือดของพระเยซูคริสต์จะช่วยล้างเฮานักเหลือตี้นมอกใด ยอนโดยตางพระวิญญานตีอู่ตีตลอดไป พระคริสต์ถวายตัวเป็นเครื่องปุจาตีบ่ตีตำหนิต่อพระเจ้า เลือดของพระองค์ก็ สามารถช่วยล้างจิตสำนึกของเฮาหือบริสุทธิ์ป็นจากกำนเยีเยตี้นำไปเลิงความต่าย เพื่อเฮาจะได้อับใจพระเจ้าผู้มีชีวิตอู่

¹⁵ ยอนจ่าอือพระเยซูคริสต์จึงเป็นคนก่านนำพันธสัญญาใหม่มาหือเพื่อคนตังหลายตีพระเจ้าอiongมานัน จะได้อับปอนตีคองอู่ตีตลอดไป ต่ามตีพระเจ้าสัญญาไว้ ยอนพระคริสต์ได้ต่ายเปือถ่มหมู่เขาหือป็นจากบาป ตีได้เยีเยไปต่อนตียังอู่กายได้สิทธิ์อำนาจของพันธสัญญาเก้า

¹⁶ ส่วนหนังสือกกรพัสสมบัตตีหือตีนั้น จะตองพิสูจนว่าเจ้าของหนังสือตีนั้นต่ายแล้ว ¹⁷ ยอนว่าหนังสือกกรพัสสมบัตตีจะมีผลบงคับใจได้ ก็ต่อเมื่อเจ้าของหนังสือต่ายแล้ว ถ้าเจ้าของหนังสือยังมีชีวิตหนังสือตีนั้นก็บ่มีผลอะฮยัง ¹⁸ เหมือนเตี้ยกั้น พันธสัญญาอ้นเก้านัน จะมีผลบงคับใจได้ก็ต่อเมื่อมีก่านใจเลือดเต้าอื่น ¹⁹ ต่อนตีโมเสสบอกบทบัญญัติกู่ข้อแก่จาวอิสราเอลแล้ว ต่านก็เอาเลือดลูกจัวกับเปีเย †† สุนกับน้ำ แล้วเอาขนแกะสีแดงสดมัดกึ่งต้นหุสบบมาพรมหนังสือบทบัญญัติกับจาวอิสราเอล ²⁰ ต่านอู่ว่า “นี่คือเลือดแห่งพันธสัญญา ตีพระเจ้าสั่งหือหมู่ต่านเยีเยต่าน” ²¹ แล้วโมเสสได้เอาเลือดพรมเตี้นกศักดิ์สิทธิ์กับกู่สิ่งตีจึในกำนมีสกำน ²² เตี้ย แล้วบทบัญญัติบอกว่าจะตองใจเลือดช่วยล้างของเกือบกู่อย่างหือหมดใสจากกำนเป็นมลทิน ถ้าบ่มีก่านเสียเลือดก็บ่มีก่านยกโต๊ะบาป

เลือดของพระคริสต์ช่วยล้างบาปได้

²³ ยอนจ่าอือจึงจ่าเป็นตองใจเครื่องปุจาจ่าอือช่วยล้างสิ่งตางๆ หมู่มีตีเป็นของเฮียนแบบในสวรรค์หือหมดใส ส่วนของในสวรรค์ตีนั้น ตองใจเครื่องปุจาตีตีเหลือตี้นมาเยีเยหือหมดใส ²⁴ ยอนว่าพระเยซูคริสต์บ่ได้เข้าสู่สถานตีศักดิ์สิทธิ์ตีคนแบ่งเฮียนแบบจากสถานตีศักดิ์สิทธิ์เตี้ย ในสวรรค์ แต่พระองค์เข้าสู่สวรรค์ตีนั้น บ่าเตี้ยนี้ พระองค์อู่ต่อหน้าพระเจ้าเปือเฮาตังหลาย ²⁵ กับพระเยซูบ่ได้ถวายตัวของพระองค์หลายเตือ เหมือนมหาปุโรหิตตีตองเอาเลือดตีบ่ใจของตัวเท่า เข้าไปในห้องตีศักดิ์สิทธิ์ตีสุดตีในเตี้นกตีนั้นคู้ ²⁶ ยอนถ้าเป

† 9:4 อพย. 31:18 †† เศรูบ เป็นทุกตสวรรค์ตีมีปีกหมู่มี ‡ เป็นตีตบนฝาคับตีปุโรหิตเอาเลือดของสัตว์ปุจามาพรมปิละเตือเป็นพิธียกโต๊ะบาป †† สำเนาโบราณบางฉบับมี เปีเย

นจ่าอือพระคริสต์ตีตองกนตูกหลายเตือนับตังแต่สร้างโลกมา แต่เตี้ย แล้วพระองค์มาปากฎในยุคสุดตีายเตือเตี้ยเต้าอื่น เพื่อถวายตัวเป็นเครื่องปุจาตีจ่าจดบาปจันหมดเลิง

²⁷ เฮากูคนก็ตองต่ายเตือเตี้ย หลังจากตีนั้นก็ถูกพระเจ้าตัดสิน ²⁸ ก็เหมือนกั้นตีพระคริสต์ก็ถวายตัวเป็นเครื่องปุจาเตือเตี้ย เพื่ออับเอาบาปของคนจ่านวนนิกไป กับพระองค์จะปีกมาเป็นเตือตีสอง บ่ได้มาเปือจ่าจดบาป แต่มาเปือนำความรอดป็นบาปได้มาหือกับหมู่คนตีรอถ้าพระองค์

บ่ตองถวายเครื่องปุจาแหมต่อไป

10 *บทบัญญัติ* เป็นก่าเงาของสิ่งตีๆ ตีจะมาเลิง บ่ใจของเตือยอนจ่าอือบทบัญญัติจึงบ่สามารถเยีเยหือคนตีมานมีสกำนพระเจ้าสมบุรณ์แบบโดยก่านถวายเครื่องปุจาเหมือนเก้ากู่ๆ ปีตลอด ² ถ้าก่านถวายเครื่องปุจาเยีเยหือคนสมบุรณ์แบบได้เตี้ย คนก็คองเลิงถวายเครื่องปุจาไปแล้ว ยอนว่าคนตีมานมีสกำนจะอับก่านช่วยล้างบาปจันหมดใสเตือเตี้ยก็พอ แล้วเฮาจะบ่อู่สึกผิดในความบาปของเฮาแหมต่อไป ³ แต่ก่านถวายเครื่องปุจาจ่าอือเป็นสิ่งตีเตือตีหือคนก็ตองเลิงเรื่องบาปของตัวเท่ากู่ๆ ปี ⁴ ยอนว่าเปไปบ่ได้ตีเลือดเปีเยเลือดจัวจะใจช่วยล้างบาปหือหมดไป ⁵ ยอนจ่าอือ เมื่อ *พระคริสต์* เข้ามาในโลกตีพระองค์อู่กับพระเจ้าว่า

“พระองค์บ่ได้ตองก่านสัตว์ปุจากับเครื่องปุจา แต่พระองค์ได้เกียมตัวตีเป็นเนื้อหนึ่งหือข้าพระองค์

⁶ พระองค์บ่ได้ปอใจสัตว์ตีเฝ้าปุจา กับเครื่องปุจาล้างบาปหมู่มีนเลย

⁷ แล้วข้าพระองค์อู่ว่า ‘ข้าพระองค์อู่ตีนี้ ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์มาแล้ว เพื่อเยีเยชวยต่ามตองก่านของพระองค์ ออย่างตีมีเขียนเลิงข้าพระองค์ในหนังสือม้วน’” ††

⁸ พระองค์ตังเก้าอู่ว่า “พระองค์บ่ตองก่านสัตว์ปุจา เครื่องปุจา สัตว์ตีเฝ้าปุจา กับเครื่องปุจาล้างบาป พระองค์บ่ได้ปอใจในสิ่งหมู่มี” (เลิงแม้ว่าบทบัญญัติสั่งหือเยีเยจ่าอือก็ต่าม) ⁹ พระองค์อู่แหมว่า “ข้าพระองค์อู่ตีนี้ ข้าพระองค์มาเปือเยีเยชวยต่ามตองก่านของพระองค์” พระเจ้าก็เลยยกเลิงระบบเก้าตีถวายเครื่องปุจาเหีย เปือตังระบบใหม่ตีถวายพระคริสต์ขึ้นแทน ¹⁰ ยอนพระเยซูคริสต์ได้เยีเยในสิ่งตีพระเจ้าตองก่านนี้ เฮาตังหลายจึงได้อับก่านช่วยล้างบาปหือหมดใส โดยพระเยซูคริสต์ถวายตัวของพระองค์เป็นเครื่องปุจาเตือเตี้ยก็พอ

¹¹ *ปุโรหิต* กูคนยื่นหน้าเตี้นปุจาเยีเยหน้าตีของตัวเท่ากู่วัน โดยตีเขาถวายเครื่องปุจาอย่างเตี้ยกั้นกู่วันๆ แต่เครื่องปุจาหมู่มีนก็ช่วยล้างบาปหือหมดไปบ่ได้เลย ¹² แต่พระเยซูคริสต์ได้ถวายตัวเป็นเครื่องปุจาเตือเตี้ยตีมีผลตลอดไป เปือล้างบาป แล้วกั้นอู่เผิกขวามือของพระเจ้า ¹³ ตังแต่นั้นมาพระองค์ก็รอถ้าจันคตู่ของพระองค์จะถูกเยีเยหือเปือตีสองตี้นพระองค์ ¹⁴ โดยก่านถวายตัวของพระองค์เตือเตี้ย พระองค์ได้เยีเยหือหมู่มีคนตีได้อับก่านช่วยล้างหือหมดใส เป็นคนสมบุรณ์แบบตลอดไป

¹⁵ *พระวิญญานบริสุทธิ์* ก็ยื่นยื่นเรื่องนี้กับเฮาเตย พระองค์อู่ว่า ¹⁶ “องคพระผู้เป็นเจ้าอู่ว่า อ้นตีเปือ *พันธสัญญา* ตีเฮาจะเยีเยกับเฮาตังหลายหลังจากสมัยตีนั้น

คือเฮาจะใส่บทบัญญัติของเฮาไว้ในจิตสำนึกของหมู่เฮากับเฮาจะเขียนมันไว้ในจิตใจของหมู่เฮา” ††

¹⁷ กับอู่แหมว่า “เฮาจะบ่จ่าบาปกับกำนบ่ตีของเขาแหมเลย” ††

¹⁸ เมื่อมีก่านยกโต๊ะบาปหือแล้ว ก็บ่ตองมีก่านถวายเครื่องปุจาใส่บาปแหม

†† 10:7 สดต. 40:6-8 ††† 10:16 ยสม. 31:33 ††† 10:17 ยสม. 31:34

คำเตือนหรือเชื่อฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า

19 ย้อนจากรูปปั้นองตึงหลาย เสามีความมั่นใจที่จะเข้าสู่สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด โดยเลือดของพระเยซู 20 พระองค์ได้เปิดหนทางใหม่ ที่หือชีวิต โดยผ่านตัวของพระองค์ เขาจึงผ่านผ้ากั้นเข้าไปตั้งในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ได้ 21 เมื่อเขามีโรหิตใหญ่ที่ปกครองคนในครอบครัวของพระเจ้าแล้ว 22 ก็หือเขาเข้าไปให้พระเจ้าด้วยความจริงใจกับความเชื่ออย่างมั่นใจ โดยมีจิตสำนึกที่ได้ฮือก้านช่วยล้างหือหมดใสจากความรู้สึกผิดในบาป กับโดยตัวของเขาที่ได้ฮือก้านช่วยล้างโดยน้ำบริสุทธิ์แล้ว 23 หือเขาฮือดมั่นอย่างบั่นไหวในความหวังที่เขาฮือยอมฮือไว้แล้วนั้น ย้อนว่าพระองค์ผู้ที่ได้หือพระสัญญาเป็นผู้สัตย์ซื่อ 24 ขอหือเขาก็ได้หือดีว่าจะกระตุนกันหือมีความฮือก้านกับเยเยะก้านที่ได้จาใดฟอง 25 ปดิดขาดก้านจุมนุกันเหมือนบางคนตีเยเยะจ้ออันเจือๆ แต่หือเขาหือกำลังใจกันนักขึ้นๆ ย้อนว่าด้านตึงหลายก็ฮือแล้วว่าวันที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเปิกมาก็ใกล้แล้ว

26 ถ้าเขาฮือความจริงจ้อแล้ว แล้วยังตั้งใจเยเยะบาปแพม ก็จะมีเครื่องปูจาไว้ล้างบาปหือเขาเลย 27 มีแต่ความกัวในก้านรอก้าก้านตัดสินของพระเจ้า กับก้านรอก้าไฟฮืออันที่จะทำลายศตวรรษของพระเจ้า 28 คนใดที่บ่ยอมเชื่อฟังบทบัญญัติของโมเสส ถ้ามีหลักฐานจากพยานสองสามคน เขาก็ต้องถูกฆ่าตายอย่างมีก้านอินดู 29 ก็ดฟ้อเตือะ คนตีฮือ พระบุตรของพระเจ้า กับถือว่าเลือดแห่งพันธสัญญาตีเยเยะหือเขาบริสุทธิ์นั้นป้ศักดิ์สิทธิ์ กับดูแควนพระวิญญาณแห่งพระคุณ เขาสมควรจะได้ฮือได้ษนิกเหลือนั้นมอกใด 30 ย้อนเขาฮือจิกผู้ตีฮือว่า “ก้านแก้แค้นนั้นเป็นหน้าตีของเฮา เฮาจะแก้แค้นหมู่เขาเอง” † กับพระองค์ฮือแหมว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าจะตัดสินคนของพระองค์” ††31 นำกั้วขนาดตีต้องอยู่ใต้อำนาจของพระเจ้าผู้ตีมีชีวิตอยู่

32 หือก็ดถึงสมัยตะก่อนตีด้านฮือเจือใหม่ๆ หมู่ด้านต้องต่อสูตีต่อความตึกยากลำบากขนาดหนัก 33 ซ้าเตือด้านถูกเยเยะหือขายชี่หน้ากับโดนคำ ซ้าเตือด้านก็ฮือมตึกกับคนตีถูกเยเยะจ้ออันเหมือนกัน 34 ด้านฮือมตึกกับคนตีตุดคอก กับเมื่อคนอื่นฮือดทรพยสมบัตติของด้านไป ด้านก็ฮือมตึกยอมหือ ย้อนด้านฮือว่าด้านมีทรพยสมบัตติตีเหลือ้นกับเป็นทรพยสมบัตติอยู่ใต้ตลอดไป 35 ย้อนจ้ออัน ปดิดเอาความมั่นใจของด้านขว้างไปเสีย เป็นความมั่นใจที่จะเยเยะหือด้านได้ฮือรางวัลอันยิ่งใหญ่ 36 ด้านตึงหลายต้องอดทน เปือว่าเมื่อด้านเยเยะตายตามความตึกก้านของพระเจ้าแล้ว ด้านจะได้ฮือตามตีพระเจ้าสัญญาไว้ 37 พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า

“แหมบ่เมินเต้าใด พระองค์ผู้ตีจะมานั้นก็จะมาแพแล้ว พระองค์จะบ่รอจ้อ

38 คนถูกตึกตามธรรมโดยความเชื่อของเขา จะมีชีวิต แต่ถ้าเขาบ่เชื่อแหมต่อไป เฮาก็จะบ่พอใจเขา” †

39 ส่วนเขาตึงหลายบ่ใจเป็นคนตีเล็กเจือแล้วถูกทำลาย แต่เขาเป็นผู้ที่เจือ จึงฮือจ้อชีวิตไว้ได้

ความเชื่อวางใจ

11 ความเชื่อคือความแน่วใจในสิ่งที่เขาหวังไว้ เป็นความมั่นใจในสิ่งที่เขาฟ้อหั้น 2 ย้อนความเชื่อ คนสมัยก่อนจึงได้ฮือก้านยกย่องจากพระเจ้า

3 ย้อนความเชื่อ เขาจึงเข้าใจว่าพระเจ้าสร้างจักรวาลขึ้นมาโดยก้อยกำของพระองค์ จ้ออันสิ่งตีคนเขาเห็นได้ก็เกิดจากสิ่งตีคนเขาฟ้อหั้น

4 ย้อนความเชื่อ อาเบลได้เอาเครื่องปูจาตีดีเหลือของก้ออินมาถวายพระเจ้า ย้อนความเชื่อ อาเบลจึงได้ฮือก้านยกย่องจากพระเจ้าว่าเป็นคนถูกตึกตามธรรม โดยตีพระองค์ยอมฮือของถวายของเขา ย้อนความเชื่อ เลิงแม่ว่าอาเบลตายแล้วแต่เรื่องความเชื่อของเขาก็

† 10:30 *asu.* 32:35 †† 10:30 *asu.* 32:36 † 10:38 *ฮน.* 2:3-4

ยังสอนใจเขาอยู่ 5 ย้อนความเชื่อของเอโนค พระเจ้าจึงฮือเขาขึ้นไปสวรรค์ เขาจึงบ่ต้องตาย บ่มีไฟปะเขาแหมย้อนพระเจ้าฮือเขาขึ้นไปแล้ว ก่อนตีพระองค์จะฮือเขาขึ้นไปนั้น เขาได้ฮือก้านยกย่องจากพระเจ้าว่าเป็นคนถูกตึกตามธรรม 6 ถ้าคนใดบ่มีความเชื่อก็เป็นไปไม่ได้ตีพระเจ้าเปิงใจเขา ย้อนว่าคนตีมาหาพระเจ้าต้องเชื่อพระเจ้าแต่ กับพระองค์จะหือรางวัลแก่คนหมู่ตีที่เซาะหาพระองค์ 7 ย้อนความเชื่อ เมื่อโนอาห์ได้ฮือก้านเตือนจากพระเจ้าถึงเรื่องในปายหน้าตียังฟ้อหั้นเตือ โนอาห์ก็เชื่อฟังก้านเตือนนั้น แล้วเขาก็ได้เปิงเชื้อลำใหญ่เปือจ้อยคนในครอบครัวของเขาหือรอดตาย ย้อนความเชื่อของเขา เขาเยเยะหือหั้นว่าโลกนี้ผิดบาป กับเขาได้เป็นคนถูกตึกตามธรรมโดยความเชื่อ

8 ย้อนความเชื่อ เมื่ออับราฮัมได้ฮือก้านฮือจากพระเจ้าหือไปอยู่ที่ตีพระองค์สัญญาไว้ว่าจะหือ ด้านก็เชื่อฟัง แล้วออกเตียวตึงไปโดยบู้ฮือว่าจะไปตีไหนตึงใด 9 ย้อนความเชื่อด้านได้เข้าไปอยู่อาศัยในแผ่นดินตีพระเจ้าสัญญาไว้ว่าจะหือ กับอยู่อย่างคนต่างด้าว ด้านอาศัยอยู่ในเตินกั้วเหมือนกันกับอิสอ๊กกับยาโคบ ซึ่งได้ฮือพระสัญญาเตียวกันจากพระเจ้า 10 ตีด้านเยเยะจ้อก็ฮือว่าด้านกำลังรอก้าเมืองตีตั้งอยู่บนฐานตีมั่นคง ซึ่งเป็นเมืองตีพระเจ้าเป็นผู้ออกแบบกับเปิงขึ้น

11 ย้อนความเชื่อ เลิงแม่ว่าอับราฮัมเผ่าแล้ว กับซาราห์เมียของด้านก็เป็นหมันตวย อับราฮัมก็สามารถมีลูกได้ฮือว่าด้านเชื่อพระเจ้าจะฮือฮือพระสัญญาของพระองค์ 12 ย้อนจ้ออันบ่จ้อยคนตีตีเผ่าจ้ออันก็จ้อจะตึงเกิดลูกหลานสืบเชื้อสายจำนวนนักเหมือนดาวบนตึงฟ้า กับเหมือนเม็ดทรายจำนวนนับจ้อนบ่ได้ตีบนฝ่งทะเล

13 คนหมู่ตีตายไปโดยยังมีความเชื่ออยู่ หมู่เขาบ่ได้ฮือสิ่งตีพระเจ้าสัญญาไว้ว่าจะหือ แต่ก็เหมือนได้ฮืออยู่ใกล้ๆ กับเทียมตึงจะฮือด้วยความจ้อมยินตีเต้าอัน หมู่เขาฮือฮือว่าเป็นก้าคนแปลกหน้ากับเป็นคนต่างด้าวในโลกนี้ 14 คนตีฮือจ้อฮือหือว่ากำลังฟ้อหาบ้านเมืองตีจะได้เป็นของตัวเก้า 15 ถ้าหมู่เขาตีเลิงบ้านเมืองเก้าตีจ้อกมา หมู่เขาจะปิกไปเสียก็ได้ 16 แต่หมู่เขาได้บ้านเมืองตีดีเหลือ้น คือเมืองสวรรค์ ย้อนจ้ออันพระเจ้าฮือบ่ฮือยตีหมู่เขาฮือฮือพระเจ้าว่าเป็นพระเจ้าของหมู่เขา ย้อนพระองค์เทียมเมืองนึ่งไว้หือหมู่เขาแล้ว

17 ย้อนความเชื่อ เมื่อพระเจ้าทดสอบอับราฮัม ด้านก็ได้เอาอิสอ๊กมาถวายเป็นเครื่องปูจา ด้านเป็นผู้ตีได้ฮือพระสัญญาจากพระเจ้าเกี่ยวกับลูกคนตี แต่ก็พร้อมตีจะถวายลูกคนเดียวของตัวเก้า 18 เลิงแม่ว่าพระเจ้าได้ฮือว่า “ลูกหลานของอิสอ๊กเต้าอัน จะนับว่าเป็นเชื้อสายของเจ้า” ††19 อับราฮัมเชื่อพระเจ้าเยเยะหือคนเป็นขึ้นจากความตายได้ ก็ถือได้ว่าด้านได้ฮือฮือคินมาจากความตาย

20 ย้อนความเชื่ออิสอ๊กบ่ปอนยาโคบกับเฮซาวสำหรับชีวิตปายหน้าของหมู่เขา

21 ย้อนความเชื่อ ต่อนตียาโคบกำลังจะตาย ด้านได้บ่ปอนลูกๆ แต่ละคนของโยเซฟ กับด้านได้กั้มบัสก้านพระเจ้าโดยมีเมเต้าฮือตัวไว้

22 ย้อนความเชื่อ ต่อนตีโยเซฟก็จ้อจะตาย ด้านได้ฮือถึงก้านตีจ้อวอิสราเอลจะอพยพออกจากประเทศอียิปต์ กับได้ฮือฮือจ้อก้านเรื่องก้านฝ่งกระดูกของด้าน

23 ย้อนความเชื่อ หลังจากโมเสสเกิด ป้อมแม่ได้ฮือฮือด้านไว้ถึงสามเดือน ป้อมแม่ของโมเสสบ่กั้วกำลังของกษัตริย์เลย ย้อนตึงสองหั้นว่าโมเสสน่าฮือก้านเหมือนหะอ้อนคนอื่น

24 ย้อนความเชื่อเมื่อโมเสสเป็นใหญ่ขึ้นแล้ว ด้านบ่ยอมหือไฟฮือฮือด้านว่าเป็นลูกของลูกสาวฟาโรห์ 25 ด้านเลือกตีจะถูกข่มเหงฮือมกับคนของพระเจ้า แตนตีจะเยเยะบาปแล้วมีความสุขสบายฮือก้านตีเมื่อ 26 ด้านถือว่าก้านยอมถูกดูถูกดูแควนเปือ *พระคริสต์* ยังมีก้านตีเหลือสมบัตติต่างๆ ของประเทศอียิปต์ ย้อนด้านฟ้อไปตึงหน้าถึงรางวัลตีจะฮือฮือ 27 ย้อนความเชื่อด้านออกจากประเทศอียิปต์อย่างบ่กั้วก้านโขดของกษัตริย์ ด้านตั้งใจแน่วแน่ อย่างกับได้ฮือพระเจ้าผู้

†† 11:18 *ปฐก.* 21:12

ตีพ่อหับบได้ 28 ย้อนความเชื่อ ท่านได้ตั้งมือ *ปัสกา* กับสิ่งหื้อพรหมเลือดดีขอบประตู เพื่อกฎแห่งความตายที่พระเจ้าส่งมา จะบ่ฆ่าลูกป้อจายคนเกาของจาวอิสราเอล

29 ย้อนความเชื่อ จาวอิสราเอลคนของพระเจ้าเดี่ยวข้ามทะเลแดงเหมือนเดี่ยวบนพื้นดินแห้ง แต่เมื่อจาวอียิปต์อิจิข้ามพ่อง หมู่เขากิจ้ำน้ำตายกันหมด

30 ย้อนความเชื่อ จาวอิสราเอลเดี่ยวแหวเมืองเยรีโคได้เจ็ดวันเยียะหื้อกำแปงหล่มลงมา 31 ย้อนความเชื่อ แม่ยึงชายตัวจ้อราหับได้ต้อนฮับคนสอดแนมไว้ เยียะหื้อนางบ่ได้ถูกฆ่าตายอ่วมกับคนตังหลายตีบ่เจือฟิงพระเจ้า

32 แล้วจะหื้อข้าพเจ้ายกตัวอย่างแหมกา ข้าพเจ้าบ่มีเวลาปอตีจะอู้เถิงเรื่องของกิเดโอน บาราค แซมสัน เยฟธาร์ ดาวิด ซามูเอล กับ *ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า* ตังหลาย 33 ย้อนความเชื่อของคนหมู่นี้ เขาได้ฮอบจันมิชยเหนือประเทศต่างๆ ได้เยียะสิ่งตีถูกต้อง ได้ฮับสิ่งต่างๆ ที่พระเจ้าสัญญาไว้ ได้ปิดปากสิงโต 34 ได้ดับไฟแสงตีกำลังไหม้ กับได้รอดตายจากคมดาบ เขาเคยเป็นคนอ่อนแอ แต่ก่ายเป็นคนมีกำลังนักในสงคราม กับมิชยเหนือกองทัพตังจ้าว

35 ย้อนความเชื่อ หมู่แม่ยึงได้ฮับญาติบ่น้องของนางคินมาจากความตาย บางคนถูกกรรมจันตาย แต่ก็บ่ยอมฮับก้านป่อยหื้อมีอิสระ เพื่อกะได้ฮับชีวิตตีดีเหลือ้นนั้นเมื่อเป็นขึ้นจากความตาย 36 บางคนโดนดูถูกดูแควนกับถูกเยียน แล้วบางคนก็ถูกล่ามเจือกเหล็กกับถูกขังคอก 37 บางคนถูกบ่าหินตึบจันตาย บางคนถูกล่อยจันตัวปุดเก็ง บางคนถูกดาบฟันตาย บางคนห่มหนังเปะหนังแกะ บ่ได้ฮ้อยเป็นหลักเป็นแหล่ง ตุกจันหมดเนื้อหมดตัว โดนคำกับถูกเยียะฮ้าย 38 โลกนี้ก็บ่ตีป้อสำหรับคนหมู่นี้เลย หมู่เขาอยู่บ่เป็นหลักเป็นแหล่งอาศัยอยู่ต่ามดินแดนทุรกันดารกับบนดอย อยู่ในถ้ำ กับเขาโหมงอยู่พ่อง

39 คนหมู่นี้ก็คนพระเจ้ายกย่องย้อนความเชื่อของหมู่เขา แต่ก็ยังบ่มีไฟคนใดในหมู่เขาได้ฮับสิ่งตีพระเจ้าสัญญาไว้ 40 พระเจ้าเทียมสิ่งตีดีเหลือ้นไว้หื้อเขา เพื่อกะหมู่เขาจะได้สมบูรณแบบอ่วมกับหมู่เขา

ก้านที่สอนขององค์พระผู้เป็นเจ้า

12 ย้อนจาวอัน เมื่อเขามีพยานจำนวนนักอยู่แหวแหวแหวเขาจาวอันแล้ว ก็หื้อเขาละขวางคู้สูงคู้ย่างตีขวางเขา กับบาปตีเกาะติดเขาเสีย หื้อเขาอดทนแข่งล่นไปต่ามตางตีอยู่ตังหน้าเขา 2 หื้อตังต่าพ้อไปตีพระเยซูผู้นำตางความเชื่อกับเยียะหื้อความเชื่อนี้สมบูรณ พระองค์อดทนต่อความตูกกรรมบนไม้กางเขน เพื่อกะความจันจุมยินตีต่ออยู่ต่อนหน้าพระองค์ โดยบ่กีดว่าก้านตายบนไม้กางเขนเป็นสิ่งน่าอาย แล้วบ่าเดี่ยวนี้พระองค์นั้งอยู่ตังขวางบัลลังก์ของพระเจ้าแล้ว 3 หื้อท่านตังหลายก็ตีเถิงพระองค์ผู้ตีได้อดทนต่อก้านต่อต่านอย่างหนักจาวจี้จากคนบาป เพื่อกะท่านจะบ่อดอกออ่อนใจกับหมดกำลังใจ

4 ในเรื่องก้านต่อฮู้กับบาป ท่านยังบ่ได้ต่อฮู้จันเถิงถูกฆ่าตายเลย 5 ท่านลิมถ้อยคำตีหื้อกำลังใจแล้วก่า ตีพระเจ้าได้ฮู้กับท่านในฐานะตีท่านเป็นลูกว่า

“ลูกเขย หื้อเอาใจใส่ก้านที่สอนขององค์พระผู้เป็นเจ้า บ่ตีก่อใจเมื่อพระองค์ตักเตือนท่าน

6 ย้อนองค์พระผู้เป็นเจ้าตีสอนคนตีพระองค์ฮัก กับลงตีเขคนตีพระองค์ฮับเป็นลูก” †

7 หื้อกนต่อความตูกถ้อยว่าเป็นก้านที่สอน พระเจ้าเยียะกับท่านเหมือนท่านเป็นลูก ย้อนว่ามีลูกคนใดพ่องตีป้อบ่เคยตีสอน 8 ถ้าท่านบ่ถูกตีสอนเหมือนกับตีลูกๆ ของพระองค์ก็ถูกตีฮับ ท่านก็บ่ใช้ลูกแต่ แต่เป็นลูกเสียง 9 แหมอย่างนั้งเขาตังหลายมีบ่อตีเป็นคนตีคอยตีสอนเขา กับเขาตังหลายก็ฮับบ่ตีป้อของเขา แล้วเขาตังหลายบ่ตีตีจะ

† 12:6 สภข. 3:11-12

เจือฟิงพระบิดาในสวรรค์ของเขานักเหลือ้นนั้น เพื่อกะจะมีชีวิตอยู่ก่า 10 ป้อของเขาในโลกนี้ ตีสอนเขาต่ามตีเขาหันว่าเป็งฮักขวางนั้ง แต่พระเจ้าตีสอนเขาเพื่อกะบ่ฮอบขบของเขา เพื่อกะเขาจะบ่ริสุทธ์หมดไฮเหมือนพระองค์ 11 ต้อนถูกตีสอนนั้นเขาบ่ม่วนฮักหน้อย มีแต่ก้านเจ็บปวด แต่หลังจากตีเขาได้ฮับก้านเผือกฝนจากก้านที่สอนนั้น ผลก็คือมีสันติสุขกับมีชีวิตตีถูกต้องต่ามธรรม

12 ย้อนจาวอันจงเยียะหื้อแขนตีเมื่อขบกับหัวเข่าตีอ้อนมีกำลังขึ้น 13 หื้อเดี่ยวบนตางตีถูกต้อง เพื่อกะเขาตีเป็นจ้องนั้งจะบ่เป็นนักขื่น แต่จะหายเป็นปกติ

หื้อหละวังในก้านใจชีวิต

14 หื้อพยายามอยู่อ่วมกับคนตังหลายอย่างสงบสุขกับมีชีวิตตีบริสุทธ์ ย้อนว่าไฟตีมีชีวิตตีบ่บริสุทธ์ก็จะบ่หันองค์พระผู้เป็นเจ้าเลย 15 หละวังหื้อดี บ่ตีหื้อไฟคนใดบั้นหลังต่าพระคุณของพระเจ้า บ่ตีหื้อฮากตีขมจอกขึ้นมาเยียะหื้อคนอั้นเดือดอ้อนกับเยียะหื้อแหมหลายคนเป็นมลกิน 16 บ่ตีหื้อไฟคนใดเยียะผิดตางเพศ ก่าว่าเป็นคนบ่นับถือพระเจ้าเหมือนเขาชาวผู้ตีเอาสิทธ์สูงคนเกาแลกกับของกั้นคาบเดี่ยว 17 ท่านตังหลายก็ฮู้อยู่แล้วว่า ต้อนเมื่อลูนเขาชวต้องก้านฮับปอนจากป้อ แต่ป้อก็บ่ยอมหื้อ เขาชวก็บ่ฮู้จะแก้ไขสิ่งตีเขาได้เยียะไปแล้วจาวใด เถิงแม้ว่าเขาได้ให้ฮ้อวอนขอแล้วก็ตาม

18 หมู่ท่านบ่ได้มาแหวดอยตีหุบได้เหมือนตีจาวอิสราเอลปะตีดอยซันาย ตีมไฟไหม้ ตีมดตีก ตีมดมน กับตีลมปิดแอง 19 ตีมเสียงแกตังกับมีเสียงอู้ของพระเจ้า ตีคนตังหลายได้ฮับแล้วก็บ่ก้านฮ้อวอนหื้ออย่างอู้ 20 ย้อนหมู่เขากนพังก่าสั่งของพระเจ้าบ่ได้ตีว่า “แม่แต่สัตว์ตีจิดดอยนี้จะต้องถูกเอาบ่าหินขวางจันตาย” ††21 สิ่งตีหันนั้นน่าน่าขยขนาด โมเสสเถิงกับอู้ว่า “ข้าพเจ้ากัจันตัวฮัน” †

22 แต่ท่านตังหลายได้มาแหวดอยคิโยน มาแหวกรุง *เยรูซาเล็ม* ตีอยู่ในสวรรค์ เป็นเมืองของพระเจ้าผู้มีชีวิตอยู่ กับเป็นที่ตีหมู่ *ทูตสวรรค์* จำนวนนักเป็นหมื่นๆ จุมนุมนกน้อยอย่างจันจุมยินตี 23 ท่านได้มาแหวตีจุมนุมนของหมู่ตีเป็นลูกคนเกาผู้ตีมีจ้อจดีไว้แล้วในสวรรค์ ท่านได้มาแหวพระเจ้า ผู้ตักสินก็คน ท่านได้มาแหววิญญานของคนถูกต้องต่ามธรรมตีพระองค์เยียะหื้อสมบูรณแบบแล้ว 24 ท่านได้มาแหวพระเยซูผู้เป็นคนก่างหละหว่าง *พันธสัญญา* ใหม่ กับมาแหวเลือดตีพรหมแล้ว † เป็นเลือดตีแสดงเถิงสิ่งตีดีเหลือเลือดของอาแบล

25 หื้อฟิงพระองค์อู้หื้อดี ถ้าคนหมู่นั้นตีบ่ได้ออมพังก่าเตือนของพระองค์ในโลกนี้ ยังหนีก้านลงตีขบป็น แล้วเขาตีบั้นหลังต่าพระองค์ตีเตือนเขาจากสวรรค์ จะหนีป็นก่า 26 ในต้อนนั้นเสียงของพระเจ้าเยียะหื้อโลกสนั่นป็นป็น แต่ต้อนนี้พระองค์สัญญาว่า “แหมต้อนนี้เขาจะเยียะหื้อตังโลก ตังสวรรค์สนั่นห้วนไหวไปตวยกัน” ††27 ก่าว่า “แหมต้อนนี้” หมายความว่าสิ่งตีถูกสร้างมาตังหมดจะถูกสั่นไหว แล้วสิ่งตีสั่นไหวตีนั้นจะถูกเอาออกไป เพื่อกะเหลือแต่สิ่งตีมันคงบ่สั่นไหว

28 ย้อนจาวอันเมื่อเขาก่าสั่งได้ฮับแผ่นดินตีบ่สั่นไหว ก็หื้อเขาขอบพระคุณกับนมัสก้านพระเจ้าในแบบตีพระองค์เป็งใจ โดยความเคารพกับยำเก็ง 29 ย้อนว่าพระเจ้าของเขานั้นเป็นเหมือนไฟตีเผาทำลายคู้ย่าง

ก้านเยียะตีพระเจ้าเป็งใจ

13 หื้อฮักกันเหมือนบ่เหมือนนั้งต่อไป 2 บ่ตีลิมต้อนฮับแขกแปลกหน้า ย้อนว่าบางคนตีเยียะจาวใจ ได้ต้อนฮับ *ทูตสวรรค์* อย่างบ่ฮู้ตี 3 หื้อก็ตีเถิงหมู่คนตีอยู่ในคอก เหมือนกับว่าท่านได้ตี

†† 12:20 อพย. 19:12-13 † 12:21 อสภ. 9:19 †† เลือดนี้ อ่างเถิง ก้านตายของพระเยซู †† 12:26 ฮกค. 2:6

คอกตวยเขา หื้อก็ดเลิงคนตังหลายตีถูกกรมาน เหมือนกับว่าท่านก็ถูกกรมานเหมือนกับเขา

4 ขอหื้อจีวิตก้านแตงงานของท่านเป็นที่นับถือของผู้อื่น กับหื้อผัวเมียซ้อสัตย์ต่อกัน ย้อนว่าพระเจ้าจะลงโทษคนตีเยยะผิดตางเพศกับล่วงประเวณี

5 ปัดเป็นคนขี้โลกเงินคำ หื้อปอใจในข้าวของตีตัวเก่ามี ย้อนพระเจ้าอู้ว่า

“เขาจะบ่ละท่าน เขาจะบ่ขว้างท่านแน่นอน” †

6 ย้อนจาอันเขาก็อู้อย่างมันใจได้ว่า

“องค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นผู้ช่วยเหลือข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะบ่กลัว

ไฟจะเยยะอะหยิ่งข้าพเจ้าได้” ††

7 หื้อก็ดเลิงหมู่ผู้นำของท่าน ผู้ตีได้อู้เรื่องถ้อยคำของพระเจ้าแก่ท่าน หื้อพ่อตีๆ ว่าตลอดจีวิตของหมู่เขาเป็นจาใด แล้วหื้อเขียนแบบความเชื่อของเขา

8 พระเยซูคริสต์บ่เคยเปี่ยนบ่ว่าจะเป็นตะวา วันนี กาว่าตลอดไป

9 ปัดหื้อก้าสอนแปลกๆ เยยะหื้อท่านหลงไป ย้อนเป็นสิ่งตีดีตีจะหื้อจิตใจของเขาเข้มแข็งขึ้นโดยพระคุณ บ่ใจโดยก้านเยยะตามฮิตเก่าฮอยเดิมเรื่องก้านกิน ซึ่งบ่มีประโยชน์แก่จิตใจของคนตีถือตามจาอันเลย 10 เขามีแต่่นปุจาแต่่นหนึ่งซึ่ง *ปุโรหิต* ตีฮับใจในเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์บ่มีสิทธิ์กินของถวายจากแต่่นนั้น

11 มหาปุโรหิตจะเอาเลือดสัตว์ปุจา เข้าไปใน *ห้องตีศักดิ์สิทธิ์ตีสุด* เป็นเครื่องปุจาไล่บาป แต่ตัวของสัตว์หมู่นั้นจะเอาไปเผานอกค่าย 12 ย้อนจาอัน พระเยซูจึงได้ทนตุ๊กนอกปะตูเมืองเหมือนกัน เพื่อช่วยล้างบาปของคนตังหลายหื้อบ่สิสุกรีโดยเลือดของพระองค์เอง 13 จาอันหื้อเขาตังหลายออกไปหาพระเยซูชุนอกค่าย กับยอมฮับคำดุกดุกแควนเหมือนกันกับพระองค์ 14 ในโลกนี้เขาบ่มีเมืองตีคงอยู่ได้

† 13:5 *ฉสม. 31:6* †† 13:6 *สคด. 118:6*

ตลอดไป แต่เขาก้าลั้งเซาะหาเมืองตีกำลังจะมาปายหน้า 15 ย้อนจาอัน หื้อเขาถวากายกย่องเป็นเครื่องปุจาแก่พระเจ้าตลอดโดยตางพระเยซู เครื่องปุจาตีนั้นก็คือ กายกย่องสรรเสริญพระองค์ตียอมฮับอย่างเปิดเผยว่าเขาเชื่อพระองค์ 16 แล้วปัดลิมตีจะเยยะความดีกับช่วยเหลือคนอื่น ย้อนว่าก้านเยยะจาวีก็เป็เครื่องปุจาตีพระเจ้าเป็งใจ

17 หื้อท่านตังหลายเชื่อฟังกับยอมอยู่ใต้สิกริอำนาจผู้นำของท่าน ย้อนหมู่เขาเฝ้าฟอกจีวิตของท่านอย่างคนตีต้องรายงานก้านงานของเขาหื้อกับพระเจ้า หื้อเชื่อฟังเขาเปือเขาจะเยยะหน้าตีนี้้อย่างจั้นจั้น ยินดี บ่ใจอย่างหน้าหมองต้องเศร้า ซึ่งบ่เป็นประโยชน์ต่อท่านเลย

18 หื้ออธิษฐานเผือเขา เขาบ่ใจว่าเขามีจิตสำนึกตีบ่สิสุกรี กับไคมีจีวิตตีบ่ายกย่องกูด่าน 19 ข้าพเจ้าอ้อนวอนท่านแต่ๆ ว่า หื้ออธิษฐานเผือข้าพเจ้า เปือข้าพเจ้าจะได้ปีกมาหาท่านแหมเวยๆ นี้

20 ขอพระเจ้าผู้หื้อสันติสุข ผู้ตีเยยะหื้อผู้เลียงแคะตียิ่งใหญ่ คือพระเยซู องค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาเป็นขึ้นจากความตาย โดยเลือดแห่ง *พันธสัญญา* ตีเป็นิรันดร์ 21 โผดหื้อกู้สิ่งกู้ย่งตีดีกับท่านตังหลาย เปือหมู่ท่านจะเยยะตวยตามความต้องการก้านของพระองค์ ขอหื้อพระองค์เยยะก้านอยู่ในหมู่เขาตามตีพระองค์เป็งใจ โดยผ่านตางพระเยซูคริสต์ ขอหื้อพระองค์ได้ฮับเกียรติตลอดไป *อาเมน*

22 ปีน้องตังหลาย ข้าพเจ้าขอหื้อท่านอดทนฟังก้าแต่่นนี้ ย้อนข้าพเจ้าได้เขียนจดหมายถึงหมู่ท่านสิ้นๆ เต่าอัน

23 ข้าพเจ้าไคหื้อท่านอู้ว่าทิโมธีน้องของเขากอกอกแล้ว ถ้าเขามาแพวตีนี้เวย ข้าพเจ้ากับเขาก็จะไปหาท่าน

24 ข้าพเจ้าขอฝากก้ากิดเต็งมาหาผู้นำของท่านกับหมู่คนของพระเจ้ากูด่าน หมู่ปีน้องผู้เชื่อจากประเทศอิตาลีก็ฝากก้ากิดเต็งมาหาท่านตังหลายตวย

25 ขอหื้อพระคุณของพระเจ้าอยู่กับหมู่ท่านกูด่านเถอะ

ยากอบ

คำที่กิตติคุณในจดหมายฉบับนี้บอกเราว่า เขียนโดยยากอบ ถึงแม้ว่าในพระคัมภีร์ ใหม่จะมีคนชื่อยากอบหลายคน แต่ สมัยยุคแรกก็ได้ยอมรับว่าจดหมายฉบับนี้เขียนโดยยากอบ น้องสาวของพระเยซู แม้ว่ายากอบบ่งชี้ว่าพระเยซูเป็น ต้นตอพระองค์มีชีวิตอยู่ แต่ท่านมาเจอในภายหลัง แล้วก็ได้มาเป็นผู้นำในคริสตจักรที่กรุง ยากอบเขียนจดหมายฉบับนี้ขึ้นก่อนปี ค.ศ. 49

ในจดหมายฉบับนี้ ยากอบได้บอกว่า ท่านเขียนถึงสิบสองพระกุ่มของจาวียูตีแตกทะเลและแฉไปกู่ที่กู่ต่าง หมายถึงว่าท่านเขียนถึงพี่น้องผู้เชื่อที่เป็นจาวียูตีโดนค้าในกรุงเยรูซาเล็ม แล้วได้แตกทะเลและแฉไป ยากอบเขียนจดหมายฉบับนี้ตอนที่เป็นผู้นำคริสตจักรที่อยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม ท่านเขียนเพื่อหือกำลังให้หมู่ผู้เชื่อหือมั่นคงในความเชื่อ หืออดทนตามก้ำก้านทดลองใจ กับแสดงความมั่นคงในความเชื่อของหมู่เขาโดยก้ำก้านเยี่ยะสิ่งต่างๆ ของเขา

ยากอบสอนว่าจำเป็นที่จะต้องอดทนตามก้ำก้านทดลองใจกับก้ำก้านทดสอบความเชื่อย่อนว่านี่เป็นวิธีที่จะเยี่ยะหือความเชื่อมั่นเข้มแข็งขึ้น กับท่านได้สอนแหมว่าผู้เชื่อบ่ควรก้ำก้านตายว่ามีความเชื่อแต่ควรเยี่ยะตามความเชื่อมั่นโดยแสดงความเมตตา โดยเฉพาะต่อคนตึกคนจน กับใช้ชีวิตดีบริสุทธิ์กับซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า

1 จดหมายฉบับนี้จากข้าพเจ้า ยากอบ ผู้ฮับใจของพระเจ้าถึงของพระเยซูคริสต์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า ขอตึกถวายคนของพระเจ้าผู้คนดีแตกทะเลและแฉไปโควโลก

ก้ำก้านขอโดยความเชื่อ

2 พี่น้องผู้เชื่อตั้งหลาย เมื่อหมู่ท่านปะกับก้ำก้านทดลองใจในเรื่องต่างๆ ก็หือถือว่าเป็นเรื่องที่น่าจิ้นจนยินดีแต่ๆ **3** ย่อนว่า หมู่ท่านฮือฮือแล้วว่า ก้ำก้านทดลองใจนั้นจะทดสอบความเชื่อของหมู่ท่าน เซ็งจะจ้วยหือหมู่ท่านมีความอดทนได้ **4** หือหมู่ท่านเขียนฮือที่จะอดทนกับกู่สิ่งกู่อย่าง เป็จะเป็นคนดีสมบูรณ์กับดีพร้อมกู่อย่าง

5 แต่ถ้าไฟคนใดในหมู่ท่านขาดปัญญาปัญญา ก็หือเขาขอจากพระเจ้าแล้วพระเจ้าจะหือ ย่อนพระองค์ใจกว้างกับจะหือกู่คนโดยบ่ว่าไฟเลย **6** แต่เขาจะต้องขอโดยความเชื่อกับบ่อึกขะหลิกใจ ย่อนว่าคนดีอึกขะหลิกใจก็เป็นเหมือนคลื่นในทะเลที่ถูกลมปิดไปปิดมา **7** คนจ่าจั้นบ่ต้องหวังว่าจะได้ฮับอะฮยังจากองค์พระผู้เป็นเจ้าเลย **8** ย่อนเขาเป็นคนบ่มั่นคง เขาแ่เอาอนบ่ได้สักอย่าง

ความมั่งคั่งดีแต่จริง

9 พี่น้องผู้เชื่อที่เป็นคนตึกควรจะมีใจ ดีพระเจ้าโผดยกหมู่เขาขึ้น **10** คนดีร่ำรวยก็หือกู่มีใจดีเท่าเหมือนกันเมื่อพระเจ้าเยี่ยะหือเขาตกต่ำลง ย่อนว่าคนร่ำรวยก็จะเหี่ยวแห้งตายไปเหมือนดอกหญ้า **11** ย่อนว่าเมื่อตะวันขึ้น แดดก็เผาหญ้า แล้วดอกมันก็จะเหี่ยวแห้งหละออกจากต้น แล้วความงามของมันก็เสี้ยงหมด คนร่ำรวยก็จะเป็นจ่าอันเหมือนกัน หมู่เขาจะตายไปในตอนที่กำลังรุ่งเรืองวุ่นวายกับก้ำก้านงานของหมู่เขา

ห้ามหือไฟล่อลวงเขาได้

12 พระเจ้าจะบั้นปอนคนดีอดทนต่อก้ำก้านทดลองใจ ย่อนว่าเมื่อเขาผ่านก้ำก้านทดสอบนี้ได้แล้ว เขาก็จะฮือฮับมงกุฎแห่งชีวิตดีพระเจ้าสัญญาว่าจะหือกับคนดีอึกพระองค์ **13** ห้ามหือไฟคนใดที่ถูกล่อลวงนั้นฮือว่า “พระเจ้าล่อลวงเขา” ย่อนบ่มีไฟล่อลวงพระเจ้าหือเยี่ยะบ่ดีดีกับพระเจ้าก็บ่ล่อลวงไฟคนใดเหมือนกัน **14** แต่หมู่เขาถูกล่อลวงโดยต้นหาของหมู่เขาเองที่นำพาหมู่เขาหลงทางไปจากพระเจ้า **15** เมื่อเกิดต้นหาฟักตัวขึ้นในใจแล้ว ก็เยี่ยะหือเกิดบาป เมื่อบาปอยู่ในใจสมบูรณ์แล้วก็นำไปถึงความตาย

16 พี่น้องที่ข้าพเจ้าฮือหือห้ามหือไฟล่อลวงได้เน่อ **17** ของดีดีกับดีพร้อมกู่อย่างก็มาจากสวรรค์ คือมาจากพระเจ้า ผู้ที่สร้างกู่อย่างดีส่องแสงในท้องฟ้า แต่พระองค์บ่เป็ยนแปลง บ่เหมือนกับสิ่งหมู่หมื่นกว่าเขาของมันดีเป็ยนไปเป็ยนมา **18** เป็นความต้องการก้ำก้านของพระองค์ ดีหือเขาเกิดใหม่โดยถ้อยคำดีเป็นความจริง เป็หือเขาได้เป็นเกาเหง้าของกู่อย่างดีพระองค์สร้างขึ้น

ก้ำก้านเชื่อฟังกับก้ำก้านเยี่ยะตาม

19 พี่น้องตั้งหลายที่ข้าพเจ้าฮือ จ่าไว้เตือนว่า หือว่องในก้ำก้านฟัง หือจ่าในก้ำก้านฮือ กับจ่าในก้ำก้านโชด **20** ย่อนว่าความโชดของคน บ่ได้จ้วยหือไฟคนใดมีชีวิตดีถูกต้องตามธรรมของพระเจ้าเลย **21** จ่าฮือเล็กใจชีวิตดีสภปรกلامกู่อย่าง กับก้ำก้านความบาปต่างๆ ในชีวิตหือหมดแล้วน้อมฮับถ้อยคำของพระเจ้าดีฟังไว้ในจิตใจของหมู่ท่าน เซ็งถ้อยคำนั้นจ้วยหือหมู่ท่าน *รอดบั้นบาปได้* ได้

22 หือเยี่ยะตามก้ำก้านสอนของพระเจ้า บ่ให้ก้ำก้านตาย ถ้าเยี่ยะจ่าอันก็เป็นก้ำก้านจู้ตัวเท่า **23** ย่อนว่าคนดีได้ก้ำก้านฟังแล้วบ่เยี่ยะตาม เขาก็เป็นเหมือนคนส่องผ่อหน้าตัวเท่าในแว่น **24** ส่องเสร็จแล้วก็ไปเหย แล้วก็ลิมบ่าเดี่ยวนั้นว่าหน้าตัวเท่าเป็นจ่าใด **25** แต่คนที่เอาใจใส่ *บทบัญญัติ* ดีดีพร้อมของพระเจ้า เซ็งเป็นบทบัญญัติดีเยี่ยะหือคนมีอิสระ แล้วเอาใจใส่เยี่ยะตามต่อไป บ่ให้ก้ำก้านแล้วก็ลิม แต่เยี่ยะตามก้ำก้านสอนนั้น พระเจ้าก็จะบั้นปอนในสิ่งดีเขาเยี่ยะ

26 ถ้าไฟก็ดว่าตัวเท่าเป็นคนเคร่งศาสนา แต่ถ้าบ่ควบคุมลิมตัวเท่าหือดี เขาก็ล้วยตัวเขาเอง ก้ำก้านเคร่งศาสนาของเขาก็บ่มีประโยชน์อะฮยังเลย **27** ศาสนาดีบริสุทธิ์กับดีแต่จริงในสายต่าของพระเจ้าพระบิดา ก็คือ ก้ำก้านจ้วยเหลือหละอ่อนก้ำพรักับหมู่แม่หม้ายที่ได้ฮับความตึกยก และฮือก้ำก้านดีดีบั้นจากบาปของโลกนี้

บ่ดีสำเอียง

2 พี่น้องผู้เชื่อตั้งหลาย ในฐานะที่หมู่ท่านได้เชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าที่ยิ่งใหญ่ของเขา ห้ามสำเอียงเน่อ **2** ถ้ามีคนหนึ่งใส่แหวนค่าแต่งตัวดีเข้ามาในที่จุ่มนมของหมู่ท่าน กับมีแหมคนหนึ่งเป็นคนตึกแต่งตัวชุกชุกอยู่เข้ามาตวย **3** แล้วท่านก็สนใจก้ำก้านดีแต่งตัวดี ฮือกับเขาว่า “ขอเจี่ยะท่านนั่งดีสบายๆ ดีนี่เดื่อะ” แต่ฮือกับคนตึกว่า “ฮืออยู่กันเนาะ บ่ฮือกันดีนี่ฮือฮือดีเนาะ” **4** ถ้าเป็นจ่าอัน หมู่ท่านก็แบ่งจิ้นวรรณะกันในกลุ่มของท่านเอง กับตัดสิคนอื่นโดยใจก้ำก้านดีดีของตัว

ตุ๊กใจ¹⁰ หือถ่อมตัวลงต่อหน้าองค์พระผู้เป็นเจ้า แล้วพระองค์จะยกหมู่ท่านขึ้น

พระเจ้าเต้าอันตีมีสิทธ์ตัดสิน

11 ปีน้องตังหลาย ห้ามใส่ฮ้ายป้ายสีกันเน่อ ย้อนคนตีใส่ฮ้ายกันกาว่าตัดสินปีน้องผู้เชื่อตวยกัน ก็เต้ากับว่าได้ใส่ฮ้ายป้ายสีกับตัดสิน *บทบัญญัติ* ตวย ถ้าหมู่ท่านตัดสินบทบัญญัติ ท่านก็ปได้เป็นผู้เหยยะตามบทบัญญัติ แต่เป็นผู้ตัดสินไปเหย ¹² มีแต่พระเจ้าเต้าอันเน่อตีเป็นผู้หือบทบัญญัติกับเป็นผู้ตัดสิน พระองค์มีฤทธิ์อำนาจตีจ้วยเขาหือรอดกว่าทำลายเขาก็ได้ แล้วท่านเป็นไฟกันตีจะไปตัดสินคนอื่น

หือพระเจ้าเป็นผู้นำชีวิต

13 ฟังหือดีๆ เน่อ ท่านตังหลายตีฮือว่า “วันนี้กว่าวันพุกเขาจะไปเมืองนั้นเมืองนี้ จะอยู่ตีหั้นสัปดาห์ กิขายหือได้กำไ” ¹⁴ แต่ท่านยังปู้เลยว่าชีวิตของท่านวันพุกจะเป็นจาใด ย้อนท่านก็เป็นเหมือนหมอกจางๆ ตีอยู่ได้กำเดียวแล้วก็ถ้อยๆ หายไป ¹⁵ หมู่ท่านสมควรจะฮือว่า “ถ้าเป็นความต้องการกันขององค์พระผู้เป็นเจ้า เขาก็จะมีชีวิตอยู่ แล้วเหยยะสิ่งนั้นสิ่งนี้” ¹⁶ แต่ตอนนี้ ท่านกำลังคุยโวอวดตัว เซ็งก็เป็สิ่งตีบ่ตีเลย ¹⁷ ย้อนจาอันคนตีฮืออยู่แล้วว่ อะหยังเป็สิ่งตีดีตีจะตองเหยยะ แล้วบ่ยอมเหยยะ คนนั้นก็เป็บาป

เตื่อนคนร่ำรวย

5 หมู่คนร่ำรวยฟังไว้หือดีเน่อ จงให้หุยเหย ย้อนความตูกตีจะเกิดกับหมู่ท่าน ² ข้าวของเงินคำของท่านก็หุพังไป เสื้อผ้าของหมู่ท่านก็โดนแมงขบกัน ³ เงินกับคำของท่านก็จะเป็นขี้เหมียง ขี้เหมียงนั้นละก็จะเป็นหลักฐานมัดตัวหมู่ท่านไว้ จะทำลายตัวของหมู่ท่านเหมือนไฟเผา หมู่ท่านก็ตีได้เก็บสมบัติไว้ต่อนวันสุดตายนี้แล้ว ⁴ ฟังลอคองงานตีเหยยะกำนในนาของท่านตีต่านไถ่งกำแสง เขาก็ฮือขึ้นมาแล้ว เสิยงของหมู่เขาตีจ่มก็ดังไปเลิงหูขององค์พระผู้เป็นเจ้าผู้มีฤทธิ์อำนาจสูงสุด ⁵ ต่านตังหลายใจิจิตในโลกอยู่ตีกินตีม่วนเงินสันเล้า กับกินจันต้อยพร้อมหือเป็เอาไปฆ่า ⁶ หมู่ท่านตีได้ตัดสินลงได้ชกับฆ่าคนตีบ่ตีมีความผิด ตีบ่ตีได้ต่อสู้ต่าน

หืออดทนเหมือนจาวนากอยถ้าฝนตก

7 ย้อนจาอันปีน้องเหย อดทนไว้จันกว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเป็กมาเน่อ ฝอลอ จาวนายังอดทนกอยถ้าข้าวตีมีกำจากแผ่นดิน อดทน

กอยถ้าหือฝนตกตั้งแต่ต้นหละดูจันแหวป้ายหละดู ⁸ หมู่ท่านตีตองอดทนจาอันเหมือนกัน จงตังอกตังใจีหือดี ย้อนถ้าเลิงวันตององค์พระผู้เป็นเจ้าจะเป็กมาแล้ว ⁹ ปีน้องตังหลาย ป่ตองจ่มว่จะหยังหือกันเน่อ เป็ต่านจะบ่โดนตัดสินลงได้ชจากพระเจ้า ฝอลอ ผู้พิพากษาตีให้จมาแหวแล้ว

10 ปีน้องตังหลาย หือเอาอย่างความอดทนต่อความตูกยากของ *ผู้เป็ปากเป็เสียงแทนพระเจ้า* ตีได้ฮือโดยสิทธ์อำนาจขององค์พระผู้เป็นเจ้า ¹¹ เขาก็ว่าคคนหมู่ตีได้อดทนก็เป็สุข ต่านก็เกยได้ยินเรื่องความอดทนของโยบแล้ว กับตีฮือว่พระเจ้าตีได้หือจะหยังเขาพ่องต่อนบ้นป้ายจิตของเขา ตีเป็นจาฮือก็ย้อนองค์พระผู้เป็นเจ้าตีมีความอินดูเขา กับตีมีความเมตตำกรณา

12 ปีน้องตังหลายเหย สิ่งตีสำคัญที่สุดก็คือ ห้ามสาบาน บ่ว่าจะอ้างสวรรค์กว่าโลก กว่าอะหยังก็ตาม ถ้า “ใช่” ก็บอกว่า “ใช่” “บ่ใช่” ก็บอกว่า “บ่ใช่” เป็ต่านจะบ่ตองถูกตัดสินลงได้ชจากพระเจ้า

กำนอธิษฐานหือเกิดผล

13 มีไฟพ่องในหมู่ท่านตีบ่ปัญหา ก็หือเขาอธิษฐาน แล้วมีไฟพ่องตีตีมีความสุข ก็หือเขาฮือเพลงสรรเสริญพระเจ้า ¹⁴ มีไฟพ่องในหมู่ท่านตีเจ็บป่วย ก็หือเขาเจิญผู้ปกครองของ *คริสตจักร* มาอธิษฐานเผื่อเขา กับใช้น้ำมันบ่ากอกเทศเจมเขาในนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า ¹⁵ เม่ออธิษฐานโดยความเชื่อก็จจะฮือชคนเจ็บป่วยหือหายได้ แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้าก็จจะเหยยะหือเขามีแองเหมือนเก่า กับพระองค์ก็จจะโผดยกได้ชบาตีเขาเหยยะไว้หือตวย ¹⁶ จาอัน หือต่านสารภาพบาปตอกัน กับหืออธิษฐานเผื่อกัน เป็ต่านจะตีฮือบ่กำนฮือชหือหาย กำอธิษฐานของคนตีถูกตองตำรรสมของพระเจ้านั้นก็ตีอำนาจกับเกิดผล

17 เอสิยาห์ก็เป็คนเหมือนอย่างหมู่เขาเนยะ เม่อต่านอธิษฐานเป็แต่เป็นว่าขอบ่หือฝนตก ฝนก็บ่ตกเลิงสามปีเก็ง ¹⁸ กับเม่อต่านตีอธิษฐานแหมเตื่อขอหือฝนตก ฝนก็ตกลงมาจากตองฟ้า แผ่นดินก็เกิดดอกออกผลขึ้นมา ¹⁹ ปีน้องตังหลาย ถ้ามีไฟในหมู่ท่านตีหลงไปจากความจริง แล้วมีคนปาเขาปิกคินมา ²⁰ ก็หือจ่าเอาไว้เตื่อว่า คนตีปาคนบาปปิกมาจากตางตีผิด ก็ตีได้จ้วยเขาหือรอดจากความตาย กับเหยยะหือความบาปตีบ่ตีขนาดของเขาตีฮือบ่กำนยกได้ช

† 5:17 1 พทษ. 17:1;18:1

1 เปโตร

ผู้เขียนจดหมายฉบับนี้คือ เปโตรผู้เป็น ตามที่ตำนานบอกในคำตีความของจดหมาย สมัยยุคแรกยอมรับว่าเปโตรเป็นผู้เขียน ในบทที่ 5:12 มีเขียนบอกว่า เปโตรเขียนจดหมายฉบับนี้ผ่านทางสายมือของซิลวานัส (อั้งแฮมจิวว่า สึลาส) เขาเป็นเพื่อนของเปาโลผู้เป็นอัครทูต กับ เกยเดียวตากับเปาโลในกานไปบอกร เป็นบางเตือ (กิจกาน 15:40) เปโตรคงจะเขียนจดหมายฉบับนี้หละหว่างปี ค.ศ. 64 ถึง 68 เปโตรเขียนจดหมายฉบับนี้ไปเลิงหมู่ผู้เชื่อที่อยู่ในแคว้นปอนทัส แคว้นกาลาเทีย แคว้นคปปาโดเซีย แคว้นเอเซีย กับแคว้นบิธีเนีย แคว้นหมู่ นี้อยู่ในภาคตะวันตกเฉียงเหนือของแคว้นเอเซีย ติดกับทะเลดำ ซึ่งสมัยนี้เป็นส่วนหนึ่งในประเทศตุรกี หมู่ผู้เชื่อหมู่นี้ส่วนใหญ่เป็น เปโตร เขียนจดหมายฉบับนี้โดยหือซิลวานัสเขียนตามตีเปโตรอู้ ตอนที่ตั้งสองอยู่ในกรุงโรม เปโตรหือกำลังให้หมู่ผู้เชื่อหือใจจิวิตอย่างบริสุทธิ์ตีเยยะหือพระเจ้าเปิงใจ้แม้ว่าจะอยู่ตามก้างความตึกยาก เปโตรตึกเตือนหมู่เขว่า หมู่เขามี ความหวังอันยิ่งใหญ่แล้ว ย้อนได้เชื่อวางใจ้พระเยซูคริสต์ ตานก็ตึกเตือนตวยแหมว่า จิวิตของคนตีชื่อสัตย์ต่อพระเยซูคริสต์ ก็อะปะกับ ความตึกยาก อย่างความตึกยากตีพระเยซูได้ปะนั้นเป็นตัวอย่างหือกับหมู่ผู้เชื่อ เปโตรตึกเตือนหมู่เขว่า จะปีกมา แล้วผู้เชื่อต้องเทียมพร้อม สำหรับกานปีกมาของพระองค์ โดยฮับใจ้บ่้องหมู่ผู้เชื่อ กับหืออ๊กกัน

คำตีความ

1 จดหมายฉบับนี้จาก เปโตร *อัครทูต* ของพระเยซูคริสต์ เลิง คนตีเป็นเหมือนคนต่างดาวของโลกนี้ตีพระเจ้าได้เลือกไว้ ตีได้ แดกอะแลอะไปอยู่ตามแคว้นปอนทัส แคว้นกาลาเทีย แคว้น คปปาโดเซีย แคว้นเอเซีย กับแคว้นบิธีเนีย ² ตามตีพระเจ้าพระบิดา ได้กำหนดไว้เมินแล้ว พระองค์หือพระวิญญาณช่วยล้างหมู่ท่านหือ บริสุทธ์ เพื่อหมู่ท่านจะได้เชื่อฟังพระเยซูคริสต์ กับได้เข้าเป็นคนของ พระองค์โดยเลือดของพระเยซูคริสต์ †

ขอพระเจ้าโผดหือพระคุณตั้งสันติสุขกับหมู่ท่านนักขึ้นเตือะ

เฮามีความหวัง

³ สรรเสริญพระเจ้าพระบิดาของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า ของเฮา ย้อนความเมตต่าอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ตีเยยะหือเฮาได้ เกิดใหม่โดยกานเยยะหือพระเยซูเป็นขึ้นจากความต่าย จิวิตของเฮา จึงมีความหวังตีแน่นอน ⁴ กับพระเจ้าได้เก็บมรดกไว้หือกับหมู่ท่าน แล้วในสวรรค์ เป็นมรดกตีบมีวันเสียหาย น่าเปือย กาว่าจ่างหายไป ⁵ ย้อนหมู่ท่านเชื่อวางใจ้พระเจ้า พระองค์จึงปกป้องหมู่ท่านโดยฤทธิ์ เดชอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ จนกว่าหมู่ท่านจะได้ฮับความรอดตีจะ เปิดเผยในวันสุดท้ายตี ⁶ เรื่องนี้เยยะหือหมู่ท่านมีความจั้นมยินตี นักขนาด เลิงแม้ว่าบ่าเตือวนี้จำเป็นจะต้องปะกับความตึกยากในกาน กดลองต่าง ๆ สักหว่างนึ่ง ⁷ เปือกดสอบว่าหมู่ท่านมีความเชื่อเตี้ยๆ เช็งความเชื่อตีเตือจริงก็มีกานักเหลือคำ ขนาดคำตีเสื่อมสลายได้ ยัง ต้องถูกเผาไฟเปือหือเป็นคำตีบริสุทธิ์ ความเชื่อของหมู่ท่านก็ตึงถูก กดสอบเหมือนกัน เมื่อผ่านกานกดสอบได้แล้ว หมู่ท่านก็จะได้ฮับกาน ยกย่อง ความยิ่งใหญ่ กับเกียรติในวันตีพระเยซูคริสต์ปีกมาสาแดง ตั้หือฮือคนหัน ⁸ เลิงแม้ว่าหมู่ท่านบ่เคยหันพระเจ้า แต่หมู่ท่านก็ฮับ อักพระองค์ ตอนนีหมู่ท่านก็ฮับหันพระองค์ แต่หมู่ท่านก็เชื่อวางใจ้ พระองค์กับมีความสุข ตึงความจั้นมยินตีจั้นเสียงสุดคำฮือใจ้จะมา ฝ่าย ⁹ ย้อนว่าหมู่ท่านกำลังได้ฮับเป้าหมายของความเชื่อแล้ว คือคำ น *รอดบั้นบาปได้*

¹⁰ ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า ได้ตวยตึกเลิงพระคุณของ พระเจ้าตีหมู่ท่านจะได้ฮับ หมู่เขากิฮือเขาเกียวก้างความรอดนืออย่าง ละเจียดกั้ว ¹¹ พระวิญญาณของ *พระคริสต์* ตืออยู่ในตั้หมู่เขา บอกรหมู่เขาไว้ล่วงหน้าว่า พระคริสต์จะมีความตึกกรรมาน แล้วปาย

† 1:2 อพย. 24:3-8

หลังพระองค์จะได้ฮับเกียรติ หมู่เขาอยากจะฮือว่าเรื่องนี้จะเกิดขึ้นจาได แล้วเวลานั้นจะเกิดขึ้นเมื่อใด ¹² แต่พระเจ้าได้เปิดเผยหือหมู่เขาฮือว่า สิ่งตีหมู่เขาฮือถึงตึงหมดนั้นก็บ่ใจ้เพื่อหมู่เขา แต่เปือหมู่ท่าน แล้วบ่า เตือวนี้ก็มีคนบอก *ข่าวดี* นี้กับหมู่ท่านโดยฤทธิ์อำนาจของ *พระ วิญญาณบริสุทธิ์* ตีพระเจ้าหือจากสวรรค์ ขนาด *ทูตสวรรค์* ยิง ใค้อายากจะฮือเรื่องนี้เลย

หือมีจิวิตตีบริสุทธิ์เหมือนพระเจ้า

¹³ ย้อนจาอันหมู่ท่านต้องเทียมตัวเทียมใจ้หือดี หือควบคุมตัวเก่า ไร่ กับหือตึงความหวังตึงหมดไปตีพระคุณของพระเจ้าตีหมู่ท่านจะได้ ฮับในวันตีพระเยซูคริสต์ปีกมาสาแดงตั้หือฮือคนหัน ¹⁴ หือเป็น เหมือนลูกๆ ตีเชื่อฟังปือแม่ ห้ามเยยะตามตีหมาเหมือนอย่างตึงตี หมู่ท่านยังบ่ฮือจักพระเจ้าตะก่อน ¹⁵ แต่หือจิวิตของท่านบริสุทธิ์กั้ว อย่างเหมือนพระเจ้า ผู้ตีฮือตั้งท่านมาเป็นคนบริสุทธิ์นั้น ¹⁶ เหมือนตีมี เขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า “หือหมู่ท่านเป็นคนบริสุทธิ์ ย้อนว่าเฮา บริสุทธ์” †¹⁷ หมู่ท่านฮือพระเจ้าว่า “พระบิดา” พระองค์เป็นผู้ตี ตัดสินตามสิ่งตีคนเยยะโดยบ่หันแก้หน้าไฟ จาอันก็หือหมู่ท่านใจ้จิวิต อย่างเค็งกั้วพระเจ้า ในตอนที่ฮืออยู่ในโลกนี้ ¹⁸ หมู่ท่านฮือว่าพระองค์ บ่ได้ใจ้สิ่งตีเสื่อมสลายได้อย่างเงิน กาว่าคำเป็นคำไท้หือหมู่ท่านมี อิศระจากกานใจ้จิวิตตีบมีประโยชน์ ตีสืบต่อๆ กันมาจากปืออิจิแม่ หม่อน ¹⁹ แต่ใจ้เลือดของพระคริสต์ตีมีกานักขนาด ตีเป็นเหมือน เลือดของลูกแกะตีบมีตีตีเลย ²⁰ พระเจ้าได้เลือกพระองค์ไว้ก่อน สร้างโลกนี้แล้ว แต่ตีเก่าหือพระองค์มาแสดงตั้ในยุคนสุดท้ายตี ก็ เปือหมู่ท่าน ²¹ โดยตางพระคริสต์นี้ละ หมู่ท่านจึงมาเชื่อวางใจ้พระเจ้า ผู้ตีเยยะหือพระคริสต์เป็นขึ้นจากความต่ายกับหือเกียรติพระองค์ ตวย จาอันความเชื่อกับความหวังของหมู่ท่านก็เลยอยู่ในพระเจ้า ²² เมื่อหมู่ท่านได้เชื่อฟังความจริงนั้น † หมู่ท่านก็ได้ช่วยล้างตั้เก่า หือบริสุทธิ์แล้ว ก็เลยมีความฮักหือกับบ่้องหมู่ผู้เชื่ออย่างจริงใจ้ ย้อน จาอันหืออ๊กกันจากใจ้เตี้ยๆ เนอ ²³ ย้อนว่าหมู่ท่านได้เกิดใหม่แล้วจาก ถ้อยคำของพระเจ้าตีมีจิวิตตลอดไป บ่ใจ้จากคนที่บ่มีวันต่าย ²⁴ เหมือนกับตีมีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า

“คนฮือคนก็เปือเหมือนหญ่า
เกียรติของหมู่เขาก็เปือเหมือนดอกหญ่า
หญ่าต่าย ดอกมันก็หลุดหละไป

²⁵ แต่ถ้อยคำขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะอยู่ตลอดไป” †

†† 1:16 ลุด. 11:44-45;19:2 ‡ ความจริงนั้น อั้งเลิง กานสอนเรื่อง พระเยซูตีเป็นความจริง †† 1:25 อพย. 40:6-8

ถ้อยคำนี้ก็คือ ข่าวดีที่มีคนมาบอกหื้อหมู่ท่านผู้แล้ว

2 ย้อนจาวัน หื้อหมู่ท่านเอาสิ่งที่ดีดีอย่างขวางเหี้ย ตั้งก้านจูล่ายคู่แบบ ความหน้าซื่อใจคด ก้านช้อยกัน กับใส่ฮ้ายป้ายสีกัน ² หื้อเป็นอย่างหละอ่อนหน้อย ดีไค้อยากกินนมฝ่ายวิญญาณที่บริสุทธิ์เพื่อหมู่ท่านจะได้เติบโตใหญ่ฝ่ายจิตวิญญาณขึ้น แล้วฮับความรอดเป็นบาปได้ ³ หมู่ท่านก็ได้จิมแล้วล่าวางค์พระผู้เป็นเจ้านั้นดีมอกได้

พระเยซูเป็นศิลาที่มีชีวิต

⁴ หื้อมาหาพระองค์ ผู้ที่เป็นศิลาที่มีชีวิตอยู่เดี่ยว เถิงแมคนในโลกเคยบ่ยอมฮับศิลานี้ แต่พระองค์ก็เป็นศิลาที่มีก้านขนาดในสายดำของพระเจ้าผู้ที่ได้เลือกพระองค์มา ⁵ หมู่ท่านก็เป็นศิลาที่มีชีวิตอยู่เหมือนกัน ดีพระองค์กำลังเอามาก่อสร้างเป็นวิหารฝ่ายวิญญาณเพื่อเป็น *ปุโรหิต* ดีบริสุทธิ์ เยียะหน้าดีถวายเครื่องบูชาฝ่ายจิตวิญญาณ ดีพระเจ้าบ่ใส่กับฮับไว้ผ่านตางพระเยซูคริสต์ ⁶ อย่างดีมีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า

“ฟอลอ เอวางสิลาก้อนหนึ่งไว้ในเมืองศิโยน เป็น *ศิลามุมเอก* ดีมีก้านขนาด เซ็งได้เลือกไว้แล้ว กับไฟดีเจือพระองค์ผู้ที่เป็นศิลาก้อนนั้น ก็จะไม่ผัดหวังเลย” †

⁷ ย้อนจาวัน พระองค์ก็มีก้านขนาดสำหรับหมู่ท่านดีเจือ แต่สำหรับคนดีบ่เจือ นั้น ก็เป็นอย่างดีมีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า

“ศิลานี้สลาแปงเอื้อนเอาวางไปแล้วนั้น ปากฎว่าเป็นศิลามุมเอก” ††

⁸ กับมีเขียนตวยว่า

“เป็นศิลานี้เยียะหื้อคนตางหลายของสะดุด กับเป็นศิลานี้เยียะหื้อคนตาว” ‡

ดีหมู่เขาของสะดุดนั้น ย้อนหมู่เขาบ่เจือฟังกถ้อยคำของพระเจ้า ก็เป็นไปตามดีพระเจ้าได้กำหนดไว้แล้ว

⁹ แต่ท่านเป็นหมู่คนที่พระเจ้าได้เลือกแล้ว เป็นปุโรหิตของพระเจ้า เป็นจาดดีบริสุทธิ์กับเป็นคนของพระเจ้าดีพระองค์ได้คัดเลือกไว้โดยเฉพาะ เพื่อหื้อหมู่ท่านออกไปออกเถิงก้านงานอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ เซ็งเป็นผู้ดีได้อ้องหมู่ท่านออกมาจากความมืด แล้วเข้าไปหาความเป่งแจ้งดีนำอิสรุระยของพระเจ้า ¹⁰ ตะก่อนหมู่ท่านบ่ได้เป็นคนของพระเจ้า กับบ่ฮู้จักความเมตตาของพระองค์ แต่บ่าเดี๋ยวนี้หมู่ท่านเป็นคนของพระองค์แล้ว กับได้ฮับความเมตตาจากพระองค์แล้ว ตวย †

ใจีชีวิตหือเป็นตัวอย่งดีดี

¹¹ เป็องๆ ดีอีกเหย ข่าพเจ้าขอวังวอนหมู่ท่านดีเป็นเหมือนคนตางกันกับเป็นคนตางด้าวของโลกนี้ หื้อท่านหนีจากกิเลสตัณหาของเนื้อหนังดีต่อสู้อันกับจิตวิญญาณของท่านหือได้ ¹² ขอหื้อหมู่ท่านเยียะแต่ความดีตามก้างหมู่คนที่บ่ฮู้จักพระเจ้า เพ็องว่าเมื่อหมู่เขาใส่ฮ้ายว่าหมู่ท่านเยียะปดี หมู่เขาก็จะหันเถิงความดีของหมู่ท่าน แล้วก็จะได้สรรเสริญพระเจ้าในวันดีพระองค์มา

¹³ เพ็องหันแก่องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอหื้อหมู่ท่านยอมอยู่ใต้อำนาจของผู้ที่มิอำนาจก้อย่าง บ่ว่าจะเป็นจักรพรรดิผู้มีอำนาจสูงสุด ¹⁴ กาว่าเจ้าเมืองตางๆ ดีจักรพรรดินั้นส่งมาหื้อลงได้เขคนดีเยียะปดีกับยกย่องคนดีเยียะดี ¹⁵ ย้อนว่าพระเจ้าต้องก้านหื้อหมู่ท่านอย่างปากคนง่างาดีฮู้บ่มีสาระโดยก้านเยียะดี ¹⁶ หื้อหมู่ท่านใจีชีวิตอย่างอิสระแต่ห้ามใจีความมีอิสระนี้มาเป็นข้ออ้างในก้านเยียะปดี แต่หื้อใจีชีวิตอย่างผู้ฮับใจีของพระเจ้า ¹⁷ ต้องหื้อเกียรติกับคน ต้องฮักบ่ฮ้องผู้เจือตวยกัน ต้องเก็งกัพระเจ้า กับต้องหื้อเกียรติกับตรีษย์ของตัวตวย

† 2:6 อสย. 28:16 †† 2:7 สดด. 118:22 ‡ อสย. 8:14-15 †† 2:10 ฮยย. 2:23

ก้านอดทนต่อความตักยอก

¹⁸ หมู่ท่านดีเป็นคนฮับใจี ก็หื้อยอมเคารพเจือฟังกเจ้านายของตัว บ่เจือยอมเจือฟังกเจ้านายดีดีกับมีน้ำใจดีแต่ฮั้น แต่หื้อยอมเจือฟังกเจ้านายดีดีห้อมตวย ¹⁹ ไฟดียอมทนกับความตักยอกดีบ่ยุติธรรม พระเจ้าก็จะบ่ปันปอนคนนั้น ย้อนว่าก้านเยียะจาวีเป็นสิ่งที่พระเจ้าบ่ใส่ ²⁰ ก้านดีหมู่ท่านเยียะผัดแล้วอดทนต่อก้านโดนบุดโดนเซี้ยน มันน่ายกย่องดีดี แต่ก้านดีหมู่ท่านอดทนต่อความตักยอกฮ้อมเยียะดี ก็เป็นดีบ่ฮ้องใจีของพระเจ้า ²¹ พระเจ้าฮ้องหมู่ท่านมาดีเพื่อหื้ออดทนต่อความตักยอกเหมือนกับดี *พระคริสต์* ยอมอดทนเพื่อหมู่ท่าน พระองค์ก็ได้เป็นตัวอย่งหื้อหมู่ท่านเยียะตามแล้ว

²² พระองค์บ่เคยเยียะบาป กับบ่ฮู้ไฟ

²³ เมื่อมีไฟฮู้แควนพระองค์ พระองค์ก็บ่เคยตอบดีหมู่เขา เมื่อพระองค์ได้ฮับความตักยอก พระองค์ก็บ่เคยบ่ฮ้องว่าเซ็งแแก้แค้นไฟ แต่พระองค์ได้มอบกูเรื่องไว้หื้อกับพระเจ้าผู้ดีตัดสินอย่างยุติธรรม ²⁴ พระองค์ใจีดีของพระองค์แบบบาปของหมู่เขาไว้บ่นไม่ก้างเขนนั้น เพ็องหมู่เขาเซ็งได้ตายจากบาป แล้วใจีชีวิตดีดีต้องตามธรรม หมู่ท่านได้ฮับก้านฮักหื้อห้ายก็ฮ้อมแปลจากตัวพระองค์นี้ละ ²⁵ ตะก่อนหมู่ท่านเคยเหมือนแกะดีหลงตางไป แต่บ่าเดี๋ยวนี้ได้ปีกมาหาคนเล็ยงแกะดีเป็นผู้ฟอกฮอยจิตวิญญาณของหมู่ท่านแล้ว

หน้าดีของฟัวกับเมีย

3 ส่วนหมู่ท่านดีเป็นเมียก็เหมือนกัน หื้อยอมเจือฟังกฟัวของตัว เพ็องว่าถ้ามีฟัวของบางคนดีบ่เจือฟังกถ้อยคำของพระเจ้า เมื่อหมู่เขาหันจิตดีดีตางของหมู่ท่าน ก็เซะเยียะหื้อหมู่เขามาเจือวางใจีพระเจ้าได้ โดยดีหมู่ท่านบ่จ่าเป็นต้องฮู้เซะฮยังเลย ² ย้อนหมู่เขาได้หันว่าจิตของหมู่ท่านบริสุทธิ์กับมีใจดีดีย่าเก็งพระเจ้า ³ ความงามของหมู่ท่านบ่ควรมาจากภายนอก อย่างเป็งผงามๆ ใส่แก้วแควนเงินคำ กาว่าใส่เสื้อผ้าราคาเป็งๆ ⁴ แต่หื้องามมาจากจิตใจี เป็นสิ่งที่บ่มีวันหายไป คือมีใจีสุภาพอ่อนน้อม สงบเซ็งย่ม เซ็งเป็นสิ่งที่มิก้านในสายดำของพระเจ้า ⁵ หมู่แม่ญิงสมัยตะก่อนดีเจือพระเจ้ากับเป็นผู้บริสุทธิ์ในสายดำของพระองค์ ก็มีใจีงามจาวีเหมือนกัน คือยอมเจือฟังกฟัว ⁶ เหมือนกับนางซาราห์เจือฟังกฮับฮ้อมกับฮ้องเขว่า “นายของข้าเจ้า” ถ้าท่านตางหลายเยียะดีกับบ่กัจะฮยัง หมู่ท่านก็จะเป็องเหมือนนาง †

⁷ ส่วนหมู่ท่านดีเป็นฟัวก็เหมือนกัน หื้ออยู่กันกับเมียอย่างหันอกหันใจีกัน ย้อนว่าหมู่ท่านมีกำลังนักเหลือหมู่นาง หมู่ท่านต้องยกย่องหมู่นางย้อนว่าพระเจ้าโผดเมตตาตักยอกจิตของหมู่นางหือได้ฮับจิตนิรันดร์ฮ้อมกับหมู่ท่าน หื้อเยียะจาวีเน้อ เพ็องหื้อมีฮ้อมฮยังมาเยียะหื้อก้าอริชฐานของหมู่ท่านบ่เป็นผล

ยอมทนตักยอกฮ้อมเยียะดี

⁸ สุดตายนี้ ขอหื้อหมู่ท่านเป็นน้ำหนึ่งใจีเดียวกัน หันอกหันใจีกัน ฮักกันเหมือนบ่ฮ้อง มีใจีเมตตาดีฮ้อมฮ้อมใจี ⁹ ถ้าไฟเยียะปดีต่อตักยอกห้ามเยียะปดีตอบเขา กาว่าด่าคนดีด่าท่าน แต่หื้อบ่ปันปอนหมู่เขาแต่น ย้อนว่าพระเจ้าต้องก้านหื้อหมู่ท่านเยียะจาวี แล้วพระองค์จะดีได้ปันปอนหื้อหมู่ท่าน ¹⁰ ย้อนในพระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า

“ไฟไค้อยากมีความสุข กับได้ปะวันดีดีๆ ก็ห้ามใจีฮ้อมฮ้อมดี กับห้ามใจีปากฮู้ก้าจูก

¹¹ หื้อเลิกเยียะบาป แล้วหันมาเยียะดี

หื้อเซาะหาสันติสุขแล้วติดตามสันติสุขนั้นไป

¹² ย้อนต่าขององค์พระผู้เป็นเจ้าฟอกฮอยกัคนดีดีถูกต้องตามธรรม กับหูของพระองค์ก็ฟังก้าอริชฐานของเขา แต่หน้าของพระองค์จะหันมาต่อสู้อันกับหมู่ท่านดีเยียะปดีนั้น” †††

†† ถ้าเป็องตรงกับภาษากรีกจะเป็น “ลูกสาวของนาง”

กำลังตาย

¹² ข้าพเจ้าได้เขียนจดหมายสั้นๆ ฉบับนี้หือกับหมู่ต๋านผ่านทางสิลาวานัส ซึ่งข้าพเจ้าถือว่าเขาเป็นพี่น้องผู้เจือที่ซื่อสัตย์ในพระคริสต์ ข้าพเจ้าเขียนมาเพื่อหือกำลังใจกับหมู่ต๋าน กับเป็นพยานได้ว่า สิ่งทีเขียนมาถึงหมดนี้เป็นพระคุณทีแท้จริงของพระเจ้า หือหมู่ต๋านมันคงในพระคุณนี้เทือะ

¹³ คริสตจักรทีเมืองบาบิโลนทีพระเจ้าได้เลือกไว้เหมือนกับหมู่ต๋านได้ฝากกำลังเต็งมาหาหมู่ต๋าน มาระโกทีเป็นเหมือนลูกของข้าพเจ้าก็ฝากกำลังเต็งหาหมู่ต๋านตวย ¹⁴ เมื่อหมู่ต๋านปะกัน ขอหืออุบตักตวยกันด้วยความฮัก ขอหือผู้คนทีเป็นของพระคริสต์มีสันติสุขเทือะเนือ

2 เปโตร

ผู้เขียนจดหมายฉบับนี้คือ เปโตรผู้เป็น ซึ่งเป็นฉบับที่สองที่ตามได้เขียนไปถึงหมู่ผู้เชื่อหมู่เดียวกันกับที่ได้ฉบับจดหมายฉบับแรก เปโตรเขียนจดหมายฉบับนี้ขึ้นก่อนปี ค.ศ. 68 คงจะเป็นตอนที่เปโตรเฝ้าจำคุก

หมู่ผู้เชื่อที่ฉบับจดหมายฉบับนี้อยู่ในแคว้นเอเชีย ซึ่งสมัยนี้อยู่ในประเทศตุรกี ตามเขียนจดหมายฉบับนี้ตอนที่อยู่กรุงโรม เปโตรเขียนจดหมายฉบับนี้เพื่อเตือนเรื่องกำสอนผิดที่กำลังเกิดขึ้นใน ต่างๆ ผู้สอนผิดได้สอนว่า พระเยซูคริสต์ไม่ใช่เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแท้ๆ เปโตรหือกำลังให้หมู่ผู้เชื่อหือเข้มแข็งขึ้นในความเชื่อ โดยหือเขียนข้อความจริงเกี่ยวกับพระเยซูนักขึ้น ตามได้เตือนหมู่ผู้เชื่อหือยึดมั่นตามกำสอนที่หมู่เขาได้ฮับจากหมู่อัครทูต เพื่อเทียมหมู่เขาหือพร้อมสำหรับกำบปึกมาของพระองค์ ตามได้บอกหมู่เขาว่า วันตืองค์พระผู้เป็นเจ้าจะปึกมา ก็จะเป็นเหมือนขโมยที่เข้ามาตอนเมื่อคืน คือมีไฟฮือว่าจะมาเมื่อใด ย้อนจาฮือหมู่เขาต้องให้ชีวิตอย่างบริสุทธิ์ กับคอยกำกำบปึกมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างอดทน

คำตักตวง

1 จดหมายฉบับนี้จาก ซิโมนเปโตร ดีเป็นผู้ฮับใจกับเป็น อัครทูตของพระเยซูคริสต์

ถึงผู้ที่ได้ฮับความเชื่อที่มีกำนักขนาดเหมือนเขา ย้อนพระเจ้าของ เขาตึงหลาย คือพระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยหือ *รอดป็นบาปได้* ของ เขา นั้น ยุติธรรม ² ขอพระคุณตึงสันติสุขจงมีกับหมู่ท่านนักๆ ขึ้น เตื่อะ ย้อนหมู่ท่านฮือจักพระเจ้ากับพระเยซูของค์พระผู้เป็นเจ้าของเขา

พระเจ้าหือเขามีชีวิตดีบริสุทธิ์

³ พระเจ้าให้ฤทธิ์อำนาจของพระองค์หือสั่งสั่งอย่างดีจำเป็นในกำบให้ชีวิตตึงตามพระองค์แก่เขา ดีเป็นจาฮือที่ฮือกันดีเขาฮือจัก พระองค์ ผู้ที่ฮือเขาหือมีส่วนฮือในความยิ่งใหญ่กับความตึงามของพระองค์ ⁴ โดยสั่งหมู่นี้ละ พระเจ้าได้หือพระสัญญาที่มีกำกับยิ่งใหญ่แก่หมู่เขา เพื่อหมู่ท่านจะได้หลุดป็นจากสิ่งดีหือฮือจิดใจเสื่อมลง ซึ่งเกิดจากกิเลสดีที่มีอยู่ในโลก แล้วท่านจะได้ฮับกำบเปลี่ยนแปลงหือเป็นเหมือนพระเจ้า ⁵ ย้อนจาฮือ หมู่ท่านต้องเอาใจใส่อย่างเต็มดี ตึงจะให้ความตึงามเสริมความเชื่อของหมู่ท่าน กับให้ความฮือเสริมความตึงาม ⁶ ให้กำบบังคับตัวเสริมความฮือ ให้ความอดทนเสริมกำบบังคับตัว กับให้ความยำเกรงพระเจ้าเสริมความอดทน ⁷ ให้ความฮือเหมือนปีเหมือนน้องเสริมความยำเกรงพระเจ้า ให้ความฮือที่มีเสริมความฮือที่มีตึงกันเหมือนปีน้อง ⁸ ถ้าหมู่ท่านเป็นอย่างดีบอกมาตึงหมดนี้กับเสริมหือเป็นจาฮือนักขึ้นๆ ตามกับให้คนบ่มีประโยชน์ แต่เป็นคนดีเกิดผลแล้วในกำบฮือจักพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้า ⁹ แต่คนดีได้เป็นอย่างดีบอกมาตึงหมดนี้ ก็เป็นเหมือนคนสายต่าสั้นใบบอด กับสิมไปว่าบาปของตัว พระเยซูล้างหือหมดแล้ว ¹⁰ ย้อนจาฮือ ปีน้องตึงหลายหือ หือพยายามอย่างเต็มดีเมื่อ เพื่อจะได้ฮือยืนยันว่า พระเจ้าได้เลือกกับฮือกันดีมาเป็นคนของพระองค์ ถ้าหมู่ท่านหือจะจาฮือ หมู่ท่านก็จะบ่มีวันหลงตึงไปจากพระเจ้า ¹¹ กับหมู่ท่านก็จะมิสิทธิ์เต็มดีที่จะเข้าไปในแผ่นดินนิรันดร์ของพระเยซูคริสต์ตึงองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ดีเป็นพระผู้ช่วยหือรอดป็นบาปได้ของเขา

¹² ย้อนจาฮือ ข้าพเจ้าจะเตือนหมู่ท่านตึงๆ ในเรื่องหมู่นี้ ถึงแม้หมู่ท่านจะฮือดีกับตึงมั่นอยู่ในความจริงนั้นดีได้ฮับแล้วก็ตาม ¹³ ตอนที่ข้าพเจ้ายังมีชีวิตอยู่ ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะเตือนความจำของหมู่ท่านไปตึงๆ ¹⁴ ย้อนข้าพเจ้าฮือดีว่า แหมบ่มีวันข้าพเจ้าก็จะตึงตามตึงพระเยซูคริสต์ตึงองค์พระผู้เป็นเจ้าของ เขาได้บอกข้าพเจ้าอย่างเปิดเผยไว้

แล้ว ¹⁵ จาฮือ ข้าพเจ้าจึงต้องฮือเตือนท่านหือก็ตึงถึงเรื่องหมู่นี้อยู่ตลอด หลังจากดีข้าพเจ้าตึงไปแล้ว

ความยิ่งใหญ่ของพระเยซู

¹⁶ เมื่อหมู่เขาบอกว่าพระเยซูคริสต์ตึงองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาจะปึกมาโดยฤทธิ์อำนาจนั้น หมู่เขาบ่ได้เล่านิยายสายเจี้ยตึงคนแต่่งขึ้นมาอย่างดีเมื่อ แต่หมู่เขาได้เห็นความยิ่งใหญ่ของพระองค์กับตึงตัวเก่า ¹⁷ ก็คือตอนที่พระองค์ได้ฮับเกียรติกับกำบสรรเสริญจากพระเจ้าพระบิดานั้น มีเสียงจากผู้ที่ยิ่งใหญ่สูงสุด ฮือกับพระองค์ว่า “ท่านผู้ดีเป็นลูกดีเขาฮือ เขาบ่อใจดีท่านนักขนาดเมื่อ” ¹⁸ หมู่เขาเองก็ได้ฮือเสียงจากฟ้าสวรรค์นั้น ตอนที่หมู่เขากับพระองค์อยู่บนดอยศักดิ์สิทธิ์นั้น ¹⁹ จาฮือ หมู่เขาจึงมีความมั่นใจนักขึ้นในกำตวงตึงของ *ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า* ดีเคยบอกไว้ ก็เป็นกำบดีดีหมู่ท่านจะเอาใจใส่ในกำหมู่ท่าน ย้อนกำหมู่ท่านก็เทียบเหมือนแสงส่องแจ้งในดีมืด จันกว่าวันนั้นจะแจ้งเจ้า กับแสงของ *พระคริสต์* จะส่องเข้ามาในใจของหมู่ท่าน ²⁰ แต่หมู่ท่านต้องเอาใจฮือก่อนว่า ไฟจะดีความหมายกำทำนายนของหมู่ท่านเป็นเสียงแทนพระเจ้าในพระคัมภีร์เอาคนเดียวบ่ได้ ²¹ ย้อนว่ากำทำนายนหมู่ท่านนั้น เขาบ่ได้ดีดีขึ้นมาคนเดียว แต่ *พระวิญญานบริสุทธิ์* ดลใจหือเขาฮือกำทำนายนจากพระเจ้า

คนที่สอนผิด

² แต่ในสมัยก่อนก็มี *ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า* ตัวบ่อเกิดขึ้นในหมู่คนของพระเจ้า ก็อย่างเดียวกันกับตึงจะมีผู้สอนผิดเกิดขึ้นในหมู่ท่าน หมู่เขาจะลักเอากำสอนดีบ่ถูกต้องตามตึงของพระเจ้ามาสอน ซึ่งกำสอนหมู่นี้จะหือหือเกิดความฮือหาย หมู่เขาจะบ่ยอมฮับพระเยซูผู้เป็นเจ้านายดีฮือยไล่เขาหือ *รอดป็นบาปได้* ซึ่งจะหือหือหมู่เขาฮือหายบ่าตึงวันเลย ² จะมีหลายคนดีบ่ฮือตัวตามตึงหา กับฮือหมู่คนดีสอนผิดหมู่นี้ละ คนตึงหลายจึงถูกถูกแควนตึงแห่งความจริงไปตึง ³ โดยความโลกของหมู่เขา หมู่เขาจะแต่่งเรื่องขึ้นมาสอนบ่ฮือหาผลประโยชน์จากหมู่ท่าน กำตึงฮือลงได้หมู่เขาดีได้บอกไว้เมินมาแล้วนั้นก็พร้อมอยู่แล้ว กับความฮือหายตึงจะเกิดกับหมู่เขาดีกำลังจะมาเวยๆ ดี

⁴ *ทูตสวรรค์* ดีได้หือบาปนั้นพระเจ้าก็บ่เวิน แต่ได้ใจหมู่เขาไว้ในหมือหน้าฮือ แล้วเขาเจ็อกเหล็กล่ามขึงหมู่เขาไว้ในคอกดีตึงมืด คอยถ้าวันตึงฮือลงได้ฮือจากพระเจ้า ⁵ ในสมัยโบราณพระเจ้าก็บ่ได้เวินหน้าไฟเหมือนกัน พระเจ้าหือน้ำท่วมโลกดีมีแต่คนบ่ยำเกรงพระเจ้า แต่พระองค์ได้บ่ปกป้องหือรอดหมู่เดียวตึงอื่น คือโนอาห์ผู้ดีบอกหือคน

เยีเย่ตามความถูกต้องตามธรรมกับหมู่ของเขาแหมเจ็ดคน ⁶ เมืองโสโดมกับเมืองโกโมราห์ก็เหมือนกัน พระเจ้าลงโทษหมู่เขาโดยไฟเผาทุกสิ่งทุกอย่าง เปื่อเป็นตัวอย่างหือคนบ่ยำเกรงพระเจ้าหันว่าจะเกิดอะหยังขึ้นกับหมู่เขา ⁷ แต่พระองค์จ้วยชีวิตโลกคนตีเยีเย่ถูกต้องตามธรรมไว้ เขาได้ตึกใจขนาดยอนหมู่คนบ่ตีตั้งหลายเยีเย่ก้านลามกไว้ ⁸ โลกเป็นคนตีถูกต้องตามธรรมต้อยู่ตามก้างคนบ่ตีหมู่บั้น เขาได้ฮู้ได้หันในสิ่งตีคนบ่ตีเยีเย่กันทุกวันๆ ใจเขาก็เป็นตึกหนัก ⁹ ยอนจาอันพระเจ้าจ้วยฮู้ว่าจะจ้วยคนตียำเกรงพระเจ้าฮือป็นจากก้านทดลองใจได้จาใด กับฮู้ว่าจะชังคนบ่ตีไว้ลงโทษในวันตัดสินลงโทษบาปได้จาใด ¹⁰ โดยเฉพาะคนตีหลงมัวเมาไปตามกิเลสตัณหาของตัว กับเหยียดหยามสิทธิอำนาจขององค์พระผู้เป็นเจ้า

คนหมู่บั้นนี้เป็นคนหลักกับจ้องหอง ดูแควนแม่แต่หมู่เทพเจ้าอย่างบ่กั้วเลย ¹¹ เถิงแม่หมู่กูดสวรรค์ตีมีฤทธิ์อำนาจนักเหลือ ก็บ่ได้ดูแควนเมื่อฟองโทษหมู่บั้นต่อหน้าองค์พระผู้เป็นเจ้าเลย ¹² แต่หมู่สอนผิดหมู่บั้นนี้เป็นเหมือนสัตว์ตีเยีเย่ตามสันดานในตัว บ่มีสมอง ดูถูกดูแควนในสิ่งตีตัวเก่าบ่เข้าใจเลย เกิดมาเบือหือคนอื่นเอาไปฆ่าตัวอื่น คนหมู่บั้นนี้จะถูกทำลายเหมือนสัตว์หมู่บั้น ¹³ หมู่เขาฮือตึกแก่คนอื่นจาใดตึกนั้นก็ถึงตัวหมู่เขาจัน หมู่เขาเมากันเลียงม่วนจนสันเล้าในต่อนเมื่อวัน หมู่เขาเป็นมลทินกับมีตำหนิตามก้างหมู่บั้น กับเมื่อกันเลียงกับหมู่บั้น หมู่เขาก็เยีเย่หือหมู่บั้นต้องขายชีหน้าตีหมู่เขาบ่อใจกับก้านจุลสายต่างๆ ของหมู่เขา ¹⁴ หมู่เขาจิงเซาแม่ญิงมาหลับนอนตวยตลอด เยีเย่บาปบ่ฮู้จักบ่อ ป้ายบ่บ่อยังจุลสายคนใจบ่เขมเข็งหือเยีเย่บาปตวยแหม คนหมู่บั้นโลกจันเป็นสันดาน พระเจ้าจิงสาปแแจ่งหมู่เขา ¹⁵ หมู่เขาได้ละตางตีถูกต้อง แล้วหลงไปตามตางของบาลาอัมลูกของเบโอร [†] คนตีชอบก้างจันตีได้จากก้านงานตีบ่ตี ^{††16} แต่บาลาอัมก็โดนตำหนิในความผิดของเขา โดยลาตีอยู่ตีดีก็ฮือภาษาคนได้ แล้วผู้เป็นปากเป็นเสียงแตนพระเจ้าคนนั้นจิงเล็กเยีเย่ในสิ่งตีต่างๆ [‡]

¹⁷ คนสอนผิดหมู่บั้นก็เหยียดเหมือนต่าน้ำตีแห้งขอด กับเหมือนเมขตีโดนลมหลวงบีดไป พระเจ้าได้เคียมตีมีดตีสุดไว้สำหรับหมู่เขาแล้ว ¹⁸ ยอนว่าหมู่เขาได้ก้าฮู้ไม่เรื่องบ่มีสาระของตัว กับใจกิเลสตัณหาของสันดานบาปจุลสายคนตีกำลังหันจากก้านใจชีวิตตีบ่ตี ¹⁹ หมู่ตีสอนผิดหมู่บั้นสัญญาว่าจะหือคนหมู่บั้นมีอิสระ แต่ตัวเก่ายังตกเป็นขี้ข้าของนีสยตีจะทำลายตัวเก่าอยู่ ไผ่ก้านอะหยัง ก็ตกเป็นขี้ข้าของสิ่งนั้น ²⁰ จาอัน ไผ่ตีป็นจากสิ่งตีบ่ดีตางโลกนี้ได้แล้ว โดยก้านฮู้จักพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ตีเป็นพระผู้จ้วยหือรอดป็นบาปโต้ษของเขา แต่หมู่เขายอมก้านหือกิเลสตัณหาเหยียด แล้วบีกไปหาตางโลกอย่างเก่า สุดต้ายสิ่งตีจะเกิดขึ้นกับหมู่เขาจะฮือเหยียดต่อนแรกแหม ²¹ ยอนก้านฮู้จักตางตีถูกต้องตั้งแต่เก่า ก็ยังตีเหลือฮู้จักแล้ว แต่บั้นหลังตำกำลังสอนอันศักดิ์สิทธิ์ตีพระเจ้าฮือเขาไว้เหยียด ²² สิ่งตีเกิดขึ้นกับหมู่เขาก็เป็นไปตามก้าสาภาชิตตีว่า “หมาก็บีกไปก้นฮากของตัวเก่า” กาว่า “หมู่ตีล้างตัวหือสะอาดแล้ว ก็บีกไปบ่นขี้เปอะแหม” ^{‡‡}

พระเยซุซจะปึกมาแหมเตื่อ

3 เปื่อนตีฮักเหย นีเปื่อนจดหมายฉบับตีสองแล้วตีข้าพเจ้าเขียนมาหาหมู่บั้น ในจดหมายตีสองฉบับนี้ข้าพเจ้าใค้เตือนความ

[†] สำเนาโบราณบางฉบับว่าไบโซร์ ^{††} บาลาอัมอยู่ในสมัยโบราณตีเคยเยีเย่กาถาตาม เขาได้ฮู้จ้างแแจ่งจาวอิสราเอลโดยบ่เจือฟิงพระเจ้ายอนหันแก่เงิน [‡] 2:16 กถว. 22:4-35 ^{‡‡} 2:22 สกษ. 26:11

จำหมู่บั้นโดยเรื่องหมู่บั้น เปื่อหมู่บั้นจะมีก้าคิดตีบิสสุท ² เปื่อว่าหมู่บั้นจะได้ก้าคิดก้างของหมู่ *ผู้เป็นปากเป็นเสียงแตนพระเจ้า* ตีบิสสุทนั้นตีได้ฮู้ไว้ตะก่อน กับก้าคิดก้างสั่งสอนขององค์พระผู้เป็นเจ้าผู้จ้วยหือ *รอดป็นบาปโต้ษ* ของเขา ซึ่งหมู่ *ฮักฤท* ของหมู่บั้นได้บอกไว้ ³ หือหมู่บั้นฮู้ฮือก่อนเตื่อว่า ในยุคสุดต้าย จะมีคนเยีเย่ตามกิเลสตัณหาของตัว แล้วหมู่เขาจะมาใค้หือเสียหมู่บั้นว่า ⁴ “พระคริสต์สัญญาว่าจะปึกมาบ่ใจกา แล้วมีโหนละ ป้อฮือแม่หม่อนของเขาก็ต้ายกันไปหมดละ แต่ทุกสิ่งทุกอย่างก็ยงเหมือนเก่าอย่างตีเปิ่นมาตั้งแต่พระเจ้าสร้างโลก” ⁵ ตีหมู่เขาฮู้จาอัน ยอนว่าหมู่เขาตีงให้ลิมความจริงฮือตีว่า เปิ่นมาแล้ว โดยก้อยก้างของพระเจ้า ตือองฟ้ากับแผ่นดินโลกก็เกิดขึ้นมา แล้วพระองค์ฮือแผ่นดินออกมาจากน้ำ หือน้ำนั้นอยู่ลอมแผ่นดิน ⁶ แล้วพระองค์ก็ใค้ใค้บั้นท่อมทำลายล้างโลกเก่า ⁷ แล้วโดยก้อยก้างเดียวกันนั้น พระเจ้าสั่งหือเก็บฮักษาตือองฟ้ากับแผ่นดินโลกตียงเหลืออยู่บ่าเตื่อวันนีไว้หือไฟเผาในวันตัดสินลงโทษบาป กับคนตีบ่ยำเกรงพระเจ้าจะถูกทำลายไปเหยียด

⁸ เปื่อนตีข้าพเจ้าฮักเหย ห้ามลิมความจริงฮือตีเนื่อ คือ สำหรับพระเจ้าแล้ววันเตื่อวก็เต่ากับป็นปี ป็นปีก็เต่ากับวันเตื่อว ⁹ องค์พระผู้เป็นเจ้าบ่ได้จ่าตีจะเยีเย่ตามสัญญา เหมือนตีบางคนก้าคิดกัน แต่ตีอดทนกับหมู่บั้น ยอนพระองค์บ่ใค้หือไฟคนใดตือองถูกทำลายไป แต่ใค้หือฮูกูฯ คนกลับใจจากบาป ¹⁰ แต่ *วันอันยงใหญ่ขององค์พระผู้เป็นเจ้า* จะมาเหมือนขโมย วันนั้นดวงดาวตางๆ ในตือองฟ้าจะหายไปพร้อมกันโดยเสียงสนั่นป็นป็นของลูกไฟ แผ่นดินโลกกับสิ่งตีมีอยู่บนโลกจะถูกเผาทำลายจันหมด ^{‡‡}

¹¹ เมื่อฮู้ว่าสิ่งตางๆ หมู่ตีจะตือองถูกทำลายไปจาอันแล้ว ก็หือหมู่บั้นก็ตือองเตื่อว่าจะเจีชีวิตจาใดหือบิสสุทกับยำเกรงพระเจ้า ¹² ตือองตีก้าลึงก้อยก้างวันอันยงใหญ่ของพระเจ้า จงเฮ่งวันหือมาเถิงเวยๆ วันนั้นไฟจะเผาทำลายตือองฟ้าตึงดวงดาวตางๆ ในตือองฟ้าก็จะไค้ไป ¹³ แต่ตามสัญญาของพระเจ้านั้น เขาจิงตึงหน้าตีตั้งต่ากอยถ่าสวรรค์ใหม่กับโลกใหม่ ซึ่งเปิ่นตีตีมีก้าความยุติธรรม

¹⁴ จาอัน เปื่อนตีฮักเหย เมื่อหมู่บั้นได้ตีตั้งหน้าตีตั้งต่ากอยถ่าสิ่งหมู่บั้นนี้อยู่บั้น ก็หือฮือมีใจตีสงบสุข บ่มีมลทินกับบ่มีตีตีในสายต่าของพระเจ้า ¹⁵ บ่ตีลิมว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าของเขามีความอดทนเบือหือหมู่เขามีโอกาสรอดป็นบาปโต้ษ อย่างตีเป่าโลบนี้องตีฮักของเขาได้เขียนจดหมายเถิงหมู่บั้น ตามสติปัญญาตีพระเจ้าได้หือกับเขาบั้น ¹⁶ จดหมายถูดบับของเขาก็เขียนเถิงเรื่องหมู่บั้น มีฮือความบางอย่างตีเข้าใจก้อยู่ในจดหมายของเขา ซึ่งเยีเย่หือคนบ่หลวกับจิตใจบ่มันคองเขาไปอธิบายอย่างผิดๆ เหมือนอย่างตีหมู่เขาเยีเย่กับฮืออื่นๆ ในพระคัมภีร์ จิงเยีเย่หือตีหมู่เขาตีงจิบหายไป

¹⁷ ยอนจาอัน เปื่อนตีข้าพเจ้าฮักเหย เมื่อหมู่บั้นได้ฮู้เรื่องนีก่อนแล้ว ก็หือหือละวังตีหือตี เปื่อจะได้บ่หลงไปตามก้าสอนตีผิดๆ ของคนบ่ตีหมู่บั้น แล้วเยีเย่หือความมันคองของหมู่บั้นเสียไปเหยียด ¹⁸ แต่ขอหือพระคุณกับความฮือของต่านจ่าเรียดขึ้นตึกๆ ในเรื่องของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ตีเป็นพระผู้จ้วยหือรอดป็นบาปโต้ษของเขา ขอเกียรติจิงมีแก่พระองค์บ่าเตื่อวันนี และตลอดไป *อาเมน*

^{‡‡} สำเนาโบราณบางฉบับว่า “โลกจะถูกเปิดเผย”

1 ยอห์น

สมัยยุคแรกยอมรับว่า ผู้เขียนจดหมายฉบับนี้คือ ยอห์นผู้เป็น ท่านเขียนจดหมายฉบับนี้เมื่อตอนเฒ่าแล้ว กับอยู่ที่เมืองเอเฟซัส ท่านคงเขียนจดหมายฉบับนี้ขึ้นระหว่างปี ค.ศ. 85-90

ยอห์นเขียนจดหมายฉบับนี้ไปเล็งหมู่ผู้เชื่อในคริสตจักรต่างๆ ที่อยู่รอบเมืองเอเฟซัสในแคว้นเอเชีย ซึ่งเขาเป็นศิษยาภิบาลอยู่ที่นั่น ยอห์นเน้นความสำคัญของความรักในชีวิตของผู้เชื่อ ท่านสอนว่าเป็นสิ่งที่สำคัญนักขนาด ที่ผู้เชื่อต้องรักกัน ท่านก็ได้ตักเตือนผู้ที่ได้อ่านจดหมายฉบับนี้ว่า เรื่องดีพระเยซูคริสต์เป็น แต่ๆ นั้น ก็เป็นความจริง กับท่านที่พระเยซูตายบนไม้กางเขนก็เยี่ยหือคนต้งหลายได้คืนดีกับพระเจ้า กับมีความสัมพันธ์กับพระองค์ ยอห์นสอนหือกันว่าไฟเป็นผู้เชื่อแต่ๆ ก็คือ คนนั้นจะยอมรับว่าพระเยซูเป็นพระบุตรของพระเจ้า กับใจชีวิตอย่างบริสุทธิ์

ถ้อยคำแห่งชีวิต

1 หมู่เขาขอบอกเรื่องของผู้หนึ่ง ซึ่งมีมาตั้งแต่เมื่อเกิดมาแล้ว ซึ่งหมู่เขาได้ยิน กับหันมากับตา ได้แยงฝ่ออย่างละเอียด กับได้หยุดได้ความมากับมือของหมู่เขา คือผู้ตั้งอึ้งกันว่าถ้อยคำที่หือชีวิต ² เมื่อชีวิตของผู้นั้นมาปรากฏ หมู่เขาก็ได้หัน กับเป็นพยานบอกหือหมู่ท่านฟังถึงผู้ที่เป็นชีวิตนิรันดร์ ซึ่งเคยอยู่กับพระบิดาและได้มาปรากฏหือหมู่เขา ³ หมู่เขาก็บอกสิ่งดีหมู่เขาได้หันกับได้ยินนั้นหือหมู่ท่านฟังตวย เปื่อว่าหมู่ท่านจะได้มีสามัคคีธรรมกับหมู่เขา สามัคคีธรรมนี้คือท่านสามัคคีธรรมดีหมู่เขามีกับพระบิดาดีกับพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์ตวย ⁴ หมู่เขาจึงเขียนเรื่องหมู่นี้มาเล็งหมู่ท่าน เปื่อหมู่เขา † จะได้มีความจั้นจมนยึดอย่างเต็มดี

พระเจ้าเป็นความเป่งแจ้ง

⁵ ดีคือเรื่องดีหมู่เขาได้ยินจากพระเยซูคริสต์ กับบอกหมู่ท่านหืออู้คือพระเจ้าเป็นความเป่งแจ้ง ตึงบ่มีความมืดในพระองค์เลย ⁶ ถ้าเขาอู้ว่าเขามีสามัคคีธรรมกับพระเจ้า แต่เขายังใจชีวิตอยู่ในความมืด เขาก็จุกบ่ได้เยี่ยะตามความจริงแต่ๆ ⁷ แต่ถ้าเขาใจชีวิตอยู่ในความเป่งแจ้งเหมือนกับดีพระเจ้าอยู่ในความเป่งแจ้ง เขาก็มีสามัคคีธรรมกันเลือดของพระเยซู *พระบุตรของพระเจ้า* ดีต้ายนั้นก็ช่วยล้างความบาปกืออย่างของเขจันหมดจันเสีย

⁸ ถ้าเขาอู้ว่าเขาบ่มีบาป เขาก็จุกบ่ได้รู้จักความจริง ⁹ แต่ถ้าเขาสารภาพบาปของเขา พระเจ้าผู้สัตย์ซื่อกับเยี่ยะในสิ่งดีถูกต้องตลอด จะยกโทษบาปหือเขา พระองค์จะช่วยล้างเขาหือหมดใสจากบาปกืออย่างตวย ¹⁰ แต่ถ้าเขาอู้ว่า เขาบ่ได้เยี่ยะบาป ก็เต้ากับเขาอู้ว่าพระเจ้าขี้จุก กับกำลังสอนของพระองค์ก็บ่ได้อยู่ในใจเขาเลย

พระเยซูเป็นผู้ช่วยของเขา

2 ท่านต้งหลายดีเหยียบเหมือนลูกดีข้าพเจ้าฮักเหย ข้าพเจ้าเขียนเรื่องหมู่นี้มาเล็งท่าน เปื่อว่าหมู่ท่านจะบ่เยี่ยะบาป แต่ถ้าไฟเหยี่ยะบาป เขาก็มีผู้ช่วยอ่อนนอบพระบิดาแทนเขา คือพระเยซูคริสต์ผู้ดีถูกต้องตามธรรม ² พระองค์เป็นเครื่องปูจาฮือเอาความบาปของเขาไป พระองค์บ่ได้ฮือเอาความบาปของหมู่เขาเต้าอัน แต่ฮือเอาของคนต้งโลกไปตวย

³ ถ้าเขาฮักษาคำสั่งของพระเจ้า เขาก็จะมันใจได้ว่า เขาอู้จักพระองค์แต่ๆ ⁴ คนดีอู้ว่าเขาอู้จักพระเจ้า แต่บ่ได้เยี่ยะตามคำสั่งของพระองค์ ก็เป็นคนขี้จุก เขาบ่ได้รู้จักความจริง ⁵ แต่คนดีเยี่ยะตามถ้อยคำของพระเจ้านั้น ความรักของพระองค์ก็สมบูรณ์ในคนนั้นอย่างแต่

† *สำเนาโบราณบางฉบับเป็น หมู่ท่าน*

จริง สิ่งนี้เยี่ยะหือเขาแนใจว่าเขามีความสัมพันธ์กับพระองค์ ⁶ คนดีอู้ว่าตัวเขามีความสัมพันธ์กับพระองค์ ก็ตึงใจชีวิตเหมือนกับพระเยซูตวย

คำสั่งหือเขาฮักคนอื่น

⁷ ท่านต้งหลายดีข้าพเจ้าฮักเหย ข้าพเจ้าบ่ได้เขียนคำสั่งใหม่ขึ้นเน่อ แต่เขียนคำสั่งเก่าดีท่านต้งหลายมีอยู่แล้วตึงแต่เกิดมา คำสั่งเก่าอันนั้นท่านต้งหลายเคยได้ยินมาแล้ว ⁸ คำสั่งดีข้าพเจ้าเขียนหือท่านนั้น ก็ยังนับว่าใหม่อยู่ ท่านจะหันความจริงของคำสั่งใหม่นี้ได้ใน *พระคริสต์* กับในตัวหมู่ท่าน ย้อนว่าความมืดคำสั่งผ่านป็นไป ความเป่งแจ้งอันแต่จริงก็ได้ส่องเข้ามาแล้ว

⁹ ถ้าไฟคนใดอู้ว่าเขาอยู่ในความเป่งแจ้ง แต่ยังจ้งบ่ฮือผู้เชื่อของตัวอยู่ คนนั้นก็ยังอยู่ในความมืด ¹⁰ คนดีฮักบ่ฮือผู้เชื่อของเขาก็อยู่ในความเป่งแจ้ง เขาจะบ่มีอะหยังเลยดีจะเป็นเหตุหือเขาเยี่ยะบาป ¹¹ แต่คนดียังจ้งบ่ฮือผู้เชื่อของตัวก็ยังอยู่ในความมืด เขาเหยียบเหมือนคำสั่งเดียวอยู่ในความมืด เขาบ่อู้ว่าคำสั่งเดียวไปดีไหน ย้อนความมืดเยี่ยะหือต้ายของเขาบอดไปเหยแล้ว

¹² ลูกๆ เหย ดีข้าพเจ้าเขียนจดหมายนี้มาเล็งหมู่ท่าน ก็ย้อนพระเจ้าได้ยกโทษบาปของหมู่ท่านแล้ว ย้อนหันแก้พระเยซูคริสต์

¹³ คนดีเป็นบืออูยต้งหลาย ข้าพเจ้าเขียนเล็งหมู่ท่าน ย้อนว่าท่านต้งหลายอู้จักพระองค์ผู้เป็นอยู่ตึงแต่เกิดมาแล้ว คนเป็นคนหมู่ต้งหลาย ข้าพเจ้าเขียนเล็งหมู่ท่าน ย้อนหมู่ท่านมีชัยเหนือมารแล้ว

¹⁴ คนดีเป็นลูกต้งหลาย ข้าพเจ้าเขียนเล็งหมู่ท่าน ย้อนว่าท่านต้งหลายอู้จักพระบิดา คนดีเป็นบืออูยต้งหลายข้าพเจ้าเขียนเล็งหมู่ท่าน ย้อนว่าท่านต้งหลายอู้จักพระองค์ผู้เป็นอยู่ตึงแต่เกิดมาแล้ว คนดีเป็นคนหมู่ต้งหลาย ข้าพเจ้าเขียนเล็งหมู่ท่าน ย้อนหมู่ท่านมีเองมีกำลังนัก กับถ้อยคำของพระเจ้าอยู่ในใจท่านต้งหลาย กับหมู่ท่านมีชัยเหนือมารแล้ว

¹⁵ ห้ามฮักโลกต้งสิ่งของในโลกนี้เน่อ ถ้าคนใดฮักโลกนี้ คนนั้นก็บ่ฮักพระบิดา ¹⁶ ย้อนกือสิ่งกืออย่างในโลกนี้ คือกิเลสตัณหาของเนื้อหนัง กิเลสตัณหาของตา กับก้านอวดตัวว่ามีกรพิยสมบัตินัก สิ่งหมู่นี้บ่ได้มาจากพระบิดา แต่มาจากโลกนี้ ¹⁷ โลกนี้ต้งกิเลสตัณหาของโลกกำลังสิ้นสุดไป แต่คนดีเยี่ยะตามความตึงกันของพระเจ้าจะมีชีวิตอยู่ตลอดไป

บ่ดีตึงตามศัตรูของพระคริสต์

¹⁸ ลูกๆ เหย ตอนนี้เป็นยุคสุดต้ายแล้ว ต้มดีท่านต้งหลายเคยได้ยินว่าศัตรูของพระคริสต์กำลังจะมา บ่าแต่ยวันนี้ศัตรูของพระคริสต์ก็ได้มาทันนักแล้ว ย้อนจาอันเขาจึงอู้ว่าตอนนี้เป็นยุคสุดต้าย ¹⁹ ศัตรู

หมู่นี้เป็นหมู่ที่ได้ละหมู่เขาไป แต่หมู่เขาไปได้เป็นคนของหมู่เขาแต่ๆ ถ้าเป็นก็จะต้องอยู่ด้วยเขาต่อไป แต่หมู่เขาละหมู่เขาไปแล้ว แสดงว่าไม่มีไฟสักคนในหมู่เขาที่เป็นคนของหมู่เขาแต่ๆ

20 แต่หมู่ท่านได้จับกำนั้มาจากพระองค์ผู้บริสุทธิ์นั้น จาอันหมู่ท่านจึงรู้ความจริง 21 ที่ข้าพเจ้าเขียนถึงหมู่ท่าน ปไว้ว่ายื้อนหมู่ท่านบู้รู้ความจริงนี้ แต่ยื้อนว่าหมู่ท่านอู้แล้ว กับยังอู้แห่มว่ก่าจุก่าล่ายบู้ได้ออกมาจกความจริง

22 ไฝเป็นคนขี้จู้ ก็คือคนต้อู้ว่่าพระเยซุบู้ไ้พระคริสต คนนั้นละเป็นศตรู้ของพระคริสต เขาบยอมอับพระบิดาตึงพระบุตรตวย 23 คนใดตบยอมอับพระบุตร คนนั้นก็บมีความสัมพันธ์กับพระบิดา คนใดตบยอมอับพระบุตรคนนั้นก็บมีความสัมพันธ์กับพระบิดาตวย

24 ขอหื้อหมู่ท่านเก็บอักษาก่าสั่งสอนต้อู้ท่านไ้ยินมาตึงแต่เก้า ยื้อนว่่าถ้าท่านอักษาก่าสั่งสอนนี้ไว้ ท่านก็จจะตติสหนักกับพระบุตรตึงพระบิดาตลอดไป 25 อันนี้บเป็นสิ่งต้อพระเยซุได้สัญญาไว้กับหมู่เขา คือหื้อเขาบู้มีจิตนิรันดร์

26 ข้อความตึงหมตต้อข้าพเจ้าเขียนมาหื้อท่านตึงหลายนี้ เป็นเรื่องเก้ยวกับคนหมู่บ้นต้อมีมาล่ายท่านตึงหลาย 27 ส่วนท่านตึงหลายได้จับกำนั้มาจากพระองค์แล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ ก็อ้อยกับท่านตึงหลาย จึงบู้จ่าเป็นต้อมมีไฝมาสอนท่านตึงหลายแห่ม ยื้อนว่่าพระวิญญาณนั้นได้สอนท่านหื้ออู้หมตแล้ว กับสิ่งต้อพระองค์สอนก็บความจริงบู้จู้ ก็หื้อเยยยะต้อมก่าสั่งสอนของพระองค์ แล้วจิตของท่านจจะตติสหนักกับพระองค์

28 บ่าเต๋ยนี้ลुकๆ แห่ จงตติสหนักกับพระคริสต เพือว่่าเมื่อพระองค์มาป่ากฏ เขาตึงหลายจจะบมีความมั่นใจ จะบอ่ายต้อหน้าพระองค์เมื่อพระองค์มา 29 ท่านตึงหลายอู้แล้วว่่าพระคริสตเยยยะในสิ่งต้อถูกต้อมตลอด จาอัน ท่านต้ออู้ว่่าคนต้อเยยยะในสิ่งต้อถูกต้อมก็บเป็นลुकของพระเจ้า

เขาเป็นลुकของพระเจ้า

3 ลองก็ต้อฝ่อเตือะ พระบิดาอักษเขาบ้นขนาดไหน เลิงได้อ้องเขาว่่าเป็นลुकของพระองค์ แล้วเขาก็เป็นจาอันแต่ๆ โลกบู้จู้จักเขาก็ยื้อนว่่าโลกบู้จู้จักพระองค์ 2 ท่านต้ออู้ตึงหลาย ต่อนี้เขาได้เป็นลुकของพระเจ้าแล้ว เขายังบู้ว่่าต้อไปตึงหน้าเขาจจะเป็นจาใด แต่เขาอู้ว่่าเมื่อ พระคริสต มาป่ากฏ เขาจจะเป็นเหมือนพระองค์ ยื้อนว่่าเขาจจะหันพระองค์ต้อมต้อพระองค์เป็นแต่ๆ 3 กู้คนต้อมีความหวังในพระคริสตจ่าอู้ ก็จจะเยยยะต้อหื้อบริสุทธิ์เหมือนอย่างต้อพระคริสตบริสุทธิ์

4 กู้คนต้อเยยยะบาป ก็เยยยะผิด *บทบัญญัติ* ของพระเจ้า ยื้อนว่่าบาปเป็นก่านผิดต้อบทบัญญัติของพระเจ้า 5 หมู่ท่านก็อู้แล้วว่่า ก่านต้อพระคริสตมาป่ากฏนั้นก็เพือมาอับเอาความบาปของคนตึงหลายไป จันหมตจันเสี้ง ในพระองค์นั้นบมีความบาปอันใดเลย 6 คนใดต้อตติสหนักกับพระองค์ก็จจะบเยยยะบาปแห่มต้อไป ส่วนคนต้อยังเยยยะบาปอ้อยคนนั้นยังบ่เกยหันพระองค์ ยังบู้จู้จักพระองค์ตวย

7 ลुकต้อข้าพเจ้าอักษแห่ หำมหื้อไฝมาจู้จู้งหื้อหลงไปเน่อ คนต้อเยยยะในสิ่งต้อถูกต้อมก็บเป็นคนถูกต้อมต้อมธรรม เหมือนพระคริสตเป็นคนถูกต้อมต้อมธรรมของพระเจ้า 8 คนใดต้อยังเยยยะบาปอ้อย คนนั้นก็บของมาร ยื้อนว่่ามารได้เยยยะบาปมาตึงแต่เมื่อเก้าห้วกัแล้ว นี่เป็นเหตุต้อ *พระบุตรของพระเจ้า* มาป่ากฏ เพือมาทำลายก่านงานของมารแห่

9 คนใดต้อเกิดจกพระเจ้า คนนั้นจจะบเยยยะบาปแห่มต้อไป ยื้อนว่่าต้อเขามีเจือของพระเจ้าอ้อย เขาเป็นลुकของพระเจ้าแล้ว จึงเยยยะบาปแห่มบู้ได้ 10 จาอันเขาจู้จู้ได้ว่่าไฝเป็นลुकของพระเจ้า ไฝเป็นลुकของมาร คนต้อบเยยยะสิ่งต้อถูกต้อม กว่่าบู้ได้อู้บู้นอ้อยของตัว ก็บใ้ลुकของพระเจ้า

เขาต้ออักษเข้กันและกัน

11 หมู่ท่านไ้ยินไ้ฟังก่าสอนนี้มาตึงแต่เก้าแต่แห่แล้วว่่า หื้อเขาอักษกันและกัน 12 หำมเป็นเหมือนคาอันต้อเป็นของมาร แล้วได้ข่านอ้อยบ่าวของตัว เขาข่านอ้อยเยยยะหยัง ก็ยื้อนว่่าก่านของเขาเป็นก่านบู้ดี แต่ก่านของนอ้อยบ่าวนั้นถูกต้อมต้อมธรรม

13 บู้นอ้อยผู้เจือตึงหลายบู้ก่าจิดเน่อ ต้อโลกนี้จิงท่าน 14 เขาอู้ว่่าเขาเกยเป็นเหมือนคนต้อต้อยไป แล้วได้อับจิตใหม่ เขาอู้ไ้ยื้อนเขาอู้บู้นอ้อยผู้เจือของเขา ส่วนคนต้อบอักษคนอื่น ก็เหมือนเป็นคนต้อยังอ้อยในความต้อย 15 คนใดต้อจิงบู้นอ้อยผู้เจือของเขา ก็บขชาติกร หมู่ท่านอู้แล้วว่่าคนต้อเป็นขชาติกรจจะบมีจิตนิรันดร์ 16 จาอันเขาจู้จู้ว่่าความอักษเป็นจาใด คือพระคริสตได้สละจิตของพระองค์เพือเขาตึงหลาย เขาจก็สมควรจจะสละจิตของเขาเพือบู้นอ้อยผู้เจือของเขาตวย 17 คนต้อมีกรพยสมบัตติก เมื่อหันบู้นอ้อยผู้เจือของเขาจจันต้อมก่านความจ้วยเหลือ แต่ไ้จิดใจด่าบยอมจ้วย แล้วเขาอู้ไ้จาใดว่่าเขาอักษพระเจ้า 18 ลुकต้ออู้ตึงหลายแห่ หื้อเขาอักษกันแต่ๆ โดยก่านเยยยะสิ่งต้อดีหื้อกันบู้ไ้ก่าอู้บู้ดายเน่อ

19 ยื้อนจาอันเขาจู้จู้ว่่าเขาอ้อยฝ่ายความจริง กับเขาสามารถต้อจจะมีสันติสุขต้อหน้าพระเจ้า 20 เลิงเม่วว่่าใจของเขาจจะฟอ้งว่่าเขาผิด เขาก็อู้ว่่าพระเจ้านั้นเป็นใหญ่เหลือใจของเขา กับพระองค์อู้หมตกู้สิ่งก้อย่าง

21 ท่านต้ออู้ตึงหลาย ถ้าใจเขาบู้ฟอ้งว่่าเขาเยยยะผิด เขาก็บมีความมั่นใจต้อจจะเข้าหาพระเจ้า 22 กับเขาจจะได้อับกู้สิ่งต้อเขาจจากพระเจ้า ยื้อนว่่าเขาเยยยะต้อมก่าสั่งของพระองค์กับเยยยะสิ่งต้อพระองค์บอู้ใจ 23 ก่าสั่งของพระองค์คือหื้อเขาเจือว้างใจพระเยซุคริสตพระบุตรของพระองค์ กับหื้อเขาอักษกันเหมือนอย่างต้อพระองค์ได้สั่งเขาไว้ 24 คนต้อเยยยะต้อมก่าสั่งของพระเจ้าก็ตติสหนักกับพระเจ้า แล้วพระเจ้าก็ตติสหนักกับเขาตวย เขาอู้ว่่าพระเจ้าตติสหนักกับเขา ยื้อนว่่าพระวิญญาณต้อพระองค์หื้อกับเขาก็อ้อยในใจของเขา

ยอห์นต้ออหื้อลละวังผู้สอนผิด

4 ท่านต้ออู้ตึงหลาย หำมเจือกู้คนต้ออ้องว่่าอู้โดยพระวิญญาณ แต่หื้ออกต้อมหมู่เขาว่่ามีวิญญาณต้อมาจากพระเจ้าแต่ก้อ ยื้อนว่่า *ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า* ต้อบ้อมนักษขนาดออกมาไคว่โลกแล้ว 2 ก่านต้อหมู่ท่านจจะสามารถอู้จักพระวิญญาณของพระเจ้าได้คือถ้าคนต้ออ้องต้อนั้นบยอมอับว่่าพระเยซุคริสตมาเกิดเป็นมนุษย์ในโลกนี้ ก็แสดงว่่าคนนั้นบมีวิญญาณต้อมาจากพระเจ้า 3 แต่ถ้าคนใดบยอมอับเรื่องของพระเยซุ คนนั้นก็บมีวิญญาณต้อบได้มาจากพระเจ้า เขาเป็นศตรู้ของ *พระคริสต* ต้อท่านไ้ยินว่่าศตรู้ของพระคริสตก่าล้งจจะมา กับบ่าเต๋ยนี้ก็อ้อยในโลกนี้แล้ว

4 ลुकๆ แห่ หมู่ท่านเป็นของพระเจ้า จิงบมีชัยเหนือคนหมู่บ้นเน่อ ยื้อนว่่าพระวิญญาณต้อยในหมู่ท่านยังใหญ่เหลือวิญญาณต้อยในคนของโลกนี้ 5 หมู่เขาเป็นของโลกนี้ ยื้อนจาอันสิ่งต้อหมู่เขาอู้ก็มาจากโลกนี้กับคนในโลกกก็ฟิงหมู่เขา 6 แต่หมู่เขาเป็นของพระเจ้า คนต้ออู้จักพระเจ้าก็ฟิงเขา แต่คนต้อบ่เป็นของพระเจ้าก็บฟิงเขา จาอันเขาจจะสามารถอู้ไ้ว่่าคนไหนบมีวิญญาณของความจริง กว่่าบมีวิญญาณต้อล่าย

ความอักษมาจากพระเจ้า

7 ท่านต้ออู้ตึงหลาย ขอหื้อเขาอักษกันไว้เน่อ ยื้อนว่่าความอักษนั้นมาจากพระเจ้า คนต้ออู้เข้กันและกัน ก็บเป็นลुकของพระเจ้ากับอู้จักพระเจ้า 8 ส่วนคนต้อบู้ได้อู้เข้กันและกัน ก็บอู้จักพระเจ้า ยื้อนว่่าพระเจ้าเป็นความอักษ 9 นี้คือวิธีต้อพระเจ้าแสดงความอักษต้อเขา คือพระองค์ส่งพระบุตรต้อมคนเดียวของพระองค์มาอ้อยในโลกนี้ เพือเขาจจะมีจิตนิรันดร์โดยผ่านตางพระบุตรของพระองค์นั้น 10 ความอักษก็บ

นจาอีละ ป่ใจว่าเฮาอีกพระเจ้าแต่ว่าพระองค์อีกเฮา จึงส่งพระบุตรของพระองค์มาเป็นเครื่องบูชาเพื่อฮับเอาความบาปของเฮาไป

11 ตานตีฮักตังหลาย ถ้าพระเจ้าฮักเฮาขนาดนี้ เฮาก็ควรจะฮักกันตวย 12 บ่มีไฟเคยหันพระเจ้า แต่ถ้าเฮาฮักกัน พระเจ้าก็เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันกับเฮา ความฮักของพระองค์ก็สมบูรณ์ในชีวิตของเฮา

13 จาอันเฮาถึงฮักเฮาเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันกับพระองค์ พระองค์ก็เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันกับเฮา คือพระองค์คือพระวิญญาณอยู่ในใจของเฮา 14 เฮาได้หันแล้วกับเป็นพยานบอกคนตังหลายว่าพระบิดาส่งพระบุตรของพระองค์มาเป็นผู้จ้วยหื้อโลกนี้ *รอดป็นบาปได้*¹⁵ คนที่ยอมฮับว่าพระเยซูเป็น *พระบุตรของพระเจ้า* พระเจ้าก็เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันกับคนนั้น กับคนนั้นก็ป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันกับพระเจ้า 16 ย่อนจาอันเฮาตังหลายถึงฮักตังไว้วางใจในความฮักที่พระเจ้ามีต่อเฮา พระเจ้าเป็นความฮัก คนตีฮักพระเจ้ากับฮักคนอื่น ก็ป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันกับพระเจ้า พระองค์ก็เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันกับคนนั้น 17 ย่อนจาอีความฮักของพระเจ้าจึงสมบูรณ์ในหมู่เฮา เฮาก็เลยมีความมั่นใจในวันตัดสินลงได้เฮาบป ย่อนว่าพระคริสต์เป็นจาใดเฮาก็ป็นจาอันในโลกนี้ 18 เมื่อพระเจ้าฮักเฮา เฮาก็บ่มีความกลัวฮักความฮักที่สมบูรณ์ของพระองค์นั้น ได้ไล่ความกลัวออกไปหมดแล้ว ความกลัวนั้นเกี่ยวกับก้านถูกลงโทษ กับคนตีฮักกันนั้นก็แสดงว่าความฮักของพระองค์ยังบ่สมบูรณ์ในคนนั้นเตื่อ

19 ต่หมู่เฮาฮักก็ย่อนว่าพระเจ้าฮักเฮาก่อน 20 ถ้าคนใดฮักว่า “เฮาฮักพระเจ้า” แต่ยังไม่บ่ฮักผู้เจือของตัวอยู่ คนนั้นก็ฮักย่อนคนตีฮักบ่ฮักผู้เจือของตัวตีฟ้อหันได้ แล้วจะฮักพระเจ้าตีฟ้อหันได้จาใด 21 นี้เป็นคำสั่งตีพระเจ้าฮักกับเฮา คือคนตีฮักพระเจ้าต้องฮักบ่ฮักผู้เจือของตัวเท่าตวย

ลูกของพระเจ้ามียัยเหนือโลกนี้แล้ว

5 คนตีเจือว่าพระเยซูเป็น *พระคริสต์* ก็ได้จื่อว่าเป็นลูกของพระเจ้า กับคนตีฮักบ่ฮักก็ฮักลูกๆ ของเขาตวย 2 เหาจะฮักได้ว่าเฮาตังหลายฮักลูกของพระเจ้าแต่ ก็ต่อเมื่อเฮาฮักพระเจ้ากับเยียะตามคำสั่งของพระองค์ 3 ความหมายของก้านฮักพระเจ้า คือเฮาจะเยียะตามคำสั่งของพระองค์ กับคำสั่งของพระองค์ก็บ่ยาก 4 ย่อนคนตีป็นลูกของพระเจ้าก็มียัยเหนือโลก ความเจือของเฮาเองคือตางตีจะมีชัยเหนือโลกได้ 5 ไฟตีมีชัยเหนือโลกนี้ได้ ก็คือคนตีเจือว่าพระเยซูเป็น *พระบุตรของพระเจ้า*

พระเจ้าฮักกับเฮาเรื่องของพระบุตร

6 พระเยซูคริสต์เป็นผู้ตีมาโดยน้ำกับเลือด พระองค์บ่ได้มาโดยน้ำเต้าอัน แต่มาโดยน้ำกับเลือด พระวิญญาณก็ยืนยันว่าเรื่องนี้เป็นความจริง ย่อนพระวิญญาณเป็นความจริง 7 มืออยู่สามอย่างตียืนยันว่าเรื่องนี้เป็นความจริงคือ 8 พระวิญญาณ น้ำ กับเลือด ตังสามอย่างนี้ยืนยันเหมือนกันหมด 9 ถ้าเฮาเจือถ้อพยานตีป็นมนุษย์ได้ ก้าพยานของพระเจ้าก็น่าเจือถ้อนิกเหลือนั้นแหลม ย่อนว่าพระเจ้าเองเป็นพยานฮักกับพระบุตรของพระองค์ 10 คนตีเจือวางใจในพระบุตรของพระเจ้า ก็มีก้าพยานของพระเจ้าอยู่ในใจของเฮาแล้ว คนตีบ่เจือพระเจ้าก็หาว่าพระเจ้าฮักย่อนว่าเฮาบ่เจือในก้ายืนยันของพระเจ้าตีเกี่ยวกับพระบุตรของพระองค์ 11 สิ่งตีพระเจ้ายืนยันกับเฮาคือพระองค์ได้ฮื่อจีวิตนิรันดร์กับเฮาแล้ว กับเฮาได้จีวิตนินผ่านตางพระบุตรของพระองค์ 12 คนตีต็ดสนิทกับพระบุตรของพระเจ้าก็มีจีวิตนิน แต่คนตีบ่ต็ดสนิทกับพระบุตรของพระเจ้าก็บ่มีจีวิตนิน

จีวิตนิรันดร์

13 ข้าพเจ้าเขียนเรื่องนี้ถึงหมู่ตานตีเจือวางใจในพระบุตรของพระเจ้า เพื่อหมู่ตานตีจะฮักว่าตานตีมีจีวิตนิรันดร์ 14 นี้ป็นความมั่นใจตีหมู่เฮามีอยู่ในก้านอธิษฐานต่อพระเจ้า คือว่าถ้าเฮาจะขอสิ่งใดตามตีพระเจ้าบ่โอใจ พระองค์ก็จะโผดฟงเฮา 15 ถ้าเฮาฮักว่าพระองค์ฟงเฮาบ่ว่าเฮาจะขออะไรก็ตีตาม เฮาก็ฮักว่าพระเจ้าจะฮื่อตามตีเฮาขอ

16 คนตีหันบ่ฮักผู้เจือของตัวเท่าเยียะบาป แต่ป็นบาปตีบ่นำไปเลิงความต่าย เขาควรจะอธิษฐานต่อพระเจ้าฮื่อบ่นำบ่ฮักคนนั้นกลับใจจากบาป แล้วพระเจ้าจะฮื่อจีวิตกับบ่ฮักคนนั้น ข้าพเจ้าก้าสั่งฮื่อเลิงคนตีเยียะบาปตีบ่นำไปเลิงความต่าย แต่บาปตีบ่นำไปเลิงความต่ายก็มีเหมือนกัน ข้าพเจ้าบ่ได้ฮื่อฮื่อตานอธิษฐานสำหรับคนตีเยียะบาปจาอันเนอ 17 ก้านเยียะผิดก็ฮื่ออย่างป็นความบาป แต่บาปบางอย่างตีบ่นำไปเลิงความต่ายก็มี

18 เฮาฮื่อว่าคนตีป็นลูกของพระเจ้าจะบ่เยียะบาปแหลมต่อไป พระบุตรของพระเจ้าก็ฟ้อคอยฮื่อเขาปลดถัย มารฮ้ายจะบ่สามารถเยียะอะฮยังเขาได้ 19 เฮาฮื่อว่าเฮาป็นลูกของพระเจ้า เลิงแม้ว่ามารก้าสั่งครอบครองโลกนี้อยู่ก็ตีตาม 20 แต่เฮาก็ฮื่อว่าพระบุตรของพระเจ้ามาแล้ว กับฮื่อความเข้าใจกับเฮา เพื่อเฮาจะฮื่อฮักพระเจ้าผู้ป็นความจริง เฮามีความสัมพันธ์กับพระองค์ผู้ป็นความจริงนิน โดยความสัมพันธ์ตีเฮามีกับพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์ พระองค์ผู้ตีป็นพระเจ้าเตียงแต่กับป็นผู้ตีเยียะฮื่อคนมีจีวิตนิรันดร์ 21 ลูกๆ เหย จงหละวงตัว ห้ามไปเกี่ยวข้องกับอุปเคารพเนอ

2 ยอห์น

สมัยยุคแรกยอมรับว่า ผู้เขียนจดหมายฉบับนี้คือ ยอห์นผู้เป็น ท่านเขียนจดหมายฉบับนี้ขึ้นระหว่างปี ค.ศ. 85-90 ยอห์นเขียนจดหมายฉบับนี้ แล้วฝากไว้กับเพื่อนบางคนของท่านที่ได้มาแ่หาท่าน หมู่เขาได้บอกท่านถึงเรื่องกำสอนผิดในคริสตจักรของหมู่เขา ในข้อที่หนึ่ง ยอห์นได้อ้างถึงแม่หญิงที่พระเจ้าได้เลือกไว้ แม่หญิงคนนั้นคงอ้างถึงผู้เชื่อในคริสตจักรของเพื่อนท่าน ซึ่งอยู่ในแคว้นเอเชีย ซึ่งในสมัยนี้อยู่ในประเทศตุรกี

ยอห์นเขียนจดหมายฉบับนี้เพื่อเตือนเรื่องกำสอนของผู้สอนผิดที่เตียวตางไปตำคริสตจักรตางๆ แล้วสอนว่า พระเยซูคริสต์บ่ไว้ แต่ๆ ยอห์นได้อ้อนวอนผู้เชื่อหรือเชื่อฟังกำสั่งตางๆ ของ

คำที่ทักทาย

1 จดหมายฉบับนี้จากข้าพเจ้าผู้ปกครอง ถึงท่านแม่หญิง † ที่พระเจ้าได้เลือกไว้ กับลูกๆ ของท่าน ที่ข้าพเจ้ารักแต่ๆ บ่ไว้ ข้าพเจ้าคนเดียวเมื่อ แต่คุณที่รู้จักความจริงก็รักหมู่ท่านตวย **2** ที่หมู่เขารักท่านก็ยื้อนหมู่เขาความจริงอยู่ในใจ กับความจริงนี้จะอยู่กับหมู่เขาตลอดไป

3 ขอหรือพระเจ้าพระบิดากับพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระบิดาหรือพระคุณ ความเมตตา กับสันติสุขกับหมู่เขา ในตอนที่หมู่เขามีชีวิตตามความจริงกับมีความรักต่อกันและกัน

กำนใจชีวิตอยู่ในความจริง

4 ข้าพเจ้าดีใจนักขนาดที่รู้ว่าลูกๆ ของท่านบางคนใจชีวิตตามความจริงนั้น เหมือนกับที่พระบิดาได้สั่งหมู่เขาไว้ **5** แล้วตอนนี้ ท่านแม่หญิงเหย ข้าพเจ้าบ่ได้เขียนกำสั่งใหม่หรือกับท่าน แต่นี้เป็นกำสั่งที่หมู่เขามีมาตั้งแต่เก้าแล้ว คือขอหรือรักกัน **6** ความรักนี้ที่ข้าพเจ้าอุ้มมาหมาย

† แม่หญิงนี้ อาจจะหมายถึง แม่หญิงคนหนึ่ง กวาว่า อาจจะหมายถึงคริสตจักร ส่วนลูกๆ ของนางอาจอ้างถึงสมาชิกคริสตจักรนั้น

ถึงกำนเหยเยตามกำสั่งของพระเจ้า กำสั่งนี้คือหรือรักกันและกัน เหมือนกับที่หมู่ท่านเคยได้ยินมาแล้วตั้งแต่เก้า

7 มีหมู่ขี้ขูดขนาดออกมาไควโลกนี้ คนหมู่ขี้บ่ยอมรับว่าพระเยซูคริสต์ได้เข้ามาในโลกนี้เป็นมนุษย์แต่ๆ คนจาร์เป็นตึงคนขี้จเป็นตึงศัตรูของ พระคริสต์^๗ หละวังตัวหรือดี เป็บหรือสิ่งหมู่เขาได้ลงแองไปแล้วนั้นต้องเสียไป กับท่านจะได้ฮบรางวัลนั้นอย่างเต็มตี

9 คนไหนที่ล่นลำหน้าไป กับบ่ได้ยึดถือกำสั่งสอนของพระคริสต์ คนนั้นก็บ่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า ส่วนคนไหนที่ยึดถือกำสั่งสอนนี้ คนนั้นก็มีความสัมพันธ์กับพระบิดาถึงพระบุตรตวย **10** ถ้ามีไผมาหาท่านแล้วบ่ได้สอนอย่างตีพระคริสต์สอน ก็บ่ตีไปต้อนฮบเขาเข้าบ้าน กวาว่าไปตีทักตวยเขา **11** ยื้อนถ้าคนไหนต้อนฮบเขา ก็เต้ากับว่าคนนั้นมีส่วนอ่วมในสิ่งบ่ตีตีเขาเหยเยตวย

12 ข้าพเจ้ายังมีแหมหลายเรื่องตีไคบ่อกท่าน แต่บ่อยากเขียนเป็นจดหมาย ข้าพเจ้าหวังว่าจะได้มาแ่หาท่าน แล้วอู้กันต่อหน้า เพือเขาจะได้มีความสุขอ่วมกันอย่างเต็มตี

13 ลูกๆ ของน้องสาว †† ท่านที่พระเจ้าได้เลือกไว้ ก็ฝากความกิดเติงมาหรือท่านตวย

†† อ้างถึงสมาชิกคริสตจักรแหมตีนี้

3 ยอห์น

ผู้เขียนจดหมายฉบับนี้คือ ยอห์นผู้เป็น ตานเขียนจดหมายฉบับนี้ตอนที่ท่านแก่แล้ว จดหมายฉบับนี้เขียนขึ้นระหว่างปี ค.ศ. 85-90 ยอห์นเขียนจดหมายฉบับนี้ถึงปอญายคนหนึ่งชื่อกายอัส ตานขอหื้อกายอัสจួយแก้ปัญหาคือ ตั้งอยู่ที่ไหน หั้น คือในคริสตจักรนี้มีคนจื่อเดเมตรี อัสตี้บยอมฮับสิกริอำนาจของยอห์น คริสตจักรนี้คงอยู่ในแคว้นเอเชีย สมัยนี้อยู่ในประเทศตุรกี ยอห์นเน้นถึงความสำคัญของท่านติดตามความจริงที่อยู่ในคำสอนของพระเยซูอย่างมั่นคง กับท่านใจจิวิตโดยความฮัก

คำทักทวย

1 จดหมายฉบับนี้จากข้าพเจ้าผู้ปกครอง เลิงกายอัสเพื่อนฮัก เพื่อนที่ข้าพเจ้าฮักแต่ๆ **2** เพื่อนที่ฮักเหย ข้าพเจ้าขอริชชานของท่านกำลังเป็นอยู่ **3** เมื่อใดที่มีพี่น้องผู้จื่อบางคนมาบอก ว่า ท่านยังฮึดมั่นอยู่ในความจริงกับยังใจจิวิตตามความจริงนั้น ข้าพเจ้าดีใจขนาด **4** บ่มีอะฮยังเหยะหื้อข้าพเจ้าดีใจนักไปเหลือนี้แหล่แล้ว เมื่อไต่ฮัดยิบว่าลูกๆ ของข้าพเจ้าใจจิวิตตามความจริงนั้น

ท่านใจจิวิตต่อกันใน คริสตจักร

5 เพื่อนที่ฮักเหย ท่านเหยะหื้อหั้นเลิงความซื่อสัตย์ของท่าน เมื่อท่านจួយเหลือบพี่น้องผู้จื่อ แม้แต่บางคนตีท่านบ่เกยฮักมาก่อนเลย **6** หมู่เขาได้ฮู้เลิงความฮักของท่านหรือคริสตจักรตีมีฟิง ก็จะเป็นท่านดีนักขนาด ถ้าท่านจะจួយส่งหมู่เขาเดี่ยวตางต่อไปตามตีพระเจ้าบ่อใจ **7** ย้อนหมู่เขาเดี่ยวตางไป เปื่อฮับใจพระเจ้าคริสต์ † กับบยอมฮับความจួយเหลือจากคนที่บ่ฮักพระเจ้า **8** ย้อนจาฮันหมู่เขาควรจะจួយเหลือคนจาฮี้ เปื่อจะได้ฮ่วมฮับใจกับหมู่เขาในท่านเปิดเผยความจริงตวย

† ถ้าเป็ดตรงกับภาษากรีกเป็นคำว่า พระนาม

9 ข้าพเจ้าได้เขียนเลิงคริสตจักร แต่ดีโอเตรเฟสคนตีชอบเป็นใหญ่ในคริสตจักรนั้น เขาบยอมฟิงหมู่เขาเลย **10** รอถ้าหื้อข้าพเจ้ามาเลิงก่อนเดื่อ แล้วจะจื่อหั้นว่าเขาได้เหยะอะฮยังลงไปพ่อง รวมติงเรื่องตีเขาไปเล่าฮวยใส่ฮ้ายหมู่เขา ปายบ่ปอเขาบยอมฮับพี่น้องผู้จื่อหมู่คนที่เดี่ยวตางมา แล้วยังไปสั่งห้ามผู้จื่อคนอื่นตีฮักฮับคนหมู่คนที่แหล่ตวย ถ้าไฟบ่เหยะตาม เขาก็จะไล่คนนั้นออกจากคริสตจักร

11 เพื่อนที่ฮักเหย ห้ามเอาอย่างสิ่งตีบ่ดี แต่ฮื่อเอาอย่างสิ่งตีดี คนตีเหยะตีนั้นก็เป็นของพระเจ้า ส่วนคนตีเหยะบ่ตีนั้นก็บ่เกยฮักพระเจ้า **12** กูคนฮู้ยยกย่องเดเมตรีอัส ท่านใจจิวิตตามความจริงของเขาก็เหยะหื้อหั้นว่าเขาสมควรได้ฮับท่านยกย่อง หมู่เขาก็ยกย่องเขาตวย กับท่านก็ฮู้ว่าตีข้าพเจ้าฮู้มาติงหมดนี้เปื่อความจริง

13 ข้าพเจ้ายังมีแหล่หลายเรื่องตีไค้บอกท่าน แต่บ่ฮักเขียนเปื่อจดหมาย **14** ข้าพเจ้าหวังว่าจะได้ปะต้นเว่ยๆ นี้ แล้วเขาจะได้อู้กันต่อหน้า

15 ขอพระเจ้าฮื่อสันติสุขกับท่าน เปื่อนๆ ตัน ฟากความคิดเติงมาหื้อท่าน จួយฟากความคิดเติงหื้อกับเปื่อนๆ แต่ละคนตีหั้นตวย

ยูดาส

จดหมายฉบับนี้เขียนโดยยูดาส ด้านเป็นน้องบ่าวของยากอบกับพระเยซู ยูดาคงเขียนจดหมายฉบับนี้ขึ้นระหว่างปี ค.ศ. 70-80 ยูดาสเขียนจดหมายนี้ถึงหมู่ผู้เชื่อ ซึ่งผู้เชื่อชาวยิวพระคัมภีร์คิดว่าเป็นผู้เชื่อจาวัวที่อยู่ในดินแดนปาเลสไตน์ ย่อนยูดาสได้อ้างอิงหลายข้อในพระคัมภีร์เก่า

ยูดาสเตือนเรื่องกำนสอนผิดเหมือนตีเปโตรเตือนในจดหมายฉบับที่สองของเขา ผู้สอนผิดหมู่หนึ่งเที่ยวต่างไป หลายตี แล้วสอนหื้อหมู่ผู้เชื่อปต้องใจชีวิตอย่างบรูสการ์กับมีศัลธรรมย่อนหมู่เขาได้ับความ โดยพระคุณของพระเจ้าผ่านตางพระเยซูคริสต์แล้ว ยูดาสเตือนผู้ต้ออ่านจดหมายของเขาว่า หื้อจำสิ่งตีได้เฮียนจาก เต๊ๆ ไว้ กับบตีหลงไปเชื่อกำสอนของหมู่สอนผิดหมู่ตี

คำตีกวายของยูดาส

1 จดหมายฉบับนี้จากยูดาส † ตีเป็นผู้อธิบใจของพระเยซูคริสต์ กับเป็นน้องบ่าวของยากอบ

เลิงคนตังหลายตีพระเจ้าอ้องมาหื้อเป็นคนตีพระเจ้าพระบิดาอัก กับเป็นคนตีพระเยซูได้ปกปักรักษาไว้ ² ขอความเมตตำ กับสันติสุข ติงความอักษงมีแก่หมู่ผู้ต้ออ่าน ขึ้นเตื่อเน่อ

เตือนหมู่คนตีบ่ยำเก้งพระเจ้า

³ เปื่อนตีอักษง ข่าพเจ้าตั้งใจขนาดตีจะเขียนเลิงหมู่ผู้ต้ออ่านเกี่ยวกับความรอดตีเขาตีอ่วมกัน แต่หันว่าจำเป็นตีข่าพเจ้าจะต้อเขียนมาหื้อกำล้งใจหมู่ผู้ต้ออ่าน ในกำนต้อสู้เปื่อหลักความเชื่อตีพระเจ้าได้มอหื้อกับคนของพระองค์เตื่อเดียวสำหรับตลอดไป ⁴ ย่อนมีบางคนตีบ่ยำเก้งพระเจ้าได้ลักเข้ามาในหมู่เขา หมู่เขาเป็นคนตีอ้อเอาพระคุณของพระเจ้ามาเป็นข้ออ้างในกำนป่อยตีต้อตามตีค้นหา กับได้ละขว่างพระเยซูคริสต์ ผู้เป็นตึงเจ้านายตึงองค์พระผู้เป็นเจ้อองค์เดียวของเฮาไป พระคัมภีร์ได้เขียนเลิงคนหมู่ตีไว้เมินมาแล้วว่ามีหมู่เขาจะต้อได้ับตีชจากพระเจ้า

⁵ เลิงแม่หมู่ผู้ต้ออ่านจะอู้เรื่องนีต้อยอยู่แล้ว แต่ข่าพเจ้าก็ไค้เตือนความจำหมู่ผู้ต้ออ่านเหมเตื่อ ตีจะหื้อกิดเลิงในเรื่องตีว่า องค์พระผู้เป็นเจ้อได้จ้วยคนของพระองค์อ้อออกจากประเทศอียิปต์ แต่ต้อนหลังพระองค์ก็ได้กำลายคนตีบ่เชื่อวางใจหมู่ผู้ต้ออ่านเหย ⁶ กับเรื่องตีว่าหมู่ *กุตสวรรค์* ตีบ่ปอใจสิทธินำนาจของต้อนตีพระเจ้าหื้อ แต่ได้ละขว่างต้อยของตีไปพระเจ้าได้สั่งล่ำหมู่เขาไว้โดยอ้อกเหล็กตีบ่มีวันปุดอยู่ในตีตีมีด เปื่อถ้ากำนตัดสินลงโต๊ะในวันอันยิ่งใหญ่ ⁷ ลองกิดเลิงเมืองโสโดม เมืองโกโมราห์กับเมืองตุ้มไก้ตุ้มฮิมหมู่ผู้ต้ออ่าน ก็เป็นอ้อยเดียวกัน หมู่เขาเหยเยบาปตางเทศ กับใจจิวตีผิดเทศ พระเจ้าจึงลงโต๊ะหมู่เขาไว้ในตีตีมีไฟไหม้บ่อู้จักดับ นีก็เปื่อตัวอย่างเฮาไว้เตือนหมู่เขา

⁸ คนบ่ยำเก้งพระเจ้าหมู่ผู้ต้ออ่านก็เหยเยบาปเหมือนกัน หมู่เขาอ้อว่าหมู่เขาหันนิมิต จึงเหยเยหื้อหมู่เขาเหยเยตีเป็นมลทิน กับบ่ยอมฮับสิทธินำนาจขององค์พระผู้เป็นเจ้อ กับลบหลู่หมู่กุตสวรรค์ ⁹ แม่แต่มีคาเอลตีเปื่อหน้ากุตสวรรค์ เมื่อต้อนเลิงกับมารว่ำไฟจะได้คัพของโมเสสไป ต้อนยังบ่อู้ดูแควนมารเลย แต่ต้อนอู้กำว่า “หื้อองค์พระผู้เป็นเจ้อว่ำหื้อเจ้อเอาเตื่อ” ¹⁰ แต่คนหมู่ตีอู้ดูแควนในสิ่งตีตีบ่เข้าใจส่วนเรื่องตีหมู่เขาเข้าใจตามสันดานในตีตัวอย่างสัตว์ตีบ่มีสมงนั้น ก็เหยเยหื้อหมู่เขาถูกกำลายไปเหย ¹¹ ความฉิบหายก็จะเกิดกับหมู่เขา ย่อนว่าหมู่เขาเหยเยตีเหมือนคาคิน †† กับยอมเหยเยผิดเหมือนบาลาอัมตีไค้ได้สตาต ‡ หมู่เขาจะต้อโดนลงโต๊ะเหมือนโคราห์ตีต้อต้อน

† อ้อยูดาสเปื่อคำเดียวกับ ยูดาส ในภาษากรีก แต่อ้อเสียงบ่เหมือนกัน †† 1:11 ปฐก. 4:1-12 ‡ 1:11 กตว. 22-24;31:16

โมเสสผู้ตีได้ฮับสิทธินำนาจจากพระเจ้า †¹² หมู่เขาเป็นหมู่ตีเหยเยหื้องานเลิงของหมู่ผู้ต้ออ่าน ตีจัดเปื่อแสดงความอักษงต่อกันเสียไป หมู่เขาอ่วมกันเลิงกับหมู่ผู้ต้ออ่านโดยบ่ละอายเลย หมู่เขาเอาใจใส่คำตีบ่เก้อเต้ออัน หมู่เขาเหมือนเมฆบ่มีฝนตีลอยไปต้อตามลม เป็นเหมือนเก้อไม้ตีบ่มีหน่วยเมื่อเลิงเวลาต้อออกหน่วย กับถูกหลกฮากอ้อกต้อตายตึงหมด ¹³ หมู่เขาเป็นเหมือนคนลั่นแวงในทะเลตีชัดเอาสิ่งตีบ่ละอายของตีขึ้นมาเหมือนฟอง เป็นเหมือนดาวตีหลุดออกจากหมู่ พระเจ้าได้เกียมตีตีมีดตีกตีบ่มีวันเสียงสุดหื้อหมู่เขาไว้แล้ว ¹⁴ เอโนค เปื่อเจ้อสายของอาดัมนับลงมาเจ็ดเจ็ด ได้ตวายตีเกิงคนหมู่ตีไว้ว่า “พ่อหันเตื่อ องค์พระผู้เป็นเจ้อมากับหมู่กุตสวรรค์บรูสการ์ของพระองค์เปื่อหมื่นๆ ¹⁵ เปื่อตัดสินกู่คน กับลงโต๊ะคนตีบ่ยำเก้งพระเจ้ากู่คนสำหรับกู่อย่างตีหมู่เขาเหยเยไปโดยบ่ยำเก้งพระองค์ กับกำอู้บ่ตีต้อพระเจ้าของคนบาปตีบ่ยำเก้งพระองค์”

¹⁶ คนหมู่ตีบ่ยอมฮับชอบต้อคนอื่นตลอด ชอบเหยเยตามตี้นหาของตี กับช้อวด ชอบเลิงแข่งเลิงขาคอนอื่นเปื่อผลประโยชน์

กำล้งสอนกับกำเตือน

¹⁷ เปื่อนตีอักษง หื้อจำคำตีหมู่ *อัครกุต* ของพระเยซูคริสต์ต้อองค์พระผู้เป็นเจ้อของเฮาอ้อไว้เตื่อว่า ¹⁸ “เมื่อเลิงยุคสุดตีายจะมีคนเหยเยต้อน คนหมู่ตีบ่จะชอบเหยเยตามกิลเลตี้นหาของตี” ¹⁹ คนหมู่ตีบ่เหยเยหื้อหมู่ผู้ต้ออ่านแตกแยกกัน หมู่เขาใจจิวตีตามคนในโลกตี หมู่เขาบ่มีพระวิญญาณของพระเจ้า

²⁰ แต่ส่วนหมู่ผู้ต้ออ่าน เปื่อนตีอักษง หื้อก้อตีบ่ขึ้นบนความเชื่อตีบรูสการ์ตีสุด แล้วหื้อ *พระวิญญาณบรูสการ์* จ้วยต้อนอริชฐาน ²¹ หื้อยิดมันอยู่ในความอักษงของพระเจ้า ในทะเลว้างตีหมู่ผู้ต้ออ่านก้อยถ้าพระเยซูคริสต์ต้อองค์พระผู้เป็นเจ้อของเฮา มาโผดหื้อหมู่ผู้ต้ออ่านมีจิตนิรันดร์ ย่อนความเมตตำของพระองค์ ²² หื้อเมตตำกับคนตียังสงสัยอ้อย ²³ หื้อจ้วยตึงเหมคนหื้อรอดจากคองไฟ หื้อเมตตำกับคนอื่นๆ แต่หื้อทะเลว้างตีตี หื้อช้อจะแม่แต่เสื้อผ้าตีเปื่อหน้าบของหมู่เขา

ล่วนสุดตีายของจดหมาย

²⁴ พระเจ้าผู้ตีอักษงหมู่ผู้ต้ออ่านไว้บ่หื้อกันลง กับจะนำหมู่ผู้ต้ออ่านไปฮับอ้อยต้อหน้าพระสิริของพระองค์ อ้อยคนตีบ่มีตำหนิ กับมีความจันจมนยิต ²⁵ พระองค์เปื่อพระเจ้าองค์เดียวเต้ออัน เปื่อพระผู้จ้วยหื้อ *รอดปีนบาปโต๊ะ* ของเฮาผ่านตางพระเยซูคริสต์ต้อองค์พระผู้เป็นเจ้อของเฮาของหื้อเกียรตี ความยิ่งใหญ่ ฤทธิอำนาจ ตึงสิทธินำนาจจ้องมีแก่พระองค์ ตึงในอดีต บ่าเตื่อยตี กับตลอดไปเตื่อ *อามเม*

วิวรณ์

ยุคแรกยอมรับว่าพระธรรมวิวรณ์เป็นกำนบันทึคนิรมิตที่เขียนโดยยอห์นผู้เป็น ของพระเยซู เขาคงเขียนพระธรรมเล่มนี้ขึ้นระหว่างปี ค.ศ. 95-96 ในสมัยของจักรพรรดิโดมิเตียน

ยอห์นหันนิรมิต ก็เลยเขียนบันทึกจดหมายถึงหมู่ผู้เชื่อที่โดนคำเขในแคว้นเอเชีย เช่นในสมัยนี้อยู่ในประเทศตุรกี บันทึกนี้ก็นำมาไว้สำหรับผู้เชื่อที่โดนคำเขในแคว้นเอเชีย ยอห์นเขียนนิรมิตนี้ไว้ตอนที่เขาเป็นนักโทษบนเกาะปัทมอสด้วยความเชื่อของเขาในพระเยซูคริสต์ จากนิรมิตนี้ที่ว่ายอห์นเห็น เขาสอนว่าพระเยซูจะกลับมาเป็นครั้งที่สองเพื่อปกครองคนทั้งโลก โลกนี้ แต่หมู่เขาที่ฟังต้องคอยด้วยความหวังถึงเวลาที่พระเยซูจะมาไปอยู่กับพระองค์

ยอห์นผู้เกี่ยวข้องกับหนังสือเล่มนี้

1 นี่คือนิรมิตที่พระเจ้ามอบให้พระเยซูคริสต์เปิดเผยกับหมู่ผู้รับใช้ของพระองค์ เพื่อให้อ่านสิ่งต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นแบบเป็นนิรมิต พระเยซูคริสต์ได้ส่ง *ทูตสวรรค์* ของพระองค์ไปบอกเรื่องต่างๆ นี้กับยอห์นผู้รับใช้ของพระองค์ **2** ยอห์นได้เป็นพยานถึงสิ่งต่างๆ ที่เขาเห็น คือถ้อยคำของพระเจ้าที่ฟังพยานที่พระเยซูคริสต์ได้เปิดเผยให้อ่าน **3** พระเจ้าจะปันบ่อนคนดีที่ได้อ่านคำทำนายนี้ให้คนทั้งหลายฟัง ตั้งจะปันบ่อนคนดีที่ได้ฟังแล้วเขียนตามตวย ย้อนว่าเวลาที่เหตุการณ์หมู่นี้จะเกิดขึ้นก็ให้เข้ามาแล้ว

ยอห์นส่งข่าวไปถึง *คริสตจักร* ตั้งเจ็ด

4 จากยอห์น

ถึงคริสตจักรตั้งเจ็ดที่อยู่ในแคว้นเอเชีย

ขอให้อ่านคำทำนายที่เขียนไว้กับสันติสุขจากพระเจ้าผู้เป็นอยู่ตลอดในอดีต บ่าเดี๋ยวนี้ กับที่จะมาในปลายหน้า กับจากวิญญาณตั้งเจ็ดที่เฝ้าอยู่ต่อหน้าบัลลังก์ของพระองค์ **5** กับจากพระเยซูคริสต์ผู้เป็นพยานที่ซื่อสัตย์ เป็นคนเฝ้าที่ก็เป็นขึ้นจากความตายกับเป็นผู้มีอำนาจเหนือกษัตริย์ทั้งหลายในโลกนี้

พระเยซูคริสต์อีกเขา กับได้ช่วยให้อาสาบปของเขามาผ่านทางเลือดของพระองค์เอง **6** พระองค์เขียนชื่อเขาเป็นครอบครัว *บุโรหิต* ที่สืบใจพระเจ้าพระบิดาของพระองค์ ขอเกียรติกับฤทธิ์อำนาจจะมีแก่พระเยซูคริสต์ตลอดไป *อาเมน*

7 พ่อเดื่อ พระเยซูกำลังจะมาในหมู่เข

ผู้คนจะหันพระองค์ แม้แต่คนที่แดงพระองค์

ผู้เฝ้าพันธุในโลกจะโศกเศร้าย้อนพระองค์

จะเป็นตามนั้นอย่างแน่นอน *อาเมน*

8 พระเจ้าผู้เป็นอยู่ตลอดในอดีต บ่าเดี๋ยวนี้ กับ ที่จะมาในปลายหน้าเป็นผู้มีฤทธิ์อำนาจสูงสุดชื่อว่า “เขาเป็นจุดตั้งเฝ้ากับจุดสุดท้าย † ผู้เป็นอยู่ตลอดในอดีต บ่าเดี๋ยวนี้ กับที่จะมาในปลายหน้า เป็นผู้ที่มีฤทธิ์อำนาจสูงสุด”

ยอห์นหัน *พระคริสต์*

9 ข้าพเจ้าคือยอห์น พี่น้องของหมู่ท่าน ที่เป็นเพื่อนร่วมในความทุกข์ยาก ร่วมอยู่ในแผ่นดินของพระเยซู ตั้งร่วมในความอดทนกับหมู่ท่านย้อนติดตามพระองค์ ที่เขาเป็นนักโทษอยู่บนเกาะปัทมอสนี้ ก็ย้อนว่าได้บอกถ้อยคำของพระเจ้า กับเป็นพยานของพระเยซู **10** ในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้านั้น *พระวิญญาณบริสุทธิ์* ได้ดลใจข้าพเจ้า

† ถ้าแปลตรงกับภาษากรีกจะเป็นคำว่า *อัลฟา กับ โอเมกา อัลฟา ในภาษากรีกเป็นอักษรตัวเฝ้า โอเมกา เป็นอักษรตัวสุดท้าย*

ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังเหมือนเสียงแกลมาจากดังหลัง **11** เสียงนั้นชื่อว่า “หือเขียนผู้ส่งผู้ถืออย่างที่ตั้งันหันลงไว้ในหนังสือ แล้วส่งไปหือ คริสตจักรตั้งเจ็ด คือคริสตจักรตั้งอยู่ในเมืองเอเฟซัส เมืองสมเมอร์นา เมืองเปอร์รามัม เมืองธียาครา เมืองซาร์ดีส เมืองฟีลาเดลเฟีย กับเมืองเลาดีเซีย”

12 เมื่อข้าพเจ้าเสียวไปพ่อตั้งเสียงที่ตั้งันหันนั้น ก็หันขาตั้งโคมไฟคำเจ็ดอัน **13** ตามข้างขาตั้งโคมไฟหมู่ นั้น ข้าพเจ้าหันคนตั้งซึ่งพ่อเหมือนกับบุตรมนุษย์ นุ่งเสื้อคลุมยาวจนถึงตีนกับมีสายสะพายคำตั้งออก **14** ผมบนหัวของพระองค์ขาวเหมือนขนแกะกับขาวเหมือนหิมะต่ำของพระองค์เหมือนเปลวไฟ **15** ตีนของพระองค์เหมือนทองแดงตั้งถูกลมในแต่ไฟจันเกลี้ยงเป็นมันเหลื่อมมาบๆ เสียงของพระองค์เหมือนเสียงน้ำไหลดังสนั่นเป็นเป็น **16** ในมือขวาของพระองค์ กำดาวอยู่เจ็ดดวง มีดาบสองคมออกมาจากปากพระองค์ กับหน้าของพระองค์เหมือนกับตะวันที่ตั้งันหันส่องแสงแจ้งขนาด

17 เมื่อข้าพเจ้าหันพระองค์ ก็โค้นลงอิมต้นของพระองค์เหมือนกับคนตาย พระองค์วางมือขวาบนตัวข้าพเจ้าแล้วชื่อว่า “บ่ต้องกลัว เขาเป็นเฝ้ากับเป็นปาย **18** เขาเป็นผู้ที่มีชีวิตอยู่ เขาเคยตาย แต่บ่าเดี๋ยวนี้เขามีชีวิตอยู่ตลอดไป เขาเป็นผู้มีอำนาจเหนือความตายกับแดนคนตาย ††¹⁹” หือเขียนสิ่งที่ตั้งันหันให้ หือเขียนถึงเหตุการณ์ที่ตั้งันหันเป็นอยู่บ่าเดี๋ยวนี้กับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นตวย **20** นี่เป็นความหมายอันเล็กน้อยของดาวตั้งเจ็ดดวงที่ตั้งันหันในมือขวาของเข กับขาตั้งโคมไฟคำตั้งเจ็ดอัน ดาวตั้งเจ็ดดวงนั้นหมายถึงหมู่ทูตสวรรค์ของคริสตจักรตั้งเจ็ดแห่ง ขาตั้งโคมไฟตั้งเจ็ดอันนั้นก็หมายถึงคริสตจักรตั้งเจ็ดตั้งันละ

ส่งข่าวไปถึง *คริสตจักร* ในเมืองเอเฟซัส

2

“หือเขียนถึง *ทูตสวรรค์* ของคริสตจักรในเมืองเอเฟซัสว่า พระองค์ผู้ที่ตั้งันหันดวงในมือขวา กับเตียวอยู่ข้างขาตั้งโคมไฟคำตั้งเจ็ดอันชื่อว่า **2** เขาผู้ส่งตั้งหมู่ท่านเขียน ตั้งถึงกำนหนักตั้งหมู่ท่านเขียน ตั้งถึงความอดทนอย่างหนักของหมู่ท่าน ตั้งว่าหมู่ท่านทนบ่ไหวกับคนบ่ดีหมู่ท่าน กับหมู่ท่านก็ได้ทดสอบคนหมู่ท่านตั้งแอบอ้างเป็นหมู่ *อัครทูต* แต่ใจ บ่ใจ แล้วหมู่ท่านก็หันได้ว่าหมู่เขาซื่อ **3** เขาตั้งว่าหมู่ท่านอดทนต่อความทุกข์ยากย้อนหันแก่เขา กับบ่ได้อ่อนล้าในกำนติดตามเขา **4** แต่เขามีข้อตั้งต่อว่าพ่อ ตั้งคือหมู่ท่านอีกเขาอีกกำนน้อยลงเหลือเมื่อเฝ้าที่ที่ตั้งันหันเคยมีนั้น **5** ย้อนจัน ลองก็ดพ่อลว่า หมู่ท่านได้หลงผิดไปจากสภาพกำนออกใด หือกลับใจจากบาปแล้วบ่ไปเขียนเหมือนเฝ้าที่เคยเขียนตั้งแต่หัวที่นั้น ถ้าบ่าจัน เขาจะมาหาหมู่ท่าน กับจะเอาขาตั้งโคมไฟคำของหมู่ท่านออกไปจากตั้งของ

†† ถ้าแปลตรงกับภาษากรีกเป็นคำว่า *เซแฉ่แห่งความตาย*

มันเหยีย 6 แต่หมู่ต่านก็ยังมีข้อดีอยู่ คือหมู่ต่านจงในสิ่งดีหมู่มิโคเลาส์
 เยียะ ซึ่งตัวเขาก็จึงเหมือนกัน
 7 “ไผยอมฟังก็หือฟังสิ่งดีพระวิญญาณบอกกับคริสตจักรต่างๆ
 เตื่อะ แล้วไฟตีมีชัย เขาจะหือกั้นหน่วยจากเก้าไม้แห่งจีวิตซึ่งอยู่ใน
 สวนสวรรค์ของพระเจ้า †

ส่งข่าวไปคริสตจักรเมืองสมเมอร์นา

8 “หือเขียนเลิงกุตสวรรค์ของคริสตจักรในเมืองสมเมอร์นาว่า
 “พระองค์ดีเป็นเก้ากับเป็นปาย ผู้ตีเคยตายกับบีกเป็นขึ้นมาใหม่อยู่
 ว่า 9 เขาอู้ว่าหมู่ต่านมีความตึกลำบากกับยากจน แต่แต่ๆ แล้วหมู่
 ต่านเป็นคนร่ำรวย เขาอู้ว่าหมู่ต่านถูกใส่อ้ายจากคนหมู่ต่านดีอ้องตัว
 เก้าว่าเป็นจาวยิวแต่ปได้เป็น หมู่เขาเป็นคนของ *ชาต่าน*¹⁰ ปต้องกั
 เลยเลิงสิ่งดีหมู่ต่านจะต้องทนตึกกรรมานนั้น ฟังหือดีเมื่อ มารจะยับ
 หมู่ต่านบางคนซังคอกเปืออกทดสอบหมู่ต่าน ต่านตังหลายจะทนตึก
 กรรมานเป็นเวลาสิบวัน แต่จ้องซ้อสัตย์ต่อเขาตลอดจนตาย แล้วเขาจะ
 หือมงกุฎแห่งจีวิตแก่หมู่ต่าน
 11 “ไผยอมฟังก็หือฟังสิ่งดีพระวิญญาณบอกกับคริสตจักรต่างๆ
 เตื่อะ แล้วไฟตีมีชัย จะปได้ฮับอันตรายจากความตายเตื่อสุดต้าย ††

ส่งข่าวไปคริสตจักรเมืองเปอร์กามัม

12 “หือเขียนเลิงกุตสวรรค์ของคริสตจักรในเมืองเปอร์กามัมว่า
 “พระองค์ผู้กำดาบสองคมอู้ว่า 13 เขาอู้ว่าดีหมู่ต่านอยู่นั้นเป็นดี
 ชาต่านปกครองอยู่ กับเขาก็อู้ว่าหมู่ต่านยังจงฮักภักดีต่อเขา หมู่ต่าน
 บ่เคยหยุดไว้วางใจเขาเลย แม้ในต่อนต้อันทีพาส พยานตีซ้อสัตย์ของ
 เขาถูกฆ่าต่ามกำหมู่ต่านในดีตีชาต่านอยู่ 14 แต่เขามีข้อดีจื่อต่อว่า
 ฟ่อง คือบางคนในหมู่ต่านถือต่ามกำสอนของบลาอัม คนตีแะนำ
 วิธีกั้นหือบลาอัมจื่อจาวอิสราเอลหือเยียะบาป โดยจื่อหือกั้นของกั้น
 ดีเคยเขาไปปูจาฮูปเคารพกับเยียะบาปตางเพศ 15 ในหมู่ต่านก็มีบาง
 คนตีถือตวยต่ามกำสอนของหมู่มิโคเลาส์เหมือนกัน 16 ย้อนจาอัน
 หือกลับใจจากบาป ถ้าบ่อื่น เขาจะมาหาต่านเวยๆ นี้ แล้วจะต่อฮู้กับ
 คนหมู่ต่านด้วยดาบตีออกจากปากของเขา
 17 “ไผยอมฟังก็หือฟังสิ่งดีพระวิญญาณบอกกับคริสตจักรต่างๆ
 เตื่อะ แล้วไฟตีมีชัย เขาจะหือมานา † ตีเก็บซ่อนอยู่ กับจะหือฮินสีขาว
 ซึ่งเขียนจื่อใหม่แก่คนนั้น บ่มีไฟฮู้จื่ออื่นนอกจากคนตีได้ฮับเต้าอัน

ส่งข่าวไปเลิงคริสตจักรในเมืองธียาทรา

18 “หือเขียนเลิงกุตสวรรค์ของคริสตจักรในเมืองธียาทราว่า
 พระองค์ผู้ตีเป็น *พระบุตรของพระเจ้า* ซึ่งมีต่าเหมือนเปลวไฟกับ
 มีตีนเหมือนตองแดงตีเหลือมมาบๆ อู้ว่า 19 เขาอู้สิ่งดีหมู่ต่านเยียะ
 กับความฮัก ความเจือ กำนฮันใจ ตังความอดทนตีหมู่ต่านมี เขาอู้ว่า
 บ่าแต่ยวนนี้หมู่ต่านเยียะนักเหลือตีเคยเยียะเมื่อเก้าหัวตีแหมก่อน 20
 แต่เขามีเรื่องตีจะต่อว่าหมู่ต่าน คือหมู่ต่านอดทนฟังแม่ญิงคนนั้นตี
 จื่อเยเชเบลผู้ตียกตัวเก้าว่าเป็น *ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า* กำ
 สอนของนางล่อลวงผู้ฮับใจของเขาหือเยียะบาปตางเพศ กับหือกั้น
 ของกั้นตีเคยเขาไปปูจาฮูปเคารพแล้ว 21 เขาได้หือโอกาสนางกลับใจ
 จากบาป แต่นางก็บ่ยอมหยุดเยียะสิ่งปดีหมู่ต่านของนาง 22 พ่อเมื่อ
 เขาจะเยียะหือแม่ญิงคนนั้นนอนบนตีนนอนคนป่วย แล้วคนตังหลายตี
 ล่วงประเวณีกับนาง เขาจะหือเขาได้ฮับความตึกกรรมาน เว้นแต่ว่าคน
 หมู่ต่านจะย่างเยียะบาปตีได้เยียะกับนาง 23 เขาจะฆ่าหมู่ลูกศิษย์ของ
 นาง แล้วคริสตจักรตังหลายจะอู้ว่า เขาเป็นผู้ตีฮยังฮู้ก้ากิดกับจีวิต
 ของคน เขาจะตอบแทนหมู่ต่านแต่ละคนต่ามสิ่งดีหมู่ต่านได้เยียะลง
 ไป 24 สำหรับหมู่ต่านตีเหลืออยู่ในเมืองธียาทรา ตีปได้เยียะต่ามกำ
 สอนของนาง กับยังบ่ฮู้กัสิ่งตีบางคนอ้อจื่อว่า ‘ความจริงอันล้ำเล็กตี

มาจากชาต่าน’ เขาจะบ่มอบภาระอื่นหือหมู่ต่านแหม 25 แต่สิ่งดีหมู่
 ต่านมีอยู่แล้วนั้น ก็หือฮักหาไว้หือดีจั่นกว่าเขาจะมา
 26 “คนตีมีชัย กับเยียะต่ามความตังก้านของเขาไว้จนเลิงตีสุด
 เขาจะหือเขามีอำนาจปกครองจาดตังหลาย
 27 ‘เขาจะปกครองจาดตังหลายโดยคภาเหล็ก
 เขาจะเยียะหือหมู่ต่านนี้แตกออกเป็นเสี่ยงๆ เหมือนกับหม้อดินเผาตี
 โดนตีบ’ †
 28 เขาจะหืออำนาจกับเขาอย่างเดียวกับตีเขาได้ฮับจากพระบิดาของ
 เขา กับเขาจะมอบดาวประจำฮ้องแก่คนนั้น 29 ไผยอมฟังก็หือฟัง
 สิ่งดีพระวิญญาณบอกกับคริสตจักรต่างๆ เตื่อะ

ส่งข่าวไปเลิง คริสตจักร ในเมืองซาร์ดีส

3 “หือเขียนเลิง *กุตสวรรค์* ของคริสตจักรในเมืองซาร์ดีสว่า
 “พระองค์ผู้ปกครองวิญญาณตังเจ็ดดวงตีฮับใจพระเจ้า †
 †† กับมีดาวตังเจ็ดดวง พระองค์อู้ว่า เขาอู้สิ่งดีหมู่ต่านเยียะ เขาอู้ว่า
 ไฟก็ฮือว่าหมู่ต่านมีจีวิตดีเจือวางใจเขา แต่แต่ๆ หมู่ต่านได้ตายแล้วใน
 ฝ่ายวิญญาณ 2 ตื่นขึ้นมาเหยียเตื่อะ หือเสริมสิ่งดีตีเหลืออยู่หน้อย
 ของหมู่ต่านนั้นหือแข็งแ่งขึ้น ก่อนตีมันจะตายไป ย้อนเขาหันว่าสิ่ง
 ดีหมู่ต่านเยียะตังหมดนั้นบ่ตีปอในสายต่าพระเจ้าของเขา 3 ย้อนจา
 อัน หือจ่อจ่ากำสอนตีหมู่ต่านได้ฮับฟังไว้ หือเจือฟังต่ามนั้นกับกลับ
 ใจจากบาปเหยีย ถ้าหมู่ต่านบ่ยอมตื่นขึ้นมา เขาจะมาหาหมู่ต่านเหมือน
 ขโมย แล้วหมู่ต่านจะบ่ตีฮู้ตีว่าเขาจะมาหาเมื่อใดเปือจะลงตีเขต่าน
 4 แต่จาดิกตีต่ามยังมีสองสามคนในเมืองซาร์ดีส ดีได้ฮักหาเสื้อผ้า
 ของตีหือสะอาดอยู่ ก็เปิงแล้วตีหมู่เขาจะใส่เสื้อสีขาวสะอาดเตียวไป
 กับเขา 5 คนตีมีชัย จะได้ใส่เสื้อผ้าสีขาวเหมือนหมู่เขา แล้วเขาจะบ่ลบ
 จื่อของเขากอกจากหนังสือแห่งจีวิต แต่เขาจะยืนยันต่อนหน้าพระบิดา
 ของเขากับต่อนหน้าหมู่กุตสวรรค์ของพระองค์ว่า คนๆ นี้เป็นของเขา
 6 “ไผยอมฟังก็หือฟังสิ่งดีพระวิญญาณบอกกับคริสตจักรต่างๆ
 เตื่อะ

ส่งข่าวไปคริสตจักรเมืองฟิลาเดลเฟีย

7 “หือเขียนเลิงกุตสวรรค์ของคริสตจักรในเมืองฟิลาเดลเฟียว่า
 “พระองค์ผู้ปฤสุทธ์ซ้อสัตย์ ตีกำลูกขะแจ้ของกษัตริย์ดาวิด คือผู้ตี
 เปิดประตูแล้วจะบ่มีไฟหับได้ เป็นผู้ตีหับประตูแล้วก็บ่มีไฟเปิดได้ อู้ว่า 8
 เขาอู้สิ่งดีหมู่ต่านเยียะ พ่อหือดี เขาได้เปิดประตูหือหมู่ต่านตีบ่มีไฟหับ
 ได้ เขาอู้ว่าหมู่ต่านมีแ่งหน้อย แต่หมู่ต่านตีได้เยียะตวยกำสอนของ
 เขา กับบ่ได้ละความเจือวางใจในเขา 9 ส่วนหมู่คนตีเป็นของ *ชาต่าน* ตี
 จื่อว่าเป็นจาวยิว แต่แต่ๆ ปได้เป็น พ่อไว้หือดี เขาจะเยียะหือหมู่เขา
 มาหมอบลงไหวตีตีนของหมู่ต่าน กับเยียะหือคนหมู่ต่านอู้ว่าเขาฮักหมู่
 ต่าน 10 ย้อนว่าหมู่ต่านเจือฟังกำสั่งตีบอกหือดีไว้ เขาจะปกป้องกันหมู่
 ต่านจากเวลาแห่งความตึกยากตีจะมากทดสอบคนบนโลกนี้ 11 เขาจะ
 มาเวยๆ นี้ แต่สิ่งดีหมู่ต่านมีอยู่แล้วนั้น ก็หือฮักหาไว้หือดี เปือจะบ่มี
 ไฟมาลู่เอามงกุฎ ††† ไปจากหมู่ต่านได้ 12 เขาจะตังคนตีมีชัยนั้นเป็น
 เสหลักใน *พระวิหาร* ของพระเจ้าของเขา เขาจะอยู่ตีเห็นตลอดไป เขา
 จะเขียนจื่อของพระเจ้าของเขาลงบนตัวเขากับจื่อเมืองของพระเจ้า
 ของเขา คือกรุง *เยรูซาเล็ม* ใหม่ของพระเจ้าตีจะลงมาจากสวรรค์จาก
 พระเจ้าของเขา แล้วเขาจะเขียนจื่อใหม่ของเขาไว้บนตัวของเขาตวย
 13 “ไผยอมฟัง ก็หือฟังสิ่งดีพระวิญญาณบอกกับคริสตจักรต่างๆ
 เตื่อะ

ส่งข่าวไปคริสตจักรเมืองเลาดีเซีย

14 “หือเขียนเลิงกุตสวรรค์ของคริสตจักรในเมืองเลาดีเซียว่า

† 2:7 ปฐก. 2:9;3:22-24 †† อ่างเลิง ต่ายในฝ่ายวิญญาณ † 2:17 อพย. 16:31

†† 2:27 สด. 2:8-9 †† 3:1 วว. 1:4 ††† ถ้าเป็ตรงๆ กับภาษากรีกเป็น วิญญาณตังเจ็ดของพระเจ้า ††† 3:11 วว. 2:10

“นี่เป็นคำอู้อี้ของพระองค์ผู้ที่ได้ชื่อว่า *อาเมน* ผู้ที่เป็นพยานที่ชื่อสัตย์กับแท้จริง พระเจ้าได้สร้างผู้ซึ่งก้าวอย่างขึ้นมาผ่านทางผู้นี้ พระองค์ผู้ว่า ¹⁵ เขาผู้ซึ่งตีหมู่ท่านเยเยะ หมู่ท่านบ้ออันบ่นหนาวต่อเขา เขาไค้หรือหมู่ท่านอู้อี้อันอู้อี้หนาว เลือกเอาอย่างใดอย่างหนึ่งเสีย ¹⁶ ย้อนว่าหมู่ท่านอู้อี้ บ่นตาย บ้ออันแต่บ่นหนาวแต่ เขาจะถุยเจ้าออกจากปากของเขา ¹⁷ หมู่ท่านอู้อี้ว่า ‘ข้าร่ำรวยกับมั่งคั่ง บ่นขาดเหลืออะหยิ่งเลย’ แต่หมู่ท่านบ้ออู้อี้ว่าตัวหมู่ท่านนั้นน่าสมเพชเวทนา น่าอินดู ยากจน ต่ำบอด กับป่วยตัวอยู่ ¹⁸ เขาแนะนำหรือหมู่ท่านชื่อคำที่ได้หลอมด้วยไฟหรือบริสุทธิ์แล้วจากเขา เพื่อหมู่ท่านจะได้ร่ำรวยแต่ๆ หรือหมู่ท่านชื่อเสื้อผ้าสีขาวไปใส่เพื่อจะได้บ่ต้องอาย ย้อนบ่นป่วยตัวอยู่ แล้วหรือชื่อยามาใส่เท้าของหมู่ท่านเพื่อจะได้บ่พ้อหัน ¹⁹ เขาอีกไฟเขาก็จะตักเตือนกับที่สอนเพื่อสอนคนนั้น ย้อนจาอัน หรือกระตือรือร้นกับกลับใจจากบาป ²⁰ พ่อเอ๊ะ เขาอินอึ้งอยู่แต่บ่อยู่ ถ้าไฟได้ยิบเสียงของเขาแล้วเปิดประตูอับ เขาจะเข้าไปดังใน แล้วกินข้าวกับน้ำช่วยกับกับคนนั้น ²¹ เขาจะหรือสักรึกับคนนั้นที่มีชัย ได้บ่นบนบัลลังก์กับเขา เหมือนกับที่เขามีชัยแล้วได้นั่งกับพระบิดาของเขามบนบัลลังก์ของพระองค์

²² “ไฟยอมฟัง ก็หรือฟังสิ่งดีพระวิญญาณบอกกับคริสตจักรต่างๆ เอ๊ะ”

ท่านบ่มัสก้านพระเจ้าในสวรรค์

4 หลังจากนั้นข้าพเจ้าเห็นประตูสวรรค์เปิดอ้าอยู่ติดหน้า แล้วข้าพเจ้าได้ยินเสียงที่เกยอู้อี้กับข้าพเจ้าเพื่อแรกดังเหมือนเสียงแก้วว่า “ขึ้นมาบนเพ็เอ๊ะ แล้วเขาจะหรือท่านหันว่าต่อจากนี้ไปจะเกิดอะหยิ่งขึ้น” ² ต้นใดนั้น *พระวิญญาณบริสุทธิ์* ได้ดลใจข้าพเจ้า แล้วข้าพเจ้าก็เห็นบัลลังก์ในสวรรค์กับมีผู้ที่นั่งอยู่บนนั้น ³ ผู้ที่นั่งอยู่บนบัลลังก์นั้นส่องสว่างเหมือนหินเจียรไร มีตีสี่เขียวกับสีแดง กับมีอู้อี้แจ่มใสเหมือนแก้วมรกตล้อมแวดบัลลังก์นั้นอยู่ ⁴ นอกจากนี้ยังมีบัลลังก์แหลมขาวสี่บัลลังก์ล้อมแวดบัลลังก์นั้น กับมีผู้อาวุโสชาวสี่คนนั่งอยู่บนแต่ละบัลลังก์ ผู้อาวุโสหมู่หนึ่งใส่เสื้อผ้าสีขาวกับใส่มงกุฎคำ ⁵ มีฟ้าแมมกับฟ้าอึ้งดังออกมาจากบัลลังก์ กับมีโคมไฟเจ็ดอันลุกแจ่มอยู่หน้าบัลลังก์ ซึ่งคือวิญญาณตึงเจ็ดที่อับใจพระเจ้า ⁶ ติดหน้าบัลลังก์นั้น พ่อเหมือนทะเลแก้วที่ใสอย่างแก้วเจียรไร ส่วนติดข้างบริเวณรอบบัลลังก์ มีสิ่งมีชีวิตสี่ต้น ซึ่งมีแก่นดำอยู่รอบตัวเต็มไปหมดตึงตึงหน้าตังหลัง ⁷ สิ่งมีชีวิตตัวที่หนึ่งเหมือนสิงโต ตัวที่สองเหมือนจิวู ตัวที่สามมีหน้าตาเหมือนคน ตัวที่สี่เหมือนนกอินทรีกำลังบิน ⁸ สิ่งมีชีวิตตึงสี่ต้นนี้ แต่ละต้นมีหลักปักกับมีแก่นดำเต็มไปหมดตึงรอบตัวกับในปีกตวย ตึงเมื่อวันตึงเมื่อคืน บ่เกยหยุดอู้อี้ว่า

“บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์
คือองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าผู้มีฤทธิ์อำนาจสูงสุด
ผู้เป็นอยู่ตลอดในอดีต บ่าเดียวนี้กับที่จะมาในปลายหน้า”
⁹ เมื่อใดที่สิ่งมีชีวิตตึงสี่ต้นอู้อี้คำสรรเสริญ ถวายเกียรติ กับขอบพระคุณพระองค์ผู้ที่นั่งอยู่บนบัลลังก์ ผู้ซึ่งมีชีวิตอยู่ตลอดไป
¹⁰ ผู้อาวุโสตึงชาวสี่คนก็ก้มลงกราบมัสก้านพระองค์ผู้ที่นั่งอยู่บนบัลลังก์ กับมีชีวิตอยู่ตลอดไป แล้วหมู่เขาก็ถอดมงกุฎของตัวลงตีหน้าบัลลังก์อู้อี้ว่า

¹¹ “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของหมู่เขา
พระองค์สมควรที่จะได้อับคำสรรเสริญ
ได้อับเกียรติกับฤทธิ์อำนาจ
พระองค์ได้สร้างผู้ซึ่งก้าวอย่างขึ้น
กับผู้ซึ่งก้าวอย่างก็เกิดขึ้นกับเป็นอยู่
ตามความต้องการของพระองค์”

หนังสือม้วนกับลูกแกะ

5 แล้วข้าพเจ้าก็เห็นหนังสือม้วนม้วนหนึ่งอยู่ในมือขวาของพระองค์ผู้ที่นั่งอยู่บนบัลลังก์ หนังสือม้วนนั้นมีคำเขียนไว้ตึงตึงหน้าตังหลัง กับปิดไว้โดยคำจำเจ็ดดวง ² จากนั้นข้าพเจ้าเห็น *ทูตสวรรค์* ผู้มีอำนาจองค์หนึ่ง บอกเสียงอันดังว่า “ในสมควรที่จะได้แกะคำจำที่ติดอยู่ กับเปิดหนังสือม้วนนี้ออก” ³ แต่ก็มีไฟในสวรรค์ บนโลก กาวาใต้บ้นแผ่นดินโลก ที่สมควรจะเปิดหนังสือม้วนนี้แล้วอ่านข้อความตึงในได้ ⁴ ข้าพเจ้าให้แล้วให้แหลมย้อนยังมีไฟสมควรจะเปิดหนังสือม้วนนี้กับอ่านข้อความตึงในนั้น ⁵ แต่มีผู้อาวุโสคนหนึ่งอู้อี้กับข้าพเจ้าว่า “บ่ดีให้บ่เอ๊ะ พ่อหันล่อ สิงโตจากเผ่าของยูดาห์ผู้เป็นเจือสายอันยิ่งใหญ่ของกษัตริย์ดาวิดมีชัยแล้ว กับสามารถแกะคำจำตึงเจ็ดดวง แล้วเปิดหนังสือม้วนนี้ออกได้”

⁶ แล้วข้าพเจ้าก็เห็นลูกแกะ † ตัวนี้ยืนอยู่ติดข้างใ้ๆ กับบัลลังก์สิ่งมีชีวิตตึงสี่ต้นกับหมู่ผู้อาวุโสแวดมบนอยู่ พ่อเหมือนว่าลูกแกะตัวนั้นเคยถูกฆ่ามาแล้ว มันมีเจ็ดเขากับเจ็ดตา ซึ่งเป็นวิญญาณตึงเจ็ดที่อับใจพระเจ้า ที่พระองค์ส่งออกไปไควโลก ⁷ แล้วลูกแกะตัวนั้นก็เตียวเข้ามาอับหนังสือม้วนนั้นจากมือขวาของพระเจ้าผู้ที่นั่งอยู่บนบัลลังก์ ⁸ เมื่อลูกแกะตัวนั้นอับหนังสือม้วนนั้นแล้ว สิ่งมีชีวิตตึงสี่ต้นกับหมู่ผู้อาวุโสตึงชาวสี่คนก็ก้มกราบลงต่อหน้าลูกแกะตัวนั้น แต่ละคนมีพินกับคำสูงค่าที่มีเครื่องหอมเต็มไปหมด ซึ่งเป็นคำอธิษฐานของคนของพระเจ้า ⁹ หมู่เขาก็อึ้งเพลงบทใหม่ว่า

“พระองค์เป็นผู้ที่สมควรที่จะได้อับหนังสือม้วนนี้
กับแกะคำออก
ย้อนพระองค์ได้ถูกฆ่าแล้ว
กับได้ไ้คนตึงหลายหรือพระเจ้าโดยเลือดของพระองค์
ซึ่งคนหมู่หนึ่งมาจากภูเฝ้า ภูภาษา ภูจำด กับภูบ้านเมือง
¹⁰ พระองค์เยเยะหรือหมู่เขาเป็น *ปุโรหิต* ในอาณาจักรของพระเจ้าของเขา
กับหมู่เขาจะปกครองโลกนี้”

¹¹ ข้าพเจ้าก็พ่อแหลมแต่เอ๊ะ แล้วได้ยินเสียงของทูตสวรรค์นักขนาดบ่นจำนวนล้านๆ ที่อยู่ล้อมแวดบัลลังก์กับสิ่งมีชีวิตตึงสี่ต้นตึงผู้อาวุโสตึงหลาย ¹² ทูตสวรรค์ก็อึ้งด้วยเสียงอันดังว่า “ลูกแกะตัวนั้นที่ถูกฆ่า ก็สมควรจะได้อับฤทธิ์อำนาจ ความมั่งคั่ง พญาปัญญา คำลั่งเกียรติยศ พระสิริ กับคำสรรเสริญ”

¹³ จากนั้นข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงสิ่งมีชีวิตตึงหมดในสวรรค์ บนแผ่นดินโลก ใต้บ้นแผ่นดินโลกกับในทะเล ก็คือผู้ซึ่งก้าวอย่างที่มีชีวิตอยู่ในจักรวาล อึ้งสรรเสริญว่า “ขอคำสรรเสริญ เกียรติยศ พระสิริ กับฤทธิ์อำนาจจงมีแก่พระองค์ผู้ที่นั่งอยู่บนบัลลังก์ กับแก่ลูกแกะตัวนั้นตลอดไป”

¹⁴ จากนั้นสิ่งมีชีวิตตึงสี่ต้นก็อู้อี้ว่า “*อาเมน*” แล้วผู้อาวุโสตึงหมดก็ก้มลงกราบมัสก้าน

คำจำอันที่หนึ่งเล็งหก

6 ข้าพเจ้าเห็นลูกแกะตัวนั้นเปิดคำจำอันที่หนึ่งออกมาจากตึงหมดเจ็ดอัน ข้าพเจ้าได้ยินเสียงของสิ่งมีชีวิตตึงสี่ต้นในสี่ต้นนั้น อู้อี้เสียงดังอย่างฟ้าอึ้งว่า “มาเอ๊ะ” ² ข้าพเจ้าหันมาชาวตัวนี้ที่อยู่ติดหน้า ผู้ที่ขี้บ่าตัวนั้นคำกันธนู กับได้อับมงกุฎ แล้วก็ขี้บ่าออกไปอย่างผู้มีชัย เพื่อจะไปเอาชัยแหลมแต่เอ๊ะ ³ เมื่อลูกแกะเปิดคำจำที่สี่ออก ข้าพเจ้าได้ยินเสียงของสิ่งมีชีวิตแหลมต้นหนึ่งอู้อี้ว่า “มาเอ๊ะ” ⁴ จากนั้น บ่าแหลมตัวนี้สีแดงไฟก็ออกมา ผู้ที่ขี้อยู่บนหลังบ่าได้อับอำนาจที่จะเอาสันติสุขไปจากโลก เพื่อเยเยะหรือคนฆ่ากันเอง ผู้ขี้บ่าได้

† พระคัมภีร์ไทยฉบับมาตรฐานใช้คำว่า พระเมษโปดก

อับดาบใหญ่เล่มหนึ่ง⁵ เมื่อลูกแกะเปิดคำจำกัดสามออก ข้าพเจ้าได้ยินเสียงของสิ่งมีชีวิตต้นที่สามอุ้มว่า “มาเถิด” ข้าพเจ้าก็หันม้าสีดำ กับผู้ที่ขี่มันกำลังไถในมือ⁶ ข้าพเจ้าได้ยินเสียงหนึ่งเหมือนกับว่ามาจากท่ามกลางที่สิ่งมีชีวิตต้นที่สามอยู่ อุ้มว่า “ข้าวสาสน์หนึ่งลิตโรมีก้าเท่ากับก้าแองหนึ่งวัน ข้าวบารเลย์สามลิตโรมีก้าเท่ากับก้าแองหนึ่งวัน แต่ห้ามเยียะหื้อน้ามันกับเหล่าอุนเสียหาย”

⁷ เมื่อลูกแกะเปิดคำจำกัดสี่ออก ข้าพเจ้าได้ยินเสียงของสิ่งมีชีวิตต้นที่สี่อุ้มว่า “มาเถิด”⁸ แล้วข้าพเจ้าก็หันม้าสีดตัวหนึ่งอยู่ต่อหน้าข้าพเจ้า ผู้ขี่ม้าตัวนี้มีชื่อว่า ความตาย กับแดนคนตายก็ตวยหลังมาติดๆ ติดสองได้ฮับอำนาจที่จะฆ่าหนึ่งในสี่ของคนในโลกนี้ด้วยคมดาบ ความอดอยาก โรคระบาด กับหมู่สัตว์ร้ายต่างๆ ที่อยู่บนแผ่นดินโลก⁹ เมื่อลูกแกะเปิดคำจำกัดห้าออก ข้าพเจ้าก็หันวิญญาณหลายดวงอยู่ป็นแต่้นปุจา เป็นหมู่วิญญาณของคนที่ถูกฆ่า ย้อนว่าหมู่เขาได้เป็นพยานตบอกล้อยกำของพระเจ้าอย่างซ้อสัตย์¹⁰ วิญญาณหมู่่นั้น เอ็นอ้องเสียงดังว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าที่บริสุทท์กับซ้อสัตย์เจ้าข้า พระองค์จะหื้อเอาถ้าไปเหมมึนแต่้าใด ตีพระองค์จะตัดสินกับลงได้ษคนบนโลกนี้ที่ได้ฆ่าหมู่เขา”¹¹ แล้วเขาหมู่่นั้นก็คู้คนก็ได้ฮับเลื้อคุมสิขาว กับพระองค์บอกหมู่เขาหื้อถ้าต่อไปเหมมึนแต่้าเดียว จันกว่าหมู่ปีน้องผู้ฮับใจ *พระคริสต* จะถูกฆ่าอย่างกับหมู่เขาจันครบจันจวนที่ต้องก้าน¹² เมื่อลูกแกะเปิดคำจำกัดหกออก ข้าพเจ้าหันแผ่นดินไหวอย่างแอง ตะวันก็มืดดำไปเหมมึนผ้ากระสอบสีดำๆ เดือนก็กำยเป็นสีแดงเหมมึนเลือด¹³ ดาวบนท้องฟ้าก็ตกลงมาบนแผ่นดินโลก เหมมึนกับหน่วยบ่าแต่้อที่ยังปต้นสุกถูกลมหลวงปัดหล่นลงมาจากเก้า¹⁴ ต้องฟ้าก็หายไไปเหมมึนหนังสือม้วนตีกักเก็บไว้ ดวยกับเกาะตังหลายก็ย้ายไปจากแต่้า¹⁵ จากนั้นกษัตริย์ตังหลายในโลกนี้ หมู่ผู้ยิ่งใหญ่ หมู่แม่ทัพทหารใหญ่ หมู่คนร่ำรวย คนตีมีอำนาจกับคู้คนตีเป็นขี้ขี้กับคนตีมีอิสระ ก็ปากันไปซ่อนอยู่ในถ้ำกับในอ้อมบ่าหินผาต่างๆ บนดอย¹⁶ หมู่เขาอ้องขอดดอยกับหินผาว่า “ขอหื้อตกลงมาใส่หมู่เขาถ้าแต่้อกับซ่อนหมู่เขาเอาไว้ เปื่อว่าพระองค์ตี้น้องอยู่บนบัสลิ่งก็จะได้พอบ่หัน กับลูกแกะตัวนั้นจะลงได้ษหมู่เขาบ่ได้¹⁷ ย้อนว่าวันตีพระเจ้ากับลูกแกะตัวนั้นจะลงได้ษคู้คนได้มาถึงแล้ว ไฟจะรอดจีวิตจากก้านลงได้ษนี้ได้ก้า”

จาวอิสราเอลจำนวนแสนสี่หมื่นสี่พันคน

⁷ หลังจากนั้น ข้าพเจ้าเห็น *กุตสวรรค์* ลีองค้ยยืนอยู่ที่สี่แ่งของโลก กับห้ามลมตังสี่ทิศไว้หื้อเปิดบนแผ่นดินโลก บนทะเล ก้าว่าเก้าไม้เก้าไหนเหม ² แล้วข้าพเจ้าก็หัน *กุตสวรรค์* เหมองค้ยหนึ่งมาจากตังกศตะวันออก ก้าคำจำกัดของพระเจ้าผู้มีจีวิตอยู่ แล้วตั้นเอ็นเสียงดังอ้องกุตตังลีองค้ย ตีได้ฮับอำนาจจากพระเจ้าเยียะหื้อแผ่นดินโลกกับทะเลนั้นเสียหายว่า ³ “ห้ามเยียะหื้อแผ่นดินโลกก้าว่าทะเลก้าว่าเก้าไม้เสียหายแต่้อ จันกว่าเขาจะได้อ้าก้าไว้ตีหน้าผากของผู้ฮับใจพระเจ้าของเขาเหยียก่อน” ⁴ แล้วจากนั้นข้าพเจ้าก็ได้ยินจันจวนคนตีได้ฮับจ้าก้าแล้ว คือน้องแสนสี่หมื่นสี่พันคน ตีมาจากคู้เผ่าของจาวอิสราเอล

⁵ จากเผ่ายูดาห์ นึ่งหมื่นสองพันคน เผ่ารูเบน นึ่งหมื่นสองพันคน เผ่ากาต นึ่งหมื่นสองพันคน

⁶ เผ่าอาเชอร์ นึ่งหมื่นสองพันคน เผ่าบัพทาลี นึ่งหมื่นสองพันคน เผ่ามันสเสห์ นึ่งหมื่นสองพันคน

⁷ เผ่าสิเมโอน นึ่งหมื่นสองพันคน เผ่าเลวี นึ่งหมื่นสองพันคน เผ่าอิสสาการ์ นึ่งหมื่นสองพันคน

⁸ เผ่าเศบูลุน นึ่งหมื่นสองพันคน เผ่าโยเซฟ นึ่งหมื่นสองพันคน กับเผ่าเบนยามิน นึ่งหมื่นสองพันคน

หมู่คนมาจากคู้จ้าด

⁹ หลังจากนั้น ข้าพเจ้าก็พ้อหันคนจันจวนนักขขนาดนับปอบ่เปี ตีมาจากคู้ประเทศ คู้เผ่า คู้เจือจ้าด กับคู้ภาษา ยืนอยู่ต่อหน้าบัสลิ่งกับต่อหน้าลูกแกะนั้น หมู่เขาใส่เลื้อคุมสิขาว ในมือก้าใบปาล์ม¹⁰ หมู่เขาเอ็นอ้องเสียงดังว่า

“ความ *รอดป็นบาปได้ษ* เป็นของพระเจ้าของเขา ผู้ตี้น้องอยู่บนบัสลิ่ง ตังป็นของลูกแกะตัวนั้นตวย”

¹¹ กุตสวรรค์ตังหมตตี้นเแวดบัสลิ่งค้ แแวดหมู่ผู้อาวุสกับแแวดสิ่งมีชีวิตตังสี่ต้นนั้น ก็ก้มหน้าลงกราบอยู่ต่อหน้าบัสลิ่งค้แล้ว นมัสก้านพระเจ้า¹² อุ้มว่า

“ *อาเมน* ขอก้าสรรเสริญ พระสิริ พญาปัญญา ก้าโมกนาขอบคุณ เกียรติยศ อำนาจ กับฤทธิ์เดชจมีแก่พระเจ้าของเขาตลอดไป อาเมน”

¹³ จากนั้นผู้อาวุสคนหนึ่งถามข้าพเจ้าว่า “หมู่คนตีใส่เลื้อคุมสิขาวนี้ เป็นไฟพ้อง หมู่เขามาจากตีไหนกัน” ¹⁴ ข้าพเจ้าตอบตั้นว่า “ตั้นเจ้าข้า ตั้นคู้ฮู้แล้วว่าหมู่เขาเป็นไฟ” ผู้อาวุสจึงบอกว้า “คนหมู่นี้ค้อคนตีมาจากความตูกียากลำบากตีหนักขขนาด หมู่เขาชักเลื้อคุมของหมู่เขาด้วยเลื้อดของลูกแกะตัวนั้นจันขาวสะอาด¹⁵ หมู่เขาเล็งได้มาอยู่ต่อหน้าบัสลิ่งค้ของพระเจ้า กับฮับใจพระองค์ตังเมื่อวันตังเมื่อคั้นใน *พระวิหาร* ของพระองค์ กับพระองค์ตี้น้องอยู่บนบัสลิ่งค้จะปกปักอักษากับอยู่ตวยหมู่เขา¹⁶ หมู่เขาจะบ่อยากข้าวอยากน้ำเหม ความอ้อจจากแสงแดดจะบ่เผาหมู่เขาเหมต่อไป¹⁷ ย้อนว่าลูกแกะตัวนั้นตี้อยู่ตีกักก้ากับบัสลิ่งค้จะพ้อกอยหมู่เขาเหมมึนกับคนเลียงแกะ ตั้นจะปาหมู่เขาไปหาตั้นน้ำแห่งจีวิต กับพระเจ้าจะเจ็ดน้ำต้าคู้หยุดจากต้าของเขาหมู่่นั้น”

คำจำกัดเจ็ด

⁸ เมื่อพระองค์เปิดคำจำกัดเจ็ดออกมา สวรรคค้ก็ตักไปเป็นเวลาประมาณเก็งจีวิตโมง² แล้วข้าพเจ้าก็หัน *กุตสวรรค์* ตังเจ็ดองค้ยยืนอยู่ต่อหน้าพระเจ้า หมู่เขาได้ฮับแเกเจ็ดอัน³ แล้วกุตสวรรค์เหมองค้ยหนึ่งก้ากระถางไฟค้าเข้ามายืนอยู่ที่แต่้นปุจา พระเจ้าได้หื้อเครื่องหอมจันจวนนักขขนาดกับกุตองค้ยนั้น เปื่อให้เขาถวยอ้อมกับก้าอริษฐานของคนของพระเจ้าบนแต่้นปุจาค้าที่อยู่หน้าบัสลิ่งค้⁴ ควันของเครื่องหอมในกระถางตี้นกุตสวรรค์ค้าอยู่นั้นกับก้าอริษฐานของคนของพระเจ้าก็ลอยขึ้นไปหาพระเจ้า⁵ จากนั้นกุตสวรรค์เอาไฟจากแต่้นปุจาเข้ามาใส่ในกระถาง แล้วเขากระถางนั้นจึงลงไไปบนแผ่นดินโลก เยียะหื้อเกิดฟ้าแมม ฟ้าอ้องเสียงดัง กับแผ่นดินไหว

กุตสวรรค์ตังเจ็ดเป่าแเก

⁶ จากนั้นกุตสวรรค์ตังเจ็ดองค้ยก็ปากันเกียมพร้อมตีจะเป่าแเกตังเจ็ดอันของเขา⁷ เมื่อกุตสวรรค์องค้ยตี้นเป่าแเกขึ้น บ่าเห็นกับไฟตัสุนกับเลือด ก็ตกลงมาบนแผ่นดินโลก เยียะหื้อหนึ่งในสามของโลก รวมตังนึ่งในสามของเก้าไม้ กับหญ้าตีเขียวจุ่มก็ถูกไฟเผาไปหมด

⁸ เมื่อกุตสวรรค์องค้ยตี้นสองเป่าแเกขึ้น มีสิ่งนึ่งตี้นพ้อเหมมึนดอยใหญ่ขขนาดตี้นก้าลึงลูกไหม้เป็นไฟ ถูกจิงลงไไปในทะเล เยียะหื้อนึ่งในสามของทะเลกำยเป็นเลือด⁹ นึ่งในสามของสิ่งมีชีวิตในทะเลกับนึ่งในสามของเชื้อตังหมตก็ถูกก้าลายไป

¹⁰ เมื่อกุตสวรรค์องค้ยตี้นสามเป่าแเกขึ้นก็มิดาวใหญ่แค้นนึ่งเป็นเหมมึนโคมไฟลุกแจ่งอยู่ ตกลงมาจากตึงฟ้าลงไไปที่นึ่งในสามของแม่น้ำตังหลายกับตั้นน้ำตังหลาย¹¹ ดาวแค้นนี้จี้ชื่อว่า บอระเพ็ด เยียะหื้อนึ่งนึ่งในสามขมกับเยียะหื้อคนจันจวนนักขขนาดตี้นน้านั้นต้ายไไปย่อนน้ำขม

แมวมอับหมู่เขาขึ้นไปบนสวรรค์ หมู่ศัตรูของหมู่เขาก็หันตาย¹³ ในเวลาเดียวกันก็เกิดแผ่นดินไหวอย่างแรง เยียะหื้อหนึ่งในสิบส่วนของเมืองนั้นถูกทำลายลง มีคนตายเจ็ดป็นคนจากแผ่นดินไหว ส่วนคนที่เหลืออยู่ก็อดสิ้นขวัญหาย ก็ปากันสรรเสริญพระเจ้าที่ปกครองในสวรรค์

¹⁴ เรื่องฉิบหายอันที่สองผ่านไปแล้ว พ่อเตือะ เรื่องฉิบหายอันที่สามกำลังจะเกิดขึ้นในเวทย์นี้

แกต้เจ็ด

¹⁵ เมื่อเสียงแจาก กุตสวรรค์ องค์กรที่เจ็ดดังขึ้น ก็มีเสียงหลายเสียงในสวรรค์ดังขึ้นอู้ว่า

“แผ่นดินของโลกนี้ได้กำยเป็นแผ่นดินขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเธากับ พระคริสต์ ของพระองค์ แล้วพระองค์จะปกครองตลอดไป”

¹⁶ หมู่ผู้อาวุโสชาวสี่คนที่นั่งอยู่บนบัลลังก์ของต้นตีดหน้าพระเจ้า ก็ก้มลงกราบนมัสก้านพระเจ้า ¹⁷ กับอู้ว่า

“ข้าพเจ้าตังหลายขอบคุณพระองค์ องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าผู้มีฤทธิ์อำนาจสูงสุด

ผู้ตีเป็นอยู่ในป่าเดี่ยวนี้กับในอดีต ย้อนว่าพระองค์ได้ให้อำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระองค์แล้ว กับได้ตั้งเก้าปกครองแผ่นดินโลก

¹⁸ จ้าตังหลายตีเป้ได้เจือพระองค์ปากันโหดแค้น แต่ป่าเดี่ยวนี้ถึงเวลาแล้วตีพระองค์จะแสดงความโหดของพระองค์

ถึงเวลาที่พระองค์จะตัดสินคนที่ต่ายไปแล้ว กับถึงเวลาที่หมู่ผู้ฉ้อใจของพระองค์คือหมู่ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าจะได้ฮับรางวัล

อ่วมกับคนของพระองค์คือคนหมู่บั้นตีเคารพยำเก้งพระองค์ ติงผู้ใหญ่กับผู้น้อย

ถึงเวลาแล้วตีพระองค์จะทำลายคนหมู่บั้นตีได้ทำลายแผ่นดินโลก”

¹⁹ จากนั้นพระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์ก็เปิดออก ข้าพเจ้าหันหับใส่ พันธสัญญา ของพระองค์ในพระวิหารนั้น กับมีฟ้าแมบกับฟ้าอ้องดังแผ่นดินไหว กับลมหลวงมีบ่าเห็บตกหนักขนาด

แม่ญิงกับมังกร

12 หลังจากนั้น ก็มีหมายสำคัญอันยิ่งใหญ่เกิดขึ้นบนท้องฟ้า คือมีแม่ญิงคนนึ่งพุ่งตวันเป็นเสื้อดำ มีเดือนอยู่บนตีน บนหัวของนางมีมงกุฎตีเป็นดาวสิบสองดวง ² แม่ญิงคนนีตอง นางอ้องอย่างเจ็บปวดยอมนว่าไ้จะเกิดลูกแล้ว ³ ข้าพเจ้าก็ไ้หันสิ่งตีเป็นหมายสำคัญแหมอย่างนึ่งเกิดขึ้นบนท้องฟ้า มีมังกรแดงใหญ่ตีนี้นึ่งมีเจ็ดหัวสิบเขา แต่ละหัวมีมงกุฎใส่อยู่ ⁴ หางแกว่งกวัดเอานึ่งในสามของดาวบนท้องฟ้าวางตกลงมาบนโลก แล้วก็ยีนอยู่ตีหน้าแม่ญิงตีกำลังจะเกิดลูกคนนึ่ง เพือแจะกั้นลูกของนางต้นก็ตีเกิดออกมา ⁵ แม่ญิงคนนึ่งไ้เกิดลูกป้อจาย คนตีจะปกครองจ้าตังหลายด้วยคทาเหล็ก แต่พระเจ้าก็ฮับเอาลูกของนางไปอยู่ตวยบนบัลลังก์ของพระองค์ ⁶ แล้วนางก็ไ้หนีเข้าไปในดินแดนทุรกันดาร ไปตีพระเจ้าไ้เทียมไว้สำหรับนาง เพือนางจะไ้ฮับก้านพ้อกอยเป็นเวลาหนึ่งปีนสองร้อยหกสิบวัน

⁷ ต่อมา ไ้เกิดสงครามขึ้นบนสวรรค์ มีคาเอล † กับกุตตีตีตตามเขาไ้ต่อสู้กับมังกรตีนั้น แต่มังกรตีนั้นกับหมู่ตีตีตตามมันก็ต่อสู้ตอบไ้ ⁸ ฝ่ายมังกรก้าน มันกับหมู่ตีตีตตามจึงอยู่บนสวรรค์ไ้ได้แหมต่อไป ⁹ มังกรใหญ่ตีเป็นจูโบราณนึ่ง เช้งอ้องกันว่า มาร กาว่า

ชาต่าน ผู้ตีล่อลวงมนุษย์ติงโลก ก็ถูกอู้เจ็งลงมาบนโลกพร้อมกับหมู่ตีตีตตาม

¹⁰ หลังจากนั้นข้าพเจ้าก็ไ้ยีนเสียงดังขึ้นในสวรรค์ว่า “ป่าเดี่ยวนี้ พระเจ้าจ้วยเฮฮ้อรอดแล้ว กับพระเจ้าจะเจือฤทธิ์อำนาจของพระองค์ปกครองแผ่นดินของพระองค์ กับ พระคริสต์ ของพระองค์ไ้ดำแณงสิทธิอำนาจของพระองค์แล้ว

ผู้ตีเต็กไ้ษปีนึ่งของเฮตอหน้าพระเจ้าติงวันติงคืน ไ้ถูกอู้เจ็งไปแล้ว

¹¹ แต่ปีนึ่งของเฮามีชัยไ้ด้นั้น ก็ยोनเลือดของลูกแเกาะตีนั้นตีต่าย กับยोनคำพยานของหมู่เขาเอง หมู่เขายอมต่ายบ่เสียดายชีวิตของตน

¹² ยोनจ่าอี ฮ้อฮ้อสวรรค์ กับผู้ตีอยู่บนสวรรค์นึ่งจงจันจมนยินตีเตือะ แต่หมู่เจ้าต้อยในโลกกับในทะเลจะปะกับความฉิบหาย ยोनมารไ้ลงมาหาหมู่เจ้าตีด้วยความแค้นขนาดหนัก ยोनอู้ว่าเวลาของมันมีหน้อยนักแแล้ว”

¹³ เมื่อมังกรหันว่าถูกอู้ข้างลงบนแผ่นดินโลกแล้ว ก็ไ้ไ้ไล่เซาะหาแม่ญิงตีเกิดลูกป้อจายคนนึ่ง ¹⁴ แต่แม่ญิงนึ่งไ้ฮับปีกของนกอินทรีใหญ่สองปีก เพือนางจะไ้บินเข้าไปในตีดินแดนทุรกันดาร ไปตีตีไ้จัดเทียมไว้สำหรับนาง เพือนางจะไ้ฮับก้านพ้อกอยตลอดเวลาสามปีเท็ง กับจะไ้ได้อยู่ห่างจากมังกรตีนั้น ¹⁵ แล้วมังกรก็ไ้พ่นน้ำออกจากปากเหมือนกับแม่น้ำไหล เพือตีจะฮ้อนน้ำปัดแม่ญิงคนนึ่งไป ¹⁶ แต่แผ่นดินโลกไ้จ้วยแม่ญิงนึ่ง โดยแยกออกเป็นอ้อมดูดน้ำตีมังกรนึ่งไ้พ่นออกมาจากปากไหลลงไปอ้อมนึ่งเหย ¹⁷ เยียะหื้อมังกรโหดแค้นแม่ญิงคนนึ่งนักขนาด จึงไปเยียะสงครามกับลูกหลานตีเหลืออยู่ของนาง หมู่เขาคือคนตีเจือพ้ง *hkbjnyuti* ของพระเจ้ากับคำพยานของพระเยซูเกี่ยวกับพระเจ้า ¹⁸ มังกรนึ่งไ้ไปยีนอยู่ตีอิมพ้งทะเล

สัตว์ฮ้ายสองตี

13 หลังจากนั้น ข้าพเจ้าก็ไ้หันสัตว์ฮ้ายตีนี้ขึ้นมาจากทะเล มีเจ็ดหัวกับสิบเขา กูเขามีมงกุฎใส่อยู่ กับกูหัวมีจ้อตีดูแควนพระเจ้าเขียนตีดอยู่ ² สัตว์ฮ้ายตีข้าพเจ้านึ่งมีลักษณะเหมือนเสือดาว มีตีนเหมือนตีนหมี กับปากเหมือนปากสิงโต มังกรไ้ตีฮ้อฤทธิ์อำนาจ บัลลังก์ กับสิทธิอำนาจอันยิ่งใหญ่ของมันแเก้สัตว์ฮ้ายตีนั้น ³ หัวนึ่งของมัน พ่อตีๆ เหมือนมีแผลตีถูกฟันเกือบต่าย แต่ไ้ตีฮักษาจันหายตีแล้ว คนติงโลกปากันจิดกับตวยสัตว์ฮ้ายตีนั้นไป ⁴ หมู่เขากันมีสก้านมังกร ยोनว่ามังกรไ้ตีฮ้ออำนาจแเก้สัตว์ฮ้ายตีนั้น หมู่เขากันมีสก้านสัตว์ฮ้ายตีนั้นตวย อู้ว่า “ไฟจะมีฤทธิ์อำนาจเหมือนสัตว์ตีนี้ ไฟจะสู้ไ้”

⁵ พระเจ้ายอมฮ้อสัตว์ฮ้ายไ้อ้อวดเกี่ยวกับสิทธิอำนาจของมัน ยोनจ่าอีสัตว์ฮ้ายจิงดูแควนพระเจ้า พระเจ้าก็ยอมฮ้อมันมีสิทธิอำนาจไ้ถึงสี่สิบสองเดือน ⁶ สัตว์ฮ้ายจิงตึงเก้าอู้ดูแควนพระเจ้า ดูแควนจ้อของพระองค์ กับสถานที่ตีพระองค์อยู่ ติงหมู่ตีอยู่บนสวรรค์ตวย ⁷ สัตว์ตีนี้ไ้ฮับฤทธิ์อำนาจตีจะเยียะสงครามกับคนของพระเจ้า กับมีชัยเหนือหมู่เขาตวย มันไ้ฮับสิทธิอำนาจเหนือกูเผ่า กูจ้า ตูภาษา กับกูบ้านเมือง ⁸ กูคนบนโลกนึ่งจะปากันไปนมัสก้านมัน นอกจากคนตีมีจ้อจดีไว้ในหนังสือแ่งจีวิตก่อนพระเจ้าสร้างโลก คือหนังสือของลูกแเกาะตีนั้นตีถูกข่าน

⁹ ไผยอมพ้งก็ฮ้อพ้งไว้เตือะ ¹⁰ คนตีถูกกำหนดฮ้อเป็นเซลย คนนึ่งก็จะต้องเป็นเซลย คนตีถูกกำหนดฮ้อถูกฆ่าตีด้วยดาบ

† 12:7 *qua.* 10:13,21;12:1;*ยด.* 9

คนนั้นก็ต้องถูกฆ่าด้วยดาบ
 นี้หมายถึงว่าคนของพระเจ้าจะต้องอดทนกับข้อสัตย์
 11 แล้วข้าพเจ้าก็หันสัตว์อ้ายแพมตัวหนึ่งขึ้นมาจากแผ่นดินโลก มัน
 มีสองเขาเหมือนลูกแกะ แต่ผู้เหมือนมังกร 12 มันใช้สิทธิอำนาจตั้ง
 หมดของสัตว์อ้ายตัวหึกที่ต่อหน้าสัตว์อ้ายตัวนั้น มันเหยียดหื้อผู้คนบน
 โลกนมีสกันสัตว์อ้ายตัวหึกที่มีแปลที่ถูกพันเกือบตาย แต่ได้รักษา
 จนหายดีแล้ว 13 สัตว์อ้ายตัวที่สองนี้ได้เหยียดหมายสำคัญอันยิ่งใหญ่
 ต่างๆ จนถึงขนาดหื้อมีไฟตกจากสวรรค์ลงมาบนแผ่นดินโลก ต่อ
 หน้าต่อตาคนตั้งหลาย 14 มันจุล่ายหมู่คนที่อยู่บนโลก โดยหมาย
 สำคัญต่างๆ ที่มันได้ฮับอนุญาตหื้อเหยียดต่อหน้าสัตว์อ้ายตัวหึกที่นั้น
 มันสั่งหื้อคนที่อยู่บนโลกแบ่งฮูปป็นเป็นฮูปสัตว์อ้ายตัวที่ถูกดาบพัน
 แต่ยังไม่ตาย 15 สัตว์ตัวที่สองนี้ได้ฮับสิทธิอำนาจที่จะหื้อลมหายใจ
 กับฮูปป็นของสัตว์อ้ายตัวหึกที่นั้น เพื่อหื้อฮูปป็นนั้นฮู้ได้ แล้วเหยียดหื้อ
 คนที่บ่นมีสกันฮูปป็นนั้นถูกฆ่าตาย 16 สัตว์อ้ายตัวที่สองนี้บังคับกับ
 คน ตั้งคนต่ำต่อยกับคนยิ่งใหญ่ ตั้งคนรวยกับคนตึก ตั้งคนที่มี
 อิสระกับเป็นขี้ข้า หื้อฮับเครื่องหมายไว้ที่มือขวาว่าหน้าผาก 17 เพื่อ
 บ่หื้อไฟซื่อขายอะหยังได้ นอกจากจะมีเครื่องหมายที่เป็นชื่อของสัตว์
 อ้าย กว่าหมายเลขแดนจ้อของสัตว์อ้ายนั้นอยู่ 18 ในเรื่องนี้จะต้อง
 ใจสัตย์ปัญญาหื้อดี ไฟที่หลวกก็จะสามารถกิดความหมายของตัวเลข
 ของสัตว์อ้ายนั้นได้ ย้อนตัวเลขนั้นแดนจ้อของคณๆ หนึ่ง ตัวเลขของ
 เขาคือหกหรือหกลสิบหก

ลูกแกะตัวนั้นกับคนนั่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน

14 จากนั้นข้าพเจ้าพ้อหันลูกแกะตัวนั้นยืนอยู่ติดออยศิโยนฮ่วม
 กับคนนั่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน ที่มีจ้อของพระองค์กับจ้อของ
 พระบิดาของพระองค์เขียนอยู่บนหน้าผาก 2 กับข้าพเจ้าได้ยินเสียง
 จากสวรรค์ เหมือนเสียงน้ำไหลดังสนั่นป็นป็นกว่าเหมือนเสียงฟ้า
 อ้อ เสียงที่ข้าพเจ้าได้ยินนั้นเหมือนเสียงของหมู่บัณเฑาะว์กำลังดีด
 พิณอยู่ 3 หมู่เขาทำล้องเพลงบทใหม่ต่อหน้าบัลลังก์ ต่อหน้าสิ่งมี
 จีวิตตั้งสี่ต้นกับหมู่ผู้ฮาวไฮ บ่มีไฟสามารถฮ้องเพลงบทใหม่นี้ได้
 นอกจากคนนั่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนจากแผ่นดินโลก ที่พระองค์ได้ไ้
 หื้อมีอิสระนั้น 4 คนหมู่นี้บ่เคยแปดเปื้อนจากก้านมีเพศสัมพันธ์กับ
 แม่หญิง หมู่เขาติดตำลูกแกะไปกับหมู่แห่ง พระองค์ได้ไ้หมู่เขาออก
 จากคนตั้งหลายบนโลก เพื่อหื้อเป็นผลแรกทีเก็บเกี่ยวเอามาปุ้จา
 พระเจ้ากับลูกแกะ 5 หมู่เขาบ่ซื่อกับบ่มีตีตีเลย

กุตสวรรค์ สามองค์

6 แล้วข้าพเจ้าหันกุตสวรรค์หม่องค์หนึ่งเหาะไปทางอากาศ กุต
 สวรรค์องค์นั้นมีชาวดีที่เป็นนิรันดร์ ที่จะบอกหื้อกับคนตั้งหลายบน
 โลก คือกูปประเทศ กูเฝ้า กูภาษา กับกูเจ้าจาด 7 กุตสวรรค์นั้นฮู้เสียง
 ดังขนาดว่า “หื้อแก้งกั้วพระเจ้า หื้อสรรเสริญพระองค์ ย้อนเวลาของ
 พระองค์ที่จะตัดสินคนตั้งหลายมาเล็งแล้ว หื้อนมีสกันพระองค์ผู้
 สร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก ทะเล กับแหล่งน้ำตั้งหลาย”
 8 จากนั้นกุตสวรรค์องค์ที่สองได้ตวยกุตสวรรค์องค์ที่หนึ่งไป กับ
 บอกว่า “บาบิโลน เมืองอันยิ่งใหญ่หล่มจุ่มแล้ว ได้หล่มจุ่มแล้ว เมือง
 ที่เหยียดหื้อกูเจ้าจาดกินเหล้าฮุ่นของราคะตั้งหลายที่จะล่องประเวณีกับ
 เมืองนั้น” †
 9 แล้วกุตสวรรค์องค์ที่สามก็ตวยกุตสวรรค์สององค์นั้นมา กับ
 เอ็นบอกว่ “ถ้าคนไหนมีสกันสัตว์อ้ายกับฮูปป็นของมัน กับฮับ
 เครื่องหมายของมันอยู่บนหน้าผากกว่าบนมือ 10 คนนั้นจะต้องกิน
 เหล้าฮุ่นแห่งความโหดของพระเจ้าโดยบ่ได้ผสมอะหยัง กับเขาจะถูก
 ทรมาณด้วยไฟกัมะกันต่อหน้าหมู่กุตสวรรค์บริสุทธ์กับต่อหน้าลูก
 แกะ 11 คนนแห่งกัทรมาณคนหมู่นี้จะล่อยขึ้นตลอดเวลากับตลอด

† แ่ได้หม่องอย่างหนึ่งว่า “เมืองที่เหยียดหื้อกูเจ้าจาดกินเหล้าฮุ่นที่เหยียดหื้อเกิดราคะ
 ตั้งหลายที่จะล่องประเวณีกับเมืองนั้น”

ไป คนตื่นมีสกันสัตว์อ้ายกับฮูปป็นของมันกับคนตีได้ฮับ
 เครื่องหมายแดนจ้อมัน จะบ่มีวันได้ย่างจากกัทรมาณเลยตั้ง
 เมื่อวันตั้งเมื่อคืน 12 จาอันคนของพระเจ้าจะต้องมีความอดทน คน
 หมู่นี้คือ คนตีอักษา *ภกัฏญัตติ* ของพระเจ้ากับข้อสัตย์ต่อพระเยซู”
 13 หลังจากนั้น ข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงจากสวรรค์ฮู้ว่า “หื้อเขียนว่า
 ตั้งแต่นี้ไปคนตีตายฮุ่นติดตำมองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างข้อสัตย์
 พระเจ้าก็จะบ่นปอนหมู่เขา” พระวิญญาณฮู้ว่า “แม่แล้ว เป็นเรื่อง
 เตี หมู่เขาจะได้ย่างจากกัทรมาณของเขาย ย้อนผลตอบแดนจากกัทร
 มาณต่างๆ ที่หมู่เขาได้เหยียดนั้นจะติดตำหมู่เขาไป”

ก้านเก็บเกี่ยวพืชผลแผ่นดินโลก

14 แล้วข้าพเจ้าก็พ้อไปหันเมฆสีขาว กับมีผู้หนึ่งพ้อเหมือนกับบุตร
 มนุษย์นั่งอยู่บนเมฆนั้น บนหัวมีมงกุฎคำ ในมือทำเคียวตีคมขนาด
 15 แล้วกุตสวรรค์หม่องค์หนึ่งก็ออกมาจาก *พระวิหาร* กับฮ้องบอกผู้
 ตั้งนั้นอยู่บนเมฆเสียงฮุ่นดังว่า “ใจเคียวของพระองค์เก็บเกี่ยวไปเตื่อ
 ย้อนว่าเล็งเวลาเกี่ยวแล้ว กับพืชผลบนโลกนั้นก็สุกจ้อมแล้ว” 16
 แล้วผู้ตั้งบนเมฆจึงใจเคียวเกี่ยวลงบนแผ่นดินโลก พืชผลบนโลกก็
 ถูกเก็บเกี่ยว
 17 จากนั้นก็มีกุตสวรรค์หม่องค์หนึ่งออกมาจาก*พระวิหาร* บน
 สวรรค์ ทำเคียวตีคมขนาดมาเหมือนกัน 18 มีกุตสวรรค์หม่องค์หนึ่ง
 ที่มีฤทธิ์อำนาจเหนือไฟ †† ออกมาจากเต้นปุ้จา ตันได้ฮ้องบอกกุต
 สวรรค์องค์ที่ทำเคียวคมนั้นด้วยเสียงฮุ่นดังว่า “ใจเคียวของตัน
 เก็บเกี่ยวปุ้กฮุ่นหมู่ที่นั้นจากเคือบนแผ่นดินโลกเตื่อ ย้อนหน่วยฮุ่น
 หมู่ที่นั้นสุกแล้ว” 19 จาอันกุตสวรรค์องค์ที่มีเคียว จึงเกี่ยวลงบน
 แผ่นดินโลก กับรวบรวมปุ้กฮุ่นหมู่ที่นั้นใจลงไปในบ่อฮุ่นฮุ่นขนาด
 ใหญ่แห่งความโหดของพระเจ้า 20 หน่วยฮุ่นหมู่ที่นั้นถูกฮุ่นฮุ่นในบ่อ
 ฮุ่นฮุ่นนอกเมือง แล้วมีเล็ดไหลออกจากบ่อฮุ่นฮุ่น สูงประมาณ
 เมตรเก็ง ไหลลงไปเป็นระเตาางสามร้อยกิโลเมตร

กุตสวรรค์ กับความฉิบหายเจ็ดอย่าง

15 แล้วข้าพเจ้าได้หันหมายสำคัญในสวรรค์หม่องอย่างหนึ่ง ที่ยิ่ง
 ใหญ่มหัศจรรย์ มีกุตสวรรค์เจ็ดองค์ที่จะเหยียดหื้อโลกเกิด
 ความฉิบหายเจ็ดอย่างสุดต้าย ย้อนความโหดของพระเจ้าจะเสียงสุด
 ลงเมื่อความฉิบหายหมู่นี้เกิดขึ้น 2 ข้าพเจ้าหันสิ่งตีพ้อเหมือนทะเล
 แก้วป่นไฟ กับมีหมู่คนยืนอยู่ฮิมทะเลแก้วนั้นทำพิณตีพระเจ้าหื้อไว้
 หมู่คนนี้คือคนตีมีชัยเหนือสัตว์อ้ายตั้งฮูปป็นของมัน ตั้งตัวเลขตี
 แตนจ้อมันตวย 3 หมู่เขาฮ้องเพลงของโมเสสผู้ฮับใจของพระเจ้ากับ
 เพลงของลูกแกะตัวนั้น เขาฮ้องว่า
 “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าผู้ที่มีฤทธิ์อำนาจสูงสุด
 สิ่งตีพระองค์เหยียดนั้นยิ่งใหญ่กับมหัศจรรย์นักขนาด
 ข้าแต่กษัตริย์ของคนกูเจ้าจาด †
 วิกิต่างต่างๆ ของพระองค์นั้นถูกตองกับยุติธรรม
 4 พระองค์เจ้าข้า
 ไฟพ้องจะบ่แก้งกั้วพระองค์
 มีไฟพ้องจะบ่หื้อเกียรติจ้อของพระองค์
 ย้อนมีแต่พระองค์เต้าอันตีบริสุทธ์
 คนกูเจ้าจาดจะมานมีสกันพระองค์
 ย้อนว่าก้านเหยียดยุติธรรมของพระองค์ได้เปิดเผยหื้อหันแล้ว”
 5 หลังจากนั้น ข้าพเจ้าหัน *พระวิหาร* คือ *เต้นกัศคัถ์สิทธ์แห่งสักขี*
พยาน ในสวรรค์เปิดออก 6 หมู่กุตสวรรค์เจ็ดองค์ตีได้ฮับหน้าตีตี
 เหยียดหื้อเกิดความฉิบหายเจ็ดอย่างนั้นออกมาจาก*พระวิหาร* หมู่เขา
 แต่งตัวด้วยผ้าลินินตีขาวสะอาดเป็นมันเหลื่อม กับฮัดสายสะพายสี
 ทองไว้รอบอก 7 สิ่งมีจีวิตต้นหนึ่งในสี่ต้นนั้นได้เอาสลุคคำเจ็ดแก่น

†† แ่ได้หม่องอย่างว่า “มีหน้าตีพ้อฮอยไฟ” † สำเนาโบราณบางฉบับ เบ๊ว่า
 “ของกูยูกูสมัย”

มอบหื้อกุตสวรรค์เจ็ดองค์นั้น สลุดคำนั้นมีความโหดของพระเจ้าผู้มี
ชีวิตอยู่ตลอดไป ใส่เอาไว้เต็มไปหมด 8 แล้วพระวิหารก็มีควันจาก
รัศมีกับฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าเต็มไปหมด จึงบมิไฟสามารถเข้าไปใน
พระวิหารนั้นได้ จันกว่าความวิบหายตึงเจ็ดของกุตสวรรค์เจ็ดองค์
นั้นจะเสียงสลุดลง

สลุดเจ็ดใบเต้ใส่ความโหดของพระเจ้า

16 แล้วข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงที่ดังออกมาจาก พระวิหาร สังกุมุ
กุตสวรรค์ ตึงเจ็ดองค์ว่า “เอาสลุดตึงเจ็ดที่มีความโหดของ
พระเจ้านั้นถอกลงบนแผ่นดินโลก”

2 กุตสวรรค์องค์ที่หนึ่งจึงออกไปถอกสลุดของต้นลงบนแผ่นดิน
โลก เยียะหื้อคนตีมีเครื่องหมายของสัตว์อ้ายกับนมัสกานอุปปีนของ
มัน เป็นแผลพุพองปวดแสบปวดร้อนไปตึงตัว

3 กุตสวรรค์องค์ที่สองก็ถอกสลุดของต้นลงในทะเล เยียะหื้อทะเล
กลายเป็นเลือดเหมือนเลือดของคนตาย สิ่งมีชีวิตในทะเลก็ตายหมด

4 กุตสวรรค์องค์ที่สามก็ถอกสลุดของต้นลงในแม่น้ำกับต้ำน้ำตึง
หลาย แล้วน้ำหมุ่นนั้นก็กลายเป็นเลือด

5 ข้าพเจ้าได้ยินกุตสวรรค์ที่มีสิทธิ์อำนาจเหนือน้ำนั้น อู้ว่า
“พระองค์ผู้เป็นอยู่ในป่าเตี้ยวนั้นกับในอดีต พระองค์เป็นผู้บริสุทธิ์
พระองค์ผู้บริสุทธิ์แล้ว ที่ได้ตัดสินลงโทษจายี

6 ย้อนหมุ่นเขาได้เยียะหื้อเลือดของคนของพระองค์
กับของผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระองค์ไหลออกมา
สมควรแล้วที่พระองค์ได้หื้อหมุ่นเขากันเลือด † ”

7 ข้าพเจ้าได้ยินเสียงจากเต้นปุจาอ้องว่า
“แม่แล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าผู้มีฤทธิ์อำนาจสูงสุด
กานตัดสินลงโทษของพระองค์ถูกต้องกับยุติธรรมแล้ว”

8 จากนั้นกุตสวรรค์องค์ที่สี่ก็ถอกสลุดของต้นลงที่ตะวัน ซึ่งเยียะ
หื้อตะวันมีอำนาจที่จะเผาคนตึงหลายด้วยไฟ 9 ความร้อนอันใหญ่
หลวงนั้นได้เผาคนตึงหลาย หมุ่นเขาก็เจ้งดำจ้อของพระเจ้าผู้มีฤทธิ์
อำนาจเหนือความวิบหายหมุ่น แต่หมุ่นเขาก็ยังบได้กลับใจจากบาป กับ
บได้สรรเสริญพระเจ้า

10 กุตสวรรค์องค์ที่ห้าก็ถอกสลุดคำของต้นลงบนบัลลังก์ของ
สัตว์อ้าย แล้วแผ่นดินของมันก็ตกอยู่ในความมืด คนที่อยู่ในแผ่นดิน
นั้นก็ขบสิ้นของตัวย้อนความเจ็บปวด 11 หมุ่นเขาก็เจ้งดำพระเจ้าที่
ปกครองในสวรรค์ ย้อนความเจ็บปวดจากแผลพุพองของหมุ่นเขา แต่
หมุ่นเขาก็บได้กลับใจจากสิ่งบดตีที่หมุ่นเขาได้เยียะ

12 กุตสวรรค์องค์ที่หกถอกสลุดคำของต้นลงในแม่น้ำใหญ่ คือ
แม่น้ำยูเฟรตีส เยียะหื้อน้ำแห่งแก็ก เพื่อเทียมตางสำหรับหมุ่นกษัตริย์
ตีมาจากตึงวันออก 13 ข้าพเจ้าก็เห็นวิญญานอ้ายสามตัวตีฟ้อเหมือน
กบ ตัวหนึ่งออกจากปากมังกร ตัวหนึ่งออกจากปากสัตว์อ้าย †† กับแหม
ตัวหนึ่งออกจากปาก ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า ตัวป้อม 14
วิญญานอ้ายหมุ่นนั้นเยียะหมายสำคัญ หมุ่นมันออกไปหากษัตริย์ตึง
หลายที่อยู่โลก เพื่อหื้อกษัตริย์หมุ่นนั้นไปอ่วมกันเยียะสงครามในวัน
ยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้มีฤทธิ์อำนาจสูงสุด

15 “ฟังหื้อดี เราจะมาหาหมุ่นตั้นเหมือนขโมย คนตีตั้นตัวกับเทียม
เสื้อผ้าของตัวเก่าไว้พร้อมตึงจะใส่ ก็เป็นสุข เขาจะบได้ป่วยตัวหื้ออาย
ต่อหน้าคนตึงหลาย”

16 แล้วหมุ่นมันก็ได้อ้องหมุ่นกษัตริย์ตึงหลายหื้อมาจุมนมุกันใสถาน
ตีแห่งหนึ่ง ในภาษาฮีบรูอ้องว่า “อารมาเกดโดน” ‡

17 กุตสวรรค์องค์ที่เจ็ดถอกสลุดของตัวลงไปในอากาศ มีเสียงดัง
ออกมาจากบัลลังก์ในพระวิหารว่า “สำเร็จแล้ว” 18 หลังจากนั้นก็มี
ฟ้าแหม ฟ้าอ้องตึงสนั่นปิ่นปิ่น กับเกิดแผ่นดินไหวใหญ่ เป็นแผ่นดิน
ไหวที่อ้ายแหมที่สุดนับตึงแต่มีมนุษย์อยู่ในโลกนี้มา 19 เมืองใหญ่นั้น

† ในวัฒนธรรมยิวสมัยนั้นกานันเลือดเป็นสิ่งตีบตีนักขนาด †† 16:13 วว.
13:11-15 ‡ กานันหมายถึง ดอยของบาเบโลน ซึ่งบาเบโลนเป็นสถานที่ที่จาว
อิสราเอลเคยออบกัน 2 พทษ. 23:29; คคย. 5:19

ถุกแบ่งออกเป็นสามส่วน บ้านเมืองของจาดตึงหลายก็ถูกทำลาย
ลง พระเจ้าปล่มลงโทษเมืองบาบิโลนตียิ่งใหญ่ด้วย พระองค์หื้อนาง
กีนจากถ้อยตีใส่เหล่าอุงแห่งความโหดแค้นของพระองค์ 20 หมุ่นเกาะ
ตึงหลายก็หายไปหมด ดอยตึงหลายก็เซาะหาบปะ 21 มีบ่าเห็นก้อน
ใหญ่หล่นลงมาจากตึงฟ้าตึงหลาย แต่ละก้อนหนัก
ประมาณห้าสิบลอกกรัม คนตึงหลายปากันเจ้งดำพระเจ้า ย้อนความ
วิบหายตีเกิดจากบ่าเห็นนี้อ้ายแหมขนาด

แม่ญิงตีบ่งบนหลังสัตว์อ้าย

17 กุตสวรรค์ องค์หนึ่งจากเจ็ดองค์ตีกำลังเจ็ดใบเต้น เข้ามาอู้
กับข้าพเจ้าว่า “มาเพื่ากาลอ มาพ้อกานลงโทษตีกำลังจะเกิด

ขึ้นกับแม่ญิงชายตีที่มีจ้อเสียงโด่งดัง ตีบ่งอยู่บนแม่น้ำหลายสาย
2 หมุ่นกษัตริย์ไควแผ่นดินโลกได้ล่องประเวณีกับนาง กับหมุ่นคนบน
โลกก็ได้กั้นเหล่าอุงของนางจันมา คือได้ล่องประเวณีกับนาง” 3

จากนั้นพระวิญญานดลใจข้าพเจ้า แล้วกุตสวรรค์องค์นั้นพาข้าพเจ้า
ไปตีดินแดนทรุกันดาร ตีเห็นข้าพเจ้าเห็นแม่ญิงคนตีบ่งอยู่บนสัตว์
อ้ายสีแดงสดตีนั้น บนตัวสัตว์อ้ายนั้นมิจ้อต่าง ๆ ตีดูแควนพระเจ้า
เต็มไปหมด สัตว์ตีนั้นมิจ้อหัวสับเขา 4 แม่ญิงคนตีนั้นใส่เสื้อผ้าสีม่วง
กับสีแดงสด ตีนางแต่งห้อยงด้วยคำ เพชรนิลจินดากับไข่มุก ในมือ
ของนางมิจ้อคำตีมีสิ่งนำขี้จะกับสิ่งสกปรกเต็มไปหมดจากกานล่อง
ประเวณีของนาง 5 บนหน้าผากของนางมิจ้อเขียนไว้ ซึ่งมีความ
หมายเล็กลับว่า “เมืองบาบิโลนตียิ่งใหญ่ แม่ของหมุ่นแม่ญิงชายตี
กับแม่ของสิ่งตีนำขี้จะตีงหมดบนโลก”

6 ข้าพเจ้าเห็นแม่ญิงคนตีนั้นมาเลือดจากคนของพระเจ้า คือเลือด
ของคนตีตายย้อนเป็นพยานหื้อกับพระเยชู เมื่อข้าพเจ้าเห็นนาง
ข้าพเจ้าเจ้งขนาด 7 กุตสวรรค์องค์นั้นจึงถามข้าพเจ้าว่า “จะจิดไป
เยียะหยัง เขาจะอธิบายถึงตีความหมายตีช่อนอ้อยของแม่ญิงคนตีนั้น
กับสัตว์อ้ายตีมีเจ็ดหัวสับเขาตีนางช้อยหื้อเจ้าฟัง 8 คือเตื่อนตีสัตว์อ้าย
ตีนั้นตีตั้นกันเคยมิจ้อจิดอยู่ แต่บ่าเตี้ยวนตีมิจ้อจิดแล้ว แหมบ่เมินก็
จะขึ้นมาจากขุมตีเล็กตีสุด กับจะตึงปะกับตีความวิบหาย จากนั้นคน
บนโลกตีนั้นมิจ้อจิดไว้ในหนังสือแห่งจิวตี ก่อนกานสร้างโลกมาแล้ว
ก็จะจิด ย้อนหมุ่นเขาจะหันสัตว์อ้ายตีนั้นตีเตื่อนตีเคยมิจ้อจิด กับต้อน
ตีนั้นมิจ้อจิดแล้ว แต่จะปีกมาแหมเตื่อนตี”

9 “เรื่องนี้ต้องจิสตีปัญญากับความเข้าใจ หัวตึงเจ็ดของสัตว์อ้าย
หมายเล็งดอยตึงเจ็ดตีแม่ญิงชายตีคนตีนั้นบ่งอ้อย กับยังหมายเล็ง
กษัตริย์เจ็ดองค์ตึง 10 กษัตริย์ห้าองค์ก็ตายไปแล้ว แหมอองคยัง
ปกครองอยู่บ่าเตี้ยวนตี ส่วนอองคสุดต้ายยังบ่มาเตื่อ เมื่อกษัตริย์อองค
ตีนั้นมา ก็ถูกกานหนดหื้อมาอยู่ก่าเตี้ยวนตีอั้น 11 ส่วนสัตว์อ้ายตีเตื่อนตี
เคยมิจ้อจิด แต่บ่าเตี้ยวนตีมิจ้อจิดแล้วนั้น ก็คือกษัตริย์อองคตีแปด ตี
เคยเป็นกษัตริย์อองคตีหนึ่งในเจ็ดองค์ตีนั้น ก็กำลังจะไปตีความวิบหาย
ของมัน” 12 “ส่วนเขาสับอันตีเห็นตีนั้น หมายเล็งกษัตริย์สิบอองค ตียัง
บได้ขึ้นปกครองแผ่นดินของตั้น แต่จะได้อับสิทธิ์อำนาจ ตึงจะเป็น
กษัตริย์ปกครองอ่วมกับสัตว์อ้ายตีนั้น เป็นเวลาตีงจิวตี 13 หมุ่น
กษัตริย์ตีงสิบอองคตีนี้ ก็จะอ่วมใจปากันมอบฤทธิ์อำนาจ กับสิทธิ์
อำนาจหื้อกับสัตว์อ้ายตีนั้น 14 หมุ่นเขาจะออบกับลูกแคะตีนั้น แต่ลูก
แคะจะมีชัยเหนือหมุ่นเขา ย้อนพระองค์เป็นอองคพระผู้เป็นเจ้าเหนือเจ้า
ตึงหลาย กับเป็นกษัตริย์เหนือกษัตริย์ตึงหลาย คนตีอยู่กับพระองค์
ตีนั้น คือคนตีพระองค์อ้องกับเลือก ย้อนหมุ่นเขานันช้อสัตย์”

15 กุตสวรรค์อู้กับข้าพเจ้าแหมว่า “แม่บ่าหลายสายตีเจ้าเห็นแม่ญิง
ชายตีบ่งอ้อยตีนั้นก็คือ เจื่อจาดต่าง ๆ หมุ่นคนต่าง ๆ ประเทศต่าง ๆ กับ
ภาษาต่าง ๆ 16 สัตว์อ้ายตีนั้นกับเขาตีงสิบตีตั้นเห็น จะปากันจิงแม่
ญิงชายตีนั้น หมุ่นเขาจะเอาคู้สิ่งคู้ยงของนางไป กับจะละหื้อนาง
ป่วยตีจี้ะไละ หมุ่นเขาจะกั้นจิ้นของนาง แล้วเอาไฟเผาส่วนตีเหลือหยัง

17 ย้อนพระเจ้าได้ดลใจหื้อหมุ่นเขาเยียะตายตามแผนกานของพระองค์

†† คือเมืองบาบิโลน

โดยก้านเหยียดหื้อหมู่เขตกงอ่วมไว้กันที่จะมอบสิทธินำนาจในก้านปกครองหื้อกับสัตว์อ้าย จันกว่าสิ่งดีพระเจ้าผู้ไว้จะสำเร็จ 18 ส่วนแมญึงดีเจ้าหนั้นนั้น คือเมืองใหญ่ที่ปกครองเหนือกษัตริย์ตั้งหลายบนโลกนี้” †

เมืองบาบิโลนถูกทำลาย

18 ต่อจากนั้น ข้าพเจ้าเห็น *กุตสวรรค์* แหมองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ กุตสวรรค์องค์นี้มีฤทธิ์อำนาจนักขนาด รัศมีจากตัวของกุตสวรรค์องค์นี้เหยียดหื้อแผ่นดินโลกแจ้งหลัง 2 เขาเอ็นเสียงดังว่า

“เมืองบาบิโลนอันยิ่งใหญ่ หล่มจุ่มแล้ว ได้หล่มจุ่มแล้ว กายเป็นต้อยของผีปีศาจกับผีอ้าย † กู้ตัวเมืองนั้นได้กายเป็นต้อยของนกกู้ตัวที่ปะสะอาด (กับเป็นต้อยของสัตว์อ้ายกู้ตัวที่ปะสะอาด ‡) กับนำขี้จี้ 3 ย้อนเมืองนั้นเหยียดหื้อกู้จาดกันเหล่าอุงุ่นของราคะตัณหาที่จะล่วงประเวณีกับเมืองนั้น กษัตริย์ตั้งหลายในโลกได้ล่วงประเวณีกับเมืองนั้น ปือก้าตั้งหลายในโลกก็ร่ำรวยนักขึ้นจากความมั่งคั่งกับความฟุ่มเฟือยของเมืองนั้น”

4 ข้าพเจ้าได้ยินเสียงแหมเสียงหนึ่งจากสวรรค์คู่ว่า “คนของเขา ออกจากเมืองนั้นเหยียดหื้อ หมู่เจ้าจะบ่ได้มีส่วนอ่วมในความบาปต่างๆ ของเมืองนั้น กับเจ้าจะบ่ต้องถูกกรรมจากความฉิบหายที่ก้าล้งจะเกิดขึ้นกับเมืองนั้น

5 ย้อนความบาปของเมืองนั้นก้องสูงถึงสวรรค์ แล้วพระเจ้าบ่เคยลิมก้านใจจิวิตที่บ่ดีของเขา

6 หื้อเหยียดกับเมืองนั้นเหมือนกับที่เมืองนั้นเหยียดกับคนอื่น หื้อตอบแทนเมืองนั้นเป็นสองเต้าของสิ่งดีเมืองนั้นได้เหยียดหื้อออกเหล่าใส่ถ้อยหื้อเมืองนั้นกิน แสงเป็นสองเต้าของถ้อยดีเมืองนั้นเกียมไว้หื้อคนอื่นกิน

7 เมืองนั้นหื้อเกียรตยศกับความฟุ่มเฟือยตัวเก่าเต้าใด ก็หื้อความตุ๊กกรรมกับความเศร้าโศกเกิดกับเมืองนั้นเต้าอัน ย้อนเมืองนั้นก็ดในใจว่า

‘ข้าเจ้านั่งอยู่บนบัลลังก์เป็นราชินี ข้าเจ้าบ่ใจแม่หม้าย ข้าเจ้าจะบ่มีวันโศกเศร้า’

8 จาอัน ความฉิบหายหมู่บ่จึงได้เกิดขึ้นกับเมืองนั้นภายในวันเดียว คือความตาย ความเศร้าโศกเสียใจ กับความอดอยาก เมืองนั้นจะถูกไฟเผาจนวอดวาย

ย้อนพระเจ้ามีฤทธิ์อำนาจที่จะตัดสินลงโทษ

9 “กษัตริย์ตั้งหลายในโลกที่ได้ล่วงประเวณีกับเมืองนั้น กับอ่วมในความมั่งคั่งฟุ่มเฟือยของเมืองนั้น จะให้หอนวอนตุ๊กเมื่อหมู่เขาหันควันไฟตีเผาไหม้เมืองนั้น 10 หมู่เขาจะยืนอยู่ห่างๆ เมืองนั้น ย้อนกัวจิ้นปวดกรรมกันไปตวย หมู่เขาจะคู่ว่า

‘ฉิบหาย ฉิบหายแต่ๆ สำหรับเมืองที่ยิ่งใหญ่ บาบิโลนเมืองดีเต็มไปด้วยอำนาจ

ย้อนก้านตัดสินลงโทษของเจ้านั้นมาเล็งเจ้าภายในจิวโมงเดียว’

11 “หมู่ปือก้าในโลกจะให้หุยกกับโศกเศร้าย้อนเมืองนั้น ย้อนบ่มีไฟชื่อสินก้าของหมู่เขาแหมต่อไป 12 บ่ว่าจะเป็นคำ เฉิน เพชรพลอย ไข่มุก ผ้าลินิน ผ้าสีม่วง ผ้าไหม ผ้าสีแดงสด ไม้หอมกู่อย่าง กับสิ่งของต่างๆ ดีเป้งจากงาจิ้ง ดีเป้งจากไม้รากาแปง ตองแดง เหล็ก กับหินอ่อน 13 อบเชย เครื่องเทศ เครื่องหอม มดยอบ กายาน เหล้าองุ่น น้ำมันปากอก แป้งละเอียด ข้าวสาสี จิว แคะ มะ รถม้า ขี้ข้า กับเฉลย

† หมายถึง กรุงโรม †† ในภาษากรีก เป็นคำว่า บ่สะอาด ‡ สำเนาโบราณบางฉบับบ่มีข้อความนี้

14 “หมู่ปือก้าจะคู่ว่า ‘หมู่สิ่งของต่างๆ ดีเจ้าหลงไหลนั้น ได้หายไ้จากเจ้าแล้ว ติงความทรุกราบกับสิ่งดีเหยียดหื้อเจ้างามนั้น ได้หายไ้แล้ว เจ้าจะบ่มีวันได้ปะสิ่งหมู่บ่แหมเลย’

15 หมู่ปือก้าที่ร่ำรวยจากก้านขายสินก้าหื้อกับเมืองนั้น จะยืนอยู่ห่างๆ ย้อนกัวจิ้นจะได้อ่วมในความเจ็บปวดกรรมที่เมืองนั้นได้ฉิบ หมู่เขาจะให้หอนวอนตุ๊ก 16 กับคู่ว่า

‘ฉิบหาย ฉิบหายแต่ๆ สำหรับเมืองที่ยิ่งใหญ่ ที่เคยเอาผ้าลินินอย่างดี ผ้าสีม่วง กับผ้าสีแดงสด คำ เพชรพลอย กับไข่มุก มาแต่งหย่อง

17 ภายในจิวโมงเดียว ทรุพียสมบัติหมู่บ่ได้ถูกทำลายจนหมดจิ้นเสียง’

“หมู่กัปปันเชือกกับผู้โดยสาร ลูกเรือ กับคนตั้งหลายที่มีอาชีพตางทะเล ก็ยิ้นอยู่ห่างๆ จากเมืองบาบิโลนนั้น 18 เมื่อหมู่เขาหันควันไฟจากก้านเผาเมืองนั้น หมู่เขาคู่ว่า ‘บ่มีเมืองไหนที่เคยเป็นเหมือนเมืองอันยิ่งใหญ่นี้’ 19 หมู่เขาจะเอาขี้ฝุ่นใส่ห้วงของเขากับให้หอนวอนตุ๊กว่า

‘ฉิบหาย ฉิบหายแต่ๆ สำหรับเมืองอันยิ่งใหญ่ กู้คนดีมีเชื้อเดียวทะเลนั้น

ก็ร่ำรวยมาจากความมั่งคั่งของเมืองนี้ แต่บ่าเดียนี้มันถูกทำลายลงภายในจิวโมงเดียว

20 สวรรค์เหยียดหื้อดีใจกับสิ่งดีเกิดขึ้นกับเมืองนั้น คนของพระเจ้า กับหมู่ *ฮักรุต*

ติงหมู่ *ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า* จดดีใจดีเถอะที่พระองค์ตัดสินลงโทษเมืองนั้น ย้อนสิ่งดีเมืองนั้นได้เหยียดกับหมู่เจ้า”

21 จากนั้นกุตสวรรค์ที่มีฤทธิ์องค์หนึ่ง ได้ยึกห็นก้อนหนึ่งขนาดใหญเต้ากับบ่าห็นไม่เป้งอันใหญ่โจ้งลงไปใ้ทะเล แล้วคู่ว่า

“เมืองบาบิโลนอันยิ่งใหญ่ เจ้าจะถูกโจ้งลงมาเองจาอ้อแล้วจะบ่มีไฟหันเจ้าแหมเลย

22 จะบ่มีเสียงเพลงจากนักดิดพิณ นักดนตรี นักเป่าขลุ่ย กับนักเป่าแคนในเจ้าแหมเลย

จะบ่ห็นหมู่จิ้นฝีมือในด้านใดๆ ในเจ้าแหม จะบ่ได้ยิ้นเสียงไม่เป้งในเจ้าแหมเลย

23 จะบ่มีแสงสว่างของโคมไฟส่องแสงในตัวเจ้าแหมเหมือนกัน จะบ่ได้ยิ้นเสียงของเจ้าบ่าวกับเจ้าสาวในเจ้าแหม

สิ่งหมู่บ่จะเกิดขึ้นกับเจ้าย้อนหมู่ปือก้าของเจ้า ได้เป็นผู้ยิ่งใหญ่ใน โลก

กับย้อนเจ้าใจเวกกรรมตรกาถของเจ้าหลอกลวงจาดต่างๆ

24 กับในเจ้าก็ปะเสียดของหมู่ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า กับหมู่คนของพระเจ้ากับคนตั้งหมดที่ถูกฆ่าตายในโลก”

สรรเสริญความยุติธรรมของพระเจ้า

19 ต่อจากนั้น ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังสนั่นป่นปิ้น เหมือนเสียงของคนจ้านวนนักขนาดบนสวรรค์ อ้องว่า

“สรรเสริญพระเจ้า ความ *รอดป็นบาปโทษ* พระสิริ กับฤทธิ์อำนาจ เป็นของพระเจ้าของเขา

2 ก้านตัดสินลงโทษของพระองค์นั้นถูกต้อยกับยุติธรรม พระองค์ได้ลงโทษแม่ญึงขายตัวที่ยิ่งใหญ่คนนั้น

บางได้เหยียดหื้อโลกนี้เสื่อมไปย้อนก้านล่วงประเวณีของนาง พระองค์ได้ลงโทษนาง ย้อนนางได้ฆ่าผู้ฉิบใจของพระองค์”

3 หมู่เขายังอ้องแหมว่า “สรรเสริญพระเจ้า

ควันไฟจะลอยขึ้นมาจากเมืองนั้นตลอดไป”
 4 ต่อจากนั้นหมู่ผู้อาวุโสถึงชาวสี่คนกับสิ่งมีชีวิตตั้งสี่ต้น ก็ก้มลงนมัสก้านพระเจ้าที่นั่งอยู่บนบัลลังก์ แล้วอุ้ว่า
 “ *อาเมน สรรเสริญพระเจ้า* ”
 5 แล้วมีเสียงออกมาจากบัลลังก์ว่า
 “ท่านทั้งหลายถึงผู้ใหญ่ ผู้น้อยที่เป็นผู้รับใช้ที่เก่งกว่าพระเจ้าจงสรรเสริญพระเจ้าของเขาทั้งหลายกันเถิด”
 6 แล้วข้าพเจ้าได้ยินเสียงเหมือนเสียงของคนจำนวนมาก เสียงนั้นเหมือนเสียงน้ำตกดังสนั่นป็นป็นกับเสียงฟ้าร้องก็ก้อง เสียงนั้นอุ้ว่า
 “สรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า
 พระเจ้าผู้มฤตยูอำนาจสูงสุด กับผู้ที่เป็นกษัตริย์”
 7 หรือข้าพเจ้าถึงหลายจึงจมนินดี มีความสุขกับสรรเสริญพระเจ้าเถิด
 ย้อนว่าเวลาแห่งกานแต่งงานของลูกแกะตัวนั้นได้มาถึงแล้ว
 เจ้าสาวของพระองค์ก็ได้เตรียมตัวไว้พร้อมแล้ว
 8 พระองค์หื่อนางใส่ผ้าลินินเนื้อละเอียดสะอาดสดใส”
 (ผ้าลินินตั้งงามนั้น หมายถึงสิ่งดีๆ ที่คนของพระเจ้าได้เยียะ)
 9 แล้ว *กุตสวรรค์* นั้นอุ้กับข้าพเจ้าว่า “เขียนลงไปว่า คนที่ได้ฮับเจียมมาในงานแต่งงานของลูกแกะนั้นก็ป็นสุขแต่ก็” ท่านอุ้แห่มวว่า “สิ่งหมุ่นี่เป็นคำอุ้แต่จริงของพระเจ้า” 10 ข้าพเจ้าก็ก้มลงแพ้วตื้นป็นอนมัสก้านกุตสวรรค์องค์นั้น แต่ท่านอุ้ว่า “ห้ามเยียะจาอันเน้อ ย้อนเขาป็นผู้ฮับใจีเหมือนกับท่านกับป็น้องผู้เจือกุกัน ตีฮัดมั้นในคำพยานตีพระเยชูได้เป็ดเผยหื้ออุ้ ย้อนจาอันจงนมัสก้านพระเจ้าเถิดจะ ย้อนคำพยานตีพระเยชูได้เป็ดเผยนั้น ป็นสิ่งตีดลใจหื้อ *ผู้ป็นปากป็นเสียงแต่นพระเจ้า อุ้*”

ผู้ตีขี้ม้าสีขาว

11 แล้วข้าพเจ้าเห็นสวรรค์เป็ดออก มีม้าสีขาวตัวหนึ่ง ผู้ตีขี้ม้านั้นมี จื่อว่า ชื่อสัตย์เตียงแต่ † ย้อนพระองค์ได้ตีดลนลงได้ฮับเยียะ สงครามต้ามความยุติธรรม 12 ต้าของพระองค์นั้น ผ้อเหมือนเปลั่วไฟ มีมกุกอยู่หลายอันบนหัวของพระองค์ มีจื่อเขียนไว้บนตัวของพระองค์ ป็นไฟอุ้จื่ออันนอกจากพระองค์แต่อัน 13 พระองค์นุ่งเสื้อคุมตีเต็มไปดวยเลือด จื่อของพระองค์คือ “พระคำของพระเจ้า” 14 หมู่ก้องทัพแห่งสวรรค์ขี้ม้าสีขาวตวยพระองค์มา หมู่เขาบุ่งผ้าลินินเนื้อละเอียด สีขาวสะอาด 15 มีดาบคมขนาดเล็ยนึงออกมาจากปากของพระองค์ ดาบนีเอาไว้ใจีพำจาดตั้งหลาย พระองค์จะใจีคกากลีคปครองคนหมุ่นั้น พระองค์จะย้าองุ่นในบ่อย้าองุ่นแห่งความ โหดของพระเจ้าผู้มฤตยูอำนาจสูงสุด 16 มีจื่อเขียนอยู่ตีเสื้อคุมกับตีเก้าขาของพระองค์ว่า “พระองค์ป็นองค์พระผู้ป็นเจ้าเหนือเจ้านายตั้งหลาย กับป็นกษัตริย์เหนือกษัตริย์ตั้งหลาย”
 17 แล้วข้าพเจ้าเห็นกุตสวรรค์องค์หนึ่งยีนอยู่บนตวัน กับฮ้องเสียงดังบอกหมู่คนตีบนอยู่ก้างอากาศว่า “มาเถิดะ มาอ่วมจุมนุมนกันในงานเลี้ยงตียั้งใหญ่ของพระเจ้า 18 เปื่อจะได้อีกเงินของหมู่กษัตริย์แม่กัพนายก้อง กับหมู่ทหาร จินม้า จินคนขี้ม้า กับจิ้นของคนตึงหมดตึงของคนตีป็นขี้ม้า คนตีมีฮัสระ คนตีป็นผู้ฮับยีนเป็นผู้ใหญ่”
 19 แล้วข้าพเจ้าฮับสัตว์ฮ้ายกับหมู่กษัตริย์ในโลก ตึงก้องทัพของหมู่เขา มาจุมนุมนกันเปื่อเยียะสงครามกับผู้ตีขี้ม้ากับก้องทัพของพระองค์ 20 แต่สัตว์ฮ้ายนั้นถูกยับกับผู้ป็นปากป็นเสียงแต่นพระเจ้า ตัวป้อม ตีเกียะเยียะก้านฮัจร์รยต่อหน้าสัตว์ฮ้ายนั้น ก้านฮัจร์รยนี้จุล่ายคนตีมีเครื่องหมายของสัตว์ฮ้ายนั้นกับนมัสก้านฮูปนของมั้นตึงสองก็ถูกยับใจีลงไปตึงป็นในไฟก้ามะกันตีกำลังลุกโหมอยู่ 21 ผู้ตีขี้ม้านั้นใจีดาบตีออกมาจากปากของพระองค์ข้าพเจ้าหมู่ก้องทัพนั้น หมู่คนตั้งหลายก็จิ้นจิ้นของคนหมุ่นั้นจิ้นฮัม

เวลานึ่งปี

20 ข้าพเจ้าเห็น *กุตสวรรค์* องค์นี้ลงมาจากสวรรค์ ในมือก้าขะแ่งของขุมตีเล็กที่สุดกับเจือกลีคเส้นใหญ่ 2 ท่านได้ฮับมิงกรใหญ่ตีป็นฮูปโบราณ ตีฮ้องกั้นว่า มาร์กกว่า *ซาต่าน* แล้วเอาเจือกลีกล้ามมันไว้หนึ่งปี 3 แล้วกุตสวรรค์ก็ใจีมิงกรตีนี้ลงไปในขุมตีเล็กที่สุดกับใส่ขะแ่งปะตุ่ตางเข้า แล้วจ้าก้าขงมันไว้ฮ้องแนบนหนา เปื่อมันจะปจะสามารถไปล่อลวงจาดตางๆ ได้แห่มป็นเวลานึ่งปี 4 แล้วข้าพเจ้าเห็นบัลลังก์ตางๆ กับผู้ตีนั่งอยู่บนบัลลังก์นั้น หมู่เขาได้ฮับสิกรฮ้านางตีจะตีดลน หมู่เขาป็นหมู่วิญญานของผู้ตีถูกกคคยอนได้บอกคำพยานตีพระเยชูได้เป็ดเผยหื้ออุ้ กับฮับได้บอกถ้อยคำของพระเจ้า หมู่เขาป็นมีสก้านสัตว์ฮ้ายก้าว่าฮูปนของมั้นกับป็นได้ฮับเครื่องหมายของมั้นติดบนหน้าผาก ก้าว่าบนมือของหมู่เขา หมู่เขาป็นขึ้นจากความต้าย แล้วได้ปครองอ่วมกับ *พระคริสต* ป็นเวลานึ่งปี 5 (ส่วนคนต้ายคนฮ้องๆ ตีเหลือ ป็นได้ป็นขึ้นจากความต้าย จันกว่าจะผ่านป็นปี) ตีคือก้านป็นขึ้นจากความต้ายเตื่อตีนี้ 6 หมู่คนตีมีส่วนอ่วมในก้านป็นขึ้นจากความต้ายเตื่อตีนี้ ก็ป็นสุขกับป็นผู้บริสุกั ความต้ายเตื่อตีสองจะป็นอำนาจเหนือหมู่เขาเลย หมู่เขาจะป็น *ปุไรศ* ของพระเจ้ากับของพระคริสต กับจะปครองอ่วมกับพระองค์ป็นเวลานึ่งปี

ซาต่านก้าน

7 เมื่อเวลานึ่งปีผ่านไปแล้ว ซาต่านจะถูกปลดปล่อยออกมาจากคอกตีขงมัน 8 มันจะออกไปหลอกลวงก้าจาดในโลกนี้ ตีมีจื่อว่า โลกกับ มาโลก †† มันจะรวบรวมจาดตั้งหลายเปื่อไปเยียะสงคราม หมู่เขาจะมีจ้านวนนักษขนาดเหมือนกับเม็ดทรายตีอยู่ต้ามฮิมฟ้งทะเล 9 ข้าพเจ้าเห็นหมู่เขายก้องทัพข้ามโลกมาล้อมตีอยู่ของคนของพระเจ้าตีป็นเมืองตีพระองค์ฮัก แต่จะมีไฟตกลงมาจากสวรรค์เผาทำลายก้องทัพหมุ่นั้น 10 มาร์เซิงได้หลอกลวงหมู่เขานั้น ถูกใจีลงไปในบึงไฟก้ามะกันตีกำลังลุกโหม ในบึงนั้นมัสก้านฮ้ายตึง *ผู้ป็นปากป็นเสียงแต่นพระเจ้า* ตัวป้อมอยู่ตวย หมู่มันตึงหมดได้ฮับความตึงกรมานตึงวันตึงคินตลอดไป

ก้านตีดลนของพระเจ้าเตื่อสุดต้าย

11 แล้วข้าพเจ้าเห็นบัลลังก์ใหญ่สีขาวกับพระเจ้าผู้ตีนั่งอยู่บนบัลลังก์นั้น เมื่อพระองค์มาปากฎ แผ่นดินโลกกับสวรรค์ก็หายไป เหลือฮ้องไฟหันแห่มเลย 12 ข้าพเจ้าเห็นคนตั้งหลายตีต้ายไปแล้ว บว่าผู้ยั้งใหญ่กว่าผู้ฮับยีน ยีนอยู่ต่อหน้าบัลลังก์นั้น มีหนังสือหลายเล่มเป็ดออกอยู่ กับมีหนังสือแห่มเล่มนึ่งถูกเป็ดออกตวย คือหนังสือแห่งจีวิต คนต้ายหมุ่นั้นได้ฮับก้านตีดลนต้ามสิ่งตีเขาเยียะไปตีได้บ้นทีกไว้หนังสือหมุ่นั้น 13 คนตั้งหลายตีต้ายอยู่ในทะเลก็ขึ้นมา ความต้ายกับแดนคนต้ายก็ได้ล่งคนตั้งหลายตีอยู่ตีหั้นขึ้นมาเหมือนกัน หมู่คนต้ายกุกันได้ฮับก้านตีดลนต้ามสิ่งตีหมู่เขาได้เยียะลงไป 14 หลังจากนั้นความต้ายกับแดนคนต้ายก็ถูกก้าใจีลงสู่บึงไฟ บึงไฟนี้ละคือความต้ายเตื่อสุดต้าย 15 ถ้าไฟป็นจื่อจาดไว้ในหนังสือแห่งจีวิต ก็จะถูกใจีลงไปในบึงไฟนั้น

สวรรค์ใหม่กับโลกใหม่

21 หลังจากนั้น ข้าพเจ้าเห็นสวรรค์ใหม่กับโลกใหม่ ย้อนว่าสวรรค์เก่ากับโลกเก่านี้หายไปแล้ว กับป็นทะเลแห่มต่อไป 2 ข้าพเจ้าเห็นเมืองบริสุกั คือกรุง *เยรูซาเล็ม* แห่งใหม่ เซิงมาจากพระเจ้าลงมาจากสวรรค์ เมื่อนี้ได้เตรียมไว้พร้อมแล้ว เหมือนกับ

† 19:11 จว. 3:14

†† 20:8 *อสค.* 38:1-39:20

เจ้าสาวที่แต่งตัวงามไว้ถ้าอับคนที่จะเป็นผัวของนาง ³ ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังจากบัลลังก์รู้ว่า “พ่อเตีอะ ที่อยู่ของพระเจ้าก็อยู่กับมนุษย์แล้ว พระองค์จะอยู่กับหมู่เขา หมู่เขาจะเป็นคนของพระองค์ พระเจ้าเองก็จะอยู่กับหมู่เขา เป็นพระเจ้าของหมู่เขา ⁴ พระองค์จะเจ็ดน้ำต่า ภูเขาดจากตาของหมู่เขา แล้วจะบ่มีความต่าย ความเศร่าโศก ก่านไผ้อ้ออง ก่าว่าความเจ็บปวดแหมต่อไป ย้อนสิ่งเก่าๆ ต่เกยเป็นมาได้ป็นไปแล้ว”

⁵ หลังจากนั้น ผู้ที่นั่งอยู่บนบัลลังก์รู้ว่า “พ่อนี่เตีอะ เขาก่าล้งสร้าง กู้สิ่งกู่อย่างขึ้นมาใหม่” กับอู่แหมว่า “เขียนเรื่องนี้ไว้ ย้อนก่าอู่หมู่นี้ เจื่อถือได้เป็นเรื่องแต่” ⁶ แล้วพระเจ้าอู่กับข้าพเจ้าว่า “สำเร็จแล้ว เขาเป็นอัลฟา กับ โอเมกา คือเป็นจุดตั้งเก้ากับจุดสุดต่าย ถ้าไฟไค่กันน้ำ เขาจะหื้อผู้บ่ขึ้นกับก่าต่าน้ำแห่งจีวิต โดยบ่ต้องชื้อ ⁷ คนตี่มีชียจะเป็นคนตี่ได้ฮับสิ่งหมู่นี้ตั้งหมด กับเขาจะเป็นพระเจ้าของเขา เขาจะเป็นลูกของเขา ⁸ แต่คนตี่ชี่เขะ คนตี่ละความเจื่อไป คนตี่เขียนสิ่งตี่น่าชี่จะ คนตี่ฆ่าคน คนตี่ลวงประเวณิ คนตี่ใจเวทมนตฺรกาถา คนตี่กราบไหว้ฮูปเคารพ กับคนตี่อู่ชี่ชี่ล่าย จะอยู่ในบึงไฟก่ามะกันตี่ก่าล้งลูกหมินั้นจะเป็นความต่ายเตื่อสุดต่าย”

กรุงเยรูซาเล็มใหม่

⁹ จากนั้น กุตสวรรค์องค์นึ่งในเจ็ดองคฺตี่ก่าล้งใบตี่เต็มไปดว้ยความฉิบหายเจ็ดองคฺต่าย มาอู่กับข้าพเจ้าว่า “มานี่ก่าลล เขาจะหื้อเจ้าหันเจ้าสาวตี่เป็นเมียของลูกแกะตี่นั้น” ¹⁰ ต่อนตี่พระวิญญานถลใจข้าพเจ้านั้น กุตสวรรค์ก็พาข้าพเจ้าไปดอยตี่สูงใหญ่ขนาด แล้วหื้อข้าพเจ้าพ้อเมืองตี่บริสุทฺธิคฺคือกรุงเยรูซาเล็ม เซ็งก่าล้งลอลงมาจากสวรรค์ มาจากพระเจ้า ¹¹ เมืองนึ่งก็มึรคฺมีของพระเจ้าเจ็งเต็มไปหมด เซ็งความเป็งเจ็งนึ่งเหมือนกับเพชรพลอยตี่มีรากาเปงนิกขนาด เหมือนพลอยสีเขียวสดใสอย่างหินเจียรโร ¹² เมืองนึ่งมีก่าเปงสูงใหญ่ตี่มีปะตู่อยู่สิบสองบาน แต่ละบานมีกุตสวรรค์ยีนฝื่ออยู่ต่งองคฺ แต่ละปะตู่ก็มึจื่อต่งจากสิบสองพะกุนของอิสราเอลเขียนไว้ ¹³ แต่ละคฺมีปะตู่อยู่สามบาน ตึงกิศเหนือ กิศใต้ กิศตวันออก กับกิศตวันตค ¹⁴ ก่าเปงเมืองเป็งอยู่บนชวานหินสิบสองก้อนบนชวานหิน แต่ละอันนึ่งมีจื่อของ *ฮฺครกุต* สิบสองคนของลูกแกะตี่นั้นเขียนติดไว้คนละชวาน

¹⁵ กุตสวรรค์องค์ตี่อู่กับข้าพเจ้าก่าไม่วัดมอกค่า เพื่อตี่จะเอาไว้วัดขนาดของเมือง ตึงปะตู่ กับก่าเปงต่างต่าง ¹⁶ เมืองนึ่งเป็นฮูปสี่เหลี่ยมเต้ากันกู่ต่าน เซ็งมีความยาวเต้ากับความกว้าง กุตองคฺนึ่งจึงได้เอาไม่มอกวัดขนาดของเมือง เซ็งวัดความกว้าง ความยาวกับความสูงได้เต้ากันหมด คือสองป็นสี่ร้อยกิโลเมตร ¹⁷ กุตสวรรค์องค์นึ่งวัดก่าเปงเมืองได้สูงร้อยสี่สิบสี่ศอก †† ต่ามมอกวัดของมนุษย์ตี่กุตสวรรค์ก็ใจเหมือนกัน ¹⁸ ก่าเปงนึ่งเป็งจากแจสเพอร์ ตั้วของเมืองนึ่งเป็งจากค่าบริสุทฺธิ เซ็งใสเหมือนแก้ว ¹⁹ ชวานหินสิบสองชวานของก่าเปงเมือง แต่งหยองดว้ยเพชรพลอยต่างต่าง ชวานตี่นึ่งเป็นแจสเพอร์ ชวานตี่สองเป็นโพลิน ชวานตี่สามเป็นหินโมรา ชวานตี่สี่เป็นมรกต ²⁰ ชวานตี่ห้าเป็นหินโอนิกชี่ ชวานตี่หกเป็นคาร์เนเลียน ชวานตี่เจ็ดเป็นเพอร์โร ชวานตี่แปดเป็นเบริล ชวานตี่เก้าเป็นบุษราคัมน้ำอ้อน ชวานตี่สิบเป็นคริสเซพเรส ชวานตี่สิบเจ็ดเป็นเพทาย ชวานตี่สิบสองเป็นแอมกิสต์ ²¹ ปะตู่ตึงสิบสองปะตู่นึ่งเป็งจากไข่มุกขนาดใหญ่สิบสองเม็ด ปะตู่ละนึ่งเม็ด ถนหนตางของเมืองเป็งจากค่าบริสุทฺธิเซ็งใสเหมือนแก้ว

²² ข้าพเจ้าบ่หัน *พระวิหาร* ในเมืองนึ่งเลย ย้อนองคฺพระผู้เป็นเจ้าผู้มีฤทฺธิอำนาจสูงสุดกับลูกแกะตี่นั้นคี่คือพระวิหารนึ่งเอง ²³ เมืองนึ่งบ่จ่าเป็นต่งมึแสงสว่างจากดวงตวันก่าว่าดวงเดือน ย้อนรคฺมีของพระเจ้าเขียนหื้อเมืองนึ่งเป็งเจ็ง ลูกแกะตี่นั้นเป็นโคมไฟของเมืองนึ่ง

† สำเนาโบราณบางฉบับมีประโยคตี่ว่า “เป็นพระเจ้าของหมู่เขา” †† อาจอ้างถึง ความหนา

²⁴ จัดต่งหลายก็จะเตียวโดยใจีแสงจากเมืองนึ่ง กับหมู่กษัตริย์บนโลกจะนำเอาความมั่งคั่งของต่นเข้ามาสู่เมืองนึ่ง ²⁵ ปะตู่เมืองจะเปิดตลอดเวลาบ่มีวันหับ ย้อนเมืองนึ่งบ่มีเมื่อคิน ²⁶ จัดต่งหลายจะนำกรพิยสมบัติกับความมั่งคั่งของเขาเข้ามาสู่เมืองนึ่ง ²⁷ สิ่งตี่บ่บริสุทฺธิจะบ่สามารถเข้าไปได้เลย รวมตึงคนตี่เขียนสิ่งน่าชี่จะ ก่าว่าอู่ชี่จัตวยคนตี่จะเข้าไปได้จะต้องเป็นคนตี่มึจื่อถอดอยู่ในหนังสือแห่งจีวิตของลูกแกะตี่นั้นเต้าอัน

แม่น้ำตี่หื้อจีวิต

22 จากนั้น *กุตสวรรค์* องค์นึ่งหื้อข้าพเจ้าพ้อแม่่น้ำเซ็งมีน้ำตี่หื้อจีวิต น้ำนึ่งใสเหมือนแก้วเจียรโรไน ไหลออกมาจากบัลลังก์ของพระเจ้ากับของลูกแกะตี่นั้น ² มันไหลลงมาตี่ก่าถนหนตางของเมือง ฮิมสองฝ่งของแม่น้ำมีเก้าไม้ตี่หื้อจีวิต ตื่อออกหน่วยบ่ละสิบสองเตื่อ เตื่อละเตื่อ ส่วนใบของเก้านั้นเอาไว้รักษาจัดต่งหลายหื้อหลายโรค ³ ในเมืองบ่มีสิ่งใดตี่พระเจ้าสาปเจ็งเลย บัลลังก์ของพระเจ้ากับของลูกแกะตี่นั้นจะอยู่ในเมืองนึ่ง กับหมู่ผู้ฮับใจีของพระองค์จะกราบไหว้พระองค์ ⁴ หมู่เขาจะหันหน้าของพระองค์กับจื่อของพระองค์จะอยู่บนหน้าผากของหมู่เขา ⁵ จะบ่มีเมื่อคินแหมต่อไป จะบ่มีไฟต่งก่านแสงจากโคมไฟก่าว่าแสงตวัน ย้อนพระเจ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเป็นแสงสว่างหื้อหมู่เขา หมู่เขาจะปกครองตลอดไป

พระเยชูจะมา

⁶ แล้วกุตสวรรค์องค์นึ่งอู่กับข้าพเจ้าว่า “ก่าอู่หมู่นี้เจื่อถือได้ เป็นความจริง องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของจิตวิญญานของผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระองค์ ได้ส่งกุตสวรรค์ของพระองค์หื้อไปแสดงหื้อหมู่ผู้ฮับใจีของพระองค์หันถึงสิ่งต่างต่าง ตี่จะต้องเกิดขึ้นเวยๆ นี”

⁷ “พ่อเตีอะ เขาก่าล้งจะมาเวยๆ นี คนตี่เจื่อพ้งก่าตววยตักตี่ได้เปิดเผยไว้แล้วในหนังสือเล่มนึ่งก็คี่เป็นสุข”

⁸ ข้าพเจ้าคื่ออหฺน คนตี่ได้ยินกับได้หันสิ่งต่างต่าง หมู่นี้ เมื่อข้าพเจ้าได้ยินกับได้หันแล้ว ข้าพเจ้าก็กิมตัวลงเพื่อจะหมอบลงนมิสก่านตี่ต่น กุตสวรรค์ตี่ได้เขียนหื้อข้าพเจ้าหันสิ่งต่างต่าง หมู่นี้ ⁹ แต่กุตสวรรค์องค์นึ่งบอกข้าพเจ้าว่า “บ่ตีเขียนเจาอี่ ย้อนเขาก็เป็นเปื่อนผู้ฮับใจีตวยกันกับเจ้า กับบ่บ้องของเจาตี่เป็น *ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า* ตึงกู่คนตี่เจื่อพ้งถ้อยก่าในหนังสือเล่มนึ่ง จึงนมิสก่านพระเจ้าเตีอะ”

¹⁰ แล้วต่านอู่กับข้าพเจ้าว่า “ห้ามเก็บก่าตววยตักตี่ได้เปิดเผยไว้ในหนังสือเล่มนึ่งเป็นความลับ ย้อนไกถึงเวลาตี่เรื่องหมู่นี้จะเกิดขึ้นแล้ว ¹¹ ปล่อยคนตี่เขียนหื้อหื้อเขียนหื้อตต่อไป คนลามกก็หื้อลามกตต่อไป ส่วนคนตี่เขียนหื้อก็หื้อเขียนหื้อจื่ออันตต่อไป คนบริสุทฺธิคฺก็หื้อเป็นคนบริสุทฺธิคฺตต่อไป”

¹² “พ้งหื้อดี เขาก่าล้งจะมาเวยๆ นี จะเอารางวัลมาตววย เพื่อจะตอบแทนแต่ละคนต่ามตี่เขาเขียน ¹³ เขาคื่ออัลฟากับโอเมกา เป็นเก้ากับเป็นปาย เป็นจุดตั้งเก้ากับจุดสุดต่าย ¹⁴ หมู่คนตี่ช่วยล่ายเสื่อคุมของต่นก็คี่เป็นสุข เขาจะได้มึสิทฺธิคฺนจากเก้าไม้ตี่หื้อจีวิต กับผ่านปะตู่เข้าไปในเมืองได้ ¹⁵ ส่วนคนตี่อยู่นอกเมืองเป็นหมู่หมา คื่อคนตี่ใจีเวทมนตฺรกาถา คนตี่ลวงประเวณิ คนตี่ฆ่าคนอื่น คนตี่กราบไหว้ฮูปเคารพ กับคนตี่ฮักก่านชี่กู่กับจื่ออยู่ตลอดเวลา ¹⁶ เขาคื่อเยชู ได้ส่งกุตสวรรค์ของเขาหื้อมาเป็นพยานกับหมู่ต่าน เกี่ยวกบสิ่งต่างต่าง หมู่นี้ เพื่อเป็นประโยชนแก่หมู่ต่านใน *คริสตจักร* ต่างต่าง เขาสิบเจื่อสลายมาจากกรอบครว้ของกษัตริย์ดาวิด เขาคื่อดาวประจ่าฮู้ตี่สุกใส”

¹⁷ พระวิญญานกับเจ้าสาวอู่ว่า “มาเตีอะ” ขอหื้อคนตี่ได้ยินเรื่องนึ่งอู่ว่า “มาเตีอะ” ขอหื้อคนตี่โค่ฮักก่านน้ำมา ไฟคี่ต่ามตี่ไค่ได้คี่จะได้อับน้ำแห่งจีวิตโดยบ่ต้องชื้อเลย

¹⁸ ข้าพเจ้ายอหฺนขอเตื่อคนตี่ได้ยินก่าตววยตักตี่ได้เปิดเผยไว้แล้วในหนังสือเล่มนึ่งนี้ว่า ถ้าคนใดเตื่อมแล้งจะหยิงเข้าไปในก่าหมู่นี้

พระเจ้าจะเติมแก๊งความวิบหายต่างๆ ที่ได้เขียนไว้แล้วในหนังสือเล่มนี้หือกับเขา ¹⁹ ถ้าเขาตัดคำตวายตักตักได้เปิดเผยไว้แล้วในหนังสือเล่มนี้ออกไป พระเจ้าก็จะตัดสิทธิ์เขาบ่หือกับผลจากเก้าไม้แห่งชีวิตกับบ่หือเข้าไปในเมืองบรสิสุทน์นั้นตามตี่เขียนไว้ในหนังสือเล่มนี้ ²⁰

พระองค์ผู้ตี่ได้เป็นพยานเรื่องนี้อู้ว่า “แม่บ่แล้ว เขาก่าลึงจะมาเวยๆ นี้” *อาเมน* ขอหือพระเยชูองค์พระผู้เป็นเจ้ามาเวยๆ เตื่อะ ²¹ ขอหือหมู่ต่านคู้คนได้ฮับพระคุณจากพระเยชูองค์พระผู้เป็นเจ้าเตื่อะ *อาเมน*